Denkformen

von **Hans Leisegang,** Professor der Philosophie an der Universität Leipzig. Mit 1 Tafel u. zahlreichen Figuren im Text. 1928. Gr.-Oktav. VIII, 457 S. RM.20.—, in Leinen geb. RM. 22.—

AUS DEN URTEILEN:

»Ohne sich in eine Philosophie der Denkformen und Typen einzulassen, wird in diesem Werke auf gründlich philologischer Basis einmal das Problem der Denkformen so in Angriff genommen, daß die Denkform aus den Texten herausgearbeitet wird und nicht die Denkformen des Verfassers die Deutung der Texte bestimmen. Es wird gezeigt, daß die Denkform wichtiger und stärker ist als die Erfahrung, daß jede mit einer festen Weltanschauung im strengsten Wortsinn verbunden ist, daß sie sich an der Struktur eines bestimmten Gegenstandes orientiert und das dort Geschaute in ihre Denkform übersetzt und auf andere Gegenstände überträgt. Diese Denkformen sind so starr wirkend, daß, wie die Geschichte der Philosophie zeigt, größtenteils ein gegenseitiges Verstehen unmöglich ist.« *Annalen der Philosophie.*

»Der Verfasser bekennt gern und dankbar, daß ihn seit langen Jahren kein anderes Buch so nachdrücklich geklärt und gefördert hat. Denn hier wird von Leisegang, der auch in theologischen und philologischen Forschungen bewandert ist, nicht nur die Denkform des rationalmathematischen Bemerkens, welche Platon ausgebildet und Aristoteles schematisiert hat, einem jeden Leser verständlich gemacht. Das Befreiende und wahrhaft Neue dieses Buches ist der Nachweis der Denkform des kosmisch-organischen Sehens und Bemerkungen.«

Ed. Wechsler in der Neuphilologischen Monatsschrift.

»Es ist ein verdienstliches Unternehmen von Leisegang, daß er in seinem gedankenreichen Buche »Denkformen« auf die historisch vorfindbare Verschiedenheit der Denksysteme hingewiesen hat. Wenn er betont, »daß eine andere Logik notwendig zu einer anderen Weltanschauung führt«, so könnte man den Weg ja vielleicht auch umkehren und im Sinne dieser Untersuchung behaupten, daß verschiedene Weltanschauungen sich in verschiedenen logischen Grundsystemen auswirken müssen. Für die historisch-phänomenologische Arbeit wird man ihm weiter recht geben müssen, daß die Morphologie dieser Denksysteme zunächst einmal auf gewisse ideale Grundformen gebracht werden muß, ehe man nach ihrer Vereinbarkeit, nach der verborgenen höheren Einheit sucht.« *Ed. Spranger in den Sitzungsberichten der Preußischen Akademie der Wissenschaften.*

Prospekt kostenlos.

Verlag von Walter de Gruyter & Co.

Berlin W 10 und Leipzig

PHILONIS OPERA

PHILONIS ALEXANDRINI

OPERA QVAE SVPERSVNT

EDIDERVNT

LEOPOLDVS COHN ET PAVLVS WENDLAND

VOL. VII

AVCTORITATE
ACADEMIAE LITTERARVM BORVSSICAE
EDITVM
PER MVNIFICENTIAM
INSTITVTI IVDAICI RELIGIONIS STVDIA AMPLEXI
QVOD EST EBORACI NOVI
(Alexander Kohut Memorial Publication Fund of the Jewish Institute of Religion New York)

BEROLINI
TYPIS ET IMPENSIS WALTER DE GRUYTER & CO.
MCMXXX

PHILONIS ALEXANDRINI

OPERA QVAE SVPERSVNT

VOL. VII

INDICES AD PHILONIS ALEXANDRINI OPERA

COMPOSVIT

IOANNES LEISEGANG

PARS II.

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS WALTER DE GRUYTER & CO.

MCMXXX

Druck von Walter de Gruyter & Co., Berlin W 10

ἡβᾶν. III 210, 13 ὅτι ἡβᾷ, φθίνει, γηράσκει, τελευτᾷ, διαλύεται (τὸ σῶμα). II 130, 4 (ἡ παιδεία) ἐπὶ μήκιστον ἡβᾷ καὶ ἐπακμάζει. I 197, 7 ὁ ἄρτι ἡβῶν. III 89, 9 παιδικῆς μὲν ἡλικίας τὸ πάθος ..., ἡβώσης δὲ κακία. II 165, 23 τῆς ἡβώσης καὶ νεωτέρας καὶ ἄρτι ἀκμαζούσης ἄθλα ... εὐφροσύνης. I 53, 16 τῶν ... ἡβώντων καὶ βλαστανόντων (δένδρων). II 204, 22 οὐδὲ ἐγρηγορόσι καὶ κοιμωμένοις, οὐδὲ ἡβῶσι καὶ γεγηρακόσι. II 226, 20 οὐ χρόνῳ παλαιουμένοις, καινουμένοις δὲ καὶ ἡβῶσιν ἀεί. III 106, 3 ἡβῶσι πόνοις. II 15, 24 ἐπαίνου δ' ἂν ἀξιώσειε τοὺς ἡβῶντας. III 248, 2 τὰς ... ψυχὰς ἄρτι ἡβώσας. III 207, 6 πρὶν οὖν ἡβῆσαι καὶ ἐννεάσαι.

ἡγεῖσθαι. 1. ducere: II 22, 4 ταύτην (sc. τὴν ὁδόν) δ' ἡγοῦ φιλοσοφίαν. II 302, 24 τῷ πρόσθεν ἡγουμένῳ τῆς ὁδοῦ. I 45, 2 τὸν εἱρμὸν τῶν ἑπομένων πρὸς τὰ ἡγούμενα διατηρῶν. — 2. opinari: I 73, 24 δεῖ γὰρ ἡ. καὶ ἄποιον αὐτόν (sc. τὸν θεόν). I 188, 8 τὴν αἴσθησιν .... ἀγαθῶν τὸ μέγιστον ἡ. I 233, 18 μηδὲν ἡ. παρ' αὐτῷ (sc. τῷ θεῷ) παλαιόν. II 108, 7 ὡς χλεύην καὶ πλατὺν γέλωτα ἡ. I 103, 27 οὐδὲν οὕτως αἰσχρὸν ἡγοῦμαι ὡς ... II 79, 7 ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι. I 128, 11 (ὁ νοῦς τὸ σῶμα) φίλον αὑτῷ ... ἡγεῖται. I 152, 13 τροφέα τὸν θεόν, οὐχὶ λόγον, ἡγεῖται. I 155, 31 πρεσβύτερα δὲ ὁ μὲν φαῦλος ἡγεῖται τὰ σώματος. I 205, 12 τὸν σοφὸν ἰσότιμον κόσμῳ ὁ θεὸς ἡγεῖται. II 109, 2 ἄνθρωπον ... διαφέρειν ἡγεῖται. I 167, 15 χαλεπὸν ἡγῆται. I 187, 14 τοὺς πικροὺς (χυλοὺς) γλυκεῖς ἡγούμενος. I 222, 5 δς μέγα καὶ λαμπρὸν ἡγούμενος τὸ ποιμαίνειν. I 231, 16 λογισμὸς κτήματα ἑαυτοῦ τὰ πάντα ἡγούμενος. I 263, 5 θρησκείαν ἀντὶ ὁσιότητος ἡγούμενος. I 155, 21 ἡ ἡδονὴ ... ἡγουμένη τὸν μὲν κατάλυσιν αὐτῆς μελετᾶν. I 121, 11 (τὸν) τέλος ἡγούμενον τὰς ἡδονάς. I 209, 16 τὴν δὲ ἑτέραν (γυναῖκα) ... πολεμιωτάτην ἡγούμενοι. II 107, 15 περιττὸν ἡγούμενοι τὸ ..., ὑφηγεῖσθαι. I 50, 20 ψυχαῖς ... τέλος ἡγουμέναις τὴν πρὸς τὸν ... θεὸν ἐξομοίωσιν. I 94, 16 ἰσότιμον αὐτὸ ἡγησάμενος ψυχῇ. I 133, 11 ἡγησαμένου τοῦ Ἰωσὴφ καὶ οἰηθέντος.

ἡγεμονεύειν. I 128, 19 καθὸ (ὁ θεὸς) ἄρχει καὶ ἡγεμονεύει. III 72, 8 ἐπίστατεῖ γάρ μου καὶ ἡγεμονεύει. I 145, 11 αὕτη (sc. ἡ γαστήρ) κρατεῖ καὶ ἡγεμονεύει παντὸς τοῦ σώματος. III 171, 1 πᾶσα ἀρετὴ ... ἡγεμονεύουσα. II 218, 1 τὸ μάχιμον καὶ ἡγεμονεῦον. IV 207, 5 ἐν ζῴῳ τὸ ἡγεμονεῦον κεφαλή. III 124, 26 τὸ ἡγεμονεῦον ἐν ψυχῇ. IV 20, 16 τι τελεώτερον νοητὸν ἄρχον τε καὶ ἡγεμονεῦον. V 50, 5 ταξιαρχοῦντος καὶ ἡγεμονεύοντος τοῦ θεοῦ. III 78, 21 τὰ πρεσβύτερα καὶ ἡγεμονεύοντα ἀγαθά. II 239, 27 ἡγεμονεύοντες ... πολλὰ πημανοῦσι. IV 115, 8 αὐτὸς ἡγεμονεύσω τῆς ὁδοῦ. I 205, 15 ἡγεμονεύσει τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν. III 161, 11 ἡγεμονεύεσθαι ὡς ὑπὸ κυρίου καὶ εὐεργετεῖσθαι ὡς ὑπὸ θεοῦ.

ἡγεμονία. VI 164, 13 μεγίστη δὲ καὶ ἀρίστη τέχνη πασῶν. I 159, 6 γνώμη βουλὴ νόμος πρᾶξις ἡ. (θεός ἐστιν). III 160, 25 κύριος γὰρ γενητὸς πρὸς ἀλήθειαν οὐδείς, κἂν ἀπὸ περάτων ἐπὶ πέρατα εὑρύνας τὴν ἡγεμονίαν ἀνάψηται. V 358, 5 τρία γὰρ ... συντείνοντα πρὸς ἡγεμονίαν ἀκαθαίρετον. V 138, 13 μεμνῆσθαι καὶ ἀδοξίας ἐν δόξῃ καὶ ἐν ἡγεμονίαις ἰδιωτικοῦ σχήματος. I 80, 9 συμφωνία δὲ αὐτοῖς ἐστιν ἡ τοῦ κρείττονος ἡ. — IV 156, 7 Αἰγύπτου. III 221, 23 τοῦ παντὸς ἡμῶν ὄγκου. III 62, 2 παθῶν. I 50, 7. IV 215, 18 τῶν περιγείων. IV 69, 19 πόλεων καὶ ἔθνους καὶ χώρας. V 81, 2 τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων. III 141, 20. V 201, 14 (τοῦ) σώματος. V 350, 21 τῶν τοῦ ἔθνους φυλῶν. — I 30, 17 ἀνθρώπου. I 177, 11 τοῦ βασιλέως. I 196, 3 τοῦ ὄντος. — I 133, 5. III 114, 14. 160, 3. IV 299, 14. V 100, 18. 143, 17. 242, 10 (coni. ἀρχή). II 147, 6. 212, 13 (coni. βασιλεία). II 80, 24 (coni. δεσποτεία). IV 57, 19 ἡγεμονίαις ἢ δόξαις καὶ τιμαῖς. III 239, 16. 24 (coni εὐεργεσία). II 28, 13. V 181, 13 (coni. κράτος). V 75, 4 cf. 316, 17. 317, 6 (coni. πλοῦτος, δόξα). III 195, 9 (νόμιμος coni. προστασία). —

II 304, 25 ὁ τοῦ παντὸς (νοῦς) τὴν ἡγεμονίαν περιβεβλημένος. II 25, 8 εἰ δὲ καὶ παραγένοιτό τις αὐτεξούσιος ἡγεμονία. V 338, 5 ἐφ' ἅπασι τοῖς γηγενέσιν. II 194, 23 τὴν δὲ μεγίστην ἡγεμονιῶν ἀρχήν, ἱερωσύνην, κτήσῃ. VI 36, 7 ἐλευθερίαν δίχα ἀνυπευθύνου ἡγεμονίας. III 133, 25 τὸ βασίλειον ... διάδημα, τὸ σύμβολον τῆς ... ἡγεμονίας. V 246, 18 παράσημον ἡγεμονίας ἀνεπιλήπτου. IV 241, 3 πρεσβεῖον ἡγεμονίας. V 285, 19 τῷ κληρονόμῳ τῆς ἡγεμονίας. V 281, 10 τὰ τῆς ἡγεμονίας συνδιοικῶν. V 247, 15 ἄθλον εἶναί φησι τὴν μακροχρόνιον ἡγεμονίαν. V 243, 4 ἀνὴρ ἀγαθὸς λαβόμενος ἡγεμονίας. V 154, 25 ἅμα τῇ παραλήψει τῆς ἡγεμονίας. V 118, 2 αἳ τὴν ἐν τέκνοις ἡγεμονίαν ἔλαχον. V 347, 21 παραλαβοῦσα τὴν ἡγεμονίαν ἡ εὐσέβεια. IV 6, 24 ἡ τῶν ἀρετῶν ἐστι περιουσία, ἣν ... ὑπολειπτέον ἡγεμονίαν ἐνδίκως ἅπαντα πρυτανεύουσαν. VI 12, 14 ἀρχὴν ὁμολογεῖν συνεπιτροπεύουσι καὶ συνδιέπουσι τὴν ἡγεμονίαν. II 220, 26 καὶ τάξει καὶ ἡγεμονίᾳ δήπου πρῶτος ὤν. V 52, 13 μηδέτερον τῶν ἡγεμονίαν ἐχόντων, ἐγκέφαλον ἢ καρδίαν. IV 206, 16 ἀρεταῖς δὲ ταῖς ἐν ἡγεμονίᾳ πάντων ... ἄριστος. VI 122, 20 cf. 161, 27 πρὸς τὸ τυχεῖν τῆς ἡγεμονίας. VI 122, 27 παραχωρῆσαι τὴν ἡγεμονίαν. VI 139, 15 ἀφ' οὗ τὴν ἡγεμονίαν ὁ Σεβαστὸς οἶκος ἀνήψατο. VI 157, 2 Γάιον ... παρειληφότα τὴν ἡγεμονίαν πάσης γῆς καὶ θαλάττης. VI 160, 16 τὰ τοσαῦτα βάρη τῆς ἡγεμονίας. VI 160, 21 ἡ θέσις οὐκ ἐλπιζομένης ἡγεμονίας. VI 161, 14 προγυμνάσματα παίδων ἐφ' ἡγεμονίᾳ τρεφομένων. VI 161, 23 μηδενὸς ἔτι λειπομένου ⟨κοινωνοῦ⟩ τῆς ἡγεμονίας. VI 162, 25 σύμπαν ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ δυνάμενον. VI 164, 3 πανταχοῦ μεμνῆσθαι τῆς ἡγεμονίας. VI 166, 6 τὴν πρὸς ἡγεμονίαν ἐμφέρειαν. VI 166, 20 μένει δὲ ἄρτιος καὶ πλήρης ἡ ἡ. VI 167, 1 ὑπὲρ τοῦ μόνον τὴν ἡγεμονίαν διαδέξασθαι. VI 167, 14 εἰς βελτίωσιν καὶ ὠφέλειαν ἠθῶν καὶ βίου καὶ ἡγεμονίας. VI 168, 13 sq. ἡ. δὲ ἀφιλόνεικος καὶ ἀνερίθευτος ὀρθὴ μόνη. VI 181, 20 ὃς κἀκείνῳ τῆς ἡγεμονίας αἴτιος γέγονε. VI 182, 4 διὰ μέγεθος ἡγεμονίας αὐτοκρατοῦς. VI 184, 7 τῷ μεγέθει τῆς τοσαύτης ἡγεμονίας ἑπόμενος. VI 186, 26 Γάιος δὲ τὴν ἡγεμονίαν διεδέξατο. VI 198, 15 Γαΐῳ παραλαβόντι τὴν ἡγεμονίαν. VI 220, 21 ὅτε διεδέξω τὴν ἡγεμονίαν. — V 281, 18 τὸν ἐπιτηδειότατον εἰς ἡγεμονίαν. IV 133, 20 προδιδασκόμενος εἰς ἡγεμονίαν. V 348, 21 ἀτελὴς εἰς ἡγεμονίαν. II 104, 17 ἡ ... ἐφ' ἡγεμονίαν ἐπανάστασις. II 112, 5 ἀνεπιτήδειον οἰόμενον εἶναι πρὸς ἡγεμονίαν. IV 48, 21 τὰς πρὸς ἡγεμονίαν ἀφορμάς. — VI 203, 16 cf. IV 57, 23. V 325, 9 τοὺς ἐν ἡγεμονίαις εὐλαβεῖτο. V 90, 9 τῶν ἐν ταῖς μεγάλαις ἡγεμονίαις. VI 43, 7 τὰς ἄλλων ἡγεμονίας ὡς ὑπηκόων οὐ δεδίασι. V 228, 7 οὐ τῶν περὶ γαστρὸς ἀπόλαυσιν, ἀλλὰ χρημάτων, δόξης, ἡγεμονιῶν. II 105, 2 τὰς ἡγεμονίας ἀναγκαζομένοις ἀποτίθεσθαι. III 112, 11 ὑλικὰς μὲν ... θεοπλαστοῦντα ἡγεμονίας (ἡγεμονικὰς οὐσίας coni. Wendl.)

ἡγεμονικός. I 51, 20 cf. V 204, 17 διὰ τῆς ἡγεμονικωτάτης τῶν αἰσθήσεων ὄψεως. IV 249, 16 διὰ τῶν ἡγεμονικωτάτων αἰσθήσεων, ὁράσεως καὶ ἀκοῆς. IV 196, 13 (ἀπαρχαί). IV 137, 20 τῶν ἀπόδων τὸ ἡγεμονικώτατον. I 78, 5 (ἀρχαί). I 133, 2 τὸ ἀστεῖον. V 336, 8 τὰ μὲν [γενόμενα] ⟨ὡς⟩ ἡγεμονικά, τὰ δ' ὡς ὑπήκοα. I 155, 12 δόγμα. II 192, 24 (δυνάμεις). IV 29, 19 (ἐξουσία). VI 165, 21. 183, 12 (ἐπιστήμη). I 29, 10 φύσει ζῷον (ἄνθρωπος). V 128, 13 ζῴων δὲ τῶν θνητῶν ἡγεμονικώτατον. V 48, 18 ἱερεῖον ... ἡγεμονικώτερον. I 76, 2 (καρδία). I 41, 15. 17. 248, 2. III 13, 17. 19 ψυχῆς μέρος. II 142, 19 μοίρας τῆς ... ἡγεμονικωτάτης ἠξίωται. IV 23, 16 μηδὲν ἀρετῆς ... ἡγεμονικώτερον. III 146, 6 (οὐσία). III 112, 11 (οὐσίαι). VI 203, 3 (προστάξεις). VI 121, 5. 166, 9 (ψυχή). — I 76, 24 ἐν τῷ σώματί μου τὸ ἡγεμονικόν. I 41, 23 τὸ ἡγεμονικώτατον ἐν ζῴῳ κεφαλή. I 64, 5 cf. 70, 24. V 237, 11 τό τε ἡγεμονικώτατον τοῦ ζῴου πρόσωπον. I 66, 8 ἐν μὲν τῷ σώματι τὸ ἡ. ὄψις ἐστίν. V 63, 1 τῷ κρείττονι καὶ ἡγεμονικωτέρῳ τῶν ἐν ἡμῖν, ψυχῇ. V 41, 23 ὑπὲρ τοῦ ἡγεμονικοῦ, τοῦ ἐν ἡμῖν λογικοῦ πνεύματος. II 75, 6 τὸ γὰρ ἀφ' ἡγεμονικοῦ πνεῦμα. IV 230, 6 τοῦ (λόγου) μέν ἐστι χώρα τὸ ἡ. II 23, 21 λόγος τε αὐ μὴ πληχθεὶς ὑφ' ἡγεμονικοῦ. I 48, 17 τὸν δὲ βασιλέα λογισμὸν ἐνιδρυσάμενος τῷ ἡγεμονικῷ. I 53, 26 cf. 91, 18. IV 14, 6. V 224, 18. 289, 6 τὸ τῆς ψυχῆς ἡ. I 250, 8 ἐκ τοῦ μεσαιτάτου καὶ ἡγεμονικωτάτου τῆς ψυχῆς. IV 256, 8 ποίῳ ψυχῆς ἡγεμονικῷ. I 70, 25 cf. IV 219, 16 ψυχῆς ἡ. ἐστι ὁ νοῦς. III 149, 27 sqq. τὸ ἡ. ἡμῶν ἐοικὸς πηγῇ. II 28, 4 ἡ ἀνιοῦσ' ἀφ' ἡγεμονικοῦ πηγή. II 30, 11 ὅπερ εἴτε μήνιγγα εἴτε καρδίαν εἶναι συντέτευχεν. I 256, 20 ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτων (sc. καρδίας καὶ ἐγκεφάλου) τὸ ἡ. ἀνωμολόγηται. V 52, 4 cf. 51, 23 τούτου δὲ οἶκος τὸ ἕτερον ..., ἐγκέφαλος ἢ καρδία. V 73, 23 „περιτέ-

μνεσθαι τὴν σκληροκαρδίαν", τὸ δέ ἐστι, τὰς περιττευούσας φύσεις τοῦ ἡγεμονικοῦ. II 23,1 (τὴν φωνὴν) οἵα διαχεομένην τὴν ἀκοὴν εἰς τὰς τοῦ ἡγεμονικοῦ δεξαμενάς. II 27,28 οὐδὲ μυκτῆρας ὀσφραίνεσθαι, ἀλλὰ διὰ μυκτήρων τὸ ἡ. I 244,13 εἰπὼν περὶ τῶν τοῦ ἡγεμονικοῦ γεννημάτων. II 139,27 τὰ δὲ ἀμείνω καὶ τελειότερα τῷ ... ἡγεμονικῷ προσερρίζου. III 133,18 τὸ ἡ. φωτὶ αὐγοειδεῖ περιλάμπεται. V 240,1 τῷ ἡγεμονικωτάτῳ ⟨τὰ⟩ πάντων ἄριστα μαθημάτων ἐντυποῦν. I 76,12.19 τὸ ἡ. ἡμῶν πανδεχές ἐστι. I 256,22 τὸ ἡ. κατὰ ἀμερῆ χρόνων διαστήματα πολλὰς ... τροπὰς λαμβάνον. I 257,7 τοῦτο δὲ τὸ ἡ. διακεχώρικεν. II 76,3 ὅπερ ἦν τὰς ἐν τῷ ἡγεμονικῷ τῶν ἀρετῆς δογμάτων κεφαλαιώδεις ἀνατολὰς συναύξοντα. II 171,17 ἀπὸ μιᾶς ῥίζης τοῦ ἡγεμονικοῦ. II 107,19 τὸ τῆς φύσεως ἐλεύθερόν τε καὶ εὐγενὲς καὶ ἡ. τῷ ὄντι. V 325,3 τὸ πρὸς ἀλήθειαν ἀγαθὸν ... μόνῳ τῷ ἡγεμονικῷ πέφυκεν ἐνδιαιτᾶσθαι. III 177,31 τοῦ ἡγεμονικοῦ μεταβαλόντος πρὸς ἄκραν τελειότητα. — IV 48,12 sqq. τὰ πρῶτα καὶ ἡγεμονικὰ τῇ φύσει. V 90,20 πρὸ τῶν ἡγεμονικῶν τὰ ἀνθρώπινα τιμᾶν. VI 166,3 δυνάμεις βασιλικὰς τῶν ἡγεμονικῶν. VI 166,11 ἱεροφαντεῖν καὶ τελεῖν τὰ ἡ. I 256,3 τὰ τοῦ τυφλοῦ πάθους ἡγεμονικώτατα.

ἡγεμονίς. IV 34,13 cf. 37,20. • V 7,18 δύο (αἰσθήσεις) δ' εἰσὶν ἐμφιλόσοφοι καὶ ἡγεμονίδες. I 78,6 cf. II 28,11. V 239,14 ἑκάστη γὰρ τῶν ἀρετῶν ἡ. καὶ βασιλίς. IV 7,10 δικαιοσύνης, τῆς ἐν ἀρεταῖς ἡγεμονίδος. I 115,27 τῶν παθῶν (δόξα). V 230,20 τὴν πρεσβυτάτην (ἐπιθυμίαν) καὶ ὡς ἡγεμονίδα. I 220,8 (ἐπιστῆμαι). IV 296,10 εὐσέβειαν δὲ καὶ ὁσιότητα, τὰς ἀρετῶν ἡγεμονίδας. V 293,11 εὐσεβείᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ ταῖς ἀρετῶν ἡγεμονίσιν. IV 166,3 (ζωτικὴ δύναμις). I 121,13 ἡ τῶν παθῶν ἡ κακία. I 43,11 λύρα ... τῆς κατὰ μουσικὴν ὀργανοποιίας ἁπάσης ἡ. οὖσα. IV 149,18 (ὄψις). II 199,20 (παιδεία). VI 149,7 (Ῥώμη). I 180,9 Σάρρα μὲν ἄρχουσα καὶ ἡ. V 123,4. 247,11 (τάξις). I 156,2 ἡ. δὲ τοῦ συγκρίματος ἡ ψυχή.

ἡγεμών. I 132,21 (coni. ἄρχων, δεσπότης). I 263,30 οἱ ποιμαίνοντες ἀρχόντων καὶ ἡγεμόνων ἔχοντες δύναμιν. I 130,18 ὁ μὲν τύραννος ἄρχων πολέμου, ὁ δὲ βασιλεὺς ἡ. εἰρήνης. II 228,24 αὐτοκράτορι ἡγεμόνων ἀρχῇ τῶν δεσποτῶν κολάζηται. VI 160,7 ἡ. καὶ κληρονόμος τῆς παππῴας ἀρχῆς. I 149,22 τρυφῆς ἕνεκεν ἢ ἀρχῆς τῆς πρὸς τοὺς ἡγεμόνας. III 305,13 ἑτέρων ἡγεμόνες ὄντες coni. αὐτόνομοι καὶ ἐλεύθεροι. I 5,10 κατὰ πολλὴν φιλοτιμίαν βασιλέως ἢ τινος ἡγεμόνος αὐτοκρατοῦς. VI 201,15 (coni. δεσπότης). V 243,10 δεσπότας καὶ ἡγεμόνας ὅλων πόλεων καὶ ἐθνῶν ἀποφαίνειν. III 268,24 (ἡγεμόνες opp. δοῦλοι). II 254,12 εἰς δὲ ἡγεμόνων (τάξιν) τὰ φύσει δοῦλα μεθαρμόσασθαι. I 265,28 ἔνδοξοι, πλούσιοι, ἡγεμόνες. VI 69,3 coni. ἔξαρχος. I 104,12. 220,13 (coni. ἐπιστάτης). VI 34,4 ἡγεμόνα καὶ εὐεργέτην—ἀμφότερα γὰρ ἦν αὐτῷ Καῖσαρ. IV 210,3 πᾶσιν ἰδιώταις τε καὶ ἡγεμόσιν. I 112,24 λοχαγοὺς καὶ ταξιάρχους καὶ τοὺς ἄλλους ... ἡγεμόνας καταστῆσαι. VI 121,14 γυμνάζων πεζούς, ἱππεῖς, τοὺς τῆς κούφης ὁπλίσεως, τοὺς ἡγεμόνας. V 248,14 διαφέρωνται καὶ πλούσιοι πρὸς πλουσίους καὶ ἡγεμόνες πρὸς ἡγεμόνας. IV 305,14 ἐν ᾗ (sc. τάξει) πρεσβύτεροι, ἡγεμόνες, εὐεργέται, δεσπόται. IV 214,2 τὸν πρεσβύτατον καὶ ἡγεμόνα τῆς οἰκίας. VI 182,10 νῆσοι ... ἡγεμόνας ἔχουσαι καὶ προαγωνιστὰς Ῥωμαίων. IV 264,23 ἡγεμόνα δ' ἐζήτουν καὶ στρατάρχην ἀνευρεῖν. VI 138,21 διὰ τῶν ὑπάρχων opp. παρ' ἡγεμόνι. I 58,4. VI 168,19 (opp. ὑπήκοος). IV 158,18 ἐπειδὰν οὖν ἡ. ἄρξηται opp. τὸ ὑπήκοον. II 51,4. 92,15. 107,9. 208,2. 270,3. IV 265,22. V 283,6. VI 124,1. 208,14 (ἡγεμόνες opp. ὑπήκοοι). VI 213,17 ὁ τοσοῦτος ἡ. καὶ φιλόσοφος. — III 176,10 cf. 258,17 ἀγέλης. I 198,1 τῆς αἰσθήσεως. VI 150,1 Ἀλεξανδρείας. IV 136,18. V 20,18 τῆς ἀποικίας. VI 164,1 γῆς καὶ θαλάττης. II 80,18 τοῦ δεσμωτηρίου. V 341,24 τῆς θεοφιλοῦς δόξης. III 63,16 ἔθνους καὶ γένους ἑτέρου. III 198,12 εἰρήνῃ καὶ εὐνομίᾳ, ὧν ἡ. ἐστι δικαιοσύνη. I 41,4 cf. III 278,4 ὅ τε μέγας ἡ. ἡμέρας ἥλιος. IV 228,20 cf. V 9,11 τοὺς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἡγεμόνας, ἥλιον καὶ σελήνην. III 223,11 λέγεται ... ἥλιος μὲν αὐτὸς ὁ τῶν ὅλων ἡ. III 261,1 θιάσων. I 245,5 (θρεμμάτων). V 253,2 τῶν ἱερέων. II 257,18 καλοκἀγαθίας. I 164,31 ὁ δὲ τούτων (sc. λαλούντων) ἡ. ὁ σοφιστής ἐστι. II 247,10. III 241,3. IV 140,1. 160,6. 175,3. V 268,8 (τῆς) ὁδοῦ. IV 215,16 παλιγγενεσίας ἐγένοντο ἡγεμόνες. V 14,9 τῆς παρανομίας. II 101,8 πληθύει δὲ ... ἡγεμόνος .... δεῖ. III 247,19 ποίμνης δὲ κριός. IV 307,20 πολέμων. V 109,1 τῶν πόλεων. IV 267,3. VI 146,5 τῆς στάσεως. V 274,23 τῆς στρατιᾶς.

V 353,3 τῆς συστάσεως. III 125,19 τῆς γὰρ βασιλείου καὶ ἱερωμένης φυλῆς. I 210,15. II 288,28. III 136,12. VI 169, 21. 186,19 (τοῦ) χοροῦ. IV 163,18 τῶν χορῶν. II 111,9 χρήσεται δ' ὁ μὲν τῶν ἀνδρῶν χορὸς ἡγεμόνι Μωυσεῖ. IV 128,8. VI 126,5 cf. 144,16 τῆς χώρας. — I 291,14 (νέοι) δευτέρων γοῦν ἡγεμόνων ἐπιλαχόντες. II 192,16 μεγάλων ἡγεμόνων (σοφία). II 262,26 ἡγεμόνων ... τὸ ἐπιτήδευμα. III 182,15 πάντες εἰσὶν ἡγεμόνες, οὐ κλήρῳ ... ἀλλ' ἀπὸ φύσεως. III 304,19. 30 (ζῷα) περιέπουσιν αἰεὶ τὸν οἰκεῖον ἡγεμόνα. V 35,1 ἡγεμόσι φόρους ... δίδοσθαι. V 154,10 ἡγεμόνων τῶν παρ' ἑκατέροις ἀρίστων ἐπάλληλοι φθοραί. V 249,8 ἕνα δευτέρους καὶ τρίτους ἡγεμόνας αἱρῶνται. V 285,12 ἵνα τοῖς ἔπειτα γένηται κανὼν καὶ νόμος ἅπασιν ἡγεμόσι. V 348,26 ἰσάριθμοι ταῖς φυλαῖς. V 363,18 τοῖς ... τοὺς ἱεροὺς νόμους ἡγεμόνας ... προστησαμένοις. VI 144,6 προσεστὼς γὰρ τοῖς ἡγεμόσιν, ὁπότε δικάζοιεν. VI 146,20 τί δὲ καὶ δεινὸν ἐπεπόνθειμεν ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος. VI 159, 11 ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ καταστάσει ἡγεμόνος. VI 161,26 οὐ μόνον ἀποδειχθέντι ἡγεμόνι. VI 182,17 δι' ἕνα ἄνδρα καὶ ἡγεμόνα, τὸν Σεβαστόν. VI 202,6 πελάγει δὲ οὐκ ἀξιώσει τοσοῦτος ἡ. VI 203,4 ἡγεμόνες αὐτῶν Παρθυαῖοι. I 254,15. IV 156,1. 167,2. 25. 168,10. 177,5. 178,16. 198,18. 244,1. 250,15. 255,4. V 277,18 (Μωυσῆς).

1. ὁ ἄνθρωπος. I 52,1.4 (ὁ θεὸς ἄνθρωπον) ὕπαρχον μὲν αὐτοῦ, τῶν δ' ἄλλων ἁπάντων ἡγεμόνα τιθεὶς. III 168, 12 φυτά τε αὖ καὶ ζῷα ἐκάλεσεν ὡς πρὸς ἡγεμόνα τὸν ἄνθρωπον. VI 93,5 τοῦ χερσαίων ἁπάντων ἀρίστου καὶ ἡγεμόνος ἀνθρώπου. II 96,22 πάντα ... φόρους ἐτησίους οἷσοντα τῷ ἡγεμόνι ἀνθρώπῳ. I 29,5 ἡγεμόνα φύσει καὶ δεσπότην. — VI 9,11 cf. 6,1 ἡγεμόνες δ' εἰσὶν οἱ ἀστεῖοι. III 182,24 ὁ μὲν φρόνιμος ἡ. ἀφρόνων ἐστίν.

2. ὁ θεός. I 190,7 ἀνάγκη δ' ... ἡγεμόνα ἐν τῷ παντὶ εἶναι καὶ κύριον. I 190,18 cf. II 262,2 ὁ τῷ ὄντι ἄρχων καὶ ἡ. εἷς ὁ θεός. V 9,14 ἔννοιαν λήψεσθαι δεῖ τοῦ ποιητοῦ καὶ πατρὸς καὶ προσέτι ἡγεμόνος. III 159,21 κυβερνώμενον αὐτὸν (sc. τὸν κόσμον) ὑπὸ ἡγεμόνος. II 209,1 (κόσμος) χωρὶς ἐπιστάτου καὶ ἡγεμόνος. IV 21,16 τὸν ἀμφοῖν ποιητὴν ὁμοῦ καὶ ἡγεμόνα. II 262,24 τὸν στρατὸν ... θεραπευτὴν εἶναι συμβέβηκε τοῦ διακοσμοῦντος ἡγεμόνος. IV 256,3 ὁ θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἡ. III 256,5 πασῶν τῶν τοιούτων δυνάμεων. III 160,26 ὁ ἀγένητος ἀψευδῶς ἡ. IV 189,10 ἡγεμόνι τῆς ἀπ' Αἰγύπτου πάσης ὁδοῦ ... θεῷ. IV 181,13 εἰς τὸν κληροῦχον θεὸν καὶ τὸν ἀληθῶς ἡγεμόνα τῆς ἀποικίας. I 284,12 ἅτε ἡγεμόνι χρησάμενοι τῆς ἀνόδου θεῷ. I 264,24 τῷ συνοδοιπόρῳ καὶ ἡγεμόνι τῆς τε ὁδοῦ καὶ τῆς ψυχῆς θεῷ. II 301,28 cf. III 27,19. 134,18. VI 5,17. 18,12 αὐτῷ τῷ θεῷ χρῆσθαι ἡγεμόνι. I 265,2 τὸν τῆς σοφίας ἡγεμόνα θεόν. VI 76,18 λέγεται πρὸς τοὺς νεωτέρους θεοὺς ὑπὸ τοῦ πρεσβυτάτου καὶ ἡγεμόνος. V 319,9 (ὁ πρῶτος ἡ.) III 132,18 ὁ τοῦ ἡγεμόνος λόγος. I 50, 20. 226,5. II 20,4 sq. 136,14. 279,16. III 47,5. 124,26. 239,17. 295,4. IV 238,24. 303,11. V 24,15 (ἡ. int. θεός). I 23,10 ὁ μέγας ἡ. II 4,19. 178,15. 195,20. 227,18. 240,25. III 2,13. IV 216,9. 221,6. V 345,4 (ὁ ἡ.) τοῦ παντός. I 293,13. IV 187,20. 289,15 τοῦ κόσμου. I 26,14. II 133,9. 147,20. 151,10. III 158,19. 167,31. 178,24. 224,21. 236,18. IV 239,13. V 249,15. 250,15 τῶν ὅλων. I 25,16. 195,27. 254,9. II 280,15. III 164,18. 178,18. V 256,1 πάντων. I 47,4 τῶν πάντων. I 218,11 τοῦ σύμπαντος. I 34,12. 16. 18. 194,10. II 60,9. III 220,21. IV 196,14. V 8,16 τῶν συμπάντων.

3. ὁ λόγος. II 145,19 (ὀρθὸς λόγος). II 302,18 ἡγεμόνι τῆς ὁδοῦ χρῆται λόγῳ θείῳ. I 146,7 τὸν ὑγιῆ καὶ ἡγεμόνα λόγον. IV 126,11 ὅταν ἡγεμόνι λόγῳ πειθαρχῶσι. V 229,27 λόγῳ μὲν ὡς ἡγεμόνι τὴν ἄκραν ἀπένειμαν ... κεφαλήν. — III 247,21 οἱ ἡγεμόνες ἐν ἡμῖν ἀγελάρχαι λόγοι.

4. ὁ λογισμός. V 342,16 ὅ τε ἡ. αἰσθήσεως λογισμός. I 245,10 τῷ τοῦ συγκρίματος ἡγεμόνι λογισμῷ. III 117,9 λογισμὸν τῆς ἀνάγκης ἐπιστήσας ἡγεμόνα. III 302,24 ἄλογον πάθος ἐπιτειχίζοντες ἡγεμόνι λογισμῷ. III 151,17 πᾶσα αἴσθησις ... διακρατουμένη λογισμῷ, καταλείπεται δὲ ἔρημος χηρεύσασα ἡγεμόνος ὀρθοῦ.

5. ὁ νοῦς. I 163,6 (ἐπειδὰν) ὁ νοῦς ἀρχὴ τοῦ ζῴου ὅλου καθάπερ ἡ. πόλεως. III 301,14 τὸν ἐν ἡμῖν ἄνθρωπον, ἡγεμόνα νοῦν. III 43,9 τὸν ἡγεμόνα ἐν ἐμοὶ νοῦν. IV 18,14 ἐν σοὶ μὲν νοῦς ἐστιν ἡ. ἐπιτεταγμένος. IV 93,10 τὸν ἡμέτερον νοῦν ..., τὸν τῆς καθ' ἕκαστον σωματικῆς χώρας ἡγεμόνα. I 206,1 πᾶσαν τὴν περὶ τὸ σῶμα χώραν καὶ τὸν ἡγεμόνα αὐτῆς νοῦν. VI 41,14 σώματος ἐν ἐμοὶ νοῦς. — I 9,14 νοῦς, ὁ τῆς ὅλης ψυχῆς

ἡ. I 23,7 κατὰ τὸν τῆς ψυχῆς ἡγεμόνα νοῦν. I 296,8 νοῦν τὸν ἡγεμόνα τούτων (sc. τῶν ψυχῆς μοιρῶν) Κάιν. — VI 72,5 sp. αἰσθήσεως ἡ. νοῦς. II 312,6 τί ἡ αἴσθησις καὶ τίνα τρόπον τὸν ἡγεμόνα νοῦν ὠφελοῖ. II 165,13 ταῖς αἰσθήσεσιν, ὅπως τὸν ἡγεμόνα πορθήσωσι νοῦν. V 5,2 ὁ μὲν νοῦς ... ἀόρατος ἡ. τῶν αἰσθητικῶν ὀργάνων. — I 202,7 τὴν (δόξαν) μὲν τῷ νῷ πάντα ἐπιγράφουσαν ὡς ἡγεμόνι τῶν ἐν τῷ λογίζεσθαι. II 49,20 τὰς ... εὐπραγίας ὑπηκόους ἀποφαίνουσιν ὡς ἡγεμόνι τῷ νῷ. — I 57, 16. 224,3. II 227,8. III 175,16. 211, 10. 214,13. 283,19. 292,2. IV 7,24. 20,9. V 102,1. 329,11 (ὁ ἡ. νοῦς).

ἥδεσθαι. III 301,8 coni. τὸ ἐπιθυμεῖν, τὸ λυπεῖσθαι, τὸ φοβεῖσθαι. I 168,24

ἡδονή, ἡδύ, ἥ. I 157,20 περὶ δ γὰρ γίνεται τὸ ἥ., περὶ τοῦτο καὶ τὸ ἀλγεῖν. III 185,22 μὴ νόμιζε πρὸς ἀλήθειαν ἥ. IV 6,4 τοῖς μὲν φθονεῖν, ἐφ' οἷς δὲ ἥ. IV 179,19 στένειν μὲν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, ἥ. δὲ ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις. V 118,21 εἰκὸς ἦν ἥ. τὴν μητέρα. I 157,20 ἡδόμεθα δὲ διὰ τῶν αἰσθήσεων. IV 34,6 ὁρῶντες ... ἡδόμεθα. I 293,23 ποικιλίας χρωμάτων δι' ὄψεως ἡσθῆναι. I 211,12 τί ἂν ... μυκτῆρσιν ὀσφρόμενος ἡσθείης.

ἡδονή. 1. Philo Epicuri de voluptate doctrinam adfert: III 141,22—24 ἡδονὴν ὡς πρῶτον καὶ μέγιστον ἀγαθὸν καὶ ἀτόμους ὡς τῶν ὅλων ἀρχάς (νομίσας). II 256,15.28 τὸ ψυχῆς τέλος ἡδονῇ παραδόντες. I 121,11 (τὸν) μηδὲν τὰ ψυχῆς νομίζοντα καὶ τέλος ἡγούμενον τὰς ἡδονάς. IV 70,22 προτεθειμένοι τέλος οὐχ ἡδονήν. — III 292,7 τὴν γὰρ ἡδονὴν ... ἔκ τε μνήμης τῶν παρελθυθότων τερπνῶν καὶ ἐξ ἀπολαύσεως τῶν ἐνεστηκότων καὶ ἐξ ἐλπίδος τῶν μελλόντων συνεστάναι (cf. Usener, Epicurea fr. 435 sqq. 429). II 50,4 cf. 15.19 τὸ (ἀγαθὸν) μὲν σαρκός ἐστιν ἄλογος ἡ. III 14,9 διττὸν εἶδος ἀνθρώπων, τὸ μὲν θείῳ πνεύματι λογισμῷ βιούντων, τὸ δὲ αἵματι καὶ σαρκὸς ἡδονῇ ζώντων. II 49,3 μὴ πρὸς πάντα οὖν τὰ τῇ σαρκὶ φίλα αἱ ὀρέξεις ἀνηρεθίσθωσαν· ἡδοναὶ γὰρ αἱ ἀτίθασοι πολλάκις ... ἐξ ὑποστροφῆς ἀνίατα ἔδακον. II 271,14 ὁρατικὴν διάνοιαν πρὸς σαρκὸς ἡδονῶν πιεσθῆναι. II 86,26 οὐδενὶ γὰρ οὕτως οὐδὲν ἀντίπαλον ὡς ἐπιστήμη σαρκὸς ἡδονῇ. V 43,9 οἱ τῶν σαρκὸς ἀλογεῖν ἡδονῶν πεπαιδευμένοι. II 274,19 τῆς σαρκὸς ἐντυγχάνειν δελεαζούσαις ἡδοναῖς. — I 56,15 σπεύδει τε ... πᾶν ζῷον ... τέλος ἡδονὴν καὶ μάλιστα ἄνθρωπος. I 94,9 sq. χωρὶς γὰρ ἡδονῆς οὐδὲν γίνεται τῶν ἐν τῷ θνητῷ γένει. II 116,9 ἓν γὰρ οὐδέν ἐστιν ὃ μὴ πρὸς ἡδονῆς δελεασθὲν εἵλκυσται. I 58,14 τὰ δ' ἐπίχειρα τῆς ἡδονῆς εὐθὺς εὕραντο οἱ πρῶτοι γενόμενοι. II 100,4 cf. 99,25 ἡ πλείστη μοῖρα ἀνθρώπων ... ἅπαντα πανταχόθεν δι' ἡδονῆς ἀπόλαυσίν τε καὶ χρῆσιν ἀγκιστρεύεται.

2. ἡδονή = πάθος, secundum Stoicorum doctrinam unus est ex quattuor affectibus: IV 301,11 τοῦ ... ἀγαθοῦ φαντασία διεγείρει καὶ διανίστησι τὴν ψυχὴν ἠρεμοῦσαν καὶ σφόδρα μετέωρον ἐξαίρει ... καλεῖται δὲ τοῦτο τὸ πάθος αὐτῆς ἡ. I 147,24—148,3 ἡ γὰρ ἡ. οὐκ ἔστι τῶν ἠρεμούντων καὶ ἱσταμένων ... φλογμοῦ τινα τρόπον τὸ πάθος ἐν τῇ ψυχῇ κινούμενον ... γαργαλισμοῦ γὰρ καὶ σπασμώδους ἐφίεται. I 154,14 ἀρχὴ δὲ ἡδονῆς μὲν τὸ πάθος. I 137,8—138,21 κατάρας ἡ., τὸ πάθος, (ἐπαξία ἐστίν). — I 143,21 sq. τέτταρα γάρ ἐστι τὰ πάθη τῶν ἐν ἡδονῇ. V 352,3 τεττάρων ὄντων ἐν τῇ ψυχῇ παθῶν, ... ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας, ... λύπης καὶ φόβου. II 246,14 τὸ δὲ πάθος εἰς ἡδονὴν καὶ ἐπιθυμίαν φόβον τε καὶ λύπην (τέμνουσιν). I 168,24 ἡ., ἡδύ, ἥδεσθαι· ἐπιθυμία, ἐπιθυμητόν, ἐπιθυμεῖν· λύπη, λυπηρόν, λυπεῖσθαι· φόβος, φοβερόν, φοβεῖσθαι. I 92,1. II 280,1. 312,8. III 61,17. 108,9. 169,30. IV 52,13.19. 78,2. 232, 20. V 92,22. VI 5,9. 44,18. 47,4 (ἡ. coni. ἐπιθυμία, λύπη, φόβος). II 72,20 πάνθ' ὅσα δι' ὀργὴν ἢ φόβον ἢ λύπην ἢ ἡδονὴν ἤ τι τῶν ἄλλων παθῶν πράττομεν. II 98,15 ἐκτεμῶ καὶ τὰ (δένδρα) ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας ὀργῆς τε καὶ θυμοῦ καὶ τῶν παραπλησίων παθῶν ... τὰ φυτά. II 286,14 τὸ περιτέμνεσθαι ἡδονῆς καὶ παθῶν πάντων ἐκτομὴν ... ἐμφαίνει. II 112,5 ὃς ἂν περὶ ἡδονὰς καὶ ἐπιθυμίας καὶ ἔρωτας ἀκαθέκτους μεμηνώς. II 112,1 ὃς ἡδοναῖς καὶ ἐπιθυμίαις, ἀδικίαις τε καὶ πανουργίαις ... ἐγεγήθει. II 77,24 λύπην μὲν φίλοις, ἡδονὴν δὲ ἐχθροῖς ἐμπαρέσχον. II 238,20 δοῦλος ὀργῆς, εἴκων ἡδονῇ. V 300,9 ὁ μὲν ἐπὶ τοῖς τοῦ πέλας ἀγαθοῖς λύπην, ἡ δὲ ἐπὶ τοῖς τοῦ πλησίον κακοῖς ἡδονῆς ἀπεργάζεται. I 269,1 ἵνα ... ἡδονῆς ἢ λύπης ἤ τινος ἄλλου πάθους κέντροις τρωθῇ. IV 179,18 τὰ συμβάντα λυπηρά τε αὖ καὶ ὅσα καθ' ἡδονήν. III 88,14 ἡ ψυχὴ συντρόφοις τοῖς πάθεσι μόνοις χρῆται, λύπαις, ἀλγηδόσι, πτοαῖς, ἐπιθυμίαις, ἡδοναῖς. I 56,8 185,18. II 171,13. III 36,2. 89,3. 278,16. IV 122,9. V 108,10 (ἡ., ἡδοναί opp. ἀλγηδών, ἀλγηδόνες).

I 94, 18 εἰ ἀπεδέξατο ἡδονήν, ἐκαλεῖτο ἡδονικός, εἰ ἐπιθυμίαν, ἐπιθυμητικός. I 83, 22. 92, 1. 187, 23. 262, 4. 283, 16. II 12, 1. 190, 3. 212, 14. 239, 16. 251, 22. 291, 16. III 83, 19. 302, 22. 303, 5. IV 213, 23. V 97, 21. 339, 20. 363, 7. 364, 21. 373, 16 (ἡ., ἡδοναί coni. ἐπιθυμία, ἐπιθυμίαι).

3. voluptates oriuntur ex sensibus: I 104, 18—27 νοῦν πρῶτον τὸν ἄνδρα ... εἶτα αἴσθησιν τὴν γυναῖκα, εἶτα ἐξῆς τρίτην ἡδονὴν (ἐδημιούργησε). I 153, 18 —23 τὴν ἡδονὴν ἐξετάζων εὑρήσεις νόθον οἰκειότητα ὑποδυομένην πρὸς αἴσθησιν. I 154, 8 ἐν μεθορίῳ κείμενον ἡδονῆς καὶ αἰσθήσεως γίνεται τούτων ὁ πόλεμος. I 154, 10—18 cf. 155, 11 ὅπερ οὖν ἡ. πρὸς αἴσθησιν, τοῦτο πάθος πρὸς νοῦν. II 29, 16 οὐς γὰρ τὰ φίλτρα τῶν κατὰ Ῥαχήλ, τὴν αἴσθησιν, ἡδονῶν ἐπάγεται. I 57, 12—15 ἡ. δὲ προτέραις ἐντυγχάνει καὶ ἐνομιλεῖ ταῖς ἀισθήσεσι. I 118, 5. 9 εἰ γὰρ ... (μετὰ) τῶν καθ' ἑκάστην αἴσθησιν ἡδονῶν προὔπεμπες (τὴν ψυχήν). I 266, 1 ἡδοναῖς συζῶντες διὰ πασῶν τῶν αἰσθήσεων ἐπὶ τὴν πανδεχῆ ψυχὴν τὰ ἡδέα φερούσαις. IV 34, 3 αἱ ἐν ἡμῖν πέντε αἰσθήσεις ..., τὰ τῶν ἡδονῶν ὄργανα. III 12, 6 cf. II 45, 18 τίς γὰρ οὐ τὰς δι' ὀφθαλμῶν, τίς δ' οὐ τὰς δι' ὤτων, τίς δ' οὐ τὰς διὰ γεύσεως ὀσφρήσεώς τε καὶ ἁφῆς ἡδονὰς καὶ τέρψεις ἀποδέχεται; I 147, 7 ἀγόμενος ὑπὸ δεσποτῶν ἀτιθάσων, θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων καὶ τῶν ὅσα διὰ μυκτῆρος καὶ γεύσεως ἡδονὰς ἀπεργάζεται. VI 158, 1 παντοίας ἡδονὰς διὰ πάσης αἰσθήσεως. I 105, 2—8 δι' ὁράσεως ἡδοναὶ συνίστανται. I 53, 15 πρὸς τὴν ὄψεως ἀδιάστατον ἡδονήν. IV 177, 4 ἡδονὴν ἀκοῆς τοῦ συμφέροντος ... προκρίναντες. I 105, 16 ὅσαι τῶν ὑποκειμένων χυλῶν προσηνῶν διαφοραὶ καὶ τὴν αἴσθησιν κινούντων, τοσαῦται καὶ τῆς ἡδονῆς. I 96, 7. 17 ὅταν ἡ γεῦσις ἐξαναστᾶσα λάβρως ἐμπιπλῆται τῶν γαστρὸς ἡδονῶν. V 237, 1 καινὰς ἐπινοοῦντες ἡδονάς, ἄθυτα παρασκευάζουσιν. V 70, 13 πᾶσαν ἀνίερον εἶναι τὴν περιττὴν ἡδονήν, τὰ μὲν περὶ τὴν κατάποσιν γλυκαίνουσαν. V 231, 13 ὅσα τῶν χερσαίων ... ἐστὶν εὐσαρκότατα καὶ πιότατα, γαργαλίζοντα καὶ ἐρεθίζοντα τὴν ἐπίβουλον ἡδονήν. V 307, 11 ἐκτόπους μὲν γὰρ ἡδονὰς οἱ τοιοῦτοι μεταδιώκουσι. τίς δὲ ἡ. κρεωφαγοῦσι ...; VI 61, 10 ἡδονὰς μὲν οὖν ἔχει ἑκάτερον (συμπόσιον).

4. αἱ γαστρὸς καὶ αἱ μετὰ γαστέρα ἡδοναί. I 143, 20. 144, 8—21. 193, 1. 221, 20. 293, 25. III 117, 24. V 125, 17. 162, 7. 330, 17 (αἱ γαστρὸς καὶ αἱ μετὰ γαστέρα ἡδοναί). I 143, 14 sq. ἡδονῇ χωρίον τὴν γαστέρα. I 126, 24. V 303, 12 (ἡ γαστρός). I 83, 24. 105, 15. 145, 24. II 280, 29. IV 74, 15. 25. 205, 15. V 36, 15 (αἱ γαστρὸς ἡδοναί). I 88, 12 πῶς δὲ ταῖς ἡδοναῖς χρήσεται γαστρὸς καὶ τῶν αἰσθητηρίων στερόμενος; II 40, 8 cf. 17 τιθηνούμενος τὴν γάστριν καὶ ἀκόλαστον καὶ ἀρχὴν κακῶν ἁπάντων ἡδονήν. II 80, 6 cf. I 165, 23 νοῦς πραθεὶς τῇ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ συγκρίματος ἡμῶν ἡδονῇ. II 102, 17 cf. IV 30, 18 γαστριμαργίᾳ τοίνυν ἡ ὀπαδὸς ἐκ φύσεως ἀκολουθεῖ συνουσίας ἡ. III 172, 25 τῶν ἡδονῆς ποιητικῶν ἀμήχανοι τὸ πλῆθος παρασκευαί. IV 93, 21 sq. τὰς παραρτύσεις οὐχ ἡδονὰς οὔσας ἀλλ' εὐσβέστα ἡδονῶν ὑπεκκαύματα. — ἡ. = libido: I 284, 2 (ἄνθρωπος) ταῖς μετὰ γαστέρα χρώμενος ἡδοναῖς ἐπαλλήλοις. IV 126, 19 τῶν τε ὑπογαστρίων ἡδονῶν ... οὐδὲ ἐμέμνητο. III 74, 17 τὰς σωμάτων πρὸς σώματα μίξεις καὶ ὁμιλίας ἡδονὴν ἐχούσας τὸ τέλος. I 56, 6 αἵ τε πρῶται τοῦ ἄρρενος πρὸς τὸ θῆλυ σύνοδοι ξεναγὸν ἔχουσιν ἡδονήν. V 276, 8 ἡδονῇ δ' ἁλωτὸν ἄνθρωπος, καὶ μάλιστα συνουσίᾳ τῇ πρὸς γυναῖκα. IV 279, 3 ἀγνεύσας ὁμιλιῶν τῶν πρὸς γυναῖκας καὶ πασῶν ἡδονῶν. IV 23, 17 γάμος δέ, ὃν μὲν ἁρμόζεται ἡ. ..., ὃν δὲ σοφία. IV 22, 21 ὡς τὰς μὲν ἐφ' ἡδονὴν ἀγούσας ὀρέξεις ἁπάσας ἐκκεκόφθαι. V 3, 1 sqq. ἡδονῶν (ἐκτομή). V 118, 7 ἡδονῆς, αἰσχίστου πάθους, ἥττους γενόμενοι. V 152, 6. 12 „οὐ μοιχεύσεις", ὅτι, οἶμαι, πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης μέγα πνεῖ ἡ ἡ. V 159, 1. 15 μὴ ἀτελεῖς γονὰς ἀκαίρου καὶ ἀμούσου χάριν ἡδονῆς προΐεσθαι. V 161, 3 τὴν παρὰ φύσιν ἡδονὴν διώκει. V 163, 19 εὑρεταὶ γενόμενοι παρηλλαγμένων ἐπιθυμιῶν καὶ ὅτι ἡδονὰς ἀηδεστάτας ἐκαινούργησαν. V 340, 3 οὐκέτι τῆς ὄψεως χορηγεῖν δυναμένης τῷ πάθει τῆς ἡδονῆς τὰ εἴδωλα.

5. ἡ σωματικὴ ἡδονή. III 262, 3 τὸ τῆς σωματικῆς ἡδονῆς σπέρμα. II 25, 17. 26, 18. 35, 6. IV 38, 3 (αἱ σωματικαὶ ἡδοναί). I 53, 9 (ἡ τῶν σωμάτων ἡ.). I 260, 17 βαστάζουσι ... τὴν πρὸς σῶμα καὶ τὴν σώματος ἡδονήν. II 48, 17. 53, 19. 99, 22. 272, 4. III 261, 16 (αἱ σώματος ἡδοναί). III 107, 17 τὰς γλυκύτητας τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἡδονῶν ... καθιεροῦν. VI 64, 7. 18 τῶν περὶ σῶμα ἡδονῶν ἠλόγησαν. III 84, 6 cf. II 7, 5 ἡδονῶν γὰρ καὶ ἐπιθυμιῶν χώρα τὸ σῶμα. II 270, 9 ἐκφυγὼν δεσμωτήριον, τὸ σῶμα, καὶ τὰς ὥσπερ εἱρκτοφύλακας

ἡδονὰς καὶ ἐπιθυμίας αὐτοῦ. II 183, 8 ἀπηλλαγμένος πάντως τῶν κατὰ τὸ „ἀδελφὸν" σῶμα ἡδονῶν. III 85, 15 τὸ κινοῦν τὴν ἡδονὴν αἴτιον. II 36, 17 τῷ καταφλέξαι τὰς ἡδονάς, τῷ τὸ σύστημα τῶν σωματικῶν ἀγαθῶν ... ἀναλῦσαι. I 280, 18 τὸ γοῦν σῶμα ... πιανθὲν ἀμέτρως ἀπολαύσει ἡδονῶν. I 129, 16 ἡδονὴν καὶ σῶμα ἄνευ μεμίσηκεν αἰτιῶν ὁ θεός. I 148, 5 τῆς γὰρ σώματος τροφῆς ἡδοναὶ γήιναι. IV 191, 17 τά τε σώματα καὶ τὰς ψυχὰς ἐπιδεδώκασι, τὰ μὲν ἡδοναῖς κτλ. VI 9, 18 πάγαις ἡδονῆς ἁλισκομένους.

6. ἡδονὴ opp. ἀρετή, aversa est a recta ratione: I 209, 15 — 216, 18 v. Nr. 9 All. I 100, 2 τὰ τῆς μισουμένης ἀρετῆς γεννήματα, τὰ δὲ τῆς ἀγαπωμένης ἡδονῆς ἔσχατα. I 106, 6 (ἀρετὴ) ἀμυνομένη πολεμίαν ἡδονήν. I 116, 7 στρατευσάμενος γὰρ στρατείαν τὴν ὑπὲρ ἀρετῆς οὐ παύεται πολεμῶν, πρὶν ἐπιδεῖν πρηνεῖς καὶ ἀπράκτους τὰς ἡδονάς. I 220, 10 ὁ νοῦς ἀποστρέφεται μὲν ἡδονήν, ἁρμόζεται δὲ ἀρετῇ. I 264, 4 οὗτοι μὲν γὰρ τὰ πρὸς ἡδονὰς εὐτρεπίζουσιν, ἐκεῖνοι (sc. οἱ ἀρετῆς ἀσκηταί) δὲ ἡδονῶν ἄρχουσι. I 279, 28. 29 ὅτι ἡδονὴν ἀρετῆς προτιμήσαντες θνητὸν βίον ἀθανάτῳ ἐπεζεύξαμεν. II 27, 5 οἷς μὲν ὁ ψυχῆς βίος τετίμηται ..., οἷς δ' ὁ τῶν ἡδονῶν. I 293, 19 εἰ μή τίς ἐστι χρῆσις καὶ ἀπόλαυσις ἡδονῆς, καὶ ἀρετὴν παραιτοῦμαι. II 34, 12 τὴν ἔρημον ἡδονῆς ἀτραπὸν ὁδεύοντες opp. τὴν ἐπ' ἀρετὴν ἄγουσαν ὁδόν. V 234, 16 ἡ ... ἐφ' ἡδονὴν ἄγουσα (ὁδός) opp. ἡ πρὸς ἐγκράτειαν. II 45, 11 τὰς μὲν ὀρθοῦ λόγου θυγατέρας, ἐπιστήμας καὶ ἀρετάς, οὐκ εἰδότες, τὰς δὲ τῶν ἀνθρώπων θνητὰς θνητῶν ἀπογόνους ἡδονὰς μετερχόμενοι. II 85, 19 κεχήρευκεν ἀνθρωπίνων ἡδονῶν, παραδέχεται δὲ θείαν γονὴν καὶ πληρουμένη τῶν ἀρετῆς σπερμάτων. II 91, 17. 23 ὡς καὶ ἡμῶν τῶν φιλαρέτων δελέασιν ἡδονῆς ὑπαχθέντων. II 116, 17 cf. 27 ἐξ ἐνέδρας ἐπιθέμενος τὴν ἐθάδα ἡδονήν, πηγὴν ἀεννάων κακῶν. IV 93, 17 ἀρετῇ ἡδονὴ (ἐχθρόν). III 270, 6 ἣν ἐχθαίρειν ἐχρῆν ἡδονήν. V 250, 13 τὸ δὲ σεμνὸν αὐστηρόν, τοῦτο δ' ὁ πολὺς ὅμιλος ἀνθρώπων ἀποστρέφεται διὰ τὴν ἡδονῆς ἀποδοχήν. I 79, 9 σωφροσύνη, ἀντιστατοῦσα τῇ ... ἡδονῇ. I 84, 1 ἡ σωφροσύνη τῆς ἡδονῆς (κατέναντί ἐστιν). I 106, 5 ἡδονῇ γὰρ ἐναντίον σωφροσύνη. I 27, 12 αἱ ἄλογοι ἡδοναὶ ψυχῆς. III 248, 3 οὐκ ἄλογον ἡδονὴν διώκοντες. I 105, 19. 25 οὐδὲν οὕτως θάνατον ἐπάγει ψυχῇ, ὡς ἀμετρία τῶν ἡδονῶν. I 107, 11 (ψυχὴ) δάκνεται ὑφ' ἡδονῆς. I 143, 30 ὁ μὲν σοφὸς τέλειος ἡδονὰς ἀπορρυπτόμενος καὶ ἀποσειόμενος Μωυσῆς. I 112, 1—7 ὁ βίος ὁ τῶν φαύλων δεσπόζεται ὑφ' ἡδονῆς. I 81, 5 ἡδονῆς (ἐρᾷ ὁ ἄφρων νοῦς). I 155, 17. 19 ὁ μὲν οὖν ἄφρων φύλαξ καὶ ταμίας ἂν γένοιτο τῆς ἡδονῆς. I 169, 2 (τοῦ ἄφρονος) μετίοντος καὶ ἐπιλιχνεύοντος τὰ ποιητικὰ τῶν ἡδονῶν. II 39, 25 τῶν ἀφρόνων ... τὴν ἴδιαν ἡδονὴν αὐτὸ μόνον θηρωμένων. II 15, 21 ὡς γὰρ ἡδονῶν ἀπεχομένους πρεσβύτας εὖ φρονῶν οὐκ ἄν τις ἀποδέξοιτο. II 16, 3 τὰ γὰρ ἡδονῆς ὀλκοῦ δελέατα αὐστηρῷ τόνῳ καθελεῖν ἰσχῦσαι. II 22, 8 ἣν (sc. φιλοσοφίαν) ὁ ἀρχαῖος ἀσκητῶν θίασος διήθλει, τὰς τιθασοὺς τῆς ἡδονῆς γοητείας ἀποστρεφόμενος. II 211, 19 πᾶς ὁ δημιουργὸς ἡδονῆς σοφίας ἐστὶν ἄγονος. III 261, 18 ἀντιπνεύσασα σοφία .... τό τε ῥεῦμα τῶν ἡδονῶν ἐχάλασε. V 124, 23 τοὺς δὲ παλαιτάτους γηγενεῖς τε καὶ ἐκ γηγενῶν ἀναγκαῖον ἦν χρήσασθαι ταῖς τοῦ κόσμου δωρεαῖς ἀδιαστρόφοις, μήπω τῆς ἡδονῆς παρευημερούσης. V 134, 20 σωτηρίας ἕνεκα μᾶλλον ἢ βλαβερωτάτης ἡδονῆς. II 210, 20 τὴν ἐξάρχουσαν ἡδονῆς μέθην.

7. ἡδονή coni. πλοῦτος, δόξα, χρήματα, τιμαί etc.: II 227, 16. III 77, 23. 115, 22. V 341, 10 (coni. πλοῦτος καὶ δόξα). VI 21, 7 πλουσίων μὲν καὶ ἐνδόξων καὶ ταῖς ἡδοναῖς χρωμένων μεστὴ γῆ. III 193, 16 πλούτῳ πολλῷ ῥέοντι ἀντισχεῖν καὶ ἡδονῆς ἀμέτρου φορὰν ⟨ἀν⟩ ὦσαι καὶ λαίλαπι κενῆς δόξης μὴ ἀναρπασθῆναι. III 117, 13 καὶ δόξης καὶ ἡδονῆς καταπεφρονηκέναι. II 247, 2 ἢ πρὸς ἀργυρισμὸν ἢ δόξαν ἢ τὴν ἐν ἡδοναῖς ἀπόλαυσιν. II 250, 17 πλοῦτον, δόξαν, τιμάς, ἡδονάς. IV 253, 2 ἐκ τοῦ στερηθῆναι τῆς περὶ τὴν ἱερουργίαν ἡδονῆς τε καὶ τιμῆς. III 12, 9. 118, 18. 231, 19 (coni. χρήματα, δόξα). IV 302, 23 χρημάτων ἔρως ἢ γυναικὸς ἢ δόξης ἤ τινος ἄλλου τῶν ἡδονὴν ἀπεργαζομένων. IV 303, 6 πόλεμοι πάντες ἀπὸ μιᾶς πηγῆς ἐρρύησαν, ἐπιθυμίας ἢ χρημάτων ἢ δόξης ἢ ἡδονῆς. V 323, 5 οἱ ἐπηλύται ... κρείττους χρημάτων καὶ ἡδονῆς. III 196, 6 εἰ χαίρεις ἡδονῇ, μη⟨δὲ⟩ φιλαργυρίας ἀποστῇς. I 192, 20 (πανηγύρεως ἔργα·) ... ἁρπεῖς ἡδοναί, μεθημερινοὶ γάμοι κτλ.

8. iucunditas, suavitas sive anima sive mente percepta: I 18, 4. II 113, 19. 245, 18. 284, 3. V 19, 7. VI 164, 9 (coni. τέρψις). II 204, 5. 231, 8 cf. IV 104, 12 (ἡδοναί coni. ἀηδίαι). III 117, 9 τὴν ἡδονὴν εἰς ἀηδίαν οὐδέποτε ἐκτρέψεις. II 103, 13 οἱ τῶν σὺν ἡδονῇ

βλαβερῶν τὰ μετὰ ἀηδίας προτιμῶσιν ὠφέλιμα. V 9, 22 ἀλέκτους ἡδονὰς καὶ εὐφροσύνας ἐργάζεται. I 57, 7 πρὸς ἀκρασίαν καὶ ἡδονήν. I 72, 2 οὐ γὰρ ὅπως ἀναπαύλας εὐδιαγώγους καὶ ἡδονὰς ἑαυτῷ πορίζῃ (ὁ θεός). I 192, 17 ῥητορικὴ ... ἀνέσεις καὶ ἡδονὰς ... περιποιοῦσα. I 265, 19 ἡδονὰς δὲ καὶ ἀπολαύσεις ... οὐχὶ τοῖς ζῶσιν ἡ φύσις ἐδημιούργει; II 311, 21 τὰς ἐπὶ γυναιξὶ καὶ τέκνοις καὶ τοῖς ἄλλοις οἰκείοις ἀλέκτους ἡδονάς. IV 43, 21 τὰς ἐπὶ τοῖς ζῶσιν (τέκνοις) ἡδονάς. II 60, 3 εἰ μή τινα ἡδονὴν περιποιεῖν. VI 92, 7 τὰ πρὸς ὠφέλειαν καὶ ἡδονῆς ἀπόλαυσιν. VI 187, 17 ἡδονὰς κινῶν τὰς διὰ σκωμμάτων. III 266, 19 πρὸς ἀπόλαυσιν ἡδονῆς μᾶλλον ἢ πρὸς μετουσίαν τροφῆς. V 46, 25 ἀγνεύειν ἐπιστομίζοντας τὰς ἐφ' ἡδονὴν ὁρμάς. V 138, 15 sq. ἡ. γὰρ οὐκ ἔστι μείζων ἢ ἐν ταῖς ἄγαν εὐπραγίαις ἔννοιαν ἔχειν παλαιῶν ἀτυχημάτων. VI 134, 10 ἵν' οἱ μὲν ὑπομένωσι διττὰς συμφοράς ..., οἱ δὲ διττὴν ἡδονήν. III 268, 15 ἄλεκτον ἡδονὴν κτᾶται. III 283, 7 γλυκυπίκρου πληρουμένους ἡδονῆς. III 293, 4 αἱ πρὸς ἀπόλαυσιν ἡδονῆς τέχναι. IV 157, 10 ἡδονῶν ὑπεροψίαι. IV 163, 23 τὰς ἐπὶ τοῖς προτέροις ἀγαθοῖς ἡδονὰς ἀφαιρεῖται. II 201, 26 δέλεαρ εἴ τι μικρὸν ἡδονῆς αὐτὸ μόνον ἀφ' ἑαυτῶν ἐνδιδῷη. IV 190, 12 ἡδονῆς δέλεαρ προθείς. IV 84, 25 ἡδονὴν ἀπεργάζεσθαι. VI 188, 11 ἵνα τοῖς μὲν ἡδονὰς κινῇ. VI 220, 7 πόσης εὐθὺς ἀνεπλήσθησαν ἡδονῆς. IV 261, 14 οὐδ' αὐτὸς ἔτι χωρῶν τὴν ἡδονήν. — III 185, 17. 288, 5. IV 75, 3. V 330, 8 δι' ἡδονῆς. II 12, 23. 107, 15. III 110, 18. IV 188, 5. V 343, 6. 16 καθ' ἡδονήν. III 284, 3. IV 165, 5. 169, 5 μεθ' ἡδονῆς. V 179, 14 ἐν ἡδονῇ καὶ ὠφελείᾳ. III 18, 15. 261, 1. IV 76, 17. 77, 14. V 125, 7. 129, 2. VI 211, 2 πρὸς ἡδονήν. VI 218, 7 τρόπον ἕτερον τὸν σὺν ἡδονῇ. III 10, 3 μοιραθέντες ὑφ' ἡδονῆς ἐξελάλησαν.

9. All: I 55, 2 cf. 56, 3. 104, 24. 30. 105, 1. 17. 106, 21. 107, 12—109, 13. 111, 25-30. 126, 14-31. 127, 16. 24. 129, 6. 15. 138, 21—143, 14. II 114, 30—115, 21. 116, 25 ὅφιν ἡδονῆς εἶναι σύμβολον. III 276, 1 τὴν μὲν γυναῖκα τοῦ Αἰγυπτίου, σώματος ἡδονήν. I 165, 27—166, 23 Ἰωσὴφ ὁ ἐγκρατὴς τρόπος τῇ λεγούσῃ ἡδονῇ „κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ (Gen. 39, 7) ..." ἐναντιοῦται φάσκων. II 272, 7 ἡ πρὸς ἡδονὴν ἀλλοτρίωσις τὴν λέγουσαν· συνευνασθῶμεν (Gen. 39, 7). I 209, 15—216, 18 (γυνὴ) καλεῖται δὲ ἡ. opp. ἀρετή. III 12, 16 (ἡ ἀγαπημένη γυνή). II 220, 14 τῶν γυναικῶν τὴν στεργομένην ... εἶναί φαμεν σύμβολον. I 58, 6 οἷα ἑταιρὶς καὶ μαχλὰς οὖσα ἡ. II 100, 7 ὕλας ἀφθόνους ὡς βασιλίδι ἡδονῇ πορίζοντες. II 296, 4 ὑπὸ τοῦ πεινῶντος ἡδονῆς καὶ λίχνου παθῶν, ὄνομα Ἀμαλήκ. II 213, 19 ἀμπέλῳ δὲ καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς γινομένοις ἀπεικάζει τοὺς οἰνοφλυγίας καὶ λαιμαργίας καὶ τῶν αἰσχίστων ἡδονῶν ἥττους. II 116, 6 τρίβος ἐστὶν ἡ τετριμμένη πρός τε ἀνθρώπων καὶ ὑποζυγίων ἱππήλατος καὶ ἁμαξήλατος ὁδός. ταύτῃ (vel ταύτην) φασὶν ἡδονὴν ἐμφερεστάτην εἶναι.

ἡδονικός. I 94, 18.

ἡδύνειν. I 105, 11. 213, 14. II 23, 14. VI 59, 7.

ἡδύς. I 168, 24 ἡδονή, ἡδύ, ἥδεσθαι. — VI 152, 6 ἥδιστον αὐτῷ τὸ ἀγελαῖον. I 234, 21 τοῦ μηδὲν ἀγνοεῖν ὄντος ἡδίστου. III 106, 11 τὸ ἀδικεῖν. III 268, 8 τῆς κενῆς δόξης ἀλείμματα. VI 186, 13 ἀνάγνωσμα. V 368, 23 (ἀπόλαυσις). VI 221, 22 (τὰ ἀρνία). I 151, 13 (ἀτμοί). III 215, 15 (αὔρα). III 232, 5 (βίος). V 231, 17 τὸ συῶν γένος. V 294, 13 (δόγματα). III 200, 24 ἐπιτάγματα οὐχ ἡδέα. V 232, 9 (εὐωχία). III 62, 17. IV 238, 4 (κακά). II 81, 3 κακόν. I 54, 14 ἥδιστον ὀπολαυστῆναι καρπόν. I 194, 9 (καταγωγή). IV 170, 11 (κρέα). II 167, 3 (λογισμός). II 49, 27 (λόγος). IV 261, 10 μέλος coni. παναρμόνιον. I 220, 4 (ὁδμή). I 211, 6 (ὀσμαί). V 77, 20 (ὄψεις). II 34, 28 ἥδιστον ἀντὶ πικροῦ τὸ πονεῖν ὑπολαβεῖν. I 216, 16. III 107, 7 (πόνος). II 113, 23 πόνους ἡδεῖς ὑποστάντες. II 192, 14. VI 171, 3 ποτόν. II 126, 18 ἡδίστη τελευτή. V 240, 25 τέρψις γὰρ οὐκ ἔστιν ἡδίων ἢ ... V 337, 20 τὰ ἐπὶ τιμαῖς, ἐπειδὴ καὶ λυσιτελέστερα καὶ ἡδίω. III 217, 20. V 130, 16. 337, 24 (τροφή). I 91, 25 ἡ τοῦ κιθαρῳδοῦ φωνή. I 162, 15 χυλός. — II 105, 9. III 260, 30. V 343, 13 τὸ συμφέρον πρὸ τοῦ ἡδέος. III 105, 6 μακρὰν τοῦ ἡδέος. V 352, 6 ἵνα μηδ' ... ἐπιθυμήσῃ τινὸς ἡδέος. I 131, 19. 151, 24. 266, 2. 270, 19. IV 74, 20. V 100, 11. 124, 18. VI 172, 4 (τὰ ἡδέα). I 280, 23 (ἡ γεῦσις) πλήθει ἡδέων βαρύνασα (τὸν νοῦν). II 141, 12 (τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἥδιστα). — VI 152, 10 ὁ ἡ. ἐνεδρεύει, ὁ παρρησιαστὴς καταφρονεῖ. — II 212, 13 τὸ ἡδέως ζῆν.

ἥδυσμα. II 275, 17 ἡδυσμάτων συμπάντων παράρτυμα κάλλιστον. III 283, 28 (coni. παραρτύματα). III 306, 17 ἡδυσμάτων τρόπον παρηρτύσθαι. V 54, 2 κἂν ἡδύσμασι παραρτυθῇ. VI 65, 21 ὄσσωπος ἥ,

παραρτύεται. V 42,15 ὄψα δὲ καὶ μελίπηκτα καὶ ἡδύσματα. III 298,19 τὸ γάνωμα, τὸ ἡ., ἡ ἀνάχυσις κτλ. I 55,14 τῆς ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων κνίσσης. II 34,22 καθάπερ ἡ. ξύλον γλυκαῖνον. III 266,20 ἡδύσματα πρὸς ἐδωδὴν ἀναγκαῖα. IV 93,15 περὶ αὐτὰ τὰ ὄψα. V 42,20 μηδὲν ἡ. εὐωδέστερον ὀλιγοδείας εἶναι. V 310,3 τὴν τροφὴν ζῶντος ἡ. γενέσθαι. VI 9,16 μαγείρων καὶ σιτοποιῶν. VI 60,1 ἡδυσμάτων ποικιλίαι, περὶ ἃ σιτοπόνοι . . . πονοῦνται.

ἡδυσμός. III 45,11.

ἡδύτης. I 57,19.

ἠθικός. I 75,15 διὰ τῶν τριῶν αὐτῆς (sc. φιλοσοφίας) μερῶν, τοῦ λογικοῦ, τοῦ ἠθικοῦ, τοῦ φυσικοῦ. II 98,7. III 170,5. 11. V 81,17 (μέρος φιλοσοφίας coni. λογικόν, φυσικόν). V 268,13 διὰ λογικῶν καὶ ἠθικῶν καὶ φυσικῶν δογμάτων καὶ θεωρημάτων. I 94,1 λόγος. II 157,8 λόγον γὰρ καὶ φυσικώτατον καὶ ἠθικώτατον ἔχει. II 209,17. III 170,8 (πραγματεία opp. φυσική, λογική). VI 21,18 (φιλοσοφία coni. φυσική). III 195,1 (φιλοσοφία coni. φυσιολογία). IV 223,9 σύμβολον φυσικώτερον μὲν . . . , ἠθικώτερον δέ. II 187,13 ἡ ἐν τῷ σοφῷ δύναμις . . . , ἧς ἰδέαι πολιτική . . . συμποτική . . . βασιλική . . . νομοθετική. — II 98,2 cf. VI 23,13 τὸν γοῦν κατὰ φιλοσοφίαν λόγον τριδυμον ὄντα τοὺς παλαιοὺς ἀγρῷ φασιν ἀπεικάσαι, τὸ μὲν φυσικὸν αὐτοῦ δένδροις καὶ φυτοῖς παραβάλλοντας, τὸ δ' ἠθικὸν καρποῖς . . . , τὸ δ' αὖ λογικὸν φραγμῷ καὶ περιβόλῳ. — I 70,22. 24. 93,6 ἠθικῶς opp. φυσικῶς.

ἠθοποιεῖν. II 168,3.

ἠθοποιία. II 98,12 δέχεσθαι τούς τε φυσιολογίας καὶ τοὺς ἠθοποιίας . . . χαρακτῆρας. II 187,19 coni. φυσιολογία, μετεωρολογία, πολιτεία, οἰκονομία κτλ. III 217,19 οἱ φιλάρετοι τὸν περὶ ἠθοποιίαν δρεπόμενοι καρπόν. V 6,5 ἕτερον αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ τῶν πρὸς ἠθοποιίαν μάλιστα συντεινόντων. III 19,9 συντείνει δὲ πρὸς ἠθοποιίαν καὶ τὸ „ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω".

ἠθοποιός. II 179,11 (λόγος).

ἦθος. V 281,2 ᾗ (sc. θεᾷ δυνάμει) μόνῃ καθορᾶν ἠ. ἀνθρώπου ἴδιον. III 82,23 τὸ ἦ., τὴν τοῦ ἀνθρωπείου ⟨βίου⟩ πηγήν, ἄμεινον καταστήσασθαι. III 154,26 ἀρετή, δι' ἧς πέφυκεν ἡμεροῦσθαι τὸ ἦ. II 214,1 (ἐπιθυμία) ἀκραχολωτάτων ἠθῶν οἰστικὴ γέγονε. V 89,9 ὅρκῳ τὴν ἀγριότητα πιστοῦνται τῶν ἠθῶν. V 256,16 φθείροντας μὲν ἤθη γυναικῶν. I 83,17 cf. II 97,21. 187,14. III 169,22 περὶ ἤθους ἐπανορθώσεως. I 64,26 ἡ δὲ πρὸς τὸ ἦ. ἀπόδοσις. V 277,3 ἅτε πεπλασμένον ἠ. σωφροσύνης . . . καθυποκρινάμεναι. III 19,10 ὑπ' ἀμουσίας ἤθους. IV 28,20 τρεῖς εἰσιν ἠθῶν ἀνθρωπίνων τάξεις. I 54,19 ἐξ ἀκακίας καὶ ἁπλότητος ἠθῶν. III 285,9 τά τε ἤθη πρὸς τὸ ἐπιεικὲς ἐπαιδαγώγησε. IV 38,21 ἠθῶν (δικαστής). IV 29,1 τὰ . . . ἄριστα τῶν ἠθῶν. II 171,9 ἀκακία καὶ ἀφέλεια ἠθῶν (γυμνότητος αἴτιον). V 27,6 ὅπως . . . διαπλάττωσι τὰ ἤθη καὶ τοὺς τρόπους αὐτῶν. V 208,1 ἤθη καὶ τρόπους . . . ψυχῆς. V 235,9 ἤθη καὶ τρόπους λογικῆς ψυχῆς. IV 178,10 ἤθεσι καὶ λόγοις. V 216,12 μοχθηρὰ δ' ἤθη κατασκεπάσας λόγοις ἐπιεικέσιν. VI 61,6 ἄνδρες τά τε ἤθη καὶ τοὺς λόγους φιλόσοφοι. VI 167,13 εἰς βελτίωσιν καὶ ὠφέλειαν ἠθῶν καὶ βίου καὶ ἡγεμονίας. I 44,9 cf. V 63,10. 299,12. 363,22 εἰς βελτίωσιν ἠθῶν. III 170,9 ᾗ βελτιοῦται τὸ ἦ. κτήσεως ὁμοῦ καὶ χρήσεως ἀρετῆς ἐφιέμενον. III 243,9. VI 28,12 βελτιοῦνται τὰ ἤθη. VI 16,8 βελτιωθησομένῳ τὸ ἦ. IV 250,17 τῶν . . . βελτιουμένων τά τε ἤθη καὶ τὸν βίον. V 18,9. 28,10. 301,7 (κρᾶσις ἠθῶν). III 42,10 (κρᾶσις) μερῶν τε καὶ ἠθῶν. IV 261,7 διά τε κράσεως ἠθῶν καὶ μέλους. IV 298,18. V 335,8 εἰς ἁρμονίαν καὶ κρᾶσιν ἠθῶν. IV 69,10 cf. VI 162,7. 218,13 διὰ τὴν ἀψίκορον καὶ φιλόκαινον τῶν ἠθῶν ἀνωμαλίαν. VI 41,7 βαθεῖ ἤθει φάναι. IV 97,6 βαθεῖ δ' ὅμως ἤθει ψῆσιν αὐτοῖς. IV 46,23. V 353,10 βαρυτέρῳ ἤθει. V 300,11 βαρυτέροις ἤθεσιν ἀπαγαγών. IV 108,8 ἤθει βαρυτάτῳ φησὶν αὐτοῖς. VI 25,20 ἠρεμαιοτέρας φωνῆς ὑποκρίσει βαρύμηνι ἠ. ἐπιδεικνύμενοι. VI 166,22 τὸ πεπλασμένον αὐτοῦ καὶ ποικίλον τῶν ἠθῶν ἐμφανές. — IV 264,1 cf. V 220,6. 229,6 τινὲς δὲ τῶν ἀβεβαίων τὸ ἦ. V 236,12 ὡς οὐκ ἀνδρείους μόνον ἀλλὰ καὶ κοινωνικοὺς τὸ ἦ. V 243,9 τοὺς ἀνιάτως ἔχοντας τὸ ἦ. VI 51,11 τὰς ἐκ τῶν ἀνομοίων τὸ ἦ. ἐπιμιξίας. V 95,15 τοὺς δ' ἀφηνιαστὰς καὶ σκληροὺς τὸ ἦ. V 355,13 εἰρηνικοὺς μὲν τὸ ἦ. IV 105,9 ἃ τοῖς ἐλευθέροις καὶ μὴ ἀμούσοις τὸ ἦ. V 138,19 εὐχάριστοι γίνονται τὸ ἦ. V 188,7 (τέλειοι) τὸ ἦ. — VI 7,6 cf. 27,5 ἀδούλωτον. IV 62,13 (ἄκακα). II 114,25 ἀκακωτάτοις ἤθεσι. IV 57,24 ἐν ἀκρίτοις ἤθεσι. I 156,23 (ἀνελεύθερον καὶ δουλοπρεπές). V 277,10 ἀνερράτιστα καὶ ἀνίδρυτα ἤθη. V 284,11 ὁ . . . μιμητὴς τῶν ἀξιεράστων ἠθῶν Ἰησοῦς. V 178,19 ἁπλάστοις καὶ ἀκακωτάτοις ἤθεσι. I 212,11 ἀψευδές. IV 27,7 γυμνοῖς ἤθεσι. VI 42,10 ἐλεύθερα

καὶ εὐγενῆ σφόδρα ἀναφαίνουσιν ἤθη. VI 216, 5 δείγματα ἐλευθεριωτάτων καὶ εὐγενεστάτων ἠθῶν. III 253, 15. V 213, 5 ἐπίβουλον. V 251, 6 ἐ.πίβουλα ἤθη. V 130, 19 cf. 322, 11 εὐχάριστον καὶ θεοφιλές. IV 75, 1 πάντων ἐκλαθοῦ τῶν ἰδίων ἠθῶν. IV 24, 15 ἐμίσησε καὶ προὐβάλετο ... ἡ. κατεψευσμένον. IV 241, 10 τὸν ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ ἡ. κατεψευσμένον. V 273, 11 κοινωνικὸν καὶ πρόθυμον καὶ ἀκατάπληκτον. V 111, 13 ταῖς ἱεραῖς γραφαῖς κοινωνικὰ καὶ χρηστὰ ἐνσφραγ:ζόμενος ἤθη. III 274, 24 μισανθρώπου καὶ μισαδέλφου δεῖγμα ἤθους. VI 43, 18 τὸ γὰρ πλάγιον καὶ ποικίλον καὶ ἀπατηλὸν ἡ. ἀγενέστατον. V 260, 13 μαλάξαι σκληρὰ ἤθη. V 319, 4 ἀδυναμία δὲ καὶ ἀσθένεια ... σπουδαίων ἀλλότρια ἠθῶν. III 120, 11 ἐὰν γὰρ ἐπιδείξῃ ... σταθερὸν καὶ εὐπαίδευτον ἡ. V 171, 21 συγκλύδων καὶ μιγάδων ἠθῶν ἀνάπλεῳ. IV 131, 5 τὸ φιλόκαλον ἡ. καὶ μισοπόνηρον. I 267, 1 ἤθη χρηστά.

ἡλιακός. II 74, 5. 241, 8. III 209, 21. 223, 24. 248, 18. IV 262, 14. VI 2, 10. 174, 15 (ἀκτῖνες). V 10, 18 (αὐγαί). V 220, 16 (ἐκλείψεις). V 122, 8 (κύκλος). III 202, 21. V 122, 22 (περίοδοι). I 185, 12 (φέγγος). V 138, 3 (φλόγωσις). III 224, 6. IV 171, 10. V 67, 17 (φῶς).

ἡλίθιος. I 215, 20 (φιλήδονος). V 190, 10 cf. 117, 10. 182, 2. VI 121, 21 μηδένα οὕτως ἠλίθιον εἶναι, ὡς ... VI 169, 5. 170, 8 ὁ ἡ.

ἡλιθιότης. V 20, 16 (Αἰγυπτιακή). II 37, 20 ὠγυγιός τις ἡ. IV 174, 10 περὶ γὰρ λυπρᾶς ... ἡλιθιότητος. V 126, 7 καταγινώσκειν τῶν τιμώντων πολλὴν ἡλιθιότητα. VI 186, 6 ὑπὸ τῶν ἑπ:σταμένων τὴν π.ολλὴν αὐτῶν ἡλιθιότητα, μᾶλλον δὲ ἀσέβειαν. V 204, 13 ὑπ᾽ ἠλιθιότητος πλάζεται καὶ ἡ ὅρασις. V 347, 17 ἡ ψυχὴ ... φρονήσει μὲν ἠλιθιότητα καὶ πανουργίαν ἐλαύνουσα.

ἡλικία. I 37, 10 sqq. ὁ δ᾽ ἰατρὸς Ἱπποκράτης ἡλικίας ἑπτὰ εἶνα φησι. I 36, 8 τὰς ἡλικίας ταύτας ἀν:γραψε καὶ Σόλων. I 35, 25 ἀνθρώπων ἡλικίαι μετρουμέναι ταύτῃ (sc. ἑβδομάδι). I 104, 27 δυνάμει δέ εἰσιν αὐτῶν (sc. νοῦ, αἰσθήσεως, ἡδονῆς) αἱ ἡλικίαι διάφοροι νοούμεναι. V 361, 12 τεταγμέναις χρόνων περιόδοις ἑκάστης ἡλικίας τοὺς ὁρισθέντας ἀριθμοὺς συνεκπληρώσας. I 197, 6 τῶν ἡλικιῶν αἱ διαφοραί. III 141, 13 ἑκατέρᾳ τῶν ἡλικιῶν εἰσιν ἁρμόττουσαι διδασκαλίαι. I 242, 12 τὰς κατὰ χρόνον ἡλικίας (ἡ φύσις ἀνθρώπων γένει δεδώρηται). IV 88, 4 τῶν ἡλικιῶν ἑκάστη παραχωροῦσα τοῦ κράτους τῇ μεθ᾽ ἑαυτήν. VI 91, 2 βαθμοὺς γάρ τινας ἡ φύσις τὰς ἡλικίας ἐγέννησε. II 24, 1 τύχης ἢ φύσεως ἢ ἡλικίας ἔχουσι διαφοράς. III 82, 20 ἐκ πρώτης δὲ ἡλικίας ἄχρι γήρως ἐσχάτου. II 221, 2. 18 cf. IV 299, 15 ἐκ πρώτης ἡλικίας. III 246, 18 αἱ ἐκ βρέφους ἄχρι γήρως τῶν ἡλικιῶν ἁπασῶν τροπαί. III 75, 23 ἐν ἡλικίᾳ τῇ βρεφώδει. II 217, 9. 15 τὸ τῆς ἄφρονος καὶ νηπίας ὄνομα ἡλικίας. II 97, 2. 98, 19. 248, 21. III 67, 6. 9. 88, 18. 89, 8. VI 62, 4 (παιδική). VI 132, 20 παίδων ἄκακον ἡλικίαν οἰκτισάμενοι. VI 199, 7 κούρους καὶ κόρας, τὴν ἄκακον ἡλικίαν. II 216, 30 περὶ δὲ τὴν ἑπταέτιν ἡλικίαν. I 63, 20 περὶ γὰρ τὴν τετταρεσκαιδεκαετῆ ἡλικίαν. IV 155, 12. VI 91, 16 ἀνδρός. VI 61, 17 ἀνδρῶν (ἐπιμανέντων) ἄρρεσιν ἡλικίᾳ μόνον διαφέρουσι. II 34, 2 διὰ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν τέχνην. II 15, 25 φλεγούσης τῆς ἐπιθυμίας ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν ἡλικίαν ἀκμῆς. I 207, 12 ἡ νεωτεροποιὸς ἀκμὴς ἡ. VI 95, 13 περὶ δὲ τὴν ἀκμάζουσαν ἡλικίαν. II 216, 13 οὐχ ἡλικίας ὄνομα ἀναγράφει. III 118, 22 εὐνοίας καὶ ἡλικίας ὄνομα ἐν ταὐτῷ. VI 95, 6 τοῖς ἡλικιῶν ὀνόμασι. II 19, 23 ἡμεῖς ἐφ᾽ ἡλικίας ... οὐδὲν σαφὲς ἀνεμάθομεν. II 308, 3 οὐχ ἡλικίαις ἀλλὰ φρονήσει καὶ βουλαῖς. III 67, 17 καθ᾽ ἣν τό τε σῶμα ἡβᾷ καὶ ἡ ψυχὴ πεφύσηται. III 67, 20 ταύτην τὴν ἐπίνοσον γενεὰν ἢ ἡλικίαν ... νοσηλευθῆναι χρή. III 73, 9 οἱ δ᾽ οὔπω ⟨τὴν⟩ ἡλικίαν ἔδοξαν ἔχειν. III 112, 18 αἱ καθ᾽ ἡλικίαν ἑκάστην παραυξήσεις. IV 38, 19 τελειοτέρας τῆς ἡλικίας ἐξέ: νεν ἀρετάς. IV 151, 21 ἐξ ἀπάσης ἡλικίας. IV 295, 16 οἱ μὲν ἀξίως τῆς ἡλικίας ἠρεμοῦντες. VI 161, 4 μήτε συντροφίας μήτε οἰκειότητος μήτε ἡλικίας οἰκτον λαβών. VI 181, 27 τὸ γένος ἦν ἐλάττων; ... ἀλλὰ τὴν ἡλικίαν;

ἡλικιώτης. II 19, 21.

ἡλιοειδής. IV 267, 23 (νοῦς). IV 160, 4. 217, 8 (φέγγος). III 81, 13 φῶς ψυχῆς.

ἥλιος. 1. ἡ. νοητός. II 276, 9 sq. θεοῦ τὸ ἀρχέτυπον φέγγος, οὗ μίμημα καὶ εἰκὼν ἥ. VI 49, 2 τῆς τοῦ ὄντος θέας ἐφιέσθω καὶ τὸν αἰσθητὸν ἥλιον ὑπερβαινέτω. V 253, 10 προφήτῃ δ᾽ οὐδὲν ἄγνωστον, ἔχοντι νοητὸν ἥλιον ἐν αὐτῷ. V 263, 14 cf. 264, 15 ἥ. νοητός. I 9, 8—18 νοητὸν ἡλίου παράδειγμα. I 10, 9 sqq. μετὰ δὲ τὴν τοῦ νοητοῦ φωτὸς ἀνάλαμψιν, ὃ πρὸ ἡλίου γέγονεν. Cf. Nr. 8.

2. magnitudo, substantia, motus: III 216, 11 τί περὶ ἡλίου ζητεῖς, εἰ ποδιαῖός ἐστιν, εἰ τῆς γῆς μείζων ἀπάσης, εἰ πολλαπλάσιος αὐτῆς; III 169, 6 ἐρευνῶντα τί ἡλίου μέγεθος, τίνες αὐτοῦ φο-

ραί, κτλ. I 61, 14 ἥ. δὲ μέρος οὐρανοῦ γίγονεν. II 259, 5 μία μοῖρα τῆς οὐρανίου πυρᾶς. II 74, 2 ἥ. ἓν ἦν ἔργον θεοῦ, μοῖρα οὐρανοῦ, πίλημα αἰθέριον. III 122, 19 οὐκ ἀλλαττόμενος ὁ αὐτός ἐστιν ἀεί. — V 202, 17 ἡλίου κινήσεις τὰς κατὰ πλάτος. I 61, 13 ἡλίου κίνησις ὑπὲρ γῆν καὶ ὑπὸ γῆν ἰόντος. VI 100, 8 τὸν ὑπὸ γῆς ἡλίου δρόμον ἰόντος. III 35, 1 ἀνακάμπτων ὁ ἥ. τὴν αὐτὴν ὁδόν. III 150, 12 περίοδος. V 4, 13 ἡλίου μὲν προσόδοις καὶ ἀναχωρήσεσι. IV 229, 11 ταῖς τοῦ ἡλίου περιφοραῖς. IV 149, 6 cf. V 220, 18 ἔκλειψις.

3. ortus et occasus: VI 191, 6 ἀνατολαὶ καὶ δύσεις ... ἡλίου. IV 204, 20. VI 157, 18 ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος ἄχρι δυομένου. III 222, 20 τἀναντία καὶ ἀνατέλλων καὶ δυόμενος ἐργάζεται. I 150, 22 ὅσον ἀνατέλλων καὶ δυόμενος ὁ ἥ. ὁρίζει. I 72, 18. II 13, 2 cf. V 317, 15 ἀνατείλας ἥ. II 141, 24 cf. III 184, 8. V 210, 25. 211, 5. VI 53, 5. 70, 16 ἥ. ἀνίσχων. V 123, 9 ἡλίου ... ἐπιλάμποντος. VI 55, 2 πρὸ ἡλίου δύσεως. VI 140, 12 μέχρις ἡλίου καταδύσεως. III 205, 19 ὁ μὲν ἥ. δύεται, αὐτός δὲ κοιμᾶται.

4. ἥλιος — ἡμέρα. I 41, 4 cf. III 278, 5 ἡγεμὼν ἡμέρας ἥ. I 18, 21 sqq. τῆς μὲν ἡμέρας τὸ κράτος ὁ πατὴρ ἀνεδίδου τῷ ἡλίῳ. III 173, 9 ἡμέρα δὲ τῷ ἀφ' ἡλίου αἰσθητῷ φωτὶ καταλάμπεται. III 221, 9 ἡμέραν καὶ νύκτα διακρίνει. V 263, 17 ἡλίῳ μεμέτρηνται πρὸς νύκτας ἡμέραι. III 38, 12 sqq. αἱ ... πρὸ ἡλίου τρεῖς ἡμέραι ταῖς μεθ' ἥλιον ἰσάριθμοι ... αἰῶνι μὲν γὰρ τὰς πρὸ ἡλίου τρεῖς ἀνατέθεικε, χρόνῳ δὲ τὰς μεθ' ἥλιον.

5. ἥλιος — σελήνη. IV 228, 20 cf. V 9, 11 τοὺς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἡγεμόνας ἥλιον καὶ σελήνην. V 122, 13 διεκοσμεῖτο μὲν οὐρανὸς ἡλίῳ καὶ σελήνῃ. VI 79, 3 σ. τε καὶ ἥ., οἳ χρόνου μετρήσεως φύσιν ἔδειξαν. V 119, 12 νουμηνίᾳ γὰρ ἄρχεται φωτίζειν ... σελήνη ὁ ἥ. V 119, 8 συνόδῳ μὲν γὰρ ὑποδραμούσης ἥλιον σελήνης. III 276, 30 ἥλιον δὲ καὶ σελήνην ... ἕκαστον διεξέρχεσθαι τῶν ζῳδίων. II 248, 7 μεθ' ἡμέραν ἡλίου καὶ νύκτωρ σελήνης φαντασίαν ὡς ἑστώτων οἱ σώματος ὀφθαλμοὶ λαμβάνουσι. IV 224, 13 ἥ. γὰρ καὶ σ. ... νοτίους ποιοῦντι τὰς περιπολήσεις. V 23, 3 (αἱ ... περιφοραί). I 14, 12. IV 17, 5 (αἱ περίοδοι). IV 283, 21 πρόπολοί τε καὶ θεραπευτ[ί]. I 99, 1 ἥλιον καὶ σελήνην ἀεὶ φωσφορεῖν ἅπαξ κελευσθέντας. III 230, 2 σ. γὰρ τὰ δευτερεῖα ἡλίου φερομένη. IV 4, 16 sq. σελήνην δ' ὑπηρέτιν καὶ διάδοχον ἡλίου. I 15, 1 πρὸ ἡλίου καὶ σελήνης παντοῖα μὲν φυτὰ ... ἤνεγκεν γῆ. VI 87, 2 φθαρήσεται μὲν ἥ. καὶ σ. V 139, 1 ἡλίου καὶ σελήνης κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀλλήλοις ἐπανατελλόντων αὐγαῖς ἀδιαστάτοις. V 50, 3 συγχορεύειν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ. V 150, 12 συμπεριπολεῖν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ. I 216, 9 οὐδὲ γὰρ ἥ. ἢ σ. χρήζουσιν ἑρμηνέως. II 295, 3 μὴ γάρ μοι περὶ σελήνης καὶ ἡλίου ... ἀερομυθεῖτε. Cf. Nr. 8.

6. ἥλιος — ἀστέρες. I 51, 21. II 5, 1. 157, 2. III 99, 13. V 72, 19. 97, 13. 286, 8. VI 47, 16 (ἥ. coni. σελήνη, ἀστέρες). IV 36, 13. V 148, 13. 345, 11. VI 98, 20 (ἥ., σελήνη, πλάνητές τε καὶ ἀπλανεῖς ἀ.). I 191, 24. III 56, 6 cf. 107, 19. IV 91, 12. V 50, 23 ἥ. μέντοι καὶ σελήνη καὶ ὁ σύμπας οὐρανός. III 50, 9 ὃ μέσος τῶν ἑπτὰ (sc. πλανήτων) ... μέσην ἐπέχει χώραν. IV 225, 5 μέσος τῶν ἓξ (sc. πλανήτων). III 50, 16 sqq. οἱ τὴν μέσην ἀπονενεμηκότες ἡλίῳ τάξιν, τρεῖς μὲν ὑπὲρ αὐτὸν καὶ μετ' αὐτὸν τοὺς ἴσους εἶναι λέγονται, ὑπὲρ αὐτὸν μὲν φαίνοντα, φαέθοντα, πυρόεντα, εἶθ' ἥλιον, μετ' αὐτὸν δὲ στίλβοντα, φωσφόρον, τὴν ἀέρος γείτονα σελήνην. I 175, 11 ἡλίου καὶ ἑωσφόρου καὶ στίλβοντος ἐπίκλησιν. II 79, 12 χάριν ὄντα θεοῦ τὰ πάντα ... ἥλιον, ἀστέρας, οὐρανόν. II 105, 21 οὐρανοῦ φύσιν καὶ ἡλίου καὶ σελήνης περιόδους ... ὁ ποιμὴν καὶ βασιλεὺς θεὸς ἄγει. III 64, 3 ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας — τὴν γὰρ τῶν κατὰ γῆν ἁπάντων γένεσιν διὰ τούτων λόγος ἔχει συνίστασθαι. II 178, 23 ἀποκρύπτει τοὺς ἀστέρας. I 96, 22 ἡλίου ἀνατείλαντος μὲν ἀφανεῖς αἱ τῶν ἄλλων ἀστέρων λάμψεις. V 71, 16 οὗτοι (sc. ἀστέρες) δύντος ἡλίου τὸ ἴδιον ἀναφαίνουσι φέγγος. II 190, 26 οὐ παρ' ἡλίου τὸ μεθημερινόν, οὐ παρὰ σελήνης καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων τὸ νυκτὶ φέγγος. IV 14, 5 τὰ κάλλιστα τῶν ὄντων ἥ. καὶ σελήνη καὶ ὁ σύμπας οὐρανός τε καὶ κόσμος. I 19, 21 cf. II 303, 15. 304, 13 ἡλίου γὰρ καὶ σελήνης καὶ τῶν ἄλλων τεταγμέναις περιόδοις. IV 203, 17 ἕως ἂν ἥ. καὶ σελήνη καὶ ὁ σύμπας οὐρανός τε καὶ κόσμος ᾖ. VI 76, 6 (τὸν κόσμον εἶναι) ὁρατὸν θεόν, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τὸ ἄλλο τῶν πλανητῶν καὶ ἀπλανῶν ὡς ἀληθῶς περιέχοντα πάνθειον. V 86, 14 προσπαραλαβέτω τις ... γῆν, ἥλιον, ἀστέρας, οὐρανόν, τὸν σύμπαντα κόσμον. VI 89, 4 δίχα ἡλίου κινήσεως καὶ τῆς τοῦ παντὸς οὐρανοῦ περιφορᾶς. V 82, 10 ὁρᾷ δὲ διὰ

φωτὸς τἆλλα πάντα, ἥλιον, σελήνην, ἀστέρας, οὐρανόν. V 202, 13 κατεῖδεν ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ... ἀστέρας. V 10, 3 ὁ λογισμὸς ... συμπεριπολῶν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ τῷ σύμπαντι οὐρανῷ. IV 226, 3 συνδιαιωνίζον ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ τῷ παντὶ κόσμῳ. IV 264, 15 ἣν (sc. ἀλήθειαν) οὔθ' ἥ. ἐκλιπὼν οὐθ' ὁ σύμπας χορὸς τῶν ἀστέρων ἐπισκιάσει. III 279, 20 ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας βλασφημεῖν. IV 63, 1. 6 ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἕνδεκα ἀστέρας ἥκοντας προσκυνεῖν αὐτόν.

7. φῶς, φέγγος, φλογμός. III 242, 21 ἁπάντων ἐστὶ φῶς τῶν ὄψεις ἐχόντων. V 10, 17 ἥλιον αὐτὸν ἰδεῖν ἀδυνατοῦντες. III 255, 21 τὴν ἀνθήλιον αὐγὴν ὡς ἥλιον οἱ μὴ δυνάμενοι τὸν ἥλιον αὐτὸν ἰδεῖν ὁρῶσι. II 73, 22 ἄκρατον μὲν τὴν ἡλίου φλόγα μὴ δύνασθαι θεαθῆναι. V 346, 5 τὸν αἰσθητὸν τοῦτον ἥλιον μὴ ἑτέρῳ τινὶ θεωροῦμεν ἢ ἡλίῳ; II 251, 13 πρὸς φῶς καὶ λαμπρότατον ἥλιον. III 303, 24 πρὸς ⟨ἄσκιον φῶς⟩ καὶ λαμπρὸν ἥλιον ἄγοιτο. VI 174, 15 ἐκείνῳ δὲ ἥ. ἢ φῶς συνόλως ἀσπαστόν ἐστιν. IV 75, 19 συνειδὸς αὐγάζων ὡς ἐν ἡλίῳ καὶ φωτί. IV 300, 2 (ἀληθείας) ἡλίου τρόπον φῶς τοῖς πράγμασι περιτιθείσης. IV 19, 4 ταῖς ὑφ' ἡλίου ... ἀκτῖσιν. III 222, 25 τὸ τῶν αἰσθήσεων φέγγος ὡς ἥ. III 280, 5 τὸ ἀφ' ἡλίου καθαρὸν φέγγος. IV 148, 15. 215, 3. 286, 14. VI 52, 10. 93, 21. 222, 3 (ὁ ἀφ' ἡλίου φλογμός). V 123, 2 τοῖς ἀφ' ἡλίου φλογμοῖς. V 133, 16 cf. VI 178, 11 φλογώσεσι ταῖς ἀφ' ἡλίου.

8. ἥλιος est deus: IV 281, 10 (Ἀπόλλων). V 67, 18 cf. 22, 24 ὁ δὲ θεὸς ... ἡλίου ἥ., νοητὸς αἰσθητοῦ. V 317, 15 sq. θεός, ὁ νοητὸς ἥ. (cf. Nr. 1). II 139, 13 τὸ αἴτιον ... ὡς ἂν ἐν ἡλίῳ καθαρῷ. II 262, 17 ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τὸν σύμπαντα οὐρανόν, ἅπερ ... θεοὺς ἐκάλεσαν. V 3, 18 τινὲς ἥλιον καὶ σελήνην ... ὑπέλαβον εἶναι θεοὺς αὐτοκράτορας. II 191, 24 οἷς οὐκ ἐξήρκεσεν ἡλίου καὶ σελήνης ... εἰκόνας διαπλάττεσθαι cf. Nr. 9.

9. All: III 222, 1 cf. 230, 11 ἥλιον καλεῖ συμβολικῶς τὴν αἴσθησιν. III 224, 13 κατὰ σύμβολον ἐπὶ τοῦ αἰτίου τὸν ἥλιον παραλαμβάνων. III 280, 10 τὸν ... φρονήσεως ἀσκητὴν ὑπολαμβάνομεν ἥλιον. III 223, 11. 16 λέγεται ... ἥ. μὲν αὐτὸς ὁ τῶν ὅλων ἡγεμών. III 60, 9 ὅπερ γὰρ ἐν ἡμῖν λογισμός, τοῦτο ἐν κόσμῳ ἥ. III 223, 3 ἥλιον καλεῖ τὸν θεῖον λόγον. I 96, 24. 120, 25. II 13, 6. III 60, 8. 221, 16. 22 (ὁ νοῦς). III 21, 14 (τὸ ψυχῆς ὄμμα) ἔοικεν ἡλίῳ. I 193, 22 τὸν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸν τὰ ἐκτὸς μόνα ὁρᾶν ἡλίου συνεργοῦντος. III 223, 25 ἥλιον τὸν πατέρα τῶν ὅλων ἐκάλεσεν. III 220, 16-24 cf. 221, 1. 12 ἐξομοιοῦται τῷ πατρὶ καὶ ἡγεμόνι τῶν συμπάντων. I 176, 14 ἡ δὲ φλογίνη ῥομφαία σύμβολον ἡλίου.

10. III 199, 27. V 256, 2 ἐν ἡλίῳ καθαρῷ. V 77, 19 ἡλίῳ καθαρῷ τὸν ἴδιον βίον ἀνταυγάσοντες. V 323, 1 ἔπεσθαι, ὡς ἐν ἡλίῳ σκιὰν σώματι. V 211, 16 ἐὰν ὑπὲρ γῆν ὄντος ἡλίου τὸν φῶρά τις αὐτοχειρίᾳ κτείνῃ πρὸ δίκης. VI 138, 23 τῶν ὑφ' ἥλιον ἀνθρώπων. VI 129, 8. 142, 25 μόνοι τῶν ὑφ' ἥλιον. III 182, 1 οἷς οὐκ ἐπιλάμπει ἥ. III 281, 12 μὴ ἐπιλάμψαι ποτὲ τούτοις γινομένοις ἥ. V 193, 1 μὴ ἐπιδυέτω ὁ ἥ. ἀνεσκολοπισμένοις. V 195, 5 ἀθρόαις τιμωρίαις, ἀνέμῳ καὶ ἡλίῳ.

ἡλιτόμηνος. VI 37, 10 (ἡ τοῦ κατὰ γαστρὸς φύσις). II 59, 11. 275, 2 ἡλιτόμηνα coni. ἀμβλωθρίδια.

ἡμέρα. I 19, 1 ἥμισυ τμῆμα τοῦ σύμπαντος χρόνου. IV 91, 20 εὑρήσει τὸν οὐρανὸν ἡμέραν αἰώνιον. I 61, 12 πᾶς χρόνος ἡμερῶν καὶ νυκτῶν ἐστι σύστημα. I 18, 21 cf. V 110, 19 τοῦ δὲ σύμπαντος χρόνου διανεμηθέντος εἰς δύο τμήματα, ἡμέραν τε καὶ νύκτα. III 265, 17 ἐξ ἡμερῶν καὶ χρόνου. III 122, 20 ἡ. καὶ νύξ, τὰ αἰῶνος μέτρα. I 18, 16. 19, 21. 20, 2. V 23, 2. 107, 14. 141, 13 (ἡμέραι coni. μῆνες, ἐνιαυτοί). I 41, 4. III 221, 9. 278, 5. IV 228, 19. V 9, 11 ἥλιος et ἡ. cf. ἥλιος Nr. 4 et 5. III 35, 4 (ὁ ἥλιος) μειῶν τὴν ἡμέραν ἄχρι χειμερινῆς τροπῆς. III 34, 16-20. 35, 5 ἡ μεγίστη, βραχυτάτη, μέση. II 187, 13 (περίοδοι) coni. μηνῶν. II 199, 28 coni. φῶς, ὧν ἕνεκα μόνων ... τὸ ζῆν αἱρετόν. III 226, 5 ἡμέρᾳ δὲ καὶ φωτὶ ἀνακαλύπτεται (πάντα). I 28, 2 cf. 217, 23. II 248, 7 μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ. I 9, 14 ἥλιος ... σκότους καὶ ἡ. νυκτός (λαμπρότερον). IV 149, 9 ὡς ἀδιαφορεῖν ἡμέραν νυκτός. III 35, 8 ἴσην ... ἡμέραν νυκτί. I 62, 24 ἡμέρας τέλος νυκτὸς ἀρχή. V 263, 18 πρὸς νύκτας ἡμέραι. I 149, 20. 216, 10. II 50, 8. 157, 3. III 38, 3. 47, 19. 150, 13. 226, 3. 275, 29. IV 245, 18. 264, 18 (coni. vel opp. νύξ). III 212, 20. 264, 28. VI 89, 8 (ἡμέραι coni. vel opp. νύκτες).

I 19, 23 ἐκ γὰρ μιᾶς ἡμέρας τὸ ἕν. I 11, 3 δ καὶ ἡμέραν ὁ ποιῶν ἐκάλεσε, καὶ ἡμέραν οὐχὶ πρώτην ἀλλὰ μίαν. III 238, 1 ἡ μία ... ἡ. τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὸν δὲ ἦρεν ἄνω. II 248, 10 (ἥ-

λιος καὶ σελήνη) τὸν σύμπαντα οὐρανὸν μιᾷ περιπολοῦσιν ἡμέρᾳ. I 176,15 ὡς ἡμέρᾳ μιᾷ τὸν σύμπαντα περιδινεῖσθαι κόσμον (τὸν ἥλιον). II 92,14 μία ἡ. τὴν ... βασιλείαν αὐτῶν καθεῖλε. V 362,6 μίαν ἡμέραν ὑπέλαβεν εἶναι κατορθουμένην. — I 11,14 δευτέρα. III 277,3 ὅπερ ἡμερῶν δυεῖν καὶ ἡμίσους ἐστίν. — II 4,15 τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. — I 14,5 cf. II 157,5 (τετάρτη). — I 20,12 ἡμέρᾳ πέμπτῃ. — I 4,1.15 cf. 66,7. IV 291,11.15.22. 292,11 ἓξ δὲ ἡμέραις δημιουργηθῆναί φησι τὸν κόσμον. I 44,7. V 372,20. VI 55,9 δι' ἓξ ἡμερῶν. V 101,16 ἓξ ἡμέρας ἐνεργεῖν. VI 54,2 τὰς ... ἓξ ἡμέρας χωρὶς ἕκαστοι μονούμενοι. I 62,4 „συνετέλεσεν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τὰ ἔργα", νοητέον ὅτι οὐ πλῆθος ἡμερῶν παραλαμβάνει. I 93,3 ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ (πεπλάσθαι τὰ θηρία). — I 35,7.9. 103,15. V 139,3 ἑπτά. I 13,9 cf. 43,5. IV 205,10. 250,11. V 96,3.12. 107,15 (ἑβδόμη, Sabbat). I 62,15 ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ καταπαύσας (ὁ θεός). IV 169,18 τὴν τριπόθητον ἡμέραν ..., ἐν ᾗ τόδε τὸ πᾶν ἀποτελέσθη. V 372,10 τὰς ἑβδομάδας ἡμερῶν τε καὶ ἐνιαυτῶν. — III 277,2 (ἥλιον) μὲν ἐν ἡμέραις τριάκοντα (διεξέρχεσθαι τῶν ζῳδίων). IV 252,11 περὶ τεσσαρεσκαιδεκάτην ἡμέραν, μέλλοντος τοῦ σεληνιακοῦ κύκλου γίνεσθαι πλησιφαοῦς. — V 129,12 πεντηκοστή.

II 210,15 γενέσεως φθαρτῆς. I 137,1 ἐκδικήσεως. V 136,3 τῆς νηστείας. II 131,16 τὰς τῆς ἀκουσίου τροπῆς ἡμέρας εἶπεν ἀλόγους. II 76,10 ὡς τὰς προτέρας τῆς τροπῆς ἡμέρας ἀλόγους ἐξετάζεσθαι. II 145,22 (ἡ λεγομένη) τοῦ ἱλασμοῦ. — I 87,25 „ᾗ δ' ἂν ἡμέρᾳ φάγητε". I 118,31 „ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας". I 66,12 τὴν ἡμέραν ταύτην ἐπάνω βίβλον εἴρηκεν. I 149,15 sq. τὸ τῆς ἡμέρας οὖν εἰς ἡμέραν συναγαγέτω ἡ ψυχή. — V 362,2 ὡς δέον ἑκάστην ἡμέραν τοῦ σπουδαίου μηδὲν ἔρημον καὶ κενὸν ἐᾶν εἰς πάροδον ἁμαρτημάτων. I 149,23 ὁ δέ γε ἀστεῖος τὴν ἡμέραν ἕνεκα ἡμέρας ... κτᾶται. — III 184,7 ἡ ἡ. μέντοι προγελᾷ. III 265,22 ἃ πρὸς ἐπίδειξιν ἡμέρας δεῖται. V 76,7 τὰ ἡμέρας καὶ φωτὸς ἄξια. I 192,23 ὕπνος ἐν ἡμέρᾳ, ὁπότε καιρὸς ἐγρηγόρσεως. — I 213,2. III 269,1 ἐπιλείψει με ἡ ἡ. λέγοντα. III 214,24 ἡμέρας ὀλίγας.

II 102,1 ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν. I 30,4 δι' ἡμέρας. V 135,22 εἰς ἑκάστην ἡμέραν. V 201,10 ἐν ἡμέραις. III 268,3 καθ' ἡμέραν. I 41,3. 175,9. 287,25. 297,3. II 107,12 καθ' ἑκάστην ἡμέραν. V 139,2 κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν. I 238,15 μεθ' ἡμέρας. III 226,10. 262,22. V 110,22 μεθ' ἡμέραν. III 269,8 μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.

All: III 173,9.14. 264,28 Βενιαμίν = υἱὸς ἡμερῶν.

ἡμερήσιος. I 119,1 κύκλος. IV 155,2 (φῶς).

ἡμερινός. V 53,14 (φροντίδες).

ἥμερος. IV 134,1. VI 159,16 (ἀγέλη). V 211,24. 212,15. 232,15. 303,8 (ἀγέλαι). I 73,13. III 86,14 (ἀρετή). I 283,20 (ἀρεταί). V 262,14 (τὰ ἄψυχα). I 245,9 (τὸ τῶν αἰσθήσεων γένος). IV 179,4 (γνώμη). I 282,23. II 76,15. 96,8.22. V 258,6. 288,2. 369,9 (δένδρα). II 143,6 (δυνάμεις θεοῦ). V 323,3 οἱ ἐπηλύται. III 28,9. IV 295,11. 298,16. 304,14. V 71,10. 357,1. VI 94,3 (ζῷον). IV 286,10. V 39,19. 121,4. 127,8. 137,17. VI 48,8 (ζῷα). III 48,10 cf. I 196,17 (ζῷα, φυτά). V 295,4 (θρέμματα). I 53,16 (καρπός). I 195,1 (καρποί). IV 266,5 (Μωυσῆς). V 182,16 (πάθος). V 195,18 (παιδεία). V 349,12 (παῖς). V 39,16 (περιστερά). VI 200,21 (Πετρώνιος). VI 214,8 (προαίρεσις). III 199,15 τὸ πρόβατον. V 311,11 (πρόσταξις). III 30,6. 163,12 (σοφία). V 349,16 (σπορά). V 235,22 (τάξις). IV 304,13. V 337,24 (τροφή). V 232,16 (τροφαί). I 12,19. 73,12. 282,14. III 32,7. V 313,2 (ὕλη). II 296,24 (φιλοσοφία). V 179,12 (φύσις). II 139,19 (φυτόν). I 129,11. II 89,4. V 214,18. 314,12. 315,1. VI 102,9 (φυτά). V 232,10 (ψυχή). — VI 48,15 οἱ ἥμεροι τὰ ἀνήμερα (προσκυνοῦσιν). IV 178,9 τοῖς ἥμεροις τὰς φύσεις ἁρμόττον εἶναι. V 287,21. 303,6 (τὸ ἥμερον). — III 196,3 ἡμέρως. V 298,4. 299,9 ἡμερώτερον. VI 131,11 ἡμερώτατα.

ἡμερότης. I 212,18 συνεῖποντο δὲ αὐτῇ (sc. τῇ ἀρετῇ) ... χρηστότης ἡ. ἡπιότης κτλ. V 289,2 (coni. κοινωνία, χρηστότης κτλ.). V 106,3. 119,14. 213,21. 214,22. 301,15. 325,4 (coni. φιλανθρωπία). V 109,9 (coni. ἐπιείκεια). V 306,12 τὰ ἡμερότητος καὶ ἐπιεικείας σπέρματα. V 40,2 τῆς δ' ἡμερότητος ... σημεῖα. III 131,13 φύσεως. VI 177,15 τῆς ψυχῆς. VI 175,4 διὰ τὴν ἐκ φύσεως καὶ ἐπιτηδεύσεως ὑπερβάλλουσαν ἡμερότητα. I 177,13 δι' ἡμερότητα τοῦ ... θεοῦ. I 194,11 θεῷ δι' ἡμερότητα καὶ φιλανθρωπίαν ἀξιώσαντο τὸ γενητὸν ἐπισκέψεως. II 261,7 λόγιον τοῦ Πλεω θεοῦ μεστὸν ἡμερότητος. V 297,13 μεστὰ ἡμερότητος. V 372,23 τῶν χρηστῶν παραινέσεων εἰς ἡμερότητα προκαλουμένων. IV 304,22

εἰς ἡμερότητα καὶ κοινωνίαν ... προκαλούμενοι. V 300, 1 εἰς ἡμερότητα προστάττει. IV 129, 22 εἰς δόκησιν ἡμερότητος.
ἡμεροτοκεῖν. II 292, 22.
ἡμεροῦν. II 96, 8 τὰ μὲν ἄγρια τῶν δένδρων ἡ. ... ἐθελήσει. I 264, 1 οἱ δὲ ποιμαίνοντες ... τὰ ἐξηγριωμένα ἡμεροῦσι. II 310, 10 τὸ ζέον αὐτοῦ ... ἡμέρωσον. VI 171, 3 Διόνυσος ἡμερώσας ἄμπελον. VI 183, 1 ὁ τὰ ἄμικτα ἔθνη καὶ θηριώδη πάντα ἡμερώσας καὶ ἁρμοσάμενος.
ἡμεροῦσθαι. IV 294, 19 τὰ θηρία πρὸς ἀνθρώπους ἡ. δεῖ. III 154, 25 δι' ἧς (sc. ἀρετῆς) πέφυκεν ἡ. τὸ ἦθος. I 245, 6 ταῦτ' (sc. θρέμματα) ἐξ ἀνάγκης ἡμεροῦται. IV 214, 17 τὰ τέως ἐξηγριωμένα ἡμεροῦτο. V 355, 22 τὰ ζῷα ἡμερωθήσεται. V 356, 4 ἡμερωθήσεται πρὸς τὴν ἀνθρώπου φαντασίαν. I 29, 6 θεασάμενα πάντα διὰ πάντων ἡμερώθη. II 275, 21 ἵνα γλυκανθεὶς ἡμερωθῇ (ὁ νοῦς). VI 216, 5 ἡμερωθεὶς οὖν ... ἠξίωσε. V 372, 4 τὸ δὲ στελεωθὲν ἔρνος, ὅτι μετέβαλεν ἡμερωθὲν πρὸς εὐκαρπίαν. I 36, 6 τῶν παθῶν ἐπὶ πλέον ἡμερωθέντων. V 356, 15 ἡμερωθέντων καὶ μεταβαλόντων τῶν θηρίων πρὸς τὸ τιθασόν. V 304, 3 τῷ τῆς φύσεως ὀρθῷ λόγῳ, δι' ὃν ἡμερῶσθαί σε δεῖ. V 192, 18 ἡμερούμενος πρὸς τοὺς ἀνήμερα εἰργασμένους.
ἡμεροφύλακες. V 38, 1.
ἡμέρωσις. II 310, 11.
ἡμίβρωτος. VI 60, 16.
ἡμίεργος. III 228, 26 (δύναμις). II 124, 9 (σοφία). IV 11, 21 ὁ δὲ μετατεθειμένος. V 338, 7 ὅσα ... ἡμίεργα.
ἡμίθεος. VI 30, 16 (ἥρωες). III 75, 8 ἥρωάς τε καὶ ἡμιθέους. VI 47, 19 αὐτὸς ἀθάνατός τε καὶ θνητός. VI 176, 12 οὐδενὶ θεῶν ἀλλ' οὐδὲ ἡμιθέων ἐξομοιοῦσθαι δεῖ Γάιον. VI 170, 13 ἐξομοιοῦν τὸ πρῶτον τοῖς λεγομένοις ἡμιθέοις ἑαυτόν. VI 172, 27 καὶ τοὺς ἡμιθέους ὑπερβάς. V 320, 8 „οὔτε ἄνδρα οὔτε ἡμίθεον ἀλλ' ὅλον δαίμονα" (Pind.).
ἡμιμόχθηροι. V 223, 10.
ἡμιόλιος. V 136, 8 (ἁρμονία). I 15, 17. 20. 38, 18. IV 227, 9. 273, 10. 16 (λόγος).
ἡμιπαγής. II 124, 10 (σοφία).
ἡμίσεια. III 12, 13. 285, 8. IV 196, 9. V 335, 5
ἥμισυς. I 4, 6. 62, 5. 273, 9. 11 (μέρος). I 19, 1. IV 206, 10 (τμῆμα). — I 81, 8 τὸ ἥμισυ τῶν σαρκῶν ἀρετῆς. II 120, 10 cf. I 273, 11 ἀρχὴ δ', ὁ τῶν παλαιῶν λόγος, ἥμισυ τοῦ παντός. I 184, 22 (ὁ νοῦς) ἥμισυ ψυχῆς τελείας. III 111, 16 ἥμισυ γὰρ ἀρετῆς εἶναι τὴν δίκα τοῦ θαρρεῖν αἰδῶ. III 190, 5 ἥμισυ ... κακοῦ ἡσυχία. I 273, 8 τῷ μὲν ἡμίσει τὴν τελειότητα ... ἐνεργεῖν ἐπιτρέπει. II 120, 10 ὡς ἂν ἡμίσει πρὸς τὸ τέλος ἀφεστηκυῖα (ἡ ἀρχή).
ἡμισφαίριον. V 22, 11 δείγματα τῶν ἡμισφαιρίων, ὧν τὸ μὲν ὑπὲρ γῆν τὸ δ' ὑπὸ γῆν ἐστιν. IV 228, 21 ἡγεμόνας, ἥλιον καὶ σελήνην ... τῶν ἡμισφαιρίων ἕκαστον. IV 229, 5 τῶν ἡμισφαιρίων ἑκάτερον δίχα τέμνον τὸν ζῳοφόρον. IV 231, 11 κατ' εἶδος τῶν δυοῖν ἡμισφαιρίοιν. IV 281, 14. 18 τόν τε οὐρανὸν εἰς ἡμισφαίρια τῷ λόγῳ διχῇ διανείμαντες ... Διοσκόρους ἐκάλεσαν. — All: I 176, 7. 13 cf. IV 223, 16 τὰ μὲν Χερουβὶμ δηλοῖ τῶν ἡμισφαιρίων ἑκάτερον.
ἡμιτελής. II 177, 6 (παίδων τάξις). II 185, 2 ἀρετῆς ... χορευταί. III 206, 18 τὸν ἅπτεσθαι περάτων ἐπιστήμης ὑπολαμβανόμενον ἡμιτελῆ ... νομίζεσθαι. IV 294, 2 ἡμιτελεῖς τὴν ἀρετήν.
ἡμίφωνος. I 43, 14. III 103, 8 (στοιχεῖον).
ἡνία. I 80, 16 ἑκάτερον δὲ πάθος λάβηται τῶν ἡνιῶν, ἀδικία κρατεῖ. I 263, 20 ταῖς τοῦ συνειδότος ἡνίαις. II 110, 7 (ὁ νοῦς) κρατεῖν ἀδυνατεῖ τῶν ἡνιῶν. II 102, 3 ὥτα καὶ ὀφθαλμοὺς χωρὶς ἡνιῶν ἐάσαντες φέρεσθαι. — I 15, 5. 30, 21. 156, 23. 162, 28. 176, 1. 222, 3. II 114, 8.
ἡνίκα. VI 89, 10 τὸ ἦν, τὸ ποτέ, τὸ ἡ. × χρόνον συνεμφαίνει.
ἡνιοχεῖν. IV 126, 10 τοῦ ἡ. ὀφείλοντος λογισμοῦ. I 270, 22 ὑπὸ νοῦ κυβερνᾶν καὶ ἡ. τὰς ἀλόγους ἐν ἡμῖν δυνάμεις. V 172, 2 ἃς (sc. ὁρμάς) ἡ. δέον. III 238, 17 (ὁ θεὸς) τὴν τοσαύτην ἡνιοχεῖ φύσιν. III 68, 22 τὸν πτηνὸν ἅρμα, τὸν σύμπαντα οὐρανόν, ἡνιοχεῖ. II 304, 26 ὁ τοῦ παντὸς (νοῦς) ... τὸν κόσμον ἡνιοχεῖ. VI 98, 19 (ὁ θεὸς) ἡνιοχεῖ καὶ πηδαλιουχεῖ τὰ σύμπαντα. VI 125, 8 καθάπερ ἀθλητὰς ἵππους ἡνιοχοῦσιν. I 31, 5 ἵνα (ὁ ἄνθρωπος) ἡνιοχῇ καὶ κυβερνᾷ τὰ περίγεια. V 120, 2 ἐὰν λογισμῷ τὰς πρώτας ἡνιοχῶμεν ὁρμάς. IV 185, 6 ἡνιοχήσω γὰρ ἐγὼ τὸν λόγον. IV 303, 12 εἷς ὁ ἡνιοχῶν καὶ κυβερνῶν τὰ ὅλα σωτηρίως. IV 282, 16 ὃς ἅπαντα τὸν κόσμον ἡνιοχᾷ. II 209, 3 ἡνιοχοῦντος καὶ κυβερνῶντος ... θεοῦ. I 156, 14 ἡνιοχούσης ἀφροσύνης. V 270, 3 (τῆς λογικῆς δυνάμεως) ὥσπερ ἁφηνιαστὰς ἵππους ἡνιοχούσης ἑκατέρας.
ἡνιοχεῖσθαι. I 137, 19 (τὴν αἴσθησιν) δυναμένην ἐπὶ νοῦν τρέπεσθαι καὶ ἡ. ὑπ' αὐτοῦ. V 343, 17 ὁ κόσμος ἡνιοχεῖταί τε

καὶ κυβερνᾶται σωτηρίως I 80, 10 ὅταν τὰ δύο, τό τε θυμικὸν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν, ἡνιοχῶνται καθάπερ ἵπποι ὑπὸ τοῦ λογικοῦ. I 140, 15 ἵν' οὗτος ἡνιοχῆται λόγῳ τὸ πρῶτον. I 245, 10 ὅταν (τὸ αἰσθήσεων γένος) ... κυβερνᾶταί τε καὶ ἡνιοχῆται πρὸς αὐτοῦ (sc. τοῦ λογισμοῦ). I 143, 10 ὅταν καὶ ὁ θυμὸς ἡνιοχηθῇ ὑπὸ λόγου. I 141, 9 ἡνιοχηθήσεται ὁ θυμὸς ὑπό τε λόγου. III 159, 21 ἔγνω ἡνιοχούμενον καὶ κυβερνώμενον αὐτὸν (sc. τὸν κόσμον) ὑπὸ ἡγεμόνος. V 344, 10 τὸν νοητὸν κόσμον ἀνέφηνεν ἡνιοχούμενον. II 282, 14 προφορὰν ὑπὸ παιδείας ὀρθῆς ἡνιοχουμένην.

ἡνιόχησις. II 110, 22. III 29, 16. 132, 12. IV 260, 9.

ἡνιοχικός. II 114, 1 (τέχνη).

ἡνίοχος. I 15, 5 ἡ. ἡνιῶν ἐνειλημμένος. I 162, 28 ἄρχοντος μὲν ἡνιόχου καὶ ταῖς ἡνίαις τὰ ζῷα ἄγοντος. I 222, 2 ἐπανιέναι δεῖ καθάπερ ἡνίοχον τοῖς ὑπεζευγμένοις τὰς ἡνίας. V 227, 10 οἷα ὑπὸ ἁρμάτων ἡ. I 162, 29 ὅ τε ἡ. κατεσύρη πολλάκις. I 290, 16 εἰ τέθριππον ἡ. ἐν ἱπποδρομίας ἀγῶνι (ἀπολεῖποι). III 272, 14 ἔξεστε τῷ ἡνιόχῳ καὶ ἐπόχῳ ... κεντεῖν, ἐλαύνειν κτλ. I 30, 19 μάρτυρες δ' ἡνίοχοι καὶ κυβερνῆται. I 80, 17 ἀπειρίᾳ καὶ ἀκακίᾳ ⟨τοῦ⟩ ἡνιόχου. I 143, 13 ἡνίοχον εὐθύνοντα ... ἵππον. — I 141, 15 (ὁ θυμὸς) ἡνιόχῳ χρώμενος ἀρίστῳ. II 109, 25 εὑρήσεις γὰρ ἐν τοῖς μέρεσιν αὐτῆς (sc. ψυχῆς) καὶ ἵππους καὶ ἡνίοχον καὶ ἀναβάτην. III 305, 15 ὁ γὰρ ἐπιβεβηκὼς ἡ. ὡς ἅρματι πτηνῷ τῷδε τῷ κόσμῳ. — I 31, 4 (ὁ ἄνθρωπος). III 23, 8. 51, 23. 68, 20. IV 17, 12. V 4, 7. 344, 10. VI 98, 19 (ὁ θεός int.). I 80, 14 (ὁ λογισμός). I 139, 17. 142, 13. 24. III 132, 10 (ὁ λόγος). I 163, 5. 220, 12. II 110, 4. 5. 281, 7. V 125, 18 (ὁ νοῦς).

ἧπαρ. I 41, 22 cf. 64, 3 τὰ δ' ἐντὸς λεγόμενα σπλάγχνα στόμαχος, καρδία, πνεύμων, σπλήν, ἡ., νεφροὶ δύο. I 256, 17 cf. V 51, 17 sqq. 52, 21. 57, 1. 9. 58, 14 τρία προστεταγμένον ἀναφέρειν ἀπὸ τῶν ἱερείων τὰ πρῶτα, στέαρ καὶ νεφροὺς καὶ λοβὸν ἥπατος. V 53, 5. 6 ἔχει δὲ διττὴν δύναμιν ἡ., διακριτικήν τε καὶ πρὸς ἐξαιμάτωσιν. V 53, 12. 17 τὴν τοῦ ἥπατος φύσιν ... κατόπτρου λόγον ἔχειν συμβέβηκεν.

ἥπιος. IV 136, 24.

ἠπιότης. I 212, 18. IV 305, 21.

ἥρεμα. I 10, 18. 284, 28. II 288, 9.

ἠρεμαῖος. I 71, 13 ἀναθυμίασις. IV 7, 13 (βίος). I 143, 16 (ὀρέξεις). I 212, 10 (ὄψις). I 284, 26 (ῥεῦμα).

ἠρεμεῖν. I 147, 27 τὸ πάθος ἐν τῇ ψυχῇ κινούμενον ἡ. αὐτὴν οὐκ ἐᾷ. II 238, 9 τῆς ψυχῆς αὐτῷ ἡ. μὴ δυναμένης. II 225, 17 τοῦ δ' ἡσυχάζειν, ὅτι ἴσχεσθαι καὶ ἡ. II 235, 27 ὅτῳ γὰρ ἡ. πέφυκεν ἡ γνώμη. IV 251, 15 τῇ μὲν ὅτι προσταχθὲν ἡ. συνεκόμιζεν. I 107, 17 ἠρεμῶ τὴν διάνοιαν. I 41, 17 ἃ δὲ πάντα ... τοτὲ μὲν ἠρεμεῖ τοτὲ δὲ κινεῖται. II 23, 21 λύρα ..., εἰ μὴ πληχθείη πρός τινος, ἠρεμεῖ. II 189, 1 τὰ περὶ ἡμᾶς τοτὲ μὲν ἠρεμεῖ, τοτὲ δὲ ὁρμαῖς ... χρῆται. II 224, 14 ὁτὲ μὲν ἠρεμεῖ, ὁτὲ δὲ κινεῖται (ἡ κακία). IV 37, 8 (διάνοια) οὐκ ἠρεμεῖ. II 223, 7 ἡσυχίαν ἠρεμοῦσιν. I 98, 10 ἠρεμοῦσί γε αἱ αἰσθήσεις ἅπασαι. I 248, 16 μετατραπόμενος ἠρέμει. VI 217, 1. 5 οὐδὲ γὰρ ἠρεμούντων ὁ Γάιος ἠρέμει. I 296, 26 ἴσχεται μὲν κατὰ τοὺς ὕπνους ἠρεμοῦντα. V 204, 13 ἡ ὅρασις οὐκ ἠρεμοῦσα. II 224, 9 Χὰμ ἠρεμούσης κακίας ἐστὶν ὄνομα. I 68, 18 κινήσῃ τε αὐτὴν (sc. αἴσθησιν) ἠρεμοῦσαν. I 98, 17 ἣν πρότερον εἶχε δύναμιν καὶ καθ' ἕξιν ἠρεμοῦσαν. IV 288, 11 θεάσῃ γὰρ αὐτὴν (sc. διάνοιαν) οὐκ ἠρεμοῦσαν. IV 301, 10 τὴν ψυχὴν ἠρεμοῦσαν. I 147, 24 ἡ γὰρ ἡδονὴ οὐκ ἔστι τῶν ἠρεμούντων καὶ ἱσταμένων. II 224, 16 κατὰ ἀδίκων ἠρεμούντων. III 245, 5 ἠρεμούντων μὲν γὰρ ἐνοήθη τόπος, χρόνος δὲ κινουμένων. I 97, 26 σὺν γὰρ πολλαῖς δυνάμεσιν ἠρεμούσαις. III 228, 14 „κοιμηθήσεται", τουτέστιν ἠρεμήσει. IV 307, 13 τὴν ... δίκην ... οὐκ ἠρεμήσουσαν. II 102, 21 μέχρις ἂν τὸν ... βρασμὸν ἠρεμῆσαι δυνηθῶσιν. I 120, 23 ἐὰν οὖν ἡ διάνοια ἀποθάνῃ ... τουτέστιν ἠρεμήσῃ καὶ συστάλῃ. II 51, 10 ἠρεμήσωμεν ἀδικοῦντες. III 295, 9 ἠρεμήσας ὁ νοῦς. II 121, 15 (ἡ ψυχὴ) ἠρεμήσασα. III 301, 4 ἠρέμησον. I 249, 14 μετατραπόμενος ἠρεμείτω. I 116, 1 πότερον ἠρεμητέον αὐτῷ ἐστιν ἢ δικαστέον.

ἠρεμία. II 222, 11 ἡ (σχέσις) ... ἐστὶν ἡ., φορὰ δὲ ἡ κίνησις. I 22, 17 κίνησις (βέλτιον) ἠρεμίας. III 209, 5 ὁ ἀὴρ ... κινήσεις τε καὶ ἠρεμίας ἐνδεχόμενος. I 19, 11 θαλάττης. I 148, 2 (ἡ ἡδονὴ) οὐκ ἠρεμίας ἀλλὰ ... κινήσεώς ἐστι χρεία. — III 295, 10 ἥλικον ἐστὶν ἀγαθὸν ἡ. III 139, 1 ἡ. δ' ἀσφαλὲς ἐν σκότῳ. II 8, 6 ἠρεμίαν τε ἀστείου καὶ ἄφρονος σάλον. II 6, 12 πέφυκε γὰρ ὁ ἄφρων ... ἠρεμίᾳ καὶ ἀναπαύσει δυσμενὴς εἶναι. I 147, 28 ἡ. γὰρ ... παντὶ ἀψύχῳ οἰκεῖον. II 254, 6.

III 57,2 διανοίας. VI 99,5 ἀκολουθήσει θεῷ θάνατος, εἴ γε καὶ ἡ. II 7, 20. 26 θεοῦ μὲν ἴδιον ἡ. καὶ στάσις. II 51, 20 στάσις τε καὶ ἡ. ἀκλινὴς ἡ παρὰ τὸν ἀκλινῶς ἑστῶτα ἀεὶ θεόν. II 6, 5 τὸ τῷ ἑστῶτι πλησιάζον ἠρεμίας διὰ πόθον ὁμοιότητος ἐφίεσθαι. II 225, 8 (τῆς λέπρας καθαρά). III 59, 1 τοῦ νοῦ. III 4, 3 (ὁ νοῦς) ἠρεμίαν ἀγαγών. V 364, 7 (τὸν νοῦν) ἐγέραρεν ὁ θεὸς ἠρεμίᾳ. II 7, 15 (τὸ ὄν) τῆς ἑαυτοῦ φύσεως, ἠρεμίας, τῷ σπουδαίῳ μεταδίδωσιν. II 225, 2 σάλος ἠρεμίας (ὁ Χαναὰν φυσικῶς ἀναγράφεται). II 61, 6 τὸν τέλειον ἠρεμίας ἐφίεσθαι. I 179, 14 παντὸς ὕδατος ἠρεμίαν ἐξ αὐτοῦ λαχόντος. III 198, 7 ψυχῆς τροπὴν εἰς ἠρεμίαν ἀγαγεῖν. — I 30, 7. III 229, 10 μετ' ἠρεμίας. V 198, 3 ἐν ἠρεμίᾳ. II 283, 1 ἐπὶ τῆς συνήθους ἠρεμίας στῆναι. II 235, 26 κατὰ δ' ἠρεμίαν opp. ἐν κινήσει. I 296, 27 καθ' ἕξιν καὶ ἠρεμίαν. III 4, 12 σὺν ἠρεμίᾳ.

ἡρωϊκός. III 266, 24 (ἄνδρες). VI 31, 13 (εὐγένεια).

ἥρως. VI 30, 19 μὴ καὶ Ἀνάξαρχος ἢ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης ἥρωες ἢ ἐκ θεῶν; II 136, 13 (ψυχαὶ καθαρώταται coni. ἄγγελοι). III 75, 8 ἥρωάς τε καὶ ἡμιθέους. VI 30, 13 τὰς τῶν ἡρώων παράγειν εἰς πίστιν ἀρετάς.

ἡσυχάζειν. IV 279, 1 μηδὲν τῶν τοῦ κόσμου μερῶν ἡ. III 300, 25 πρὸς ἄμφω, τὸ λέγειν καὶ ἡ. III 302, 15 καὶ λέγειν καὶ ἡ. ἐμπρεπέστατον. I 281, 18 οἱ μαθόντες λέγειν μεμαθηκέναι καὶ ἡ. II 225, 17 τοῦ δ' ἡ., ὅτι ἴσχεσθαι καὶ ἠρεμεῖν. III 190, 5 χρὴ γοῦν αὐτοὺς ... ἀδικοῦντας ἡ. VI 31, 11 ἃ καλὸν ἡ. IV 65, 17 βέλτιον ἡ, III 57, 2 εἰ δὴ πέφυκέ ποτε ἡ. V 87, 19 κἂν ἡ. δοκῇ. III 61, 2 ὁπότε λέγειν δοκεῖ, πρὸς ἀλήθειαν ἡσυχάζει. II 33, 17 σοφισταὶ ... πολλὰ τῶν ἃ χρὴ λέγειν ἡσυχάζουσι. IV 35, 18 ὁπότε γὰρ μὴ κινήσειέ τι τῶν ἐκτός, ἡσυχάζουσιν (οἱ ὀφθαλμοί). V 263, 11 κἂν τἆλλα τις παραλιπὼν ἡσυχάζῃ. II 251, 20 κἂν ἡσυχάζητε. II 270, 13. 289, 20 κἂν πάντες ἡσυχάζωσιν. II 291, 10 ὅταν ἡσυχάζωσιν ἐκεῖναι, III 301, 10 καταπλαγεὶς ἡσύχαζε. III 198, 22 μὴ ἡσυχάζων τις δύναται δήπου βουληθεὶς σιωπᾶν. III 138, 17 λόγος ἡσυχάζων καὶ ἐπέχων. IV 250, 6 ἐν τῷ καθαρωτάτῳ καὶ ἡσυχάζοντι. IV 7, 13 ἡσυχάζοντα ... βίον. V 240, 14 μὴ ἡσυχάζοντα ἀλλὰ κινούμενα. II 64, 19 τῆς φύσεως ... ἡσυχαζούσης. I 102, 26 μὴ ἡσυχαζόντων τῶν λογισμῶν. I 214, 5 τὰ μὲν ... χαρὰν ἐνδιδόντα ἡσυχάσω. II 237, 6 πῶς δ' ἂν ἡσυχάσαι, εἰ μὴ ... III 273, 26 μὴ ἐπιτρεπόντων δὲ ἀσφαλὲς ἡσυχάσαι. I 76, 8 εὐθὺς ἡσύχασεν οὐ δηλώσας. III 85, 16 τὸ κινοῦν τὴν ἡδονὴν αἴτιον ἡσύχασε. I 145, 2 περὶ τῶν ἄλλων, ἐν οἷς ἡσύχασε. I 199, 5 καὶ ὑπὸ τίνος ἡσύχασεν. III 4, 4 (ὁ νοῦς) ἠρεμίαν ἀγαγὼν καὶ ἡσυχάσας. IV 251, 12 ἔργον, οὗ ἡσυχάσαντος.

ἡσυχάζεσθαι. II 216, 15 ἐκλαλῆσαι τὰ ὀφείλοντα ἡ. V 89, 3 οὓς (sc. ὄρκους) πολὺ βέλτιον ἦν ἡ. VI 46, 10 τοῖς μηδὲν καλὸν ἡ. δικαιοῦσιν. I 216, 8 κἂν ἡσυχάζηται. I 153, 13 ἀνὴρ τῆς Λείας ἡσυχαζόμενος εὑρίσκεται. VI 120, 16 πρὸ τοῦ λεγομένου τὸ ἡσυχαζόμενον αἰσθέσθαι. II 33, 2 τὰ ἡσυχαζόμενα ἐκεῖνα. V 242, 13 ἃ καὶ τῶν ἡσυχαζομένων ἱκανὰ μηνύματα γένοιτ' ἄν. II 222, 2 (ἐκλαλεῖν) τὰ δεόντως ἡσυχασθέντα. I 214, 11 τῶν ὑπ' ἐκείνης ἡσυχασθέντων ὑπομνήσω. III 135, 20 τὰ περὶ εὑρέσεως καὶ ζητήσεως φιλοσοφηθέντα τῷ νομοθέτῃ μὴ ἡσυχασθῆναι. III 237, 20 ὅπερ οὐκ ἄξιον ἡσυχασθῆναι. V 116, 19 ἄξιον μέντοι τὸ διαπορηθὲν ὑπ' ἐνίων ⟨μὴ⟩ ἡσυχασθῆναι. I 2, 3. 31, 4 ἡσυχαστέον. V 98, 19 τὰ ἀπόρρητα καὶ ἡσυχαστέα. V 229, 17 τὰ ἡσυχαστέα λέγειν. IV 7, 23 μυρία τῶν ἡσυχαστέων ἐκλαλῶν.

ἡσυχῇ. I 28, 13. 30, 7.

ἡσυχία. III 200, 11 ἀλεξίκακον. III 190, 5 ἥμισυ ... κακοῦ. IV 6, 2 διὰ τὸ μὴ πεπαιδεῦσθαι τὸ ἐν καιρῷ κάλλιστον, ἡσυχίαν. IV 283, 10 ὑπὲρ τοῦ μὴ παροξύνειν ἐν τῷ παρόντι κάλλιστον ἡσυχίαν. III 3, 7 (ἀμαθίας) ἄκος. II 190, 11 τῆς εἰρήνῃ φίλης ἡσυχίας. V 373, 7 τὰς ἀγορὰς ... πλήρεις δὲ ἡσυχίας καὶ εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης. III 138, 18 ἄριστον ἱερεῖον coni. ἐποχή. V 339, 24 τῶν αἰσχρῶν ἐπιτηδευμάτων. III 59, 1 τοῦ νοῦ. II 225, 11 κακιῶν καὶ παθῶν τῶν κατὰ ψυχήν. II 183, 6. 236, 15 λόγου γὰρ ἡ. θάνατος. II 189, 2 (τῶν περὶ ἡμᾶς). III 300, 21 ἕνεκα δυεῖν τῶν ἀναγκαιοτάτων ἡ φύσις χεῖλη ζῴοις ... ἁρμόσασθαι· ἑνὸς μὲν ἡσυχίας —, ἑτέρου δὲ ἑρμηνείας. III 302, 16 ἡσυχίας ἐπιλήπτου καὶ ἑρμηνείας ὑπαιτίου ζηλωταί. IV 135, 12 τρανοτέρᾳ φωνῆς ἡσυχίᾳ. III 4, 7 τοῖς ... ἀμαθέσι συμφέρον ἡ. IV 188, 5 βελτίων γὰρ τῶν μὴ καθ' ἡδονὴν λόγων ἡ. ἀκίνδυνος ἡ. I 281, 20 οὐ δύναμιν λόγων ἀλλ' ἡσυχίας ἀσθένειαν ἐπιδείκνυσθαι. III 81, 6 ἡσυχίᾳ ... τὰ κακὰ χρῆσθαι λυσιτελές opp. κινήσει. IV 18, 12 κίνησιν ἐμμελῆ καὶ πάλιν ἡσυχίαν ἐμπαρεῖχε. I 268, 1 ἡσυχίᾳ χρώμε-

νος. III 246, 22 ἡσυχίᾳ καὶ προσοχῇ χρώμενοι. III 265, 3 ὁ δὲ εὐμαθὴς ἀκροάσεως, ἡσυχίας, προσοχῆς (ἐπιδράττεται). II 23, 22. 222, 15. 223, 23 (ἡσυχίαν ἄγειν). II 223, 7 ἡσυχίαν ἠρεμοῦσιν. III 198, 21 τὴν ἀσφαλεστάτην ἡσυχίαν δεξιοῦσθαι. III 301, 17 καιροὶ μὴ ἐφαρμόζοντες ἡσυχίᾳ. VI 66, 4 ⟨πολλῆς ἁπάντων ἡσυχίας γενομένης⟩. — III 300, 27 ἐν ἡσυχίᾳ. III 194, 8 ἐφ' ἡσυχίας αὐτὸ μόνον ὀφθέντες. VI 21, 16. 54, 14 καθ' ἡσυχίαν. I 30, 14. V 147, 11. VI 68, 7 κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν. II 121, 16 μεθ' ἡσυχίας τῆς πάσης. V 111, 2 πρὸς ἡσυχίαν τρέπονται. V 102, 3 σὺν ἡσυχίᾳ. VI 111, 1 ὑφ' ἡσυχίας.

ἧτα. I 140, 6 (στοιχεῖον).

ἧτρον. I 64, 5 (μέλος σώματος). I 79, 17 cf. 139, 4 (χωρίον ἐστὶ τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ. I 79, 22 cf. 80, 3 τρίτον (μέρος τοῦ ζῴου).

ἠχεῖν. I 171, 20. III 199, 23.

ἠχεῖον. III 169, 16 ζῴου (= ὄργανον τὸ φωνητήριον). III 59, 15 ὄργανον θεοῦ. II 278, 17 οὐχ ὅμοιον τὸ ἡμέτερον ἠ. τῷ θείῳ φωνῆς ὀργάνῳ.

ἠχή. I 154, 4 (πλήξεις) τήν τε ἠχὴν ἄχρι τοῦ νοῦ διαδιδούσας. I 287, 1 cf. 7 πεποίηκε γὰρ αὐτὸν (sc. τὸν προφορικὸν λόγον) ὥσπερ ὄργανον τοῦ συγκρίματος ἡμῶν παντὸς ἔναρθρον ἠχήν. III 212, 15 (τῆς ἁρμονίας). IV 278, 23 ἀοράτου σάλπιγγος.

ἦχος. I 101, 16 γυμνὸς ἄνευ χρωμάτων καὶ ἤχων. I 118, 2 τοὺς σωματικοὺς καὶ αἰσθητικοὺς ἅπαντας ἤχους. I 122, 22 πάντες οἱ ὀχληροὶ καὶ δυσώνυμοι ἦχοι. III 211, 8 (ἀδιατύπωτος). I 293, 13 μελῳδίαις παντοδαπῶν ἤχων δι' ἀκοῆς τερφθῆναι. I 230, 13 cf. III 300, 9 ταῖς ἀψύχοις δόξαις, λέγω δὲ βατράχοις, ... ἦχον καὶ ψόφον ἔρημον καὶ κενὸν πραγμάτων ἀποτελούσαις. II 19, 8 καθάπερ λύραν ἁρμόσασθαι τοὺς τοῦ ἀγαθοῦ πάντας ἤχους. IV 302, 7 τρανωθῆναι ταῖς ἀκοαῖς τὸν ἦχον. VI 70, 9 πρὸς βαρὺν ἦχον τῶν ἀνδρῶν ὁ γυναικῶν ὀξὺς ἀνακρινάμενος. IV 208, 8 ὡς καὶ τῆς τῶν κυμάτων φορᾶς τὸν πολὺν ἦχον ... προεκλύεσθαι. IV 276, 4 ἦχον ἀόρατον ἐν ἀέρι δημιουργηθῆναι.

ἠχώ. I 171, 20. cf. II 54, 12. III 169, 2—27. IV 20, 5—8 Ἀβραάμ, ὃς ἑρμηνεύεται πατὴρ ἐκλεκτὸς ἠχοῦς.

θάλαττα (θάλασσα). I 45, 7 στοιχεῖον μὲν οἴεται εἶναι τὴν μεγάλην θαλάτταν. I 12, 15 τὴν μὲν ξηρὰν καλῶν γῆν, τὸ δ' ἀποκριθὲν ὕδωρ θάλατταν. I 47, 17 πολλοῦ ὕδατος διάκρισιν, ὃ προσερρήθη θ. IV 157, 15 (πλοῦτος) τῆς συμπάσης γῆς καὶ θαλάττης καὶ ποταμῶν καὶ τῶν ἄλλων ὅσα στοιχεῖα καὶ συγκρίματα. V 152, 7 cf. 203, 3 (coni. γῆ, ἀήρ). II 100, 2 οὐκ ἐπὶ μέρος θαλάττης μόνον, ἀλλ' ἐφ' ἅπασαν τὴν ὕδατος καὶ ἀέρος φύσιν τὰ πάναγρα. I 26, 17 cf. VI 60, 8 ὅσα γῇ καὶ ποταμοὶ καὶ θ. καὶ ἀὴρ φέρουσιν. II 258, 15 cf. V 82, 10. VI 142, 20 (coni. γῆ, ἀήρ, οὐρανός). II 304, 16 cf. III 99, 12 (coni. γῆ, ποταμοί). VI 118, 15 παρὰ ποταμοῖς ἢ λίμναις ἢ θαλάττῃ. IV 215, 6 coni. πηγαί, ποταμοί. III 303, 22 τῆς ἁλμυρᾶς καὶ πικρᾶς πηγῆς ὡς ἂν θαλάττης. III 208, 13 γῆν ... εἰς ὄρη καὶ πεδιάδας χώρας καὶ ποταμοῖς καὶ θαλάττῃ διαιρούμενον.

I 278, 22. II 25, 22. 200, 18. III 187, 16. 197, 27. VI 165, 5 (γῆς καὶ θαλάττης πέρατα). I 23, 14 (ὁ νοῦς) διὰ γῆς ἔρχεται καὶ θαλάττης. V 18, 1 οἱ μὲν διὰ γῆς, οἱ δὲ διὰ θαλάττης. VI 202, 14 cf. 212, 7 διὰ γῆς καὶ διὰ θαλάττης, VI 182, 15 διὰ πάσης γῆς καὶ θαλάττης. IV 7, 20 ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ. II 42, 11 cf. III 208, 23. V 224, 4. VI 190, 20 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. — VI 21, 7 ταῖς ἡδοναῖς χρωμένων μεστὴ γῆ καὶ θ. VI 170, 29 Ἡρακλῆς ἐκάθηρε γῆν καὶ θάλατταν. VI 164, 2 τὸν ἡγεμόνα γῆς καὶ θαλάττης νικᾶσθαι. VI 157, 2 cf. 139, 15 τὴν ἡγεμονίαν πάσης γῆς καὶ θαλάττης. III 2, 17 cf. IV 278, 9. V 249, 14. VI 181, 21 τὸ γῆς ὁμοῦ καὶ θαλάττης ... κράτος. II 224, 3 cf. 231, 28 γῆν καὶ θάλατταν ... ἀμυθήτων ἀναπιμπλάντας κακῶν. IV 303, 2 γῆ δὲ καὶ θ. πληροῦται τῶν καινουργουμένων αἰεὶ συμρορῶν. III 277, 24 γῆν μὲν γὰρ μετεστοιχείου καὶ θάλατταν. IV 295, 15 γῆν καὶ θάλατταν ἐπιποτώμενοι.

I 292, 15 cf. II 205, 9 θάλατταν μὲν ἰχθύσι καὶ παντὶ τῷ ἐνύδρῳ γένει. II 43, 12 cf. III 234, 11 θαλάττης δὲ καὶ ποταμῶν τὰ ἔνυδρα (περιεχόντων). II 36, 6 εἰς ποταμοῦ ῥεῦμα ἢ θαλάττης καταβληθὲν σπέρμα.

IV 146, 22 τῆς θαλάττης ὑπὸ βίας τῶν ἀνέμων πρὸς ὕψος αἰρομένης. IV 149, 3 ὑπολαβὼν ἐκ τῆς θαλάττης ἄνεμος. I 19, 11 θαλάττης ἠρεμίαν καὶ κλύδωνα. II 52, 4 cf. IV 129, 15 ἐν κλύδωνι κυμαινούσης θαλάττης. I 163, 4 ὅτε ... τῇ θαλάττῃ ὁ κλύδων ἐνῴκησεν. III 285, 15 τῇ κατὰ θάλατταν ἀκύμονι γαλήνῃ. VI 52, 6 αἱ ἔκ τε τῆς λίμνης ἀνεστομωμένης εἰς τὴν θάλατταν ... ἀναδιδόμεναι συνεχεῖς αὖραι. V 238, 6 ἀπὸ γὰρ τῆς θαλάττης ἀρθὲν ὀρτυγομήτρας νέφος. — VI 108, 12 (ἀναχώρησις). III 242, 13

(ἐπιδρομαί). VI 115, 3. 116, 14 (μείωσις). VI 109, 3 cf. 110, 6 ἤ γε θ. ... ἤδη μεμείωται. I 69, 23 ὅταν γὰρ ὕῃ μὲν κατὰ θαλάττης. III 96, 6 τὸ γὰρ τῆς βαφῆς αἴτιον ἐκ θαλάττης.

I 20, 24 cf. IV 208, 7 τεναγώδει καὶ οὐ πάνυ βαθείᾳ θαλάττῃ. IV 10, 9. V 323, 14 (μεγάλη). VI 189, 27 κατελήλυθει δὲ ἐπὶ θάλατταν. V 354, 4 πέραν θαλάττης. I 111, 17 ἐν θαλάττῃ τοῦ μὲν κυβερνήτου ἔργον. I 179, 11 cf. 18 εἰ μὴ καὶ τὴν θάλατταν εὐπλοίας ἢ τῶν συμβαινόντων ναυαγίων ἀλλ' οὐχὶ τὰς τῶν πνευμάτων διαφορὰς ... αἰτιατέον. I 278, 7 θάλατταν μὲν περιπλεῖν ἅπασαν. II 99, 27 πολλὴν ἐν κύκλῳ περιβαλλόμενα θάλατταν. II 311, 26 θάλατταν μὲν ἅπασαν περαιοῦσθαι. VI 19, 20 ἄχρι καὶ βυθοῦ κατέβη θαλάττης. V 182, 7 οἱ δὲ εἰς ποταμὸν ἢ θαλάττης βυθὸν ἀφιέντες. I 40, 20 γῆς ὁμοῦ καὶ θαλάττης ἀναδειχθῆναι τοὺς μυχούς. II 99, 24 τὰ ἐν μυχοῖς θαλάττης ἀναζητῶν. I 40, 15 τὰς ἐν θαλάττῃ μυρίας ὁδούς. V 244, 3 τὰς κατὰ θάλατταν ἀτραπούς. I 40, 7 κόλπος θαλάττης. II 93, 4 τὰ ... πελάγη ... ἐξαναχωροῦντα πολλὴν τῆς θαλάττης μοῖραν ἠπειροῖ. II 32, 8 χωρήσαι ἂν ἠπειρωθείσης καὶ θαλάττης ἡ σύμπασα γῆ. I 150, 21 ὁρᾷ ζώνας ὅλας καὶ θάλατταν ἄπειρον. VI 182, 25 ὁ τὴν θάλατταν πειρατικῶν μὲν σκαφῶν κενὴν ἐργασάμενος. VI 153, 14 περικλειούσης θαλάττης. VI 143, 6 τῶν ἐν θαλάττῃ φοβερῶν. VI 164, 14 πᾶσα δὲ θ. φορτηγοῖς ὁλκάσιν ἀκινδύνως διαπλεῖται. VI 209, 13 ἀναβῆναι μὲν ἀπὸ θαλάττης εἰς τὴν μητρόπολιν. V 228, 24 εἰς θάλατταν εἰσέπεσον. VI 109,5 (νῆσοι) ἠφανισμέναι κατὰ τῆς θαλάττης. VI 116,5 τῆς θαλάττης ὑπερσχούσης ἠφανίσθαι πόλεις. II 18, 18 οὐδὲ πέραν θαλάσσης ἀφικέσθαι δεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ καλοῦ. IV 162, 14 Μωυσῆς τῇ βακτηρίᾳ παίει τὴν θάλασσαν. — IV 160, 1. 200, 6. 258, 11. VI 69, 11 cf. IV 258, 20. 259, 1. 11. 16. 260, 2. 6 (ἐρυθρά). VI 148, 15 Κορίνθου. VI 148, 19 διελθὼν δ' ἀπὸ Λεχαίου τὸν Ἰσθμὸν εἰς τὴν ἀντιπέραν θάλατταν. VI 211, 11 εἰς τὴν ἐπὶ θαλάττῃ Καισάρειαν.

All: IV 281, 8 (Ποσειδών).

θαλαττεύειν. I 173, 5. 249, 14. 290, 15. II 5, 22. 21, 26. 92, 21.

θαλάττιος. II 163, 18 ἀστήρ. I 45, 10 (ὕδωρ).

θάλαττοῦσθαι. VI 115, 9.

θαλάττωσις. IV 260, 12. VI 110, 5.

θαλία. III 106, 1. VI 171, 10.

θάλπος. III 107, 4.

θανάσιμος. II 162, 23 φάρμακον. V 177, 5. 18. 229, 1 (φάρμακα).

θανατᾶν. VI 204, 13 ἤδη μοι δοκοῦσι καὶ θ. ἀφηνιάζοντες. V 373, 18 ἀσθενεῖ καὶ νοσεῖ καὶ ἐπικήρως ἔχουσα θανατᾷ. VI 57, 16 φονῶντες ἐν ταὐτῷ καὶ θανατῶντες. VI 3, 1 εἰ μή τισι Ποιναῖς ἐλαύνοιντο θανατῶντες. V 276, 2 ὥσπερ οἱ θανατῶντες. V 179, 6 ἅτε θανατῶντας (an θανατοῦντας scribendum?). VI 100,12 ὥσπερ θανατῶντι κεφαλαίῳ.

θάνατος. 1. mors est discessus animae a corpore: IV 56, 21 τὸν θάνατον νομίζειν μὴ σβέσιν ψυχῆς, ἀλλὰ χωρισμὸν καὶ διάζευξιν ἀπὸ σώματος. VI 106, 17 θάνατον οὐ τὴν εἰς ἅπαν ἀναίρεσιν ὀνομάζων, ἀλλὰ τὴν εἰς ἕτερον στοιχεῖον μεταβολήν. V 351, 20 θανάτου γὰρ διττὸν εἶδος· τὸ μὲν κατὰ τὸ τεθνάναι ..., τὸ δὲ κατὰ τὸ ἀποθνῄσκειν. I 129, 5 (ὁ νοῦς) θάνατον καταψηφίζεται τοῦ νεκροῦ σώματος. II 270, 1 τὸ δὲ „ἄπελθε ἐκ τούτων" (sc. τοῦ σώματος, τῆς αἰσθήσεως, τοῦ λόγου) οὐκ ἔσθ' ὅμοιον τῷ διαζεύχθητι κατὰ τὴν οὐσίαν, ἐπεὶ θάνατον ἦν διαγορεύοντος ἡ πρόσταξις. III 63, 7 διαλύσει καὶ φθορᾷ, ἣν ἐπάγειν θ. δοκεῖ. IV 266, 15 εἰ μὲν γὰρ θάνατον ἐνδέξονται τὸν κατὰ φύσιν ..., εἰ δὲ καινόν τινα παρηλλαγμένον. VI 48, 14 οὐ μόνον θανάτῳ τῷ κατὰ φύσιν ἀλλὰ καὶ βιαίῳ πολλάκις διαφθειρόμενα. — VI 111, 5 λοιμὸν εἶναι πλὴν ἀέρος θάνατον. VI 99, 4 ὑπονοεῖν, ὅτι ἀκολουθήσει θεῷ θ. VI 106, 2 τοσούτου θεοῦ κατηγορεῖν θάνατον. VI 211, 26 πόσους ἂν οὖν οἴει θανάτους ἑκουσίως ὑπομένειν. II 110, 15 οἰκτρότατον ὑπομένει θάνατον. VI 211, 24 θάνατον ἀπαραίτητον ὑπομένει. VI 151, 28 πολλοὺς θανάτους ὑπομένων. II 59, 18 θάνατον ... ἀνεδέξαντο. V 177, 9 θάνατον ἀντ' εὐωχίας ἀντηλλάξατο. V 177, 14 θάνατον τεχνάζειν. V 195, 3 ἀποκτεῖναι κεκαινουργημέναις ἰδέαις θανάτου. V 206, 20 τῷ δὲ ἐκκοπέντι τοὺς ὀδόντας ἐφεδρεύει θ. οἰκτιστος. V 207, 7 μηδένα παραίτιόν τινι γενέσθαι θανάτου. V 217, 8 (ζῷα) ὧν διττὸς ὁ κίνδυνος, ὁ μὲν ... διὰ κλοπῆς, ὁ δὲ διὰ θανάτου. V 217, 14 τοῦ μὴ ἐπισκιάζειν ἐψευσμένῳ θανάτῳ νοσφισμὸν ἀδικον. VI 112, 8 τοὺς αἰτίους τοῦ θανάτου συναπολλύναι. IV 194, 16 παραιτίας γενομένας (τὰς γυναῖκας) αὐτοῖς ... θανάτου. VI 149, 16 τὸν μακρὸν καὶ σὺν αἰσθήσει θάνατον ἐκδέξομαι. V 82, 7 θ. ἀπαραίτητος ἐξ ἀνάγκης ἐπακολουθήσει. V 71, 7 τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσεως καὶ θανάτου. I 188, 18 νόσοι γὰρ καὶ γῆρας καὶ θ. ... ἕκαστον

ἡμῶν ἐλαύνουσι. VI 79, 15 δι' ἀγχόνης. VI 133, 1 θάνατον ὠμότατον ἐπινοήσαντες. III 273, 6 θάνατον ἀπαραίτητον ... ἐπάγουσιν. — III 173, 21 μέχρι θανάτου. II 13, 23. IV 94, 8. 130, 2. 295, 8. V 228, 1. VI 38, 2. 179, 5 ἄχρι θανάτου. V 169, 18 γάμῳ, ὃν οὐδὲν ἄλλο τι ἢ θ. διαζεύξει. — IV 151, 19 Αἰγυπτίων. I 275, 25 ἀνθρώπου τινός. III 128, 5. 133, 1. 135, 3 τοῦ ἀρχιερέως. IV 151, 12 βοσκημάτων. VI 169, 6 τῆς θυγατρός. I 298, 3 (τοῦ Κάιν). IV 152, 1 τῶν πρωτοτόκων.

2. θάνατος opp. ζωή. I 57, 10 τὴν ὑπαίτιον καὶ θανάτου χαλεπωτέραν ζωήν. I 137, 13 ξύλον θανάτου opp. ξύλον ζωῆς. II 9, 20 τῆς μετὰ ἀσεβῶν ζωῆς ὁ μετὰ εὐσεβῶν αἱρετώτερος ἂν εἴη θ. II 141, 6 ἡ μὲν πρὸς ἀρετὴν ὁδὸς αὕτη ζωὴν καὶ ἀθανασίαν ἔχουσα τὸ τέλος, ἡ δὲ πρὸς κακίαν φυγήν τε τούτων καὶ θάνατον. III 13, 8 τὸν ἑαυτοῦ (sc. νοῦ) θάνατον ζωὴν ἐκείνης (sc. αἰσθήσεως) ὠνόμασεν. III 48, 3 γένεσις φθορά, ζωὴ θ., νόσος ὑγεία κτλ. III 90, 1 ὥστε θ. ἂν εἴη τὰ τῶν ἀθέων ἐπιτηδεύματα opp. ἡ πρὸς ἀλήθειαν ζωή. III 90, 27 ζωὴν ... ἀντὶ θανάτου παρεσκεύασε. III 122, 24 τὸ μὲν ἀγαθὸν καὶ ἡ ἀρετή ἐστιν ἡ ζωή, τὸ δὲ κακὸν καὶ ἡ κακία ὁ θ. III 126, 10 ζωὴ μέν ἐστιν αἰώνιος ἡ πρὸς τὸ ὂν καταφυγή, θ. δ' ὁ ἀπὸ τούτου δρασμός. III 131, 2 ἀντὶ θανάτου ζωὴν ἀίδιον. IV 253, 13 οἱ δὲ ζῶντες δόξουσι τεθνάναι τὸν μετ' αἰσθήσεως θάνατον. V 351, 12 ὁ πρῶτος ... θάνατον ζωῇ ... ἐπιτειχίσας. V 179, 8 τὴν ἐκείνων ζωὴν θάνατον αὐτῶν εἶναι νομίζοντας. V 229, 23 ἐπάρατον συμβαίνει ζωὴν ἀποτελεῖσθαι, παντὸς ἀργαλεωτέραν θανάτου. V 275, 6 (ψυχὴ) ζωῆς ἀδόξου τὸν σὺν εὐκλείᾳ θάνατον προκρίνουσα. V 306, 2 γενέσει φθορὰν καὶ ζωῇ θάνατον ἐπιτειχίζοντες. VI 96, 3 θάνατον ἀντὶ ζωῆς μνώμενα. VI 102, 18 θ. γὰρ οὔτι ζωῆς ἀνυσιμώτερος. VI 143, 29 ζωὴν ὀδυνηροτέραν θανάτου. VI 175, 5 θανάτους τοῖς ζῶσι ... ἐπέφερε. VI 191, 8 sq. ζωὴ γάρ τίς ἐστιν ὁ ὑπὲρ φυλακῆς νόμων εὐκλεέστατος θ.

3. θάνατος opp. βίος. I 89, 7 „Ζῶμεν τὸν ἐκείνων θάνατον, τεθνήκαμεν δὲ τὸν ἐκείνων βίον" cf. Ἡράκλειτος in indic. nomin. I 252, 15 βίον μὲν εὐδαίμονα εὐκλεᾶ δὲ θάνατον ἐνδεξαμένοις (τοῖς ἀγαθοῖς). III 66, 12 μίαν γὰρ ἡμέραν ... βιῶναι μετ' ἀρετῆς ἢ μυρία ἔτη ἐν σκιᾷ θανάτου (Ps. 83, 11). III 66, 13 θάνατον μέντοι τῶν φαύλων αἰνιττόμενος βίον. V 165, 12 τὸν (κίνδυνον) δὲ αἰσχύνης βίου, παντὸς ἀργαλεώτερον θανάτου. V 193, 14 ὡς ἀβίωτον καὶ παντὸς ἀργαλεώτερον θανάτου τὸν αὖθις χρόνον βιωσόμενοι. VI 32, 19 τοῦ παρόντος ἀβιώτου βίου θάνατον εὐτυχέστερον κρίνας. VI 34, 12 πρὸ ἀδόξου βίου τὸν μετ' εὐκλείας θάνατον ᾑροῦντο.

4. θάνατος et ἀθανασία vel ἀφθαρσία. I 197, 11 πότε δὲ καὶ ἐκτησάμεθα αὐτήν (sc. ψυχήν); ... μετὰ τὸν θάνατον; ἀλλ' οὐκ ἐσόμεθα οἱ μετὰ σωμάτων σύγκριτοι ποιοί, ἀλλ' εἰς παλιγγενεσίαν ὁρμήσομεν. II 143, 3 εἰ μὲν τὰ ἀμείνω δεξιώσαιτο, ἀθανασίας καὶ εὐκλείας ἀπόναιτο, εἰ δ' αὖ τὰ χείρω, ψεκτὸν θάνατον εὕρηται. II 305, 10 τὴν ἐνθένδε μετανάστασιν ζητεῖτε, οὐ θάνατον ἀλλ' ἀθανασίαν καταγγέλλουσαν. IV 41, 13 τοῦ περιόντος καταφρονητικῶς ἔχοντα θανάτου καὶ ὡς ἐπ' ἀθανασίαν αὐτὸν ἱέμενα. V 361, 13 τὴν (ἡλικίαν) θανάτῳ μᾶλλον δ' ἀθανασίᾳ γειτνιῶσαν. VI 33, 15 πρὸς θάνατον ὡς ἐπ' ἀθανασίαν ὁρμᾶν. VI 176, 26 ἑκουσίους ἀναδέχεσθαι θανάτους ὥσπερ ἀθανασίαν. VI 222, 24 οὐκ ἐπειδὴ φιλοζωοῦντες θάνατον κατεπτήχειμεν, ὃν ἄσμενοι καθάπερ ἀθανασίαν εἰλόμεθα ἄν. V 351, 20 θάνατον ἀθάνατον ὑπομένειν. II 197, 10 ἀπαιδευσίας θάνατον ἐπιφερούσης, παιδείας δὲ ἀφθαρσίαν. IV 13, 20 συγγενὲς μὲν ἀιδιότητος ἀφθαρσία, ἐχθρὸν δὲ θ.

5. poena mortis: III 127, 12. V 145, 29. 168, 7. 180, 11 (τιμωρία). II 115, 17 (ἡ μεγίστη τιμωρία). IV 97, 13 cf. 248, 2 τιμωρία ... ἡ ἀνωτάτω. V 351, 17 ἄνθρωποι ... πέρας τιμωριῶν εἶναι νομίζουσι τὸν θάνατον. I 89, 2 θάνατον τὸν ἐπὶ τιμωρίᾳ παραλαμβάνει, οὐ τὸν φύσει γινόμενον. V 107, 8 θανάτου γὰρ τἀδίκημα ... τιμώμεθα. IV 15, 15 sqq. τὴν δευτερεύουσαν θανάτου τιμωρίαν ... ὁρίσαντες φυγήν. V 214, 19 θάνατον ἢ φυγὴν ... ὁρίσας. V 192, 11 φυγῆς ἀντὶ θανάτου. VI 152, 22 cf. 217, 20 sq. κατέγνω φυγήν, ἀλλ' οὐχὶ θάνατον. VI 175, 22 φυγαὶ καὶ θάνατοι. IV 101, 18 πρὸ θανάτου δεσμά. V 108, 13. 15 δουλείαν ὁρίσας ἀντὶ θανάτου. V 298, 9 θανάτου χείρους ... τὰς ἐν δουλείᾳ συμφοράς. IV 178, 14 ἐφόνα θάνατον ἀπειλῶν. V 183, 1 θάνατον ... ὁρίσας. V 188, 19 θάνατον κατέγνω. V 143, 12 μέχρι θανάτου κολάζειν (τοὺς παῖδας). V 153, 6 κολαστέον θανάτῳ. VI 222, 8 οὐδὲν ἕτερον ἢ θάνατον προσδοκῶντες. II 196, 17. IV 70, 20. 248, 10. V 92, 12. 147, 22. 158, 16. 166, 13 (δίκη θανάτου). V 214, 1 δίκη δ' ἔστω θ. ἀπαραίτητος.

V 147, 4 ὑπόδικος ἔστω θανάτου. V 92, 9-12 cf. VI 41, 11 θ. ἢ πληγαί. VI 195, 9 θ. ἀπαραίτητος ὥρισται κατὰ τῶν εἰς τοὺς ἐντὸς περιβόλους παρελθόντων. VI 199, 19 sq. ὀργαὶ δεσπότου θάνατον ἀπεργάζονται ἢ παραπλήσιόν τι θανάτῳ. V 352, 2 πῶς οὖν ὁ θ. αὐτῷ συνδιαιωνίζει, σκόπει. V 190, 16 κατὰ ζῴων ἀλόγων ἃ παραίτια γίνεται θανάτου. VI 135, 21 διὰ μέσης τῆς ὀρχήστρας ἀπαγόμενοι τὴν ἐπὶ θανάτῳ. I 218, 2 κακοπαθοῦντες οὐ παύονται, ὡς καὶ θάνατον ἀντικαταλλάττεσθαι πολλάκις. III 168, 7 ἵν' ὁ μικρὸς καὶ δυσκάθαρτος μηδὲ καθαρῷ θανάτῳ τελευτήσῃ. I 43, 7 τοῖς μὲν σωτηρίαν ψηφιζομένη (ἡ ἑβδόμη ἡμέρα), τοῖς δὲ θάνατον. IV 71, 7. 107, 14. 240, 1. V 173, 12. 175, 15 ἄξιον θανάτων μυρίων. V 192, 15 μυρίους μὲν θανάτους ... ὥρισεν. V 328, 5 μυρίους ἐπικρεμάσας τοὺς ἐν αἰσθήσει θανάτους. VI 129, 9 ὃ μυρίων θανάτων ἐτετίμηντο ἄν. VI 194, 21 ἀνθ' ἑνὸς θανάτου μυρίους. III 125, 20. 129, 22. IV 251, 1. V 190, 13. 193, 8. 308, 14 ἄξια θανάτου.

6. mors est malum: VI 198, 26 θανάτου χεῖρον κακόν. IV 75, 21 θανάτου γὰρ ἐμοὶ κακὸν ἀργαλεώτερον ὑπόκρισις. IV 161, 13 πᾶσα δουλεία κουφότερον κακὸν θανάτου. II 216, 5 κουφότερον κακὸν πηρώσεως. V 177, 19 θάνατοι γὰρ πολλάκις αἱρετώτεροι νόσων. VI 147, 13 ὃ καὶ θανάτου χεῖρόν ἐστι. III 272, 17 ὅσα πρὸ τοῦ θανάτου χαλεπὰ ... ὑπομένοντες. VI 158, 15 νόσος γειτνιῶσα θανάτῳ. V 367, 23 ἐπιτεμεῖν θανάτῳ τὰς ἀνίας.

7. mortis metus et contemptio: III 207, 3. VI 32, 1 cf. 215, 1 φόβῳ θανάτου. VI 159, 3 τοὺς περὶ δουλείας καὶ θανάτου φόβους. IV 164, 10 θάνατον δ' ὡς ἀληθῶς εἶναι τὸν βραδὺν καὶ μετ' ἀλγηδόνων, οὐκ ἐν τῷ τεθνάναι τὸ φοβερὸν ἀλλ' ἐν μόνῳ τῷ ἀποθνῄσκειν ἐπιδεικνύμενον. VI 7, 1 τὸ ἐπὶ θανάτῳ δέος. IV 88, 6 μὴ δεδιέναι τὸν ἐπὶ πᾶσι θάνατον. VI 152, 12 μαλακίζομαι πρὸς θάνατον. I 280, 21 (ὁ νοῦς) θάνατον ἀκούσας γένει προσήκοντός τινος ὑπὸ λύπης ἐκάμφθη. — VI 9, 7 (ὁ ἀστεῖος) καταπεφρονηκὼς δὲ θανάτου. V 334, 4 θανάτου κινδύνῳ πρὸς εὐσέβειαν ηὐτομόλησεν ὀλίγα φροντίσασα τοῦ ζῆν. VI 33, 7 Πολυξένην ... ἀλογοῦσαν μὲν θανάτου φροντίζουσαν δὲ ἐλευθερίας.

8. mors animae: I 81, 8. 274, 21 (θ. ψυχικός). I 88, 20-25 διττός ἐστι θ., ὁ μὲν ἀνθρώπου, ὁ δὲ ψυχῆς ἴδιος. II 236, 12-15 οὐ τὴν ἀπὸ σώματος ψυχῆς διάκρισιν, ἀλλὰ τὴν ἀνοσίων δογμάτων καὶ λόγων φθοράν. III 122, 5 sq. 124, 4 cf. I 88, 23 διὰ τί τὸν ἑκουσίως κτείναντα οὐκ εἶπε θανατοῦσθαι μόνον. I 105, 20-26 cf. 108, 1 ἡδοναῖς περιπίπτει θάνατον ἐπαγούσαις, οὐ χωρισμὸν ψυχῆς ἀπὸ σώματος, ἀλλὰ ψυχῆς ὑπὸ κακίας φθοράν. I 124, 21 κακοδαιμονίαν τὸν ψυχῆς θάνατον. II 16, 10 τί δ' ἔπεται τῷ μὴ κατὰ βούλημα τὸ τοῦ θεοῦ ζῶντι ἢ θ. ὁ ψυχῆς; II 16, 13 ᾧ τὸ ἀποθνῄσκειν ἐπιπέμπεται, ψυχῆς θ. II 16, 20 πάθους τοῦ περὶ ψυχὴν θανάτου ταπεινὸν καὶ ὑπεῖκον ἀλόγου ὁρμῆς ἔκγονον ἀρρώστημα. II 115, 9 ἡ (ἡδονὴ) μὲν γὰρ ἐπανατείνεται ψυχῇ θάνατον ἀπαραίτητον. III 134, 9 θ. δὲ ψυχῆς ὁ μετὰ κακίας ἐστὶ βίος. III 173, 24 τῷ ὄντι ψυχῆς ἐστι θ. δόξης αἰσθητῆς καὶ κενῆς σπορά τε καὶ γέννησις.

9. θάνατος sensu metaph. usurpatur: II 82, 18 γένεσις γὰρ τῶν καλῶν θ. αἰσγρῶν ἐπιτηδευμάτων ἐστί. V 109, 16 ἡ κακῶν ἁπάντων ἀπαλλαγὴ καὶ ὡς ἀληθῶς τελευτή. II 309, 8 ὁ θ. ἀναμνήσεώς ἐστι λήθη. II 183, 6 sq. cf. 236, 15 λόγου γὰρ ἡσυχία θ. II 162, 25 sq. διὰ τί ὃ' οὐχὶ καὶ μανίαν λεκτέον θάνατον. II 128, 12 τὸν ἐπιστήμης θάνατον ἐνδέξεται. II 76, 8 ὁ δὲ τυφὼν οὗτος τροπή τίς ἐστιν ἀκούσιος παραχρῆμα τὸν νοῦν μιαίνουσα, ἣν καλεῖ θάνατον. II 9, 21 τοὺς δὲ ἐκείνως ζῶντας ὁ αἰώνιος θ. (ἐκδέξεται).

10. All: II 9, 29. 10, 12-16. 16, 12 ἑρμηνεύεται ... Μαθουσάλα δ' ἐξαποστολὴ θανάτου.

11. VI 38, 17 (Ion). VI 77, 4 (Plato).

θανατοῦν. I 107, 31 τοῖς θανατοῦσιν ὄφεσι. V 179, 6 n. ἅτε θανατοῦντας. III 122, 5 sq. 124, 5 „θανάτῳ θανατοῦσθαι". I 108, 2 ὁ δ' ἀσκητὴς δάκνεται μόνον ὑφ' ἡδονῆς ..., οὐ θανατοῦται.

θανατώδης. I 55, 23 σιτίων δὲ ἀμετρία. IV 11, 11 (νόσος).

θαρραλέος. V 267, 4 θαρραλεωτάτης γέμοντες εὐτολμίας. IV 108, 17 ἦν δὲ τολμητὴς μετ' αἰδοῦς καὶ θ. VI 214, 15 τοῖς θαρραλεωτάτοις.

θαρραλεότης. III 6, 17. 265, 5. V 275, 4. 322, 21.

θαρρεῖν. III 6, 18 εὐλαβείᾳ τὸ θ. ἀνακέκραται. IV 180, 12 μετὰ τῆς ἐν τῷ θ. ἐχυρότητος. VI 143, 12 ἕνεκα τοῦ θ. τοὺς δικαίους. II 120, 17 οὐ ... τῷ Κάτ λόγιον ἐξέπεσε μὴ θ. III 111, 17 τὴν δίκα τοῦ θ. αἰδῶ. III 7, 12 δεδιὼς καὶ τρέμων ἐντυγχάνω καὶ πάλιν θαρρῶ. II 9, 14 θαρρεῖτε φάσκοντες. IV 259, 12 θαρρεῖτε, μὴ ἀποκάμητε. IV 140, 2 τῷ βασιλεῖ θαρροῦσιν ἤδη διαλέγεσθαι. IV 239, 16

ἐγγυτέρω προσελθεῖν οὐκ ἐθάρρουν. II 205, 1 θαρρῶν opp. δεδιώς. V 65, 15 ἵτω θαρρῶν. III 117, 2 θαρρῶν ἴθι. V 174, 13 οὐ θαρρῶν ἄντικρυς ἐπιχειρεῖν. III 17, 2 λέγε θαρροῦσα ἡμῖν, ὦ διάνοια. III 8, 1 cf. 2. 10 διὰ τί οὖν οὐχὶ θαρρήσω λέγειν ἃ φρονῶ; V 11, 7 ἐπὶ σὲ καταφυγεῖν ἐθάρρησα. III 126, 27 ἐθάρρησεν εἰπεῖν. III 36, 5 οὕτως ἐθάρρησαν ἔνιοι. II 87, 24 τεθάρρηκε καὶ ἐπιτετόλμηκεν ἡ ἑκάστου ψυχή.

Θάρσος. IV 138, 2 θεοῦ ... θ. ἐμποιήσαντος. IV 180, 18 (ὁ θεός) θ. ἐμπνεύσας τοῖς Ἑβραίοις. IV 176, 17 τὸ δ' ὀλίγον θ. ἀτολμίας ἐναφανίζεται περιουσία. V 357, 18 τοῦτο δ' ἐστὶ θ. ψυχῶν ἀκατάληπτον. VI 42, 11 ὡς χωρία μὲν θάρσους αἰτία. III 8, 4 coni. φόβος. IV 176, 15 μετ' εὐελπιστίας. III 6, 19 (opp. εὐλάβεια). III 6, 15 ἐπὶ θάρσει — v. θράσος.

Θαρσύνειν. IV 46, 3 θαρσύνων αὐτὴν ὁ ἱερὸς λόγος φησί. III 111, 8 θαρσύνων φησίν. IV 193, 14 θαρσύνων τοιάδε διεξῆει. IV 161, 22 δι' οὗ δ' ἐθάρσυνε. IV 162, 20 πληρωθεὶς χαρᾶς ἐθάρσυνε τοὺς ἰδίους. IV 99, 10 οὕτως ἐθάρσυνε τοὺς συνεφαπτομένους τοῦ παρανομήματος. IV 118, 1 τοιούτοις θαρσύνας τοὺς ἀδελφοὺς λόγοις. IV 56, 10 ὥσπερ ἀθλητὴς ἐπεκράτησε ῥώσας καὶ θαρσύνας. — v. θρασύνειν.

Θαῦμα. II 134, 4 ἔκτοπον. VI 2, 12 ἐκτόπια καὶ θαύματ' ὄντως. III 120, 5 ὁ τὰ θαύματα κινῶν. I 41, 17 καθάπερ ἐν τοῖς θαύμασιν. VI 2, 11 τῶν ἐν τοῖς θαύμασιν οὐ διαφέροντα.

Θαυμάζειν. II 49, 14 τοῦτο δέ ἐστι μὴ θ. αὐτά. I 98, 18 θαυμάζει τε καὶ ἀναφθέγγεται φάσκων. I 114, 9. 172, 12. II 47, 15 τί θαυμάζομεν; II 120, 24 ὅτι τὸ μόνον θαυμάζετε τίμιον. IV 24, 8 τιμῶσι καὶ θαυμάζουσι ἀρετήν. I 76, 10 ἵνα μὴ ... θαυμάζῃ. II 29, 4 τίς οὐκ ἂν θαυμάσειε τὴν περὶ πάντα ἀκρίβειαν τοῦ νομοθέτου; I 183, 8 θαυμάσειε δ' ἄν τις τὸν τῆς ἑρμηνείας τρόπον. III 145, 18 τὰ μὲν γεγονότα θαύμαζε. III 13, 6 τιμῶν καὶ θαυμάζων τὴν ... αἴσθησιν. II 106, 17 ψυχὴ ... οὐ τυφλὸν πλοῦτον ... θαυμάζουσα. II 118, 17 οἱ γὰρ ταῦτα θαυμάζοντες. II 261, 16 ἰδών τινα τῶν φαύλων ... θαυμάσῃς ὡς κατορθοῦντα. V 322, 16 τὰ γενητὰ πρὸ τοῦ ἀγενήτου καὶ ποιητοῦ θαυμάσας. III 295, 10 θαυμάσας αὐτῆς τὸ κάλλος ὑπέλαβεν. V 345, 13 θαυμάσαντες καὶ καταπλαγέντες εἰς ἔννοιαν ἦλθον. I 14, 12 σοφιστείαν πρὸ σοφίας θαυμάσαντες. I 2, 12 τινὲς γὰρ τὸν κόσμον μᾶλλον ἢ τὸν κοσμοποιὸν θαυμάσαντες. II 52, 3 τεθαύμακεν εἰκότως.

Θαυμάζεσθαι. II 149, 20 sq. καί τινα τῶν παλαιῶν λόγος ἔχει θαυμαζόμενον ἐπὶ σοφίᾳ εἰκότως φάναι θ. (Plato, Apol. 21 D). I 93, 19 ἡ τροπικὴ καὶ ἡ ῥητὴ ἀπόδοσις ἀξία τοῦ θ. III 281, 15 τὸν ... τῦφον ... ἐπαινεῖσθαί τε καὶ θ. IV 21, 19 τὰ θαυμαζόμενα παρὰ τοῖς πολλοῖς. I 243, 2 τὰ μάλιστα παρ' ἡμῖν θαυμαζόμενα. V 343, 14 τὴν τῶν ὅλων φύσιν ἀεὶ θαυμαστέον ... ἐξετάζοντας.

Θαυμάσιος. II 275, 1 ἔστι δὲ ταῦτα (sc. τὰ ἀγαθὰ) θαυμασιώτατα. IV 9, 10 θαυμασιώτατοι ... ἄνδρες. III 2, 5 ἀρεταί. I 1, 10 ἡ δ' ἀρχή ... ἐστι θαυμασιωτάτη. V 140, 13 ἄσμα. V 56, 12 διάταξις. II 32, 27 δίδαγμα θαυμασιώτατον. II 119, 11 θαυμασιώτατος δὲ καὶ τούτων ὁ διενεγκών. IV 9, 13 ὁ τῆς καθ' αὐτὸν γενεᾶς διενηνοχώς. I 16, 2 δύναμις ἄλλη τετράδος ... θαυμασιωτάτη. I 31, 14 θαυμασιωτέρα τῶν περὶ αὐτῆς λεγομένων ἐστὶ (ἡ ἑβδομάς). I 60, 10 εἴδη. IV 204, 8 cf. V 241, 11 ἀλλ' ἐκεῖνο θαυμασιώτερον. II 111, 18 ὕμνος ... ἐπῳδὸν ἔχων θαυμασιώτατον. V 23, 24 ἔργον. IV 276, 5 ἦχον ἀόρατον ... πάντων ὀργάνων θαυμασιώτερον. I 26, 9 θαυμασιωτάτας δὲ τὰς κινήσεις καὶ χορείας. II 87, 20 θ. μὲν ὁ λόγος, πολὺ δ' ἡ γνώμη θαυμασιωτέρα. V 203, 2 μυρία ἄλλα. II 211, 3 ὁ θαυμασιώτατος ... Μωυσῆς. VI 50, 5 πόσῳ δὲ κρείττους οὗτοι καὶ θαυμασιώτεροι. I 94, 8 διὰ τὸ κρίνειν αὐτὰ (sc. τὰ πάθη καὶ τὰς κακίας) βέλτιστα καὶ θαυμασιώτατα. II 310, 5 τίς οὖν ἡ παραίνεσις τῆς ὑπομονῆς; θαυμασιωτάτη καὶ περιμάχητος. IV 226, 6 θαυμασιωτάτην ἔχουσαν ... πλοκήν. IV 171, 19 cf. 268, 6 ταῦτα μὲν πρὸς ἀλήθειαν ὄντα θαυμάσια. IV 268, 7 θαυμασιώτατον δὲ καὶ τὸ τέλος τῶν ἱερῶν γραμμάτων. V 83, 1 θαυμασιώτατον δὲ καὶ ἀκοὴ χρῆμα. — II 61, 9 τῷ γὰρ ὄντι θαυμάσιον (sc. ἐστίν), — IV 169, 15 τὸ ἔτι τούτου θαυμασιώτερον. IV 18, 12 ἡσυχίαν ἐμπαρεῖχε τοῖς θαυμασίοις. III 23, 11 θαυμάσια ἡλίκα προσδοκῆσαι. I 274, 1 πολλὰ καὶ θαυμάσια προειπών.

Θαυμαστικῶς. IV 141, 1.

Θαυμαστός. V 159, 5 (ἄρουρα). IV 163, 13 ἔργον. I 192, 19 ἔργα. V 362, 18. 373, 20. VI 86, 1 κάλλη. II 81, 11 (ὁ κατάλογος). III 44, 9 (μέτρον). I 38, 1. V 41, 9 (τάξις). I 32, 14. V 129, 16 (φύσις). — IV 202, 19 μέγα ... θαυμαστόν. II 109, 19. V 195, 18. 219, 5 θαυμαστὸν οὐδέν. VI 114, 15 τί οὖν θαυμαστόν; IV 204, 6 ἀλλ' οὔπω τοῦτο θαυμαστόν.

θαυματοποιός. II 134, 4 (θεός). IV 18, 10 νοῦς ἀόρατος. VI 61, 12 θαυματοποιοί coni. ποιηταὶ γελοίων.
θαυματουργεῖν. IV 276, 4 ἱεροπρεπέστατόν τι θαυματουργῆσαι. III 278, 1 (Ξέρξης) τὰ δὲ περίγεια ... θαυματουργήσας. — V 140, 21 ὅσα ... ἐθαυματουργεῖτο. IV 278, 21 πάντα ... τὰ περὶ τὸν τόπον ἐθαυματουργεῖτο. IV 168, 22 νυνὶ δὲ καὶ παραδοξοτέροις ἄλλοις ἐθαυματουργεῖτο. IV 27, 12 τίνος γὰρ ἕνεκα ταῦτα ἐθαυματουργεῖτο. IV 138, 7 ἕτερον δ' οὐκ εἰς μακρὰν ἐθαυματουργεῖτο. VI 69, 11 ἕνεκα τῶν θαυματουργηθέντων ἐκεῖ. III 184, 5 ὡς ὑπὸ φύσεως τεθαυματούργηται. IV 136, 15 τὸ τεράστιον τοῦτο καὶ τεθαυματουργημένον. IV 242, 1 μίαν (ῥάβδον) ... τεθαυματουργημένην.
θαυματούργημα. IV 138, 21.
θέα. II 88, 17 τῶν γνησίων καὶ ἀφθάρτων ἀγαθῶν. II 215, 19 (τῶν νοητῶν ἀγαλμάτων). II 199, 18 (τοῦ ἀγενήτου). V 235 14 εἰς αἰθέρα καὶ τὰς οὐρανοῦ περιόδους, ὧν ἡ θ. ζηλωτή. VI 125, 15 τῆς Ἀλεξανδρείας. I 53, 4 ἠσμένισε τῇ θέᾳ (τῆς γυναικὸς) καὶ προσιὼν ἠσπάζετο. V 345, 22 ἑτέρῳ μηδενὶ χρησάμενοι λογισμῷ συνεργῷ πρὸς τὴν θέαν (τοῦ δημιουργοῦ). II 283, 8 (τῶν εὐλόγων καὶ πιθανῶν). V 12, 16 τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ. II 305, 11 τοῦ νοητοῦ. II 301, 17. 25. VI 49, 2 τοῦ ὄντος. II 202, 15 τῶν ὄντων. V 181, 12. 244, 4 τῶν οὐρανίων. V 24, 4 ἐκ τῆς συνεχοῦς θέας (τοῦ παντός). VI 148, 15 τῶν ... πόλεων. I 261, 6 τοῦ πράγματος. III 167, 8 τῶν ἀσωμάτων ... πραγμάτων. III 303, 23 τοῦ πτώματος. II 179, 25 τῶν ἐλαττόνων καὶ νεωτέρων (φιλοσοφιῶν). IV 38, 8 τούτων (sc. τῶν ἀφθάρτων φύσεων). — II 113, 19 τῆς περὶ τὴν θέαν τέρψεως αἴτιοι γίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν. II 204, 14 ὡς καὶ τὴν θέαν οἴχεσθαι καταλιπόντας. II 207, 24 ὑπὸ μηδεμιᾶς ἄλλης καινοτέρας θέας ἀγόμενος. III 236, 12 τὴν θέαν ὧν ἄξιον ὁρᾶν μόνων ἐπιδεικνύμενοι. III 240, 9 πρὸς τὴν περίβλεπτον θέαν ἐπείχθητε. III 245, 16 ἀλέκτῳ τινὶ καὶ δυσερμηνεύτῳ θέᾳ. III 303, 13 ὡς ὑπερβάλλουσαν θέαν καὶ νίκην. IV 250, 6 θέαν ἔκνομον ἰδόντες. V 199, 9 οἳ τῆς θέας ἀνεῖρξαν γυναῖκας. IV 260, 17 ἀναγκαία θ. γενησόμενοι τοῖς διασωθεῖσιν. V 10, 7 πρὸς τὴν ἐνδεχομένην θέαν ἴεται. V 14, 12 τοὺς παρ' ἑκάτερα ἐπὶ τὴν θέαν ἠθροισμένους. V 19, 19 ἀκριβῆ θέαν ἱερῷ πρεπωδέστατον. V 82, 12 ὧν ἡ θ. περιττὴν φρόνησιν ἐξειργάσατο. V 154, 15 ἀτυχὴς θ. τοῖς ὁρῶσιν. V 203, 6 (ὁ νοῦς) ἀγάμενος τὴν θέαν. V 238, 12 ἀρκεσθῆναι τῇ θέᾳ. V 240, 11 ἵνα τῇ κινήσει τὴν ὄψιν ἐκκαλῇ πρὸς ἀρίδηλον θέαν. V 344, 14 ὁ πατὴρ καὶ σωτὴρ ἠλέησε καὶ κράτος δοὺς τῇ τῆς ὄψεως προσβολῇ τῆς ἑαυτοῦ θέας. VI 132, 23 χαλεπὴ καὶ ὀδυνηροτάτη θ. VI 133, 23 εἰς τὸ θέατρον εἰσάγει — θέαν οἰκτίστην καὶ ἀλλοτριωτάτην τῷ καιρῷ. VI 135, 18 καὶ ἡ θ. διενενέμητο. VI. 149, 20 τοὺς ἐπὶ θέαν ἥκοντας. VI 197, 16 ἀθέατον θέαν, ἣν οὔτε ἀκοῦσαι θέμις οὔτε νοῆσαι. VI 209, 20 τερπόμενος τῇ θέᾳ. IV 184, 19 τοιαύτης θέας ἦν ἄξιος. IV 284, 12 cf. III 171, 15 τὸ θέας ἄξιον. II 200, 17. III 257, 6. 284, 22. V 136, 20 (τὰ θέας καὶ ἀκοῆς ἄξια). I 151, 1. II 213, 25. 216, 10. VI 63, 19 τὰ θέας ἄξια. I 107, 15 τι τῶν θέας ἀξίων.
θέαμα. V 42, 18 (coni. ἄκουσμα). I 26, 13. 56, 17. 147, 6. II 48, 5. 102, 2. 311, 14. III 193, 7. 240, 10. IV 90, 12. 124, 11. VI 163, 21 (θεάματα coni. ἀκούσματα). IV 126, 14 ὡς ἐπὶ καινῷ θεάματι καταπληττόμενοι. IV 135, 3 θ. ἐκπληκτικώτατον ὁρᾷ. I 18, 5 ἡ (ψυχὴ) δ' ἐστιωμένη θεαμάτων ἐπαλλήλων. I 26, 18 τὸ (θέατρον) δὲ παντοίων θεαμάτων (πλῆρες). V 368, 19 πικροτέρων δὲ θεαμάτων ἀνίαις κατατεινόμενοι. VI 135, 18 τὰ ... πρῶτα τῶν θεαμάτων ... ταῦτα ἦν.
θεᾶσθαι. III 145, 10 θεώμενος γὰρ ὅσα ἐν γενέσει φθειρόμενα. IV 15, 2 θεώμενος γάρ τις τὴν ἐν τῇ φύσει τάξιν. V 195, 7 οἱ δὲ θεώμενοι τὰς τούτων τιμωρίας. IV 186, 6 θεάσομαι μὲν αὐτοὺς ὀφθαλμοῖς. III 102, 14 τὴν μέσην παιδείαν ... ἐγκύμονα θεάσεται. II 247, 11 τὸν τόπον θεάσονται, ᾧ ὁ ... θεὸς ἐφέστηκε. II 37, 17 τὴν ἐμὴν ὕπαρξιν θεάσασθαι. II 195, 26 τὴν ἱερὰν ... φλόγα θεάσασθαι. IV 44, 8 θεάσασθαι μὴ ὑπομένοντες. IV 109, 14 τίσι δ' ὀφθαλμοῖς αὐτὸν θεάσασθαι. IV 100, 19 τὸν ἀριθμὸν τῶν τέκνων πλήρη θεάσασθαι. IV 282, 13 οὐδέποτε ψυχὴν ὀφθαλμοῖς σώματος ἴσχυσαν θεάσασθαι. V 11, 19 τὴν γοῦν περὶ σὲ δόξαν θεάσασθαι. V 165, 5 ᾧ μόνῳ δυνατὸν ψυχὴν ἐναργῶς θεάσασθαι. V 217, 22 ἀκολουθίαν δ' εἰ καί τις ἄλλος δεινὸς ὢν θεάσασθαι. V 344, 13 ἀντεῖχεν ἔρωτι ἐκτόπῳ τοῦ θεάσασθαι. VI 73, 11 (ἕνεκα) „τοῦ τὸν κόσμον θεάσασθαι". I 282, 23 ἕτερον δὲ ἐθεασάμην, ὅς... III 260, 7 οὓς (sc. ὀνείρους) ἐθεάσατο Ἰωσήφ. IV 17, 12 κατεῖδεν, ὃ μὴ πρότερον ἐθεάσατο. IV 21, 15 φύσιν ... νοητὴν ἐθεάσατο. V 14, 7 ἐθεάσατό τινας ἀλλοφύλοις συνόντας γυναιξί. I 252, 5 ὅταν τινὰ τῶν σπουδαίων ... θεάσωμαι. I 262, 22 ἐὰν οὖν τινα θεάσῃ,

IV 288, 10 θεάσῃ γὰρ αὐτὴν οὐκ ἠρεμοῦσαν. I 235, 14 (ὅταν ὁ φαῦλος) θεάσηται. III 56, 12 μέχρις ἂν ὁ μαιευτικὸς ... ἀνὴρ συγκαθίσας θεάσηται. I 91, 14. 102, 16. 134, 26. II 24, 18. IV 174, 1. VI 105, 1. 197, 14 θεασώμεθα. I 184, 20 ὅταν πηρωθέντα τὰς ὄψεις θεάσωνται. III 126, 25 τὴν ἱερὰν φλόγα ... θεάσωνται. VI 70, 16 ἐπὰν θεάσωνται τὸν ἥλιον ἀνίσχοντα. I 55, 16 ὁπότε πολυτελῆ τράπεζαν θεάσαιτο. II 266, 17 ὦτα δὲ οὐκ' ἂν θεάσαιτο. I 260, 29 θεάσαι καὶ κατανόησον ... τὸ πρᾶγμα. I 5, 13 ἀνὴρ ἀρχιτεκτονικὸς ... θεασάμενος. I 24, 2 τὰ παραδείγματα καὶ τὰς ἰδέας θεασάμενος. I 53, 3 θεασάμενος (Ἀδὰμ) ἀδελφὸν εἶδος. I 98, 16 ὁ δὲ θεασάμενος. I 135, 4 θεασάμενός (τις) οὐρανόν. IV 115, 18 θεασάμενος δὲ ὁ βασιλεύς. V 9, 2 τίς γὰρ ἀνδριάντας ἢ γραφὰς θεασάμενος. V 244, 14 ταῦτ' οὖν τῇ ψυχῇ θεασάμενος. V 349, 4 ἕνεκα τελειοτέρας ὄψεως, ἣν θεασάμενος. IV 184, 15 ἣν (sc. θείαν ὄψιν) τὸ μὲν ζῷον ... θεασάμενον ὑπέπτηξεν. V 9, 8 τὸν ... θεασάμενον τὴν ὁρεινήν. I 141, 27 τὴν ὅλην ψυχὴν θεασάμενον λαβέσθαι τοῦ στήθους. II 87, 14 τῶν παλαιῶν τινα ... θεασάμενον ἑσταλμένην πολυτελῆ πομπήν. IV 63, 13 μνησικακοῦσιν ὑπὲρ τῶν ὀνειράτων τῷ θεασαμένῳ. I 15, 2 θεασάμενοι ταῖς διανοίαις ἐλπιζέτωσαν. V 179, 10 θεασάμενοι μόνον χωρὶς ὑπερθέσεως κτείνομεν. V 286, 5 οἱ δ' ὡς ἔφοροι θεασάμενοι. V 345, 6 θεασάμενοι γῆν μὲν ἀρετῶσαν. VI 100, 12 τινες τῶν ἀπὸ τῆς Στοᾶς ὀξυδερκέστερον ἐκ μακροῦ θεασάμενοι. I 29, 6 διὸ καὶ θεασάμενα πάντα διὰ πάντων ἡμερώθη. II 114, 27 τοῖς θεασαμένοις. II 73, 22 τὴν ἡλίου φλόγα μὴ δύνασθαι θεαθῆναι. III 245, 13 [πρὸς τὸ θεαθὲν αὐτῷ εἶδος]. II 44, 17 ὑπὸ τῶν μὴ τεθεαμένων τὰ πρὸς ἀλήθειαν καλά.

θεατής. II 117, 20 ὦ θεαταὶ καὶ ἀθλοθέται. II 78, 12 ἐπιδείξασθαι τοῖς συνεληλυθόσι θεαταῖς. II 114, 5 γέλωτα παρ' ἐπιχαιρεκακοῦσιν ὀφλήσεις θεαταῖς. VI 193, 14 ἐμπορευόμενοι θεαταῖς καὶ θεάτροις. I 26, 12 συναγαγεῖν τοὺς θεατὰς εἴς τε τὰ θέατρα. IV 155, 7 μηδὲν ἂν ἄλλο νομίσαι τοὺς Ἑβραίους ἢ θεατάς. III 269, 2 τίς γὰρ αὐτῶν ἀνήκοός ἐστι, τίς δὲ οὐ θ. VI 138, 2 οἱ ἀντὶ θεατῶν τύραννοι καὶ δεσπόται γεγονότες. VI 164, 10 ἡδονὴν αὐτὸ μόνον παρέχοντα θεαταῖς. VI 187, 1 ἔχεις πρὸς ἐπίδειξιν ἀκροατὴν καὶ θεατὴν τὸν πάντων ἄριστον. I 288, 18 οὐδ' ἀκροατοῦ τάξιν ἢ θεατοῦ. I 234, 13 ἀντὶ ἀκροατῶν θεατὰς ἐπιστήμης. III 160, 4 εὐεργετεῖ τὸν ἀκροατὴν καὶ θεατὴν φάσκων. III 157, 12 Μωυσῆς ... ὁ τῆς ἀειδοῦς φύσεως θ.

θεατός. III 238, 15 ὅσαπερ θεατὰ καὶ ἀθέατα.

θεατρικός. VI 127, 10. 133, 8. 221, 5 (μῖμοι).

θεατρομανεῖν. IV 249, 15.

θέατρον. III 85, 3 τά τε ἀκροατήρια καὶ τὰ θέατρα. I 26, 12 εἴς τε τὰ θέατρα καὶ τὰ στάδια. I 26, 16 συμπόσιον καὶ θ. ἱερώτατον. IV 5, 14 θέατρα καὶ δικαστήρια κτλ. II 102, 1 τὰ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης θέατρα. II 118, 1 αἱ πόλεις ἐν ταῖς τριετηρίσιν ἄγουσι θέατρα ἀναδειμάμεναι πολλὰς ἀνθρώπων δεξόμενα μυριάδας. II 64, 9 ταῖς τριετηρίσιν ἐν τοῖς ἀνθρώπων ἁπάντων κοινοῖς θεάτροις. II 118, 22 ἐν πανηγύρεσι καὶ θεάτροις. VI 193, 14 ἐμπορευόμενοι θεαταῖς καὶ θεάτροις. VI 222, 16 θ. ὁμοῦ καὶ δεσμωτήριον ἐκφυγόντες. — V 251, 16 καθάπερ ἐν θεάτρῳ. IV 24, 11 cf. VI 123, 22. 170, 16. 222, 17 ὡς ἐν θεάτρῳ. — I 23, 2 sq. πρὸς ⟨γὰρ⟩ τὸ ὤτων σχῆμα ἄκρως ἡ θεάτρων κατασκευὴ μεμίμηται. II 48, 5 ψυχαὶ ... ἐν τῷ τοῦ παντὸς θεάτρῳ διημερεύουσαι. — VI 128, 3 cf. 133, 22. 135, 17. 137, 23. 151, 16 sq. συρρυέντες εἰς τὸ θ. ἐξ ἑωθινοῦ Φλάκκον ἤδη τιμῶν ἀθλίων ἐωνημένοι.

θελητός. V 368, 2 δίκη. II 184, 24. III 175, 24. IV 177, 6. 204, 5 κακόν. IV 145, 10. VI 209, 7 (κακά). V 133, 10 πόλεμος. IV 151, 8 ἡ προσβολή. V 127, 15 (προσβολαί). V 250, 9 συμφοραί.

θειάζειν. III 11, 23. 178, 21.

θεῖαι. V 116, 15.

θεῖον. IV 33, 1. 213, 12 (coni. καπνός).

θεῖος (patruus). V 116, 14. 117, 9. 156, 21. 361, 7. VI 124, 26.

θεῖος. I 210, 16. 293, 21. II 177, 24. III 16, 15. 18, 7. 54, 6. 114, 10. 194, 29. VI 56, 12 (ἀγαθά). V 6, 7 ἄγαλμα. I 18, 13. 192, 27. IV 36, 22. V 265, 5 ἀγάλματα. III 175, 3 (ἀγέλη). V 285, 22 ἄθροισμα. I 188, 3 II 80, 8 (ἀκοή). III 154, 18 (ἀκοαί). III 192, 24 ἄκουσμα. I 76, 22 (ἀνατολαί). V 321, 14 (ἀνήρ). I 148, 8 ἀπόσπασμα (ἡ ψυχή). III 212, 7 νοῦς, ἀπόσπασμα θεῖον. IV 81, 13 (ἀποφθέγματα). III 26, 15. 41, 8. 302, 28 (ἀρετή). II 119, 4. 299, 20. IV 244, 14. VI 21, 16. 53, 1 (ἀρεταί). I 63, 12 (ἀρχή). III 223, 1 (ἀρετῶν αὐγαί). II 189, 19 (βίος). II 295, 17. III 286, 21 βλάστημα. III 83, 18 βλαστήματα. I 257, 6 βωμός. I 109, 23 δύο γένη φορεῖ ἡ ψυχή, τὸ μὲν θεῖον, τὸ δὲ φθαρτόν. III 258, 18 (γένος).

III 146, 20 τὸ αὐτομαθὲς γένος. III 42, 6 sq. (τὸ σοφίας ἱερὸν γένος). I 64, 25 τὰ θεῖα opp. τὰ θνητὰ γένη. IV 33, 4 γνώμη. II 85, 19. III 200, 26 (γονή). I 291, 26. II 57, 11 (γοναί). II 285, 4 γράμμα. III 40, 20 γράμματα. III 93, 16 τὸ δέκατον. IV 294, 10. V 217, 1. 320, 2. 351, 17 (δικαστήριον). I 288, 9. II 239, 10. 294, 2. III 191, 17 (δόγματα). I 277, 7. II 7, 10. 251, 4. IV 7, 2. 141, 12. V 86, 2. 281, 2 (δύναμις). III 71, 1. 305, 5. IV 260, 1. 261, 1. V 50, 15. VI 48, 1 (δυνάμεις). I 7, 4. III 229, 10 (δωρεά). III 91, 17. 180, 27 δωρεαί. I 8, 2. II 241, 17. III 14, 9. 195, 19. V 42, 1. 207, 16 (εἰκών). II 256, 18 (ἐκκλησία). I 114, 20 ἐναύγασμα. III 95, 24 ἐνδιαίτημα. II 82, 1 (ἐννοήματα). V 353, 22 (ἐντολαί). III 233, 1 (ἐπίπνοιαι). III 30, 11 (ἐπιστήμη). III 31, 8 (ἐπιστῆμαι). I 272, 10. II 302, 1. III 63, 14. 263, 14. IV 5, 8. 52, 3. 69, 15. 151, 10. 171, 5. 201, 8. 207, 11. 213, 17. 236, 15. 266, 3 (ἐπιφροσύνη). IV 262, 9 ἐπιφροσύναις θείαις. III 49, 6. 195, 17. VI 94, 15 ἔργον. II 79, 9. V 338, 6 (ἔργα). II 141, 17. III 4, 12. 295, 28. IV 39, 5. V 281, 6. VI 13, 2 (ἔρως). III 240, 8 (ἔρωτες). I 174, 18 (εὐδαιμονία). II 48, 5 (θεάματα καὶ ἀκούσματα). II 297, 18 (θεωρία). II 299, 15 ζμερος. I 228, 6 οὐδὲν γάρ ἐστι τῶν καλῶν, ὃ μὴ θεοῦ τε καὶ θεῖον. IV 166, 5 κάλλη. II 136, 10. 249, 26. 252, 20 (κατασκευή). I 227, 12 (κατοκωχή). II 141, 19 (κατοχή). VI 107, 3 ὁ κόσμος. III 289, 14 (κρατήρ). V 184, 11 (κρίσις). V 284, 11 (κριτήρια). V 280, 17 (λειτουργία). IV 81, 11. 139, 18. V 220, 10 λόγια. IV 139, 3 (λογιότης). I 22, 21. II 40, 25 (λογισμός). I 6, 9. 9, 15. 11, 6. 51, 7. 114, 26. 151, 2. 159, 24. 161, 21. 30. 171, 1. 179, 4. 229, 12. 285, 3. II 8, 9. 27, 4. 28, 14. 84, 24. 92, 22. 93, 14. 22. 135, 10. 281, 9. 284, 15. 293, 13. 16. 302, 19. III 19, 2. 28, 10. 43, 16. 44, 6. 51, 1. 53, 5. 6. 111, 7. 112, 18. 130, 5. 131, 1. 132, 5. 133, 12. 139, 4. 176, 22. 27. 185, 13. 218, 12. 219, 5. 7. 23. 220, 10. 223, 3. 230, 13. 14. 16. 232, 21. 236, 14. 246, 3. 251, 14. 297, 16. 30. 298, 8. IV 54, 8. 229, 12 (λόγος). I 116, 11. II 4, 20. 19, 12. 235, 12. 241, 4. 245, 3. 293, 12. III 236, 23. IV 271, 13. V 150, 8. 297, 11 (λόγοι). I 131, 5 (μέθη). VI 64, 4 (τὸ θεωρητικὸν μέρος) φιλοσοφίας. IV 148, 2 (μηνίματα). I 29, 14. II 277, 9. 304, 15. III 15, 19. 188, 14. 246, 5. V 149, 21. VI 13, 7. 170, 7 (μοῖρα). I 292, 24. II 79, 4 νόμισμα. III 96, 17. IV 212, 4 (νομοθεσία). I 50, 13. 149, 26. IV 60, 11. 98, 12. V 116, 22. 189, 3 (νόμος). IV 203, 8. V 125, 16 (νόμοι). III 20, 9. IV 126, 15 (νοῦς). II 178, 3 (ὁμολογία). II 22, 7. III 158, 17. IV 248, 17. V 218, 10 (ὄνομα). II 278, 17. 19. IV 225, 7. V 286, 9 (ὄργανον). I 226, 15. III 127, 16 (ὄργια). I 144, 11 (ὅρος). V 66, 3 οὐς. IV 37, 14 (οὐσία). II 248, 12 (ὁ κατὰ διάνοιαν ὀφθαλμός). IV 184, 15. 260, 9. V 374, 26 (ὄψις). II 167, 18 (παιδιὰ) τῆς ψυχῆς. I 172, 2 (παιδιαί). I 53, 19 (παράδεισος). V 354, 19 (παραίνεσις). IV 296, 19 (πεντάς). IV 29, 15 (περίβολοι). II 280, 24. III 21, 7 (περίοδοι). I 284, 26 cf. II 30, 13 ἡ τῆς θείας σοφίας πηγή). II 30, 21 (πλοῦτος). I 47, 1. 5. 69, 13. II 46, 16. 47, 10. 14. 20. 51, 11. 52, 11. 21. 56, 5. 137, 11. 138, 20. III 14, 1. 8. 60, 18. 150, 20. IV 85, 20. 263, 7. V 220, 2. 237, 9. 333, 4 (πνεῦμα). III 298, 10 (πόμα). V 124, 7 (πομπή). III 1, 2. 15, 18 (πράγματα). II 251, 3. III 161, 15. IV 159, 8. VI 143, 4 (πρόνοια). I 59, 2 πρόσταγμα. IV 60, 11 προστάγματα. IV 143, 1 (πρόσταξις). IV 214, 7. 217, 3 (προστάξεις). IV 244, 12 (προφήτης). II 284, 3 (ῥήματα καὶ λόγοι). I 294, 24 (σκηνή). III 30, 2. 5. 16. 45, 26. 152, 11. VI 4, 7 (σοφία). II 169, 16 (ὁ σοφός). I 181, 13. II 38, 2. III 179, 14. IV 186, 13 (σπέρματα). IV 23, 24 (σποραί). V 373, 19 (σπόρος). II 263, 1 στράτευμα. II 197, 26. IV 293, 3 (στρατόπεδον). II 111, 4. III 278, 3 (στρατός). I 130, 21. II 39, 12 (σύλλογος). III 139, 14 σύνταξις. III 253, 19 (συμμαχία.) I 180, 15. V 364, 6 (τελεταί). V 64, 19 (τέχνη). III 232, 15 τόπος. I 238, 4. 284, 23. III 92, 11 (τροφή). I 146, 18. 148, 12 (τροφαί). III 23, 21. 166, 15. 242, 15 (ὑποσχέσεις). III 156, 13 (φαντασία). I 65, 16 φέγγος τῆς ἀρετῆς. III 235, 8 (φρονήματα). IV 17, 14 (φροντίς). I 14, 7. IV 25, 8. 33, 13. 292, 24. V 29, 13. 65, 11. 141, 25. 142, 1. 200, 6 (φύσις). I 50, 17. 92, 20. 95, 18. 180, 13. II 66, 13. 88, 16. 254, 10. 258, 16. III 40, 21. 145, 14. 21. 194, 19. IV 26, 19. VI 87, 13 (φύσεις). II 105, 23 φυτά τε αὖ καὶ ζῷα, τὰ μὲν θνητὰ τὰ δὲ θεῖα. IV 276, 20. V 238, 29 (φωνή). I 65, 4. II 276, 4. III 60, 15. 271, 3 (φῶς). V 280, 9 (χαρακτήρ). V 246, 16 (χαρακτῆρες). II 57, 15. 79, 3. 198, 6. III 91, 14 (χάρις). II 10, 5 (χάριτες). I 51, 25. V 329, 2 χερσὶ θείαις. I 175, 16 (χορεία). III 245, 1 (χορηγίαι). I 76, 19. 114, 20. 166, 27. II 176, 8. III 54, 11. 123, 21. 125, 22. V 147, 6. VI 4, 6 (χορός).

II 274, 18. 281, 4 (χρησμός). III 115, 1. 157, 13 (χρησμοί). I 192, 27. 278, 28 (ψυχή). II 43, 15 (ψυχαί). — I 247, 1 τὰ δὲ ἄλλα ὅσα μὴ θεῖα. VI 7, 11 τὰ μὲν θεῖα . . ., τὰ δὲ θνητά.

τὸ θεῖον. III 53, 10 ἀμιγές, ἄκρατον, ἀμερέστατον. I 278, 30 τέμνεται γὰρ οὐδὲν τοῦ θείου κατ' ἀπάρτησιν, ἀλλὰ μόνον ἐκτείνεται. I 174, 16 ἄτρεπτον. III 294, 12 περὶ τοῦ μὴ τρέπεσθαι τὸ θ. III 294, 14 τοσαύτη περὶ τὸ θ. ἐστιν ὑπερβολὴ τοῦ βεβαίου. III 218, 23 ὑπ' οὐδενὸς περιεχόμενον ἀναγκαίως ἐστὶν αὐτὸ τόπος ἑαυτοῦ. II 255, 5 ἀόρατον καὶ ἀκατάληπτον καὶ πανταχοῦ ὄν. III 156, 12 ἀσύγκριτον. III 131, 13 οὐκ ἀπαραίτητον ἀλλ' εὐμενὲς δι' ἡμερότητα φύσεώς ἐστι τὸ θ. VI 156, 1 προνοεῖν τὸ θ. ἀνθρώπων. III 89, 7 τῷ θείῳ, (ᾧ) τὸ ἀγαθὸν (οἰκεῖον). VI 24, 8 τὸ πάντων μὲν ἀγαθῶν αἴτιον, κακοῦ δὲ μηδενός. III 126, 22 τὸ φάσκειν καὶ κακῶν αἴτιον εἶναι τὸ θ. I 241, 14 ὅτι ἀνθρωπόμορφον τὸ θ. II 70, 2 ἀσεβῶν . . . λόγῳ μὲν ἀνθρωπόμορφον ἔργῳ δὲ ἀνθρωποπαθὲς εἰσαγόντων τὸ θ. II 254, 17 τὰς αὐτὰς τοῖς κατὰ μέρος ζῴοις σχέσεις καὶ κινήσεις ἴσχεσθαι καὶ κινεῖσθαι. I 66, 4 ἵνα δὲ μὴ καθ' ὡρισμένας χρόνων περιόδους ὑπολάβῃς τὸ θ. τι ποιεῖν. III 254, 16 τὸ θ. ἀνθρώποις εἰκαζόμενον ἄλλοτε ἄλλοις περινοστεῖ τὰς πόλεις ἐν κύκλῳ. II 182, 24 τοῦ φιλαρέτου καὶ θείου τὸ φιλοπαθὲς καὶ θνητὸν διαζεύξομεν. III 188, 10 θείου καὶ θνητοῦ συγκερασθέντων. I 59, 18 ἔστι τὸ θ. καὶ ὑπάρχει. V 8, 19 εἰ ἔστι τὸ θ. II 173, 27 cf. 250, 25 ὅτι οὐκ ἔστι. V 344, 21 μηθ' ὅλως εἶναι τὸ θ. III 200, 20 οἷς ἐπινεύει τὸ θ., ἅπας ἄφρων ἀνανένευκε. I 264, 20 περὶ τὸ θειότατον τῶν ἐν ἡμῖν τὴν διάνοιαν. I 131, 22 (ὁ νοῦς) ἐρευνᾷ τὸ θ. I 134, 27 ἐζήτησαν οἱ πρῶτοι, πῶς ἐνοήσαμεν τὸ θ. IV 183, 20 οὐκ ἐπιτρέπειν αὐτῷ βαδίζειν τὸ θ. VI 156, 9 τὸ ἀγένητον παὶ θ. ὁρᾶν. II 138, 14 πρὸς τὸ θ. ἄνω καλεῖσθαι. II 166, 7 ἱλασάμενοι τὸ θ. VI 48, 16 οἱ συγγένειαν ἔχοντες πρὸς τὸ θ. V 279, 15 οἷς μὲν γὰρ τὸ θ. ἔνσπονδον. II 40, 5 τὴν πρὸς τὸ θ. ἐν λόγοις καὶ ἔργοις εὐσέβειαν. V 293, 10 τιμᾶν τὸ θ. II 301, 21 ὁ μὴ ἀνάγκῃ τιμῶν τὸ θ. II 111, 11 τοὺς εἰς τὸ θ. ὕμνους καὶ εὐδαιμονισμοὺς ἀνυπερθέτως ποιεῖσθαι. IV 234, 18 τὸ θ. εὐχαῖς καὶ θυσίαις ἀναγκαῖον ἐξευμενίζεσθαι. III 169, 12 διὰ συμβόλων ἠθῶν ἐπανόρθωσιν (χαρίζεσθαι). I 249, 20 ἀπαρχαῖς καὶ τιμαῖς γεραίρωμεν τὸ θ. I 271, 1 τὴν δὲ εὐσέβειαν θεοῦ θεραπείαν ὑπάρχουσαν οὐ θέμις ποριστικὴν εἰπεῖν τῶν ὠφελησόντων τὸ θ. I 232, 5 ἵνα . . . τοῖς δὲ δευτερείοις ἀμείψηται τὸ θ. I 231, 10 ἱκετεύσοντες τὸ θ. IV 187, 6 ἢ τὸν μάντιν ἀπατᾶν ἢ τὸ θ. τρέπεσθαι. IV 187, 3 λέγω γὰρ ἴδιον οὐδέν, ἀλλ' ἅττ' ἂν ὑπηχήσῃ τὸ θ. IV 84, 13 ὑπηχεῖ δέ μοι καὶ ἐκλαλεῖ τὸ θ. III 204, 2 τὸ θ. ἐλέγομεν κατὰ τὴν ἰδίαν ἐπιβολὴν τὰς ἐν τοῖς ὕμνοις ἐπιπέμπειν φαντασίας. III 196, 5 ἀσέβει καὶ εἰς τὸ θ. II 232, 25 εἰς τὸ θ. ἀσεβοῦσιν ἄνθρωποι. IV 269, 12 τῶν πρὸς τὸ θ. ἀνοσιουργημάτων. II 252, 9 μὴ λήσειν τὸ θ. ἀδικοῦντες. III 224, 2 διάνοια λήσεσθαι τὸ θ. ἀδικοῦσα. IV 184, 1 προφασιζόμενος τὸ θ. VI 222, 20 διά τε τῶν εἰς τὸ θ. βλασφημιῶν. IV 283, 15 cf. III 127, 10 βλασφημεῖν . . . τὸ θ.

τὰ θεῖα, θεῖα absol. II 288, 24 coni. τὰ νοητά, ὄντως ἅγια. II 258, 11 ἀζήμια καὶ ἀπήμονα. III 88, 2 ἐπιστήμη θείων καὶ ἀνθρωπίνων. V 208, 3 (opp. τὰ ἀνθρώπινα). V 141, 25 μεθόριον ἀνθρωπείων τε καὶ θείων. I 275, 8 ἀνθρώπεια καὶ θεῖα συγχέοντες. III 174, 26 ἀνθρώπεια θείων . . . προτιμᾷ. III 118, 10. IV 201, 8. 16. 237, 8. 244, 5. 250, 23. V 143, 7. 216, 15 coni. vel opp. (τὰ) ἀνθρώπεια. II 122, 21 opp. τὰ θνητά. I 128, 10 ὅταν δὲ (ὁ νοῦς) ἀποστῇ τῆς τῶν θείων ἐρεύνης. II 183, 12 ἀφ' οὗ τὰ θ. εἶδον. V 341, 20 ἰμέρῳ γὰρ τοῦ θεωρεῖν καὶ τοῖς θείοις ἀεὶ συνεῖναι κατεσχημένον. I 123, 15 ἀζητήτως ἔχεις τῶν θείων. I 144, 9 θεωρίᾳ τῶν θείων τρεφόμενος. I 106, 2 (ὁ νοῦς) αἰτιᾶται τὰ θ. τὴν ἰδίαν τροπὴν προσάπτων θεῷ. I 62, 16 ἄρχεται ἑτέρων θειοτέρων διατυπώσεως (opp. τῶν θνητῶν). VI 173, 24 τὸν ἑρμηνέα καὶ προφήτην τῶν θείων. III 296, 5 παλινδρομήσας ἀπὸ τῶν θείων ἄνθρωπος γίνεται. V 287, 9 Μωυσῆς τὴν πρὸς τὰ θεῖα . . . ἔχειν . . . συγγένειαν. III 178, 12 διὰ χειρὸς ἔχοντος ἀεὶ τὰ θ. IV 270, 10 τύφῳ γὰρ καὶ τὰ θ. ἐξωλιγώρηται. IV 270, 13 ἡ δ' ὀλιγωρία τῶν θείων. II 52, 20 ἱεροφάντης ὀργίων καὶ διδάσκαλος θείων. VI 214, 16 καταφρονηταὶ τῶν θείων. III 180, 1 μιαίνειν βεβήλοις τὰ θ. III 127, 7 ἀπάγεσθαι τὸν ἀνίερον καὶ κακήγορον τῶν θείων. IV 139, 14 ἵν' ὁ μὲν τῷ πλήθει ἀπαγγέλλῃ τὰ ἀπὸ σοῦ, σὺ δ' ἐκείνῳ τὰ θ.

θειοῦν. II 191, 24 οἱ τὰ θνητὰ θειώσαντες.

θέλημα. I 156, 32 θεοῦ.

θεμέλιος. I 138, 16 ὥσπερ τις ἀρχὴ καὶ θ. V 112, 13 ἀρχὴν ταύτην βαλλόμενος ὥσπερ θεμελίου τινα ἐπιτεκείας. V 364, 2 ἐκ θεμελίων ἄχρι στέγους. V 371, 11 οἱ

θεασάμενοι τὰς αὐτοῖς θεμελίοις ἀναιρεθείσας πόλεις. VI 180, 7 τὰς (προσευχὰς) δὲ αὐτοῖς θεμελίοις κατέσκαψαν. V 316, 2 τὸ δὲ στέλεχος ὥσπερ ἀκλινέσι θεμελίοις ἐπερηρεισμένον. III 27, 12 coni. πηγὴ καὶ ῥίζα. III 31, 19 (στοιχεῖα) ὡσανεὶ θεμελίους. I 98, 24 πηγὴ γὰρ οὗτός (sc. ὁ νοῦς) ἐστιν αὐτῇ (sc. τῇ αἰσθήσει) καὶ θ. VI 108, 2 (γῆ). I 109, 28 θεμελίου γὰρ τρόπον ἡ γεῦσις. I 91, 15 ἡ καρδία, θεμελίου τρόπον ἢ ὡς ἐν νηῒ τρόπις. I 145, 3 συνεκτικώτατον ⟨γὰρ⟩ ἡ γαστρὸς ἐκπλήρωσις καὶ ὡσανεὶ θ. τις τῶν ἄλλων παθῶν. I 13, 4 ῥίζας ἀποτείνουσα οἱονεὶ θεμελίους. I 211, 18 (ἡ γῆ) ῥίζας μὲν οἱονεὶ θεμελίους εἰς τὸ κάτω βαλλομένη. I 235, 12 θ. γὰρ τῷ φαύλῳ κακία καὶ πάθος. II 48, 2 αὕτη (sc. ἡ σάρξ) γὰρ καθάπερ τις θ. ἀγνοίας καὶ ἀμαθίας. II 245, 22 κατορθώσεως ... θεμέλιοι. VI 55, 1 (ἐγκράτεια). III 78, 26 τὰ μέσα τῶν ἀμεινόνων ἀεὶ θεμέλιοι. I 194, 21 θεμέλιοι μὲν ὑποβεβλήσθωσαν εὐφυία καὶ διδασκαλία. III 193, 1 καθάπερ θεμελίῳ προκαταβεβλημένῳ φύσει παιδείας δεκτικῇ. III 260, 18 ταῦτα ... θεμελίων τρόπον προκαταβεβλήσθω.

θεμελιοῦσθαι. I 35, 19.

θέμις. I 212, 15 συνείποντο δὲ αὐτῇ (sc. τῇ ἀρετῇ) ... θ. ἀγιστεία εὐορκία κτλ. III 225, 3 παρὰ θέμιν καὶ δίκην. I 90, 17 ὅπερ οὐδὲ θ. νοῆσαι. VI 99, 4 ὃ μηδὲ θ. ὑπονοεῖν. VI 86, 8 ὅπερ οὐδὲ θ. I 3, 13. 27, 19. 50, 24. 180, 23. 189, 6. 191, 26. 199, 19. 225, 8. 240, 11. 247, 3. 271, 1. 297, 4. II 34, 29. 91, 1. 101, 22. IV 227, 3. V 129, 4. 135, 17. 140, 24. 146, 4. 148, 16. 188, 7. 203, 8. 283, 7 287, 16. θ. vel οὐ θ. sc. ἐστίν

θεμιτός. I 5, 8 οὐ θεμιτόν. VI 191, 16 ποῦ γὰρ ὅσιον ἢ θεμιτόν.

θεογαμία. IV 303, 18.

θεογονία. IV 303, 18. V 83, 22.

θεοειδής. V 173, 8 οὐδὲν ... θεοειδέστερόν ἐστιν ἀνθρώπου. VI 42, 12 τὸ δὲ τῶν ὄντων θεοειδέστατον, ἀρετήν. III 294, 19. IV 135, 9 ἄγαλμα. I 48, 5 ἀγαλμάτων τὸ θεοειδέστατον. III 288, 27 τὸ θεοειδέστατον εὐσεβείας γένος. I 277, 14 δημιούργημα. IV 158, 12 ἔργον. II 196, 24 κάλλος. II 20, 10 τῆς ἄλλης ἀρετῆς κάλλη θεοειδέστατα. I 17, 13 (κόσμος). V 207, 17 ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. I 5, 4 (παράδειγμα). III 15, 24 (σπέρμα). I 23, 6 οὔτε θεοειδὲς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα. II 183, 1 (φύσεις). III 229, 7 (φῶς). III 10, 5 (ἀρετῆς χαρακτῆρες).

θεοληπτεῖσθαι. I 176, 17.

θεόληπτος. VI 96, 20.

θεολογεῖν. I 3, 19.

θεολόγος. IV 227, 5. V 347, 22.

θεομισής. III 250, 20. VI 220, 3.

θεομίσητος. IV 298, 13.

θεόπεμπτος. III 204, 1. 246, 3. 259, 1 (ὄνειροι). III 277, 3 (φαντασία).

θεοπλαστεῖν. III 39, 9 ὁ (θεσμὸς) περὶ τοῦ μὴ θ. V 85, 7 (κεφάλαιον) περὶ τοῦ μηδὲν θ. χειρόκμητον. V 149, 3 μηδὲ χειρόκμητα θ. V 5, 13 ἀνδριαντοποιοῖς θ. ἱκανοῖς. II 188, 17 ὡς θ. μὲν τὸ σῶμα, θ. δὲ τὸν παρ' Αἰγυπτίοις μάλιστα τιμώμενον τῦφον. IV 115, 2 ἕνεκα τοῦ γενητὰ καὶ θνητὰ θ. II 191, 17 θ. ἀρξάμενος. II 36, 27 θ. τοὺς ... ἄνδρας ... ἠνάγκασαν. IV 245, 20 θεοπλαστοῦσι τῷ λόγῳ τὸν Νεῖλον. V 83, 18 οἱ μὲν ἐκεῖνον (sc. τὸν νοῦν) οἱ δὲ ταύτας (sc. τὰς αἰσθήσεις) θεοπλαστοῦσιν. VI 19, 19 θεοπλαστοῦσα δὲ ἡ κενὴ δόξα. V 341, 12 ὁ τὰ ἄψυχα θεοπλαστῶν. III 112, 10 πρὸς τὸν ἄσημον, ὑλικὰς μὲν ... θεοπλαστοῦντα ἡγεμονίας (ἡγεμονικὰς ⟨οὐσίας⟩ coni. Wendl.). III 111, 24 οἱ τὴν ἄποιον καὶ ἀνείδεον καὶ ἀσχημάτιστον οὐσίαν θεοπλαστοῦντες. VI 181, 13 οἱ κύνας καὶ λύκους καὶ λέοντας κτλ. θεοπλαστοῦντες. VI 177, 5 ἀνθρώπου γενητὴν καὶ φθαρτὴν φύσιν εἰς ἀγένητον καὶ ἄφθαρτον ὅσα τῷ δοκεῖν θεοπλαστῆσαι. V 6, 2 χειρόκμητον οὐδὲν τὸ παράπαν θεοπλαστήσετε. II 303, 13 εἰμαρμένην τε καὶ ἀνάγκην θεοπλαστήσαντες. III 129, 2 τοὺς θεοπλαστήσαντας τὸν χρυσοῦν μόσχον.

θεοπλάστης. VI 77, 11.

θεοπρεπής. VI 76, 17 (ἐκκλησία). III 95, 10 (κόσμος). I 158, 17 (ὅρκος). I 119, 4 (ᾠδαί). — I 41, 7. IV 204, 2 (τὸ θεοπρεπές). — I 190, 19. II 72, 11. III 192, 14. IV 279, 16. V 336, 4 θεοπρεπῶς.

θεοπρόπιον. III 65, 20. 236, 19. 295, 5.

θεοπρόπος. I 267, 17 (ὁ λόγος) καὶ προφήτης καὶ θ. II 185, 26. 235, 13 cf. III 139, 12 Μωυσῆς.

θεόπτης. III 157, 12 Μωυσῆς οὖν ὁ τῆς ἀειδοῦς φύσεως θεατὴς [καὶ θ.].

θεός. I. θεός. — 1. esse deum et deum esse unum: I 294, 20 ὁ θ. μόνος ἐν τῷ εἶναι ὑφέστηκεν. II 4, 9. 14. 37, 15. 255, 10. III 219, 8 (ὁ κατὰ τὸ εἶναι θ.). I 294, 19 τῶν γὰρ ἀρετῶν ἡ μὲν θεοῦ ... κατὰ τὸ εἶναι συνεστῶσα. V 346, 1 οὐχ οἷός ἐστιν ὁ θ. ..., ἀλλ' ὅτι ἔστιν. I 85, 10 οἱ περὶ θεοῦ σκεπτόμενοι οὐσίας. II 276, 12 ὁ δὲ θ. τῷ εἶναι ἧττον ἢ πέφυκε λέγεται. I 60, 11 ὑπάρχει θ. καὶ ὅτι εἷς ὁ ὢν ὄντως ἐστί. V 9, 17. 80, 1. 345, 1. VI 23, 12 (ὕπαρξις

θεοῦ). I 290, 5. V 10, 14. 80, 18. 126, 25. 148, 10. 185, 12. 186, 6. VI 219, 3 (ὁ ὄντων ὢν θ.). I 121, 20 τὸν τῶν ὄντων θεόν. V 7, 13 τὸν ἀΐδιον καὶ ὄντα ὄντως θεόν. IV 270, 20 τὸν ὄντα ὄντως ἀληθῆ θεόν. IV 287, 8. V 83, 19 τοῦ πρὸς ἀλήθειαν ὄντος θεοῦ. I 176, 19 κατὰ τὸν ἕνα ὄντως ὄντα θεόν. V 16, 20. 84, 2. 277, 13. 295, 16 (ὁ εἷς καὶ ὄντως ὢν θ.). V 75, 18 cf. 80, 15 περὶ τοῦ ἑνὸς καὶ πρὸς ἀλήθειαν ὄντος θεοῦ. I 59, 22. 90, 4. 5. 100, 19. 131, 8. 136, 18. 190, 18. II 54, 15. 161, 1. 256, 14. 262, 1. 7. 9. III 253, 25. IV 283, 19. V 8, 7. 17, 13. 149, 6. 158, 5. 245, 9. 276, 7 (εἷς ἐστι). I 191, 21. ἓν ἐστιν ὁ θ. V 374, 8 τὴν τοῦ ἑνὸς φύσιν τὸν ἀνωτάτω νομίζειν θεόν. I 90, 10. 13 ὁ θ. μόνος ἐστὶ καὶ ἕν, οὐ σύγκριμα, φύσις ἁπλῆ. III 125, 3 cf. 95, 12 εἷς ὁ μόνος θ. I 90, 7. II 54, 11. 146, 16. 294, 18. III 39, 12 (μόνος). II 40, 17 (ὁ πρῶτος καὶ μόνος). I 90, 18 sq. τέτακται οὖν ὁ θ. κατὰ τὸ ἓν καὶ τὴν μονάδα, μᾶλλον δὲ ἡ μονὰς κατὰ τὸν ἕνα θεόν. III 42, 8 τῷ ἀμιγεῖ καὶ ἀκράτῳ καὶ κατὰ τὴν μόνωσιν μονάδι ὄντι ... θεῷ. III 43, 15 μονὰς ... εἰκὼν οὖσα τοῦ μόνου πλήρους θεοῦ. V 129, 14 ἐπισφραγιζομένης μονάδος, ἥτις ἐστὶν ἀσώματος θεοῦ εἰκών.

2. qualis sit deus: V 50, 16 ὁ γὰρ θ. ἀγαθός τέ ἐστι καὶ ποιητὴς καὶ γεννητὴς τῶν ὅλων καὶ προνοητικὸς ὧν ἐγέννησε, σωτήρ τε καὶ εὐεργέτης μακαριότητος καὶ πάσης εὐδαιμονίας ἀνάπλεως. I 73, 25 ὁ γὰρ ἢ ποιότητα οἰόμενος ἔχειν τὸν θεὸν ἢ μὴ ἕνα εἶναι ἢ μὴ ἀγένητον καὶ ἄφθαρτον ἢ μὴ ἄτρεπτον ἑαυτὸν ἀδικεῖ, οὐ θεόν. — a) deum non esse forma humana: I 241, 7 cf. 243, 16. II 70, 15. 72, 7. III 255, 6. 13. IV 187, 13. 276, 2 „οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ θ." (Num. 23, 19). I 23, 5. 70, 10. II 254, 20 οὔτε γὰρ ἀνθρωπόμορφος ὁ θ. II 50, 11 ὁ θ. οὐδὲ τῷ ἀρίστῳ τῶν φύντων ὅμοιος. III 220, 22 θεῷ γὰρ ὅμοιον πρὸς ἀλήθειαν μὲν οὐδέν. I 240, 12 ὅλῳ γένει καταβεβηκὸς ἅπαν τὸ μετὰ θεὸν εὑρίσκεται. II 2, 11 μήτε πρόσωπον ἔχει ὁ θ. ... μήτε ἐν μέρει καταγίνεται. III 188, 8 οὐ σύγκριμα, φύσις ὢν ἁπλῆ. II 62, 9 οὐχ ἁψίκορος. I 70, 9 ὥστε νομίσαι θεὸν στόματος ἢ μυκτήρων ὀργάνοις χρῆσθαι. I 71, 25 ὡς ὑπολαβεῖν ὅτι θ. γεωπονεῖ. I 124, 12 ἐπειδὴ γὰρ ψήθης τὸν θεὸν ἐν τῷ παραδείσῳ περιπατεῖν. I 240, 3 ὅταν δὲ λέγῃ τὸν θεὸν ὀμνύναι. I 271, 17 εἰ κυρίως ἐνδέχεται πυνθάνεσθαι θεόν. IV 161, 24 οὐχ ὁμοίως ἄνθρωπος ἀμύνεται καὶ θ. — b) ubique est praesens, omnium rerum potens, omnia providens et animadvertens: II 51, 7 cf. I 114, 2. II 2, 10. 254, 22 πάντα γὰρ πεπληρωκὼς ὁ θ. ἐγγύς ἐστιν. II 274, 25 τοῦ τελεσφόρου [παντὸς] παρόντος θεοῦ. III 244, 10 ἔν τινι θεὸν ὑπολαμβάνειν εἶναι, τὸν περιέχοντα αὐτὸν ἐν κύκλῳ τὰ πάντα. I 114, 4. 15 ποῖον δή τις τόπον ἐφέξει, ἐν ᾧ οὐχὶ θ. ἐστι. I 292, 28 cf. 293, 12 τὸν ἐφθακότα πάντῃ, τὸν ἄχρι περάτων ἀποβλέποντα, τὸν πεπληρωκότα τὸ πᾶν, οὗ τῶν ὄντων οὐδὲ τὸ βραχύτατον ἔρημον. III 235, 15. 243, 11 ὁ πάντῃ ἐφθακὼς θ. — I 120, 7 ὃς θεῷ μόνῳ τὰ πάντα δύνασθαι μαρτυρεῖ. I 15, 7. IV 26, 7. 40, 2. 4. 112, 26. V 238, 4. 273, 8. πάντα γὰρ θεῷ δυνατά. V 68, 10 ᾧ δυνατὰ τὰ παρ' ἡμῖν ἀδύνατα. III 223, 13 πάντα γὰρ ὡς δυνατά, οὕτως καὶ γνώριμα θεῷ. III 280, 23 cf. II 249, 4 κράτει θεοῦ τοῦ μόνου πάντα δυνατοῦ. II 178, 22 εἶναι θεὸν αὐτεξούσιον. II 143, 6 τὸ αὐτεξούσιον ... κράτος. III 281, 19 τὸ ἄδραστον καὶ ἀνίκητον τοῦ θεοῦ κράτος. III 301, 11 τὸ φοβερὸν τοῦ θεοῦ κράτος. III 304, 28 τὸ ἀκαθαίρετον τοῦ θεοῦ κράτος. II 185, 17 ἰσχὺν τὴν ἐν θεῷ. IV 26, 6 „μὴ ἀδυνατεῖ παρὰ τῷ θεῷ πᾶν ῥῆμα;" III 160, 5 οὐ θεὸς ὑπάρχεις τῶνδε ὅσα εἰς γένεσιν ἦλθεν; I 121, 24 ἀδυνατοῦμεν δὲ πλοῦτον ἀναμετρῆσαι θεοῦ. IV 146, 6 χεῖρα γὰρ θεοῦ μηδὲ τὴν σύμπασαν οἰκουμένην ὑποστῆναι ἄν. IV 171, 8 ὅτι τὰ παράδοξα δὴ ταῦτα καὶ παράλογα θεοῦ παίγνιά ἐστιν. — II 259, 20. III 145, 15. IV 5, 7 (προμήθεια). II 72, 26 ἡ τὰ πάντα προμηθουμένη θεοῦ φύσις. IV 122, 13 ἃ μοι δοκεῖ πάντα συμβῆναι κατὰ θεὸν προμηθουμένου τοῦ παιδός. II 209, 4. III 14, 14. IV 82, 6. 111, 16. 201, 1. 19. VI 196, 22. 216, 22 (πρόνοια). IV 135, 17 ὁ δὲ ἄγγελος προνοίας τῆς ἐκ θεοῦ (σύμβολον). I 60, 7 προνοεῖ τοῦ κόσμου ὁ θ. IV 123, 16 ἐπινοίᾳ θεοῦ. I 5, 1 προλαβὼν γὰρ ὁ θ. ἅτε θ. II 129, 18. 219, 7. 292, 9. IV 139, 19 (ἐπιφροσύνη). IV 112, 10 τῶν συμβεβηκότων οὐχ ὑμᾶς ἀλλὰ θεὸν αἴτιον γεγενῆσθαι. — I 52, 10 ἄγνωστον γὰρ οὐδὲν θεῷ. I 271, 19. III 5, 4. 138, 19 πάντα δὲ θεῷ γνώριμα. I 240, 5 cf. II 62, 19. III 224, 4 θεῷ δὲ οὐδὲν ἄδηλον οὐδὲ ἀμφισβητούμενον. V 165, 4 ἄνθρωποι μὲν τῶν ἐμφανῶν ἐπιγνώμονες, θ. δὲ καὶ τῶν ἀδήλων. III 306, 1 ἡ τούτων ἐπιστήμη τε καὶ δύναμις ἀνάκειται μόνῳ θεῷ. I 24, 19 τὴν ... ἀλη-

θεστάτην αἰτίαν θεὸν ἀνάγκη μόνον εἰδέναι. I 10, 10 θεοῦ τοῦ τὰς ἐναντιότητας εὖ εἰδότος. III 104, 4 γνῶναι μὲν ἀμήχανον ἑτέρῳ, ῥᾴδιον δὲ μόνῳ θεῷ. IV 162, 1 ἐν ἀπόροις πόρον εὑρεῖν ἴδιον θεοῦ. V 67, 13 πάντα ὁρᾷ καὶ πάντων ἀκούει. I 272, 14 ὁ τὸν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸν οἰόμενός τι παροράν. III 194, 9 ἀεὶ ὑπὸ θεοῦ θεωρεῖσθαι. V 51, 12 θεοῦ (ἀκοή). V 320, 5 ψυχὴ δὲ ἀόρατος ὅτι μὴ θεῷ. I 174, 2 cf. II 284, 10 sq. γενητὸς δὲ οὐδεὶς ἱκανὸς γνώμης ἀφανοῦς κατιδεῖν ἐνθύμημα, μόνος δὲ ὁ θ. II 276, 10 ὁ μόνος ἐπιστήμων. IV 272, 14 τὰς γὰρ ἀληθεῖς (αἰτίας) οἶδεν ὁ θ. μόνος. I 94, 13 ὁ θ. ἰδεῖν καὶ καταμαθεῖν βούλεται. II 279, 10 ἡ ἀδιάστατος περὶ θεοῦ μνήμη. I 78, 20 cf. 82, 7 φρόνησις κτῆμα δὲ θεοῦ κάλλιστον. — c) deus est aeternus, immutabilis, sibi sufficiens, semper actuosus: I 243, 19 ἀπὸ ἐννοίας τῆς περὶ θεοῦ τοῦ ἀγενήτου καὶ ἀφθάρτου καὶ ἀτρέπτου καὶ ἁγίου καὶ μόνου μακαρίου. I 181, 2. 183 1. II 69, 10. III 47, 7. IV 296, 16 (ἀγένητος). I 233, 17 (ἀγήρως). V 7, 13. 226, 1. 329, 10 (ἄἴδιος). II 135, 3. 148, 20. 150, 27 (αἰώνιος). I 121, 2. III 190, 7 (ἄφθαρτος). IV 284, 9 περὶ τοῦ ζῶντος ἀεὶ θεοῦ. IV 245, 18 τοσοῦτον ὅσον σκότος μὲν φωτὸς ... φθορὰ δ' ἀφθαρσίας καὶ θνητὸς θεοῦ. I 135, 11 καὶ ἦν καὶ ἔστιν. III 28, 11 ὥσπερ αἱ ἀρχαὶ θεοῦ, οὕτως καὶ τὰ τέλη θεοῦ. IV 291, 21 μήκους χρόνων οὐ προσδεόμενος. IV 292, 11 ὑπὸ θεοῦ τοῦ μηδὲ χρόνων εἰς τὸ ποιεῖν δεομένου. II 292, 26 ὁ δὲ ὁπαδὸς θεοῦ καιρός κτλ. I 114, 7 πρὸ γὰρ παντὸς γενητοῦ ὁ θ. ἐστι. I 90, 8 οὔτε πρὸ γενέσεως ἦν τι σὺν τῷ θεῷ οὔτε κόσμου γενομένου συντάττεταί τι αὐτῷ. V 284, 7 γενητὸς γὰρ οὐδεὶς ἀληθείᾳ θ. III 145, 4 τὰ γὰρ πρὸς γένεσιν τῶν πρὸς θεὸν μακρὰν ἀπέζευκται. III 219, 10 μακρὰν τὸν θεὸν εἶναι πάσης γενέσεως. I 114, 21 θεὸν καὶ γένεσιν, ἀντιπάλους φύσεις. II 178, 15 cf. 91, 22 ἦν γάρ τι πρεσβύτερον θεοῦ ...; — I 183, 1. II 7, 9. III 172, 6 (ἄτρεπτος). I 192, 8 ἄτρεπτος δὲ καὶ ἀμετάβλητος. II 247, 12 ὁ ἀκλινὴς καὶ ἄτρεπτος θ. I 97, 7 θεοῦ τὸ ἄτρεπτον εἶναι. III 295, 8 τῷ ὄντι τὸ τῷ θεῷ συνεγγίζον οἰκειοῦται κατὰ τὸ ἄτρεπτον αὐτοστατοῦν. III 293, 27 μόνῳ θεῷ τὸ ἀκλινὲς καὶ πάγιόν ἐστιν οἰκεῖον. I 159, 15 βεβαιωτὴς οὖν ἰσχυρότατος ἑαυτοῦ τὸ πρῶτον, ἔπειτα καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ μόνος ὁ θ. III 238, 20 στήριγμα καὶ ἔρεισμα καὶ ὀχυρότης καὶ βεβαιότης ἁπάντων ἐστὶν ὁ ἀσφαλὴς θ. III 179, 25 τίνος δὲ καὶ ἡ ῥάβδος, τὸ ἐρηρεισμένον, τὸ ἀκράδαντον, τὸ ἄτρεπτον ... ἀρ' οὐχὶ μόνου θεοῦ. II 249, 20 τοῦ παγίως καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχοντος ἑστηλιτευμένου παρὰ μόνῳ τῷ θεῷ. VI 86, 9 ὅσος γὰρ αὐτὸς ἑαυτῷ καὶ ὅμοιος ὁ θ. I 121, 16. II 5, 6. 6, 6. 7, 7. 51, 20. 235, 20. III 166, 17 (ἑστώς). II 7, 23 οὐ γὰρ στήσεται ὁ θ., ἀλλ' ἀεὶ ἕστηκεν. III 238, 18 (μηδεὶς) νομισάτω τι συνεργεῖν θεῷ πρὸς τὸ παγίως στῆναι. III 257, 16 μόνον ἑστάναι τὸν θεόν. II 6, 6 ὁ μὲν προσιὼν θεῷ στάσεως ἐφίεται. II 7, 20 θεοῦ μὲν ἴδιον ἠρεμία καὶ στάσις. III 295, 11 (ἠρεμία) θεῷ μόνῳ προσκεκλήρωται. I 199, 14 ἀμοιβῆς οὐκ ἐφιέμενος. — I 181, 11. III 165, 1 ἱκανὸς ἦν αὐτὸς ἑαυτῷ ὁ θ. V 268, 16 cf. I 199, 14. II 263, 3. V 95, 1. 128, 19 ἀνεπιδεής, οὐδενὸς χρεῖος ὤν, ἀλλ' αὐτὸς αὐταρκέστατος ἑαυτῷ. I 181, 3 cf. IV 145, 14. 161, 25. V 67, 5 χρεῖος ὢν οὐδενός. I 270, 28 cf. II 79, 13. IV 157, 23 δεῖται οὐδενός. I 206, 2 πλήρης καὶ ἰσαίτατος ὢν ἑαυτῷ. II 140, 20 ὥσπερ τῶν ἄλλων καὶ τροφῆς ἀνεπιδεής. II 106, 11 ἀμήχανον γὰρ τῶν ἐπιβαλλόντων ἐνδειαν εἶναί τινος ἐπιστατοῦντος θεοῦ. I 171, 7 οἱ μὲν δεσπόται ὑπηρεσίας ἐνδεεῖς, ὁ δὲ θ. οὐ χρεῖος. VI 218, 23 τὸν δὲ θεὸν οὐδενὸς τῶν ἐνταῦθα καὶ παρ' ἡμῖν ἀξιοῖς. II 1, 8 ὁ δὲ θ. ὅλον, οὐ μέρος. — I 189, 6 cf. 62, 18 ἴδιον μὲν δὴ θεοῦ τὸ ποιεῖν. I 2, 13 τοῦ δὲ θεοῦ πολλὴν ἀπραξίαν ἀνάγνως κατεψεύσαντο. I 62, 17 cf. 64, 25. 65, 17. 192, 10 παύεται γὰρ οὐδέποτε ποιῶν ὁ θ. I 218, 14 θεῷ γὰρ τὸ ἀκάματον ἁρμοδιώτατον. I 4, 2 ἅμα γὰρ πάντα ὁρᾶν εἰκὸς θεόν. I 228, 19 ὁ γὰρ θ. λέγων ἅμα ἐποίει. VI 98, 17 ἐὰν ἐκπυρωθῇ ... τὰ πάντα, τί κατ' ἐκεῖνον ὁ θ. πράξει τὸν χρόνον; VI 99, 13 ὥσπερ ἐν ἀκοσμίᾳ καὶ ἀπραξίᾳ ... χαίροντος θεοῦ. — d) deus est „παντὸς πάθους ἀμέτοχος“: IV 45, 9 παντὸς πάθους ἀμέτοχος ἡ τοῦ θεοῦ φύσις. II 68, 11 θεῷ δὲ οὔτε τὰ ψυχῆς ἄλογα πάθη οὔτε τὰ σώματος μέρη καὶ μέλη συνόλως ἐστὶν οἰκεῖα. IV 29, 8 βλάβην οὐκ ἐπιδεχόμενος. attamen cf. IV 157, 14 γεραίρει θ. IV 45, 5 cf. 46, 3. V 100, 3 τὸ χαίρειν μόνῳ θεῷ οἰκειότατόν ἐστιν. V 100, 9 (χαρὰ) ἐξαίρετος θεοῦ. III 287, 6. 17 εὐφραίνεσθαι θεόν. II 154, 15 γέγηθεν ὁ θ. V 65, 20. 94, 8 ὁ θ. οὐ γαίρει. IV 10, 3 ἐφ' οἷς ὁ θ. εἰκότως δυσχεράνας. III 287, 11 παραπικραίνειν καὶ παροργίζειν ... θεόν. III 287, 15 sq. ὀργὴ θεοῦ opp. εὐφροσύνη. IV 12, 1

ὀργὴ θεοῦ. IV 139, 22 cf. VI 139, 2 ὡς ἔλεον καὶ οἶκτον λαβὼν αὐτῶν ὁ θ. I 219, 9 ἐν γὰρ τῷ τοῦ θεοῦ ἐλέῳ τὰ πάντα ὁρμεῖ. IV 167, 26 ὁ θ. ἐλεήσας τὸ πάθος ἰᾶται. — e) deus est bonitas, origo virtutum; gratias et beneficia confert in homines: I 128, 20. 24 ὁ θ. γὰρ ἀγαθότητός ἐστι τοῦ αἰτίου ὄνομα. I 130, 3 ἀγαθότης καὶ χάρις τοῦ θεοῦ (ἀρχὴ γενέσεώς ἐστιν). II 73, 1 μεμνημένος δὲ τῆς περὶ πάντα τελείας ἀγαθότητος ἑαυτοῦ ὁ θ. I 177, 8 ἐν οἷς δὲ ἄρχων ἐμφαινομένης τῆς ἀγαθότητος. V 137, 12 cf. II 75, 23 τῷ τελεσφόρῳ θεῷ καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτίῳ. II 263, 24 μόνων ἀγαθῶν ... αἴτιος ... καὶ τελειότατον ἀγαθὸν αὐτός. II 144, 6 κλῆρον εἶναι καὶ λέγεσθαι θεοῦ τὸ ἀγαθόν. III 126, 16 sq. παρὰ θεῷ δὲ οἱ μόνων ἀγαθῶν (θησαυροί). I 136, 8. 14 εἰσὶ γὰρ ὥσπερ ἀγαθῶν οὕτω καὶ κακῶν παρὰ τῷ θεῷ θησαυροί. I 148, 25 τὰ αὐτάρκη λαβόντας ἀγαθὰ καὶ μεμετρημένα τῶν λοιπῶν ταμίαν οἰηθῆναι τὸν θεόν. I 136, 22 θεοῦ γὰρ ἴδιον τὰ μὲν ἀγαθὰ προτείνειν. III 195, 1 πάντων ὅσα ... ἀγαθά ἐστιν ... τὸν ἀψευδῶς μόνον αἴτιον θεόν. I 149, 2 τὸν θεὸν ὀμβρήσειν αὐτῷ ἀγαθά. I 228, 5 οὐδὲν γάρ ἐστι τῶν καλῶν, ὃ μὴ θεοῦ τε καὶ θεῖον. I 7, 7 πέφυκεν ὁ θ. εὖ ποιεῖν. IV 307, 6 cf. II 260, 10 μόνων ἀγαθῶν αἴτιος, κακοῦ δ' οὐδενός. V 99, 18 παντὸς μὲν ἀμέτοχος κακοῦ, ... αὐτὸς ὢν τὸ ἀγαθόν. V 88, 5 ὁ πάσης κακίας ἀμέτοχος. III 162, 4 ἐχθρὸν γὰρ θεῷ κακία. III 127, 15 τὸ φάσκειν ... παρὰ θεὸν γένεσιν εἶναι τῶν κακῶν. I 286, 3 οὐ γὰρ ... τὸν θεὸν αἴτιον κακῶν φησι. III 108, 2 ὡς ὑπολαβεῖν κακωτὴν τὸν θεόν. I 225, 6 ὄλεθρον κακίαις ἐπάγοντος θεοῦ. V 348, 6 παρὰ θεῷ δ' οὐδὲν ὑπαίτιον. III 144, 3 cf. V 321, 13 τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἴδιον θεοῦ. II 260, 6 θεὸν τῆς ἀνοσιουργοῦ τόλμης αἰτιᾶται. — III 289, 14 ἐκ τοῦ θείου κρατῆρος, ὃν αὐτὸς ὁ θ. ἀρετῶν πεπλήρωκεν. III 188, 5. 8 ἀκράτους ... εἶναι τὰς θεοῦ ἀρετάς. III 118, 14 τῇ πρὸς θεὸν (ἀρετῇ) opp. τῇ κατ' ἀνθρώπους. II 267, 11 τὴν μὲν ἀρετῶν συμφωνίαν ἐμπρεπὲς ἁρμόζεσθαι θεῷ. II 32, 1 (τελειότης). VI 72, 5 οὔτε ἐν νοητοῖς θεοῦ τελεώτερόν (τε). — II 79, 11 cf. I 129, 27 χάριν ὄντα θεοῦ τὰ πάντα. III 166, 8 ἣν (sc. χάριν) μέσην ἔθηκεν ὁ θ. ἑαυτοῦ ... καὶ ἀνθρώπου. I 102, 10 χάρις δὲ τῷ θεῷ, ὅτι ... III 292, 26 χάρις δὲ τῷ νικηφόρῳ θεῷ. I 129, 19. 24 χάριν εὑρεῖν παρὰ τῷ θεῷ. II 72, 17 οἱ μὲν φαῦλοι θυμῷ γεγόνασι θεοῦ, οἱ δ' ἀγαθοὶ χάριτι. VI 87, 7 χάριτι μὲν γὰρ θεοῦ ... εἰκός ἐστιν. I 97, 5 θεοῦ τῇ ἑαυτοῦ χάριτι. V 365, 14 χάριτι τοῦ φιλοδώρου θεοῦ. II 79, 7 τὸν ἄξιον χάριτος κριθησόμενον παρὰ θεῷ. I 7, 3. 59, 6. 10. 106, 13. 148, 22. 149, 3. 224, 5. 225, 8. II 17, 25. 32, 17. 129, 13. 151, 21. 176, 16. 198, 25. III 180, 25. 183, 7. 9. 202, 27. IV 103, 22. V 45, 14. 69, 3. 294, 9. 359, 8. 375, 15 (αἱ τοῦ θεοῦ χάριτες). I 142, 27. 152, 18. 156, 30. 206, 8. 294, 27. II 278, 22. 282, 19. 293, 2. III 63, 8. 170, 21. 200, 16. 294, 22. IV 13, 14. V 225, 22 deus χαρίζεσθαι dicitur. — III 178, 27 θεοῦ δὲ τὸ εὐεργετεῖν ἴδιον. II 159, 7 ἔργον θεῷ μὲν εὐεργετεῖν, γενέσει δὲ εὐχαριστεῖν. III 161, 9 τὸν δὲ προκόπτοντα ὡς ὑπὸ θεοῦ εὐεργετεῖσθαι. I 86, 11 ὑπὸ τοῦ θεοῦ εὐεργεσιῶν ἀξιωθείη. V 41, 14 ἃς (sc. εὐεργεσίας) ἀπαύστως καὶ ἀδιαστάτως ὁ θ. τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων χορηγεῖ. III 167, 19 δι' ἑτέρων τὰς εὐεργεσίας εἰώθε προτείνειν ὁ θ. V 306, 11 τὰς εὐεργέτιδας καὶ σωτηρίους τοῦ θεοῦ δωρεάς. I 136, 24 τὸ τοῦ θεοῦ φιλόδωρον καὶ χαριστικόν. II 193, 9. 12 τὸ μέγα δῶρον θεοῦ τὸν παντελῆ κόσμον. I 131, 15 τὰ γὰρ δῶρα τοῦ θεοῦ μεγάλα καὶ τίμια. III 80, 1 τέλεια τὰ τοῦ θεοῦ δῶρα. V 318, 5 δῶρον εἴληφε παρὰ θεοῦ. III 268, 21 τὰ θεοῦ δῶρα, ἃ διὰ τῶν ἐτησίων ὡρῶν ἀναδίδωσι. IV 40, 11 τὸ δῶρον ἀντικεχαρισμένον τοῦ θεοῦ. — I 130, 4 δωρεὰ γὰρ καὶ εὐεργεσία καὶ χάρισμα θεοῦ τὰ πάντα ὅσα ἐν κόσμῳ. V 130, 15 τὴν μεγίστην λαβόντας παρὰ θεοῦ δωρεάν. V 178, 3 ὁ νοῦς, ἣν μεγίστην ἀπένειμεν ἀνθρώπων γένει δωρεὰν ὁ θ. I 149, 13 ἐπὶ πάσης δωρεᾶς, ἣν ὁ θ. δωρεῖται τῷ γένει ἡμῶν. I 145, 20 παρὰ θεοῦ τῷ φιλαρέτῳ δωρεά. II 17, 26. 193 14. IV 169, 4. V 112, 6. 132, 12. 260, 5 (αἱ τοῦ θεοῦ δωρεαί). IV 9, 17 δωρεῖται θ. II 131, 21 σπάνιον εἴ τῳ δωρήσεται ὁ θ. I 252, 8 τοῦ θεοῦ τὸν ἀπεριόριστον καὶ ἀπερίγραφον πλοῦτον αὐτοῦ ... δωρουμένου. II 285, 20 ᾧ δὲ ἀμφότερα δεδώρηται ὁ θ. II 291, 20 ὁ θ. καὶ δύναμιν ἔδωκεν ἀνανταγώνιστον. II 38, 25 σκόπει ... τὸν ἀπερίγραφον τοῦ θεοῦ πλοῦτον. IV 169, 12 πρὸ μιᾶς ὁ θ. ὗει διπλᾶ. I 74, 16 ἀφθονία θεοῦ. I 120, 10. 130, 1. 156, 26. 186, 6. 187, 18. 199, 18. II 191, 12 cf. I 196, 7. 242, 7. II 142, 1. 148, 15. III 24, 4. 28, 2. V 113, 6 θεοῦ γὰρ τὰ πάντα κτήματα. — f) deus est index: II 73, 9 εἰ γὰρ βουληθείη ὁ θ. δικάσαι τῷ θνητῷ γένει

χωρὶς ἐλέου. IV 131, 6 οὐκ εἰς μακρὰν τὰ κατὰ τὴν χώραν, ὡς θεῷ πρέπον, δικάσας. II 213, 22 θεοῦ τὴν κατὰ ἀσεβῶν καλῶς δικάσαντος δίκην. II 154, 12 ἀδέκαστόν ἐστιν ... τὸ θεοῦ δικαστήριον. IV 46, 13 ὁσιότης μὲν πρὸς θεόν, δικαιοσύνη δὲ πρὸς ἀνθρώπους. V 94, 3 παρὰ μὲν ἡμῖν ἀνισότης, ἰσότης δὲ παρὰ θεῷ τίμιον. III 39, 6 sq. τὰ πρὸς θεὸν δίκαια opp. τὰ πρὸς ἀνθρώπους. III 294, 21 τὸ δίκαιον ἀδιαφορεῖ διαθήκης θεοῦ. II 252, 7. IV 144, 18 (τιμωρίαι). II 251, 14 τὰς ἀπαραιτήτους ἐκ θεοῦ δίκας. V 92, 5 δίκαι δὲ κατ' ἐπιόρκων αἱ μὲν ἀνάκεινται τῷ θεῷ. V 283, 17 χρησάμενον ... δοκιμαστῇ θεῷ. IV 159, 11 βραβεύοντος καὶ ἐπινεύοντος θεοῦ. IV 145, 2 θεοῦ κολάζοντος. I 172, 14 cf. 170, 7 Ἀδὰμ ... ἐκβέβληκεν ὁ θ. I 137, 3 οὐδὲ τοῖς ἁμαρτάνουσιν εὐθὺς ἐπέξεισιν ὁ θ. I 160, 31 εἰς τὰς κατεστραμμένας ὑπὸ τοῦ θεοῦ φύσεις. IV 186, 6 τοῖς μὴ καταράτοις ὑπὸ θεοῦ. I 82, 14 ὁ πόνος ... στεφανούμενος ὑπὸ θεοῦ καὶ μισθοδοτούμενος. — g) reliquae dei praedicationes:

adjectiva:

ἀγαθός. I 72, 21. 176, 22. 177, 8.
ἅγιος. V 364, 18.
ἀδέκαστος. I 174, 7. II 60, 4.
ἀκατάληπτος. I 278, 25. III 219, 25.
ἀκατονόμαστος. III 219, 15.
ἀκριβοδίκαιος. III 33, 6.
ἀληθής. I 103, 28. II 25, 12. 178, 29. IV 12, 15. 16, 21. 115, 1. 240, 1. V 9, 20.
ἀληθινός. VI 222, 10.
ἀόρατος. I 194, 19. III 220, 17. V 216, 9.
ἀπερίγραφος. I 226, 3.
ἄριστος. I 158, 18. III 140, 9. 290, 4 cf. III 148, 8 IV 8, 21. V 322, 6.
ἄρρητος. III 219, 15.
ἀσύγκριτος. III 140, 9.
αὐτοκράτωρ. III 81, 25.
αὐτουργός. III 201, 14.
ἄψαυστος καὶ ἀναφής. VI 156, 14.
ἀψευδής. II 197, 5 cf. IV 140, 17.
δέκατος. III 91, 6. 93, 5. 11. 94, 1.
δίκαιος. IV 51, 13.
εἰρηνοποιός. V 133, 20 cf. III 299, 4.
ἑκούσιος. III 299, 6.
ἐλευθέριος. IV 128, 12.
ἐλευθεροποιός. II 226, 25. III 43, 6.
ἐλεύθερος. III 43, 6.
ἐπιφανέστατος. III 229, 5.
ἑταιρεῖος. VI 13, 9.
εὐδαίμων. V 99, 18 cf. I 191, 14. V 219, 19.
ἐφέστιος. IV 128, 12.
ἱκέσιος. IV 128, 12
Ὅλεως. I 151, 26. II 214, 3. 261, 7. 271, 18. III 47, 11. IV 214, 14. V 145 14. 59, 6. 91, 11. 100, 6. 147, 25. 184, 5. 277, 15. 362, 20.
μακάριος. I 218, 16. V 99, 18 cf. 219, 19
μέγας. I 177, 13. III 225, 1.
μέγιστος. II 279, 21. III 220, 17. 229, 5. IV 52, 1.
νικηφόρος. II 111, 6. III 91, 1. 292, 26.
νοητός. I 193, 26. IV 140, 7.
ξένιος. IV 128, 12.
πάμπλουτος. II 291, 25.
πάνσοφος. II 139, 17.
πιστός. I 158, 21. 240, 14. 241, 3.
πλουτοδότης. II 8, 11.
πρῶτος. II 303, 23. 306, 14. IV 248, 2.
συγγνώμην. V 184, 5.
τελεσφόρος. II 130, 12. 295, 9. III 229, 22. 302, 8. V 137, 12.
ὕψιστος. I 118, 24. 131, 11. VI 128, 28. 185, 2. 206, 11
φιλάνθρωπος. I 28, 14. IV 31, 17. V 287, 4. 374, 15.
φιλάρετος. I 28, 14. 145, 20. II 290, 18. IV 45, 11. 156, 6. V 333, 13.
φιλοδίκαιος. III 37, 20.
φιλόδωρος. I 69, 18. 149, 17. 174, 24. 177, 13. 289, 19. II 7, 3. 130, 12. 141, 7. 185, 9. 274, 22. IV 56, 3. V 72, 1. 365, 14.
φιλόκαλος. I 28, 14. IV 156, 6.
φωσφόρος. II 178, 25.
χρηστός. I 269, 3. III 200, 16. IV 45, 11.

substantiva:

ἀνήρ. I 182, 21. 291, 24. III 134, 18. 179, 9. 192, 2. 302, 13.
ἄρχων. I 190, 18. II 80, 4. 262, 1. 301, 22 cf. VI 5, 16.
βασιλεύς. III 275, 5 (ἀθάνατος). II 262, 1 εἷς ἄρχων καὶ ἡγεμὼν καὶ β. II 105, 25 coni. ποιμήν. I 194, 10 βασιλέων β. II 111, 3. 296, 22 ὁ μέγας β. II 22, 3 τῶν ὅλων. — Cf. III 6, 10. 304, 22. V 246, 19.
βεβαιωτής. V 244, 20.
βραβευτής. II 192, 5. III 62, 4. 237, 18.
γεννητής. V 135, 16 τοῦ κόσμου. IV 248, 2. 293, 15 τῶν ὅλων. V 289, 7 τῶν συμπάντων.
δᾳδοῦχος. III 70, 23.
δεσπότης. I 86, 17. III 160, 10.

δημιουργός. I 90, 20. 135, 11. 200, 12. 286, 12. II 63, 3. III 93, 11. 125, 3. 160, 7. 221, 13. V 64, 15.
διδάσκαλος. III 5, 16. 95, 18.
δικαστής. III 62, 4. IV 253, 20.
εἰρηνοφύλαξ. III 47, 13.
ἐπίτροπος. II 62, 21.
ἑστιάτωρ. V 128, 16.
εὐεργέτης. I 86, 17. 101, 18. 143, 11. II 80, 4. V 65, 26. 277, 15.
ἔφορος. V 255, 11 (coni. δίοπος). V 281, 17 ἀοράτου ψυχῆς. V 328, 3. VI 142, 13 ἀνθρωπίνων πραγμάτων.
ζωοπλάστης. I 104, 25. 132, 22.
ἡγεμών. I 190, 18. 264, 24. 284, 12. II 262, 1. 301, 28. III 27, 20. 134, 18. VI 5, 17. 18, 12 cf. V 50, 5. — IV 181, 13 τῆς ἀποικίας. IV 189, 11 τῆς ἀπ' Αἰγύπτου πάσης ὁδοῦ. IV 256, 3 ὁ θεῶν καὶ ἀνθρώπων. IV 289, 14 τοῦ κόσμου. V 249, 15 τῶν ὅλων. II 240, 25 τοῦ παντός. I 25, 16 πάντων. IV 196, 14 συμπάντων.
ἡνίοχος. III 23, 8 τοῦ παντὸς κόσμου coni. ἔποχος τοῦ οὐρανοῦ. III 51, 23.
κολαστής. V 320, 21.
κοσμοποιός. V 149, 16.
κριτής. V 282, 12.
κτίστης. III 221, 13. V 8, 7.
κυβερνήτης. II 247, 23. III 51, 23. V 55, 7. 347, 9 cf. IV 92, 17.
κύριος. I 73, 5. 86, 10. 17. 115, 20. 128, 18. 129, 19. II 80, 4. 145, 24. 226, 7. 13. III 6, 21. 158, 12. 160, 10. 161, 3 sqq. 218, 16. 239, 3 sqq. IV 27, 23. 28, 6. 23. 248, 9. 307, 6. V 281, 20.
μάρτυς. I 122, 18. II 150, 2. 197, 5. V 87, 17. 147, 21 cf. I 157, 13. 158, 27 sqq. 159, 3 sqq. 240, 5. IV 256, 12. 288, 8 sq. V 87, 17 cf. 88, 16.
νομοθέτης. III 124, 10. 131, 14 cf. II 32, 7.
πανηγεμών. II 105, 17. 140, 12. 145, 7. 183, 26. 227, 26. 263, 23. 302, 25.
πατήρ. I 103, 17. 19. II 183, 26. 226, 18. 301, 22. III 134, 18. — V 126, 9 ὁ ἀνωτάτω θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων. IV 289, 14. V 135, 16 τοῦ κόσμου. II 68, 21 τῶν ἐν οὐρανῷ τε καὶ κόσμῳ. I 100, 6. 291, 24 τῶν ὅλων. I 25, 8. III 15, 11 πάντων. III 302, 13 τῆς ψυχῆς θεραπευτρίδος.
πατὴρ καὶ ποιητής. II 39, 3. IV 280, 12. V 200, 1. 203, 8. 343, 5. VI 176, 20.
ποιητής. V 8, 7 τῶν ὅλων. I 286, 14 γέλωτος.
ποιμήν. II 105, 25 cf. 106, 6.
πολίτης. I 198, 24. 199, 1.
πρύτανις εἰρήνης. IV 307, 19.
σωτήρ. I 101, 18. 231, 3. 13. II 226, 13. 247, 3. 273, 23. 292, 14. III 15, 6. 145, 15. IV 31, 17. 40, 7. 103, 7. V 61, 6. 65, 26. 118, 1. 374, 15. VI 70, 6.
τεχνίτης. II 62, 21. 147, 7.
ὑφηγητής. I 135, 30. III 5, 16. 95, 18.
φυτουργός. II 267, 2.

3. deus et mundus: a) deus non est mundus sed mundi mens vel anima: IV 18, 22 ὁ κόσμος οὐκ ἔστιν ὁ πρῶτος θ. IV 21, 14 cf. 17, 7. III 22, 16 sq. τὸν ὁρατὸν κόσμον ὑπολαβὼν μέγιστον καὶ πρῶτον εἶναι θεόν. III 81, 24 τὸν κόσμον αὐτὸν θεὸν αὐτοκράτορα νομίζων. IV 282, 2 μηδὲν τῶν τοῦ κόσμου μερῶν αὐτοκρατῆ θεὸν ὑπολαμβάνειν εἶναι. VI 76, 6 cf. 79, 7 οἳ τῶν χειροκμήτω νοῦδὲν ᾠήθησαν διαφέρειν τοσοῦτον ὁρατὸν θεόν (i. e. κόσμον). — II 306, 4-6 cf. 269, 15 τὸν δὲ τῶν ὅλων νοῦν, τὸν θεόν, οὐκ ἔξω τῆς ὑλικῆς φύσεως πάσης ἑστάναι περιέχοντα, οὐ περιεχόμενον. II 50, 5 cf. I 119, 22 ὁ νοῦς τῶν ὅλων, ὁ θ — I 85, 12 ἡ γὰρ τῶν ὅλων ψυχὴ ὁ θ. ἐστι κατὰ ἔννοιαν. II 303, 11-23 (τὸν κόσμον) ἢ θεὸν ὄντα αὐτὸν ἢ ἐν αὐτῷ θεὸν περιέχοντα, τὴν τῶν ὅλων ψυχήν. VI 99, 8 ψυχὴ δὲ τοῦ κόσμου ὁ θ. — b) deus non obtinet locum in mundo, ipse est τόπος, χώρα, οἶκος etc.: I 72, 3 θεοῦ γὰρ οὐδὲ ὁ σύμπας κόσμος ἄξιον ἂν εἴη χωρίον καὶ ἐνδιαίτημα. I 72, 5 αὐτὸς ἑαυτοῦ τόπος καὶ αὐτὸς ἑαυτοῦ πλήρης καὶ ἱκανὸς αὐτὸς ἑαυτῷ ὁ θ. III 125, 26 sqq. 126, 7. 218, 18 τόπον γὰρ καλεῖ ... δι' ὑπονοιῶν αὐτὸν τὸν θεόν, ἐπειδὴ περιέχων οὐ περιέχεται. I 124, 14 ὁ μὲν θ. οὐχί που — οὐ γὰρ περιέχεται ἀλλὰ περιέχει τὸ πᾶν. attamen: II 247, 12 τὸν τόπον ... θεάσονται, ᾧ ὁ ἀκλινὴς καὶ ἄτρεπτος θ. ἐφέστηκε. IV 158, 8 εἴς τε τὸν γνόφον, ἔνθα ἦν ὁ θ. — I 182, 9 ὁ θ. καὶ οἶκός ἐστιν, ἀσωμάτων ἰδεῶν ἀσώματος χώρα. II 2, 1. 143, 22. III 244, 23 θεοῦ δὲ οἶκος αἰσθητὸς τίς ἂν εἴη πλὴν ὅδε ὁ κόσμος. V 17, 2 τὸ ... ἱερὸν θεοῦ νομίζειν τὸν σύμπαντα χρὴ κόσμον εἶναι. II 247, 19 τὸν αἰσθητὸν κόσμον ὡς ἂν ὑποπόδιον θεοῦ. II 294, 1 θεοῦ δὲ εἰ καὶ σύμπας ὁ κόσμος

(ὄχημα), οὐκ οἶδα. III 51, 23 ὅρος αὐτοῦ (sc. οὐρανοῦ) ὁ θ., ἡνίοχος καὶ κυβερνήτης αὐτοῦ. — c) deus est ζωῆς αἴτιος: I 9, 11 ζωῆς δὲ θ. αἴτιος. III 152, 26 πηγὴ τοῦ ζῆν ... ἀένναος. III 152, 22-24 μόνος γὰρ ὁ θ. ψυχῆς καὶ ζωῆς καὶ διαφερόντως λογικῆς ψυχῆς καὶ τῆς μετὰ φρονήσεως ζωῆς αἴτιος. I 69, 9 ὁ θ. ἐμπνεύσειεν αὐτῷ δύναμιν ἀληθινῆς ζωῆς. V 84, 6 τοὺς προσκειμένους τῷ θεῷ ζῆν ἅπαντας. V 84, 8 οἱ δὲ τὴν παρὰ τῷ ὄντι θεῷ τεταγμένοι τάξιν ἀθάνατον βίον ζῶσιν. II 10, 9 οὓς γὰρ ὁ θ. ... μετέθηκεν ἐκ φθαρτῶν εἰς ἀθάνατα γένη. VI 99, 4 ὑπονοεῖν, ὅτι ἀκολουθήσει θεῷ θάνατος. VI 106, 2 τοσούτου θεοῦ κατηγορεῖν θάνατον. — d) deus est φῶς: III 221, 3 ὁ θ. φῶς ἐστι. II 69, 20 ἑώρα δὲ ὁ θ. καὶ πρὸ γενέσεως φωτὶ χρώμενος ἑαυτῷ. I 193, 22 τὸν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸν ... φωτὶ χρώμενον ἑαυτῷ. V 67, 18 ὁ δὲ θ. ... ἡλίου ἥλιος, νοητὸς αἰσθητοῦ. V 317, 16 ὅταν θ., ὁ νοητὸς ἥλιος, ἀνάσχῃ καὶ ἐπιλάμψῃ ψυχῇ. IV 27, 17 ἐπειδὰν οὖν ἡ ψυχὴ ... θεῷ περιλαμφθῇ καὶ ὅλη δι' ὅλων νοητοῦ φωτὸς ἀναπλησθεῖσα. V 346, 14 οἱ τὸν θεὸν θεῷ φαντασιωθέντες, φωτὶ φῶς. III 220, 17 τὸ τοῦ ἀοράτου καὶ μεγίστου θεοῦ ... φῶς. III 157, 7 πηγὴ δὲ τῆς καθαρωτάτης αὐγῆς θ. ἐστιν. II 62, 13 τῷ δὲ θεῷ ὡς ἐν αὐγῇ καθαρᾷ πάντα ἀρίδηλα. III 229, 25 cf. I 193, 26. II 178, 25. III 229, 5 αἱ τοῦ θεοῦ αὐγαί. III 229, 22 ταῖς ἀρχετύποις καὶ ἀσωμάτοις ἀκτῖσι τῆς λογικῆς πηγῆς τοῦ τελεσφόρου θεοῦ περιλάμπεται. III 229, 13 σοὶ τὸ ἱερὸν φέγγος ὁ θ. ἀκτινοβολεῖ. V 346, 8 ὁ θ. ἑαυτοῦ φέγγος ὢν δι' αὐτοῦ μόνου θεωρεῖται. III 263, 13 παραχωροῦντας τῷ θεῷ τὸ φαιδρύνειν. II 283, 7 ἀφ' οὗ τὸ ἀληθείας φέγγος ἤρξατο ὁ θ. ἐναστράπτειν αὐτῷ. I 136, 4 ἐν σκιᾷ ὁ θ. οὐκ ἐναργῶς, Μωυσεῖ δέ. — e) deus ante mundum erat et mundum creavit: III 220, 7 ὁ πρὸ τῶν ὅλων θ. IV 282, 6 θεὸν δὲ πρότερον οὐκ ὄντα ... λέγειν οὐ θεμιτόν. IV 280, 10 ἀρχὴ δ' ἀρίστη πάντων μὲν τῶν ὄντων θ. III 40, 3 ἀρχὴ ... γενέσεως ὁ θ. I 114, 24 ὑπὸ θεοῦ δὲ μηδὲν οἰόμενος γεγονέναι. III 27, 6 σωμάτων καὶ πραγμάτων αἱ ἀρχαὶ κατὰ θεὸν ἐξετάζονται μόνον. II 151, 18 ἀρχήν τε καὶ τέλος τῶν ἁπάντων εἶναι θεόν. II 149, 3 (ἀρχὴ καὶ πέρας τῶν ἁπάντων). I 28, 19 ἀρχὴν καὶ τέλος τῶν γεγονότων ὁ θ. ἁρμόσασθαι διανοηθείς. III 28, 21 τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ τέλη κατὰ θεὸν ὡμολόγησεν. II 252, 25 θεὸν ἢ μὴ συνόλως ἢ μὴ ὡς πρῶτον αἴτιον ὄν. V 3, 10 τὸν ... αἴτιον γενέσεως ὄντα θεὸν παρακαλυψάμενοι. I 119, 25 θεὸν τὸν μὲν οὐδενὸς αἰτιόν φησιν εἶναι. I 71, 5 sqq. τῶν γὰρ γινομένων τὰ μὲν καὶ ὑπὸ θεοῦ γίνεται καὶ δι' αὐτοῦ, τὰ δὲ ὑπὸ θεοῦ μέν, οὐ δι' αὐτοῦ δέ. III 290, 2. 7 στάθμην καὶ μέτρον καὶ ἀριθμὸν τῶν ὅλων ... εἶναι τὸν θεόν. II 288, 20 ἰδέα ... τῶν ἰδεῶν, καθ' ἣν ὁ θ. ἐτύπωσε τὸν κόσμον. I 28, 5 θεσμοῖς καὶ νόμοις, οὓς ὥρισεν ὁ θ. ἀκινήτους ἐν τῷ παντί. V 122, 17 ὑπομιμνήσκων ὁ θ. τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως. VI 85, 9 τὸ μὲν δὴ πρότερον (sc. τὸ μηκέτι κοσμοποιῆσαι) ἀλλότριον θεοῦ. V 203, 18 τὸ γὰρ περὶ θεοῦ σκοπεῖν καὶ κόσμου. III 263, 25 τῷ πάσης γενέσεως διεζευγμένῳ κατὰ τὴν οὐσίαν θεῷ. II 183, 23 τοῦ μόνου τῶν γινομένων αἰτίου θεοῦ. I 199, 24 ὁ θ. αἴτιον, οὐκ ὄργανον. I 200, 9 εὑρήσεις γὰρ αἴτιον μὲν αὐτοῦ (sc. τοῦ κόσμου) τὸν θεὸν ὑφ' οὗ γέγονεν. II 120, 22 πάντα φάσκειν ὑπὸ θεοῦ γενέσθαι. III 244, 2 θεοῦ γὰρ ἴδιον λέγειν πάντως τὰ γενησόμενα. II 5, 2 σύμπας οὐρανὸς ὑπὸ θεοῦ γέγονεν. V 73, 9 τοῦ θεοῦ καὶ ὁ αἰσθητός ἐστιν οὐρανὸς καὶ ὁ νοητός. IV 277, 7 ὁ δ' αὐτὸς ἦν καὶ κόσμου θ. III 256, 14 πᾶς ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ κόσμος ἀνάθημα θεοῦ. III 250, 6 τὸ τοῦ θεοῦ καλὸν ποίκιλμα, ὅδε ὁ κόσμος. III 180, 17 ὁ σύμπας οὐρανός τε καὶ κόσμος ... θεοῦ καρπός ἐστιν. V 72, 25 ἐξ ἀρχῆς ὅτε ἐποίησεν ⟨ὁ θ.⟩. I 6, 4 ὡς ἄρα τὴν μεγαλόπολιν κτίζειν διανοηθεὶς ἐνενόησε πρότερον τοὺς τύπους αὐτῆς. II 134, 13 πᾶσαν τὴν δι' ὅλων ὕλην ἐργασαμένου καὶ διακοσμήσαντος θεοῦ. I 13, 25 ἐβουλήθη γὰρ ὁ θ. δολιχεύειν τὴν φύσιν. III 36, 9 ἡ τοῦ θεοῦ τέχνη, καθ' ἣν ἐδημιούργει τὰ σύμπαντα. I 129, 8 τὸν θεὸν πεποιηκότα φύσεις ἐξ ἑαυτῶν ἐπιλήπτους. I 196, 9 κέχρηκε γὰρ ὁ θ. τὰ γενητὰ πάντα πᾶσιν. I 115, 14 τὸν τὰ ὅλα συστησάμενον ἐκ μὴ ὄντων. III 266, 3 ἀσχημάτιστον οὖσαν τὴν τῶν πάντων οὐσίαν ἐσχημάτισε. V 79, 15 ἐξ ἐκείνης (sc. οὐσίας) γὰρ πάντ' ἐγέννησεν ὁ θ. VI 85, 20 ἐμπρεπὲς δὲ θεῷ τὰ ἄμορφα μορφοῦν. III 36, 25 ἐπῆνεσε δὲ ὁ θ. οὐ τὴν δημιουργηθεῖσαν ὕλην. I 8, 5 ἐποίησεν ὁ θ. τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. II 143, 12 αἴτιός ἐστι τοῦ τὸ μέγιστον ἀναβλαστῆσαι φυτόν, τόνδε τὸν κόσμον. IV 168, 15 θεῷ ... ὁ σύμπας κόσμος ὑποβέβληται. III 221, 10 τὸν θεὸν φῶς καὶ σκότος διατειγίσαι. IV 36, 4 ὁ θ. ἀνέτειλε φῶς. II 63, 3 δημιουργὸς δὲ καὶ

χρόνου θ. IV 256, 18 ὁ τῆς γῆς ἅπας ἐν κύκλῳ περίβολος ἐσχατιὰ τῶν ἔργων ἐστὶν αὐτοῦ. I 12, 3 προστάττει ὁ θ. τὸ μὲν ὕδωρ ... I 13, 16 ἅπασαν τὴν τῶν φυτῶν ὕλην ἐκ γῆς ἀνεδίδου τελείαν. I 145, 7 μέλλων ὁ θ. δημιουργεῖν καὶ τὰς σώματος προκοπάς. — VI 75, 11 γενέσεως δ' αὐτοῦ (sc. κόσμου) θεὸν αἴτιον, φθορᾶς δὲ μηκέτι θεόν. VI 105, 14 cf. 81, 13 ὁ γὰρ θ. οὐκ ἀταξίας καὶ ἀκοσμίας καὶ φθορᾶς ἀλλὰ τάξεως καὶ εὐκοσμίας καὶ ζωῆς καὶ παντὸς αἴτιος. VI 85, 7 τίνος ἕνεκα τὸν κόσμον φθερεῖ ὁ θ.; VI 97, 13 ὃ (sc. νόσημα) γένοιτ' ἂν αἴτιον θεῷ τοσούτῳ διαλύσεως. VI 105, 10-13 φθειρόμενος ὁ κόσμος ἤτοι ὑπό τινος ἑτέρας φθαρήσεται αἰτίας ἢ ὑπὸ θεοῦ. — II 74, 2 καὶ ἥλιος ἦν ἔργον θεοῦ. I 71, 8. 73, 4. 10 „ἐφύτευσεν ὁ θ. παράδεισον". I 71, 9 τὸ δὲ ἄλογον ὑπὸ θεοῦ μὲν γέγονεν, οὐ διὰ θεοῦ δέ. V 371, 8 οὓς (sc. θῆρας) ὁ θ. ἅμα τῇ πρώτῃ γενέσει τοῦ παντὸς ἐδημιούργει. VI 85, 17 ἀμώμητα δὲ καὶ ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνεπόρθωτα τὰ τοῦ θεοῦ ... δημιουργηθέντα.

4. θεοῦ δυνάμεις, λόγος, λόγοι et ἄγγελοι, υἱός et υἱοί, σοφία, ἐπιστήμη, δίκη, πνεῦμα, ὄνομα, ῥῆμα: IV 145, 14 θεὸς δ' ἡ ἀνωτάτω καὶ μεγίστη δύναμις ὤν. I 226, 3 ἀπερίγραφος γὰρ ὁ θ.; ἀπερίγραφοι δὲ καὶ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. I 226, 9 (ἡ ψυχὴ) πεισθεῖσα τὸν ἀνωτάτω εἶναι θεόν, ὃς ὑπερκέκυψε τὰς δυνάμεις ἑαυτοῦ. IV 14, 15 ἐκ τῶν αὐτοῦ δυνάμεων ἀνακρεμάσας τὴν ψυχὴν ὁ θ. II 56, 9 τὸν θεὸν καὶ τὰς αὐτοῦ δυνάμεις ὁρᾷ ὁ σοφός. II 73, 20 ὁ γὰρ θ. ταῖς δυνάμεσι πρὸς μὲν ἑαυτὸν ἀκράτοις χρῆται. I 120, 24 τὸ ἔμψυχον δόγμα τὸ θεῷ τὰς ἁπάσας δυνάμεις ἐπιγράφον. I 195, 21 ταπίγεια ... καθοδον δυνάμεων θεοῦ προσδοκήσαντα. V 279, 13 ὁ θεὸς τὰς σωτηρίους δυνάμεις ἐμπαρέσχεν. I 225, 18 ὁ θ. δορυφορούμενος ὑπὸ δυεῖν τῶν ἀνωτάτω δυνάμεων. II 79, 22 ταῖς τοῦ ὄντος δυνάμεσι, κυρίῳ τε καὶ θεῷ. III 239, 21 χαριστικῆς ... δυνάμεως θ., βασιλικῆς δὲ κύριος ὄνομα. III 38, 16 τήν τε χαριστικὴν (δύναμιν) ..., ἣ προσαγορεύεται θ., καὶ τὴν κολαστικήν ..., ἣ προσονομάζεται κύριος, II 150, 16. IV 28, 23. V 74, 9. 364, 15 (θ. = δύναμις), καθ' ἣν εὐεργετεῖ opp. κύριος, καθ' ἣν ἄρχει. IV 224, 2 cf. II 255, 4. III 131, 3. 161, 31. IV 27, 23. 28, 6 θ. = ποιητικὴ δύναμις opp. ἡ δὲ βασιλικὴ κύριος. II 144, 1 ὑπὸ χειρῶν θεοῦ τῶν κοσμοποιῶν αὐτοῦ δυνάμεων. I 176, 19 κατὰ τὸν ἕνα ὄντως ὄντα θεὸν δύο τὰς ἀνωτάτω εἶναι καὶ πρώτας δυνάμεις ἀγαθότητα καὶ ἐξουσίαν. I 128, 24 ὑπὸ δυνάμεως τῆς αὐτῆς ἀγαθότητος τοῦ αἰτίου, ἥτις ἐστὶν ὁ θ. I 254, 22 μία οὖσα τοῖς ἄλλοις ἰσότιμος ἡ νομοθετική. III 301, 3 τὴν ἴλεω τοῦ θεοῦ χεῖρα καὶ δύναμιν. IV 223, 9. V 56, 8 τῆς ἵλεω τοῦ θεοῦ δυνάμεως. I 233, 13 ταχεῖαν δὲ καὶ ἄχρονον θεοῦ δύναμιν. I 70, 15 τεἰναντος τοῦ θεοῦ τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ δύναμιν διὰ τοῦ μέσου πνεύματος. II 279, 16 πρὸς βοήθειαν δύναμις ... ἐφεδρεύει παρὰ θεῷ. IV 276, 14 ἐπιπνέουσα θεοῦ δύναμις. IV 54, 9 ἐρρωμενεστέρᾳ δυνάμει τῇ κατὰ θεὸν χρώμενος. I 174, 15 τὸ δὲ στῆναι καὶ ἄτρεπτον κτήσασθαι διάνοιαν ἐγγύς ἐστι βαίνειν θεοῦ δυνάμεως. IV 155, 7 n. ⟨ἀκινδύνως ἐκμανθάνοντας τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ⟩. IV 215, 19 ἀντίμιμον γεγονὸς θεοῦ δυνάμεως. IV 278, 26 θεοῦ δυνάμεως ἀφικνουμένης. V 64, 7 καταλαβεῖν τὴν ἀνωτάτω καὶ πάνθ' ὑπερβάλλουσαν θεοῦ δύναμιν. II 75, 27 πάντα γὰρ ταῦτα δυνάμει θεοῦ μεταβολὰς δέχεται. — III 254, 1 sqq. ὁ θεός disting. θεός = λόγος. III 218, 13 ὁ θεῖος λόγος, ὃν ἐκπεπλήρωκεν ὅλον δι' ὅλων ἀσωμάτοις δυνάμεσιν αὐτὸς ὁ θ. III 219, 5 ὧν τὸ μὲν ἕτερον θεός ἐστι λόγος, τὸ δὲ ἕτερον ὁ πρὸ τοῦ λόγου θ. I 277, 4 cf. II 15, 15 ὁ θ., ἡ τοῦ πρεσβυτάτου λόγου πηγή. I 107, 28 τὸ δὲ γενικώτατόν ἐστιν ὁ θ., καὶ δεύτερος ὁ θεοῦ λόγος. I 151, 29 ὁ λόγος δὲ τοῦ θεοῦ ὑπεράνω παντός ἐστι τοῦ κόσμου καὶ πρεσβύτατος καὶ γενικώτατος τῶν ὅσα γέγονε. II 269, 15 sqq. τὸν τῶν ὅλων νοῦν, τὸν θεόν, οἶκον ἔχειν φησὶ τὸν ἑαυτοῦ λόγον. III 126, 2 τῷ ... ἑαυτοῦ λόγῳ ὁ θ. πατρίδα οἰκεῖν τὴν ἐπιστήμην ἑαυτοῦ ... δεδώρηται. III 133, 16 πατρὸς μὲν θεοῦ (ὁ λόγος θεῖος ἔλαχεν). II 284, 4 ὑποβολεὺς δὲ λόγου νοῦς, ὡς νοῦ θ. II 135, 3 λόγος ὁ ἀΐδιος θεοῦ τοῦ αἰωνίου. I 150, 11. 18. 23 λόγος θεοῦ συνεχής, ἐοικὼς δρόσῳ, κύκλῳ πᾶσαν περιειληφὼς καὶ μηδὲν μέρος ἀμέτοχον αὐτοῦ ἐῶν. I 200, 10 εὑρήσεις ... ὄργανον δὲ λόγον θεοῦ δι' οὗ κατεσκευάσθη (ὁ κόσμος). I 7, 12 cf. 8, 4 τὸν νοητὸν κόσμον εἶναι ... θεοῦ λόγον. II 257, 9. III 52, 8. 132, 7. V 21, 9 θεοῦ γὰρ εἰκὼν λόγος ὁ πρεσβύτατος. I 134, 18 σκιὰ θεοῦ δὲ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐστιν. III 32, 17 ὁ θεὸς ἀκονησάμενος τὸν τομέα τῶν συμπάντων αὐτοῦ λόγον. I 49, 1 θεοῦ δὲ λόγος ... οὐ κοσμούμενος κάλλει, κόσμος δ' αὐτός. III 298, 17 cf. 288, 7 ⟨ὁ⟩ οἰνοχόος τοῦ θεοῦ καὶ συμποσίαρχος λόγος. I 66, 14 τῷ γὰρ περιφανεστάτῳ καὶ τηλ-

αυγεστάτῳ ἑαυτοῦ λόγῳ ὁ θ. ἀμφότερα ποιεῖ, τήν τε ἰδέαν τοῦ νοῦ (= οὐρανόν) ... καὶ τὴν ἰδέαν τῆς αἰσθήσεως (= γῆν). III 236, 14 οὔτε γὰρ θ. οὔτε λόγος θεῖος ζημίας αἴτιον. II 86, 6 ὁ ἑρμηνεὺς τοῦ θεοῦ λόγος καὶ προφήτης. II 184, 15 τοῖς πρὸς θεὸν ὀρθῷ λόγῳ βραβευομένοις. I 152, 7. 9. 13 θεοῦ λόγῳ τραφῆναι. I 152, 30 ἃς (sc. ἐπιστήμας) οὐχ ὁ αἰσθητὸς λόγος ἀλλ' ὁ θ. δωρεῖται. II 28, 6 ὁ θεοῦ λόγος ποτίζει τὰς ἀρετάς. II 17, 13 τὸ μὴ δι' ἑαυτῶν παρὰ θεοῦ δ' ἐγγυᾶσθαι λόγον. III 223, 7 ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ λόγος, ὅταν ἐπὶ τὸ γεῶδες ἡμῶν σύστημα ἀφίκηται. III 220, 3 (Ἰακὼβ) οὐκέτι θεῷ, λόγῳ δ' ὑπαντᾷ θεοῦ. II 137, 13 σφραγὶς θεοῦ = ὁ ἀΐδιος λόγος. III 53, 2 τρυγών = ὁ θεοῦ λόγος. I 66, 2 βιβλίον δὲ εἴρηκε τὸν τοῦ θεοῦ λόγον. IV 98, 12 ὁ θεὸς ἢ λόγος ἢ νόμος θεῖος. II 22, 11. 14 τὴν βασιλικὴν ... ὁδὸν ... ὁ νόμος καλεῖ θεοῦ ῥῆμα καὶ λόγον. III 139, 4 μάννα = ῥῆμα θεοῦ καὶ λόγος θεῖος. II 257, 3 ἀρχὴ καὶ ὄνομα θεοῦ καὶ λόγος καὶ ὁ κατ' εἰκόνα ἄνθρωπος καὶ ὁ ὁρῶν, Ἰσραήλ. — I 158, 22 οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ εἰσιν ὅρκοι καὶ νόμοι τοῦ θεοῦ καὶ θεσμοὶ ἱεροπρεπέστατοι. II 20, 3 ὅσοι γὰρ θεοῦ λόγοι, τοσαῦτα ἀρετῆς ἔθνη τε καὶ εἴδη. II 32, 3 τίς ἂν ἐχώρησε θεοῦ λόγων ἰσχύν. I 261, 12 ἐὰν ἐρευνᾷς τοὺς ἱεροφαντηθέντας λόγους μὲν θεοῦ. III 219, 25 οὐ γὰρ ἀξιῶν ὁ θ. εἰς αἴσθησιν ἔρχεσθαι τοὺς ἑαυτοῦ λόγους. II 277, 15 τοὺς τοῦ θεοῦ λόγους ... φωτὸς τρόπον ὁρωμένους. II 278, 4 οἱ τοῦ θεοῦ λόγοι ὅρασιν ἔχουσι τὴν ἐν ψυχῇ κριτήριον. II 245, 2 (νοηταὶ ἀρεταί), ἃς λαλεῖ ὁ θ. ἀδιαφορούσας λόγων θείων. III 236, 11 ἄνω δὲ καὶ κάτω διὰ πάσης αὐτῆς (sc. κλίμακος) οἱ τοῦ θεοῦ λόγοι χωροῦσιν. — I 178, 21 ἴδε τὸν ἀνθεστῶτα ἐξεναντίας θεοῦ λόγον ἐνωπλισμένον ἄγγελον. III 172, 8 ἄγγελος ὑπηρέτης τοῦ θεοῦ, λόγος. III 256, 1 τὴν τοῦ θεοῦ εἰκόνα, τὸν ἄγγελον αὐτοῦ λόγον. II 45, 3 ἀγγέλους τοὺς μὲν τῆς προσρήσεως ἀξίους πρεσβευτάς τινας ἀνθρώπων πρὸς θεὸν καὶ θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους. I 204, 7 ἄγγελοι γὰρ στρατός εἰσι θεοῦ. IV 26, 19 ἄγγελοι ... ὑποδιάκονοι καὶ ὕπαρχοι τοῦ πρώτου θεοῦ. III 155, 10 ἄγγελοι δ' οἰκέται θεοῦ. — II 257, 2 ὡς υἱὸς θεοῦ προσαγορεύεσθαι, σπουδαζέτω κοσμεῖσθαι κατὰ τὸν πρωτόγονον αὐτοῦ λόγον. II 63, 6 ὁ ... κόσμος οὗτος νεώτερος υἱὸς θεοῦ. III 179, 6 Ἰσαὰκ ... ὁ ἐνδιάθετος υἱὸς θεοῦ. II 256, 14 cf. V 76, 23. 24 τοῦ ἑνὸς υἱοὶ θεοῦ. II 257, 8 θεοῦ παῖδες νομίζεσθαι. II 63, 5 υἱωνοῦ τάξιν ἔχειν πρὸς θεὸν τὸν χρόνον. — I 78, 2 ἡ (θεοῦ σοφία) δέ ἐστιν ὁ θεοῦ λόγος. II 276, 9 αὕτη (sc. ἡ σοφία) θεοῦ τὸ ἀρχέτυπον [ἡλίου] φέγγος, οὗ μίμημα καὶ εἰκὼν ἥλιος. V 283, 8 σοφίαν δὲ πρεσβυτέραν ... τοῦ κόσμου παντὸς οὖσαν ὁ θ.... οὔτε δυνατὸν ἄλλῳ τῳ κρίνειν ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ. I 100, 7 τὴν μητέρα τῶν συμπάντων, τὴν ἀρετὴν καὶ σοφίαν τοῦ θεοῦ. II 176, 5 sqq. μητέρα δὲ τὴν τοῦ πεποιηκότος ἐπιστήμην, ᾗ συνὼν ὁ θ. οὐχ ὡς ἄνθρωπος ἔσπειρε γένεσιν. I 182, 9 ὁ θ.... καὶ σοφίας ἀνήρ. III 121, 5-16 ἥ γε θυγάτηρ τοῦ θεοῦ, σοφία. III 30, 5 ἡ θεία σοφία, διὰ τὸν μόνον θεόν, οὗ κτῆμά ἐστι, τὴν μόνωσιν ἀγαπῶσα. I 62, 23 ὅσα δὲ ἐπιστήμη θεοῦ (δημιουργεῖται). I 81, 19 οὐ καὶ ἡ σοφία ἐστὶν αὐτή, τοῦ δημιουργοῦ καὶ κτωμένου θεοῦ. I 81, 23 ἡ δὲ καθόλου φρόνησις ἡ οἰκοῦσα τὴν τοῦ θεοῦ σοφίαν. III 297, 14 ἐντρύφημα καὶ θεοῦ σοφία καὶ σοφίας θ. III 152, 16 ἡ τοῦ θεοῦ σοφία ἁγία τέ ἐστιν. I 228, 13 ἐπειδὰν δὲ ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, ὁ θ., παραδιδῷ τὰς ἐπιστήμας τῷ θνητῷ γένει. III 139, 7 τὴν αἰθέριον σοφίαν ὁ θ. ταῖς εὐφυέσι καὶ φιλοθεάμοσιν ἄνωθεν ἐπιψεκάζει διανοίαις. II 76, 19 ὅταν γὰρ ὁ θ. παραδιδῷ τὰ τῆς ἀιδίου σοφίας θεωρήματα. I 108, 3 οὗτος δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ποτίζεται κάλλιστον ποτὸν σοφίαν ἐκ τῆς πηγῆς, ἣν αὐτὸς ἐξήγαγεν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ σοφίας. I 265, 2 τὸν τῆς σοφίας ἡγεμόνα θεὸν ἰδεῖν. I 123, 12 σοφία μαρτυρουμένη ὑπὸ θεοῦ. II 29, 25 πόθεν γὰρ τὴν ... διάνοιαν εἰκός ἐστι πληροῦσθαι πλὴν ἀπὸ σοφίας θεοῦ. II 33, 24 ἀπερίγραφος γὰρ ὁ σοφίας θεοῦ πλοῦτος. III 71, 10 κατάληψις ἀσφαλὴς καὶ βεβαία τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας. II 74, 12 ἐπιστήμην θεοῦ καὶ σοφίαν ... τίς ἂν ἀκραιφνῆ δέξασθαι δύναιτο θνητὸς ὤν; II 57, 10 Ἄννα, τῆς τοῦ θεοῦ δώρημα σοφίας. I 77, 17. 19. 78, 2 ἀπὸ τῆς Ἐδέμ, τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας. II 33, 22 ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλῆσαι, ἐπὶ τὴν δένναον τοῦ θεοῦ σοφίαν. III 71, 16 ἐπὶ τὴν τοῦ θεοῦ σοφίαν, τὸν μέγαν ὡς ἀληθῶς ποταμόν. I 107, 22-24 ἡ γὰρ ἀκρότομος πέτρα ἡ σοφία τοῦ θεοῦ ἐστιν. I 284, 20 πέτραν τὴν στερεὰν καὶ ἀδιάκοπον ἐμφαίνων σοφίαν θεοῦ. — III 189, 30. IV 72, 4. 212, 16 ἡ πάρεδρος θεοῦ δίκη. II 251, 29 ἡ ὀπαδὸς τοῦ θεοῦ δίκη. — I 69, 16 „πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος". II 46, 7 λέγεται δὲ θεοῦ πνεῦμα καθ' ἓνα μὲν τρόπον ὁ ῥέων ἀὴρ ἀπὸ γῆς. I 69, 12 διὰ τί ᾠξίωσεν ὁ θ. ὅλως τὸν ... νοῦν πνεύματος θείου.

II 45, 20 ἀμήχανον τὸ τοῦ θεοῦ καταμεῖναι καὶ διαιωνίσαι πνεῦμα. V 329, 5 ἐμπνεύσαντος θεοῦ τῆς ἰδίας δυνάμεως. I 70, 13 τὸ μὲν οὖν ἐμπνέον ἐστὶν ὁ θ. I 70, 26 τούτῳ μόνῳ (sc. τῷ προσώπῳ) ἐμπνεῖ ὁ θ. V 237, 11 ἀνθρώπῳ τῷ πρώτῳ ... ἐμφυσῆσαι πνοὴν ζωῆς τὸν θεόν. — IV 12, 21 ὀνόματος γὰρ ὁ θ. οὐ δεῖται. IV 231, 5 ᾧ τῶν τεττάρων αἱ γλυφαὶ γραμμάτων ἐνεσφραγίσθησαν, ἐξ ὧν ὄνομα τοῦ ὄντος φασὶ μηνύεσθαι, ὡς οὐχ οἷόν τε ὂν ἄνευ κατακλήσεως θεοῦ συστῆναί τι τῶν ὄντων. V 85, 10 cf. 87, 18. IV 287, 17 μὴ θεοῦ ὄνομα λαμβάνειν ἐπὶ ματαίῳ. V 86, 8 μὴ ῥᾳδίως ἐπιχειρῶσιν ὀνομάζειν θεόν. IV 290, 18 τῷ τοῦ θεοῦ πολυωνύμῳ καταχρησάμενος ὀνόματι. IV 137, 14 sq. θ. Ἀβραὰμ καὶ θ. Ἰσαὰκ καὶ θ. Ἰακώβ. II 150, 17 τῇ ... κοσμοποιίᾳ πάσῃ τὸ τοῦ θεοῦ ὄνομα ἀναλαμβάνεται. V 148, 9 περὶ τὴν ἱερὰν πρόσρησιν θεοῦ. IV 248, 7 θεοῦ προσρήσεως ἀλγεῖν. IV 280, 10 μὴ λαμβάνειν ἐπὶ ματαίῳ θεοῦ πρόσρησιν. — IV 279, 15 ὅσα ἂν λέγῃ ὁ θ., οὐ ῥήματά ἐστιν ἀλλ' ἔργα. III 168, 11. 16 οὐ ⟨γὰρ⟩ γράμματα ... ἢ συνόλως ῥήματα καὶ ὀνόματα χαρίζεται ὁ θ. II 22, 11. 14. III 139, 4 (θεοῦ ῥῆμα καὶ λόγος). IV 279, 14 ὁρατὴν δὲ ὡς ἀληθῶς τὴν θεοῦ (φωνήν). II 75, 4 μονάδας ... ἀκράτους ὁ θ. λαλεῖ. IV 279, 18 cf. II 261, 7. IV 272, 7 τὰ τοῦ θεοῦ λόγια.

5. deus et homo. a) deus hominem sibi similem creavit: I 25, 14 εἶπεν ὁ θ. „ποιήσομεν". III 124, 20 πάντα τἄλλα εἰπὼν ὑπὸ θεοῦ γενέσθαι μόνον τὸν ἄνθρωπον ὡς ἂν μετὰ συνεργῶν ἑτέρων ἐδήλωσε διαπλασθέντα. II 263, 21 τὴν τούτου (sc. ἀνθρώπου) κατασκευὴν ... περιῆψε. V 329, 10 τοῦ (πρώτου ἀνθρώπου) πατὴρ θνητὸς οὐδείς, ὁ δὲ ἀίδιος θ. I 49, 8 ἡ ... ἡμετέρα γένεσις ἐξ ἀνθρώπων, τὸν δέ θ. ἐδημιούργησεν. I 52, 3 ὃν (sc. ἄνθρωπον) σπουδῇ διαπλάσας ὁ θ. I 47, 20 οὐκ ἐκ τοῦ τυχόντος μέρους τῆς γῆς ἔοικεν ὁ θ. χοῦν λαβὼν τὸν ἀνθρωποειδῆ τοῦτον ἀνδριάντα πλάττειν ἐθελῆσαι. II 269, 5 χοῦν εἰς ἀνθρωπείαν μορφὴν τοῦ θεοῦ διαπλάσαντος. VI 42, 9 ἣν (sc. ψυχήν) ὁ θ. ἐκ πάντων ἀχείρωτον ἐδημιούργησεν. I 71, 3 τὸν μὲν νοῦν ἐψυχῶσθαι ὑπὸ θεοῦ. I 7, 16 cf. 23, 3. 4. 46, 16. 69, 3. 5. 91, 4. 134, 20. 24. 278, 3. II 137, 16. 142, 16. III 52, 9 κατ' εἰκόνα θεοῦ διετυπώθη (ὁ πρῶτος ἄνθρωπος). V 326, 18 τὴν εὐγένειαν, εἰ θ. αὐτὴν εἰς ἀνθρωπόμορφον ἰδέαν ἐτύπωσε. I 53, 1 μέχρι μὲν γὰρ εἷς ἦν (ὁ πρῶτος ἄνθρωπος), ὡμοιοῦτο κατὰ τὴν μόνωσιν κόσμῳ καὶ θεῷ. I 277, 16 μόνον γὰρ δὴ τῶν ἐπὶ γῆς φυτὸν οὐράνιον ὁ θ. ἄνθρωπον εἰργάσατο. I 84, 11. 14 τοῦ πλασθέντος διαφέρει δν ἐποίησεν ὁ θ. ἄνθρωπον. III 125, 3 τοῦ ... πρὸς ἀλήθειαν ἀνθρώπου, ὃς δὴ νοῦς ἐστι καταρώτατος εἷς ὁ μόνος θ. δημιουργός. II 253, 13 ὁ θ. τῷ (sc. νῷ) μὲν τὰς ἐννοίας, τῇ (sc. αἰσθήσει) δὲ τὰς ἀντιλήψεις ἐπομβρεῖ. I 245, 16 τῶν αἰσθήσεων τὰς μὲν ἑπομένας τῷ νῷ κινήσεις ... ὁμολογητέον κατὰ θεὸν συμβαίνειν. I 125, 18 διὰ τοῦτο ὁ θ. οὐκ ἔδωκεν αἰσθησιν τῷ ζῴῳ, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ζῴου. III 92, 17 ἵνα καὶ τὸ λέγειν καὶ τὸ αἰσθάνεσθαι καὶ τὸ καταλαμβάνειν ἀνυπαιτίως καὶ ὑγιεινῶς κατὰ θεὸν ἐξετάζηται. III 138, 14 θεοῦ γὰρ ἔργον ἴδιον τὸ τρίτον (τὸ νοεῖν, τὸ ὁρᾶν, τὸ αἰσθάνεσθαι). I 26, 2 τῆς αὐτοῦ συγγενείας μεταδοὺς ὁ θ. ἀνθρώπῳ τῆς λογικῆς. I 277, 9 ἀρχέτυπον μὲν φύσεως λογικῆς ὁ θ. ἐστι. III 227, 1 ἀνθρώπῳ λόγος δώρημα κάλλιστον ἐδόθη παρὰ θεοῦ. I 159, 29. 198, 7. III 161, 17. IV 298, 20 (ἄνθρωπος κτῆμα θεοῦ). I 131, 25 ἐνίους δὲ ὁ θ. καὶ πρὸ τῆς γενέσεως καλῶς διαπλάττει. VI 206, 14 ὅσῳ θ. ἀνθρώπων διαφέρει. V 361, 10 οὐδέ τινος ἡλικίας ἄμοιρος ὢν (M. ἦν) ὁ θ. ἔνειμεν ἀνθρώπων γένει. — b) animae et mentis cum deo commercium: III 251, 13 δύο ... ἱερὰ θεοῦ (κόσμος, ψυχή). III 298, 9. 13 cf. 299, 10 πόλιν γὰρ θεοῦ καθ' ἕνα μὲν τρόπον τὸν κόσμον καλεῖ ..., καθ' ἕτερον δὲ τὴν ψυχὴν τοῦ σοφοῦ. III 237, 2 σπούδαζε, ὦ ψυχή, θεοῦ οἶκος γενέσθαι. I 194, 19 cf. II 227, 19. 22. 228, 5 οἶκον οὖν ἐπίγειον τὴν ἀόρατον ψυχὴν τοῦ ἀοράτου θεοῦ. I 194, 9 παρασκευάζωμεν τὸν τόπον ἐκεῖνον (sc. τὴν ψυχήν) ὡς ἔνεστι κάλλιστον, ἀξιόχρεων ἐνδιαίτημα θεοῦ γεννησόμενον. I 259, 6 ᾗ (sc. ψυχῇ) δ' ἐμπεριπατεῖ ὁ θ. III 253, 21 πάγκαλόν γε αὔχημα ψυχῇ, τὸ ἀξιοῦν θεὸν ἐπιφαίνεσθαι καὶ ἐνομιλεῖν αὐτῇ. V 41, 5 πειρᾶσθαι δ' ὅλην (ψυχὴν) δι' ὅλων ἀκηλίδωτον ἁγιάζειν, ὡς ἰδόντα μὴ ἀποστραφῆναι θεόν. II 67, 6 μόνη δὲ ἡ ἀνθρώπου ψυχὴ δεξαμένη παρὰ θεοῦ τὴν ἐκούσιον κίνησιν. I 232, 10 δίκαιον τῶν τῆς ψυχῆς κινημάτων ὅσα πρῶτα ἢ τάξει ἢ δυνάμει θεῷ ὁμολογεῖν. I 73, 6 πρέπει τῷ θεῷ φυτεύειν καὶ οἰκοδομεῖν ἐν ψυχῇ τὰς ἀρετάς. I 73, 21 ἐὰν οὖν τι τούτων παραβῇς, ὦ ψυχή, σαυτὴν βλάψεις, οὐ θεόν. I 83, 2 ἔργον ἐστὶν οὐχὶ τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ τοῦ φαίνοντος

αὐτῇ θεοῦ. I 107, 2 ψυχαὶ ... κράτος ὑπέμειναν θεοῦ. I 107, 19 ὁ κινῶν θ. καὶ ἄγων ... τὸ τῆς ψυχῆς ὄχημα. I 108, 15 πυνθάνεται οὖν ὁ θ. τοῦ σοφοῦ, τί ἐστιν ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ βίῳ I 109, 11 τὰς πράξεις καὶ προκοπὰς ἁπάσας ὁμολογήσειεν ἡ ψυχὴ κατὰ θεὸν εἶναι. I 109, 21 ἐξομολογήσασθαι τῷ θεῷ καὶ παραχωρῆσαι πάντα ἴσχυσεν ἡ ψυχή. I 111, 3 (ἡ ψυχὴ) θεοῦ σωτηρίαν περιμείνασα. I 115, 17 ἐμφανὴς αἰεὶ γίνου θεῷ (, ὦ ψυχή). I 115, 25 τί ὁ θ. ἀνομβρήσει πότιμον τῇ διψώσῃ καὶ ποθούσῃ ψυχῇ τὸ ἀγαθόν. I 117, 19 τοῦ θεοῦ μετοικίσαντος τὴν ψυχήν. I 119, 11 ᾗ (sc. ψυχῇ) ὁ θ. ἐνεφανίσθη. I 120, 2 ἡ (ψυχὴ) δὲ πάλιν θεὸν ἀποδοκιμάζουσα. I 124, 18 καλέσαντός σε (sc. τὴν ψυχήν) τοῦ θεοῦ πρὸς μετουσίαν ἀρετῆς. I 133, 16 δύο φύσεις ἐδημιουργήθησαν ἐν ψυχῇ ὑπὸ θεοῦ. I 134, 15 καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα τῇ ψυχῇ ἐντετύπωκεν ὁ θ. I 137, 11 ὅρον γὰρ ἔθηκε καὶ νόμον ὁ θ. τὴν ἀρετὴν τῇ ψυχῇ. I 143, 6 τὸν ὑπὲρ ἀρετῆς πόνον μὴ ἑαυτῇ προσάγειν τὴν ψυχήν, ἀλλὰ ... θεῷ ἀνενεγκεῖν. I 144, 4 ὅλην γὰρ τὴν ψυχὴν ἀξίαν οὖσαν θεῷ προσάγεσθαι. I 151, 17 ἡ τροφή, ἣν δέδωκεν ὁ θ. τῇ ψυχῇ. III 124, 18 τὰ ... ἀγαθά, οἷς ἡ ψυχὴ τρέφεται, ἀνέθηκε θεῷ. I 152, 1 ἀναγγελλέτω οὖν ὁ θ. τῇ ψυχῇ, ὅτι ... I 160, 29 πολλαῖς γὰρ ψυχαῖς ... οὐκ ἐπέτρεψεν ὁ θ. I 183, 3 ὦ ψυχή, δέον ἐν οἴκῳ θεοῦ παρθενεύεσθαι. I 204, 3 προσθεὶς οὖν ὁ θ. τῇ ψυχῇ καλὸν δόγμα. I 234, 22 νέας δὲ ὅταν ἀνατείλῃ βλάστας οὐτοδιδάκτου σοφίας ὁ θ. ἐν ψυχῇ. I 264, 24 τῷ συνοδοιπόρῳ καὶ ἡγεμόνι τῆς τε ὁδοῦ καὶ τῆς ψυχῆς θεοῦ. II 121, 7 τὰς δὲ περὶ θεοῦ δόξας ἐν ταῖς ἑκάστων ψυχαῖς ὑποσυγκεχύσθαι. II 57, 4 τὸ ἀγαπητὸν καὶ μόνον τῆς ψυχῆς ἔγγονον ... ἀνάγει θεῷ. II 106, 14 ἥτις δὲ ὑπὸ θεοῦ ποιμαίνεται ψυχή. II 190, 24 ὁ τὰς τῆς ψυχῆς ἐνεργείας πρὸς θεὸν τείνας. II 268, 6 βουληθεὶς ὁ θ. τὴν ἀνθρώπου ψυχὴν καθῆραι πρῶτον. III 83, 13 ὅταν ἀνασχεδάσῃ ... τὴν ψυχὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ θ. III 126, 25 τῆς ἀνακαιομένης ἀσβέστου ψυχῆς καὶ θεῷ καθαγιζομένης. III 164, 10 ψυχῆς ... τοῖς εἴσω πρὸς θεὸν ἀγνευούσης. III 166, 10 μὴ εἶναι θεοῦ καὶ ψυχῆς μέσον, ὅτι μὴ τὴν παρθένον χάριτα. III 189, 16 τῷ τῆς ψυχῆς φέροντι καὶ αὔξοντι καὶ πληροῦντι καρποὺς θεῷ. IV 16, 21 ὑπὸ φιλαρέτου ψυχῆς τὸν ἀληθῆ ζητούσης θεόν. I 101, 10 μαρτυροῦται ὑπὸ θεοῦ, ὅτι καλῶν ἐρᾷ (ἡ φιλόθεος ψυχή). IV 24, 14 μόνῳ γὰρ ἔξεστι θεῷ ψυχὴν ἰδεῖν. IV 56, 23 (ψυχὴ) ἦλθε δὲ ... παρὰ θεοῦ. I 107, 18 τὸν ψυχικὸν ὄγλον σκεδάσαντος θεοῦ. — V 178, 3 ὁ νοῦς, ἣν μεγίστην ἀπένειμεν ἀνθρώποις γένει δωρεὰν ὁ θ. I 71, 1 οὗ γὰρ μετέσχεν ὁ νοῦς παρὰ θεοῦ. III 26, 7 νῷ γὰρ ὁ θ. καταλαμβάνειν τὸν μὲν νοητὸν κόσμον ὅτ' ἑαυτοῦ ... ἐφῆκεν. III 14, 4 τοῦ δὲ νοῦ τὴν οὐσίαν ..., ὑπὸ θεοῦ καταπνευσθεῖσαν. III 21, 19 τίς δὲ οὐκ ἂν τι λέγοντι ... θεῷ προσέχοι τὸν νοῦν. I 70, 20 ὁ θ. ἀνέσπασεν αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) πρὸς ἑαυτόν. I 96, 32 (ὁ νοῦς) τρέπεται, οὐ παρ' ἑαυτόν, ἀλλὰ παρὰ τὸν ... θεόν. I 98, 14 τὴν κατ' ἐνέργειαν αἴσθησιν ἄγει ὁ θ. πρὸς τὸν νοῦν. I 99, 20 οὐκ ἔστιν ὁ νοῦς αἴτιον οὐδενός, ἀλλ' ὁ πρὸ τοῦ νοῦ θ. I 106, 3 (ὁ νοῦς) τὴν ἰδίαν τροπὴν προσάπτων θεῷ. I 119, 25 ἅπαντα δὲ προσάπτει θεῷ. I 120, 10 ὃς τὸν ἴδιον νοῦν ἐνεργοῦντα οἶδεν, ἀλλ' οὐ θεόν. I 120, 28 (ὁ νοῦς) ἀναποθανεῖται τοῦ ἐμψύχου δόγματος ὃ ἀνεῖλε, καθ' ὃ μόνος αἴτιός ἐστιν ὁ θ. III 288, 6 ὁ θ. καὶ ὁ ἀντίθεος νοῦς. II 199, 14 τὸν νοῦν ... σπένδεσθαι θεῷ. II 160, 14 ὁ εὐλογῶν τὸν θεὸν νοῦς. — I 116, 4 εἰ ἀναδώσει ὁ θ. τῷ βάθει καὶ μὴ κούφῳ λογισμῷ πηγήν. — III 298, 28 τίνα σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον εὕροι τις ἂν οἶκον ἐν τοῖς οὖσι θεῷ ἢ φιλόθεάμονα διάνοιαν. V 364, 17 βασίλειον καὶ οἶκος θεοῦ σοφοῦ διάνοια. III 271, 12 ὅταν εἰσέλθῃς, ὦ διάνοια, εἰς τὴν ἀρετῆς χώραν, ἣν ἐμπρεπὲς μόνῳ ὠφρεῖσθαι θεῷ. I 291, 26 διάνοιαν δὲ ἐκβεβλῆσθαι καὶ χήραν θεοῦ. I 120, 23 (διάνοια) ἡ δοξάζουσα αὐτὴν αἰτίαν τῶν γινομένων, ἀλλὰ μὴ θεόν. I 122, 26 ὅταν ... ἡ διάνοια θεῷ τὰς ἑαυτῆς πράξεις καὶ διανοήσεις ἀνάψῃ. I 206, 10 τὸ προσθεῖναι θεὸν γένεσιν ἀγαθοῦ τελείου διανοίᾳ. II 27, 11 ὡς τῆς κατὰ μὲν διάνοιαν πιότητος ἀναφερομένης ἐπὶ θεόν. — c) deus est animae conjux, dicitur γεννᾶν, σπείρειν etc.: III 179, 9 τόν γε θεὸν ἄνδρα τῆς φιλαρέτου διανοίας. III 192, 2 τὸν ἕνα ἄνδρα καὶ πατέρα φιλαρέτου ψυχῆς θεόν. I 182, 21 θεὸν ἄνδρα εἰπὼν οὐ παρθένου ... ἀλλὰ „παρθενίας". III 302, 13 θεὸν δὲ τὸν τῆς ψυχῆς θεραπευτρίδος ἄνδρα καὶ πατέρα γνήσιον ἐπιγεγραμμένοι. — III 180, 10 μόνον θεοῦ σπείρειν καὶ γεννᾶν τὰ καλὰ ἔργον ἴδιον. II 295, 20 σπείροντος καὶ γεννῶντος θεοῦ τὰ ἀστεῖα γεννήματα. I 153, 6 (Λείαν) ἐξ οὐδενὸς γενητοῦ λαμβάνουσαν τὴν σπορὰν καὶ τὴν γονήν, ἀλλ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ. I 99, 21

ὅτι δὲ ὁ γεννῶν ὁ θ. ἐστι. II 275, 3 ὅσα δὲ ἂν ἐπινίφων ὁ θ. ἄρῃ, τέλεια καὶ ὁλόκληρα καὶ πάντων ἄριστα γεννᾶται. I 72, 8 ἐπίγειον ἀρετὴν σπείρει καὶ φυτεύει τῷ θνητῷ γένει ὁ θ. I 73, 8 θεοῦ δὲ σπείροντος καὶ φυτεύοντος ἐν ψυχῇ τὰ καλά. I 82, 3 ἔσπειρεν ὁ θ. ⟨ἐν⟩ τῷ γηγενεῖ φρόνησίν τε καὶ ἀρετήν. II 38, 6 σπείρει δ' ὁ θ. ἐν ψυχαῖς ἀτελὲς οὐδέν. I 153, 12 ἐμοῦ γὰρ ἕνεκα ἔσπειρεν ὁ θ. ἐν τῇ ἀρετῇ τάχα, οὐχ ἑαυτοῦ. III 180, 2 ὅτι θ. αὐτὸ (sc. τὸ αὐτομαθὲς γένος) ἔσπειρε. I 181, 2 τίς οὖν ὁ σπείρων ἐν αὐταῖς (sc. ἀρεταῖς) τὰ καλὰ πλὴν ὁ τῶν ὄντων πατήρ. I 183, 1 τὸν ... θεὸν ἀθανάτων καὶ παρθένων ἀρετῶν σπείρειν ἰδέας. II 150, 10 θεοῦ σπείροντος τὸ βέβαιον. III 147, 13 τοῦ θεοῦ σπείροντος αὐτά. — I 153, 2. 9 sqq. cf. 181, 10. III 12, 21 θεοῦ ... τοῦ μόνου δυναμένου τὰς ψυχῶν μήτρας ἀνοιγνύναι. I 99, 25 ὁ θ. αὐτὴν (sc. ἀρετήν) τετίμηκε καὶ παρέχει τὰ πρωτοτόκια τῇ μισουμένῃ. I 181, 6 τὴν γὰρ Σάρραν εἰσάγει τότε κύουσαν, ὅτε ὁ θ. αὐτὴν μονωθεῖσαν ἐπισκοπεῖ. I 181, 11 ἡ (Λεία) δὲ συλλοβοῦσα ἔτεκεν οὐ θεῷ. I 182, 13-15 ὅταν δὲ ὁμιλεῖν ἄρξηται ψυχῇ θ. III 73, 20. 24 (ἡ ἀρετὴ) εἴωθε θεῷ μόνῳ τίκτειν. II 56, 15 τὰ ... οἰκεῖα τοῦ θεοῦ γεννήματα οἱ ὁλόκληροι ἀρεταί. — d) deus homines adiuvat, servat, beneficiis afficit: III 14, 11 χρεὶος δ' ἐστὶν ... ὁ πεπλασμένος ἡμῶν γοῦς ... βοηθείας τῆς ἐκ θεοῦ. IV 259, 8 τὴν ἀήττητον ἐκ θεοῦ βοήθειαν. VI 154, 9 μὴ ἀπεστερῆσθαι τὸ Ἰουδαίων ἔθνος ἐπικουρίας τῆς ἐκ θεοῦ. III 194, 13 οὐδὲ γὰρ ἃ δοῦναι θεῷ, ταῦτα καὶ ἀνθρώπῳ λαβεῖν δυνατόν. IV 304, 14 ἣν (sc. τροφήν) ἀνθρώπῳ ... ἀπένειμεν ὁ θ. V 352, 14 ἣν (sc. ἐλπίδα) ὁ θ. ἀνθρώπων γένει κατέσπειρεν. I 110, 30 ὑπὸ θεοῦ σῴζεται ὁ ἀποπίπτων τῶν παθῶν. I 201, 5 οὐ διὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ ὡς αἰτίου τὸ σῴζεσθαι. IV 22, 17 καταφεύγει συμμαχίαν τὴν ἐκ θεοῦ. V 301, 10 τοῦ θεοῦ παρασχόντος ... εὐφορίαν ἀρεταῖς. II 89, 8 οἷς δ' ὁ θ. ἐπινίφει καὶ ἐπομβρεῖ τὰς ἀγαθῶν πηγὰς ἄνωθεν. III 201, 9 ἀρετὴν ἄπονον καὶ ἀταλαίπωρον ὁ θ. ὀμβρήσει. IV 124, 6 πάντα δ' ἐξευμαρίζει θ. V 372, 3 τὴν ἐκ δυσγενείας ἀρετὴν φυομένην θεὸς ἀσπάζεται. IV 187, 17 ὁ θ. αὐτῶν προασπίζει περιφανῶς. VI 201, 8 τοῖς δὲ ἀγαθοῖς ἀγαθὰς ὑπηχεῖν ἔοικε γνώμας ὁ θ. V 357, 18 τὸ ἁρμόττον ὁσίοις ἐπικουρικὸν ἐπιπέμψαντος τοῦ θεοῦ. I 259, 4 ὁ Λάβαν οὐκ ἔστι πρὸς σοῦ, ὅτι μετὰ σοῦ ὁ θ. V 364, 1 ἐδικαίωσε γὰρ ὁ θεὸς γέρας τῷ σπουδαίῳ παρασχεῖν. V 364, 7 ⟨δ⟩ ... ἐγέραρεν ὁ θ. ἡρεμίᾳ. — e) dei voluntas et actiones: I 166, 6. II 16, 10. III 62, 9. IV 189, 1 cf. 141, 17 (βούλημα). I 156, 32 (θέλημα). IV 145, 8 ἐβούλετο. I 185, 5. II 12, 4. IV 96, 7. V 325, 4 (βουληθείς). IV 80, 10 βουλομένου θεοῦ. IV 83, 22 ὅσα μέλλει ποιεῖν ὁ θ. IV 86, 23 ὅταν δοκῇ τῷ θεῷ. IV 243, 19 καθ' ὃν ἂν χρόνον δόξῃ τῷ θεῷ. IV 23, 5 cf. 11, 15. 272, 16. ὁ θ. ἠξίωσεν. IV 142, 4 δικαιώσαντος θεοῦ. I 149, 5 ἄκοντος θεοῦ. I 106, 7 κελεύει ὁ θ. IV 148, 9. 150, 5 κελεύσαντος τοῦ θεοῦ. I 106, 9. 109, 4 προστάττει ὁ θ. IV 138, 2. 215, 5 θεοῦ προστάξαντος. VI 69, 12 προστάξει θεοῦ. I 97, 13 οὐκ ἀφήσει δὲ ὁ θ. IV 151, 20 προῃρεῖτο ὁ θ. — I 52, 8 ζῷα ἤγαγεν ὁ θ. πρὸς τὸν Ἀδάμ. I 53, 13 φυτευθῆναι ... παράδεισον ὑπὸ θεοῦ. I 65, 5 τοὺς ... τρόπους εὐλογεῖ τε ὁ θ. I 67, 12—68, 16 „οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ θ." I 108, 28 ὁ θ. τὴν φυγὴν οὐκ ἐπαινεῖ. I 122, 12 τὸν ⟨ὃν⟩ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου θ. διαρρύεται. I 126, 3 πυνθάνεται τῆς αἰσθήσεως ὁ θ. I 127, 18. 29 τὸν Εἴρ ... πονηρὸν οἶδεν ὁ θ. καὶ ἀποκτείνει. I 127, 26 καταρᾶται ὁ θ. I 129, 6 ἡδονὴν καὶ σῶμα ἄνευ μεμίσηκεν αἰτιῶν ὁ θ. I 130, 7 (Μελχισεδὲκ) ἱερέα ἑαυτοῦ πεποίηκεν ὁ θ. I 131, 14 (Ἄβραμ) γῆν οἰκεῖν, ἣν ⟨ἂν⟩ αὐτὸς δῷ ὁ θ. I 134, 11 Βεσελεὴλ ἀνακαλεῖ ὁ θ. ἐξ ὀνόματος. I 158, 11 τῇ αἰσθήσει τὰ ἀλγεινὰ πάντα παραυξήσας τέθεικεν ὁ θ. I 172, 5 βεβαιοῦντος τοῦ θεοῦ τὴν ἔλασιν αὐτοῖς. I 217, 1 ἀρχὴν γὰρ ... ἀρετῆς ἁπάσης ὁ θ. ἀνέδειξεν ἀνθρώποις πόνον. I 239, 13 ὅταν εἰσαγάγῃ σε ὁ θ. εἰς τὸν σαλεύοντα λόγον. I 274, 25 τοῦ θεοῦ τὰς κατάρας εἰς εὐλογίαν τρέποντος. II 2, 27 τὸν ... Ἀδὰμ ὁ θ. ἐκβάλλει, II 4, 15 Ἀβραὰμ ἐλθὼν εἰς τὸν τόπον. ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θ. II 19, 21 διένειμεν ἔθνη ὁ θ. II 19, 30 ὁπότε ὁ θ. διένεμε καὶ διετείχιζε τὰ τῆς ψυχῆς ἔθνη. II 37, 20. 23 οὐδὲ γὰρ Μωυσῆ ... κατένευσεν ὁ θ. τοῦτό γε. II 89, 21 ᾧ δίδωσιν ὁ θ. τὰς ἀκράτους μεθύσματος πόσεις. II 142, 4 τουτὶ παρὰ τοῦ θεοῦ ἔλαβον. II 152, 6 εἰς τὴν ὑπὸ θεοῦ δοθεῖσαν χώραν. II 158, 25 τὰς διηγήσεις τῶν τοῦ θεοῦ ἔργων. II 171, 15 εἰς μίαν κορυφὴν συνάψας ὁ θ. ἑκατέρας (sc. ἡδονὴν καὶ ἀλγηδόνα). II 183, 14 ἀφ' οὗ μὴ ἀπεγνώσθη παρὰ θεῷ. II 241, 23 (ὁ ἐπαινούμενος) ὑπὸ θεοῦ. II 267, 8 γράψαντός τε καὶ βεβαιώσαντος ⟨θεοῦ⟩ τὸ κήρυγμα. II 285, 5 δακτύλῳ γὰρ θεοῦ καὶ τὰς πλά-

κας ... γραφῆναι. III 62, 11 ὁ θ. τὸ οἰκεῖον ἐργάσεται ἑαυτῷ. III 61, 8 τῷ φιλαρέτῳ κατοικεῖν οὐ δίδωσιν ὁ θ. ὡς ἐν οἰκείᾳ γῇ τῷ σώματι. IV 22, 1 ἀποδεξάμενος οὖν ὁ θ. τὴν εἰρημένην πρᾶξιν. IV 34, 18 ταύτην (sc. ὅρασιν) γὰρ ὁ θ. βασιλίδα τῶν ἄλλων ἀπέφηνεν. IV 36, 12 τοῦ θεοῦ τοὺς ἀληθεῖς ἐπαίνους αὐτῶν στηλιτεύσαντος ἐν οὐρανῷ. IV 57, 13 τὴν δὲ τοῦ σοφοῦ βασιλείαν ὁρέγει θ. IV 286, 19 τῶν εἰς χρῆσιν δοθέντων ἀνθρώποις ὑπὸ θεοῦ. IV 291, 12 τῇ δ' ἑβδόμῃ παυσάμενον τῶν ἔργων τὸν θεόν. V 14, 16 ἐπαινέσας οὖν ὁ θ. τὴν ἀριστείαν. V 72, 12 αἰτεῖται γὰρ ... παρὰ σοῦ ὁ θ. οὐδὲν βαρύ. V 184, 3 παραδεδόσθαι ὑπὸ θεοῦ χερσὶν ἀνδροφόνοις. V 184, 13 χρῆται γὰρ ὁ θ. τοῖς ὀλίγα καὶ ἰάσιμα διαμαρτάνουσι. V 204, 16 δοκεῖ ... μηδὲν οὕτως ὁ θ. ἐμφανὲς ἀφανοῦς ἀπεργάσασθαι μίμημα. V 279, 4 θεοῦ στραταρχοῦντος ἀοράτως. V 285, 3 διάδοχος ... αἱρεθεὶς ὑπὸ θεοῦ. V 324, 5 θεοῦ (σπεύδοντος) δὲ ἀνυπερθέτως ἐξοικειοῦσθαι τὸν ἱκέτην. V 330, 16 ὡς καὶ θεοῦ τυχεῖν ἐπαινέτου. V 338, 4 ὁ θ. προευτρεπίσατο τὰ ἐπιτήδεια πᾶσι τοῖς ζῴοις. V 363, 5 ἀνθρώπους ... ἑνὶ κελεύσματι συναγάγοι ὁ θ. V 365, 1 τὰ κατὰ τῆς δουλείας συνέτριψεν ὁ θ. V 375, 18 τρέψει γὰρ ὁ θ. τὰς ἀράς. VI 195, 17 διὰ τὸν ἐπικρεμάμενον κίνδυνον, οὐκ ἐκ θεοῦ μόνον ... VI 199, 11 μέμψαιτ' ἂν οὐδὲ θ. ἡμᾶς.

6. homines quomodo cum deo se coniungere possint: a) ἐξομοίωσις θεοῦ, συγγένεια, πίστις, ἔρως, φιλία, φόβος, ἐλπίς etc.: I 50, 25. IV 285, 14. V 252, 12. 268, 16 (πρὸς θεὸν ἐξομοίωσις). III 124, 1 ὁμοίωσις θεῷ (Plato). II 29, 18 πρὸς θεὸν οἰκείωσιν εἰργάσατο. V 226, 1. 319, 5. 8 μιμεῖσθαι θεόν. I 73, 2 τοῦ μιμεῖσθαι θεοῦ τὰ ἔργα ὄντος ὁσίου. IV 294, 11 τοὺς ... μιμησαμένους θεόν (int. γονεῖς). III 109, 7 ἡ πρὸς θεὸν ὁμολογία συγγένεια γίνεται. V 333, 7 τῆς πρὸς θεὸν συγγενείας ὀρεχθέντα. V 212, 17 ἄνθρωπος ... ἀγχίσπορος ὢν θεοῦ καὶ συγγενής. I 122, 11 θεῷ συγγενέσθαι. — III 22, 6. 191, 12. 219, 22. IV 58, 18. 59, 17. 60, 1. V 342, 1 (ἡ πρὸς θεὸν πίστις). V 218, 9 θεοῦ πίστιν ἐργάζεσθαι. V 278, 16 πίστις δὲ τῆς ἐκ θεοῦ συμμαχίας. I 191, 7 κάλλιστον ἱερεῖον οἴεσι θεῷ πίστιν. II 150, 1 τὸ πίστεως βεβαιοτάτης σύμβολον μαρτυρίαν θεοῦ περιεχούσης. I 14, 11. 108, 14. 164, 3. 12. II 276, 24. III 21, 24. 22, 2. 194, 13. IV 59, 8. 174, 11. 261, 23. V 332, 10. 342, 5. 9 (πιστεύειν θεῷ). II 292, 1 τῆς ἐν ἅπασι τοῦ θεοῦ χρηστότητος πεπίστευκεν. IV 60, 14 περὶ δὲ ὧν ὁ θ. ὁμολογεῖ, τί προσῆκεν ἀνθρώπους ἢ βεβαιότατα πιστεύειν. IV 176, 6 εἰ δέ τις τούτοις ἀπιστεῖ, θεὸν οὔτ' οἶδεν. I 159, 9 παγίως περὶ θεοῦ πιστῶσαι. I 241, 2 τὸν δὲ ὅρκον αὐτὸν θεῷ πεπιστῶσθαι. — III 122, 27 ἔρωτι καὶ φιλίᾳ θεοῦ ἀσάρκῳ καὶ ἀσωμάτῳ κατεσχῆσθαι. VI 70, 22 ⟨θεοῦ⟩ φιλίαν. IV 157, 21 φίλος δὲ ὁ προφήτης ἀνείρηται θεοῦ. I 128, 7. 8 εἴ τις θεῷ φίλος. II 277, 5. III 6, 12 (οἱ φίλοι τοῦ θεοῦ). II 188, 7 (φίλοι) τῷ θεῷ καθάπερ (Μωυσῆς). — II 311, 6. V 255, 4 (θεοῦ φόβος). II 272, 22 τὸ φοβεῖσθαι τὸν θεόν opp. ἀγαπᾶν. IV 128, 11 δείσας τὸν ... θεόν. — V 338, 23 ὁ ἀναθεὶς τὴν ἐλπίδα θεῷ. V 75, 1 τῆς μεγίστης ἐλπίδος οὐκ ἀμοιροῦσι, τοῦ θεοῦ. V 339, 7 ὃς ἂν μὴ ἐπὶ θεὸν ἐλπίζῃ. I 290, 5 ψυχῆς ἐπὶ τὸν ὄντως ὄντα θεὸν ἐλπιζούσης. I 289, 20 τῶν μὴ ἐλπιζόντων ἐπὶ θεὸν λογικῆς φύσεως οὐ μεμοιραμένων. — V 32, 23. 128, 3. 318, 2 (ἡ τοῦ θεοῦ μνήμη). VI 52, 19 ἄληστον ἔχουσι τὴν τοῦ θεοῦ μνήμην. I 224, 11 πότε οὖν οὐκ ἐπιλήσῃ θεοῦ; IV 264, 11 ἐκλαθόμενοι τοῦ πρὸς ἀλήθειαν θεοῦ. V 317, 14 τὸ μηδέποτε ἐκλανθάνεσθαι τοῦ θεοῦ. — I 166, 24 ὁ ζηλώσας τὸν ὑπὲρ θεοῦ ζῆλον. IV 2, 20 ποτνιώμενοι τὸν θεόν. IV 131, 2 τὸν θεὸν ποτνιώμενος. IV 247, 7 ποτνιᾶται δὲ τὸν θεόν. V 89, 4 ποτνιάσθω τὸν θεόν. III 213, 8 τὰ πάντα διψῶν θεοῦ. I 101, 19 οἱ ἐγγίσαντες θεῷ. IV 59, 6 οἱ ... ἐπὶ θεὸν σπεύδοντες. III 29, 11 cf. I 251, 1. III 122, 14 τὸ πρόσφυγα καὶ ἱκέτην γενέσθαι θεοῦ. IV 173, 5 „θεοῦ καταφυγήν". I 119, 21 ὁ γὰρ ἀποδιδράσκων θεὸν καταφεύγει εἰς ἑαυτόν. V 74, 22 (ἡ) ἐπὶ τὸν θεὸν (καταφυγή). II 147, 13 cf. 14. 148, 2. 227, 1. III 132, 14. V 32, 13 cf. II 145, 16 οἳ τὸν θεὸν κλῆρον ἔλαχον. I 100, 21 τοῦ Λευὶ κλῆρος ὁ θ. III 161, 18 διανοίας κλῆρον τὸν θεὸν ἔχειν. III 166, 5 κλῆρον ... δοῦναι μὲν θεῷ, λαβεῖν δὲ σοφῷ. V 348, 9 τὸν θεοῦ κλῆρον ἰδίαν οὐσίαν ὑπολαμβάνων. V 29, 4 προσκεκληρωμένος θεῷ. II 146, 5 κληρονομεῖν ... καὶ αὐτὸν ... κλῆρον ἑτέρων εἶναι. II 144, 17 κληροδοτεῖν ... ἀναγκαῖον. — III 258, 18 τὸν δὲ θεὸν οὐκ ἐπιλείψεις. IV 240, 1 cf. 241, 11 οἱ τὸν ἀληθῆ θεὸν καταλιπόντες. II 261, 11 cf. I 290, 24 καταλειφθῆναι ὑπὸ θεοῦ. II 50, 13 μὴ λιποτακτῆσαι μὲν τῆς τοῦ θεοῦ τάξεως. III 186, 26 οὐκ ἀπὸ θεοῦ πεσών, ἀλλ' ἀφ' ἑαυτοῦ. I 114, 1. 14 cf.

113, 6. 119, 18. 123, 20 πῶς καὶ ἀποκρύπτεσθαί τις θεὸν λέγεται. I 114, 14 τὸν θεὸν ἂν ἰσχύσαι λανθάνειν; — b) visio et cognitio dei: II 185, 15. III 229, 10. V 342, 4. 343, 22 cf. IV 37, 21 sqq. (ὅρασις θεοῦ). II 307, 23. III 191, 23 τὸν θεὸν ὁρᾶν. III 295, 1 ὅτε ἀντικρύς ἐστι θεοῦ (ἡ διάνοια), ὁρῶσά τε καὶ ὁρωμένη. III 157, 4 ὅταν οὖν ἀκούσῃς ὀφθέντα θεὸν ἀνθρώπῳ. IV 19, 19 οὐχ ὅτι ὁ σοφὸς εἶδε θεόν, ἀλλ' ὅτι „ὁ θ. ὤφθη" τῷ σοφῷ. I 121, 12. 151, 7. 154, 27. 160, 22. 256, 4. II 14, 8. 20, 6 240, 13. III 18, 18 sq. 82, 8. 154, 21. 171, 5. 11. 241, 16. 286, 19. IV 14, 3. V 345, 24. VI 156, 5 (ὁ τὸν θεὸν ὁρῶν cf. Ἰσραήλ in indic. nom.). II 145, 16 κλῆρον εἰρηκε θεοῦ τὸν ὁρατικὸν τρόπον. II 246, 25 ᾧ μόνῳ τὸν θεὸν ἔξεστι καθορᾶν. I 101, 24 τὰ θεοῦ καθορᾶν ἀπόρρητα. II 278, 1 θεοῦ φωνήν, ὁρωμένην τῷ τῆς ψυχῆς ὄμματι. IV 14, 11 πρὸς ὃν (sc. θεόν) εἴ τις τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα τείνας ἔφθακε. II 305, 25 τὸ ψυχῆς ὄμμα, ᾧ νοητὰ βλέπειν ἔδωκεν ὁ θ. I 294, 6 εἰς ὄψιν οὐκ ἀφίξῃ θεοῦ. III 123, 5 εἰς ὄψιν ἐλθεῖν τοῦ θεοῦ. I 182, 6. 295, 8. II 3, 4. 5, 18. 37, 10. 61, 7. 79, 24. 146, 11. 261, 19. III 163, 14. 294, 4. IV 244, 11. V 217, 25 ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ. I 173, 4. II 2, 19. IV 189, 5 (ἡ θεοῦ φαντασία). V 10, 14 τῆς κατὰ τὸν ὄντως ὄντα θεὸν ἐναργῶς φαντασίας ἀμοιροῦμεν. IV 293, 6 ὡς γὰρ διὰ κατόπτρου φαντασιοῦται ὁ νοῦς θεόν. I 131, 11 cf. 135, 25 (τὸ) ὑψηλῶς νοεῖν περὶ θεοῦ ἅμφασιν τοῦ ὑψίστου κινεῖ. I 124, 29 οἱ τὸν θεὸν ἰδεῖν ἀδυνατοῦντες. III 179, 17 Μωυσῆς, ἡνίκα ἀπεστράφη εὐλαβούμενος τὸν θεὸν ἰδεῖν. III 230, 5 τὸν περὶ τόπου καὶ λόγου θεὸν ἰδεῖν. III 255, 20 πρὸς τὴν τοῦ μήπω δυναμένου τὸν ἀληθῆ θεὸν ἰδεῖν ὠφέλειαν. I 106, 23. 28 τοῦ σωφροσύνην καὶ θεὸν ἰδόντος εἰλικρινῶς τὸ μὴ ἀποθνῄσκειν (ἐστίν). I 135, 21 μηδὲ κατοπτρισαίμην ἐν ἄλλῳ τινὶ τὴν σὴν ἰδέαν ἢ ἐν σοὶ τῷ θεῷ. I 135, 12 διὰ σκιᾶς τὸν θεὸν καταλαμβάνουσι. I 70, 19 τοσοῦτον ἀναδραμεῖν ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, ὡς ἀντιλαβέσθαι θεοῦ φύσεως. I 130, 23. 277, 14. 279, 7 (ἔννοιαν λαμβάνειν θεοῦ). I 161, 10 ἐὰν γὰρ ἔλθῃ εἰς τὴν διάνοιαν ἔννοια θεοῦ. III 255, 4 ὡς μὴ δύνασθαι θεὸν ἄνευ σώματος ἐπινοῆσαι. III 30, 13 ἵνα τὸν ἄδεικτον ἐννοῇς θεόν. I 70, 17 πῶς ἂν ἐνόησεν ἡ ψυχὴ θεόν. III 26, 1 περὶ θεοῦ καὶ τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ διανοῆται (ἡ διάνοια). II 52, 15 γυμνῇ τῇ διανοίᾳ πρὸς θεὸν ἀφίξεται. I 177, 20 γυμνῇ τῇ διανοίᾳ μετάρσιος πρὸς θεὸν ἀναπτῇ. II 86, 24 τὸ δὲ τέρμα τῆς ὁδοῦ γνῶσίς ἐστι καὶ ἐπιστήμη θεοῦ. III 146, 5 ὅσα μετὰ τὸν θεὸν γνῶναι. III 254, 10 ὧν δυνατὸν ἀνθρώπῳ καταλαβεῖν μὴ ὄντων περὶ θεόν, ἐπιγνῷ τὴν ὕπαρξιν. II 304, 22 ἐπιστήμην θεοῦ καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ σαφῆ λήψεσθαι. II 105, 10 ἡ δὲ τοῦ θεοῦ ἐπίσκεψις. II 306, 23 μαθὼν ἀκριβῶς ἑαυτὸν εἴσεται τάχα που καὶ θεόν. II 178, 29 τὸν ἀληθῆ θεὸν συγκρίνειν. III 140, 9 ἡ δὲ τοῦ ... θεοῦ ζήτησις. II 283, 10 cf. V 8, 18 αἱ περὶ θεοῦ ... ζητήσεις. I 123, 13-16 εἰ γὰρ ζητεῖς θεόν, ὦ διάνοια. IV 21, 7 οἱ γὰρ ζητοῦντες καὶ ἐπιποθοῦντες θεόν. I 113, 17 αἱ γὰρ ζητητικαὶ τῶν ἀφανῶν θεοῦ μυστηρίων. II 279, 23 τὸ τῷ θεῷ συνεγγίζειν. I 206, 19 ὅταν γε μόνος (Μωυσῆς) ἰδίᾳ τῷ θεῷ προσέρχηται. II 3, 19 εἰς τὸν γνόφον, ὅπου ἦν ὁ θ. εἰσελεύσεται. I 82, 24 ὅταν γὰρ ἐκβῇ ὁ νοῦς ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτὸν ἀνενέγκῃ θεῷ. I 286, 18. 20 εἴ τις οὖν ἱκανός ἐστιν ἀκοῦσαι τῆς θεοῦ ποιητικῆς. I 132, 26 πορεύεται ἡ ὑπομονητικὴ Ῥεβέκκα πυθέσθαι παρὰ θεοῦ. III 251, 9 ὁ σοφὸς Ἀβραάμ, ὅτε ἐντευξόμενος ἦλθε τῷ θεῷ. III 18, 5 cf. 164, 18 ὁ ... γλιχόμενος ὀπαδὸς εἶναι θεοῦ. — c) deus est inspirationis auctor: V 348, 15 ἑρμηνεὺς γάρ ἐστιν ὁ προφήτης ἔνδοθεν ὑπηχοῦντος τὰ λεκτέα τοῦ θεοῦ. V 16, 19 ἑρμηνεῖς γάρ εἰσιν οἱ προφῆται θεοῦ καταχρωμένου τοῖς ἐκείνων ὀργάνοις. I 267, 11 τὰς πρὸς ἑρμηνείαν ἁπάσας ἰδέας ἀναδείξαντος καὶ τελειώσαντος θεοῦ. I 268, 15 μέχρις ἂν ὁ θ. τὸν ἄριστον ἑρμηνέα κατασκευάσῃ τὰς τοῦ λέγειν πηγὰς ἀνομβρήσας καὶ ἀναδείξας αὐτῷ. II 284, 27 τὸ ἑρμηνεῦον τὰ θεοῦ. III 59, 13 φαύλῳ δ' οὐ θέμις ἑρμηνεῖ γενέσθαι θεοῦ. III 59, 15 (ὁ σοφὸς) μόνος ὄργανον θεοῦ ἐστιν ἠχεῖον. II 290, 18 τὰ ... λεγόμενα καλὰ ὄντα ὁ φιλάρετος ὑπήχει θ. III 259, 7 ἄρχοντος τῆς κινήσεως θεοῦ καὶ ὑπηχοῦντος ἀοράτως τὰ ἡμῖν μὲν ἄδηλα. IV 267, 7 τοῦ προφήτου χρησαμένου θεῷ μάρτυρι. III 140, 4 ζητήσας καὶ ὁ προφήτης αὐτός, τί τὸ τοῦ κατορθοῦν αἴτιον, ἀνεῦρεν ὅτι ἡ θεοῦ μόνου σύνοδος. V 364, 16 ᾧ φησιν ὁ προφήτης τὸν θεὸν „ἐμπεριπατεῖν" οἷα βασιλείῳ. II 139, 6 (τὸν Βεσελεὴλ) ἀνακαλεῖ ὁ θ. I 115, 21 Μωυσῆς, ὅτι ἐμφανὴς καθίσταται θεῷ. II 273, 8 ὑπὸ δὲ τοῦ θεοῦ κεχειροτονῆσθαι. I 135, 23 διὰ τοῦτο Μωυσῆν ἀνακέκληκε καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θ. II 293, 9 ὡς λαλεῖ ὁ θ. III 16, 1 ὁ θ. ἔφθασε τὸν λαλοῦντα. I 135, 30 χρῆται ... Μωυσῆς ὑφηγητῇ

τῷ θεῷ. I 234, 23 τὸν γὰρ θεοῦ φοιτητὴν ... ἀμήχανον ἔτι θνητῶν ὑφηγήσεως ἀνέχεσθαι. I 205, 2 οἱ δὲ ἀνθρώπων μὲν ὑφηγήσεις ἀπολελοιπότες, μαθηταὶ δὲ εὐφυεῖς θεοῦ γεγονότες. IV 203, 2 συνέγραψεν ὑφηγησαμένου θεοῦ. I 207, 2 ἀφ' οὗ τὸν θεὸν ἄρξασθαι διαλέγεσθαι ὡς θεράποντι αὐτῷ. III 1, 12 ἤρξατο ὁ θ. αὐτῷ διαλέγεσθαι. IV 136, 15 τὸ τεράστιον τοῦτο καὶ τεθαυματουργημένον δείξας ὁ θ. τῷ Μωυσεῖ. IV 237, 18 Μωυσέως ... πλείους ἡμέρας ἰδιάζοντος τῷ θεῷ. V 348, 5 (Μωυσῆς) ὑπὸ θεοῦ χειροτονηθείς. I 144, 11 χρησμῶν θεοῦ νομοθετοῦντος ἤκουεν. I 182, 6 (Ἱερεμίας) χρησμόν τινα ἐξεῖπεν ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ. I 167, 16 χρησμῷ πραϋνθήσεται θεοῦ τῷ κελεύοντι. III 259, 12 τοῦ θεοῦ χρησμοῖς σαφέσιν ἐοικότα διὰ τῶν ὀνείρων ὑποβάλλοντος. IV 141, 17 τοῦ θεοῦ τρανοτέραις χρησμῶν ἀποδείξεσι ταῖς διὰ σημείων καὶ τεράτων τὸ βούλημα δεδηλωκότος. IV 192, 19 χρησμοῖς ὠρησάμενος ὁ θ. IV 271, 24 μὴ εὑρήματα ἀνθρώπου ἀλλὰ θεοῦ χρησμοὺς σαφεστάτους. V 217, 25 χρησμῷ θεσπισθῆναί φησιν ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ. V 283, 12 τοῦ θεοῦ χρησμοῖς ἐναργέσι καὶ λογίοις ἀριδήλοις ἐμφανῶς θεσπίζοντος. V 133, 5 τῶν γενικῶν νόμων, οὓς προεφήτευσεν ὁ θ. IV 272, 16 τῶν νόμων οὓς μὲν αὐτὸς ὁ θ. ... θεσπίζειν ἠξίωσεν. IV 306, 26 cf. V 151, 23 τῶν δέκα λογίων, ἅπερ ἱεροπρεπῶς ἔχρησεν αὐτὸς ὁ θ. VI 72, 10 οὐκ ἂν ἴσως ἀπηξίωσεν ὁ θ. ... ψυχαῖς ἐπιστήμην τῶν οὐρανίων ἢ δι' ὀνειράτων ἢ διὰ χρησμῶν ἢ διὰ σημείων ἢ τεράτων ὑφηγεῖσθαι. I 200, 15 διὰ τοῦ θεοῦ τὴν σαφήνειαν εὑρεθήσεσθαι τῶν ἐνυπνίων. III 95, 18 τῷ διδασκάλῳ καὶ ὑφηγητῇ θεῷ. II 193, 22 παραδόσεις καὶ ὑφηγήσεις ... ὁξύταται δ' αἱ διὰ θεοῦ.. IV 60, 4 οὐκέτι μόνον ὡς ἀνθρώπῳ θ. ἀλλὰ καὶ ὡς φίλος γνωρίμῳ διαλεγόμενος. IV 244, 19 cf. III 5, 11 ἀποκρινομένου δὲ τοῦ θεοῦ καὶ διδάσκοντος. IV 244, 20 μεταδόντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ τῆς προγνωστικῆς δυνάμεως. V 341, 15 οἷς ἂν ὁ θ. αὐγὴν ἐπιλάμψῃ τῆς ἀληθείας. III 182, 29 ὁ δ' ὅσιος ... ἀρίσταις ὑπολήψεσι ταῖς περὶ θεοῦ κατεσχημένος. V 220, 21 ἐνθουσιάσεις καταψευδόμενοι θεοῦ. IV 85, 24 οὐ γὰρ ἄνευ θεοῦ ταῦτ' ἀποφθέγγεσθαί μοι δοκεῖς. I 148, 13 οἷς ἂν ὁ θ. ὀμβρήσῃ λόγοις ἐκ τῆς μεταρσίου καὶ καθαρᾶς φύσεως. II 278, 22 ὁ θ. χαρίζεται τῇ ψυχῇ δωρεὰν ... ἐπίδειξιν καὶ θεωρίαν τῶν ἀθανάτων. II 86, 8 τοὺς γὰρ προφήτας ἐκάλουν οἱ πρότερον τοτὲ μὲν ἀνθρώπους θεοῦ, τοτὲ δὲ ὁρῶντας. III 79, 15 θεοῦ γὰρ τὸ αὐτομαθὲς καὶ αὐτοδίδακτον ἄνωθεν ἀπ' οὐρανοῦ καλὸν ὀμβρήσαντος. III 146, 1 παρ' αὐτοῦ μαθεῖν τοῦ θεοῦ, τίς ἐστιν ὁ θ. III 124, 8 τὰ μὲν ἑκούσια γνώμης τῆς ἡμετέρας ἔργα εἶναι, τὰ δὲ ἀκούσια θεοῦ. I 84, 18 ᾧ δὲ παρέχει ὁ θ. ἐπιστήμην βεβαίαν. II 92, 2 θεῷ τῷ τὴν εὐφορίαν τοῦ διανοεῖσθαι παρασχόντι. II 272, 11 τὰς ἀληθεῖς καὶ σαφεῖς τῶν πραγμάτων συγκρίσεις εἶναι κατὰ θεόν. IV 250, 1 οὓς ἐθέσπισεν ἄνευ προφήτου ὁ θ. διὰ φωνῆς. IV 139, 2 ἀφ οὗ λέγοντος ἤκουε θεοῦ. IV 185, 19 πεύσομαι τοῦ θεοῦ, τί λεκτέον. IV 172, 18 μηνύοντος διὰ συμβόλων τοῦ θεοῦ. — d) dei veneratio et servitium (τιμᾶν, εὐχαριστεῖν, εὐαρεστεῖν, σέβειν, θεραπεύειν, λειτουργεῖν, δουλεύειν, ἀρέσκειν, ἱλάσκεσθαι): II 41, 6 θεὸν τιμᾶν καὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ περιέχεσθαι. I 115, 12 ἀξίως γὰρ οὐδεὶς τὸν θεὸν τιμᾷ. V 144, 10 πατέρα ... μετὰ θεὸν καὶ μητέρα τίμα. V 48, 2 τὴν μὲν ὁλόκαυτον δι' αὐτὸν μόνον τὸν θεόν, ὃν καλὸν τιμᾶσθαι. III 99, 11 αὐτός μοι μόνος ἐστὶ θ. τιμητέος. I 230, 9. II 9, 10. 26, 24. 120, 20. 129, 23. 159, 11. 177, 20. 191, 23. 253, 23. III 88, 7. 91, 24. 275, 2. IV 240, 12. 241, 9. 265, 6. V 14, 19. 18, 8. 76, 19. 158, 5. 323, 4. VI 200, 5 (θεοῦ τιμή). V 47, 19 τὴν πρὸς θεὸν τιμὴν ... ὡς ἀναγκαῖον καλόν. V 121, 4 τὰς τοῦ θεοῦ τιμὰς ἀλόγοις ζῴοις ... προσνέμουσαν. — I 223, 3. II 158, 11. IV 209, 21. V 50, 21. 137, 12. 151, 16 (εὐχαριστεῖν θεῷ). III 40, 13 ἵνα ... ὁ θ. εὐχαριστῆται. II 58, 1 τίνι γὰρ εὐχαριστητέον ἄλλῳ πλὴν θεῷ; IV 226, 3 ᾧ τὸ εὐχάριστον ἀθανατίζεται ... παρὰ θεῷ. II 286, 12. V 123, 14. 231, 2 (ἡ πρὸς θεὸν εὐχαριστία). V 32, 16 κοινωνοὶ τῶν κατ' εὐχαριστίαν ἀπονεμομένων γίνονται θεῷ. I 83, 8 ἐν εὐχαριστίᾳ θεοῦ. V 66, 20 ταῖς πρὸς θεὸν ἀνθρώπων εὐχαριστίαις. — I 110, 3. II 81, 18. III 162, 20. 163, 7. 24. IV 52, 9. V 64, 13. 238, 25. 323, 21. 375, 11 (εὐαρεστεῖν θεῷ). III 163, 19 θεοῦ δ' ἐνώπιον εὐαρεστήσεις. V 284, 15 καλὸν γὰρ κἀγαθὸν ... τὸν εὐάρεστον θεῷ. IV 8, 23 οἱ δυσαρεστήσαντες τῷ θεῷ κακοδαίμονες. — IV 246, 10 μὴ σέβειν θεόν. II 59, 25 μὴ τῆς πρὸς θεὸν εὐσεβείας ἐπιστρεφόμενοι. V 102, 8 τό (sc. κεφάλαιον) τε πρὸς θεὸν δι' εὐσεβείας καὶ ὁσιότητος καὶ τὸ πρὸς ἀνθρώπους. V 278, 15 τὸν ὑπὲρ εὐσεβείας ἀγῶνα ἄρασθαι, ἐν ᾧ καὶ προαγωνίζεται θ.

III 269, 22 πρὸς τὴν εὐσέβειαν (σπουδή), ἡ γενέσεως μέν ἐστιν ἀλλοτρία, θεοῦ δὲ οἰκεία. V 148, 9 τὸ περὶ τὴν ἱερὰν πρόσρησιν θεοῦ γενόμενον (ἀσέβημα). I 159, 17 ἀσεβεῖς ἂν νομισθεῖεν οἱ φάσκοντες ὁμνύναι κατὰ θεοῦ. II 265, 16 ὅταν δ' ἀπειλῇ σύγχυσιν τοῖς ἀσεβέσι λογισμοῖς. — I 217, 13. 270, 32. 271, 5. II 198, 3. III 118, 25. IV 201, 11. 216, 11. 293, 19. V 242, 9. 280, 20. 354, 13. 369, 16. VI 206, 15 (θεραπεία θεοῦ). III 2, 15. 124, 19 (θεράπων θεοῦ). I 207, 6. 253, 9. 294, 17. IV 231, 7 (θεραπευτὴς θεοῦ). II 194, 24. V 361, 2. VI 22, 4 (θεραπευταὶ θεοῦ). IV 235, 6 θεραπευταῖς καὶ λειτουργοῖς θεοῦ. III 119, 5 τὸ γὰρ θεραπευτικὸν γένος ἀνάθημά ἐστι θεοῦ. — III 20, 8 ὁ γὰρ νοῦς, ὅτε μὲν καθαρῶς λειτουργεῖ θεῷ. III 288, 25 cf. V 253, 2 οἱ λειτουργοὶ θεοῦ. I 196, 1 τὸ γὰρ δουλεύειν θεῷ μέγιστον αὔχημα. III 275, 9 τὸ δουλεύειν θεῷ πάντων ἄριστον. III 2, 12 τὸν τοῦ θεοῦ δοῦλον ἐλευθεροστομεῖν. — III 88, 7. 128, 9. V 71, 18 (ἀρέσκεια θεοῦ). I 217, 17. V 49, 20. 76, 16 (ἡ πρὸς θεὸν ἀρέσκεια). V 43, 7 τοῖς κατὰ θεὸν καὶ πρὸς τὴν τοῦ ὄντως ὄντος ἀρέσκειαν ζῆν ἐγνωκόσιν. — V 29, 15 ἵνα διὰ μέσου τινὸς ἄνθρωποι μὲν ἱλάσκωνται θεόν. — c) dei precatio, sacrificatio: I 223, 11 cf. II 75, 22 εὐχὴ μὲν οὖν ἐστιν αἴτησις ἀγαθῶν παρὰ θεοῦ. II 75, 23 μεγάλη δὲ εὐχὴ τὸν θεὸν αἴτιον ἀγαθῶν αὐτὸν ἀφ' ἑαυτοῦ νομίζειν. V 330, 21 βεβαιοῦντος ἁπάσας (εὐχάς) θεοῦ. V 89, 15 εὐχαῖς καὶ θυσίαις ἐξευμενίζεσθαι τὸν θεόν. V 135, 1 εὐχάς, αἷς σπουδάζουσι τὸν θεὸν ἐξευμενίζεσθαι. V 354, 24 ᾧ ὁ θ. ἐστιν ἐπήκοος ἱεροπροπεστάτων εὐχῶν. IV 144, 9 οἱ δὲ λιταῖς τὸν θεὸν ἐξευμενίζονται. II 194, 18 εὔχου δὴ τῷ θεῷ. VI 63, 21 προσεύχονται τῷ θεῷ. IV 208, 13 αἰτούμενοι τὸν θεὸν μὴ διαμαρτεῖν τῆς προθέσεως II 52, 17 (Μωυσῆς) προσκυνεῖν τὸν θεὸν ἄρχεται. —I 181, 15. 203, 14. 291, 16. III 283, 1. IV 143, 14. 149, 21. 164, 13. 172, 9. 241, 13. 266, 6. V 10, 20. 287, 13 (ἱκετεύειν τὸν θεόν). I 161, 5 φθάσαι μέχρι θεοῦ τὴν ἱκεσίαν. IV 239, 1 τὴν ἱκεσίαν τοῦ θεοῦ προσιεμένου. I 274, 20. 294, 17. III 195, 13 (ἱκέτης θεοῦ). V 140, 18 θεοῦ ἱκέται. IV 246, 15 cf. 247, 18 καταρᾶταί τις θεόν; — I 111, 4. II 257, 15. IV 114, 19. V 285, 19 (ὑμνεῖν τὸν θεόν). II 249, 29 θεοῦ δὲ ὕμνος. II 218, 2 cf. VI 68, 2 ὕμνον εἰς τὸν θεὸν ᾄδει. II 290, 10 Βαλαὰμ ὕμνους εἰς τὸν θεὸν ὑπερβάλλοντας ᾠδῶν. IV 163, 16 εὐχαριστικοὺς ὕμνους εἰς τὸν θεὸν ᾠδὴν. VI 69, 4 ᾄδουσι πεποιημένους ὕμνους εἰς τὸν θεόν. VI 54, 1 ᾄσματα καὶ ὕμνους εἰς τὸν θεόν. V 286, 11 ταῖς πρὸς θεὸν εὐχαρίστοις ὑμνῳδίαις. V 138, 21 τὸν θεὸν ᾠδαῖς καὶ λόγοις γεραίρουσι. V 293, 7 σὺν ᾠδαῖς εἰς τὸν θεὸν πεποιημέναις. III 302, 8 τὰ εἰς τὸν τελεσφόρον θεὸν ἐγκώμια. — V 45, 21 τῷ θεῷ θύειν. I 238, 10 ὅταν οὖν „νέα" ... ὁμολογῇς κατὰ θεόν, πρωτογεννημάτων οἴσεις θυσίαν. VI 213, 14 ἀνάγεσθαι θυσίας ἐντελεχεῖς ὁλοκαύτους τῷ ὑψίστῳ θεῷ. V 67, 16 διανέμῃ πρὸς θεόν, ἀπαρχὰς αὐτῷ κομίζων ἀνοσίους. V 316, 5 καθιεροῦν ἀπαρχὴν τῷ θεῷ. I 73, 16. 20 τὰ δὲ ἄμωμα τῷ θεῷ προσάγεται. II 252, 27 καρποὺς ... προσενεγκεῖν θεῷ. V 69, 12 τοῦ θεοῦ θυσιαστήριόν ἐστιν ἡ εὐχάριστος τοῦ σοφοῦ ψυχή. IV 45, 4 ταύτην (sc. χαράν) ὁ σοφὸς ἱερουργεῖν λέγεται δεόντως θεῷ. V 49, 2 αὐτός (sc. ὁ νοῦς) ἐστιν ἡ εὐαγεστάτη θυσία καὶ ... εὐάρεστος θεῷ. I 257, 13 ὅσα ψυχὴν ὁλόκληρον κατὰ πάντα τὰ μέρη παρέχεται ὁλοκαυτοῦν θεῷ. I 101, 28 τὴν μὲν γύμνωσιν τῷ θεῷ προσήνεγκαν. V 94, 8 οὐ γὰρ πολυσαρκίᾳ καὶ πιότητι ζῴων χαίρει ὁ θ., ἀλλ' ἀνυπαιτίῳ τοῦ εὐξαμένου διαθέσει. V 65, 20 ὁ θ. οὐ χαίρει, κἂν ἑκατόμβας ἀνάγῃ τις. II 154, 15 βωμοῖς ἀπύροις, περὶ οὓς ἀρεταὶ χορεύουσι, γέγηθεν ὁ θ. V 47, 18 τῇ ... κατὰ θεὸν καὶ δι' αὐτὸν μόνον γινομένῃ (θυσίᾳ). V 66, 15 βραχύτατον λιβανωτὸν παρ' ἀνδρὸς ὁσίου τιμιώτερον ὁ θ. νομίζει μυρίων θρεμμάτων. III 36, 22 τίμιον δ' οὐδὲν τῶν ἐν ὕλαις παρὰ θεῷ. V 66, 23 παρὰ θεῷ μὴ τὸ πλῆθος τῶν καταθυομένων εἶναι τίμιον. II 280, 5 παρὰ τῷ θεῷ τὸ σπάνιον ἀγαθὸν καὶ μυρίων ἀδίκων (προτετίμηται). I 255, 7 καθ' ἣν (sc. ἱερωσύνην) διασυνίσταται καὶ γνωρίζεται τὸ θνητὸν θεῷ. I 254, 10 ᾧ (sc. λόγῳ) ἱερῶνται θεόν. — V 37, 5 θεῷ ... ἀνάγειν ἀπαρχάς. V 44, 19 χαριστήρια μὲν ἀνάγεται τῷ θεῷ. III 258, 3. 6 ἀνάθημα κάλλιστον ... ἀναθήσει θεῷ. III 46, 3 ὅλον ἑαυτὸν ἀνάθημα ἀνατιθέναι τῷ γεγεννηκότι θεῷ. IV 182, 12 τὰ πρῶτα τῶν ἄθλων ἀναθεῖναι τῷ θεῷ. III 17, 15 ἑκάστου δὲ τὰς δυνάμεις ἀναθεῖναι θεῷ. III 256, 18 cf. 257, 14 μὴ θεῷ στήλην ἀνατίθησιν, ἀλλ' ἑαυτῷ. V 99, 7 ἀνέθηκεν αὐτὴν (sc. ἑορτήν) θεῷ. III 25, 20 θεῷ τούτων ἕκαστον αὐτῷ ἀνέθεσαν. V 117, 26 χαριστήριον ἀνετέθησαν θεῷ. II 157, 7 τὸν δένδρων καρπὸν ἀναθεὶς τῷ

θεῷ. III 25, 4 τὰ τρία ἀνατεθείκασι θεῷ, ψυχήν, αἴσθησιν, λόγον. I 247, 1 ἅπερ ἀναθετέον θεῷ. IV 255, 18 ἀναφέρει τῷ θεῷ τὴν διαπόρησιν. II 264, 7 τὰ γνήσια τῶν ἀγαθῶν ... ἐπὶ θεὸν ἀναφέρεται. I 222, 16 cf. 265, 11 ὁ τὰ ἄριστα ἐπὶ θεὸν ἀναφέρων Ἄβελ. IV 113, 8 ἐπὶ τὸν θεὸν ἀναφέροντες τὰ τέλη τῶν κατορθουμένων. III 41, 9 ὁ (λόγος) ... ἀνιεροῦται καὶ ἀνατίθεται θεῷ. II 308, 5 οὗτος ὁ ἀριθμὸς ἱερουργεῖταί τε καὶ ἀποδίδοται θεῷ. I 244, 9 τὴν μὲν ἀνδρωνῖτιν ἑστίαν πᾶσαν ἀνιερωτέον θεῷ. IV 231, 1 τὸν ἱερώμενον τῷ θεῷ. I 256, 21 αὐτὰ εἰς τὸν τοῦ θεοῦ βωμὸν οὐκ ἀνῆκεν. I 256, 15 τὰ τῆς ψυχῆς γεγηθότα ... πάντα θεῷ παραχωρητέον. — b) sacerdos, ecclesia, templum dei etc.: I 254, 17 τὸν ἀρχιερέα καὶ προφήτην καὶ φίλον θεοῦ Μουσῆν. III 295, 24 (ὁ μέγας ἱερεὺς) οὐδὲ θεός, ἀλλὰ λειτουργὸς θεοῦ. IV 52, 1 ὁ μέγας ἱερεὺς τοῦ μεγίστου θεοῦ. III 175, 18 ὁ εἰρηνικὸς καὶ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τρανός, Φινεές. — I 115, 3. II 211, 23 εἰς ἐκκλησίαν θεοῦ. — VI 128, 28. 206, 11 ὁ τοῦ ὑψίστου θεοῦ νεὼς ἅγιος. III 302, 9 ἐν τῷ τοῦ θεοῦ οἴκῳ. VI 213, 20 ἐξαίρετον ἀπονενεμῆσθαι τόπον ἱερὸν τῷ ἀοράτῳ θεῷ. III 298, 21 ἡ δὲ θεοῦ πόλις ... Ἱερουσαλήμ. VI 208, 15 τὸ ἱερὸν χειρόκμητον οὐδεμίαν ἐξ ἀρχῆς μορφὴν παρεδέξατο διὰ τὸ ἔδος τοῦ ἀληθοῦς εἶναι θεοῦ. V 141, 21 μηδὲν ἀπεικόνισμα καὶ μίμημα δημιουργεῖν θεοῦ. — V 52, 7. 307, 4 θεοῦ βωμός. V 140, 1 ⟨οὐχ⟩ ἑορτὴ μὲν θεοῦ, ἑορτῆς δὲ ⟨συγγενὴς⟩ πανήγυρις. IV 291, 8 ἀπὸ τῆς κατὰ θεὸν νουμηνίας. — I 290, 2 ἐγγράφεται γὰρ τῇ θεοῦ βίβλῳ. — g) hominum vita quomodo ad deum referatur: III 11, 18 sqq. ζωῆς δὲ τριττὸν γένος, τὸ μὲν πρὸς θεόν κτλ. III 193, 13 θεῷ μόνῳ ζῆσαι. III 26, 9 πᾶσι τοῖς μέρεσι ζῆσαι θεῷ μᾶλλον ἢ ἑαυτῷ. I 276, 10 οὐχ ἥν μὲν δοκεῖς ἀνηρηκέναι φιλόθεον δόξαν, ζῇ παρὰ θεῷ; III 89, 21 ἡ πρὸς ἀλήθειαν ζωὴ περιπατοῦντός ἐστιν ἐν ταῖς τοῦ θεοῦ κρίσεσι καὶ προστάξεσιν. I 269, 13. III 123, 15 (ἡ ἐν θεῷ ζωή). III 12, 2 τὸ τῆς πρὸς θεὸν ζωῆς γένος. II 15, 16 τὸ ... κατὰ θεὸν ζῆν ἐν τῇ ἀγαπᾶν αὐτὸν ὁρίζεται. II 15, 14 Matth, οὗ τὸ ὄνομα μεταληφθέν ἐστιν ἀπὸ ζωῆς θεοῦ. II 181, 15 (ἡ ἐν θεῷ χαρά). I 286, 24 ὁ νοῦς ... τῶν θεοῦ ποιημάτων χαίρει. III 97, 19 ὁ ... ταῖς πρὸς θεὸν ὁμολογίαις ἐμμένων τε καὶ χαίρων. II 141, 20 ἐνευφραινόμενος μόνῳ θεῷ. VI 13, 7 τὸ φίλῳ θεῷ χρῆσθαι. IV 43, 4 τὸ πείθεσθαι θεῷ. IV 277, 4 θεῷ καταπειθής. II 293, 19 cf. I 203, 2. II 293, 6. 296, 18. 302, 13. IV 14, 20. 291, 14. 292, 3. V 252, 2. 358, 10 τέλος ... τὸ ἕπεσθαι θεῷ. V 371, 21 αὐτομολῆσαι πρὸς θεόν. II 6, 20 θεοῦ δέον ἐκκρέμασθαι. IV 238, 10 τὰς πρὸς θεὸν ὁμιλίας. II 86, 21 τὴν ... ὁδὸν τὴν πρὸς θεὸν ἄγουσαν. II 296, 3 ταύτῃ (sc. ὁδῷ) βαδιζόντων, ᾗ ἂν ὁ θ. ἀφηγῆται. II 302, 11 ὅταν ἀφηγῆται τῆς γνώμης ὁ θ. III 164, 3 ἃ γενήσεται ἐπάξια τοῦ φανῆναι θεῷ. I 271, 11 γνωρισθῆναι θεῷ προμηθούμενοι. IV 161, 22 ἐνετύγχανεν ἀφανῶς τῷ θεῷ. I 73, 18 ἐπὶ θεὸν πάντων λαμβανόντων τὴν ἀναφοράν. I 177, 10 ἵνα ... φιλοφροσύνην καὶ εὐλάβειαν θεοῦ κτήσῃ. V 70, 18 εἰς τὸ τοῦ θεοῦ μέγεθος ἀποβλέπων. V 71, 7 παρὰ τοῦ θεοῦ χρῆσιν λαβών. IV 5, 7 πᾶν γὰρ τὸ σὺν θεῷ καλὸν καὶ συμφέρον πάντως. I 175, 1 ἅπερ ἦν αὐτῷ ἐκ θεοῦ. V 16, 18 „τέλειον“ ... ἐν τοῖς πρὸς θεόν. I 279, 17 ἀναβαίνειν φησὶ Μωυσῆς τοὺς λόγους αὐτῶν πρὸς τὸν θεόν. IV 289, 21 λέγων εἰ καὶ μὴ στόματι καὶ γλώττῃ, τῷ γοῦν συνειδότι πρὸς θεόν. I 177, 17 ἤρξατο μετρεῖν κατὰ θεὸν πάντα. I 159, 26 τὸ γὰρ ἕνεκα θεοῦ μόνου πάντα πράττειν εὐσεβές. IV 296, 11 θεοῦ γὰρ ὑπηρέται πρὸς τέκνων σπορὰν οἱ γονεῖς. IV 307, 15 ὑπηρέταις μὲν καὶ ὑπάρχοις θεοῦ. IV 43, 20 ἐκ πολυπαιδίας ... ἕνα προέσθαι θεῷ. I 122, 13 ὅταν ἀσχολεσχῇ καὶ ἰδιάζῃ θεῷ. II 90, 10 Ἀβραὰμ ἐγγίσας τῷ θεῷ. IV 186, 13 γεγόνασιν ἀγχίσποροι θεοῦ. II 58, 12 τῷ θεῷ προσελθεῖν. II 306, 27 ὁ ταχθεὶς τὴν ἀρίστην τάξιν παρὰ θεῷ τρόπος. V 354, 22 τοῦτο τὸ γένος οὐ μακρὰν ἀπῴκισται θεοῦ. I 199, 3 τῶν ἀφρόνων ἔπηλυς μὲν ἡ πάροικος ἁπλῶς οὐδεὶς ἐν τῇ τοῦ θεοῦ πόλει γίνεται. I 198, 20 πρὸς δὲ θεὸν ἐπηλύτων καὶ παροίκων (ἔχουσι λόγον). I 123, 7 (Μωυσῆς) τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ σκηνὴν λαβών. V 342, 22 μόνῳ δ' ἐπερείσασθαι καὶ στηρίσασθαι θεῷ. I 59, 26 οἱ πλέον οὐδὲν ἀπονέμουσι θεῷ. III 148, 13 ἡ ἐν θεῷ ἀνάπαυσις. V 75, 3 μόνος θεὸς αὔχημά σου. III 200, 20 τάγαθὰ ἐπινεύειν θεῷ. III 27, 2 μὴ ἑαυτοῖς ἀλλὰ θεῷ λαβεῖν, I 176, 3 sq. τὸ γὰρ σὺν θεῷ πᾶν ἐπαινετόν, τὸ δ' ἄνευ θεοῦ ψεκτόν. I 141, 5 sq. ὁ ἕνεκα θεοῦ πάντα πράττων καὶ μηδὲν τῶν μετὰ θεὸν ὑπερτιμῶν. III 153, 1 ὤρυξαν ... ἑαυτοῖς ἀλλ' οὐ θεῷ. IV 294, 8 ἑκατέρας μερίδος ὄντες ἐχθροὶ καὶ τῆς πρὸς θεὸν καὶ τῆς πρὸς ἀνθρώπους. I 224, 13 μεμνημένος γὰρ τῆς ἰδίου περὶ πάντα

οὐδενείας μεμνήσῃ καὶ τῆς τοῦ θεοῦ περὶ πάντα ὑπερβολῆς. V 200, 14 ⟨τὴν⟩ ὕλην ἀποδεχόμενος μᾶλλον ἢ θεόν. III 126, 14 οὐδὲν οὖν τῶν ... ἐκ προνοίας πραττομένων ἀδικημάτων ἄξιον λέγειν γίνεσθαι κατὰ θεόν. III 286, 22 καὶ θεὸν αὐτῷ (sc. φρονεῖν εὖ) μὴ ἀπαξιῶσαι χρῆσθαι. III 200, 30 πάντα φέρων σπουδαῖα ὁ θεὸς ἤνεγκε καὶ τοῦτο τὸ γένος. I 73, 21 θεῷ γὰρ οὐδεὶς ἐργάζεται, καὶ μάλιστα τὰ φαῦλα. I 90, 14 sqq. ὃ γὰρ ἂν προσκριθῇ θεῷ, ἢ κρεῖσσόν ἐστιν αὐτοῦ ἢ ἔλασσον ἢ ἴσον αὐτῷ. I 189, 5 τοῦ διὰ μεγαλαυχίας τὸ ἴδιον θεοῦ προσκληροῦντος ἑαυτῷ. I 120, 17 ὁ κλέπτων τὰ θεοῦ καὶ ἑαυτῷ ἐπιγράφων. I 82, 27 ἕως δὲ ἑαυτὸν ὑποτίθεται ὡς αἴτιόν τινος, μακρὰν ἀφέστηκε τοῦ παραχωρεῖν θεῷ. III 81, 24 κόσμον πρὸ θεοῦ τετιμηκώς. I 232, 6 οἳ γένεσιν μᾶλλον θεοῦ τετιμήκασι. — III 203, 8 φύσει γὰρ θεοῦ ὀπαδὸς ὁ σοφός. I 113, 7 ἐμφανεῖς οἱ σοφοὶ θεῷ. I 142, 9 μοῖραν γὰρ ὁ θ. ἔνειμεν ἀρίστην τῷ σοφῷ. I 142, 29 τοῦ ἀπόνως καὶ εὐμαρῶς αὐτὴν (sc. ἀρετήν) παρὰ θεοῦ λαβόντος Μωυσῆ. I 119, 6 τὰ δὲ Σίκιμα ὁ Ἰακὼβ λαμβάνει οὐ παρὰ θεοῦ. I 295, 3 ὅταν μὲν (ὁ σοφὸς) τῷ ὄντι παραβάλληται, ἄνθρωπος εὑρεθήσεται θεοῦ. I 205, 12 τὸν σοφὸν ἰσότιμον κόσμῳ ὁ θ. ἡγεῖται. III 296, 8 τὸν ... τέλειον οὔτε θεὸν οὔτε ἄνθρωπον ἀναγράφει. III 295, 16. 19 ἡ τοῦ σοφοῦ διάνοια ... κρείττων μέν ἐστιν ἀνθρώπου, θεοῦ δὲ ἐλάττων. III 289, 5. 8 μεθόριός τις θεοῦ (καὶ ἀνθρώπου) φύσις. III 164, 17 διανοίας ... κόσμου καὶ θεοῦ μεθορίου. II 53, 18 οἱ μὲν γῆς, οἱ δὲ οὐρανοῦ, οἱ δὲ θεοῦ γεγόνασιν ἄνθρωποι. IV 117, 18 τοῦ θεοῦ εἰμι. II 53, 24 θεοῦ δὲ ἄνθρωποι ἱερεῖς καὶ προφῆται. II 54, 8. III 161, 13. 17. 178, 9 ἄνθρωπος θεοῦ. I 274, 4 καὶ λόγων καὶ διαθήκης θεοῦ φύλαξ ὁ ἀστεῖός ἐστιν. IV 158, 2 ὁ δὲ σπουδαῖος ἄνθρωπος ... τῶν δὲ τοῦ θεοῦ κειμηλίων ... μεταλαγχάνει. II 226, 14 φίλον τὸ σοφὸν θεῷ μᾶλλον ἢ δοῦλον. V 356, 14 ἀρετὴν τιμήσαντος θεοῦ. — I 114, 18 ἐν τῷ φαύλῳ ἡ ἀληθὴς περὶ θεοῦ δόξα ἐπεσκίασται. I 133, 2 φύσει γὰρ δοῦλον παρὰ θεῷ τὸ φαῦλον καὶ ἄλογον. I 73, 8 φίλαυτος δὲ καὶ ἄθεος ὁ νοῦς οἰόμενος ἴσος εἶναι θεῷ. I 231, 16 πᾶς οὖν λογισμὸς ... ἑαυτὸν προτιμῶν θεοῦ. V 175, 7 πᾶς γὰρ ὁ ἀνίατα ὁρῶν ἐχθρὸς θεῷ. V 160, 5 ὡς ἀντίπαλοι θεοῦ. V 25, 11 τὸ περὶ θεὸν ἐξαμαρτεῖν. II 56, 14 οἱ τοῦ σκότους ἑταῖροι ... γεννῶσιν ἑαυτοῖς, οὐ τῷ θεῷ.

7. All. I 203, 4 Ἄβελ = ἀναφέρων ἐπὶ θεόν. III 250, 1 Βεσελεήλ = ἐν σκιᾷ θεοῦ. III 14, 12 Ἐλιέζερ = θ. μου βοηθός. III 83, 11 Ἐλιφάς = θ. με διέσπειρεν. III 264, 17 Ἰούδας = τῶν δὲ εἰς θεὸν ὠδῶν τε καὶ ὕμνων (σύμβολον). III 154, 19. 191, 17 Ἰσμαήλ = ἀκοὴ θεοῦ. Ἰσραήλ = ὁ ὁρῶν θεόν. cf. Nr. I 6 b. III 286, 19 Ἰσραήλ = νοῦς θεωρητικὸς θεοῦ τε καὶ κόσμου. I 250, 7 Λευίτης = ὁ καταπεφευγὼς ἐπὶ θεὸν καὶ ἱκέτης αὐτοῦ γεγονὼς λόγος. III 175, 7 cf. 176, 22 Ῥαγουήλ = ποιμασία θεοῦ. II 57, 12 sq. 58, 23. 198, 4. III 258, 13 Σαμουήλ = ὁ τεταγμένος θεῷ. II 253, 20 Φανουήλ = ἀποστροφὴ θεοῦ.

II. θεός sensu metaph. usurpatur: III 188, 1 τὸν ἄνθρωπον (ἀποφαίνειν) ... θεόν. VI 13, 3 τὸν ἔρωτι θείῳ κατεσχημένον ... θεὸν ἀπετόλμησεν εἰπεῖν. IV 296, 14 πατὴρ καὶ μήτηρ ἐμφανεῖς εἰσι θεοί. V 142, 2 ὅπερ ... θ. πρὸς κόσμον, τοῦτο πρὸς τέκνα γονεῖς. I 23, 8 (ὁ νοῦς) τρόπον τινα θ. ὤν. II 284, 25 ὅταν καὶ ὁ νοῦς ἐπιθειάσας προσρηθῇ θ. III 178, 21 ἧς (sc. ψυχῆς) ὁ τυχὼν εἰκότως θ. κεκλήσεται. I 295, 4 (ὁ σοφὸς) θ. πρὸς φαντασίαν καὶ δόκησιν ... νοούμενος. I 295, 1 sq. ὁ σοφὸς λέγεται μὲν θ. τοῦ ἄφρονος, πρὸς ἀλήθειαν δὲ οὐκ ἔστι θ. IV 158, 7 ὅλου τοῦ ἔθνους θ. καὶ βασιλεὺς (Μωυσῆς). I 71, 3 sq. cf. III 178, 10. 22. 289, 10 Μωυσῆν οὐκ ὠκνησεν εἰπεῖν „θεὸν τοῦ Φαραώ". I 205, 16 εἰς θεὸν αὐτὸν (sc. Μωυσῆν) ἐχειροτόνει (ὁ θ.). III 160, 12 τὸν Φαραὼ [κύριον καὶ] θεὸν τούτου.

III. θεός — θεοί. II 37, 4 ὅτι χειρόκμητος οὐδείς ἐστιν ὄψει καὶ πρὸς ἀλήθειαν θ. IV 238, 19 χειροποίητον κατασκευάσαντες ταυρόμορφον θεόν. I 254, 13 ἡ ψυχὴ τραπεῖσα τὸν Αἰγύπτιον θεόν, τὸ σῶμα (ἐξετίμησε). II 27, 1 cf. III 202, 14 νομίζουσι γοῦν τὸν καιρὸν θεόν. VI 37, 12 δαίμων τις ἢ θ. ἀναστήσας. IV 246, 16 τίνα καλῶν ἕτερον θεὸν εἰς τὴν τῆς ἀρᾶς βεβαίωσιν; I 240, 8 οὐδὲ γάρ ἐστιν ἄλλος θ. ἰσότιμος αὐτῷ. IV 278, 1. V 5, 9. 74, 10. 11 ὁ ... θ. θεῶν. VI 151, 5 βασιλεῦ θεῶν καὶ ἀνθρώπων. VI 76, 18 „θεοὶ θεῶν" (Plato). V 322, 6 οὐ (sc. θεοῦ) τὰς τιμὰς προσένειμαν τοῖς οὐ θεοῖς. III 253, 22 εἰ τῷ ὄντι δύο εἰσὶ θεοί. VI 30, 19 ἥρωες ἢ ἐκ θεῶν. VI 176, 11 οὐδενὶ θεῶν ἀλλ' οὐδὲ ἡμιθέων ἐξομοιοῦσθαι δεῖ Γάιον. III 155, 11 ἄγγελοι ... νομιζόμενοι ... θεοί. VI 48, 9 cf. IV 125, 10. 286, 8. VI 186, 1-4 (Αἰγύπτιοι), οἳ ζῷα ἄλογα ... παραγηόχασιν εἰς θεῶν τιμάς. II 262, 18. IV 282, 7 sq. 284, 2.

V 3, 19. 4, 13. 20. 5, 5. 331,, 14. VI 87, 10 (ἥλιος, σελήνη, ἀστέρες). I 8, 16 (ἀστέρες = θεοὶ ἐμφανεῖς τε καὶ αἰσθητοί). VI 87, 3. 107, 4 (αἰσθητοί). VI 95, 15 (ὁρατοί). VI 37, 11 (οὐράνιοι). VI 12, 15 (ὀλύμπιοι). V 284, 6 τὸν ἐπὶ τοῖς γενητοῖς θεοῖς πλάνον. VI 76, 17 πρὸς τοὺς νεωτέρους θεούς. V 7, 11 θεοὺς καινοὺς ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς εἰσαγγαγόντες. VI 87, 4 sqq. θεοὺς φθειρομένους ὑπονοεῖν. I 118, 11 διαφθείρειν τοὺς ἀλλοτρίους τῆς ψυχῆς θεούς, τοὺς χωνευτοὺς θεούς. V 85, 6 μὴ νομίζειν θεοὺς αὐτοκρατεῖς ἑτέρους. V 13, 13 οὓς ἕτεροι νομίζουσι θεούς. V 126, 5 ὡς μηδὲ θεοὺς τοὺς ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς νομίζειν. V 1449, 2 μὴ νομίζειν θεοὺς ἑτέρους. II 36, 22 ἀκοῇ μόνον νομίζονται θεοί. II 178, 28 (οἱ ψευδώνυμοι θεοί). V 148, 19 ὄνομα θεῶν ἑτέρων. VI 186, 9 τοῖς ὀνόμασιν, ὅσα τοῖς ἄλλοις ἔθος ἐπιφημίζεσθαι θεοῖς. VI 220, 9 τὰς θεῶν ἁπάντεων ἐπωνυμίας ἐπεφήμιζον αὐτῷ. VI 1113, 3 τῶν ἐπιτραγῳδουμένων θεοῖς μύθων. II 178, 21 λέγῃς παρὰ πάντας τοὺς θεούς. VI 181, 10 καίτοι γε οἰκείων ὄντων καὶ συγγενῶν, οὓς θεοὺς καὶ ἐνόμιζον καὶ ἔγραφον καὶ ἐκάλουν. IV 286, 2 ἀνθρώπων θεοὺς νομιζόντων, οἷς ὁμοιοί ποτε τὰς φύσεις ἀπεύξαιντ' ἂν γενέσθαι. V 5, 15 οἱ δὲ λαβόντες ἀργὴν ὕλην ... θεοὺς ὅσα τῷ δοκεῖν ἐμόρφωσαν. V 6, 13 παρὰ τῶν δεσποτῶν ὡς θεῶν. VI 12, 12 τοὺς φίλους τῶν θεῶν ἐλευθέρους εἶναι. VI 13, 4 sq. ἀνθρώπων μέντοι θεόν, οὐ τῶν τῆς φύσεως μερῶν, ἵνα τῷ πάντων καταλίπῃ πατρὶ τὸ θεῶν εἶναι βασιλεῖ καὶ θεῷ. I 119, 9 (ὁ σοφὸς) καὶ τοὺς θεοὺς δοκῶν λαμβάνειν οὐκ εἴληφεν. II 118, 18 οὗτοι δ' εἰσὶ τῶν φαύλων θεοί. — V 295, 13 ἱερὰ καὶ ἀφιδρύματα θεῶν. VI 208, 16 γραφέων ... καὶ πλαστῶν ἔργα μιμήματα τῶν αἰσθητῶν θεῶν. I 73, 23 sq. „οὐ ποιήσετε μετ' ἐμοῦ θεοὺς ἀργυροῦς" κτλ. IV 284, 25 πλάσματα καὶ ζωγραφήματα θεοὺς ἐνόμισαν. IV 239, 12 εἴ τις μηδὲν τῶν χειροποιήτων μηδ' ὅσα γενητὰ νομίζει θεούς. III 105, 17 τοὺς ὑπαργύρους καὶ ὑποχρύσους θεούς. — V 80, 8 πλῆθος ⟨θεῶν⟩ ἀρρένων τε καὶ θηλειῶν, πρεσβυτέρων τε αὖ καὶ νεωτέρων. V 126, 1 θεῶν πλῆθος τῶν κατὰ πόλεις τιμωμένων ἀρρένων τε καὶ θηλειῶν. V 76, 6 ἀγῇ πρὸς τὴν τῶν νενομισμένων κατὰ πόλεις θρησκείαν θειῶν. V 75, 12 υἱοὺς καὶ θυγατέρας τοῖς αὑτῶν κατακαίοντες θεοῖς. — VI 170, 1 cf. 172, 20. 173, 25. 175, 26. 177, 6. 184, 10. 185, 26. 186, 8. 192, 9. 196, 14. 204, 12. 220, 3. 222, 14. 223, 17 (Γάιος) σπουδάζων θ. νομίζεσθαι.

θεοσέβεια. IV 26, 12 ἡ δ' ἀρετὴ θ. I 54, 2 τὴν μεγίστην τῶν ἀρετῶν, δι' ἧς ἀθανατίζεται ἡ ψυχή. V 239, 10 (coni. φρόνησις, δικαιοσύνη). V 248, 5 φρονήσει, δυνάμει, δικαιοσύνῃ, θεοσεβείᾳ. IV 192, 6 (coni. ἐγκράτεια). III 142, 15 (τὸ κάλλιστον κτῆμα). III 99, 1 (ἀγαθὸν τέλειον). III 15, 3 ὁ σκεδάσαι τὰς θεοσεβείας δεινὸς τρόπος. V 324, 14 ὁ σοφὸς ... τείχει πεφραγμένος ἀκαθαιρέτῳ, θεοσεβείᾳ.

θεοσεβές. III 190, 16 τὸ θ. ἐπαινετόν, τὸ ἀσεβὲς ψεκτόν.

θεοφιλής. IV 12, 14 τούτους (sc. Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ) ... εἶναι ... καὶ πάντας φιλοθέους ὁμοῦ καὶ θεοφιλεῖς. II 227, 26 (ἀγαθόν). VI 69, 10 (ἄκρατος). IV 11, 12 (ἀνήρ). V 333, 20 ἄνδρες. I 261, 12 (ἄνθρωποι). II 247, 10. 280, 18. 290, 16. 299, 18. III 46, 17 (γένος). I 270, 2. δόγμα. IV 28, 17 sq. V 341, 24 (δόξα). IV 23, 9 ἐθνῶν τὸ θεοφιλέστατον. IV 41, 3. 237, 16 (ἔργον). V 287, 4 ὁ ... εὐξάμενος. II 39, 24 εὐχή. III 228, 8 τὸ ζῷον τὸ θεοφιλέστατον, ὁ ἄνθρωπος. V 130, 19. 322, 11 ἦθος. I 81, 9. 108, 5. 23. 182, 3. 234, 3. II 281, 10. IV 216, 8. 238, 9. V 10, 19. 249, 7 (Μωυσῆς). IV 7, 7 (Νῶε). IV 55, 1 οἶκος. IV 96, 24 cf. 104, 2 (πατήρ, i. e. Ἰακώβ). II 146, 2 (περιουσία). IV 38, 17 (πράξεις). VI 12, 16 οἳ (int. σπουδαῖοι) διὰ τὸ φιλόθεον εὐθὺς γενόμενοι θεοφιλεῖς. V 341, 6 τριὰς ὁσιωτέρα καὶ θεοφιλεστέρα. II 58, 17. VI 64, 9 (ψυχή). III 256, 15 ψυχαί. — V 186, 2 φίλον καὶ συγγένειαν ἓν τὸ θεοφιλὲς εἶναι. V 324, 1 εἰ μή τις τῆς ἁρμονίας ταύτης ἐπιλάθοιτο, ... γενόμενος θ. καὶ φιλόθεος. III 19, 19 ἐμπαλίν τινα μηδὲ γένους ὄντα τοῦ ἱερωμένου θεοφιλῆ καὶ φιλόθεον. — IV 44, 4. 155, 16 τὸ θεοφιλές. I 106, 11. 18. 141, 26. II 89, 16. 148, 18. 219, 10. 221, 20. III 46, 8. IV 21, 17. 266, 8 (ὁ θ.). III 294, 26 πάντες οἱ θεοφιλεῖς. IV 181, 11 οἱ θεοφιλεῖς (int. Judaei). V 345, 22 ἐν ὁσίοις καὶ γνησίοις θεραπευταῖς καὶ θεοφιλέσιν.

θεοφορεῖσθαι. IV 216, 18 ἤρξατο προφητεύειν καὶ θ. III 204, 6 ὁ ἡμέτερος νοῦς ... ἐξ ἑαυτοῦ κατέχεσθαί τε καὶ θ. δοκεῖ. III 11, 23 τὸ δὲ μικτόν (sc. γένος) ἐστιν, ὃ πολλάκις ... θειάζει καὶ θεοφορεῖται. IV 259, 7 οὐκέτ' ὢν ἐν ἑαυτῷ θεοφορεῖται καὶ θεσπίζει τάδε. IV 187, 11 ὁ δὲ μονωθεὶς ἐξαίφνης θεοφορεῖται. IV 170, 16. 263, 5 cf. 265, 3 Μωυσῆς ... θεοφορηθείς. II 189, 12 (ὁ

νοῦς) θεοφορηθείς. III 16, 18 (ἡ ψυχὴ) βακχευθεῖσα καὶ θεοφορηθεῖσα. III 296, 1 ὁ νοῦς ... θεοφορούμενος.

θεοφόρητος. III 177, 18 γένος. III 129, 4. IV 258, 8 (κατοκωχή). II 86, 2. III 60, 21. 258, 12. 259, 9 (μανία). III 191, 26 (προφητεία). V 16, 15 προφήτης. III 99, 7 (σοφία). — III 59, 15 ἐνθουσιῶντος καὶ θεοφορήτου τὸ πάθος. III 179, 27 τῷ κατεχομένῳ καὶ θεοφορήτῳ παρρησιάζεται λέγων. II 198, 13 φιλεῖ γὰρ τοὺς θεοφορήτους οὐχ ἡ ψυχὴ μόνον ἐγείρεσθαι.

θεοφράδμων. III 68, 18. 173, 22. IV 264, 3.

θεόχρηστος. VI 194, 24 λόγια.

θεράπαινα. III 10, 20. V 103, 3. 169, 9. 201, 13.

θεραπαινίς. II 28, 19. III 74, 14 Ἄγαρ ... Σάρρας. III 78, 5 sqq. Ζέλφα τε καὶ Βάλλα. — III 74, 4 sqq. cf. 76, 17 (ἀρετῆς, σοφίας). I 58, 1 (αἰσθήσεις). III 154, 5 (κυρίας γνώμης). III 86, 28. 87, 10. 102, 14 (φιλοσοφίας). III 86, 16. 22. 87, 18. 88, 8. 104, 14. 105, 4 (ἐγκύκλιος παιδεία). III 74, 19 (ἡ μέση παιδεία). III 103, 19 τὰ προπαιδεύματα, τῆς ἐμῆς θεραπαινίδος τὰ ἔγγονα. III 77, 11 δύο μὲν ἀστάς, παλλακὰς δὲ τὰς ἴσας, τῶν ἀστῶν θεραπαινίδας, ἄξεται. III 125, 12 τοὺς ἐκ τῶν θεραπαινίδων νόθους.

θεραπεία. 1. servitus, ministerium, cultus: VI 147, 19 οἰκετική. I 261, 21 ἀφθόνου θεραπείας ὑπαρχούσης. VI 187, 26 ὅτι κατὰ θεραπείαν Γαΐῳ συνεισβαλεῖ τὸ δοκιμώτατον. V 6, 10 οὐκ ἔχοντες ἴδιον πλοῦτον, ὃν θεραπείας ἀξιώσουσι. I 270, 30 ἐπιστήμη θεραπείας ἡ μὲν ἵππων ἡ δὲ σκυλάκων οὖσα. III 275, 3 πρὸς τὴν ἰδίαν θεραπείαν. — I 117, 14 μέρη τῆς ἀσκήσεως, ἀναγνώσεις, μελέται, θεραπεῖαι. I 217, 14 θ. δὲ ταῖς ἐν πόνοις φιλοτιμίαις συνέζευκται. I 221, 8 ἀμαθία ... θεραπείαν οὐ δύσεργον ἔχει διδασκαλίαν. — I 250, 15 θεραπείας δὲ ὁ Λευί ἐστι σημεῖον. I 193, 9. 217, 13. 270, 32. 271, 5. II 198, 3. III 118, 25. 27. IV 201, 11. 216, 11. 293, 19. V 242, 9. 274, 13. 280, 20. 354, 13. 369, 16. VI 206, 15. cf. III 29, 3. IV 29, 22. 240, 13. V 73, 14. 95, 3. 126, 13. 149, 6. 324, 7 θ. θεοῦ. I 238, 12 αὐτὸς (sc. θεός) οὐ βραδύνει τοὺς ἐπιτηδείους πρὸς θεραπείαν λαβεῖν ἑαυτῷ. I 263, 7 ὃς (sc. θεός) γνησίους μὲν θεραπείας ἀσπάζεται. I 225, 12 οὐκέτι διαμέλλοντες ὑστεριοῦμεν γνησίου θεραπείας. II 81, 9 τὸ συνεχὲς καὶ γνήσιον τῆς θεραπείας. VI 49, 4 οἱ δὲ ἐπὶ θεραπείαν ἰόντες. III 2, 17 τὰς δὲ φιλοδεσπότους θεραπείας καὶ λειτουργίας τοῦ Ἀβραὰμ διασυνίστησιν. V 75, 9 τῆς ἱκεσίας καὶ θεραπείας αὐτοῦ περιεχώμεθα. V 126, 18 τοῦ δ' ἀγενήτου καὶ ἀϊδίου. V 5, 11 τοῦ ἀϊδίου καὶ ποιητοῦ. V 334, 6 τοῦ ἑνὸς αἰτίου. IV 283, 15 τῶν ὅλων αἰτίου. IIII 239, 15 τοῦ πάντων αἰτίου. V 8, 11 τοῦ πρεσβυτάτου πάντων αἰτίου. II 184, 5 τὸ πρεσβύτατον τῶν αἰτίων τὸ πρὸς ἀλήθειαν θεραπείας ... ἀξιώσαντα. V 375, 5 πρὸς τὸν ἄρχοντα. V 24, 7 τοῦ δεδημιουργηκότος καὶ γεγεννηκότος. V 64, 5 τοῦ ὄντος. V 253, 9 τοῦ ὄντως ὄντος. II 44, 5. V 14, 20 τοῦ πατρός. II 78, 10. 141, 13. 247, 5. III 120, 13 τοῦ μόνου σοφοῦ. — IV 286, 5 τῶν χειροκμήτων. IV 281, 9 ἀρρένων τε καὶ θηλειῶν (δαιμόνων).

2. cura corporis, scientia medicorum: IV 183, 12 λοιμικῶν νοσημάτων. 268, 6 σημείων καὶ αἰτιῶν καὶ θεραπείας, ἐξ ὧν ἡ τέχνη (ἰατρική) συνέστηκεν, ἑρμηνεῖς. VI 16, 11 τὰ ποικίλα τῶν νοσημάτων .... ποικιλωτέραις ἰᾶσθαι θεραπείαις. IV 68, 15 ἰατρὸς οὐ μιᾷ χρῆται θεραπείᾳ. V 183, 7 εἰ χρεία τις γένοιτο θεραπείας. I 173, 18 ἵνα μὴ (ὁ νοσῶν) ... φύγῃ τὴν θεραπείαν. I 251, 8 εἰ μή που (τὰ ἀρρωστήματα) ... τὴν τῆς θεραπείας ὑπερβάλλοι φροντίδα. I 251, 18 (οἱ ἀγαθοὶ τῶν ἰατρῶν) προσφέρουσι τὴν θεραπείαν ὅλως ἄσμενοι. II 71, 2 οἱ (sc. ἰατροί) πρὸς τὸ παρὸν πάθος τὴν οἰκείαν ἐπινοήσουσι θεραπείαν.

3. cura, sanatio animae: III 29, 5 τὰς ψυχῆς ... γνησίους θεραπείας. II 71, 14 ἀπεριεῖ πρὸς τὴν θεραπείαν ἄσμενος. V 89, 16 ψυχικῶν ἀρρωστημάτων. III 290, 17 τὰ .... θεραπείαν ἐνδεχόμενα opp. τὰ δὲ ἀθεράπευτα. V 56, 17 (σφάλματος). II 231, 23. V 46, 12 ἁμαρτημάτων. III 68, 1 μετὰ τὴν θεραπείαν οὖν ταύτην (sc. τῶν ἁμαρτημάτων). V 48, 4 τὴν (θυσίαν) δὲ περὶ ἁμαρτίας ἐπὶ θεραπείᾳ ὧν ἐπλημμέλησεν ἡ ψυχή. V 317, 14 οἷς μία θεραπείας ἐλπίς· τὸ μηδέποτε ἐκλανθάνεσθαι τοῦ θεοῦ. VI 159, 4 (κακῶν) μίαν ἐχόντων θεραπείαν.

θεραπεύειν. 1. servire, ministrare, colere: V 8, 13 μὴ τοὺς ὑποδιακόνους πρὸ τοῦ βασιλέως θ. IV 298, 9 ὡς οἰκειότατα ἔκγονα ... θ. V 360, 10 θεραπεύεις δὲ τιὰς τῶν δανείστων ... οἰκίας. V 149, 7 οἵτινες θεραπεύουσι τῦφον. II 184, 11 τὸ μόνον ἀμέτοχον πολέμου ... ἁπλῶς θεραπεύων. VI 203, 19 θεραπεύων οὖν τοῖς ὀνόμασι καὶ γράμμασιν. V 332, 16 θεραπεύοντες αὐτόν (sc. Ἀβραάμ). — II 148, 8. III 212, 13. IV 216, 10.

V 324, 5. VI 47, 6 cf. II 186, 9. 247, 7. III 252, 3. V 348, 17. VI 13, 3 θ. τὸ ὄν. V 126, 25 τὸν ὄντως ὄντα θεὸν θ. III 221, 17 γένεσιν πρὸ τοῦ ἀγενήτου θ. V 11, 4 μόνον δὲ θ. IV 30, 3 τὸ θ. ἐμέ. II 195, 20 τὸν τοῦ παντὸς ἡγεμόνα καὶ πατέρα τις θ. δικαιῶν. IV 29, 1 τὸν καθ' αὐτὸν ἄνευ τινὸς ὄντα θ. VI 161, 26 κολακείας γὰρ ἴδιον τὰς εὐπραγίας θ. VI 181, 16 τὰς γὰρ τῶν ἀρχόντων εὐπραγίας μᾶλλον ἢ τοὺς ἄρχοντας αὐτοὺς εἰώθασι θ. VI 11, 15 θεραπεύουσιν, ἱκετεύουσιν. III 99, 16 τοῖς ἀδιαστάτως θεραπεύουσιν ἀντιδίδωσι κλῆρον αὐτόν. IV 29, 12 τοῖς ἐμὲ θεραπεύουσι. IV 201, 14 τοὺς γνησίους θεραπεύοντας αὐτόν (sc. θεόν). — I 250, 1 θεραπευτὰς τοῦ μόνου ἀξίου θεραπεύεσθαι. I 270, 19 τιμὴ δὲ τοῦ μὲν νοῦ (τὸ) ... μὴ διὰ τῶν ἡδέων θεραπεύεσθαι. III 50, 11 (τὸν ἥλιον) θεραπεύεσθαι καὶ ὀρυφορεῖσθαι. IV 285, 3 τὰ δὲ τεχνιτευθέντα ... σεμνοποιεῖται καὶ θεραπεύεται. III 296, 3 ἐξήρηται τοῦ ὀρυφορουμένου καὶ θεραπευομένου. V 253, 4 τοῦ θεραπευομένου βασιλέως. V 157, 9 τὴν ἀδελφὴν ... θεραπευομένην ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐκείνης. VI 10, 19 δοῦλοι, ... θεραπευόμενοι. III 288, 10 οἰνοχόων διαφορὰς τοῖς θεραπευομένοις ἀναλογούσας. I 270, 29 τοὺς θεραπευομένους ἀνενδεεῖς ὄντας. I 220, 8 τὰς δὲ ἡγεμονίδας πρὸ τῶν ἀρχομένων ἀεὶ θεραπευτέον. I 218, 4 θεραπευτέον ἐξ ἀνάγκης τὰς ψυχῆς ἀρετάς.

2. sanare morbum, corpus: I 268, 3 θ. εἰδότες πάντα σχεδὸν πάθη καὶ νοσήματα καὶ ἀρρωστήματα. VI 47, 2 ἡ (sc. ἰατρική) μὲν γὰρ σώματα θεραπεύει. II 71, 15 ἀπάτη τοῦ θεραπεύοντος. III 82, 18 οἱ νόσοι θεραπεύονται. II 31, 14 ἰατρὸς ἀγαθὸς ... πρὸς τὴν τοῦ θεραπευομένου δύναμιν ἀφορῶν. II 71, 10 τίς ... εἶποι τῷ θεραπευομένῳ. I 218, 5 sq. θεραπευτέον ὑγίειαν.

3. sanare animam, affectus: III 82, 19 τὸν ἀρρωστημάτων γέμοντα βίον θ. I 141, 15 cf. 139, 18 θεραπεύει καὶ ἐπιστομίζει (τὸν θυμόν). VI 162, 9 ἃ παντὶ σθένει κατὰ τὸ παρεῖκον ὁ Μάκρων ἐθεράπευε. VI 140, 3 τὰ δὲ ἐν οἷς δημηγορῶν πολλάκις ἐθεράπευε. IV 232, 23 τοῦτο (sc. τὸ αἶσχος) θεραπεύῃ τε καὶ ἰᾶται. V 145, 23 ὅπως ... θεραπεύσωσι τὸν τῶν παίδων ῥοῦν. I 195, 15 γεωμετρία ... τὸ δὲ ἐν ἡμῖν ἄρρυθμον ... θεραπεύουσα. V 90, 23 (ἡ παιδεία) τὸ ἄνισον ἰσότητι θεραπεύουσα. I 141, 10 ὑπὸ σαφηνείας τὸ ἀσαφὲς καὶ συγκεχυμένον θεραπευούσης. III 273, 19 θεραπεύοντα τῷ λόγῳ. III 228, 17 τοὺς ... κακοῖς πιεσθέντας εὐμένεια ... πολλάκις ἐθεράπευσεν. — I 121, 7 (διάνοια) νόσον χαλεπὴν ψυχῆς ἀμαθίαν οὐκ ἐθέλουσα θεραπεύεσθαι. I 108, 2 κἀκεῖνος μὲν σωφροσύνῃ ... θεραπεύεται. V 145, 7 ἀφροσύνη δ' οὐκ ἄλλῳ ἢ φόβῳ θεραπεύεται. III 68, 9 ἐν ᾧ θεραπευόμεθα. V 340, 2 ἔρωτας ἐκμανεῖς καὶ λελυττηκότας θεραπευθέντες.

θεραπευτής. I 142, 26 τῶν ἁγίων. I 249, 22 τοῦ μόνου ἀξίου θεραπεύεσθαι. VI 173, 15 Ἄρεως. II 262, 23 τοῦ διακοσμήσαντος ἡγεμόνος. I 207, 6. 253, 9. 294, 16. II 145, 17. 194, 24. 292, 15. IV 231, 17. 235, 6. V 361, 2. VI 22, 4 θεοῦ. IV 284, 2 θεῶν πρόπολοί τε καὶ θεραπευταί. II 40, 8 τοῦ μόνου καλοῦ. III 175, 8 κρίσεως καὶ δίκης. III 221, 24 τοῦ νοῦ. V 74, 20 τοῦ ὄντως ὄντος. IV 265, 11 ὁσιότητος. III 93, 12 (τοῦ τεχνίτου). II 182, 20 τοῦ μόνου σοφοῦ. II 211, 2 τῆς ἀκολάστου καὶ ἀκράτορος ψυχῆς. — V 324, 7 ὁ δ' ἀληθὴς θ. τε καὶ ἱκέτης. V 345, 22 ἐν ὁσίοις καὶ γνησίοις θεραπευταῖς καὶ θεοφιλέσιν ... ἀναγραφέσθωσαν. VI 46, 11. 70, 8. 19 cf. 52, 1 θεραπευται (καὶ θεραπευτρίδες).

θεραπευτικός. III 119, 4. IV 244, 16. VI 49, 1 γένος. III 129, 7 τὸ ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἄριστον. I 250, 15. II 129, 7 θεραπευτικῶς.

θεραπευτρίς. II 40, 21 (διάνοια). III 302, 14 (ψυχή). III 254, 11 (θεοῦ ψυχαί). VI 46, 11. 70, 8 coni. θεραπευταί.

θεράπων. V 115, 6 sqq. τὰ ... πρὸς θεράποντας δεσποτῶν. VI 65, 1 τὴν θεραπόντων κτῆσιν εἶναι παρὰ φύσιν. V 143, 18 κατ' ἄμφω τὰς ἀνωτάτω θεραπόντων κτήσεως ἰδέας, τήν τε ἐπ' οἰκότριψι καὶ ἀργυρωνήτοις. I 255, 13 δύο θεράποντες τῶν νομοθετικῆς ὑπηρέται δυεῖν εἰδῶν. V 103, 18 οὐ θεράπουσι μόνον ἐκχειρίαν ἔδωκεν ὁ νόμος ταῖς ἑβδόμαις. V 108, 18 οἱ θεράποντες εὐφόρως τὰ κελευσθέντα δράσουσι. V 189, 2 θεράποντες τύχῃ μὲν ἐλάττονι κέχρηνται. VI 221, 17 ὥς τινα τῶν ἐπομένων αὐτῷ θεραπόντων ἀγαναχτεῖν. II 24, 3 ἑτέρως ὁμιλητέον ... καὶ θεράποντι καὶ δεσπότῃ. V 205, 7 sqq. cf. 206, 10 εἴ τις ἐκκόψειε θεράποντος ὀφθαλμόν. V 103, 3. 19 φύσει θεράποντες μὲν ἐλεύθεροι γεγόνασιν. III 2, 15. 124, 19 cf. I 207, 3. 272, 22. V 59, 7 θεοῦ.

θερίζειν. II 91, 6. 258, 7. III 202, 29 sq. 262, 30 sqq.

θερινός. I 39, 19. III 34, 11 (κύκλος). III 34, 19 (τροπή). III 32, 21. IV 146, 18 (τροπαί).

θερισμός. III 263, 1.
θεριστής. V 291, 1 περὶ τοὺς θεριστὰς (διάταγμα).
θερμαίνεσθαι. IV 232, 3.
θέρμη. II 224, 11 sqq. Χάμ (ἑρμηνεύεται).
θερμολουσία. I 210, 7. VI 158, 11.
θερμός. I 177, 2. II 248, 14 (λόγος). II 146, 4 (λόγοι). V 14, 15 (παράστημα). VI 178, 21. πνεῦμα. II 134, 4. VI 105, 2 (πῦρ). V 221, 16 ἡ τοῦ πυρὸς δύναμις. III 208, 22. IV 171, 14. VI 65, 19 (ὕδωρ). I 56, 10 (χωρίον τὸ) κατὰ τὴν μήτραν. — V 50, 9 ἐκπύρωσιν μὲν κατὰ τὴν τοῦ θερμοῦ δυναστείαν. I 126, 16. II 206, 5. III 31, 21 τὸ θερμόν opp. vel coni. τὸ ψυχρόν. I 90, 12. 246, 6. III 31, 20. 35, 19. 47, 18 θερμόν opp. ψυχρόν. II 278, 10 τὰ θερμά, τὰ ψυχρά. I 20, 19 cf. IV 52, 24. VI 81, 10 ὅσα θερμὰ ἢ ψυχρά. IV 34, 8 ἐν μαλακοῖς καὶ θερμοῖς. VI 178, 26 τὸ θερμότερον. II 134, 6 cf. III 34, 7 τὸ θερμότατον (opp. τὸ ψυχρότατον)
θερμότης. II 74, 6. 160, 5. VI 80, 4. 82, 8.
θέρος. I 14, 13 cf. 17, 10. III 47, 20. IV 229, 10. V 51, 3. 366, 18 θέρη χειμῶνες καὶ ἔαρος καὶ μετοπώρου τροπαί. I 196, 23 χειμών γε μὴν θέρους καὶ θ. χειμῶνος καὶ ἔαρ ἀμφοῖν ... ἐπιδεᾶ τε καὶ χρεῖα. I 19, 12 ἢ θέρους χειμαίνοντος ἢ χειμῶνος φλέγοντος. IV 146, 20 θέρους ἀνισταμένου. IV 174, 18 cf. 183, 9 μέχρι θέρους ἀκμάζοντος. II 64, 22 ταῖς ἐαριναῖς καὶ κατὰ θ. ὥραις.
θέσις. IV 211, 14 τῶν νόμων. I 51, 23. 52, 13. 93, 18. 20. 27. 183, 24. 184, 2. II 95, 4. III 168, 15. 254, 4. IV 281, 14 τῶν ὀνομάτων. II 205, 7 (θέσεις coni. διαστήματα, τόποι). I 207, 17 εἰσηγήσεις καὶ θέσεις. VI 83, 13 (coni. τάξις). I 74, 21 εὐθυξία θ. ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ. V 23, 18 εὖ δ' ἔχει καὶ ἡ θ. VI 82, 8 τὰ δ' ἀνακραθέντα τῆς κατὰ φύσιν θέσεως. VI 160, 20 ἡ θ. οὐκ ἐλπιζομένης ἡγεμονίας. III 48, 17. IV 48, 17 τὴν ἀντιπρόσωπον ἑκάστων θέσιν. — I 70, 2 cf. II 185, 6 τὰ θέσει δίκαια. II 177, 2 θέσει(δίκαιοι). I 141, 2 (τὰ) θέσει (νόμιμα). IV 55, 11 θέσει δὲ πάντως ἐμά. II 286, 27. VI 160, 2 θέσει opp. φύσει. III 172, 23 τῶν φύσει τὰ θέσει.
θεσμοθέτης. II 273, 12. III 39, 3.
θεσμός. I 50, 12 ὁ τῆς φύσεως ὀρθὸς λόγος, ὃς ... προσονομάζεται θ., νόμος θεῖος ὤν. I 158, 23 οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ εἰσιν ὅρκοι καὶ νόμοι τοῦ θεοῦ καὶ θεσμοὶ ἱεροπρεπέστατοι. I 195, 21 αἱ (δυνάμεις θεοῦ) δὲ νόμους ἀπ' οὐρανοῦ καὶ θεσμοὺς ἐπιφερόμεναι. VI 83, 6 coni. νόμος. V 263, 17. VI 156, 20 coni. νόμοι. I 60, 8. III 286, 25. IV 298, 19. V 49, 4. VI 91, 8 (νόμοι φύσεως καὶ θεσμοί). V 88, 18 νόμοι δὲ καὶ θεσμοὶ τί ἕτερον ἢ φύσεως ἱεροὶ λόγοι. IV 68, 5. 249, 10. V 101, 9. 127, 17. 144, 3. 199, 11. 259, 16. 305, 13. VI 23, 5. 168, 8 φύσεως (θ. vel θεσμοί). IV 2, 18 τὴν φύσιν αὐτὴν ... πρεσβύτατον θεσμὸν εἶναι. II 185, 26 τοῦ ἀγενήτου. I 290, 25 οὓς ... ἱερωτάτων θεσμῶν ἐξώρισεν ἀναξίους. VI 2, 2 νόμον αὐτὸ μᾶλλον δὲ θεσμὸν ἰσούμενον χρησμῷ. IV 275, 20 τοὺς δέκα λόγους ἢ χρησμούς, νόμους ἢ θεσμοὺς πρὸς ἀλήθειαν ὄντας. III 39, 5 sqq. 96, 18 (δέκα λόγοι). V 296, 7 θεσμοῖς τοῖς τῆς εὐνοίας τοῦ στέργοντος. V 167, 2. 168, 1. 298, 13 ἐπὶ γάμοις. IV 278, 3 εὐωχῆσαι λογίων καὶ θεσμῶν ἱερῶν. IV 60, 17 ἄγραφος. V 158, 9 cf. 88, 18 (ἀρχαῖοι). II 185, 21 φυλάσσειν νόμους πατρὸς καὶ μὴ ἀπωθεῖσθαι θεσμοὺς μητρός. II 262, 25 κατὰ δίκην καὶ θεσμόν.
θεσμοφύλαξ. I 222, 4.
θεσμῳδεῖσθαι. III 246, 22 (θεσπιῳδεῖσθαι coni. Wendl.).
θεσπέσιος. II 139, 22 (ἀνήρ). II 286, 6. V 2, 19. 76, 1. 199, 20. 268, 12 (ἄνδρες) — V 345, 18 οὗτοί γε οἱ θεσπέσιοι.
θεσπίζειν. IV 272, 17 cf. 276, 22. 278, 20. 307, 11 οὓς (sc. νόμους) μὲν αὐτὸς ὁ θεὸς ... θ. ἠξίωσεν. IV 253, 21 ὁ (θεὸς) δ' ἐπακούσας θεσπίζει λόγιον. IV 29, 11 cf. 45, 13 ὁ δὲ θεὸς ... θεσπίζει τάδε. IV 245, 7 ὁ πατὴρ θεσπίζει. IV 162, 4 cf. 261, 18. 264, 1 (Μωυσῆς) θεσπίζει προφητεύων τάδε. IV 267, 24 κατασχεθεὶς ... θ. ἔοικεν. IV 168, 12 καταπνευσθεὶς ἔνθους γίνεται καὶ θεσπίζει τάδε. IV 259, 7 θεοφορεῖται καὶ θεσπίζει τάδε. IV 266, 11 ἐνθουσιᾷ μεταβαλὼν εἰς προφήτην καὶ θεσπίζει τάδε. IV 186, 3 ὥσπερ ἑρμηνεὺς ὑποβάλλοντος ἑτέρου θεσπίζει τάδε. IV 244, 6 ἵνα ... ὅσα μὴ λογισμῷ καταλαμβάνεται θεσπίζῃ. IV 185, 6 θεσπίζων ἕκαστα διὰ τῆς σῆς γλώττης οὐ συνιέντος. V 283, 13 τοῦ ... θεσπίζοντος. IV 307, 1 κεφάλαια ... αὐτοπροσώπως θεσπίσαι. III 7, 12 σὺ γὰρ ἐθέσπισάς μοι μὴ φοβεῖσθαι. III 59, 19 (Νῶε) κατεχόμενος ἐθέσπισε. IV 275, 22 τοὺς δέκα λόγους ... ὁ πατὴρ τῶν ὅλων ἐθέσπισεν. III 152, 19 ὁ πατὴρ τῶν ὅλων διὰ προφητικῶν ἐθέσπισε στομάτων. IV 249, 24 οὓς (sc. χρησμούς) ἐθέσπισεν ... ὁ θεός. IV 263, 5 Μωυσῆς ... θεοφορηθεὶς ἐθέσπισε τὴν ἑβδόμην. IV 264, 6 κατεχόμενος ἐθέσπισεν.

IV 257, 9 θεσπίσας ... καὶ καθολικώτερον τίθησι νόμον. V 16, 16 προφήτης θεοφόρητος θεσπιεῖ καὶ προφητεύσει. IV 244, 21 ἢ θεσπιεῖ τὰ μέλλοντα.

θεσπίζεσθαι. IV 38, 22 θεσπίζεται λόγιον. IV 238, 17 θεσπίζεται τάδε. IV 82, 9 διττοῖς φαντασίαις δι' ὀνείρου θεσπίζεται. V 185, 8 ὁ προφήτης ... ἀνακληθεὶς ἐθεσπίζετο τὰ γένη τῶν ἐν εἴδει νόμων. V 132, 19 τὰ λόγια τῶν νόμων ἐθεσπίζετο. V 217, 25 χρησμῷ θεσπισθῆναί φησιν ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ. IV 57, 17 οὓς (sc. χρησμούς) Μωυσῆς ἐθεσπίσθη. IV 244, 13 τὰ δ' ἐκ προσώπου καὶ ἀποκρίσεως ἐθεσπίσθη. III 254, 8 cf. 1, 3. 158, 19. IV 258, 7. VI 52, 17 τὸ θεσπισθὲν λόγιον. III 180, 12 θεσπισθέντα διάπυρον τοιόνδε χρησμόν. V 336, 15 τὰ ... θεσπισθέντα (νόμιμα). III 23, 12 διὰ τῶν θεσπισθέντων. IV 207, 20 cf. 272, 19 θεσπισθέντας νόμους χρησμοῖς διερμηνεύειν. I 132, 5 ἔνια (τῶν ἀγαθῶν) ... θεσπισθέντα.

θεσπιῳδεῖσθαι v. θεσμῳδεῖσθαι.

θεσπιῳδός. II 262, 22 λόγος. III 178, 13 (νομοθέτης).

θέσφατος. IV 217, 20. VI 218, 25 (λόγια). — IV 258, 17 θεσφάτοις ἀριδήλοις. III 65, 21 τῷ μὴ θεοπροπίοις καί τισι θεσφάτοις πεπιστευκότι.

θετικοί. IV 150, 24 οἱ θ. τῶν ὀνομάτων.

θετός. III 181, 24 ψυχῆς (ἔγγονος). II 96, 14. III 77, 1 (παῖδες).

θεωρεῖν. I 18, 6 (ψυχὴ) πολλὴν ἀπληστίαν εἶχε τοῦ θ. V 341, 19 ἡμέρῳ γὰρ τοῦ θ. III 12, 9 (βίος) φίλος τοῦ θ. III 118, 8 σκοπεῖν ἕκαστα καὶ θ. I 45, 6 Μωυσῆς ... καὶ τὰ μακρὰν εἰωθὼς εὖ μάλα θ. IV 52, 11 ὅσοι καὶ γυμνὰ θ. τὰ πράγματα δύνανται. VI 67, 9 τὰ ἀφανῆ διὰ τῶν φανερῶν θ. VI 67, 5 ἡ λογικὴ ψυχὴ ... τὰ οἰκεῖα θ. (ἤρξατο). IV 37, 9 δύνασθαι τὰ νοητὰ θ. II 52, 9 μόνῃ ψυχῇ τὸ ὂν θ. III 171, 14 τὸν ὄντα δυνήσεται θ. V 346, 12 τὸν ... γεννητὴν τῶν ὅλων σπεύδοντες θ. III 219, 9 οὐδὲ πόρρωθεν αὐτὸν (sc. θεόν) ἐκεῖνον θ. ἱκανός ἐστιν. IV 37, 7 πρὸς τὸ θ. ἕλκουσιν ἐπὶ τὰ φανέντα τὴν διάνοιαν. IV 291, 13 τὸν θεὸν ἄρξασθαι τὰ γεγονότα καλῶς θ. V 281, 17 (θεός), ᾧ μόνῳ διάνοιαν ἔξεστιν ἀκριβῶς θ. VI 64, 10 θ. τὰ σοφίας δόγματα. V 346, 6 sq. ἥλιον μὴ ἑτέρῳ τινὶ θεωροῦμεν ἢ ἡλίῳ. III 156, 14 ὅσα μὲν οἱ σώματος ὀφθαλμοὶ θεωροῦσι. III 76, 25 εἰς τὸ θεωρῆσαί τι τῶν κατ' ἐπιστήμην. IV 218, 1 σωμάτων ἀσωμάτους ἰδέας τῇ ψυχῇ θεωρῶν. III 263, 18 θεωρῶν μὲν τὰ ἐν κόσμῳ. VI 54, 4 οὐδὲ ἐξ ἀπόπτου θεωροῦντες. VI 116, 16 συνάμφω θεωροῦντας ἐπικρίνειν.

θεωρεῖσθαι. I 80, 24 μὴ ἐν λόγῳ τὸ φρονεῖν, ἀλλ' ἐν ἔργῳ θ. VI 77, 9 διὰ τὸ ἐν γενέσει ... τὰ μέρη θ. V 344, 18 ἀμήχανον ὑφ' ἑτέρου θ. τινος (ὁ θεός). III 194, 9 ὑπὸ θεοῦ θ. II 45, 12 γνήσιον ... κάλλος, ὃ διανοίᾳ μόνῃ θεωρεῖται. II 26, 10 ὅσα περικαλλέστατα εἴδη τοῖς ψυχῆς ὀξυδερκεστάτοις ὄμμασιν ... θεωρεῖται. I 22, 14 τοῦθ' ὡς ἔστι φαυλότατον ἑοικὸς ἀφρῷ, θεωρεῖται. I 64, 15 κατ' αὐτὴν (sc. λύραν) μάλιστά πως θεωρεῖται. II 297, 4 ἄμφω δὲ ταῦτα (ὁ νοῦς) ... θεωρεῖται. I 104, 14 ἡ αἴσθησις ἄπρακτος θεωρεῖται. V 346, 9 ὁ θεὸς ἑαυτοῦ φέγγος ὢν δι' αὐτοῦ μόνου θεωρεῖται. III 84, 6 δι' ἧς ἡ γένεσις τοῦ πάθους θεωρεῖται. II 276, 7 διὰ σοφίας τὸ σοφὸν θεωρεῖται. I 34, 4 ἑβδομὰς ἐν οὐδενὶ μέρει θεωρεῖται. I 80, 24 ἐν ἀλλοιώσει γὰρ τοῦ στόματος ... ἡ φρόνησις θεωρεῖται. I 98, 4 ὁ μὲν ἀνὴρ ἐν τῷ ὁρᾶσαι θεωρεῖται. I 120, 20 τῆς γὰρ κακίας ἡ μὲν ἐν σχέσει θεωρεῖται. I 258, 16 ὁ ἀσκητὴς ἐπιστήμης ... ἐν πεδίῳ θεωρεῖται. VI 103, 12 ἐν τόπῳ μείζονι θεωρεῖται. II 224, 23 τὸ δὲ ἐν κινήσει θεωρεῖται. III 300, 2 ἅπερ ἐν ῥύσει καὶ φθορᾷ ... θεωρεῖται. III 35, 10 τὸ παραπλήσιον μέντοι καὶ ἐν τοῖς μέρεσι ... θεωρεῖται. III 35, 14 ὧν ἡ ἐπίκρισις ἐν μέτροις ... θεωρεῖται. IV 59, 14 ὁ ... πρεσβύτερος ... ἐν ἐπαινετῷ ... βίῳ θεωρεῖται. II 235, 26 κατὰ δ' ἠρεμίαν τὸ ἵστασθαι θεωρεῖται. III 206, 4 καὶ ταῦτ' ... ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων θεωρεῖται. IV 46, 14 περὶ τὸν αὐτὸν ἑκάτερον ... θεωρεῖται. I 101, 20 γυμνοὶ θεωροῦνται τῆς κενῆς ... δόξης. II 43, 21 ἵνα πρὸς τῶν ὁμοίων τὸ ὅμοιον θεωρῆται. I 106, 14 αἱ (sc. χάριτες) δὲ τῶν θνητῶν σὺν ὕλῃ θεωροῦνται. IV 53, 23 πρᾶγμα ... θεωρούμενον. III 103, 16 ἡ τῶν θεωρουμένων ... βεβαίωσις.

θεώρημα. III 217, 23 ἐπί τι μεῖζον ἕτερον χωρεῖν θ.

θεωρήματα. I 187, 20 τὰς διανοήσεις, τὰς ἐπιστήμας, τὰς τέχνας, τὰ θ. κτλ. (τοῦ θεοῦ κτήματα). III 76, 2 τὰ ἐγκύκλια καὶ τὰ καθ' ἕκαστον αὐτῶν θ. II 149, 27 θεωρημάτων παντοίων ἰδέας ἀνομβροῦσαν. II 248, 20 (κατάληψις). II 30, 6 (ἀνάληψις). II 279, 5 πολλὰ θ. παραλαμβάνειν. II 121, 14 δι' ἀκοῆς δέξηται θ. II 33, 13 μνήμη τῶν θεωρημάτων. I 133, 28 ὁπότε διὰ μνήμης

ἔχοι βεβαιοῦν τὰ θ. II 28, 22 (Ἄγαρ) ἀρύσηται ὥσπερ εἰς ἄγγος τὴν ψυχὴν τά τε δόγματα καὶ θ. I 235, 9 τὰ θ. διαρρεῖν αὐτὰ κωλύων. III 102, 16 τὰ σπέρματα, ἐξ ὧν ἀναβλαστεῖν ἔδοξε τὰ θ. III 177, 25 τῇ περὶ τὰ θ. ἀπταίστῳ ἀκρότητι. II 297, 18 τὰ θ. αὐτῷ ... πλαδᾷ καὶ σαλεύει. III 157, 3 τοῖς δόγμασι καὶ τοῖς θεωρήμασιν εἶδεν αὐτά. V 226, 16 γεωργοῦσι τὰς ψυχὰς δόγμασι καὶ θεωρήμασι. V 95, 21 μυρία ἄλλα κάλλη θεωρημάτων. I 86, 6 τῷ δὲ σφαλλομένῳ περὶ τὰ θ. III 174, 11 τοῦ μανθάνοντος ἀπορρεῖ τὰ θ. III 148, 5 τὰ κατὰ μέρος θ. II 33, 10 τὸ τῶν θεωρημάτων ἄχθος. — II 196, 1 τὰ ἀόρατα καὶ νοητά. V 241, 2 τοῖς ἀιδίοις δόγμασι καὶ θεωρήμασιν. III 79, 8 (γνήσια, νόθα). III 81, 15 (καινά). V 268, 13 λογικά, ἠθικά, φυσικά, coni. δόγματα). III 206, 4 μεγάλα καὶ ἀμύθητα. III 207, 8 οἷς νέα ἐπὶ παλαιοῖς ἀνίσχει καὶ ἀναλάμπει θ. II 271, 3 (νοητά). II 32, 26 (πότιμα). — I 273, 15 τῶν ἁγίων. II 140, 2. V 350, 12 ἀρετῆς. I 28, 24 καθ' ἑκάστην ἀρετήν. IV 59, 6 κατὰ τὰς ἀρετάς. IV 54, 4 τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τούτων δόγματα καὶ θ. I 285, 6. III 153, 8 ἐπιστήμης. III 65, 15 ἐν ταῖς ἐπιστήμαις. IV 46, 9 τοῦ κόσμου. I 131, 21 περὶ κόσμου. V 136, 10 κατὰ μουσικήν. III 270, 15 παιδείας καὶ σοφίας. IV 61, 9 κατὰ ποιμενικήν. I 267, 8. 273, 25. II 76, 20. 144, 8. III 215, 20. IV 48, 23. V 233, 14. 364, 19 (τῆς) σοφίας. III 27, 13 καθ' ἑκάστην (τέχνην). III 195, 5 cf. I 133, 23 τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν. III 101, 14 cf. 102, 3 τῶν μέσων τεχνῶν. III 227, 21 φιλοσοφίας. II 305, 19 κατὰ φιλοσοφίαν. II 127, 12 φρονήσεως.

θεωρητικός. I 75, 13 ἡ δὲ ἀρετὴ καὶ θεωρητική ἐστι καὶ πρακτική. II 277, 13. 282, 6. 300, 28. III 118, 4. 149, 3. 298, 25. IV 131, 9. 292, 8. V 102, 15. 17. 183, 4. 338, 19. 347, 8. VI 61, 10 (βίος opp. πρακτικός). III 63, 20 ἔρνος. I 75, 20. VI 64, 3 (μέρος φιλοσοφίας). III 286, 18 νοῦς = Ἰσραήλ. II 36, 15 n. (ῥεύματα). I 75, 11 sq. (τέχναι opp. πρακτικαί). — II 300, 29 τῷ δὲ θεωρητικῷ τὸ ὁρᾶν συνῳδόν τε καὶ οἰκειότατον.

θεωρητός. II 311, 2 (πράγματα). II 36, 15 (ῥεύματα). — II 287, 6 μηδὲν ... θεωρητὸν νοῆσαι δυνάμενοι. III 30, 23 cf. 177, 10 τὰ λόγῳ θεωρητά.

θεωρία. III 118, 9 (βίος), ὃς ἐπιστήμῃ καὶ θεωρίᾳ μόνῃ χαίρει. III 77, 5 τοῦ θεωρίαν καὶ ἐπιστήμην ἐζηλωκότος Ἀβραὰμ ὄνομα. II 283, 14 (ὁ νοῦς) οὐδενὸς ἑτέρου προσδεῖται πρὸς τὴν θεωρίαν. III 62, 19 ἐξ ὧν θεωρίας λαβὼν ἵμερον (ὁ νοῦς). III 75, 13 ῥητορικὴ ... τὸν νοῦν πρὸς θεωρίαν ἀκονησαμένη. VI 46, 3 περὶ τῶν θεωρίαν ἀσπασαμένων. IV 216, 21 τροφὰς ἔχων ἀμείνους τὰς διὰ θεωρίας. I 75, 14. 17 (ἀρετὴ) θεωρίαν ἔχουσα καὶ πρᾶξιν. I 220, 4 ἐκ τῆς περὶ τὴν θεωρίαν γλαφυρότητος. I 26, 15 ἑστιάτωρ ἄνθρωπον καλεῖν μέλλων ἐπί τε εὐωχίαν καὶ θεωρίαν. — II 278, 23 τῶν ἀθανάτων. I 75, 18 τῆς ἀρετῆς. III 81, 22 περὶ ἀστρονομίαν. V 69, 17 τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν. V 150, 15 τῶν ἐπὶ γῆς ἁπάντων. IV 216, 6 δογμάτων ... παγκάλων. I 144, 9 τῶν θείων. V 65, 12 τοῦ κόσμου. III 170, 12. IV 38, 4 περὶ τὸν κόσμον. V 99, 16. 150, 6 τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ. I 26, 6 τῶν κατ' οὐρανόν. II 147, 25 τῶν πραγμάτων. I 250, 14 τοῦ μόνου σοφοῦ. VI 70, 20 φύσεως. IV 291, 16. V 43, 9. VI 19, 6 τῶν τῆς φύσεως. IV 250, 19 τῶν περὶ φύσιν. III 55, 20. VI 63, 8 τῶν τῆς φύσεως πραγμάτων. — IV 30, 4 ἐκ τῆς ἐν ἀλληγορίᾳ θεωρίας. V 232, 19 (ἀριθμητική). III 140, 7 (γλαφυρά coni. φιλόσοφος). III 75, 12 γλαφυρότητι συνεχοῦς θεωρίας. III 76, 7 (ἐγκύκλιοι). V 347, 10 (ἐπιστημονική). II 297, 18 (θεία). I 33, 4 (κανονική). III 74, 13 λογική). II 188, 5 (ἡ Χαλδαϊκὴ μετεωρολογική). IV 125, 6 (ῥυθμική, ἁρμονική, μετρική). V 92, 14 διὰ συμβόλων. V 79, 5 (φιλόσοφος). II 97, 16. III 81, 9 (ψιλή).

θεωρός. III 272, 1 τῶν ἐν κόσμῳ συμπάντων ὁ ἀστεῖος. V 206, 17 (ὁ ὀφθαλμὸς) τοῦ) ... οὐρανοῦ. — V 97, 11 θεωροὶ τῆς φύσεως.

θηλάζειν. I 284, 18. II 295, 21.

θηλυγονεῖν. II 42, 15.

θηλυδρίας. I 190, 11. 215, 19. II 37, 1. 42, 15.

θηλυκός. II 86, 15 (ὄνομα).

θηλυμανεῖν. IV 31, 5.

θηλύμορφος. V 78, 24 (ἰδέα).

θηλύνειν. I 182, 17. II 56, 13.

θῆλυς. II 39, 15 (αἴσθησις). IV 34, 16 ἀκοή). I 180, 21 (ἄνθρωπος). V 162, 10 ἀνθρώποις εἴτ' ἄρρεσιν εἴτε θηλείαις. V 101, 8 (ὁ ἄρτιος ἀριθμός). I 4, 9 τὸ ἄρτιον. III 137, 9 (βίος). V 93, 16-19 (βρέφος). II 181, 9. IV 249, 3 (γενεά). I 93, 14 τὸν γενικὸν ἄνθρωπον, ἐν ᾧ τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ γένος. II 211, 20 ὁ δημιουργὸς ἡδονῆς ... οὔτε ἄρρεν ὢν οὔτε θήλεια. I 244, 6 (ἔγγονος) ψυχῆς.

I 244, 5 (ἐννοήματα) τὰ μὲν ἄρρενα, τὰ δὲ θήλεα. I 4, 8 (ἕξ) ἄρρην τε καὶ θ. II 110, 1. 4 ἐπιθυμία καὶ θυμός, ... ὁ μὲν ἄρρην, ἡ δὲ θήλεια. IV 214, 12 cf. V 57, 7. VI 93, 11 (ζῷον) ἄρρεν τε καὶ θῆλυ. IV 281, 9. V 80, 8. 126, 2 (θεοί). II 122, 22 τῶν θνητῶν τὸ μὲν ἄρρεν, τὸ δὲ θῆλυ. V 56, 3 θῦμα opp. ἄρρεν. V 48, 18. 51, 15 (ἱερεῖον). I 110, 8 ἐν ψυχῇ ... κινήματα. IV 24, 5 ὁ λογισμός. II 287, 5 πρὸς τῶν θηλυτέρων (λόγων). I 296, 25 ἕκαστον δὲ τῶν ἑπτὰ (ψυχῆς μερῶν) τῇ μὲν ἄρρεν γίνεται, τῇ δὲ καὶ θῆλυ. IV 31, 11. V 78, 20. 160, 13. VI 36, 3. 62, 2 (νόσος). III 121, 9. 13 ὄνομα ... σοφίας. IV 34, 14 θηλύτερα ὦτα ὀφθαλμῶν. I 115, 17. III 201, 24 (πάθος). I 264, 13 φύσει τὰ πάθη. I 296, 28 τὸ παθεῖν. III 197, 10 πρόβατον ἄμωμον. V 163, 10 (πῶλοι). I 167, 3 (ὕλη). I 4, 15 (τὸ ὑποδεχόμενον). V 160, 20 τὴν ἄρρενα φύσιν ... εἰς θήλειαν μεταβάλλειν. IV 24, 1 (χαρακτήρ) opp. ἄρρην. II 180, 14. V 200, 1 sq. (ψυχή). — I 56, 6 αἵ τε πρῶται τοῦ ἄρρενος πρὸς τὸ θῆλυ σύνοδοι. I 248, 3. II 136, 18. III 121, 15. IV 23, 20. V 48, 19. 271, 5 τὸ θῆλυ. III 32, 15 τὸ ζῷον εἰς ἄρρεν ἔτεμνε καὶ θῆλυ. I 25, 20 διέκρινε τὰ εἴδη φήσας ἄρρεν τε καὶ θῆλυ δεδημιουργῆσθαι. I 196, 18 ἄρρεν θήλεος καὶ θῆλυ ἄρρενος ... ἐρῶσι. I 46, 19 ὁ δὲ κατὰ τὴν εἰκόνα (θεοῦ διαπλασθεὶς ἄνθρωπος) ... οὔτε ἄρρεν οὔτε θῆλυ. III 288, 14 τὰ γεννητικὰ τῆς ψυχῆς ἐκτετμημένος, ... οὔτ' ἄρρεν οὔτε θῆλυ. IV 121, 10 τὰ μὲν θήλεα τρέφειν ..., τὰ δ' ἄρρενα διαφθείρειν. I 110, 6 (διαφορὰ) τῶν ὄντων ... ἀρρένων θηλειῶν. V 197, 11 θηλείαις δὲ οἰκουρία.

θηλυτοκεῖν. II 309, 13.

θηλυτόκος. II 43, 3.

θήρ. IV 289, 13 ἀπὸ θηρὸς ἀγριαίνοντος καὶ λελυττηκότος. II 141, 27. V 371, 7 (ἀγριώτατοι). II 163, 17 ὁ θαλάττιος. V 355, 4 (φύσει πολέμιοι). V 182, 15 (χερσαῖοι). — VI 41, 17 τὸν τοιοῦτον θῆρα συλλαμβάνειν.

θήρα. III 257, 20 τῶν καλῶν ἐπιτηδευμάτων. V 159, 15 ἡδονῆς. V 164, 14 τῶν νέων. V 277, 6 νέων ἀθηράτων. — II 25, 20 πρὸς τῶν ὧν ὀρέγονται θήραν. I 213, 12 ἐπὶ τῇ σῇ θήρᾳ. V 326, 21 πράξεων ὁμοιότητι καὶ θήρᾳ τῶν αὐτῶν. V 219, 1 cf. 224, 9. II 78, 8 θήρα.

θηρᾶν. V 162, 16 τὰ ἀθήρατα θ. — V 194, 8 τὸ μηδὲν θηρᾶσθαι ἐπ' ὠφελείᾳ. II 31, 12 τὸν παρὰ τῶν πολλῶν θηρώμενος ἔπαινον. V 181, 21 θηρώμενοι συῶν ἢ τράγων τρόπον τὴν ἐξ ὁμιλίας ἀπόλαυσιν. I 199, 9 ἔπαινον ἢ τιμὴν θηρώμενοι. II 60, 6 ὅσοι τὸ ἴδιον λυσιτελὲς μόνον θηρώμενοι. II 39, 26 τῶν ἀφρόνων ... τὴν ἴδιον ἡδονὴν αὐτὸ μόνον θηρωμένων.

θήρειος. V 178, 7 (φύσις).

θηρεύειν. I 184, 8 ὅταν ... ἡ (αἴσθησις) ... θηρεύῃ φυσικῶς τὸ ἐκτὸς αἰσθητόν. I 184, 8 ᾧ θηρεύσει τὸ ἐκτὸς (ὁ νοῦς). I 186, 18 ταῖς αἰσθήσεσιν ὡς ἱκαναῖς θηρεῦσαι τὸ ἐκτὸς αἰσθητόν. I 186, 1 (ὁ νοῦς) πᾶσαν ἰδέαν θηρεύσας σώματος.

θηρευτικός. I 113, 12 ἡ τῶν παθῶν θηρευτικὴ κακία. II 53, 18 οἱ θηρευτικοὶ τῶν σώματος ἡδονῶν.

θηριάλωτος. IV 69, 4. V 236, 1. 13.

θηριομαχία. III 183, 24.

θηρίον. I 21, 11 ἐξαγαγέτω ἡ γῆ κτήνη καὶ θηρία καὶ ἑρπετά. II 142, 10 πᾶσαι τῶν θηρίων αἱ ἰδέαι. IV 145, 5 τὰ ἄλλα γένη τῶν ἀτιθάσων θηρίων. I 93, 2. 5 πεπλάσθαι τὰ θηρία φησὶ πρὸ τῆς ἀνθρώπου γενέσεως. V 178, 6 τὸ ἄλογον, οὗ καὶ τὰ θηρία μετέσχηκεν. II 35, 13 τῶν θηρίων τὰ ἀτιθασώτατα μᾶλλον τοῖς ἀγαθοῖς τούτοις ... ἢ οἱ λογικοὶ κέχρηνται. V 355, 2 ἐχθρῶν διττὸν εἶδος, τὸ μὲν ἀνθρώπων ..., τὸ δὲ θηρίων. V 355, 11 εἷς πόλεμος οὗτος ... πᾶσι θηρίοις πρὸς πάντας ἀνθρώπους. II 113, 21 οἱ γὰρ τὸν τοῦ νικηφορῆσαι πόθον ἐνιδόντες θηρίοις. V 236, 2 οὐ δέον κοινωνεῖν τραπέζης ἀνθρώπον ἀτιθάσοις θηρίοις. V 182, 10 cf. 232, 6 ὅσα γὰρ ἀνθρωπίνων σαρκῶν ἅπτεται θηρία. IV 294, 18 τὰ θηρία πρὸς ἀνθρώπους ἡμεροῦσθαι δεῖ. V 356, 16 μεταβαλόντων τῶν θηρίων πρὸς τὸ τιθασόν. V 162, 21 ἐπιμανήσεσθαι θηρίοις IV 34, 10 τῶν θρεμμάτων καὶ τῶν θηρίων τὰ γαστριμαργότατα. I 53, 19 δς (sc. καρπός) ἀναγκαίως θηρίοις ἀπενεμήθη. IV 295, 10 κυνός, τοῦ θηρίων θρασυτάτου. — IV 3, 8 ἀνθρωποειδές. IV 129, 21. 287, 6 ἀνθρωποειδῆ. IV 8, 17 (ἀνθρωπόμορφον). III 267, 14 πρὸς θηρίων ... τὰς φύσεις ἀνθρώπων ἐπιτρεχόντων. IV 294, 6 cf. V 179, 13. 289, 18 μεταβεβληκέναι δόξαιεν ἂν εἰς θηρίων φύσιν. IV 295, 4 μιμηταὶ θηρίων ἐνίων, ἄνθρωποι, γίνεσθε. VI 132, 11 οἱ λελυττηκότες ὑπ' ἀγριότητος εἰς θηρίων φύσιν. V 166, 7 σύμβολον τοῦ τὴν μεμοιχευμένην οὐδὲν θηρίων διαφέρειν. VI 179, 26 οἱ καὶ τῶν ἀτιθάσων θηρίων ὠμότεροι. VI 25, 14 ἀγριότητα θηρίων ἐκνικῆσαι σπουδάσαντες. — VI 181, 12 θηρία ... θεοπλαστοῦντες. VI 48, 8 θηρίων τὰ ἀγριώτατα παραγηόχασιν εἰς θεῶν τιμάς. VI 186, 3 ἑτέροις τῶν ἐξηγριωμένων αὐτῆς (sc. θεοῦ κλήσεως) θηρίων μεταδεδώκασιν. — V 355, 19

sq. τὰ ἐν τῇ ψυχῇ θηρία. I 138, 14 cf. 92, 13-21 τὰ θηρία, λέγω δὴ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς. IV 69, 5 θ. δὲ ἀτίθασον ἡ λοχῶσα κενοδοξία. III 269, 12 ἀλλ' οὐ θ. ἐξηγριωμένον ὢν ὁ πολυπλοκώτατος τῶν πεφυρμένων ἀνθρώπων τυφοπλαστηθεὶς βίος;

θηριοῦσθαι. V 109, 14. 232, 12. VI 19, 12.

θηριώδης. III 267, 14 (ἄνθρωποι). VI 159, 13 (βίος). VI 157, 16. 183, 1 ἔθνη. IV 8, 14 (κακίαι). VI 127, 1 (μανία). VI 152, 6 μόνωσις. II 104, 19 νοῦς. VI 177, 23 (ὀργαί). I 215, 3 (φιλήδονος). — IV 97, 23 οἱ θηριωδέστατοι καὶ πάντων ἀγριώτατοι. V 194, 10 τοὺς ... τὴν φύσιν θηριώδεις. V 266, 13 ἄγριοι καὶ θηριώδεις ... γεγονότες.

θής. V 106, 11 (opp. δοῦλοι).

θησαυρίζειν. I 121, 3 τί γὰρ τὰς φαύλας δόξας ... ταμιεύεις καὶ θησαυρίζεις;

θησαυρίζεσθαι. III 46, 2 πρὸς ἔνδειξιν τοῦ μηδὲν θ. II 13, 1 ἐπὶ γὰρ τοῦτον (sc. νοῦν) οἱ πάντων θησαυρίζονται λόγοι. II 242, 18 ὁ τῶν φαύλων βίος ... μηδὲν ἴχνος ἀγαθοῦ γνησίου θησαυριζόμενος ἐν ἑαυτῷ. II 209, 7 τῶν ... θησαυριζομένων αὐτὸ (sc. τὸ καλόν) ἐν ψυχῇ. I 216, 2 τῶν δὲ παρ' ἐμοὶ θησαυριζομένων ἀγαθῶν τὸ πλῆθος. I 214, 11 περὶ ὧν ἐθησαυρίσατο χρωμάτων φωνῶν κτλ. I 227, 13 ἐν ἀποκρύφοις αὐτὸν ἐθησαυρίσαντο. I 266, 5 ἐν ψυχῇ μόνῃ τὸ καλὸν ἐθησαυρίσαντο. I 268, 11 οὐδὲν ἐν ψυχῇ παίδευμα καλὸν ἐθησαυρίσαντο. III 172, 30 τὰς τροφὰς ... θησαυρισάμενος ἐσιτάρχει. II 239, 8 τὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν γένος θησαυρισαμένων παρ' ἑαυτοῖς ... ὑπερβάλλον βλάβος. II 246, 28 ὡς ἐν κακοῖς τεθησαυρισμένος κειμήλιον. II 89, 11 ποτὸν τεθησαυρισμένον.

θησαυρός. I 136, 14-21 ὥσπερ ἀγαθῶν οὕτω καὶ κακῶν παρὰ τῷ θεῷ θησαυροί. III 18, 7 (οὐρανὸς) ὁ τῶν θείων θ. ἀγαθῶν. I 210, 16 πάντων ἀγαθῶν. II 77, 13 ἀρετῶν. II 76, 21 εὐδαιμονίας τελείας. I 136, 18—137, 2 κακῶν. III 126, 16 τῶν κακῶν opp. ἀγαθῶν. II 88, 7 τοῦ πλούτου. III 98, 11 σοφίας. — II 89, 13 (ὁλύμπιος). II 291, 25 (οὐράνιος). I 181, 21 οὐκ ἐν ᾧ χρυσὸς καὶ ἄργυρος. I 211, 1 (ἡ ἡδονὴ) τούτους ... τοὺς θησαυροὺς ἀναπετάσασα. I 211, 14 φυτὰ ... ἐν τοῖς λεχθεῖσι θησαυροῖς ἀειθαλῆ. II 76, 16 γεωπόνον ... σκάπτοντα χωρίον θησαυρῷ περιτυχεῖν.

θησαυροφυλακεῖν. II 308, 23 ὕλας καὶ τροφὰς ἀφθόνους θ. V 6, 8 τὸ δὲ πορισθὲν ... ἐν ἀδύτοις θησαυροφυλακοῦσιν. II 14, 2 ἡ Χεβρὼν αὕτη, μνήμας ἐπιστήμης ⟨καὶ⟩ σοφίας θησαυροφυλακοῦσα. V 109, 4 ἅμα τοῖς χρήμασι καὶ τὰς ἀνελευθέρους κακίας ... θησαυροφυλακοῦντες. V 309, 6 τὰ δ' οἰκεῖα ἀγαθὰ μὴ θησαυροφυλακοῦντες. VI 22, 11 οὐκ ἄργυρον καὶ χρυσὸν θησαυροφυλακοῦντες. II 299, 28 ἅπερ ἐν τῷ πατρικῷ οἴκῳ θησαυροφυλακεῖται.

θητεύειν. V 95, 9.

θίασος. VI 186, 19 (Αἰγυπτιακός). II 182, 25 ⟨αἰσθήσεων⟩. III 136, 21 (ἄλογος καὶ ἄψυχος). III 116, 17 (ἀκόλαστος). II 286, 3 ἀνθρώπων. II 22, 8 ἀσκητῶν. VI 173, 16 ἀνδροφόνων καὶ δημοκοίνων. V 78, 10 βδελυκτῶν. V 134, 4 ἑστιατόρων καὶ ἑστιωμένων. II 188, 1 cf. III 128, 10 Λευιτῶν. III 192, 1 (πολύθεος). V 340, 5 τῶν πολλῶν. VI 1, 7 τῶν Πυθαγορείων. III 247, 11 (φιλικός). III 281, 7. 302, 29 (φιλοπαθής). IV 243, 8 ὁ φρονήσεως καὶ σωφροσύνης ἀνδρείας τε καὶ δικαιοσύνης ἱερώτατος θ. II 136, 7 ψυχῶν ... ἀσωμάτων. II 145, 9 ψυχῶν σοφῶν. — IV 5, 15 cf. V 97, 10. 197, 9 (coni. σύλλογος). III 112, 5 τοῦ θιάσου τούτου χορευτὴς Ἰακώβ. III 261, 1 δυεῖν δὴ θιάσων ἡγεμόνας εἰσάγει Μωυσῆς. III 162, 13 οὗτος δὲ πᾶς θ. τὴν ⟨τῶν⟩ ἐκτὸς ἄφθονον κτῆσιν ἑαυτὸν ἑκὼν ἀφήρηται. III 279, 7 ἐν τοῖς συναγωγίοις ὑμῶν τὸν εἰωθότα θίασον ἀγείροντες. VI 145, 8. 11 θίασοι κατὰ τὴν πόλιν εἰσὶ πολυάνθρωποι. V 219, 11 κατὰ θιάσους καὶ πολυανθρώπους ὁμίλους. VI 24, 14 κατὰ θιάσους συνοικεῖν.

θιασώτης. III 271, 23 τῆς κενῆς δόξης. III 299, 12 τῶν πολυωνύμων τοῦ ὄντος δυνάμεων. III 299, 7 (ἡδονῆς). V 83, 17 τοῦ νοῦ coni. τῶν αἰσθήσεων. II 245, 10 (τοῦ φαύλου). I 191, 8 φιλοσοφίας. II 237, 28 τοῦ προφητικοῦ ... χοροῦ. — I 268, 20 Ἠσαῦ ... κακίας. I 205, 4 ὧν ὁ Ἰσαὰκ θ. I 290, 7 φαῦλοι δ', ὧν Κάϊν ἐστι θ. III 141, 11 τοὺς Κορὲ θιασώτας. III 253, 11 ὧν ὁ Λάβαν ἐστὶ θ. II 297, 9 τούτων καὶ ὁ Λὼτ ἐστι θ. II 82, 5 οἱ Μωυσέως θιασῶται. II 141, 14 τοῦ Μωυσέως δὴ θ.

θλαδίας. I 115, 1. V 79, 11. 83, 20.

θλίβειν. II 299, 10. IV 100, 7. 301, 15. V 312, 5.

θνησιμαῖον. V 236, 1. 13.

θνήσκειν. IV 251, 4 ὁ δ' ἀποφαίνεται τὴν γνῶσιν, ὅτι καὶ θ. ὀφείλει. V 64, 21 ὅταν δέῃ θ. VI 106, 8 τὰ στοιχεῖα ... θ. δοκοῦντα ἀθανατίζεται. I 63, 3 cf. VI 74, 10. 83, 3 θνήσκει δ' οὐδὲν τῶν γιγνομένων. I 249, 11 (τὰ πράγματα) θνήσκει δέ. II 10, 14 θνήσκει πάντως ἐκεῖνος. III 270, 8 Ἀδάμ, ὅταν ἅψηται

τοῦ διδύμου ξύλου, θνῄσκει. IV 94, 11 θνῄσκει κρεμασθείς. III 272, 18 ἀπαχθέντες ἐπὶ πᾶσι θνῄσκουσι. I 89, 5 ὅταν ἡ ψυχὴ τὸν ἀρετῆς βίον θνῄσκῃ. II 10, 17 τῷ μὲν δὴ Κάιν ... τὸν πρὸς ἀρετὴν βίον θνῄσκοντι. IV 268, 11 τὰ ὡς ἐπὶ θανόντι ἑαυτῷ προφητεύει. I 274, 19 ζῇ μὲν γὰρ ... ὁ τεθνάναι δοκῶν. I 298, 5 (Σκύλλα) τὴν μὲν κατὰ τὸ τεθνάναι τελευτὴν οὐχ ὑπομένουσα. IV 253, 12 τεθνάναι τὸν μετ' αἰσθήσεως θάνατον. III 237, 10 (ὁ βίος) τεθνεὼς ἢ κοιμώμενος. I 252, 12 ἀκούσω τινὰ αὐτῶν τεθνεῶτα. IV 259, 18 τεθνεώτων opp. ζώντων. I 265, 20 τοῖς τεθνεῶσιν. II 188, 21 τὸν ὡς ἐπὶ τεθνεῶσιν ἀληθῆ θρῆνον. I 269, 17 ὁ ... σοφὸς τεθνηκέναι δοκῶν τὸν φθαρτὸν βίον. I 269, 11 ἡ ... ψυχὴ ... τὸν ἀρετῆς τέθνηκε βίον. I 269, 18 ὁ δὲ φαῦλος ... τέθνηκε τὸν εὐδαίμονα (βίον). I 274, 20 τέθνηκε δὲ ὁ περιεῖναι νομιζόμενος τὸν ψυχικὸν θάνατον. I 275, 15 οὐ μὴν ἔτι γε ἐν ταῖς ὑμετέραις ψυχαῖς τέθνηκε τὰ καλά. III 300, 13 ἐν δὲ ἀπαιδεύτῳ λόγῳ τέθνηκε τὰ ἐνθυμήματα. III 301, 20 τέθνηκε τὸ ἐπιτιθέμενον ἡμῖν πάθος. I 89, 7 „τεθνήκαμεν δὲ τὸν ἐκείνων βίον." III 122, 8 καὶ ζῶντες ἔνιοι τεθνήκασι καὶ τεθνηκότες ζῶσι. I 292, 22 ὑποβρύχιος αὐτίκα τεθνήξῃ. I 89, 9 τεθνηκυίας τῆς ψυχῆς. III 296, 10 sq. τὸν προκόπτοντα πάλιν ἐν τῇ μεταξὺ χώρᾳ ζώντων καὶ τεθνηκότων τάττει. III 296, 14 ἐν τοῖς τεθνηκόσι τὸν ἀρετῆς βίον. — v. ἀποθνῄσκειν.

θνητός. II 88, 19 τὰ θνητῶν θνητὰ ἀγαθά. I 180, 23 (ἀνήρ). I 26, 9. 46, 18. 47, 10. V 212, 18 (ἄνθρωπος). III 51, 9. 17 (ἀποτελέσματα). VI 6, 2 (ὁ ἀστεῖος). VI 47, 21 ὁ αὐτὸς ἀθάνατός τε καὶ θ. II 2, 18 (βασιλεύς). III 188, 15 τὸ ἀντίπαλον ... ἄχθος. I 53, 10. 101, 19. 280, 1. II 52, 25. 189, 24. 199, 16. 302, 2. III 119, 19. 123, 21. 137, 12. 144, 5. 13. 163, 10. 222, 17. 235, 3. 270, 11. IV 267, 20. V 150, 16. 287, 7. 329, 16. VI 49, 8 (βίος). III 158, 17. 165, 12 (γένεσις). I 20, 6. 47, 6. 66, 5. 72, 8. 99, 25. 109, 27. 122, 11. 182, 11. 186, 15. 195, 19. 217, 2. 228, 14. 229, 3. 231, 5. 247, 2. II 73, 9. III 13, 7. 40, 2. 89, 10. 91, 6. 124, 4. 166, 15. 179, 11. 184, 26. 295, 11. 20. IV 8, 4. V 72, 2. 269, 9. 344, 2. VI 55, 16 (γένος). I 20, 11. 41, 14. 62, 12 sq. 64, 24. IV 228, 10 (γένη). II 183, 12. III 40, 1. 127, 11. 287, 12 (γονεῖς). VI 48, 1 (γυναῖκες). V 148, 14 δημιουργοί. I 228, 4 διάβασις. VI 171, 12 (τῶν Διοσκούρων) ὁ μὲν θ. ὁ δὲ ἀθάνατος ἦν. I 120, 29 (δόγμα). I 101, 20. II 82, 1 (δόξα). III 32, 13. 40, 4 (εἶδος). VI 64, 8 (ἔκγονοι). I 278, 5 (ἔννοιαι). II 59, 2 (ἔργα). II 217, 17 (ἡ σώματος εὐμορφία). II 45, 11 (ἡδοναί). III 118, 17. 123, 1. V 280, 10. 286, 17 (ζωή). I 290, 4. IV 8, 12 (ζῷον). I 135, 8. II 96, 24. 277, 14. III 78, 11. V 128, 13 (ζῷα). V 61, 7 (ἰατροί). I 254, 6 (κλῆρος). III 124, 24 τῆς ψυχῆς μέρος. VI 30, 16 (μῖγμα) IV 201, 16 (Μωυσῆς). I 58, 5. 119, 31 (νοῦς). III 183, 6 (οὐδένεια). IV 293, 12 (οὐσία). III 74, 1 (ὄψις). V 5, 14 (παράδειγμα). I 182, 22 (παρθένος). II 237, 13 (πατήρ). III 177, 27 ὁ ποιός. II 92, 6 (πράγματα). VI 30, 15 (σπέρματα). III 181, 8 (σπόρος). V 346, 3 στοιχεῖα ἢ συγκρίματα. II 184, 8 (στρατεία). III 128, 9 (συγγένεια). I 53, 2 (σύστασις). III 163, 2. 188, 22. 194, 20. 219, 18. IV 76, 10. V 21, 7. 142, 28. 252, 14. 269, 2 (σῶμα). II 136, 9. III 235, 1 (σώματα). III 230, 14 (φέγγος). V 47, 20 (φιλαυτία). I 47, 8. 278, 6. II 73, 21. III 9, 6. IV 158, 10. 216, 15. 291, 23. 292, 10. V 269, 1. 329, 5. 339, 2. 344, 15. VI 172, 21 (φύσις). II 105, 23 φυτά τε αὖ καὶ ζῷα. IV 248, 11 τῶν φυτευσάντων καίτοι θνητῶν ὑπαρχόντων. IV 268, 12 χερσὶν οὐ θνηταῖς. I 54, 22 (χρόνος). I 295, 12 χωρίον. — I 83, 23. 94, 6. 97, 9. 109, 28. 177, 19. 190, 11. 241, 9. 10. 253, 13. 255, 7. II 38, 14. 82, 17. 93, 12. 182, 24. 240, 20. 273, 12. 15. 304, 21. 306, 1. III 21, 25. 32, 13. 47, 4. 89, 6. 188, 18. 236, 12. 295, 24. VI 91, 9. 171, 17 (τὸ θνητόν). IV 19, 2 θνητὸν ἀιδίου ψαύειν. III 60, 19 θνητὸν ἀθανάτῳ συνοικῆσαι. III 270, 20 τὸν δίδυμον ἐκ θνητοῦ καὶ ἀθανάτου συνεστῶτα ὄγκον. III 177, 27 κρεῖττον δὲ θνητοῦ μὲν τὸ ἄφθαρτον. III 188, 10 θείου καὶ θνητοῦ συγκερασθέντων. I 243, 18 πᾶν γενητὸν μεταβλητόν κτλ. III 170, 27 ἡ δὲ (φρόνησις) ... παντὸς ἀπηλλαγμένη θνητοῦ. II 186, 10. V 116, 2 οὐδὲν θνητόν. — I 52, 22. 63, 12. 110, 1. 131, 21. 154, 26. 204, 5. 225, 14. 294, 13. II 29, 21. 122, 21. 198, 7. 191, 24. 244, 11. 18. 252, 20. 271, 7. 272, 3 sq. 278, 22. 282, 25. III 71, 21. IV 16, 10. 38, 6. VI 7, 11 (τὰ θνητά). III 48, 1 θνητὰ ἀθάνατα. III 18, 13 θνητὰ ἀντ' ἀθανάτων. V 336, 7 ἀθάνατα δὲ καὶ θνητὰ ἐν γενέσει συνυφαίνων ὁ ποιητής. VI 39, 8 ὡς ἐν θνητοῖς ἀθανάτων. III 174, 27 θνητὰ ἀθανάτων ... προτιμᾷ. IV 13, 19 ἀφθάρτοις πρὸ θνητῶν. I 41, 25 θνητῶν μὲν ... εἴσοδος, ἔξοδος δ' ἀφθάρτων. IV 115, 2 γενητὰ καὶ θνητὰ

θεοπλαστεῖν. III 54, 7 τὸ θνητῶν καὶ κακῶν χωρίον. III 30, 6 διαίτῃ τῇ μετὰ θνητῶν. I 29, 13. 50, 7. 65, 2. 284, 11. II 295, 25 ὅσα θνητά. — I 233, 16. III 187, 26. IV 164, 18. 278, 5. V 363, 21 (ὁ θ.). I 52, 10 τὴν λογικὴν ἐν θνητῷ φύσιν. III 91, 21 (ὁ νοῦς) ἀθάνατος ἐν θνητῷ. III 62, 8 θνητὸν ὄντα τῷ τῶν παθῶν ἔθνει πιεσθῆναι. VI 87, 7 θνητὸν ἀθανασίας μεταλαχεῖν. II 74, 14 τίς ἂν ... θ. ὤν; VI 13, 16 θνητοῦ φθαρτὸς (λόγος). III 165, 16 παντὶ θνητῷ συγγενεῖς κῆρες. III 179, 18 ὅτι θ. ταῦτ' οὐ δίδωσιν. I 2, 2 θνητοῦ τινος ὀργάνοις. IV 245, 18 φθορὰ δ' ἀφθαρσίας καὶ θνητὸς θεοῦ. I 181, 18 ἐξ οὐδενὸς θνητοῦ. I 190, 14 cf. 218, 14. II 57, 6. 140, 2. 226, 4. III 210, 1. V 329, 2. 10. 355, 12. VI 5, 16 θ. οὐδείς. III 4, 15 οὔ θ. μὲν ἀκροατὴς οὐδὲ εἷς. III 180, 30 παρὰ μηδενὸς θνητοῦ. III 256, 16 ὑπὸ μηδενὸς ... θνητοῦ. I 264, 25 μηδένα προσομιλοῦντα τῷ 'Ισαὰκ θνητόν. — I 62, 15. 65, 15. 106, 14. II 14, 9. 38, 4. 44, 6. 85, 18. 301, 12. III 252, 6. VI 86, 13 (οἱ θνητοί). VI 142, 21 βασιλεῦ θνητῶν καὶ ἀθανάτων. III 157, 19 τῷ θνητῶν ἀρίστῳ γένει. V 336, 6 (ἄνθρωπος) θνητῶν (τελειότατος). III 212, 18 τρεφομένους μηκέθ' ὡς θνητοί. V 286, 2 γῆν .... τὴν μὲν θνητῶν ἑστίαν. IV 168, 12 θνητοῖς μὲν ἀνεῖται πεδιὰς ἡ βαθύγειος. V 149, 22 διὰ τὸ θνητῶν ἐφάπτεσθαι. I 95, 19 (ἡ λογικὴ δύναμις) ἰδία δὲ ὡς ἐν θνητοῖς ἀνθρώπου. II 29, 12 θνητῶν γὰρ ... οὐδενὶ τὴν ἀδιάφθορον φύσιν μιαίνειν ἐφεῖται. I 235, 2 αὐτὸν ἀμήχανον ἔτι θνητῶν ὑφηγήσεως ἀνέχεσθαι. I 191, 7 ἐν οὐ θνητῶν ἑορταῖς.

θοίνη. I 216, 5. II 108, 24. VI 220, 18.

θολερός. II 123, 24 (βίος). III 283, 6 τὸ νᾶμα.

θόρυβος. II 104, 14 ταραχαῖς καὶ ἐκφυλίοις στάσεσιν. IV 7, 11 τὴν παρὰ φύσιν κίνησιν ταραχῶν καὶ θορύβων στάσεών τε καὶ πολέμων αἰτίαν εἶναι. V 373, 7 κενὰς μὲν αὐτῆς (sc. χώρας) τὰς ἀγορὰς θορύβων καὶ πολέμων καὶ ἀδικημάτων. IV 288, 11. VI 128, 1 (coni. ταραχή). VI 51, 8. 172, 16 (coni. ταραχαί). VI 145, 4 (coni. στάσεις). V 151, 11 ἐν πολιτείᾳ. VI 142, 6 κατὰ τὴν πόλιν. VI 146, 16 ἤλεγχον τὸν 'Ισίδωρον ὡς αἴτιον τῶν θορύβων. VI 188, 9 ἀκοὰς αὐτοκράτορος τῶν ἔξω διαφειμένας θορύβων. — III 181, 7 διὰ τὸ πλῆθος τῶν περὶ αὐτὴν (sc. διάνοιαν) ὄχλων καὶ θορύβων. V 72, 5 τῶν αἰσθήσεων.

θράσος. II 90, 23 μέση δὲ θράσους μὲν καὶ δειλίας ἀνδρεία. II 90, 16 τὸ μὲν θ. δεξιόν, ἀριστερὸν δὲ ἡ δειλία. V 175, 4 (coni. δειλία). II 193, 4 ἢ θράσει ... ἢ δειλίᾳ. V 168, 8 (coni. ἀκολασία). I 210, 3 (ἡ ἡδονὴ) θ. μετ' ἀναισχυντίας ἐμβλέπουσα. II 313, 15 (coni. ἀναισχυντία). II 301, 27 (coni. ἀνεπιστημοσύνη). V 65, 18 (coni. ἀπόνοια). II 251, 23 μετὰ θράσους ἀπόνοια. — V 209, 15 παρανομίᾳ συνυφαίνων ἀναίσχυντον θ. V 168, 18 προπέτειαν καὶ θ. ἀναίσχυντον ... ἀποστραφείς. — IV 246, 6 (ἡ) τοῦ θράσους (ὑπερβολή). VI 204, 6 θράσους (ὑπόληψις). VI 31, 13 αὗται γέμουσαι θράσους εὐτολμίαι. — V 266, 9 θράσει ... ἐπαιρόμενοί τινες. II 251, 29 οὓς τοῦ πολλοῦ θράσους ἡ ... δίκη τίσεται. — I 14, 16 διὰ θ. ἀναίσχυντον. IV 192, 1 μετ' ἀναισχύντου θράσους. VI 166, 10 ὑπ' ἀναισχύντου θράσους. II 235, 13 θράσει πολλῷ. V 238, 2 ἀναισχύντῳ θράσει. — v. θάρσος.

θρασύνεσθαι. I 268, 12 τούτους ... μετ' αὐθαδείας θ. παράδοξον οὐδέν. VI 170, 10 ἐπειδὴ ἅπαξ ἐθρασύνατο καὶ ἀπετόλμησεν. IV 141, 15 οὐδὲν ἧττον ἐθρασύνοντο. V 198, 13 (γυνὴ) μὴ πλέον τῆς φύσεως ἀρρενούσθω θρασυνομένη. V 357, 9 καταλαζονεύσονται θρασυνόμενοι. V 261, 7 πρὸς ἀπόνοιαν ἀποτείνωνται θρασυνόμενοι. IV 148, 8 λωφήσαντος ... τοῦ βασιλέως καὶ τῶν περὶ αὐτὸν θρασυνομένων. — v. θαρσύνειν.

θρασύς. I 103, 16 ἡ αἴσθησις. III 3, 6 ἀμαθία. II 235, 14 (βασιλεὺς λόγος). VI 180, 5 (ἐπιβουλαί). IV 150, 23 (ζῷον). IV 295, 10 (θήρ). V 355, 8 (θῆρες). I 116, 19 (υἱοί). I 214, 17 (φιλήδονος). IV 151, 2 (χερσαῖον). — V 67, 14 θρασύτατος εἶ. — I 262, 18. II 18, 6 θρασέως.

θρασύτης. II 12, 1 θ., ἀπόνοια, αὐθάδεια, ἡδονῶν ἀμετρίαι. V 347, 19 ἀνδρείᾳ δὲ θρασύτητα καὶ δειλίαν (ἡ ψυχὴ ἐλαύνουσα). IV 35, 10 θρασύτητι μὲν προπηδῶσι ... ὀφθαλμοί, αἰδοῖ δὲ πράως ἠρεμοῦσι. V 267, 10 (ἀμαθία), ἣν θρασύτητα κυρίως ἄν τις προσαγορεύσειεν. II 192, 28 ἀρειμάνιος, coni. δειλία. V 242, 2 ἀπεργάσεται γὰρ τῇ μὲν προσθέσει θρασύτητα, τῇ δ' ἀφαιρέσει δειλίαν. III 6, 16 αὐθάδους ... οἰκεῖον. V 199, 5 τῆς δ' ἄγαν θρασύτητος ἐπεχέσθω. II 18, 7 ἔνδειαν θρασύτητος καὶ πανουργίας γενέσθαι παντελῆ. I 263, 24 θ. προσέρχεται ταύτῃ. — II 294, 24 διὰ θρασύτητα. V 198, 16 ἐπ' ἀνιάτῳ θρασύτητι.

θρέμμα. 1. animal ratione expers: V 214, 23 τὴν φύσιν τῶν θρεμμάτων ἄλογον οὖσαν. II 109, 4 ἐκδέδωκε δὲ ἑαυτὸν ἀλόγῳ καὶ σκιρτητικῷ θρέμματι.

II 15, 11 τὸ δ' ἄλογον καὶ ἀπροστασίαστον θ. χηρεῦσαν ἀγελάρχου. II 93, 16 (Βαλαὰμ) γῆς γὰρ θ. καὶ οὗτος, οὐκ οὐρανοῦ βλάστημα. VI 9, 10 οἱ μὲν πολλοὶ θρέμμασιν ἐοικότες. VI 49, 15 οἱ μὴ θρέμμασιν ἐμβόσκεσθαι τὰς κτήσεις ἀνέντες. VI 55, 13 ὥσπερ ἀμέλει καὶ τὰ θρέμματα. VI 178, 14 συνελάσαντες γὰρ τοσαύτας μυριάδας ἀνδρῶν ... καθάπερ βοσκήματα καὶ θρέμματα. V 320, 14 κέχρηται δὲ τοῖς μὲν οἰκέταις ὡς θρέμμασι. I 29, 15 θρεμμάτων ... πλήθη μυρία γένη πρὸς ἀνδρὸς ἑνὸς ἄγεται. IV 34, 10 τῶν θρεμμάτων καὶ τῶν θηρίων τὰ γαστριμαργότατα. V 310, 9 μυρίαι θρεμμάτων εἰσὶν ἀγέλαι πανταχοῦ. V 317, 12 θρεμμάτων (ἄφθονος περιουσία). V 360, 19 τῶν ἄλλων θρεμμάτων. εὐτοκία. I 245, 2 θρεμμάτων δὲ ὅσα ἐν βουκολίοις ἀνατρέφεται. II 21, 13 οἱ (ποιμένες) ... τὰ πλημμελῶς ζῶντα τῶν θρεμμάτων κολάζουσιν. I 206, 17 ἐπὶ τὴν τῶν θρεμμάτων ἐπιμέλειαν. II 100, 24 τοῖς θρεμμάτων προεστηκόσιν. II 103, 1 τοὺς οὖν τοῖς θρέμμασι τούτοις ἐπιτρέποντας. II 108, 25 θοίνην ἀδηφαγεῖν θρέμμασιν εἰωθόσιν εὐτρεπιζόμενος. II 105, 5 τούτους ... θρεμμάτων, ἐκείνους δὲ κτηνοτρόφων οὐδὲν νομιστέον διαφέρειν. II 101, 10 μυρίων αἴτιος κακῶν γίνεται τοῖς θρέμμασιν. I 261, 18 υἱὸν ... διαγγελοῦντα περὶ τῶν ἄλλων παίδων, εἰ ὑγιαίνουσι, καὶ προσέτι τῶν θρεμμάτων.

2. victima: V 66, 15 βραχύτατον λιβανωτὸν παρ' ἀνδρὸς ὁσίου τιμιώτερον ὁ θεὸς νομίζει μυρίων θρεμμάτων. I 193, 14 κἂν μέν τι τῶν θρεμμάτων μὴ παντελὲς καὶ ὁλόκληρον εὑρίσκηται. V 112, 8 τὰ οἰκεῖα θρέμματα ἄγουσιν. V 230, 25 ἀπάρχεσθαι γὰρ ἀπὸ ... θρεμμάτων. V 368, 22 ὄψονται καὶ τὰ πίονα τῶν ἰδίων θρεμμάτων εὐωχουμένους.

3. leges de animalibus praescriptae: V 311, 12 τὸν ἐπὶ τοῖς ⟨γῆν⟩ ἀροῦσι θρέμμασι τεθέντα νόμον. V 288, 7 τόκους ἐπὶ χρήμασιν οὐ δικαιῶν ἐκλέγειν ὡς ἀπὸ θρεμμάτων ἔγγονα. V 309, 11 τῶν μὲν νόμων ἐλέου μεταδιδόντων καὶ ταῖς τῶν θρεμμάτων ἀγέλαις. V 164, 4 οὐκέτ' ἂν χρήσαιντο τοῖς θρέμμασιν εἰς οὐδεμίαν τῶν περὶ βίον ὑπηρεσίαν. V 191, 10 κἂν αὐτὸ μέντοι τὸ θ. ἀλλότριον ἀνέλῃ. V 192, 1 ἐὰν δὲ θ. κατενεχθὲν ἀποθάνῃ. V 217, 9 ἐὰν οὖν ⟨ἐν⟩ παρακαταθήκῃ θρέμματα τελευτήσῃ. V 139, 16 διὰ τὰς ἐφέδρους ἀπὸ μυρίων ὅσων ἀνθρώπων τε καὶ θρεμμάτων ζημίας. V 369, 10 ἐπάρατοι τῶν θρεμμάτων αἱ ἀγέλαι.

4. θ. int. αἴσθησις, ἐπιθυμία, etc.: III 283, 17 ἐν ἡμῖν αὐτοῖς θρεμμάτων μὲν ἀγέλην εἶναι. IV 37, 1 τὸ σύμφυτον ἡμῖν θ. III 301, 14 τὸ κτηνῶδες θ. τὴν αἴσθησιν. II 101, 19 τὰ τῶν αἰσθήσεων θρέμματα. V 230, 9 (ἐπιθυμίαν) θρεμμάτων ἐμβόσκεσθαι τόποις. VI 66, 1 τὸ θρεμμάτων ἀπληστότατον ..., τὴν ἐπιθυμίαν. V 36, 9 τόπος ... οἰκειότατος ὁ τῶν περιττωμάτων ἀκολάστῳ καὶ ἀπρεπεστάτῳ θρέμματι. V 120, 3 (ὁρμαὶ) τρόπον θρεμμάτων ἀγελάρχην οὐκ ἐχόντων. II 105, 9 τὸν ἡμέτερον ... νοῦν τὸ συμφέρον πρὸ τοῦ ἡδέος ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς θρέμμασιν αἱρούμενον. II 112, 3 ὃς (sc. νοῦς) ... ἁρπαγαῖς καὶ πλεονεξίαις καὶ τοῖς παραπλησίοις θρέμμασιν ἐγεγήθει.

θρεπτικός. II 64, 11 cf. I 22, 20 (δύναμις coni. μεταβλητική, αὐξητική). II 21, 3 τὰ τοῦ σώματος καὶ τῶν Αἰγυπτίων παθῶν θρεπτικά.

θρηνεῖν. I 164, 23.

θρῆνος. II 193, 25 (opp. ἐπινίκιος καὶ εὐχαριστικὸς ὕμνος). III 269, 16 (coni. ὀλόφυρσις). II 299, 16 τοῦ γενητοῦ. II 188, 21 ἐπὶ τεθνεῶσιν. V 185, 15 σὺν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις ἀντὶ θρήνων. IV 152, 12 ἁπάντων ἀθρόως ὁμοθυμαδὸν ἐκβοησάντων ἕνα θρῆνον. IV 238, 2 ὕμνους τε ᾠδὸν θρήνων οὐδὲν διαφέροντας. VI 65, 17 θρήνων ἄξια δρῶντες.

θρηνώδης. VI 198, 2 (ὀλολυγή).

θρησκεία. V 76, 6 τῶν νενομισμένων κατὰ πόλεις ... θεῶν. VI 210, 2 κατὰ τὸ ἱερόν. I 263, 5 (οὗτος) θρησκείαν ἀντὶ ὁσιότητος ἡγούμενος. III 118, 29 τὴν ἄυπνον θρησκείαν ... οὐκ ἐνεγκόντες. VI 198, 20 ἵνα πρῶτον ... ἀφαιρεθῇ τῆς θρησκείας τὸ πάτριον.

θρύπτειν. IV 297, 2 (φιληδονία), ἣ καὶ τὰ σώματα θρύπτει. II 290, 4 τὰ ὦτα θρύπτοντες.

θρύπτεσθαι. I 45, 16 κατὰ τρύφη μικρὰ καὶ μεγάλα θ. VI 110, 18 (λίθοι) θρυπτόμενοι καὶ ῥέοντες εἰς λεπτήν. I 265, 29 οἱ δ' αὐτῶν ἐπιμελούμενοι ... ἁβροδίαιτοι, θρυπτόμενοι. I 210, 1 (ἡδονὴ) χαμαιτύπης τὸν τρόπον τεθρυμμένη. II 212, 29 εἰς ... τεθρυμμένον τὸν ἀβίωτον βίον ἐπινοῆσαι. III 291, 12 τεθρυμμένου καὶ κατεαγότος αἰσχίστου βίου.

θρύψις. I 192, 20 (πανηγύρεως ἔργα·) κῶμοι χλιδὴ θ. θυραυλίαι. II 174, 6 coni. ἄνεσις, ῥᾳθυμία, τρυφή. III 18, 15 (coni. ἀργία καὶ ἀμαθία). I 173, 3 δι' ἀλόγου πάθους ἡδονῆς. III 266, 13 ζωῇ δὲ θρύψιν (προστίθησιν). IV 31, 12 μαλακότητι καὶ θρύψει. IV 74, 16 δι' ἀκοῆς. IV 243, 5 ὑπὸ τῆς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀδιαστάτου θρύψεως. V 232, 1

τὰ περὶ θρύψιν παὶ χλιδήν. I 57,9 ἃ χλιδῆς καὶ θρύψεως αἴτια γίνεται ψυχῇ καὶ σώματι. II 40,15 αἱ παράσημοι καὶ παράκοποι χλιδαί τε καὶ θρύψεις. II 141,18 (coni. χλιδαὶ ἄληκτοι).

θυγάτηρ. II 8,21 Ἀδάμ. II 56,8.13 cf. 43,1. 45,14 τῶν ἀνθρώπων. II 21,15 ἁπληστίας καὶ κόρου. IV 122,14 θ. ἦν τῷ βασιλεῖ τῆς χώρας. III 121,5.8.16 τοῦ θεοῦ, σοφία. II 274,25 (χάριτες αἱ παρθένοι θεοῦ). V 32,2 ἱερέως. V 28,11 μὴ ἱερέων. I 186,22 sq. (τοῦ Λάβαν), τέχναι δέ εἰσι καὶ ἐπιστῆμαι ψυχῆς. II 17,8 (Σεπφώρα). III 176,27 ἑπτὰ (τοῦ θείου λόγου). II 45,10 ὀρθοῦ λόγου. II 38,30. 39,14 τοῦ Λώτ. III 223,15. 20 (τοῦ νοῦ, αἱ αἰσθήσεις). II 209,19 Νῶε (βουλή τε καὶ συναίνεσις). VI 110,1 θυγατέρα πόντου τὴν Δῆλον εἴρηκε. II 309,1.14 πέντε Σαλπαάδ . . ., ἃς ἀλληγοροῦντες αἰσθήσεις εἶναί φαμεν. — I 164,29 αἱ δὲ γνῶμαι θυγατέρων ἔχουσαι δύναμιν. I 282,19 αἱ (κλημάτιδες) . . . ἀντὶ θυγατέρων μητέρες . . . ἐγίνοντο. V 117,3 τὰ υἱῶν καὶ θυγατέρων κληρονομεῖν. V 115,21 κληρονόμοι γονέων. V 142,10 ἐν δὲ τῇ ἐλάττονι (τάξει) υἱοὶ καὶ θυγατέρες. V 158,3 δέος δὲ οὐ μικρόν ἐστι περὶ υἱῶν καὶ θυγατέρων. V 172,14 κίνδυνος γὰρ οὐ ταῖς θυγατράσι μόνον. V 116,26 προαποθνῄσκειν υἱοὺς καὶ θυγατέρας τῶν φυσάντων. V 157,2 τὴν ἐκ τῆς γυναικὸς ἐν τάξει θυγατρὸς τίθεσθαι.

θυγατριδῆ. V 156,20.

θυγατροποιός. II 201,15.

θύειν. V 62,12—67,19 Περὶ θυόντων. — II 166,13-16 μεθύειν etymol.: μετὰ τὸ θ. . . . οἰνοῦσθαι. V 68,11 δεῖ δὴ τὸν μέλλοντα θ. σκέπτεσθαι, . . . εἰ ἡ διάνοια ὁλόκληρος. V 17,16 ὁ γὰρ μὴ μέλλων θ. εὐαγῶς. V 43,12 δεῖν θ. ὁλόκαυτα δέκα. V 44,12 δέκα γὰρ ὅσα καὶ ταῖς νουμηνίαις θ. III 218,16 θ. τὰ ὁλοκαυτώματα. III 199,26 τὸ δὲ ὁλοκαύτωμα θ. II 194,24. VI 65,22 cf. II 197,9 νηφάλια θ. V 25,12. 253,5 προστέτακται νηφαλίους θ. II 273,19 μετὰ σπουδῆς δεῖν θ. τὸ Πάσχα. II 58,8 εὔχεσθαι δὲ καὶ θ. ἐπιχειρεῖν. V 45,21 τὸν μὲν λαχόντα τῷ θεῷ θ. VI 220,15 οὐχ ὑπέμειναν οὗτοι μόνοι θ. IV 252,14 θύουσι δ' οἱ ἱερεῖς. IV 238,19 οὐ θεὸν προσκυνοῦσι καὶ θύουσι. IV 304,6 (νηστεία), ἐν ᾗ θύουσι. V 120,17 ἑορτὴ τετάρτη, . . . ἐν ᾗ θύουσι πανδημεί. IV 254,9 θυέτωσαν κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς προτέροις. II 154,14 κἂν μηδὲν θύωσι. IV 52,5. 173,6 τὰ ἐπινίκια ἔθυε. V 121,5 ἔθυον αὐτοὶ διὰ προθυμίαν. III 73,11 cf. V 172,5 ἐλπίδα καὶ τοῦ θύσειν τοὺς γάμους παρασχοῦσα. II 165,26 πρὶν εὔξασθαί τε καὶ θῦσαι. IV 254,17 ἅμα τῷ πλήθει θῦσαι τὰ διαβατήρια. VI 220,17 καὶ γὰρ ἐθύσαμεν καὶ ἑκατόμβας ἐθύσαμεν. II 166,10 ἐν οἷς ἔθυσαν ἱεροῖς. IV 137,5 ἵνα κατὰ τὰ πάτρια θύσῃ. IV 234,16 ἵνα θύσῃ περὶ ἀφέσεως ἁμαρτημάτων. V 172,5 γάμους θύσαντες. II 197,9 ὁ νηφάλια θύων. V 46,14 τὴν δὲ τοῦ θύοντος διάνοιαν. V 67,1 τὸ καθαρώτατον τοῦ θύοντος πνεῦμα λογικόν. V 49,5 τοῦ θύοντος πρῶτον μὲν τὸν νοῦν ὠσιῶσθαι. IV 191,19 ἰδὼν γάρ τινα τῶν ἀπὸ τοῦ γένους θύοντα. V 47,16 τὴν τῶν θυόντων προηγουμένην ὠφέλειαν. I 134,3 sq. Μωυσῆς μέντοι τῶν θυόντων τὸ Φασὲκ τοὺς μὲν ⟨τὸ⟩ πρότερον θύσαντας μάλιστα ἐπαινεῖ. I 134,9 τοῖς μὲν τὸ δεύτερον Πάσχα θύουσιν. IV 285,9 εὐχομένους τε καὶ θύοντας. I 149,10 τὸ Πάσχα θύουσαν δεῖ τὴν προκοπήν, τὸ πρόβατον, λαμβάνειν. I 140,26 τῆς ἱερωμένης καὶ θυούσης καθαρῶς (διανοίας). V 54,19 sq. τεθυκέναι νομίζων . . . οὐ τέθυκας. VI 220,23 sq. τεθύκατε, . . . οὐ γὰρ ἐμοὶ τεθύκατε. V 54,4 εἰσὶ γὰρ οὐκέτι τοῦ τεθυκότος, ἀλλ' ᾧ τέθυται τὸ ἱερεῖον. V 59,4 ἵνα τιμήσῃ τοὺς τεθυκότας.

θύεσθαι. III 114,5 τὰ βέβηλα παρ' Αἰγυπτίοις . . . πάντα θύεται. V 63,12 οὐ τῶν θυομένων φρονπίς ἐστιν, . . . ἀλλὰ τῶν θυόντων. V 35,23 ἀπὸ δὲ τῶν ἔξω τοῦ βωμοῦ θυομένων, IV 285,21 τὸν ἀπὸ τῶν θυομένων ἀεὶ καπνὸν σπῶντες. IV 235,19 ὅπερ ἐξ ἁπάντων ἦν τῶν τεθυμένων. — V 306,15 εἰ θυτέον.

θῦμα. IV 254,10 τῷ θύματι χρήσθωσαν. V 44,2 διττὰ θύματα προσάγεται. V 56,4 θῆλυ γὰρ ἀλλ' οὐκ ἄρρεν θ. VI 199,5 τῶν θυμάτων οἱ καλοὶ ἱερεῖς. III 93,19 τὰ θύματα διατηρηθέντα ἐν τῇ ψυχῇ.

θυμήρης. IV 54,11 ἡ γυνὴ θυμηρεστάτη. VI 63,21 προσεύχονται τῷ θεῷ θυμήρη γενέσθαι.

θυμίαμα. III 45,10. 23 τὰ τέτταρα ταῦτα, ἐξ ὧν τὸ θ. συντίθεται, σύμβολα τῶν στοιχείων. V 66,19 ὁ τῶν θυμιαμάτων βωμός. V 18,20 πυρεῖον γὰρ ἀνθράκων πλῆρες καὶ θυμιαμάτων. V 66,13 πρὸς χρείαν τὴν τῶν θυμιαμάτων. V 41,20 ἐπιθυμιᾶται τὰ πάντων εὐωδέστατα θυμιαμάτων. V 41,22 τὰ δὲ θυμιάματα (εὐχαριστία) ὑπὲρ τοῦ ἡγεμονικοῦ, τοῦ ἐν ἡμῖν λογικοῦ πνεύματος.

θυμιᾶν. I 101, 17 θυμιᾶσαι ὅλον τὸν νοῦν τῷ ... θεῷ. I 220, 3 ἡ δὲ Χεττοῦρα θυμιῶσα.
θυμιατήριον. IV 223, 1. 234, 12 σκεύη ἱερά. IV 225, 13 ἐξ ὧν αἱ ἀναθυμιάσεις, τὸ ἐτύμως προσαγορευόμενον θ. V 56, 21 ⟨τὰ⟩ τοῦ θυμιατηρίου τέτταρα κέρατα. III 51, 3-18 τὰ μὲν στοιχεῖα καὶ τὰ θνητὰ ἀποτελέσματα ὧν ἡ τράπεζα καὶ τὸ θ. σύμβολα. IV 224, 10 γῆς καὶ ὕδατος σύμβολον εὐχαριστίας.
θυμικός. I 79, 14-23. 80, 9. 13. 138, 29 (ψυχὴ) ἔχει μέρος τὸ μὲν λογικόν, τὸ δὲ θυμικόν, τὸ δὲ ἐπιθυμητικόν. I 79, 16. 139, 1 τῷ δὲ θυμικῷ τὰ στέρνα (ἔνειμαν). I 140, 22 ἀλεξιφάρμακα τοῦ θυμικοῦ μέρους. I 30, 9 τό γε θυμικώτατον ζῷον ἵππος. I 142, 1 (κριὸς) ζῷόν ἐστι καὶ θυμικὸν καὶ ὁρμητικόν.
θυμός. I 80, 2. 14 τὸ δεύτερον μέρος ψυχῆς. II 110, 1. 27 ἵπποι ... ἐπιθυμία καὶ θ. εἰσιν. II 117, 19 τὸν ἐπιθυμίας καὶ θυμοῦ καὶ ἀκολασίας ἀφροσύνης τε αὖ καὶ ἀδικίας προτεθέντα ἀγῶνα. II 98, 15 ἐκτεμῶ καὶ τὰ (δένδρα) ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας ὀργῆς τε καὶ θυμοῦ. II 233, 24 coni. ὁ νοῦς, ἡ ἐπιθυμία. V 229, 27 τὸ (εἶδος ψυχῆς) μὲν λόγου, τὸ δὲ θυμοῦ, τὸ δ' ἐπιθυμίας. II 233, 21 coni. νοῦς καὶ λόγος, ἐπιθυμία. V 270, 1 (coni. ἐπιθυμία, λόγος). II 281, 7. V 349, 10 (coni. ἐπιθυμία). II 281, 1. 8. 21 τὸ ἀδελφὸν αὐτῇ (sc. ἐπιθυμίᾳ) πάθος. II 214, 1 (coni. ὀργή). II 72, 18 τὸ δὲ κυριολογούμενον ἐπ' ἀνθρώπων πάθος ὁ θ. IV 189, 19 ὀξὺ πάθος. I 138, 25. 140, 15. 141, 13-28. V 35, 18 περὶ τὰ στήθη, ὅπου ὁ θ. II 281, 13 „στηθύνιον" = (ὁ πολεμικὸς θ.). V 35, 20 cf. II 281, 5. V 230, 2 ἡ φύσις ἀπένειμε τὰ στέρνα θυμῷ. I 139, 10-18 ὅπου ὁ θ. καὶ ἡ ἐπιθυμία, μέρη τοῦ ἀλόγου. I 140, 16-24 οὐ πέφυκε γὰρ ὁ θ. σαφηνείας εἶναι φίλος. I 141, 9 ἡνιοχηθήσεται ὁ θ. ὑπό τε λόγου. I 143, 2-25 ἐπικεῖσθαι δεῖ τῷ θυμῷ καὶ ἐφιδρῦσθαι τὸν λόγον. I 141, 17 εἰ γὰρ παιδευθείη ὁ θ. οὕτως. I 142, 4-12 ἔρις δὲ μήτηρ ἐστὶ θυμοῦ. I 145, 15 ὁ τέλειος σοφὸς ὅλον μὲν τὸν θυμὸν ἰσχύει παραιτήσασθαι. II 72, 16 οἱ μὲν φαῦλοι θυμῷ γεγόνασι θεοῦ, οἱ δ' ἀγαθοὶ χάριτι. II 72, 27 πηγὴ μὲν ἁμαρτημάτων. II 70, 7 cf. 310, 7 πρὸς δὲ ἔτι ζῆλον, θυμόν, ὀργάς ... ἀνθρωπολογῶν διεξέρχεται. VI 222, 11 (ὁ θεὸς) τρέπει τὸν θυμὸν αὐτοῦ πρὸς ἔλεον. IV 65, 19 πνεῖ λαμπρὸς ἔτι ὁ ἐν ἑκάστῳ θ. IV 98, 9 cf. 108, 18 μὴ θυμῷ χαρίζεσθαι. IV 63, 16 θυμὸν σβέσαι. V 204, 11 εἰ χαλάσαι ὁ θ. V 211, 17 θυμὸν λογισμοῦ προτιμήσας. V 176, 12 θυμῷ δυνατωτέρῳ χρησάμενοι λογισμοῦ. VI 186, 18 ἀσπίδων ... ἀναμεμιγμένοι τὸν ἰὸν ὁμοῦ καὶ θυμὸν ἐν ταῖς ψυχαῖς. — III 285, 10 τοὺς θυμοὺς ἐπήλειψε. III 15, 22 θυμοὺς ζέοντας καὶ πεπυρωμένας ἐπιθυμίας. II 68, 9 cf. III 254, 23 ὑπολαμβάνουσι θυμοῖς καὶ ὀργαῖς χρῆσθαι τὸ ὄν.
θυμοῦσθαι. II 72, 25.
θύρα. II 179, 14 φιλοσοφίας.
θύραζε. II 140, 23 (τροφὴν ἀποπέμπειν).
θύραθεν. I 22, 21 (τὸν νοῦν) ἐπεισιέναι. IV 301, 6 ἕκαστον (πάθος) θ. ἐπεισιόν. VI 178, 24 αἱ θ. αὖραι.
θυραυλεῖν. II 102, 20.
θυραυλία. I 192, 20.
θυρίς. II 167, 20 All: (τῆς διανοίας ὄμμα).
θύρσος. VI 170, 19.
θυρών. III 150, 26 ἀρετῆς.
θυσία. IV 186, 2 τάς τε θυσίας ἰδὼν καὶ τοὺς βωμοὺς φλέγοντας. VI 157, 25 ἰδεῖν ... βωμούς, ἱερεῖα, θυσίας. IV 140, 13 περὶ θυσιῶν καὶ ἑορτῶν. II 182, 2 184, 24. IV 234, 18. 240, 16. 304, 1. V 24, 11. 29, 3. 56, 11. 89, 15. 187, 19. 198, 3 (θυσίαι coni. εὐχαί). VI 206, 21 εὐχαῖς, ἀναθημάτων κατασκευαῖς, πλήθει θυσιῶν. V 55, 9 εὐχαῖς θυσίαις τε καὶ ταῖς ἄλλαις εὐχαριστίαις. V 31, 6 (coni. ἱερουργίαι). II 158, 12 (coni. κατασκευαί, ἀναθήματα). III 306, 10 λιταῖς καὶ εὐχαῖς καὶ θυσίαις. IV 286, 17 cf. V 5, 17 θυσίαις τε καὶ πανηγύρεσι καὶ πομπαῖς. IV 191, 3. V 18, 9. 76, 11 (coni. σπονδαί). V 307, 3 τὰ γὰρ τοιαῦτα σφάγια, οὐ θ. V 46, 26 ἐπὶ μετουσίαν ὑμνῶν καὶ εὐχῶν καὶ θυσιῶν. — V 47, 8 τὰ τῶν θυσιῶν γένη. V 61, 14 αἱ τρεῖς ἰδέαι τῶν θυσιῶν. V 165, 19 εἰδός τι θυσίας. V 37, 2 ἀπαρχῶν τῶν ἐξ ἅπαντος θυσίας εἴδους. 231, 1 τὰς ἀπαρχὰς διανέμειν εἴς τε θυσίας καὶ τοὺς ἱερωμένους. V 60, 3 περὶ ἑκάστης ἰδέας τῶν θυσιῶν ἐν μέρει, τῆς τε ὁλοκαύτου καὶ σωτηρίου καὶ περὶ ἁμαρτίας. V 41, 6 cf. IV 236, 2 sq. αἱ μέν εἰσιν ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ ἔθνους ..., ὑπὲρ ἅπαντος ἀνθρώπων γένους, αἱ δ' ὑπὲρ ἑκάστου τῶν ἱερουργεῖν ἀξιούντων. — V 55, 2. 11 τῆς αἰνέσεως. V 52, 11 ἁμαρτημάτων. V 47, 3 περὶ ἁμαρτίας. II 154, 18 „(ἀναμιμνήσκουσα) ἁμαρτίαν". VI 198, 19 ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς Γαΐου. IV 253, 8. 18 τῶν διαβατηρίων. V 41, 18 τῆς ἑβδόμης. V 71, 20 cf. 47, 13 τῆς εὐχαριστίας. V 17, 9 θυσίαις ... εὐχαριστεῖν. V 166, 4 διὰ τὸ μὴ χαρτοῖς ἀλλ' ἄγαν ὀδυνηροῖς τὴν θυσίαν μέλλειν ἐπιτελεῖσθαι. V 307, 9

μὴ θυσιῶν χάριν ἀλλὰ θοίνης. — II 154, 16. IV 225, 18. 238, 1. V 14, 10. 185. 13. 277, 11 (ἄθυτοι). I 247, 4 (ἀμέριστοι), III 218, 17. 270, 21 (ἄμωμοι). I 193, 6. V 65, 19 (ἀνίεροι). V 54, 3 (ἀταμίευτοι). V 201, 10 δημοτελεῖς). VI 185, 1 (διαιώνιοι). VI 194, 16 (εὐαγεῖς). III 93, 3. V 62, 7 ἐνδελεχής. III 40, 8 ἐνδελεχεῖς. VI 208, 19. 213, 14 (ἐντελεχεῖς). VI 220, 14 (εὐχαριστήριοι). V 41, 21 πρό τε τῆς ἑωθινῆς θυσίας καὶ μετὰ τὴν ἑσπερινήν. V 120, 20 cf. II 195, 10 (κοιναὶ καὶ ἴδιαι). V 46, 6 κοιναὶ καὶ ὁλόκαυτοι. V 71, 18 (μεθημεριναί). II 308, 7 (ὁλόκαυστος). III 269, 25 (ὁλόκαυτος καὶ ὁλόκαρπος). V 47, 19. 51, 14. 61, 2. 17. 62, 10. 66, 21 (ὁλόκαυτος). II 281, 11 (ὁλόκαυτοι). V 69, 7 (παλαιαί). III 251, 15. IV 140, 3. 231, 8 (πάτριοι). I 143, 8. V 45, 5. 47, 22. 53, 23. 54, 11. 55, 1. 58, 13. 61, 1. 23 (σωτήριος). V 312, 7 (τελειότατα). — II 120, 16. 166, 6. IV 217, 17. 233, 11. 236, 1. 237, 10. 252, 16. 264, 10. V 35, 14. 40, 15. 44, 23. 62, 14. 65, 25. 68, 14. 132, 15. VI 184, 20. 212, 23 (θυσίας ἀνάγειν). V 70, 9 πᾶσαν θυσίαν δίχα ζύμης καὶ μέλιτος προσάγεσθαι. IV 188, 15 cf. V 54, 6 τὴν αὐτὴν ἐπιτελεῖν θυσίαν. IV 223, 3 τὰς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτελουμένας θυσίας. I 239, 4 τὴν θυσίαν ποιήσασθαι. II 195, 25 χέρνιβος ἢ βωμῶν ἢ θυσιῶν προσάψεται. I 238, 15 τοῦ Κάιν μεθ' ἡμέρας φέροντος θυσίαν. I 238, 19 πρωτογεννημάτων οἴσεις θυσίαν. — V 62, 12 τὰ περὶ θυσιῶν ἑξῆς καὶ περὶ τῶν θυόντων λέξομεν. I 256, 16 ἐν ταῖς τῶν θυσιῶν διατάξεσι. V 45, 26 ἡ ἐπικαλουμένη σκηνῶν ἑορτή, καθ' ἣν πλείους εἰσὶν αἱ χορηγίαι τῶν θυσιῶν. IV 225, 21 μένει βέβαιος ἡ θ. κἂν τὰ κρέα δαπανηθῇ. V 65, 19 τὸ γὰρ τοῦ ὄντως ὄντος ἱερὸν ἀνιέροις ἄβατον θυσίαις. V 36, 20 τοὺς ὑπηρετοῦντας ταῖς θυσίαις ἱερεῖς. V 59, 3 τοῖς δ' ἱερεῦσιν εὐωχεῖσθαι τὴν θυσίαν κελεύει. V 24, 18 τὸν ... ψαύοντα θυσιῶν. V 21, 17 ὅσα ἄλλα θυσίαις χρήσιμα. IV 234, 13 ὅσα πρὸς θυσίας ἀναγκαῖα. V 33, 12 καθαρὰ καὶ πρὸς ἐδωδὴν καὶ πρὸς θυσίας. V 39, 10 περὶ ζῴων, ἃ πρὸς θυσίας ἐστὶν ἐπιτήδεια. V 48, 7 ἐκ τῶν πρὸς τὰς θυσίας ἀριστίνδην ζῴων ἐπικριθέντων. V 62, 18 διὰ τῶν πρὸς τὰς θυσίας εὐτρεπιζομένων ζῴων. V 94, 6 ἅπερ εἰς θυσίαν ἀπενεμήθη. V 54, 6 ὁμοτράπεζον τὸ συμπόσιον τῶν τὴν θυσίαν ἐπιτελούντων. IV 225, 15 θυσιαστήριον, ὡσανεὶ τηρητικὸν ... ὄντα θυσιῶν. V 44, 2 πάσαις εἰκότως θυσίαις συγκαθιεροῦνται. V 65, 9 φοιτᾶν εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ μετουσίᾳ θυσίας. V 61, 11 εἰς διαφερούσας θυσίας. V 45, 16 τὰς ... ὡς ἑορτῆς θυσίας ἰσαρίθμους ἀπέφηνε ταῖς τῶν ἱερομηνιῶν. V 166, 3 μήτε δὲ ἔλαιον μήτε λιβανωτὸς ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων θυσιῶν παρέστω. IV 237, 8 ταῖς θυσίαις ἀφθαρτοτέραν οὐσίαν ἀπονενεμῆσθαι. III 92, 20 ἐπὶ τῶν θυσιῶν (τὸ ἀληθινὸν μέτρον). III 250, 23 οὐδένα θυσιῶν ἄξιον νομίσας. IV 39, 12 τὰ πρὸς τὴν θυσίαν ἐπηχθίσθαι. IV 266, 6 τὸν θεὸν ἀποστραφῆναι τὴν θυσίαν αὐτῶν. VI 209, 20 τερπόμενος τῇ θεᾷ ... τῶν θυσιῶν. II 166. 10 τῶν θυσιῶν μεμνημένοι καὶ τὸν τόπον αἰδούμενοι. V 54, 21 θυσιῶν οὐδ' ὄναρ ἐπησθημένος. V 58, 19 οὐχ ὧν ἐστιν ἡ θ. V 62, 1 θυσίας γοῦν εἴδει. IV 140, 10 cf. V 303, 10. 307, 2. VI 121, 10 „ἐπὶ προφάσει ἑορτῆς καὶ θυσιῶν". IV 304, 9 εἰς αὐτουργίαν θυσιῶν. V 176, 6 αἵματι γὰρ ἀνδροφόνων αἷμα θυσιῶν ἀνακραθήσεται. III 42, 1 ἡ τοῦ τῶν θυσιῶν αἵματος ἴσῃ διανομή. II 154, 5 ἡ περὶ τὰς θυσίας ἁγιστεία.

V 70, 6 οὐ τὰ ἱερεῖα θυσίαν ἀλλὰ τὴν διάνοιαν καὶ προθυμίαν ὑπολαμβάνει τοῦ καταθύοντος εἶναι. V 65, 25 αὐτοὺς φέροντες πλήρωμα καλοκἀγαθίας τελειότατον τὴν ἀρίστην ἀνάγουσι θυσίαν. I 263, 8 ψυχῆς ψιλὴν καὶ μόνην θυσίαν φερούσης ἀληθειαν. III 270, 23 τίς οὖν ἡ ψυχῆς ἀσωμάτου θ.; V 49, 1 (ὁ νοῦς) ἄμωμος ὢν ... αὐτός ἐστιν ἡ εὐαγεστάτη θ.

II 166, 23 μέθη = μετὰ θυσίας. V 70, 5 θυσιαστήριον ... παρὰ τὸ διατηρεῖν ... θυσίας.

θυσιαστήριον. V 69, 2—84, 8 Τὰ ἄλλα περὶ τὸ θ. I 73, 3. 5. 17. III 126, 20. IV 225, 14. V 21, 14. 70, 10. 17. — All: V 69, 12 ἡ εὐχάριστος τοῦ σοφοῦ ψυχή. Etym: V 70, 4 παρὰ τὸ διατηρεῖν ... τὰς θυσίας.

θύται. V 15, 13. 219, 20.

θυτικός. V 16, 11 (μαντική).

θωπεία. VI 28, 19.

θωρακοειδής. V 22, 3.

θώραξ. I 139, 3. V 35, 21. 230, 3.

ἰᾶσθαι. VI 16, 11 τὰ ποικίλα τῶν νοσημάτων ἰατροῖς ἔθος ποικιλωτέραις ἰ. θεραπείαις. I 141, 20 (Ἀαρὼν) ἔχων τὸ πάθος ἰ. VI 175, 3 τὰς ... νόσους αὐτὸς ἰ. I 152, 20 τὸ δοκεῖν ἰ., πρὸς ἀλήθειαν αὐτὸς ... ἰώμενος. VI 92, 15 ὁ ... τῆς ἐλαίας καρπὸς σώματος κάματον ἰᾶται. I 161, 11 πάσας τοὺς νόσους αὐτῆς (sc. τῆς διανοίας) ἰᾶται. I 79, 20

σωφροσύνη γὰρ τὰς ἐπιθυμίας ἀκούμεθα καὶ ἰώμεθα. II 234, 5 ἵνα τοὺς πάσχοντας ἰᾶται. IV 232, 33 ἵνα ... τοῦτο θεραπεύῃ τε καὶ ἰᾶται. I 163, 23 (τὸν κάμνοντα) φαρμάκοις ἰάσομαι. I 291, 22 δι' οὗ ... αὐτὴν (sc. τὴν διάνοιαν) ἰάσεται (ὁ θεός). II 85, 12 ὅπως αὐτὴν καθαρὰν ἴδῃ τὴν τῆς ψυχῆς οἰκίαν καί, εἴ τινες ἐν αὐτῇ νόσοι γεγόνασιν, ἰάσηται. I 81, 10 δεῖται ὁ ἱερὸς λόγος Ἀαρὼν τοῦ θεοφιλοῦς Μωυσέως ἰάσασθαι τὴν τροπὴν τῆς Μαριάμ. IV 103, 3 τὴν ὑπόνοιαν τῆς κατασκοπῆς ὡς ἔνι μάλιστα ἰάσασθαι. V 89, 16 ἃ μηδεὶς ἀνθρώπων ἱκανὸς ἰάσασθαι. V 118, 11 ἐπεὶ δὲ μανίαν ... ἀδύνατον ἰάσασθαι. VI 200, 12 τὰς διαβολὰς ἐπίτρεψον ἰάσασθαι. I 163, 24 ἡ φύσις καὶ ἄνευ τούτων ἰάσατο. I 139, 18 θεραπεύων αὐτὸν (sc. θυμόν) καὶ ἰώμενος. I 140, 25 (λόγος) θυμὸν νόσημα χαλεπὸν ψυχῆς ἰώμενος. V 273, 8 θεὸς ἰώμενος. IV 103, 19 τὸ συνειδὸς ἰώμενοι.

ἰάσιμος. IV 133, 10 cf. III 290, 16 ἁμάρτημα. V 250, 20 ἰάσιμα ἀλλὰ μὴ παντελῶς ἀνίατα. V 184, 14 ὀλίγα καὶ ἰάσιμα. II 103, 10 κατὰ τῶν ἰάσιμα νεωτεριζόντων.

ἴασις. I 106, 3 cf. 203, 15 τοῦ πάθους. I 204, 2 ἡ ἴ. (sc. ἡ τῆς Ῥεβέκκας) ἥδε. I 137, 4 τοῦ σφάλματος. I 253, 11 ὁ θεοῦ θεραπευτὴς ... ἰάσεις δεχόμενος ἐπαλλήλους. I 268, 8 τῶν εἰς ἴασιν ἀλλ' οὐδὲ τὸ μικρότατον παρασχεῖν ἱκανοί. II 2, 30 λήψεται τὴν ἐνδεχομένην αὐθις ἴασιν.

ἰατρεῖα. V 180, 10.

ἰατρεύειν. III 219, 26.

ἰατρική. VI 174, 26 Ἀπόλλωνος. II 75, 26 ἰατρικῆς ὡς ὑγείας (αἰτίας). III 177, 24 ἰ. ἰατροῦ (ἀμείνων). IV 271, 7 οἱ τὴν ἰατρικὴν ἀγαθοί. VI 47, 1 παρόσον ἰατρικὴν ἐπαγγέλλονται κρείσσονα τῆς κατὰ πόλεις. II 265, 11 ἐπὶ τῆς ἐν ἰατρικῇ τετραφαρμάκου. I 152, 19 καὶ διὰ τέχνης καὶ διὰ ἰατρικῆς. I 268, 3 ἐν ἰατρικῇ τινες μὲν θεραπεύειν εἰδότες πάντα σχεδὸν πάθη. II 312, 9 τί λύπη καὶ φόβος καὶ τίς ἡ πρὸς ταῦτα ἰ.

ἰατρικός. I 76, 2 (δόξα). II 205, 21 (ἐπιστήμη). III 257, 20. IV 77, 4 (τέχνη). II 103, 12 ὕλαι. III 67, 21 (φιλοσοφία).

ἰατρολογία. II 97, 17.

ἰατρός. VI 175, 15 Ἀπόλλων. I 37, 10. VI 50, 11 Ἱπποκράτης. I 231, 4 τὰς ἐν γενέσει βοηθείας, ἰατρούς, βοτάνας, φαρμάκων συνθέσεις κτλ. VI 58, 3 οἱ δὲ καταπλαστῶν καὶ ἰατρῶν καὶ τῆς ὑπὸ τούτων δέονται βοηθείας. V 251, 20 ὅπερ γὰρ πόλεως βασιλεύς, τοῦτο καὶ ... νοσούντων ἰ. I 91, 14 κατὰ τοὺς ἀρίστους τῶν ἰατρῶν καὶ φυσικῶν. V 183, 5 παρὰ ἰατρῶν τοῖς δοκιμωτάτοις. I 251, 17 τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἰατρῶν, οἳ, κἂν ὁρῶσιν ἀδύνατον τοῖς κάμνουσι τὸ σῴζεσθαι, προσφέρουσι τὴν θεραπείαν ὅμως ἄσμενοι. II 71, 6 οἱ δοκιμώτατοι τῶν ἰατρῶν τἀληθῆ λαλεῖν. II 31, 13 cf. IV 129, 17 οἷά τις ἰ. ἀγαθός. IV 74, 18 τὴν δὲ πρὸς ἰατροὺς μαγείρων διαφοράν. II 234, 6 τῶν ἰατρῶν ἅμα τοῖς ἰδιώταις καμνόντων. III 195, 7 ὑγείαν δὲ καμνόντων ἰ. ... ἀναθήσει. VI 205, 16 κελευσάντων ... τῶν ἰατρῶν. VI 16, 10 ἰατροῖς ἔθος. VI 159, 3 ὧν ἰ. ἦν οὐδείς. II 31, 20 λύραν μὲν ἰατρῷ ... δωρεῖσθαι ... καταγέλαστον. IV 68, 15 οὐ μιᾷ χρῆται θεραπείᾳ πρὸς ἅπαντας τοὺς κάμνοντας. I 163, 24 ὡς τοὺς ἰατροῦ πάντας ἐπιλογισμοὺς ἐνύπνια εὑρεθῆναι. III 185, 18 οὐδ' ἰ. ἀκρατεῖ νοσοῦντι. III 82, 15 ἐν ἰατροῖς ἡ λεγομένη λογιατρεία. III 177, 24 ἰατρικὴ ἰατροῦ (ἀμείνων). II 71, 1 ἰατρῶν δέονται νουθετητῶν. VI 98, 1 ἡ παρὰ ἰατροῖς τετραφάρμακος. I 163, 22 ἴδε λογισμὸν ἰατροῦ. I 173, 17 τὸ δὲ τῷ κάμνοντι μὴ ἀληθεῦσαι τὸν ἰατρόν. VI 4, 2 ἐκεῖνοι ... ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσιν ἰατροῖς ὑγείας ὀρεγόμενοι. V 243, 13 ἰατροὶ γὰρ οὐ κλήρῳ λαγχάνουσιν. II 123, 12 καθάπερ ἰ. τὰ σώματα (παραθήγει). V 228, 9 ἡ λεγομένη παρὰ τοῖς ἰατροῖς ἑρπηνώδης νόσος. II 168, 21. 258, 3. III 216, 2. IV 95, 8 ἰατρῶν παῖδες. — V 343, 8. 11. καθάπερ γὰρ ἰ. ..., τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὴν τῶν ὅλων φύσιν. I 251, 6 (ὁ σοφὸς) καθάπερ ἰ. IV 302, 17 λόγος ὁ κατὰ φιλοσοφίαν ἰατροῦ δίκην ἀγαθοῦ. I 152, 14 τὸν δὲ ἄγγελον, ὅς ἐστι λόγος, ὥσπερ ἰατρὸν κακῶν (ὁ Ἰακὼβ ἡγεῖται). V 61, 7 τὸν σωτῆρα ὄντως θεὸν ἐπιγέγραπται τῆς σωτηρίας αἴτιον, ἀλλ' οὐκ ἰ. I 231, 7 καταφεύγετε ... ἐπὶ τὸν μόνον ἰατρὸν ψυχῆς ἁρρωστημάτων II 71, 17 γενόμενος οὖν τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν καὶ νοσημάτων ἄριστος ἰ. ὁ νομοθέτης. III 100, 23 ἅτε νόσῳ χωρὶς ἰατροῦ κατεσχημένην (τὴν ψυχήν). I 268, 13 ὥσπερ ἰατροῖς τὸ ὑγιάζειν τὰς ψυχῆς νόσους τε καὶ κῆρας ἀναδιδαχθεῖσι. V 93, 7 ἁμαρτημάτων. — IV 63, 16 χρόνος. IV 74, 21 ἰατροῖς ἐοίκασιν ἐν δήμῳ νόμοι.

ἰβις. IV 286, 22. VI 48, 11. 186, 2.

ἰδέα. 1. forma, figura, quae sensibus percipitur: III 132, 6 ὁ δ' ὑπεράνω τούτων λόγος θεῖος εἰς ὁρατὴν οὐκ ἦλθεν ἰδέαν. I 13, 7 τὰς ἐν πολυμόρφοις ἰδέαις ποιότητας. IV 26, 10. 27, 11. V 64, 20. 326, 18 εἰς ἀνθρωπόμορφον ἰδέαν. V 99, 4 εἰς γυναικόμορφον ἰδέαν. V 78,

24 εἰς θηλύμορφον ἰδέαν. I 186, 1 (ὁ νοῦς) πᾶσαν ἰδέαν θηρεύσας σώματος. II 177, 15 τῆς ... φιλομήτορος ... κατὰ τὰς πολυτρόπους τοῦ βίου ζηλώσεις παντοδαπὰς μεταβαλλούσης ἰδέας. II 68, 23 οὐδεμιᾷ τῶν γεγονότων ἰδέᾳ παραβάλλουσι τὸ ὄν. I 298, 1 (μετσβαλὼν) τὴν χεῖρα Μωυσέως εἰς χίονος ἰδέαν. III 177, 29 μετεχαράχθη καὶ τὸ ... νόμισμα πρὸς ἰδέαν βελτίονα. IV 270, 11 ὅσας διὰ γραφικῆς καὶ πλαστικῆς μορφώσαντες ἰδέας. IV 150, 14 τῶν κατὰ μέλος καὶ μέρος διεσπαρμένων εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἰδέαν ἀποκριθέντων. IV 242, 7 ἀμφοτέρων εἰς μίαν ἰδέαν ἀποκριθέντων. VI 74, 16 τὰς ποικίλας μορφὰς στοιχείων τε καὶ συγκριμάτων εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἰδέαν ἀναλυθείς. IV 228, 13 τὰ λεχθέντα τρία στοιχεῖα μιᾶς ἰδέας ἐστίν. III 33, 10 εἰ ... τὸ ἴσον μίαν εἶχεν ἰδέαν. V 348, 19 ταῦτα μιᾶς ὄντα ἰδέας. III 100, 9 τῷ ... τὴν ἁρμόττουσαν ἰδέαν ἀπειληφότι (ἐμβρύῳ). IV 226, 8 ὁ ... ὑποδύτης ἀμιγεστέρας ἰδέας.

2. species et genus singularum rerum: I 21, 7 τῶν ἀεροπόρων. V 316, 8 ἀνθρώπων. II 242, 21 ἀρετῆς. V 369, 12 βίων ἰδέαι μυρίων. IV 268, 4 βουλευμάτων. IV 274, 5 κατὰ τρεῖς ἰδέας γραμμῆς καὶ ἐπιφανείας καὶ στερεοῦ. I 12, 18 δένδρων. V 288, 2 τῶν ἡμέρων δένδρων. IV 205, 8 δένδρων καὶ φυτῶν. II 231, 22 διαλέκτων. VI 205, 6 ἑκάστων. I 267, 10 τὰς πρὸς ἑρμηνείαν ἁπάσας ἰδέας ἀναδείξαντος ... θεοῦ. V 10, 10 τῶν εὐλόγων καὶ πιθανῶν. II 116, 9. V 137, 17. 340, 19. 356, 12. VI 92, 5 (τῶν) ζῴων. V 235, 17 τῶν χερσαίων καὶ ... τῶν ἐνύδρων ζῴων. I 242, 6. IV 171, 12 ζῴων καὶ φυτῶν. II 187, 14 (ἠθική), ἧς ἰδέαι πολιτική τε ἡ περὶ πόλιν ... οἰκονομικὴ κτλ. V 195, 2 ἀποκτεῖναι κεκαινουργημέναις ἰδέαις θανάτου. II 149, 27 θεωρημάτων παντοίων. II 142, 10 τῶν θηρίων. V 61, 14 cf. 60, 3 αἱ τρεῖς ἰδέαι τῶν θυσιῶν. VI 56, 11. 132, 9. 180, 15 (τῶν) κακῶν. I 13, 21 καρπῶν. V 268, 5 καρπῶν καὶ δένδρων. V 292, 6 περὶ πᾶσαν ἰδέαν κέρδους. V 102, 9 ὧν (sc. κεφαλαίων) ἑκάτερον εἰς πολυσχιδεῖς ἰδέας ... τέμνεται. V 143, 18 θεραπόντων κτήσεως. VI 20, 2 λίθων ποικίλων καὶ πολυτελῶν. V 336, 2 τῶν ... λογίων τρεῖς ἰδέας εἶναι συμβέβηκε. I 267, 21 τῶν λόγων. III 250, 9 ποικίλων λόγων. V 83, 4 λόγων τῶν κατὰ διεξόδους. V 49, 19 λόγων καὶ βουλευμάτων καὶ ἔργων. II 222, 24 (πᾶσαι) μέλους. I 275, 18 αἱ δὲ τούτων (sc. μουσικῆς, γραμματικῆς) ἰδέαι μένουσι. IV 269, 7 cf. 306, 4 τῶν ἀναγραφέντων νόμων. V 267, 15 νόσων. II 278, 6 ὀνομάτων καὶ ῥημάτων. I 105, 12 ὀργάνων. I 93, 9 τὰ γένη τῶν παθῶν καὶ τὰς ἰδέας εἰργάζετο. V 68, 5 παθῶν τε αὖ καὶ νοσημάτων καὶ κακιῶν. V 338, 12 ποτισμῶν. V 289, 16 τῶν τοιούτων πόρων. V 264, 3 τοῦ ποσοῦ. II 24, 5 τῶν προσώπων. V 128, 11 σπαρτῶν καὶ φυτῶν. VI 47, 16 σχημάτων καὶ ποιοτήτων. II 140, 1 τεχνῶν. IV 151, 13 ὑποζυγίων καὶ ἄλλων θρεμμάτων. II 136, 21. V 122, 15 φυτῶν. II 304, 17 φυτῶν καὶ ζῴων. V 78, 6 φυτῶν τε καὶ ζῴων ἔτι δὲ καρπῶν. II 159, 15 φωνῆς. II 203, 15 χρωμάτων. V 7, 17 χρωμάτων καὶ σχημάτων καὶ ποιοτήτων. V 23, 2 τῶν χρωμάτων καὶ σχημάτων. — IV 36, 20 ἀμύθητοι δέ εἰσιν ἰδέαι καὶ ἀπερίληπτοι λόγῳ. V 238, 17 σκευάζοντες πᾶσαν ἰδέαν ἁπλήστως ἐνεφοροῦντο.

3. ἰδέαι sensu Platonico sunt τύποι, παραδείγματα, δυνάμεις etc.: I 10, 22 (ἐσπέρα καὶ πρωΐα) ἰδέαι καὶ μέτρα καὶ τύποι καὶ σφραγῖδες. I 46, 18 ὁ δὲ κατὰ τὴν εἰκόνα (θεοῦ πλασθεὶς ἄνθρωπος) ἰ. τις ἢ γένος ἢ σφραγίς, νοητός, ἀσώματος. I 275, 26 ἣν (sc. ἀνθρωπότητα) εἴτε γένος εἴτε ἰδέαν εἴτε ἐννόημα εἰθ' ὅ τί ποτε χρὴ καλεῖν. I 276, 8 τὸ ὁμώνυμον τοῦ Ἄβελ ἀνῄρηκε, τὸ εἶδος, τὸ μέρος, τὸν ἀπεικονισθέντα τύπον, οὐ τὸ ἀρχέτυπον, οὐ τὸ γένος, οὐ τὴν ἰδέαν. III 214, 16 οὐκ εἶδος, οὐ γένος, οὐκ ἰδέαν, οὐκ ἐννόημα ... εἰδώς. — II 262, 14 ὁ ἀσώματος καὶ νοητὸς ἐπάγη κόσμος ... ἰδέαις ἀοράτοις συσταθείς. I 5, 7 τὸν δ' ἐκ τῶν ἰδεῶν συνεστῶτα κόσμον. IV 230, 2 sq. τὸ πᾶν ὅ τε περὶ τῶν ἀσωμάτων καὶ παραδειγματικῶν ἰδεῶν, ἐξ ὧν ὁ νοητὸς ἐπάγη κόσμος, καὶ ὁ περὶ τῶν ὁρατῶν, ἃ δὴ μιμήματα καὶ ἀπεικονίσματα τῶν ἰδεῶν ἐκείνων ἐστίν. III 245, 12 [ὁ δὲ νοητῆς ὑποστάσεως κόσμος ... μόνης δὲ διὰ τῆς ἀρχετύπου ἰδέας ... μεταχληθήσεται]. III 187, 22 (ὁ) ἐκ τῶν ἰδεῶν (παγεὶς ὅρος). III 245, 1 τὸν ἐκ τῶν ἰδεῶν συσταθέντα (οὐρανόν). — I 182, 9 (ὁ θεὸς) ἀσωμάτων ἰδεῶν ἀσώματος χώρα. I 183, 1 θεὸν ἀθανάτων καὶ παρθένων ἀρετῶν σπείρειν ἰδέας. I 135, 21 μηδὲ κατοπτρισαίμην ἐν ἄλλῳ τινὶ τὴν σὴν ἰδέαν ἢ ἐν σοὶ τῷ θεῷ. I 106, 13 ἀυλοί εἰσιν αἱ θεοῦ χάριτες [ἰδέαι αὗται]. IV 28, 13 πρὸς τὴν ἀμιγῆ καὶ ἀσύμπλοκον καὶ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς ἐπιδεᾶ τὸ παράπαν ἰδέαν (int. πρὸς τὸν θεόν). II 288, 19 sq. ἐκείνη ἡ σφραγὶς ἰ. ἐστὶν ἰδεῶν, καθ' ἣν ὁ θεὸς ἐτύ-

πωσε τὸν κόσμον. V 80, 1 ἅμα ταῖς ἰδέαις καὶ ὕπαρξιν θεοῦ παρακαλυπτόμενοι. — I 236, 11 (ὁ) λόγος ποίκιλμα ὢν ἐκ μυρίων ἰδεῶν. V 207, 17 πρὸς ἀρχέτυπον ἰδέαν, τὸν ἀνωτάτω λόγον. I 8, 4 [τὸ παράδειγμα, ἀρχέτυπος ἰ. τῶν ἰδεῶν] ὁ θεοῦ λόγος. III 266, 6 τὸν ὅλον ἐσφράγισε κόσμον εἰκόνι καὶ ἰδέᾳ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ. — I 68, 6 αἰσθητὸν δὲ ἐν ἰδέαις οὐδέν. I 67, 21 ἰ. δὲ σωμάτων ἀλλότριον. V 79, 18 ταῖς ἀσωμάτοις δυνάμεσιν, ὧν ἔτυμον ὄνομα αἱ ἰδέαι. V 12, 10 ὀνομάζουσι δ' αὐτὰς (sc. τὰς δυνάμεις) οὐκ ἀπὸ σκοποῦ τινες τῶν παρ' ὑμῖν ἰδέας. II 196, 6 ἀσώματος, ἡ ἀρχέτυπος σφραγίς. I 5, 3 ὃ μὴ πρὸς ἀρχέτυπον καὶ νοητὴν ἰδέαν ἀπεικονίσθη. III 181, 20 μηδὲν ἰδέας ἀρχετύπου διαφέρον, ἀφ' οὗ τὰ πολλὰ . . . διεπλάσθη. III 179, 20 ἡ ἀρχέτυπος ἰ., ᾗ τὰ πάντ' ἀνείδεα ὄντα καὶ ἄποια σημειωθέντα ἐτυπώθη. I 66, 20 ἀτόμου νοῦ προϋπάρχει τις ἰ. ὡς ἂν ἀρχέτυπος καὶ παράδειγμα τούτου. I 24, 2 τὰ παραδείγματα καὶ τὰς ἰδέας θεασάμενος, ὑπερβάλλοντα κάλλη. V 173, 9 (ἄνθρωπος) ἐκμαγεῖον ἀρχετύπου λογικῆς ἰδέας παραδείγματι τυπωθέν. V 42, 1 πρὸς ἀρχέτυπον ἰδέαν εἰκόνος θείας. III 64, 5 τὰς ἀρχετύπους ἰδέας, τὰ νοητὰ καὶ ἀόρατα ἐκεῖνα τῶν αἰσθητῶν καὶ ὁρωμένων τούτων παραδείγματα. VI 53, 15 πολλὰ μνημεῖα τῆς ἐν τοῖς ἀλληγορουμένοις ἰδέας ἀπέλιπον, οἷς καθάπερ τισὶν ἀρχετύποις χρώμενοι. IV 208, 2 τὴν ἐξ ἀρχῆς ἰδέαν καὶ τὸν τύπον αὐτῶν (sc. νόμων). II 82, 7 τὸν τύπον αὐτοῦ (sc. Ἰωσήφ) καὶ τὴν ἀκριβεστάτην ἰδέαν βουλόμενος ἐκδηλοτέραν ἐγγράψαι. III 191, 9 ἕνα . . . οἷον ἰδέᾳ μιᾷ τυπωθέντα. — I 6, 3 (ὁ δημιουργὸς) ἑκάστῃ τῶν ἀσωμάτων ἰδεῶν τὰς σωματικὰς ἐξομοιῶν οὐσίας. I 9, 5 ὁ ποιῶν ἐποίησεν οὐρανὸν ἀσώματον καὶ τὴν ἀόρατον καὶ ἀέρος ἰδέαν καὶ κενοῦ. I 44, 19 τὰς ἀσωμάτους καὶ νοητὰς ἰδέας παρίστησιν. IV 218, 1 σωμάτων ἀσωμάτους ἰδέας τῇ ψυχῇ θεωρῶν. V 79, 7 οἱ μὲν . . . τὰς ἀσωμάτους ἰδέας ὄνομα κενὸν ἀμέτοχον ἀληθοῦς πράγματος εἶναί φασι. II 189, 13 (ὁ νοῦς) καταθεώμενος τὰς ἀσωμάτους ἰδέας. II 53, 27 ἐγγραφέντες ἀφθάρτων ⟨καὶ⟩ ἀσωμάτων ἰδεῶν πολιτείᾳ. — II 187, 7 (ἡ φύσις) σχηματίζει καὶ ἐσφραγίζεται τὴν αὐτὴν ἁπάσαις ἰδέαν. IV 299, 5 ἀπεικόνισμα καὶ μίμημα τῆς ἀιδίου καὶ εὐδαίμονος ἰδέας (ὁ νοῦς). I 69, 14 cf. 71, 14. 74, 11. 13. 85, 15 (ὁ) κατὰ τὴν ἰδέαν (γεγονὼς) καὶ τὴν εἰκόνα ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ). III 222, 4 ταῖς ἱερωτάταις ἰδέαις καὶ ὡς ἂν εἰκόσιν ἀσωμάτοις ὅταν μηκέτι δυνώμεθα συνδιατρίβειν. II 196, 23 ὑπὸ τῆς ἰδέας πληχθείς. I 51, 4 τοὺς δ' ἀπογόνους τῆς ἐκείνου μετέχοντας ἰδέας. VI 45, 1 ὅσαι δὲ μηδετέρας ἰδέας πω μετεσχήκασι. V 299, 2 (ὁ ἔρως) μετέχει τῆς καθαρωτέρας ἰδέας, ἀνακεκραμένου λογισμοῦ. I 25, 12 ἕνεκα τῆς ἀνακεκραμένης βελτίονος ἰδέας. V 79, 13 ἡ ἀναιροῦσα δόξα ἰδέας. V 83, 20 τοὺς τε τὰς ἰδέας ἀναιροῦντας, „θλαδίας" ὑπειπών. III 157, 16 οὐδὲ ἐμφερῆ τινα ἰδέαν (εὕρισκεν). VI 2, 3 ἰδέας ἀνατείλαντες ὧν οὐδενὶ μὴ καθαρῷ θέμις ψαύειν. VI 179, 26 πᾶσαν ἰδέαν ἐξανήλισκον. — II 243, 19 (ἀμιγὴς καὶ ἄκρατος ἡ τῶν ἀγαθῶν). I 65, 22 τῆς κατὰ τὰς ἰδέας τεταγμένης νοητῆς . . . αἰσθήσεως. I 66, 16 cf. 21. 67, 19. 23 ἡ ἰ. τῆς αἰσθήσεως. II 196, 10 τὴν σκηνὴν καὶ τὸν βωμὸν ἐννοήσωμεν ἰδέας τὴν μὲν ἀρετῆς ἀσωμάτου, τὸν δὲ αἰσθητῆς εἰκόνος εἶναι σύμβολον. V 100, 16 (τὴν ἱερὰν ἑβδόμην) ἰδέαν τῆς ἄρρενος γενεᾶς. I 66, 15 τήν τε ἰδέαν τοῦ νοῦ, ὃν συμβολικῶς οὐρανὸν κέκληκε. I 65, 22 ἀρχὴ γενέσεως τοῦ τε κατὰ τὰς ἰδέας νοῦ τεταγμένου. I 61, 4 cf. 66, 17. 68, 1 sqq. (ἰδέαι, ἡ μὲν νοῦ, ἡ δὲ αἰσθήσεως). III 34, 4 κατὰ πάσας τὰς ἰσότητος ἰδέας ἐν τῇ τοῦ παντὸς οὐρανοῦ γενέσει. I 182, 23 „παρθενείας", τῆς ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἐχούσης ἰδέας. III 36, 13 πάσαις ταῖς πρὸς τελειότητα ἰδέαις καταχρησαμένου τοῦ πεποιηκότος. I 18, 11 πρὸς δὴ τὴν τοῦ νοητοῦ φωτὸς ἰδέαν ἐκείνην ἀπιδών. IV 150, 3 ὃ πᾶσαν ἰδέαν φωτὸς οὐ παρεδέχετο. — I 35, 18 τὰς τῶν πρώτων ἀριθμῶν ἰδέας. I 39, 13 τοσαύτας ἰδέας καὶ ἔτι πλείους ἑβδομὰς ἐν ἀσωμάτοις καὶ νοητοῖς ἐπιδείκνυται. IV 292, 16 ἡ ἰ. τῶν πλανήτων (ἑβδομάς). I 4, 15 (τὸν ξ) περιέξοντα καὶ τὴν τοῦ σπείροντος ἄρρενος καὶ τὴν τοῦ ὑποδεχομένου τὰς γονὰς θήλεος ἰδέαν.

4. notio, ratio, modus, opinio: III 219, 15 τοῦ κατὰ πάσας ἰδέας ἀκαταλήπτου θεοῦ. IV 48, 9 κατὰ παντοδαπὰς ἰδέας πραγμάτων. IV 29, 9 καθ' ἡντινοῦν ἰδέαν. V 33, 18 καθ' ἑκάστην ἰδέαν. IV 93, 7 καθ' ἑτέραν ἰδέαν. III 31, 20. VI 151, 11 καθ' ἑτέρας ἰδέας. IV 251, 19 ἕτερα δὲ δύο ἐστὶν οὐχὶ τῆς αὐτῆς ἀλλὰ διαφερούσης ἰδέας. III 241, 1 ἀπὸ μὲν τῆς αὐτῆς οὐχ ὁρμηθέντας ἰδέας. V 234, 22 τῆς δ' αὐτῆς ἰδέας ἐχόμενος. III 33, 16 ἀναγκαία δέ ἐστιν ἰσότητος ἰ. III 77, 11 φύσιν δὲ καὶ ἰδέαν ἔλαχεν αὐτῶν ἑκάστη διάφορον. IV 61, 3 τρεῖς

μέν εἰσιν ἰδέαι, δι' ὧν τὸ ἄριστον τέλος. III 210,8 τὰ τρία οὐ κατὰ πάσας ἄδηλα τὰς ἰδέας ἐστίν. V 306,12 πολυτρόποις ἰδέαις. III 208,9 (ὕδωρ) τὸ δ' ἄλλαις διακεκριμένον ἰδέαις. I 7,2 πᾶν ὅσον τῆς κρείττονος ἰδέας. VI 134,23 πάνθ' ὅσα παραμέμικται τῆς ἐπιεικεστέρας ἰδέας. III 103,11 πᾶσα ἡ περὶ φωνῆς καὶ στοιχείων καὶ τῶν τοῦ λόγου μερῶν ἰ. II 122,17 (αἱ) καθ' ἑκάστην ἐπιστήμην (ἰδέαι). II 100,14 μὴ καὶ ἄλλαι τινές εἰσιν ἰδέαι συγγενεῖς τῶν εἰρημένων. V 246,6 (φιλία) πρὸς ἰδέας ἀξιεράστους γραμμάτων.

ἰδεῖν v. ὁρᾶν.

ἰδιάζειν. V 72,5 (τῆς ψυχῆς δυναμένης) ἰ. καὶ ἐνομιλεῖν ἑαυτῇ. IV 190,6 τί γὰρ ... ἰδιάζεις καὶ συμβουλεύεις. IV 238,11 ἃς (sc. τὰς πρὸς θεὸν ὁμιλίας) ἰδιάζων μόνος μόνῳ διελέγετο. IV 237,18 Μωυσέως ... πλείους ἡμέρας ἰδιάζοντος τῷ θεῷ. I 122,13 ὅταν (Ἰσαὰκ) ἀδολεσχῇ καὶ ἰδιάζῃ θεῷ. I 264,23 (Ἰσαὰκ) ἰδιάσαι βουλόμενος καὶ ἰδιολογήσασθαι.

ἰδιολογεῖσθαι. I 264,23 τῷ θεῷ.

ἴδιος. I 132,9. II 7,21. 57,14. III 24,3. 242,20. IV 7,3. V 335,9 ἀγαθόν. II 50,16. V 119,14. VI 157,22 (ἀγαθά). V 125,12 (ἀπαρχή coni. κοινή). I 140,14 (ἀρεταί). I 89,10. II 16,12. V 280,4 (βίος). I 181,3 γέννημα. I 119,29 καὶ πολιτικὰ καὶ ἴδια καὶ κοινὰ δίκαια. II 273,6 (δόγματα). I 43,16 (δύναμις). II 36,7 (δυνάμεις). I 68,10. 102,24 (ἐνέργειαι). II 274,30 (ἐπιβολαί). II 284,16 (ἐπιστήμη). I 198,13. 287,14. III 130,9 ἔργον. II 277,12 ἔργα. I 286,23 (εὐαρμοστία). I 293,14 (εὐήθεια). II 90,9 (εὐτέλεια). II 101,17 (εὐχέρεια). II 39,25. 40,17 (ἡδονή). I 88,24 (θάνατος opp. κοινός). I 278,2 (θειότης). V 120,21 (θυσίαι coni. κοιναί). II 64,20 (ἰσχύς). I 252,17. II 91,25 (κακά). I 88,11 κακίαι. II 110,10 (κακοπραγία). V 119,12 κάλλος. II 38,7 (καρποί). I 165,8. 241,10 (κῆρες). V 217,7 κίνδυνος opp. κοινός. I 286,16 (κλῆσις). I 20,17 κριτήριον. I 188,7. 199,22. III 59,8. 229,9 κτῆμα. V 225,20. 291,8. 295,2 (κτήματα). II 270,15 (κτῆσις). I 164,7 (λογισμοί). I 17,5 ἰδίῳ λόγῳ. V 122,5. 132,17 (λόγος opp. κοινός). IV 270,8 μέρος coni. κοινόν. I 119,22. 23. 120,9. 122,13. 123,21. 222,17. II 141,15. III 191,30 (νοῦς). VI 24,13 οἰκία coni. κοινή). I 194,7 (οἰκίαι). II 108,18. 305,8. 306,17 (οἶκος). I 263,14 τὸ ἰδιαίτατον ... ὄνομα. III 103,5 ὄνομα coni. κοινόν. III 159,9 ὄνομα coni. κύριον. I 291,5 (ὄργια). II 233,14 (ὁρμαί). I 224,12 (οὐδένεια). V 245,14 τὴν ἰδίαν οὐσίαν ἀποφήναντα κοινήν. I 192,2 (παθήματα). I 151,1 πάθος. II 47,7 πνεῦμα. I 99,4 (ποιότητες). II 238,4 (πόλεμος coni. κοινός). V 296,15 (πόλις). II 662,22. 223,17. III 117,1. V 88,9 (πράγματα coni. κοινά). II 47,22 πραγματεῖαι, ὧν αἱ μὲν ἴδιαι αἱ δὲ κοιναί. III 153,1 πράξεις (opp. οὐράνιοι καὶ ὁλύμπιοι. IV 306,18 πράξεις coni. κοιναί. II 129,17 (προθυμία). V 293,9 τὰ πρωτότοκα. I 283,10 σῶμα. I 166,24 (σωτηρία). II 30,1 (ταπεινότης). I 154,27 (τόνοι). I 106,2 (τροπή). II 13,7. IV 264,17 (φέγγος). I 33,15. 85,14. II 258,19 (φύσις). II 24,7 (χαρακτῆρες). I 101,26 (χιτῶνες). VI 156,5 (χρήματα coni. κοινά). V 240,23 χωρία (coni. δημόσια). I 85,10 (ψυχή). — I 95,17 ἡ διανοητικὴ δύναμις ἰδία τοῦ νοῦ ἐστι. I 95,18 (ἡ λογικὴ δύναμις) ἰδία δὲ ὡς ἐν θνητοῖς ἀνθρώπου. I 88,21 ὁ (θάνατος) δὲ ψυχῆς ἴ. — IV 91,5 ἀλλότριον τοῦτο, μὴ ἐπιθύμει· ἴδιον τοῦτο. I 140,29 καὶ τοῦτο ἔχει ὁ θυμὸς ἴδιον. II 83,1 καὶ τοῦτο ἴδιον εἰσηγήσατο.

ἴδιον sc. ἐστίν. I 126,14 αἰσθήσεως μὲν τὸ διδόναι. I 99,24. 181,11 ἀνδρὸς δὲ ... τὸ μήτραν ἀνοιγνύναι. I 243,14 τὸ γοῦν σπείρειν καὶ γεννᾶν κατ' ἀρετὴν ἀνδρῶν ἴ. II 68,11 ἀσθενείας γὰρ ἀνθρωπίνης τὸ κηραίνειν. I 189,6 γενητοῦ τὸ πάσχειν. I 97,6 τοῦτο (sc. τὸ τρέπεσθαι) αὐτοῦ (sc. τοῦ γενητοῦ). I 157,19 τῆς γυναικὸς ... ἀλγηδὼν πάθος. I 136,22 θεοῦ ... τὰ μὲν ἀγαθὰ προτείνειν. I 189,5 θεοῦ τὸ ποιεῖν. II 7,20 θεοῦ ... ἠρεμία καὶ στάσις. I 287,15 λόγου τὸ λέγειν. I 164,27 τοῦ μὴ, ὁρῶντος τὸ ἔργον τοῦτο. I 62,17 τὸ καίειν πυρός. I 289,12 σοφοῦ τὸ χαίρειν. II 116,19 σωφροσύνης ἴ. τὰς ... κακίας ... διασεῖσαι. I 103,8 ἀναισχυντία ... φαύλου. I 260,12 ὁ ψυχῆς ὡς ψυχῆς ἐστιν ἴ.

τὸ ἴδιον, ἴδιον, τὰ ἴδια, ἴδια. I 191,14 (ὁ θεὸς) τὸ δὲ ἴ. μεταδεδωκώς. I 97,12 ἵνα τὸ ἴ. ἐνδείξηται τοῦ γενητοῦ. I 189,5 θεοῦ. III 188,18 τοῦ θνητοῦ. II 39,31 εἰ τὸ ἴ. πορίζεις λυσιτελές. III 75,15 ῥητορικὴ ... ἐπιμεληθεῖσα τοῦ ἰδίου καὶ ἐξαιρέτου. — III 59,12. IV 187,2. 188,10. V 219,22 προφήτης γὰρ ἴ. μὲν οὐδὲν ἀποφθέγγεται. I 197,4 νοῦν λόγον αἴσθησιν ἔχειν δοκῶν, οὐδὲν αὐτῶν ἴ. εὑρίσκω. II 105,1 μηδὲν μήτε ἴ. μήτε κοινόν. — V 112,20 πιπράσκειν τὰ ἴ. IV 210,7 καταλιπόντας

ἂν οἶμαι τὰ ἴ. III 116, 20 εἰς μέσον προθεὶς τὰ ἴ. V 274, 4 τῶν ἰδίων τινὰ μὴ ἀπόνασθαι. V 291, 5 ἐκ τοῦ τι προϊέναι τῶν ἰδίων. II 310, 16 πρὸς τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν. I 166, 1 τὰ ἴ. ὡς ψυχῆς ἔργα ἐργάσηται. III 120, 7 τὰ ἴ. τοῦ Λάβαν. II 96, 4 πολλὰ ... καὶ τῶν ἰδίων εἰσφέρειν. I 214, 10 πρὶν δὲ περὶ τῶν ἰδίων ἄρξασθαι. III 3, 14 τὰ ἴ., τὰ δημόσια. II 184, 21. 195, 11. V 267, 6 τὰ ἴ. coni. τὰ κοινά. II 102, 7 μήτε τῆς τῶν ἰδίων μήτε τῆς τῶν κοινῶν ἐπανορθώσεως πεφροντικότες. VI 191, 15 τοῖς κοινοῖς τὰ ἴ. ὑποστέλλειν. III 225, 5 τὰ ἴ. opp. τὰ ῥύσια. IV 272, 6 τὰ φύσεως καὶ τὰ ἴ. IV 244, 10 τὰ ἰδιαίτερα. — I 198, 6 ὅσα ... ἴ. κεκτήμεθα. I 242, 6 οὐκ ἴ. κέκτησαι. VI 62, 8 ἴ. τε καὶ κοινά. II 59, 24 μὴ ἰδίων μὴ κοινῶν ἐπανορθώσεως ... ἐπιστρεφόμενοι. IV 5, 18 ἴ. κοινοῖς ἀναμιγνύς. III 24, 10. V 111, 20. 292, 2 ἴ. opp. ἀλλότρια. II 11, 13 ὅσα ἄλλα δημόσια καὶ ἴ.

V 104, 18 (οἱ ἴδιοι). I 256, 18 cf. 109, 22 κατ' ἰδίαν. II 136, 4. 278, 7 ἰδίως. I 18, 24. 48, 8. 124, 4. 132, 8. 206, 19. 260, 8. 297, 12. II 26, 2. 54, 11. 118, 20. 191, 21. 204, 4. 207, 11. 226, 7. 232, 18. 233, 22. 242, 12. 245, 24. III 154, 29. IV 14, 18. V 351, 4. 363, 19. VI 40, 16. 189, 22 ἰδία.

ἰδιότης. IV 90, 13 ἀτμῶν. III 210, 19 ἀτμῶν καὶ χυλῶν. II 2, 12 τῶν γεγονότων. II 239, 21 τῶν ἐν τοῖς σώμασι δυνάμεων. IV 140, 6 cf. 186, 10 τῶν ἐθῶν. I 278, 11 καιρῶν. II 203, 9. IV 238, 14 (τῶν) παθῶν. II 97, 24 cf. III 136, 2 ἑκάστου πράγματος. II 24, 7 cf. VI 13, 19 τῶν πραγμάτων. III 100, 5 ἀπὸ τῶν πραγμάτων. IV 68, 12 πράξεων. III 249, 1 σφραγίδων. V 64, 24 περὶ τὴν τέφραν ταύτην. IV 273, 14 τῶν τριγώνων καὶ τετραγώνων καὶ τῶν ἄλλων πολυγώνων. I 52, 15. III 17, 12 τῶν ὑποκειμένων. II 148, 18 τῶν φωτῶν. II 160, 2 τῶν φωνῶν. VI 92, 18 τῶν χρωμάτων. III 267, 4 cf. 210, 19 χυλῶν. I 22, 5 τῆς ψυχώσεως.

ἰδιότροπος. III 226, 11.

ἰδιώτης. IV 255, 8 (βίος). — I 86, 25. V 101, 18 (opp. ἀθλητής). II 24, 3. IV 157, 7. V 55, 18. 56, 4. 57, 7. 74, 11. 201, 8. VI 165, 10 (opp. ἄρχων). III 238, 3. V 211, 8. VI 141, 24 (opp. ἄρχοντες). IV 206, 13 οὐκ ἰδιώταις οὐδ' ἄρχουσιν. IV 250, 9 ἰδιῶται πρὸ ἀρχόντων. II 194, 22 (opp. ἡ μεγίστη ἡγεμονιῶν ἀρχή). VI 169, 3 πατέρες ἰδιῶται γενομένων ἐν ἀρχαῖς μεγάλαις ... υἱῶν. II 167, 18. IV 92, 11. V 260, 10. 332, 15 (opp. βασιλεύς). IV 277, 16 opp. βασιλεὺς ἢ τύραννος. II 192, 14. IV 41, 15. 181, 16. 231, 2. V 178, 11. 280, 12 (opp. βασιλεῖς). II 147, 12 (opp. μεγάλοι βασιλεῖς). II 144, 23 opp. δεσπόται. V 248, 15 coni. ἄποροι καὶ ἄδοξοι (opp. δυνατώτεροι). II 127, 18 (opp. ἐμπειροπόλεμοι σοφισταί). II 95, 15 opp. ἔμπειρος. II 187, 2. 208, 2 (opp. ἐπιστήμονες). II 101, 15 opp. ἡγεμών. IV 210, 3 πᾶσιν ἰδιώταις τε καὶ ἡγεμόσιν. II 234, 6 (coni. ἰατροί). IV 252, 13. V 188, 8 (opp. ἱερεῖς). III 116, 7 opp. κυβερνητικὸς ἀνήρ. III 262, 25 ἰδιωτῶν καὶ ὑπηρετῶν ἔργον. VI 2, 3 opp. ὅσοι δὲ φιλοσοφίαν γνησίως ἠσπάσαντο. — V 56, 3 τὰ δὲ τοῦ ἰδιώτου (ἁμαρτήματα). II 212, 9 οἱ ... ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας καὶ παθῶν ἰδιῶται opp. οἱ ἡγεμονίαν καὶ βασιλείαν νομίζοντες εἶναι τὸ ἡδέως ζῆν. II 90, 5 βασιλικὴ δ' ἐστὶν ὁδός, ἧς δεσπότης ἰ. μὲν οὐδὲ εἷς, I 282, 5 πολλοὶ δὲ τῶν ἰδιωτῶν γεοπόνοι. VI 166, 9 τοῖς ἰδιώταις ... εἰς ἡγεμονικῆς ψυχῆς παρακύψαι βουλεύματα. II 123, 21 (ἠμελημένοι coni. φαυλότατοι ἀνθρωποι). VI 134, 24 (Ἀλεξανδρεῖς). V 170, 17 κἂν ἰ. τυγχάνῃ.

ἰδιωτικός. V 228, 19 ἀδικήματα. I 166, 18. IV 194, 19 (οἰκίαι). VI 142, 24 (περίβολοι). V 244, 10. VI 144, 17 (πράγματα). V 138, 13 (σχῆμα). I 185, 24 (ψυχή). — II 24, 8 ἰδιωτικὰ καὶ δημόσια.

ἱδρύειν. I 18, 14 οὓς (sc. ἀστέρας) ὥσπερ ἐν ἱερῷ ... ἵδρυε. I 205, 6 (οὓς ὁ θεὸς) ἵδρυσε δὲ πλησίον ἑαυτοῦ. — I 262, 30 νεὼν ἱδρύεται. II 300, 5 τὸν Αἰγυπτιακὸν πάλιν ἱδρύεται τῦφον. II 310, 27 τὸν ... τῆς ψυχῆς (οἶκον) ἱδρύεται. II 23, 7 (ἡ φύσις) τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν ... ἱδρύετο. I 108, 21 (αἱ πράξεις τοῦ σπουδαίου) τὸν κλόνον καὶ σάλον τῆς ψυχῆς ἱδρυόμεναι. III 294, 19 τῆς τοῦ δικαίου ψυχῆς ἄγαλμα θεοειδὲς ἱδρύσεσθαι παγίως φησίν. I 123, 9 τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ σκηνὴν ... κραταιῶς ἱδρύσατο. II 52, 17 τὴν γνώμην ἱδρυσάμενος ἀκλινῆ. I 240, 2 (ἵνα) ... τὴν ἀρετὴν ... βεβαίως ἱδρυθῇς. II 297, 19 ὅταν δ' ἤδη παγέντα κραταιότερον ἱδρυθῇ. II 36, 9 εἰ ⟨μὴ⟩ ῥίζαις ὥσπερ ἀγκύραις ... ἱδρυθείη. I 124, 24 ᾧ (sc. τόπῳ) ἐπιβήσεται ἢ ἐφ' οὗ ἱδρυθήσεται. I 11, 5 πέρας ... ἱδρυθεὶς ἐν θείῳ λόγῳ. I 208, 1 βεβαιότητι ἀρετῆς ἱδρυθείς. I 217, 9 (ὁ πόνος) μέσος γὰρ διανοίας ἱδρυθείς. I 140, 13 ἱδρῦσθαι τὸν κεκριμένον λόγον ... ἐπὶ τοῦ στήθους. II 235, 28 ἀρρεπῶς ἱδρῦσθαι (ἡ γνώμη). II 249, 19 φήθη τι ... ἄτρεπτον ἱδρῦσθαι. III 26, 19 φησὶ τὴν σκηνὴν

ἱδρῦσθαι. I 75, 24 (τὸ ξύλον τῆς ζωῆς) μέσον ἵδρυται τοῦ παραδείσου. II 189, 6 σταθερώτερον ὁ νοῦς ἵδρυτο. III 294, 8 ἐπὶ τῆς ἀκροτάτης ... ἱδρυμένος δυνάμεως ἀρχῆς. I 176, 12 περί τι βεβαίως ἱδρυμένον. II 51, 18 ἑκάτερον ὀρθοῦ λόγου βεβαιότητι ἱδρυμένον. II 61, 9 τὸ ἀκλινὲς καὶ ἀρρεπὲς τῆς γνώμης καὶ ἱδρυμένον πάντῃ.

ἵδρυσις. IV 171, 11 γῆς ... ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τοῦ παντός. I 5, 16 οἰκιῶν καὶ δημοσίων ἄλλων οἰκοδομημάτων. III 296, 21 cf. 294, 14 περὶ τὸ ὄν (coni. στάσις). I 101, 9 (ἡ ψυχὴ) πῆξιν καὶ βεβαίωσιν καὶ ἵδρυσιν ἐν τοῖς ... δόγμασι λαμβάνει. I 195, 3 τὸ ἐχυρὸν καὶ βέβαιον τῆς ἀσφαλοῦς ἱδρύσεως. I 253, 6 τὸ βεβαιότατον εἰς ἵδρυσιν ἔλαχον οἱ ... λόγοι.

ἱδρώς. I 64, 8 ὁ δι' ὅλου τοῦ σώματος ἱ. I 42, 17 ἡ δι' ὅλου τοῦ σώματος ἐν ἱδρῶτι πρόχυσις. VI 200, 19 ῥεόμενοι κατὰ τῶν μελῶν ἁπάντων ἱδρῶτι. I 168, 32 cf. 58, 21 οὐκ ἄνευ πόνου καὶ ἱδρῶτος. V 108, 22 ἐγγυμνάζεσθαι διὰ ξηρῶν ἱδρώτων. III 206, 11 τὸ πρᾶγμα ... ἱδρώτων τε καὶ φροντίδων μεστόν.

ἱέραξ. II 35, 17. IV 286, 23.

ἱεράσθαι. IV 218, 6 (ἵνα) ποιῆται τὰς ἐν τῷ ἱ. λειτουργίας. IV 156, 12 ὅπερ (sc. ἔθνος) ἔμελλεν ἐξ ἁπάντων τῶν ἄλλων ἱ. V 60, 18 νομίζοντα τὸν χρόνον ἐκεῖνον ἱ. IV 231, 1 καθ' ὃν χρόνον ἱεράται. III 177, 5 ὃ (sc. γένος) ἱεράται μόνον. V 120, 22 cf. 125, 15. IV 252, 15 σύμπαν τὸ ἔθνος ... ἱερουργεῖ καὶ ἱεράται. V 20, 14 μία (φυλὴ) δ' ἐκ πασῶν ... ἱεράται. I 254, 10 ᾧ (sc. λόγῳ) ἱερῶνται θεόν. III 119, 5 τὸ γὰρ θεραπευτικὸν γένος ... ἱερώμενον τὴν μεγάλην ἀρχιερωσύνην αὐτῷ μόνῳ. III 19, 19 γένους ... τοῦ ἱερωμένου. I 140, 26 cf. II 40, 20 (ἡ ἱερωμένη διάνοια). II 85, 9 ὁ ἱερώμενος ἔλεγχος. V 2, 7 τάξει ἱερωμένῃ. III 29, 11 cf. 125, 18. V 36, 22. 114, 19. 185, 1 ἡ ἱερωμένη φυλὴ Λευιτῶν. III 133, 7. IV 231, 1. 14. V 24, 6. 165, 17 (ὁ ἱερώμενος). I 254, 2. III 189, 10. IV 220, 22. 235, 4. 240, 15. V 37, 19. 40, 15. 131, 12. 187, 11. 231, 2. 253, 5. 293, 4 (οἱ ἱερώμενοι). IV 234, 8 τὸν προσήκοντα ἱεροῖς καὶ ἱερωμένοις κόσμον.

ἱερατικός. V 28, 12 (γενεά). V 59, 11 (γένος). V 31, 5 (τάξις). IV 243, 17 (φυλή). — V 35, 7 [τὰ ἱερατικά].

ἱέρεια. V 5, 18. 28, 8. VI 64, 6.

ἱερεῖον. V 21, 16 (ἱερεῖα coni. εὐχαί, σπονδαί). VI 157, 24 (coni. βωμοί, θυσίαι). V 55, 17 (τὰ) τῶν ἱερείων (εἴδη). V 58, 13. 59, 13 περὶ ἁμαρτίας. IV 235, 17 ὃ προσηγορεύετο „τελειώσεως". V 72, 7 ὑπὲρ μὲν ἐγρηγόρσεως διὰ τῶν προσαγομένων ἱερείων. — III 150, 21 μόσχων. IV 188, 16 (μόσχος, κριός). V 55, 18 ἱερείοις δὲ μόσχου καὶ χιμάρου καὶ χιμαίρας ἢ ἀμνάδος. III 197, 9 θῆλυ πρόβατον ἄμωμον. V 190, 18 ἀσφαγὴς (ταῦρος) γὰρ ἱερείοις. V 56, 3 χίμαρος. — I 193, 7 ἱερεῖα ἄθυτα. V 68, 12 ἄμωμον. II 121, 7 ἄμωμα καὶ ἀσινῆ. V 307, 4 ἀνίερα. V 51, 16 cf. 48, 7 ἄρρεν-θῆλυ. IV 193, 13 ἐπὶ καλοῖς ἱερείοις. V 48, 17 τὸ ὁλόκαυτον ἱ. V 44, 24. VI 220, 19 ὁλόκαυτα. V 63, 3 ὁλόκληρον καὶ παντελῶς μώμων ἀμέτοχον. — IV 252, 14 προσάγουσι τῷ βωμῷ τὰ ἱερεῖα. VI 213, 16 οἷς Καῖσαρ ἐφαίδρυνε τὸν βωμόν. IV 187, 9 τὰ ἴσα τοῖς πρόσθεν ἱερεῖα καταθύσας. I 256, 17 τρία προστεταγμένον ἀναφέρειν ἀπὸ τῶν ἱερείων τὰ πρῶτα. V 41, 16 ταῖς δ' ἑβδόμαις διπλασιάζει τὸν τῶν ἱερείων ἀριθμόν. II 186, 4 (βωμὸς) ἔξω πρὸς τὰ ἱερεῖα. III 247, 7 τὸ ἱ. ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀνενηνοχότος. V 43, 23 cf. III 92, 20 μετὰ δὲ τῶν ἱερείων σεμίδαλιν ... προσφέρειν. II 57, 6 ('Αβραὰμ) συμποδίσας ... τὸ καινουργηθὲν ἱ. IV 40, 3 cf. 39, 11. 18 ὁ θεὸς ὄψεται ἱ. ἑαυτῷ (int. Isaac). I 247, 5 ὁ Ἰσαάκ, ὃν ἱερείου τρόπον ἀνάγειν προστέτακται. V 121, 15 τοῦ σφαγιασθέντος ἱερείου. V 120, 8 πολλὰς μυριάδας ἱερείων ἀρξάμενοι. V 237, 18 δύο ταῦτα ἐξαίρετα ὁλοκαυτοῦται. II 27, 9 τὸ ὁλοκαυτούμενον ἀπὸ παντὸς ἱερείου στέαρ. V 54, 5 ᾧ τέθυται τὸ ἱ. V 48, 9 τὰς χεῖρας ἐπιφερέτω τῇ τοῦ ἱερείου κεφαλῇ. — V 48, 12 τὸ ἱ. ἀποδαρὲν εἰς ὁλόκληρα μέλη διανεμέσθω. V 35, 14 δύο τοῖς ἱερεῦσιν ἀπὸ δυεῖν δίδοσθαι μελῶν. VI 154, 1 ἱερείου τρόπον κρεουργηθῆναι.

V 70, 6 οὐ τὰ ἱερεῖα θυσίαν ἀλλὰ τὴν διάνοιαν καὶ πρυθυμίαν ὑπολαμβάνει τοῦ καταθύοντος εἶναι. IV 226, 1 μένει βέβαιος ἡ θυσία, ... καὶ εἰ τὸ παράπαν μηδὲν προσάγοιτο ἱ. III 271, 2 τὸ κάλλιστον (ἡ ψυχή). III 126, 19 ἀμώμων γὰρ ἱερείων, λέγω δὲ ψυχῶν ἀσινῶν. II 166, 18 τὸ ἀναγκαιότατον, ὁ νοῦς. V 65, 16 ἱ. ἐπιδειξόμενος αὐτόν. I 242, 7 ὅ τι ἂν αὐτῶν ἱερείου τρόπον προσάγῃς, τὸ θεοῦ κτῆμα, οὐ τὸ σαυτοῦ. III 114, 1 τέλεια γὰρ καὶ ἄμωμα ἱερεῖα αἱ ἀρεταί. I 222, 15 (αἱ ἀρεταί), ἄμωμα καὶ πρεπωδέστατα ἱερεῖα. I 191, 7 ἄμωμον καὶ κάλλιστον ἱ. οἴσει θεῷ πίστιν. III 138, 18 ἄριστον γὰρ ἱ. ἡσυχία καὶ ἐποχή.

ἱερεύειν. IV 185, 19 μόσχον ... καὶ κρι-

ὸν ἱέρευσον. VI 25, 15 τοὺς ὑπηκόους ἀγεληδὸν ἱερεύοντες. V 368, 22 ὄψονται ... εὐωχουμένους, ἱερεύοντας καὶ παραρτύοντας. VI 199, 3 κτεινέτωσαν, ἱερευέτωσαν.

ἱερεύς. V 20, 12—32, 9 Περὶ ἱερέων. V 32, 10—39, 10 Γέρα ἱερέων. — II 195, 4 Ἀαρών. IV 233, 13 τοὺς δ' ἐκείνου (sc. Ἀαρών) παῖδας ἱερεῖς ἐχειροτόνει. IV 44, 9 (int. Abraham). IV 86, 15 ἱερεὺς Ἡλίου (θυγάτηρ). I 130, 6. 131, 8 (Μελχισεδέκ). I 166, 24. II 40, 8. III 175, 18 Φινεές. — I 144, 24 ἐπὶ δὲ τῶν ἱερέων οὕτως (λέγεται). II 53, 24 θεοῦ δὲ ἄνθρωποι ἱερεῖς καὶ προφῆται. II 84, 15 πρὶν μὲν εἰσελθεῖν τὸν ἱερέα, καθαρὰ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ. II 84, 21. 23 κατὰ τὴν εἴσοδον τὴν τοῦ ἱερέως. II 85, 2 ὁ γὰρ ἐπίτροπος ἢ πατὴρ ἢ διδάσκαλος ἢ ὅ τι χρὴ καλεῖν τὸν ἱερέα. II 121, 2 ἄτοπον γὰρ ἱερέων μὲν πρόνοιαν ἔχειν. II 170, 8 οἱ λειτουργοῦντες ἱερεῖς. II 182, 18 οὐδ' ... ἀνθρώπους ἀναιροῦσιν οἱ ἱερεῖς. II 184, 8 ἱ. ... τὴν ἀνθρωπίνην καὶ θνητὴν στρατευόμενος στρατείαν. II 194, 24 cf. VI 65, 22 ἱερέων καὶ θεραπευτῶν θεοῦ μόνων τὸ ἔργον νηφάλια θύειν. III 20, 5 ὁ ἱ. μέντοι „ἄνθρωπος οὐκ ἔσται ...“. III 40, 9 ἣν (sc. θυσίαν) τε ὑπὲρ ἑαυτῶν οἱ ἱερεῖς προσφέρουσι. III 45, 3 τὰ ἀπὸ τῶν δώρων διανεμόμενα τοῖς ἱερεῦσιν. III 90, 10 τὰ τῶν ἱερέων ἐνδελεχῆ δῶρα. III 93, 3. 14 ἡ τῶν ἱερέων ἐνδελεχὴς θυσία. V 37, 15 ἡ φυλὴ τῶν ἱερέων. III 129, 19 ἡ Λευιτικὴ φυλὴ νεωκόρων καὶ ἱερέων ἐστίν. III 156, 5 Λευιτικῆς φυλῆς ἱερεῦσιν ἀπαρχὴ διδομένη. III 189, 12 καθάπερ ἀπὸ κτημάτων οἰκείων τοῖς ἱερεῦσι διδόναι ὡς δεκάτην λόγων ἱερά. III 221, 24 τὸν δὲ ἱερέα καὶ θεραπευτὴν τοῦ νοῦ πενθερὸν ἐπιγράφεται. III 222, 12 καὶ τοῖς ἱερεῦσι νόμον ... τίθησιν. III 270, 25 ἀφ' ἧς (sc. θυσίας) ὁραξάμενον τὸν ἱερέα ὅλῃ τῇ ὁρακί. III 271, 6 ὧν ἐπιδράττεται σὺν τοῖς λευκοπύροις ὁ ἱ. IV 132, 8 ἑπτὰ δὲ κόροι πατρὸς ἱερέως. IV 232, 12 οἱ μέλλοντες εἰς τὸν νεὼν εἰσιέναι ἱερεῖς. IV 233. 10 ἱερεῖς τοὺς ἐπιτηδειοτάτους αἱρεθῆναι. IV 235, 9-21 τρία μέρη τοῦ σώματος χρίει τῶν τελουμένων ἱερέων. IV 236, 2 θυσίας ... τῶν ἱερέων ὑπὲρ αὐτῶν. IV 240, 21 τῶν νεωκόρων ἐπιθεμένων τοῖς ἱερεῦσι. IV 250, 13 ᾧ συνήδρευον μὲν οἱ ἱερεῖς. IV 252, 14 θύουσι δ' οἱ ἱερεῖς opp. οἱ μὲν ἰδιῶται. IV 265, 17-20 ἦσαν ... τρεῖς μὲν ἱερεῖς, νεωκόρων δὲ πολλοὶ χιλιάδες. IV 285, 4 ἱερέων γὰρ τὸ γένος ἐξετάζεται. IV 304, 7 τοὺς ἱερεῖς αὐτῶν οὐκ ἀναμένοντας. V 2, 8 ξυρῶνται τὰ σώματα προσυπερβάλλοντες οἱ ἐν Αἰγύπτῳ τῶν ἱερέων. V 5, 18 ἱερέων τε καὶ ἱερειῶν ... σεμνοποιούντων. V 21, 1 sqq. νόμοι δὲ ἱερέων εἰσὶν οἵδε. V 25, 15 ὁ ἱ. πολὺ πρότερον ἀνὴρ ἔστι. V 26, 2 sqq. ἱερεῖ δὲ μὴ προσίτω (πόρνη). V 28, 11 cf. 32, 2 ἱερέων (θυγατέρες). V 27, 17 sqq. cf. 28, 8 sqq. τοῖς δὲ κατὰ μέρος ἱερεῦσι τὰ μὲν ἄλλα περὶ γάμων διατέτακται. V 28, 19 τοὺς ἐπὶ τελευταῖς ἀνέγραψε τοῖς ἱερεῦσι νόμους. V 28, 23 τῶν ἄλλων ἱερέων (ὑπηρεσίαι opp. τοῦ ἀρχιερέως). V 29, 18 sqq. ἐὰν οὖν τις ... τῶν ἱερέων ὀφθαλμοὺς ἢ χεῖρας ἢ βάσεις ἤ τι μέρος ἄλλο πηρωθῇ τοῦ σώματος. V 30, 1 sqq. κἂν προσάψηται μέντοι τις ὅτου δήποτε τῶν ἀκαθάρτων ἱ. V 30, 17 cf. 31, 11. 32, 20. 33, 10. 35, 14. 24. 37, 4. 11. 44, 24. 45, 4. 46, 9. 57, 10 τὰ γέρα τῶν ἱερέων. V 31, 7-10 πόνοις πολλοῖς καὶ καμάτοις καὶ ταῖς μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ φροντίσιν ἀποτρύχειν τοὺς ἱερέας. V 32, 11 τοῖς ἱερεῦσιν οὐκ ἀπένειμε χώρας ἀποτομὴν ὁ νόμος. V 33, 2 τὸν ἀπορώτατον τῶν ἱερέων ... εὐπορώτατον δοκεῖν εἶναι. V 34, 18 καὶ ἄλλον πόρον οὐ βραχὺν ἐπινέμει τοῖς ἱερεῦσιν. V 35, 1 βασιλέων σεμνότητα καὶ τιμὴν περιάπτει τοῖς ἱερεῦσιν ὁ νόμος. V 35, 13 cf. 37, 23 ἐξαίρετοι πρόσοδοι πρεπωδέσταται ἱερεῦσιν. V 36, 20 τοὺς ὑπηρετοῦντας ταῖς θυσίαις ἱερεῖς. V 38, 6 τοῖς τῆς ἀμείνονος τάξεως ἱερεῦσι. V 40, 16 οἱ δοκιμώτατοι τῶν ἱερέων. V 94, 11 πρὸς τὸν δοκιμώτατον τῶν ἱερέων. V 48, 10 τις τῶν ἱερέων καταθυέτω. V 58, 18 οἱ δὲ μεταλαμβάνοντες ἱερεῖς. V 58, 19 ἱερέων ἄρσενες. V 59, 3 τοῖς δ' ἱερεῦσιν εὐωχεῖσθαι τὴν θυσίαν. V 59, 9 λειτουργεῖν οὐδενὶ τῶν ἱερέων ἔξεστιν, ὃς ἂν μὴ ὁλόκληρος ᾖ. V 59, 12 πρὸς ἱερέων ἰσοτιμίαν. V 60, 18 τοῖς λειτουργοῖς τῶν ἱερέων δίψαν ἀκουμένοις ὕδατι. V 62, 3 ἔδει δὲ καὶ τοὺς ἱερεῖς ἁπάρξασθαί τι τῷ βωμῷ. V 62, 5 ἡ δ' ἀπαρχὴ πρέπουσα ἱερεῦσιν. V 62, 10 πᾶσαν θυσίαν ἱερέως ὁλόκαυτον εἶναι. V 63, 5 διανοίαις μὲν ἀδεκάστοις ἱερέων. V 66, 13 τοῖς ἀγνεύουσι τῶν ἱερέων. V 94, 17 ἐχέτω τιμητὴν ἱερέα. V 120, 20 οἱ ἱερεῖς τάς τε κοινὰς θυσίας καὶ τὰς ἰδίας ... ἐπιτελοῦσι. V 121, 6 τοὺς ἱερεῖς οὐκ ἀναμένοντες. V 125, 14 ὃν λόγον ἔχει πρὸς πόλιν ἱερεύς, τοῦτον πρὸς ἅπασαν τὴν οἰκουμένην τὸ Ἰουδαίων ἔθνος. V 140, 12 στὰς ἀντικρὺ τοῦ βωμοῦ δίδωσι τῷ ἱερεῖ. V 140, 14 ἀκούων παρὰ τοῦ ἱερέως. V 141, 8 ἡ δὲ τούτων χρῆσις ἐπιτέτραπται τοῖς ἱερεῦσιν. V 165, 20

ὁ δὲ ἱ. λαβὼν προτεινέτω τῇ γυναικί. V 166, 9. 21 λαβὼν δὲ ... ὁ ἱ. κεραμεῖον ἀγγεῖον. V 188, 9 τῶν μὲν ἐκουσίων ἀδικημάτων ... καθαρεύειν ἀφείσθω ... καὶ τοὺς ἄλλους ἱερεῖς. V 253, 2 ἱερεῖς καὶ ὁ τῶν ἱερέων ἔξαρχος καὶ ἡγεμών. V 253, 8 ὁ πρὸς ἀλήθειαν ἱ. εὐθύς ἐστι προφήτης. V 353, 1 οὗτοι (sc. νεωκόροι καὶ ἱερόδουλοι) ... τοῖς ἱερεῦσιν ἐπανέστησαν. V 353, 18 τῶν λογίων, καθ' ἃ γέγονεν ἡ αἵρεσις τῶν ἱερέων. VI 68, 15 τῇ κρατίστῃ τῶν ἱερέων ἀπονεμηθῆναι μερίδι λειτουργίας ἄθλον. VI 197, 2 τοὺς ἐν τέλει τῶν Ἰουδαίων ἱερεῖς τε καὶ ἄρχοντας. VI 199, 5 αὐτοὶ κατάρξομεν τῶν θυμάτων οἱ καλοὶ ἱερεῖς. VI 209, 15 (ὁ) τῶν ἱερέων (κόσμος). VI 211, 20 οὐ λέγω τῶν ἄλλων Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱερέων.

III 164, 8. 295, 22. IV 51, 22. 195, 5. 21. 196, 13. V 39, 8. 188, 3. 187, 15. VI 211, 17 ὁ μέγας ἱ. V 125, 24 τὸν βιοῦντα κατὰ τοὺς νόμους εὐθὺς ἱερέα, μᾶλλον δ' ἀρχιερέα ... νομίζεσθαι. V 24, 10 τῶν μὲν γὰρ ἄλλων οἱ ἱερεῖς ... ὁ δὲ τῶν Ἰουδαίων ἀρχιερεύς.

I 131, 6 ἱ. γάρ ἐστι λόγος. I 174, 4 τῷ ἱερεῖ καὶ προφήτῃ λόγῳ. I 288, 6 μόνῳ τῷ Λευίτῃ καὶ ἱερεῖ καὶ σπουδαίῳ λόγῳ προσήκει. V 17, 4 ἱερέας δὲ τοὺς ὑποδιακόνους αὐτοῦ (sc. θεοῦ) τῶν δυνάμεων ἀγγέλους (νομίζειν χρή). III 251, 14 λογικὴ ψυχή, ἧς ἱ. ὁ πρὸς ἀλήθειαν ἄνθρωπος. II 85, 6 ὁ ἱ. ὄντως ἔλεγχος.

ἱερόδουλοι. V 352, 14.

ἱερομηνία. V 132, 15 cf. 45, 7 „σαλπίγγων" ἑορτή. IV 304, 4 μονάδι μὲν τήν τε ἱερομηνίαν, ἣν σάλπιγξιν ὑποσημαίνουσι, (παραριθμεῖ). V 96, 8 ὀγδόη δὲ ἱ. V 46, 4 ἐν ᾗ (sc. ὀγδόῃ) προσάγεται ὅσα ἐν ταῖς ἱερομηνίαις. V 45, 16 τὰς ... ὡς ἑορτῆς θυσίας ἰσαρίθμους ἀπέφηνε ταῖς τῶν ἱερομηνιῶν. V 44, 3-6 τῇ δ' ἱερομηνίᾳ διττὰ θύματα προσάγεται. V 41, 10 νουμηνίαις καὶ ἱερομηνίαις. — IV 205, 15 (Graecorum).

ἱερόπολις. V 187, 10 ἥτις ἐστὶν ἱεροῦ καὶ βεβήλου τόπου μεθόριος. IV 217, 15. V 165, 6. VI 128, 28. 197, 18. 206, 25. 208, 6. 210, 8. 218, 18 (int. Hierusalem).

ἱεροποιοί. V 20, 8. VI 196, 3. 212, 22.

ἱεροπρεπής. IV 282, 14 ἄγαλμα. II 287, 22 ἀνάθημα. III 161, 15 (ἀντίδοσις). II 290, 12 (ᾆσμα). III 25, 20 (διάνοια, λόγος). VI 22, 5 (διάνοιαι). V 359, 4 (ἐντολαί). II 151, 4. V 354, 25 (εὐχαί). II 166, 11. V 45, 5 (εὐωχία). I 158, 23 θεσμοί. I 220, 11 τὸ κάλλος (ἀρετῆς). III 142, 13 (πεῖρα). II 78, 11 (σκηνή). IV 23, 23 (σποραί). V 202, 14 (ἡ οὐρανοῦ στρατιά). V 76, 21 (συγγένεια). III 222, 16 (τελεταί). III 258, 19 (ὕμνοι). IV 220, 11 ὕφασμα. II 139, 2 (φύσεις). III 301, 22 (ᾠδή). — IV 276, 3 ἱεροπρεπέστατόν τι θαυματουργῆσαι. V 173, 7 οὐδὲν οὔτε ἱεροπρεπέστερον οὔτε θεοειδέστερόν ἐστιν ἀνθρώπου. — III 95, 17. IV 280, 11. 306, 25 ἱεροπρεπῶς. — I 33, 26. IV 206, 1. V 45, 11. 147, 16. VI 42, 14. 135, 13. 193, 3 (τὸ ἱεροπρεπές).

ἱερός. IV 283, 18 ἄγγελμα. II 45, 3 (ἄγγελοι). II 106, 2. III 176, 21 (ἀγέλη). I 296, 16 (ἁγνεία). I 188, 4. II 119, 3. 307, 20. III 171, 11. V 337, 5. VI 32, 6 (ἁγών). II 113, 18. 117, 24. 118, 16. III 175, 11. IV 12, 7. V 347, 13 sq. VI 137, 11 (ἀγῶνες). V 228, 19 ἀδικήματα. IV 172, 20 αἰθήρ. III 286, 20 ἀμπελών. III 108, 22. 139, 5. 188, 30. 212, 4. 215, 7. 301, 5. 306, 17 (ἀναγραφαί). VI 212, 18 (ἀπαρχαί). III 296, 3 (ἀρεταί). IV 263, 12. V 107, 3. 129, 13 (ἀριθμός). V 44, 16 (ἀρχὴ) ἑκάστου μηνός. IV 128, 2 ἄσυλον. III 250, 8 ἀφίδρυμα. IV 170, 15 (βακτηρία). IV 245, 15 βασίλειον ... οὐρανός. III 114, 4 τὰ βέβηλα παρ' Αἰγυπτίοις ἱερά. II 271, 8 (βίβλος). I 199, 20. 294, 28. II 35, 2. 210, 14. 219, 1. 230, 3. III 59, 6. 279, 7. IV 36, 5. 40, 13. 56, 17. 120, 5. 203, 1. 208, 12. 210, 12. 214, 4. 223, 6. 244, 10. 269, 5. 303, 10. V 122, 9. 249, 4. 275, 10. 273, 7. 328, 8. VI 78, 11 (βίβλοι). V 347, 8 θεωρητικὸς βίος. II 142, 6 (καλοκἀγαθίας βλαστήματα). IV 237, 5. V 61, 18 (βωμός). V 36, 16 (βωμοί). III 42, 5. 134, 11 (γένος). V 30, 21 γέρας. II 161, 5 (γεωργία). III 67, 2. 271, 8. (γῆ). II 57, 17. 295, 10 (γράμμα). IV 125, 9. 268, 7. 19. V 124, 7. 414, 23. 353, 20. VI 53, 10. 66, 6. 67, 2. 191, 24 (γράμματα). IV 220, 1 (γραφή). I 25, 25. III 24, 15. 36, 23. 65, 17. 79, 4. 90, 15. 111, 3. IV 2, 4. 15, 6. 28, 4. 270, 17. 277, 3. V 51, 24. 111, 13. 117, 25 (γραφαί). V 233, 3 δεκάς. III 92, 16. 189, 13. 15 (δεκάτη). IV 110, 6 (δεξιά). III 304, 24 ⟨δόγμα⟩. III 192, 26 (δόγματα). I 140, 30 (δόξαι). V 96, 7 δράγμα. II 283, 10 (θεοῦ δυνάμεις). III 45, 1 δῶρα. IV 169, 10. 292, 1. V 123, 14 (ἑβδομάς). V 373, 8 (ἑβδομάδες). I 44, 7. III 201, 19. IV 205, 3. 248, 19. 249, 24. 262, 16. 280, 10. 291, 6. V 95, 7. 100, 14. 112, 7. 139, 17. 141, 22. 147, 3. 149, 13. VI 23, 16. 185, 6 (ἑβδόμη). VI 184, 17 (ἕβδομαι). V 166, 19 (ἕδαφος). II 80, 9. 282, 1. III 288, 17. 29 (ἐκκλησία). III 298, 15 ἔκπωμα. IV 217, 19 ἔργον. II 139, 6. 287, 9 (ἔργα). V 151, 20 (ἑρμη-

νεύματα). III 256, 7 ἐπίγραμμα. II 288, 13. III 150, 6. IV 86, 10. 226, 5. 230, 23. V 23, 23. 24, 8 (ἑσθής). IV 233, 20 (ἑσθῆτες). V 112, 15 τὸ πεντηκοστὸν (ἔτος). V 153, 16 (πατρὸς εὐνή). V 56, 11 (εὐχαί). IV 237, 22 (ζῷον). IV 304, 21 (ἡμέρα). V 107, 15 ἑβδόμη . . . ἡμέρα. I 26, 16 θέατρον. III 39, 18 (θεσμός). I 290, 25 (θεσμοί). IV 243, 8. VI 1, 7 (θίασος). III 222, 4 (ἰδέαι). I 33, 7 κάλλος ἑβδομάδος. III 252, 14 (καθάρσια). IV 186, 1 (κατοκωχή). III 164, 7 (κιβωτός). V 131, 15 (κλῆρος). III 215, 18 (κνίσση). V 59, 21 κρίσεις. IV 300, 2. VI 44, 14 (κτῆμα). IV 298, 20 (κτήματα). III 298, 16 (κύαθοι). III 270, 13. V 21, 13. 24, 18 (λειτουργίαι). I 272, 19 (Λευῖται). III 240, 1. IV 278, 3. V 287, 19 (λόγια). I 81, 9. 111, 21. 115, 20. 120, 31. 137, 2, 138, 1. 139, 15. 148, 14. 224, 6. 226, 14. 233, 10. 254, 10. II 34, 5. 151, 23. 188, 13. 190, 12. 247, 15. 257, 9. 271, 26. 274, 14. 285, 6. 286, 5. III 22, 8. 42, 18. 46, 4. 47, 19. 51, 1. 59, 11. 80, 9. 87, 17. 89, 9. 94, 10. 105, 7. 135, 4. 152, 13. 192, 27. 193, 17. 196, 14. 216, 10. 221, 15. 222, 10. 231, 15. 235, 11. 246, 7. 249, 24. 251, 7. 253, 12. 26. 256, 21. 262, 30. 269, 4. 297, 18. 302, 5. IV 11, 19. 13, 2. 17, 16. 46, 3. 54, 8. V 52, 6. 91, 9. 106, 9 (λόγος). I 254, 14. 288, 11. II 212, 1. 235, 7. 12. III 141, 3. 180, 9. 220, 6. 240, 6. 269, 18. 288, 23. V 88, 18. 364, 15 (λόγοι). III 49, 3. 50, 6. V 71, 13 (λυχνία). V 72, 8 (λύχνοι). III 199, 12. V 62, 7 (μέτρον). I 181, 19 μυστήρια. I 154, 16. 181, 5. 288, 21. II 55, 4. 86, 10. 112, 10. 150, 17. 167, 11. 293, 18. III 90, 9. 162, 5. 188, 22. IV 41, 4. V 15, 7. 156, 9. 230, 11. 321, 3 (Μωυσῆς). III 302, 11 (νεωκορία). III 96, 17. IV 287, 7. V 77, 4 (νομοθεσία). III 6, 12. 231, 1. V 4, 9 (νομοθέτης). V 183, 19. 184, 3. 257, 3 νόμος. II 177, 20. III 178, 14. IV 1, 4. 119, 4. 270, 24. 277, 17. V 158, 3. 163, 2. 246, 5. 20. 248, 17. 293, 1. 323, 5. 361, 19. 363, 18. 368, 13. 374, 5. VI 47, 6. 148, 15. 176, 18 (νόμοι). II 79, 5 (νοῦς). V 46, 2 (ὀγδόη). I 8, 17 οἶκος (= οὐρανός). I 48, 4 οἶκος γάρ τις ἢ νεὼς (= σῶμα). II 228, 6 (οἶκος coni. ἄσυλος). I 146, 20 (ἀρετῆς οἶκοι). VI 52, 14 οἴκημα. IV 290, 13 ὄνομα. IV 217, 2. V 185, 7 (ὄρος). III 108, 4. V 59, 2 (ὄροι). II 39, 23 (παλινῳδία). III 305, 11 (παλινῳδίαι). VI 68, 17 (παννυχίς). II 241, 4. III 219, 27 (παραινέσεις). III 30, 15. V 216, 1 (παρακαταθήκη). III 24, 10 (παρακαταθῆκαι). III 107, 12 τὸ ἄζυμον πέμμα. IV 254, 5. V 63, 15. VI 129, 10 (περίβολοι). V 287, 16 (πηγαί). III 25, 3 (πίστις). VI 4, 6 (Πλάτων). III 298, 5 πόλις. IV 249, 10. V 221, 10. 231, 11. 236, 12. 289, 15. 303, 14 (πολιτεία). VI 115, 10 (ὁ Σικελικὸς πορθμός). III 306, 13 (ποταμοί). IV 306, 18 πράξεις. V 148, 9 (πρόσρησις θεοῦ). V 301, 6 προφήτης. II 259, 2. III 70, 13. V 48, 13. 64, 1. 140, 6. 237, 21 (πῦρ). IV 234, 12 (σκευαί). IV 222, 22. V 56, 20 σκεύη. III 26, 17. 189, 8. IV 233, 7 (σκηνή). III 42, 14 (σπονδή). III 248, 16. V 27, 4 (σπόρος). V 356, 13 ὁ σπουδαῖος. I 44, 5. III 241, 18. V 67, 21. 79, 10. 223, 1 (τοῦ νόμου στῆλαι). VI 209, 22 (στολή). V 50, 4 (ἀστέρων στρατιά). V 78, 19. 83, 19 (σύλλογος). VI 65, 5 (συμπόσιον). II 273, 10. V 29, 4 (τάξις). II 165, 25. IV 201, 10 (τέλεια). III 57, 17 (τελείωσις). I 162, 5. 180, 16. II 52, 19 (τελεταί). V 57, 4. 59, 17 (τέφρα). V 187, 10. VI 213, 19 (τόπος). V 86, 19. VI 23, 17 (τόποι). III 40, 14. 215, 23. V 29, 23. 42, 2. 53, 24. 125, 5. VI 68, 12 (τράπεζα). IV 216, 13. 237, 14 (ὑπηρεσίαι). IV 234, 2 (ὑπουργίαι). III 99, 17. 191, 28. V 102, 11. 148, 19. VI 63, 9 (ὑφηγήσεις). III 229, 12. V 71, 21 (φέγγος). V 31, 13 φιλανθρωπίαι. VI 53, 3 (φιλοσοφία). II 195, 26. III 126, 24. V 62, 2. 69, 5. VI 220, 20 (φλόξ). V 307, 7 (πνεύματος φύσις). IV 26, 19 φύσεις (= ἄγγελοι). V 69, 14 φῶς. III 253, 8 (χιτών) II 157, 2. 236, 10. 262, 21. V 65, 13 (χορός). V 216, 18 χρῆμα. V 20, 7. VI 184, 19 (χρήματα). I 141, 23 χρησμός. II 256, 10. III 182, 18. 294, 3 (χρησμοί). III 232, 15. V 259, 14. VI 193, 3. 22. 215, 27 (χώρα). V 224, 17. 265, 5 (χωρίον). I 76, 27. II 146, 1. 223, 22. V 26, 9 201, 9 (χωρία). — III 167, 25 (οἱ ἱεροί) I 253, 16. III 127, 7 (οἱ ἱερώτατοι). — III 278, 4 cf. VI 159, 23. 175, 13 τὸ λεγόμενον, ἀφ' ἱερᾶς ἤρχετο.

ἱερόν. 1. templum: I 5, 14 πόλεως μέρη σχεδὸν ἅπαντα, ἱερὰ γυμνάσια πρυτανεῖα. IV 144, 2 ἐπαύλεις, οἰκίας, ἱερά, πάντα ἰδιωτικὸν καὶ δημόσιον τόπον πεπληρῶσθαι. IV 286, 17 γεραίρουσιν ἱεροῖς καὶ τεμένεσι θυσίαις τε καὶ πανηγύρεσι. II 11, 12 ἱερὰ καὶ τεμένη . . . οἰκοδομεῖσθαι. VI 181, 13 ἱερὰ καὶ ναοὶ καὶ τεμένη κατὰ πᾶσαν Αἴγυπτον. VI 41, 3 „Ἀργοῦς". III 225, 13 παρ' ἱεροῖς καὶ ἐν ἀγορᾷ καὶ πανταχοῦ. VI 129, 21 σπάνις ἦν ἱερῶν κατὰ τὴν πόλιν. V 295, 13 ἱερὰ καὶ ἀφιδρύματα θεῶν. V 76, 10 ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἱερὰ καὶ τὰς αὐτὰς σπονδάς

τε καὶ θυσίας. IV 270, 14 μυρίας γὰρ ὅσας . . . ἰδέας ἱερὰ καὶ νεὼς αὐταῖς προσπεριεβάλοντο. I 263, 2 μηδ' εἰ πολυτελέσιν ἀναθήμασι κοσμεῖ τὸ ἱ. II 166, 10 ἐν οἷς ἔθυσαν ἱεροῖς διατελοῦντες (οἱ πρότεροι). II 59, 24 μὴ ἱερῶν ἁγιστείας . . . ἐπιστρεφόμενοι. II 286, 17 τῆς περὶ τὸ ἱ. ἁγιστείας . . . ἀμελήσομεν. II 58, 6-9 εὔηθες εἰς μὲν τὰ ἱερὰ μὴ ἐξεῖναι βαδίζειν, ὃς ἂν μὴ πρότερον λουσάμενος φαιδρύνεται τὸ σῶμα. I 193, 5-12 εἰς τὰ ἱερὰ βαδίζειν σπουδάζουσιν ἀκηλιδώτους ἐσθῆτας ἀμπεχόμενοι. V 6, 12 ἀφικνοῦνται καθάπερ εἰς ἱερὰ μέγιστα. IV 285, 19 ὥσπερ ἐν εἱρκτῇ τῷ ἱερῷ φρουρούμενοι. V 121, 15 ἑκάστη δὲ οἰκία . . . σχῆμα ἱεροῦ καὶ σεμνότητα περιβέβληται. VI 42, 4 ὅταν ἐν ἱεροῖς ἱκέται καθέζωνται. V 38, 11 sq. πόλεις, ἱερὰ δεύτερα. V 187, 11 εἰς ἱερόπολιν . . . τρόπον τινὰ δεύτερον ἱ. — Judaeorum σκηνή: IV 217, 16 φορητόν. IV 221, 16 χειροποίητον. IV 217, 11 cf. 218, 4 τὰ περὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ κατασκευήν. IV 233, 10 ἱεροῦ κατασκευασθέντος. IV 240, 18 ἐπιμέλειαι δὲ καὶ φυλακαὶ . . . τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ. V 353, 8 τοῦ περὶ τὸ ἱ. κόσμου σύγχυσιν λαμβάνοντος. — 3. Hierosolymae templum: V 17, 1—20, 11 Περὶ ἱεροῦ. V 17, 12 sq. ἱ. ἓν εἶναι μόνον. V 18, 3 μυρίοι . . . καθ' ἑκάστην ἑορτὴν εἰς τὸ ἱ. καταίρουσιν. V 18, 11 τοῦ ἱεροῦ ὁ μὲν ἐξωτάτω περίβολος. V 19, 8 οὐχ ἡδονὴν καὶ τέρψιν εὐδιάγωγον ἐπιζητεῖ τὸ πρὸς ἀλήθειαν ἱ. V 19, 19 τὸ ἀναπεπταμένον . . . ἱερῷ πρεπωδέστατον. V 19, 20. 23 προσόδους δ' ἔχει τὸ ἱ. V 37, 4 τὰς ἀπαρχὰς εἰς τὸ ἱ. κομίζεσθαι. V 140, 11 ἀπαρχὴν τῆς εὐκαρπίας εἰς τὸ ἱ. κομίζει. V 37, 7 τοῖς ἀμφὶ τὸ ἱ. ὑπηρέταις καὶ λειτουργοῖς. V 46, 26 εἰς τὸ ἱ. ἐπὶ μετουσίαν ὕμνων καὶ εὐχῶν καὶ θυσιῶν ἐκάλεσεν. V 58, 3 cf. 165, 16 ἵτω . . . εἰς τὸ ἱ. V 58, 18-20 ἔξω . . . οὐκ ἐᾷ τοῦ ἱεροῦ προφέρειν. V 65, 9 τοὺς μέλλοντας φοιτᾶν εἰς τὸ ἱ. V 65, 19 τὸ γὰρ τοῦ ὄντως ἱ. ἀνιέροις ἄβατον θυσίαις. V 67, 20 sqq. μίσθωμα πόρνης εἰς τὸ ἱ. μὴ κομίζειν. II 260, 3 ἐξ ἱεροῦ ἀπάγειν. V 132, 16 ἐν τῷ ἱερῷ σαλπίζειν. V 166, 11 βῶλον γῆς ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἱ. ἐδάφους. V 175, 5 sqq. cf. 187, 8 καταφυγεῖν τολμῶσιν εἰς τὸ ἱ. ὡς ἀσυλίαν εὑρησόμενοι. V 176, 2 μὴ φόνον ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι. V 197, 19 εἰς ἱ. ὁπότε δέοι βαδίζειν. V 207, 9 εἰς μέντοι τὸ ἱ. . . . εἰσιέναι. V 231, 3 cf. II 182, 4 ἕνεκα τῆς περὶ τὸ ἱ. ἁγιστείας. VI 184, 25 πολυτελείας τὸ ἱ. ἡμῶν ἐκόσμησε. VI 193, 9 cf. 194 14. 195, 9. 196, 14 κολοσσιαῖον ἀνδριάντα ἐπίχρυσον ἐν τῷ τῆς μητροπόλεως ἱερῷ καθιδρυθῆναι. VI 194, 14 τοῦ περὶ τὸ ἱ. ἅψασθαι νεωτερισμοῦ. VI 195, 9 ἡ περὶ τὸ ἱ. σπουδή. VI 196, 4 χρυσὸν καὶ ἄργυρον πλεῖστον κομίζοντες εἰς τὸ ἱ. VI 206, 16 cf. 208, 13 sqq. καὶ πατρίδι καὶ ἱερῷ δέομαι ὑπὲρ ἁπάντων. VI 209, 14 (Herodes) θεασάμενος δὲ τὸ ἱ. VI 209, 23 ἀναθήμασι δὲ κοσμήσας ὅσοις ἐξῆν τὸ ἱ. VI 210, 2 τὴν κατὰ τὸ ἱ. . . . θρησκείαν. VI 211, 16 τὴν (ἀνάθεσιν) δὲ μέλλουσάν φασιν ἐσωτάτω τοῦ ἱεροῦ. VI 212, 8 τὰ περὶ τὸ ἱ. καὶ ὅτι οὐδέν ἐστιν ἀφίδρυμα ἐν αὐτῷ χειρόκμητον. VI 212, 24 στέλλοντες ἱεροπομποὺς εἰς τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις ἱ. VI 213, 9 περὶ τὴν τοῦ ἡμετέρου ἱεροῦ τιμήν. VI 215, 18 ἐάν . . . διαφυλαχθῇ μήτε τὸ ἱ. ἄψαυστον. VI 216, 9 μηδὲν ἐπὶ τῷ ἱερῷ τῶν Ἰουδαίων ἔτι νεώτερον κινεῖν. VI 216, 12-21 ἀνατεθῆναι πάλιν κελεύειν τὸν ἀνδριάντα ἐν τῷ ἱερῷ. VI 218, 20 τὸν δὲ ἐν τῇ ἱεροπόλει νεὼν . . . μετεσχημάτιζεν εἰς οἰκεῖον ἱ. — 4. Alexandriae synagoga: VI 190, 11. 199, 21. 204, 14 ἀνδριάντα κολοσσιαῖον ἑσωτάτω τῶν ἀὐτῶν ἀνατεθῆναι Γάιος προσέταξε. VI 191, 18 τῇ τοῦ ἱεροῦ καταλύσει. VI 192, 11 λυμηνάμενος τὴν τοῦ ἱεροῦ σεμνότητα. VI 192, 12 πάντων ἱερῶν τῶν πανταχοῦ κάλλιστόν ἐστιν. VI 198, 19. 24. 199, 5 πρῶτον τὸ ἡμέτερον ἱ. ἐδέξατο τὰς ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς Γαΐου θυσίας. — 5. sensus metaph. usurpatur: II 158, 13. V 17, 2 sqq. σύμπας ὁ κόσμος ἱ. ἀξιόχρεων. I 18, 13 ἐν ἱερῷ καθαρωτάτῳ . . . τῷ οὐρανῷ. III 251, 13 δύο . . . ἱερὰ θεοῦ (κόσμος, λογικὴ ψυχή). III 237, 2 (ψυχὴ) ἱ. ἅγιον (θεοῦ). V 302, 15 ὁ δοῦλος ὥσπερ εἰς ἱ. τὴν σὴν ἑστίαν καταπεφευγώς. — 6. res sacra: VI 209, 22 ὁπότε . . . κατάρχοι τῶν ἱερῶν (ὁ ἀρχιερεύς). II 185, 27 διὰ τῆς τῶν κατὰ τὸν νεὼν δημιουργίας ἱερῶν. I 273, 1 οὐδ' ἅπασιν ἐξεγένετο τοῖς ἱκέταις γενέσθαι φύλαξιν ἱερῶν. IV 231, 8 τὸν προσήκοντα ἱεροῖς καὶ ἱερωμένοις κόσμον. V 161, 14 τὰ ἱερὰ τοὺς ἀνιέρους διειληχότας. II 119, 1 ψεκτὸν δὲ οὐδὲν τῶν ἱερῶν. V 57, 13 τὴν δ' ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς κάθαρσιν. IV 293, 10 τὰ ἱερώτατα opp. τὰ πρὸς ἀνθρώπους δίκαια. V 244, 10 ἱερῶν (ἀμέλεια). V 57, 12 τὰ (ἁμαρτήματα) δ' εἰς ἱερὰ καὶ ἅγια δρᾶται. II 120, 17 μὴ γὰρ ἐφ' ἱεροῖς καὶ τελείοις βουθυτῆσαι. II 24, 8 ἱερὰ καὶ βέβηλα. IV 5, 18 ἱεροῖς βέβηλα (ἀναμιγνύς). III 174, 26 βέβηλα ἱερῶν . . . προτιμᾷ.

ἱεροσυλεῖν. I 166, 17 οὐ φυγόντες τινὲς τὸ ἱ. ἐξ ἰδιωτικῆς ἔκλεψαν οἰκίας. II 260, 22 coni. κλέπτειν, μοιχεύειν, ἀνδροφονεῖν.
ἱεροσυλία. IV 298, 20. V 88, 13. 173, 6. 229, 4.
ἱερόσυλοι. IV 79, 4.
ἱερουργεῖν. I 193, 21 ὅμως ἱ. τολμῶσι. II 287, 17 οἱ μέλλοντες ἱ. ἀπονιπτόμενοι χεῖρας καὶ πόδας. III 93, 22 μὴ μόνον φυλάττειν ἀλλὰ καὶ ἱ. ... τὰς προκοπάς. III 250, 22 τοὺς μέλλοντας ἱ. περιρραίνεσθαι. III 270, 20 ψυχὴν εἶπεν ἀσώματον τὴν μέλλουσαν ἱ. III 218, 15 ἐν ᾧ (sc. τόπῳ) καὶ ἱ. ἐφῆκεν. III 247, 2 ἡνίκα τε ἱ. ἤρχετο. IV 45, 4 ὁ σοφὸς ἱ. λέγεται δεόντως θεῷ. IV 233, 11 ὃν τρόπον τὰς θυσίας ἀνάγειν τε καὶ ἱ. προσῆκε. V 17, 14 ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν ἱ. οὐκ ἐφίησιν. V 41, 8 ὑπὲρ ἑκάστου τῶν ἱ. ἀξιούντων. V 94, 13 καθαρὸν ἀντὶ τούτου ζῷον ἱ. V 312, 7 τὸ δὲ ἐρρωμενέστερον, βοῦν, ἐν ταῖς τελειοτάταις θυσίαις νόμος ἱ. V 120, 22 τὸ ἔθνος ... ἁγναῖς χερσὶν ἱερουργεῖ καὶ ἱερᾶται. II 166, 16 οὐδὲ εἷς τῶν φαύλων πρὸς ἀλήθειαν ἱερουργεῖ. II 253, 2 οὐ τὰ δεύτερα τῆς ποίμνης ἔκγονα ἱερουργεῖ. II 281, 10 ὅταν τὰς ὁλοκαύτους τῆς ψυχῆς ἱερουργῇ θυσίας. V 66, 15 ὅσα ἄν τις ἱερουργῇ μὴ σφόδρα ἀστεῖος ὤν. II 197, 1 οἶνον, ὅταν ἱερουργῆτε, μὴ πίνετε. IV 44, 11 κατὰ μέλη τὸν υἱὸν ἱερουργῶν. II 295, 14 τὸν ἀγαπητὸν υἱὸν ἱερουργήσει. IV 140, 2 περὶ τοῦ τὸν λεὼν ἱερουργήσοντα ἐκπέμψαι τῶν ὅρων. IV 254, 1 περὶ τῶν ... οὐ δυνηθέντων ἱερουργῆσαι. IV 253, 14 τὴν τοῦ μὴ ἱερουργῆσαι πάλιν πρόφασιν.
ἱερουργεῖσθαι. V 43, 14 τέλειον ἀριθμὸν ζῴων ἠξίωσεν ἱ. V 44, 5 τὰ ἴσα ταῖς ἄλλαις (sc. ἱερομηνίαις) ἱ. διείρηται. II 308, 5 οὗτος ὁ ἀριθμὸς ἱερουργεῖται ... θεῷ. V 61, 19 ἔδει δέ τι πάντως μέρος ἱερουργηθῆναι. I 141, 30 μόσχος ἱερουργήθη. VI 209, 21 cf. IV 225, 16 τὰ ἱερουγούμενα.
ἱερουργία. IV 240, 16 τὰ περὶ τὰς εὐχὰς καὶ θυσίας καὶ τὰς ἄλλας ἱερουργίας. II 84, 18 ὃς τὰς ὑπὲρ ἁπάντων εὐχὰς ἁγιστείας ἱερουργίας εἴωθε ποιεῖσθαι. II 154, 5 ἱερουργίαι coni. ἡ περὶ τὰς θυσίας ἁγιστεία. V 31, 6 (coni. θυσίαι). V 5, 17 cf. 25, 10 ἱερουργίαις τε καὶ ἁγιστείαις. II 195, 14 (coni. εὐχαί). II 173, 21 coni. ὅσα πρὸς εὐσέβειαν. IV 226, 1 ἡ γὰρ ἀληθὴς ἱ. τίς ἂν εἴη πλὴν ψυχῆς θεοφιλοῦς εὐσέβεια; IV 39, 8 ὡς ἕνεκά τινος ἱερουργίας τῶν ἐν ἕθει. IV 39, 16 ὅσα πρὸς ἱερουργίαν εὐτρεπῆ. IV 44, 9 ὁ δ' ὥσπερ ἱερεὺς αὐτὸς κατήρχετο τῆς ἱερουργίας. IV 217, 18 ὅσα κατὰ τὰς ἱερουργίας δρῶσι. IV 225, 18 ἀνίεροι ἱερουργίαι. IV 231, 7 ὁ ἀρχιερεὺς ... στέλλεται πρὸς τὰς ἱερουργίας. IV 251, 20 παρὰ καιρὸν ἐπιτελουμένης ἱερουργίας. IV 253, 2 τῆς περὶ τὴν ἱερουργίαν ἡδονῆς τε καὶ τιμῆς. IV 253, 19 πρῶτος μὴν καὶ ἡμέρα τεσσαρεσκαιδεκάτη δεδήλωται τῆς ἱερουργίας. IV 254, 7 μὴ στερέσθωσαν ἰσομοιρίας τῆς ἐν ταῖς ἱερουργίαις. IV 266, 7 ἀσεβῶν. V 19, 13 ἀπὸ τῆς περὶ τὴν ἱερουργίαν σεμνότητος. V 24, 5 ὅπως ἐν ταῖς ἱερουργίαις συλλειτουργῇ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῷ. V 39, 13 τῶν εἰς τὰς ἱερουργίας ζῴων. V 44, 11 ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτὴν ἄγειν ... ἰσοτίμους ἀπέφηνε πάσας ἐν ταῖς ἱερουργίαις. V 56, 5 ἔδει γὰρ ἰδιώτου μὲν πλέον ἄρχοντα φέρεσθαι κἀν ταῖς ἱερουργίαις. V 63, 18 παρέχει τάς τε εἰσόδους καὶ τὰς ἱερουργίας ἀδεεῖς. V 231, 4 τῶν περὶ τὰς ἱερουργίας ὑπηρεσιῶν.
ἱεροφαντεῖν. VI 166, 10 τολμῶσι ... ἱ. καὶ τελεῖν τὰ ἡγεμονικά. IV 236, 5. V 317, 9 Μωυσῆς ... ἱεροφαντῶν. VI 21, 17 οἱ (sc. μάγοι) ... τὰς θείας ἀρετὰς τραγικωτέραις ἐμφάσεσιν ἱεροφαντοῦνταί τε καὶ ἱεροφαντοῦσιν. V 78, 11 τοῖς τελοῦσι καὶ ἱεροφαντοῦσιν. IV 208, 18 περὶ ὧν πρῶτον τῆς γενέσεως ἔμελλον ἱεροφαντήσειν. I 180, 18 ἐκείνοις δὲ οὐχ ἱεροφαντήσομεν κατεσχημένοις ἀνιάτῳ κακῷ.
ἱεροφαντεῖσθαι. IV 235, 7 τελετὰς ἔμελλον ἱ. V 297, 11 οἷς θέμις καὶ τοὺς αὐτόχθονας ... ἱ. VI 4, 10 οἱ δὲ ὥσπερ ἐν ταῖς τελεταῖς ἱεροφαντηθέντες. II 257, 13 ἄγαμαι καὶ τῶν ἐν βασιλικαῖς βίβλοις ἱεροφαντηθέντων. II 70, 14. III 250, 5 ἐν τοῖς ἱεροφαντηθεῖσι χρησμοῖς. I 261, 11 τοὺς ἱεροφαντηθέντας λόγους μὲν θεοῦ. IV 278, 4 πρὸ ψυχῆς ἀνάχυσιν ἱεροφαντουμένης.
ἱεροφάντης. I 151, 15. 241, 4. II 4, 10. 38, 23. 52, 20. 89, 14. 271, 8. III 259, 10. 263, 26. 276, 13. IV 272, 18. V 10, 19. 136, 14. 249, 16. 286, 11. 320, 21 (Μωυσῆς vel Moses int.). I 182, 5 (Ἱερεμίας). V 188, 12 (ὁ ἀρχιερεύς). II 219, 14 ἑβδομήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραήλ. — III 127, 16 ὧ μύσται καὶ ἱεροφάνται θείων ὀργίων. III 240, 4 αὐτός, ὦ ἱεροφάντα, ὑπήκοος (sc. ὁ θεός). I 146, 11 ὁ ἱ. τὸν τρόπον παραγγέλλει τῷ ἀγομένῳ ὑπὸ σωματικῆς χρείας. II 36, 16 τούτοις οὖν ποτίζειν ἀπαξιοῖ ⟨ὁ⟩ ἱ. τὴν διάνοιαν ἡμῶν. IV 209, 15 οὐχ ἑρμηνέας ἀμείνους ἀλλ' ἱεροφάντας καὶ προφήτας.
ἱερωσύνη. IV 244, 2 sqq. cf. 216, 3 (coni.

βασιλεία, νομοθετικὴ ἕξις, προφητεία). V 280, 19 (coni. βασιλεία). VI 206, 13 τὴν βασιλείαν τῆς ἱερωσύνης ἐν δευτέρᾳ τάξει τιθέμενοι. II 223, 21 (coni. ἀγιστείας ἐπιμέλεια). II 40, 19 cf. 183, 28 (coni. εἰρήνη). I 166, 30 cf. V 14, 18 εἰρήνην καὶ ἱερωσύνην, συγγενεῖς καὶ ἀδελφὰς ἀρετάς. IV 23, 9 ὑπὲρ παντὸς ἀνθρώπων γένους (coni. προφητεία). II 181, 26 (ἡ μεγίστη τιμή). III 92, 6 ὁ τὴν αὐτομαθῆ καὶ αὐτοδίδακτον λαχὼν ἱερωσύνην ... Μελχισεδέκ. II 146, 8 γέρας ἐξαίρετον ..., οὐκ ἐπίγειον, ἀλλ' ὁλόμπιον κτῆμα. V 280, 17 οἱ γέρας ἀρετῆς ἔσχον τὴν ἀνωτάτω ἱερωσύνην. IV 265, 11 καὶ γέρως ἠξιώθησαν οἰκειοτάτου ταῖς πράξεσιν, ἱερωσύνης. IV 216, 11 cf. 240, 14. V 14, 20 ἱ. δὲ θεραπείαν ἐπιτετήδευκε θεοῦ. I 255, 6 ὅσαι (λειτουργίαι) πρὸς ἱερωσύνην ἀναφέρονται τελείαν. I 130, 8 (ὁ θεὸς) τοιοῦτον ἐργασάμενος βασιλέα ... ἱερωσύνης ἄξιον τῆς ἑαυτοῦ πρῶτον. II 184, 6 (τὸ πρεσβύτατον αἴτιον ἀξιώσας) τῆς ἱερωσύνης λαβεῖν τάξιν. II 194, 23 (ἡ μεγίστη ἡγεμονιῶν ἀρχή). III 133, 6 οἱ μὲν ἐν ἀρχῇ τῆς ἱερωσύνης ἐφυγαδεύθησαν. III 141, 10 ἱερωσύνης γὰρ τοὺς Κορὲ θιασώτας ὀρεχθέντας. IV 195, 21 (παγκρατησία) ἱερωσύνης. IV 201, 10 ἐδέησε τῷ τοιούτῳ τῆς πρώτης ἱερωσύνης. IV 217, 10 (Μωυσῆς) παιδευόμενος τὰ κατὰ τὴν ἱερωσύνην πάντα καὶ πρῶτα. IV 241, 15 κατὰ τὴν τῆς ἱερωσύνης αἵρεσιν. IV 252, 17 ἑκάστου νομίζοντος ἱερωσύνῃ τετιμῆσθαι. IV 266, 2 τοῦ προφήτου ... τῷ τε ἀδελφῷ καὶ τοῖς ἀδελφιδοῖς χαρισαμένου τὴν ἱερωσύνην. IV 304, 7 ἱερωσύνην τοῦ νόμου χαρισαμένου τῷ ἔθνει. V 26, 3 τὰ γὰρ ἱερωσύνης ἐξαίρετα δίκαια. V 26, 6 εἴργεσθαί τινας ἱερωσύνης. V 27, 18 ταὐτά, ἃ καὶ τοῖς τὴν μεγίστην ἔχουσιν ἱερωσύνην. V 29, 9 τὰ παράσημα τῆς ἱερωσύνης. V 39, 1 διὰ τὴν σεμνότητα τῆς ἱερωσύνης. V 120, 19 ἱερωσύνης ἀξιώματι. V 125, 23 τὴν νομοθεσίαν τρόπον τινὰ διδασκαλίαν ἱερωσύνης εἶναι. V 186, 9 ἱερωσύνην τῆς ἀνδραγαθίας τούτοις ἀντιδωρεῖται. V 353, 6 τοὺς χρησμοὺς ἀξιωθέντας τῆς ἱερωσύνης. V 353, 16 τοῖς δ' ἀδελφιδοῖς ἐγχειρίσαι τὴν ἱερωσύνην.

ἱκανός. I 72, 5 cf. 181, 11. III 165, 1 × ἱ. αὐτὸς ἑαυτῷ ὁ θεός. III 161, 23 (τὸ ὂν) αὐτὸ ἑαυτῷ ἱκανόν.

ἱκεσία. V 348, 18 (ἱκεσίαι coni. εὐχαί). V 75, 9 (coni. θεραπεία). IV 2, 20. 12, 23. 184, 20. 238, 22. V 24, 15. 134, 20. 137, 3 (ἱκεσίαι coni. λιταί). V 222, 5 (coni. οἰκτοι). V 334, 7 τοῦ ἑνὸς αἰτίου. V 11, 3 ἀνδρὸς ἱκέτου καὶ φιλοθέου. IV 239, 1 τοῦ θεοῦ. IV 150, 15 τοῦ νομοθέτου. V 284, 2 τοῦ ὄντως ὄντος. I 161, 15 πάνυ καλῶς τὸ φθάσαι μέχρι θεοῦ τὴν ἱκεσίαν. III 94, 15 ἄρχεται ... τῆς ἱκεσίας ἀπὸ τοῦ τῆς ἀφέσεως ἀριθμοῦ. V 138, 22 ἱκεσίαις ἐξευμενίζονται. V 140, 19 προσδεξάμενος τὴν ἱκεσίαν. V 11, 16 ἐπὶ δευτέραν ἱκεσίαν ἦλθε. III 5, 4 καθ' ἱκεσίαν κακῶν ἀποτροπῆς. III 43, 7 καὶ χωρὶς ἱκεσίας.

ἱκέσιος. IV 128, 12 (θεός).

ἱκετεία. IV 136, 23 ἐφ' ἱκετείας καὶ λιτάς. VI 201, 18 (coni. ἀντιβολίαι). V 375, 6 ὑπὲρ υἱῶν καὶ θυγατέρων. VI 188, 27 ἐπιτομή τις ἱκετείας μακροτέρας. III 94, 4 καὶ ἄνευ ἱκετείας. I 181, 17 χωρὶς δὲ ἱκετείας καὶ δεήσεως.

ἱκετεύειν. VI 222, 10 ἱ. τὸν ἀληθινὸν θεόν. III 283, 1 χρὴ τὸν θεὸν ποτνιᾶσθαι καὶ λιπαρῶς ἱ. V 11, 18 ἱκετεύω δὲ τὴν γοῦν περὶ σὲ δόξαν θεάσασθαι. IV 149, 21. 164, 13. 172, 9. 241, 13. 253, 20. V 10, 20 (Μωυσῆς) ἱκετεύει τὸν θεόν. II 4, 11 ἐξ ὧν αὐτὸν ἱκετεύει τὸν ὄντα. III 94, 12 τοῦτο καὶ Ἀβραὰμ ὁ σοφὸς ἱκετεύει. I 203, 14 (Ῥεβέκκα) ἱκετεύει τὸν θεόν. II 3, 13 ὥσθ' ἱκετεύει δυστόπαστον οὖσαν τὴν ἑαυτοῦ φύσιν δηλῶσαι γνωρίμως. VI 11, 15 θεραπεύουσιν, ἱκετεύουσιν, εὐμένειαν ... αἰτεῖσθαι γλίχονται. I 291, 16 ἱκετεύωμεν οὖν τὸν θεόν. IV 196, 19 Μωυσῆν ἱκέτευον. III 196, 12 cf. V 283, 14 ποτνιώμενος καὶ ἱκετεύων. V 287, 13 τὸν θεὸν ἱκετεύων. III 94, 1 ἱκετευούσης θεὸν ψυχῆς. VI 204, 15 πρόφασιν ἱκετεύσοντες. I 231, 10 ὡς οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο ... ἱκετεύσοντες τὸ θεῖον. IV 266, 6 ὡς ἱκετεῦσαι τὸν θεόν. IV 143, 14 οὗτοι δὲ τὸν θεὸν ἱκέτευσαν. II 237, 4 βοηθὸν αὐτὸν ἱκέτευσαν γενέσθαι. I 160, 27 (ἡ ψυχὴ) ἱκετεύουσα. I 181, 15 sqq. Ἰσαὰκ τοῦ πανσόφου τὸν θεὸν ἱκετεύσαντος, ἐκ τοῦ ἱκετευθέντος ἔγκυος ἡ ἐπιμονὴ Ῥεβέκκα γίνεται. II 291, 28 Μωυσέως ἱκετεύσαντος. III 43, 7 (θεὸς) ἱκετευθείς.

ἱκετηρία. VI 198, 2. 206, 4.

ἱκέτης. V 11, 3 (ἀνήρ). I 161, 1 (λόγος). — I 274, 20. 294, 16. II 188, 1. 292, 15. III 29, 11. 122, 14. 195, 13. 275, 2. V 140, 18 (ἱ. vel ἱκέται) θεοῦ. I 250, 7 ὁ καταπεφευγὼς ἐπὶ θεὸν καὶ ἱ. αὐτοῦ γεγονὼς λόγος. II 291, 27 τὸν ἱκέτην ἑαυτοῦ λόγον οὐκ ἀποστραφείς. III 47, 4 (ὁ ἀρχάγγελος καὶ πρεσβύτατος λόγος) τοῦ θνητοῦ. V 74, 20 τοῦ ὄντως ὄντος. III 93, 12 (τοῦ τεχνίτου coni. θεραπευτής). I 272, 22 ἱκέται γνήσιοι καὶ θεράποντες αὐτοῦ (sc.

τοῦ δημιουργοῦ) γινόμενοι. V 114, 11 τοὺς τῶν νόμων ἱκέτας καὶ πρόσφυγας. V 324, 7 ὁ δ' ἀληθὴς θεραπευτής τε καὶ ἱ. V 324, 5 θεοῦ (σπεύδοντος) δὲ ἀνυπερθέτως ἐξοικειοῦσθαι τὸν ἱκέτην. V 346, 4 τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν ἀναφῆναι θελήσαντος ἱκέτῃ. IV 164, 20 τὸ τοῦ ἱκέτου τῆς ψυχῆς ἀκοίμητον ὄμμα. I 273, 1 οὐδ' ἅπασιν ἐξεγένετο τοῖς ἱκέταις γενέσθαι φύλαξιν ἱερῶν. I 279, 13 (ὁ θεὸς) τοὺς ἱκέτας οὐκ ἀποστρέφεται. II 30, 14 ὁ φιλομαθὴς ... ὑπαντιάσας (τὴν 'Ρεβέκκαν) ἱ. γίνεται. III 9, 20 ἱ. οὖν γίνομαι. III 126, 18 τῆς μόνοις ἱκέταις πρὸς σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν καταφυγῆς. III 302, 12 οἱ μὲν ἱκέται, οἱ δὲ μετανάσται καὶ πρόσφυγες, οἱ δὲ ... IV 110, 6 ἱκέται γάρ ἐσμεν. IV 128, 2 ἱκέται καταπεφευγότες ὡς ἐπ' ἄσυλον ἱερόν. IV 128, 4 μέτοικοι δὲ πρὸς ἱκέταις καὶ φίλοι. IV 136, 24 γνησίοις ἱκέταις ἵλεως (ὁ θεός). IV 154, 4 ξένους καὶ ἱκέτας ... καταδουλωσάμενοι. V 38, 16 οἳ τοὺς ἱκέτας διασῴζειν ἔμελλον. V 287, 15 ἱκέτας δ' εἰσὶν οἱ καλοκἀγαθίας ἐρῶντες. V 302, 14 ἐκδιδόναι γὰρ ἱκέτας οὐχ ὅσιον. VI 19, 12 ἱκέτας καθεζομένους παρακαλεῖν. VI 42, 4 ὅταν ἐν ἱεροῖς ἱκέται καθέζωνται.

ἱκετικός. VI 156, 2 (γένος).

ἱκέτις. II 146, 7 (φυλή). II 144, 13 (ψυχή). I 280, 3. II 8, 5. 90, 7. III 62, 12 (ψυχαί). II 81, 8 τούτων (sc. δυνάμεων) ἱ. γενοῦ. III 306, 9 πρὸς βωμοῖς ἱκέτιν γενέσθαι.

ἱκμάς. I 12, 1. V 152, 18.

ἵκτερος. V 369, 20.

ἵκτινος. VI 48, 11.

ἱλαρός. VI 61, 14 (ἀνέσεις). V 98, 13. 139, 20 (βίος). VI 56, 13 (διαγωγαί). VI 171, 18 (δίαιτα). II 167, 7 τὸ τῆς σοφίας εἶδος. III 282, 3. IV 113, 2. V 97, 4. VI 141, 28 (εὐθυμία). IV 249, 11. V 18, 6 (εὐθυμίαι). III 106, 1 (εὐφροσύναι καὶ εὐθυμίαι). V 356, 8 (κίνησις). V 226, 3 (μεταδόσεις). VI 157, 25 (ὄψις). V 284, 20 (ὄψεις). VI 189, 4 (προσρήσεις). — V 33, 8 ἱλαρώτερον.

ἱλαρότης. II 167, 8. III 285, 21. IV 104, 21. VI 66, 18

ἱλάσκεσθαι. V 57, 13 τὴν δ' ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς κάθαρσιν ἱ. κριῷ νομοθετεῖ. I 151, 24 κακῶν ἡμῶν τὰς ψυχὰς ἱλάσκεται. III 197, 18 οὐκοῦν τρισὶ μετανοίας τρόποις ἱλάσκεται. V 29, 15 ἵνα διὰ μέσου τινὸς ἄνθρωποι μὲν ἱλάσκωνται θεόν V 348, 19 εὐχαῖς καὶ ἱκεσίας ἱλασκόμενος ποιήσεται. IV 29, 20 τὸν φόβῳ τὴν ἡγεμονικὴν ... ἱλασκόμενον ἐξουσίαν. IV 205, 19 ἑορτάζωσιν ἱλασκόμενοι τὸν πατέρα τοῦ παντός. V 58, 2 ὅταν δὲ ἱλάσηται τὸν ἠδικημένον. II 166, 7 ἱλασόμενοι τὸ θεῖον. IV 247, 7 ποτνιᾶται δὲ τὸν θεὸν ἱλασάμενος.

ἱλασμός. II 145, 22 ἡμέρᾳ τῇ λεγομένῃ τοῦ ἱλασμοῦ. III 90, 11 τὴν τοῦ Πάσχα διατήρησιν, τὸν ἱλασμόν, κτλ. III 93, 23 οὗτος δεκάτῃ τοῦ μηνὸς βεβαιοῦται. III 41, 7 ἡ τῶν προσαγομένων τῷ ἱλασμῷ δυεῖν τράγων ἐπίκρισις. I 151, 23 ἡ κάκωσις αὕτη ἱ. ἐστι. II 10, 26 ᾗ (sc. ἰσχύι) καὶ ἱ. ἕπεται.

ἱλαστήριον. IV 223, 6. 13 τὸ λεγόμενον ἐν ἱεραῖς βίβλοις ἱ. I 176, 8 (τὰ Χερουβίμ) νεύοντα πρὸς τὸ ἱ. πτεροῖς. III 132, 4 τὸ ἐπίθημα τῆς κιβωτοῦ.

ἵλεως. IV 244, 15 (ἀρετή). IV 199, 2. VI 11, 17 (βλέμμα). IV 223, 9 (διάνοια). II 151, 7. 292, 14. III 130, 9. 131, 11. 132, 3. 25. 178, 26. 305, 10. IV 164, 19. 223, 8. 231, 6. V 56, 8. 64, 13. 71, 2. 89, 4 (δύναμις). II 143, 6. 264, 12 (δυνάμεις). I 59, 10. 151, 25. 279, 13. 291, 18. II 214, 3. 248, 26. 261, 7. 271, 18. III 47, 11. 94, 4. 223, 26. IV 22, 18. 103, 22. 137, 1. 143, 15. 201, 12. V 45, 14. 59, 6. 91, 11. 92, 5. 100, 6. 147, 25. 184, 5. 277, 15. 362, 20. 363, 1. 374, 15. (θεός). 1 78, 15 (κατάστασις). V 35, 18 (πραότης). I 218, 5 τὸ σῶμα. I 216, 4 ἡ φύσις. III 140, 10. IV 214, 14. V 24, 16. 75, 1. 135, 3 (φύσις θεοῦ). III 301, 3 (τοῦ θεοῦ χεὶρ καὶ δύναμις). I 141, 19. 143, 26. 218, 3. IV 159, 2 (ψυχή). III 285, 10 (ψυχαί). — III 143, 11 ὁ διαπεμψάμενος ... τὴν φύσιν ἱ. IV 83, 9 τὸ σοῦ τυχεῖν ἵλεω καὶ εὐμενοῦς. II 168, 10 τὸν δὲ εὐπαθείαις εὐμενέστερον καὶ ἵλεω μᾶλλον ἀπεργάσατο. — V 316, 7 τὸ ἵλεων καὶ χρηστόν. V 204, 11 ἵλεων (ὀφθαλμοί) δὲ καὶ εὐμενὲς (ἐμβλέπουσιν). — IV 256, 5 ὁ εὐμενὴς καὶ ἵ. (int. deus).

ἴλιγγος. IV 90, 17.

ἱλυσπᾶσθαι. IV 302, 13 περὶ κενὴν ἱλυσπώμενος τὴν ὄρεξιν. V 150, 11 τὰς σώματος εὐπαθείας ἱλυσπώμενος. II 16, 16 ὑφ' ὧν ἱλυσπωμένη (ἡ ψυχή). II 114, 30 ὄφιν ... ἡδονὴν εἶναί φαμεν, ἱλυσπωμένην καὶ πολυπλοκωτάτην. III 53, 21 ἃ μηδ' ὑπὲρ αὐτῆς (sc. γῆς) ἱλυσπώμενα ἀνέχεται.

ἱμάτιον. I 166, 9 (ἡ ἡδονὴ) τῶν ἱματίων λαβομένη φησί. III 232, 9 ἄρτον καὶ ἱ., τὸν φύσεως πλοῦτον. V 29, 8 τὰ ἱμάτια περιρρήττειν. III 226, 21 λόγου σύμβολον ἱ. εἶναι. III 228, 3 τὸ μόνον ἱ. ἀνθρώπου περισυλῶντες, λόγον.

ἱματισμός. All: II 289, 4 τὰ περὶ τὸν φαινόμενον τοῦ βίου κόσμον.

ἵμερος. III 186, 23 (τῶν ψυχῆς ἀγαθῶν).

V 214, 5 τῶν ἀλλοτρίων. II 25, 21 περὶ ταῦτα (sc. ἄργυρον καὶ δόξαν). III 201, 17. 287, 5 ἀρετῆς. IV 76, 5 τοῦ δοκεῖν. III 215, 22. V 82, 13 ἐπιστήμης. VI 7, 1 πρὸς τὸ ζῆν. VI 49, 7 τῆς ἀθανάτου καὶ μακαρίας ζωῆς. V 344, 13 (τοῦ θεάσασθαι). V 341, 19 τοῦ θεωρεῖν. III 62, 19 θεωρίας. IV 16, 10 ἐπὶ τοῖς θνητοῖς (opp. ἔρως οὐράνιος). IV 302, 10 τοῦ καταλαβεῖν. II 138, 10 τοῦ τὸ ὂν κατιδεῖν. IV 293, 22. VI 164, 16 κοινωνίας. VI 66, 10 τοῦ μαθεῖν. VI 223, 16 ᾧ κέχρητο πρὸς τὸ νομίζεσθαι θεός. III 207, 3. V 151, 5 παιδείας. III 283, 6 ⟨τοῦ⟩ πιεῖν. V 12, 17 σοφίας. V 78, 3. VI 49, 13 φιλοσοφίας. — I 24, 4 ἑτέρου γεμισθεὶς (ὁ νοῦς) ἰμέρου καὶ πόθου βελτίονος. VI 21, 5 ὧν δὲ εἰκὸς ἦν ὑστερίζειν, ἰ. καὶ πόθος ἄπληστος. IV 133, 5 ὡς πολὺν ἵμερον ἐνεργάσασθαι τοῦ ξένου τῷ πατρί. II 50, 21 ἄχρις ἂν ἰ. ἐντακῇ σοι. III 70, 18 πολὺς γὰρ ὅταν ἰ. ἐντακῇ. II 299, 15 ὁ θεῖος ἐντακεὶς ἰ. III 296, 5 ἐπειδὰν ... ὁ πολὺς ἰ. χαλάσῃ. III 212, 16 λελυττηκότες ἵμεροι.

ἰοβόλος. I 55, 23 σιτίων δὲ ἀμετρία. IV 286, 17 (ἀσπίς). VI 186, 2 (ἀσπίδες). II 115, 4 (δήγματα). I 54, 11. VI 164, 19 (ἑρπετόν). IV 166, 21 τῶν ἑρπετῶν τὰ ἰοβόλα. V 229, 1. 356, 20. VI 48, 13 (ζῷα). VI 25, 20 κυνῶν ἰοβόλων τρόπον. II 114, 22 (ὄφεις). V 235, 20 (πτηνά). V 179, 9 ἔχεις σκορπίους καὶ ὅσα ἰοβόλα. VI 172, 9 (ψυχαί).

ἰός. I 55, 5. 19 (ὄφις) τὸν ἰὸν ἐπιφέρεται τοῖς ὀδοῦσιν. V 356, 10 τῶν ἄλλων ἑρπετῶν ἄπρακτον ἕξει τὸν ἰόν. VI 186, 18 κροκοδείλων καὶ ἀσπίδων τῶν ἐγχωρίων ἀναμεμαγμένοι τὸν ἰὸν ὁμοῦ καὶ θυμὸν ἐν ταῖς ψυχαῖς. VI 79, 11 ἑρπηνώδους νοσήματος τρόπον ἰ. ἐπιδραμών. VI 193, 20 (Αἰγυπτιακός). III 49, 10 (χρυσὸς) ἰὸν οὐ παραδέχεται.

ἵππειος. I 111, 2 πάθος.

ἱππεύς. II 108, 28 sqq. ἰ. dist. ἀναβάτης.

× I 110, 22 sqq. „πεσεῖται ὁ ἰ. εἰς τὸ ὀπίσω". ἱππέα νοητέον ⟨τὸν⟩ ἐπιβεβηκότα τοῖς πάθεσι νοῦν.

ἱππικός. II 112, 12. 19. 27 (δύναμις). I 270, 30. II 113, 26 (ἐπιστήμη). II 109, 3. 20 (τέχνη).

ἱπποδρομία. I 290, 16. VI 157, 26. 164, 7.

ἱππομαχία. I 258, 11.

ἵππος. I 30, 10 τό γε θυμικώτατον ζῷον.

× II 81, 14 ἵπποι γὰρ ἵππους καὶ λέοντες λέοντας ... γεννῶσι. V 356, 12 τοὺς κροκοδείλους λεγομένους καὶ ποταμίους ἵππους. — I 80, 10 τό τε θυμικὸν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν, ἡνιοχῶνται καθάπερ ἵπποι. I 110, 18 sq. τὰ πάθη δὲ ἵππῳ ἀπεικάσθη. II 109, 25 ἵπποι ... ἐπιθυμία καὶ θυμός εἰσιν. I 141, 14 (ὁ θυμὸς) ἵππου τρόπον ἀνασκιρτήσας. II 112, 7 ὃς ἂν περὶ ἡδονὰς ... οἷα ἀχαλίνωτος καὶ ἀφηνιαστὴς ἰ. οἰστρᾷ. II 111, 1 τῶν ἄλλων ⟨κακιῶν⟩ ἐποχουμένων ὥσπερ ἵπποις ἑκάστοις λογισμῶν. II 109, 24 εὑρήσεις γὰρ ἐν τοῖς μέρεσιν αὐτῆς (sc. ψυχῆς) καὶ ἵππους καὶ ἡνίοχον καὶ ἀναβάτην. — All: II 280, 12 τὸ ὑπέραυχον καὶ σκιρτητικὸν πάθος ἀφηνιάζον. I 110, 16 cf. II 116, 24. 117, 1 ὁ (ὄφις) τοῦ Δὰν ... ἵππον, τὸ πάθους καὶ κακίας σύμβολον δήξεται.

ἱπποτροφία. II 113, 12.

ἱπποτρόφος. II 112, 4. 10.

ἰσάριθμος. III 41, 2 ⟨ταῖς⟩ εὐλογίαις αἱ ἀραί. I 77, 16 αἱ τέτταρες ἀπόρροιαι — αἱ ἰσάριθμοι ἀρεταί. III 107, 14 δώδεκα ἄρτους ἀζύμους ταῖς φυλαῖς ἰσαρίθμους προτιθέναι. II 307, 16 (λόγος) ὁ ταῖς πέντε ἰ. ὢν αἰσθήσεσι. I 64, 4 σπλάγχνα γε μὴν ἑπτά — μέλη δὲ σώματος ὁμοίως ἰσάριθμα. II 20, 2 τοὺς ὅρους ἔστησεν ἰσαρίθμους ἀγγέλοις. II 111, 24 πάθη ταύταις (sc. κακίαις) ἰσάριθμα. I 20, 2 ἐξ ἑνιαυτοῦ τὸ ἰσάριθμον ταῖς ἐν δώδεκα μησὶν ἡμέραις πλῆθος. III 20, 18 (τὸ σπέρμα σου) τοῖς ἄστροις. III 39, 1 αἱ στῆλαι ..., οὐ δύο εἰσὶν ἰσάριθμοι τοῖς τῆς ψυχῆς μέρεσι; III 208, 6 κἀν τῷ παντὶ τεττάρων (στοιχείων) ὄντων — καὶ ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἰσαρίθμων. IV 221, 2 τὰς δὲ τῶν ὑφασμάτων ὕλας ... τοῖς στοιχείοις ἰσαρίθμους. III 234, 23 (ψυχαί) ἄστροις. III 150, 13 ἰσαρίθμους τε τοῖς ἑνιαυτοῦ μησὶ τὰς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ὥρας ἄγουσιν. — IV 273, 6 ἡ (sc. ἀριθμητικὴ ἀναλογία) τῷ ἰσαρίθμῳ ὑπερέχει.

ἰσηγορία. VI 14, 5-19 ἐναργεστάτη πίστις ἐλευθερίας. VI 15, 1-9 ὁ βιωτικὸς νόμος ἰσηγορίας μεταδίδωσι. VI 124, 20 μητ' ἐν τοῖς ἄλλοις ἰσηγορίαν διδούς.

ἰσῆλιξ. I 8, 10 (χρόνος) κόσμου. VI 89, 7 ὁ κόσμος ... τοῦ χρόνου. I 104, 28 δυνάμει ... αἱ ἡλικίαι διάφοροι ..., χρόνῳ δὲ ἰσήλικες. VI 112, 23 ἀνθρώποις συνυπάρξαι τὰς τέχνας ὡς ἂν ἰσήλικας.

ἰσημερία. I 41, 5 ἥλιος διττὰς ... ἀποτελῶν ἰσημερίας. V 263, 20 τὰς μὲν καθ' ἕκαστον ἑνιαυτὸν ... προσαγορευομένας ἰσημερίας. III 34, 18 τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἡμερῶν τε καὶ νυκτῶν ἴσα μεγέθη μάλιστα μηνύειν αἱ ἰσημερίαι δοκοῦσιν. I 41, 7 ἑκατέρα ... ἑβδόμῳ γίνεται μηνί. IV 304, 20 ἑπτὰ δ' ἡμέραι ἀπενεμήθησαν

εἰκότως ἑπτὰ μησὶ τῆς ἰσημερίας ἑκατέρας. V 44, 14 πρὸς ἰσημερίαν ἑβδόμῳ μηνὶ γινομένην. IV 304, 15 cf. 42, 3 (ἐαρινὴ καὶ μετοπωρινή). V 44, 10 τὴν ἐαρινὴν ὥραν καὶ ἰσημερίαν καλεῖ. III 35, 6. IV 252, 1. V 122, 10 (ἐαρινή). III 35, 3. V 45, 6. 122, 21. 137, 8. VI 141, 22 (μετοπωρινή).
ἰσημερινός. I 39, 19 (κύκλος). III 34, 10 (κύκλοι).
ἰσόδρομος. I 175, 11. II 309, 15.
ἰσοδυναμεῖν. II 291, 30. 309, 4.
ἰσόθεος. IV 245, 13. 270, 16. V 6, 16. 333, 17 (τιμαί).
ἰσοκρατής. VI 108, 5 ἡ τῶν στοιχείων μεταβολή. VI 108, 6 (τὸ ἰσοκρατές). I 266, 12 ἰσοκρατῶς.
ἰσολύμπιος. IV 270, 16. VI 183, 15 (τιμαί).
ἰσομεγέθης. III 51, 21 (σῶμα).
ἰσόμετρον. I 16, 17 n.
ἰσομοιρία. IV 254, 7.
ἰσονομία. V 13, 11. 50, 11. VI 106, 1. 19. 158, 3.
ἰσόπεδον. IV 267, 17.
ἰσόπλευρος. III 102, 17.
ἰσόρροπος. IV 138, 6 (φαντασία). V 350, 10 (τὸ ἰσόρροπον).
ἴσος. VI 86, 9 ἴ. ... αὐτὸς ἑαυτῷ καὶ ὅμοιος ὁ θεός. I 206, 3 cf. 240, 11 (ὁ θεὸς) πλήρης καὶ ἰσαίτατος ὢν ἑαυτῷ. I 90, 15 ὃ γὰρ ἂν προσκριθῇ θεῷ, ἢ κρεῖσσόν ἐστιν αὐτοῦ ἢ ἔλασσον ἢ ἴσον αὐτῷ. III 33, 12 λέγεται γὰρ ἴσον καθ' ἕνα μὲν τρόπον ἐν ἀριθμοῖς ..., καθ' ἕτερον δὲ ἐν μεγέθεσιν. III 35, 11 sq. ἴσα μεγέθει opp. τὰ δ' ἴσα δυνάμει. III 37, 4 ἴσα καὶ ὅμοια πάντα πᾶσιν. III 35, 14 sqq. ἀναλογίᾳ δὲ σχεδὸν τὰ πάντα ἐστὶν ἴσα. — III 33, 10 τὸ ἴσον μίαν εἶχεν ἰδέαν. III 33, 18 τὸ ἴσον ἕκαστον τῶν πολιτῶν ἀπὸ τῆς οὐσίας εἰσφέρειν. III 31, 10. 47, 10 cf. III 1 in titulo et 71, 22 n. περὶ τῆς εἰς ἴσα τομῆς. IV 282, 21 sq. ἴσα διδοὺς ἀνίσοις ... μηδὲ τὸ ἴσον ἀποδιδόντες.
ἰσοστάσιος. II 2, 24. 301, 3.
ἰσοταχεῖν. II 302, 24.
ἰσοταχύς. III 169, 8 (ἀνακυκλήσεις). III 277, 1 (ἥλιος καὶ σελήνη). I 175, 12 τρεῖς γὰρ τῶν πλανήτων.
ἰσοτέλεια. I 198, 19. V 13, 11.
ἰσότης. III 75, 11 (coni. ἀναλογία). III 35, 20 δι' ἀναλογίας. I 195, 13. III 44, 13 κατ' ἀναλογίαν. III 35, 21 ἀναλογίας. III 197, 7 διαμετρῶν ἰσότητι παρ' ἑαυτῷ τὸ ἀνάλογον ἑκάστοις. III 40, 22 ἰσότητι διακρίνας ἀναλογούσῃ. III 45, 1 κατ' ἀριθμόν. III 38, 13 ἐξάδος τιμηθείσης ἰσότητι. I 16, 18 (ὁ τέτταρα) μέτρον δικαιοσύνης καὶ ἰσότητος. I 38, 7 τὸν ἑβδομον ἀριθμὸν ἀμφοτέρας τὰς ἰσότητας καταγγέλλοντα. IV 304, 23. V 349, 13 (coni. ἀτυφία). IV 113, 23 (coni. δεξιότης). II 157, 16. IV 198, 12. V 265, 2 (coni. δικαιοσύνη). V 263, 12 μήτηρ δικαιοσύνης. II 157, 15 δικαιοσύνην ... ἔτεκεν. VI 171, 18 πηγὴ δικαιοσύνης. III 37, 21 (ἡ) δικαιοσύνης (τροφός). III 37, 11 εἰρήνην (ἔτεκε). III 265, 15 (coni. εὐνομία, εὐδικία, ἀτυφία). VI 24, 12 (coni. εὔνοια, κοινωνία). I 212, 15 συνείποντο δὲ αὐτῇ (sc. ἀρετῇ) ... εὐορκία δικαιοσύνη ἰ. κτλ. V 71, 8 (coni. φιλανθρωπία). — V 30, 15. 137, 9. 264, 17 (opp. ἀνισότης). V 94, 3 παρὰ μὲν ἡμῖν ἀνισότης, ἰ. δὲ παρὰ θεῷ τίμιον. V 252, 7 ἐκ μὲν ἀνισότητος ἰσότητα. II 238, 14. V 247, 1 opp. τὸ ἄνισον. V 90, 23 (παιδεία) τὸ ἄνισον ἰσότητι θεραπεύουσα. — V 246, 21 ἧς μεῖζον ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. V 64, 16 „θεὸν παροξύνει" τὸν ἰσότητος καὶ παντὸς τοῦ ἀρίστου δημιουργόν. V 264, 4 ἐν τῷ καθαρωτάτῳ τῆς οὐσίας, οὐρανῷ, διαφερόντως ἰ. τετίμηται. V 264, 12 ἰ. ⟨δ'⟩ ἀπὸ τῶν οὐρανίων καὶ μεταρσίων καὶ πρὸς τάπίγεια τέταται. III 38, 4 ἡμέραν γὰρ καὶ νύκτα ... ἰ. ἔταξε τοῖς οὖσι. διεῖλεν ἰ. καὶ τὸν ἄνθρωπον εἰς ἄνδρα καὶ γυναῖκα. III 33, 5 ἰσότητος δὲ οὐδὲν γενητὸν αἴτιον ... εὑρίσκεται. V 263, 13 ἰ. δὲ φῶς ἄσκιον, ἥλιος ... νοητός. III 44, 6 (ὁ θεῖος λόγος) πεφροντικὼς διαφερόντως ἰσότητος. V 263, 16 πάντα ἰ. ... εὖ διετάξατο. VI 58, 18 καθ' ἣν ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος ὥρισται. — V 200, 22 ἰσότητος δὲ ὑφηγητὴς ὁ ἡμέτερος νόμος. VI 167, 10 ἧς ἐνόμιζεν ἀντιλήψεσθαι κατὰ νόμον ἰσότητος. V 133, 11 (εὐνομωτάτη). III 37, 6 ἰσότητος ... ἐπαινετὴς γέγονε Μωυσῆς. VI 23, 4 τῶν δεσποτῶν ... ἰσότητα λυμαινομένων. III 271, 30 cf. IV 202, 15. V 226, 5. 247, 5. 13 ὁ δὲ ἰσότητα τιμῶν. II 249, 29 ἰσότητα (τιμῶσα πολιτεία). V 103, 16 ὑπομιμνησκομένων ἰσότητος. V 299, 8 κἂν ἰσότητα ἐπιτηδεύῃ. III 182, 27 ἐν τοῖς ἀπονεμητέοις. II 301, 5 ἀρετῶν. III 45, 5 ἡ περὶ τὴν σύνθεσιν τῶν ἐκθυμιωμένων. III 33, 9 τῆς δ' ἀνωτάτω καὶ ἄκρας ἰσότητος μεταλαχεῖν. VI 106, 3 ἰσότητος κανόσι. III 262, 7 ἐπὶ καθαιρέσει ἰσότητος. III 33, 16 ἰσότητος ἰδέα καὶ ἡ διὰ ἀναλογίας. III 34, 4 κατὰ πάσας τὰς ἰσότητος ἰδέας. III 38, 10 τὰ εἴδη τῷ γένει διαιρεθέντα ... ἰσότητι. III 35, 7 κατὰ τὸ μέγεθος. V 263, 22 ἐν τοῖς με-

γέθεσιν ἡμερῶν πρὸς νύκτας. V 263, 18. 264, 1 διαστημάτων.
ἐσοτιμία. I 198, 19. V 13, 3.
ἐσότιμος. III 41, 3 ⟨ταῖς⟩ εὐλογίαις αἱ ἀραί. I 94, 16 ἰσότιμον αὐτὸ ἡγησάμενος ψυχῇ. V 124, 5 ὁ τοῦ σπουδαίου βίος ἰ. ἑορτῇ. I 255, 1 μία (δύναμις) οὖσα ταῖς ἄλλαις ἰ. V 41, 16 ἰσότιμον ἡγούμενος αἰῶνι τὴν ἑβδόμην. IV 277, 4 εἷς ἕκαστος ... ὅλῳ ἔθνει. II 20, 26 ἑκάτερον γὰρ εἰ καὶ ἰσότιμον. V 55, 23 ἰσοτίμῳ καθαίρεται ζῴῳ. I 240, 8 οὐδὲ γάρ ἐστιν ἄλλος θεὸς ἰ. αὐτῷ. II 226, 9 ὁ τούτου λαχὼν ... κόσμῳ. II 216, 2 μηδὲν (τῷ νηφαλίῳ τῆς ψυχῆς). II 69, 14 μηδενὸς ὄντος ἰσοτίμου. II 59, 7 ἑβδομάδι τὴν ἰσότιμον μονάδα τίκτειν. II 262, 1 οὐδὲν τῶν ὄντων ... θεῷ. IV 197, 12 πάντες ἐστὲ ἰσότιμοι. I 205, 11 τὸν σοφὸν ἰσότιμον κόσμῳ ὁ θεὸς ἡγεῖται. III 36, 25 τὰ δὲ τοῦ αὐτοῦ (sc. θεοῦ) τυγχάνοντα ἐπαίνου παρὰ τῷ ἐπαινοῦντι ... ἰσότιμα. VI 217, 24 ἡ φυγὴ ... καθόδῳ.
ἰσοῦσθαι. I 4, 6. 35, 3. III 36, 4.
ἰσοχρόνιος. I 275, 19. II 53, 1. III 10, 1.
ἱστάναι. II 4, 25 πάνθ' ὅσα τῶν ὑπ' οὐ× ρανὸν ὠκυδρομώτατα ἑστάναι ἂν δόξαι. III 257, 16 μόνον ἑστάναι τὸν θεόν. II 6, 13 ὁ ἄφρων ... ἐπὶ μηδενὸς ἑστάναι παγίως ... δόγματος. II 248, 5 ἑστάναι καὶ βεβηκέναι. III 306, 5 cf. II 273, 6 βεβαίως καὶ παγίως ταῦθ' ἑστάναι. II 19, 11 cf. 20, 2 τοὺς δ' ὅρους τούτους οὐχ ἡ καθ' ἡμᾶς γένεσις ἔστησεν. III 238, 18 συνεργεῖν θεῷ πρὸς τὸ παγίως στῆναι. II 7, 17 ἑτέρῳ στῆναι μετ' αὐτοῦ παραγγέλλει. I 174, 18 τὴν γενέσεως οἰκείαν φορὰν ... ἐβιάσατο στῆναι ποιήσας. I 174, 15 τὸ δὲ στῆναι καὶ ἄτρεπτον κτήσασθαι διάνοιαν. III 256, 8 μόνος ἕστηκα ἐγώ (int. θεός). II 7, 23 οὐ γὰρ στήσεται ὁ θεός, ἀλλ' ἀεὶ ἕστηκεν. I 107, 4 (δεσπότης) ἀκλινὴς ἕστηκεν ἀεί. I 115, 8 ὁ ἑστηκὼς ἐναντίον σου. II 5, 7. 6, 5. 7, 7. 51, 20. 235, 20. III 166, 16. 17. 167, 11. 172, 6. 173, 6. 256, 25. 294, 6 ἑστώς (ὁ θεός). I 120, 7 τὸν ἑστῶτα καὶ ὑγιῆ καὶ ὀρθὸν ... λόγον. II 235, 24 ἑστὼς (ὁ σοφὸς) ... ὑπαντᾷ. I 176, 11 ἡ (γῆ) δὲ μόνη τῶν τοῦ κόσμου μερῶν ἑστῶσα παγίως. II 204, 22 ἑστώς opp. κινούμενος. II 205, 14 τὰ ἑστῶτα opp. τὰ κινούμενα. II 4, 17 τὰ κινούμενα κράτει τοῦ ἑστῶτος ἐπέχεταί τε καὶ ἵσταται. II 51, 14 ἢ ὡς ἑστὼς ἢ ὡς καθεζόμενος. II 203, 1 μὴ ἑστῶτος τοῦ φανέντος. II 135, 16 (φυτὰ) ὡς ἂν ἑστῶτα κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον opp. τὰ μεταβατικῶς κινητά. II 6, 4 συμβαίνει γὰρ τὸ τῷ ἑστῶτι πλησιάζον ἠρεμίας διὰ πόθον ὁμοιότητος ἐφίεσθαι. II 248, 8 ἡλίου καὶ ... σελήνης (φαντασία) ὡς ἑστώτων. I 227, 19 παγίως ἑστῶσι „τοῖς ποσί". — II 235, 26 τὸ ἵστασθαι opp. τὸ ὑπαντᾶν. I 16, 14 ἐπιπέδῳ τρίγωνον ἵσταται μέχρι τριάδος. II 52, 10 κατὰ τὴν ἀδιαίρετον ἵσταται μονάδα.
ἱστορεῖσθαι. IV 214, 5. 233, 19. V 121, 9.
ἱστορία. III 75, 4 γραμματικὴ ... ἱστορίαν ... ἀναδιδάξασα. I 195, 12 γραμματικὴ ... παλαιῶν πράξεων ἱστορίαν μεταδιώκουσα. III 249, 16 (ἡ) ἀρχαίας ἱστορίας (ἀνάληψις). III 86, 29 τῶν παρὰ ποιηταῖς. IV 16, 2 ὧν πρότερον ἠγνόουν. VI 115, 10 περὶ τὸν ἱερώτατον Σικελικὸν πορθμόν. III 306, 20 οὐδὲ γὰρ περὶ ποταμῶν ..., περὶ δὲ βίων. VI 117, 16 sq. (φυσική). VI 109, 7 ὡς αἱ περὶ αὐτῶν ἀναγραφεῖσαι μηνύουσιν ἱστορίαι. V 83, 5 ἐν ἱστορίαις καὶ διαλόγοις.
ἱστορικός. III 80, 24 γενεαλογία. V 336, 3 (ἰδέα). IV 210, 14. 16. V 336, 9 μέρος. III 216, 5 (συγγραφεύς). — I 234, 10 ἅπερ ἱστορικὸν καὶ σύμπαν τὸ ποιητικὸν γένος.
ἰσχύειν. V 285, 5 ἰ. ἐν ταῖς εὐβουλίαις. × I 145, 15 ὁ τέλειος σοφὸς ὅλον μὲν τὸν θυμὸν ἰσχύει παραιτήσασθαι. I 119, 15 ἰσχύει φεύγειν κακίαν. VI 91, 6 παρ' ἰσχυούσης νεότητος. III 274, 8 ζώντων, ὄντων, ἰσχυόντων, ἐμπνεόντων ἡμῶν. I 154, 28 τὸ πάθος ἰσχύσει. I 155, 18 (ὁ σπουδαῖος) παραδοκῶν ὅτε ἐπιθέμενος ἰσχύσει καθελεῖν αὐτὴν (sc. ἡδονήν) εἰσάπαν. I 106, 25 ἀλλὰ φέρε τινὰ ἰσχῦσαι ἀκοῦσαι. I 109, 25 παραχωρῆσαι πάντα ἴσχυσεν ἡ ψυχή. I 96, 19 ἐὰν δὲ ὁ λόγος ἰσχύσῃ ἀνακαθᾶραι τὸ πάθος. I 106, 28 ἐὰν γὰρ ὁ νοῦς ... ἰσχύσῃ κατιδεῖν ψυχικῶς τὸ σωφροσύνης κάλλος. I 166, 22 ἵνα μηδέποτε ἰσχύσῃ φυτὸν ἢ σπέρμα κακίας ἀνατεῖλαι. I 114, 14 τὸν θεὸν ἂν ἰσχύσαι λανθάνειν; I 159, 10 τίς ἂν ἰσχύσαι ... εἰπεῖν.
ἰσχυρίζεσθαι. I 159, 13.
ἰσχυρογνωμοσύνη. III 252, 4.
ἰσχυρογνώμων. V 342, 22. VI 8, 14. 191, 27.
ἰσχυρός. I 95, 6 (ἀθλητής). I 159, 14 βεβαιωτὴς οὖν ἰσχυρότατος ἑαυτοῦ (ὁ θεός). V 74, 12 θεός. VI 168, 9 οὗτος ... ἰσχυρότερος ὤν. III 238, 6 ἀεὶ γίνονται καὶ ἰσχυροὶ μὲν ἐξ ἀσθενῶν. II 206, 6 τὸ ἰσχυρόν opp. τὸ ἀσθενές. V 320, 17 πάντων τε οἴεται εἶναι ... κάλλιστος, ἰσχυρότατος. VI 169, 18 τῶν

ἰσχυροτάτων καὶ δυνατωτάτων. VI 80, 6 ἰσχυρῶς.
ἰσχυρότης. I 158, 24 τεκμήριον δὲ τῆς ἰσχυρότητος αὐτοῦ (sc. θεοῦ).
ἰσχύς. III 220, 1 (coni. δύναμις, ῥώμη). V 318, 10 κτησάμενος ἰσχὺν ... ποίει δύναμιν. II 193, 23 κατ' ἰσχὺν καὶ δύναμιν opp. κατὰ τροπὴν καὶ ἀσθένειαν. I 86, 26 ἵνα ἰσχὺν καὶ δύναμιν περιποιήσῃ. I 143, 6 οὐχ ἡ ἰ. αὐτῆς (sc. ψυχῆς) οὐδὲ ἡ δύναμις περιεποίησε τὸ καλόν. I 98, 21 ἐπὶ γὰρ δυνάμεως καὶ ἰσχύος νῦν παρεληπται τὸ ὀστέον. III 200, 8 μεγάλης μὲν ἰσχύος καὶ ὑπερβαλλούσης δυνάμεώς ἐστι καταλῦσαι τὰς τῆς διανοίας τροπάς. II 35, 9. 200, 4. III 257, 18. 260, 30. V 314, 19. VI 84, 21 (coni. ῥώμη). II 209, 10. 233, 11. III 65, 11. VI 158, 15 (coni. ὑγεία). IV 88, 10 ὑγεία δὲ ἀβέβαιον ... ἰ. δ' εὐάλωτον νόσοις ἐκ μυρίων προφάσεων; I 71, 12 τὸ ... πνεῦμα νενόηται κατὰ τὴν ἰσχὺν καὶ εὐτονίαν καὶ δύναμιν. II 24, 21 coni. εὐτονία σώματος. VI 12, 6 εἰ ... εὐτονίᾳ κραταιοτάτῃ ἰσχύος ἀφηνιάζοι. II 49, 12 τοῖς δὲ οὐδὲ μικρὰν ἰσχὺν ἐλπίσασι μεγίστη προσεγένετο εὐτονία. V 217, 1 (coni. εὐεξία). V 266, 9 (σωματική). V 357, 19 σωμάτων. V 340, 12 τὰ σώματα μήπω πρὸς ἰσχὺν παγέντα. V 312, 3 τὴν ἰσχὺν ἐστιν ἄνισα (τὰ ζῷα). III 273, 16 coni. κράτος. II 190, 16 τοῦ κρατεῖν αἴτιον. V 299, 9 τὸ γὰρ ὑπακοῦον ἀεὶ τὴν τοῦ κρατοῦντος ... δέδιεν ἰσχύν. VI 120, 9 οἷς γὰρ ἰ. οὐ πρόσεστι τῶν τὰς φύσεις τυραννικῶν. V 312, 8 ἰσχύϊ πρὸ δίκης χρῆσθαι. V 110, 16 προσποιοῦσιν ἰσχὺν κρατιοτέραν ἰσχύϊ. V 35, 16 ἰσχύος καὶ ἀνδρείας ... σύμβολον. II 184, 3 coni. κάλλος. II 261, 2 ἀγαθοῖς ὠφελιμώτατον coni. περιουσία. III 107, 5 κατὰ πολλὴν ἰσχύος περιουσίαν. II 188, 7 (coni. λῆμα). II 112, 21 εἴς τε ἰσχὺν καὶ πλῆθος ἐπιδόντες οἱ σύμμαχοι. II 215, 15 τίς πλοῦτος; τίς δυναστεία; τίς ἰ.; II 26, 24. 35, 26. 205, 26. III 130, 15 (coni. vel opp. ἀσθένεια). II 10, 26 ἡ δὲ ἑτέρα (ταπείνωσις) ἀπὸ ἰσχύος συνίσταται καρτερᾶς. II 64, 20 (ἡ φύσις) συλλεξαμένη τὴν ἰδίαν ἰσχύν. II 185, 17 ἐν θεῷ. II 32, 20 (ὁ θεὸς) πρὸς τὴν τῶν λαμβανόντων ἰσχὺν τὰ διδόμενα σταθμᾶται. II 150, 23 τοῦ βασιλέως (int. θεοῦ). V 319, 7. 8 παρὰ τοῦ δυνατωτάτου (θεοῦ). VI 114, 15 ὑπὸ δυνατωτέρας τῆς ἐπικουφιζούσης ἰσχύος. II 9, 17 τοῦ δόγματος. II 87, 21 ἡ γνώμη θαυμασιωτέρα τοσοῦτον πρὸς ἰσχὺν ἐπιδεδωκυῖα. VI 93, 3 (τῆς γῆς). V 372, 25 τῆς βαθυγείου δὲ τὴν ἰσχὺν ὑπετέμνοντο. V 346, 22 ἡ τῶν παθῶν ἄμετρος. II 265, 19 ἐπὶ καθαιρέσει τῆς ἀμείνονος μοίρας. VI 143, 11 ἀντιδίκων ... δυνατωτέραν ἰσχὺν ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος ἐπιδεικνυμένων. V 171, 14 περὶ τὸν ὑβριστήν. II 236, 18 τῶν ἐναντίων. V 278, 12 ἡ γὰρ ἐκ τοῦ νικῆσαι χαρὰ τῆς προτέρας οὐκ ἐλάττονα τὴν ἰσχὺν ἀπειργάσατο. I 266, 4 αἰτία δὲ τῆς νίκης οὐχ ἡ τῶν περιγεγενημένων ἰ. II 92, 11 Μακεδόνες αὐτῆς (sc. Ἑλλάδος) τὴν ἰσχὺν ἀφεῖλοντο. V 229, 12 (ἡ ἐπιθυμία ἀποτελεῖ) τὴν ἰσχὺν ἴσοις ἀσυμβάτους πολεμίους. V 257, 5 διὰ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων. II 251, 28 (ἄμαχος). I 36, 3 πρὸς ἰσχὺν ἐπίδοσις. I 86, 27 ἵνα πρὸς ἰσχὺν ἐπιδιδῶσιν. IV 144, 16 ἵν' ἀπ' ἐρρωμενεστέρας ἰσχύος ἀδικῶσι. V 226, 8 τῆς ἰσχύος μεταδιδόναι τοῖς ἐξ ἑαυτῶν ἀπειρηκόσιν. VI 34, 7 ὡς δὲ ἅπασαν τὴν ἰσχὺν ἐδαπάνησαν. V 369, 3 πᾶσαν ἰσχὺν ἐκτετμημένοι. I 195, 9 τοιαῦτα πρὸς μὲν ἰσχὺν οὐ συμβάλλεται, τέρψιν δὲ περιποιεῖ. I 238, 3 τὴν ἐκ φύσεως ἰσχὺν ἐξέλυσαν. I 270, 6 εἴ τις τὴν ἀνηβῶσαν ἰσχὺν ἐν ἀσκήσει τῶν καλῶν ἀναιρεῖ. II 49, 18 ἡ πρὸς ἰσχὺν πρόσοδος οἰκεία. I 235, 14 (ὁ φαῦλος) ἐκλύεται τοὺς ἰσχύος δεσμούς. I 283, 26 γεωπονοῦντι αὐτῷ προσετίθει τὴν ἰσχὺν τὸ περὶ αὐτὸ γεῶδες. I 284, 3 ἰσχὺν δ' ἡ πλήρωσις ἀπεργάζεται. I 284, 9 μὴ προστιθεμένης ἰσχύος οἷς ἐνεργεῖ. I 195, 5 τοῦ ... πρὸς οὗτος καρτερὰν ἰσχὺν ἐξασθενοῦντος.
ἰχθύς. I 20, 20. 21, 17 ἰχθύων γένη καὶ κητῶν. I 22, 3. 26 μετὰ δὲ τοὺς ἰχθύας τὰ πτηνὰ καὶ χερσαῖα — τὰ μὲν πρῶτα τῇ τάξει φαυλότερά πως ἦν, ἰχθύες. I 21, 20 sq. ἰχθύας πλέον μετέχοντας σωματικῆς ἢ ψυχικῆς οὐσίας. I 292, 15 θάλατταν μὲν ἰχθύσι καὶ παντὶ τῷ ἐνύδρῳ γένει. I 51, 18 ὅσοι τὴν ἐπ' ὀστρέοις καὶ ἰχθύσιν ἄγραν μετίασι. II 205, 9 μείζους ἀεὶ τῆς φύσεως προφαινομένου. II 100, 1 ἵν' ὡς πλείστους ἐντὸς ληφθέντας ἀρκύων οἷα τειχήρεις γεγονότας ἰχθύας συλλάβωσι. III 19, 5 τὰς ἄλλας πράσων καὶ νεκρῶν ἰχθύων δυσοδμίας. IV 286, 23 ἰχθύων ἢ ὅλα τὰ σώματα ἢ μέρη τούτων ἐκτεθειώκασιν. V 234, 26 cf. II 212, 25 γαστρὶ τῇ ταλαίνῃ δασμοὺς ἀπαύστως εἰσφέροντας ἀκράτου, πεμμάτων, ἰχθύων. — All.: III 300, 10 οἱ συμβολικῶς εἰσι τὰ νοήματα.
ἰχνεύειν. III 58, 20.
ἰχνηλατεῖν. II 312, 2 πάντα δὲ γῆς μυχοὶ ἐπέρχεσθαι ... καὶ μετὰ σπουδῆς ... ἰ. III 19, 12 ψυχῆς γὰρ τρόπους ἰ. ἀρετάς. III 300, 4 τὸ εἰκάσθαι ποταμῷ λόγον ἐπαινετὸν ἰχνη-

λατοῦντες εὑρήκαμεν. I 18, 19 cf. IV 83, 2 λόγῳ τἀληθὲς ἰχνηλατῆσαι. II 256, 11 ὅπερ ἀποκεκρυμμένον ἰχνηλατεῖται.
ἴχνος. II 242, 18 ἀγαθοῦ γνησίου. III 187, 24 ἀπιστίας (coni. σκιὰ ἢ αὔρα). II 243, 7 καλοκἀγαθίας (coni. σκιὰ καὶ εἴδωλον). II 93, 7 ἵνα μηδ' ἴ. ὑπολειφθῇ πιότητος ἀρχαίας. I 50, 23. II 49, 23. 293, 6. III 137, 17 κατ' ἴ. II 53, 12 τοῖς ἀληθείας ἴχνεσιν αὐτῆς ἐπιβαίνειν.
ἰχώρ. V 236, 4.

καθαγιάζειν I 144, 5 τὴν ψυχὴν ... ὁ σοφὸς καθαγιάζει. III 296, 4 τὰς ἱερὰς ἀναφορὰς καθαγιάζων ἀρετάς. III 256, 16 (ψυχαὶ) καθαγιάζουσαι δὲ καὶ καλλιεροῦσαι τὸν ἑαυτῶν ἄφθαρτον βίον. I 195, 22 τοῦ καθαγιάσαι καὶ καθιερῶσαι χάριν. V 140, 6 οὔτε τι τῶν προσαγομένων ... ἐπὶ τὸν βωμὸν καθαγιάζεται.
καθαγίζεσθαι. I 256, 19 (codd. καθαγνίζεσθαι).
καθαγνίζεσθαι. III 126, 25 cf. I 256, 19 n.
καθαιρεῖν. III 304, 27 τὴν μὲν τῶν ὅλων × ἀρχὴν ἀνοσίοις λόγοις καθαιροῦσιν. II 112, 21 ἵν' ... οἱ σύμμαχοι ῥᾷστα τοὺς ἐναντίους καθαιρῶσι. II 254, 1 καθαιρήσειν πάντα λόγον. II 16, 2 καθελεῖν αὐτό (sc. τὸ νόσημα). II 16, 3 τὰ γὰρ ἡδονῆς ὀλκοῦ δελέατα αὐστηρῷ τόνῳ καθελεῖν. I 155, 18 καθελεῖν αὐτὴν (sc. ἡδονήν) εἰσάπαν. III 141. 20 καθελεῖν τὴν σώματος ἅπασαν ἡγεμονίαν. II 31, 4 διὰ δὲ τοῦ καθελεῖν. I 295, 23 ... ὡς ἄσπονδον ἐχθρὸν ... καθελοῦσι (τὸν Κάιν). II 92, 15 μίᾳ ἡμέρᾳ τὴν ... μεγάλην βασιλείαν αὐτῶν καθεῖλε. I 261, 19 (Ἀβραὰμ) ἐννέα βασιλεῖς καθελών. I 179, 6 καθελὼν ἐκεῖνος τὸν πόλεμον II 32, 22 (Ῥεβέκκα) καθελοῦσα τὸ σοφίας ἀγγεῖον ἐπὶ τὸν βραχίονα. — II 110, 24 τοὺς δὴ τοιούτους ἵππους ... καθαιρεῖσθαι.
καθαίρειν. I 296, 14 τὴν γῆν ὕδατι κ. ὁ δημιουργὸς διενοήθη. V 178, 16 ἀνδραπόδων τὰ φαυλότατα, περιμάττειν καὶ κ. κατεπαγγελλόμενα. III 247, 20 καθαίρει ... καὶ κενοῖ ψυχὴν ἁμαρτημάτων. V 63, 14 τό γε μὴν σῶμα ... λουτροῖς καὶ περιρραντηρίοις καθαίρει. V 159, 5 καθαίρει ἡ φύσις ἑκάστῳ μηνὶ τὴν μήτραν. III 269, 6 βλάσται περισσαί ..., ἃς καθαίρουσι καὶ ἀποτέμνουσι ... οἱ γεωργοῦντες. I 145, 19 πλυνέτω οὖν αὐτὴν (sc. τὴν κοιλίαν) καὶ καθαιρέτω. II 268, 7 τὴν ἀνθρώπου ψυχὴν καθῆραι. IV 195, 5 καθᾶραι τοῦ φόνου. VI 170, 29 Ἡρακλῆς ἐκάθηρε γῆν. III 253, 11 ἐπειδὴ γὰρ ἐκάθηρεν ἡμᾶς ὁ ἱερὸς λόγος.
καθαίρεσθαι. V 56, 7 τὸν δ' ἀρχιερέα τῷ ἔθνει τῆς αὐτῆς ἠξιῶσθαι προνομίας ἐν τῷ κ. V 2, 9 ἕνια τῶν ὀφειλόντων κ. III 263, 13 τὴν κάθαρσιν τῆς ψυχῆς αὐτὴν κ. III 199, 12 προβάτῳ μὲν διάνοιαν κ., λόγον δὲ τοῖς πτηνοῖς, σεμιδάλει δὲ πρᾶξιν. III 200, 2 ταύτην συμβέβηκεν οὐκ ἄνευ τέχνης καὶ ἐπινοίας κ. V 55, 23 τὰ ... τοῦ ἀρχιερέως ἁμαρτήματα καὶ τοῦ ἔθνους ἰσοτίμῳ καθαίρεται ζῴῳ. II 97, 8 ὅσα παθῶν ἢ κακιῶν δένδρα ... ὑποτεμνόμενα καθαίρεται. V 192, 11 αἵματι γὰρ αἷμα καθαίρεται. III 94, 21 ἵν' ... (ὁ νοῦς) διὰ τῶν ὑστάτων καθαίρεται. III 197, 19 πρὸς τὴν τοῦ καθαιρομένου καὶ μετανοοῦντος δήπου δύναμιν. V 64, 4 βάπτοντας ὑσσώπου κλάδους τοῖς καθαιρομένοις ἐπιρραίνειν. II 239, 12 τοῖς ἐξ ἑαυτῶν μὴ καθαιρομένοις. IV 253, 2 οἷς οὐδὲ καθάρασθαι καὶ περιρράνασθαι ἐξεγένετο. II 184, 18 οὕπω τὸ ἀνθρώπων γένος τὴν ἄκρατον κακίαν ἐκαθήρατο. IV 279, 4 λουτροῖς τε καὶ περιρραντηρίοις καθηράμενος. II 166, 7 σώματα καὶ ψυχὰς καθηράμενοι. I 254, 3 τοῦ καθαρθῆναι χάριν. III 243, 1 ἐάν τε γὰρ ὁ ἐν ἐμοὶ νοῦς ἀρετῇ τελείᾳ καθαρθῇ. V 175, 10 ἕως ἂν ἀπολούσωνται καὶ περιρρανάμενοι καθαρθῶσι. V 207, 9 μέχρις ἂν ... ἀπολουσάμενοι καθαρθῶσιν. II 76, 9 ἀποβαλὼν αὐθις καὶ καθαρθεὶς ἀναλαμβάνει. V 48, 24 (ὁ νοῦς) καθαρθεὶς καθάρσεσι ταῖς ἀρετῆς τελείας. IV 28, 10 καθαρθεῖσα (ἡ διάνοια). III 252, 2 ἡ ὀθόνη ... φωτοειδέστατον ἔχει μὴ ἀμελῶς καθαρθεῖσα χρῶμα. V 364, 5 τὸν καθάρσεσι τελείαις νοῦν καθαρθέντα. III 118, 26 μήπω τελείως καθαρθέντες. III 54, 3 (ψυχαὶ) καθαρθεῖσαι. III 26, 19 ἵν' ἔχωμεν ᾧ καθαρθησόμεθα ἐκνιψάμενοι. V 46, 14 τὴν δὲ τοῦ θύοντος διάνοιαν μὴ οὐ κεκαθάρθαι πάντα τρόπον. III 224, 10 (διάνοια) κεκάθαρται καὶ ὠφέληται. II 156, 18 ὅ τε δεόμενος καθάρσεως καὶ κεκαθαρμένος. III 134, 5 cf. I 135, 13. 157, 22 ὅ τε κεκαθαρμένος τοῦ σοφοῦ νοῦς. II 54, 13 ἐξειλεγμένος τε γὰρ καὶ κεκαθαρμένος καὶ πατὴρ φωνῆς. I 195, 26 cf. V 325, 11. 374, 13 ἡ κεκαθαρμένη διάνοια. IV 49, 9 cf. II 227, 20. III 63, 5. V 149, 26 ἡ ψυχὴ ... μήπω κεκαθαρμένη παντελῶς. II 84, 17 ἀνδρὸς κεκαθαρμένου καὶ τελείου. I 141, 9 ὑπό τε λόγου κεκαθαρμένου. V 187, 8 ἐπέτρεψεν οὖν τῷ τοιούτῳ ... ἅτε μήπω κεκαθαρμένῳ. II 111, 10 αἰσθήσει κεκαθαρμένῃ. I 296, 22 ἔχουσι γὰρ κεκαθαρμένην ὅρασιν. I 181, 19 ὧ μύσται κεκα-

θαρμένοι τὰ ὦτα. II 156, 11 οἱ κεκαθαρμένοι καὶ ὑγιαίνοντες ἀστεῖοι λόγοι. V 222, 12 τὰ ὦτά σου κεκαθαρμένα. I 178, 6 ἕκαστος τῶν μὴ κεκαθαρμένων. II 272, 13 τὸν ... μήπω κεκαθαρμένων ἀνθρώπων βίον. III 126, 20 ψυχῶν ἀσινῶν καὶ κεκαθσρμένων. V 121, 17 τῶν ... ἁγνευτικοῖς περιρραντηρίοις κεκαθαρμένων. III 236, 17 ταῖς ... τῶν ἄκρως κεκαθαρμένων διανοίαις. I 257, 9 πάντων τῶν μερῶν κεκαθαρμένων. II 52, 20 ἃ τοῖς ὦτα κεκαθαρμένοις ὑφηγήσεται. IV 227, 3 τοῖς ὦτα καὶ γλῶτταν σοφίᾳ κεκαθαρμένοις. III 281, 3 τοῖς μὴ λίαν κεκαθαρμένοις. II 105, 17 cf. VI 72, 10 ψυχαῖς τέλεια κεκαθαρμέναις. I 140, 30 εἰς ἱερὰς καὶ ὁσίους καὶ κεκαθαρμένας δόξας.

καθαίρεσις. II 257, 1 (τοῦ ἀγαθοῦ). III 66, 5 ἐχθρῶν ἀδικημάτων. I 81, 3 (ἀφροσύνης). III 304, 9 τῆς αἰωνίου βασιλείας. II 140, 25 εὐσεβείας καὶ ὁσιότητος. III 169, 30 ἡδονῆς. V 127, 16 τῶν τῆς φύσεως θεσμῶν. III 262, 7 ἰσότητος. II 175, 17 τοῦ καλοῦ. IV 282, 22 τοῦ κρείττονος. V 60, 17 λογισμοῦ. II 265, 19 τῆς ἀμείνονος μοίρας. VI 184, 6 τῶν παρ' ἑνίοις νομίμων. VI 185, 12 τινὸς τῶν Ἰουδαϊκῶν νομίμων. II 254, 4 τούτου (sc. νοῦ) δὲ καιρός ἐστι τῆς καθαιρέσεως. II 253, 24 τοῦ ὀχυρώματος τούτου. II 117, 2 (πάθους καὶ κακίας). II 192, 11 τῶν παθῶν. II 174, 14 παιδείας. II 277, 3 τοῦ πανσόφου. VI 162, 18 Σηιανοῦ. III 154, 16 φρονήματος ἀλόγου.

καθαιρετικός. VI 176, 8 Ἄρης ... πολέμων.

καθάλλεσθαι. II 117, 6.

καθαρεύειν. IV 235, 11 δεῖ τὸν τέλειον καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ βίῳ παντὶ κ. V 166, 14 πρὸς τὸ κ. τῆς αἰτίας. V 188, 9 τῶν μὲν ἑκουσίων ἀδικημάτων αὐτὸ μόνον ἰδιώτας κ. ἐφείσθω. II 83, 2 τὰ ὑγιαίνοντα καὶ ζῶντα τοῦ μὴ κ. μιασμάτων αἴτια γίνεται. IV 290, 11 εἰ καθαρεύει ψυχὴν καὶ σῶμα καὶ γλῶτταν. V 166, 17 ἐπεὶ ἀνυπαίτιος ἡ γυνὴ καθαρεύει τὸν βίον. I 173, 26 εἴτε (ἡ διάνοια) ὑγιαίνει καὶ καθαρεύει εἴτε νοσεῖ. III 2, 14 ὅταν ἁμαρτημάτων καθαρεύῃ. V 165, 12 κἂν μὲν καθαρεύῃ (ἡ γυνή). IV 232, 14 σύμβολον ... βίου καθαρεύοντος. V 351, 9 καθαρευούσῃ τῇ γῇ. V 166, 8 τὴν δὲ καθαρεύουσαν (γυναῖκα). II 58, 5 καθαρεύσομεν ἀδικημάτων. IV 216, 14 ὥσπερ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα καθαρεῦσαι. V 26, 1 (πόρνη) σπουδάσασα μιασμάτων καθαρεῦσαι. I 146, 6 (ἐὰν ἡ γυνὴ) καθαρεύσῃ δὲ πρὸς τὸν νόμιμον ἄνδρα. IV 71, 1 ταύτην καθαρεύσας τὴν ἡμέραν.

καθαριότης. V 2, 6. 38, 2. VI 60, 3.

κάθαρμα. V 320, 19.

καθαρμός. IV 172, 8.

καθαρός. III 54, 5. 64, 18. IV 236, 11 (αἰθήρ). IV 19, 15. V 220, 19 (αἰθρία). V 25, 4 νήφοντος ... αἵ τε αἰσθήσεις. VI 179, 1 (ἀήρ). II 83, 17 τὰ μὲν ἀκούσια τῶν ἀδικημάτων. V 65, 6 (ἄνθρωπος). V 36, 14 ἀρετή. V 27, 3 (ἄρουρα). I 10, 2. II 62, 14. 85, 6. 141, 26. III 21, 1. 157, 6. IV 17, 10. 155, 1. V 344, 8 (αὐγή). II 56, 9. 178, 25 αὐγαί. IV 192, 13 (αὐτόχειρες). II 123, 24. V 77, 19. 277, 1 (βίος). IV 237, 5 (βωμός). II 277, 11. III 177, 5. IV 3, 13 (γένος). III 134, 11. IV 156, 17. 236, 10 (γνώμη). III 133, 16. V 25, 17 (γονεῖς). IV 205, 17 (διάνοιαι). III 271, 1 (δόγματα). V 317, 18 εἶδος. II 194, 21 τοῦ συνειδότος (ἔλεγχος). II 84, 19 βελτιοῦσθαι τὰ ἔνδον καὶ ἐξ ἀκαθάρθων καθαρὰ γίνεσθαι. V 234, 6 (τὰ ἔνυδρα) τὰ πρὸς ἐδωδὴν καθαρά. I 296, 12. 297, 2 τὰ δὲ ἑπτὰ ταῦτα ἐν μὲν σοφοῦ ψυχῇ. V 234, 24. 235, 7 (τὰ ἑρπετὰ) πρὸς ἐδωδὴν οὐ καθαρά. IV 29, 22. 281, 22 (εὐσέβεια). V 151, 9 (ζωή). V 94, 13. 16. 312, 2 (ζῷον). V 70, 11 μέλιττα ζῷόν ἐστιν οὐ καθαρόν. V 94, 15 τὸ μὴ καθαρὸν ζῷον. II 124, 4. V 33, 12. 60, 10. 233, 3. 257, 9 sq. 312, 8 cf. 316, 9 (ζῷα). II 139, 13. III 190, 27. V 256, 2 (ἥλιος). II 225, 8 (ἡ τῆς λέπρας ἠρεμία). III 168, 7. VI 79, 15 (θάνατος). II 58, 13 τῷ καθαρωτάτῳ (θεῷ). V 299, 2 (ἰδέα). III 100, 4 (ἰδιότητες). I 18, 13 (ἱερόν). II 156, 20 ὁ παιδείας καρπός. V 94, 5. 10 (κτῆνος). II 155, 8 (ὁ λευκωθείς). IV 217, 13 (λίθος). II 199, 11 (λογισμός). I 150, 15 (λόγος). I 296, 20 (μέρη). V 167, 15 (μήτρα). II 138, 1 (ἡ καθαρωτάτη τοῦ παντὸς μοῖρα, οὐρανός). IV 146, 11 αἱ καθαρώταται μοῖραι τῆς τῶν ὅλων οὐσίας. V 136, 16 νᾶμα. III 146, 18 νόημα. I 257, 2 (νόμισμα). I 84, 14. II 158, 15. 189, 23. III 15, 20. 99, 6. 125, 3. 192, 13. 223, 2. 234, 13. 236, 10. VI 97, 6 (νοῦς). II 85, 10 (ἡ τῆς ψυχῆς οἰκία). II 84, 15 τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ. II 66, 13. IV 283, 11 (οὐσία). II 246, 24 ὁ ψυχῆς ὀφθαλμός. II 127, 9. V 25, 17 (παρθένος). IV 139, 11 (πηγή). IV 92, 13. 134, 17 (πίστις). II 43, 25. IV 209, 16. V 67, 1 (πνεῦμα). III 176, 7 τοῦ λογισμοῦ (ποίμνη). V 59, 11 (προαίρεσις). III 70, 10. 209, 11. IV 236, 17 (πῦρ). V 49, 8. 354, 25. VI 28, 21. 186, 10 (συνειδός). I 84, 13 (σύστασις). V 60, 22 σῶμα.

VI 65, 20 τράπεζα ... τῶν ἐναίμων. IV 233, 19. V 166, 10. 17 (ὕδωρ). I 47, 18. 48, 2 (ὕλη). III 168, 22 (ὑπολήψεις). III 262, 22 (αἱ ἐν τοῖς ὕπνοις φαντασίαι). III 280, 6 τὸ ἀφ' ἡλίου ... φέγγος. V 246, 5 (φιλία). I 73, 15. 81, 66. 148, 19. 182, 12 (φύσις). III 21, 6 φύσεις. IV 91, 19 φῶς. V 281, 19. VI 63, 20 (χεῖρες). V 66, 11 (χρυσός). IV 208, 2. V 57, 4. 65, 7 (χωρίον). II 136, 12. III 235, 7 (ψυχαί). — VI 2, 4 ἰδέας ἀνατείλαντες ὧν οὐδενὶ μὴ καθαρῷ θέμις ψαύειν. V 62, 14 τὸν ἀνάγοντα θυσίας ... καθαρὸν εἶναι σῶμα καὶ ψυχήν. V 86, 20 εἰ κ. σῶμα καὶ ψυχήν. II 83, 11 τὸν ... κατεσχημένον τῇ λέπρᾳ καθαρόν φησιν εἶναι. V 186, 9 τοὺς ἀνελόντας ... καθαροὺς εἶναι. V 207, 8 τοὺς προσαψαμένους νεκροῦ σώματος ... μὴ εὐθὺς εἶναι καθαρούς. V 184, 16 sq. cf. II 182, 6 ὅλῳ βίῳ κ. ὢν καὶ ἐκ καθαρῶν. V 188, 16 ἀπεκτονότας ὡς ἐναγεῖς, ἀλλ' οὐχ ὡς καθαροὺς (ὑποβλέπεσθαι). V 176, 7 τὸ (αἷμα) τῶν καθωσιωμένων τῷ μὴ καθαρῷ. — I 8, 15. 40, 19. 48, 3 cf. IV 299, 3. 303, 14. V 264, 4. 289, 6 (τὸ καθαρώτατον τῆς οὐσίας, οὐρανός). III 49, 7 τὸ γὰρ ἓν καὶ μόνον καὶ καθαρὸν ὄντως. IV 250, 6. VI 142, 19 ἐν τῷ καθαρωτάτῳ. V 62, 6 ἀπὸ τοῦ καθαρωτάτου τῆς ἀνθρωπίνης τροφῆς. VI 146, 8 τὸ καθαρώτατον τοῦ δήμου. V 25, 13 „εἰς διαστολὴν καὶ διάκρισιν ἁγίων καὶ βεβήλων καὶ καθαρῶν καὶ ἀκαθάρτων." II 197, 22 βέβηλα ἁγίων καὶ ἀκάθαρτα καθαρῶν διαστέλλειν. II 271, 26 sq. ἄτοπον ἡγούμενος καθαρὰ μὴ καθαροῖς συνεζεῦχθαι. — V 207, 19 (ὁ μὴ κ.). IV 222, 6 ὑπὲρ τοῦ μηδένα τῶν μὴ καθαρῶν εἰσιέναι. V 207, 10 οὐδὲ τοῖς σφόδρα καθαροῖς. — I 140, 26. II 61, 3. 67, 16. 179, 17. 183, 10. 282, 24. III 20, 8. 26, 7. 30, 16. 129, 17. 252, 3. IV 24, 3. 75, 17. 283, 20. 291, 17. V 53, 16. 149, 6. 283, 8 καθαρῶς. III 101, 18 καθαρώτερον.

καθάρσια, τά. I 262, 29 cf. II 58, 11 περιρραντηρίοις ἢ καθαρσίοις χρώμενος. I 193, 10 τὰ μὲν σώματα λουτροῖς καὶ καθαρσίοις ἀπορρύπτονται. V 125, 15 (τὸ Ἰουδαίων ἔθνος) ἅπασι τοῖς ἀγνευτικοῖς καθαρσίοις χρώμενον. V 175, 10 ἕως ἂν ... καθαρθῶσι τοῖς εἰωθόσι καθαρσίοις. IV 192, 17 τῶν δὲ καθαρσίων ἐπιτελεσθέντων. IV 195, 9 καθαρσίων ἐδέησε τοῖς κτείνασι. V 147, 5 τοῖς βεβήλοις καὶ πράγμασι καὶ σώμασι καθαρσίων εὐπορητέον. III 252, 14 καθαρσίοις περιρρανάμενος ἱεροῖς. V 28, 11 ὅτι μικρὰ τούτων κ. III 197, 21 οὔτε γὰρ μικρὰ μεγάλων οὔτε μεγάλα μικρῶν δεῖται καθαρσίων — III 199, 10 τὰ δὲ κ. τῶν τριῶν, διανοίας, λόγου, πράξεως. III 178, 5 (ἡ ψυχὴ) τοῖς φρονήσεως λουτροῖς χρησαμένη καὶ καθαρσίοις. V 325, 12 κεκαθαρμένης διανοίας καθαρσίοις τελείοις.

κάθαρσις. V 311, 9 πρὸς ... κάθαρσιν δραγμάτων καὶ διάκρισιν σκυβάλων. IV 215, 8 τῶν ὑπὸ σελήνην. II 152, 24 sq. τὸ φυτὸν καθάρσεως δεῖται. II 156, 18. 22 ἀπερικάθαρτος καρπὸς ὅ τε δεόμενος καθάρσεως. V 104, 4 καρποῦ. V 212, 9 τῶν συγκομισθέντων (καρπῶν). — I 42, 19 διὰ δὲ μυκτήρων αἱ ἐκ κεφαλῆς καθάρσεις. I 64, 9 γυναιξὶ δὲ αἱ καταμήνιοι καθάρσεις. V 238, 19 καθάρσεσι χολῆς ἐφθάρησαν. V 52, 20 ἡ τῶν περιττωμάτων ὑγρὰ κ. — V 59, 2 ἐντὸς ὅρων ἱερῶν, ἐν οἷς καὶ ἡ κ. V 28, 2 τὸν ἀρχιερέα πλείονος ἐδικαίωσεν ἁγιστείας καὶ καθάρσεως. IV 246, 5 ὅσοι τὰς τελείας καθάρσεις ἐδέξαντο. IV 235, 4 διὰ καθάρσεως ἁγνευτικῆς. V 45, 19 τὰς (θυσίας) δ' ὡς καθάρσεως ⟨τρεῖς⟩. προστάττει γὰρ δύο χιμάρους ἀνάγειν καὶ κριόν. V 64, 25 ζῳοῦ πρὸς τὴν τοιαύτην κάθαρσιν ἐπιτηδείου. V 57, 6 χιμάρῳ ποιεῖται τὴν κάθαρσιν. (V 57, 13 ἁμαρτία coni. Cohn). — V 62, 17 κάθαρσιν δ' ἐπενόησεν ἑκατέρῳ τὴν προσήκουσαν, ψυχῇ μὲν ..., σώματι δέ. V 63, 2 τίς οὖν ἡ ταύτης (sc. ψυχῆς) κ.; V 121, 10 ψυχῆς κάθαρσιν αἰνίττεται τὰ διαβατήρια. III 263, 12 τὴν κάθαρσιν τῆς ψυχῆς αὐτὴν καθαίρεσθαι. V 149, 27 ψυχῇ κεκαθαρμένῃ τελείᾳ καθάρσει βιῶν. I 296, 15 τὴν ψυχὴν τῶν ἀμυθήτων ἀδικημάτων κάθαρσιν λαβεῖν. V 48, 24 (ὁ νοῦς) καθαρθεὶς καθάρσεσι ταῖς ἀρετῆς τελείας. V 364, 5 τὸν καθάρσεσι τελείαις νοῦν καθαρθέντα. IV 23, 18 λογισμῶν καθάρσεως ἐφιεμένων. III 199, 19 σύμβολον ... τῆς τοῦ ἀρίστου καθάρσεως, διανοίας, τὸ ζῴων ἄριστον, τὸ πρόβατον. V 45, 13 (coni. φυγή) ἁμαρτημάτων. III 197, 22 διὰ τριῶν (λόγων, βουλῶν, ἔργων). V 64, 9 sq. τοῦθ' ὑπολαμβάνων εἶναι τὴν ὠφελιμωτάτην κάθαρσιν, τὸ γνῶναί τινα ἑαυτόν. III 198, 10 τὸ ... ἄριστον τῆς καθάρσεως ... μηδ' ἐνθυμεῖσθαί τι τῶν ἀτόπων.

καθαρτής. V 15, 13.

καθεύδειν. III 242, 6 ἐφ' ἧς (sc. ἀρετῆς = γῆς) καθεύδει ὁ ἀσκητής. V 72, 1 οὐ μόνον ἐγρηγορότες εὖ πάσχομεν ἀλλὰ καὶ καθεύδοντες,

καθηδυπαθεῖν. IV 158, 19. V 237, 23.

καθήκειν. I 10, 8 ὅση πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κατὰ σελήνην καθήκει. I 209, 11 τούτῳ καθήκει τὰ πρεσβεῖα. I 160, 3

οὐκ ἀφ' ἕξεως καθηκούσης. I 173, 15. 21 καθῆκον ἔργον. I 173, 13 τὸ μὴ καθῆκον ἔστιν ὅτε δρᾶται καθηκόντως. I 97, 3 βουλόμενος καθῆκόν τι νοῆσαι ἐπαντλοῦμαι ταῖς παρὰ τὸ καθῆκον ἐπιρροίαις. — I 75, 8 cf. 117, 14. 141, 1. 149, 8. 160, 3. 219, 15. II 151, 25. 152, 19 τὰ λεγόμενα παρὰ τοῖς φιλοσοφοῦσι καθήκοντα.

καθιερεύειν. VI 34, 8. 212, 4.

καθιεροῦν. V 316, 5 ὅλον αὐτὸν κ. ἀπαρχὴν τῷ θεῷ. III 107, 18 τὰς τῆς ψυχῆς ... ἐπάρσεις κ. ὡς ἅγια. III 43, 4 ἵνα τὸ μὲν ἥμισυ αὐτοῦ, τὴν δραχμήν, καθιερῶμεν. V 60, 12 αὐτοὺς ἀνατιθέασι καὶ καθιεροῦσιν. V 34, 4 ἀλλ' ὅμως ... τοὺς πρωτοτόκους ... καθιεροῖ. III 271, 19 πάνθ' ὅσα καλὰ ... βλαστήματα καθιεροῦντας. V 94, 9 δύο ἀνθ' ἑνὸς καθιερούτω. I 195, 22 τοῦ καθαγιάσαι καὶ καθιερῶσαι χάριν. IV 195, 18 πάσης τῆς λείας τὰς ἀπαρχὰς καθιερῶσαι. III 91, 22 τὰ πρωτότοκα καθιέρωσε πάντα. III 269, 23 ὅτι τὴν ... πρὸς τὴν εὐσέβειαν σπουδὴν ... εὐαγῶς καθιέρωσαν. V 60, 10 τὰ μὲν ἐκ τῶν καθαρῶν καθιερώσαντες.

καθιεροῦσθαι. V 46, 14 ἄτοπον γὰρ ἕκαστον μὲν τῶν ὁλοκαυτουμένων ... κ. V 34, 6 ἐξ ὧν ὁ πρῶτος βλαστήσας καρπὸς καθιεροῦται. V 51, 19 διὰ τί δὲ τὰ μέρη ... καθιεροῦται. V 44, 22 ἐπειδὴ τῶν γεννημάτων τὰ πρῶτα, αἱ ἀπαρχαί, τότε καθιεροῦται. V 69, 8 ᾧ (sc. πυρί) πᾶσαι (θυσίαι) καθιεροῦνται. III 92, 11 τὸ μνημεῖον ἐν στάμνῳ χρυσῷ καθιεροῦτο. III 93, 18 ἵνα ... καθιερωθῇ τὰ θύματα. VI 194, 17 ἵνα θυσίαις ἐναγέσι πρώταις καθιερωθῇ τὸ ἀφίδρυμα. VI 218, 25 τὸν βραχὺν οὕτως περίβολον αὐτῷ καθιερωθέντα καὶ καθοσιωθέντα. V 117, 26 χαριστήριον ἀνετέθησαν θεῷ καθιερωθέντες. V 30, 2. 6. 31, 21. 131, 11 (τὰ καθιερωθέντα). IV 196, 7 ἐν τῇ καθιερωμένῃ σκηνῇ. V 32, 14 τὰ καθιερώμενα.

καθιέρωσις. V 34, 10 τῶν πρωτοτόκων υἱῶν.

καθικετεύειν. V 281, 16.

κάθοδος. III 152, 7 τὴν κάθοδον ἄνοδον εἰπόντος τοῦ νομοθέτου. III 135, 17 κάθοδον ψηφισάμενος (opp. ἐπάνοδος). I 195, 20 ταπίγεια ... κάθοδον δυνάμεων θεοῦ προσδοκήσαντα. IV 278, 24 νεφέλης. III 62, 21 εἰς τὴν πατρίδα. VI 217, 24 ἡ φυγὴ καὶ ἰσότιμος καθόδῳ. V 363, 11 ἣν (sc. φυγήν) ... λέγων καθόδου κρείττονα. II 171, 16 κατὰ τὴν φυγὴν τῆς ἑτέρας κάθοδον τῇ ἐναντίᾳ ψηφισάμενος. II 267, 7 οἱ πάλαι πεφευγότες ... κάθοδον εὑρήσουσι. III 135, 3 φυγάδων. III 132, 28 τῶν πεφευγότων. V 245, 12 τοῖς ἐν τῇ ξένῃ σποράσιν ἀσφαλῆ κάθοδον παρέξειν. III 135, 7 κ. εὐθὺς δίδοται τοῖς ἑκουσίοις σφάλμασιν.

καθολικός. καθολικώτερος: V 207, 20 (ἀπόφασις). IV 257, 10 (νόμος). IV 2, 2 (νόμοι). VI 191, 17 (πολιτεία). V 163, 12 (πρόσταξις). V 260, 16 (προστάξεις). V 336, 11 (ὑπόθεσις).

καθοράν. III 224, 2 (τὸ θεῖον) πάντα κ. δυνάμενον. V 80, 4 πάντα κ. ὄμμασιν ἀκοιμήτοις. II 246, 25 ᾧ μόνῳ τὸν θεὸν ἔξεστι κ. II 62, 15 (ὁ θεὸς) τηλαυγῶς πέφυκε κ. I 101, 24 τὰ θεοῦ κ. ἀπόρρητα. I 278, 7 πῶς γὰρ ἂν θνητὴ φύσις ... ἠδύνατο ἢ τὰ ἐνταῦθα καὶ τὰ ἑτέρωθι κ. II 70, 20 οἱ ὀξὺ κ. ἀδυνατοῦντες. III 135, 25 δυνάμενοι ὀξὺ κ. ἐπηρώθησαν. V 13, 20 διάνοιαν ὀξὺ κ. δυναμένην. I 25, 22. III 259, 15 τοῖς ὀξὺ κ. δυναμένοις. I 96, 4 ὅταν ἡ ὄψις γραφέων ἢ πλαστῶν ἔργα ... καθορᾷ. III 264, 15 ὁρατικὸς καὶ ὀξὺ καθορῶν. V 267, 20 τὸν ὀξὺ καθορῶντα (πλοῦτον). III 102, 11 ἡ τὰ ὅλα καθορῶσα (ψυχή). II 111, 15 (ἄνδρες) ὀξὺ καθορῶντες. III 114, 5 παρὰ τοῖς ὀξὺ καθορῶσι. II 305, 12 ἧς δείγματα σαφῆ ... κατόψεσθε. I 151, 1 ᾧ τὰ θέας ἄξια κατόψονται. II 138, 10 τὸ ὂν κατιδεῖν. I 106, 22 κατιδεῖν ψυχικῶς τὸ σωφροσύνης κάλλος. I 174, 1 γνώμης ἀφανοῦς κατιδεῖν ἐνθύμημα. II 216, 14 τὰ ἀθέατα κατιδεῖν. II 290, 23 ᾧ κατιδεῖν ἔξεστι μόνῳ. II 294, 21 οὐδενὶ γὰρ ἐξὴν τὸ συσταθέντα κατιδεῖν ἄκρως. IV 127, 23 εἰ μὴ κατεῖδεν ἐν τῇ χώρᾳ μέγα ... ἀσέβημα. II 57, 7 ἄστατον κατεῖδε τὴν γένεσιν. II 26, 12 ὁ δὲ τῆς διανοίας ὀφθαλμὸς ... τὰ ἐν αὐτοῖς σπλάγχνοις ἐγκεκρυμμένα κατεῖδε. II 114, 22 ὃν (sc. δράκοντα) ... ὁπότε κατίδοιεν. II 50, 20 (ἡ ψυχὴ) κάτιδε τὸ γνήσιον ἀρετῆς κάλλος. II 296, 6 ἐπειδὰν τὸ ἐρρωμενέστερον τῆς ψυχικῆς δυνάμεως κατίδῃ περαιωθέν. II 60, 19 ὁ δημιουργὸς ... κατιδὼν τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν. I 72, 10 (ὁ θεὸς) ἐλεήσας γὰρ ἡμῶν τὸ γένος καὶ κατιδὼν ὅτι ... II 185, 16 ὁ δὴ κατιδὼν ταγαθὸν τοῦτο. I 17, 20 (ἡ ὅρασις) κατιδοῦσα φύσιν ἀστέρων. I 14, 12 κατιδόντες ... τὰς ἡλίου καὶ σελήνης περιόδους. II 294, 26 ὡς ἕκαστα καὶ ἐξ ὧν ἀπετελεῖτο κατιδόντες.

καθοσιοῦσθαι. V 231, 8 ἄχρις ἂν αἱ ἀπαρχαὶ καθοσιωθῶσι. V 237, 21 τῷ καθοσιωμένῳ καὶ ἱερῷ πυρί. V 147, 7 τὸ δὲ τολμᾶν τὰ καθοσιωμένα παρακόπτειν. V 176, 7 τὸ τῶν καθοσιωμένων (αἷμα).

V 353, 13 εἰς τὰ ἅγια καὶ καθωσιωμένα. VI 195, 16 περὶ τοῦ μηδὲν κινεῖν τῶν ἐξ ἀρχῆς καθωσιωμένων. VI 199, 13 πρὸς τοὺς καθωσιωμένους νόμους. VI 218, 25 τὸν ... περίβολον αὐτῷ καθιερωθέντα καὶ καθοσιωθέντα.

καθυποκρίνεσθαι. V 98, 16 εἰ καὶ τῷ προσώπῳ μειδιᾶν καθυποκρίνεται. V 327, 4 τί δὴ ... καθυποκρίνεσθε; VI 133, 8 καθυποκρίνοντο τοὺς πάσχοντας. III 145, 7 ὡς εἰ καὶ ὁ νοσῶν τὸν ὑγιαίνοντα καθυποκρίνοιτο. IV 96, 15 καθυποκρινόμενος τὸν δυσχεραίνοντα ... εἶπεν. IV 24, 10 cf. VI 123, 22 καθυποκρινόμενος ὡς ἐν θεάτρῳ. IV 72, 11 τῷ αὐτῆς ἀνδρὶ καθυποκρινομένη τὴν σώφρονα καὶ κοσμίαν. III 185, 16 ἐπιμορφάζειν καθυποκρινομένους τὸ δοκεῖν. V 216, 13 ἀπιστίαν δὲ καθυποκρινάμενος νόθην πίστιν.

καίειν. II 259, 3 (αἰθὴρ) παρὰ τὸ αἴθειν, ὃ δὴ κ. ἐστὶ κατὰ γλῶτταν. I 62, 17 ἴδιον τὸ κ. πυρός. IV 279, 19 τοῦ πυρὸς τὸ μὲν φωτίζειν τὸ δὲ κ. πέφυκεν. II 74, 8 τὸ αὐγοειδὲς ... τὴν μὲν τοῦ κ. μεθειμένον δύναμιν, τὴν δὲ τοῦ φωτίζειν περιέχον. I 173, 17 τὸν ἰατρὸν κενοῦν ἢ τέμνειν ἢ κ. διεγνωκότα. I 163, 23 (τὸν κάμνοντα) φαρμάκοις ἰάσομαι ⟨καὶ⟩ διαίτῃ, τεμῶ, καύσω. — IV 136, 14 ἡ μὲν καυστικὴ δύναμις τῆς φλογὸς ὡς ξύλον καίεται. VI 27, 13 ζῶντες καιόμεθα. IV 135, 13 sqq. ὁ ... καιόμενος βάτος. IV 279, 22 καιόμενοι καὶ κατακαιόμενοι διατελοῦσιν ὑπὸ τῶν ἔνδον ἐπιθυμιῶν.

καινός. I 233, 17 ἀγαθά. VI 133, 15 (ἀδικήματα). VI 7, 10 μηδὲν καινὸν τῶν ἀνθρωπίνων εἶναι. VI 173, 15 (Ἄρης). IV 181, 11 ἆσμα. IV 13, 24 (γένος) ἀνθρώπων. III 146, 20 τὸ αὐτομαθὲς γένος. II 2, 25 (δίκη). III 63, 17 ἔθνος καὶ γένος. III 202, 22 (ἑνιαυτός). V 167, 4 (ἐπιθυμίαι). V 127, 15 ἐπιτηδεύσεις ἀδικημάτων. V 351, 18 τὸ ἔργον. III 48, 21 (εὕρεσις). II 226, 4 (εὐχή). V 236, 23 (ἡδοναί). III 300, 9 (ἦχος). V 7, 12 (θεοί). III 81, 15 (θεωρήματα). II 81, 11 (κατάλογος). II 256, 6 μάθημα. II 83, 1 καινότατος ... ὁ νομοθέτης. II 130, 3 (ἡ οἰκία τῆς παιδείας). V 13, 2 (πολιτεία). II 241, 15 πρόσρησις. I 182, 1 (τελετή). VI 172, 3 (τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι). III 233, 2 (τύπος). VI 68, 3 (ὕμνος). II 50, 15 καινοτάτη γάρ τις αὐτῆς (sc. ἡδονῆς) ἡ φύσις. VI 172, 1 (χάριτες). — II 278, 6 κ. δ' ὧν ἐν ἅπασι τὴν ἐπιστήμην. II 33, 23 διὰ μνήμης καὶ ἄλλων καινοτέρων. II 6, 14 μηδενὸς περὶ αὐτὰ συμβεβηκότος καινοτέρου.

καινότης. IV 140, 5. VI 62, 19.

καινοτομεῖν. IV 124, 17. 168, 1. VI 77, 20.

καινουργεῖν. V 368, 6 ἃ δι' ὑπερβολὰς μεμυθεῦσθαι δοκεῖ, βαρύτερα πέφυκε κ. V 157, 16 ἡ δὲ ζηλοτυπία ... καινουργεῖ κακὰ καὶ δυσίατα. III 277, 23 Ξέρξης ... καινουργῶν τὴν φύσιν. VI 219, 4 καινουργῶν καὶ μεγαλουργῶν ἃ μήτε δρᾶν μήτε λογίζεσθαι θέμις. I 293, 4 εἰ τὸ ὂν ... καὶ ζῷον πανταχοῦ βιωσόμενον ἐβουλήθη καινουργῆσαι. III 263, 11 ὅπερ ὡς ὅτε ἐκαινούργησεν ἐξευρὼν περιτομῆς περιτομήν. IV 172, 12 ὅ τε τῶν στοιχείων νεωτερισμὸς ἐκαινούργησε. V 163, 19 ὅτι ἡδονὰς ἀηδεστάτας ἐκαινούργησαν. IV 31, 21 οὐχὶ τὰς ἐν ἕθει καινουργήσας ... τιμωρίας. II 278, 7 τοῦτ' ἰδίως καὶ ξένως κεκαινούργηκεν.

καινουργεῖσθαι. IV 246, 15 πάντως τι καινουργεῖται τῶν ἀθέσμων. VI 196, 7 μὴ πυθόμενοι τὴν καινουργουμένην ἀνάθεσιν. I 278, 11 ὅσα ταῖς ἐτησίοις ὥραις καινουργούμενα. IV 303, 3 γῆ δὲ καὶ θάλαττα πληροῦται τῶν καινουργουμένων αἰεὶ συμφορῶν. IV 148, 2 ἐκ μηνιμάτων θείων κεκαινουργῆσθαι τὰ συμβάντα. IV 127, 23 μέγα καινουργηθὲν ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀσέβημα. II 57, 6 (Ἀβραὰμ) συμποδίσας ... τὸ καινουργηθὲν ἱερεῖον. VI 211, 9 τοῦ καινουργηθέντος τολμήματος. III 304, 11 τῷ καινουργηθέντι τολμήματι. VI 131, 9 διὰ μέγεθος κεκαινουργημένης ὠμότητος. IV 276, 14 τὴν δὲ κεκαινουργημένην φωνὴν ἐπιπνέουσα θεοῦ δύναμις. VI 31, 2 κεκαινουργημέναις αἰκίαις. V 109, 12 κεκαινουργημέναις βασάνοις. V 297, 4 ἀεὶ κεκαινουργημέναις ἐπινοίαις. V 195, 2 κεκαινουργημέναις ἰδέαις.

καινοῦσθαι. II 130, 5 (ἡ παιδεία) ταῖς συνεχέσιν ἐπιμελείαις καινουμένη. IV 233, 4 ἐφ' ὅσον ἐχρονίζει καινούμενον καὶ νεάζον. II 226, 20 ἐν ... καινουμένοις ... ἀγαθοῖς.

καίριος. III 24, 17 πρὸς καιριωτάτην ἀπόδοσιν. V 176, 16 (ἐπιθέσεις). IV 229, 15 (μεταβολή). — II 199, 25. III 31, 12. 90, 13. V 193, 16 (τὰ καίρια). II 38, 7 σπείρει δ' ὁ θεὸς ἐν ψυχαῖς ... οὕτως καίρια καὶ τέλεια. — I 272, 8. V 53, 24 καιρίως.

καιρός. I 19, 18 ἔννοια γὰρ καιροῦ τίς ἂν εἴη πλὴν χρόνος κατορθώσεως; III 272, 3 coni. ἀνάγκη, τύχη. I 19, 17 cf. 18, 15. V 203, 1 καιροὺς δὲ τὰς ἐτησίους ὥρας ὑπείληφεν εἶναι. III 202, 16 τὰς ὥρας τοῦ ἔτους καιροὺς εἶναι. I 115, 16. 18 τρεῖς οὖν καιρούς, ὧ ψυχή, τουτέστι τὸν τριμερῆ χρόνον σύμπαντα ἐμφανὴς αἰεὶ

γίνου θεοῦ. II 27, 1 νομίζουσι γοῦν τὸν καιρὸν θεόν. II 27, 13 ἐπὶ τὸν ἀντίθεον καιρόν. III 202, 14 ὁμολογεῖ τὸν θεὸν καιρόν. — V 100, 19 ἔνιοι δὲ αὐτὴν (sc. τὴν ἑβδόμην) καιρὸν προσηγόρευσαν. V 44, 9 πρῶτον δὲ καιρὸν τὴν ἑαρινὴν ὥραν καὶ ἰσημερίαν καλεῖ. V 45, 6 ὁ τρίτος ... κ. ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ κατ' ἰσημερίαν μετοπωρινήν. V 101, 1 cf. I 13, 24. II 32, 10. III 64, 15. IV 219, 18 τῶν καιρῶν αἱ περίοδοι. II 25, 2 καιρῶν ὀξείαις μεταβολαῖς. I 278, 10 καιρῶν (ἰδιότητες). — III 86, 25 ἀνάγκῃ καὶ βίᾳ καιροῦ. V 103, 7 cf. 179, 17. VI 5, 7 ἀβούλητοι καιροί. V 86, 19 ἐπιτήδειοι. I 239, 13 ἐπιτηδειότατος. IV 11, 9 ἅπερ ἐκεῖνος ὁ κ. ὤμβρησε. II 49, 6 ἐὰν δὲ πού τις κ. βιάζηται. — II 120, 6 πρὸς δὲ τὰ ἀκόλουθα κ. ἤδη τρέπεσθαι. II 126, 3 (ἐπιτηδειότατος) τοῦ γαμεῖν. I 31, 1 τοῦ δύνασθαι προΐεσθαι σπέρμα γόνιμον. III 8, 15 ἐπειδὴ τότε κ. ἐντυγχάνειν γένεσιν τῷ πεποιηκότι. I 192, 23 ὁπότε κ. ἐγρηγόρσεως. V 46, 10. 24 εὐφροσύνης. II 286, 11 (ἑορτώδεις). III 231, 10 πρὸς κοῖτον τραπέσθαι. II 254, 4 τῆς καθαιρέσεως. II 292, 26 ὁ δὲ ὀπαδὸς θεοῦ κ. — I 192, 18 στοχαζόμενος τοῦ καιροῦ. I 13, 1 καιρῷ ἑνί opp. ἐν μέρει. I 262, 23 μὴ ἐν καιρῷ. II 52, 7 ἀνὰ πάντα καιρόν. II 166, 6 ἔν τε κόσμῳ καὶ καιρῷ προσήκοντι. II 169, 4 ἐν καιρῷ. I 199, 12 ἐπὶ καιρόν. II 288, 14 κατὰ τὸν παρόντα καιρόν. II 236, 17 μέχρι καιροῦ. III 225, 9 πρὸ καιροῦ. II 27, 1 πρὸς καιρόν. — II 224, 8 ἀκαιρίαις ... καιρῶν. II 224, 2 δι' ἀκαιρίαν τῶν εἰς τὸ ἁμαρτάνειν καιρῶν. II 112, 14 τῶν καιρῶν μέλλειν οὐκ ἐπιτρεπόντων. III 273, 24 διδόντων μὲν τῶν καιρῶν. III 273, 12 τῶν καιρῶν τοῦτο δρᾶν ἀναπειθόντων. II 166, 1 εἰ σφόδρα τοῦ πράττειν ἐπέσπευδον οἱ καιροί. II 162, 24 εἰ μὴ πάνυ βιάζοιντο οἱ καιροί. IV 228, 9 τοῖς προσήκουσι καιροῖς. V 29, 3 ἐν καιροῖς τοῖς προσήκουσιν. I 243, 3 κατὰ καιροὺς τοὺς ἁρμόζοντας.

καιροφυλακεῖν. III 188, 16.

κακηγορεῖν. VI 126, 10 ἐπιτρέπει κ. τὸν βασιλέα. V 143, 8 ἔξεστι τοῖς πατράσι καὶ κ. τοὺς παῖδας. V 180, 1 ἐντυχών τινι προπετεστέρῳ κ. ἢ τύπτειν ἐπιχειροῦντι. V 198, 19 ὑπὸ γλωσσαλγίας ἐν ἀνδρῶν ὄχλῳ κ. καὶ προπηλακίζειν. IV 246, 12 sq. ὁ δὲ δὴ πρὸς τῷ μὴ σέβειν καὶ κ. τολμῶν. II 258, 17 sq. ἅ ἐστι τῶν ὄντων ἔξω τοῦ κ. V 146, 25 κἂν ... κακηγορῇ δ' οὗς χρέος ἀναγκαῖον εὐφημεῖν. V 254, 7 ὅπως μηδεὶς μηδένα βλασφημῇ καὶ κακηγορῇ. V 198, 17 ἑτέρου δὲ κακηγοροῦντος. IV 140, 17 τὰ μὲν λάθρα τὰ δὲ φανερῶς κακηγορούντων. V 254, 20 τοῖς δὲ κακηγοροῦσι τοὺς ἀναύδους. III 127, 11 οἱ τοὺς θνητοὺς κακηγορήσαντες γονεῖς. — V 148, 8 πρὸς γονεῖς κακηγορουμένους καὶ ὑβριζομένους.

κακηγορία. III 127, 14. IV 167, 13. V 255, 9.

κακήγορος. III 127, 21. 279, 25. IV 283, 5 (γλῶττα). IV 42, 23 (στόματα). — III 127, 7 (ὁ κ.) τῶν θείων.

κακία. 1. etymologia, definitio, origio, praedicationes: III 54, 15 ἀπὸ τοῦ κάτω κεχωρηκέναι (ὠνομάσθη). — II 267, 12 cf. 266, 23 οἰκειότατον ... ὄνομα σύγχυσις. — V 320, 4 ἀλαζονεία ψυχῆς ἐστι κ. II 224, 14 ὅλης τῆς ψυχῆς ἀρρώστημα. I 121, 13 ἡ τῶν παθῶν ἡγεμονίς. II 243, 4 τὸ ταραχῶδες opp. τὸ εὐσταθὲς καὶ εἰρηναῖον ... ἀρετῆς. V 322, 22 (ἐπίβουλος δέσποινα). — II 171, 17 (coni. ἀρετή) ἀπὸ μιᾶς ῥίζης τοῦ ἡγεμονικοῦ. III 88, 20 τὸ δίδυμον στέλεχος εὐθὺς ἐκ μιᾶς, ἀρετὴ καὶ κ., φύεται ῥίζης. — III 261, 24 (ἀθάνατος). III 123, 13 cf. 122, 24 ἀθάνατον κακόν. II 184, 18 (ἄκρατος). I 274, 11 (ἀμιγὴς καὶ ἄκρατος). V 71, 10 (ἄνισος, ἄδικος, ἀσύμβατος). II 274, 5 (ἀντίπαλος). III 86, 13 βάσκανον μὲν καὶ πικρὸν καὶ κακόηθες φύσει κ. VI 13, 14 ἐπίβουλος. II 221, 24 νεωτεροποιός. V 105, 13 πηρόν, ὡς ἔφη τις, ἡ κ. IV 5, 12 πολύχουν. II 224, 12 (πυρετὸν) ἐν ψυχαῖς. II 245, 10. 250, 21 (τύραννος). II 312, 12 φθοροποιός. I 192, 24 ὡς ὠφέλιμον ἁρπάζεται.

2. κ. quomodo referatur ad ἀρετήν. I 167, 27. II 67, 16. 206, 7. 223, 9. 224, 7. IV 247, 5. V 204, 1. 257, 13 (coni. ἀρετή). I 76, 18. III 48, 4. 88, 21. IV 1, 11. 11, 22 (opp. ἀρετή). III 98, 18 τῶν διττῶν διανοίας ἐθνῶν ..., ἀρετῆς τε καὶ κακίας. IV 24, 21 δύο τὰς ἐχθρὰς φύσεις, κακίαν καὶ ἀρετήν. III 202, 30 τὴν ἐχθρὰν φθόνου καὶ κακίας ἀρετήν. V 233, 21 τοῦ βίου διττὴ ὁδός, ἡ μὲν ἐπὶ κακίαν, ἡ δ' ἐπ' ἀρετὴν ἄγουσα. I 24, 21. 23 τῶν ὄντων τὰ μὲν οὔτ' ἀρετῆς οὔτε κακίας μετέχει. II 246, 22 πᾶσα ἀρετὴ ... κακίας ἁπάσης ὑπήκοον. III 185, 3 ἥ τε κ. λυπηρόν opp. ἥ τ' ἀρετὴ χαρτόν ἐστι. I 59, 15 τῶν ... κακίαν ἀντ' ἀρετῆς προτιμώντων. II 242, 10 sq. (ἀνατολαί) κατὰ κακίαν (opp. κατ' ἀρετήν). II 261, 17 (εὐφορία opp. ἀφορία ἀρετῆς). II 171, 11 τῇ μὲν ἀπαμπίσχουσα ἀρετήν, τῇ δὲ κακίαν ἐν μέρει. II 14, 4 πρεσβυτέραν ... ἀρετὴν δὲ κακίας ...

εἰργάζετο. I 207,8 κακίαν ἀρετῆς χρόνῳ μὲν εἶναι πρεσβυτέραν, δυνάμει δὲ καὶ ἀξιώματι νεωτέραν. II 38,11 δίψα γὰρ ἀρετῆς αὐτομολούσῃ κακίᾳ πολεμιώτατον. II 8,14 φύσει δὲ μάχεται ... πάνθ' ὅσα ἀρετῆς πρὸς τὰ κακίας εἴδη. I 285,30 cf. V 350,1 τὰ μεθόρια κακίας καὶ ἀρετῆς. I 256,9 Ἡσαῦ ἀντὶ τῶν ἀρετῆς τύπων ἐνσφραγιούμενος κακίας ... χαρακτῆρας. I 256,5 κακίας γὰρ ἔξοδος ἀρετῆς εἴσοδον ἐργάζεται. I 173,1 τὸ μὲν κακίας κλονούσης ψυχὴν σύμβολον, τὸ δὲ ἀρετῆς εὐπάθειαν αὐτῇ περιποιούσης. I 124,18 πρὸς μετουσίαν ἀρετῆς κακίαν μετέρχῃ. I 110,14 ἄτριπτος μὲν ὁ ἀρετῆς χῶρος, ... τέτριπται δὲ ὁ κακίας. VI 17,11 ἀπὸ κακίας ἁμαρτήματα opp. ἀπ' ἀρετῆς ... κατορθώματα. VI 18,3 τὰ δ' ἀπὸ κακίας opp. τὰ ... ἀπ' ἀρετῆς. I 59,7 ὅτε ἤρξατο κ. τὰς ἀρετὰς παρευημερεῖν. I 25,2-18 τὰ δ' αὖ μόνης κεκοινώνηκεν ἀρετῆς ἀμέτοχα πάσης ὄντα κακίας, ὥσπερ οἱ ἀστέρες. V 335,19 μὴ συγγενῶν ἀρεταῖς ἢ κακίαις. II 267,11 (συμφωνία) coni. ἀρετῶν. VI 172,22 εἰ γὰρ ἀθανατίζουσιν ἀρεταί, πάντως φθείρουσι κακίαι. I 94,21 ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τῶν ἀρετῶν ὁ κατ' αὐτὰς ποιὸς καλεῖται ..., οὕτως ἀπὸ τῶν κακιῶν ἄδικος καὶ ἄφρων καὶ ἄνανδρος. III 165,20 αἱ τῶν κακιῶν ἀνατροπαί opp. ἀρετῶν. V 142,21 αἱρέσεις μὲν ἀρετῶν, φυγὰς δὲ κακιῶν.

3. κ. coni. πάθος, ἀπανθρωπία, ἀπειρία, ἀφροσύνη κτλ. I 108,20. 110,15. 151,27. 235,12. II 113,26. 117,1.5. 119,19. 245,15. IV 76,6. V 221,10 (coni. πάθος). I 91,7. 94,7. 150,14. 282,12. II 10,8. 97,7. 248,14. IV 45,18 (κακίαι coni. πάθη). V 62,16 (coni. πάθη, νοσήματα, ἀρρωστήματα). V 68,5 (coni. πάθη, νοσήματα). I 118,13 ἀρετῆς μὲν καὶ εὐπαθείας διάλυσις, κακίας δὲ καὶ παθῶν σύστασις. III 90,2 τινὰ δὲ ἀθεώρητα πάθους καὶ κακιῶν ἐστιν. II 42,17 δένδρον οὐδὲν ἀρετῆς ..., πάντα δὲ κακίας καὶ παθῶν. I 113,12 ἡ τῶν παθῶν θηρευτικὴ κ. — III 181,2 (ἀμετρία) coni. παθῶν. V 327,2 ἡ ἀμετρία τῶν παθῶν, ὁ τῦφος, αἱ κακίαι. IV 204,4 παθῶν ἢ κακιῶν ἐπανάστασις. III 108,11 ὅσα ἢ κακιῶν ἐστιν ἢ παθῶν ἔργα. V 317,17 ὁ μὲν τῶν παθῶν καὶ κακιῶν ζόφος. II 142,12 (coni. παθῶν ἀτίθασοι κἀξηγριωμέναι κῆρες). III 25,10 cf. VI 47,5 πλήθει κακιῶν coni. ἀλόγοις πάθεσι. II 111,23 cf. 239,17. 266,12. III 242,11 στῖφος coni. παθῶν. II 309,20 τὰς τῶν παθῶν καὶ κακιῶν τραχύτητας. II 234,28 χωρίον coni. παθῶν, v. Nr. 6 et 7. — V 196,17 ἀπανθρωπίαις καὶ κακίαις. I 80,16 ἀπειρίᾳ καὶ κακίᾳ. III 109,18 (coni. ἀφροσύνη). V 364,21 μυρίαις δ' ἀνάγκαις κακιῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ὑπεζευγμένος. V 265,1 τὸ ἄνισον ... νόσων καὶ κακιῶν αἴτιον. V 67,10 (coni. πλεονεξία).

4. singulae κακίαι distinguuntur vel enumerantur: II 246,15 τό τε κακιῶν γένος εἰς ἀφροσύνην, ἀκολασίαν, δειλίαν, ἀδικίαν (τέμνουσι). II 111,23 κακίαι τῷ γένει τέτταρες. I 225,12 ἐὰν οὖν λήθην καὶ ἀχαριστίαν καὶ φιλαυτίαν καὶ τὴν γεννητικὴν τούτων κακίαν ἀνέλωμεν οἴησιν. I 93,7 πλούσιόν ἐστι τὸ κακίας γένος ἐν τῷ γενητῷ ... τὰ γένη τῶν παθῶν καὶ τὰς ἰδέας εἰργάζετο. II 80,18 σύστημα καὶ συμφόρημα κακιῶν ἀθρόων καὶ ποικίλων εἰς ἓν εἶδος συνυφασμένων. II 265,16.22 ἑκάστης κακίας τό τε εἶδος καὶ τὴν δύναμιν ἀφανισθῆναι κελεύει. IV 10,6 ἐζήλωσε κακίαν καὶ τὰ εἴδη πάντα κακίας. VI 25,18 εἰς ἑτέρας εἴδος κακίας. I 120,19 cf. II 224,23 τῆς γὰρ κακίας ἡ μὲν ἐν σχέσει θεωρεῖται, ἡ δὲ ἐν κινήσει. — V 52,5 ἀφροσύνην καὶ ἀδικίαν καὶ δειλίαν καὶ τὰς ἄλλας κακίας. II 20,11 τὰ ... ἀρετῆς κάλλη θεοειδέστατα τύποις ἐναντίοις ἀφροσύνης, ἀκρασίας, ἀδικίας, ἀπάσης κακίας μετεχάραττεν. I 27,16 ἀφροσύνη καὶ δειλία καὶ ἀδικία καὶ τὸ τῶν ἄλλων κακιῶν ἀμήχανον πλῆθος. VI 72,13 ἀφροσύνης καὶ ἀδικίας καὶ τῶν ἄλλων κακιῶν. II 104,6 ἀπὸ τῶν ἀφροσύνης καὶ ἀδικίας καὶ πάσης κακίας δικτύων. II 292,17 ἀφροσύναι καὶ ἀδικίαι καὶ ὁ ἄλλος τῶν κακιῶν ὅμιλος. VI 19,3 ὑπ' ἀφροσύνης καὶ τῶν ἄλλων κακιῶν. I 83,19 κατὰ τῶν ἐναντίων κακιῶν, ἀφροσύνης τε καὶ δειλίας. IV 212,12 πανουργίαν καὶ ἀδικίαν καὶ τὰς ἄλλας κακίας. — V 54,9 (ἀνελεύθερος, φειδωλία). II 223,26 τὸ δὲ κακίας ἑκάστης αἰσχος. V 8,20 cf. 80,7 (ἀθεότης, κακιῶν ἡ μεγίστη). VI 177,7 (αἱ ἀνωτάτω κακίαι). IV 6,8 ἦν ὁ πολὺς ὄχλος ἀσπάζεται. III 55,2 πᾶσα ... σώματος. I 257,11 ἀ σωματικῆς ἀσθενείας δείγματα, οὐχὶ κακίας, ἐστίν. III 89,9 cf. 88,23 ἡ Χανανῖτις. — V 109,4 (ἀνελεύθεροι). II 246,10 (ἀργαλεώταται). II 83,21. V 343,15 (ἐκούσιος). II 90,21 (αἱ μαχόμεναι). I 221,6 οὐκ ἀπὸ κακίας πανούργου μᾶλλον ἢ ἀπὸ ἀμαθίας ἀναγώγου. III 82,24 (ὑπερόριοι). II 116,20 (ὑψαυχενοῦσα). — I 28,10 αἱ κακίαι καὶ αἱ κατ' αὐτὰς ἀνήνυτοι πράξεις. I 225,6 ὄλεθρον κακίαις ἐπάγοντος θεοῦ. I 295,20 ῥᾳδιουργοὶ μὲν ἀδελφάς

καὶ συγγενεῖς κακίας ἐζηλωκότες. II 111, 1 πασῶν δὲ καὶ τῶν ἄλλων ⟨κακιῶν⟩ ἐποχουμένων ὥσπερ ἵπποις ἑκάστοις λογισμῶν. II 241, 9 (ὅταν) ἀνάσχωσι. IV 246, 4 cf. V 208, 4 δι' ὑπερβολὴν κακιῶν. V 96, 14 αἱ κακίαι καταδυναστεύσασαι. V 185, 10 τῶν ἐξ ἀναρχίας κακιῶν πάντα κατέπλησαν. V 192, 14 τὰς κακίας ἐπιτείνουσι καὶ διαίρουσι πρὸς τὸ ἄμετρον. V 312, 12 ὅσα γὰρ μήτε κ. μήτε ἀπὸ κακιῶν. VI 15, 15 τὸ μηδὲν ἀντιτιθέμενα κακίαις καὶ ὧν αἱ κακίαι δημιουργοί. I 110, 29 τὸ κατόπιν πτῶμα ἀποδεχόμενος τῶν κακιῶν.

5. κ., quomodo referatur ad deum et res divinas: I 52, 11 cf. V 88, 6 ἀμέτοχος αὐτὸς (sc. ὁ θεός) ... κακίας. III 162, 4 ἐχθρὸν γὰρ θεῷ κ. III 108, 4 (ὁ θεὸς) κακίαν ὄρων ἱερῶν ἀπεληλακώς. II 249, 3 τὰ βέβαια τῆς κακίας ἐρείσματα κράτει θεοῦ διακοπῆναι. I 59, 3 τῶν ὅρων οὐρανοῦ μακρὰν κ. πεφυγάδευται. I 76, 19 ἡ δὲ κ. πεφυγάδευται θείου χοροῦ. VI 107, 2 κ. δ' ἐξ οἴκου τῆς ἀθανασίας πεφυγάδευται. I 76, 22 ὁ τύπος ὁ κακίας ἀλλότριός ἐστι θείων ἀνατολῶν. I 77, 3 ὥστε οὔτε ἐν παραδείσῳ ἡ κ. ἐστὶν οὔτε οὐχί ἐστι.

6. ad sapientom et insipientem: III 299, 21 ὁ σπουδαῖος κλῆρον ἔλαχε ψυχὴν καὶ τὰς ἀρετάς, ὥσπερ ὁ φαῦλος ἔμπαλιν σῶμα καὶ τὰς σώματος καὶ διὰ σώματος ψυχῆς κακίας. I 118, 20 ὁ γὰρ ἀστεῖος οὐδὲν λήψεται πρὸς περιουσίαν τῶν ἀπὸ κακίας. III 84, 3 γίνεται οὖν τῷ φαύλῳ ἐξ ἀστῆς μὲν κ., τὸ δὲ πάθος ἐκ παλλακῆς. I 269, 18 ὁ δὲ φαῦλος ζῶν τὸν ἐν κακίᾳ (βίον) opp. ὁ σοφὸς ... τὸν ἄφθαρτον. I 102, 14 τοῦ (φαύλου) μὲν γὰρ κέχυται ἡ κ., τοῦ (σοφοῦ) δὲ συνέσταλται. I 88, 11 ὁ γὰρ φαῦλος δεῖται τούτων ἁπάντων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἰδίας κακίας. I 235, 12 θεμέλιος γὰρ τῷ φαύλῳ κ. καὶ πάθος. II 280, 9 εἷς δ' ὢν ὁ φαῦλος πολύς ἐστι κακίαις. II 242, 14 ἀφορμὴ φαύλῳ πρὸς τὰς παρὰ φύσιν ἐνεργείας τὸ κακίας χωρίον. II 57, 1 τὰ δὲ συγγενῆ φαύλων (γεννήματα) αἱ ἀνάρμοστοι κακίαι opp. τὰ τοῦ θεοῦ αἱ ὁλόκληροι ἀρεταί. II 168, 7 δόξα τοῦ μὲν ἄφρονος τὴν κακίαν ἐπιφανεστέραν, τοῦ δὲ δικαίου τὴν ἀρετὴν εὐκλεεστέραν ἐπιφαίνει. I 286, 7 κ., ἣ ταῖς τῶν ἀφρόνων ἐνίδρυται ψυχαῖς.

7. ad animam et mentem: I 88, 15 ἐνὶ μὲν τῷ λογισμῷ διαλέγεται περὶ κτήσεως ἀρετῆς ... περὶ δὲ κακίας πλείοσι, ψυχῇ, λόγῳ, αἰσθήσεσι, σώματι. I 89, 5 ὅταν ἡ ψυχὴ τὸν ἀρετῆς βίον θνήσκῃ, τὸν δὲ κακίας ζῇ μόνον. I 88, 22 ὁ δὲ ψυχῆς θάνατος ἀρετῆς μὲν φθορά ἐστι, κακίας δὲ ἀνάληψις. III 134, 9 θάνατος δὲ ψυχῆς ὁ μετὰ κακίας ἐστὶ βίος. I 137, 12 ⟨ὁ⟩ πήξας ὅρον κακίαν, ξύλον θανάτου. I 73, 12 κακίαν δὲ τὴν ἄγονον ἐν ψυχῇ μετὰ τῆς ἡμέρου καὶ παρποτόκου φυτεύειν ἀρετῆς. V 347, 19 ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς τὰς ἀντιθέτους κακίας (ἐλαύνουσα ἡ ψυχή). III 84, 5 ψυχὴ δὲ ἐπίληπτος τίκτει κακίας. I 244, 6 ὕλῃ ... ἔγγονον ψυχῆς ἐστι κ. καὶ πάθος. I 105, 21 ψυχῆς ὑπὸ κακίας (φθορά). I 119, 11 τίνι οὖν ψυχῇ ἀποκρύπτειν καὶ ἀφανίζειν κακίαν ἐγένετο. I 165, 26 ἡ ψυχὴ κακίαν ἐκφυγοῦσα. I 174, 8 cf. II 263, 13 (ψυχὴ) πάσης οὖσα κακίας ἀμέτοχος. V 331, 10 cf. 338, 21 αἱ δ' ἐν τῇ ψυχῇ κακίαι opp. αἱ πατέρων ἀρεταί. IV 8, 14 τὰς θηριωδεστάτας κακίας τῆς ψυχῆς. I 101, 4 (ὅτε ἡ ψυχὴ) πασῶν μὲν ἠρήμωται κακιῶν. I 155, 25 (ἡ ψυχὴ) πάθεσι καὶ κακίαις μαχομένη. I 247, 12 ἄγευστον γὰρ παθῶν ἢ κακιῶν ψυχὴν εὑρεῖν σπανιώτατον. V 373, 16 (ψυχὴ) παθῶν καὶ κακιῶν ἀνάπλεως. VI 19, 9 ψυχῆς πάθη ⟨καὶ⟩ κακίαι. II 225, 11 (μονὴ) κακιῶν καὶ παθῶν τῶν κατὰ ψυχήν. I 88, 25 ψυχῆς ἐντυμβευομένης πάθεσι καὶ κακίαις ἁπάσαις. VI 5, 3 δεσπόται ... ψυχῶν δὲ κακίαι καὶ πάθη. V 362, 19 ἐκ διασπορᾶς ψυχικῆς ἣν εἰργάσατο κακία. — I 118, 2 ἀπολυτροῦται κακιῶν καὶ παθῶν διάνοια. I 133, 6 ἡ τυχοῦσα κακίας γένεσις δουλοῖ τὸν λογισμόν. I 140, 10 ταύτῃ κακίαν ἐργάσεται τὴν ἐν λόγῳ. I 100, 28 cf. 103, 2 γυμνός ἐστιν ὁ νοῦς ὁ μήτε κακίᾳ μήτε ἀρετῇ ἀμπεχόμενος. I 88, 9 εἰς δὲ ἀπόλαυσιν κακίας οὐ μόνον δεῖ πως ἔχειν τὸν νοῦν.

8. κακίας ἔργα, πράξεις, δυνάμεις et cetera reliqua: I 103, 24 πολλῶν ὄντων κακίας ἔργων. III 109, 13 κακίας ἔργα μόνης αἱ κακώσεις. V 127, 19 ζηλωταὶ μὲν τῶν ⟨κακίας⟩ ἔργων γενόμενοι. I 169, 2 ὅσα κ. ἀπεργάζεσθαι φιλεῖ. I 168, 1-3 ὡς οὔτε κ. ὢν οὔτε κατὰ κακίαν πρᾶξις. I 130, 12 τὰς κατὰ κακίαν λέγω πράξεις. I 193, 18 ἐκ νοσημάτων χαλεπῶν ἃ κακίας ἀμήχανος δύναμις προσέβαλε. I 247, 3 εἰσὶ δὲ δυνάμεις ἀμιγεῖς κακίας ὅλαι δι' ὅλων. — II 225, 16 κινεῖσθαι καὶ ἐνεργεῖν κατὰ τὴν κακίαν. III 54, 12 κακίας ἀφηγουμένης καὶ ἀντισπώσης βίᾳ. II 141, 6 cf. 263, 24. IV 232, 15 ἡ πρὸς κακίαν (ὁδός). V 83, 14 (αἱ) ἐπὶ κακίαν (ὁρμαί). III 89, 4 (ἀποικία ἡ) πρὸς κακίαν. IV 144, 16 εἰς τὴν συνήθη κακίαν ἀνέδραμον. II 240, 17 πόλεμος πρὸς κακίαν. I 208, 3 τὰ χρόνου πρεσβεῖα οἴσεται κ. IV 65, 4 cf. V 79, 21

κακίας (ἄθλα). IV 25, 3 κακίαν ... ἡττᾶσθαι οὐκ αἰσχρόν. I 250, 17 τῆς περὶ κακίαν σπουδῆς ἡττωμένης τοῦ πρὸς τὸ καλὸν πόνου. II 61, 19 πνεῦμα τὸ κακίας αἰφνίδιον. I 296, 10 φθορᾷ δὲ ἣν ἐπάγει κ. παντελεῖ. I 160, 22 ἀποθανούσης κακίας στενάζει ὁ ὁρῶν τὸν θεόν. IV 79, 2 οἱ τοῖς πονηροῖς συζῶντες ἀπομάττονταί τι τῆς ἐκείνων κακίας. V 165, 15 τὸ γὰρ μέχρι τέλους ἀναισχυντεῖν ὑπερβολὴ κακίας. IV 10, 2 τὸν πλησίον μεγέθει κακίας ὑπερβαλεῖν. I 166, 28 φυτὸν ἢ σπέρμα κακίας ἀνατεῖλαι. II 2, 24 ὑπερβάλλοντες καὶ τὸν αὐτῆς ὅρον κακίας. III 119, 9 (Ἰακὼβ) φεύγει μὲν κακίαν. I 119, 15 τούτου χάριν ἰσχύει φεύγειν κακίαν. I 122, 19 ὃν κ. κρύπτεσθαι οὐ πέφυκεν. II 234, 9 κακίας αὐτῆς λάβρῳ φορᾷ. V 179, 11 διὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτοῖς κακίαν. II 232, 5 ἔθνος ἓν ... τοσοῦτον ἐπιβῆναι κακίας. V 251, 1 διὰ τὴν τῶν τρόπων κακίας. II 260, 6 τὸν διὰ προσβολῆς κακίας φόνον. I 283, 18 εἴ τις ἐπινεμομένη κ. μηκύνεται. I 275, 4 (οἱ σοφισταὶ) τὴν ἄλλην κακίαν βλαβερώτατον διεξιόντες. I 251, 16 τοὺς πάντως ὑπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς διαφθαρησομένους κακίας ὡς οἷόν τε διασῴζειν. IV 106, 21 οὐκ εἰς ἅπαν εὐοδεῖ κ. IV 165, 4 ζώπυρον τῆς ἀρχαίας κακίας. VI 23, 1 ὅσα ... εὐόλισθα εἰς κακίαν. V 343, 6 τοῖς ἄνευ κακίας ὁρωμένοις. I 170, 8 τῷ ... ὑπὸ κακίας καταληφθέντι. I 167, 21 κακίᾳ, ἣν χρή σε ἀνὰ κράτος ἀπείργειν.

9. All: III 124, 3 ὁ Κάιν ... τὸ κακίας σύμβολον. I 268, 20 Ἠσαῦ (ὁ κακίας θιασώτης). I 113, 10 ἐπὶ τοῦ δασέος καὶ ποικίλου τὴν κακίαν Ἠσαῦ. II 224, 10 Χὰμ ἠρεμούσης κακίας ἐστὶν ὄνομα, ὁ δὲ οἰωνὸς ἤδη καὶ κινουμένης. II 251, 5 cf. 267, 5 κατασκευάζουσι μέντοι συμβολικῶς ὡσανεὶ πύργον τὸν περὶ κακίας λόγον. III 285, 1 „ἦν" γάρ φησιν „ἄμπελος ἐναντίον μου", τὸ ποθούμενον τῷ ποθοῦντι, κ. κακῷ.

κακίζειν. II 194, 1 οὓς οὐ κ. μᾶλλον ἢ οἰκτίζεσθαι χρή. IV 296, 6 ἐγκαλύπτεσθαι καὶ κ. ἑαυτούς. V 363, 2 τὰ μὲν τῆς ὑπαιτίου ζωῆς κακίζουσι. VI 4, 11 πολλὰ τῆς πρόσθεν ὀλιγωρίας ἑαυτοὺς κακίζουσιν. IV 97, 15 οἱ δὲ ... ἐκάκιζον ἑαυτούς. III 306, 9 τὸ δ' ἐστὶ κακίσαι ἑαυτήν. V 57, 21 ἐάν τις ... κακίσῃ μὲν ἑαυτὸν ὧν ἠρνήσατο. III 305, 8 ἐὰν ... αἰδεσθῶσι καὶ κακίσωσιν ἑαυτούς. II 275, 7 τὴν (διάνοιαν) μὲν κακίσας τῆς οἰήσεως. IV 188, 18 πολλὰ τὴν αὐτοῦ τέχνην κακίσας. IV 289, 11 κακίσας αὐτόν. V 374, 12 κακίσαντες μὲν αὐτοὺς τῆς πλάνης. II 238, 7 τίς ἐστιν ὅ γε μὴ παραινῶν, κακίζων, νουθετῶν. II 101, 17 κλαίει τὴν ἰδίαν κακίζων εὐχέρειαν. V 110, 23 (φρονῆς) κακίζουσα τοὺς ἀργῷ ... βίῳ σχολάζειν ἐθιζομένους. IV 264, 2 κακίζοντες μὲν ἑαυτοὺς τῆς ἀπιστίας. V 55, 21 κακιζόντων μὲν αὐτούς. IV 79, 18 οἷς (sc. δεσμώταις) ... κακίζουσιν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις αὐτούς.

κακόβουλος. V 98, 17 κακοβουλότατος ὢν (ὁ φαῦλος).

κακοδαιμονεῖν. IV 243, 20 τοῦ κ. (πηγή). I 263, 30 δι' ἃς (sc. αἰσθήσεις) ... κακοδαιμονοῦμεν. III 173, 19 ὑπολαμβάνονται μὲν εὐδαιμονεῖν, πρὸς ἀλήθειαν δὲ κακοδαιμονοῦσι. I 117, 6 ἵνα μὴ (ὦ διάνοια) κρατηθεῖσα κακοδαιμονῇς. III 198, 20 ἀδικεῖ κακοδαιμονῶν. VI 174, 26 οἱ δεσπόται τῆς εὐτυχίας ἕνεκα κακοδαιμονοῦντες. II 59, 25 εἰ γὰρ ἅπαντα πράξουσί τινες αὐτῶν ἕνεκα ..., κακοδαιμονήσουσι.

κακοδαιμονία. III 148, 1 ἐκ γὰρ εὐβουλίας καὶ εὐλογίας καὶ εὐπραξίας τὴν ἀνθρωπίνην εὐδαιμονίαν συνίστασθαι, ὥσπερ καὶ τὴν κακοδαιμονίαν ἐκ τῶν ἐναντίων. I 124, 20 (ψυχὴ) κακοδαιμονίαν τὸν ψυχῆς θάνατον εὐδαιμονίας τῆς ἀληθινῆς ζωῆς προκρίνασα. V 283, 2 ὅσους εἰς εὐδαιμονίαν ἦγαγεν ἡ τοὐναντίον εἰς κακοδαιμονίαν. III 230, 27 τῶν λεγομένων μὲν εὐδαιμόνων πρὸς ἀλήθειαν δὲ κακοδαιμονίας γεμόντων. V 376, 5 τὴν ἑτέρων κακοδαιμονίαν εὐδαιμονήσαντες. I 281, 24 ὡς ἂν τοῦ κεχαλάσθαι ... τὰ ψυχῆς μέρη κακοδαιμονίας αἴτιον. VI 168, 17 τὴν δὲ ἄγνοιαν κακοδαιμονίας αἰτίαν εἶναι. I 54, 22 τὸν ἐφήμερον ... χρόνον κακοδαιμονίας μεστόν. IV 58, 19 κακοδαιμονίας ἀπόγνωσις. VI 161, 19 οἷα διδάσκαλοι κακοδαιμονίας. V 328, 19 τοῖς μετ' αὐτὸν ἀρχὴ κακοδαιμονίας (γενόμενος). III 41, 10 ὁ δὲ τὰ τῆς ἀνθρωπίνης κακοδαιμονίας ἐζηλωκώς. II 233, 1 ἤ τινος βαρείας ἄλλης κακοδαιμονίας γεγενημένης. II 260, 15 ὧ τῆς ἀπεριγράφου καὶ ἀμέτρου κακοδαιμονίας. II 261, 3 εἰς ὅσην κακοδαιμονίας ὑπερβολὴν ἄγει.

κακοδαιμονίζειν. I 291, 2 πότε δὲ τοὺς ἄφρονας κακοδαιμονίζομεν μᾶλλον; II 18, 1 κακοδαιμονιζέσθω.

κακοδαίμων. IV 167, 3 ἀνθρώπων ἁπάντων κακοδαιμονέστατοι opp. εὐδαίμονες. I 53, 10 (βίος). V 329, 18 (ζωή). V 227, 20 (ψυχή). — V 47, 5 ὁ γὰρ ἀμνηστίαν ... αἰτούμενος οὐχ οὕτως ἐστὶ κ. I 179, 23 τὸν δὲ μὴ δυνάμενον (λόγῳ

χρῆσθαι) ἄλογόν τε καὶ κακοδαίμονα (ἀπέδειξεν). IV 8, 23 οἱ δυσαρεστήσαντες τῷ θεῷ. V 73, 17 οἰκτροὶ δὲ καὶ κακοδαίμονες ὅσοι μὴ ... V 279, 16 οἷς ... τὸ θεῖον ἔνσπονδον, ἄκρως εὐδαίμονες, οἷς δὲ ἐχθρόν, ἐσχάτως κακοδαίμονες. — VI 123, 2. 149, 2. 13. 166, 23 ὁ κ. I 276, 9 ὦ κακόδαιμον. I 285, 14 τοιοῦτος δ' ὁ φαῦλος κακοδαίμονος βίος. II 284, 21 οἱ κακοδαίμονες. II 102, 9 οἱ τούτων ἀθλιώτεροι καὶ κακοδαιμονέστεροι.. I 160, 17 (τοὺς) λέγοντας Κακοδαίμονες ἡμεῖς. V 67, 11 πάντων κακοδαιμονέστατε. V 73, 18 ὅσοι ...; κακοδαιμονέστατοι διετέλεσαν. IV 298, 10 κακοδαιμονέστατοι γένοιντ' ἄν.

κακόδουλος. VI 51, 6.

κακοήθης. IV 179, 4 (διάνοια). III 86, 13 κακόηθες φύσει κακία. III 289. 21 τὸ κακόηθες. VI 122, 22 ὡς κακοήθη

κακοικονόμος. I 215, 19.

κακομανεῖν. VI 87, 9.

κακομήχανος. I 215, 17.

κακονοεῖν. II 291, 4.

κακόνοια. IV 179, 20. VI 134, 14. 220, 13.

κακόνομος. I 215, 1 κακονομώτατος.

κακόνους. I 215, 8. III 276, 10. VI 122, 8. 162, 3.

κακοπάθεια. I 142, 25 σύμβολον ὁ βραχίων πόνου καὶ κακοπαθείας. IV 157, 10 πόνοι, κακοπάθειαι, ἡδονῶν ὑπεροψίαι. IV 108, 23 ἐν πόνοις καὶ δυσκαρτερήτοις κακοπαθείαις. I 191, 24 ἄνευ κακοπαθείας μετὰ πολλῆς εὐμαρείας. IV 66, 22 γεγύμνασμαι πολλαῖς κακοπαθείαις. V 366, 5 δαπάναις ἀφειδέσι ⟨καὶ⟩ κακοπαθείαις ἀτρύτοις. IV 295, 17 τὰς εἰς τὸν πορισμὸν κακοπαθείας ἐπελαφριζόμενοι.

κακοπαθεῖν. V 305, 4 προνοίᾳ τοῦ μὴ κ. τὸ ἀρτίγονον. V 101, 14 ἀεὶ γὰρ ἐθίζει κ. καὶ πρὸς πόνον ἀλείφει. I 191, 27 τὸν σύμπαντα οὐρανόν τε καὶ κόσμον ... θέμις εἰπεῖν κ. III 287, 27 τί κακοπαθεῖς. III 275, 26 ἐπειδὰν ... κακοπαθῇ. V 290, 5 ὅλῳ τῷ σώματι κακοπαθῶν ὑποζυγίου τρόπον. I 218, 2 (οἱ γεωπόνοι) κακοπαθοῦντες.

κακοπολιτεία. I 59, 23. II 104, 13. V 322, 18 (ὀχλοκρατία). III 182, 19 πόλεμος, ἀνομία, κακοπολιτεῖαι κτλ.

κακοπραγεῖν. V 302, 5.

κακοπραγία. II 125, 17 μήθ' ὑπὸ νόσου μήθ' ὑπὸ γήρως μήθ' ὑπ' ἄλλης κακοπραγίας. II 306, 16 (αἰτίαι) ἀνθρώποις κακοπραγίας καὶ τοὐναντίον εὐδαιμονίας. V 195, 10 μεγάλην ὡς ἐν κακοπραγίαις νομίζοντες ἐπιτυχίαν. VI 125, 19 τὰς ἑτέρων εὐτυχίας ἰδίας ὑπελάμβανον εἶναι κακοπραγίας. IV 54, 18 τὰς μὲν κακοπραγίας ἀπεδίδρασκε, ταῖς δ' εὐτυχίαις ἐφήδρευεν. IV 278, 17 τῶν εὖ πραττόντων καὶ τῶν ἐν κακοπραγίαις. II 67, 4 τῶν ... φυτῶν τε καὶ ζῴων οὔτε αἱ εὐφορίαι ἐπαινεταὶ οὔθ' αἱ κακοπραγίαι ψεκταί. IV 15, 18 πέρας μὲν κακοπραγιῶν ὁ θάνατος. I 52, 24 καὶ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον ἀπολαῦσαί τινος κακοπραγίας. I 178, 13 ἐπειδὰν δὲ ἀβούλητος κ. συμβῇ. I 213, 10 ἵνα ... ἀβούλητον ἐμπορεύσῃ, κακοπραγίαν. I 178, 20 εἰργασάμεθά σοι κακοπραγίαν. I 249, 14 εἴ τις ἔμπορος ... ἐπαλλήλοις κακοπραγίαις χρῆται. I 290, 23 πόσῃ τινὶ χρήσεσθαι κακοπραγίᾳ. II 15, 1 μεγάλαις ἐξ ἀνάγκης κακοπραγίαις χρῆται. II 110, 11 μεγάλα κλαίει τὴν ἰδίαν κακοπραγίαν ὁ δείλαιος. II 231, 7 ἐπὶ ταῖς κακοπραγίαις συνάχθεσθαι. III 75, 7 διὰ τὰς κακοπραγίας, αἷς τοὺς ... ἥρωάς τε καὶ ἡμιθέους λόγος ἔχει χρήσασθαι. III 225, 12 τοῖς κεχρημένοις ταῖς τοιαύταις κακοπραγίαις. IV 89, 14 εὑρίσκουσι δεινὰς κακοπραγίας. IV 101, 19 ταῖς τῶν ἀδελφῶν κακοπραγίαις οὐ σωφρονισθείς. IV 107, 23 ὃς προὔλεγε τὰς συμβησομένας τῷ υἱῷ κακοπραγίας. IV 238, 12 ἐξ ἀναρχίας. V 117, 7 ὑπομιμνήσκειν κακοπραγιῶν. V 196, 11 ἐν ταῖς ἴσαις κακοπραγίαις ἐξετάζεσθαι. V 255, 11 κακοπραγίαις ἀθλίων ἀνθρώπων ἐπεμβαίνοντες. V 371, 12 ἐν εἴδει δὲ παροιμίας θήσονται τὰς ... κακοπραγίας. V 375, 18 οἵτινες κακοπραγίαις τοῦ ἔθνους ἐφήδοντο. VI 142, 2 μηδὲν ἄκος τῶν τοσούτων κακοπραγιῶν ἀνευρεῖν δυνάμενοι. VI 147, 14 εἶτά τις εὐφορία γίνεται κακοπραγιῶν αὐτῷ. VI 148, 12 τὰς τῶν ἀρχαίων κακοπραγιῶν ὑπομνήσεις. VI 150, 20 ταῖς ἐναύλαις μνήμαις τῶν κακοπραγιῶν διακναιόμενος. VI 151, 22 οὐκ ἔστιν ὅρος οὗτος τῶν ἐμῶν κακοπραγιῶν. VI 153, 12 μαντικώτατον γὰρ ἡ ἑκάστου ψυχὴ καὶ μάλιστα τῶν ἐν κακοπραγίαις. VI 178, 17 κατὰ μαντείαν τῶν ἐξαπιναίων κακοπραγιῶν. VI 181, 6 ὑπὲρ τοῦ πάντα τρόπον ἐμφορεῖσθαι τῶν ἐπὶ τῷ ἔθνει κακοπραγιῶν. VI 190, 9 ἐθάδες γεγόναμεν ἤδη κακοπραγιῶν.

κακός. II 285, 15 κακοὶ νομισθέντες οἱ πρὸς ἀλήθειαν ἀγαθοί. III 303, 11 (ἀμοιβαί). V 218, 18 (ἄνδρες). III 142, 28 ἀπιστία. VI 130, 25 ἀπραξία. I 102, 22 προσθεὶς τῷ κακῷ βουλήματι κακὸν ... ἀποτέλεσμα. V 74, 2. 161, 8 (γεωργός). II 39, 5 γνῶμαι. II 45, 1 (δαίμονες). I 157, 16 (δεσπόται). III 305, 19. IV 50, 15. V 229, 21. 235, 3 (δοῦλοι). V 228, 16 ἐπιθυμία. III 228, 2 ὀρφανῶν παίδων ἐπίτροποι. II 12, 13 (ἔργα). II 282, 15

(ἑρμηνεύς). V 305, 9 (ἐφεδρεία). IV 69, 8 (θεράποντες). VI 7, 4 κριταί. III 65, 23 (λιμός). II 290, 16 μάντιν γενέσθαι κακὸν κακῶν. I 154, 22 (νίκη). III 237, 1 (οἰκήτορες). I 27, 15. IV 4, 13 (σύμβουλος). I 89, 10. 128, 16. 269, 15 (σύνδετος). V 367, 17 τροφαί. IV 96, 17. VI 173, 16 (ὑπηρεσίαι).

τὸ κακόν, κακόν absol. IV 307, 7 cf. 33, 12. VI 24, 8 θεὸς ... μόνων ἀγαθῶν αἴτιος, κακοῦ δ' οὐδενός. V 320, 7 κυοφορεῖ δίδυμα ἡ ψυχή, κ. ... καὶ ἀγαθόν. V 234, 1 μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν ἀγαθοῦ τε καὶ κακοῦ. IV 301, 12 τὸ δ' ἐναντίον ἀγαθῷ κ. II 8, 13 φύσει δὲ μάχεται ἀγαθῷ κ. I 203, 11 τὰς γὰρ μαχομένας δύο φύσεις ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ. III 163, 6 ἀγαθὸν γὰρ οὐκ ἐθέλει κακῷ συνέρχεσθαι. I 101, 2 ἐσθήματα ψυχῆς ... τῆς μὲν σπουδαίας τὸ ἀγαθόν, τῆς δὲ φαύλης τὸ κ. I 256, 7 ὑπεκστάντος ἀγαθοῦ τὸ ἐφεδρεῦον κ. ἐπεισέρχεται. III 41, 5 τὸ φυγεῖν τὸ κ. τῷ τἀγαθὸν ἐλέσθαι ... ὅμοιον. II 297, 3 ὁ νοῦς τοτὲ μὲν τἀγαθόν, τοτὲ δ' αὖ τὸ κ. ἀποστρεφόμενος. III 89, 7 τοῦ θνητοῦ, ᾧ τὸ κ. οἰκεῖον opp. τὸ ἀγαθόν. II 226, 3 ἀνώνυμον καὶ δυσώνυμον opp. τὸ ἀγαθὸν ὀνομαστόν. I 100, 30. 103, 10. III 89, 6. V 329, 14 (κ. coni. ἀγαθόν). IV 91, 1 τοῦτο ἀγαθόν, κ. ἐκεῖνο. I 204, 1 cf. III 22, 19 ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ γένεσις. III 122, 24 τὸ δὲ κ. καὶ ἡ κακία ὁ θάνατος opp. τὸ μὲν ἀγαθὸν καὶ ἡ ἀρετή ἐστιν ἡ ζωή. III 123, 20 τὸ δὲ κ. ἐνταυθοῖ καταμένει opp. τὸ ἀγαθὸν ἀνώφοιτόν ἐστι. I 88, 2 σπάνιόν ἐστι τἀγαθόν, τὸ δὲ κ. πολύχουν. IV 247, 4 οὔτ' ἀγαθὸν ὑπερβάλλον οὔτε μέγιστον κ. οἴεται δεῖν ἐπισκιάζεσθαι. III 71, 11 ἀπαθῆ τὰ ἀγαθὰ κακοῦ. II 246, 20 δοῦλον τὸ ἀγαθὸν κακοῦ. II 228, 14 ἀκοινώνητον ... κακῷ τὸ ἀγαθόν. III 119, 6 τὸ ... συνδιατρίβειν κακῷ βλαβερώτατον (opp. τὸ δὲ ἀγαθῷ). III 196, 9 ἢ τέλειον ἀγαθὸν ἢ τέλειον κ. III 99, 1 μέγιστον (φιλαυτία opp. ἀγαθὸν τέλειον θεοσέβεια). II 7, 2 ἐπιθυμίαν ἐλπίδος ἀντικαταλλαξάμενος, ἀγαθοῦ τελείου μέγιστον κ. V 352, 4 δυοῖν (παθῶν) δὲ περὶ τὸ κ. παρὸν ἢ προσδοκώμενον opp. τὸ ἀγαθὸν ἐνεστὸς ἢ μέλλον. II 49, 15 οὐκ ἀγαθόν, ἀλλὰ καὶ μέγιστον κ., τὰ χρήματα, τὴν δόξαν, τὴν σωμάτων δύναμιν (κρίνειν). IV 89, 15 κ. προσδοκήσαντες ἀγαθοῖς ἐνέτυχον. III 303, 25 opp. ἀόρατον ... καλόν. — κ. dicuntur: V 106, 17. 248, 7. 317, 5 cf. II 296, 26 (ἀλαζονεία). V 219, 15 (ἀμαθία Eurip). V 231, 15 (ἀπληστία). V 352, 1 τὸ ἀποθνῄσκειν. III 105, 21. 123, 11 (ἀσέβεια, μέγιστον vel ἀτελεύτητον κ.). II 105, 4 (αὐθάδεια). III 151, 17 βαρύτατον ... ψυχῇ τὸ ἀφύλακτον. I 298, 4 ἀφροσύνη (ἀθάνατον κ.). II 174, 3 (ἀκρότατον, ἀφροσύνη). II 154, 6 cf. III 180, 6 (δεισιδαιμονία). IV 161, 13. VI 16, 6. 33, 3 (δουλεία, μέγιστον, αἴσχιστον). II 81, 3 ἡδὺ κ. τὸ εἱρκτοφυλακεῖν. IV 167, 19. (ἔνδεια). V 238, 22 (ἐπιθυμία). II 115, 17 τὸ δὲ τῆς ἡδονῆς κ. III 190, 5 ἥμισυ ... κακοῦ ἡσυχία. II 216, 5 κουφότερον κ. πηρώσεως (θάνατος). VI 198, 27 θανάτου χεῖρον κ. IV 190, 11 sq. διὰ λαγνείας καὶ ἀκολασίας, μεγάλου κακοῦ, πρὸς μεῖζον κ., ἀσέβειαν, ἄγειν. III 283, 4 δίψης κουφότερόν ἐστι κ. ὁ λιμός οὗτος. VI 191, 2 νεότης ... κ. δύσμαχον. IV 31, 11 (θηλεία νόσος) κ. δύσμαχον. IV 188, 12 (οἴησις). III 291, 20 (οἰνοφλυγία). III 287, 15 ὀργὴ θεοῦ. V 160, 11 τὸ παιδεραστεῖν. IV 166, 13 (πεῖνα). I 208, 2 (συνεχὴς σεισμός), βαρύταιον κ. ψυχῆς. I 180, 18. III 281, 13 (τῦφος). IV 75, 21 ὑπόκρισις. V 80, 20 (φιλαυτία). IV 256, 15 οἰκτρὸν κ. (χηρεία). — VI 197, 9 (ἄηθες). IV 160, 20 ἀνέλπιστον (opp. τὸ προσδοκηθέν). VI 189, 25 ἀπροσδόκητον. V 49, 23 βλαβερώτατον. VI 147, 12 διπλοῦν. V 94, 20 διττόν. I 124, 25 δύσθετον. II 184, 24. III 175, 24. IV 177, 6 θελητον. IV 204, 5 θελητον ἢ ἀνθρώπειον. IV 129, 19 καινὸν κ. ἀργαλεώτερον τῶν προτέρων. II 2, 24 ἰσοστάσιον. II 300, 8. IV 64, 18. 66, 15. V 303, 3. VI 143, 20. 149, 26 κουφότερον. V 365, 18 κουφότατον. V 117, 8 (μέγα). II 18, 12 μέγιστον. IV 94, 11 ὅμοιον. IV 79, 6 πάμφυρτον καὶ παμμίαρον. VI 62, 11 πάνδημον. III 291, 23 παροίνιον, παράληρον, ἀνίατον. III 143, 8 πολύανδρον. II 237, 16 (πολύθεον). III 134, 17 πολυμιγές, πολύανδρον, πολύθεον, ἄθεον. II 175, 4 πολύχουν, πολυφορώτατον. II 201, 12 τὸ ... πρότερον κ. ἔλαττον. V 350, 4 τὸ συγγεγεννημένον ἀδελφὸν κ. V 273, 6 σύντροφον. VI 197, 15 τοιοῦτον ὄψονται κ. II 296, 25 ὑπέραυχον. III 279, 18 ὑπερωκεάνιον, μετακόσμιον, καινόν. VI 175, 14 φθοροποιόν. — VI 177, 12 τί γὰρ ἂν εἴη δούλῳ βαρύτερον κ. III 290, 28 cf. IV 258, 15. VI 192, 10. 215, 15 τί γὰρ ἂν εἴη μεῖζον κ. — I 25, 18 κ. δ' ἡ κακία καὶ αἱ κατὰ κακίαν ἐνέργειαι. III 125, 21 ἡ κακοῦ φύσις μακρὰν ἀπελήλαται χοροῦ θείου. III 46, 21. IV 33, 8. 64, 8. 214, 2. VI 215, 17 (ἀπαθὴς) παντὸς κακοῦ. I 25, 18 ἀνυπαίτιον εἶναι κακοῦ τὸν πατέρα. I 25, 4 νοῦς αὐτὸς (ἀστὴρ)

ἕκαστος, ... παντὸς ἀνεπίδεκτος κακοῦ. II 263, 29 cf. 260, 10 κακοῦ οὐδενὸς (ὁ θεὸς αἴτιος). V 99, 19 (θεὸς) παντὸς μὲν ἀμέτοχος κακοῦ. VI 173, 25 κακοῦ γὰρ οὐχ ὅτι θεὸς ... γίνεται μηνυτής. IV 57, 14 ὁ σπουδαῖος οὐδενὶ μὲν αἴτιος γίνεται κακοῦ. I 178, 15 cf. V 313, 2 τὰ δ' οὐδενὸς αἴτια κακοῦ. III 123, 18 τὰ δὲ περίγεια κακῷ (ἀπονεμηθῆναι). III 184, 12 ἡ ... παρουσία τοῦ κακοῦ λύπην, ἡ δὲ προσδοκία φόβον ἐγέννησεν. III 152, 3 ἡλίκον ἐστὶ κ. τὰ ἁμαρτήματα τοῦ νοῦ καὶ τῆς αἰσθήσεως μὴ ἐπέχειν. I 285, 17 ἀνάγκη γὰρ ἢ παρεῖναί τι κ. ἢ μέλλειν γε τῷ τοιούτῳ. V 272, 14 τὸ γὰρ ἑτέρου κ. εὖ πως ὁ πλησίον ἀναμάττεσθαι φιλεῖ. IV 152, 14 cf. VI 57, 18 τὸ τοῦ πλησίον κ. V 215, 1 τοῦ κακοῦ λαβόντα τὴν αἴσθησιν. IV 301, 14 τὸ κ. μήπω μὲν εἰσψκισμένον. VI 77, 2 λύειν ἐθέλειν κακοῦ. V 195, 15 διέβαινε τὸ κ. καὶ ἐπὶ τοὺς γειτνιῶντας. IV 79, 14 τί κ. οὐ πάσχοντες. V 297, 3 τί κ. παρέλιπον οἱ Αἰγύπτιοι. V 352, 6 τὴν δὲ τοῦ κακοῦ μόνην (συζυγίαν). II 58, 14 πρὸς τῷ μηδὲν ἐπεξεργάσασθαι κ. I 291, 29 πῶς γὰρ οὐ κ. ἀπευκτόν. II 310, 15 μηδὲν ... κ. πείσεσθαι. II 249, 8. IV 148, 7 λωφήσαντος τοῦ κακοῦ.

τὰ κακά, κακά absol. I 94, 15 cf. VI 24, 4 εἴτε ὡς ἀγαθὰ εἴτε ὡς ἀδιάφορα ἢ ὡς κακά. I 25, 8. 54, 16. 179, 3. 10. II 9, 12. 67, 14. 238, 20. 239, 6. 263, 18. 266, 27. 279, 26. III 67, 7. 68, 7. 88, 16. 124, 29. 31. IV 4, 16. 6, 3. 54, 18. 58, 19. 63, 21. 82, 8. 155, 9. 156, 13. 179, 16. 201, 11. V 47, 17. 137, 5. 198, 3. 365, 23 (κ. coni. vel opp. ἀγαθά). II 152, 16 cf. III 18, 12 ἀντὶ κακῶν ἀγαθά. I 124, 18 ἀνθ' οἵων ἀγαθῶν οἷα ᾔρησαι κ.; II 20, 14 κ. ἀγαθῶν ... ἀντικαταλλάττεσθαι. V 229, 15 (ζηλωταὶ) μεγίστων κακῶν ὡς εὐδαιμονικωτάτων ἀγαθῶν. V 351, 12 ὁ πρῶτος ... κ. ἀγαθοῖς ἐπιτειχίσας. IV 106, 14 ἀγαθὰ κακοῖς ἀμειψάμενοι. II 206, 9 τὰ δίκαια καὶ κοινῶς ἀγαθὰ τῇ τῶν ἀδίκων καὶ κακῶν παραθέσει. V 55, 8 ἀμιγῆ κακῶν τὰ ἀγαθά. I 213, 7 ἀπατηθεὶς καὶ συναινέσας κακοῖς μεγίστοις ὡς ὑπερβάλλουσιν ἀγαθοῖς. I 251, 10 μηδενὸς ... ἀμυθήτῳ πλήθει κακῶν ἀντιρρέψαι δυνηθέντος ἀγαθοῦ. — I 136, 13. sq. cf. 137, 2. III 126, 15 εἰσὶ γὰρ ὥσπερ ἀγαθῶν οὕτω καὶ κακῶν παρὰ τῷ θεῷ θησαυροί. I 286, 4 cf. III 126, 21. 127, 15 οὐ γὰρ ... τὸν θεὸν αἴτιον κακῶν. I 191, 12 cf. III 295, 18 (ὁ θεὸς) ἀκοινώνητος κακῶν. II 264, 15 τὰς πηγὰς τῶν ἀεννάων αὐτοῦ (sc. θεοῦ) χαρίτων ἀμιγεῖς κακῶν. V 15, 20 ἀγαθῶν εἶναι καὶ κακῶν αἴτια. IV 240, 19 μυρίων αἴτια κακῶν. III 304, 22 ἀρχὴν μὲν ἀγαθῶν, ἀναρχίαν δὲ κακῶν εἶναι αἰτίαν. II 302, 12 μυρίοις τὰ λεγόμενα ἀγαθὰ ... κακῶν ἀνηκέστων γέγονεν αἴτια. IV 126, 11 (αἱ ὁρμαὶ) αἱ ἀγαθῶν αἴτιαι καὶ κακῶν. V 228, 17 cf. 295, 5 ἐπιθυμία ... ἁπάντων πηγὴ τῶν κακῶν. II 40, 7 τὴν ... ἀρχὴν κακῶν ἁπάντων ἡδονήν. II 116, 17 τὴν ἐθάδα ἡδονήν, πηγὴν ἀεννάων κακῶν. IV 89, 13 αἱ (εὐτυχίαι) δ' ἀρχαὶ μεγάλων κακῶν εἰσι. IV 97, 17 τἀδίκημα τῶν παρόντων ἐστὶ κακῶν αἴτιον. III 37, 21 ἀδικίαν ..., στάσεως καὶ κακῶν ἀρχήν. VI 159, 1 ἡλίκα κ. ἐξ ἀναρχίας φύεται. V 132, 10 τῶν ἐξ ἐνδείας καὶ λιμοῦ κακῶν. V 30, 17 τὸ δ' ἄνισον πηγὴ κακῶν. II 215, 10 δημιουργὸς κακῶν ἡ μέθη ... ἀγαθῶν τὸ νηφάλιον. IV 270, 6 τῦφος καὶ πολλῶν ἄλλων κακῶν δημιουργός ἐστιν. V 157, 11 φιλονεικίαι φορὰς ἀμυθήτους ἀπάγουσαι κακῶν. VI 183, 14 πολυτρόπων αἴτιαι κακῶν αἱ πολυψηφίαι. II 168, 6 χρήματα αἴτια ... κακῷ ... κακῶν opp. ἀγαθῶν ⟨ἀγαθῷ⟩. VI 136, 23 ὕβρις ..., ἡ πάντων κακῶν ἀρχή. II 232, 16 κακῶν αἴτιον τὸ ὁμόγλωττον. II 144, 12 κακῶν καὶ βεβήλων γένεσις ἡ φθαρτή. — VI 56, 11 cf. 132, 9. 180, 15 αἱ πολύτροποι τῶν κακῶν ἰδέαι. III 228, 16 cf. IV 106, 23 λύπαις ἢ φόβοις ἢ τισιν ἄλλοις κακοῖς. I 123, 10 cf. 297, 10. III 65, 2. 301, 3. IV 172, 10. 197, 9. V 367, 6 πολέμων καὶ κακῶν ὅσα πόλεμος ἐργάζεται. V 97, 20 τῶν περὶ σῶμα κακῶν καὶ τῶν ἐκτός. II 258, 15 (τὰ) πρὸς τὰ ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ καὶ ἀέρι (κ.). III 54, 7 τὸ θνητῶν καὶ κακῶν χωρίον (γῆ). V 329, 15 τὰ μὲν ψευδῆ καὶ αἰσχρὰ καὶ κ. VI 192, 24 κ. καὶ πράγματα παρέχουσι. I 118, 2 n. ἀπολυτροῦται κακῶν (κακιῶν Mang. et Cohn) καὶ παθῶν διάνοια. — κ. dicuntur: IV 297, 10 πρὸς ἀκρασίας καὶ λαγνείας βεβαίωσιν, αἰσχίστων κακῶν. VI 155, 15 τῷ μεγίστῳ τῶν κακῶν, ἀμαθίᾳ. V 161, 5 τῶν μεγίστων κακῶν, ἀνανδρίας καὶ μαλακίας, ὑφηγητής. I 290, 20 ἀναρχίᾳ καὶ ἀνομίᾳ, κακοῖς μεγίστοις. V 368, 1 τὸ κουφότατον ... τῶν κακῶν, ἀπορία. I 59, 12 δυσὶ κακοῖς, ἀργίᾳ καὶ κόρῳ χρώμενοι. VI 39, 15 cf. V 365, 2 κακῶν τὸ βαρύτατον (δουλεία). V 109, 16 ὁ θάνατος, ἡ κακῶν ἁπάντων ἀπαλλαγή. V 88, 14 (κλοπαὶ καὶ ἱεροσυλίαι etc.) ἤ τι τῶν ὁμοιοτρόπων κακῶν. V 136, 14 (λιμὸς) τὸ πάντων ἀφορητότατον κακῶν. IV 145, 10 τοῖς θηλάτοις κακοῖς, λιμῷ τε καὶ λοιμῷ. III 185, 10 τὸ ἀπε-

χθέστατον ψυχῆς κακῶν (λύπη). III 250, 20 (μεγαλαυχία), τὸ κακῶν θεομισέστατον. I 184, 11 κακῶν ψυχῆς τὸ μέγιστον (οἴησις). V 316, 16 ὑπεροψίας καὶ ἀλαζονείας, ἀργαλεωτάτων καὶ ἐπαχθεστάτων κακῶν. V 151, 1 τὸ κακῶν ἀργαλεώτατον, ὁ μισόκαλος φθόνος. — IV 187, 18 (Αἰγυπτιακά). II 121, 18 ἄληστα. V 105, 12 (ἀλλότρια). II 231, 28. IV 57, 11. 73, 21. 269, 12. V 46, 22. VI 19, 13 (ἀμύθητα). II 232, 23 κακῶν ἀμυθήτων καὶ μεγάλων (συμφωνία). III 181, 8. VI 120, 7. 139, 18. 152, 14 (ἀνήκεστα). VI 25, 21 (ἀνίατα). V 352, 20 ἀνιαρά. IV 106, 25 (ἀπροσδόκητα). IV 122, 10 (ἀργαλεώτερα). I 72, 10 ἐξ ἀφθόνων καὶ πλουσίων κακῶν συνέστηκεν (ἡμῶν τὸ γένος). IV 161, 16 (ἄφικτα). II 234, 3 βαρύτατον κακῶν καὶ σχεδὸν ἀνίατον. V 89, 6 διπλάσια. I 188, 19 cf. II 233, 20 (ἑκούσια καὶ ἀκούσια). IV 193, 1 (ἐμφύλια). III 62, 17. IV 238, 4 (ἡδέα). VI 209, 7 (θεήλατα). I 252, 17. V 352, 12 (ἴδια). I 214, 9. II 16, 26 μέγιστα. II 101, 10. IV 193, 4. V 99, 9. 12. VI 210, 5 (μυρία). VI 148, 11 (νεώτερα). IV 148, 20 (οἰκεῖα). IV 21, 5 ὁμολογούμενα. I 279, 17 (παρεστῶτα). I 231, 9. IV 45, 6. V 68, 15 (παρόντα, προσδοκώμενα). II 280, 18 πολλὰ καὶ συνήθη. III 62, 9 τὰ σύμφυτα κ. τοῦ γένους ἡμῶν. V 75, 21 (σφοδρὰ καὶ ἀνίατα). IV 302, 24 (τυχόντα). V 157, 16 χαλεπὰ ... καὶ δυσίατα. — V 368, 16 τὰ γὰρ ἐλάττω φυγῇ μειζόνων αἱρετά. IV 149, 5 τῶν πρότερον κακῶν μεῖζον. — I 117, 21 τῶν ταπεινὴν καὶ χαμαίζηλον ἀπεργαζομένων τὴν ψυχὴν κακῶν. I 286, 9 ὅταν μέντοι διώσηται τὰ κ. II 20, 16 μὴ προΐεσθαι τὰ κ. ὑπὲρ κτήσεως τῶν ἀμεινόνων. II 91, 25 περὶ τῶν ἰδίων κακῶν ... φιλοσοφεῖν. II 232, 27 τὸ ἀδιεξήγητον τῶν κακῶν πλῆθος. II 243, 30 πᾶς ἄφρων .... τὰ δὲ κ. ζητῶν ἀνευρίσκει. II 264, 8 ἡ τῶν κακῶν μοῖρα ἀγγέλοις ἐπιτέτραπται. III 81, 6 ἡσυχία ... τὰ κ. χρῆσθαι λυσιτελές. III 190, 8 τὸ γὰρ ἐκτραγῳδεῖν καὶ ἐπικομπάζειν τὰ κ. διπλοῦν ἁμάρτημα. III 283, 9. V 154, 4 ἡ δὲ τῶν κακῶν ἀνιαροτάτη φορά. IV 51, 3 τῶν κατὰ τὸν βίον ἁπάντων καὶ μάλιστα κακῶν (τελευτή). IV 101, 18 ὃς τὰ δευτερεῖα τῶν κακῶν ἤρατο. IV 109, 22 εἰς ἔννοιαν ἐλθεῖν τῶν κακῶν. IV 120, 3 τὰ κ. καλῶς ἀπαγγέλλειν. IV 136, 8 τοῖς κακοῖς οὐ κακωθήσεσθε. IV 161, 10 τῷ μεγέθει τῶν κακῶν ἀπειρηκότες. V 47, 23 τῇ δὲ φυγῇ τῶν κακῶν. V 127, 18 ἵνα ... τοῖς ἑτέρων σωφρονισθῶσι κακοῖς. V 154, 16 τῶν παραπλησίων κακῶν ἀμοιροῦσιν. V 300, 9 ἐπὶ τοῖς τοῦ πλησίον κακοῖς VI 118, 15 γειτόνων γὰρ ἅπτεσθαι φιλεῖ τὰ κ. πρώτων. VI 179, 3 ἀγνοίᾳ τῶν κατασκηψάντων κακῶν. VI 204, 24 ὑπὸ κάρου τῶν ἀθρόων κατασκηψάντων κακῶν. — I 81, 10 ἵνα μὴ γένηται ἐν ὠδῖνι κακῶν ἡ ψυχή. I 137, 27 (ψυχὴ) ἀναπείσασα κακῶν ἀρετὴν ἀλλάξαι. I 151, 24 κακῶν ἡμῶν τὰς ψυχὰς ἱλάσκεται. I 152, 14 ὥσπερ ἰατρὸν κακῶν. I 152, 16. 23 ὅσα περιέχει κακῶν ἀπαλλαγήν. I 275, 15 ζωπυρηθέντων κακῶν. I 290, 8 (μετουσία ἢ προσδοκία) κακῶν. II 85, 24 διάνοια χήρα καὶ ἐρήμη κακῶν. II 117, 10 μηδέποτ' εἰς κακῶν παρέλθῃς ἅμιλλαν. II 119, 17 εἴ τις ἀποπίπτοι κακῶν. II 194, 21 τὰ ἀκούσια ἡμίσεα κακῶν. II 224, 3 γῆν καὶ θάλατταν ... ἀναπιμπλάντας κακῶν. II 232, 11 ἀπαθεῖς κακῶν. II 246, 28 τοῦτο μόνον ὡς ἐν κακοῖς τεθησαυρισμένος κειμήλιον. III 5, 4 καθ' ἱκεσίαν κακῶν ἀποτροπῆς. III 67, 10 (δευτέρα γενεὰ ψυχῆς) ἥτις ... κακοῖς ἄρχεται συζῆν. III 67, 15 ὑπ' εὐφορίας ἀεὶ κακῶν. III 78, 20 κατὰ ἀντίταξιν καὶ ὑφαίρεσιν κακῶν. III 131, 16 (ἀποτροπὴ) κακῶν. III 137, 21 εἰς τὸν ἔρημον κακῶν εὐσεβῶν χῶρον. III 189, 5 τὴν ... γέμουσαν κακῶν ἀδικίαν. VI 7, 4 ὅσα οἱ πολλοὶ κ. νομίζουσι. IV 11, 9 τηλικούτων ἐπιρραξάντων κακῶν. IV 22, 20 παντοίων κακῶν ἀναπλήσας αὐτοῦ σῶμα καὶ ψυχὴν ὁσιάτων. IV 57, 23 μετὰ μυρίων ὅσων κακῶν ἃ ὀρῶσι καὶ πάσχουσι οἱ ἐν ταῖς ἡγεμονίαις. IV 81, 9 κακῶν ἄγγελος. IV 144, 17 ὧν τέως ὑπέμειναν κακῶν. IV 155, 7 ὧν ἕτεροι κακῶν ὑπέμενον. V 14, 14 ὅτι διδάσκαλον κακῶν ἐγένετο. V 68, 21 κακῶν τινων φυγὴν αἰτούμενος. V 138, 22 πειραθῆναι κακῶν. V 151, 10 καθαρᾶς καὶ ἀμιγοῦς κακῶν ζωῆς. V 236, 21 (πεῖρα) κακῶν. V 328, 6 εἰς κακῶν ὀδυνηροτάτων ἀντίληψιν. V 357, 7 φορὰς μεγάλων ἐξευμαρίζειν κακῶν. V 367, 22 πρὸς ἀμέτρων καὶ ἀπαύστων κακῶν μετουσίαν. VI 16, 2 ὀϊ' ὑπερβολὰς κακῶν. VI 124, 6 κακῶν εὑρεταί. VI 128, 18 καινοτέραις ἀεὶ κακῶν προσθήκαις. VI 153, 17 ἐν συγκρίσει κακῶν. VI 171, 4 κακῶν (λήθη). VI 174, 8 κ. ἐπὶ κακοῖς ἀμύθητα. VI 219, 4 πηγὰς ἀνατέμνεις ἀθρόων κακῶν. — All: III 155, 17 ἑρμηνεύεται δὲ Βαρὰδ μὲν ἐν κακοῖς.

κακός, κακοί. III 285, 1 κακία κακῷ (ἐναντίον). III 237, 12 κακοὶ δὲ τοὺς ἐν Ἅιδου μυχοὺς (ἔλαχον οἰκεῖν). III 281, 12 βαθὺ μὲν σκότος κακοῖς opp.

ἀγαθοί. II 261, 1 ἀπορία καὶ ἀσθένεια κακοῖς λυσιτελές

κάκιστος. IV 303, 13 (ἄνθρωποι). III 119, 2 τὸ μυθικὸν πλάσμα. III 119, 1 τὸ κάκιστον καὶ τὸ ἄριστον. II 228, 11 (οἱ κάκιστοι).

κακῶς. I 271, 13. 26. II 118, 24. 150, 20. III 190, 18. 224, 7. V 179, 15. 201, 8. 210, 6. 296, 17. VI 143, 1.

κακοτεχνεῖν. II 244, 1 τὰ ἐκ τοῦ κ. τέλεια γυμνάσματα. V 165, 8 ἄν τις συκοφάντης ἢ κακοτεχνῶν. III 190, 24 ὅσα λόγῳ κακοτεχνοῦντες συνύφηναν. II 126, 22 μηδεὶς ... τῶν κακοτεχνούντων. II 232, 17 τοὺς δὴ ταῦτα συντιθέντας καὶ κακοτεχνοῦντας. V 254, 1 μηδὲν ἐπὶ βλάβῃ τῶν ὠνουμένων κακοτεχνοῦντας.

κακοτεχνία. III 101, 7. 182, 10. 227, 24. V 178, 15. 219, 20.

κακότεχνος. I 214, 18 (φιλήδονος). I 262, 16. VI 57, 13 κακοτέχνως.

κακοῦν. VI 138, 8 ἐπενόει κ. ἡμᾶς. V 205, 11 ὃν ἴσως ἠῦχετο κ. ἀεὶ δύνασθαι. III 19, 4 τὰ περιοδυνῶντα τὰς κόρας καὶ κακοῦντα. III 94, 5 τοῖς ἑαυτοὺς κακοῦσι. V 363, 20 τοῦ μὲν κακῶσαι χάριν. III 108, 7 τὸ μὲν „ἐκάκωσε“ ἴσον ἐστὶ τῷ ἐπαίδευσε. V 118, 4 ἐπιμανέντες γυναῖξιν ἑτέραις τὰς προτέρας ἐκάκωσαν. III 190, 11 οὐχ ὑβριοῦσι καὶ κακώσουσι.

κακοῦσθαι. I 151, 25 δοκοῦμεν κ. III 109, 12 ἆρ' ὑπό τινος ἔστιν ἄλλου κ.; V 178, 3 ὁ νοῦς ... κακούμενος πάσας κακώσεις. II 239, 11 οὔτε κακούμενος ἐκάμφθην. III 62, 4 (ὁ θεὸς διακρίνει) τὸ κακούμενον ἀπὸ τοῦ κακοῦντος. IV 243, 5 ἀρετὴ ... κακουμένη. III 109, 19 τὴν Ἄγαρ κακουμένην ὑπὸ Σάρρας. V 195, 9 ὡς ἐν τοῖς ἑτέρων σώμασιν αὐτοὶ κακούμενοι. IV 136, 20 κακουμένων γὰρ ἐκ πολλοῦ. IV 136, 8 τοῖς κακοῖς οὐ κακωθήσεσθε. II 81, 1 κακωθεῖσα ... ἔλεον εὑρήσεις (sc. ἡ ψυχή). III 110, 14 (Ἄγαρ) κακωθεῖσα. II 43, 23 cf. VI 178, 19 οὐκ ἀέρος κακωθέντος. V 118, 12 ἐκ τῆς διὰ τοὺς νέους ἔρωτας κακωθείσης. V 140, 17 οἱ ἀπόγονοι μυρία κακωθέντες ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων. V 363, 7 τὸν νοῦν ... πλανηθέντα καὶ κακωθέντα. II 12, 14 κακωθέντες ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν.

κακοῦργος. II 80, 15. III 25, 12. V 19, 14. VI 133, 25.

κάκωσις. III 105, 7 νουθεσία, ὃ ἑτέρῳ ὀνόματι κάκωσιν ὁ ἱερὸς μηνύει λόγος. III 61, 13 (coni. δουλεία, ταπείνωσις). II 125, 25 σώματός τε καὶ ψυχῆς κακώσεις. III 106, 1 θαλίαι περιποιοῦσιν ἱλαρὰς εὐφροσύνας καὶ εὐθυμίας, οὐ κακώσεις. III 110, 12 τὰ πρέποντα περὶ τῶν προπαιδευμάτων καὶ περὶ κακώσεως. III 108, 15 λιμοῦ καὶ κακώσεως ... αἴτιον. I 262, 27 λιμῷ καὶ ταῖς ἄλλοις κακώσεσι. III 109, 10-16 τὴν ποιὰν κάκωσιν ἀρετῆς ἔργον εἶναι. I 151, 23 ἡ κ. αὕτη ἱλασμός ἐστι. III 105, 22 ἡ μετὰ νόμου κ. ἀγαθὸν τέλειον ἀποτίκτει. III 108, 20 ἡ ποιὰ κ. ὠφέλιμόν ἐστιν. III 105, 23. 107, 9 „ἄρτον κακώσεως“. V 178, 4 ὁ νοῦς ... κακούμενος πάσας κακώσεις. II 270, 10 μηδὲν τῶν εἰς κάκωσιν παρείς. IV 150, 19 πρὸς κάκωσιν τῶν οἰκητόρων. IV 166, 10 δέσποιναι ..., πεῖνα καὶ δίψα, διακληρωσάμεναι τὰς κακώσεις. V 167, 15 τῶν περὶ μήτραν δεινὴν κάκωσιν. V 369, 22 κακώσεσι τῶν ἐντοσθίων. V 370, 16 ὑπὸ κακώσεως δεινῆς. V 371, 18 διὰ τὰς καὶ ἐγρηγορότων κακώσεις ἐμφανεῖς. V 373, 3 (χώρα) μυρίας ὑπομείνασα κακώσεις. VI 142, 16 σοὶ ... τὰς συνεχεῖς καὶ ἐπαλλήλους κακώσεις ἐπικουφίσαντι.

κακωτής. III 108, 1. VI 172, 25.

κακωτικός. VI 171, 2.

καλμοσφάκτης. VI 144, 12.

καλεῖν. I 26, 14 ὁ τῶν ὅλων ἡγεμὼν ... × ἄνθρωπον κ. μέλλων ἐπί τε εὐωχίαν. I 94, 4 ὅταν οὖν λέγῃ „ἰδεῖν τί καλέσει“, ἄκουε ἴσον τῷ, διὰ τί καλέσει κτλ. I 122, 22 φωνεῖ γὰρ καὶ καλεῖ τὸ μὲν ὁρατὸν τὴν ὅρασιν ἐφ' ἑαυτό. I 162, 13 ταῦτα δ' ἀποστρέφει καὶ καλεῖ τὴν ἄλογον αἴσθησιν πρὸς ἑαυτά. II 3, 9 ἐπὶ τὴν τοῦ τριποθήτου ... καλεῖ τιμήν. I 21, 9 ἑκάλει τὴν γῆν εἰς τὴν ... γένεσιν. I 101, 11 καὶ τὸν καλοῦντα παρεσιώπησεν. I 161, 1 πρὸς ἑαυτὸν ἑκάλεσε τὸν ἱκέτην λόγον. II 7, 22 ὅταν ... πρὸς τὸ ἴδιον ἀγαθὸν καλῇ. I 151, 5 ὅταν γὰρ καλέσῃ πρὸς ἑαυτὸν τὴν ψυχήν. I 124, 18 καλέσαντός σε τοῦ θεοῦ πρὸς μετουσίαν ἀρετῆς. II 107, 2 ἐπὶ τὰς ἀνυπευθύνους ἀρχὰς καλεῖσθαι. I 216, 4 (οἱ) κληθέντες εἰς μετουσίαν θοίνης.

καλλιερεῖν. II 120, 17. III 256, 17.

καλλίνικος. II 111, 6.

καλλιστεύειν. IV 14, 4 ὅρασις ... ἐν ἁπάσαις καλλιστεύει ταῖς αἰσθήσεσιν. V 211, 24 ἃ (sc. ζῷα) καλλιστεύει τῶν ἐν ταῖς ἡμέροις ἀγέλαις. V 347, 21 καλλιστεύει δὲ ὡς ἐν χορῷ ... ἡ εὐσέβεια. IV 7, 10 ἥ (sc. δικαιοσύνη) καθάπερ ἐν χορῷ καλλιστεύουσα πρεσβεύει. V 149, 10 ἡ (φρόνησις) δ' ὥσπερ ἐν χορῷ καλλιστεύουσα. V 130, 4 ἡ καλλιστεύουσα τῶν ἐν οὐρανῷ σφαῖρα. I 181, 23 τῶν ὄντων κτημάτων τὸ καλλιστεῦον. V 212, 16 τὸν καλλιστεύοντα κλῆρον ἔλαχεν ἐν

ζῴοις. IV 133, 16 δίδωσι τὴν καλλιστεύουσαν αὐτῷ τῶν θυγατέρων γυναῖκα.
κάλλος. II 223, 12 τῶν ἐν ταῖς διανοίαις ἀγαλμάτων. III 97, 16 αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης ἐκπρεπέστατον. V 156, 13 τὸ τῆς αἰδοῦς κ. αἰσχύνειν. I 51, 2 τοῦ ... πρώτου φύντος ἀνθρώπου. I 220, 10. II 50, 20. 285, 14 (ἀρετῆς). II 20, 10 φρονήσεως καὶ καρτερίας καὶ δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς. VI 53, 1 τῶν θείων ἀρετῶν καὶ δυνάμεων. III 202, 19 τοῦ γεννωμένου. III 87, 2 (γεωμετρίας). I 126, 30 τὰς (γυναῖκας) ... ἀμέμπτῳ κεχρημένας κάλλει. IV 274, 13 δεκάδα παραφαίνουσαν ... ἕτερα κάλλη. V 164, 12 τὸ τῆς διανοίας ἀθάνατον κ. I 288, 9 (δογμάτων θείων). I 33, 7. 44, 5 (ἑβδομάδος). IV 248, 20 (τῆς ἱερᾶς ἑβδόμης). II 239, 4 εἰρήνης. VI 39, 7 ἐλευθερίας. V 99, 6 περὶ τὴν ὄντως ἑορτήν. I 276, 13 ἑρμηνείας. III 295, 10 (ἠρεμίας). V 95, 21 θεωρημάτων. V 19, 6 (τοῦ ἱεροῦ). VI 183, 17 τῶν Καισαρείων. I 2, 8 cf. IV 171, 15 τῆς ... κοσμοποιίας. I 49, 2 sq. θεοῦ δὲ λόγος καὶ αὐτοῦ κ., ὅπερ ἐστὶν ἐν τῇ φύσει κ. ἀμείνων, οὐ κοσμούμενος κάλλει, κόσμος δ' αὐτός. I 1, 14 τῶν νοημάτων τῆς κοσμοποιίας. II 26, 16. III 2, 4 νοημάτων. IV 212, 3 τῆς ὅλης νομοθεσίας. IV 206, 5 (τῶν νόμων). IV 36, 22 τὰ κατ' οὐρανὸν κάλλη. IV 35, 15 ὀφθαλμῶν. VI 11, 12 ὄψεως. I 24, 3 τὰ παραδείγματα καὶ τὰς ἰδέας θεασάμενος, ὑπερβάλλοντα κάλλη. IV 177, 1 τῆς πεδιάδος καὶ τῆς ὀρεινῆς. IV 91, 7 πλούτου. V 129, 15 πρῶτον κ. ἐπιδείκνυται πεντηκοστάς. II 270, 20 ῥημάτων καὶ ὀνομάτων. II 146, 20. VI 2, 6 σοφίας. II 196, 25 (σφραγῖδος) τὸ θεοειδέσταταν. II 180, 3. IV 57, 21. 118, 8. V 229, 14 cf. 333, 5 σώματος. I 106, 22 σωφροσύνης. V 220, 15 cf. 277, 5 τῆς φύσεως. II 228, 15 (τῆς ψυχῆς). II 217, 17 sqq. κατὰ ψυχήν. IV 232, 9 (ψυχικόν). — II 35, 8 τῶν σωματικῶν ἀγαθῶν ἐστιν ὑγίεια ἢ κ. ἢ ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀκρίβεια. V 34, 13. 350, 15 (coni. εὐεξία). II 184, 3 (coni. ἰσχύς). II 88, 12 (coni. ῥώμη). III 116, 4 χρώμασι, σχήμασι διαφόροις, κάλλεσι. V 93, 10 οὐ πρὸς κ. ἢ μέγεθος ἀπιδών. V 345, 15 τοσαῦτα κάλλη coni. τάξις. — V 354, 22 τὰ αἰθέρια κάλλη. III 245, 16 [διιδεῖν κ. ἀναλλοίωτον]. III 240, 7 ἀτελέστοις ἀόρατα. I 210, 12. 213, 11. II 45, 12. IV 233, 1 (γνήσιον). IV 88, 9 ἐφήμερον. V 373, 20 θαυμαστά. V 362, 18 σπουδαῖα καὶ θαυμαστά. VI 86, 1 τοῖς αἰσχίστοις περιτιθέναι θαυμαστὰ κάλλη. IV 166, 6 θεῖα. — I 162, 14 τό τε γὰρ κ. τὴν ὅρασιν ἐδουλώσατο. I 116, 25 ἐὰν κ. ἰδὼν αἱρεθῇς αὐτῷ. I 280, 20 (ὁ νοῦς) κ. ἰδὼν ἔρωτος ἐτρώθη ... βέλεσιν. II 20, 7 ὁ γὰρ ὁρῶν τὸν θεὸν ὑπὸ ἐκπρεπεστάτου κάλλους ἀγόμενος. II 24, 20 ἢ κ. οὐχὶ σκιά. IV 58, 12 ἐν δὲ τῷ περὶ κάλλους ἀγῶνι. IV 134, 22 ἐπιδόσεις ἐκ μὲν εὐσαρκίας καὶ πιότητος εἰς κ. IV 191, 5 σαγηνευθεὶς ... κάλλει καὶ στωμυλίας χειραγωγίαις. V 276, 9 φύσει μὲν ἀγωγὸν τὸ κ. VI 96, 18 προσκλητικὴν γὰρ ἔχει δύναμιν τὸ κ. VI 174, 24 τὸ γὰρ κ. ἴσχυνεν αὐτῶν.
καλοκἀγαθία V 301, 1 τὸ μέγιστον καὶ τιμιώτατον τῶν ἐν τῇ φύσει. II 122, 5 coni. ἀνεπιλήπτου βίου διέξοδος. IV 156, 4. V 52, 10. VI 156, 8 (coni. ἀρετή). V 264, 20 ἔν τε αὖ σώμασιν ὑγεία καὶ ἐν ψυχαῖς κ. IV 69, 12. V 25, 18 (coni. εὐγένεια). III 78, 16. IV 13, 24 (coni. δικαιοσύνη). IV 23, 5 (coni. εὐσέβεια). — V 362, 4 ἑκάστην ἡμέραν τοῦ σπουδαίου ... καλοκἀγαθίας πεπληρῶσθαι. VI 65, 13 εἴ γε καλοκἀγαθίας οὐδὲν οἰκειότερόν ἐστι τοῖς εὖ φρονοῦσιν. IV 244, 16 δι' ὧν (sc. ἀρετῶν θείων) ἅπαντας μὲν ἀνθρώπους πρὸς καλοκἀγαθίαν ἀλείφει. VI 71, 1 οἰκειότατον γέρας καλοκἀγαθίας. VI 182, 5 ὁ διὰ μέγεθος ἡγεμονίας ... καὶ καλοκἀγαθίας πρῶτος ὀνομασθεὶς Σεβαστός. V 282, 10 μὴ γένους ἀλλὰ καλοκἀγαθίας αἵρεσίς ἐστιν. V 281, 11 ἔν τε λόγοις καὶ ἔργοις. — IV 56, 2. V 328, 12 ἄθλον καλοκἀγαθίας V 335, 14 (ἀκρότης). III 286, 13 (βλάστημα καὶ καρπός). II 142, 6 (ἱερώτατα βλαστήματα καὶ φυτά). V 280, 9. VI 120, 13 δείγματα. III 119, 17. 236, 23 (δόγματα). V 254, 15 δόκιμον εἶδος. IV 8, 22 ἔλεγχος. IV 87, 1 ἐμπύρευμα. IV 48, 22. V 349, 12 (ἐραστής). II 179, 13 ἐρασταί. V 287, 15 οἱ καλοκἀγαθίας ἐρῶντες. III 114, 7 ἑταῖρος. III 287, 5 (ζῆλος). II 257, 18 (ἡγεμόνες). II 243, 8 οὐδὲ ἴχνος ἢ σκιὰν καὶ εἴδωλον ... ταμιευσάμενοι. V 226, 16 (καρπός). IV 65, 7. V 247, 18 μνημεῖα. II 192, 13 γλυκὺ νᾶμα. II 188, 15 cf. V 327, 10 παράδειγμα. V 65, 25 πλήρωμα. II 227, 29 ὁ Σὴμ ὡσανεὶ ῥίζα. VI 21, 5 σπέρματα. II 273, 16 σπέρματα καὶ φυτά. — II 267, 3 βούλεται ὁ φυτουργὸς θεὸς σπείρειν ἐν τῷ παντί. II 291, 18 ἑνὸς ἀνδρὸς καλοκἀγαθίας προμηθουμένου. II 312, 7 τί λόγος καὶ τίνων γινόμενος ἑρμηνεὺς πρὸς καλοκἀγαθίαν συμβάλλεται. III 140, 2 τοὺς διψῶντας καὶ πεινῶντας καλοκἀγαθίας. III 215, 18 ὁσφραινόμενος αὐτὸ μόνον καλοκἀγαθίας. III 232, 4 οἱ δὲ πρὸς καλοκἀγαθίαν ζῶν-

τες. III 250, 14 τῆς πρὸς καλοκἀγαθίαν ἀγούσης ὁδοῦ. III 287, 14 τὸν δὲ τῶν ὅλων γεννητὴν καὶ μηδενὸς ἐνδεᾶ τὸ παράπαν οὐχ ἡ κ. τῶν λεγομένων; IV 7, 14 οἱ καλοκἀγαθίαν τετιμηκότες. IV 59, 15 δίχα καλοκἀγαθίας. IV 110, 11 τοῦ βίου. V 144, 15 τῶν παίδων. VI 19, 1 σοφῶν ἀνδρῶν. IV 79, 7 τοῦ νεανίσκου. IV 133, 17 πάντ' ὅσα τῶν εἰς καλοκἀγαθίαν. IV 213, 14 τοὺς καλοκἀγαθίᾳ διενηνοχότας. IV 250, 16 τῶν δ' εἰς καλοκἀγαθίαν ἐπιδιδόντων. V 59, 25 τὰς πρὸς καλοκἀγαθίαν ἀφορίας. V 73, 19 οἱ εἰς ἅπαν ἄγευστοι καλοκἀγαθίας. V 97, 19 γέμοντες οὖν καλοκἀγαθίας. V 164, 18 ἃς (sc. χάριτας) ἥρμοττε καλοκἀγαθίᾳ προσεπικοσμῆσαι. V 269, 4 ὁ γὰρ ἔπαινος ὁρμητήριον ἔχων καλοκἀγαθίαν. V 330, 2 τοὺς καλοκἀγαθίας ἀμοιροῦντας. VI 21, 20 ἡ Παλαιστίνη Συρία καλοκἀγαθίας οὐκ ἄγονος. VI 26, 4 ἀσθενέστεροι τῆς τῶν ἀνδρῶν καλοκἀγαθίας γενόμενοι.

καλός. IV 232, 5 ἀγώνισμα. V 280, 16 (ἀδελφιδαῖ coni. ἀγαθαί). III 171, 14 ἄθλον. II 207, 20 τὰ γοῦν αἰσχρὰ παρ' ἡμῖν ἑτέροις καλά. V 224, 16 ἀλήθεια. VI 96, 19 τὸ δ' ἀληθές. IV 191, 18. V 248, 8 (ἀνήρ coni. ἀγαθός). I 288, 15. VI 21, 14 (ἄνδρες coni. ἀγαθοί). I 47, 14 cf. 48, 11 (πρῶτος ἄνθρωπος coni. ἀγαθός). I 90, 3 cf. 91, 1 διὰ τί τὸν ἄνθρωπον ... οὐκ ἔστι καλὸν εἶναι μόνον. V 250, 2. 295, 14. 333, 17 (ἀποικία). I 8, 18 οὐδὲν ἐν ἀταξίᾳ. III 271, 19 βλαστήματα. IV 82, 11 βόας ... εὐσάρκους καὶ καλὰς ὀφθῆναι. III 66, 9. 15. 20 (γῆρας). V 327, 15 (γονεῖς coni. ἀγαθοί). V 246, 2 (διατάγματα). I 204, 4 δόγμα. I 123, 22 (δρόμος). II 17, 26 cf. IV 71, 16 δωρεαὶ δ' αἱ τοῦ θεοῦ. VI 219, 3 (ἐλπίδες). III 117, 19 τὰ ἐναποκείμενα ἔνδον. I 149, 14 τὸ ἐνάριθμον. II 29, 20 (ἔννοιαι). IV 24, 4 (καλαὶ ἔννοιαι) καλῶν πράξεων. VI 135, 21 (ἐπίδειξις). V 331, 4 (ἐπιστασία). II 80, 8. 82, 18. III 200, 27. 227, 19. 232, 17. 257, 19. VI 46, 5 (ἐπιτηδεύματα). I 223, 7. 234, 9. 285, 23. II 241, 2. III 12, 22. 264, 18 (ἔργα). IV 9, 9 (ἔργα καὶ λόγοι). V 284, 14 καλὸν γὰρ κἀγαθὸν ... τὸν εὐάρεστον θεῷ. I 136, 10 (εὐχή). V 42, 17 (θέαμα ἢ ἄκουσμα). V 182, 11 (θοίνη). VI 199, 5 ἱερεῖς. IV 193, 13 (ἱερεῖα). II 42, 16 (καρποί). III 23, 8 ὁ κλῆρος. II 290, 18 τὰ ... λεγόμενα καλὰ ὄντα. VI 70, 13 (μέθη). I 5, 1 μίμημα. II 37, 29. V 161, 15 (νεανιεία). I 147, 8 (νίκη). III 146, 18 νόημα. V 108, 4 (νόμιμα). V 150, 7 (νοῦς). I 75, 21 (ξύλον). VI 206, 8 τὰ οἰκεῖα. IV 189, 6 καλοί σου οἱ οἶκοι. III 190, 16 τὸ ὅσιον καλόν, τὸ ἀνόσιον αἰσχρόν. I 268, 10 παίδευμα. I 5, 1. V 280, 3 παράδειγμα. V 362, 15 (παραδείγματα). IV 190, 8 (παραινέσεις). I 273, 16 (παρακαταθήκη). II 29, 5 (παρθένος). III 250, 6 ποίκιλμα, ὅδε ὁ κόσμος. VI 204, 11 πολῖται coni. ἀγαθοί. VI 133, 21 (πομπή). V 223, 17. VI 39, 2 πρᾶγμα. II 165, 24. V 301, 4 (πρᾶξις). I 77, 20. 153, 10. 194, 22. 283, 22. II 28, 7. 85, 20. 97, 5. 165, 5. 214, 8. III 121, 18. IV 165, 16. V 65, 14. 92, 18. 250, 21 (πράξεις). VI 193, 24 καλῶν πράξεων καλοὶ σύμβουλοι. V 347, 11 οὐδὲν τῶν πραττομένων. IV 207, 19 (πρέσβεια). II 168, 4 τὰ τῇ φύσει προσόντα. III 190, 21 προσωπεῖα. I 112, 7 (στέφανος). IV 280, 5 ἀμφότεραι (στῆλαι τῶν λογίων). IV 201, 20 ἡ συζυγία ... τῶν τεττάρων δυνάμεων. III 154, 16 (ταπείνωσις). V 14, 6 τόλμημα. III 162, 8 (τύπος). I 76, 13 (τύποι coni. αἰσχροί). V 89, 22. 185, 11. 309, 14 (ὑφηγήσεις). II 9, 15 (ὑφηγητὴς καὶ διδάσκαλος). I 81, 22 sqq. φρόνησις. I 217, 15. φρόνησις καὶ ἀνδρεία καὶ δικαιοσύνη καλαὶ πᾶσαι. II 29, 7 ἡ ἀρετῆς φύσις coni. ἀγαθή. I 9, 12 φῶς. IV 36, 5 sq. φῶς, ὃ καὶ τῶν ὄντων ἐστὶ κάλλιστον καὶ πρῶτον ... ὠνομάσθη καλόν. V 242, 2 αἰσχρὸν ἀντὶ καλοῦ χαρακτῆρος. I 81, 20 χρυσίον. VI 149, 4 (χώρα). — II 208, 10 τὸ τοιόνδε ἐστὶ δίκαιον ἢ φρόνιμον ἢ καλὸν ἢ συμφέρον. IV 91, 1 ὅτι τοῦτο καλόν, ἐκεῖνο αἰσχρόν. I 87, 8 ὅτι καλὸν τοῦτ' (sc. τὸ βρώσει φαγεῖν) ἐστιν. V 77, 10 εἰ καλὰ ταῦτ' ἐστὶν ... καὶ συμφέροντα. V 238, 26 εἰ μέλλει (τις) κ. κἀγαθὸς γενήσεσθαι. IV 5, 7 πᾶν γὰρ τὸ σὺν θεῷ καλόν. II 10, 4 ὅσα ἐν γενέσει καλά.

τὸ καλόν, καλόν absol. I 260, 11. II 209, 7. 218, 8. 227, 7. 20. 228, 18. 20. 256, 27. III 260, 23. V 105, 1 μόνον τὸ κ. εἶναι ἀγαθόν. II 285, 11 τὸ ἀγαθὸν εἶναι καὶ κ. V 98, 9 χαίροντες τῷ καλῷ δι' αὐτὸ τὸ κ. καὶ τοῦτο μόνον ἀγαθὸν ἡγούμενοι. I 3, 1 κρείττων (ὁ τῶν ὅλων νοῦς) ἢ αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν καὶ αὐτὸ τὸ κ. IV 9, 12 αὐτὸ τὸ κ. καὶ τὸ δίκαιον ἀποδεξάμενοι. II 228, 9 τῷ γὰρ καὶ τὰ σώματος καὶ τὰ ἐκτὸς πλεονεκτήματα ἀγαθὰ ἡγουμένῳ εὔξασθαι πρὸς μόνον τὸ ψυχῆς. II 20, 23 τέλειον μὲν ἀγαθόν ἐστι τὸ κ. IV 133, 17 ἀξιέραστον μόνον τὸ κ. ἐστι. II 116, 14 οἳ ... πρὸς μόνον τὸ κ. ἑταιρίαν ἔθεντο. III 137, 14 τῆς ... πρὸς τὸ κ. μόνον ἀφορώσης γενεᾶς. II 296, 16 τὰς ὄψεις πρὸς μόνον τὸ κ. ἀποκλίνουσα.

I 90, 5 sqq. ὥστ' ἐπεὶ τὸ μόνον εἶναι τὸν ὄντα κ. ἐστι — καὶ γὰρ περὶ μόνον αὐτὸν τὸ κ. —, οὐκ ἂν εἴη κ. τὸ εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον. II 40, 9 ὁ ἱερεὺς καὶ θεραπευτὴς τοῦ μόνου καλοῦ Φινεές. I 191, 17 πρὸς ἀρχέτυπον τὸ πρὸς ἀλήθειαν κ. II 36, 20. III 305, 25. IV 3, 3 (τὸ πρὸς ἀλήθειαν κ.). IV 74, 9 τὸ δ' ἀληθείᾳ κ. V 78, 13 τὸ κ. καὶ ἡ ἀλήθεια. I 223, 8 cf. VI 156, 10 τὸ πρῶτον κ. int. deus. V 362, 5 ἡ ἀρετὴ καὶ τὸ κ. — I 149, 23 sq. ὁ δέ γε ἀστεῖος ... τὸ κ. ἕνεκα τοῦ καλοῦ κτᾶται μόνου. II 115, 11 παντὶ δὲ σοφῷ τὸ κ. φίλον. I 128, 15 ὁ δὲ φιλόσοφος ἐραστὴς ὢν τοῦ καλοῦ τοῦ ζῶντος ἐν ἑαυτῷ. V 76, 23 οἱ „τὸ ἀρεστὸν" τῇ φύσει δρῶντες καὶ „τὸ κ." υἱοί εἰσι τοῦ θεοῦ. III 181, 16 τὸ κ. οὐκ ἐν πλήθει μᾶλλον ἢ δυνάμει πέφυκεν ἐξετάζεσθαι. III 262, 20 τὸ κ. δι' ἑαυτὸ αἱρετόν. IV 13, 4 τὸν μὲν ἐκ διδασκαλίας, τὸν δ' ἐκ φύσεως, τὸν δ' ἐξ ἀσκήσεως ἐφιέμενον τοῦ καλοῦ. III 296, 15 ὁ γὰρ προκόπτων ... πόθον καὶ ζῆλον ἔχων τοῦ καλοῦ. III 79, 16 τὸ δ' αὐτομαθὲς καὶ αὐτοδίδακτον ... κ. V 342, 4 τοῦ δ' ἀσκητοῦ ... περιποιησαμένου τὸ κ. III 85, 26 ὁ δὲ ἀσκήσει τὸ κ. ... κτώμενος. — I 143, 7 οὐχ ἡ ἰσχὺς αὐτῆς (sc. ψυχῆς) οὐδὲ ἡ δύναμις περιεποίησε τὸ κ. I 195, 5 μετανάστιν ἀπεργάσασθαι τοῦ καλοῦ ψυχήν. I 266, 5 οἱ μὲν ἐν ψυχῇ μόνῃ τὸ κ. ἐθησαυρίσαντο. I 292, 4 ἡ χηρεύουσα μὲν μήπω δὲ ἐκβεβλημένη τοῦ καλοῦ ψυχή. I 13, 24 ἡ δὲ τῷ καλῷ συνεζευγμένη (ψυχή). III 143, 3 περὶ πάντα τὸν τόπον τοῦ καλοῦ πεπορνευμένη ψυχή. III 180, 24 τὸ μηδὲν ἀποφαίνειν τὴν ψυχὴν ἴδιον αὐτῆς κ. III 233, 9 (ἡ ψυχὴ) ἐπὶ τὸν ὅρον αὐτὸν ἀφικομένη τοῦ καλοῦ. — II 5, 13 cf. 18, 19 ἡ τοῦ καλοῦ ζήτησις. II 35, 5. 46, 3 (φαντασία). I 266, 14 Ἄβελ ... διανοίᾳ δὲ μόνῃ τὸ κ. οἶδεν. III 9, 20 τὴν ἐμαυτοῦ φύσιν τοῦ καλοῦ περιιδεῖν καταλυθεῖσαν. II 22, 9 χρώμενος τῇ τοῦ καλοῦ μελέτῃ. I 219, 2 cf. 250, 17 ὃ γὰρ πρὸς τὸ ζῆν τροφή, τοῦτο πρὸς τὸ κ. πόνος. II 221, 2 ὁ τοῦ καλοῦ ζῆλος. II 294, 4 (ὁ ἀκάθεκτος πόθος) τοῦ καλοῦ. I 129, 23 (τὸν) ἀναπαυόμενον ἐπὶ τῷ καλῷ. II 175, 18 ἐπὶ καθαιρέσει τοῦ καλοῦ. I 191, 15 cf. II 29, 23 (ἡ τοῦ καλοῦ πηγή). I 181, 12 (κάματος) ὑπὲρ τοῦ καλοῦ. I 121, 18 ὃς συμφυΐας καὶ ἑνώσεως τῆς πρὸς τὸ κ. ἐστέρηται. I 192, 22 φθορὰ παντελὴς τοῦ καλοῦ. I 274, 17 τὸ κ. ἀνελεῖν ἐβούλευσεν. II 19, 10 ὁ μετατιθεὶς ὅρους τοῦ καλοῦ. II 279, 27 σπάνιον ἐν πεφυρμένῳ ... βίῳ. III 143, 2 δυσεύρετον ... τὸ κ. III 239, 20 φύσει περιπεποιημένος τὸ κ. III 241, 3 ὁδοῦ τῆς πρὸς τὸ κ. ἀγούσης. IV 12, 1 ἐφιέμενος μὲν ἀεὶ τοῦ καλοῦ, μήπω δ' ἐφικέσθαι τούτου δεδυνημένος. — I 76, 6 sqq. 87, 23 cf. II 141, 3 τὸ (ξύλον) ταῦ γινώσκειν κ. καὶ πονηρόν. III 162, 6 καλοῦ τε καὶ αἰσχροῦ (διαφορά). V 329, 14 (αἱρέσεις καὶ φυγαὶ) τῶν ἐναντίων ... καὶ καλοῦ καὶ αἰσχροῦ. I 257, 4 ἄμφω τὰ μαχόμενα κ. τε καὶ αἰσχρόν. VI 183, 5 ἡ μηδὲν ἀποκρυψάμενος ἀγαθὸν ἢ κ. II 285, 20 καὶ τὸ εἶναι καλῷ καὶ ἀγαθῷ καὶ τὸ δοκεῖν εἶναι. I 6, 17 οὐσίᾳ μηδὲν ἐξ αὐτῆς ἐχούσῃ κ. I 131, 2 τί δὲ εἰργάσατο ἤδη κ. ὁ Ἀβράμ. I 179, 15 ἀνασεισθέντος καλοῦ. I 217, 9 οὗ διάνοια ὀρέγεται καλοῦ. II 274, 24 τί οὖν ἂν ἐκλίποι κ. τοῦ τελεσφόρου παρόντος θεοῦ. III 312, 1 εἴ πού τι κ. ἔστιν ἰδεῖν ἢ ἀκοῦσαι. II 243, 15 μηδὲν ἀληθὲς καὶ γνήσιον κ. III 109, 6 ἡ ἐπίπληξις καὶ νουθεσία κ. νενόμισται. III 153, 5 ἴδιον οὐδὲν ἐξ ἑαυτῶν ἔχοντας τρόφιμον κ. III 276, 16 εἴ τι ἤνθησεν ἡ ψυχὴ κ. III 301, 26 ἡ δὲ σοφίας εὕρεσις ὑπερβάλλον κ. III 303, 24 μηδὲν γὰρ ἀόρατον εἴη κ. IV 120, 1 μήτε τι κ. ἡσυχίᾳ παραδοθέν. V 47, 16 ὡς ἀναγκαῖον ⟨καὶ⟩ κ. V 327, 13 οὐδὲν ἀπομάξασθαι κ. VI 20, 1 τι τῶν πρὸς αἴσθησιν ἀφανὲς ... κ. VI 46, 10 τοῖς μηδὲν κ. ἡσυχάζεσθαι δικαιοῦσιν. VI 217, 13 ἐν καλῷ τῆς οἰκουμένης.

τὰ καλά, καλά absol. II 42, 7 τὰ τεχνικὰ μέντοι καὶ ἐπιστημονικὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ κ. ὄντα ὀλίγα. V 329, 16 τῶν δὲ ἀγαθῶν καὶ καλῶν καὶ ἀληθῶν ἠλόγησεν. VI 172, 6 τὰ μὲν παρ' ἑτέροις ἀγαθὰ καὶ κ. πάντα. III 162, 8 (ὁ) τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν μόνων (τεχνίτης). VI 39, 2 τὰ μὲν κ. πρόσεστι τοῖς ἀγαθοῖς. II 61, 13 (ἡ) ἀρετῶν καὶ τῶν φύσει καλῶν (ἁρμονία). I 82, 8. IV 230, 19 τὰ κ. καὶ σπουδαῖα. V 89, 1 τὰ κ. καὶ δίκαια. IV 202, 16 τὰ φύσει κ. II 143, 24 τὰ αἰσθήσει opp. τὰ νοήσει. II 44, 18 τὰ πρὸς ἀλήθειαν κ. II 120, 22 πάντα φάσκειν ὑπὸ θεοῦ γενέσθαι, τά τε κ. καὶ τὰ ἐναντία. III 303, 27 cf. 68, 12 ζῆσαι τὰ κ. καὶ ἀποθανεῖν τὰ φαῦλα. II 206, 8 τῇ τῶν αἰσχρῶν ἀντιθέσει (γνωρίζεται). I 53, 21 ᾗ γνωρίζεται τὰ κ. καὶ τὰ αἰσχρά. III 189, 22 τὰ κ. opp. τὰ αἴσχιστα. I 228, 5 οὐδὲν γάρ ἐστι τῶν καλῶν, ὃ μὴ θεοῦ τε καὶ θεῖον. I 181, 1 cf. III 180, 10 τίς οὖν ὁ σπείρων ἐν αὐταῖς (sc. ἀρεταῖς) τὰ κ. πλὴν ὁ τῶν ὄντων πατήρ. V 365, 14 τοῦ φιλοδώρου θεοῦ τὰ κ. ...

σεμνοποιοῦντος. I 224, 3 αἴτιον τῶν καλῶν τὸν ἡγεμόνα νοῦν. V 73, 15 cf. II 226, 6 (ἡ ἀέναος) τῶν καλῶν (πηγή). II 298, 14 (ὁ ἀσκητὴς) τῶν καλῶν. II 248, 27 ὁ πατήρ. I 146, 4 ὁ σπερματικὸς καὶ γεννητικὸς τῶν καλῶν λόγος ὀρθός. I 222, 11 τὸν γὰρ κυβερνήτην καὶ ὑφηγητὴν τῶν καλῶν ὀρθὸν λόγον. I 165, 25. 221, 12. 230, 9 (ὁ σκεδαστὴς) τῶν καλῶν Φαραώ. — I 208, 6. 270, 7. II 113, 20 (ἄσκησις) τῶν καλῶν. I 177, 16 (αἵρεσις). V 240, 3 (ἔννοιαι). IV 15, 5 (ἐξομοίωσις). I 180, 10 cf. 74, 22 ἐπιμονή. V 224, 15 (ἐπιτήδευσις). II 174, 4. 300, 26. III 175, 20 (ζῆλος). IV 257, 11 ἐπὶ μετουσίαν καλῶν τῶν πατρῴων. I 117, 14 μνῆμαι. II 83, 22 (σωτηρία). II 168, 2. 296, 11 (ὑπομονή). IV 7, 5 (φαντασία). — I 73, 9 θεοῦ δὲ σπείροντος ... ἐν ψυχῇ τὰ κ. I 86, 23 τρέφεται δὲ ἡ ψυχὴ ἀναλήψει τῶν καλῶν. II 38, 25 τῆς ἁπλήστου καὶ ἀκορέστου τῶν καλῶν ψυχῆς. I 153, 4 (αἱ ψυχαὶ τίκτουσαι) τὰ κ. I 168, 20 συγκεκόμισται ... ἐν τῇ τοῦ σοφοῦ ψυχῇ τὰ κ. I 264, 28 cf. 110, 10 ἡ γὰρ ἐπιμένουσα τοῖς καλοῖς ψυχή. II 76, 6 τὰ κ. πάντα αὐτῆς (sc. ψυχῆς) ἐξαρπάσαντος. I 275, 15 ἐν ταῖς ὑμετέραις ψυχαῖς τέθνηκε τὰ κ. III 94, 13 τῆς ἐστειρωμένης τὰ κ. ... ψυχῆς. — I 52, 20 ἐν ἅπασι τοῖς καλοῖς διέφερεν. I 74, 24 ὁ δὲ πλαστὸς νοῦς οὔτε μνημονεύει τὰ κ. οὔτε ἐργάζεται. I 82, 11 τοῦ δὲ ἐργαζομένου τὰ κ.. I 123, 19 cf. II 281, 16 αἱ ἐπὶ τὰ κ. ὁρμαί. I 191, 16 τὰ γὰρ ἐν κόσμῳ κ. I 217, 1 οὗ (sc. πόνου) χωρὶς τῶν καλῶν ... οὐδὲν εὑρήσεις. III 94, 9 (οἱ) περὶ τῶν καλῶν (πόνοι). I 230, 8 οἱ ὑπήκοοι παῖδες ... τὰ κ. ὁρῶσιν. I 275, 13 συνιέντες τὰ κ. I 279, 24 (αἱ) περὶ τῶν καλῶν (δόξαι). II 17, 23 εὐθίκτῳ γνώμῃ πρὸς μόνα χρῆται τὰ κ. II 21, 16 ⟨ὁ⟩ ἅπαντα μεταχαράττων καὶ μεταποιῶν τὰ κ. II 119, 20 φθάνειν μὲν γὰρ τὰ κ. ὁρῶντα δεῖ. II 198, 11 τὰ κ. χλευάζειν. II 129, 8 τὰ κ. πάντα ἐμφυτευθῆναί τε αὐτῷ. II 213, 24 (ἐπιθυμία ἡ ἐστειρωμένη) τὰ κ. II 271, 23 δι' ὧν τὰ κ. ζωπυρεῖσθαι πέφυκε. II 279, 9 τοῦ μεγέθους καὶ πλήθους τῶν καλῶν ἀρχὴ καὶ τέλος. II 282, 7 πρὸς πλῆθος καὶ μέγεθος τῶν καλῶν ἐπίδοσις. III 94, 3 (αἱ) ἐν ἅπασι τοῖς καλοῖς (ὑπερβολαί) ... τοῦ ἀγενήτου. III 117, 22 τί γὰρ τῶν ἐν κοινωνίᾳ καλῶν προεπεδείξασθε; III 165, 8 μᾶλλον μὲν οὖν ἐγχείρει τοῖς καλοῖς. III 186, 14 σπάνει κεχρημένον τῶν καλῶν. III 287, 24 τὰ κ. καὶ φρονεῖν καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν. IV 206, 8 τὰ γὰρ κ. κἂν φθόνῳ πρὸς ὀλίγον ἐπισκιασθῇ χρόνον. V 49, 13 ὑποδιάκονοι ... τῶν καλῶν καὶ συμφερόντων. V 134, 2 ψέγειν τὰ κ. μὴ (αἰδεῖσθαι). V 360, 2 πρὸς τὴν τῶν ἀεὶ σπουδαζομένων καλῶν κατόρθωσιν. VI 19, 5 τὰ λίαν κ. σπάνια. VI 126, 17 τὰ κ. παιδεύεσθαι. VI 174, 17 τὰ μὲν κ. περιαυγείας μεσημβρινῆς δεῖται. — I 25, 8 ἀγαθὰ καὶ κακά, κ. καὶ αἰσχρά. I 249, 7 ὅ γε περὶ ἀγαθῶν καὶ καλῶν τελείων πόνος. I 54, 2 διὰ δὲ τοῦ καλῶν καὶ πονηρῶν γνωριστικοῦ. II 20, 14 ὥστ' οὐδὲ κ. πονηρῶν ἐᾷ. V 88, 8 περὶ καλῶν καὶ συμφερόντων. II 67, 15 (ὁ ἄνθρωπος) καλῶν καὶ αἰσχρῶν λαμβάνων ἔννοιαν. II 46, 6 cf. III 18, 12 τοὺς ἀντὶ καλῶν αἰσχρὰ αἱρουμένους. V 112, 15 κ. coni. ἐξαίρετα. III 302, 7 ὧν ἤνθησεν ... ἡ ψυχὴ καλῶν. III 289, 24 ἄγονον καλῶν ἀφροσύνη. V 73, 6 μηδὲν ἐπὶ καλοῖς λεγέσθω τῶν ἀηδῶν. II 300, 7 τὸ ... μὴ ἐν καλοῖς διαπρέπειν ἐπιφανέστατον αἶσχος. VI 1, 8 μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων καλῶν καὶ τοῦτ' ἀναδιδάσκειν.

III 234, 10 καλὸν ἔδοξεν εἶναι. II 117, 4 καλὸν καὶ περιμάχητον εἶναι. I 60, 6. 90, 3. 91, 3. 6. 144, 28. 161, 31. 172, 8. 226, 8. 231, 15. II 50, 12. 105, 18. 111, 19. 173, 10. 176, 23. 197, 6. 251, 25. III 73, 17. 118, 5. 154, 7. 189, 3 207, 16. 214, 13. 263, 9. 273, 25. IV 246, 17. V 3, 16. 13, 21. 60, 24. 104, 12. 126, 19. 213, 3. 219, 10. 248, 18. VI 4, 15. 18, 11. 31, 11. 48, 8. 215, 22 καλόν ἐστι vel sc. ἐστι. I 173, 5. II 297, 10. III 243, 18. 256, 20. IV 157 8. V 340, 1 καλὸν ἦν. — I 8, 18. 23 3. 25, 9. 104, 24. 108, 22. 125, 27. 131, 25. 132, 23. 141, 26. 144, 3. 147, 15. 161 4. 208, 15. II 61, 15. 96, 3. 303, 27. III 71, 3. 92, 6. 95, 12. 100, 10. 124, 7. 125, 24. 137, 8. 217, 6. IV 2, 4. 229, 16. 291, 12. 298, 19. 304, 22. V 4, 12. 9, 5. 64, 14. 67, 21. 171, 18. 280, 19. 298, 14. 314, 2. 334, 5 6. 343, 7. VI 77, 2 καλῶς.

καλλίων. IV 217, 6 πολὺ κ. τὴν ὄψιν (Μωυσῆς). I 214, 9 τὰ παρ' ἐμοὶ μέγιστα δοκοῦντα κακὰ καλλίω καὶ τιμιώτερα τοῖς χρωμένοις. V 80, 17 τί γὰρ μάθημα κάλλιον; — VI 156, 11 τὸ ... κάλλιον δὲ καλοῦ.

κάλλιστος. I 75, 10 τὸ ἀγαθόν. VI 39, 16 τοῦ καλλίστου τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθῶν, ἐλευθερίας. IV 61, 12 ζῷων (ἀγέλη). I 112, 6 (ἀγών). V 60, 8 τὰ κάλλιστα τῶν ἀκροδρύων. V 320 17 πάντων τε οἴεται εἶναι ... κ., ἰσχυρότατος κτλ. (πᾶς ἀλαζών). III 258, 2. V 224, 18 (ἀνάθημα). IV 288, 1 τὸ ἀώ-

μοτον. I 38, 12 (διάγραμμα). V 294, 13 (δόγματα). III 227, 1. IV 13, 16 δώρημα. IV 105, 15. 106, 7 ἔκπωμα. II 296, 23. III 237, 3 ἐνδιαίτημα. I 230, 8. IV 18, 16 ἔργον. IV 284, 8 ἔρεισμα τῆς ψυχῆς. II 89, 6 εὐφροσύνη. V 3, 8. 180, 18 ζῴων τὸ κάλλιστον (ἄνθρωπος). IV 283, 10 (ἡσυχία). I 191, 7. III 271, 2 ἱερεῖον. II 149, 5. 309, 6. IV 165, 18 (καρπός). I 78, 20. 285, 21. II 192, 11. III 142, 15. 170, 13. 177, 14. IV 203, 3 (κτῆμα). III 111, 26. IV 155, 8. 277, 2. V 103, 5. 119, 22 (μάθημα). VI 64, 3 (τὸ θεωρητικὸν μέρος) φιλοσοφίας. II 262, 16 (ἐν κόσμοις μέρη). IV 203, 7 νόμοι. V 87, 3 (ὄργανον). III 122, 26 ὅρος ἀθανάτου βίου. II 3, 6. IV 282, 1 παράγγελμα. II 275, 18 ἡδυσμάτων συμπάντων παράρτυμα. I 108, 4 ποτόν. IV 286, 12 (σκεπάσματα). V 304, 2 (τάξις). I 194, 4 (τόπος). IV 38, 19 υἱὸς ... τό τε σῶμα κ. V 82, 9 φῶς. V 343, 3 (χαρά). — I 28, 25 εἴδους ἑκατέρου τὸ κάλλιστον. IV 78, 5 τὸ κάλλιστον καὶ βιωφελέστατον. I 110, 28 (ἀπάθεια), τὸ κάλλιστον. IV 6, 2 τὸ ἐν καιρῷ κάλλιστον, (ἡσυχία). III 141, 8 cf. V 30, 8 τὸ κάλλιστον ἐν βίῳ, (τάξις). II 311, 25 τοῦ δὲ καλλίστου ... χάριν. I 191, 23. 193, 19. II 277, 8. III 90, 10. 303, 20. IV 14, 5. 179, 22. V 75, 24. 93, 6. 123, 5. 148, 23. 289, 1. 339, 14. 371, 20. 376, 14 (τὰ κάλλιστα). IV 285, 4 πρὸς ... τὸ σῶμα καλλίστων. V 168, 8 τὰ αἴσχιστα ὡς κάλλιστα ἀποδεξάμενος.

κέλυμμα. I 100, 30. IV 220, 20. 224, 9.

καλύπτεσθαι. I 147, 16.

καματηρός. V 354, 5 (ἀποδημία). IV 249, 13 (φροντίς). — V 110, 18 τὸ ἐπίπονον καὶ καματηρόν. II 20, 16 τὰ καματηρὰ καὶ ἐπίπονα.

κάματος. II 296, 8 κ. δ' ὁ μέν ἐστιν εὐένδοτος ἀσθένεια λογισμοῦ ..., ὁ δέ ἐστιν ὑπομονὴ τῶν καλῶν. I 181, 12 τῷ κάματον ἀποδεχομένῳ ὑπὲρ τοῦ καλοῦ Ἰακώβ. I 28, 2 cf. 138, 9 γεωπόνων. III 268, 5. VI 92, 15 σώματος. IV 177, 17 ψυχῆς τε καὶ σώματος. I 248, 15 ἐκ τοῦ πονεῖν. V 31, 9 πόνοις πολλοῖς καὶ καμάτοις. V 108, 13 ἐκ πόνων καὶ καμάτων. II 76, 20 ὁ θεὸς ... καμάτου χωρὶς καὶ πόνου. I 285, 20 ἀνάπαυλαν ποιεῖν ἀντὶ καμάτου. I 30, 14 ἄνευ καμάτων. I 55, 14 (ὁ φιλήδονος) ... ὀψαρτυτῶν κάματον ἐπιλιχνεύει. I 58, 23 ἀτρύτων δὲ μετουσίαν καμάτων εἰς ζήτησιν βίου. I 217, 20 κάν ταῖς μέσαις (τέχναις) πολὺς ὁ κ. I 248, 11 ὑποστῆναι καρτερῶς πάντα κάματον. V 103, 23 ὑπομένειν πόνους τε καὶ καμάτους. V 372, 22 ἵνα μὴ καμάτοις ἐπαλλήλοις ἀπαγορεύσῃ. VI 1, 9 οὐ γὰρ ποσὶ κάματον παρήγγελλεν. — I 191, 27 τοῦ καμάτου (τοῦ οὐρανοῦ) μαρτύριον ... αἱ ἑτήσιοι ὧραι. I 192, 3 τὸ συνεκτικώτατον μεταβολῆς αἴτιον κ. I 192, 7 τὰ μὲν τρεπόμενα καμάτῳ πέφυκε μεταβάλλειν. VI 92, 2 τὸν ἐκ τῆς φορᾶς κάματον ὑπανίεται.

καμηλοπάρδαλις. V 232, 18.

κάμηλος. II 121, 9 ἀκάθαρτον ζῷον. — All.: II 33, 6 cf, 34, 3 ἃς συμβολικῶς μνήμας εἶναί φαμεν. II 124, 2 μηρυκώμενος οὐ διχηλεῖ (καθαρός).

καμμύειν. III 240, 3.

κάμνειν. III 256, 17 οὐδέποτε κάμνουσι. II 8, 5 ὡς μὴ κάμνοιεν βαδίζουσαι (αἱ ψυχαί). II 90, 8 μὴ πρότερον καμεῖν ἢ ἐντυχεῖν τῷ βασιλεῖ. I 29, 18 εἰ κάμοι. III 172, 1 καμὼν πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἐπάνεισι γένος. I 163, 22. 173, 16 (ὁ κάμνων). I 251, 17. II 97, 17. 292, 15. III 82, 16. 215, 24. IV 271, 7 (οἱ κάμνοντες). II 71, 6. 103, 12. VI 4, 1 (οἱ τὰ σώματα κάμνοντες). I 192, 2 ὅ τε ἀὴρ ... ἐκ τῶν ἰδίων παθημάτων ἐλέγχεται κάμνων. II 312, 19 ἐπίμενε μὴ κάμνων. I 128, 5 (ἡ ψυχὴ) μὴ κάμνουσα. IV 77, 10 πάλιν δ' ὅλην κάμνουσαν παραλαβών. III 171, 26 οὗτοι περὶ τὴν ἄσκησιν καμόντες. V 144, 1 cf. 243, 12 (ἐπιμέλεια) ὑγιαινόντων τε καὶ καμνόντων. III 195, 7 καμνόντων ἰατρός. I 268, 7 πρὸς καμνόντων ἐπιμέλειαν σωμάτων. II 234, 6 τῶν ἰατρῶν ἅμα τοις ἰδιώταις καμνόντων.

κάμπτειν. I 27, 14 ἐὰν ... κάμψωσι διάνοιαν αἱ λῦπαι. — II 16, 16 ὑφ' ὧν ἰλυσπωμένη (ἡ ψυχὴ) ταπεινοῦται καὶ κάμπτεται. V 97, 24 ταῖς τῆς τύχης μὴ καμπτόμενοι προσβολαῖς. I 280, 22 (ὁ νοῦς) ὑπὸ λύπης ἐκάμφθη.

καμπτήρ. I 15, 13. II 148, 27. 158, 6. III 131, 10.

κανονικός. I 33, 4 (θεωρία).

κανοῦν. III 292, 1-10.

κανών. V 285, 12 coni. νόμος. II 205, 22. V 195, 22. VI 24, 5 (coni. ὅροι). I 226, 6 αἱ δυνάμεις κανόνων καὶ παραπηγμάτων λαβοῦσαι λόγον. II 7, 16 κανόνι ὀρθῷ τὰ στρεβλὰ εὐθύνεται. II 51, 21 ὑγιεῖ κανόνι τὰ παρατιθέμενα εὐθύνεσθαι. II 23, 24 τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν ἡ ... φύσις ... ὥσπερ μουσικὸν κανόνα τείναςα. I 165, 3 ὁ διαφθείρων τὸν ὑγιῆ κανόνα τῆς ἀληθείας. I 286, 21. II 230, 2. IV 91, 15 ἀληθείας (κανόνες). III 220, 21. V 69, 11 τῆς ἀλληγορίας. III 40, 6 γενι-

κοὶ σχεδὸν πάντων ἁμαρτημάτων. III 36, 4. 37, 4. VI 108, 8 τῆς ἀναλογίας. V 189, 3. 195, 22 τῶν δικαίων. V 333, 15 εὐγενείας. VI 106, 3 ἰσότητος. II 121, 8 ὀρθοῦ λόγου. III 142, 28. V 235, 13 παιδείας ... ὀρθῆς. IV 271, 19 τῆς πολιτείας. IV 137, 16 σοφίας.

καπηλεία. VI 23, 1.

καρδία. I 41, 22. 64, 3 (σπλάγχνον). I 91, 15 δοκεῖ τοῦ ὅλου σώματος προπλάττεσθαι ἡ κ. I 79, 2 τὰ στήθη, ὅπου καὶ ἡ κ. V 53, 10 ἀφ' ἧς ... ταῖς φλεψὶν ... εἴλεῖται ... αὐτῷ τροφή. I 278, 27 τὸν ἀνθρώπινον νοῦν μήνιγγι ἢ καρδίᾳ, βραχέσιν ὄγκοις, ἐγκατειλημμένον. II 30, 11 ὅπερ (sc. τὸ ἡγεμονικόν) εἴτε μήνιγγα εἴτε καρδίαν εἶναι συντέτευχεν. V 52, 6. 13. 23 (τοῦ ἡγεμονικοῦ) οἶκος. V 51, 22 οὔτε δὲ καρδίαν οὔτε ἐγκέφαλον, τοῦ ἡγεμονικοῦ τῷ ἑτέρῳ τούτων ἐνδιαιτωμένου. III 211, 22 οἱ δ' ὑπὸ καρδίας αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) ἀγαλματοφορεῖσθαι διανοηθέντες. — I 256, 19 οὐδαμοῦ δὲ ἐγκέφαλον ἢ καρδίαν (προστεταγμένον ἀναφέρειν). V 73, 20 ἀπερίτμητοι τὴν καρδίαν. V 2, 10 τὴν πρὸς καρδίαν ὁμοιότητα τοῦ περιτμηθέντος μέρους. IV 166, 2 καρδίας τρόπον. — All: III 177, 32 ἑρμηνευθείς ἐστι Χάλεβ πᾶσα κ. I 75, 26 τὴν καρδίαν ξύλον εἰρῆσθαι ζωῆς. V 323, 16 sq. (βουλαί), βουλευμάτων (σύμβολον). III 287, 23 cf. 198, 2. V 354, 9 καρδίᾳ στόματι, χερσί. τὸ δ' ἐστὶ διανοίᾳ, λόγῳ, πράξεσιν. — V 239, 25 τὰ δίκαια ... ἐντιθέναι δεῖ τῇ καρδίᾳ.

καρηβαρεῖν. VI 70, 13.

κάρος. VI 204, 23. 205, 2.

καρπός. I 49, 10 εἴτε ζῷον εἴτε φυτὸν εἴτε κ. εἴτ' ἄλλο τι τῶν ἐν τῇ φύσει. I 40, 11 ξῷά τε αὖ καὶ φυτὰ καρποὺς γεννῶντα. I 14, 2 sq. ἔκ τε γὰρ φυτῶν ὁ κ. ... καὶ ἐκ καρποῦ τὸ σπέρμα. III 28, 14 φυτοῦ μὲν ἀρχὴ σπέρμα, τέλος δ' ὁ κ. II 65, 3 sqq. (ἡ φύσις) πάντα ἀποτίκτει, ... καρπὸν ἐπὶ πᾶσιν. I 13, 6-8 ἀποτίκτεται μὲν γὰρ ὁ κ. ἐοικὼς ἀμερέσι ψήγμασιν. I 15, 2 παντοίους δὲ καρποὺς ἤνεγκεν ἡ γῆ. I 212, 3 (ἡ γῆ) πέταλα ... ἐπανθῆσαι παρασκευάσασα, καρποὺς δὲ ἐπὶ τούτοις. I 211, 14 (φυτὰ) βλαστάνοντα καὶ τίκτοντα καρποὺς ἐπαλλήλους. I 163, 27 καρποὺς ταῦτα (sc. φυτά) οἴσει. II 27, 20 τὰ κατὰ γῆν σπέρματα καὶ φυτὰ ... πρὸς καρπῶν γενέσεις εὐτοκεῖ. I 191, 5 cf. II 99, 4 (ἐδώδιμος). II 97, 8 (φθοροποιοί). II 97, 10 (ὠφέλιμοι μήτ' αὖ βλαβεροί). I 53, 16. cf. 195, 1 (ἥμερος). I 253, 1 δένδρῳ τοὺς ἤδη πεπανθέντας καρποὺς ἀποβάλλοντι. I 164, 2 ἐπὶ τοῖς τῶν πονηθέντων καρποῖς. I 28, 7 πολλὰ γὰρ ὕδωρ καὶ ἀὴρ εἰς ἀγονίαν καρπῶν νεωτερίζουσιν. I 13, 21 οὐ μόνον ἦσαν οἱ καρποὶ τροφαὶ ζῴοις, ἀλλὰ καὶ παρασκευαὶ πρὸς τὴν τῶν ὁμοίων ἀεὶ γένεσιν. II 96, 7 ἀνὰ πᾶν ἔτος τοὺς καρποὺς ἀναλαμβάνειν. II 36, 10 καρποὺς καθ' ὥρας τὰς ἐτησίους ἐνεγκεῖν. III 225, 18. IV 147, 6. 181, 2 (ἐτήσιοι). I 135, 9 φυτῶν καὶ καρπῶν (διαφοραί). I 12, 13. 20 (εὐφορία). I 19, 19 (σποραὶ καὶ φυτεῖαι). I 19, 9 (φοραὶ καὶ ἀφορίαι). — I 235, 5 τῶν τεθηλότων ἀσταχύων. I 41, 10 ὁ τοῦ σίτου κ.

II 252, 26 καρποὺς ... προσενεγκεῖν θεῷ. IV 304, 13 ἀπαρχὴ γεννημάτων καὶ καρπῶν. I 232, 2 sp. cf. 223, 1 τί δήποτε ἀπὸ τῶν καρπῶν ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῶν πρώτων καρπῶν φέρει τὴν ἀπαρχήν.

sensu metaph.: II 42, 17 δένδρον οὐδὲν ἀρετῆς, οὗ καλοὺς καὶ γενναίους ἐξ ἀνάγκης ἔδει τοὺς καρποὺς γενέσθαι. III 170, 2. IV 216, 7 (ἀρετῆς). II 161, 4. III 302, 4 cf. II 97, 5 διανοίας. III 149, 3 ἐπιστήμης. III 180, 17 ὁ σύμπας οὐρανός τε καὶ κόσμος ... θεοῦ κ. ἐστιν. III 286, 13. V 226, 16 καλοκἀγαθίας. II 160, 15 φύσεως λογικῆς καὶ σπουδαίας. I 53, 20 (ἔμψυχα καὶ λογικὰ φυτὰ) καρπὸν φέροντα τὰς ἀρετάς. II 214, 7 γενναίους δὲ καὶ ἄρρενας ὡς ἀληθῶς καρποὺς καὶ λόγους χαρίσηται. II 156, 7. 19. 158, 9 παιδείας. I 66, 18 φέρει γὰρ ὁ μὲν νοῦς καρπὸν τὰ ἐν τῷ νοεῖν. I 133, 27 τῆς τοῦ φιλομαθοῦς ψυχῆς τὸν οἰκεῖον ⟨καρπὸν⟩ ἐνηνοχυίας. II 91, 6. 159, 18. 160, 19. 308, 6. 309, 6. III 174, 4. 189, 16 (τῆς) ψυχῆς. I 168, 19 ὡς ἐνταῦθα ὁ κ., οὕτως καὶ ἐν τῇ τοῦ σοφοῦ ψυχῇ τὰ καλά. II 295, 16 τὸν ἐπανθήσαντα καρπὸν αὐτῇ (sc. ψυχῇ). II 89, 4 τὰ γὰρ ἥμερα ἐν ψυχῇ φυτὰ ἡμέρους ἀποτίκτοντα καρπούς. II 98, 20 ὧν ὁ κ. αὐτὰς (sc. ψυχάς) τιθηνήσεται. II 221, 15 ὠφελιμώτατος καὶ τῷ ὄντι ἐδώδιμος ψυχαῖς. II 38, 7 σπείρει δ' ὁ θεὸς ἐν ψυχαῖς ἀτελὲς οὐδέν, ἀλλ' οὕτως καίρια καὶ τέλεια, ὡς εὐθὺς ἐπιφέρεσθαι τὴν τῶν ἰδίων καρπῶν πληθὺν ἕκαστον. II 100, 8 ἡ (γεωργία ψυχικὴ) καρπὸν ὀρέπεται τὸν εὐδαίμονα βίον. I 54, 15 ἥδιστον ἀπολαυσθῆναι καρπὸν ὀρέπεσθαι ..., ᾧ δυνήσεται γνωρίζειν ἀγαθά τε αὖ καὶ κακά. I 283, 22 τῶν ... ἀρετῶν τὰ φυτὰ πάντα βλαστὰ μὲν ἔχει τὰ ἐπιτηδεύματα, καρπὸν δὲ τὰς καλὰς πράξεις. II 149, 5 (κάλλιστος καὶ τροφιμώτατος, ὁσιότης). IV 261, 21 ὤμβρησε δ' οὐρανὸς καρπὸν αἰθέριον (int.

μάννα). II 151, 20 κ. δὲ τὸ τὰς τοῦ θεοῦ διαιωνίζειν χάριτας.
All: II 292, 23 τριττοὺς ἤνεγκε καρπούς, αἰῶνος μέτρα, τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαάκ, τὸν Ἰακώβ. III 213, 5 (Λεία). Ἰούδαν, τὴν ἐξομολόγησιν, τὸν τέλειον καρπόν, ἤνθησε. III 170, 5 cf. II 98, 2 καρπῷ δὲ (ἐξωμοίωσαν) τὸ ἠθικόν (μέρος τῆς φιλοσοφίας).
καρποτοκεῖν. I 105, 10.
καρποτόκος. I 73, 13 (ἀρετή). III 286, 4 (ἡ ἀρετῆς χώρα). I 283, 21 (ἀρεταί). II 75, 24 (γῆ). I 282, 12 (ἔρνη). I 73, 11. II 96, 22 (φυτά). — I 73, 18 τὸ τὰ ἄκαρπα τοῖς καρποτόκοις ἀναμιγνύναι.
καρποῦσθαι. I 54, 22 εὐδαίμονα βίον ἐδύναντο κ. I 140, 4 μεγίστην κ. συμφοράν. II 96, 26 ὁ νοῦς, ὃς τὰς ... ὠφελείας εἴωθε κ. I 204, 6 (Ἀβραὰμ) καρπούμενος ἀφθαρσίαν. I 198, 19 (οἱ γενόμενοι) ἰσοτέλειαν καρπούμενοι. I 290, 8 φαῦλοι ... ἀργαλεωτάτην μερίδα καρπούσθωσαν. I 110, 28 (ὁ νοῦς) ἀπάθειαν ... καρπώσεται. I 219, 3 ἵνα τὰ πάντα ἀγαθὰ ἀθρόα καρπώσῃ. I 177, 6 ἵνα (ὦ διάνοια), ... καρπώσῃ κλῆρον εὐδαίμονα. II 74, 20 εὐφροσύνην καρπωσαίμεθαι. II 10, 18 τὴν γὰρ ἀληθῆ ζωὴν ὁ σπουδαῖος κεκάρπωται. I 253, 10 ὁ θεοῦ θεραπευτὴς αἰώνιον ἐλευθερίαν κεκάρπωται.
καρποφορεῖν. I 191, 4. II 139, 27. III 80, 11. 302, 6.
καρποφορία. V 292, 10 (coni. εὐγονία). All: I 80, 6 κ. καλεῖται ὁ Εὐφράτης. I 133, 26 cf. II 221, 14. 309, 5. III 80, 9. 174, 4 ὁ μὲν Ἐφραὶμ λέγεται μνήμη, κ. γὰρ ἑρμηνεύεται.
καρποφόρος. I 46, 7. 59, 4 (γῆ). I 80, 7 δικαιοσύνη. I 134, 10 Ἐφραίμ. I 134, 2 (μνήμη). V 349, 17 (σπορά). III 271, 13 (ἡ ἀρετῆς χώρα). I 146, 8 (ψυχή).
κάρταλος. III 302, 5 ὥσπερ ἐν καρτάλῳ τῷ λογισμῷ. V 140, 2. 11 (ἑορτή).
καρτερία. I 193, 19 τὰ κάλλιστα, φρόνησιν καρτερίαν δικαιοσύνην εὐσέβειαν. I 294, 2. II 20, 9 (coni. φρόνησις, δικαιοσύνη). IV 157, 9 ἐγκράτειαι, καρτερίαι, σωφροσύναι, ἀγχίνοιαι κτλ. II 59, 6 (coni. ἀνδρεία, ὑπομονή). I 107, 1. 147, 8. II 18, 26. 115, 23. 116, 19. IV 126, 3 (coni. σωφροσύνη). III 117, 15 (coni. κοσμιότης, σωφροσύνη). III 62, 20. 196, 18. IV 243, 9. V 234, 15 (coni. ἐγκράτεια). I 189, 14 (coni. ὑπομονή). II 287, 21 (coni. νηστεία). III 265, 7 (coni. ἐπιμέλεια). III 230, 25 πρὸς πόνου καὶ καρτερίας μελέτην. II 272, 9 ἡ μετὰ καρτερίας ἀγχίνοια. II 115, 16 τὸ ... τῆς καρτερίας γένος ἀγαθὸν καὶ οἰστικὸν ἀφθαρσίας. II 115, 5 cf. 117, 1 τὴν ἡδονῆς ἐναντίαν διάθεσιν, καρτερίαν. II 116, 16 ὅτῳ ζῆλος καὶ φροντὶς εἰσέρχεται καρτερίας. IV 113, 11 τὴν ὑπερβάλλουσαν μετ᾽ αἰδοῦς καρτερίαν. II 115, 7 τὸν οὖν ἄκρως καταθεασάμενον τὸ καρτερίας εἶδος. I 115, 18 τὸν ἀνδρεῖον καὶ καρτερίας ἀσκητὴν λογισμόν. I 262, 10 ἐλευθέρου σπάσαι τοῦ καρτερίας πνεύματος.
καρτερεῖν. II 125, 26.
καρτερικός. III 192, 6 παῖδες. IV 73, 11 (χαρακτήρ). VI 26, 12 οὗτος καρτερικώτατος. — VI 24, 10 τὸ καρτερικόν.
καρτερός. I 158, 2 (δύναμις καὶ ῥώμη). I 195, 5. II 10, 26. 205, 26 (ἰσχύς) I 296, 9. II 35, 9. 285, 8 (ῥώμη). — I 165, 31. 248, 11. II 16, 9 καρτερῶς.
καρυατίζειν. I 16, 22.
κάρυον. I 16, 13. IV 242, 3 sqq.
καταβαίνειν. IV 45, 20 ἀπ᾽ οὐρανοῦ κ. ἐπὶ τὴν γῆν. III 229, 22 ὅταν δὲ καταβαίνῃ καὶ ἀφορῇ. I 217, 20 ἀπὸ τῶν ἄκρων ἐπὶ τὰς μέσας καταβῆναι τέχνας. I 102, 3 μὴ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον. II 304, 16 κατάβητε οὖν ἀπ᾽ οὐρανοῦ καὶ καταβάντες μὴ ... ἐξετάζετε. I 41, 13 ὁ τῆς ἑβδομάδος λόγος ἄνωθεν ἀρξάμενος κατέβη. II 29, 23 ἡ δὲ Ῥεβέκκα κατέβη ... ἐπὶ τὴν πηγήν. II 44, 3 αἱ (ψυχαὶ) μὲν πρὸς σώματα κατέβησαν. I 221, 12 κἂν εἰς τὸ Αἰγύπτιον φιλοπαθὲς σῶμα καταβῶσι. III 20, 9 καταβὰς ἀπ᾽ οὐρανοῦ. II 44, 7 (αἱ ψυχαὶ) δ᾽ ὥσπερ εἰς ποταμὸν τὸ σῶμα καταβᾶσαι. I 240, 12 ὅλῳ γένει καταβεβηκὸς ἅπαν τὸ μετὰ θεὸν εὑρίσκεται. II 8, 1 ἐγὼ καταβήσομαι ⟨οὐ⟩ τοπικῶς.
καταβάλλειν. II 16, 6 σπουδάζωμεν αὐτὰ (sc. τὰ νοσήματα) ἀνατρέπειν καὶ κ. III 304, 10 (αὐτοὺς) ἡ μεγάλη καὶ ἀκαθαίρετος καταβάλλει χείρ. II 25. 24 μέχρις ἂν ... ἡ σφόδρα τάσις ... τοὺς ἕλκοντας ... καταβάλλῃ. II 96, 16 (ὁ γεωργὸς) μυρία ... ῥίζαις αὐταῖς ἀνασπάσας κατέβαλε. I 280, 22 γεῦσις αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) κατέβαλεν. I 73, 11 ἐὰν δὲ καὶ φυτὰ ἐν ψυχῇ καταβάλῃ. I 55, 16 (ὁ φιλήδονος) καταβαλὼν αὐτὸν ὅλον ἐπὶ τὰ εὐτρεπισθέντα. II 119, 11 βαρεῖς ἀνατρέψαντες καὶ καταβαλόντες ἐχθρούς.
καταβάλλεσθαι. II 211, 16 τὰ ἀρετῆς ἄρρενα ... σπέρματα κ. I 182, 11 (ὁ θεὸς) σπέρμα τῷ θνητῷ γένει καταβαλλόμενος. II 38, 4 τὰ ... ὑπὸ τῶν θνητῶν καταβαλλόμενα σπέρματα. I 22, 15 cf. II 36, 6 εἰς τὴν μήτραν καταβληθὲν (σπέρμα). II 33, 12 τῆς πρῶτον καταβληθείσης τροφῆς. III 8. 10 ταπεινὸς γεγονώς, καταβεβλημένος εἰς χοῦν. II 115, 1 ἡδονὴν ... αἰεὶ καταβεβλημένην.

κατάβασις. All: I 108, 19 Ἰορδάνης δὲ κ. × ἑρμηνεύεται.
καταβιάζειν. III 290, 21.
καταβιβάζειν, I 257, 6. II 82, 1.
καταβιοῦν. III 214, 24.
καταβολή IV 186, 11 τῆς τούτων γενέσεως. II 224, 12. VI 178, 21 πυρετοῦ. I 45, 19 cf. V 160, 7 τῶν σπερμάτων. III 27, 8 αἱ πρῶται τῶν φυτῶν σπερματικαί.
καταγγέλλειν. I 38, 7.
καταγελᾶν. VI 43, 15.
καταγέλαστος. IV 192, 2 ὡς ἐπὶ σεμνῷ πράγματι τῷ καταγελάστῳ. III 270, 11 τοῦ θνητοῦ βίου (σπουδαί). III 142, 4 τῶν ἀνθρώπων (σπουδαί). III 191, 1 (ψυχή). — III 265, 24 ἅπερ ... καταγελαστότερα. IV 287, 1 τί ἂν γένοιτο καταγελαστότερον; I 31, 21 καταγέλαστον (ἐστίν). — III 304, 20 οἱ καταγέλαστοι. I 294, 5 ὦ καταγέλαστε. III 19, 11 ὦ καταγέλαστοι.
καταγινώσκειν. V 126, 6 κ. τῶν τιμώντων πολλὴν ἠλιθιότητα. V 1, 16 κ. μεγάλων ἐθνῶν εὐχέρειαν. II 207, 7 τούτων ... ἄξιον κ. τῶν ... ὑπομενόντων. VI 23, 4 καταγινώσκουσί τε τῶν δεσποτῶν. VI 76, 5 δεινὴν δὲ ἀθεότητα κατεγίνωσκε τῶν τἀναντία διεξιόντων. V 188, 19 ὧν ἀφανῶς αὕτη δικάσασα παρ' ἑαυτῇ θάνατον κατέγνω. VI 217, 20 πάλιν κατέγνω φυγὴν ἑτέρων. III 17, 5-9 (ἡ διάνοια) καταγνοῦσα. III 235, 4 αἱ (ψυχαὶ) καταγνοῦσαι. V 210, 8 μηδεὶς ἀπανθρωπίαν καταγνώτω τοῦ διατάγματος. V 13, 11 αὐτοῖς ... κατεγνωκόσι τοῦ πατρῴου καὶ προγονικοῦ τύφου.
καταγινώσκεσθαι. II 263, 20 ὥστ' αὐτὸν μάλιστα ἐπὶ τοῖς ἐκ προνοίας ἁμαρτήμασι κ. VI 60, 19 ἃ παρὰ πολλοῖς ἤδη τῶν μετριωτέρων καταγινώσκεται. IV 30, 19 ἡ Σοδομιτῶν χώρα ... παρὰ τῷ δικαστῇ τῶν ὅλων κατέγνωστο. VI 200, 12 ἀκρίτους καταγνωσθῆναι χαλεπόν. III 306, 19 οὐδεμίαν τῶν ζητούντων καταγνωστέον εὐρεσιλογίαν.
καταγνύναι. III 296, 19 τὰ ... καταγνύντα τὴν ψυχήν. II 110, 17 τὸ δὲ ὄχημα ... ῥᾷστα κατάγνυται. VI 175, 27 ἅμφω (sc. σῶμα καὶ ψυχή) μαλακὰ καὶ κατεαγότα. II 56, 13 πάθεσι τοῖς κατεαγόσι καὶ τεθηλυμμένοις. II 42, 15 ἄνανδροι καὶ κατεαγότες ... τὰ φρονήματα.
κατάγνωσις. II 210, 2. III 183, 6.
καταγοητεύειν. VI 90, 15 οἷς ἀφρόνων ὦτα καταγοητεύουσι. V 3, 1 αἱ (sc ἡδοναί) καταγοητεύουσι διάνοιαν. V 7, 3 τὴν αἴσθησιν ... καταγοητεύοντα. III 78, 7 ἡ λογικὴ σοφισμάτων εὕρεσις εὐστόχῳ πιθανότητι καταγοητεύουσα. II 34, 18 (αἱ τέρψεις) καταγοητεύουσαι. V 42, 16 περιεργίαι ... καταγοητεύουσαι τὴν ... γεῦσιν. IV 194, 15 ἐπεὶ κατεγοήτευσαν τὴν Ἑβραίων νεότητα. V 7, 14 νομίζοντες ῥᾳδίως καταγοητεύσειν τοὺς ἐντυγχάνοντας.
καταγωγή. I 194, 8. 195, 25. V 18, 3.
καταγωνίζεσθαι. IV 25, 1.
καταδαρθάνειν. V 25, 2.
καταδεής. I 240, 12. V 56, 3. VI 175, 12. 217, 14 (καταδεέστερος)
καταδικάζειν. II 80, 15 ὧν ἡ φύσις κατεδίκασε ψυχῆς τρόπων. VI 130, 10 μηδὲ λόγου μεταδούς, ἀλλ' ἀκρίτως καταδικάζων. II 73, 9 τὴν καταδικάζουσαν ψῆφον οἴσει.
καταδικάζεσθαι. III 196, 15 πρὸς τὴν τῆς κ. ψυχῆς μελλούσης ἀπόλυσιν. I 127, 23 (ἡ φύσις) οὐ καταδικάζεται πρὶν ... I 157, 13 ὑπὸ τοῦ θεοῦ καταδικασθείς. II 80, 13 οὓς ἐν δικαστηρίῳ καταδικασθέντας ὑπὸ κλήρῳ ἀρχόντων.
καταδίκη. V 182, 19. VI 139, 19.
καταδουλοῦσθαι. IV 154, 5 καταδουλωσάμενοι τρόπον αἰχμαλώτων. IV 153, 9 ὑπὲρ ὧν κατεδουλώθησαν. VI 45, 1 μήτε τῆς καταδουλουμένης (ἰδέας μετεσχήκασι) μήτε δ' ἧς ἐλευθερίας βεβαιοῦται.
καταδύειν. III 229, 5 πρὶν τὰς τοῦ ... θεοῦ καταδῦναι ... αὐγάς. I 19, 4 cf. 10, 19. 96, 23. III 230, 3 καταδύντος (ἡλίου). — I 121, 8 ὁ φαῦλος εἰς τὸν σποράδα νοῦν ἑαυτοῦ καταδύεται. I 113, 8 ἀποκρύπτονται καὶ καταδύονται πάντες οἱ φαῦλοι. II 110, 11 εἰς ὃν (sc. βυθὸν) καταποντοῦται καὶ καταδύεται (ὁ νοῦς).
κατάδυσις. II 242, 7 ἀνατολὴ μὲν ἀφροσύνης, κ. δὲ εὐλογιστίας. III 230, 17 τρόπον τινὰ καταδύσει χρησάμενον. V 77, 15 οἱ ... καταδύσεις ἐπιζητοῦντες. II 115, 2 ἡδονὴν ... καταδύσεις τὰς ἐν τῷ σώματι ζητοῦσαν. VI 19, 11 ἰχνηλατεῖν ἔδει τὰς τούτων (sc. κακιῶν) καταδύσεις.
καταθεᾶσθαι. I 193, 23 νομίζοντες τὸν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸν ... τὰ ἀφανῆ κ. II 63, 19 ὁ ποιητὴς τῶν ὅλων ... τὰ ἔργα ἑαυτοῦ θεᾶται. V 53, 18 ἕκαστα εἰλικρινῶς καταθεᾶται τῶν νοητῶν. II 200, 16 καταθεᾶται τὰ ὄντα. II 137, 7 ἵνα τὸν οὐρανὸν καταθεᾶται. IV 36, 16 καταθεῶνται τὰ ἐν κόσμῳ. V 150, 14 καταθεώμην τὰς ἀμυθήτους θεωρίας τῶν ἐπὶ γῆς ἁπάντων. II 189, 13 (ὁ νοῦς) καταθεώμενος τὰς ἀσωμάτους ἰδέας. III 9, 19 ἄσβεστον γὰρ αὐτὸ καταθεώμενος. III 146, 6 τὴν δ' ἡγεμονικὴν οὐσίαν ὁ βουλό-

μενος καταθεάσασθαι. IV 220, 22 καταθεάσασθαι τὰ ἅγια. I 261, 3 ὅταν ... περιαγαγὼν ὅμμα ὅλον δι' ὅλων καταθεάσῃ. II 115, 7 τὸν οὖν ἄκρως καταθεασάμενον τὸ καρτερίας εἶδος.

κατάθεος. V 148, 19.

κατάθεσις. V 211, 12.

καταθρασύνεσθαι. I 59, 20. V 199, 3.

καταθύειν. V 94, 6 ἐκεῖνο καταθυέτω. V 48, 10 τις τῶν ἱερέων καταθυέτω. V 70, 7 τὴν διάνοιαν καὶ προθυμίαν ... τοῦ καταθύοντος. VI 22, 5 οὐ ζῷα καταθύοντες. IV 41, 17 τῶν καταθυόντων παῖδας οἱ μὲν ἔθει τοῦτο δρῶσιν. IV 187, 9 τὰ ἴσα τοῖς πρόσθεν ἱερεῖα καταθύσας. VI 29, 18 τὸν ... ἄριστον τῶν ἐκεῖ ταύρων κακαθύσας Διί. V 51, 18 τὰ δ' ἄλλα τῷ καταθύσαντι εὐωχία.

καταθύεσθαι. V 46, 8 καταθύεται δὲ εἰς ἁμαρτημάτων ἄφεσιν. V 45, 27 καταθύονται ... μόσχοι. V 51, 21 cf. II 121, 3 (ἀπαρχαὶ) τῶν καταθυομένων ζῴων. V 41, 1 οὐχ ἕνεκα τῶν καταθυομένων ἀλλὰ τοῦ περὶ τοὺς καταθύοντας ἀνυπαιτίου. V 66, 23 τὸ πλῆθος τῶν καταθυομένων.

καταιγίς. II 70, 5.

καταιδεῖσθαι. V 213, 18.

καταισχύνειν. V 153, 16.

καταιτιᾶσθαι. II 258, 19.

κατακεντεῖν. II 40, 13 (Φινεὲς) κατεκέντει ... τὴν μισάρετον ... γένεσιν. II 94, 2 οὓς κατεκέντησε καὶ κατέτρωσε τὰ πάθη.

κατακεντεῖσθαι. III 191, 24 ὁ μὲν κατακεντούμενος ὑπὸ φρενοβλαβείας. II 78, 10 ὑφ' ἧς (sc. ἀπιστίας) μήποτε παύσαιντο κατακεντούμενοι.

κατακερματίζειν. I 282, 20 διανέμειν καὶ κ. τὴν τροφὴν πολλοῖς ἐκγόνοις. III 141, 25 πρὸς τὸν κατακερματίζοντα τὴν φύσιν τοῦ ἀγαθοῦ. II 209, 8 τῶν δὲ (τὸ καλὸν) πρὸς πλείω κατακερματιζόντων. — II 227, 10 ἅτ' εἰς πολλὰ καὶ ἀνόμοια κατακερματιζόμενον εὑρύνεται. II 47, 9 κἂν κατακερματισθὲν (τὸ πνεῦμα) εἰς μοίρας τοσαύτας ἐμειοῦτο.

κατακερτομεῖν. V 328, 15 εἰς ἐτόλμησε τὸν πατέρα κ.. I 276, 9 λεγέτω δή τις κατακερτομῶν αὐτὸν κἀπιχλευάζων. VI 76, 8 ἔλεγέ τε, ὡς ἔστιν ἀκούειν, κατακερτομῶν. V 375, 19 cf. VI 178, 6 οἵτινες ... κατακερτομοῦντες καὶ ἐπιχλευάζοντες. VI 15, 10 πολλοὶ τοῦ λόγου κατακερτομήσουσιν.

κατακερτομεῖσθαι. VI 221, 5 ἡμεῖς ... χλευαζόμενοι καὶ κατακερτομούμενοι. VI 221, 23 τοιαῦτα φλυαρηθέντες καὶ κατακερτομηθέντες ἐν ἀμηχάνοις ἦμεν.

κατακλαίειν. II 249, 15 sq.

κατακλᾶν. I 28, 6. III 296, 19.

κατάκλειστος. III 240, 6.

κατάκλησις. IV 231, 4. V 218, 9 θεοῦ. II 279, 10 τῆς ἀπ' αὐτοῦ (sc. θεοῦ) συμμαχίας. V 354, 25 ταῖς ἀπὸ καθαροῦ τοῦ συνειδότος κατακλήσεσι. V 287, 3 τῶν φυλαρχῶν.

κατακλύζειν. I 261, 30 ἃ ... διὰ τῶν δεξαμενῶν ἐπεισχέοντα τῇ διανοίᾳ κατακλύζει. VI 118, 9 τοῦ ὕδατος ... τοὺς μεθορίους ἰσθμοὺς κατακλύζοντος. V 136, 18 αἱ συνεχεῖς καὶ ἐπάλληλοι τροφαὶ κατακλύζουσαι. II 39, 7 πρὶν ἐπιφορῆσαι τὸν ἀφροσύνης πολὺν ἄκρατον καὶ ... ἐν αὐτῷ κατακλύσαι.

κατακλύζεσθαι. V 270, 5 ὑπὸ τῆς τῶν παθῶν φορᾶς κ. III 151, 28 οὕτως ἡ ψυχὴ κατακλύζεται. V 151, 16 ὅτι καίτοι κατακλυζόμενος οὐκ ἐγκαταπίνομαι βύθιος. VI 4, 18 αἱ τῶν νέων ψυχαὶ ... κατακλυζόμεναι. II 115, 5 εἴ τινες ἀποτομαὶ κατακλυζόμεναι. V 277, 17 ὥσπερ ὑπὸ χειμάρρου κατακλυσθῆναι. III 188, 20 ἕτεροι τῇ ῥύμῃ καὶ φορᾷ κατακλυσθέντες.

κατακλυσμός. II 292, 18. III 151, 25. IV 213, 24. V 341, 5 cf. I 296, 17. II 234, 8. 19. IV 10, 7. 11, 16 sq. 13, 22. 215, 1. V 328, 9 ὁ μέγας κ. i. e. diluvium magnum Gen. 6, 17. — IV 212, 18 ὡς καιρῶν περιόδοις τοὺς μὲν κατακλυσμοῖς φθαρῆναι, τοὺς δὲ καταφλεχθέντας ἀπολέσθαι. VI 118, 2 ὅταν μὲν οὖν ἔμπρησις καταλαμβάνῃ, ... ὅταν δὲ κ. III 278, 28 κατακλυσμοῦ φορὰ τοῦ ποταμοῦ. III 47, 1 (ἡ νεφέλη) κατακλυσμὸν φθορὰν οἰκτίστην ἐπιφέρουσα. III 279, 14 πάντα εἰμί, τυφώς, πόλεμος, κ., κεραυνός κτλ. III 296, 26 (ὁ νοῦς) φορούμενος ὥσπερ ἐν κατακλυσμῷ. II 249, 5 ἐν τῷ μεγάλῳ καὶ ἐπαλλήλῳ τοῦ βίου κατακλυσμῷ.

κατακονδυλίζεσθαι. II 208, 14 τὴν ψυχήν.

κατακορής. III 260, 1 αἴνιγμα. I 103, 18 (γνώμη).

κατάκορος. IV 290, 5. V 284, 18. 312, 14. VI 186, 9 κατακόρως.

κατακοσμεῖν. VI 213, 23.

κατάκριτος. V 340, 20 (γενεά). V 308, 13 (γυναῖκες). — VI 135, 4 μηδένα κολάζειν τῶν κατακρίτων.

καταλαζονεύεσθαι. II 147, 2 δόξαι τῷ λόγῳ κ. τοῦ θεοῦ. IV 91, 9 μὴ καταλαζονεύου. III 217, 9 καταλαζονεύου περὶ τῶν ἐκεῖ. IV 198, 11 ᾔδεσαν γὰρ αὐτὸν οὐ καταλαζονευόμενον ἀρχῆς ἐξουσίᾳ. IV 127, 3 οἱ μὲν οὖν πολλοὶ ... καταλαζο-

νευόμενοι. III 305, 5 τοιαῦτα καταλαζονευσάμενοι.
καταλαλεῖν. I 103, 14, 19. 105, 29. 106, 1.
καταλαμβάνειν. I. recipere: III 98, 26 (ψυχαὶ) τὰ δὲ σπέρματα καὶ τὰς γονὰς ... καταλαμβάνουσαι. — incipere: IV 41, 7 ἐπειδὰν ἄρχηται κ. ἡ μακρὰ καὶ ἀνίατος νόσος, τὸ γῆρας. I 163, 7 σύγχυσις καταλαμβάνει δεινή. IV 106, 10 ἀπροσδόκητος ταραχὴ καταλαμβάνει. I 107, 21 δίψα καταλαμβάνει ἡ τῶν παθῶν. I 154, 1 ὕπνου καταλαμβάνοντος. — capere, assequi: I 188, 20 sq. ὁ νομίζων κ. ἢ κρατεῖν καταλαμβάνεται καὶ κρατεῖται. I 211, 15 ἐπιτρέχειν καὶ κ. τοὺς ἤδη πεπανθέντας. VI 153, 21 οἱ δ' ἀπνευστὶ διώκοντες καταλαμβάνουσι. IV 5, 14 σπάνιον δ' ἡ ἀρετή, ὡς μηδ' ὑπ' ὀλίγων καταλαμβάνεσθαι. I 170, 8 τῷ μήπω κραταιῶς ὑπὸ κακίας καταληφθέντι.
II. percipere oculis, auribus, sensibus, mente: III 92, 17 ἵνα καὶ τὸ λέγειν καὶ τὸ αἰσθάνεσθαι καὶ τὸ κ. ἀνυπαιτίως ... κατὰ θεὸν ἐξετάζηται. III 25, 2 τὸ αἰσθάνεσθαι, τὸ λέγειν, τὸ κ. οἰόμενος ἐφ' ἑαυτῷ μόνῳ κεῖσθαι. III 201, 6 ὁ νοῦς ἡμῶν νοεῖν καὶ κ. ἔμαθε. III 17, 19 sq. μὴ ταμιεύσῃ τὸ νοεῖν καὶ διανοεῖσθαι καὶ κ. σεαυτῇ. III 20, 14 αὐτοκράτορι γνώμῃ νοεῖν τε καὶ κ. VI 214, 6 ὡς μᾶλλον τὰ νοητὰ κ. τῶν αἰσθητῶν. III 230, 15 ὁ νοῦς τὰ νοητὰ καὶ τὰ αἰσθητὰ αἴσθησις οἴεται παγίως κ. III 4, 17 τὸ γὰρ νοητῆς ἁρμονίας ... μέλος ὁ νοητὸς μουσικὸς μόνος κ. ἱκανός. III 26, 7 νῷ γὰρ ὁ θεὸς κ. τὸν μὲν νοητὸν κόσμον δι' ἑαυτοῦ, τὸν δὲ ὁρατὸν δι' αἰσθήσεως ἐφῆκεν. III 245, 10 ὅσοι τὸν ἀειδῆ κόσμον κ. ἐθέλουσιν. I 278, 10 δίχα τῶν ἐπιγείων τὰ μετάρσια κ. I 265, 1 ἡ ... ψυχὴ ἱκανὴ μέν ἐστι τὴν αὐθομαθῆ σοφίαν κ. I 135, 16 αὐτὸν (sc. θεόν) κ. καὶ τὴν σκιὰν αὐτοῦ. II 283, 21 διανοίας τὸ κ. ... ἴδιον. II 66, 7 ἢ (sc. διάνοια) τὰς ἁπάντων φύσεις ... εἴωθε κ. I 104, 9 ἐπειδὰν δὲ (νοῦς καὶ αἴσθησις) ἄρξωνται κ. II 150, 8 οὐδ' ἐν νῷ τὸ κ. III 183, 16 οὔτε κ. δίχα λογισμοῦ. IV 201, 18 ὅσα μὴ λογισμῷ δύναται κ. IV 14, 9 ὅσα ἐν τῇ φύσει δι' ἐπιστήμης κ. III 210, 2 θνητὸς οὐδεὶς πώποτε ἰσχύσει τούτων ἐναργῶς κ. οὐδέν. IV 92, 8 ὑφ' ὧν ... οὐδὲν παγίως ... κ. ἐστί. I 45, 6 τὰ μακρὰν εἰωθὼς εὖ μάλα θεωρεῖν καὶ κ. II 33, 4 κ. ὅσα ἂν ὁ διδάσκων ὑφηγῆται. I 280, 19 τὰς εἰς τὸ κ. ἀκμάς. I 58, 12 αἷς (sc. φαντασίαις) τὰ σώματα καταλαμβάνει (ὁ νοῦς). I 85, 7 ὁ νοῦς ... ἑαυτὸν δὲ οὐ καταλαμβάνει. I 91, 23 πῶς ἡμῶν ὁ νοῦς καταλαμβάνει, ὅτι τουτὶ λευκὸν ἢ μέλαν ἐστίν. III 138, 15 ὁ μὲν νοῦς καταλαμβάνει, ἡ δ' ὅρασις ὁρᾷ. II 83, 8 (ἡ ψυχὴ) πλήρη μιασμάτων ἑαυτὴν καταλαμβάνει. III 206, 20 ἧς (sc. τέχνης) ἄριστα καταλαμβάνει τὸ μέγεθος. IV 15, 2 ἃς (sc. προστάξεις) ἡ ἀληθεστάτη τῶν αἰσθήσεων ... καταλαμβάνει. IV 27, 20 τριττὴν φαντασίαν ἑνὸς ὑποκειμένου καταλαμβάνει. II 70, 18 ὕπαρξις γὰρ ἔσθ' ἣν καταλαμβάνομεν αὐτοῦ (sc. θεοῦ). I 137, 17 μόνῳ τούτῳ (sc. λογικῷ) τὰ πράγματα καταλαμβάνομεν. III 208, 17 μυρία πρὸς τούτοις καταλαμβάνομεν. III 156, 15 ὅσα μὲν οἱ σώματος ὀφθαλμοὶ θεωροῦσι, συνεργῷ φωτὶ χρώμενοι καταλαμβάνουσι. III 101, 4 ἐπιστῆμαι τηλαυγῶς ... καταλαμβάνουσιν. I 135, 12 διὰ σκιᾶς τὸν θεὸν καταλαμβάνουσι. I 85, 13 (ὁ Ἀδὰμ) τὰ ἄλλα ὀνομάζων καὶ καταλαμβάνων. I 23, 12 (ὁ νοῦς) ἄδηλον ἔχει τὴν οὐσίαν, τὰς τῶν ἄλλων καταλαμβάνων. IV 19, 10 νοητὴν φύσιν οὐδεμίαν ἁπλῶς καταλαμβάνων. III 89, 5 τοῦ λογισμοῦ ... καταλαμβάνοντος μὲν ἀμφότερα, ἀγαθόν τε αὖ καὶ κακόν. II 128, 4 τοῦ ... καταλαμβάνοντος καὶ συνιέντος ... ἄκρως γένοιτ' ἂν ἔργον. V 222, 19 (ὀφθαλμοὶ) ἐφαπτόμενοι τρόπον τινὰ τῶν πραγμάτων καὶ ... καταλαμβάνοντες. II 312, 19 ἐὰν ... μὴ ῥᾳδίως καταλαμβάνῃς ἃ ζητεῖς. I 85, 5 ὁ νοῦς ... τὰ μὲν ἄλλα δύναται καταλαβεῖν. I 104, 20 οὔτε γὰρ ὁ νοῦς δίχα αἰσθήσεως ἠδύνατο καταλαβεῖν. II 14, 25 τῷ νῷ ... τῷ μηδὲ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἥτις ἐστὶ καταλαβεῖν δυναμένῳ. II 221, 25 ἀμεθύσων (ὁ νοῦς) ἀδυνατῶς καταλαβεῖν εἶχε. III 217, 8 καταλαβεῖν γὰρ αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) οὔποτε δυνήσῃ. II 4, 8 καταλαβεῖν ὅτι ἀκατάληπτος ὁ κατὰ τὸ εἶναι θεὸς παντί. I 287, 13 (ὁ λόγος) σπουδάζων καταλαβεῖν αὐτά (sc. τὰ νοήματα). I 265, 3 τὸ μὴ δύνασθαι καταλαβεῖν τὸν ἀειδῆ. I 278, 25 (ὁ νοῦς) γλιχόμενος καὶ τὴν ἀκατάληπτον θεοῦ φύσιν ... καταλαβεῖν. I 279, 7 οὔτε θεὸν οὔτι τι νοητὸν καταλαβεῖν δυνάμεθα. IV 18, 5 καταλαβεῖν τὸν ἔφορον τοῦ παντός. IV 19, 20 ἣν ἀδύνατον καταλαβεῖν τινα δι' αὐτοῦ τὸ πρὸς ἀλήθειαν ὄν. IV 28, 15 τὸ ὂν ... ἐξ αὐτοῦ μόνου καταλαβεῖν. V 12, 14 μήτ' οὖν ἐμὲ (sc. θεόν) ... ἐλπίσῃς ποτὲ δυνήσεσθαι καταλαβεῖν. V 345, 21 ἐδυνήθησαν αὐτὸν (sc. θεόν) ἐξ ἑαυτοῦ καταλαβεῖν. V 64, 7 πῶς ἂν δυνηθείη καταλαβεῖν τὴν ... θεοῦ δύναμιν; V 203, 4 οὐχ οἷός τ' ἦν δι' αὐτοῦ καταλαβεῖν. VI 15, 18 ᾧ μόνῳ καταλαβεῖν ἔστι διανοίας ζημίαν. III 245, 2

κόσμον νοητὸν οὐκ ἔνεστιν ἄλλως καταλαβεῖν ὅτι μὴ ... IV 302, 10 ἐπιτείνεσθαι τοῦ καταλαβεῖν ἵμερον. I 48, 19 ἃς (sc. ἀντιλήψεις) ... δι' αὐτοῦ μόνου καταλαβεῖν οὐχ οἷός τε ἦν. III 33, 5 (αἴσθησιν) τοὺς δὲ ἀτόμους καὶ ἀμερεῖς καταλαβεῖν ἀδυνατοῦσαν. III 254, 10 ὧν δυνατὸν ἀνθρώπῳ καταλαβεῖν μὴ ὄντων περὶ θεόν. III 205, 10 τὰ δηλούμενα ὑπὸ τῆς φαντασίας καταλαβεῖν. V 16, 17 οὐδὲ γάρ, εἰ λέγει, δύναται καταλαβεῖν ὅ γε κατεχόμενος ὄντως. V 234, 4 τὴν ... ἀρίστην ἀτραπὸν καταλαβεῖν. VI 214, 3 αἱ γνῶμαι τῶν γυναικῶν ... μηδὲν ἰσχύουσαι νοητὸν καταλαβεῖν. I 125, 22 ὁ νοῦς κατέλαβε τὸ ὁραθέν. I 287, 23 ἐπὶ τὴν ὧν εἶδε καὶ ὧν δυνατῶς κατέλαβε μήνυσιν. IV 184, 20 ἵνα τὴν ... οὐδένειαν ἑαυτοῦ καταλάβῃ. I 287, 16 ὅταν (ὁ λόγος) ὥσπερ ἐναυγασθεὶς ἴδῃ καὶ καταλάβῃ τὸν νοῦν. III 218, 5 ὁ λίαν καταλαβὼν ἑαυτόν. IV 171, 7 ἔγνω παγίως καταλαβών. VI 4, 20 καταλαβόντες δὲ περὶ οὗ ὁ λόγος. III 131, 5 τῷ γὰρ ὅτι γέγονε τὸ πᾶν καταλαβόντι. IV 300, 6 ἃ μήτ' εἶδον ... παγίως εἰδέναι καὶ σφόδρα κατειληφέναι. III 5, 15 μηδέ τι οἴεσθαι παγίως κατειληφέναι. II 128, 9 εἰς τὴν περὶ ὧν ἄκρως οὐ κατείληφε μὴ παρελθεῖν ἄμιλλαν. III 251, 1 τὴν ἀνθρωπίνην οὐδένειαν κατείληφεν. II 255, 14 (ὁ θεὸς) προλήψει πάντα ... σαφῶς κατειληφώς. I 229, 12 ὡς πάντα ἐφθακότος καὶ κατειληφότος τοῦ θείου λόγου. III 50, 14 τὴν δὲ τῶν πλανήτων τάξιν ἄνθρωποι παγίως μὴ κατειληφότες.

καταλαμβάνεσθαι. V 344, 19 διότι μόνῳ θέμις αὐτῷ (sc. θεῷ) ὑφ' ἑαυτοῦ κ. III 157, 9 μὴ μέντοι νομίσῃς τὸ ὂν ... ὑπ' ἀνθρώπου τινὸς κ. II 69, 3 τὸ ψιλὴν ἄνευ χαρακτῆρος τὴν ὕπαρξιν κ. III 157, 6 νοήσει γὰρ τὸ νοητὸν εἰκὸς μόνον κ. II 43, 20 κ. δ' αὐτὰς (sc. ψυχάς) ἀναγκαῖον ὑπὸ νοῦ. II 13, 4 ὁ νοῦς ... πάντα παρασκευάζει κ. I 184, 23 ᾗ (sc. δυνάμει) κ. σώματα πέφυκε. V 12, 17 (θέα), ἣν ... τοῖς διανοίας ἀκοιμήτοις ὄμμασι συμβαίνει κ. IV 19, 1 σώματος γὰρ ὀφθαλμοῖς οὐκ ἠξίωσε κ. III 210, 8 ἔχει τινὰ δείγματα ἐν ἑαυτοῖς τοῦ κ. III 208, 8 τὰ μὲν τρία πέφυκεν ἀμηγέπῃ κ. II 255, 8 δείκνυσθαι καὶ κ. δοκῶν. II 264, 20 ἃ μὴ ῥᾴδιον ἐξ ἑαυτῶν κ. II 276, 7 διὰ πάσης τέχνης τὰ ἐν ἑκάστῃ καταλαμβάνεται. III 158, 1 εἰ μὴ πάντα ἤδη καταλαμβάνεται. IV 14, 5 ἐπεὶ ... καταλαμβάνεται τὰ κάλλιστα τῶν ὄντων. IV 244, 6 ὅσα μὴ λογισμῷ καταλαμβάνεται. VI 155, 12 ὀφθαλμοῖς ... τὰ ἐν φανερῷ ... καταλαμβάνεται. I 230, 11 οἷς (sc. ψυχῆς ὄμμασι) αἱ ἀσώματοι καταλαμβάνονται φύσεις. II 138, 2 ἵνα τῷ φανερᾷ τὸ ἀφανὲς ἐκδήλως καταλαμβάνηται. II 269, 19 (ὁ λόγος) ψυχῇ μόνον ὡς ψυχῇ καταλαμβανόμενος. II 37, 12 τοῦ ὄντως ὄντος ἐναργείᾳ μᾶλλον καταλαμβανομένου. II 248, 12 τῆς κινήσεως ... καταλαμβανομένης τῷ κατὰ διάνοιαν ὀφθαλμῷ. III 23, 2 σοφίαν ... νῷ δ' εἰλικρινεστάτῳ καταλαμβανομένην. VI 113, 17 τὰ μὲν δένδρα ... θᾶττον καταλαμβανομένην ἔχει τὴν ἐπίδοσιν. IV 27, 16 σύμβολα τὰ ἐν φωναῖς τῶν διανοίᾳ μόνῃ καταλαμβανομένων ἐστίν. II 136, 7 δυνάμεις ἄλλας αἰσθήσει οὐδαμῇ οὐδαμῶς καταλαμβανομένας. V 11, 23 sqq. τὰς ἤδη ὑπὸ νοῦ καταλαμβανομένας (δυνάμεις). III 57, 5 ἕκστασιν διανοίας καταλήψεσθαι τοὺς ἀσεβοῦντας. IV 186, 7 τῇ διανοίᾳ καταλήψομαι. II 74, 2 ἡ ὄψις ... προσβάλλουσα καταλήψεται. IV 87, 19 (αἱ φαντασίαι) πρὶν καταληφθῆναι βεβαίως ἀπέπτησαν.

καταλάμπεσθαι. III 252, 7 ἀληθείας ἀσκίῳ φέγγει ... καταλάμπεται. V 71, 14 ἑνὸς μὲν ἵνα ... φωτὸς καταλάμπηται τὰ ἅγια.

καταλέγεσθαι. I 251, 13. II 24, 5. IV 275, 1.

καταλεῖν. II 36, 1. 4 κατήλεσε τὸν μόσχον ὁ τεχνίτης. I 86, 24 καταλέσας ... τὴν τροφήν. II 36, 18 τὸ σύστημα τῶν σωματικῶν ἀγαθῶν εἰς ... χοῦν καταλέσαντας.

καταλείπειν. II 2, 2 ὃν (sc. κόσμον) κ. ἀμήχανον. I 100, 6. 18 πατέρα καὶ μητέρα οὗτος ... καταλείπει ὑπὲρ τοῦ κλῆρον ἔχειν τὸν ἕνα θεόν. III 299, 8 γένεσιν καὶ φθορὰν καταλιπεῖν. I 122, 3 καταλιπεῖν αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) τὸ σῶμα. II 1, 5 ὁ δὲ βουλόμενος αὐτὸ (sc. τὸ ὄν) καταλιπεῖν. I 101, 29 τοὺς δὲ χιτῶνας τοῖς περὶ Μισαδαὶ κατέλιπον. I 117, 23 (Λεία καὶ Ῥαχὴλ) ἀμαθίαν καὶ ἀπευδαισίαν αὐτῇ (sc. τῇ ψυχῇ) κατέλιπον. I 156, 16 ἐὰν δὲ τούτους ... καταλίπῃς. I 21, 7 (ὁ θεὸς) μηδεμίαν ἰδέαν τῶν ἀεροπόρων ἀτελῆ καταλιπών. I 101, 15 (ὁ ἀρχιερεὺς) τὸν τῆς δόξης καὶ φαντασίας ψυχῆς χιτῶνα ... καταλιπὼν τοῖς τὰ ἐκτὸς ἀγαπῶσι. I 107, 14 ἐγὼ πολλάκις καταλιπὼν μὲν ἀνθρώπους. I 166, 5 καταλιπὼν τὰ ἐκτός. I 169, 5 τὴν οὐράνιον σοφίαν καταλιπών. II 15, 9 ὁ προστάτης ... καταλιπὼν τὸ ἐν ἡμῖν ποίμνιον. II 310, 1 (ὁ νοῦς) καταλιπὼν τὰ οἰκεῖα ἑαυτῷ νοητά. I 197, 18 (ἡ ψυχὴ) ἔρημον καταλιποῦσα ζωῆς τὸν ἡ-

μέτερον οἶκον. II 85, 18 (Θάμαρ) καταλιποῦσα τὰς τῶν θνητῶν συνουσίας. I 251, 1 πρόσφυγα γενέσθαι θεοῦ καταλιπόντα τὴν τῶν ἐν γενέσει πραγματείαν. II 2, 19 πῶς οὐ παγχάλεπον τὴν θεοῦ φαντασίαν καταλιπόντα οἴχεσθαι. I 101, 19 τὸν μὲν θνητὸν βίον καταλιπόντες. II 5, 15 ὃς ἀφάνταστον τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τοῦ ὄντος καταλέλοιπεν. I 254, 5 οὗτοι καταλελοίπασι τέκνα, γονεῖς, ἀδελφούς. I 230, 3 (ὁ θεὸς) οὐδὲν ἔρημον ἑαυτοῦ καταλελοιπώς. III 16, 12 (ὁ λογισμὸς) καταλελοιπὼς ... αὐτὸς ἑαυτόν. II 2, 10 θεοῦ μηδὲν κενὸν ... ἑαυτοῦ καταλελοιπότος. I 264, 8 πάντες ... τὸν περίγειον καταλελοιπότες χῶρον. — II 261, 10 καταλειφθῆναι ὑπὸ θεοῦ. II 101, 14 ὁ δὲ τέως ἡγεμὼν καταλειφθεὶς ὑπὸ τῶν ἀρχομένων. I 290, 24 τοὺς ὑπὸ θεοῦ καταλειφθέντας.

καταλεύειν. V 147, 17 ἐκπεσόντος λογίου κ. τὸν ἄνθρωπον. V 170, 7 κ. ὁ νόμος ἀμφοτέρους προσέταξεν. — IV 247, 10 ὁ δὲ προστάττει καταλευσθῆναι. IV 251, 5 θνῄσκειν ὀφείλει καὶ οὐχ ἑτέρως ἢ καταλευσθείς. V 146, 3 ἐάν ... τις τυπτήσῃ πατέρα ἢ μητέρα, καταλευέσθω. V 190, 17 ἐάν τινα ταῦρος ἀναπείρας ἀποκτείνῃ, καταλευέσθω. V 164, 17 (ἡ πόρνη) ὡς ... κοινὸν μίασμα καταλευέσθω.

κατάλευσις. V 148, 3 (κατάλυσις coni. Cohn).

καταληπτικός. III 31, 5 (φαντασία). I 122, 7 n. (λόγοι).

καταληπτός. III 234, 15 (ζῷα) μὴ αἰσθήσει. II 255, 6 τὸ θεῖον ... οὐδαμοῦ. II 37, 26 (ὁ θεὸς) ἐκ δὲ τῶν ἑπομένων ... δυνάμεων. II 70, 17 ὁ (θεὸς) δ' ἄρα οὐδὲ τῷ νῷ. III 211, 10 ὁ νοῦς. II 191, 15 (τῇ διανοίᾳ) τὸ ὂν μόνῃ. V 344, 20 ὑπάρξεως ὄνομα. — V 181, 16 ὅσα λόγῳ καταληπτά. II 37, 23 πάνθ' ὅσα μετὰ τὸν θεὸν τῷ σπουδαίῳ καταληπτά. V 5, 9 τοῦ ἀειδοῦς καὶ ἀοράτου καὶ μόνῃ διανοίᾳ καταληπτοῦ. III 214, 8 τὰ νοήσει μόνῃ καταληπτά. V 253, 11 τῶν ... διανοίᾳ δὲ καταληπτῶν. III 213, 15 εὑρόν τινα καταληπτά. III 31, 7 κατάληπτον ἀκατάληπτον. III 48, 1 κατάληπτα ἀκατάληπτα.

κατάληψις. II 9, 8 ⟨τὸ⟩ νοεῖν, ἐν ᾧ μυρία ἐννοήματα, διανοήσεις, βουλαί, προμήθειαι, καταλήψεις κτλ. II 139, 28 coni. νόησις, εὐστοχία, μελέται, μνῆμαι κτλ. II 141, 3 φυτὸν ... ζωῆς, ἀθανασίας, εἰδήσεως, καταλήψεως κτλ. II 276, 17 (coni. εἴδησις καὶ γνῶσις). II 252, 22 coni. διανοήσεις. III 92, 1 (coni. φρόνησις). III 101, 8 ἐπιστήμη = κ. ἀσφαλὴς καὶ βέβαιος, ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου. III 101, 6 τέχνη = σύστημα ἐκ καταλήψεων συγγεγυμνασμένων. II 69, 19 οἷς (sc. ὀφθαλμοῖς) ἄνευ φωτὸς αἰσθητοῦ κ. οὐ γίνεται. II 276, 5 τὰς ὤτων τηλαυγεστέρας καὶ ἀριδηλοτέρας ... καταλήψεις. III 176, 3 αἱ προβάσεις καὶ παραυξήσεις τοῦ πατρὸς νοῦ ταῖς ἐγγινομέναις καταλήψεσι συνίστανται. III 167, 6 ὁ βασιλεὺς νοῦς τὰς καταλήψεις ἀφῳρημένος. III 28, 6 ὁ γὰρ διοιγνὺς τὴν μήτραν ἑκάστων, τοῦ μὲν νοῦ πρὸς τὰς νοητὰς καταλήψεις. I 133, 18 ἡ (μνήμη) μὲν γὰρ ἐναύλους ἔχει καὶ ἐναργεῖς τὰς καταλήψεις. — I 103, 10 ἀγαθοῦ ἢ κακοῦ. II 248, 3 περὶ τοῦ ἀγενήτου. II 5, 5 τοῦ αἰτίου. II 256, 2 τῆς ἀληθείας. II 85, 4 ἁμαρτημάτων. V 253, 10 τῶν αἰσθήσει μὲν ἀοράτων διανοίᾳ δὲ καταληπτῶν. III 88, 20 ἀμφοῖν (sc. ἀρετῆς καὶ κακίας). II 142, 8 (ἀρετῶν). II 128, 2 τῆς ἀφίξεως. V 11, 20 δυνάμεις, ὧν διαφεύγουσα ἡ κ. II 62, 17. III 219, 11 cf. V 11, 12 (θεοῦ). II 248, 20 τῶν θεωρημάτων. VI 66, 15 τῶν λεγομένων. III 60, 1 τῶν μελλόντων. I 287, 29 τοῦ νοήματος. V 233, 18 τῶν νοημάτων. I 229, 4 παραμείβεται γὰρ ἡ ῥύμη τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τὴν ἐπ' αὐτοῖς φθάνουσα κατάληψιν. IV 302, 1 ὁρατοῦ τινος. II 245, 17 (τοῦ πάθους) καὶ τῆς κακίας. I 124, 6. III 207, 6. 229, 26 cf. II 77, 3 (τῶν) πραγμάτων. II 209, 5 τῶν ὑποκειμένων... πραγμάτων. III 71, 9 τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας. V 69, 16 σωμάτων (opp. θεωρία τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν). I 185, 6 μὴ μόνον τῶν ἀσωμάτων ἀλλὰ καὶ στερεῶν σωμάτων. V 346, 10 τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ (sc. θεοῦ). I 104, 22 τῶν ὑποκειμένων. — III 244, 19 (τὸ ἀγένητον) μακρῷ τῆς καταλήψεως ὁμολογεῖν ἡττᾶσθαι. I 271, 22 τί οὖν καὶ ἀποκρίσεως ὄφελος μὴ μελλούσης τινὰ περιποιεῖν τῷ πυνθανομένῳ κατάληψιν; V 239, 2 πρὸς τὸ ἀσύγχυτον τῆς ἀκριβοῦς καταλήψεως. IV 96, 9 τοῦ ... παρατρέψαντος τὰς ἀκριβεῖς καταλήψεις τῆς διανοίας τῶν ὁρώντων. III 284, 27 τὰς μὲν ἀληθεῖς καταλήψεις ἀφαιρεῖται. IV 90, 6 τὸ φερόμενον ῥεῦμα φθάνει παραδραμὸν ὀξύτητι τάχους τὴν κατάληψιν. — III 60, 11 ἃ τῶν καταλήψεων. III 158, 1. IV 175, 15 εἰς κατάληψιν. IV 90, 9 τὸ ἐν ταῖς καταλήψεσιν ἀβέβαιον. III 23, 4 ἐπὶ πάντων κατάληψιν. I 18, 19 cf. 193, 24. IV 174, 2 πρὸς δ' ἀκριβεστέραν κατάληψιν.

καταλλαγή. I 292, 5 τὰς πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον ... συμβάσεις καὶ καταλλαγὰς εὑρεῖν. V 375, 2 (παρόκλητοι) τῶν πρὸς

τὸν πατέρα καταλλαγῶν. V 314, 11 δι' ἐλπίδα καταλλαγῶν. V 158, 16 αἱ γὰρ αὖθις καταλλαγαὶ μηνύματ' εἰσὶ τοῦ ἑκατέρου. IV 94, 7 πρὸς μὲν τὸν ἀρχιοινοχόον γίνονται καταλλαγαὶ καὶ συμβάσεις. V 302, 16 εἰς ἀδόλους ἐλθὼν καταλλαγάς. IV 111, 17 ἐπὶ συμβάσεις καὶ καταλλαγὰς ἴετο. VI 134, 7 ἐπὶ καταλλαγαῖς ταῖς πρὸς τὴν ἄλλην πόλιν. IV 117, 17 ἐπ' ἀψευδέσι καταλλαγαῖς. IV 117, 3 δν (sc. φόβον) πρὸ τῶν καταλλαγῶν εἴχετε. V 301, 5 πρὸς καταλλαγὰς τὴν διάνοιαν τέτραπται.

καταλλάττεσθαι. I 142, 23.

καταλογάδην. III 195, 2. 301, 17. IV 6, 15.

κατάλογος. II 83, 5 τῶν ἁμαρτημάτων. II 156, 25 τῆς τοῦ παντὸς γενέσεως. II 81, 11 τῶν ἐγγόνων (Nῶε). IV 8, 6 πάππων ἢ προπάππων ἢ προγόνων opp. ἀρετῶν. — V 272, 10. 274, 17 (στρατιωτικός). I 122, 7 [κατα]λόγων σοφιστικῶν.

καταλύειν. VI 130, 1 κ. νόμους. II 49, 6 τὸν ... ὄχλον ἀσπόνδων ἐχθρῶν καταλύωμεν. I 249, 13 ἀθλητὰ μὴ δυνάμενοι νικηφορεῖν ... καταλυέτωσαν. V 181, 18 νόμους φύσεως καταλύοντες. I 249, 16 ὅσοι ... μηδὲν ἠδυνήθησαν ... μάθημα παραδέξασθαι, ἐπαινετοὶ καταλύοντες. V 201, 6 καταλυόντων νόμους ἐστίν. II 40, 1 πάνθ' ὅσα ἄριστα καταλύσεις. I 254, 19 πάντα τὰ τῶν ἐναντιουμένων δόγματα καταλῦσαι. II 41, 3 τὴν ... μεγάλην καὶ συνεχῆ στάσιν καταλῦσαι. III 200, 8 καταλῦσαι τὰς τῆς διανοίας τροπάς. III 283, 1 ἀπαρχόμενοι φιλοπραγμοσύνης, ὅτε εἰκὸς ἦν ἤδη καὶ παλαιὰν οὖσαν καταλῦσαι. V 12, 23 ὅτι τὴν εὐγένειαν οὐ κατέλυσαν. II 274, 9 κατάλυσον δὲ ἤδη τὸ φιλόνεικον.

καταλύεσθαι. III 162, 19 φθείρεται ... τὸ γεῶδες καὶ καταλύεται. II 281, 21 ἐπειδὰν γὰρ ὁ ... πολὺς ὅμιλος καταλυθῇ τῆς ψυχῆς. III 9, 20 τὴν ἐμαυτοῦ φύσιν τοῦ καλοῦ περιιδεῖν καταλυθεῖσαν. III 223, 13 τοὺς καταλυθέντας τῶν τόνων τῶν ψυχικῶν.

κατάλυσις. I 155, 21 (ἡδονῆς). VI 191, 18 τοῦ ἱεροῦ. III 169, 31 λύπης ἢ φόβου. VI 214, 14 (τῶν νομίμων). VI 216, 19 τῶν πατρίων. VI 128. 21 τῶν προσευχῶν. V 363, 22 ὑπεραύχου φρονήματος. I 148, 3 n. ἐπὶ καταλύσει.

καταμανθάνειν. I 153, 24 οὐ καταμανθάνεις, ὅτι ... I 94, 13 ὁ θεὸς ἰδεῖν καὶ καταμαθεῖν βούλεται. II 37, 17 μέχρι τοῦ καταμαθεῖν, ὅτι ... I 153, 4 κατάμαθέ γέ τοι τὴν ἀδελφήν σου. III 120, 3 τὴν τῶν αἰσθήσεων χώραν κατάμαθε. II 300, 8 τὸ μέντοι γε ἐπαμφοτερίζον αὐτοῦ καταμάθοις ἂν κἀκ τῶν ὅρκων. I 76, 23 ὃ δὲ λέγω, καὶ οὕτως ἄν τις καταμάθοι. IV 125, 15 ἐν οἷς τε συμφωνοῦσι καὶ διαφέρονται καταμαθών. III 217, 23 οὗτοι τὸν ... λόγον ἀκριβῶς καταμαθόντες. II 305, 7 τὸ ἐν ἑκάστοις εὖ τε καὶ χεῖρον καταμαθόντες.

καταμαξεύεσθαι. II 256, 10.

καταμαραίνειν. II 48, 1.

καταμαρτυρεῖν. I 157, 13. IV 300, 12.

καταμεθύειν. II 188, 11.

καταμέμφεσθαι. IV 20, 16.

κατάμεμψις. IV 185, 9.

καταμένειν. II 45, 20-24 cf. 47, 20. 51, 12. 52, 11. 56, 5 (τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα) μένει μὲν γὰρ ἔστιν ὅτε, καταμένει δ' οὐκ εἰσάπαν. II 302, 2 ἄμεινον ἐνταυθοῖ κ. II 63, 8 τὸν γὰρ πρεσβύτερον (υἱὸν) ... κ. διενοήθη. II 52, 18 (Μωυσῆς) καταμένει τελούμενος τὰς ἱερωτάτας τελετάς. I 146, 16 ἡ ψυχὴ καταμένουσα μετὰ φρονήσεως. I 268, 18 τὸν Ἄβελ οἴκοι καταμεῖναι. I 97, 8 οἱ μὲν τραπέντες κατέμειναν ἄχρι παντελοῦς φθορᾶς.

καταμήνιος. I 64, 9 καθάρσεις. I 42, 21. 45, 22 (τὰ καταμήνια).

καταμύειν. III 19, 4 τὰ περιοδυνῶντα τὰς κόρας καὶ ... κ. ποιοῦντα. I 95, 30 καταμύομεν τὰς ὄψεις. II 305, 22 τάς τε γὰρ ὄψεις καταμύουσι. II 64, 18 οἵ τε ἐν ταῖς κλιματίσι λεγόμενοι πρὸς τῶν γεωπόνων ὀφθαλμοὶ καθάπερ ἐν τοῖς ζώοις καταμύουσι. VI 70, 14 οὐ καρηβαροῦντες ἢ καταμύοντες, ἀλλὰ διεγηγερμένοι. II 215, 17 μόνον τὸ ψυχῆς ὄμμα ὅλον ἰσχῦσαι δι' ὅλων διοιχθῆναι καὶ μηδὲν ... μέρος ... καταμῦσαι. V 344, 6 καταμύσας οὖν τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα. III 284, 21 καταμέμυκε τὰ τῆς ψυχῆς ὄμματα. III 88, 17 τοῦ λογισμοῦ ... ὡς ἐν ὕπνῳ βαθεῖ καταμεμυκότος.

κατανεύειν. II 37, 20.

κατανίφειν. III 46, 21.

κατανοεῖν. III 226, 12 ἕτερόν τι τοῦ ῥητοῦ κ. III 214, 23 ἆρα οὖν κατανοεῖς, ὅτι ... III 241, 21 ἀρ' ἤδη κατανοεῖς, ὅτι ... II 182, 3 τὰς ἀφανεῖς .... δυνάμεις οὐ κατανοοῦσιν. III 256, 1 οὕτως καὶ τὴν τοῦ θεοῦ εἰκόνα, τὸν ἄγγελον αὐτοῦ λόγον, ὡς αὐτὸν κατανοοῦσιν. II 196, 24 κατανοῶν καὶ καταπληττόμενος αὐτῆς (sc. τῆς ἰδέας) τὸ θεοειδέστατον κάλλος. IV 158, 10 τὰ ἀθέατα φύσει θνητῇ κατανοῶν. VI 221, 2 ἐπῄει τὰς ἐπαύλεις, ἀνδρῶνας κατανοῶν. I 180, 13 Σεπφώρα ... τὰς ἐκεῖ θείας καὶ εὐδαίμονας φύσεις κατανοοῦσα. VI 149, 25

καὶ τὴν ἐν κύκλῳ κατανοοῦντι πολλὴν ἐρημίαν. I 135, 26 (Βεσελεὴλ) τὸν τεχνίτην ἐξ ἐπιλογισμοῦ κατανοοῦντα. I 135, 12 (οἱ) διὰ τῶν ἔργων τὸν τεχνίτην κατανοοῦντες. III 253, 8 τὸ ... αἶσχος αὐτῆς (sc. ὄψεως) οὐ κατανοοῦντες. IV 100, 16 προσιόντας καὶ δεξιουμένους κατενόει. IV 18, 14 οὗ σφόδρα ποθεῖς λαβεῖν τὴν ἐπιστήμην κατανοήσεις. I 206, 5 τὴν πρὸς τὸν ὄντα μετανάστασιν ψυχῆς τελείας κατανοῆσαι. II 4, 10 πρὶν ἄρξασθαι τῆσδε τῆς σκέψεως ὁ ἱεροφάντης τὸ μέγιστον αὐτῆς κατανοῆσαι (δοκεῖ). II 4, 18 ὁ σοφὸς ἀεὶ γλιχόμενος κατανοῆσαι τὸν ἡγεμόνα τοῦ παντός. II 133, 7 κατανοῆσαι πρῶτον τὰ τελειότατα τοῦ παντὸς φυτά. II 207, 12 τὸν ... τύπον ἰδίᾳ κατανοῆσαι. II 306, 22 τὸν ... πατέρα τῶν ὅλων κατανοῆσαι. III 50, 15 τί δ' ἄλλο τῶν κατ' οὐρανὸν ἴσχυσαν κατανοῆσαι βεβαίως. IV 249, 6 κατενόησεν αὐτήν (sc. τὴν ἑβδόμην). I 107, 15 ἵνα τι τῶν θέας ἀξίων κατανοήσω. I 190, 20 κατανοήσωμεν τὸ „ὅλα μου, φησίν, ἐστίν". III 240, 11 ἵν' ὅσα θεάματα ... ὁ ἀγωνοθέτης εὐτρέπισε κατανοήσητε. I 261, 1 θέασαι καὶ κατανόησον ... τὸ πρᾶγμα. I 128, 2 τὴν εὐτονίαν αὐτῆς (sc. ψυχῆς) ... κατανόησον. III 216, 20 τὰ ἐγγὺς σαυτοῦ κατανόησον. I 106, 23 μόνον ἰδέτω καὶ κατανοησάτω. I 121, 11 (Μωυσῆς) κατανοήσας γὰρ τὸν πόνον. I 220, 11 (ὁ νοῦς) τὸ κάλλος ἄπλαστον ... αὐτῆς (sc. ἀρετῆς) κατανοήσας. II 35, 26 τὴν κατὰ σῶμα ... ἰσχὺν κατανοήσαντες. II 162, 12 οἱ δὲ τὸ μέγεθος τῆς περὶ τὸ πάθος ὑπερβολῆς οὐ κατανοήσαντες. III 117, 27 τὸ πρᾶγμα οὐ κατανοήσαντες. III 182, 22 τὴν ἐν τῇ διανοίᾳ βασιλικὴν ἕξιν κατανοήσαντες. VI 106, 1 τὴν ἐνυπάρχουσαν ἰσονομίαν τῷ κόσμῳ κατανοήσαντες. V 232, 20 (θεωρία), ἣν ἀκριβῶς κατανενόηκεν.

κατανοεῖσθαι. II 37, 9 τὸ δὲ πρὸς ἀλήθειαν ὂν ... κ. τε καὶ γνωρίζεσθαι. III 154, 22 τὰ ὄντα ὄντως κατανοεῖται. IV 250, 22 ᾗ (sc. ἀρετῇ) κατανοεῖται καὶ κατορθοῦται τά τε ἀνθρώπεια καὶ θεῖα. I 172, 21 τοῦ κατανοηθῆναι χάριν. II 37, 16 ἀμήχανον γὰρ τὸν κατὰ τὸ εἶναι θεὸν ὑπὸ γενέσεως τὸ παράπαν κατανοηθῆναι. I 109, 22 κατανοητέον (sc. ἐστίν).

κατανόησις. III 171, 15.

καταπαγκρατιάζειν. III 285, 23. V 226, 7.

καταπαλαίειν. VI 57, 15.

καταπαύειν. I 62, 15-21 εὖ μέντοι καὶ τὸ φάναι „κατέπαυσεν", οὐχὶ „ἐπαύσατο". II 40, 16 (Φινεὲς) καταπαύσας μὲν τὴν ἐν αὐτῷ στάσιν.

καταπειθής. II 177, 5 ἡ (παίδων τάξις) μὲν ἀμφοτέροις (γονεῦσι) κ. VI 358, 9 καταπειθεῖς ἄρχουσιν ἐπηκόους ἀπεργάζεται. V 353, 22 καταπειθεῖς γινόμενοι τοῖς προστάγμασι. V 279, 20 οἱ μὲν τοῖς χρησμοῖς ἀξιοῦντες εἶναι καταπειθεῖς. IV 14, 20 ἕπεσθαι θεῷ καὶ κ. εἶναι. IV 277, 4 ὅταν ᾖ ... θεῷ κ.

καταπέτασμα. III 189, 19. IV 220, 16 sqq. 223, 4. 224, 8. V 41, 20. 56, 19. 66, 12. 71, 13 (in templo Iudaeorum). II 52, 14 τὸ ἐσωτάτω κ. καὶ προκάλυμμα τῆς δόξης.

καταπίνειν. I 164, 19 (ἡ ψευδὴς δόξα) καταπίνει τὰς ἐν αὐτῷ (sc. νῷ) στήλας. — II 44, 8 ἐκεῖναι (sc. ψυχαί) κατεπόθησαν. II 93, 20 πολλῷ τῷ τῆς ἀφροσύνης χρησάμενος ῥεύματι ἐπικλυσθεὶς κατεπόθη. IV 267, 14 τὸ δὲ τέλος καὶ τοῖς καταποθεῖσι καὶ τοῖς ὑπὸ τῶν κεραυνῶν διεφθαρμένοις ταὐτόν.

καταπίπτειν. II 112, 1. IV 91, 10.

καταπλάστης. VI 58, 2.

κατάπλαστον. III 269, 10.

καταπλάττειν. II 292, 18 τῷ ... καταπλάττοντι τῶν ψυχῆς τραυμάτων.

κατάπλεως. I 53, 14. 26.

καταπληκτικός. IV 138, 5 ποτέρα (μεταβολὴ) δὲ καταπληκτικωτέρα. IV 62, 24 ὄναρ ἰδὼν ἕτερον καταπληκτικώτερον. I 26, 18 sq. ἃ (sc. θεάματα) καταπληκτικωτάτας μὲν ἔχει τὰς οὐσίας, καταπληκτικωτάτας δὲ τὰς ποιότητας. V 24, 1 ὄψιν ἔχει καταπληκτικωτάτην. V 77, 21 ὁρῶντας ... καταπληκτικωτάτας ὄψεις. IV 279, 9 φωνὴ ... καταπληκτικωτάτη.

κατάπληξις. III 56, 21 ἡ (ἔκστασις) δὲ σφοδρὰ κ. III 57, 21 ἡ γὰρ τοιαύτη ἔκστασις πτόησιν καὶ δεινὴν κατάπληξιν ἐμποιεῖ. VI 173, 17 τοῖς ταῦτα ὁρῶσι κ. ἦν. I 29, 4. 21 (ἵνα ὁ ἄνθρωπος) τοῖς ἄλλοις ζῴοις ἐπιφανεὶς ἐμποιήσῃ κατάπληξιν. VI 197, 25 ἡ δὲ τῶν Ἰουδαίων πληθὺς ... κατάπληξιν ... ἐργασαμένη. V 374, 21 τῆς ἀθρόας πρὸς ἀρετὴν μεταβολῆς κατάπληξιν ἐργασαμένης τοῖς δεσπόταις. IV 162, 13 εἰς κατάπληξιν τῶν διωκόντων. II 279, 22 ἄνευ καταπλήξεως.

καταπλήττειν. II 6, 4 ὁ δ' εἱρμὸς τῆς ἀκολουθίας οὐ μετρίως με καταπλήττει. VI 29, 1 (ὁ σπουδαῖος) καταπλήττων τοὺς ὁρῶντας. I 197, 25 δεινοῦ προσδοκία καταπλήξασα.

καταπλήττεσθαι. IV 171, 20 ξέναις φαντασίαις ἐνδιδόντες καταπλησσόμεθα τῷ φιλοκαίνῳ. IV 180, 13 ἐπὶ τῶν εἰσβολῶν ὄντες καταπληξώμεθα τοὺς οἰκήτορας. II 196, 24 καταπληττόμενος

αὐτῆς τὸ θεοειδέστατον κάλλος. V 332, 18 ὑπήκοοι τὸ περὶ πάντα μεγαλεῖον τῆς φύσεως αὐτοῦ καταπληττόμενοι. I 2, 15 τοῦ (θεοῦ) μὲν τὰς δυνάμεις ... καταπλαγῆναι. II 273, 1 ἄξιον ἦν καταπλαγῆναι. III 74, 21 ἄξιον δὲ τῆς αἰδοῦς καταπλαγῆναι σοφίαν. V 282, 4 τίς οὐκ ἂν κατεπλάγη τῶν τότε. II 51, 22 ὁ περισσὸς τῦφος ... καταπλαγεὶς τὴν ... προαίρεσιν τοῦ σοφοῦ. II 275, 8 τὸ δὲ τοῦ ὄντος κράτος καταπλαγείς. III 1, 9 τίς οὐκ ἂν τὸ ... μέγεθος καταπλαγείς; III 301, 10 καταπλαγεὶς ἡσύχαζε. IV 238, 20 καταπλαγεὶς δὲ καὶ ἀναγκασθείς. IV 263, 4 καταπλαγεὶς Μωυσῆς. V 279, 8 καταπλαγεὶς δείσῃς. VI 37, 9 καταπλαγεὶς Ζεύς. V 356, 5 καταπλαγέντα δ' ὡς ἄρχοντα ... ἕξει. I 221, 13 (οἱ τοῦ Ἰακὼβ υἱεῖς) μηδὲν καταπλαγέντες τῆς ἀφθόνου παρασκευῆς. V 345, 13 θαυμάσαντες καὶ καταπλαγέντες εἰς ἔννοιαν ἦλθον. VI 15, 12 καταπλαγέντες αὐτοῦ τὸ ἀψευδὲς εἴσονται. V 238, 11 τὸ τεράστιον τοῦ μεγαλουργηθέντος καταπλαγέντας ἀρκεσθῆναι τῇ θέᾳ. V 370, 12 ταῦτα ὁρῶντες ἔνιοι καταπλαγήσονται. III 8, 3 ὁμολογῶ δεδιέναι καὶ καταπεπλῆχθαι. IV 217, 6 ὡς τοὺς ὁρῶντας τεθηπέναι καὶ καταπεπλῆχθαι. II 32, 24 καὶ τὸ ἄφθονον αὐτῆς (sc. Ῥεβέκκας) καταπέπληγμαι. III 152, 23 καταπέπληγμαι δ' ἀκούων. III 249, 9 τὸ δ' ἔργον καταπέπληγμαι. III 145, 12 τέθηπε καὶ καταπέπληκται. III 160, 26 ὁ δεδιὼς καὶ καταπεπληγμένος.

καταπνεῖν. VI 178, 25 ὅταν μὲν αἱ θύραθεν αὖραι μετρίως ψυχραὶ καταπνέωσιν. I 174, 22 καταπνέοντος εἰς αὐτὰς (sc. δυνάμεις) τὸν πτηνὸν ἔρωτα ... τοῦ φιλοδώρου θεοῦ. I 179, 13 τῶν πνευμάτων ... καταπνεόντων. II 113, 8 ὑπὸ βίας τῶν καταπνεόντων εἰς αὐτὴν (sc. ψυχήν) παθῶν. II 180, 24 ἐπειδὰν ... ἐλπὶς ἢ ἐλπίδος ... αὖρα βραχεῖα καταπνεύσῃ. II 108, 6 ὁπότε μικρά τις αὐτὸ μόνον αὖρα καταπνεύσειεν εὐπραγίας. III 42, 13 τῷ καταπνεύσαντι (θεῷ).

καταπνεῖσθαι. IV 216, 21 αἷς (sc. τροφαῖς διὰ θεωρίας) ἄνωθεν ἀπ' οὐρανοῦ καταπνεόμενος. V 151, 12 αὖραις τῆς ἐπιστήμης καταπνεόμενος. III 271, 4 τὴν ὅλην ψυχὴν ... ταῖς ἀπὸ δικαιοσύνης ... ἀναδιδομέναις καταπνεομένην αὖραις. II 237, 28 ὃς καταπνευσθεὶς ἐνθουσιῶν ἀνεφθέγξατο. II 292, 5 σπινθὴρ ... καταπνευσθείς. III 15, 19 ὁ καταπνευσθεὶς ἄνωθεν. III 42, 12 (ὁ νοῦς) ἀπ' οὐρανοῦ καταπνευσθείς. IV 162, 3 (Μωυσῆς) καταπνευσθεὶς ὑπὸ τοῦ ... πνεύματος. IV 168, 12 ὁ δὲ καταπνευσθεὶς ἔνθους γίνεται. IV 216, 8 (Μωυσῆς) καταπνευσθεὶς ὑπ' ἔρωτος οὐρανίου. IV 268, 10 (Μωυσῆς) καταπνευσθεὶς καὶ ἐπιθειάσας. V 333, 4 ὅπερ (sc. τὸ θεῖον πνεῦμα) ἄνωθεν καταπνευσθὲν εἰσῳκίσατο τῇ ψυχῇ. III 14, 4 τοῦ δὲ νοῦ τὴν οὐσίαν ... ὑπὸ θεοῦ καταπνευσθεῖσαν. II 138, 15 πρὸς γὰρ τὸ θεῖον ἄνω καλεῖσθαι θέμις τοὺς ὑπ' αὐτοῦ καταπνευσθέντας.

καταποικίλλειν. III 253, 13. V 341, 11.

καταποντοῦσθαι. I 111, 11-19 ὁ μὲν καταποντούμενος ὁ Αἰγύπτιός ἐστι τρόπος. II 113, 10 sq. εἰς ὃν (sc. βυθόν) καταποντοῦται καὶ καταδύεται (ὁ νοῦς). II 44, 13 αἱ (ψυχαὶ) δὲ καταποντωθεῖσαι.

κατάποσις. I 109, 28 sq. III 78, 11-24 cf. I 145, 10 Βάλλα δὲ ἑρμηνεύεται κ.

καταπτήσσειν. I 30, 3. 50, 7. 264, 22. V 272, 12.

κατάρα. II 291, 9 (coni. ψόγος, ἔπαινος, εὐχαί). III 59, 18. IV 285, 23 (coni. vel opp. εὐχαί). II 291, 5 (coni. βλασφημίαι). III 125, 16. IV 187, 16 (opp. εὐλογίαι). IV 189, 16 (opp. εὐφημίαι). I 137, 8 κατάρας ἡδονὴ (ἐπαξία ἐστίν). IV 246, 13 τὸ κακηγορεῖν ἧττον ἐν συγκρίσει κατάρας. I 274, 25 τοῦ θεοῦ τὰς κατάρας εἰς εὐλογίαν τρέποντος.

καταρᾶσθαι. I 127, 18 ἀκρίτως χωρὶς ἀπολογίας κ. II 290, 14 κ. δέ, οὐκ εὐλογεῖν νενόμισται. III 125, 9 τό τε εὐλογεῖν τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τὸ κ. τοῖς ὑπαιτίοις. IV 188, 8 μέρος τι τῆς Ἑβραϊκῆς στρατιᾶς κ. παρεκάλει. IV 188, 13 τῇ διανοίᾳ κ. γλιχόμενος εἰ καὶ τῇ φωνῇ διεκωλύετο. IV 247, 21 τοῦ κ. χεῖρον τὸ ὀνομάζειν. I 102, 20 παρὸ καὶ τῷ Χαναὰν καταρᾶται. I 120, 30 παρὸ καὶ καταρᾶται ὁ ἱερὸς λόγος τιθέντι ἐν ἀποκρύφῳ γλυπτόν. I 127, 10 διὰ τίνα αἰτίαν χωρὶς ἀπολογίας καταρᾶται τῷ ὄφει. I 127, 26 μὴ διδοὺς ἀπολογίαν αὐτῇ (sc. ἡδονῇ) καταρᾶται ὁ θεός. I 129, 6 τὸν ὄφιν ἄνευ ἀπολογίας καταρᾶται. I 138, 2 ἃ δὲ καταρᾶται αὐτῇ (sc. ἡδονῇ). I 138, 5 ἑκάστη δὲ αἴσθησις ἡδονῇ καταρᾶται. I 281, 26 τὸν ἄθεον οὖν καὶ ἀσεβῆ Κάιν δεόντως καταρᾶται. II 18, 16 Μωυσῆς ἀχθόμενος τοῖς τοιούτοις καταρᾶται λέγων. II 221, 26 τίνι μέντοι καταρᾶται, σκεπτέον. II 224, 21 ὅτι δυνάμει τῷ υἱῷ Χάμ δι' ἐκείνου καταρᾶται. IV 246, 15 καταρᾶταί τις θεόν; IV 189, 16 οἱ μὲν εὐλογοῦντές σε εὐφημίας ἄξιοι, κατάρας δ' οἱ καταρώμενοι. II 290, 7 εὐχόμενοι μὲν τῇ φωνῇ πολλάκις, ἀεὶ δὲ τῇ διανοίᾳ καταρώμενοι. III 40, 23 τοῖς καταρωμένοις opp. τοῖς εὐλογοῦσι. II 259, 19 τὸν γοῦν οἰωνόμαντιν ... φησὶν ὁ νόμος καταράσα-

σθαι. IV 247, 18 ὃς ἂν καταράσηται θεόν. IV 246, 4 πάσῃ τῇ φωνῆς ὀργανοποιίᾳ καταρασάμενος.

κατάρατος. I 168, 1 (Ἀδάμ) οὐκ ἔστι κ. ἐξ ἑαυτοῦ. I 168, 2 ἡ γῆ. I 167, 24 (ἡδονή). I 280, 14. 27 (ὁ νοῦς). I 136, 9 (φύσις). — IV 186, 6 τοῖς μὴ καταράτοις ὑπὸ θεοῦ.

καταριθμεῖν. I 37, 9 ὁ ... Σόλων ἑβδομάσι δέκα ... καταριθμεῖ τὸν ἀνθρώπινον βιόν. I 97, 18 τὸ δὲ „ἔλαβεν" οὐκ ἀντὶ τοῦ ἀφεῖλεν ἀκουστέον, ἀλλ' ἀντὶ κατηρίθμησεν. IV 4, 5 εἰ μέντοι καταριθμήσειέ τις ἀπὸ τοῦ πρώτου,

καταριθμεῖσθαι. II 76, 12 παρόσον οὐκ ἔστιν ἀξία (ἡ τροπὴ) κ. IV 3, 18 ἀφ' οὗ οἱ χρόνοι καταριθμοῦνται. IV 304, 11 τὴν ἀπὸ ταύτης καταριθμουμένην ... ἡμέραν. II 20, 30 τὸ δὲ καταριθμηθὲν ἅτε ἐγκεκριμένον ἤδη δόκιμον. V 114, 9 μὴ καταριθμηθέντες ἐν ταῖς κληρουχίαις.

καταρράττειν. III 280, 16.

καταρρηγνύναι. II 61, 19. 120, 15.

καταρρυπαίνειν. II 58, 5. III 26, 20. 118, 27 τὰ καταρρυπαίνοντα τὸν βίον. III 165, 15 τὰ καταρρυπαίνοντα τὴν ψυχήν. III 178, 4 (ἡ ψυχὴ) ἐκνιψαμένη τὰ καταρρυπαίνοντα. — I 193, 11 τὰ δὲ ψυχῆς ... πάθη, οἷς καταρρυπαίνεται ὁ βίος.

κατάρχειν. I 220, 2. V 149, 10.

κατασκελετεύεσθαι. I 265, 26.

κατασκέπτεσθαι. I 23, 15.

κατασκευάζειν I 6, 2 τὴν ... (πόλιν) ἄρχεται κ. II 11, 17 cf. 14, 22 καθάπερ πόλιν τὸ αὐτοῦ δόγμα κ. ὁ Κάϊν ἔγνωκε. I 109, 13 ἕτερον (ὄφιν) δὲ τὸν σωφροσύνης λόγον κατασκευάζει. III 26, 17 τὴν ἱερὰν σκηνὴν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ κατασκευάζει. I 194, 7 λαμπροτέρας κατασκευάζομεν τὰς ἰδίας οἰκίας. I 142, 2 οἱ μηχανοποιοὶ ... κριοὺς κατασκευάζουσι. I 251, 7 (ἰατρὸς) πρᾴοτερα κατασκευάζων αὐτά (sc. τὰ ἀρρωστήματα). I 3, 11 δόγμα ... ἀναρχίαν ὡς ἐν πόλει κατασκευάζον. I 43, 15 (τὰ φωνήεντα) ὁλοκλήρους κατασκευάζοντα τοὺς φθόγγους. I 194, 7 δημιουργῶν τέχναις στοὰς καὶ προπύλαια ... κατασκευαζόντων. I 207, 17 ἐθῶν καὶ νομίμων ... δεισιδαιμονίαν ... κατασκευαζόντων. I 97, 26 σὺν γὰρ πολλαῖς δυνάμεσιν ἠρεμούσαις αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) κατεσκεύαζε. II 87, 5 ἀπόρευτον αὐτὴν (sc. τὴν ὁδόν) κατασκευάσειν εἰσάπαν. I 141, 19 (ὁ θυμὸς) τὴν θ' ὅλην ψυχὴν ἴλεων κατασκευάσει. I 164, 7 κατασκευάσομεν καὶ οἰκοδομήσομεν τὴν πόλιν τοῦ ... νοῦ. I 268, 15 μέχρις ἂν ὁ θεὸς καὶ τὸν ἄριστον ἑρμηνέα κατασκευάσῃ. I 137, 8 (ἡ ἡδονὴ) κατασκευάσασα αὐτὴν (sc. τὴν ψυχήν) ἀντὶ φιλαρέτου φιλοπαθῆ. I 129, 11 τῶν φυτῶν τὰ μὲν ἥμερα ... κατεσκεύακεν ὁ δημιουργός. I 52, 11 (ὁ θεὸς) τὴν λογικὴν ἐν θνητῷ φύσιν κατεσκευακὼς αὐτοκίνητον. III 167, 5 τὸ φωνητήριον ὄργανον κατεσκευακώς.

κατασκευάζεσθαι. I 194, 13 (θεῷ) ποδαπὸν οἶκον ἄρα χρὴ κ. II 11, 16 κρήνη καὶ ὑδρορροὰς ... κ. III 49, 21 ὥστε διὰ πολλῶν ἤδη κ., ὅτι ... I 106, 8 οὐκ ἄλλῳ τινὶ κατασκευάζεται τοῦτον ὁ Μωυσῆς τὸν ὄφιν ἢ ἑαυτῷ. I 106, 12 διὰ τί Μωυσῆς χαλκοῦν ὄφιν κατασκευάζεται. II 37, 2 ὁ γοῦν μόσχος οὐκ ἐξ ἅπαντος τοῦ γυναικείου κόσμου κατασκευάζεται. I 135, 28 τὴν σκηνὴν καὶ τὰ σκεύη πάντα αὐτῆς αὐθις δ' ὑπὸ Βεσελεὴλ κατασκευαζόμενα. II 294, 26 σύμβουλοι περὶ τῶν κατασκευαζομένων τῷ δημιουργῷ γενόμενοι. I 94, 29 ἐξ ἧς (sc. ὕλης) πᾶσα ποιότης κατεσκευάζετο. I 24, 18 οὐχ οἷός τε ἦν ... αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ κατασκευάσασθαι. I 106, 7 τὸν ... ὄφιν κελεύει ὁ θεὸς Μωυσεῖ κατασκευάσασθαι. I 283, 14 μηχανῇ τινι ὧν ἡ τέχνη κατεσκευάσατο ῥᾳδίως στέλλονται. I 200, 10 λόγον θεοῦ δι' οὗ κατεσκευάσθη (ὁ κόσμος). I 106, 4 ὅταν ἕτερος ὄφις κατασκευασθῇ. I 200, 3 οἰκία καὶ πόλις πᾶσα ἵνα κατασκευασθῇ. I 195, 19 τοιούτου κατασκευασθέντος οἴκου παρὰ τῷ θνητῷ γένει. I 115, 14 ὄφιν ... παραπλήσιον τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι. I 93, 10 τὰ πάλαι κατασκευασθέντα γένη. II 115, 6 (ὄφις) τῆς χαλκοῦ κραταιοτάτης ὕλης κατασκευασμένης εἰσάγεται. I 259, 23 χιτῶνα κατεσκευάσθαι ποικίλον φησίν. II 109, 19 ὅσα πωλοδάμναις ἵπποις κατεσκεύασται κολαστήρια.

κατασκεύασμα. I 135, 2. IV 215, 10.

κατασκευαστικός. I 112, 3. II 12, 7.

κατασκευή. II 261, 21. 263, 21. V 183, 6. 336, 6 ἀνθρώπου. I 46, 20 τοῦ δ' αἰσθητοῦ καὶ ἐπὶ μέρους ἀνθρώπου. II 137, 5 ἐξαιρέτου δὲ τῆς κακασκευῆς ἔλαχεν ἄνθρωπος. I 172, 10 ψευδοῦς δόξης. II 139, 7. 287, 10 τῶν ἱερῶν ... ἔργων. I 22, 33 ζῴου καὶ ἀνθρώπου. II 203, 6 (ζῴων). II 23, 3 θεάτρων. IV 217, 11. 218, 4 sqq. τοῦ ἱεροῦ. I 200, 5-10 μετελθὼν οὖν ἀπὸ τῶν ἐν μέρει κατασκευῶν ἴδε τὴν μεγίστην οἰκίαν ἢ πόλιν, τόνδε τὸν κόσμον. II 287, 17 τοῦ λουτῆρος. II 249, 26 (πόλεις) ἀρχέτυποι ἅτε θειοτέρας κατασκευῆς λαχοῦσαι. III 90, 12 cf. IV 217, 20 τῆς σκηνῆς. I 51, 5. II 305, 4 τοῦ σώματος. I 5, 15 τειχῶν. I 50, 4 μηδεμιᾶς χειροποιήτου κατασκευῆς δεδη-

μιουργημένης. I 48, 13 (ψυχῆς). II 263, 26 τούτου τοῦ μέρους (ψυχῆς). II 136, 10 (ψυχὰς) θειοτέρας κατασκευῆς λαχούσας. — II 158, 12 (coni. ἀναθήματα, θυσίαι). IV 207, 1 μεγάλας κατασκευὰς Φιλαδελφείους ἀπ' ἐκείνου καλεῖσθαι. I 21, 13 τῇ τε κατασκευῇ διαφέροντα (ζῷα). I 22, 4 (τὸ πτηνὰ καὶ χερσαῖα) διὰ τῆς κατασκευῆς ἐμφαίνοντα ... ἰδιότητας. I 48, 3 ὃ πρὸς τὴν κατασκευὴν μάλιστα ἥρμοζεν. I 236, 5 ἐφαρμοστέον ἑκάστῳ (sc. κεφαλαίῳ) τὰς οἰκείους κατασκευάς. I 236, 8 σκοπῷ μὲν γὰρ τὸ κεφάλαιον, βέλεσι δὲ ἔοικεν ἡ κ. II 170, 11 τὰ συντείνοντα πρὸς τὰς κατασκευὰς αὐτῶν ἀκριβωτέον. II 204, 20 μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς πεφυκότα κατασκευῆς. II 252, 20 ἐπὶ τῇ τῶν θειοτέρας κατασκευῆς λαχόντων ἀνατροπῇ.

κατασκηνοῦν. I 123, 8 ὁ σοφός.

κατασκήπτειν. II 103, 7 τὰς ἔξωθεν εἰωθυίας κ. νόσους. VI 117, 19 κ. δ' ἑκατέραν (αἰτίαν) ἐν μέρει φασίν. III 282, 6 ὥσπερ δὴ ταῦτα ... συντυχίαι κ. φιλοῦσιν. III 134, 24 τὰ γὰρ ἀβούλητα ἔξωθεν αἰφνίδιον κατασκήπτοντα. III 228, 19 αἱ τῶν ἔξωθεν κατασκηπτόντων ἀπροόρατοι συντυχίαι. I 179, 17 ὅταν δὲ αἰφνίδιον (πνεῦμα) κατὰ πρῴρας ἐξεναντίας κατασκήψῃ. IV 177, 6 μή τι θεήλατον κατασκήψῃ κακόν. I 65, 7 τροπὴ κατασκήψασα αἰφνίδιον. II 76, 5 αἰφνίδιον κατασκήψαντος οἷά τινος τυφῶνος εἰς τὴν ψυχήν. III 293, 4 κατασκηψάντων δ' ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἀνατρέπονται.

κατασκοπή. IV 106, 19. 174, 20. — All.: III 215, 6 Θάρρα, ὃς ἑρμηνεύεται κ. ὁσμῆς.

κατάσκοπος. II 13, 12 τοὺς κατασκόπους ἐλθεῖν εἰς Χεβρών. IV 177, 7 τῶν γὰρ κατασκόπων οἱ μὲν δειλοὶ δέκα. III 217, 12 καταγαγὼν δ' ἀπ' οὐρανοῦ τὸν κατάσκοπον. — III 215, 8 ἀρετῆς. III 216, 10 τῶν τῆς φύσεως πραγμάτων. III 275, 11 ὀπτῆρες γὰρ καὶ κατάσκοποι καὶ ἔφοροι πραγμάτων. III 217, 21 φρονήσεως.

κατασοφίζεσθαι. I 165, 1. V 202, 9. VI 128, 8.

κατασπείρειν. V 337, 23 τὸν τοῦ σίτου καρπὸν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν κ. V 311, 5 ἵνα καιρίως κατασπείρῃ (ὁ γεωπόνος). V 159, 12 εἰ δ'ἐπίσχοι τὰ μηνιαῖα, θαρρῶν ἤδη γόνιμα κατασπείροι V 338, 10 (σπορά), ἣν ὁ ποιητὴς ἐν ἀρετώσῃ χώρᾳ κατέσπειρε. V 352, 15 (ἐλπίς), ἣν ὁ θεὸς ἀνθρώπων γένει κατέσπειρεν.

κατάστασις. V 243, 1 ἀρχόντων. II 59, 1 ἑβδομάδος. VI 159, 11 ἡγεμόνος. II 216, 12 τοῦ νήφοντος. IV 7, 5. VI 222, 19 ψυχῆς. — II 250, 5 τῶν δὲ φαύλων πληθὺς ... σύγχυσιν πρὸ εὐσταθοῦς καταστάσεως ἀγαπῶσα. I 78, 15 (Φεισὼν = ἡ φρόνησις) τὴν εὐμενῆ καὶ πραεῖαν καὶ ἵλεων κατάστασιν περιέπει. III 285, 14 ὡς δοκεῖν τὴν μὲν τῶν προτέρων κατάστασιν ... τῇ κατὰ τὰς πόλεις εἰρηνικωτάτῃ εὐσταθείᾳ ἐοικέναι. V 78, 12 φυγαδευέσθωσαν πόλεως καὶ καταστάσεως. VI 146, 22 εὐνόμῳ καταστάσει πολέμιος.

καταστηματικός. I 147, 27.

κατασύρειν. VI 118, 3 ἅπασαν τὴν ὕδατος κ. φύσιν. I 162, 29 ὅ τε ἡνίοχος κατεσύρη πολλάκις. I 28, 5 ὄμβρων ἐπαλλήλων φοραὶ κατέσυραν (σποράς). I 80, 15 ὅταν ... ὁ θυμὸς ... τῇ βίᾳ τῆς ὁρμῆς κατασύρῃ.

κατασύρεσθαι. III 214, 11 πρὸς τὰ αἰσθητὰ κατασύρεται. V 352, 17 τὸ πλησίον ῥεῦμα ᾧ κατασύρεται. III 296, 26 ὁ φαῦλος ... νοῦς ... κατασυρόμενος ταῖς ... δίναις. II 110, 13 περιθραύεται κατασυρόμενος.

κατάσχεσις. III 44, 22.

κατάσχετος. II 163, 6 (ἐξ οἴνου βάκχαι μαινάδες). I 131, 5 (αἱ ψυχαὶ) θεία μέθῃ.

κατατάττειν. I 183, 12 μὴ νοῦ αὐτὸ (sc. τὸ ὄνομα) κατατάττων εἰς τὴν ἐν λόγῳ χρῆσιν. II 97, 11 κατατάξει δ'αὐτὰ εἰς ἐναρμόνιον χρῆσιν. II 88, 14 ὡς μηδὲν αὐτῶν κατατάξαι ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν μερίδι. II 81, 10 μέχρις ἂν (αἱ δυνάμεις) ... ἐν τῇ τῶν εὐαρεστησάντων αὐταῖς κατατάξωσι χώρᾳ.

κατατείνειν. I 189, 21. II 78, 14.

κατατιτρώσκειν. I 193, 17 τὰς ψυχάς. II 94, 2 τὰ πάθη.

κατατρίβεσθαι. I 110, 15.

καταυγάζειν. I 185, 12.

καταφαίνεσθαι. I 183, 25.

καταφανής. IV 104, 4. 250, 4.

καταφάσκειν. I 131, 30.

καταφεύγειν. III 130, 5 ἐφ' ὃν (sc. θεῖον λόγον) πρῶτον κ. ὠφελιμώτατον. I 119, 21 ὁ γὰρ ἀποδιδράσκων θεὸν καταφεύγει εἰς ἑαυτόν. I 119, 23 ὁ μὲν φεύγων ἀπὸ τοῦ καθ' αὑτὸν (νοῦ) καταφεύγει ἐπὶ τὸν συμπάντων. I 121, 20 καταφεύγει δ' ἐπὶ τὸν τῶν ὄντων θεόν. I 123, 21 ὁ μὲν φαῦλος ... ἐπ' ἀσθενῆ βοηθὸν καταφεύγει. I 128, 11 (ὁ νοῦς) καταφεύγει γοῦν ἐπὶ τὰ φίλα τούτῳ (sc. σώματι). III 157, 17 ἐπ' αὐτὸ καταφεύγει τὸ ζητούμενον. IV 22, 17 ἐπὶ τὴν τελευταίαν ... καταφεύγει συμμαχίαν τὴν ἐκ θεοῦ. I 231, 6 καταφεύγετε, ὦ μάταιοι, ἐπὶ τὸν μόνον ἰατρόν. I 231, 4 (οἱ ἐπαμφοτερισταὶ) καταφεύγουσιν ἐπὶ τὰς ἐν γενέσει βοηθείας. I 231, 13 ἄκοντες οἱ δειλαιοι καταφεύγουσιν

... ἐπὶ τὸν ... θεόν. I 240, 13 ἀπιστούμενοι καταφεύγουσιν ἐφ' ὅρκον ἄνθρωποι. II 237, 3 κατέφυγον ἐπὶ τὴν τοῦ μόνου σοφοῦ συμμαχίαν. I 122, 4 καταφυγεῖν δὲ ἐπ' αἴσθησιν. V 11, 7 ἐπὶ σὲ (sc. θεόν) καταφυγεῖν ἐθάρρησα. III 126, 16 ὃς ἂν οὖν καταφύγῃ, ... κολαζέσθω. I 295, 12 εἰς γῆν καταπέφευγας. I 250, 6 ὁ καταπεφευγὼς ἐπὶ θεὸν ... λόγος.

καταφθείρειν. II 86, 14. 20.

καταφιλεῖν. III 10, 16. 11, 2 sqq.

καταφλέγειν. I 168, 13 μεθ' ὧν ταχθεῖσα (ἡ ἄλογος ὁρμὴ) πάντα τὰ αὐτῆς (sc. ψυχῆς) καταφλέγει. I 168, 18 (ἡ ἄλογος ὁρμὴ) καταφλέγει τρία ταῦτα. II 35, 5 ὁ γὰρ φιλάρετος ... καταφλέγει τὰς σωματικὰς ἡδονάς. II 259, 7 (ὁ ἥλιος) ἀέρα ... τῇ μὲν ἀλεαίνει τῇ δὲ καταφλέγει. II 49, 2 αἱ ἐπιθυμίαι τὰ σπουδαῖα πάντα ... καταφλέγουσι. V 75, 15 ὅτι τὰς ψυχὰς τῷ ὄντι καταφλέγουσι ... ὧν ἐγέννησαν. IV 297, 4 (φιληδονία) πάντα δίκην ἀσβέστου πυρὸς ... καταφλέγουσα. I 177, 19 (Ἀβραὰμ) διελεῖν καὶ καταφλέξαι τὸ θνητὸν ἀφ' ἑαυτοῦ γλιχόμενος. II 36, 17 τῷ καταφλέξαι τὰς ἡδονάς. IV 267, 13 ὁ (οὐρανὸς) δ' ἵνα καταφλέξῃ καὶ διαφθείρῃ. IV 212, 18 τοὺς μὲν κατακλυσμοῖς φθαρῆναι, τοὺς δὲ καταφλεχθέντας ἀπολέσθαι.

καταφρονεῖν. II 48, 14 σαρκὸς μὲν καὶ τῶν σαρκὸς οἰκείων κ. III 281, 18 μηδενὸς κ. τὸ παράπαν. IV 143, 20 παθόντες δ' ἀνεδιδάσκοντο νηπίων παίδων τρόπον μὴ κ. V 242, 22 κληρονομεῖν ἔθη πάτρια ... καὶ μὴ κ. V 270, 10 κ. τῶν περὶ σῶμα καὶ ἐκτός. IV 265, 20 τῆς τῶν ἱερέων κατεφρόνουν ὀλιγότητος. VI 152, 10 ὁ ἡδὺς ἐνεδρεύει, ὁ παρρησιαστὴς καταφρονεῖ. VI 202, 1 ἄνθρωποι καὶ τοῦ ζῆν καταφρονοῦντες. VI 63, 2 μεμαθηκότες ... ἐρᾶν ἀληθείας, καταφρονοῦσιν ἀνεξαπάτητοι διατελοῦντες. V 270, 19 καταφρονῆσαι πάντων. IV 157, 4 τοῦ (πλούτου) μὲν ὡς τυφλοῦ κατεφρόνησε. IV 216, 17 ταύτης (sc. τῆς πρὸς γυναῖκας ὁμιλίας) ... κατεφρόνησε. IV 277, 16 ἵνα μηδεὶς ποτε βασιλεὺς ... ἰδιώτου καταφρονήσῃ. III 252, 4 καταφρονήσας τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων. IV 197, 16 δεσπόται δούλων καταφρονήσαντες. V 341, 8 καταφρονήσαντες μὲν ὧν θαυμάζουσιν οἱ πολλοί. VI 199, 14 ἐὰν ὑπεκστῶμεν ἀβιώτου βίου κατοφρονήσαντες. III 117, 13 δόξης καὶ ἡδονῆς καταπεφρονηκέναι. II 180, 19 τίς δὲ τιμῆς ἢ ἀρχῆς καταπεφρόνηκε; V 339, 20 εἰ γὰρ ... ἄνθρωπος καταπεφρόνηκεν ἡδονῶν. VI 9, 6 sqq. καταπεφρονηκὼς μὲν ἁλγηδόνων. καταφρονεῖσθαι. IV 288, 7 τὸ γὰρ πρᾶγμα οὐ μικρόν, εἰ καὶ τῷ ἔθει καταφρονεῖται. V 187, 9 ἵνα μὴ ῥᾳδίως ἐκδοθῇ καταφρονηθείς. IV 171, 19 ταῦτα ... ὄντα θαυμάσια καταπεφρόνηται τῷ συνήθει.

καταφρόνησις. VI 30, 2.

καταφρονηταί. VI 214, 15 τῶν θείων.

καταφρονητικός. I 145, 17 (ὁ κ.). II 88, 22 (οἱ καταφρονητικοί). I 144, 7. II 91, 12. III 75, 6. 77, 22. IV 41, 13. 189, 14. V 36, 17. 186, 1. 227, 15. 272, 21. 278, 3. VI 31, 3. 18. 42, 6. 43, 4. 221, 18 καταφρονητικῶς.

καταφυγή. I 254, 9 τοῖς δὲ Λευίταις ὁ πάντων ἡγεμὼν ἐστιν. III 125, 27 τῶν ὅλων (ὁ θεός). III 218, 20 τῶν συμπάντων (ὁ θεός). V 74, 22 ἐπὶ τὸν θεόν. II 90, 7 ἐπὶ τὸν ἀγένητον. III 126, 10 πρὸς τὸ ὄν. — V 38, 14 (χρώμενος) πρὸς ἀσφάλειαν καταφυγῇ τῷ ἱερῷ. III 132, 15-17 cf. 127, 23. 130, 12 τῶν δὲ πρὸς καταφυγὴν πόλεων τρεῖς μέν εἰσι πέραν. V 38, 11 εἰς καταφυγὴν τοῖς ἀκούσιον φόνον δράσασιν. III 126, 3 τῷ δ' ἐν ἀκουσίοις γενομένῳ σφάλμασι καταφυγὴν (ὁ θεὸς δεδώρηται). — V 13, 8 ἐφεδροι καταφυγαὶ τοῖς πρὸς εὐσέβειαν αὐτομολοῦσι. V 211, 9 πρὸς βοήθειαν. IV 12, 23 πρὸς ἱκεσίας καὶ λιτάς. V 46, 23 πρὸς τὸ μηδὲν παθεῖν. III 126, 18 πρὸς σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν. — II 89, 12 ὑπόδρομον καὶ καταφυγὴν δυσελπιστίας ἔργον προσιέμεθα. III 131, 16 ὁ δ' ὕστατος ὑστάτην εὑρήσεται καταφυγήν, ἀποτροπὴν κακῶν. III 214, 10 δευτέραν καταφυγὴν αἴσθησιν εὑρίσκεται. III 223, 9 ὡς καταφυγὴν καὶ σωτηρίαν αὐτοῖς πορίζειν. V 32, 6 παρθένος ... οὐδεμίαν ἔχουσα καταφυγήν. V 74, 23 κ. δ' οὐδεμία τοῖς οὕτως ἐρήμοις ἐξ ἀνθρώπων ἀπολείπεται.

καταφωρᾶσθαι. II 99, 12.

καταχαρίζεσθαι. V 113, 16.

καταχεῖν. II 66, 11 ὁ ... ζόφος, ὃν κατέχεεν ἄγνοια. II 13, 7 (ὁ νοῦς μὴ ἀνατείλας) πολὺ σκότος τῶν ὄντων καταχέας. II 36, 26 ὧν μυθικὸν λῆρον καταχέαντες. I 185, 3 πολὺ σκότος πάντων κατεκέχυτο τῶν σωμάτων.

καταχρῆσθαι. I 60, 2 ἁπάσῃ κατεχρήσατο τῇ ὕλῃ. I 281, 5 χρὴ τούτων ἑκάστῳ κ. II 31, 10 ὁ ... ἐπιδεικνύμενος τῇ τῆς παρούσης ἕξεως εὐφορίᾳ καταχρώμενος.

κατάχρησις. I 198, 25 cf. III 253, 25. 254, 1 καταχρήσει μᾶλλον ... ἢ ἀληθείᾳ. IV 28, 1 ὀνόματος. III 158, 16 ὀνόματος θείου. III 159, 4 τὸ ἐν καταχρήσει (ὄνομα). I 243, 7 ὀνομάτων. II 37, 13 κ. δ'

ἐστὶν ἐφ' ἑκάστην αὐτοῦ τῶν δυνάμεων ἀναφερομένου.
καταχρηστικῶς. I 92, 15. III 29, 8. 161, 22 opp. κυρίως. I 132, 4 καταχρηστικώτερον.
καταχρίειν. IV 234, 11. 235, 18. 236, 1.
καταψεύδεσθαι. III 145, 5 ὃς ἂν τοῦ ἀληθοῦς καταψευδόμενος. V 220, 21 ἐνθουσιάσεις καταψευδόμενοι θεοῦ. I 2, 14 τοῦ δὲ θεοῦ πολλὴν ἀπραξίαν ἀνάγνως κατεψεύσαντο. IV 140, 17 ἐπὶ τῷ δοκεῖν θεοῦ κατεψεῦσθαι. IV 269, 15 ἃ φύσει μὲν κατέψευσται. V 142, 12 ὡς δ' οὐδὲν τούτων κατέψευσται. III 269, 7 ὁ κατεψευσμένος καὶ τετυφωμένος. III 84, 16 ὁ μετὰ ἀφροσύνης βίος ... κατεψευσμένος. I 1, 5 τὸ δ' ὡς κατεψευσμένον. IV 264, 14 πλάσμα μύθου κατεψευσμένον. V 194, 2 τί οὖν κατεψευσμένον ὄνομα εὐνοίας ... ὑποδύεσθε. V 169, 4 μὴ κατεψευσμένον ... τὸ πάθος ἀλλ' ἐπαληθεῦον. IV 24, 16 ἦθος κατεψευσμένον. IV 241, 10 τὸν ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ ἦθος κατεψευσμένον. IV 62, 21 διὰ τῆς κατεψευσμένης φαντασίας. I 193, 8 ὡς ἀπεργάσασθαι ... κατεψευσμένην ἀλήθειαν. II 27, 5 ἐφήμερον καὶ κατεψευσμένην ἔχουσιν εὐκαιρίαν. III 274, 21 τὰ μὲν μίσους ἅτε κατεψευσμένα, τὰ δὲ φιλίας ἅτε ἀληθείας τῆς ἐπεράστου γέμοντα ἐπάξια. II 128, 15 ὡς ἀληθέσι τοῖς κατεψευσμένοις πεπιστευκότες.
καταψηφίζεσθαι. I 129, 5. II 294, 16.
κατάψυξις. VI 93, 21.
καταψύχειν. II 310, 9. III 70, 12.
κατεξανίστασθαι. I 145, 15.
κατεπάδειν. V 83, 9 ἡ (ᾠδὴ) μὲν τὰ πάθη κατεπάδουσα. V 230, 5 (τοῦ νοῦ) κατεπάδοντος αὐτὸν φρονήσει. V 158, 2 οἱ γονεῖς κατεπάδοντες ἀεὶ τοὺς ἱεροὺς νόμους. III 252, 20 οἱ Αἰγύπτου ... σοφισταί, ... δεινοὶ παλεῦσαι καὶ κατεπᾶσαι καὶ γοητεῦσαι. VI 94, 4 ᾧ καὶ τὰ ἐξηγρωμένα πάθη κατεπάδεται.
κατεργάζεσθαι. I 227, 11 τὸ ... πάθος × κατειργάσαντο ὥσπερ τροφὴν λόγῳ πεπαίνοντι. II 143, 22 τὸ κατειργάσθαι (τὸν κόσμον).
κατέρχεσθαι. III 236, 12 οἱ τοῦ θεοῦ λόγοι ..., ὁπότε δὲ κατέρχοιντο. I 284, 28 ὅταν ... ἠρέμα κατέρχηται (ἡ τῆς θείας σοφίας πηγή). I 170, 9 καθάπερ εἰς πατρίδα τὴν ἀρετὴν ... κατελθεῖν. I 172, 15 (ὁ θεὸς) μὴ ἐπιτρέψας ἔτι κατελθεῖν αὐτῷ (sc. Ἀδάμ). II 255, 13 (ὁ θεὸς) λέγεται ... κατελθὼν ἰδεῖν. I 194, 13 (θεῷ) ἐπ' εὐεργεσίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν κατελθόντι. II 29, 27 τοὺς γὰρ ἀπ' οἰήσεως χαύνου κατελθόντας.
κατεσθίειν. I 81, 8. 164, 19.
κατευθύνειν. I 79, 8. IV 282, 16.
κατεύχεσθαι. IV 104, 2.
κατευωχεῖσθαι. II 113, 15. V 376, 5.
κατέχειν. II 2, 4 πάντα ... οὐρανοῦ κύκλος περισφίγξας ἐντὸς ἑαυτοῦ κατέχει. II 234, 7 οὓς ἡ λοιμώδης νόσος ... κατέχει. I 157, 1 (Ἀβραὰμ) τὰ μὲν ὑπάρχοντα ... κατέχει. II 36, 4 λόγος κατέχει. I 109, 6 τούτου μάλιστα λαβοῦ καὶ κατάσχες. I 118, 4 ὅτι κατέσχες ἂν ἐν δεσμωτηρίῳ (τὴν ψυχήν). II 26, 7 οὔτε ξενικὸς οὔτ' ἐμφύλιος πώποτε κατέσχε πόλεμος. I 71, 24 μὴ γὰρ τοσαύτη κατάσχοι τὸν ἀνθρώπινον λογισμὸν ἀσέβεια. I 111, 8 ἐὰν γὰρ ἀπάθεια κατάσχῃ τὴν ψυχήν. IV 297, 7 οἴστρου γὰρ κατασχόντος.
κατέχεσθαι. III 204, 6 ὁ ἡμέτερος νοῦς ... ἐξ ἑαυτοῦ κ. τε καὶ θεοφορεῖσθαι δοκεῖ. V 76, 5 ἐνθουσιᾶν καὶ κ. δοκῶν. I 116, 3 κατέχεται ὑπομένων. III 60, 13 ἐν ἑαυτοῖς ὄντες οὐ κατεχόμεθα. IV 188, 10. V 16, 17 κατεχόμενος δὲ καὶ ἐνθουσιῶν. IV 264, 5 cf. III 59, 19 κατεχόμενος ἐθέσπισεν. III 179, 26 τῷ κατεχομένῳ καὶ θεοφορήτῳ παρρησιάζεται. III 258, 12 τρόπον ἐνθουσιῶντα καὶ κατεχόμενον ἐκ μανίας θεοφορήτου. III 16, 18 οἱ κατεχόμενοι καὶ κορυβαντιῶντες. IV 283, 4 ἔνιοι δὲ καὶ στομάργῳ κατεχόμενοι λύττῃ. IV 92, 4 τὰ δ' ὕπνῳ κατεχόμενα. III 59, 16 πάντας ... δικαίους κατεχομένους καὶ προφητεύοντας εἰσήγαγεν. V 176, 4 ὥσπερ τοὺς ἐνθουσιῶντας καὶ κατεχομένους. IV 238, 3 διπλῇ μέθῃ κατίσχοντο. I 248, 12 σπούδαζε μὴ ὑπὸ ἀτελοῦς κατασχεθῆναι πόνου. V 333, 2 ὁπότε γοῦν κατασχεθείη (Ἀβραάμ). I 24, 3 μέθῃ νηφαλίῳ κατασχεθείς. II 305, 19 (ὁ νοῦς) ἔκ τινος τῶν κατὰ φιλοσοφίαν κατασχεθεὶς θεωρημάτων. III 295, 28 ἐξ ἔρωτος θείου κατασχεθεὶς ὁ νοῦς. IV 10, 21. 265, 15. 267, 23 (Μωυσῆς) κατασχεθείς. V 339, 11 (μετάνοια) ζήλῳ δὲ καὶ ἔρωτι τοῦ βελτίονος ... κατασχεθεῖσα. IV 243, 14 Μωυσέως ἐπιθειάσαντος καὶ ἐξ αὐτοῦ κατασχεθέντος. V 116, 2 τῶν ... ἀνάγκης νόμῳ κατασχεθέντων. III 122, 27 ἔρωτι καὶ φιλίᾳ θεοῦ ἀσάρκῳ καὶ ἀσωμάτῳ κατεσχῆσθαι. III 152, 12 ψυχαὶ φιλοθεάμονες ἔρωτι τοῦ ἀρίστου κατέσχηνται. II 86, 1 κατεσχημένος ἐξ ἔρωτος ὀλυμπίου. II 202, 2 μέθῃ δὲ κατεσχημένος. III 175, 20 ζήλῳ τῶν καλῶν κατεσχημένος. III 182, 29 ὁ δ' ὅσιος ... ἀρίσταις ὑπολήψεσι ταῖς περὶ θεοῦ κατεσχημένος. II 83, 11 τὸν ... κατεσχημένον τῇ λέπρᾳ. II 218, 14 τὸν γήρᾳ κατεσχημένον. II 271, 7 τὸν ἀσωμάτων καὶ ἀφθάρτων ἔρωτι κατεσχημένον. VI 13, 2

τὸν ἔρωτι θείῳ κατεσχημένον. V 341,20 ἱμέρῳ ... κατεσχημένον ἀλέκτῳ. V 118,11 τὸν μὲν ὡς ἀθεραπεύτῳ νόσῳ κατεσχημένον. I 2,6 τὴν ... διάνοιαν ... ἔρωτι καὶ πόθῳ σοφίας κατεσχημένην. III 100,23 ἅτε νόσῳ χωρὶς ἰατροῦ κατεσχημένην (τὴν ψυχήν). III 190,23 τῷ περὶ ἀρετὴν ζήλῳ κατεσχημένοι. IV 122,11 οἰκτρῷ κατεσχημένοι πένθει. II 147,21 βεβαίᾳ πίστει κατεσχημένων (ἐστίν). I 180,18 ἐκείνοις ... κατεσχημένοις ἀνιάτῳ κακῷ. II 171,1 τοὺς δ' ἀναισθησίᾳ παντελεῖ κατεσχημένους.

κατηγορεῖν. 1. accusare: I 103,19 (ἡ αἴσθησις) τολμᾷ καταλαλεῖν Μωυσῆ καὶ κ. II 290,26 βλασφημεῖν καὶ κ. δοκοῦντα. III 274,22 μηδεὶς οὖν ἔτι κ. ἐπιτολμάτω τῶν ... ἀνδρῶν. VI 121,20 σὺ ... ἐγνωκὼς ἀνθρώπου κ. ἔγκλημα μὲν οὐδὲν διεξῆλθες. V 210,18 ἔοικε ... αὐτὸς ἑαυτοῦ κ. IV 288.16 ὡς μὲν κατήγορος αἰτιᾶται, κατηγορεῖ, δυσωπεῖ. V 238,2 συνιστάμενοι κατεβόων καὶ κατηγόρουν. VI 145,19 οἱ δὲ πληρώσαντες αὐτὸ τοῦ Φλάκκου ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως κατηγόρουν. V 172,10 ἐὰν ... παρελθόντες κατηγορῶσιν, ὅτι .... IV 190,6 ἀσέβημα κατηγορῶν αὐτοῦ μέγιστον. VI 201,18 ἐπιστέλλειν Γαΐῳ μηδὲν μὲν τῶν Ἰουδαίων κατηγοροῦντα. V 181,18 τὰ μέγιστα κατηγοροῦντες αὐτῶν. VI 191,13 τῶν ὁμοφύλων ἀσέβειαν ἡμῶν κατηγορήσουσιν. II 187,25 τοῦ ... παιδὸς ... οἱ γονεῖς ... κατηγόρησαν εἰπόντες.

2. praedicare: VI 99,12 φθορὰν τοῦ κόσμου κ. VI 106,2 αἰδεσθῆναι τοσούτου θεοῦ κ. θάνατον. VI 108,11 τοὺς γένεσιν καὶ φθορὰν τοῦ κόσμου κατηγοροῦντας.

κατηγορεῖσθαι. VI 143,19 ὡς ὑπ' ἐλαττόνων κρείττους καὶ πρὸς ὑπηκόων ἄρχοντάς ποτε γενομένους κ. V 168,9 τὰ αἴσχιστα ὡς κάλλιστα ἀποδεξάμενος κατηγορείσθω. VI 146,24 τύποι ... τῆς τοῦ κατηγορουμένου προαιρέσεως. V 221,5 τῷ κατηγορουμένῳ ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντι. IV 288,11 θεάσῃ γὰρ αὐτὴν (sc. διάνοιαν) ... κατηγορουμένην. V 172,12 παρίτωσαν δὲ οἱ τῶν κατηγορουμένων γονεῖς. III 192,8 ὑφ' ὧν κατηγορηθῆναι μὲν αἴσχιστον. VI 147,10 ὁ δ' οὐ κατηγορήθη μόνον VI 185,16 τὰ κατηγορηθέντα τῶν ψκηκότων τὴν Ῥώμην.

κατηγόρημα. II 123,10. III 103,8.

κατηγορία. II 229,20. III 256,20. IV 65,11. V 49,12. 144,6 (coni. ψόγος). III 116,12 ὁ τούτων ἀληθὴς ἔπαινος ἀψευδὴς ἐκείνων ἐστὶ κ. II 286,22 coni. μέμψεις. VI 162,20 (coni. αἰτίαι). VI 143,16 (coni. ἀπολογία). V 109,18 ἀπολογίᾳ χείρονι κατηγορίας ἐχρῶντο. IV 188,9 πρὸς τὰς ἐπιφερομένας κατηγορίας ἀπολογίᾳ μιᾷ χρώμενος. VI 219,14 ἐν μέρει μὲν ἀκοῦσαι τῆς κατηγορίας, ἐν μέρει δὲ τῆς ἀπολογίας. III 118,6 ὄκνου καὶ ἀργίας. II 173,8 ἑκάστης δὲ τῶν κατηγοριῶν τὴν δύναμιν ἰδεῖν. II 176,12 τούτων οὖν τῶν γονέων τίς ἱκανὸς ὑποστῆναι κατηγορίαν; II 173,3 αἱ κατηγορίαι ἀριθμῷ τέτταρες, ἀπείθεια καὶ ἐρεθισμὸς καὶ συμβολῶν εἰσφορὰ καὶ μέθη. II 67,8 ἡ ἀνθρώπου ψυχὴ ... κατηγορίας ἂν δεόντως τυγχάνοι. IV 109,18 τὸ δὲ πλεῖστον τῆς κατηγορίας ῥυήσεται κατ' ἐμοῦ. V 183,17 οὐδ' ἐπιψεύσασθαι κατηγορίαν. V 49.4 βίου μηδὲν ἐπιφερομένου τῶν εἰς κατηγορίαν. V 213,2 πόσης ἄξιοι κατηγορίας τυγχάνειν εἰσίν. VI 192,19 μή τις αὐτοῦ γένηται κ. VI 188,10 sqq. διασυρμοὶ δὲ ἦσαν ἀνακεκραμένοι κατηγορίαις. VI 147,8 ἐκληρώσαντο τὴν ἐπ' αὐτῷ κατηγορίαν. VI 143,8 εὐθὺς ἐκδέχονται τὰς ἐπ' αὐτῷ κατηγορίας. VI 143,22 ταῖς κατηγορίαις ἐπαποδυσάμενοι καὶ συμφρονήσαντες. VI 180,27 τοῦτο τοῖς ἀναθεῖσιν ἐπέφερε κατηγορίαν.

IV 275,5 τὰς γὰρ ἐν τῇ φύσει λεγομένας κατηγορίας δέκα ... οὐσίαν, ποιόν, ποσόν, κτλ.

κατήγορος. V 14,4 cf. VI 130,11 τὰ πάντα γεγενῆσθαι, βουλευτάς, δικαστάς, ..., κατηγόρους, μάρτυρας. I 84,4 (ἡ δικαιοσύνη) τέτακται οὔτε κατὰ τὸν κατήγορον οὔτε κατὰ τὸν ἀπολογούμενον. VI 139,24 καὶ τῶν κατηγόρων καὶ τῶν ἀπολογουμένων ἀκροώμενοι. IV 107,2 σὺ γὰρ μέλλεις ἔσεσθαι καὶ δικαστὴς ὁ κ. V 218,19 τὸν μὲν κατήγορον ὑποβλέπεται πᾶς δικαστής. VI 219,9 οὐ πρὸς δικαστὴν ἀλλὰ κατήγορον ἀφίγμεθα. VI 221,7 ὁ μὲν δικαστὴς ἀνειλήφει σχῆμα κατηγόρου, οἱ δὲ κατήγοροι φαύλου δικαστοῦ. II 172,19 cf. 175,19 κατηγόρους ἐπιστήσας ... πατέρα καὶ μητέρα. VI 145,1 ὁ ... Λάμπων ... ἐφειστήκει κ. VI 187,18 τὸν γὰρ ἐπὶ εὐθείας κατήγορον οὔτε ὡμολόγει οὔτε ὁμολογεῖν ἐδύνατο. V 37,12 τῆς ἡμετέρας παρανομίας ἐφεστᾶσαι κατήγοροι. V 57,20 ἐάν τις ... δόξας ἐκπεφευγέναι τὸν ἀπὸ τῶν κατηγόρων ἔλεγχον αὐτὸς ἑαυτοῦ γένηται κ.

II 83,17 τὸ συνειδὸς βαρὺν κατήγορον οὐκ ἔχοντα. IV 288,14 sq. ὁ γὰρ ἑκάστῃ ψυχῇ συμπεφυκὼς καὶ συνοικῶν

ἔλεγχος ... κ. ὁμοῦ καὶ δικαστὴς ὁ αὐτὸς ὤν. I 271, 26 (ἡ ψυχὴ) μήτε κατηγόρῳ μήτε συναγωνιστῇ χρωμένη ἑτέρῳ. I 263, 18 (ὁ ἀληθινὸς ἄνθρωπος) μάρτυρος ἢ κατηγόρου λαβὼν τάξιν. II 182, 15 κατήγορον ἔχοντες τὴν ... μητέρα συνήθειαν. V 320, 6 ἄγνοιαν κατήγορον ἔχων.

κατήφεια. I 179, 7. II 167, 6. III 285, 21. IV 35, 2. 80, 5. 97, 15. 239, 2. 253, 5. 301, 13. V 139, 21. 204, 9. 343, 18. VI 158, 20 (coni. σύννοια). IV 57, 5 ἰδόντες ... τῆς συμπάσης οἰκίας εὐσταθῆ καὶ νηφάλιον κατήφειαν.

κατηφεῖν. I 252, 13 σφόδρα κατηφῶ καὶ ἄχθομαι. IV 239, 1 χαίρων ἅμα καὶ κατηφῶν. V 98, 16 τῇ ψυχῇ κατηφῶν. IV 122, 18 (τὴν παρθένον) κατηφοῦσαν δὲ ἀεὶ καὶ στένουσαν. II 119, 13 μὴ κατηφείτωσαν.

κατιέναι. III 297, 15 κάτεισι .... ὁ θεῖος × λόγος. III 234, 23 τούτων τῶν ψυχῶν αἱ μὲν κατίασιν III 235, 14 ἀνερχομένους αὐτοὺς (sc. τοὺς ἀγγέλους;) καὶ κατιόντας εἰσήγαγεν. III 229, 20 ἡ ἀσκητικὴ διάνοια ... ἀνιοῦσα καὶ κατιοῦσα συνεχῶς. II 29, 26 ἀπὸ σοφίας θεοῦ, τῆς ἀνελλιποῦς πηγῆς, εἰς ἣν κατιοῦσα ἀναβαίνει. II 7, 27 σὺν δὲ τοῖς κατιοῦσι μεταβατικῶς ... ἐγὼ καταβήσομαι ⟨οὐ⟩ τοπικῶς.

κατοικεῖν. II 227, 22 κ. δὲ ἐν οἴκῳ λέγεται ὁ θεὸς οὐχ ὡς ἐν τόπῳ. III 61, 8 sqq. τῷ φιλαρέτῳ κ. οὐ δίδωσιν ὁ θεός .... ἀλλὰ παροικεῖν. I 166, 8 οὐδεὶς ἦν ἀλλότριος λογισμὸς τῶν εἰωθότων ἐν τῇ ψυχῇ κ. εἴσω. I 167, 11 ὁ γὰρ μελετῶν ἐν ἀρετῇ τελείᾳ κ. II 245, 2 (ὁ σοφὸς) κατοικεῖ δ' ὡς ἐν πατρίδι νοηταῖς ἀρεταῖς. I 113, 14 (ὁ Ἰακὼβ) οἰκίαν τὴν ἀρετὴν κατοικεῖ. I 139, 5 ἐνταῦθα γὰρ κατοικεῖ ἐπιθυμία. I 220, 4 παροικεῖ σοφίᾳ, οὐ κατοικεῖ. II 228, 20 ἐν τοῖς οἴκοις τῆς ψυχῆς κατοικησάτω, παροικήσας ἐν τοῖς τῶν ἑτέρων. I 263, 16 οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἐν ἑκάστου τῇ ψυχῇ κατοικῶν. I 122, 10 ⟨τὸν⟩ κατοικοῦντα ἐν σώματι καὶ τῷ θνητῷ γένει. II 21, 9 ὃν καὶ πατέρα ὀνομάζει κατοικούντων ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων. III 132, 14 ἐν αὐτῷ μόνῳ (sc. θεῷ) κατοικήσει. II 17, 8 ὁ ἄνθρωπος παρ' ᾧ κατῴκησε (Μωυσῆς).

κατοικίδιος. V 271, 10 (βίος).

κατοχωχή. II 240, 27. VI 23, 14 (ἔνθεος). II 284, 27. III 57, 3. 60, 14 (ἔνθεος, coni. μανία). I 227, 12 ἔκ τινος θείας κατοκωχῆς. IV 258, 8 (θεοφόρητος). III 129, 3 σὺν ἐνθουσιασμῷ καί τινι κατοκωχῇ θεοφορήτῳ. V 219, 22 παράκομμα τῆς ἐνθέου κατοκωχῆς καὶ προφητείας (ἡ μαντική). IV 186, 1 θέμις γὰρ οὐκ ἦν ἱερωτάτῃ κατοκωχῇ συνδιαιτᾶσθαι μαγικὴν σοφιστείαν. IV 187, 1 ὁ δὲ τῆς κατοκωχῆς ἀνεθείς.

κατολιγωρεῖν. II 60, 3. V 37, 24. 106, 8.

κατομβρία. VI 118, 3

κατόπιν. I 42, 11 cf. II 255, 11 κινήσεις ἑπτὰ εἶναι συμβέβηκε, τὴν ἄνω, ... τὴν πρόσω, τὴν κ., κτλ. I 62, 11 cf. III 210, 12 ἐξαχῆ γὰρ τὸ ὀργανικὸν σῶμα πέφυκε κινεῖσθαι, πρόσω καὶ κ, κτλ. II 119, 19 μὴ πρόσω φάναι, κ. δὲ πίπτειν. cf. I 30, 20. 110, 28 sq. II 88, 10. 114, 5.

κατοπτρίζεσθαι. I 135, 20.

κάτοπτρον. IV 232, 7 κάτοπτρα ... ἀπαρχὴν πρεπωδεστάτην ἀπήρξαντο. II 287, 16 τὰ κάτοπτρα ἑαυτῶν συγκαθιεροῦσιν. IV 79, 21 ὡς πρὸς κ. τὴν ἀκοσμίαν ὁρῶντες αὐτῶν. I 25, 22 τὰ προσεχέστατα τῶν εἰδῶν ... ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ διαφαίνεται. V 7, 2 καθάπερ τὰ διὰ τῶν κατόπτρων εἴδωλα. IV 35, 14 ψυχῆς εἰκόνα δεδημιουργῆσθαι τὴν ὅρασιν ... ἐναργὲς ἐμφαίνουσαν εἴδωλον οἷα διὰ κατόπτρου. III 291, 28 ἐκεῖνον (sc. τὸν ὄνειρον) ὥσπερ ἔμφασιν ἐν κατόπτρῳ θεασόμεθα. V 53, 13 τὴν τοῦ ἥπατος φύσιν ... κατόπτρου λόγον ἔχειν. V 53, 17 οἷα εἰς κ. ἀποβλέπων τὸ ἧπαρ. IV 293, 6 ὡς γὰρ διὰ κατόπτρου φαντασιοῦται ὁ νοῦς θεόν. IV 232, 18 τοῦδε τοῦ σκεύους ἡ ὕλη κάτοπτρα ἦν, ἵνα καὶ αὐτὸς οἷα πρὸς κ. αὐγάζῃ τὸν ἴδιον νοῦν. II 305, 15 ὁ νοῦς ... ὡς πρὸς κ. ἀφορῶν ἀλήθειαν (ἐν τοῖς βαθέσιν ὕπνοις). VI 67, 6 ἡ λογικὴ ψυχὴ ... ὥσπερ διὰ κατόπτρου τῶν ὀνομάτων ἐξαίσια κάλλη νοημάτων ἐμφαινόμενα κατιδοῦσα. III 155, 14 καθάπερ διὰ κατόπτρου τῆς παιδείας τὸν αἴτιον τῆς ἐπιστήμης ἰδεῖν.

κατορθοῦν. II 78, 6 τὸ παρ' αὐτοῖς ἑκούσιον μὴ κ. III 95, 6 τὰ γνήσια ... τοῦ κ. ἔρωτα. III 198, 2 ἐν γὰρ τοῖς αὐτοῖς τό τε κ. καὶ ἁμαρτάνειν χωρίοις ἐστί. V 59, 15 πρὸς δὲ τὸ κ. ἐπεσπευσμένῳ τάχει χρῆσθαι. III 140, 3 τί τὸ τοῦ κ. αἴτιον. II 85, 5 ἔστι δ' ὅτε κ. ἐν οἷς πταίουσι μεγάλα νομίζουσιν. II 251, 3 τῆς δὲ θείας (προνοίας) ἀδιαστάτως αἰεὶ κ. III 3, 4 πάντα σπουδάζειν αἰσίῳ γνώμῃ κ. V 4, 6 οὐ μιμούμενος τὴν ἐπιστασίαν κ. πρυτανεύοντος. V 75, 21 εἰκὸς δὲ καὶ ἀναξίους ὄντας κ. V 82, 20 ὀφθαλμοὶ ... τὴν τοῦ δύνασθαι κ. αἰτίαν .... παρέχουσιν. V 274, 16 δι' οὗ συμβαίνει κ.

ἢ τοὐναντίον. II 67, 2 ἐφ' οἷς ἐκὼν κατορθοῖ. I 19, 19 αἱ δ' ὧραι πάντα τελεσφοροῦσαι κατορθοῦσι. I 282, 8 ἃ δ' ἂν καὶ εὖ ἐργάσωνται, κατὰ τύχην, οὐ σὺν λόγῳ, κατορθοῦσι. I 291, 11 ἐν οἷς περὶ τὰς τέχνας οὐ κατορθοῦσι. V 60, 1 ὡς ἐκ τύχης οἱ φαῦλοι κατορθοῦσι. VI 120, 10 πανουργίαις τὰς ἐπιβουλὰς κατορθοῦσιν. III 176, 12 ἵν' ἄρχοντι χρώμεναι (αἱ δυνάμεις) τῷ βελτίστῳ κατορθῶσι. I 85, 22 οὔτε κατορθοῖ κατὰ τὴν τοῦ ὀρθοῦ λόγου πρόσταξιν. III 165, 9 ὁ ... κατορθῶν ἐπαινετός. I 25, 16 ἀνθρώπου κατορθοῦντος. III 104, 7 ὡς ... κατορθοῦντος opp. ὡς ἠδικηκότος. II 161, 24 ἑκάτερον δὲ ἀλλότριον κατορθοῦντος. III 165, 13 τὸ μὴ διαμαρτάνειν ἴσον καὶ τὸ αὐτὸ γράφεται τῷ κατορθοῦντι. V 146, 19 ἐπιδεικνύμενόν τινα δι' αὐλῶν ἢ λύρας καὶ σφόδρα κατορθοῦντα. II 261, 16 οἷς ἂν ἐπιθῆται πᾶσιν εὐμαρῶς ἐπεξιόντα θαυμάσῃς ὡς κατορθοῦντα. IV 62, 8 οἰκίαν κατορθοῦσαν. II 223, 5 κατορθοῦντες μὲν γὰρ ἔπαινον, ψόγον δ' ἔμπαλιν καρποῦνται διαμαρτάνοντες. III 127, 21 κατορθοῦντες μὲν ἐπαινετοί, σφαλλόμενοι δὲ ... ψεκτοί. I 223, 13 τῶν δὲ μὴ κατορθούντων ἐν τούτῳ. I 255, 3 εἰς εὐεργεσίαν κατορθούντων. IV 157, 12 ἔπαινοι καὶ τιμαὶ κατορθούντων σὺν νόμῳ. V 348, 18 τὰς ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων κατορθούντων μὲν εὐχαριστίας. III 165, 10 τὸ μὲν πρεσβυτικὸν ἄθλον κατορθοῦσι πρόκειται. III 135, 22 τοὺς δὲ ἐν ἑκατέρῳ (sc. εὑρέσει καὶ ζητήσει) κατορθοῦντας. IV 92, 3 τὰς ... ἐν ἅπασι κατορθούσας ἐνεργείας. VI 121, 4 τὴν τῶν προσοδευομένων κατώρθου διοίκησιν. IV 154, 1 ἐν ἑκατέρῳ δὲ κατώρθουν. I 261, 23 ἐπὶ πρᾶξιν, ἣν καὶ τῶν εὐτελεστάτων ἄν τις ῥᾳδίως κατώρθωσεν. IV 119, 17 ὅσα διὰ τῆς ἀρχιερωσύνης καὶ νομοθετικῆς κατώρθωσε. IV 200, 7 ἃ δύναμιν πᾶσαν λόγων ὑπερβάλλει, καὶ προσέτι πόνων οὓς κατώρθωσε. V 280, 7 ὧν ἐπὶ τελευτῇ κατώρθωσεν. II 245, 22 διασκεψώμεθα, ὡς ἐπιθέμενοι κατορθώσωμεν. V 343, 13 ἑκατέρῳ τὸ συμφέρον πρὸ τοῦ ἡδέος ἰδόντι καὶ κατορθώσαντι. V 278, 9 τοσοῦτον πόλεμον κατορθώσαντες. IV 61, 11 ὁ γὰρ τὴν ποιμενικὴν κατωρθωκώς. IV 240, 13 τοὺς ... βραχεῖ καιρῷ κατορθωκότας.

κατορθοῦσθαι. IV 41, 19 πόλεών τε καὶ χωρῶν ἑτέρως κ. μὴ δυναμένων. IV 104, 20 δι' ὧν τὰ εἰρήνης καὶ πολέμου κ. πέφυκεν. II 34, 27 ἄκρως κατωρθοῦται. IV 201, 8 κατωρθοῦται καὶ βασιλέων καὶ ὑπηκόων πράγματα. IV 250, 22 ᾗ (sc. ἀρετῇ) κατανοεῖται καὶ κατορθοῦται τά τε ἀνθρώπεια καὶ θεῖα. V 158, 14 ὑφ' οὗ καὶ τὰ ... πράγματα κατορθοῦται. VI 168, 15 ἡγεμονία ..., δι' ἧς καὶ τὰ ἄλλα πάντα κατορθοῦται. V 276, 16 ὁ πόλεμος ... οὐ δι' ἀνδρῶν κατορθωθείς. VI 215, 29 μὴ κατορθουμένου τοῦ βουλήματος. IV 2, 21 πρὸς ὁλοκλήρου μετουσίαν ζωῆς δι' ἀμφοτέρων κατορθουμένης. V 362, 6 μίαν ἡμέραν ὑπέλαβεν εἶναι κατορθουμένην. IV 58, 15 ὅσα γραφικῆς ἔργα ... ἐν ἑκατέρᾳ τέχνῃ κατορθούμενα. I 187, 15 πλείω τῶν κατορθουμένων εἰωθὼς διαμαρτάνειν. IV 93, 5 κατορθουμένων τῶν ἐμῶν opp. ἀποτυγχανομένων. IV 113, 8 τὰ τέλη τῶν κατορθουμένων. VI 63, 6 ὡς δὴ πάνυ κατωρθωμένων φήμην ἐθελήσειεν ἀφορᾶν. IV 197, 6 τὰ μὲν ἄθλα μόνοις ὑμῖν ὡς ἐπὶ κατωρθωμένοις πᾶσι δοθήσεται.

κατόρθωμα. I 232, 15 τὰ δὲ ἀξιώματι καὶ δυνάμει (πρῶτα) τὰ κατορθώματα, αἱ ἀρεταί, αἱ κατ' ἀρετὰς πράξεις. I 75, 7 τὰ κατορθώματα καὶ τὰ λεγόμενα παρὰ τοῖς φιλοσοφοῦσι καθήκοντα. VI 17, 11 coni. ἁμαρτήματα, ἀδιάφορα. III 68, 1. 152, 4. 197, 23. 247, 21. V 59, 22 (opp. ἁμαρτήματα). II 72, 27 πηγὴ ... λογισμὸς δὲ κατορθωμάτων. I 86, 23 τρέφεται δὲ ἡ ψυχὴ ... πράξει τῶν κατορθωμάτων. I 77, 20 ἥτις (sc. ἀρετή) ποταμοῦ δίκην ἄρδει τὰ κατορθώματα. II 3, 2 τὰ ἐκ προνοίας ἀμείνω τῶν ἀκουσίων κατορθώματα. II 16, 4 τὸν ἐφ' ἑκουσίοις ἔχει κατορθώμασιν ἔπαινον. IV 42, 5 ὁ γὰρ ἔπαινος ἐν ἑκουσίοις κατορθώμασι γράφεται. V 253, 17 τὸ αὐτοκέλευστον κ. II 279, 2 τὰ περὶ τὸν βίον καὶ λόγον. I 155, 7 τῇ μὲν φωνῇ βαρβαρισμός ἐστι, τῷ δὲ σημαινομένῳ κ. I 141, 2 (αἱ) περὶ τῶν κατορθωμάτων (δόξαι). I 85, 20 ἡ δὲ πρόσταξις ⟨περὶ⟩ κατορθωμάτων (γίνεται). IV 195, 1 τοὺς παραταξαμένους ἐπί τε τοῖς κατορθώμασι. V 273, 1 ὄχλον ἀργὸν εἰδὼς οὐκ ὠφέλιμον ἀλλ' ἐμπόδιον εἰς κ. IV 52, 7 συνηδόμενος ὡς ἐπ' οἰκείῳ κατορθώματι. II 160, 19 τῶν γὰρ ἀποκυηθέντων κατορθωμάτων ἁπάντων ἄριστον ... γέννημα ὁ εἰς τὸν πατέρα τοῦ παντὸς ὕμνος. V 339, 14 ἄθλα ... διττὰ ἐπὶ διττοῖς κατορθώμασιν. V 338, 23 τὰς αἰτίας τῶν κατορθωμάτων ἀνέθηκαν ἑαυτοῖς. III 290, 20 εἰς τὰς ὑπερβολὰς τῶν κατορθωμάτων.

κατόρθωσις. II 263, 22 τοῦ ἀνθρώπου opp. ἁμαρτίαι. V 251, 2 ὑγιαίνοντος βίου. I 228, 2 τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων πάντων. III 118, 9 ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ. VI 38, 13 τῶν ἀφανεστέρων.

IV 291, 20 τῶν παροραθέντων. V 360, 2 τῶν ἀεὶ σπουδαζομένων καλῶν. II 200, 24 δι' ὧν αἱ κατορθώσεις. II 245, 22 θεμέλιοι κραταιότατοι. VI 164, 8 μὴ σκόπει τὰ ἐπιτηδεύματα, ἀλλὰ τὴν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι κατόρθωσιν. I 19, 18 χρόνος κατορθώσεως. IV 156, 22 εἰς κοινὴν κατόρθωσιν.

κατορύττεσθαι. III 64, 2 μνήμασιν.

κατοχή. II 141, 19. 275, 11.

κάτω. I 42, 10 cf. II 255, 11 κινήσεις × ἐπτὰ εἶναι συμβέβηκε, τὴν ἄνω, τὴν κ. κτλ. I 62, 11 cf. III 210, 11 ἐξαχῆ γὰρ τὸ ὀργανικὸν σῶμα πέφυκε κινεῖσθαι, πρόσω καὶ κατόπιν, ἄνω καὶ κ., κτλ. III 255, 1 τὰς ἄνω καὶ κ. καὶ πανταχῆ κινήσεις. IV 281, 19 ἄνω γὰρ καὶ κ. ... οὐδὲν ἐν σφαίρᾳ. II 92, 20 (πᾶσα ἡ οἰκουμένη) οὐκ ἄνω καὶ κ. κλονουμένη. III 238, 8 ὁδός τις ἥδ' ἐστὶν ἄνω καὶ κ. τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων. III 237, 5 οἱ δ' ἀσκηταὶ ... ἄνω καὶ κ. πολλάκις ὡς ἐπὶ κλίματος βαδίζουσιν. II 138, 23 κ. μὲν οὐ βρίθει opp. ἄνω φέρεται (ὁ νοῦς). III 54, 12 τῶν ἐννοιῶν ἡ μὲν ἄνω φορά opp. ἡ κ. — I 13, 3. 211, 19 εἰς τὸ κ. III 54, 16 κακία δὲ ἀπὸ τοῦ κ. κεχωρηκέναι (ὠνομάσθη). II 138, 21 (τὸ θεῖον πνεῦμα) τὰ κ. (νικῶν) IV 14, 14 πολλὰ δὲ τὰ κ. βιαζόμενα. — I 301, 12 κ. τοῖς θνητοῖς ἐνδιατρίβειν. II 48, 8 (αἱ ψυχαὶ) κ. δὲ ἑλκυσθεῖσαι τὸν αὐχένα. I 108, 20 τῆς δὲ κ. καὶ γηίνης καὶ φθαρτῆς φύσεως. V 23, 22 τὴν κατωτάτω τοῦ παντὸς μοῖραν.

κατωκάρα. I 277, 18. II 137, 1.

καῦσις. IV 302, 14 (coni. τομαί).

καυστικός. VI 99, 21 (δύναμις). IV 136, 12 δύναμις τῆς φλογός.

καυστός. IV 136, 13 ξύλον.

καχεξία. II 165, 1.

καχυπόνους. I 215, 16. VI 187, 6.

κέδρινος. V 65, 5 (ξύλον).

κειμήλιον. II 246, 29 τοῦτο μόνον ὡς ἐν κακοῖς τεθησαυρισμένος. I 272, 3 τὴν ἀρετὴν ... ἔχω παρ' ἐμαυτῷ καθάπερ τι κ. IV 158, 2 τῶν δὲ τοῦ θεοῦ κειμηλίων ... μεταλαγχάνει. V 173, 7 τῶν ἐν κόσμῳ κτημάτων καὶ κειμηλίων. II 238, 21 εἰρήνης περιμάχητα κειμήλια. V 267, 20 οὗ τὰ ἀγάλματα καὶ κειμήλια ψυχὴ πέφυκε ταμιεύειν. IV 180, 21 τὰς δὲ πόλεις αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ κειμηλίοις ἀνιερώσαντες. VI 178, 2 cf. 198, 21 ἔπιπλα καὶ κειμήλια οὐκέτι ... ἕκλεπτον.

κείρειν. I 157, 28. 30 cf. 189, 14. 17 κείρεις ἑτέρως μὲν ἄνθρωπον, ἑτέρως δὲ τὸ κῷδιον. II 91, 5 τέμνοντες καὶ κείροντες ἀεὶ τὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καρπόν.

κεῖσθαι. IV 275, 7. 16 in numerum ca- × tegoriarum refertur.

κενοδοξεῖν. III 196, 7.

κενοδοξία. III 173, 23. IV 69, 5. VI 176, 14.

κενόδοξος. III 275, 25.

κενός. V 373, 6 (ἀγοραί). III 203, 5 (ὁ ἀκροατὴς ... σοφίας). V 357, 10 (αὔχημα). I 101, 20. II 226, 24. III 120, 7. 137, 7. 11. 173, 10. 15. 25. 193, 16. 258, 14. 262, 5. 265, 19. 266, 12. 17. 25. 267, 13. 22. 268, 4. 8. 18. 23. 271, 23. 274, 2. 11. 277, 12. 280, 2. 283, 26. V 358, 20. VI 19, 19. 44, 13 (δόξα). II 106, 20. 177, 18. 28. 180, 20. 184, 9. 198, 4. 272, 9. 273, 2. III 73, 15. 75, 6. 173, 18. 222, 19. 232, 10. IV 269, 17. V 7, 4. 268, 7. VI 50, 19 (δόξαι). IV 167, 9 (ἐλπίδες). VI 60, 13 (ἐπιδειπνίδες). I 102, 14 (ἐπιθυμία). I 284, 6 ἐπιθυμίαι. I 230, 13 ἦχον καὶ ψόφον ἔρημον καὶ κενὸν πραγμάτων. VI 182, 25 (θάλαττα). III 215, 17 (κεφαλή). III 84, 15 (κόμπος). I 164, 12. 187, 7 (λογισμοί). III 298, 1 μηδὲν ... μέρος. III 119, 15 (ὁ νοῦς φρονήσεως). VI 178, 1 (οἰκίαι). V 79, 7 ὄνομα. IV 302, 13 (ὄρεξις). V 354, 20 (παραινέσεις). V 195, 16. 367, 10. VI 197, 20 (πόλεις). I 287, 20. VI 177, 16 (ῥήσεις). II 199, 16 σπουδαί. I 192, 14. II 178. 2. 8 τῦφος. I 237, 1 ὑπολήψεις. III 275, 25. IV 87, 15 (φαντασίαι). III 141, 2 (φαντάσματα). II 165, 1. 195, 6. III 266, 8 (φύσημα). V 359, 7 χρόνος οὐδεὶς ... εὐεργεσίας. I 10, 7 (χώρα). V 228. 2. 366, 12 (ψυχή). — VI 80, 8 εἰ δ' ἄρα τί ἐστιν ἐκτὸς (τοῦ κόσμου), πάντως ἂν εἴη κενόν. I 114, 3 cf. II 2, 20 κενὸν οὐδὲν ... ἀπολέλοιπεν ἑαυτοῦ (ὁ θεός). I 72, 6 (θεὸς) τὰ μὲν ἄλλα ... κενὰ ὄντα πληρῶν. V 350, 17 οὐδὲν ἐν ἑαυτῇ (sc. ψυχῇ). V 49, 16 μηδὲν ἔρημον καὶ κενὸν ἀπολειφθῆναι ψυχικῆς σπονδῆς. V 362, 3 μηδὲν ἔρημον καὶ κενὸν ἐᾶν εἰς πάροδον ἁμαρτημάτων. II 275, 9 κ. ἐλθὼν πλήρης ἐξαίφνης ἐγενόμην. III 44, 23 κενοὶ γὰρ ἐπιστήμης ἔσονται. II 210, 9 ἧ (sc. γαστριμαργίᾳ) τοὺς χρωμένους ... ἔτι κενοὺς τὰς ἐπιθυμίας ὄντας. VI 60, 17 κενοὶ δὲ πρὸς τὰς ἐπιθυμίας.

τὸ κενόν, κενόν abs. I 10, 6 ἀὴρ ὑπὲρ τὸ κ. ἐστιν. I 9, 6 πολύβυθον γὰρ τό γε κ. καὶ ἀχανές. VI 104, 6 τῇ ἀορίστῳ τοῦ κενοῦ φύσει. III 51, 22 οὐδ' ὑπὸ κενοῦ (ὁ οὐρανὸς περιέχεται).

VI 104, 3 κ. ἄπειρον ἐκτὸς τοῦ κόσμου. VI 97, 12 ἐκτὸς μὲν γὰρ οὐδέν ἐστιν ὅτι μὴ τάχα που κ. II 134, 18 ἐκτὸς (τοῦ κόσμου) ἢ κ. ἢ μηδέν. I 9, 5 (ἡ) ἀέρος (ἰδέα) καὶ κενοῦ. — I 190, 6. II 92, 8. 283, 31. IV 302, 2. V 191, 18. 340, 4. VI 150, 7 κατὰ κενοῦ. III 258, 13 κενὰ πονεῖς. οἱ κενοί, κενοί abs. V 75, 5. 238, 18. 322, 7 οἱ κ. φρενῶν. II 295, 5. IV 197, 21 V 255, 7 ὦ κ. φρενῶν.

κενοῦν. I 173, 17 τὸν ἰατρὸν κ. ἢ τέμνειν ἢ καίειν διεγνωκότα. III 247, 20 καθαίρει καὶ κενοῖ ψυχὴν ἁμαρτημάτων. I 163, 22 κενώσω τὸν κάμνοντα. IV 271, 11 ἵνα κενώσῃ τὰς ψυχὰς ἀδικημάτων. VI 112, 6 ἀεὶ κενουμένου τοῦ ζωτικοῦ. I 143, 16 κενωθείσης (τῆς γαστρός).

κεντεῖν. I 168, 10. 169, 14. II 252, 12.

κεντρίζεσθαι. V 285, 9.

κέντρον. II 230, 21 cf. 259, 1 τοῦ παντὸς κ. εἶναι τὴν γῆν. VI 187, 4 ἐὰν ἔτι κ. ἐγκαταμίξῃς τοῖς τωθασμοῖς ὑποκακόηθες. I 269, 1 πάθους κέντροις. III 86, 27 κέντροις φιλοσοφίας.

κένωσις. I 19, 11. IV 183, 11 ποταμῶν. VI 96, 1 τὰς κενώσεως καὶ πληρώσεως ἐν μέρει διαδοχὰς ἀπωσάμενον. IV 68, 17 (ἰατρὸς) ἐπιτηρῶν ἀνέσεις, ἐπιτάσεις, πληρώσεις, κενώσεις. III 67, 22 sq. τῆς ἀμέτρου τῶν ἁμαρτημάτων πλησμονῆς. I 188, 23 κένωσιν ἀντὶ πλησμονῆς ... ψυχῇ δεξάμενος τῇ ἑαυτοῦ.

κεραννύναι. IV 260, 22 τὴν τἀγαθοῦ φύσιν ... οἱ μὲν ἐκέρασαν, οἱ δὲ καὶ ἄκρατον εἴασαν. III 239, 24 κεκραμένης (εὐεργεσίας) ἔκ τε ἡγεμονίας καὶ δωρεᾶς. II 73, 18 τό γε κεκραμένον οὐκ ἄκρατον. II 75, 2 τὸ γὰρ κεκραμένον οὐχ ἁπλοῦν. III 230, 7 τὸ κεκραμένον (φέγγος) opp. τὸ ἄκρατον. III 42, 8 τὸ δὲ ἀνθρώπινον (σοφίας ἱερὸν γένος) μικτὸν καὶ κεκραμένον. III 125, 4 τοῦ ... κεκραμένου μετ' αἰσθήσεως ἀνθρώπου. III 42, 9 ὃ τοῦ μικτοῦ καὶ συνθέτου καὶ κεκραμένου γένους κατασκεδάννυται ἡμῶν. III 261, 26 πολυμιγοῦς καὶ κεκραμένης δόξης ἐστὶν εἰκών. II 75, 2 τὸ ... ἅπαξ ἔοικε τῷ ἀκράτῳ ..., τὸ δὲ δὶς τῷ κεκραμένῳ. II 309, 16 κεκραμένῳ καὶ μιγάδι ἀριθμῷ χρήσεται. II 73, 20 ὁ γὰρ θεὸς ταῖς δυνάμεσι πρὸς μὲν ἑαυτὸν ἀκράτοις χρῆται, κεκραμέναις δὲ πρὸς γένεσιν. III 188, 9 κεκραμένας δὲ τὰς τῶν ἀνθρώπων (φύσεις). II 64, 10 τὴν δὲ φύσιν ἀπένειμε τοῖς φυτοῖς κερασάμενος αὐτὴν ἐκ πλείστων δυνάμεων. III 191, 8 δύο οὐσίας κερασάμενος. II 9, 12 (ὁ νοῦς) ἀμφότερα κερασάμενος. V 64, 19 ἡμᾶς ἡ φύσις κερασαμένη. III 35, 17 ὁ κόσμος ἅπας κραθείς. II 265, 4 τὸ κραθέν opp. ἡ κρᾶσις. III 35, 21 τῶν τεσσάρων δυνάμεων ἀναλογίας ἰσότητι κραθεισῶν.

κέρας. V 56, 21 τοῦ θυμιατηρίου τέτταρα. V 57, 9 τοῦ ἐν ὑπαίθρῳ βωμοῦ.

κερατίζειν. I 79, 1.

κεραύνιος. IV 32, 14. 213, 16. 267, 18 (πῦρ). IV 148, 6 (τραύματα). II 213, 22 (φλόγες θεοῦ).

κεραυνός. II 70, 5 καταιγίδα καὶ κεραυνὸν ... ὅπλα τοῦ αἰτίου φασὶν εἶναι. IV 213, 9 κεραυνοὶ ῥυέντες ἐξ οὐρανοῦ. IV 267, 3. 15 κεραυνοὶ κατασκήψαντες. IV 147, 17. 148, 18. 150, 2. 154, 20 (αἱ διὰ Μωυσέως ἐπιπλήξεις).

κεραυνοῦσθαι. II 259, 11.

κερδαίνειν. IV 290, 4. V 293, 10.

κέρδος. V 236, 20 οὐ διὰ κ. ἄδικον. V 260, 10 ὁ γὰρ ἀπομαθὼν ἐν φυτοῖς ἰδιώτης κ. ἄδικον. V 254, 3 cf. 372, 16 τὰ μὲν ἄδικα κέρδη βλαβερώτατα. V 212, 21 ἕνεκα κέρδους ἀδικωτάτου. V 213, 10 χάριν κέρδους ἐκνομωτάτου. V 210, 5 κέρδους παρανομωτάτου δοῦλον εἶναι. II 311, 18 γλίσχρων ἕνεκα κερδῶν. V 292, 6 δυσθανατῶντες περὶ πᾶσαν ἰδέαν κέρδους. V 107, 19 μὴ πάντα, φησίν, ἵσθι τοῦ κέρδους. V 338, 12 ἐλπίδι μὲν γὰρ κέρδους. V 193, 12 μέγα κ. νομίζοντες. VI 200, 15 οὐχ ὑπὲρ κέρδους ἀλλ' ὑπὲρ εὐσεβείας. VI 200, 16 τί γὰρ ἂν εἴη κ. λυσιτελέστερον ὁσιότητος ἀνθρώποις.

κέρκος. I 109, 4 προστάττει ὁ θεὸς „λαβέσθαι τῆς κέρκου".

κέρκωψ. I 215, 7.

κεφάλαιον. I 155, 12. 174, 5 δόγμα. — I 237, 10 cf. 236, 4. 12 (ὁ λόγος) τιμηθεὶς δὲ εἰς τὰ οἰκεῖα κεφάλαια. III 255, 2 τὸ κ. τοῦτο τῶν λόγων ἀναφέρων. V 102, 7 τῶν κατὰ μέρος ἀμυθήτων λόγων καὶ δογμάτων δύο τὰ ἀνωτάτω καφάλαια. II 192, 25 τὸν γὰρ συντιθέντα τὸ κ. καὶ πλεῖστον ἀριθμὸν τῶν κατ' ἀνδρείαν λόγων. III 48, 20 Ἡράκλειτον κ. τῆς αὐτοῦ προστησάμενον φιλοσοφίας. II 68, 16 δύο τὰ ἀνωτάτω πρόκειται κεφάλαια περὶ τοῦ αἰτίου. III 140, 20. 146, 8. VI 110, 11 (τὸ τρίτον κ.). V 149, 21 τῶν προτέρων τεσσάρων κεφαλαίων. II 95, 10 cf. 207, 25. III 111, 19 ἐν τῷ προτεθέντι κεφαλαίῳ. V 141, 15 ἑπόμενος εἱρμῷ τῶν προκειμένων κεφαλαίων. II 70, 14 τούτοις οἰκειότατον πρόκειται κ. II 72, 6 τοῖς προειρημένοις δυσὶ κεφαλαίοις. I 111, 7 τοῦ ἄσματος ὅλου τὸ κ. τοῦτ' ἐστίν. — IV 303, 9 cf. V 218, 12. 336, 12 οἱ δέκα λόγοι κεφάλαια νόμων. V 145, 26 πέντε κεφάλαια νόμων. III 96, 18. IV 272, 20.

306, 26 τῶν κατὰ μέρος νόμων. V 85, 5 δύο κεφάλαια ἠκρίβωται τῶν δέκα. IV 303, 15 πάντων, ὅσα περὶ χειροκμήτων ἐνομοθετεῖτο. IV 306, 7 δεύτερον δὲ κ. ἡ τοῦ μὴ ἀνδροφονεῖν ἀπαγόρευσις. V 95, 7 τὸ περὶ τῆς ἱερᾶς ἑβδόμης. IV 303, 23 ἑορτῶν. IV 306, 1 τὸ κατὰ μοιχῶν. III 178, 30 τὰ ἑξῆς τῆς ἐφόδου. V 239, 1 τὰ μὲν φωνῇ θεῖα χρησμῳδηθέντα κεφάλαια. — II 187, 23 διαιρέσεως καὶ τομῆς τῶν κεφαλαίων ἐναργεστάτη πίστις. I 87, 11 μετὰ τῆς τοῦ κεφαλαίου ἀναπτύξεως. VI 100, 12 ὥσπερ θανατῶντι κεφαλαίῳ βοηθήματα προευτρεπίζεσθαι. III 175, 7 τὸ μὲν κ. εἴρηται, τὰς δὲ πίστεις ὑφηγήσεται. II 28, 26 ἐφ' ὃ γὰρ ἂν προθῆται κ. ὥσπερ σκοπόν. I 236, 7 σκοπῷ μὲν γὰρ τὸ κ. (ἐοικεν). I 241, 6 τὸ ἄξιον τοῦ αἰτίου κ. ἐν ψυχῇ ταμιεύεσθαι.

κεφαλαιώδης. II 76, 3 (ἀνατολαί). I 44, 15. IV 305, 23. V 227, 1. 245, 16. VI 188, 25 (τύπος). VI 223, 17 κεφαλαιωδέστερον. IV 272, 22 περὶ . . . τῶν κεφαλαιωδεστέρων.

κεφαλαλγής. IV 148, 12.

κεφαλή. IV 219, 15 τῆς ἐν ἡμῖν αἰσθήσεως. III 219, 7 τῆς ἀρεσκείας opp. τέλος. VI 199, 16 τῆς Γοργόνος. I 34, 12 τοῦ Διός. V 369, 16 ὧν (sc. ἔργων) κ. καὶ τέλος. V 49, 2 τοῦ ζῴου. V 48, 9 τοῦ ἱερείου. II 12, 7. 9 λόγου coni. τέλος. IV 268, 8 τῆς ὅλης νομοθεσίας. II 12, 6 οὗ (sc. πύργου). I 249, 10 κ. δὲ πραγμάτων ἐστὶ τὸ τέλος αὐτῶν. III 232, 18 σώματος ἡνωμένου (ἡ διάνοια). III 261, 23 (ὕδρας). II 137, 1 sqq. 277, 17 (φυτῶν). III 232, 19 τῆς ψυχῆς (ἡ διάνοια). III 236, 9 cf. 298, 1 (ψυχῆς) ὁ καθαρώτατος νοῦς. — III 84, 10 ὡς ζῴου . . . ὁ γενάρχης. V 365, 8 κεφαλὴν μὲν τοῦ ἀνθρωπείου γένους ἔσεσθαί φησι τὸν σπουδαῖον. III 236, 2 (ἀέρος ὁ οὐρανός).

I 41, 23 τὸ ἡγεμονικώτατον ἐν ζῴῳ κ. IV 207, 5 ἐν ζῴῳ τὸ ἡγεμονεῦον. V 201, 15 τὴν τοῦ σώματος ἡγεμονίαν ἡ φύσις ἀνῆψε κεφαλῇ. V 365, 6 ἐν ζῴῳ κ. μὲν πρῶτον καὶ ἄριστον. III 211, 20 (ἡ ἀκρόπολις ἐν ἡμῖν). V 230, 1 λόγῳ μὲν ὡς ἡγεμόνι τὴν ἄκραν ἀπένειμαν . . . κεφαλήν. I 79, 16 τοῦ μὲν λογικοῦ χωρίον. I 138, 11 cf. 139, 7 ἔνειμαν τῷ μὲν λογιστικῷ τὸν περὶ κεφαλὴν χῶρον. I 138, 33 δορυφόροι δὲ αἱ αἰσθήσεις τοῦ νοῦ περὶ κεφαλὴν οὖσαι. I 64, 4. V 36, 1 (μέλος σώματος). I 41, 21 (σώματος μέρος). I 79, 20. 80, 1 cf. VI 179, 5 πρῶτον τοῦ ζῴου καὶ ἀνωτάτω μέρος. VI 82, 10 τὸ γεωδέστατον τῶν ἐν ἡμῖν. III 149, 30 cf. V 365, 10 αἱ (δυνάμεις) δ' εἰσὶ παντὸς ζῴου περὶ κεφαλὴν καὶ πρόσωπον. I 42, 14 αἱ ἐκ κεφαλῆς καθάρσεις. I 249, 10 ὥσπερ ἐπὶ ζῴων, ἐὰν ἀφέλῃς κεφαλήν, οἴχεται τἄλλα.

II 288, 16 πρὸς τοῖς πέρασιν . . . κεφαλῇ τε καὶ βάσεσιν. II 118, 7 κεφαλὰς καὶ πρόσωπα τῶν ἀντιπάλων ἀποσκάπτουσι. II 110, 13 κεφαλήν τε καὶ αὐχένα καὶ ὤμους ἀμφοτέρους περιθραύεται κατασυρόμενος. VI 154, 1 διακοπεὶς χεῖρας, βάσεις, κεφαλήν. I 210, 16. V 60, 20 61, 21. 160, 15. 298, 6. VI 59, 10. 197, 11 (αἱ) τῆς κεφαλῆς (τρίχες). VI 66, 20 ἠρεμαιοτέρᾳ κινήσει τῆς κεφαλῆς. V 362, 13 ὥσπερ κ. σώματι (ἐπιβήσεται). I 174, 5 ἀποκαλύφῳ τῇ κεφαλῇ. V 166, 20 ἡ μὲν ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ. V 166, 1 γεγυμνωμένῃ τῇ κεφαλῇ. VI 173, 6 στεφάνοις μὲν ἀκτινοειδέσι τὴν κεφαλὴν ἀναδούμενος. VI 170, 18 πίλους ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. IV 227, 13 τοῦ μὴ ψαύειν τῆς κεφαλῆς τὸ πέταλον. VI 127, 7 βύβλον . . . ἐπιτιθέασιν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ. IV 230, 24 κίδαριν δὲ ἀντὶ διαδήματος ἐπιτίθησι τῇ κεφαλῇ. IV 234, 15 πολλῷ λίπει τὴν κεφαλὴν ἀλείφει. I 55, 6 cf. V 151, 7. VI 205, 4 τὴν κεφαλὴν ἐπαίρει. VI 138, 12 τῇ κεφαλῇ συνεπινεύσας. VI 54, 15 νεύμασιν ὄψεως ἢ κεφαλῆς. I 55, 15 cf. III 215, 7 ἐν κύκλῳ τὴν κεφαλὴν περιάγων. VI 203, 7 τὸν ἀπροφάσιστον οὐκ εἰς μακρὰν ἐνδεξόμενος αὐτὸς τῇ κεφαλῇ. V 40, 17. 57, 2. 228, 11. VI 204, 18 ἀπὸ κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν. II 83, 11 ἀπὸ ἄκρων ποδῶν ἄχρι κεφαλῆς ἐσχάτης. VI 106, 12 ἡ (ὁδὸς) δὲ κατάντης ἀπὸ κεφαλῆς. V 29, 9 μήτε ἀφαιρεῖν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὰ παράσημα τῆς ἱερωσύνης. V 365, 5 ἐπὶ κεφαλὴν ἄνω παρεπέμφθη. IV 281, 21 τὸ μὲν ὑπὲρ κεφαλῆς ἄνω.

κηδεμών. III 96, 11 ὁ τῶν ὅλων (θεός). III 265, 22 (Ἰωσὴφ) Αἰγύπτου. cf. IV 238, 24. V 117, 13. 182, 12. VI 167, 12.

κήδεσθαι. I 128, 15 ὁ δὲ φιλόσοφος . . . κήδεται ψυχῆς. I 261, 22 υἱὸν ἠξίου πέμπειν, οὗ μάλιστα ἐκήδετο.

κηδεστής. VI 167, 16.

κηδεύειν. II 299, 23. IV 268, 13.

κῆδος. III 120, 18.

κηλεῖν. I 212, 8. II 23, 16. 34, 16.

κηλιδοῦσθαι. I 193, 13. 150, 2. II 58, 8. III 236, 22.

κηλίς. III 222, 20 τῶν κενῶν δοξῶν. VI 72, 9 ἐκ παθῶν καὶ νοσημάτων. V 49, 22 (ἐπιθυμία) κηλίδων καὶ μιασμάτων (μεστή). III 263, 15 τὸν κηλίδων ἀνάμεστον

ἐκνίψασθαι ... βίον. V 36,8 ὅσας ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ κηλῖδας. IV 271,2 τὴν ψυχὴν ... ἐκκαθήρασθαι τὰς δυσεκπλύτους κηλῖδας.

κήρ. I 11,25 ἄγνοιαν καὶ ἀπαιδευσίαν καὶ ἀμαθίαν καὶ τὰς ἄλλας ... κῆρας συγκεκροτηκότες. II 80,17 οἵτινες ἀφροσύνης ⟨καὶ⟩ ἀκολασίας ... καὶ ἄλλων ἀμυθήτων κηρῶν γέμουσιν. III 65,5 ἀσθένειαι, λῶβαι, πηρώσεις παντελεῖς καὶ κηρῶν σωρὸς ἄλλων ἀμυθήτων. III 252,28 πολλὰς μὲν ἐμφωλευούσας νόσους εὑρήσεις, πολλὰς δ' ἐξημμένον κῆρας. IV 303,19 μύθων πλάσματα προσίεσθαι, θεογαμίαν καὶ θεογονίαν καὶ τὰς ἀμφοτέραις ἑπομένας ... κῆρας. — I 157,24 ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων καὶ αἰσθητῶν. III 227,12 ἀνθρώπων. I 247,10 τέλειαι δὲ αἱ κηρῶν ἀμέτοχοι (ἀρεταί). II 223,13 ὅσαι τὸν ἀνθρώπινον περιπολοῦσι βίον. III 62,9 τὰς οἰκείους τῷ γενομένῳ κῆρας. I 214,14 (ἡ ἡδονὴ) τὰς ἄλλας νόσους καὶ κῆρας ἑαυτῆς οὐκ ἐμήνυσεν. III 165,17 παντὶ θνητῷ συγγενεῖς κῆρες. VI 95,17 (κόσμον) ἀμέτοχον κηρῶν. I 165,8 οὐκ ἐξήρκεσε τῷ νῷ τὰς ἰδίας καὶ νοητὰς ἔχειν κῆρας. II 184,21 τῶν πόλεων. V 99,10. 326,13 cf. I 280,17 σώματος. I 264,9 (σωματικαί). I 186,12 (φυσικαί). I 156,9. 268,14 cf. 110,9. 165,14 ψυχῆς. — IV 236,19 διὰ τὸ μυρίας ἴσως ἀναμεμῖχθαι κῆρας. II 274,4 μή ποτε ... χαλεπὴν ἀπ' ἐκείνων κῆρα ἀναμάξηται. I 189,3 ὡς τὰς ἀφ' ἑκάστου κῆρας ἀθρόας ἐκδεδυκώς. II 3,1 ἀνιάτους εἰς ἀεὶ κῆρας ἐνδέξεται. V 255,12 ὡς τὰς ὁμοίας κῆρας οὐκ ἐνδεξόμενοι. II 162,14 ἵν' εἰς τὰς ὁμοίας κῆρας ἀγάγωσιν (τὸν σοφόν). I 241,10 (ἡμεῖς) μηδὲ ἐκβῆναι τὰς ἰδίους κῆρας ἰσχύοντες. V 150,16 ἐκπεφευγότα τὰς ἐν τῷ θνητῷ βίῳ κῆρας. V 29,20 διὰ τὰς ἐγγενομένας κῆρας.

κηραίνειν. II 68,11 ἀσθενείας γὰρ ἀνθρωπίνης τὸ κ. ἴδιον. II 201,15 περὶ ταῦτά μοι δοκεῖ Λὼτ ... μάλιστα κ. II 233,22 κηραίνει δὲ καθ' αὐτό τε ἕκαστον. III 252,5 ἃ δελεάζοντα κηραίνει. IV 303,6 περὶ γὰρ ταῦτα κηραίνει τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. IV 249,15 (ἐπιδείξεις) περὶ ἃς κηραίνουσι καὶ δυσθανατοῦσιν οἱ θεατρομανοῦντες. V 21,8 ἵνα περὶ μηδὲν ἀτύχημα κηραίνῃ. V 63,13 ἵνα περὶ μηδὲν πάθος κηραίνωσι. V 342,18 (ὁ λογισμὸς) περὶ πολλὰ κηραίνων. III 47,4 τοῦ θνητοῦ κηραίνοντος ἀεὶ πρὸς τὸ ἄφθαρτον. V 364,7 (τὸν νοῦν) κηραίνοντα περὶ μηδὲν πάθος. V 40,13 πάντα ... περὶ μηδὲν μέρος κηραίνοντα τοῦ σώματος.

κήρινος. III 41,18 ἡ ψυχὴ ... τὸ κήρινον ἐκμαγεῖον.

κηροειδής. I 87,18 (ψυχή).

κηρός. I 87,17 cf. V 12,5 ἐν τῷ κηρῷ δυνάμει εἶσι πᾶσαι αἱ σφραγῖδες. VI 97,20 ὁ μετασχηματιζόμενος κ. ἢ καταλεαινόμενος. I 5,16 cf. III 67,7. 162,5. 193,5. V 27,10 ὥσπερ ἐν κηρῷ τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ. I 76,12 τὸ ἡγεμονικὸν ἡμῶν πανδεχές ἐστιν καὶ ἔοικε κηρῷ. I 58,11 cf. II 65,18. 98,11 κηρῷ γὰρ ἐοικὼς (ὁ νοῦς).

κήρυγμα. III 233,6. V 337,11 (coni. βραβεῖα). V 146,19 (coni. τιμαί). VI 164,11 τιμὰς καὶ στεφάνους μετὰ κηρυγμάτων λαμβάνειν. IV 121,14 τοῦ τυράννου. II 267,7 γράψαντός τε καὶ βεβαιώσαντος ⟨θεοῦ⟩ τὸ κ. II 118,22 στεφάνους καὶ κηρύγματα καὶ ἄλλα τινὰ νομοθετῆσαι. IV 239,18 ἡ ... Λευϊτικὴ φυλὴ τοῦ κηρύγματος ἐπακούσασα. II 267,8 cf. II 117,18 κ. κηρύττει. IV 8,20 κηρύγματι λαμπροτάτῳ προσεπικοσμεῖ φάσκων. III 164,13 τὸ γὰρ ἐπ' αὐτῷ κ. τοιοῦτόν ἐστι. VI 44,11 ἐπιστήμονας οὐ ποιεῖ τὸ κ. II 267,7 ἐνὶ κηρύγματι. IV 205,10. V 210,10 κοινῷ κηρύγματι.

κηρύττειν II 117,15.17.

κιβδηλεύειν, II 19,13 μὴ κ. τὸ ἀρετῆς νόμισμα. III 28,25 προτρέπων τὰ δοθέντα μὴ κ. V 153,3 ὅλα γένη πολυάνθρωπα κ. (ἐπιχειροῦντες). II 249,30 τὸ κιβδηλεῦον (εἶδος). II 21,9 περὶ τοῦ μεταλλοιοῦντος καὶ τὸ ἀρχαῖον νόμισμα κιβδηλεύοντος. V 220,12 τὸν ... κιβδηλεύοντα τὴν ἀληθῆ προφήτειαν. VI 57,12 οὗτοι κιβδηλεύοντες ἐπὶ συμποσίων. VI 174,20 μὴ κιβδηλευέτω τὴν τάξιν. II 54,20 τὸ ἄριστον ἐκιβδήλευσαν νόμισμα.

κιβδηλεύεσθαι. I 101,24 ἵνα μὴ ἡ γύμνωσις ... κιβδηλευθῇ. IV 269,14 οὐδὲν γάρ ἐστιν ὃ μὴ κεκιβδήλευται. V 79,2 διότι ἡ πρώτη σπορὰ καὶ γένεσις αὐτοῖς κεκιβδήλευται. VI 28,13 πᾶν ὅσον ... ἐν ταῖς ψυχαῖς κεκιβδήλευται. III 105,17 νομίσματος κεκιβδηλευμένου. I 193,8 ὡς ἀπεργάσασθαι ... κεκιβδηλευμένην ὁσιότητα. II 219,17 κεκιβδηλευμένοι νεωτεροποιοὶ τὰς ψυχὰς ἅπαντες. III 192,18 ὅπως οὖν μὴ ἀπατώμεθα παραθέσει τῶν κεκιβδηλευμένων. II 36,25 κεκιβδηλευμένους χαρακτῆρας ἐναπομάττονται.

κίβδηλος. V 256,13 (ἔργον). I 213,12 (εὐμορφία). I 139,24 λόγιον. I 174,8. 257,3. II 259,21. III 114,9 (νόμισμα). I 136,10 (φύσις).

κίβωτός. II 186,1. III 132,3. 164,7. IV 222,22. 223,4. 11. 234,12 ἀγγεῖον

νόμων. All: II 142, 9 sqq. cf. I 296, 18. II 249, 6 σύμβολον σώματος.
κίδαρις. IV 227, 13. 230, 24.
κιθάρα. I 105, 11. 162, 18. III 115, 5. VI 157, 27. — All: II 24, 15 Ἰουβὰλ πατὴρ εἴρηται ψαλτηρίου καὶ κιθάρας.
κιθαριστής. II 102, 3.
κιθαρῳδός. I 91, 25. 95, 7. 105, 13. II 102, 3. VI 163, 16.
κινεῖν. III 280, 24 ᾧ καὶ τὰ ἀκίνητα κ. I 229, 1 χρὴ δόγμα κ. ἀληθέστερον. III 278, 19 τὰ πάτρια κ. ἡμῶν. III 166, 18 (ὁ θεὸς) ἑστὼς κινεῖ τὴν σύμπασαν στάσιν. I 162, 11 τὸ μὲν ὁρατὸν κινεῖ τὴν ὅρασιν. I 131, 12 (τὸ) ὑψηλῶς νοεῖν περὶ θεοῦ ἔμφασιν τοῦ ὑψίστου κινεῖ. IV 24, 4 παρόσον κινεῖ καὶ διατίθησι (ἡ ἀρετή). I 265, 15 πάντα γὰρ . . . κινοῦσι λίθον φάσκοντες. II 285, 24 ὅσοι . . . μηδὲν κινοῦσι τῶν καθεστηκότων νομίμων. I 107, 19 ὁ κινῶν θεὸς καὶ ἄγων. I 68, 20 ὁ (νοῦς) δὲ κινῶν τὴν αἴσθησιν. III 120, 5 ὁ τὰ θαύματα κινῶν. II 7, 14 τὸ ὂν τὰ ἄλλα κινοῦν καὶ τρέπον. III 111, 24 cf. 85, 15 τὸ κινοῦν αἴτιον. I 34, 16 οὔτε κινοῦν οὔτε κινούμενον ὁ πρεσβύτερος ἄρχων καὶ ἡγεμών. I 98, 30 ὑπὸ τοῦ ἤδη κινοῦντος καὶ παρόντος μόνου. I 99, 5 „ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς“ τοῦ κινοῦντος αὐτὴν „λαμβάνεται αὕτη“ (sc. ἡ αἴσθησις = γυνή). IV 301, 5 (τὰ πάθη) κινοῦντα καὶ σείοντα αὐτὴν (sc. ψυχήν) παρὰ φύσιν. I 98, 7 ἡ ὄψις πάσχει ὑπὸ τῶν κινούντων αὐτὴν ὁρατῶν. I 105, 16 ὅσαι τῶν ὑποκειμένων χυλῶν προσηνῶν διαφοραὶ καὶ τὴν αἴσθησιν κινούντων. III 304, 7 ἐπὶ τῷ κινῆσαι τὸ συνεκτικώτατον ἐν τοῖς οὖσιν. II 273, 5 πάντας τοὺς φιλοσωμάτους κινῆσαι καὶ σαλεῦσαι τρόπους. III 285, 11 τοὺς ἔρωτας ἐκίνησε. I 68, 18 ἐὰν μὴ . . . ὁ νοῦς τείνας ἑαυτὸν ἄχρι τῆς αἰσθήσεως κινήσῃ τε αὐτήν. IV 35, 18 ὁπότε γὰρ μὴ κινήσειέ τι τῶν ἐκτός. III 278, 3 τὰ ἀκίνητα κινήσων. I 98, 10 τὸ κινῆσον ἔξωθεν. I 151, 13 τὸν κεκινηκότα χυμόν.

κινεῖσθαι. II 254, 17 ἴσχεσθαι καὶ κ. τὸ θεῖον ὑπολαμβάνειν. I 62, 11 ἐξαχῆ γὰρ τὸ ὀργανικὸν σῶμα πέφυκε κ. II 205, 15 τὰ ἑστῶτα κ. καὶ τὰ κινούμενα ἑστάναι. III 246, 15 τἀνθρώπεια . . . κ. καὶ ψυχῇ καὶ σώματι καὶ τοῖς ἐκτός. II 242, 9 οἱ τὴν . . . συμφωνίαν ἀπὸ ἀνατολῶν κ. λέγονται. I 203, 1 (τῷ νῷ) ὡς ἡγεμόνι τῶν ἐν τῷ λογίζεσθαι ἢ αἰσθάνεσθαι ἢ κ. ἢ ἴσχεσθαι. I 144, 26 δεῖ γὰρ τὸν μὲν τέλειον ἐξ ἑαυτοῦ κ. II 225, 16 κ. καὶ ἐνεργεῖν κατὰ τὴν κακίαν. I 120, 21 ἡ ἐν τῷ κ. (κακία) opp. ἡ κατὰ σχέσιν. I 41, 18 τοτὲ μὲν ἠρεμεῖ τοτὲ δὲ κινεῖται. II 224, 14 ὁτὲ μὲν ἠρεμεῖ, ὁτὲ δὲ κινεῖται. VI 89, 12 τὸ γὰρ μὴ ὑπάρχον οὐδὲ κινεῖται. III 214, 5 κινεῖται γὰρ ἡμῶν ἡ ψυχή. I 296, 25. 26 ἐπειδὴ γὰρ ἢ ἴσχεται ἢ κινεῖται, ἴσχεται μὲν κατὰ τοὺς ὕπνους ἠρεμοῦντα, κινεῖται δὲ ἐν ταῖς ἐγρηγόρσεσιν ἤδη ἐνεργοῦντα. I 62, 23 ὅσα δὲ ἐπιστήμη θεοῦ (δημιουργεῖται), περατωθέντα πάλιν κινεῖται. I 63, 13 τὰ . . . θνητὰ . . . καθ' ἑβδομάδα σωτηρίως κινεῖται. I 99, 2 ὁ δὲ νοῦς καὶ ἐπὶ τῷ μὴ παρόντι κινεῖται. I 200, 20 ὑφ' οὗ πάντα κινεῖται. II 102, 6 ὅτι σχέσεις καὶ κινήσεις ἐκτεθηλυμμένας ἴσχονται καὶ κινοῦνται. II 43, 16 κύκλῳ κινοῦνται (οἱ ἀστέρες). I 278, 13 τὰς ἐν οὐρανῷ ἐξετάζειν, ὡς ἔχουσιν, ὡς κινοῦνται. I 230, 5 (ὁ θεὸς) οὐ μεταβατικῶς κινούμενος. II 205, 1 καὶ ἑστὼς μέντοι καὶ κινούμενός τις. I 65, 21 ὁ κατὰ ἑβδομάδα κινούμενος τέλειος λόγος. I 177, 15 ὃς (sc. λόγος) οὐδέποτε λήγει κινούμενος. IV 24, 5 ὁ λογισμὸς κινούμενος. II 6, 12 ὁ ἄφρων αἰεὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον κινούμενος. I 169, 9 (ὁ ἄφρων νοῦς) καὶ μένων δὲ καὶ κινούμενος ὁ αὐτός ἐστιν. II 23, 19 ὁ λόγος ὑπὸ μὲν φαύλου νοῦ κινούμενος ἀνάρμοστος. I 95, 15 ἔστι δὲ ἡ φύσις ἕξις ἤδη κινουμένη. III 259, 5 ἐν τοῖς ὕπνοις ἐξ ἑαυτῆς ἡ ψυχὴ κινουμένη. VI 177, 3 μικρὸν δὲ οὐκ ἦν τὸ κινούμενον. II 224, 24 ἐγγόνου λόγον ἔχειν τὸ κινούμενον πρὸς τὸ ἰσχόμενον. II 134, 21 ἐάν τι κινούμενον τυγχάνῃ. I 8, 9 προτέρα δὲ τοῦ κινουμένου κίνησις οὐκ ἂν γένοιτο. I 162, 22 (τοῦ νοῦ) παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον κινουμένου. II 216, 22 εἰς ψυχῆς δυνάμεις κινουμένης. II 224, 10 ἠρεμούσης κακίας ἐστὶν ὄνομα opp. κινουμένης. II 306, 25 ἀμήχανον γὰρ ἔτι κινούμενον . . . πρὸς τὴν τοῦ ὄντος ἐλθεῖν ἐπίσκεψιν. I 277, 7 ἀέρα κινούμενον. I 98, 18 ἐνέργειαν γεγενημένην καὶ κινουμένην. II 203, 1 διαφόρως ἀπ' αὐτῶν εὑρισκόμεθα κινούμενοι. II 5, 6 οἱ μὲν ἀστέρες παραμείβονται τὰ κινούμενα καὶ αὐτοὶ κινούμενοι. II 7, 16 τὰ κινούμενα κράτει τοῦ ἑστῶτος ἐπέχεται. II 301, 9 κινούμενά τε καὶ ἔμψυχα τὰ γραφόμενα καὶ πλαττόμενα ποιεῖν. III 32, 5 τὰ δ' οὐ μεταβατικῶς, ἀλλ' αὐξητικῶς κινούμενα. V 240, 14 μὴ ἡσυχάζοντα ἀλλὰ κινούμενα. I 191, 26 (ἥλιος, σελήνη, κόσμος) οὐκ ὄντα αὐτεξούσια καὶ κινούμενα καὶ φερόμενα συνεχῶς. III 234, 18 ἀκινήτων καὶ σωμάτων ἔξιν, κινουμένων δὲ . . . φύσιν. I 147, 25 (ἡδονή ἐστι) τῶν κινουμένων καὶ ταραχῆς γεμόντων. II 224, 16

κατὰ ἀδίκων ἠρεμούντων, ἀλλὰ δὴ κινουμένων. III 245, 5 ἠρεμούντων μὲν γὰρ ἐνοήθη τόπος, χρόνος δὲ κινουμένων. V 353, 7 κινουμένων τῶν ἀκινήτων. I 135, 6 ἀστέρας κατὰ ταὐτὰ καὶ ὡσαύτως κινουμένους. II 190, 19 αἱ (sc. δυνάμεις) παρὰ φύσιν ἐκινοῦντο. II 189, 5 ἕως μὲν γὰρ οὐκ ἐκινοῦντο ... αἱ ἄλογοι ὁρμαί. IV 302, 18 τὰ τοῦ βίου πράγματα κινηθήσεται παρὰ φύσιν. IV 11, 10 ἐκινήθη παρὰ φύσιν. I 110, 27 (ὁ νοῦς) ἐπὶ πάθος κινηθείς. I 287, 4 ὁ νοῦς ... κινηθεὶς ἔνδοθεν ἐξ ἑαυτοῦ. II 63. 9 ὁ νεώτερος υἱὸς ὁ αἰσθητὸς κινηθείς. II 224, 21 κινηθεὶς γὰρ πρὸς τὸ ἁμαρτάνειν. I 97, 28 ἡ καθ' ἕξιν (αἴσθησις) κινηθεῖσα. I 3, 2 (τὸ παθητὸν) κινηθὲν ... ὑπὸ τοῦ νοῦ. I 97, 29 sq. κινηθέντος σπέρματος, ... κινηθείσης ἕξεως. I 65, 5 τοὺς ... κινηθέντας τρόπους.

κίνημα. I 99, 17. 110, 9. 232, 10.

κίνησις. II 222, 10 sqq. σχέσις καὶ κ. διαφέρουσιν ἀλλήλων· ἡ μὲν γάρ ἐστιν ἠρεμία, φορὰ δὲ ἡ κ· ἧς εἴδη δύο, τὸ μὲν μεταβατικόν, τὸ δὲ περὶ τὸν αὐτὸν τόπον εἰλούμενον. σχέσει μὲν οὖν ἀδελφὸν ἕξις, κινήσει δ' ἐνέργεια. II 224. 24 πρεσβύτερον δὲ κινήσεως σχέσις. I 41, 18 κινεῖται τὰς ἁρμοττούσας σχέσεις καὶ κινήσεις ἕκαστον. V 240, 23 ἐν πάσαις μὲν σχέσεσι καὶ κινήσεσιν, ἐν πᾶσι δὲ χωρίοις. II 209, 23 οὔτε γὰρ ὕπνον οὔτε ἐγρήγορσιν οὔτε σχέσιν οὔτε κίνησιν ἔοικε ... καταλαμβάνειν. II 235, 26 τὸ μὲν ὑπαντᾶν ἐν κινήσει, κατὰ δ' ἠρεμίαν τὸ ἵστασθαι θεωρεῖται. — I 8, 9 προτέρα δὲ τοῦ κινουμένου κ. οὐκ ἂν γένοιτο. VI 100, 14. 18 αἴτιον κινήσεώς ἐστι τὸ πῦρ, κ. δὲ γενέσεως ἀρχή. I 18, 8 τίς ὁ τρόπος τῆς κινήσεως; — I 42, 6 ἑπτὰ γάρ ἐστι τὰ ὁρώμενα, σῶμα, διάστασις, σχῆμα, μέγεθος, χρῶμα, κ., στάσις. I 92, 9 cf. 64, 2 κινήσεις ἑπτὰ εἶναι συμβέβηκε, τὴν ἄνω, τὴν κάτω, τὴν ἐπὶ δεξιά, τὴν ἐπ' εὐώνυμα, τὴν πρόσω, τὴν κατόπιν, τὴν ἐν κύκλῳ. II 191, 30 cf. 255, 9. III 210, 11 ταῖς τοῦ ὀργανικοῦ σώματος ἓξ κινήσεσιν ἡρμοσμέναις. I 62, 10 ὁ ἓξ συγγενὴς ἐστι ταῖς τῶν ὀργανικῶν ζῴων κινήσεσιν. III 255, 2 τὰς ἄνω καὶ κάτω καὶ πανταχῇ κινήσεις.

III 81, 7 ἡσυχίᾳ ... τὰ κακὰ χρῆσθαι λυσιτελές, τὰ δὲ ἀγαθὰ κινήσει συμφέρον. III 209, 5 ὁ ἀὴρ ... πυκνότητας καὶ μανότητας κινήσεις τε καὶ ἠρεμίας ἐνδεχόμενος. I 98, 15 (αἰσθήσεως). I 245, 15 τῶν αἰσθήσεων. III 222, 11 κατ' αἴσθησιν. I 159, 12 περὶ οὐσίας ἢ ποιότητος ἢ σχέσεως ἢ κινήσεως αὐτοῦ (sc. τοῦ αἰτίου). I 212, 13 (ἡ ἀρετὴ προσφερομένη) οὐ σεσοβημένην κίνησιν. I 296, 28 τὸ δὲ κατὰ κίνησίν τε καὶ ἐνέργειαν ἅτε ἐν τῷ ὁρᾶν ἐπινοούμενον ἄρρεν ὀνομάζεται. I 17, 21. 19, 8. 20, 5. 27, 1. 176, 3. 5. II 306, 15. III 169, 9. IV 17, 1. 224, 13. V 244, 6 (τῶν ἀστέρων). II 43, 16 (οἱ ἀστέρες) κύκλῳ κινοῦνται τὴν συγγενεστάτην νῷ κίνησιν. III 209, 20 (οἱ ἀστέρες) προαιρετικὰς δὲ ἢ κατηναγκασμένας αὐτὸ μόνον κινήσεις ἔχοντες. III 77, 13 τῶν ἀστῶν ἡ μέν ἐστιν ὑγιεινοτάτη καὶ εὐσταθεστάτη καὶ εἰρηνικωτάτη κ. I 164, 10 τοῦ ἄφρονος. II 7, 21 γενέσεως δὲ μετάβασίς τε καὶ μεταβατικὴ πᾶσα κ. (ἰδιόν ἐστιν). I 34, 14 sq. ἐν κινήσει γὰρ ἡ γένεσις. V 277, 8 (γυναῖκες) σχέσεσι καὶ κινήσεσιν ἀκολάστοις δελεάζουσι. III 229, 19 ἡ ἀσκητικὴ διάνοια κινήσεσιν ἀνωμάλοις ... χρωμένη. II 203, 8 (ζῴων coni. αἱ αἰσθητικαὶ ἐνέργειαι). II 135, 17 τὰ μὲν οὖν μεταβατικῇ κινήσει χρώμενα, ἃ δὴ φαμεν ἡμεῖς ζῷα εἶναι. III 26, 6 ζῷά τε καὶ φυτά, ἐνεργείας τε καὶ δυνάμεις αὐτῶν καὶ ὅσαι κινήσεις καὶ σχέσεις. II 254, 17 τὰς αὐτὰς τοῖς κατὰ μέρος ζῴοις σχέσεις καὶ κινήσεις ἴσχεσθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ θεῖον ὑπολαμβάνειν. II 114, 7 ζῷον δ' ἐστὶ καὶ τὴν κίνησιν ποικίλον. I 148, 3 (ἡ ἡδονὴ), συντόνου καὶ σφοδρᾶς κινήσεως ἐστι χρεία. I 61, 13. II 304, 13. V 202, 17. VI 89, 5 ἡλίου. I 230, 6 (ὁ θεὸς) τονικῇ χρώμενος τῇ κινήσει. II 224, 14. 23 cf. I 120, 20 (τῆς κακίας). II 242, 11 εἰ δὲ τῶν κατὰ κακίαν, ἠνωμένη τις κ. VI 66, 19 τῆς κεφαλῆς. I 8, 8 cf. II 63, 4. VI 73, 14. 89, 7. 16 τοῦ κόσμου. II 247, 22 οὐδ' ὁ κόσμος ἅπας ἀφέτῳ καὶ ἀπελευθεριαζούσῃ κινήσει κέχρηται. VI 89, 13 (κοσμική). V 356, 8 Μελιταῖα τῶν κυνιδίων ταῖς κέρκοις μεθ' ἱλαρωτέρας κινήσεως προσσαίνοντα. II 225, 7. 13 (τῆς λέπρας). II 17, 17. 99, 14 τοῦ νοῦ. I 185, 16 (ὁ νοῦς ἐτύγχανε) διαθέσεσι, κινήσεσιν, ἐνεργείαις κτλ. IV 18, 12 εἰ μὴ νοῦς ἀόρατος ... κίνησιν ἐμμελῆ καὶ πάλιν ἡσυχίαν ἐμπαρεῖχε τοῖς θαυμασίοις. I 62, 3. II 248, 12 οὐρανοῦ. III 212, 14 (ἐν οὐρανῷ). I 19, 14. III 22, 20. 56, 10 κατ' οὐρανόν. I 191, 28 τά τε γὰρ συνεκτικώτατα τῶν ἐν οὐρανῷ τὰς κινήσεις ἐναλλάττει. I 278, 14 τίνες ὅροι τῆς κινήσεως ἀρχῆς καὶ τέλους αὐταῖς (sc. ταῖς ἐν οὐρανῷ φύσεσιν). I 105, 1 ὄφεως. IV 35, 4 ὀφθαλμοὶ ... κινήσεις καὶ παλμοὺς καὶ περιστροφὰς ἀτάκτους ἐνδε-

χόμενοι. II 248, 6 (ἡ ὄψις) κέχρηται ὠκυτάτῃ. V 240, 10 sq. ἵνα τῇ κινήσει τὴν ὄψιν ἐκκαλῇ πρὸς ἀρίδηλον θέαν· ὁράσεως γὰρ ἐπαγωγὸν κ. VI 84, 2 τοῦ πυρός. V 43, 16 σελήνης. V 36, 2 (τῶν σιαγόνων). II 293, 20 ⟨οὐ⟩ κινήσει χρώμενον τῇ διὰ σκελῶν. I 22, 15 sq. (τὸ σπέρμα) κίνησιν εὐθὺς λαβὼν εἰς φύσιν τρέπεται· φύσις δὲ βέλτιον σπέρματος, ἐπεὶ καὶ κ. ἠρεμίας V 362, 8 πάσαις μὲν ταῖς κινήσεσι, πάσαις δὲ ταῖς σχέσεσιν ὁ σπουδαῖος ἐπαινετός. I 175, 2. 7 κίνησιν γὰρ αἱ κατ' οὐρανὸν σφαῖραι τὴν ἐναντίαν ἔλαχον ἀλλήλαις. II 232, 2. VI 200, 1 τοῦ σώματος. I 232, 14. II 205, 5 (σώματος καὶ ψυχῆς). III 19, 13 σωμάτων (μεταβατικαί). V 142, 26 τὸ ... σῶμα ... ὠφέλησαν εἰς εὐτονίαν τε καὶ εὐεξίαν σχέσεις τε καὶ κινήσεις εὐμαρεῖς. V 275, 3 σῶμα ... εὖ ἡρμοσμένον πρὸς τὰς ἐπιβαλλούσας ἑκάστῳ (μέρει) σχέσεις τε καὶ κινήσεις. III 28, 9 πρὸς τὰς οἰκείους αὐτῷ (sc. σώματι) σχέσεις τε καὶ κινήσεις. III 78, 16 λεία δὲ κ. ἐν μὲν σώματι γινομένη ὑγείαν, ἐν δὲ ψυχῇ καλοκἀγαθίαν καὶ δικαιοσύνην ἂν ἐργάσαιτο. V 333, 3 μετέβαλλε πάντα πρὸς τὸ βέλτιον, τὰς ὄψεις, τὴν χρόαν, τὸ μέγεθος, τὰς κινήσεις κτλ. VI 166, 4 κατά τε τὴν μορφὴν καὶ σχέσεις καὶ κινήσεις. VI 176, 3 μηδὲν τῶν περὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ἐξεταζέσθω διὰ τὴν ἐν πάσαις σχέσεσι καὶ κινήσεσιν ἀλλοτριότητα. VI 203, 26 διὰ τῆς οὐκ ἐν τάξει κινήσεως καὶ τῆς τῶν ὀμμάτων ταραχῆς. VI 219, 8 ἔγνωμεν ἀπὸ τοῦ βλέμματος καὶ τῆς κινήσεως. II 102, 5 ὅτι σχέσεις καὶ κινήσεις ἐκτεθηλυμμένας ἴσχονται καὶ κινοῦνται. II 302, 1 πᾶσα κ. ἡ ἄνευ θείας ἐπιφροσύνης ἐπιζήμιον. IV 87, 14 ταῖς ἄλλαις κινήσεσι καὶ σχέσεσι χρῆσθαι δοκοῦντες. VI 174, 8 τί κινήσεως ἐπεσπευσμένης ἔδει. IV 7, 11 τὴν παρὰ φύσιν κίνησιν ..., ἣν μετίασιν οἱ φαῦλοι. VI 82, 13 διὰ πόθον τῆς κατὰ φύσιν κινήσεως. I 147, 26 ἡ φλὸξ ἐν κινήσει. II 67, 4 (φυτὰ καὶ ζῷα) τὰς γὰρ ἐφ' ἑκάτερα κινήσεις καὶ μεταβολὰς ἀπροαιρέτους ... ἔλαβον. II 136, 5 (φυτά) μεταβατικῆς κινήσεως ἀμέτοχα. II 193, 22 χρόνου. I 246, 11 (ψυχῆς καὶ σώματος) κατ' ἀρετήν. II 66, 4. 91, 2 cf. 123, 17. III 201, 5. 214, 8. V 227, 6 ψυχῆς. III 20, 7 κατὰ ψυχήν. II 67, 6 μόνη δὲ ἡ ἀνθρώπου ψυχὴ δεξαμένη παρὰ θεοῦ τὴν ἑκούσιον κίνησιν. III 259, 7 ἄρχοντος τῆς κινήσεως θεοῦ. III 21, 7 τὴν τοῦ σοφοῦ ψυχὴν ἔχουσαν ... τεταγμένας κινήσεις. V 320, 11 ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἐπίληπτον κατά τε τὰς σχέσεις καὶ κινήσεις.

κινητός. II 51, 17 οὔτε ἀρετή. III 257, 13 γένεσις κ. ἐξ ἑαυτῆς. I 21, 22 ἄψυχα (ζῷα). II 248, 14 (λόγος). III 210, 10 τὸ σῶμα ... ἑαχῇ. III 293, 25 (ὁ φίλαυτος). II 135, 16 φυτῶν τὰ μὲν μεταβατικῶς κινητά. — II 6, 6 τὸ δὲ κινητὸν ἡ γένεσις.

κιττός. VI 170, 19.

κλᾶν. II 10, 24 ἡ ὄψις ... τὴν ὁμαλὴν καὶ × εὔτονον κλασθεῖσα φαντασίαν. II 50, 14 πρὸς τὴν ἀνανδρον καὶ κεκλασμένην ἡδονήν. II 102, 4 τὴν κεκλασμένην καὶ ἄνανδρον μουσικήν. I 210, 2 κεκλασμένῳ τῷ βραδίσματι. I 190, 11 οἱ θηλυδρίαι κεκλασμένοι.

κλάσις. II 61, 16 ἥτις (sc. συμφωνία) οὐκ ἐν κλάσει καὶ τόνοις ἐμμελοῦς φωνῆς ... ἔχει τὸ τέλος. II 23, 12 τῇ περὶ τὴν φωνὴν κλάσει. I 211, 5 κλάσεις ἐμμελέσταται φωνῆς.

κλαυθμός. VI 65, 17.

κλέος. V 75, 3 μόνος θεὸς αὔχημά σου καὶ μέγιστον κ. V 327, 11 οἷς αὔχημα καὶ κ. τὰ λαμπρὰ γένη. V 329, 7 τῶν μὲν γὰρ τὸ κ. ἐκ προγόνων εὐτυχίας. IV 206, 8 τὸ κ. (τῶν νόμων) ἐφοίτα πανταχόσε. V 246, 18 ἡ βίβλος τῆς Ἐπινομίδος καύχημα καὶ κ. ἀνανταγώνιστον. V 276, 16 καινότατον ὁ πόλεμος οὗτος ἕξει κ. IV 206, 18 (Πτολεμαίου). VI 26, 18 Κάλανον ... μέγιστον περιποιήσοντα κ. VI 207, 19 ὅπως ... ᾄδεταί σου τὸ κ.

κλέπτειν. IV 299, 7. 19 τρίτον ... παράγγελμα μὴ κ. IV 306, 10 τὸ περὶ τοῦ μὴ κ. (κεφάλαιον). V 209, 13 περὶ τοῦ μὴ κ. II 260, 21 coni. μοιχεύειν, ἀνδροφονεῖν, ἱεροσυλεῖν. II 18, 8 τοῖς κ. ἢ μοιχεύειν ἢ ἀνδροφονεῖν ἐγνωκόσιν. V 210, 23 ἐάν τις ... κ. ἐπιχειρῇ. V 31, 18 κ. ὑπὸ τῆς ἀνάγκης βιασθέντες. VI 178, 3 ἔπιπλα καὶ κειμήλια ... ἔκλεπτον. I 120, 16 ὁ κλέπτων τὰ θεοῦ. IV 277, 1 „οὐ κλέψεις". V 67, 9 ἐξ ὧν ἔκλεψεν ἢ ἥρπασεν ... μέρος. I 166, 18 ἐξ ἰδιωτικῆς ἔκλεψαν οἰκίας. V 210, 7 διὰ τὴν τοῦ κεκλοφότος ἀχρηματίαν.

κλέπτης. V 212, 5 κελεύει γὰρ τέτταρα μὲν πρόβατα ἀποτίνειν βοῦς δὲ πέντε τὸν κλέπτην ἀνθ' ἑνὸς τοῦ ὑφαιρεθέντος. V 212, 11 κ. δέ τίς ἐστι καὶ ὁ ἀνδραποδιστής. I 120, 10 ὃς τὸν ἴδιον νοῦν ἐνεργοῦντα οἶδεν, ἀλλ' οὐ θεόν, κ. ἐστί. V 211, 14 πρὸς οὓς τὸν κλέπτην ἀκτέον. V 211, 19 ἐπειδὴ νύκτωρ ἠδίκησαι ... ὑπὸ κλέπτου. V 218, 3 ὅ τε γὰρ κ. ὑπὸ τοῦ συνειδότος ἐλεγχόμενος. V 229, 2 κλέπτας ἀποτελεῖ

καὶ βαλαντιοτόμους καὶ λωποδύτας κτλ. IV 299,11 ὅσοι τοίνυν τῶν κλεπτῶν ἰσχὺν προσέλαβον. III 69,3 κλέπταις δὲ συνεργὸν τὸ σκότος. V 217,21 μὴ παρέχειν εὐμάρειαν εἰς ὑφαίρεσιν κλέπταις. V 216,21 [τὰ κλεπτῶν εὑρεθέντα].

κληδών. IV 188,18. V 15,14. 16,7. VI 152,5.

κληματίς. I 282,17. II 64,17. 65,2.

κληροδοτεῖν. II 144,16. V 114,12.

κληρονομεῖν. II 144,17 κληροδοτεῖν μὲν θεὸν ἀναγκαῖον, κ. δὲ ἴσως οὐκ εὔλογον. II 146,5 οὐ γὰρ μόνον ἀξιοῖ κ. θεόν. II 286,25 ἃ τῷ γνησίῳ κ. ἐφεῖται νόμῳ. V 117,3 τὰ υἱῶν καὶ θυγατέρων κ. V 242,21 ὀφείλουσι γὰρ παῖδες παρὰ γονέων ... κ. ἔθη πάτρια. II 243,25 ὧν καὶ τὸ αὐτομαθὲς γένος Ἰσαὰκ κληρονομεῖ. III 113,13 ὧν αἱ φιλάρετοι ψυχαὶ κληρονομοῦσιν. III 77,1 οἱ θετοὶ παῖδες, ἢ μὲν κληρονομοῦσι τὰ τῶν θεμένων, τοῖς γνησίοις. V 118,20 τοῦ κληρονομοῦντος υἱοῦ. III 183,4 τῷ μείζονα ἐλπίδος ἀγαθὰ κληρονομοῦντι σοφῷ. VI 218,5 ἃς (sc. οὐσίας) ἢ παρὰ γονέων ἢ παρ' οἰκείων ἢ φίλων ἐκληρονόμουν. III 16,15 τῶν θείων ἀγαθῶν κληρονομῆσαι. III 23,1 τὸ δὲ νέον ἀγαθὸν κληρονομῆσαι σοφίαν. VI 147,15 ἣν (sc. οὐσίαν) τε παρὰ γονέων ἐκληρονόμησε. VI 157,9 ἐξ ἑτοίμου τἀγαθὰ ἁθρόα σωρηδὸν κεκληρονομηκότα. VI 178,4 ὥσπερ οἱ κεκληρονομηκότες.

κληρονομεῖσθαι. IV 257,20 sq. νόμος φύσεώς ἐστι κ. γονεῖς ὑπὸ παίδων ἀλλὰ μὴ τούτους κληρονομεῖν. V 116,22 οὓς εἰκὸς ἦν, ὥσπερ κληρονομοῦνται, κληρονομεῖν τὰ παίδων. I 256,11 (Ἡσαῦ) κληρονομηθεὶς ὑπὸ τοῦ σοφοῦ.

κληρονομία. IV 89,14. 197,11. V 117,5.

κληρονόμος. V 117,9 (ἀδελφὸς πατρὸς) ἀδελφιδῶν. III 114,6 τούτων ... ὁ καλοκἀγαθίας ἑταῖρος. V 368,20 ὄψονται γὰρ ὧν συνψκοδόμησαν ... κληρονόμους γεγονότας ἐχθρούς. I 250,16 τῶν Ἡσαῦ πρωτοτόκων ... Ἰακώβ. V 280,13 (παῖδες). IV 257,17 πατέρες ... υἱῶν. III 71,5 ἐπιστήμης ... ὁ σοφός. V 115,21 υἱοὶ ... γονέων. VI 160,7 ὁ δὲ γνήσιος υἱωνὸς ... τῆς παππῴας ἀρχῆς. V 116,17 ἡ φυλὴ κ. ἔστω. III 16,5 ἀσώματοι γὰρ φύσεις νοητῶν πραγμάτων. III 68,6 ἡ ψυχὴ ... σοφίας.

III 1,3—71,22 Περὶ τοῦ τίς ὁ τῶν θείων ἐστὶν κ. V 330,13 ἐκ τοῦ δοκιμασθέντος κληρονόμου δύο δίδυμοι γεννῶνται. V 285,19 τὰ δὲ ἁρμόττοντα τῷ κληρονόμῳ τῆς ἡγεμονίας. III 242,16 τὸν ἔχοντα ἀποφαίνει τῶν τοῦ κόσμου κληρονόμον μερῶν. — III 16,10 τίς οὖν γενήσεται κ. III 9,18 ἐφίεμαι κληρονόμου δικαίως. V 282,6 κληρονόμοι γὰρ οὗτοι φύσει πρῶτοι. V 360,20 κληρονόμους καὶ διαδόχους ἀπολιπεῖν. IV 157,18 πάντα τὸν κόσμον ὡς κληρονόμῳ κτῆσιν ἁρμόζουσαν. — V 287,12 πάντων ἀγαθῶν ... κληρονόμον ἀπέφηνεν. V 330,10 εἷς μόνος ἀπεδείχθη κ. τῶν πατρῴων ἀγαθῶν. III 9,8 τίς ἂν γένοιτο ἄξιος τῶν σῶν εὐεργεσιῶν κ. III 18,5 τοῦ φύσεως ἀοιδίμου πλούτου κ. ἐστί. V 226,14 τοῦ ψυχικοῦ πλούτου. III 15,18 τῶν ἀσωμάτων καὶ θείων πραγμάτων. III 23,19 σοφίας. III 10,7 τῶν σῶν χαρίτων.

κλῆρος. 1. sors: III 182,16 οὐ κλήρῳ, πράγματι ἀβεβαίῳ, καὶ χειροτονίᾳ ἐμμίσθων. V 143,3 κατὰ κλῆρον ἢ χειροτονίαν. II 80,13 ὑπὸ κλήρῳ ἀρχόντων ἢ καὶ χειροτονηθέντων δικαστῶν. V 243,11.13 δεσπότας ... ἀποφαίνειν τοὺς κλήρῳ λαχόντας, ὀλίσθῳ τινὶ τύχης. III 41,8.11 ἀδήλῳ καὶ ἀτεκμάρτῳ τομεῖ, κλήρῳ. V 244,12 πρὸς ἄστατον κλήρου φοράν. V 243,3 εὐτυχίαν γὰρ ἀλλ' οὐκ ἀρετὴν ὁ κ. ἐμφαίνει. II 15,19 cf. I 100,22 τὸν ἐπιτυχόντα τοῦ κλήρου τράγον.

2. agrorum portio: IV 254,19 διάταγμα τὸ περὶ τῆς τῶν κλήρων διαδοχῆς. IV 257,11-18 cf. III 23,13. IV 251,19. V 116,21 (νόμος) περὶ κλήρων διαδοχῆς. V 242,16 οὐ περὶ κλήρων αὐτὸ μόνον καὶ γῆς ὅρων νομοθετεῖται. V 36,22 κλῆρον ἕνα μὴ παρασχὼν τῇ ἱερωμένῃ φυλῇ. IV 258,4 ὧν ἀεὶ τοῖς πρώτοις δίδωσι τοὺς κλήρους. V 127,6 χώραν δὲ καὶ πόλεις κτησάμενοι κλῆρον ἴδιον. V 127,20 ἔξουσι τὸν ἀπονεμηθέντα κλῆρον. V 291,4 ὑπολείπεσθαί τι τοῦ κλήρου μέρος ἄτμητον.

3. heredium, hereditas (nonnunquam fortasse: sors, i.e. fortuna): II 144,5.9 θεοῦ τὸ ἀγαθόν. V 141,9 (τοῖς ἱερεῦσιν) αἱ παρὰ τοῦ ἔθνους ἀπαρχαί. VI 215,6 τὸν μέγιστον καὶ εὐτυχέστατον ἐν ἀνθρώποις κλῆρον ἐχαρίσω μοι, βασιλείαν. II 300,28 τούτων ... ὁ θεωρητικὸς βίος. II 143,16 τοῦ πεποιηκότος ... τὸ γενόμενον. IV 172,19 τῶν μέν ἐστι γῆ ... κ. οἰκεῖος. I 272,20 ὧν ἀνάξιος κ. γῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀὴρ ἔτι δὲ οὐρανὸς καὶ πᾶς ὁ κόσμος ἐνομίσθη. V 325,12 ἡ εὐγένεια κεκαθαρμένης διανοίας ... κ. οἰκεῖος. I 253,14 ὃν (sc. εὐεργέτην) κλῆρον ἔλαχεν. I 100,19.21. II 146,6. 147,13.24. 148,2. 227,1. III 99,19. 132,14. 161,18 sq. 167,20.

V 32, 13 (ὁ θεός). II 145, 8 θεοῦ ... κ. εἶναι λέγεται ψυχῶν σοφῶν ὁ θίασος. IV 158, 5 cf. II 147, 20 ὅλον τὸν κόσμον κλῆρον λαβών. I 131, 6 κλῆρον ἔχων τὸν ὄντα. V 348, 9 τὸν θεοῦ κλῆρον ἰδίαν οὐσίαν ὑπολαμβάνων. I 100, 20. 23 τοῦ μὲν φιλοπαθοῦς κ. τὸ πάθος. II 148, 4 τέχνη τῷ τεχνίτῃ λέγεται κ. II 145, 16 μερίδα καὶ κλῆρον εἴρηκε θεοῦ τὸν ὁρατικὸν αὐτοῦ ... τρόπον. I 290, 6 ἀστεῖοι ... χαρὰν καὶ ἐλπίδα κλῆρον λαχόντες εὐδαίμονα. — III 17, 1 (ἀληθείας). II 298, 19 ἀρετῆς. III 299, 13 γῆς. IV 58, 20 εὐδαιμονίας. IV 201, 17 (ἄφθονος) εὐπραγιῶν. V 375, 20 εὐτυχίας. II 274, 19 οὗ (sc. Ἰσαάκ) τὸν κλῆρον παραλαβών. II 253, 15 φιλαυτίας. IV 294, 15 (ἐξαίρετος) τῆς φύσεως. III 300, 3 ψυχῆς. — I 254, 6. III 94, 11 (ἀθάνατος). VI 33, 19 (αἰώνιος). II 263, 14 (ἀκήρατος καὶ εὐδαίμων). III 43, 12 (ἄκληρος καὶ ἀποπομπαῖος). I 205, 3 κλῆρον ἀμείνω τῶν προτέρων ἐνδεδεγμένοι. IV 192, 21 (ἀναφαίρετος). I 131, 26 (ἄριστος). I 182, 25 (ἄφθαρτος). I 166, 29 κλῆρον ἡ ψυχὴ λαμβάνει διττόν. I 177, 6. II 16, 5 (εὐδαίμων). V 131, 15 (ἱερός). VI 6, 12 ἧς (sc. ἐλευθερίας) τὸ αὐτοκέλευστον καὶ ἐθελουργὸν κ. ἴδιος. V 212, 17 ἄνθρωπος .. τὸν καλλιστεύοντα κλῆρον ἔλαχεν ἐν ζῴοις. III 23, 9 καλός. III 173, 21 οὐ κτητός. I 21, 9 καθάπερ τινὰ κλῆρον οἰκεῖον. V 360, 2 οὐράνιος. IV 298, 4 (πατρῷος). — II 226, 16 ὁ δὲ ἔχων τὸν κλῆρον τοῦτον. II 276, 1 τυγχάνει τοῦ καθ' ὅρασιν κλήρου. III 94, 8 οὓς ἔλαχεν (ἡ ψυχή). III 166, 4 κλῆρον κατὰ διαθήκας ἀπολείψειν. III 239, 6 ἵνα τὸν αὐτὸν ὅ τε κόσμος ἅπας καὶ ὁ φιλάρετος ἔχῃ κλῆρον. IV 268, 5 ὥσπερ τινὰ κλήρου διανομὴν λογίων καὶ χρησμῶν ἁρμόζουσαν εὑρέσθαι. V 38, 3 αἱ δὲ δεκάται, κ. γὰρ νεωκόρων οὗτος. V 116, 10 χάριν τοῦ μὴ τοὺς κλήρους τοὺς προικιδίους ἐπιγαμίαις ἀλλοτριοῦσθαι. V 117, 15 ἐπὶ μετουσίαν κλήρου. V 154, 7 πολέμων ... διαδοχαὶ καθάπερ κ. παισὶ ..., ἀπελείπετο. V 195, 12 ἐν ταῖς τῶν κλήρων ἐπιδικασίαις. VI 182, 6 ὥσπερ τι κλήρου μέρος τὴν ἐπωνυμίαν λαβών.

κληροῦσθαι. II 63, 18 βεβαιοτάτας δυνάμεις ὁ ποιητὴς τῶν ὅλων κληρωσάμενος. VI 222, 14 ὅτι θεοῦ κεκλήρωμαι φύσιν. I 19, 1 (ὁ ἥλιος) κεκλήρωται τὴν ἡμέραν. I 113, 21 ὁ δὲ σπουδαῖος ... σοφίαν κεκλήρωται. I 139, 6 τίνα χῶρον ἡδονὴ κεκλήρωται. I 246, 10 ὃ ψυχὴ καὶ σῶμα δύο τὰ ἀνωτάτω τμήματα κεκλήρωται. III 154, 20 ὅρασιν δὲ ὁ ... Ἰσραὴλ κεκλήρωται. I 245, 1 ὅπερ (sc. τὸ ἄλογον) αἱ αἰσθήσεις κεκλήρωνται. I 291, 14 ἣν (sc. ἀρχήν) οἱ γεννήσαντες ἐπὶ τέκνοις κεκλήρωνται. III 136, 24 ἣν (sc. γενεάν) ἀρεταὶ κεκλήρωνται. I 286, 23 τὰ δὲ φύσεως ... ἔργα τὴν ἴδιον εὐαρμοστίαν κεκληρωμένα.

κληρουχία. V 113, 18 ταῦτα μὲν ἐπὶ ταῖς τῆς χώρας διανομαῖς καὶ κληρουχίαις διατέτακται. V 112, 17 ἵν' αἱ κληρουχίαι τοῖς γένεσι διαφυλάττωνται. V 114, 9 μὴ καταριθμηθέντες ἐν ταῖς κληρουχίαις. IV 173, 17 ἀθλόν εἰσιν αἱ κληρουχίαι. IV 177, 14 τὰς ἐν Συρίᾳ πόλεις καὶ τὰς κληρουχίας ἐννέμεσθαι. IV 196, 20 τὰς κληρουχίας ἐνταυθοῖ λαβεῖν. IV 200, 8 ἃς (Μωυσῆς) ἐκ μέρους ἀπένειμε τοῖς στρατευσαμένοις. IV 255, 3 διὰ τὸ τὰς κληρουχίας ἄρρεσι δίδοσθαι. IV 255, 13 καθ' ἣν (sc. φαντασίαν) τὰς κληρουχίας ἄνδρες ὤφειλον διανέμεσθαι. IV 257, 5 τοῖς μὲν ... ἀπένειμε τὰς κληρουχίας ἀνθ' ὧν ἠνδραγαθίσαντο. IV 258, 6 περὶ τῶν μικτὴν ἐχόντων κληρουχίαν χρησμῶν. IV 271, 17 τὸν αὐτὸν τρόπον ἠξίωσεν οὐ λαβόντας κληρουχίας. IV 305, 8 τῶν κληρουχιῶν ἀποκατάστασις.

κληροῦχος. IV 181, 12 εἰς τὸν κληροῦχον θεόν. V 295, 5 οὔτε τοὺς κληρούχους εἰς ἅπαν ᾠήθη χρῆναι τῶν οἰκείων ἀποστερεῖσθαι. V 291, 10 κληρούχοις προστάττει. V 113, 8 ⟨ὅτι⟩ λῆξις ἀπονενέμηται ἑκάστῳ τῶν κληρούχων. V 115, 4 οὐδὲ τοὺς κληρούχους τῶν ἐπαύλεων (ᾠετο δεῖν στέρεσθαι). VI 95, 15 τὸ ... περίβολον καὶ τοὺς ἐν μέρει περιέχοντα κληρούχους.

κληρωτός. V 243, 2 cf. 244, 14 (ἀρχή).

κλῆσις. IV 248, 8. 287, 21. VI 186, 1 (θεοῦ). I 86, 9 δι' ἀμφοτέρων τῶν κλήσεων καὶ τοῦ κυρίου καὶ τοῦ θεοῦ. IV 12, 18 τὴν ἐκ τῶν τριῶν σύνθετον κλῆσιν ἐπιφημίσας ἑαυτῷ (sc. θεῷ). I 171, 22 Σάρρα, ἧς ἐστιν ἡ κ. ἄρχουσα. I 286, 16 μεταδίδωσι δὲ καὶ τῷ σοφῷ τῆς ἰδίου κλήσεως Ἀβραάμ. I 294, 23 κλήσεως, οὐχ ὑπάρξεως, ἀξιωθήσεται. III 201, 30 ὧν οὐκ ἂν εὕροι τις κυριωτέρας καὶ εὐθυβολωτέρας κλήσεις, κἂν τυγχάνῃ περὶ τὰς κλήσεις σοφός. I 52, 18 εὐθυβόλους ἐποιεῖτο τὰς κλήσεις (ὁ πρῶτος ἄνθρωπος). I 86, 13 τὰς αὐτὰς κλήσεις παρείληφε. II 164, 7 ἑνὸς ὑποκειμένου διάφοροι. I 184, 1 ἕτερα μὲν εἶναι τὰ τυγχάνοντα, ἑτέρας δὲ κλήσεις τὰς ἐπ' αὐτοῖς. IV 24, 2 τὰς ἐπισκιαζούσας κλήσεις ἀπαμφιάσας. III 7, 3 ἐπινοίαις αἱ κλήσεις διαφέρουσι. II 176, 2 πατρὸς δὲ καὶ μητρὸς κοιναί opp. διάφοροι αἱ δυνάμεις. IV 12, 22

ἐχαρίζετο τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων κλῆσιν οἰκείαν. VI 174, 13 ἀφοσιωσάμενος τὴν ἀνοίκειον κλῆσιν. V 87, 6 τὰς φρικωδεστάτας ὀνομάζουσι κλήσεις. I 50, 12 κυριωτέρα κλήσει. V 272, 19 εὐπρεπέσι καὶ σεμναῖς κλήσεσιν. VI 153, 3 μετετίθει δὲ καὶ τὴν κλῆσιν. VI 152, 11 ἀλλοτριώσει τῆς κλήσεως.

κλίβανος. All: III 70, 20 ἡ ψυχή.

κλίμα. VI 218, 22 τῷ πλήθει τῶν τοσούτων ἠπείρων, νήσων, ἐθνῶν, κλιμάτων. I 280, 25. II 99, 22. 147, 8. 291, 18. III 20, 3. 298, 23. 304, 15. V 337, 19. VI 176, 21 κλίματα γῆς. IV 73, 16. VI 118, 2. 207, 14 τῆς οἰκουμένης. VI 172, 8 ἀπὸ τῶν ἄλλων τοῦ παντὸς κλιμάτων. IV 175, 9 ὅλα τῶν ὁρῶν τὰ κλίματα. IV 146, 15 ἐν τῷ νοτίῳ κλίματι.

κλῖμαξ. III 204, 8. 238, 23. 259, 14 οὐρανοῦ. V 345, 19 οἷα διά τινος οὐρανίου κλίμακος. III 238, 11 ἐστηριγμένον ἐπὶ τῆς κλίμακος τὸν ἀρχάγγελον. III 234, 4 cf. 235, 23 ἐν μὲν τῷ κόσμῳ συμβολικῶς λέγεται ὁ ἀήρ. III 236, 7 ἐν κόσμῳ (ἀήρ) opp. ἐν ἀνθρώποις (ψυχή). III 237, 6. 15. 20 τὸν ἑαυτοῦ βίον ὁ ἀσκητὴς φανταζοῦται κλίμακι ἐοικότα.

κλινάρχης. VI 145, 12.

κλίνειν. II 302, 27 ὃς ἔκλινε τὴν ψυχὴν ὀρθήν. III 295, 7 τό τε μὴ κλίνεσθαι τὸν ἀστεῖον. II 297, 2 κλίνεται δὲ ὁ νοῦς. II 271, 3 τὸ κλινόμενον τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ αἰσθητὸν εἶδος. II 113, 9 τῆς ψυχῆς ... κλινομένης. II 116, 1 ᾧ προσπταίσασα (ἡ ψυχὴ) κλιθήσεται. IV 86, 17 κἂν γὰρ κλιθῶσιν (οἱ εὐσεβεῖς). II 38, 29 τοῦ δὲ ἀνωσμένου καὶ κλιθέντος ὑπὸ ψυχῆς ἀσθενείας.

κλονεῖν. III 189, 4 καλόν γε ἔγγονον ψυχῆς κ. καὶ συγχεῖν. III 169, 31 ποία παθῶν, ἃ κλονεῖ καὶ συγχεῖ τὴν ψυχήν. I 173, 1 κακίας κλονούσης ψυχήν. — V 70, 15 τὴν ψυχὴν σείεσθαι καὶ κλονεῖσθαι. II 242, 17 κλονεῖται καὶ τινάττεται πᾶς ὁ τῶν φαύλων βίος. III 261, 10 (Ἰωσὴφ) ἀντισπώμενος ὑφ' ἑκάστου σείεται καὶ κλονεῖται. I 124, 26 ὁ μὴ ἀστεῖος, σαλεύων καὶ κλονούμενος ἀεί. II 92, 20 (πᾶσα ἡ οἰκουμένη) οὐκ ἄνω καὶ κάτω κλονουμένη. I 121, 16 τὰ δ' ἄλλα κλονούμενα καὶ σαλευόμενα.

κλόνος. II 5, 20 ὁ ἄφρων ... σάλον καὶ κλόνον ... ὑπομένει. I 19, 14 γῆς (coni. σεισμός). I 173, 7 (διάνοιαν) πατρίδα καὶ οἰκίαν λαχοῦσαν ⟨σάλον καὶ⟩ κλόνον. I 179, 7 (πνεῦμα αἰφνίδιον) πολὺν σάλον καὶ κλόνον ἐγείρει. I 108, 24 τῆς ψυχῆς. II 8, 8 τὸν κλόνον, εἰς ὃν ἡ ψυχὴ μετῳκίσατο.

κλοπή. V 209, 8—218, 11 Περὶ κλοπῆς. — III 40, 5. IV 280, 15 ἀπαγόρευσις. V 254, 13 ἁρπαγὴν ἀπαγορεύει καὶ κλοπήν. II 251, 23 κλοπαὶ μετὰ ἁρπαγῆς. V 200, 20 (δεσμοὶ) ἐπὶ κλοπαῖς. V 211, 2 τὸ μὲν προηγούμενον ἔργον ἔλαττον ἐξεργαζόμενος, κλοπήν, τὸ δ' ἑπόμενον μεῖζον, ἀνδροφονίαν. V 211, 19 μεθ' ἡμέραν κλοπὴν αὐτὸς ἀπεργάζου χαλεπωτέραν. V 217, 3. 7 μήτε ὅλως συνεπιψεύσασθαι κλοπὴν οὐ γενομένην. V 88, 13 οἱ ὁμνύουσιν ... κλοπὰς καὶ ἱεροσυλίας ... ἐργάσεσθαι. V 31, 20 ἕτερον (δόγμα) προσκατασκευάζεσθαι, κλοπήν. IV 107, 6 ὡς τὸν ξενοδόχον ἀμείψασθαι ζημίαις καὶ κλοπαῖς. IV 299, 14 οἱ τὰς μεγάλας ἐργαζόμενοι κλοπάς.

κλύδων. I 19, 12. II 52, 4 cf. I 163, 5. II 21, 26 θαλάττης. I 21, 3 κλύδωνι καὶ κυματώσει. — I 207, 4 τοῦ βίου. VI 7, 12 πραγμάτων. III 84, 9 σάλον καὶ κλύδωνα πολὺν ἀπὸ σώματος ἐνδεξαμένη (ἡ ψυχή). I 281, 4 ἐγκαταποθεὶς ὁ νοῦς τοσούτῳ κλύδωνι. II 61, 18 ὃν ... πνεῦμα τὸ κακίας αἰφνίδιον ἤγειρεν. II 235 29 τοῖς σάλῳ καὶ κλύδωνι χαίρουσι. I 239, 15 οὐχ ἵνα σάλον καὶ τροπὴν καὶ κλύδωνα ... ὑπομένῃς. II 39, 18 ἐκ κλύδωνος ἀνανηξάμενοι λαβώμεθα μετανοίας.

κνησμός. I 283, 15. V 152, 19 (coni. γαργαλισμοί).

κνίσσα. I 55, 14. III 215, 18.

κνισσοῦν. III 215, 23 τὰς ἑαυτῶν ψυχάς.

κόγχη. III 96, 7.

κοιλαίνειν. I 30, 11.

κοιλάς. I 261, 27. 262, 1.

κοιλία. I 64, 4 (μέλος σώματος). V 53, 2 τροφὴν ὑποδέχεται καὶ προκατεργάζεται κοιλία. V 233, 12 τὸ μηρυκώμενον ζῷον ... τὴν τροφὴν ... εἰς κοιλίαν διαπέμπεται. V 53, 4 αὐλοὶ δὲ δύο τῆς κοιλίας σωληνοειδεῖς ἐκπεφύκασιν εἰς ἦπαρ. I 139, 4. 10 cf. II 281, 6. 49, 20 sq. τῇ δὲ ἐπιθυμητικῷ τὸν περὶ τὸ ἧτρον καὶ τὴν κοιλίαν τόπον (ἔνειμαν). V 36, 4. 17 τὸ δὲ ἔνυστρον ἔκφυσις κοιλίας ἐστί· κοιλίαν δὲ φάτνην ἀλόγου θρέμματος, ἐπιθυμίας, εἶναι συμβέβηκεν. II 280. 28 πάντα γὰρ τὸν πορευόμενον ἐπὶ κοιλίαν ἀκάθαρτον εἶναί φησι. I 143, 12 ἐπὶ ... τῇ κοιλίᾳ πορεύεσθαι τὴν ἡδονήν. I 143, 20 τῷ δὲ ἕρποντι ἐπὶ κοιλίαν. I 144, 15 τὰ ἐγκόλια καὶ τοὺς πόδας λούειν, οὐ τὴν ὅλην κοιλίαν. I 144, 29 ὅλην τὴν κοιλίαν τουτέστι τὴν γαστρὸς ἐκπλήρωσιν. I 145, 13 (Μωυσῆς) τὴν δὲ κοιλίαν οὐκ ἀφαιρεῖ. V 48, 13 κοιλίας ἀποπλυνομένης. V 65, 3 (δάμαλιν) ὅλην κατακαίειν σὺν ... πλήρει τῇ κοιλίᾳ περιττωμάτων. I 145, 16

(ὁ τέλειος σοφὸς) τὴν δὲ κοιλίαν ἐκτεμεῖν ἀδυνατεῖ. I 147, 18 sq. ὁ μὲν φιλήδονος ἐπὶ κοιλίαν βαδίζει, ὁ δὲ τέλειος τὴν κοιλίαν ὅλην ἐκπλύνει.
κοῖλος. II 234, 27 τὸ κακιῶν ⟨καὶ⟩ παθῶν χωρίον. I 262, 5 κοιλοτέραν (τὴν ψυχὴν ἐργάζονται).
κοιλότης. IV 215, 5 τῆς γῆς. I 262, 9 τοῦ σώματος καὶ τῶν αἰσθήσεων.
κοιμᾶσθαι. III 242, 7 τὸν μὲν αἰσθήσεως κ. βίον, τὸν δὲ ψυχῆς ἐγρηγορέναι. VI 188, 6 μέλλοντι κ. παρῆν Γαΐῳ. I 96, 29 κοιμᾶται (ὁ νοῦς). III 205, 19 ὁ μὲν ἥλιος δύεται, αὐτὸς δὲ κοιμᾶται. VI 163, 13 εὐεπιβούλευτον γὰρ ὁ κοιμώμενος. VI 150, 6 κοιμώμενος ὄναρ εἶδον. III 237, 10 (ὁ βίος) τεθνεὼς ἢ κοιμώμενος. IV 115, 7 κοιμωμένῳ νύκτωρ ἐπιφανεὶς (ὁ θεός). III 284, 20 ὥσπερ οἱ κοιμώμενοι. V 240, 24 μὴ μόνον ἐγρηγορότες ἀλλὰ καὶ κοιμώμενοι. IV 90, 10 cf. 92, 1 οἱ ἐγρηγορότες ... οὐδὲν τῶν κοιμωμένων διαφέροντες. I 97, 21 ἥτις (sc. αἴσθησις) καὶ κοιμωμένων ἡμῶν ἐστιν. V 371, 18 διὰ τὰς ... κοιμωμένων ἐξ ὀνειράτων ἀποτροπαίους φαντασίας. IV 87, 9 οὐ κοιμωμένων μόνον ἀλλὰ καὶ ἐγρηγορότων. II 204, 22 ἐγρηγορόσι καὶ κοιμωμένοις. V 82, 4 ὃς οὐκ ἐγρηγορότας μόνον ἀλλὰ καὶ κοιμωμένους διατρέφει. III 222, 8 ὥσπερ κοιμωμένας (sc. ὁρασιν, ἀκοὴν κτλ.) ἀνήγειρε. III 232, 20 ποιεῖ δὲ τοῦτο πρόφασιν μὲν ὡς κοιμησόμενος. III 226, 3 μὴ ἀνείμονά τινα κοιμηθῆναι προὐνόησεν. I 96, 8 μή ποτε ὁ νοῦς μὴ μόνον κοιμηθῇ. I 96, 25 ὁ νοῦς ... κοιμηθείς. IV 82, 17 κοιμηθεὶς πάλιν ἑτέρᾳ πληχθῆναι φαντασίᾳ.
κοινοπραγεῖν. VI 160, 13 κ. τῆς αὐτοκρατοῦς ἐξουσίας. V 334, 20 κοινοπραγοῦσι τῶν ἀγαθῶν. V 119, 17 ἵνα ... προφέροντες εἰς μέσον τὰ οἰκεῖα κοινοπραγῶσι. VI 172, 24 μήτε Ἡρακλέους ἢ Διονύσου τιμῆς κοινοπράγει. V 250, 10 οὐκ ἀπορεῖ βοηθῶν κοινοπραγούντων. V 296, 1 τοὺς ἐπηλύτας ... ὡς οἷόν τε κοινοπραγοῦντας. IV 297, 8 δεῖ πάντως δύο κοινοπραγῆσαι. VI 178, 5 κοινοπαγῆσαι τῶν ἁρπαγῶν.
κοινοπραγία. IV 152, 10. V 352, 23.
κοινός. I 132, 9. III 242, 20. V 82, 19 ἀγαθόν. IV 294, 4. VI 157, 2 (ἀγαθά). V 161, 20 ἄγη. V 187, 18. 188, 4 ἀγχιστεύς. VI 124, 18. 189, 20 (ἀκροατής). V 125, 13 (ἀπαρχή). I 205, 14 (ἀρετή). IV 307, 17. VI 128, 5 (ἀσφάλεια). V 126, 24 (γένος) τῶν ἀνθρώπων. V 29, 20 τὰ ... τῶν ἱερέων γέρα. V 251, 8. VI 65, 12 (γονεῖς). VI 24, 16 δαπάναι ..., ἐσθῆτες, τροφαί. II 231, 19 (διάλεκτος). I 119, 29. III 163, 18. VI 223, 12 (δίκαια). VI 139, 23 (δικασταί). I 95, 18 ἡ λογικὴ (δύναμις) ... καὶ τῶν θειοτέρων φύσεων. I 277, 5 ἡ ... κοινὴ πρὸς τὰ ἄλογα δύναμις. IV 202, 18 δυσμενεῖς. IV 286, 6 ἔγκλημα. II 182, 14 (ἀνθρώπων ἔθη). V 239, 7 ἕνια κοινὰ πάντων. VI 104, 12 (ἔννοιαι). I 95, 11 ἡ μὲν ἕξις κοινὴ καὶ τῶν ἀψύχων ἐστί. VI 61, 19 ἔρως. V 372, 13 (ἑστία). V 222, 6. VI 183, 11 εὐεργέτης. VI 3, 7 (εὐθηνία). V 214, 9 (εὐκοσμία καὶ ἀσφάλεια). V 56, 10 (εὐχαριστίαι). IV 299, 7. V 76, 12. 146, 26. 214, 18. VI 142, 28 (ἐχθρός). V 153, 5 (ἐχθροί). V 237, 8 ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἀλόγοις κοινὸν τὰ ζῆν. I 88, 24 (θάνατος). II 64, 9 (θέατρα). V 41, 8. 46, 6. 120, 20 (θυσίαι). IV 156, 22 (κατόρθωσις). IV 205, 10. V 210, 9 (κήρυγμα). V 172, 13. 217, 7 (κίνδυνος). II 176, 2 αἱ κλήσεις. V 225, 20 (κτήματα). V 122, 6. 132, 18 (λόγος). VI 146, 27. 172, 3 λυμεών. IV 270, 8 μέρος. V 355, 16 (μετουσία καὶ ἀπόλαυσις). IV 192, 16. V 164, 17 (μίασμα). V 133, 6 (νόμιμον). II 104, 1 τῆς φύσεως ... νόμιμα. II 24, 23. IV 95, 8 νόσος. VI 118, 19. 182, 14 (νόσοι). VI 24, 14 (οἰκία). V 327, 19 (ὁμιλία). IV 87, 9 (ὄνειρος). III 103, 5. IV 3, 4. V 339, 5. VI 191, 19 ὄνομα. V 330, 1 πᾶσιν ἀνθρώποις ὅροι. V 37, 17 (ὁσιότης). V 80, 20. 245, 14 (οὐσία). VI 197, 19 (πάθος). V 335, 1 ὁ πάντων κ. πατήρ. VI 16, 4 ὁ κ. ἅμφοιν πατήρ. IV 268, 15 πένθος. II 97, 24 (ποιότητες). V 209, 14 πολέμιος. VI 124, 17 (πολέμιοι). II 238, 5 (πόλεμος). V 97, 19 πολίτευμα. II 47, 22 πραγματεῖαι. II 162, 22. 223, 17. III 118, 1. V 88, 9. 338, 14. 348, 22. VI 127, 14 (πράγματα). IV 306, 18 πράξεις. VI 54, 15 σεμνεῖον. III 68. 21. VI 165, 8. 183, 13 σκάφος. IV 195. 8 (συγγένεια). VI 54, 5 (σύλλογος). IV 214, 6 (συμφορά). VI 141, 25 (συμφοραί). II 240, 22 (συμφωνία). VI 56, 13 (σύνοδοι). V 56, 16 τοῦ ἔθνους σφάλμα. IV 8, 12. VI 213, 10 (τύπος). VI 190, 17 (τύχη). V 340, 18 (φθορά). VI 185, 10 (φιλανθρωπία). IV 278, 8. V 372, 19 (φύσις). VI 156, 5 (χρήματα). I 95, 16 (ψυχὴ) καὶ τῶν ἀλόγων. VI 25, 3 (ὠφέλεια). — II 77, 10 ὅτι (ἡ πόλις) ... καὶ πλειόνων κοινόν ἐστιν. II 105, 1 μηδὲν μήτε ἴδιον μήτε κοινόν. I 289, 5 ἃ καὶ τῶν φαυλοτάτων ἐστὶ κοινά. IV 52, 7. 157, 21 „κοινὰ τὰ φίλων". II 35, 10 ἃ γε πάντα καὶ τῶν ἐπαράτων ... ἐστὶ κοινά.

I 127, 20 μέσον τι αὔτη (sc. αἴσθησις) καὶ κοινὸν σοφοῦ καὶ ἄφρονος. — IV 283, 1 (μνήμη), τὸ κοινότατον. II 102, 7. 184, 22. 195, 11. IV 74, 22. 104, 18. V 247, 16. 248, 8. 251, 4. 267, 6. 283, 11. VI 25, 6. 146, 27. 182, 9. 191, 15 (τὰ κοινά). VI 62, 8 ἰδιά τε καὶ κοινά. IV 5, 18 ἴδια κοινοῖς ἀναμιγνύς. II 59, 24 μὴ ἰδίων μὴ κοινῶν ἐπανορθώσεως ... ἐπιστρεφόμενοι. — I 297, 12. II 26, 2. 191, 21. 231, 24. 233, 23. III 154, 29. IV 14, 17. 291, 5. V 260, 17. 351, 3. 363, 19. 375, 16. VI 159, 22 κοινῇ. I 161, 17. 188, 10. 269, 19. II 105, 8. 206, 9. V 203, 19 κοινῶς.

κοινότης. II 77, 11. III 17, 12.

κοινωνεῖν. V 111, 24 οἱ μὲν πλούσιοι διδάσκονται μεταδιδόναι καὶ κ. ὧν ἔχουσι. V 257, 1 εἰς ταὐτὸν ἄγειν τὰ δυνάμενα κ. V 299, 10 ἐὰν δέ τις ... μηκέτι κ. ὁμιλίας ἀξιοῖ. I 103, 2 ἧς (sc. γυμνώσεως) καὶ ὁ νήπιος κοινωνεῖ. I 221, 5 ὧν (sc. δυνάμεων) καὶ τὰ ἄλογα ζῷα κοινωνεῖ. VI 91, 18 τῷ δὲ μὴ κοινωνοῦντι τῶν προτέρων. I 132, 15 ὅτε ἐλπίζομεν ... εὐτονίας καὶ ῥώμης κοινωνήσειν. I 156, 9 νουθεσίας καὶ σωφρονισμοῦ κοινωνήσεις. I 151, 3 φωτὸς κοινωνῆσαι ψυχικοῦ. II 34, 29 ἧς (sc. τροφῆς) οὐχ ἅπασι κοινωνῆσαι θέμις. IV 289, 12 ὅτι τὴν ἀρχὴν ἀνδρὶ τοιούτῳ φιλίας ἐκοινώνησεν. I 232, 12 οἷς κατὰ τὴν πρώτην γένεσιν εὐθὺς ἐκοινωνήσαμεν. I 71, 14 (ὁ κατὰ) τὴν ἰδέαν νοῦς πνεύματος ἂν λέγοιτο κεκοινωνηκέναι. I 25, 2 τὰ δ' αὖ μέρη κεκοινώνηκεν ἀρετῆς. II 35, 12 (οἱ φαῦλοι) τῆς αὐτῆς φύσεως τοῖς ἀστείοις κεκοινωνηκότες. I 216, 3 ἴσασιν οἱ κεκοινωνηκότες. V 314, 2 φιλίας κοινωνητέον.

κοινωνία. I 212, 6 συνείποντο δὲ αὐτῇ (sc. ἀρετῇ) ... εὐσυνθεσία κ. ἐχεθυμία κτλ. V 157, 12 (coni. ἁρμονία). I 63, 8 (coni. ἕνωσις). V 156, 15 (coni. ἐπιμιξίαι). V 126, 23 (coni. εὔνοια). V 289, 2 (coni. ἡμερότης, χρηστότης κτλ.). IV 304, 23 (coni. ἡμερότης). II 238, 14 ἰσότητος ἀλογεῖ ..., κοινωνίαν ἀποστρέφεται. IV 244, 18 (coni. μῖξις). I 295, 16. III 272, 13 (coni. οἰκειότης). III 42, 10. IV 271, 21. 298, 17. V 71, 8. 357, 1 (coni. ὁμόνοια). V 301, 7 (coni. ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη). V 355, 14 (coni. ὁμοφροσύνη). II 100, 15 ἐν τοῖς ὀνόμασι. II 50, 10. III 134, 7 (συγγένεια). II 303, 9. 17 (coni. συμπάθεια). I 196, 14. 233, 7 (coni. συμφωνία). II 124, 7 εἰς ταὐτὸ σύνοδός τε καὶ κ. V 78, 14. 287, 18 (coni. φιλανθρωπία). V 114, 15 (coni. φιλία). V 194, 14 (coni. φιλία, συγγένεια). — III 96, 22 πρὸς τὴν Ἄγαρ. IV 55, 4 ἀνδρὸς καὶ γυναικός. V 287, 22 πρὸς ἀνθρώπους. VI 175, 23 πρὸς Ἀπόλλωνα. V 323, 2 cf. III 134, 7 τῶν ἄλλων ἀρετῶν. V 28, 3. 157, 17 γάμου. V 239, 7 πρὸς ἕτερον γένος. II 232, 10 ἐν διαλέκτοις. IV 24, 11 πρὸς ἐγκράτειαν. II 40, 5 πρὸς τοὺς ζῶντας. II 266, 23 (τῶν ζῴων) πρὸς ἄλληλα. I 53, 8 (ὁ πόθος) τῆς πρὸς θάτερον κοινωνίας εἰς τὴν τοῦ ὁμοίου γένεσιν. II 266, 13 (κακίας). V 112, 6 τῶν κτητόρων. V 212, 18 πρὸς λόγον. IV 285, 6. V 228, 11 cf. VI 200, 1 τῶν τοῦ σώματος μερῶν. VI 117, 2 τῶν μερῶν καὶ μελῶν. IV 197, 12 νόμων. V 213, 8 νόμων τε καὶ ἐθῶν. I 48, 9 τοῦ ὅλου. VI 31, 5 πρὸς τὰ πάθη. IV 158, 6 πρὸς τὸν πατέρα τῶν ὅλων. V 321, 5 πολιτείας ... ἀρίστης. II 245, 8 τῶν ἀδίκων πράξεων. IV 18, 15. 302, 15. VI 154, 6 τοῦ σώματος. III 122, 11 πρὸς σῶμα. IV 23, 17. 95, 10 σωμάτων. — IV 297, 7 τὸν μοιχὸν ... ἐν ἀκοινωνήτοις πράγμασι κοινωνίαν τιθέμενον. V 252, 7 ἐξ ἀκοινωνήτων καὶ ἀναρμόστων κοινωνίας καὶ ἁρμονίας. V 105, 5 τί κοινωνίᾳ τρόπον ἀκοινώνητον συσκιάζεις; III 174, 32. IV 306, 11. V 156, 8 (κ. ἀκοινώνητος). II 185, 25 διὰ πόθον κοινωνίας. IV 293, 22 cf. VI 164, 16 διὰ κοινωνίας ἵμερον. V 179, 13 cf. 87, 4 διὰ τὴν κοινωνίας αἰτίαν. II 232, 14 οὐ βραχὺ γνώρισμα κοινωνίας ἐπιφερόμενος. VI 32, 14 ἅπασαν τὴν κοινωνίαν φθείρεσθαι συμβέβηκε. IV 49, 17 μηδεμίαν ἔχων κοινωνίαν. V 34, 9 τὴν λεγομένην κοινωνίαν ἀληθείᾳ παγίως βεβαιοῦσθαι. V 112, 16 παρὰ τὰ κοινωνίαν ἔχοντα. V 201, 5 ἕτερα μηδεμίαν ἔχοντα κοινωνίαν. V 296, 4 συμφυὲς ἀπεργαζομένης τῆς κατ' αὐτὸ (sc. τὸ ζῷον) κοινωνίας. VI 145, 8 ὧν (sc. θιάσων) κατάρχει τῆς κοινωνίας οὐδὲν ὑγιές. VI 24, 12. 26, 7 τὴν παντὸς λόγου κρείττονα κοινωνίαν. VI 52, 13 ἀσπάζονται κοινωνίαν. VI 169, 8 τὰ τῆς κοινωνίας. II 184, 19. III 84, 1 (τὰ) εἰς κοινωνίαν. V 187, 22 ἵνα πᾶσα ἡλικία ... εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἁρμόζηται κοινωνίαν. II 178, 8 cf. I 243, 13 εἰς κοινωνίαν ἄγειν. II 266, 16 εἰς τὴν τοῦ ἑτέρου κοινωνίαν ἤγαγεν. V 26, 14 σχολῇ γ' ἂν ἔτι προσοῖτό τις εἰς κοινωνίαν ἱερέων γυναῖκας. V 257, 1 τὰ δ' ὁμογενῆ πέφυκεν εἰς κοινωνίαν. III 117, 22 τί γὰρ τῶν ἐν κοινωνίᾳ καλῶν. V 216, 1 τῶν ἐν κοινωνίᾳ πραγμάτων. V 293, 16 ἕνεκα φυσικῆς κοινωνίας. IV 10, 5 ἕνεκα τῆς

ἐν τῷ λόγῳ κοινωνίας. III 76, 23 ἀμφοῖν κατά τινα κοινωνίαν ἐφάπτονται. V 57, 18 ἐάν τις, φησί, ψεύσηται περὶ κοινωνίας. V 280, 3 τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἅπαντας ... συνεκρότει πρὸς κοινωνίαν.

κοινωνικός. III 182, 6 (ἄνδρες). III 86, 14 ἀρετή. VI 122, 25. 168, 5 (Γάιος). I 274, 30 (δικαιοσύνη). V 291, 5 (οἱ εὔποροι). V 273, 11 ἦθος. V 111, 13 ἤθη. V 236, 11 ὡς οὐκ ἀνδρείους μόνον ἀλλὰ καὶ κοινωνικοὺς τὸ ἦθος. VI 4, 7 θειότατον δὲ καὶ κοινωνικώτατον σοφία. II 296, 24 (φιλοσοφία). — II 299, 5. III 112, 9 (τὸ φύσει κοινωνικόν). — III 196, 4 κοινωνικῶς.

κοινωνός. II 18, 12 (Ἀδά). III 121, 19 (γνώμη). VI 160, 22 τῷ συγκληρονόμῳ καὶ κοινωνῷ δικαίῳ. I 243, 5 ὧν οὐδετέρου κ. ἡ φύσις. V 54, 5 κοινωνὸν ἀπέφηνε τοῦ βωμοῦ. IV 157, 16 κοινωνὸν γὰρ ἀξιώσας ἀναφανῆναι τῆς ἑαυτοῦ λήξεως. V 67, 10 ὡς κοινωνῷ τῆς ἑαυτοῦ κακίας. VI 160, 1 τὸν γὰρ ἀνεψιὸν καὶ κοινωνὸν ἀπολειφθέντα τῆς ἀρχῆς. VI 160, 10 τὰ πρὸς τὸν κοινωνὸν δίκαια.

κοινωφελής. VI 19, 7 ἡ ἀρετή. V 239, 9 ἀρεταί. IV 76, 17 (γνῶμαι). II 211, 18 δόγμα. V 319, 9 αἱ τοῦ πρώτου ἡγεμόνος δωρεαί. V 267, 5 (εἰσηγήσεις). IV 206, 13 ἔργον. IV 306. 9 νόμοι. V 242, 14 παράγγελμα. — V 248, 1 ὅσα κοινωφελῆ. V 359, 4 (οἱ κοινωφελεῖς). IV 68, 22. V 360, 16 (τὸ κοινωφελές). V 77, 17. 244, 19. 259, 12 (τὰ κοινωφελῆ).

κόκκινος. V 65, 5 (ξύλον). III 96, 7 cf. IV 231, 10 (σύμβολον) πυρὸς δὲ κόκκινον.

κολάζειν. II 74, 17 ὁ δημιουργὸς ... οὔτε εὐεργετεῖν οὔτε κ. ὡς δύναται βούλεται. III 124, 10 ἁρπεπὲς γὰρ θεῷ τὸ κ. II 264, 9 τὴν τοῦ κ. αὐτοκράτορα ἐξουσίαν. IV 291, 3 ὅταν μὴ παραχρῆμα κ. ἀξιοῖ. V 143, 12 ἐπέτρεψεν ὁ νόμος καὶ μέχρι θανάτου κ. V 146, 10 οὓς ἀναγκαῖον κ. V 194, 7 αὐτοὺς ... οἰόμενοι δεῖν ἀντ' ἐκείνων κ. VI 135, 4 ἔθος ἐστὶ μηδένα κ. τῶν καταχρίτων. VI 135, 7 οὓς ἐνῆν αὐθις, εἴπερ ἐβούλετο, κ. VI 216, 13 τοὺς εἴργοντας ἢ παραχρῆμα κ. ἢ εἰς αὐτὸν ἀνάγειν. III 130, 1 ἐπὶ τῷ τοὺς ὑπαιτίους κ. V 118, 14 κολάζει τὸν ὑπαίτιον. II 21, 13 οἱ (ποιμένες) ... τὰ πλημμελῶς ζῶντα τῶν θρεμμάτων κολάζουσιν. V 94, 19 κολάζων τὴν εὐχέρειαν. I 291, 19 (ὁ θεὸς) κολάζων. IV 145, 2 θεοῦ κολάζοντος. V 335, 19 τοῦ νόμου ... ἐπαινοῦντος ἢ κολάζοντος. II 290, 29 ὀνειδίζοντες γάρ, ἔστι δ' ὅπου καὶ κολάζοντες ἕκαστοι (διδάσκαλοι). V 146, 17 ⟨τὰ⟩ ὧν οὐκ ἄνευ κολάζοντας ἢ τιμῶντας. III 235, 20 οὐ γὰρ ὅτι κολάσεις. I 291, 17 κολάσαι μᾶλλον ἡμᾶς ἢ παρεῖναι.

κολάζεσθαι. II 118, 26 ἀρ' οὐ τὸ τοὺς χειρῶν ἄρχοντας ἀδίκων κ.; III 178, 25 κἂν ἀφόρητα ἀδικοῦντές τινες μέλλωσι κ. IV 213, 14 συνέβαινε τούς τε ἀσεβεῖς ταῖς εἰρημέναις τιμωρίαις κ. V 13, 19 ταῖς ἀνωτάτω τιμωρίαις ὀφελουσι κ. IV 154, 17 οὕς τε χρὴ κ. καὶ τοὐναντίον. V 295, 6 πενίᾳ διδόντας δίκας, ἣν κ. μὲν οὐ θέμις. II 228, 25 ἵν' (ὁ ἄφρων) ... κολάζηται. V 210, 2 ἰδίᾳ κολαζέσθω μόνον ὢν ὑπόδικος. IV 108, 12 ἐκεῖνος μόνος ... κολαζέσθω. III 126, 17 ὃς ἂν οὖν καταφύγῃ ..., κολαζέσθω. V 192, 6 κολαζέσθωσαν οὖν ἴσῳ. I 70, 3 sq. κολαζόμενος ἐφ' οἷς ἡμάρτανεν εἶπεν ἂν ὡς ἀδίκως κολάζεται. V 193, 13 μέγα κέρδος νομίζοντες τὸ μὴ ἐπιδεῖν κολαζομένους. I 291, 7 εὐξασθαι ἂν κολασθῆναι μᾶλλον ἢ ἀφεθῆναι. IV 261, 2 τοὺς ἐχθροὺς ... παντὸς λόγου μεῖζον κολασθέντας. V 193, 5 ἐπιδείξασθαι μὲν αὐτοὺς ἡλίῳ καὶ οὐρανῷ καὶ ἀέρι καὶ ὕδατι καὶ γῇ κολασθέντας. VI 152, 19 Γάιος ... οὐχ ὥσπερ ἔνιοι μεθίετο τοὺς ἅπαξ κολασθέντας. — V 76, 11 κολαστέον ὡς δήμιον καὶ κοινὸν ἐχθρὸν ὄντα. V 153, 6 κολαστέον θανάτῳ. IV 179, 8 εἰ κολαστέοι τινές εἰσιν.

κολακεία. I 210, 13 πανουργία προπέτεια ἀπιστία κ. κτλ. (συνομαρτοῦσι τῇ ἡδονῇ). VI 28, 19 coni. θωπεία, ὑπόχρισις. I 153, 20 νόσος γὰρ φιλίας ἡ κ. II 238, 16 νόθης ἑταῖρος. IV 77, 13 (ἀνελεύθερος καὶ σφόδρα δουλοπρεπής). II 226, 21 τὸν μὴ κολακείᾳ νοθούμενον, ἀλλὰ βεβαιούμενον ἀληθείᾳ καρπούμενος ἔπαινον. IV 29, 7 τὴν προσποίητον κολακείαν καὶ τιθασείαν αὐτῶν δεδιότες. cf. VI 56, 1. 140, 2. 161, 26. 163, 5. 168, 23. 180, 15. 185, 28. 221, 16.

κολακεύειν. VI 176, 22 ἐκολάκευον αὐτόν. I 263, 6 πεπλάνηται γὰρ καὶ οὗτος ... κολακεύων τὸν ἀκολάκευτον. II 297, 20 τὸ δελεάζον καὶ κολακεῦον. V 15, 12 πάντας δὲ τοὺς κολακεύοντας αὐτὴν (sc. τὴν μαντικήν) ἐλαύνει τῆς ἰδίου πολιτείας. — VI 151, 14 ὑφ' οὗ κολακευόμενος ὁ δυστυχής. II 290, 4 ἀποκναίουσι τῶν κολακευομένων τὰ ὦτα θρύπτοντες. II 154, 3 τοῖς κολακευομένοις τὰ ἀγαθὰ προσάγειν.

κολακικός. VI 163, 4.

κόλαξ. III 68, 26 coni. οἱ γόητες, οἱ πιθανῶν σοφισμάτων εὑρεταί. I 153, 19 τὸν κόλακα οὐκ ἂν τις ἑταῖρον εἴποι. I 92, 18.

ἐν ταῖς φιλίαις οἱ κόλακες ἀντὶ ἑταίρων ἐχθροί. V 320, 15 κέχρηται δὲ ... τοῖς δὲ φίλοις ὡς κόλαξι. I 215, 9 (ὁ φιλήδονος). III 18, 15 κόλακας δὲ καὶ τοὺς πρὸς ἡδονὴν λόγους ... ἀποδέχεται. V 229, 13 δυνατωτέρων (κόλακες). II 128, 16 (οἱ) ὑπὸ κολάκων (φενακιζόμενοι). II 154, 2 οἱ κόλακες αὐτῶν ἕνεκα σπουδάζουσιν. II 290, 3 τοὺς κόλακας οὐχ ὁρᾶς;

κόλασις. I 255, 4. 15 (ἡ νομοθετικὴ δύναμις) διχῇ πέφυκε τέμνεσθαι, τῇ μὲν εἰς εὐεργεσίαν κατορθούντων, τῇ δὲ εἰς κόλασιν ἁμαρτανόντων. IV 94, 4 διαφορὰ δὲ κἂν ταῖς κολάσεσιν. IV 142, 7 διανέμει δὲ τὰς κολάσεις. IV 284, 18 opp. ἔλεος. IV 94, 3 (coni. ὀργή). III 96, 16 (coni. τιμή). V 337, 17 (opp. προνομία καὶ τιμή). V 68, 21 (coni. τιμωρίαι). VI 173, 9 (opp. χάριτες). — III 124, 9 ἁμαρτημάτων. IV 157, 11 ἁμαρτανόντων. V 174, 4 κατὰ ἀνδροφόνων. IV 246, 9 πρὸς τοσαύτην ἀσέβειαν. IV 210, 18. V 14, 3 ἀσεβῶν. IV 267, 8 κατὰ τῶν ἀσεβῶν. IV 306, 23 ἀφηνιαστῶν. IV 142, 2 ἡμαρτηκότων. VI 156, 22 πονηρῶν. II 264, 2 κατὰ πονηρῶν. V 351, 6 τὰς προτεθείσας τοῖς πονηροῖς κολάσεις. — II 73, 16 (θεῷ) τὸν κολάσεως ἄξιον οὐ μετὰ τὴν δίκην, ἀλλὰ πρὸ δίκης εἰδότι. V 210, 11 sq. τὸ δὲ τοῦ κολάσεως ἄξιον νομίζεσθαι, δέος γὰρ ἐμποιοῦσιν αἱ κολάσεις. IV 301, 1 τῶν οὐδεμιᾶς ἀξίων κολάσεως. IV 97, 20 τοῖς ἀξίοις κολάσεως. IV 117, 7 εἰς ἅπαν ἀπαλλαγὴν τῆς κολάσεως. IV 29, 20 εἰς ἀποτροπὴν κολάσεως. V 201, 22 εἰς συναύξησιν ἢ μείωσιν κολάσεως. IV 156, 1 τῷ μεγέθει καὶ πλήθει τῶν ἐπαλλήλων κολάσεων μετεβάλοντο. V 184, 15 ὑπηρέταις κολάσεως. IV 239, 15. V 125, 22. 242, 25. VI 138, 3 φόβῳ κολάσεως. II 262, 11 οὐκ ἐπιζήμιον. V 277, 15 ἀνυπερθέτῳ κολάσει. IV 126, 7 κολάσεις ἐμβριθεστέρας παρείχετο ἢ διὰ λόγων ἐπιπλήξεις. II 103, 9 κολάσει χρώμενοι συνεχεῖ. I 54, 23 κολάσεις ὁρίσαι κατ' αὐτῶν τὰς προσηκούσας. V 135, 4 τοῦ συγγνώμην πρὸ κολάσεως ὁρίζοντος (θεοῦ). I 291, 8 ἡ δὲ κ. ἐπανορθώσεται. IV 307, 10 μετὰ κολάσεως οὐκ ἠξίωσε θεσπίζειν. IV 92, 21 εὐδοξίαν ὁμοῦ καὶ κόλασιν ἔοικεν ὑποσημαίνειν (ὁ χρυσοῦς κύκλος). IV 143, 20 ἡ γὰρ κ. ἑπομένη κατ' ἴχνος. IV 247, 13 βουλόμενος πάντας τοὺς ἀπὸ τοῦ ἔθνους συνεφάψασθαι τῆς κολάσεως. II 103, 12 τὸ γὰρ εἶναι δοκοῦν ἀπευκτὸν μέγιστον ἀγαθὸν ἀφραίνουσιν, ἡ κ.

κολαστήριος. II 51, 10. III 38, 21. IV 33, 16. 19. V 74, 8 (δύναμις θεοῦ). I 15, 8. 176, 18. 262, 11. VI 156, 19 (δυνάμεις). I 255, 8 (τμῆμα τῆς νομοθετικῆς δυνάμεως). II 109, 19 ὅσα πωλοδάμναις ἵππων κατεσκεύασται κολαστήρια.

κολαστής. III 224, 10 (ἔλεγχος). V 320, 20 (coni. ἀντίδικος θεός). V 326, 16 οἱ νόμοι. V 320, 5 ὁ μὲν τυφλὸς ἐπίμεμπτος. VI 130, 11 αὐτὸς γενόμενος τὰ πάντα, κατήγορος, ... δικαστής, κ. IV 144, 18 ὁ θεὸς ... τὸν αὐτὸν ἐπιστήσας κολαστήν. II 51, 5 ἐγγὺς γὰρ ὅταν ὦσιν οἱ κολασταί. V 39, 2 διὰ τοὺς ἐφέδρους κολαστάς. VI 3, 1 ἔφεδροι γὰρ καταστειχόντων κολασταὶ μυρίοι.

κολαστικός. III 38, 17 (τοῦ ὄντος δύναμις).

κόλλα. I 12, 7 cf. 45, 12 ἡ μεμετρημένη γλυκεῖα νοτὶς τῶν διεστηκότων. III 43, 17 (λόγος θεῖος). III 228, 22 κόλλῃ τινὶ φύσεως ἀλύτῳ καὶ ἀοράτῳ. II 294, 7 τίς οὖν ἡ κ.; τίς; εὐσέβεια δήπου καὶ πίστις.

κολλᾶσθαι. I 100, 10. II 294, 4.

κολοσσιαῖος. I 2, 6.

κολούειν. II 33, 17.

κόλπος. II 135, 9 (γῆς). I 40, 7 θαλάττης. V 2, 16 τῆς ποσθίας.

κομᾶν. II 76, 4.

κόμη. I 212, 2.

κομίζειν. I 128, 3 οὐκ ἂν ἰσχύσαι τὸν × ἑαυτοῦ ... ἀνδριάντα κομίσαι. II 109, 10 τὸ κομίζον. II 159, 10 τῆς κομιζούσης φύσεως. I 101, 21 οἱ κομίζοντες. I 58, 9 (αἰσθήσεις) τὰ φανέντα ἐκτὸς εἴσω κομίζουσαι. — II 2, 7 ὁπότε (ἡ φύσις) βουληθείη τὰ ἑαυτῆς χρέα κομίζεσθαι. I 198, 8 τῷ δεσπότῃ νόμος ὅταν θέλῃ τὰ ἑαυτοῦ κομίζεσθαι.

κόμμα. III 231, 14. 250, 11.

κομπαστής. V 89, 17.

κόμπος. III 84, 15.

κομψεύειν. V 146, 6.

κονίαμα. I 195, 7. II 125, 26.

κονίεσθαι. III 282, 11 πρὶν φθάσαι τὸν ἀντίπαλον κονίσασθαι; I 265, 13 ὅταν τοῖς ἀρετὴν τιμῶσιν ἐπαποδυσάμενοι κονίσωνται. II 119, 6 ἀποδυσάμενοι καὶ κονισάμενοι πάνθ' ὅσα ... ἔργα δρῶσι. I 264, 19 (ἀγωνισταὶ) μηδ' αὐτὸ μόνον κονισάμενοι. — II 307, 22 παλαίοντος γὰρ καὶ κονιομένου ... Ἰακώβ ἐστιν ὄνομα.

κονιορτός. V 367, 7.

κόνις. VI 110, 18 (λίθοι) εἰς λεπτὴν ... ἀναλύονται κόνιν. V 109, 20 ὑπὲρ τοῦ κωφὴν καὶ ἀναίσθητον κόνιν ὑβρίζειν. VI 198, 4 καταχεάμενοι πολλὴν κόνιν. II 244, 20 κόνιν καὶ χοῦν ψυχῆς προτιμήσαντες.

κοπιᾶν. I 180, 10. II 296, 14. III 200, 23.

κόπριον. III 123, 16 cf. Ἡράκλειτος.
κοπώδης. II 296, 15. III 200, 23.
κορέννυσθαι. III 283, 4 χαλεπὸν γὰρ εἰρήνης ἀκράτου γευσαμένους κωλυθῆναι κορεσθῆναι. I 138, 7 cf. 153, 23 ὅταν ἡδονῆς ἀμέτρου κορεσθῶμεν. IV 188, 1 κορεσθεὶς οὐ τρέψεται πρὸς ὕπνον. II 231, 10 μέχριπερ κορεσθέντα τῆς τῶν παρόντων ἀγαθῶν ἀφθονίας. I 147, 1 οὔτ' ἀκράτου ἀμέτρου κορεσθέντες. II 258, 14 κορεσθέντες ⟨γὰρ⟩ οἱ τοῦ παρανομεῖν ἄπληστοι. V 162, 8 κορεσθέντες ἐξύβρισαν. II 32, 13 πρὶν κορεσθέντας ἐξυβρίσαι τοὺς λαχόντας.
κόρη. 1. puella: V 168, 17 τῷ κόρης ἀστῆς ἐπιθυμοῦντι. V 28, 4 τὸν ἀρχιερέα ... ἐν γάμου κοινωνίᾳ μεταλαχεῖν, οὐκ εἰάσας ὅτι μὴ κόρην ἄγεσθαι. V 159, 19 cf. 172, 5 ὅσοι μὲν οὖν ἄγονται κόρας. V 169, 16 καὶ δι' αὐτόν ..., καὶ διὰ τὴν κόρην. VI 199, 7 κούρους καὶ κόρας, τὴν ἄκακον ἡλικίαν. IV 132, 19 αἱ μὲν κόραι νεανιεύονται. V 116, 6 εἰς δίαιταν καὶ παιδείαν τὴν ἁρμόττουσαν κόραις.
2. pupilla: I 22, 6 ἐν ὀφθαλμῷ. VI 39, 20 ὅπερ γὰρ ἐν ὀφθαλμῷ κ. ἢ ἐν ψυχῇ λογισμός. I 150, 20 μήποτε δὲ ὁμοιοῦται (ὁ λόγος) καὶ τῇ κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν κόρῃ. III 19, 4 τὰ περιοδυνῶντα τὰς κόρας. III 167, 7 αὐτὸν ... ἐνομματώσας ὀξυδερκέσι κόραις. V 204, 12 ἐν μὲν τῷ λογίζεσθαι καὶ σκοπεῖν αἱ κόραι πεπήγασι. IV 144, 23 σίνεται δὲ καὶ κόρας ὀφθαλμῶν εἰσπετόμενον.
κορικῶς. IV 132, 19.
κόριον. I 150, 15 sq. (ὁ λόγος).
κόρος. V 317, 8 cf. II 21, 15. 101, 12. IV 50, 13. 238, 15 V 162, 8. VI 136, 23 „τίκτει γὰρ κ. ὕβριν". I 96, 20 cf. 59, 13. II 105, 7. IV 203, 13 ἐξυβρίζομεν διὰ κόρον. I 114, 25 cf. V 50, 8 Ἡρακλειτείου δόξης ἑταῖρος, κόρον καὶ χρησμοσύνην ... εἰσάγων. I 104, 3. 11 ὁ δοκῶν νοῦς εὑρίσκεται πολλάκις ἄνους, ἐν τοῖς κόροις, ἐν ταῖς μέθαις, ἐν ταῖς παραφροσύναις. III 54, 6 θείων ἀγαθῶν. IV 31, 3 (ἀγαθῶν). VI 134, 11 τῆς τῶν ἀφαιρεθέντων ἀτιμίας εἰς κόρον ἀπολαύοντες. I 237, 14 εἰς κόρον κωλυθῆναι τραφῆναι. I 55, 18 (ὁ φιλήδονος) τέλος οὐ κόρον ... ποιούμενος. I 211, 8 κ. ἀπλήρωτος (παρὰ τῇ ἡδονῇ ἐστιν). I 293, 25 ταῖς ... ἡδοναῖς ἁπάσαις εἰς κόρον χρήσασθαι.
κορυβαντιᾶν. II 275, 11 ὡς ὑπὸ κατοχῆς ἐνθέου κ. καὶ πάντα ἀγνοεῖν. III 259, 5 ἡ ψυχὴ ... κορυβαντιᾷ καὶ ἐνθουσιῶσα ... III 16, 18 οἱ κατεχόμενοι καὶ κορυβαντιῶντες. I 24, 3 ὥσπερ οἱ κορυβαντιῶντες ἐνθουσιᾷ. VI 151, 2 ὥσπερ οἱ κορυβαντιῶντες ἔνθους γενόμενος. VI 49, 6 καθάπερ οἱ βακχευόμενοι καὶ κορυβαντιῶντες ἐνθουσιάζουσι.
κορυφαῖος. III 280, 2.
κορυφή. II 171, 14. III 234, 5. 276, 6.
κοσμεῖν. II 113, 18 τὰς πανταχῇ πανηγύρεις ἀγομένας φασὶ κ. I 263, 2 ἀναθήμασι κοσμεῖ τὸ ἱερόν.
κοσμεῖσθαι. II 257, 2 σπουδαζέτω κ. κατὰ τὸν ... λόγον. I 259, 8 ὅσοι ... κατὰ τὸν πατέρα κοσμοῦνται. I 19, 2 (ὁ θεοῦ λόγος) οὐ κοσμούμενος κάλλει, κόσμος δ' αὐτός. III 86, 8 τοῦ (διδασκομένου) μὲν κοσμουμένου κατὰ τὸν λέγοντα. V 361, 10 οὐδεὶς ... τῶν κοσμουμένων τοῖς νόμοις. VI 223, 10 τοῖς κοσμουμένοις κατὰ τὰ πάτρια τῶν Ἰουδαίων. I 267, 26 εἰ δέ τις τὴν μὲν ψυχὴν ἀρεταῖς ἁπάσαις κεκόσμηται. II 59, 1 (Σαμουὴλ) κατὰ τὸ ἓν ... κεκόσμηται. II 88, 13 ὅσοις ὁ τῆς ψυχῆς οἶκος ... κεκόσμηται. IV 233, 5 χρώματι διαπρεπεῖ κεκοσμημένον ἀληθείας.
κοσμικός. VI 89, 12 (κίνησις).
κόσμιος. V 175, 13 (ἄνδρες). V 25, 20 σχῆμα. — IV 72, 11 καθυποκρινομένη τὴν σώφρονα καὶ κοσμίαν. I 147, 18 τὰ σὺν λόγῳ κόσμια. — III 196, 4. V 37, 11 κοσμίως.
κοσμιότης. I 212, 16 συνείποντο δὲ αὐτῇ (sc. ἀρετῇ) ... σωφροσύνη κ. ἐγκράτεια κτλ. III 143, 13. IV 70, 10 (coni σωφροσύνη). III 117, 15 (coni. σωφροσύνη, καρτερία). III 231, 16 cf. V 164, 9 (coni. σωφροσύνη, αἰδώς). VI 138, 16 (coni. εὐπείθεια). III 121, 6 (σοφίας).
κοσμοπλαστεῖν. II 269, 22. III 38, 16.
κοσμοπλάστης. II 133, 13. III 81, 19.
κοσμοποιεῖν. I 7, 12 θεοῦ λόγον ἤδη κοσμοποιοῦντος. IV 293, 6 θεὸν ὁρῶντα καὶ κοσμοποιοῦντα. I 134, 19 ᾧ (sc. λόγῳ) καθάπερ ὀργάνῳ προσχρησάμενος (ὁ θεὸς) ἐκοσμοποίει. VI 85, 8. 11 ὑπὲρ τοῦ μηκέτι κοσμοποιῆσαι.
κοσμοποιητικός. I 6, 12. VI 156, 18 (δύναμις).
κοσμοποιία. IV 208, 18 ἡ τῶν νόμων ἐστὶ ἀρχή. I 1, 10 cf. 59, 16 ἡ δ' ἀρχὴ ... ἐστὶ θαυμασιωτάτη κοσμοποιίαν περιέχουσα. V 336, 3 sq. τὴν (ἰδέαν) μὲν περὶ κοσμοποιίας, τὴν δὲ ἱστορικήν, τὴν δὲ τρίτην νομοθετικήν. V 237, 9 cf. II 14, 13. 46, 9. III 149, 13. IV 291, 10 ἐν τῇ κοσμοποιίᾳ φησὶν (Μωυσῆς). IV 56, 22 cf. 1, 13 ἐν τῇ κοσμοποιίᾳ (int. Philonis liber de opificio mundi). III 124, 19 ἡνίκα τὰ τῆς κοσμοποιίας ἐφιλο-

σόφει. II 150, 17 οὗ χάριν καὶ τῇ κατὰ τὸν ἱερώτατον Μωυσῆν κοσμοποιίᾳ πάσῃ τὸ τοῦ θεοῦ ὄνομα ἀναλαμβάνεται. I 44, 15 ἐπιλογιζόμενος δὲ τὴν κοσμοποιίαν κεφαλαιώδει τύπῳ. I 1, 14 cf. 2, 8 τὸ ... κάλλος τῶν νοημάτων τῆς κοσμοποιίας.

κοσμοποιός. V 345, 16 (δημιουργός). II 144, 1 (θεοῦ δυνάμεις). V 149, 16 (θεός). — I 2, 15. II 159, 16. III 145, 24. IV 184, 18. 231, 17 (ὁ κ.)

κοσμοπολίτης I 1, 12 (νόμιμος ἀνήρ). I 50, 3 (ἀρχηγέτης, πρῶτος ἄνθρωπος). IV 158, 3 ὁ δὲ σπουδαῖος ἄνθρωπος. II 279, 24 ὁ κ. σοφός. II 249, 12 (ὁ ἀστεῖος) τρόπος, ὄνομα Μωυσῆς. V 97, 17 (αἱ ψυχαί). — I 50, 10 συνέβαινε τῷ κοσμοπολίτῃ χρῆσθαι πολιτείᾳ ᾗ καὶ σύμπας ὁ κόσμος. II 53, 25 οἵτινες οὐκ ἠξίωσαν πολιτείας τῆς παρὰ τῷ κόσμῳ τυχεῖν καὶ κοσμοπολῖται γενέσθαι.

κοσμοπολῖτις. III 256, 15 ψυχαί.

κόσμος. I. ornatus: III 226, 23 ἐσθὴς ... σώματι κ. ἡ ἀμπεχόνη. I 49, 3 (ὁ θεοῦ λόγος) οὐ κοσμούμενος, κ. δ' αὐτός. I 212, 2 πέταλα δὲ οἷον κόμας σκέπην ἐν ταὐτῷ καὶ κόσμον. IV 93, 3. 5 (περιαυχένιος). IV 196, 5 (χρυσοῦς). — III 199, 26 ἀνθρώπων. II 289, 5 τοῦ βίου. III 227, 20 cf. 228, 13 πρὸς ὅλου τοῦ βίου κόσμον (ἀνθρώπῳ λόγος ἐδόθη). II 287, 13 (γυναικῶν). V 271, 17 τὴν γυναῖκα ἀσκήσας τοῖς ἁρμόττουσι κόσμοις. I 210, 10. II 37, 2 (γυναικεῖος). I 20, 10 γῆς δὲ καὶ οὐρανοῦ διακοσμηθέντων τοῖς προσήκουσι κόσμοις. III 265, 28 cf. 179, 22 ὁρμίσκος αὐτῆς (sc. Θάμαρ) ὁ κ. VI 209, 15 τῶν ἱερέων. IV 234, 8 τὸν προσήκοντα ἱεροῖς καὶ ἱερωμένοις κόσμον. VI 147, 18 οἰκίας. IV 299, 1 οἰκοδομημάτων. III 176, 8 τοῦ λογισμοῦ ποίμνην, ἀσφάλειαν καὶ κόσμον περιφέρουσαν ἐν ταὐτῷ. II 287, 15 σώματος. I 212, 14 φρονήσεως καὶ ἀρετῆς. I 195, 6 τῆς ψυχῆς. — IV 257, 13 περιτιθέναι τὸν κλῆρον ὡσανεὶ κόσμον ἔξωθεν. II 125, 26 (ἄψυχος). II 308, 19 κόσμου καὶ τιμῆς (ἄξιος). I 194, 7 μηδενὸς τῶν εἰς κόσμον ὀλιγωροῦντες. VI 183, 25 εἰς πολυτελέστατον κόσμον. V 33, 8 cf. VI 23, 18 μετὰ κόσμου τοῦ προσήκοντος. VI 90, 16 νόθῳ κόσμῳ. I 17, 13 παγκάλῳ καὶ θεοειδεστάτῳ κόσμῳ. III 95, 10 ὦ θεοπρεποῦς κόσμου.

II. ordo: V 353, 8 περὶ τὸ ἱερόν. IV 274, 20 τόν τε πρῶτον κόσμον, ὃς μονάδι μόνῃ μετρεῖται. V 264, 18 ὅσα δὲ τάξιν ἔχει τὴν προσήκουσαν, ἰσότης ἀπειργάσατο, ἥτις ἐν μὲν τῇ τοῦ παντὸς οὐσίᾳ ... κ, ἐστίν. I 10, 12. III 47, 10. 256, 10. V 258, 11. VI 89, 18. 90, 1 cf. 83, 10 (κ., i. e. mundus aut ordo opp. ἀκοσμία). II 264, 25 μῖξις ... οὐκ ἐν κόσμῳ παράθεσις. II 166, 15. III 267, 4. 281, 9. V 40, 2. 102, 3. VI 63, 18. 66, 3. 68, 6. 137, 6 ἐν κόσμῳ. (i. e. in ordine).

III. mundus, universum: 1. definitio: II 260. 6 μήτε πῦρ μήτε γῆν μήτε τι τῶν τεττάρων ... κόσμον εἶναι, τὴν δὲ τῶν στοιχείων εἰς ταὐτὸ σύνοδόν τε καὶ κρᾶσιν. VI 73, 7 λέγεται τοίνυν ὁ κ. καθ' ἓν μὲν σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἄστρων κατὰ περιοχὴν ⟨καὶ⟩ γῆς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς ζῴων καὶ φυτῶν, καθ' ἕτερον δὲ μόνος οὐρανός. Itaque κ. et οὐρανὸς modo coniunguntur modo distinguuntur: I 17, 6. 114, 11. 191, 25. 272, 21. II 295, 4. III 99, 15. IV 14, 6. 203, 18. 212, 14. 244, 23. V 11, 13. 81, 18. 86, 14. 286, 10. VI 47, 18 (κ. coni. οὐρανός). IV 36, 21 cf. V 345, 13. VI 151, 4 (ὁ οὐρανός), ὃς ἀληθείᾳ κ. ἐν κόσμῳ δεδημιούργηται. IV 245, 15 ἐν γὰρ κόσμῳ βασίλειον ἱερώτατον οὐρανός V 202, 15 τὴν ἱεροπρεπεστάτην οὐρανοῦ στρατιάν, κόσμον ἐν κόσμῳ. III 212, 1. 6 οὐρανὸς μὲν ἐν κόσμῳ ... νοῦς δὲ ἐν ἀνθρώπῳ III 52, 20 ὃ ... ἐν ἀνθρώπῳ ψυχή, τοῦτο οὐρανὸς ἐν κόσμῳ. III 68, 21 πηδαλιουχεῖ γὰρ τὸ κοινὸν τοῦ κόσμου σκάφος, ᾧ τὰ πάντα ἐμπλεῖ, καὶ τὸ πτηνὸν ἅρμα, τὸν σύμπαντα οὐρανόν, ἡνιοχεῖ. V 72, 19 cf. I 176, 15. 216, 10. II 60, 9. 184, 4. III 230, 2. V 71, 17 ὅσα κατὰ τὸν κόσμον ἐστί ..., ἥλιος ἢ σελήνη ἢ τὸ πλῆθος τῶν ἄλλων ἀστέρων ἢ ὁ σύμπας οὐρανός.

2. κόσμος νοητός et αἰσθητός. I 5, 2 βουληθεὶς τὸν ὁρατὸν κόσμον τουτονὶ δημιουργῆσαι προεξετύπου τὸν νοητόν. I 8, 1 σύμπας οὗτος ὁ αἰσθητὸς κ. ... μίμημα θείας ... εἰκόνος. I 8, 3 ἡ ἀρχέτυπος σφραγίς, ὃν φαμεν νοητὸν εἶναι κόσμον. VI 77, 12 ἔργον δὲ καὶ ἔγγονον τουτονὶ τὸν κόσμον, ἀπ' ἀρχετύπου ⟨καὶ⟩ νοητοῦ παραδείγματος μίμημα αἰσθητόν. II 262, 13. 15 cf. IV 230, 2 διὰ τούτων τῶν δυνάμεων ὁ ἀσώματος καὶ νοητὸς ἐπάγη κ., τὸ τοῦ φαινομένου τοῦδε ἀρχέτυπον. I 6. 5 ἐξ ὧν (sc. τύπων) κόσμον νοητὸν συστησάμενος ἀπετέλει. I 6, 9 cf. 5, 7 ὁ ἐκ τῶν ἰδεῶν κ. I 18, 12 πρὸς δὲ τὴν τοῦ νοητοῦ φωτὸς ἰδέαν ἐκείνην ἀπιδών, ἣ λέλεκται κατὰ τὸν ἀσώματον κόσμον. II 288, 20 ἰδέα ... τῶν ἰδεῶν, καθ' ἣν ὁ θεὸς ἐτύπωσε τὸν κόσμον. III 18, 3 αἰσθητῶν μὲν οὖν φύσεων ὁ κ. οὗτος, ἀοράτων δ' ὡς ἀληθῶς ὁ νοητὸς τὸ πάνθειόν ἐστιν. I 4, 21

(ἡ πρώτη ἡμέρα) περιέχει γὰρ τὸν νοητὸν κόσμον ἐξαίρετον. V 344, 9 τὸν νοητὸν κόσμον ἀνέφηνεν ἡνιοχούμενον. III 26, 5 sqq. νῷ γὰρ ὁ θεὸς καταλαμβάνειν τὸν μὲν νοητὸν κόσμον δι' ἑαυτοῦ, τὸν δὲ ὁρατὸν δι' αἰσθήσεως ἐφῆκεν. III 245, 8. 11 ὁ νοητὸς ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ κ. ἐνοήθη, πύλη τις ὢν ἐκείνου. V 73. 11 ὅ τε ὁρατὸς καὶ ὁ ἀόρατος καὶ ἀσώματος, τὸ παράδειγμα τοῦ ὁρατοῦ οὐρανοῦ. II 53, 26 τὸ δὲ αἰσθητὸν πᾶν ὑπερκύψαντες εἰς τὸν νοητὸν κόσμον μετανέστησαν. III 96, 1 ὁ μὲν δὴ νοητὸς οἶκος οὗτος, αἰσθητὸς δ' ὁ κ. ἐστίν. II 247, 19 (ὁ αἰσθητός, ὑποπόδιον θεοῦ). III 202, 25 αἰὼν δὲ ἀναγράφεται τοῦ νοητοῦ βίος κόσμου, ὡς αἰσθητοῦ χρόνος. I 61, 7 κ. δὲ νοῦ μὲν τὰ ἀσώματα καὶ νοητὰ πάντα, αἰσθήσεως δὲ τὰ ἐνσώματα καὶ συνόλως αἰσθητά. III 245, 2 κόσμον νοητὸν οὐκ ἔνεστιν ἄλλως καταλαβεῖν ὅτι μὴ κατὰ τὴν τοῦ αἰσθητοῦ ... μετάβασιν. III 76, 13 ὥστ' ἀκριβωθῆναί τι τῶν κατὰ τὸν αἰσθητὸν κόσμον. II 226, 12 τοῦ αἰσθητοῦ ... δεσπότης καὶ εὐεργέτης — τοῦ δὲ νοητοῦ ἀγαθοῦ σωτὴρ καὶ εὐεργέτης. II 63, 6 cf. 176, 7 ὁ ... κ. οὗτος νεώτερος υἱὸς θεοῦ, ἅτε αἰσθητὸς ὤν. I 7, 12 οὐδὲν ἂν ἕτερον εἴποι τὸν νοητὸν κόσμον εἶναι ἢ θεοῦ λόγον ἤδη κοσμοποιοῦντος. I 11, 4. 5 ὁ ... ἀσώματος κ. ἤδη πέρας εἶχεν ἱδρυθεὶς ἐν τῷ θείῳ λόγῳ. III 164, 11 ψυχῆς ... τοῖς ἔξω πρὸς τὸν αἰσθητὸν κόσμον καὶ βίον καθαρευούσης. III 31, 18 στοιχεῖα αἰσθητὰ αἰσθητοῦ κόσμου. III 29, 20 ἐπὶ τὸν αἰσθητὸν κόσμον.

3. de opificio mundi: I 3, 18. 59, 25. V 4, 1. VI 77, 7 (γενητός). VI 90, 6. 95, 5 εἰ γέγονεν ὁ κ. III 112, 12 cf. IV 37, 15 γέγονέ τε γὰρ ὁ κ. καὶ πάντως ὑπ' αἰτίου τινὸς γέγονεν. II 294, 25. III 28, 22. 161, 24. IV 1, 5. 210, 17. 263, 13. V 50, 21. 122, 17. 124, 21 (γένεσις). V 252, 3 γενέσεί τε καὶ διοίκησις. I 31, 12. IV 169, 19. 249, 1. 7. V 41, 17. 101, 11. 104, 4 (γενέθλιος). II 79, 18 τίς αἰτία γενέσεως κόσμου. II 250, 26 οὔποτε γενέσεως ἔλαβεν ἀρχήν. V 122, 11 (ἡ ἀρχὴ ἐκείνη), καθ' ἣν ὅδε ὁ κ. ἐδημιουργεῖτο. I 4, 1 cf. IV 291, 11 ἐξ δὲ ἡμέραις δημιουργηθῆναί φησι τὸν κόσμον. I 61, 12 εὔηθες πάνυ τὸ οἴεσθαι ἓξ ἡμέραις ἢ καθόλου χρόνῳ γεγονέναι τὸν κόσμον. IV 292, 4, 11 ἐν ἑξαήμερον αὐταρκέστατον, ἐν ᾧ τὸν κόσμον ἐδημιούργει. IV 263, 14 ἤρξατο γὰρ καὶ τὸν κόσμον ἑξάδος τῇ πρώτῃ δημιουργεῖν. V 101, 6 ἑξάδι μὲν τὴν γένεσιν τῶν τοῦ κόσμου μερῶν ἀναθείς, ἑβδομάδι δὲ τὴν τελείωσιν. IV 291, 22 (τελείωσις). I 31, 8 ἐπεὶ δ' ὁ κ. ἐτελειώθη. I 45, 5 (τὰ στοιχεῖα), ἐξ ὧν ὁ κ. ἐδημιουργήθη. VI 103, 19 ὁ κ. ἐκ σπέρματος συνιστάμενος. IV 215, 9 (ἡ γῆ) μετὰ τοῦ κόσμου παντὸς ἐκτίζετο. I 26, 4 (ὁ ἄνθρωπος) εἰς τὸν κόσμον εἰσελθών. V 124, 22 τοὺς δὲ παλαιοτάτους γηγενεῖς ... χρήσασθαι ταῖς τοῦ κόσμου δωρεαῖς. I 25, 24 ὕστατόν ἐστιν ἄνθρωπος τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως.

4. mundus est unus et perfectus: I 60, 12 cf. II 262, 6. III 39, 9 (ὁ θεὸς) πεποίηκε τὸν κόσμον καὶ πεποίηκεν ἕνα. III 39, 9. IV 280, 8. V 141, 20. 334, 1 μοναρχεῖται. I 52, 25 ὡμοιοῦτο (ὁ ἄνθρωπος) κατὰ τὴν μόνωσιν κόσμῳ καὶ θεῷ. IV 37, 12 πότερον εἷς ἢ πλείονές εἰσι κόσμοι. I 60, 4 cf. VI 75, 8 οἱ πλείους ὑπολαμβάνοντες εἶναι κόσμοι. — VI 88, 14 sqq. τέλειος. I 4, 11 (τελειότατος) τῶν γεγονότων. IV 1, 12 τελειότατον δὲ καὶ πληρέστατον. V 9, 16 τεχνικώτατον δὲ καὶ ἐπιστημονικώτατον. I 3, 4. II 247, 17. IV 263, 17 τὸ τελειότατον ἔργον. III 45, 23 τὸ πρεσβύτατον καὶ τελειότατον ἔργον ἅγιον. IV 18, 16 τὸ κάλλιστον καὶ μέγιστον καὶ τελεώτατον ἔργον. VI 72, 5 οὔτε γὰρ ἐν αἰσθητοῖς παντελέστερόν τι τοῦ κόσμου. IV 20, 13 μεῖζον οὐδὲν τοῦ κόσμου.

5. quaeritur utrum mundus aeternus an interiturus sit: VI 72—119, 4 Περὶ ἀφθαρσίας κόσμου. VI 72, 4 cf. 97, 2. 119, 3 (ὁ) ὑπὲρ ἀφθαρσίας τοῦ κόσμου (λόγος). VI 81, 15 τοῦτο ... παρὰ Πλάτωνος πρὸς τὴν ἀφθαρσίαν τοῦ κόσμου μαρτύριον. VI 75, 2 τῶν μὲν ἀΐδιον τὸν κόσμον φαμένων, ἀγένητόν τε καὶ ἀνώλεθρον, τῶν δὲ ἐξ ἐναντίας γενητόν τε καὶ φθαρτόν. VI 90, 5 (ἀϊδιότης). VI 75, 14. 90, 9. 95, 2. 107, 7. 108, 9. 112, 20. 113, 9 (ἀΐδιος). IV 226, 4 συνδιαιωνίζον ... τῷ παντὶ κόσμῳ. V 19, 23 αἱ πρόσοδοι τοῦ ἱεροῦ ... συνδιαιωνίζουσαι παντὶ τῷ κόσμῳ. II 208, 23 (ἀγένητος). VI 76, 4. 15. 94, 16 (ἀγένητος καὶ ἄφθαρτος). VI 73, 3 cf. 84, 5 εἰ ἄφθαρτος ὁ κ. VI 96, 14. 15 εἰ δ' ἡ τοῦ κόσμου φύσις ἀγένητός τε καὶ ἄφθαρτος, δῆλον ὅτι καὶ ὁ κ. VI 80, 19 ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἐκτὸς φθαρησόμενος ἐδείχθη ὁ κ VI 97, 11 οὐδεμίαν φθοροποιὸν αἰτίαν εὑρεῖν ἐστιν ..., ἢ τὸν κόσμον ἀνελεῖ. VI 95, 1 αἴτιος δ' ὁ κ. αὐτῷ τοῦ ὑπάρχειν. VI 78, 2. 9. 11 γενητὸν καὶ ἄφθαρτον οἰόμενοι τὸν κόσμον. VI 97, 8 εἰ ... γενητὸς καὶ φθαρτὸς ὁ κ.

VI 84,20 φθορὰν ὁ κ. οὐ δέξεται. VI 88,19 sqq. ὁ μὲν κ. οὐκ ἔφθαρται ὁ τὸ σῶμα ἀφαιρεθείς. VI 75, 7. 108, 10. 115, 2 (γένεσις καὶ φθορά). VI 110,13 cf. 112,17 τοῦ δὲ κόσμου πάντα τὰ μέρη φθαρτά ἐστι, φθαρτὸς ἄρα ὁ κ. ἐστίν. VI 113,5 ἐξ ὧν τὸ φθαρτὸν εἶναι τὸν κόσμον δῆλόν ἐστιν. VI 117, 5 cf. 96, 6 ἐνδέχεσθαι τὸν κόσμον φθοράν. VI 98,3 cf. 116,14 τὸν κόσμον φθείρεσθαι φάναι. VI 79,16 εἰ δὲ φθείρεται ὁ κ. VI 74,13 εἰ ὁ κ. εἰς τὸ μὴ ὂν φθείρεται. VI 105,9 φθειρόμενος ὁ κ. VI 81,3 τὸν κόσμον ἄνοσον εἶναι καὶ μὴ φθαρησόμενον. VI 85,7 τίνος ἕνεκα τὸν κόσμον φθερεῖ ὁ θεός; IV 11,10 πάντα γὰρ τὰ τοῦ κόσμου μέρη ... ἐκινήθη παρὰ φύσιν, ὡς ἂν βαρεῖαν καὶ θανατώδη νόσον νοσήσαντα IV 10,22 τὸν κόσμον ἀκρωτηριασθέντα μεγάλῳ τμήματι τὸν παντελῆ καὶ ὁλόκληρον ... λελωβῆσθαι δοκεῖν. VI 99,22 εἰ κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν οὖν τὸν κόσμον ἀναλύεσθαι φαῖμεν. VI 100,16 μετὰ τὴν ἐκπύρωσιν, ἐπειδὰν ὁ νέος κ. μέλλῃ δημιουργεῖσθαι. VI 100,9 οὐ τοίνυν ἐκπυροῦται ὁ κ. VI 104,1 cf. 100,20 ὁ κ. ὁ πυρωθείς. VI 105,24 οὐδεὶς ἐξαιροῦσθαι ἢ ἐξυδατοῦσθαι ἢ ἀπογεοῦσθαι τὸν κόσμον εἶπεν. VI 87,10 οἵ γε τὰς ἐκπυρώσεις καὶ τὰς παλιγγενεσίας εἰσηγούμενοι τοῦ κόσμου. VI 99,12 μὴ μόνον φθορὰν τοῦ κόσμου κατηγορεῖν ἀλλὰ καὶ παλιγγενεσίαν ἀναιρεῖν. VI 101,13 ὥστ' ἀμήχανον παλιγγενεσίαν τὸν κόσμον λαβεῖν. VI 103,7 ὁ κατὰ τὴν παλιγγενεσίαν ἀποτελούμενος κ. VI 75,13 ἀναγέννησιν κόσμου συνίστασθαι. VI 107,17 τὸ ἀφαιρεθὲν πάλιν κ. ἔσται. VI 117. 13 νέον τὸν κόσμον ἀποφανεῖ κομιδῇ μόλις πρὸ χιλίων παγέντα ἐνιαυτῶν. VI 95,8 τὸν δὲ κόσμον εἴ τις νομίζει χρήσασθαί ποτε ταῖς τοιαύταις μεταβολαῖς. III 294,1 sq. δῆλος ὁ κ., ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχων — ὁπότε δὲ ὁ κ. ἀρρεπής ... VI 107,14 sq. προστίθεσθαί τι τῷ κόσμῳ ἀναίρεσιν. VI 95,19 νόσον, γῆρας, ἔνδειαν, ὧν οὐδεμιᾷ τὸν κόσμον ἀλωτὸν εἶναι. — I 62,1 sq. οὐκ ἐν χρόνῳ γέγονε κ., ἀλλὰ διὰ κόσμου συνέστη χρόνος. I 8,7 χρόνος γὰρ οὐκ ἦν πρὸ κόσμου. I 90,19 sq. πᾶς γὰρ ἀριθμὸς νεώτερος κόσμου, ὡς καὶ χρόνος, ὁ δὲ θεὸς πρεσβύτερος κόσμου. III 10,1 (τὸ ἀρετῆς φέγγος) ἰσοχρόνιον γενήσεται κόσμῳ. I 8,10 τὸν χρόνον ἢ ἰσήλικα κόσμου γεγονέναι ἢ νεώτερον ἐκείνου. I 228,19 αὐτὸς (sc. ὁ χρόνος) γινομένῳ τῷ κόσμῳ συνυφίστατο. VI 89,2-12 εἰ γὰρ ἀγένητος ὁ χρόνος, ἐξ ἀνάγκης καὶ ὁ κ. ἀγένητος. II 63,4 πατὴρ δὲ χρόνου κ. VI 89,7. 16 cf. I 8,8 ὁρίζεσθαι χρόνον διάστημα τῆς τοῦ κόσμου κινήσεως.

6. mundus est ζῷον, φυτόν, animam habet: VI 102,5 οὐκοῦν ὁ κ. ἢ φυτὸν ... ἢ ζῷον. II 143,13 τὸ μέγιστον ... φυτόν. II 133,11 φυτὸν ... περιέχον ἐν ἑαυτῷ τὰ ἐν μέρει φυτὰ ἅμα. II 161,6 τὸ παμφορώτατον φυτῶν. II 43,10 ὅλον δι' ὅλων τὸν κόσμον ἐψυχῶσθαι. II 303,23. VI 88,16. 20. 99,6 (ἡ τοῦ κόσμου ψυχή). VI 87,16 τῇ προνοίᾳ — ψυχὴ δ' ἐστὶ τοῦ κόσμου.

7. in mundo sunt ἁρμονία, συμφωνία, ἀναλογία: V 122,6 κατὰ ... τὴν τοῦ κόσμου παντὸς ἁρμονίαν. II 240,14 ἵνα τὸ τοῦ παντὸς ὄργανον, ὁ κ. πᾶς, ταῖς ἁρμονίαις μουσικῶς μελῳδῆται. V 117,1 ἐν ἁρμονίᾳ καὶ συμφωνίᾳ, καθ' ἣν διοικεῖται σύμπας ὁ κ. V 23,17 τὴν δ' ἁρμονίαν καὶ συμφωνίαν καὶ συνήχησιν τῶν τοῦ κόσμου μερῶν οἱ κώδωνες ἐμφαίνουσιν. VI 83,14 τάξιν ἐναρμόνιον τὰ τοῦ κόσμου μέρη πάντα εἴληχεν. III 263,24 ἀναγκαῖον καὶ τὰς μελῳδίας καὶ συμφωνίας διακρίνεσθαι, τὴν μὲν συνημμένην ἀπονέμοντας τῷ συνημμένῳ καὶ ἐκ διαφερόντων ἁρμοσθέντι κόσμῳ. III 35,15. 17 ἀναλογίᾳ δὲ καὶ ὁ κ. ἅπας κραθείς.

8. κ., quomodo referatur ad deum: II 303,11 τὸν φαινόμενον τοῦτον κόσμον ἐν τοῖς οὖσιν ὑπετόπησαν εἶναι μόνον, ἢ θεὸν ὄντα αὐτὸν ἢ ἐν αὐτῷ θεὸν περιέχοντα. III 22,17 cf. 81,24. IV 17,7 θεὸν ὑπολαμβάνειν τὸν κόσμον εἶναι. II 306,14 cf. IV 21,13 ὑπολαβεῖν τὸν κόσμον θεὸν τὸν πρῶτον εἶναι. IV 18,21 ὁ κ. οὐκ ἔστιν ὁ πρῶτος θεός. VI 107,3 cf. IV 284,1 θεῖον δέ τι ⟨διὰ τὸ⟩ μέγεθος ὁ κ. καὶ οἶκος θεῶν αἰσθητῶν. V 331,15 οἳ τοὺς ἀστέρας θεοὺς νομίζουσι καὶ τὸν σύμπαντα οὐρανόν τε καὶ κόσμον. — III 23,5 cf. 81,19 ἀπὸ τοῦ κόσμου πρὸς τὸν ποιητὴν καὶ πατέρα αὐτοῦ. III 145,23 ὑπερκύψας ἅπαντα τὸν κόσμον ζητεῖ περὶ τοῦ κοσμοποιοῦ. V 10,22 τοῦ μὲν εἶναί σε καὶ ὑπάρχειν διδάσκαλος καὶ ὑφηγητής μοι γέγονεν ὧδε ὁ κ. II 70,16 οὐδ' ὡς οὐρανὸς οὐδ' ὡς κ. (ὁ θεός ἐστιν). II 79,8 σύμπαντα τὸν κόσμον τοῦτον (sc. θεοῦ) λαχεῖν. II 54,10 cf. 226,7.9. IV 277,7. 296,16 ὁ τοῦ κόσμου θεός. — II 138,12 παραμειψάμενα . . . παντὸς τοῦ κόσμου τοὺς ὅρους ἐπείγεται πρὸς τὸν ἀγένητον. IV 303,11 cf. V 332,12 ἓν αἴτιον τοῦ κόσμου καὶ ἡγεμὼν καὶ βασιλεὺς εἷς. VI 75,10 οἱ δὲ Στωικοὶ κόσμον μὲν ἕνα, γενέσεως δ' αὐτοῦ θεὸν αἴτιον.

IV 19, 11 ἔγνω τὸν κόσμον ... πρυτανευόμενον ὑπ' αἰτίου τοῦ πεποιηκότος. III 53, 11 τὸ θεῖον ... ἅπαντι τῷ κόσμῳ γέγονεν αἴτιον μίξεως. III 162, 3 (ἀρχιτέκτων), οὗ καὶ σύμπας ὁ κ. ἔλαχε. III 304, 22 τὸν δὲ κόσμον οὐ διὰ τὴν τοῦ βασιλεύοντος θεοῦ προήγησιν εὐδαιμονίας τῆς ἄκρας πεπληρῶσθαι; I 198, 12 τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τοῦ γεννήσαντος ἔργα τε εἶναι καὶ κτήματα. I 270, 26 ἐὰν δὲ ... πατέρα μὲν τὸν γεννήσαντα ⟨τὸν⟩ κόσμον ... τιμῆς ἀξιώσῃς. V 135, 16 (ὁ γεννητής, πατήρ, σωτὴρ τοῦ τε κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ θεός). V 126, 9 cf. III 160, 6. I 196, 26 ὁ ... τοῦ σύμπαντος κόσμου δημιουργός. VI 85, 15 εἰ ... χείρων ὁ κ., χείρων καὶ ὁ δημιουργός. I 293, 10 τὸν δημιουργὸν ὅλας δι' ὅλων τὰς τέτταρας ἀρχὰς εἰς τὴν τοῦ κόσμου σύστασιν ἀναλώσαντα. IV 262, 18 οὐκ ἀφ' οὗ μόνον ἐδημιουργήθη ὁ κ. I 205, 11 sq. δι' οὗ καὶ ὁ σύμπας κ. ἐδημιουργεῖτο. I 218, 13 (ὁ θεὸς) τὸν τοσοῦτον κόσμον ἄνευ πόνων πάλαι μὲν εἰργάζετο. VI 177, 8 πρὸς τὸν τοῦ κόσμου παντὸς εὐεργέτην. I 218, 11 cf. IV 187, 20 ὁ ... τοῦ σύμπαντος ἡγεμὼν οὐρανοῦ τε καὶ κόσμου. III 305, 16 cf. IV 17, 12 ὁ γὰρ ἐπιβεβηκὼς ἡνίοχος ὡς ἅρματι πτηνῷ τῷδε τῷ κόσμῳ. IV 282, 16 ὃς ἅπαντα τὸν κόσμον ἡνιοχῶν. I 2, 12 τινὲς γὰρ τὸν κόσμον μᾶλλον ἢ τὸν κοσμοποιὸν θαυμάσαντες. II 159, 16 ὅ τε κοσμοποιὸς καὶ ὁ κ. γεραίρηται. IV 231, 18 εἰ καὶ μὴ τοῦ κοσμεποιοῦ δυνατόν, ἀλλὰ τοῦ γε κόσμου διηνεκῶς ἄξιον εἶναι πειρᾶσθαι. II 247, 21 ἐπιβέβηκεν ὁ κυβερνήτης θεός. III 237, 3 ὃν ὁ κ. ἅπας, καὶ σὺ οἰκοδεσπότην σχήσεις. IV 231, 14 cf. 256, 2. 299, 4. V 24, 7 (ὁ τοῦ κόσμου πατήρ). IV 289, 15 (ὁ πατὴρ καὶ ἡγεμὼν τοῦ κόσμου). III 45, 27. IV 211, 15. VI 176, 19 (ὁ πατὴρ καὶ ποιητὴς τοῦ κόσμου). II 63, 1 ὁ δὲ θεὸς πατὴρ καὶ τεχνίτης καὶ ἐπίτροπος τῶν ἐν οὐρανῷ τε καὶ κόσμῳ. V 336, 8 ὁ ποιητὴς εἰργάσατο τὸν κόσμον. II 158, 19 τὸν σύμπαντα κόσμον ὁ ποιητὴς ἐτελεσφόρησεν. III 31, 14 τὸν κόσμον ἐδημιούργει (ὁ τεχνίτης). — VI 99, 6 ψυχὴ δὲ τοῦ κόσμου ... ὁ θεός. II 4, 4 (ὁ θεὸς) πεπλήρωκε τὸν κόσμον ἑαυτοῦ. III 238, 16 (ὁ θεὸς) τὸν γὰρ κόσμον ἅπαντα ἐξάψας ἑαυτοῦ. III 164, 19 sq. πρὸ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως ἱκανὸς ἦν αὐτὸς ἑαυτῷ ὁ θεὸς καὶ μετὰ τὴν τοῦ κόσμου γένεσιν ὁ αὐτὸς ἔμενεν. IV 60, 1 οὐρανὸς μὲν ἐν κόσμῳ, θεὸς δ' ἐν οὐρανῷ. II 294, 1 θεοῦ δὲ εἰ καὶ σύμπας ὁ κ. (ὄχημα). II 2, 2 cf. 143, 22. III 244, 22. 24 θεοῦ δὲ οἶκος αἰσθητὸς ... ὅδε ὁ κ. III 256, 14 πᾶς ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ κ. ἀνάθημα θεοῦ. II 158, 13 cf. III 251, 13. 17. V 17, 3 σύμπας ὁ κ. ἱερὸν ἀξιόχρεων (θεοῦ) I 72, 4 θεοῦ γὰρ οὐδὲ ὁ σύμπας κ. ἄξιον ἂν εἴη χωρίον καὶ ἐνδιαίτημα. II 140, 11 αὐταρκέστατον ἐνδιαίτημα ... θεῷ. II 159, 1 (τῶν τοῦ θεοῦ ἔργων) προσθήκης οὐδεμιᾶς ἔξωθεν εἰς κόσμον δεομένων. II 106, 5 ὁ κ. ἅπας, ἡ μεγίστη καὶ τελεωτάτη τοῦ ὄντος θεοῦ ποίμνη. III 250, 6 cf. 249, 6 τὸ τοῦ θεοῦ καλὸν ποίκιλμα, ὅδε ὁ κ. III 180, 17 θεοῦ καρπός. IV 168, 16 θεῷ ... ὁ σύμπας κ. ὑποβέβληται. VI 98, 21 ἀέρι καὶ τοῖς ⟨ἄλλοις⟩ μέρεσι τοῦ κόσμου παριστάμενος (ὁ θεός). I 90, 8 οὔτε κόσμου γενομένου συντάττεταί τι αὐτῷ (sc. θεῷ). III 152, 23 (ὁ θεὸς) τὸν γὰρ σύμπαντα τοῦτον κόσμον ὤμβρησε. V 238, 25 εὐαρεστείτω γάρ τις θεῷ, κόσμῳ, φύσει, νόμοις. VI 142, 21 τὰ μέρη τοῦ παντὸς καὶ σύμπαντα τὸν κόσμον ... παρακαλέσοντες εἰς εὐχαριστίαν τὴν σήν. I 130, 4 δωρεὰ γὰρ καὶ εὐεργεσία καὶ χάρισμα θεοῦ τὰ πάντα ὅσα ἐν κόσμῳ καὶ αὐτὸς ὁ κ. ἐστίν. II 193, 12 τὸ μέγα δῶρον θεοῦ. II 176, 15 ὁ κ. ... οἷα βραχεῖα δεξαμενὴ μεγάλης ἐπιρροούσης τῶν τοῦ θεοῦ χαρίτων πηγῆς. II 79, 14 κεχάρισται δὲ ὁ θεὸς ... κόσμον δὲ κόσμῳ καὶ τὰ μέρη ἑαυτοῖς τε καὶ ἀλλήλοις. I 242, 4 οὐ σὺ μόνος ἀλλὰ καὶ ὅδε ὁ κ. (θεοῦ κτήματα). II 105, 21 τοῦτο μέντοι τὸ ἄσμα παντὶ φιλοθέῳ μελετᾶν ἐμπρεπές, τῷ δὲ δὴ κόσμῳ καὶ διαφερόντως. V 142, 2 ὅπερ ... θεὸς πρὸς κόσμον, τοῦτο πρὸς τέκνα γονεῖς. III 164, 17 διανοίας ... κόσμου καὶ θεοῦ μεθορίου. I 60, 6 προνοεῖ τοῦ κόσμου ὁ θεός. V 341, 1 τοὺς ἀπρονόητον εἶναι τὸν κόσμον λέγοντας. IV 287, 13 (ὁ ὄντως ὤν), ἀφ' οὗ τρόπον πηγῆς ἄρδεται τῷ κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν αὐτῷ τὰ ἐπὶ μέρους ἀγαθά. IV 146, 8 χεῖρα γὰρ θεοῦ ... ὑποστῆναι ἂν ... οὐδὲ τὸν σύμπαντα κόσμον.

9. κ., quomodo referatur ad λόγον, νοῦν, σοφίαν, δυνάμεις. I 151, 30 ὁ λόγος δὲ τοῦ θεοῦ ὑπεράνω παντός ἐστι τοῦ κόσμου. V 21, 10 λόγος δ' ἐστὶν εἰκὼν θεοῦ, δι' οὗ σύμπας ὁ κ. ἐδημιουργεῖτο. III 266, 5 τὸν ὅλον ἐσφράγισε κόσμον εἰκόνι καὶ ἰδέᾳ, τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ. II 69, 18 ᾧ (sc. λόγῳ) καὶ τὸν κόσμον εἰργάζετο. II 247, 14. 17 τὴν γοῦν εἰκόνα αὐτοῦ, τὸν ἱερώτατον λόγον,

μεθ' ὃν καὶ τὸ ἐν αἰσθητοῖς τελειότατον ἔργον, τόνδε τὸν κόσμον. III 130,7 καθ' ἣν (sc. δύναμιν) ὁ ποιῶν λόγῳ τὸν κόσμον ἐδημιούργησε. III 132,19 ὁ τοῦ ἡγεμόνος λόγος καὶ ἡ ποιητικὴ καὶ βασιλικὴ δύναμις αὐτοῦ· τούτων γὰρ ὅ τε οὐρανὸς καὶ σύμπας ὁ κ. ἐπικοινωνεῖ. II 135,3 οὐδὲν τῶν ἐν ὕλαις κραταιὸν οὕτως, ὡς τὸν κόσμον ἀχθοφορεῖν ἰσχῦσαι, λόγος δὲ ὁ ἀΐδιος θεοῦ. I 135,17 ὡς ..., καταλαμβάνειν καὶ τὴν σκιὰν αὐτοῦ (sc. θεοῦ), ὅπερ ἦν τόν τε λόγον καὶ τόνδε τὸν κόσμον. III 133,21 ἐνδύεται δ' ὁ μὲν πρεσβύτατος τοῦ ὄντος λόγος ὡς ἐσθῆτα τὸν κόσμον. — II 304,26 ὁ τοῦ παντὸς (νοῦς) ... τὸν κόσμον ἡνιοχεῖ. III 159,19 (ὁ νοῦς) τῷ κόσμῳ τὰς ὁραστηρίους ἦν περιέπων δυνάμεις ὡς αἰτίας. — I 284,22 (ἡ σοφία) μήτηρ τῶν ἐν κόσμῳ. III 45,26 ὁ θείᾳ σοφίᾳ δημιουργηθεὶς κ. II 276,14 τὴν δὲ σοφίαν αὐτοῦ διασυνίστησιν οὐ μόνον ἐκ τοῦ τὸν κόσμον δεδημιουργηκέναι. II 147,19 ὥστε ... τὸν σύμπαντα κόσμον ἀξιόχρεω κλῆρον αὐτῆς (sc. σοφίας) .... νομίζειν. V 233,7 σοφίαν δὲ πρεσβυτέραν ... τῆς (γενέσεως) τοῦ κόσμου παντὸς οὖσαν. II 74,14 οὕτως ἐπιστήμην θεοῦ καὶ σοφίαν ... τίς ἂν ἀκραιφνῆ δέξασθαι δύναιτο θνητὸς ὤν; ἀλλ' οὐδ' ὁ σύμπας οὐρανός τε καὶ κ. — III 64,9 τὰς τέτταρας ἀρχάς τε καὶ δυνάμεις, ἐξ ὧν συνέστηκεν ὁ κ. III 305,5 (αἱ) κατὰ τὸν κόσμον (ἀνθρώπειαί τε καὶ θεῖαι δυνάμεις). IV 17,2 οἰκονομεῖσθαι τὰ ἐν κόσμῳ δυνάμεσιν, ἃς περιέχουσιν ἀριθμοί. Cf. Nr. 2.

10, κ., quomodo referatur ad φύσιν et νόμον. I 1,13 τὸ βούλημα τῆς φύσεως .., καθ' ἣν καὶ ὁ σύμπας κ. διοικεῖται. VI 102.2 ὅτι φυσιολογεῖται ὁ κ. καὶ φύσις λογική. VI 96,10 sqq. τὴν τοῦ κόσμου φύσιν λεκτέον εἶναι μακραίωνα. VI 84,14 τὴν τοῦ κόσμου φύσιν γλίχεσθαι τῆς τοῦ ὅλου διαμονῆς. VI 84,3 ἐν δὲ τῷ κόσμῳ κατὰ φύσιν ἕκαστα τῶν μερῶν διατέτακται V 8,14 ταυτὶ δὲ τὰ γράμματα (sc. ἐν ταῖς τῆς φύσεως στήλαις) τῷ κόσμῳ συνδιαιωνίζειν ἀναγκαῖον. I 1,11 τοῦ κόσμου τῷ νόμῳ καὶ τοῦ νόμου τῷ κόσμῳ συνᾴδοντος. VI 106,1 τὴν ἐνυπάρχουσαν ἰσονομίαν τῷ κόσμῳ κατανοήσαντας.

11. κ. est πόλις, πολιτεία, πατρίς. I 50,4. 198,21. V 97,17. 203,9. 343,14. 17. 345,6 (πόλις). III 298,10 (πόλις θεοῦ). I 135,4. 200,8. IV 18,4. V 4,1 (ἡ μεγίστη πόλις). IV 67,17. V 9,8 (μεγαλόπολις). I 3,12 ἀναρχίαν ὡς ἐν πόλει κατασκευάζον τῷδε τῷ κόσμῳ. II 267,4 cf. IV 212,6 ἐλαύνειν ἐκ τῆς τοῦ κόσμου πολιτείας. IV 15,4 τὴν παντὸς λόγου κρείττονα πολιτείαν, ᾗ χρῆται ὁ κ. II 53,25 πολιτείας τῆς παρὰ τῷ κόσμῳ τυχεῖν. IV 76,3 ἐν τῷ μεγίστῳ καὶ ἀρίστῳ πολιτεύματι τοῦδε τοῦ κόσμου. II 279,24 ὁ μὲν δὴ κ. καὶ ὁ κοσμοπολίτης πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγαθῶν ἀναπέπλησται. VI 70,21 θεραπευτῶν ..., οὐρανοῦ μὲν καὶ κόσμου πολιτῶν. III 213,11 (μείζων πατρίς). II 249,11 (ὁ ἀστεῖος τρόπος) τὸν κόσμον ὡς ἄστυ καὶ πατρίδα οἰκήσας. V 24,14 τὸν κόσμον ... ἑαυτοῦ πατρίδα εἶναι νομίζων. IV 157,17 ἀνῆκε πάντα τὸν κόσμον ὡς κληρονόμῳ κτῆσιν ἁρμόζουσαν. IV 158,5 cf. III 239,5 ὁ δὲ σπουδαῖος ἄνθρωπος ... ὅλον τὸν κόσμον κλῆρον λαβών.

12. homo est mundus parvus: III 36,5-8 βραχὺν μὲν κόσμον τὸν ἄνθρωπον, μέγαν δὲ ἄνθρωπον ... τὸν κόσμον εἶναι. II 13,6. 139,15 sq. IV 231,20 sqq. (ἄνθρωπος, βραχὺς κ.). II 312,16 τὸν μέγιστον καὶ τελεώτατον ἄνθρωπον, τόνδε τὸν κόσμον: I 51,8 (ὁ ἄνθρωπος ᾠκείωται) κατὰ δὲ τὴν τοῦ σώματος κατασκευὴν ἅπαντι τῷ κόσμῳ. III 60,9 ὅπερ γὰρ ἐν ἡμῖν λογισμός, τοῦτο ἐν κόσμῳ ἥλιος. I 23,10 δν γὰρ ἔχει λόγον ὁ μέγας ἡγεμὼν ἐν ἅπαντι τῷ κόσμῳ, τοῦτον ὡς ἔοικε ὁ ἀνθρώπινος νοῦς ἐν ἀνθρώπῳ. III 277,19-21 μέρος δὲ τοῦ παντὸς ἄνθρωπος, ὥστε γεγονὼς εἰς τὸ συμπλήρωμα τοῦ κόσμου δικαίως ἂν αὐτὸς ἐκείνῳ συντελοίη. IV 7,17 ὁ ἑβδομος ἀριθμὸς ἔν τε τῷ κόσμῳ καὶ ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἀεὶ ἀστασίαστος. IV 277,6 εἷς ἕκαστος, ὅταν ᾖ νόμιμος καὶ θεῷ καταπειθής, ἰσότιμός ἐστιν ... παντὶ τῷ κόσμῳ.

13. mundi adoratio et contemplatio: V 148,14 τὸν σύμπαντα οὐρανόν τε καὶ κόσμον σέβειν. III 93,10 οἱ ... πολλοὶ ... τὸν παγέντα κόσμον ... ἐτίμησαν. IV 281,3 ἐκτεθειώκασι ... οἱ δὲ τὸν σύμπαντα κόσμον. III 81,23 κόσμον πρὸ θεοῦ τετιμηκώς. V 12,15 ἐπὶ τὴν τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ καλέσαι θέαν. IV 36,16 καταθεῶνται τὰ ἐν κόσμῳ. VI 73,11 „τὸν κόσμον θεάσασθαι" (Anaxag.). V 65,12 cf. 99,16 πρὸς τὴν θεωρίαν τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ποδηγετοῦντα. IV 38,4 ἐκ τῆς περὶ τὸν κόσμον θεωρίας. IV 46,8 εὐφραίνεσθαι τοῖς τοῦ κόσμου θεωρήμασιν. III 263,18 θεωρῶν μὲν τὰ ἐν κόσμῳ.

III 245,10 ὅσοι τὸν ἀειδῆ κόσμον καταλαβεῖν ἐθέλουσιν. VI 76, 11 πρὸς τῶν τὸν ἅπαντα κόσμον τῷ λόγῳ καθαιρούντων. VI 74, 1 ἡ σκέψις τοῦ κόσμου. III 286, 19 νοῦς θεωρητικὸς θεοῦ τε καὶ κόσμου. V 203, 18 τὸ γὰρ περὶ θεοῦ σκοπεῖν καὶ κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ. IV 38,12 (ἡ ὅρασις) τὸν σύμπαντα οὐρανὸν καὶ κόσμον γλιχομένη καταθεάσασθαι. I 279,1 cf. 278, 24. 28 ὅταν (ὁ νοῦς) ἐνοῇ κόσμον, τοῖς πέρασι τοῦ παντὸς συνευρύνεται. II 77,17 τοῖς ... τὸν κόσμον ἐξαίφνης ἀπόνως καὶ χωρὶς πραγματείας ὁρῶσιν. V 206,17 θεωρὸν ὄντα τοῦ σεμνοτάτου τῶν κατὰ τὸν κόσμον, οὐρανοῦ. III 102,10 ὕλη γάρ ἐστιν αὐτῆς (sc. τῆς φιλοσοφίας) ὅδε ὁ κ. I 131, 22 (ὅταν ὁ νοῦς) συνδιατρίβῃ θεωρήμασι τοῖς περὶ κόσμου. V 150,13 συμπεριπολεῖν ... σύμπαντι οὐρανῷ τε καὶ κόσμῳ. I 134,27 ἀπὸ τοῦ κόσμου ... ἀντίληψιν ἐποιησάμεθα τοῦ αἰτίου. IV 184,17 ὁ μὴ μόνον τὸν κόσμον ἀλλὰ καὶ τὸν κοσμοποιὸν αὐχῶν ὁρᾶν. III 170, 12 μεταναστάντος ἀπὸ τῆς περὶ τὸν κόσμον θεωρίας πρὸς τὴν τοῦ πεποιηκότος ἐπιστήμην. II 37,8 τὸ δὲ πρὸς ἀλήθειαν ὂν .... ἐκ τῶν κατὰ τὸν κόσμον δυνάμεων ... κατανοεῖσθαί τε καὶ γνωρίζεσθαι συμβέβηκε. IV 19,9 τῇ τῶν ἀστέρων χορείᾳ προσεῖχεν ἔξω τοῦ κόσμου ... νοητὴν φύσιν οὐδεμίαν ἁπλῶς καταλαμβάνων. II 181,15 αὕτη (sc. Σάρρα) μὲν οὖν ὑπερκύψασα τὸν σωματοειδῆ πάντα κόσμον.

14. τὰ ἐν κόσμῳ etc.: III 28,13. 209,24. 210,3. IV 129,14. V 4,8 (τὰ ἐν κόσμῳ). II 206,10 τὰ ἄλλα ὅσα ἐν κόσμῳ. III 47,17 πάνθ' ὅσα ἐν κόσμῳ σχεδὸν ἐναντία εἶναι. III 35,15 ὅσα ἐν τῷ παντὶ κόσμῳ. V 203,13 (τὰ) κατὰ τὸν κόσμον. I 26, 4. 119,27 cf. III 272,2 (τὰ ἐν κόσμῳ πάντα). I 191,16 τὰ γὰρ ἐν κόσμῳ καλά. V 173,7 (τὰ ἐν κόσμῳ κτήματα καὶ κειμήλια). III 145,10 (τὰ ἐν τῷ κόσμῳ πράγματα). II 191,16 τὰ ἐν κόσμῳ σώματα. I 175,18 ἣν (sc. τάξιν) ὁ γεννήσας πατὴρ αὐτοὺς (sc. ἀστέρας) ἔταξεν ἐν κόσμῳ. II 32,9 ὑετῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐν κόσμῳ (φορά). III 234,4 cf. 236,7 κλῖμαξ τοίνυν ἐν μὲν τῷ κόσμῳ συμβολικῶς λέγεται ὁ ἀήρ. V 123,12 δι' ἣν ἔλαχεν ἐν κόσμῳ ὁ ἀριθμὸς προνομίαν. — II 254,28 μέρος οὐδὲν ἔρημον. III 51,12 ἵνα μηδὲν μέρος τοῦ κόσμου δίκην ἀχαριστίας ὄφλῃ. I 293,8 καθ' ἓν τοῦ κόσμου μέρος προφαίνεσθαι. I 39, 17 τί γὰρ οὐ φιλέβδομον τῶν ἐν τῷ κόσμῳ μέρος. I 114,13. 176,11. II 2,10. III 234,9. 242,16. 260,8. IV 1,11. 171, 17. 279, 1. 282, 2. V 193, 3. 235, 24. 286, 1. VI 80,11 (μέρη). III 93, 6 ἐννέα ... ἔλαχε μοίρας. — III 32,19. 45,11. 208,6. IV 142,4. 221,2. 275,10. VI 81,4. 105,20. 106,7 (τὰ τοῦ κόσμου στοιχεῖα). II 157,9 τοῦ παντὸς ῥίζας, ἐξ ὧν ὁ κ., τέτταρας εἶναι συμβέβηκε. III 208,9 cf. II 134,17.22 ἐν ... τῷ κόσμῳ γῆν καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα καὶ οὐρανὸν τέτταρα τὰ πάντα εἶναι. III 70, 25 (ἐναντιότητες), ἐξ ὧν ἅπας ὁ κ. συνέστηκε. IV 224,12 τὸν γὰρ μέσον ταῦτα (sc. γῆ καὶ ὕδωρ) τοῦ κόσμου τόπον κεκλήρωται. IV 228,7 τὴν κατωτάτω χώραν ἔλαχεν ἐν κόσμῳ, γῇ καὶ ὕδωρ. IV 92,1 ἐν ἅπαντι τῷ κόσμῳ τὰ οὐράνια τῶν ἐπιγείων (διαφέρουσιν). V 139,1 ἵνα ... πλήρης ὁ κ. ᾖ τοῦ φύσει παγκάλου φωτός. I 196,15 πρὸς τὴν τοῦ κόσμου παντὸς ἐκπλήρωσιν. V 80,9 πολυαρχίας λόγῳ τὸν κόσμον ἀναπλήσαντες. III 244,16 πᾶν τὸ ὑφεστὼς χώραν τινὰ κατεῖληφε ... ἢ ἐντὸς τοῦ κόσμου ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ μετακόσμιόν τινα. VI 79,18 cf. 104,3 ἐκτὸς μὲν γὰρ οὐδέν ἐστι τοῦ κόσμου. VI 212,7 ἄχρι τῶν τοῦ κόσμου περάτων. I 114,12 οὐ γὰρ ἔξω γέ τις τοῦ κόσμου φεύγειν δυνήσεται. V 71,5 τὸν μηδὲν εἰς τὸν κόσμον ἀλλὰ μηδὲ σαυτὸν εἰσενηνοχότα. I 114, 23 ὁ δὲ γονορρυὴς ἐκ κόσμου πάντα καὶ εἰς κόσμον ἀνάγων.

15. All: IV 227,17 cf. 231,8. V 22, 4. 24,6 (ἡ τοῦ ἀρχιερέως ἐσθῆς) ἀπεικόνισμα καὶ μίμημα τοῦ κόσμου. II 142,25 παράδεισος. II 247,14 cf. 248,4 ὡς εἶδος πλίνθου.

κουρίδιος. III 79, 5.

κουροτροφεῖν. II 274,26. III 260,28.

κουροτρόφος. I 284,21.

κοῦφος. II 46,10. III 53,24. V 370,25 (ἀήρ). I 224,2. V 168,6 (ἁμάρτημα). II 3,3. 201,12 (ἁμαρτήματα). I 71,15 (αὔρα). VI 9,1 ἡ ἀφροσύνη. III 12,1. 232,21. 286,12 ἄχθος. III 96,24 (γνώμη). II 25,9 (ἔννοια). II 233,26 (ἔρωτες). II 62,8 (εὐχέρεια). II 163,3 (θάνατος). II 216,5. 300,8. IV 161, 13. V 303,2. 365,18 κακόν. V 368,1 τὸ κουφότατον ... τῶν κακῶν. I 116,4 (λογισμός). III 199,20 κοῦφόν τε γὰρ ὁ λόγος. II 138,21 φύσει κοῦφον ὁ νοῦς. I 221,8 πάθος. IV 265,7 πόνος. I 122,28 αἱ τοῦ φαύλου πράξεις. III 235,6 (πτερά). VI 105,1 (πῦρ). II 233,19 (τὰ τυχηρά). II 296,12 (τὰ φαῦλα). IV 172,15 κουφόταται γὰρ ἐγίνοντο (αἱ χεῖρες). — II 205,5. III 31,16.19 sqq. τὸ κοῦφον opp. vel coni. τὸ βαρύ.

VI 114, 9 τοῦ κουφοτάτου, τῶν φύσει ἀντιπάλων. I 90, 13. III 47, 18 θερμὸν ψυχρὸν βαρὺ κοῦφον ξηρὸν ὑγρόν. III 45, 16 τὰ κοῦφα opp. τὰ βάρος ἔχοντα. III 45, 21 τῶν κούφων, ἀέρος καὶ πυρός, [τὰ] σημεῖα. I 293, 5 cf. III 34, 6. VI 108, 3 πρὸς τὰ τῇ φύσει κοῦφα ἀέρα καὶ πῦρ. III 34, 5 ἴσα τὰ βαρέα τοῖς κούφοις ἔτεμνε. IV 294, 18 μηδὲ τὰ κουφότατα. II 113, 17 ἀλλ' ὅμως κουφότερα ἀδικοῦσιν. VI 178, 12 κουφότερα δὲ τῶν μελλόντων λέγεσθαι ταῦτα. — I 128, 4. II 33, 9 κούφως.

κουφότης. I 185, 25. III 61, 18.

κοχλίας. I 241, 11.

κραδαίνεσθαι. IV 45, 8. V 340, 13.

κράζειν. II 189, 6 ἐν ἡμῖν αἱ ἄλογοι ὁρμαί.

κραιπαλᾶν. II 39, 9.

κρᾶμα. III 188, 10 ἡμεῖς γεγόναμεν κράματα. V 17, 6 κράματα ἐκ λογικῆς καὶ ἀλόγου φύσεως. III 236, 3 σελήνη ... κ. δὲ ἔκ τε αἰθερώδους οὐσίας καὶ ἀερώδους. III 209, 23 ἐξ οἰκείου καὶ ἀλλοτρίου πυρός. II 189, 22 τὸ ψυχῆς καὶ σώματος. II 207, 2 ἔκ τε τῶν ὑποκειμένων καὶ φωτὸς (χρῶμα). II 74, 19 εἰ δὴ τοῦ ἀνειμένου ... κράματος ἐμπιεῖν καὶ ἀπολαῦσαι δυνηθείημεν. Cf. II 265, 8. III 8, 5. IV 235, 21. V 64, 3.

κρᾶσις. II 264, 23 sqq. ἡ μῖξις, ὥσπερ ὁ παλαιὸς λόγος, καὶ κ.· ἀλλ' ἡ μὲν μῖξις ἐν ξηραῖς, ἡ δὲ κ. ἐν ὑγραῖς οὐσίαις δοκιμάζεται. III 53, 12 (coni. μῖξις, διαίρεσις, πολυμέρεια). III 35, 21 ἡμᾶς ... κρᾶσιν εἶναι τῶν τεσσάρων δυνάμεων. I 260, 7 cf. III 45, 22 τῶν στοιχείων. III 45, 9 τοῦ ὅλου. V 370, 4 ἀπὸ τοῦ συμφυοῦς ἀέρος. IV 228, 4 ἡ σύνοδος καὶ κ. ἀμφοῖν (sc. γῆς καὶ ὕδατος). III 266, 18 οἴνων ἀμυθήτων. III 42, 10 μερῶν τε καὶ ἠθῶν. IV 298, 18. V 18, 9. 28, 10. 301, 7. 335, 8 ἠθῶν. IV 261, 6 ἠθῶν καὶ μέλους. II 167, 10 cf. III 172, 11 ἑνὸς μέλους. II 23, 23 ὄργανα κατὰ τὰς τοῦ μέλους ἀπείρους ὅσας κράσεις μεθαρμόττεται. IV 261, 9 ἐξ ὧν (sc. φθόγγων), ὅταν ἡ κ. γένηται σύμμετρος, ἥδιστον ... ἀποτελεῖται μέλος. III 87, 12 cf. II 206, 19 χρωμάτων. I 177, 7 τῶν ἀκράτων δυνάμεων. II 75, 9 τὸ ... πνεῦμα ... τὴν δυάδος κρᾶσιν ἁρμονίως ἀποτελεῖ. V 27, 4 ἵνα ... μηδεμίαν κρᾶσιν αἱ γοναὶ πρὸς ἑτέραν οἰκίαν λαμβάνωσιν. VI 83, 7 τὰ συνεληλυθότα ἐν τῇ κράσει

κραταιός. I 21, 4 ἰχθύων γένη ... κραταιότερα. II 245, 23 κατορθώσεως ... θεμέλιοι. II 64, 3. III 56, 1 (δεσμός). II 43, 26 (διαμονή). II 239, 10 (δύναμις) τῶν θείων ... δογμάτων. V 74, 13 θεός. III 256, 11 (λόγος). VI 80, 11 τοῦ ὅλου τὸ μέρος ... κραταιότερον. I 211, 19 (ῥίζαι). VI 171, 6 τὰ σώματα. II 115, 6 (ἡ χαλκοῦ κραταιοτάτη ὕλη). — VI 31, 9 πυρὸς καὶ σιδήρου, τῶν ἐν τῇ φύσει κραταιοτάτων, φανερὸς δυνατώτερος. — I 123, 9. 170, 8. 285, 8. II 62, 9. 233, 12. III 227, 5. 238, 22 κραταιῶς. II 297, 19 κραταιότερον. II 118, 5 σφόδρα καὶ κραταιότατα.

κραταιότης. I 139, 2.

κραταιοῦσθαι. II 248, 24 δοκοῦσι ... οἱ φαῦλοι τὰ ἀσθενῆ κ. II 248, 14 τὰ πάθη καὶ τὰς κακίας ... λόγῳ κραταιούμενοι. III 96, 24 σύνεσιν καὶ ἀγχίνοιαν κραταιωσάμενοι. VI 8, 13 τὴν γὰρ ψυχὴν εὖ μάλα κραταιωθείς. II 127, 22 τὰς τῶν τελειωθέντων ψυχὰς κραταιωθείσας

κρατεῖν. II 190, 16 ἰσχὺς γὰρ τοῦ κ. αἴτιον. I 146, 14 οὐ γὰρ δύναται τὸν αὐτὸν κ. χῶρον φρόνησις. I 188, 21 ὁ νομίζων καταλαμβάνειν ἢ κ. καταλαμβάνεται καὶ κρατεῖται. II 10, 2 ὃς μηδ' αὐτοῦ κ. ἱκανὸς ὤν. II 102, 19 cf. 213 9 οὐκέτι κ. ἑαυτῶν δύνανται. II 108, 10 ὅτι δύνανται κ. τῶν ἀλόγων. II 110, 6 (ὁ νοῦς) κ. ἀδυνατεῖ τῶν ἡνιῶν. II 114, 3 δύνασθαι κ. ἵππων. III 261, 12 ὡς ἐν μέρει κ. τε καὶ ἡττᾶσθαι. IV 48, 22 ἐξ ὧν περιγίνεται τὸ βεβαίως κ. I 80, 16 ἀδικία κρατεῖ. I 87, 20 κρατεῖ δὲ ὁ εἷς. I 104, 12 sq. ὅτε μὲν γὰρ ἡ αἴσθησις κρατεῖ ..., ὅτε δὲ ὁ νοῦς κρατεῖ. I 117, 3 τὸ δ' ὑπομιμνήσκεσθαι ... κρατεῖ καὶ βουλοῦται βιαίως τὸν λογισμόν. I 145, 10 αὕτη (sc. ἡ γαστήρ) κρατεῖ καὶ ἡγεμονεύει παντὸς τοῦ σώματος. I 139, 8 κρατοῦντος μὲν γὰρ λόγου. I 88, 27 sq. κρατοῦντος μὲν τοῦ χείρονος σώματος, κρατουμένου δὲ τοῦ κρείττονος ψυχῆς. V 204, 10 κρατούσης μὲν ὀργῆς. I 133, 24 ἕως ... βέβαιος αὐθις μνήμη κρατήσει. I 139, 13 ὅταν ὁ ψυχῆς κρατήσῃ πόλεμος. III 61, 19 ὅταν δὲ ἐπιθυμία κρατήσῃ. I 162, 29 ἀφηνιασάντων δὲ ἐκείνων (sc. τῶν ζῴων) καὶ κρατησάντων. II 87, 18 τῶν ἐν αὐτῷ (sc. πλούτῳ) κεκράτηκας οὕτως. II 35, 18 ἀκοαῖς γε μὴν ἢ ὀσμαῖς πολλῷ τῷ περιόντι τὰ ἄλογα κεκράτηκεν. I 188, 22 ὑπὸ κεκρατηκόσιν ἐχθροῖς.

κρατεῖσθαι. I 49, 18 τῶν γὰρ σιδηρῶν δακτυλίων ὁ μὲν αὐτῆς (sc. τῆς μάγνήτιδος λίθου) ψαύσας βιαιότητα κρατεῖται. I 197, 14 νοῦ ὅτι ζῶμεν κρατούμεθα μᾶλλον ἢ ἄρχομεν. IV 302, 12 ὃ τε κρατηθεὶς ἐπιθυμίᾳ. I 96, 17 (ὁ νοῦς)

κρατηθεὶς τοῖς ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ἄγουσι. I 117,6 ἵνα μὴ (ὦ διάνοια,) κρατηθεῖσα κακοδαιμονῇς. I 140,21 ἅτε μέθῃ κεκρατημένος ψυχῆς.
κρατήρ. III 289,14 (θεῖος). III 298,10 τοῦ θείου πόματος. III 42,16 sqq. (αἱ αἰσθήσεις).
κρατιστεύειν. II 66,9. V 269,11.
κράτιστος v. κρατύς.
κράτος. II 236,7 τῶν ἀμεινόνων καὶ ἀψευδῶς ἀγαθῶν. V 201,18 τῶν αἰσθήσεων. II 28,13. 62,2 (τῶν) ἀρετῶν. I 14,18. II 51,9. 107,22. 150,24. 226,23. 266,14. III 235,18. IV 142,5. 193,14. V 154,11. 358,3. VI 182,13 (τῆς) ἀρχῆς. I 284.,11 (τῶν ὅσα γεώδη καὶ θνητά). III 273,16 (ἐχθρῶν λογισμοῦ). II 2,22 δυνάμεως. II 7,17 τοῦ ἑστῶτος. III 239,17 τοῦ ἡγεμόνος. I 107,2. II 143,6. 145,9. 249,4. III 280,23. 281,19. 301,11. 304,23. V 71,1 (τοῦ) θεοῦ. II 275,8 τοῦ ὄντος. II 273,24 πάθους ἀλόγου. II 75,14 τῆς ἐναντίας πρὸς τὸ βέλτιον ῥοπῆς. III 191,23 σωτῆρος. — I 197,1 ἁπάντων. VI 65,4 ἐπὶ τοῖς ἀσθενεστέροις. I 27,14 τοῦ βίου. V 249,20 cf. III 2,17. VI 181,21 γῆς καὶ θαλάττης. V 181,13 τῶν ἐπιγείων. I 185,22 Εὐρώπης καὶ Ἀσίας. I 18,21 τῆς ἡμέρας. V 74,10 τῶν ὅλων. I 56,4 πάντων ... μικρῶν τε καὶ μεγάλων. — V 344,14 ὁ πατὴρ ... κ. δοὺς τῇ τῆς ὄψεως προσβολῇ. I 128,19 δυναστεία κράτους αὐτεξουσίῳ χρώμενος (ὁ θεός). VI 80,12 ὁ γὰρ κόσμος ἀνυπερβλήτῳ κράτει χρώμενος. III 7,11 αὐκ ἀγνοῶ σου τὸ ὑπερβάλλον κ. I 188,15 ὡς περὶ οἰκείων ἀγωνισάμενος οἴσομαι τὸ κ. I 147,8. 167,22. 188,25. 205,15. 258,5. II 9,11. 81,5. 87,22. 107,18. 113,5. V 150,16. 156,11. 163,11. VI 64,18 ἀνὰ κ. I 117,11 νικήσειν κατὰ κ.
κρατύς. 1. κρείττων. V 226,1 τί δ' ἂν εἴη κρεῖττον ἀγαθόν ἢ .... VI 49,14 τοὺς ἄνδρας ... χρημάτων κρείττονας. III 177,27 κρεῖττον δὲ θνητοῦ μὲν τὸ ἄφθαρτον. III 12,9 (βίος) χρημάτων. I 109,23. 82,10 (γένος). V 323,4 οἱ ἐπηλύται ... κρείττους χρημάτων καὶ ἡδονῆς. II 228,23 (ἐπιστασία). III 66,10 τὸ γὰρ εὐήμερον πολυετίας κρεῖττον. V 66,17 τοσούτῳ κ. ἡ ... εὐχαριστία. III 11,25 (ζωή). VI 34,14 (Ἡρακλῆς) τῶν Εὐρυσθέως ἐπιταγμάτων. I 7,1 (ἰδέα). VI 26,6 τὴν παντὸς λόγου κρείττονα κοινωνίαν. VI 86,5-14 (κόσμος, δημιουργός). I 109,25 κτῆμα. I 80,12 τὸ λογικόν, χεῖρον δὲ τὸ ἐπιθυμητικόν. V 325,6 (ὁ λογισμός). II 32,4 θεοῦ λόγων (ἰσχὺς) τῶν ἁπάσης κρειττόνων ἀκοῆς. I 240,9 ὁ μαρτυρῶν ... κ. ἐστὶ τοῦ ἐκμαρτυρουμένου. III 115,19. V 178,7. 267,3 (μέρος τῆς ψυχῆς). V 318,7 (μεταβολή). III 174,20 τὸ μνημονικὸν τοῦ ἀναμιμνησκομένου. III 237,16. VI 170,5. 171,13 (μοῖρα). IV 212,4 νομίσας αὐτὴν (sc. τὴν νομοθεσίαν) κρείττονα καὶ θειοτέραν ἢ .... III 91,21 (ὁ νοῦς) κ. ἐν χείρονι. I 162,27 νοῦς δὲ κ. αἰσθήσεως. I 2,20 (ὁ τῶν ὅλων νοῦς) κ. ἢ ἀρετή. V 56,6 τὸ ὅλον τοῦ μέρους ἀεὶ κρεῖττον. V 12,22 πάντας τοὺς ὁμοιοτρόπους ... κρείττους γεγονότας. V 130,5 παράδειγμα τὸ κρεῖττον. II 306,9 τὸ πεποιηκὸς δὲ τοῦ γενομένου κρεῖττον. V 375,17 (πλοῦτος ... φθόνου). I 49,8 ἐφ' ὅσον δὲ κ. ὁ ποιῶν, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ τὸ γινόμενον ἀμεινον. IV 305,14 (τάξις). V 131,18 (τροφή). III 231,19 ψυχῆς ἀσφαλεῖς ὑποδρόμους ... δόξης κρείττους. I 14,7 (φύσις). I 21,13 (ἡ ἑβδομάδος φύσις) παντὸς λόγου κ. IV 45,21 (χαρά). III 241,15 (χαρακτήρ). V 65,11 (ἡ ψυχὴ) ἐν ἅπασι κ. II 216,6 ὅσῳ ψυχὴ σώματος κ. — II 17,19 τί γὰρ ἂν εἴη ... κρεῖττον. I 90,14 sq. ὃ γὰρ ἂν προσκριθῇ θεῷ, ἢ κρεῖσσόν ἐστιν αὐτοῦ ἢ ἔλασσον. I 158,18 οὐδὲν γὰρ αὐτοῦ (sc. θεοῦ) κρεῖττον. II 289,20 τὸ πεφυκέναι εὐλογίας ἄξιον ... κρεῖττον. I 291,12 κρείττους τῶν ἀνεπιτροπεύτων νέων οἱ .... ἀρχῆς ἀξιωθέντες φυσικῆς. VI 50,5 πόσῳ δὴ κρείττους οὗτοι. — I 80,11 cf. 162,26 τὸ μὲν κρεῖττον ἄρχειν ἀεὶ ... τὸ δὲ χεῖρον ἄρχεσθαι. VI 156,11 τὸ κρεῖττον μὲν ἀγαθοῦ. I 271,3 τὸ ἐν ἅπασιν αὐτοῦ κρεῖττον. I 100,11 ὅταν γὰρ τὸ κρεῖττον ὁ νοῦς ἑνωθῇ τῷ χείρονι τῇ αἰσθήσει. I 133,20 πρεσβύτερον δὲ τὸ χεῖρον ἡ ἀνάμνησις εὑρίσκεται μνήμης τοῦ κρείττονος. VI 121,24 ἀγνοίᾳ τοῦ κρείττονος. I 80,9 ἡ τοῦ κρείττονος ἡγεμονία. II 250,19 τὸ τοῦ κρείττονος συμφέρον. I 290,26 ὁ πρὸς τοῦ κρείττονος καὶ ὠφελοῦντος ἀφεθείς. IV 76,9 ἀπὸ τοῦ κρείττονος, τῆς ἐν ἐμαυτῷ διανοίας. I 89,1 τοῦ χείρονος σώματος opp. τοῦ κρείττονος ψυχῆς. V 2,12 τῷ ἀφανεῖ καὶ κρείττονι. IV 295,2 cf. I 100,13 τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον ἀκολουθεῖν. I 274,18 διὰ τὸ οἴεσθαι μὲν βεβουλευκέναι τῷ κρείττονι. V 63,1 τῷ κρείττονι καὶ ἡγεμονικωτέρῳ τῶν ἐν ἡμῖν, ψυχῇ. I 75,18. II 289,15. III 64,20. VI 206,14 κατὰ τὸ κρεῖττον. IV 299,2 κατὰ τὸ κρεῖττον τῶν ἐν αὐτῷ, τὴν ψυχήν. III 227,11 (ὁ λόγος) πάντα ἄγων ἐπὶ τὸ κρεῖττον. V 94,7

μὴ ὑπαλλαττόμενος μήτε χεῖρον κρείττονος μήτ' ἄμεινον χείρονος. — II 68, 2. 231, 15 τὰ κρείττω. — II 115, 4. 310, 4. IV 282, 22. 290, 3 (ὁ κ.). IV 159, 6. VI 68, 16 (οἱ κρείττονες). V 374, 22 κρειττόνων ἄρχειν. VI 143, 18 ὑπ' ἐλαττόνων κρείττους ... κατηγορεῖσθαι.

2. κράτιστος. IV 11, 6 (γένος) ἀνθρώπων. I 171, 8 εἶδος. II 183, 4 (κτῆμα, ἀλήθεια). III 82, 2 (ὁ οὐρανὸς τῶν γεγονότων). I 78, 16 τῆς χυτῆς οὐσίας ἡ κρατίστη. — II 44, 14 cf. 26, 6. 163, 1. III 260, 24 τὸ κράτιστον τῶν ἐν ἡμῖν (ψυχὴ ἢ νοῦς). III 82, 11 (τὰ ἐν τῇ φύσει κράτιστα.

κρεανομεῖν. VI 199, 3.

κρέας. V 54, 21 ἀθύτων, ἀνιέρων, βεβήλων, ἀκαθάρτων, ὧν ἤψηκας κρεῶν. V 310, 8 ἐν γάλακτι κρέα συνέφειν. VI 221, 14 διὰ τί χοιρείων κρεῶν ἀπέχεσθε. VI 220, 18 τὰ δὲ κρέα εἰς θοίνην ... οἴκαδε κομίσαντες. I 22, 2 τοὺς ἅλας τοῖς κρέασιν (παρασπείρειν)

κρείττων v. κρατύς.

κρεμαννύναι. II 6, 17 ἔστιν αὐτῷ (sc. τῷ ἄφρονι) ... πᾶσα ἡ ζωὴ κρεμαμένη. All: II 13, 20. 22 ἑρμηνεύεται ... ὁ δὲ Θαλαμεῖν κρεμάμενός τις.

κρεουργεῖσθαι. VI 154, 16.

κρεωφαγεῖν. V 307, 11.

κρεωφαγία. V 35, 24. 238, 13.

κρημνοβατεῖν. VI 1, 9.

κρημνός. I 80, 17. II 110, 20.

κρήνη. II 11, 15.

κρηπίς. III 231, 17 ὅλου τοῦ βίου.

κριθή. I 246, 12. V 129, 5.

κρίθινος. V 128, 21.

κρίμα. I 156, 4. II 253, 19.

κρίνειν. I 94, 8 διὰ τὸ κ. αὐτὰ βέλτιστα. V 223, 3 ὡς δέον, ἃ μὲν εἰδέ τις, πιστὰ κ. V 283, 8 οὔτε δυνατὸν ἄλλῳ τῷ κ. ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ. V 222, 2 ἐάν τις δικάζων εἰσιὼν ἐν ταὐτῷ νομίσῃ κ. τε καὶ κρίνεσθαι. V 225, 10 μὴ πρὸς δόξαν ἀλλὰ πρὸς ἀλήθειαν μέλλοντα κ. II 207, 15 τὸν ἐκ τοῦ κ. ὅλισθον. III 76, 12 κρίνει δὲ τὸ αἰσθητὸν αἴσθησις. III 78, 1 ἃ περίβλεπτα ... ὁ πολὺς ... ὄχλος κρίνει δεδεκασμέναις μὲν ἀκοαῖς. I 128, 10 (ὁ νοῦς) πονηρὸν καὶ δυσμενὲς κρίνει τὸ σῶμα. I 94, 12 τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν ὁ μὲν ⟨φαῦλος⟩ τελειότατον ἀγαθὸν κρίνει. II 90, 19 κρίνουσι τὸ μὲν πανοῦργον αἱρετόν. II 204, 5 ἄλλοτε ἄλλως τὰ αὐτὰ κρίνουσιν. I 87, 8 ὅταν ... τὰς αἰτίας ἐρευνήσαντες κρίνωσιν ἑκουσίως. V 248, 22 ἵν' οἱ μὲν τὰ βραχύτερα κρίνωσιν. III 21, 9 sq. τὸ κρῖνον τοῦ κρίνοντος ἄμεινον ἢ χεῖρον. III 173, 1 στόμα κρῖνον. I 159, 29 (ἡμεῖς) ἄξιον τὸ γέννημα κρίνοντες κτῆμα θεοῦ νομίζεσθαι. II 79, 4 κρίνοντος τοῦ αἰτίου δωρεῶν ἀξίους τοὺς ... V 247, 13 ἄρχοντος ... τὰ δίκαια κρίνοντος δικαίως. I 117, 26 τῷ δόγματι τῷ ⟨τὰ⟩ περὶ σῶμα καὶ τὰ ἐκτὸς ἀγαθὰ κρίνοντι. II 203, 9 (τὰ κρίνοντα opp. τὰ κρινόμενα). V 266, 12 ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα κρινόντων. II 49, 14 κρίνοντας ἕκαστον αὐτῶν οὐκ ἀγαθὸν [μόνον]. I 125, 25 (ὁ νοῦς) ἔκρινεν εὐθὺς τὴν φωνήν. V 271, 12 συμφέρον ἔκρινε διατάξασθαι. III 36, 14 „κατὰ γὰρ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν" ... ἔκρινε (ὁ θεός). II 79, 15 οὐδὲν δὲ κρίνας ἄξιον χάριτος (ὁ θεός). I 257, 6 τὴν δεδεγμένην οὖν χώραν ... ἄναγνον ἢ εὐαγῆ κρίνας ὁ νομοθέτης. II 57, 14 ('Αννα) μηδὲν ἴδιον ἑαυτῆς κρίνουσα ἀγαθόν.

κρίνεσθαι. IV 180, 13 τὰ τέλη ταῖς ἀρχαῖς πολλάκις κρίνεται. I 172, 20 cf. VI 31, 7 ὁ κρινόμενος. V 225, 1 τὰ πράγματα πρὸ τῶν κρινομένων ἐξετάζειν. V 225, 8 προσήκει τὸν ἀγαθὸν δικαστὴν τοὺς μὲν κρινομένους ... παρακαλύπτεσθαι. V 252, 18 μυρία βλάψει τοὺς κρινομένους. VI 3, 19 ὧν τὸ συνέδριον ὑπὸ τῶν κρινομένων ἀεὶ δεκαζόμενον. I 42, 4 τὰ δὲ διὰ τῆς ... ὄψεως κρινόμενα. III 17, 7. 21, 11 (τὰ κρινόμενα). II 79, 6 τὸν ἄξιον χάριτος κριθησόμενον παρὰ θεῷ. II 80, 23 ἵν' ὕπαρχοι καὶ διάδοχοι φυλακῆς ἁμαρτημάτων ... πιστοὶ κριθέντες γένωνται. III 180, 23 νομίζοντες ἄριστον κεκρίσθαι παρὰ ὀρθῷ λόγῳ τὸ μηδὲν ἀποφαίνειν ... I 274, 10 κεκριμένου καὶ μέσου βίου μετεποιήσατ' ἄν. I 139, 23 οὗτος (sc. ὁ γεγωνὼς λόγος) δὲ ἢ ἀκριτόμυθός ἐστι καὶ ἀδόκιμος ἢ κεκριμένος καὶ δόκιμος. I 143, 28 cf. 140, 13 λόγῳ κεκριμένῳ.

κριός. I 30, 6 κριοὶ δὲ βριθόντες βαθέσι μαλλοῖς ὑπόποκοι. IV 286, 12 τὸ κάλλιστον τῶν σκεπασμάτων, ἐσθῆτα, παρέχει. I 141, 30 sq. ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως. V 33, 11 μόσχους καὶ κριοὺς καὶ χιμάρους ... λύτρα δὲ τῶν ἄλλων κατατιθέναι. II 36, 21 cf. IV 286, 8 οἷς Αἴγυπτος διὰ τιμῆς ἔχει. I 142, 2 τὰ πολλὰ τῶν πολεμιστηρίων ὀργάνων. I 41, 5 (ὁ ἥλιος ἀποτελῶν) τὴν μὲν ἐαρινὴν (ἰσημερίαν) ἐν κριῷ. — All: III 24, 15. 29, 17 (λόγος ἀγωνιστὴς καὶ τέλειος). III 247, 25 τοὺς ἀναλογοῦντας τράγοις καὶ κριοῖς τελείους λόγους.

κρίσις. IV 155, 9 τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν. IV 49, 8 τῶν πρὸς ἀλήθειαν ἀγαθῶν. I 38, 24 ἁρμονικῆς δ' ἀναλογίας διττὴ κ. I 115, 24 τῶν φύσεως πραγμάτων. V 342, 16 ὁ ... λογισμὸς τὰς

κρίσεις οἰόμενος ἀνῆφθαι τῶν νοητῶν. I 139, 25 τὸ γὰρ λόγιόν φησιν οὐ τὸ ἄκριτον ..., ἀλλὰ τὸ τῶν κρίσεων. II 203, 4 ἀνίδρυτον εἶναι καὶ τὴν ἐπ' αὐτῇ (sc. φαντασίᾳ) κρίσιν. I 139, 11 ἐν αὐτῷ (sc. τῷ ἀλόγῳ) γὰρ εὑρίσκεται καὶ ἡ κ. ἡ ἡμετέρα καὶ τὰ πάθη. III 210, 24 φωνὴ δ' οὐκ εἰσάπαν ἀποδιδράσκει τὴν ἡμετέραν κρίσιν. I 91, 21 εἰ μὴ κρίσεις εἰσὶν ἡμέτεραι. IV 253, 20 χρησμῷ τὴν κρίσιν ἀναφῆναι. V 184, 12 θεία κρίσει. V 225, 11 sq. „ἡ μὲν κ. τοῦ θεοῦ ἐστιν." V 249, 19 „ὁ θεὸς ... ποιῶν κρίσιν", ἐπιλέγει — τίσιν ἡ κ.; III 152, 17 ἡ τοῦ θεοῦ σοφία ... κ. τῶν ὅλων. III 70, 23 αἱ δὲ λαμπάδες ... τοῦ δαδούχου θεοῦ κ. εἰσίν. — V 172, 12 ἀθροιζέσθω μὲν ἡ γερουσία πᾶσα πρὸς τὴν κρίσιν. II 169, 8 ἵνα δικαιοτάτη γενηθῇ κ. V 226, 18 οὓς ἐπὶ μόνης κρίσεως ἐλεεῖν οὐ θεμιτόν. VI 223, 5 ποταπὴ γένοιτ' ἂν ἡ κ. II 73, 7 τῇ κατὰ ἁμαρτανόντων κρίσει. V 249, 3 κελεύσας τὰς μείζους κρίσεις ἐπ' αὐτὸν ἀνάγειν. V 252, 20 παραιτείσθω τὰς κρίσεις. V 59, 21 οὐχ ὅτι πρὸς ἀξίωσιν αἱ ἱεραὶ γίνονται κρίσεις. V 184, 6 ὅστις τὰς μὲν παρὰ ἀνθρώποις κρίσεις ... διαδιδράσκει. V 257, 12 ἵνα μηδὲν ἐν ταῖς κρίσεσιν ἐλαττῶσι τοὺς δυσγενεῖς. IV 282, 6 ἔνιοι περὶ τὰς κρίσεις ἀπονοίᾳ τοσαύτῃ κέχρηνται. II 208, 8 τὰς κρίσεις ἀλλήλαις πεπολεμῶσθαι. III 90, 1 ἐν ταῖς τοῦ θεοῦ κρίσεσι καὶ προστάξεσιν. V 320, 2 εἰς κρίσιν ἀνθρωπίνην. III 135, 14 τῶν ἀγομένων εἰς κρίσιν. V 225, 16 ἐν κρίσει. — All: I 109, 30. II 114, 15 ὁ Δάν, ὃς ἑρμηνεύεται κ. III 189, 30 cf. 190, 1. II 313, 12 Δεῖνα γάρ ἐστιν ἡ ἀδέκαστος κ., ἡ πάρεδρος θεοῦ δίκη. I 116, 1. III 175, 8-30 Mαδιάμ.

κριτήριον. III 56, 5 τὰ αἰσθήσεως καὶ τὰ διανοίας. II 313, 16 τῆς διανοίας. II 202, 21 cf. 253, 12. III 230, 12 διττὰ (αἴσθησίς τε καὶ νοῦς). VI 15, 18 ᾧ μόνῳ καταλαβεῖν ἔστι διανοίας ζημίαν. I 157, 10 cf. III 138, 13 ἐμὴ καὶ ἡ αἴσθησις, αὐτάρκες τῶν σωμάτων κ. III 17, 5 (αἰσθήσεως). I 20, 16 ἑκάστῃ (αἰσθήσει) μέντοι προσένεμεν ... κ. ἴδιον. II 288, 22 (αἰσθητῶν ποιοτήτων) ὅρασις καὶ ἀκοή. II 278, 5 οἱ τοῦ θεοῦ λόγοι ὅρασιν ἔχουσι τὴν ἐν ψυχῇ κ. II 277, 14 τῆς τῶν θνητῶν ζῴων φωνῆς κ. ἐχούσης ἀκοήν. V 281, 14 τὰ κριτήρια τῆς ἀνθρωπίνης γνώμης. I 216, 12 πίστις ὀφθαλμοῖς ὥτων ἐναργεστέρῳ κριτηρίῳ βεβαιουμένη. I 179, 1 σὺ δὲ κριτηρίοις χρώμενος οὐχ ὑγιέσιν. IV 255, 19 ἀψευδέσι καὶ ἀπλανεστάτοις κριτηρίοις. V 284, 11 κριτηρίοις θείοις. II 62, 10 ἐπιμένειν κριτηρίοις τοῖς αὐτοῖς. I 9, 14 [τὰ κριτήρια].

κριτής. V 282, 12 cf. 74, 15 πάντων μὲν κριτὴν ποιεῖσθαι θέμις θεόν. IV 266, 7 ὁ δικαιότατος κ. (int. deus). III 263, 4 τῶν διαφερόντων (ὁ ἀστεῖος). VI 7, 5 κακοὶ τῶν πραγμάτων ὄντες αὐτοὶ κριταί. V 280, 21 κριτὴν αὐτὸν οὐκ ἠξίωσε γενέσθαι πράγματος μεγάλου. IV 81, 11 ὀνείρων. III 11, 15 ὁ πᾶσι τοῖς κριταῖς ἄσπονδος. III 25, 13 ἃ πᾶσι τοῖς κριταῖς ἀγώγιμα γέγονε. III 208, 9 τὸ δὲ τέταρτον ἀκατάληπτον πᾶσι τοῖς κριταῖς ἐστιν. IV 211, 17 τὸ δ' ὕστερον ... οὐ μὴν τελείως ἐπαινετὸν ἅπασι τοῖς κριταῖς. II 295, 7 μὴ νομίζετε κριταὶ τῶν ἄλλων ... γενήσεσθαι. IV 156, 19 οἷα κ. ἀγαθός. II 290, 25. IV 127, 20 ἀδέκαστος. V 223, 5 κριτῇ δῶρα μὴ λαμβάνειν. V 170, 5 παρ' ἐμοὶ δὲ κριτῇ. III 206, 18 παρ' ἑτέρῳ κριτῇ. III 272, 19 παρά γε εὖ φρονοῦσι κριταῖς. II 30, 2 παρὰ τοῖς ἀληθείας κριταῖς. VI 189, 3 οἰόμενοι πρὸς κριτὴν ἀφίξεσθαι.

κριτικός. III 175, 28 εἶδος opp. δικαστικόν. I 64, 9 κριτικωτάτη ἑβδομάς.

κριώδης. I 142, 2 τὸ κριῶδες.

κρόκη. I 236, 13 (ὅταν ὁ λόγος) δέξηται καθάπερ κρόκην ἀποδείξεις ἐναρμονίους.

κροκόδειλος. IV 286, 16. 21. VI 48, 10 (ab Aegyptiis veneratur). VI 181, 12 οἱ ... κροκοδείλους ... θεοπλαστοῦντες. VI 186, 17 Αἰγύπτιοι ... κροκοδείλων ... ἀναμεμαγμένοι τὸν ἰὸν ὁμοῦ καὶ θυμὸν ἐν ταῖς ψυχαῖς. V 356, 11 ἀνθρωποβόρα ζῷα.

κρόμμυον. III 19, 3 τὰ περιοδυνῶντα τὰς κόρας.

κροτεῖν. II 61, 13 coni. ἐπιψάλλειν.

κρούειν. III 180, 14.

κρουνός. I 229, 4.

κρουστικός. I 141, 31 coni. θυμικόν, ὁρμητικόν.

κρύβειν. I 114, 14. cf. 113, 1. 292, 12 sq. v. κρύπτειν.

κρυμός. VI 84, 10.

κρύος. III 107, 4.

κρύπτειν. I 116, 23 φυσικώτατόν ἐστι τὸ κ. ὅτι ἀποδιδράσκει. I 118, 18 ὁ δὲ Ἰακὼβ οὐ λέγεται λαμβάνειν, ἀλλὰ κ. καὶ ἀπολλύναι. V 328, 17 ἃ κ. θέμις. I 121, 17 (Μωυσῆς) τὸν φιλήδονον κρύπτει ἐν τῷ σποράδι ... νῷ. I 118, 20 ὁ γὰρ ἀστεῖος οὐδὲν λήψεται πρὸς περιουσίαν τῶν ἀπὸ κακίας, ἀλλὰ κρύψει καὶ ἀφανιεῖ λάθρᾳ.

κρύπτεσθαι. I 292, 27 ἄνθρωπος δ' ἂν ἢ τι τῶν γενομένων κ. δυνηθείη θεόν; I 292, 30 εἰ μηδενὶ τῶν γενομένων ἐφικτὸν κ. τὸ ὄν. I 122, 19 ὃν κακία κ. οὐ πέφυκεν. III 149, 15 cf. 167, 27 φύσεως τῆς κ. φιλούσης. V 220, 14 τῆς φύσεως οὐκ ἀεὶ κ. φιλούσης. III 206, 2 (ἐπιστήμης ἡ φύσις) ἐν ἀφανεῖ που κ. φιλεῖ. III 222, 26 τὰς ... ἐπιστήμας κ. συμβέβηκεν. IV 234, 3 ὧν κ. θέμις. III 226, 5 σκότῳ κρύπτεται πάντα. I 118, 27 κρύπτεται ... τὰ πάθη ἐν Σικίμοις. III 223, 2 ὁ νοῦς ὑπὸ μηδενὸς κρυπτόμενος αἰσθητοῦ. IV 19, 16 τοῦ πάλαι κρυπτομένου καὶ ἀειδοῦς φαντασίαν λαβεῖν. II 13, 2 τὰ κρυπτόμενα νυκτί. I 226, 14 ὅτι κεκρύφθαι δεῖ τὸν ἱερὸν περὶ τοῦ ἀγενήτου ... μύστην λόγον. I 287, 9 τὰ ἀποκείμενα ἐν σκότῳ κέκρυπται. III 291, 17 τὸ ἐκπληρωτικὸν τοῦ πάθους δημιουργεῖν καὶ κεκρυμμένον εἰς φῶς ἄγειν. III 253, 7 τὸ δ' ἀφανὲς καὶ κεκρυμμένον ... αἰσχος. III 240, 5 τὸ κεκρυμμένον ἱερῶν λόγων φέγγος. III 302, 1 τῆς πάλαι μὲν κεκρυμμένης ... ἐπιστήμης. I 96, 12. 227, 6. III 221, 12. 223, 23. V 167, 8 τὰ κεκρυμμένα.

κρύσταλλος. III 209, 10 (οὐρανός).

κρυσταλλοῦσθαι. IV 260, 4. 12.

κρύφα. III 224, 2. V 177, 1. 209, 15. 216, 5.

κτᾶσθαι. I 149, 1 ἀπιστίαν μετὰ πολλῆς ἀνοίας κτᾶται. I 149, 24 ὁ δέ γε ἀστεῖος ... τὸ καλὸν ἕνεκα καλοῦ κτᾶται μόνον. II 235, 20 ὁ δὲ σοφὸς πρῶτον μὲν κτᾶται γέρας. III 85, 26 ὁ δὲ ἀσκήσει τὸ καλὸν ... κτώμενος. I 142, 29 ὁ πόνῳ κτώμενος τὴν ἀρετήν. I 116, 13 (Ἰακὼβ) τὴν ἀρετὴν οὐκ ἀκονιτὶ κτώμενος. I 81, 19 τοῦ δημιουργοῦ καὶ κτωμένου θεοῦ. II 113, 5 τὸν πλῆθος ἵππων παρ' ἑαυτῷ κτώμενον. I 174, 15 τὸ ... ἄτρεπτον κτήσασθαι διάνοιαν. II 277, 9 κτήσασθαι ... τὰ θειοτέρας μοίρας λαχόντα πῶς ἔνεστιν; III 9, 7 ὃ γὰρ λοιπὸς ἐπιζητῶ μαθεῖν τε καὶ κτήσασθαι. IV 158, 15 (ὁ) ὑπὲρ τοῦ κτήσασθαι (πόθος). I 156, 13 τὸ αὔχημα καὶ φρύαγμα ἀποβαλὼν δ ἐκτήσω. IV 157, 2 οὐκ ἄλλο ... οὐδὲν ἐκτήσατο. I 197, 10 πότε δὲ ἐκτησάμεθα αὐτήν (sc. ψυχήν); I 149, 19 πολλοὶ οὖν τὰ ἐν ψυχῇ φῶτα ἐκτήσαντο εἰς νύκτα καὶ σκότος. I 177, 10 ἵνα ... φιλοφροσύνην καὶ εὐλάβειαν θεοῦ κτήσῃ. II 20, 23 ἐὰν οὖν τὸ παντελὲς κτήσῃ. II 20, 25 κτήσῃ δὲ πρὸς ἀλήθειαν ἀμφότερα. II 28, 11 ὁ κτησάμενος αὐτάς (sc. ἀρετάς). I 172, 13 Ἀδὰμ τὸν νοῦν ἀφροσύνην ἀνίατον νόσον κτησάμενον. II 25, 7 οἱ τὸ ... ἀγαθὸν ... κτησάμενοι. II 130, 10 τῶν κτηθέντων (ἀρχή), I 200, 12 οἱ δὲ φάσκοντες διὰ τοῦ θεοῦ τι κεκτῆσθαι. I 203, 3 ὁ Κάιν καλούμενος κτῆσις παρὰ τὸ πάντα κεκτῆσθαι δοκεῖν. I 242, 6 γῆν καὶ ὕδωρ καὶ πνεῦμα ... οὐκ ἴδια κέκτησαι. I 198, 14 ὁ δὲ χρώμενος οὐχὶ κέκτηται. IV 158, 1 ὁ δὲ σπουδαῖος ἄνθρωπος κέκτηται μὲν οὐδὲν κυρίως ἀλλ' οὐδ' ἑαυτόν. I 198, 6 ὅσα περὶ σῶμα ἢ ψυχὴν ἴδια κεκτήμεθα. I 198, 14 ὁ κεκτημένος. IV 157, 23 cf. V 65, 21 ὁ ... θεὸς πάντα κεκτημένος. II 120, 7 τὸν οὖν ἐφιέμενον ἀρετῆς οὐ παντελῆ κεκτημένον τὴν ... ἐπιστήμην εἰσάγει.

κτείνειν. VI 153, 9 οἷς κ. διείρητο. VI 161, 8 κελευσθεὶς αὐτοχειρίᾳ κ. ἑαυτόν. V 155, 2 ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν εὐλόγως κ. V 197, 7 μὴ ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου κ. V 308, 11 ἔγγονον ὁμοῦ καὶ μητέρα κ. V 307, 1 τὴν αἰτίαν τῆς γενέσεως μετὰ τοῦ ζῳογονηθέντος ἡμέρᾳ μιᾷ κ. VI 196, 26 ὡς ... κ. τὸν κοινὸν λυμεῶνα. VI 160, 3 τὸν ... αὐτοῦ διάδοχον κτείνει. I 270, 5 εἴ τις τὸν ἀνδρείας λόγον κτείνει. II 129, 24 κτείνει γὰρ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. V 179, 10 σκορπίους ... θεασάμενοι μόνον χωρὶς ὑπερθέσεως κτείνομεν. V 278, 7 κτείνουσι δὲ καὶ γυναῖκας. V 211, 16 ἐὰν ὑπὲρ γῆν ὄντος ἡλίου τὸν φῶρά τις αὐτοχειρίᾳ κτείνῃ. VI 199, 3 κτεινέτωσαν, ἱερευέτωσαν, κρεανομείτωσαν. IV 195, 7 ὅ γε κτείνων ἄνθρωπον ... ὑπαίτιος εἶναι δοκεῖ. V 148, 7 ὡς ἕνεκα τῶν ἐλαττόνων κτείνων τοὺς αἰτίους ἐπὶ μείζοσιν ἐᾷν. V 177, 4 ὁ μὲν ἐμφανῶς ξίφει κτείνων. V 190, 11 κτείνων δέ τις οἰκέτην. IV 298, 18 ὁ δὴ κτείνων τινὰ μὴ ἀγνοείτω νόμους φύσεως καὶ θεσμοὺς ἀνατρέπων. I 269, 27 ὁ πηρῶν ἢ κτείνων ἑαυτὸν πηροῦται καὶ κτείνεται. V 189, 1 — 190, 15 Κατὰ τῶν οἰκέτας κτεινόντων. VI 153, 24 τῶν κτεινόντων ἐλλαμβανόμενος. VI 167, 3 ὅτι ἀναγκάσθη ὁ δείλαιος αὐτοχειρίᾳ κτεῖναι ἑαυτόν. II 260, 2 ἴσον ... ἀδίκημα τῷ κτεῖναι τὸ βουλεῦσαι τὸν φόνον. V 176, 5 οὐκ αὐτοχειρίᾳ κτεῖναι τὸν ἀνδροφόνον (ἐν τῷ ἱερῷ). V 174, 5 ὁ μὲν κτείνας ἐκπεπλήρωκε τὴν ἐπιθυμίαν. II 38, 10 τοῦ κτείναντος Κάιν. V 173, 5 κατὰ τοῦ κτείναντος ἄνθρωπον. V 184, 2 τὸν μὴ ἑκουσίῳ γνώμῃ τοῦ κτείναντος ἀναιρεθέντα. V 184, 18 φυγὴν οὖν κατὰ τοῦ κτείναντος ἀκουσίως ὥρισεν. V 190, 19 ὅτι τροφὴν ... γίνεσθαι τὰ (κρέα) τοῦ κτείναντος ἄνθρωπον οὐχ ὅσιον. V 191, 8 τὸ τεθνηκὸς ὁ τοῦ κτείναντος λαβὼν δεσπότης. V 192, 11 τῷ (αἵματι) τοῦ κτείναντος

τὸ (αἷμα) τοῦ ἐπιβουλευθέντος (καθαίρεται). VI 34,4 ὑπ' ἀνδροφόνου κτείναντος ἡγεμόνα καὶ εὐεργέτην. II 11,6 τὴν αὐτὴν τῷ κτείναντι πόλιν ... οἰκεῖν. III 125,29 „δώσειν" δέ φησιν οὐ τῷ κτείναντι. III 122,5 διὰ τί τὸν ἑκουσίως κτείναντα οὐκ εἶπε θανατοῦσθαι μόνον. IV 195,9 καθαρσίων ἐδέησε τοῖς κτείνασι. V 175,2 ἀνδροφόνους χρὴ νομίζειν οὐ τοὺς κτείναντας αὐτὸ μόνον. — I 129,1 (ὁ Εἴρ) πονηρός τε εὑρίσκεται καὶ κτείνεται. V 211,5 μηκέθ' ὁμοίως αὐτοχειρίᾳ κτεινέσθω. VI 161,13 οὐδὲ γὰρ ἕτερόν τινα κτεινόμενον εἶδεν. I 109,9 εἰ μὴ πρότερον ἐκταθείη ἡ χείρ.

κτῆμα. I 120,11 cf. 130,1. 156,27. 187,19. 190,19. 199,18. 242,2. II 69,17. 143,16. 144,18. 148,15. 159,10. 191,13. III 24,5. V 65,21. 138,18 θεοῦ γὰρ τὰ πάντα κτήματα. II 141,26 sq. ἀνθρώπου opp. θεοῦ (αἱ λογικαὶ φύσεις). IV 45,15 τὸ μὲν τῆς χαρᾶς γένος ... τοῦ πατρὸς τῶν ὅλων κ. — IV 298,20 τὸ ἱερώτατον τῶν τοῦ θεοῦ κτημάτων. I 78,20 κ. δὲ θεοῦ κάλλιστον. V 113,6 sq. σύμπασα ἡ χώρα κ. κέκληται θεοῦ. I 159,29 ἄξιον τὸ γέννημα κρίνοντες κ. θεοῦ νομίζεσθαι. III 28,2 τὰ πρῶτα ... θεοῦ. I 198,7 ἐπιμελησόμεθα ὡς θεοῦ κτημάτων. I 199,15 ὁ δὲ θεὸς οὐ πωλητὴρ ἐπευωνίζων τὰ ἑαυτοῦ κτήματα. I 198,13 τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τοῦ γεννήσαντος ἔργα τε εἶναι καὶ κτήματα. II 66,17 (ὁ πατὴρ) δωρησάμενος αὐτῇ (sc. τῇ διανοίᾳ) τοῦ πρεπωδεστάτου καὶ οἰκείου κτήματος αὐτῷ. III 161,17 (ἄνθρωπος) θεοῦ ὡς κ. I 242,7 τὸ θεοῦ προσάξεις κ. οὐ τὸ σαυτοῦ. V 60,14 κτημάτων γὰρ τὸ μέγιστον αὐτός τίς ἐστιν αὐτῷ. I 187,11 ταῦτα ἑτέρου τινός, οὐχὶ σά, κτήματα.

I 125,11 cf. 188,7 οὐ γὰρ ἐμοὶ ὡς κ. τὴν αἴσθησιν ἔδωκας. II 183,4 (τὸ κράτιστον ἀλήθεια). IV 44,14 cf. 300,2 (ἀλήθεια ἱερώτατον κ.). V 173,7 τῶν ἐν κόσμῳ κτημάτων καὶ κειμηλίων οὐδὲν ... θεοειδέστερόν ἐστιν ἀνθρώπου. IV 203,3 κτημάτων τὸ κάλλιστον, τῶν ... ἐν τῇ ψυχῇ παραδειγμάτων ἀπεικονίσματα. III 59,8 (ἡ ἀρετὴ) ἴδιον σοφοῦ καὶ μόνον κ. I 219,25 cf. III 113,15 αἱ τέλειοι ἀρεταί, μόνου τοῦ τελείου καὶ γνησίου κτήματα. I 199,22 ὃς τὸ γεννηθὲν κατὰ τὴν πρὸς αἴσθησιν σύνοδον κ. ἴδιον ᾠήθη. III 265,19 (ἡ κενὴ δόξα ὡς μέγιστον ... κ.). IV 57,24 δόξαι δὲ καὶ τιμαὶ κ. σφαλερώτατον. V 213,2 (ἐλευθερία), τὸ πάντων ἄριστον κ. VI 4,5 τὸ ἴδιον ἀνθρώπου κ. προσλαβεῖν, ἐπιστήμην. III 170,13 (εὐσέβεια), κτημάτων τὸ κάλλιστον. I 223,14 μεγάλου κτήματος εὐχαριστίας ἐσφάλησαν. III 294,16 ἐχυρότητος, ὡς ἀρίστου κτήματος, ματαδίδωσιν. III 142,15 (κάλλιστον θεοσέβεια). V 115,18 τὸ παντελὲς ἀναγκαιότατον κ., (θεράποντες). II 146,9 (ἱερωσύνη, οὐκ ἐπίγειον, ἀλλ' ὁλύμπιον). V 314,14 ὧν ὁ καρπὸς ... ἰσότιμον τροφῇ κ. IV 257,14 περιτιθέναι τὸν κλῆρον ... οὐχ ὡς ἴδιον καὶ συγγενὲς κ. I 197,23 ἀλλ' ὁ λόγος κ. ἐμόν; II 148,6 τὸ ὂν κλῆρον μὴ ὡς κ. τούτοις ἐμφερὲς ἀκούετε. I 198,10 οἱ πολλοὶ νομίζοντες ἑαυτῶν πάντα κτήματα. I 186,3.16 ὡς τὰ πάντα ἑαυτοῦ νομίσαι κτήματα. I 184,12 ᾠήθη γὰρ αὐτοῦ πάντ' εἶναι κτήματα. I 231,15 πᾶς οὖν λογισμὸς κτήματα ἑαυτοῦ τὰ πάντα ἡγούμενος. III 4,8 ἀναγκαιότατον ἡ παρρησία. III 264,23 μακάριον κ. νενόμισται πλοῦτος. II 192,11 τὸ κάλλιστον (σοφία). III 30,5 cf. I 81,18 ἡ θεία σοφία (θεοῦ κ.) I 106,10 οὐ παντός ἐστι κ. σωφροσύνη. I 78,19 cf. II 174,1 οὗ κ. ἐστιν ἡ χρυσαυγὴς ... φρόνησις. I 285,21 (χαρά), κτημάτων τὸ κάλλιστον. I 213,15 cf. 109,25 (ψυχὴ) δὲ τὸ πλείστων ἄξιον κ. III 25,1 ψυχὴν καὶ αἴσθησιν καὶ λόγον ... ἑαυτοῦ κτήματα εἶναι. — VI 90,13 ἕνα ἕκαστον τοῦ ⟨ἀρίστου⟩ κτήματος χηρεύειν βιασάμενοι. II 148,4 οὐχ ὡς γήινον κ., ἀλλ' ὡς ὁλύμπιον ἀγώνισμα. III 273,17 μέγα καὶ ἐχυρὸν κ. καὶ ἀγώνισμα ἀρετῆς. II 145,2 βασιλικά. — I 289,1. II 311,23. III 279,12. VI 50,10 (coni. χρήματα). V 317,12 οἰκιῶν καὶ κτημάτων καὶ θρεμμάτων (περιουσία). VI 10,16 ἐπίπονοι γὰρ οἰκιῶν καὶ κτημάτων. VI 198,21 παραχωροῦμεν τῶν οἰκιῶν καὶ κτημάτων. IV 156,24 οὐ κτήματα, οὐ θρέμματα κτλ. ... ἐκτήσατο. III 116,4 ἀργύρῳ, χρυσῷ, κτήμασι, χρώμασι κτλ. VI 3,8 πλήθει κτημάτων καὶ προσόδων. II 82,5 κ. καὶ ἀπόλαυσμα ὠφελιμώτατον. V 225,20 οὐκ ἴδια κτήματα ... ἀλλὰ κοινά. III 229,9 ἵν' ἐγγένηται τῷ λαβόντι τὸ ἴδιον ἀνθρώπου κ. V 295,2 (ἀνάληψις) τῶν ἰδίων κτημάτων. V 291,8 ἐπειδὴ γὰρ κτημάτων ἰδίων ἀποροῦσιν. I 198,4 τοῖς ἀλλοτρίοις κτήμασι χρώμεθα. I 181,23 τῶν ὄντων κτημάτων τὸ καλλιστεῦον. III 177,14 περιέσχετε κ. κάλλιστον καὶ λυσιτελέστατον ἑαυταῖς. III 258,5 ὁπότε μὴ μόνον τὰ ἑαυτοῦ κτήματα, ἀλλὰ καὶ τὸν κεκτημένον ἑαυτὸν ἀποδιδούς. II 147,14 ὁ κτησάμενος τὸ κ. τοῦ κτήματος ἀμείνων. V 292,2

οὓς ... ἐπὶ τὰ κτήματα τῶν ἀδελφῶν καλεῖ. V 292, 4 οὐ μόνον καρποῦ μετουσίας ἀλλὰ καὶ κτημάτων. V 113, 5 οὐ γὰρ κτημάτων αἱ πράξεις ἀλλὰ καρπῶν. V 112, 3 προσοδευόμενοι καθάπερ ἐξ ἰδίων κτημάτων τοὺς ... καρπούς. IV 181, 3 οὓς (sc. καρποὺς) ἂν ἐκ τῶν ἰδίων συγκομίζῃ κτημάτων. V 260, 3 τῶν τοιούτων κτημάτων ἀνίερον εἶναι ... τό τε τῆς ὀπώρας γέννημα. II 148, 2 τὰ ἀμπέλων ἢ ἐλαιῶν ... κτήματα. V 114, 3. 4 μοῖρα γὰρ αἱ ἐπαύλεις κτημάτων. VI 149, 9 τὸ μέγιστον αὐτοῦ (sc. Τιβερίου) τῶν κτημάτων, Αἴγυπτον, ἐπὶ ἐξαετίαν ἐπιτραπείς. V 214, 15 ὅμοιον ἀποτινέτω κ. προσόδου τῆς ἴσης.

κτῆνος. I 21, 11 ἐξαγαγέτω ἡ γῆ κτήνη καὶ θηρία. I 12, 17 πάνθ' ὅσα χυλὸς μὲν κτήνεσιν. V 94, 4 sqq. ἐπὶ δὲ κτηνῶν τάδε νομοθετεῖται. V 256, 12 τὰ κτήνη μὴ ὀχεύειν ἑτεροζύγοις. V 163, 3 μηδὲ κ. ἐᾶν ὑπό τινος ἑτερογενοῦς ὀχεύεσθαι. — All: I 187, 11. 245, 1. II 21, 10. 101, 3. 7 (αἱ ἄλογοι αἰσθήσεις). III 28, 5 (αἴσθησίς τε καὶ σῶμα).

κτηνοτροφεῖν. V 310, 10.

κτηνοτροφία. II 100, 20. 106, 18. 107, 16.

κτηνοτρόφος. II 21, 9 sq. 100, 19. 24. 101, 1. 103, 2. 105, 5. 107, 8. 108, 24. 26. 120, 3. IV 196, 18.

κτηνώδης. I 187, 12 αἴσθησις. I 138, 4 τὸ ἄλογον καὶ αἰσθητικόν. II 298, 7 δόγματα. III 301, 15 θρέμμα.

κτῆσις. I 218, 15. II 185, 20. III 131, 5. 197, 25 ἀγαθοῦ. I 219, 1. 225, 2. 289, 18. II 126, 23. 130, 6 sq. 150, 26. III 22, 10. 148, 22. IV 57, 14. 73, 22. 205, 20. V 68, 15. 245, 6. 360, 4. VI 157, 22 ἀγαθῶν. II 20, 16 τῶν ἀμεινόνων. II 59, 6 τοῦ ἀρίστου. V 109, 1 τῶν περὶ τὸν βίον ἀναγκαίων καὶ χρησίμων. I 294, 1 ἀργύρου καὶ χρυσοῦ. I 88, 14. 234, 7. 264, 7. 272, 4. II 119, 14. 171, 8. 188, 3. 307, 19. III 159, 6. 170, 2. 9. 231, 22. V 202, 8. 237, 17. 327, 14. VI 23, 10 ἀρετῆς. II 119, 3. 260, 5. III 83, 15. 166, 1 ἀρετῶν. V 274, 13 γυναικὸς ἢ οἰκίας ἢ χωρίου. III 162, 13 ⟨τῶν⟩ ἐκτός. VI 39, 12 ἐλευθερίας. IV 249, 22 εὐδαιμονίας. V 143, 18. VI 65, 1 θεραπόντων. II 105, 4 μεγάλου κακοῦ. II 119, 15 τῶν μέσων. I 196, 9 τῶν ὅλων. II 47, 16 οὐδενὸς ἐχυρὰ καὶ βέβαιος ἐγγίνεται κ. III 77, 8 τῶν προπαιδευμάτων. III 87, 1 σοφίας. I 94, 11 τῶν χρημάτων. — II 26, 5 ἢ εὐμορφίας γυναικὸς εἵνεκα ἢ χρημάτων ἢ δόξης ἢ τιμῆς ἢ ἀρχῆς ἢ κτήσεως. I 196, 6 κτήσει μὲν τὰ πάντα θεοῦ, χρήσει δὲ μόνον γενέσεώς ἐστι, IV 157, 22 μετέχοι ἂν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) καὶ τῆς κτήσεως. IV 157, 18 ἀνῆκε πάντα τὸν κόσμον ὡς κληρονόμῳ κτῆσιν ἁρμόζουσαν. V 112, 17 τὰς ἀλλοτριωθείσας κτήσεις οἴεται δεῖν ἀποδίδοσθαι. V 215, 5 καταμένοντες βοσκήμασιν ἀλλοτρίας κτήσεις. V 60, 8 ὅταν ἀπάρξωνταί τινες ἀπὸ παντὸς μέρους κτήσεως. V 35, 12 ταῦτα μὲν ἀπὸ τῆς ἑκάστου κτήσεως ἐπινέμεται. V 107, 8 ἀφ' ἑκάστου μέρους τῆς κτήσεως ἐφοδιάσας τὸν εὐεργετηθέντα. V 141, 9 ἐπεὶ γῆς μὲν ἀποτομὴν οὐκ ἔλαχον οὐδὲ προσοδευομένας κτήσεις. VI 44, 1 δεσποτικῆς κτήσεως ἐλευθερωθῆναι. V 293, 6 κατὰ τὸ ἀνάλογον τῆς κτήσεως. V 289, 3 οἷς τίς κ. ἐφάμιλλος; II 270, 15 τὴν ἰδίαν κτῆσιν περιβαλέσθαι. IV 296, 9 γονέων ... τὰς αἰτίας τῆς κτήσεως παρασχομένων. VI 49, 15 οἱ μὴ θρέμμασιν ἐμβόσκεσθαι τὰς κτήσεις ἀνέντες. V 111, 15 ὅσαι σπαρτῶν εἰσιν ἢ δένδρων. — All: I 183, 6 sq. 186, 5. 203, 3. 265, 12. II 10, 4 Κάιν, κ. (οὐ κτητή).

κτητός. I 183, 6. II 277, 9. III 173, 22.

κτίζειν. I 6, 4 τὴν μεγαλόπολιν κ. διανοηθείς. I 7, 14 τὴν [νοητὴν] πόλιν κ. διανοουμένου. II 11, 1 κτίζων καὶ οἰκοδομῶν πόλιν. — I 5, 9 ἐπειδὰν πόλις κτίζηται. VI 129, 2 εἰς ἑνίας δὲ καὶ κτιζομένας (πατρίδας) εὐθὺς ἦλθον. IV 291, 11 κτισθῆναι τὸν κόσμον.

κτίσις. IV 212, 1 πόλεώς τε χειροποιήτου.

κτίστης. II 178, 18. III 221, 14. 224, 21. V 8, 7. 70, 22. 322, 8 θεός vel deus int. VI 129, 3 τοῖς κτίσταις χαριζόμενοι.

κτύπος. III 115, 4 (ἄναρθροι).

κύαθος. III 298, 16 (ἱεροί).

κυβερνᾶν. VI 165, 6 ἃ πάντα μιᾷ χειρὶ σῇ κ. ἐπιτέτραπται. I 270, 22 ὑπὸ νοῦ κ. καὶ ἡνιοχεῖν τὰς ἀλόγους ἐν ἡμῖν δυνάμεις ἐπισταμένου. I 31, 5 ἵνα ἡνιοχῇ καὶ κυβερνᾷ τὰ περίγεια. IV 303, 12 εἷς ὁ ἡνιοχῶν καὶ κυβερνῶν τὰ ὅλα. II 209, 3 ἡνιοχοῦντος καὶ κυβερνῶντος ... θεοῦ.

κυβερνᾶσθαι. IV 271, 19 οἷς (sc. κανόσιν) ἔμελλον οἱ δῆμοι κ. I 42, 3 ἀθάνατοι νόμοι, δι' ὧν ὁ λογικὸς βίος κυβερνᾶται. IV 20, 16 ὑφ' οὗ τἆλλα δεσπόζεται καὶ κυβερνᾶται. I 245, 10 ὅταν (τὸ αἰσθήσεων γένος) ... κυβερνᾶταί τε καὶ ἡνιοχῆται πρὸς αὐτοῦ (sc. τοῦ λογισμοῦ). V 343, 7 ὁ κόσμος ἡνιοχεῖταί τε καὶ κυβερνᾶται σωτηρίως. I 130, 15 ὥσπερ σκάφος τὸ ζῷον ... κυβερνώμενον. II 109, 11 ὑπὸ νεὼς τῆς κυβερνωμένης. III 159, 21 ἔγνω ἡνιοχούμενον καὶ κυβερνώμενον αὐτὸν (sc. τὸν κόσμον) ὑπὸ

ἡγεμόνος. IV 92, 18 πάντων σωτηρίως ὑπὸ θεοῦ κυβερνωμένων.
κυβερνήτης. I 31, 4 ἐφ' ἅπασιν ὁ ποιητὴς ἐδημιούργει ἄνθρωπον. V 347, 9 (ὁ θεωρητικὸς βίος). II 186, 15 (τοῦ βίου). II 247, 22. 269, 21. III 51, 23. 68, 20. IV 17, 12. 27, 1. 281, 5. V 55, 7. VI 98, 19 θεός vel deus int. V 230, 14 (λογισμός). I 139, 17. II 83, 22 (λόγος). I 179, 4. II 281, 9 (λόγος θεῖος). I 222, 10 (ὀρθὸς λόγος). I 163, 5. 220, 12 (νοῦς). — VI 183, 11 ἑνὶ κυβερνήτῃ παραδοὺς τὸ κοινὸν σκάφος. — sensu proprio: I 15, 5. 30, 20. 31, 1. 40, 15. 111, 17. 130, 16. 163, 3. 290, 15. II 31, 20. 109, 10. V 222, 7. 251, 22. 283, 4. 324, 10. 343, 9. 12. VI 125, 3. 8. 140, 11.
κυβερνητικός. V 243, 17 (τέχνη).
κύβος. V 139, 7 πρῶτος ... ὀγδοάς. I 38, 3-9 ὀκτώ. IV 274, 22 τὸν κύβον, τὸν ὀκτώ, ὅς ἐστιν ἰσάκις ἴσος ἰσάκις (ἡ δεκὰς ἐμφαίνει). I 32, 3. 12 κ. δὲ τεσσάρων ἐπὶ τέσσαρα τετράκις. I 31, 24 ἕβδομος ἀριθμὸς κ. τε καὶ τετράγωνός ἐστιν. V 95, 20 (ἡ ἑβδομὰς) εἰς δ' ἀναλογίαν ἀχθεῖσα κύβον ὁμοῦ καὶ τετράγωνον ἀποτελεῖ. I 31, 27 cf. 32, 9 κατὰ τὴν στερεὰν ἣν ἀποτελοῦσι κύβοι.
κύειν, κυεῖν. VI 37, 8 ἡνίκα Διόνυσον ἐκύει (Σεμέλη). VI 103, 4 ἡ κύουσα. I 181, 6 τὴν γὰρ Σάρραν εἰσάγει τότε κύουσαν. I 181, 18 Σεπφώραν Μωυσῆς λαβὼν εὑρίσκει κύουσαν ἐξ οὐδενὸς θνητοῦ. VI 93, 6 κύουσαι (γυναῖκες). V 183, 4 τὰ μὲν ἔτι κατὰ γαστρὸς προσεχόμενα τῇ μήτρᾳ τῶν κυουσῶν εἶναι μέρη. V 308, 6 μέρη νομιζόμενα τῶν κυόντων. — I 181, 1 (ἀρεταὶ) ἐξ ἑαυτῶν μόνον οὐδέποτε κυήσουσι. I 109, 23 τὸ ... κρεῖττον (γένος ψυχῆς) κεκύηκεν ἤδη.
κύησις. I 180, 14. IV 249, 4. V 304, 8.
κυίσκειν. V 183, 2.
κυκᾶσθαι. II 242, 18. 243, 2. III 295, 17.
κύκλος. V 49, 15 σχημάτων ⟨τὸ⟩ τελειότατον. III 102, 17 κύκλους τε καὶ πολυγώνια ... γεωμετρία προσεξεῦρε. — II 2, 3. 141, 24 οὐρανοῦ. III 234, 6 (σφαῖρα ἐσχάτη) τῶν κατ' οὐρανὸν κύκλων. III 34, 10 ἐν οὐρανῷ μὲν (οἱ παράλληλοι κύκλοι). I 39, 18 cf. 175, 19. III 52, 19 τὸν οὐρανόν φασιν ἑπτὰ διεζῶσθαι κύκλοις. III 150, 11. 260, 11. 276, 28. 277, 5. IV 229, 8. V 350, 18 (ζῳδιακός). V 119, 19. 129, 21 (ζῳοφόρος). III 150, 12 (ἡλίου). V 122, 8 (ἡλιακός). I 119, 1 ἡμερήσιος. V 43, 13 (σελήνης). IV 252, 12 (σεληνιακός). V 228, 23. 341, 18 τῆς γῆς. III 209, 7. V 98, 13. 110, 7 (τοῦ) ἐνιαυτοῦ. VI 106, 5 αἱ ἑτήσιοι ὧραι κύκλον ἀμείβουσιν. — II 38, 22 τῶν ἁγίων. VI 202, 8 Ἀσίας καὶ Συρίας. VI 164, 21 πρὸς δὲ μείζονα κύκλον ἔθνους ἢ χώρας. IV 262, 4 τοῦ στρατοπέδου. II 11, 11 cf. III 286, 8 τειχῶν. I 81, 1 cf. 83, 18 κύκλον δὲ περιτίθησι καὶ ὡσανεὶ τεῖχος ἡ φρόνησις τῇ Εὐιλάτ. — III 13, 18 ὀφθαλμὸς ὅ τε κ. σύμπας. II 22, 24 τὸ οὖς ἡμῶν κύκλους ἐν κύκλοις ... γράφουσα (ἡ φύσις). II 22, 26 (τὴν φωνὴν) εἴσω δ' ὑπὸ τῶν κύκλων συναγομένην. III 261, 20 κ. ... ἀιδίου πολέμου. III 265, 26 (κ. καὶ τροχὸς) ἀνάγκης ἀτελευτήτου. V 359, 12 ἵνα ... κύκλον τινὰ καὶ χορείαν ἀποτελοῦσι. III 149, 1 στέλλονται γὰρ εἰς βραχύτερον αὗται (sc. ἀρεταί) κύκλον. III 202, 2 (κ. καὶ χορὸς) τῶν σοφιστικῶν προπαιδευμάτων. VI 196, 8 κ. γενόμενοι, καὶ συνάψαντες ἀλλήλοις. I 42, 11. 55, 14. 135, 4. 176, 1. II 92, 22. 97, 12. 99, 27. 134, 1. 298, 21. 311, 18. III 209, 1. 215, 17. 244, 11. 254, 17. 281, 20. IV 27, 18. 141, 8. 146, 18. 166, 3. 168, 5. 181, 12. 208, 9. 221, 9. 235, 7. 257, 1. 278, 26. 297, 23. 302, 15. V 18, 21. 37, 27. 48, 11. 49, 18. 53, 18. 114, 22. 151, 9. 238, 9. 260, 21. 339, 23. 344, 10. 373, 5. VI 52, 4. 60, 3. 149, 25. 179, 6. 183, 23. 189, 9. 205, 5. 207, 12. 222, 1 ἐν κύκλῳ. I 64, 2. 78, 4. 150, 12. II 43, 15. 248, 11. IV 212, 5. 281, 17. V 49, 14 κύκλῳ.
κυκλοτερής. VI 59, 12 (γραμμή). III 52, 2 (οὐρανός).
κυκλοῦν. I 83, 13. 22.
κυκλοφορητικός. III 64, 19 πέμπτη ... οὐσία.
κυκλοφορικός. III 209, 11 πέμπτον ... σῶμα.
κύκνος. II 23, 8 (μουσική).
κῦμα. I 151, 8 πήγνυται τὰ κύματα. II 113, 9 ὅταν ... ἐξαιρόμενον ἐπιβαίνῃ τὸ κ. IV 208, 8 (ἡ) τῶν κυμάτων (φορά).
κυμαίνειν. I 179, 19 cf. II 52, 4 (θάλαττα) κυμαίνουσα. II 5, 20. 39, 19 κυμαῖνον πέλαγος. II 61, 20 (ἡ ψυχὴ) τὸ κυμαῖνον καὶ παρῳδηκὸς ὑφεῖσα.
κυμάτωσις. I 21, 3. IV 260, 16.
κυνικός. II 163, 20 (αἵρεσις). VI 34, 15 φιλόσοφος Διογένης.
κυνόμυια. IV 150, 24. 151, 5. 11. 154, 18.
κυνώδης. III 301, 12 (γλῶσσα).
κυοφορεῖν. II 29, 11 ὁπότε (ἡ Σάρρα) ἄρχεται τὸ εὔδαιμον γένος κ. Ἰσαάκ. I 244, 3 δι' ἧς (sc. δυνάμεως) κυοφορεῖ καὶ ὠδίνει καὶ ἀποτίκτει πολλὰ διάνοια. I 287, 5 (ὁ νοῦς) κυοφορεῖ τε καὶ ὠδίνει τὰ νοήματα. II 85, 20 (Θάμαρ) κυοφορεῖ καὶ ὠδίνει καλὰς πράξεις. III 100, 19

κυοφορεῖ γὰρ αὐτὸ οὐχ ἡ λαβοῦσα (ψυχή). III 182, 15 οὓς γὰρ κυοφορεῖ καὶ ἀποτίκτει (Σάρρα). V 308, 1 ὅσα τῶν ζῴων κυοφορεῖ. V 350, 7 κυοφορεῖ δίδυμα ἡ ψυχή. III 98, 15 ὅσαι ... ψυχαὶ μετὰ φρονήσεως κυοφοροῦσι. III 13, 2 ὅταν ἡ ψυχὴ κυοφορῇ. I 13, 20 (ἡ γῆ) κυοφοροῦσα καὶ ὠδίνουσα. III 155, 5 ἡ κυοφοροῦσα οὖν τὸν σοφίστην λόγον ψυχή. I 161, 18 (τὴν ἀρετὴν) κυοφοροῦσαν καὶ τὸν σπουδαῖον ... γεννῶντα. II 39, 10 κυοφορήσουσι καὶ ἐπιμέμπτοις μὲν ὠδῖσιν, ἐπαράτοις δὲ ταῖς γοναῖς χρήσονται. II 295, 17 ἡ δόξασα κυοφορῆσαι τὴν ἄγνοιαν. III 85, 15 οὐδὲν αὐτῶν ἴσχυσεν ἡ ψυχὴ συλλαβεῖν καὶ κυοφορῆσαι. III 200, 15 εἰ μὴ δύναται κυοφορῆσαί πω τὸν Ἰσαάκ. II 16, 15 τοῦτο μέντοι τὸ πάθος ὅταν κυοφορήσῃ. III 154, 1 τὸ κυοφορούμενον ἄρρεν.

κυρεία. IV 76, 8.

κυρία. III 104, 13. 19 (opp. δούλη). III 88, 8 (opp. θεραπαινίδες). III 100, 26 (Σάρρα τῆς Ἄγαρ). III 102, 13 cf. 103, 15. 105, 3 ἡ κ. φιλοσοφία. III 98, 14 (ἡ κ.) τῶν μέσων ἐπιστημῶν.

κυριεύειν. I 155, 1. 162, 14.

κυριολογεῖσθαι. I 271, 22 ὅτι τοιαῦτα οὐ πέφυκεν ἐπὶ τοῦ αἰτίου κ. III 297, 29 καί⟨τοι⟩ τινὰ τῶν ἐπὶ γῆς ῥεόντων ἄλογον κ. IV 27, 23 μὴ μέντοι νομισάτω τις ἐπὶ θεοῦ τὰς σκιὰς κ. I 243, 16 ὥστε οὐδὲ τὸ „ὡς ἄνθρωπος“ ἐπὶ θεοῦ κυριολογεῖται. II 2, 16 ὅτι τῶν προταθέντων οὐδὲν κυριολογεῖται. I 37, 13 τὸ δ' ὁρατὸν εἶναι τὸ ὂν οὐ κυριολογεῖται. IV 137, 12 ὡς οὐδὲν ὄνομα ... ἐπ' ἐμοῦ κυριολογεῖται. II 72, 18 τὸ δὲ κυριολογούμενον ἐπ' ἀνθρώπων πάθος.

κύριος. 1. adj.: III 154, 5 (γνώμη). I 81, 3. 263, 10. 277, 8. II 148, 19. III 158, 6. 20. 159, 5. 9. 12. 173, 16. 254, 6. IV 28, 4 (ὄνομα). I 275, 26. 287, 26. II 75, 20. 86, 8 283, 29. IV 209, 4. 248, 12. V 361, 17. VI 131, 7. 156, 14 (ὀνόματα). III 159, 18 πρόσρησις. II 95, 5 προσρήσεις. — I 50, 12 κυριωτέρᾳ κλήσει. III 201, 29 ὧν οὐκ ἂν εὕροι τις κυριωτέρας ... κλήσεις. II 266, 10 κυριωτέροις ἐχρήσατο τοῖς ὀνόμασι. — V 47, 1. 77, 19 διὰ τῶν κυριωτάτων αἰσθήσεων. V 35, 26 τοῦ τε κυριωτάτου τῶν μελῶν, κεφαλῆς. III 13, 19 τὸ κυριώτατον μέρος τὸ ᾧ βλέπομεν. V 52, 21 τοῦ κυριωτάτου τῶν σπλάγχνων. — II 174, 14 τὸ κυριώτατον τῶν ἐν αὐτοῖς ζημιοῦσι, διάνοιαν. IV 243, 10 τὸ κυριώτατον τῶν ἐν ἡμῖν ὁ λογισμός. I 31, 15 μηδὲ τὰ κυριώτατα. — I 11, 13. 31, 11. 35, 11. 92, 15. 132, 11. 170, 5. 196, 8. 198, 24. 199, 10. 214, 6. 246, 4. 251, 2. 271, 16. 287, 20. 289, 1. 19. II 68, 15. 80, 12. III 7, 1. 13, 17. 23, 4. 29, 8. 39. 5. 52, 11. 59, 14. 67, 17. 91, 20. 93, 14. 161, 22. 26. 179, 3. 202, 17. 258, 4. IV 293, 1. V 49, 17. 54, 16. 73, 10. 79, 12. 252, 14. 267, 10. VI 157, 14 κυρίως. I 22, 17. IV 232, 15 κυριώτερον εἰπεῖν. II 22, 2 κυριώτατα καλεῖ. I 51, 14. IV 91, 17. V 126, 16. 178, 14. 264, 18 κυριώτατα φάναι

2. subst. a) deus: I 86, 10-16. 128, 18. II 79, 21. 80, 4. 150, 15. 226, 6-14. III 6, 21 sqq. 38, 18. 160, 9 sqq. 161, 2-11. 239, 3. 9-25. IV 28, 7. 23. 224, 3. V 74, 10 κ. et θεός distinguuntur vel coniunguntur. I 73, 5. 115, 20. 129, 19. III 158, 11. 218, 16 (κ. ὁ θεός). V 281, 20 „κ. ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων“. V 8, 8 θεὸς ... κ. τῶν γεγονότων. IV 248, 9 ἀνθρώπων καὶ θεῶν. I 190, 17 ἡγεμονία ἐν τῷ παντὶ εἶναι καὶ κύριον. I 198, 15 κ. εἷς ἁπάντων καὶ δεσπότης ἐστίν. II 151, 3 (θεὸς) ὁ κ. ὤν, ὡς καὶ βλάπτειν δύνασθαι. III 159, 22 „ὤφθη“ οὐ τὸ ὄν, ἀλλὰ κ. II 50, 2 τὸ δὲ ἐπιφερόμενον „ἐγὼ κ“. V 72, 14 φοβεῖσθαι γοῦν (θεὸν) ὡς ἄρχοντα καὶ κύριον. IV 307, 6 θεὸς ἦν, εὐθὺς δὲ κ. ἀγαθός. III 123, 5 cf. II 257, 20 δ εἶπε κ. II 295, 10 νόμος γάρ ἐστι τὸ τέλος εἶναι κυρίου. III 28, 12 ὁμολογεῖν τὸ τέλος τῷ κυρίῳ. III 229, 13 τὸ ῥύσιον ἀποδοῦναι τῷ κυρίῳ. IV 140, 9 οὐκ οἶδα τὸν λεγόμενον τοῦτον καινὸν κύριον. III 95, 1 ἀπείρων ... τοῦ κυρίου μνημῶν. III 275, 1 τὸν ὄντως βασιλέα, τὸν κύριον. III 275, 7 ἕξομεν εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον τὸν αὐτὸν κύριον. III 156, 10 ᾧ φησιν ὀφθῆναι τὸν τῶν ὅλων κύριον. I 110, 30 „τὴν σωτηρίαν περιμένων κυρίου“. I 115, 22 ὃς αὐχεῖ λέγων μὴ εἰδέναι τὸν κύριον. III 123, 4 ἐτελεύτησαν ἐνώπιον κυρίου. I 128, 9 ὅταν γὰρ ὁ νοῦς ... τὰ τοῦ κυρίου μυστήρια μνῆται. V 99, 8 „ἑορταὶ κυρίου“. I 141, 5 ὁ ἐναντίον κυρίου εἰσιών. III 39, 12 ὁ (θεσμὸς) περὶ ὀνόματος κυρίου. IV 247, 19 ὃς δ' ἂν ὀνομάσῃ τὸ ὄνομα κυρίου, θνησκέτω. I 162, 7 Ἰσαὰκ ἐγέννησεν ὁ κ. III 238, 12 (ὁ ἀρχάγγελος, κ.). III 160, 11 τὸν Φαραὼ [κύριον καὶ] θεὸν τούτου. — b) homines: I 190, 15 θνητὸς οὐδεὶς οὐδενὸς ἐπιδέδεικται ... κ. I 157, 9 Ἐμὸς ὁ κ. νοῦς ἐστι, κ. ἑαυτοῦ καὶ αὐτοκράτωρ. I 188, 6 τὸν νοῦν νομίζειν ἑαυτοῦ κύριον εἶναι. VI 30, 6 πότερον δοῦλον ἢ κύριον ἀποφαντέον. VI 207, 23 ὅτι δεσπότην ἔχω καὶ κύριον. II 30, 17 κύριον ὀνο-

μάζειν τὸν οἰκέτην. VI 147, 11 ὁ πρὸ μικροῦ κ. ὤν. V 191, 1. 5 ὁ τοῦ κτήνους κ. V 211, 9 τῆς τιμωρίας. V 217, 19 μὴ παρόντος τοῦ κυρίου. V 225, 12 τὰ τοῦ κυρίου χαρίζεσθαι. V 214, 20 ἐπανορθώσασθαι τὸ βλάβος τῷ κυρίῳ. VI 220, 16 κύριε Γάιε. VI 127, 16 (Μάρις), οὕτως δέ φασι τὸν κύριον ὀνομάζεσθαι παρὰ Σύροις. — V 173, 3 τοὺς δὲ οὐδετέρου κυρίους ἀπέφηνεν. V 168, 22 ἢ ἐπιτρόπους ἢ ἄλλους κυρίους. V 190, 15 τοὺς νόμους κυρίους ποιῶν τῆς τιμωρίας. IV 300, 18 τοὺς κυρίους τῆς ψήφου. V 91, 14 τῶν μὲν παρθένων τοὺς πατέρας κυρίους ... ἀποφήνας. V 189, 5 προσήκει τοὺς κυρίους μὴ κατακόρως χρῆσθαι ταῖς ἐξουσίαις κατὰ τῶν οἰκετῶν. V 114, 3 τὰς (οἰκίας) δὲ ... ἀποδίδοσθαι προῖκα τοῖς πάλαι κυρίοις. V 112, 17 τὰς ἀλλοτριωθείσας κτήσεις ... ἀποδίδοσθαι τοῖς ἐξ ἀρχῆς κυρίοις. V 212, 14 τὰ ... ἄψυχα ... ἀποδίδοσθαι παρὰ τῶν ὑφελομένων τοῖς κυρίοις. V 263, 1 οὐ γὰρ ἄνθρωποι μόνον δασμοὺς φέρουσι τοῖς κυρίοις. V 210, 15 τοὺς κυρίους ὧν ἔχουσιν ἀφαιρούμενος. VI 129, 12 οὐ προστιθέντες τοῖς κυρίοις τιμήν. VI 12, 2 οἵους ἐπρίατο κυρίους. VI 178, 4 πριάμενοι παρὰ τῶν κυρίων. VI 179, 15 ἐν ὄψεσι τῶν κυρίων.

Etym: III 7, 3. 263, 28 cf. V 8, 8 παρὰ τὸ κῦρος. — All: III 177, 23 Ἰησοῦς δὲ σωτηρία κυρίου (ἑρμηνεύεται). II 160, 10 Ἰούδας, ὃς ἑρμηνεύεται κυρίῳ ἐξομολόγησις. IV 67, 14 Ἰωσὴφ ... παρὰ δ' Ἕλλησι „κυρίου πρόσθεσις" (καλεῖται).

κῦρος. III 7, 3. 103, 15. 263, 28. IV 67, 15. 264, 20. V 8, 8. 61, 9. VI 12, 10.

κύων. II 49, 3 cf. VI 57, 1 κυνῶν τρόπον. VI 25, 20 κυνῶν λοβόλων τρόπον. II 35, 20 (ὀσμαί). II 163, 16 sqq. ἡ κυνὸς φωνή. IV 295, 5 sqq. ἐν χαρίτων ἀμοιβαῖς ἄνθρωπον ἡττηθῆναι κυνός. IV 286, 22 κύνας ... ἐκτεθειώκασιν (οἱ Αἰγύπτιοι). VI 181, 11 οἱ κύνας ... θεοπλαστοῦντες.

κώδων. All: II 288, 21 τὰ δ' ἄνθινα καὶ οἱ κώδωνες αἰσθητῶν ποιοτήτων σύμβολα. V 23, 14. 18 cf. IV 227, 23. 228, 2 sqq. τὴν δ' ἁρμονίαν ... τῶν τοῦ κόσμου μερῶν οἱ κώδωνες ἐμφαίνουσιν.

κωλύειν. I 283, 3 αἱ ... ῥίζαι τὸν ἐφαρμοσθέντα τρέφουσι καὶ κωλύουσιν ἀφαυαίνεσθαι κλάδον. I 94, 26 cf. 127, 16 τί δὲ ἐκώλυεν. I 146, 28 ἐπέσθω τῷ πάθει, κωλύων αὐτὸ χεῖσθαι. I 235, 9 (ὁ λόγος) διαρρεῖν αὐτὰ (sc. τὰ θεωρήματα) κωλύων. II 297, 22 τοῦτο ... κωλῦον αὐτὴν (sc. ψυχήν) πρὸς ἀρετὴν ὠκυδρομεῖν. II 234, 20 πολλὴ τοῦ ἀδικεῖν μηδενὸς κωλύοντος φορά. II 282, 3 τὸν ἐκ πόρνης ὁμοίως κωλύσας ἀκούειν ἢ λέγειν. I 137, 20 εἴ γε δυναμένην (αἴσθησιν) ἐπὶ νοῦν τρέπεσθαι καὶ ἡνιοχεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ κεκώλυκεν.

κωλύεσθαι. I 288, 14. κωλύεται μὲν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ τοῦτο πράττειν. I 154, 22 ὁ νοῦς κωλυόμενος προσέχειν ἑαυτῷ. II 233, 14 ὁ νοῦς ... πρὸς μηδενὸς ταῖς ἰδίαις ὁρμαῖς χρῆσθαι κωλυόμενος. I 237, 14 τῷ γευσαμένους σιτίων ἢ ποτῶν εἰς κόρον κωλυθῆναι τραφῆναι. II 260, 23 κωλυθεὶς μὲν γὰρ τὴν μεγίστην νόσον ... ἀποβάλλει. II 259, 15 τελεσιουργῆσαι κωλυθέντες. I 139, 12 οὐ κεκώλυται οὖν νοῦς. I 170, 7 ἐπανόδου τυχεῖν οὐ κεκώλυται.

κωλυσιεργεῖν. I 88, 7. II 17, 18. 48, 6. 260, 23.

κώλυσις. II 78, 16. 262, 12.

κωμάζειν. II 102, 20.

κωμαστικός. II 188, 20 (μέλος).

κωμικός. III 2, 6 τὸ κωμικὸν ἀψευδῶς μᾶλλον ἢ κωμικῶς εἰρῆσθαι δοκεῖν. VI 57, 18 ὡς ὁ κ. φησιν.

κῶμος. I 192, 20. VI 157, 27.

κωμῳδία. I 105, 13. IV 119, 12.

κωφᾶσθαι. I 297, 14. II 200, 3.

κωφός. II 35, 19 (ἀκοή). III 136, 10 (βίος). III 257, 8 (δόξα). V 109, 19 (κόνις). II 200, 13. III 136, 8 (λίθος). II 265, 21 ἔκαστον ... τῶν κακίας μερῶν. I 154, 3 πλήξεις. — III 181, 1 οὐδὲ κ. ἀκούειν. V 254, 17 ὅπως μηδεὶς μηδένα βλασφημῇ ..., καὶ μάλιστα κωφόν.

λαβυρινθώδης. I 259, 24.

λαγνεία. IV 190, 11. V 229, 14 (coni. ἀκολασία). IV 193, 7 (sc. τῶν γυναικῶν ἀκολασίαι) τὰ μὲν σώματα λαγνείαις ... διέφθειραν. I 27, 12. IV 30, 17 (coni. γαστριμαργία). III 25, 11 (coni. λαιμαργία). IV 243, 12 cf. VI 158, 12 οἰνοφλυγίαι καὶ ὀψοφαγίαι καὶ λαγνεῖαι. IV 297, 10 πρὸς ἀκρασίας καὶ λαγνείας βεβαίωσιν. III 282, 20 περὶ τὴν τῶν ὑπογαστρίων ἀκράτορα λαγνείαν. IV 24, 18 βάσανος δὲ λαγνείας ἐγκράτεια. V 169, 15 ἵνα μὴ λαγνείας ἕνεκα δοκῇ ... ἐφθαρκέναι.

λάγνος. V 162, 5 τὰς ἔτι λαγνιστέρων ἐπιθυμίας ζηλώσαντες. IV 306, 3 τὸ κατὰ τῶν λαγνίστερον βιούντων (διάταγμα). V 159, 15 οἱ λαγνίστατοι.

λαγωδάριον. II 35, 16. 118, 14.

λαῖλαψ. III 193, 16 κενῆς δόξης.

λαιμαργία. II 115, 19 (coni. ἀκρασία).

V 36, 17 (coni. ἀπληστία). III 25, 10 (coni. λαγνεία). II 213, 18 cf. I 55, 10 (coni. οἰνοφλυγία). III 291, 24 (coni. πολυφαγία). III 284, 8 ὁ δὲ ἀρχισιτοποιὸς λαιμαργίαν ἔλαχε. V 307, 16 λοιδορήσεσθαι τῆς λαιμαργίας τοῖς εὐτρεπίζουσιν ἄσιτον εὐωχίαν. V 98, 20 τὴν (γαστέρα) ... ἀναπίμπλησιν ὑπὸ λαιμαργίας.

λαίμαργος. III 288, 3 (ἀνήρ).

λαιμαργότης. III 292, 20.

λάκκος. All: III 149, 1 λάκκοις δὲ αἱ εὐφυεῖς ψυχαὶ (εἰκάζονται). III 153, 5. 9 „οἱ λάκκοι συντετριμμένοι", τουτέστι πᾶσαι τῆς ἀναγώγου ψυχῆς αἱ δεξαμεναὶ τεθραυσμέναι. II 77, 6. 11 οὐρανίων καὶ ποτίμων δεξαμεναὶ ναμάτων. II 89, 9-21 οὐκ ἂν οὖν ἐκ λάκκου πίοι, ᾧ δίδωσιν ὁ θεὸς τὰς ἀκράτους μεθύσματος πόσεις.

λαλεῖν. II 71, 7 οἱ δοκιμώτατοι τῶν ἰατρῶν τάληθῆ λ. II 283, 21 προφορᾶς τὸ λ. ἴδιον. I 286, 31 τὸν γὰρ προφορικὸν λόγον ... ἐπίστασθαί φησιν ὁ δημιουργὸς ὅτι λαλεῖ. I 287, 2 οὗτος ὁ λόγος ... φωνεῖ καὶ λαλεῖ καὶ ἑρμηνεύει τὰ ἐνθυμήματα. II 75, 4 μονάδας μὲν οὖν ἀκράτους ὁ θεὸς λαλεῖ. II 293, 9 ὡς λαλεῖ ὁ θεός. II 245, 2 ἃς (sc. ἀρετάς) λαλεῖ ὁ θεός. III 155, 6 ἡ ... ψυχή φησι τῷ λαλοῦντι πρὸς αὐτὴν ἐλέγχῳ. III 16, 1 ὁ θεὸς ἔφθασε τὸν λαλοῦντα. III 132, 11 ὥσθ' ἡνίοχον μὲν εἶναι τῶν δυνάμεων τὸν λόγον, ἔποχον δὲ τὸν λαλοῦντα. III 191, 10 ἔγνω τὴν ἐπαγγελίαν λαλοῦσαν τὰ αἰδοῦς ... μεστά. III 189, 21 ὁ ... ἀστεῖος ἐλάλει τῇ διανοίᾳ τὰ ἀστεῖα ὄντως. I 135, 23 Μωυσῆν ἀνακέκληκε καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεός. III 5, 9 sqq. οὐ κατὰ συντέλειαν ἐλάλησεν (Μωυσῆς), ἀλλὰ κατὰ μηκυνομένην παράτασιν ἐλάλει. IV 256, 11 „ἐλάλησαν αἱ θυγατέρες Σαλπαάδ". III 121, 21 λελάληκε δ' ἀκριβέστερον περὶ φυγῆς. III 151, 4 περὶ ἧς (sc. ἀφροσύνης πηγῆς) λελάληκεν ὁ νομοθέτης ὧδε. III 222, 2 περὶ ἧς (sc. αἰσθήσεως) λελάληκεν ὧδε. III 29, 13 λελαληκότες οὖν τὰ πρέποντα. III 135, 15 λελαληκότες οὖν τὰ ἁρμόττοντα. III 140, 19 ἀποχρώντως λελαληκότες. — All: I 164, 30 sq. III 68, 24 οἱ γὰρ Ἀμορραῖοι ἑρμηνεύονται λαλοῦντες.

λάλος. III 5, 6 ὁ ἰσχνόφωνος. III 200, 12 διὰ τὸ λάλον. III 3, 6 θρασύτατον γὰρ καὶ λαλίστατον ἀμαθία. VI 190, 17 λαλίστατον γὰρ ἄνθρωπος ἀτυχῶν.

λαμβάνειν. II 69, 16 (χεῖρες) πρὸς τὸ × λαβεῖν τε καὶ δοῦναι. III 23, 9. 29, 7 sq. (opp. διδόναι). II 90, 3 (ὁ θεὸς) μηδένα τοῦ διδόντος καὶ τοῦ λαμβάνοντος μεταξὺ τιθείς. II 32, 19 (ὁ θεὸς) πρὸς τὴν τῶν λαμβανόντων ἰσχὺν τὰ διδόμενα σταθμᾶται. I 118, 18 ὁ δὲ Ἰακὼβ οὐ λέγεται λ., ἀλλὰ κρύπτειν καὶ ἀπολλύναι. I 97, 17 τὸ δὲ „ἔλαβεν" οὐκ ἀντὶ τοῦ ἀφεῖλεν ἀκουστέον. — ἔννοιαν, ἐπιστήμην etc. λ. ν. ἔννοια, ἐπιστήμη Nr. 3, λόγος Nr. II 1, φαντασία. — ἐν γαστρὶ λ. ν. γαστήρ. I 99, 5 sqq. ἡ αἴσθησις γυνὴ προσρηθήσεται, „ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρός" τοῦ κινοῦντος αὐτὴν „λαμβάνεται αὕτη" φησί. II 57, 14 (Ἄννα) λαβοῦσα ἀνταποδίδωσι τῷ δόντι. I 153, 6 (Λείαν) ἐξ οὐδενὸς γενητοῦ λαμβάνουσαν τὴν σποράν. II 36, 9 (σπέρμα) ἐχυροῦ τινος γῆς μέρους ἅπαξ λαβόμενον. I 181, 18 Σεπφώραν Μωυσῆς λαβών. II 45, 13 (οἱ ἄγγελοι) λαμβάνουσι δὲ οὐ πάσας ἅπαντες τὰς θυγατέρας.

λαμπάδιον. I 52, 6 καθάπερ λ. ἀρχῆς καὶ δυναστείας ἀπὸ τοῦ πρώτου (ἀνθρώπου) διαδοθὲν φυλάττοντες. II 211, 22 τὰ μένοντα τῆς φύσεως λαμπάδια ἄσβεστα. IV 225, 3 λαμπάδια τε καὶ λύχνοι ἑπτά, σύμβολα τῶν ... πλανήτων.

λαμπάς. III 70, 24 sqq.

λαμπρός. V 327, 11 γένη. II 210, 18 τὰ γενητὰ καὶ φθαρτὰ ἡγεῖσθαι. III 83, 4 (δυσγένεια). II 64, 9 ἔργον. V 328, 18 (εὐγένεια). II 49, 19. III 120, 7 (εὐπραγίαι). I 5, 11 (ἡγεμών). III 303, 24 (ἥλιος). II 251, 13 πρὸς φῶς καὶ λαμπρότατον ἥλιον. III 253, 14 ἡμᾶς ... ἐπιφανεῖς καὶ λαμπροὺς ἐποίησεν. IV 65, 19 ὁ ἐν ἑκάστῳ θυμός. III 265, 19 ὡς μεγίστου καὶ λαμπροτάτου ... κτήματος. III 70, 24 λαμπάδες. I 151, 2 τί γὰρ ἂν εἴη λαμπρότερον ... θείου λόγου. I 9, 13 τὸ νοητὸν τοῦ ὁρατοῦ λαμπρότερον. I 194, 6 λαμπροτέρας κατασκευάζομεν τὰς ἰδίας οἰκίας. I 120, 26 ὁ ... νοῦς ἐν ἡμῖν. III 50, 8 (πλάνητες) λαμπρότατοι γὰρ ὄντες. I 222, 5 τὸ ποιμαίνειν. I 121, 25 (σπέρματα). I 65, 16 φέγγος τῆς ἀρετῆς τὸ λαμπρότατον. III 73, 26 λαμπρότερον ἡγουμένη (ἑβδόμη) τὸ φέγγος. II 141, 22 λαμπρότατον ... φρόνησις. I 92, 20 φύσεις. II 73, 4 cf. III 138, 20 λαμπρότατον φῶς. I 262, 30 λαμπροτάταις χορηγίαις. III 252, 1 λαμπρότατον ... ἔχει ... χρῶμα. — V 326, 2 ὅσον ἐν τῷ γένει λαμπρόν. III 94, 8 cf. II 92, 16 ἡνίκα λαμπρὸν ἔπνει. III 193, 22 λαμπρὰ φυσῶμεν. VI 36, 14 τὸ λαμπρόν. VI 150, 11. 215, 11 τὰ λαμπρά. IV 210, 6 πρὸς τὸ λαμπρότερον.

λαμπρότης. III 119, 11 cf. 222, 17 τοῦ βίου. I 289, 2 δόξης. III 173, 10. 15 περὶ τὴν κενὴν δόξαν. III 36, 16 (τοῦ

τεχνικοῦ). II 218, 11 τῶν τυχηρῶν. — V 375, 23 καὶ τῆς πρὸ μικροῦ λαμπρότητος ἀπέλαυσαν οὐ δι' αὐτούς.
λάμψις. I 96, 23 ἀστέρων. IV 278, 22 ἀστραπῶν.
λανθάνειν. I 114, 14 τὸν θεὸν ἂν ἰσχύσαι λ.; IV 6, 6 ὁ δ' ἀστεῖος ... λ. τοὺς πολλοὺς ἀξιῶν. I 174, 18 μὴ λανθανέτω θείας εὐδαιμονίας ἐγγὺς ὤν. I 76, 3 μὴ λανθανέτωσαν. I 213, 7 (ἡ ἀρετὴ) δείσασα μὴ λάθῃς ἀπατηθείς. I 116, 25 φύγε λαθών. I 212, 5 μή ποτε λαθὼν ὁ νοῦς. II 252, 9 μὴ λήσειν τὸ θεῖον ἀδικοῦντες. I 218, 10 λήσῃ γὰρ ἅμ' αὐτῷ (sc. πόνῳ) καὶ σωρὸν ἄθρόον ἀγαθῶν μεθέμενος. I 194, 5 (ὁ θεὸς) λήσεται μεταναστὰς εἰς ἕτερον οἶκον. I 256, 11 (Ἡσαῦ) κληρονομηθεὶς ὑπὸ τοῦ σοφοῦ λήσεται φθάσαντος. II 58, 16 λήσεται γὰρ οὐδέποτε τὸν τὰ ἐν μυχοῖς τῆς διανοίας ὁρῶντα. I 3, 4 λελήθασι τὸ ὠφελιμώτατον. I 188, 17 λέληθέ σε, ὦ μωρέ, ὅτι ... I 160, 18 ἐλελήθειμεν νοσοῦντες.
λαός. I 204, 11-15 λ. δὲ ὄνομα πλειόνων. × V 364, 18 ἐξαίρετος. II 103, 16. VI 9, 12 cf. IV 61, 10. 134, 7 (ποιμένες) λαῶν. V 365, 9 ἔσεσθαί φησι τὸν σπουδαῖον εἴτε ἄνδρα εἴτε λαόν. — All: I 154, 29. II 296, 4. III 83, 8 ὁ Ἀμαλήκ, ὃς ἑρμηνεύεται λ. ἐκλείχων. I 177, 21 τὸν δέ γε Βαλαὰμ μάταιον λαὸν ὄντα. I 164, 26 „λ. Χαμώς" τουτέστιν ὁ λ. σου καὶ ἡ δύναμις εὕρεται πηρὸς καὶ τετυφλωμένος. II 113, 3 μή ποτε τὸν λαὸν αὐτῆς (sc. ψυχῆς) ἅπαντα εἰς Αἴγυπτον, τὴν τοῦ σώματος χώραν, ἀποστρέψῃ. II 280, 14 (οἱ ζηλωταὶ τῶν εἰρημένων παθῶν φαλαγγηδὸν ἐπιόντες). v. λεώς.
λάρναξ. II 271, 20 ὥσπερ λάρνακι ἢ σορῷ ... ἐνετάφησαν.
λατρεία. II 198, 3 cf. V 126, 26 θεοῦ. IV 304, 1 εὐχῶν καὶ θυσιῶν τελείων, αἷς ἡ λ. ἐγίνετο. V 206, 13 cf. 103, 6 (coni. ὑπηρεσία). I 237, 5 ἵνα ... ἑκούσιον ὑπομένωμεν λατρείαν.
λατρεύειν. V 72, 15 (θεῷ).
λαφύττειν. III 116, 16 (ὁ φαῦλος).
λάχνωσις. I 37, 16.
λαώδης. I 105, 18. 25.
λεαίνειν. I 86, 27 μὴ κάπτειν, ἀλλὰ κατὰ σχολὴν λ. II 123, 16 ψυχῇ λεαινούσῃ. II 66, 1 ἡ ἀντίπαλος μνήμης τὸν τύπον λεάνασα λήθη. I 55, 21 (ὀδόντες) λεαίνοντες. — I 87, 3 τὸ λεαίνεσθαι τροφήν. II 35, 1 τὸ Αἰγυπτίων ἀφίδρυμα, τὸ σῶμα, πυρωθὲν καὶ λεανθέν. II 98, 11 ὥσπερ κηρὸν λελειασμένον.
λέγειν. I 287, 15 ἴδιον δὲ λόγου τὸ λ. × III 228, 7 ἀνθρώπου τὸ λ. (ἴδιον) καὶ αὐτὸς ὁ λόγος. II 9, 6 τῷ κατὰ τὴν προφορὰν μέντοι λόγῳ τὸ λ. (κεχάρισται). II 252, 25 τὰ φωνῆς ὄργανα τὸ λ. (χαρίζεσθαι). II 10, 1 ἐν τῷ νοεῖν ἢ αἰσθάνεσθαι ἢ λ. III 25, 2. 92, 16 coni. τὸ αἰσθάνεσθαι, τὸ καταλαμβάνειν. II 9, 10. 282, 3. III 3, 5. IV 52, 22 coni. ἀκούειν. I 281, 18. III 300, 25. 302, 15 coni. vel opp. ἡσυχάζειν. III 190, 18 cf. 198, 3 coni. βουλεύεσθαι καὶ πράττειν. IV 2, 16. 250, 16. 292, 10. V 76, 16. 254, 2 coni. πράττειν. I 173, 23 sqq. τὸ μὲν λεγόμενον ἢ πραττόμενον. V 87, 15 τὰ λεγόμενα καὶ πραττόμενα. III 190, 4 cf. IV 126, 23 sq. ἀκόλουθα τοῖς λεγομένοις πράττειν. III 85, 20 τὸ πράττειν τοῦ λ. προτιμῶντα. II 18, 25 λ. μὲν τὰ βέλτιστα, διανοεῖσθαι δὲ καὶ πράττειν τὰ αἴσχιστα. III 198, 23 τὸ ... τοῦ λ. βαρύτερον ἁμάρτημα ἡ ἄδικος πρᾶξίς ἐστιν. III 287, 24 coni. φρονεῖν ... καὶ ποιεῖν. IV 74, 7 λέγει μὲν ..., φρονεῖ δέ. III 192, 17 coni. νοεῖν. II 290, 18 τὰ λεγόμενα opp. τὰ ἐννοούμενα. III 158, 9. 232, 5 (opp. τὸ εἶναι). III 160, 23 οὐ τὸν λεγόμενον ἄλλως, ἀλλὰ τὸν ὄντως ὄντα δεσπότην. — I 63, 2. 103, 3. 124, 16. 161, 9. 162, 6. 165, 10. 166, 5. 218, 1. II 17, 20. 33, 19. III 278, 3. τὸ λεγόμενον.
λεηλατεῖν. I 109, 3.
λεῖος. III 67, 6 (κηρός). II 17, 17. 123, 17. III 78, 16 (κίνησις). V 53, 13 (ἡ τοῦ ἥπατος φύσις). II 298, 12 sqq. cf. I 102, 6 Ἰακώβ. — IV 52, 24 ἃ ... ἢ τραχέα καὶ λεῖα ἢ θερμὰ καὶ ψυχρά. IV 34, 8 ἐν μαλακοῖς καὶ θερμοῖς ἔτι δὲ λείοις. II 278, 10 τὰ λεῖα, τὰ τραχέα. III 78, 3. 105, 16. V 136, 17 λείως.
λειότης. I 20, 19. 102, 5. II 205, 26. V 53, 13.
λειτουργεῖν. V 59, 8 λ. οὐδενὶ τῶν ἱερέων ἔξεστιν, ὃς ἂν μὴ ὁλόκληρος ᾖ. V 21, 13 τὸν ἱερέα μέλλοντα λ. τὰς ἱερὰς λειτουργίας. V 28, 24 τὰς ... τῶν ἄλλων ἱερέων ὑπηρεσίας ἀνθ' ἑτέρων ἕτεροι λ. δύνανται. IV 235, 23 καὶ ἔνδον λ. ἔμελλον. III 20, 8 ὁ γὰρ νοῦς, ὅτε μὲν καθαρῶς λειτουργεῖ θεῷ. III 129, 20 λειτουργοῦσι δὲ καὶ οἱ τὸν ἀκούσιον φόνον δρῶντες. II 170, 8 οἱ λειτουργοῦντες ἱερεῖς. I 273, 24 ὁ ... λόγος λειτουργήσει τοῖς παιδείαν μετιοῦσι.
λειτουργία. VI 2, 15 (coni. ἀγορανομίαι καὶ γυμνασιαρχίαι). III 2, 18 τὰς δὲ φιλοδεσπότους θεραπείας καὶ λειτουργίας τοῦ Ἀβραὰμ διασυνίστησιν. — IV 216, 13 cf. V 62, 5 ἕκαστα τῶν εἰς τὰς λειτουργίας καὶ ἱερὰς ὑπηρεσίας. II 41, 7 θεὸν

τιμᾶν καὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ περιέχεσθαι. III 129, 19 τῶν ἁγίων. V 31, 2 περὶ τὸν νεών. VI 209, 21 περὶ τὰ ἱερουργούμενα. I 255, 5 (ὁ Λευίτης) τὰς γὰρ λειτουργίας ἁπάσας ἀναδέχεται. III 91, 24 Λευιτικὴν φυλήν, ἀντικαταλλαξάμενος πρὸς διατήρησιν ... λειτουργιῶν. V 21, 13 λειτουργεῖν τὰς ἱερὰς λειτουργίας. III 251, 7 τὰς νόμῳ προστεταγμένας ἐπιτελεῖν λειτουργίας. IV 232, 13 τὰς διατεταγμένας ὑπουργεῖν λειτουργίας. V 24, 18 ἐν ᾧ χρόνῳ τέτακται τὰς ἱερὰς λειτουργίας ἐπιτελεῖν. IV 236, 8 τὰς εἴσω ποιεῖσθαι λειτουργίας. III 270, 13 ἐπειδὰν δὲ ταῖς ἱεραῖς ἐπαποδύσῃ λειτουργίαις. V 141, 10 ἃς μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ ὑπομένουσι. IV 218, 6 τὰς ἐν τῷ ἱερᾶσθαι λειτουργίας. V 29, 20 λειτουργιῶν μὲν ἀνεχέτω. V 280, 18 μεθέλκειν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς θείας λειτουργίας. IV 234, 7 τῆς συντόνου περὶ τὰς λειτουργίας ὀξύτητος. VI 68, 15 λειτουργίας ἄθλον. — All: III 264, 17 λειτουργιῶν ἁγίων Λευΐ (σύμβολον).

λειτουργός. I 142, 26 τῶν ἁγίων. III 288, 25. 295, 24. IV 235, 6. V 253, 2 θεοῦ. V 60, 18 τῶν ἱερέων. — V 286, 4 ἄγγελοι. II 40, 20 (διάνοια). — IV 265, 16 τῶν περὶ τὸν νεὼν λειτουργῶν δύο τάξεις εἶναι. V 37, 7 τοῖς ἀμφὶ τὸ ἱερὸν ὑπηρέταις καὶ λειτουργοῖς. IV 223, 2 ὅσον ἱκανὸν λειτουργοῖς εἶναι διάστημα.

λειχήν. V 21, 5.

λέξις. III 24, 2 βραχεῖα μὲν ἡ λ., πολλὴ δὲ ἡ δύναμις. I 279, 22 πρὸς ... τὸ ῥητὸν ἡ λ. τὸ εὔλογον οὐ περιέχει. VI 67, 4 σῶμα μὲν ἔχειν τὰς ῥητὰς διατάξεις, ψυχὴν δὲ τὸν ἐναποκείμενον ταῖς λέξεσιν ἀόρατον νοῦν. II 86, 13. 18 δόξει μέν τισιν ἡ λ. ἡμαρτῆσθαι. V 99, 7 φήσας κατὰ λέξιν οὕτως. IV 48, 6 ἡ λ. ἐγκωμιαστική. II 156, 1 ἀμφίβολος. II 98, 8 τὰς γὰρ διπλᾶς καὶ ἀμφιβόλους ὅταν ἐξαπλοῖ λέξεις. VI 70, 11 sq. πάγκαλα μὲν τὰ νοήματα, πάγκαλοι δὲ αἱ λέξεις. I 77, 21 εἴδωμεν δὲ καὶ τὰς λέξεις. III 118, 15 τὰς δὲ λέξεις ἀκριβωτέον. I 96, 26 τούτων εἰρημένων ἐφαρμοστέον τὰς λέξεις. IV 209, 3 ἄλλοτε ἄλλας ἐφαρμόζοντα λέξεις.

λεοντῆ. VI 170, 17.

λεπίς. All: V 234, 7 sqq. (σύμβολον ψυχῆς) καρτερίαν καὶ ἐγκράτειαν ποθούσης.

λέπρα. I 262, 1. II 82, 20. 225, 7 sqq. cf. 155, 6 ἐν τῷ νόμῳ τῆς λέπρας. II 83, 11. 13 τὸν δὲ ὅλον δι' ὅλων ... κατεσχημένον τῷ λέπρᾳ καθαρὸν φησιν εἶναι. III 248, 20 (ἀκάθαρτος). II 84, 9 ἐν ᾗ (sc. οἰκίᾳ) γίνεσθαι συμβαίνει λέπραν πολλάκις. V 21, 5 τῆς χρόας μεταβαλούσης εἰς λέπραν. V 29, 21. 24 ἐὰν μέντοι λέπραι τινὸς ἐξανθήσασαι κατάσχωσιν ... τῶν ἱερέων. — All: II 225, 12 (κακίαι καὶ πάθη τὰ κατὰ ψυχήν). II 83, 20 cf. I 73, 13 ἡ ... διφυὴς καὶ δύο ἐξανθοῦσα χρώματα λ. τὴν ἐκούσιον ἐμφαίνει κακίαν. II 10, 23. 25 (ταπείνωσις) εἶδος τῆς πολυμόρφου καὶ πολυτρόπου λέπρας οὔσα.

λεπρός. I 114, 21. II 83, 10.

λεπτόγεως. I 69, 23. III 208, 14.

λεπτολογία. I 145, 12.

λεπτομερής. I 197, 19 ἡ (τῆς ψυχῆς) φύσις. — III 31, 16 τὸ παχυμερὲς ἀπὸ τοῦ λεπτομεροῦς διακρίνων.

λεπτός. VI 104, 2 εἰς τὸν λεπτότατον ... αἰθέρα. I 236, 12 ἄχρι τῶν λεπτοτάτων κεφαλαίων. VI 110, 18 (κόνις). I 150, 14 ἔστι λ. νοῆσαι (ὁ λόγος). I 125, 25 (φωνή). II 36, 18 (χοῦς). — II 123, 12 παραθήξας ὁ νοῦς εἰς τὸ λεπτότατον ἑαυτόν. V 51, 9 εἰς τὰ λεπτότατα. II 122, 1 μέχρι τῶν λεπτοτάτων.

λεπτότης. II 278, 20.

λεπτουργία. I 153, 8.

λεπτύνεσθαι. III 235, 24.

λευκασμός. All: II 103, 22 λ. γὰρ ἑρμηνεύεται Λάβαν.

λευκόπυρος. III 197, 19. 271, 6 i. e. σεμίδαλις.

λευκός. II 84, 3. 155, 5 εἶδος. I 151, 1 (κόριον). III 139, 10 (τὸ μάννα) χίονος δὲ λευκότερον. — I 125, 20 γνωρίσαι τὸ σῶμα ἢ τὸ λευκόν. I 99, 1 ὀφθαλμὸς λευκαίνεται νῦν ὑπὸ τοῦ παρόντος λευκοῦ. I 98, 7 cf. 91, 24. 125, 22. 126, 15. II 206, 6. III 48, 3 τὸ λευκόν opp. τὸ μέλαν. — All: III 119, 11 λ. γὰρ ἑρμηνεύεται Λάβαν.

λευχειμονεῖν. I 193, 12. VI 63, 15. 157, 25.

λευχείμων. IV 279, 6.

λέων. II 81, 15 λέοντες λέοντας ... γεννῶσι. IV 145, 4 ἡμελημένοις ζῴοις ἐτιμωρεῖτο τὴν χώραν παρεὶς ἄρκτους καὶ λέοντας κτλ. VI 12, 1 sq. εἰ μὴ καὶ τὸν λέοντας ὠνησάμενον δεσπότην φατέον εἶναι λεόντων. IV 187, 21 ὁρῶ λαὸν ὡς σκύμνον ἀνιστάμενον καὶ ὡς λέοντα γαυρούμενον. IV 189, 14 ὡς λ. ἢ σκύμνος λέοντος. IV 294, 20 ἔγνων ἡμερωθέντας λέοντας. V 356, 1 δοκοῦσιν ἄρκτοι καὶ λέοντες ... μεταβαλεῖν ἐκ τοῦ μονωτικοῦ ... πρὸς τὸ σύννομον. IV 286, 16. 20 cf. VI 48, 10 λέοντας καὶ κροκοδείλους ... γεραίρουσιν ἱεροῖς καὶ τεμένεσι (οἱ Αἰγύπτιοι). VI 181, 12 οἱ κύνας καὶ λύκους καὶ λέοντας ... θεοπλαστοῦντες.

λεώς. IV 279, 2 παρειστήκει δὲ ὁ λ. × ἀγνεύσας. IV 238, 18 πρὸς ἀνομίαν ἔσπευσεν ὁ λ. I 148, 20 ἐξίτω μέντοι ὁ λ. VI 69, 16 δι' ἧς (sc. ὁδοῦ) ὁ λ. ἐπέζευσεν. V 120, 18 ὁ λ. ἅπας, πρεσβύται καὶ νέοι, κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἱερωσύνης ἀξιώματι τετιμημένοι. II 279, 23 (ὁ θεὸς) ὅρος ... τοῦ μεγάλου λεώ. II 279, 19 ὁ σοφὸς καὶ ἐπιστήμων, ὃν εἶπε, λ. V 324, 9 ὁ δ' ἀληθὴς θεραπευτής τε καὶ ἱκέτης ... σύμπας ἐστὶν ὁ λ. — All: II 217, 8 ὁπότε νεωτερίζοι, τὸ τῆς ἄφρονος καὶ νηπίας ὄνομα ἡλικίας. II 104, 5. 177, 19. 271, 11 τῆς ψυχῆς.

λεωφόρος. II 22, 16. V 136, 19 (ἁτραπός). VI 108, 22 (γῆ). VI 1, 8 „ταῖς λεωφόροις μὴ βαδίζειν ὁδοῖς“ (Pythag). I 169, 13. II 8, 4. 34, 9. 70, 11. 86, 23. 93, 23. III 16, 22. 78, 4. 153, 17. IV 3, 2. 59, 2. 162, 19. 232, 16. V 223, 7. 247, 7. 280, 1. VI 69, 15 (ὁδός). I 23, 13. 50, 23. II 91, 1. 233, 14. IV 90, 15. 280, 6. V 81, 10. 202, 6. 244, 6. VI 196, 5 (ὁδοί). I 258, 10 πεδία.

λήθη. I 187, 9 ἡ σύντροφος ψυχῆς νόσος. III 80, 7 νόσος μνήμης. II 309, 10 cf. IV 283, 3 οὐ γὰρ ἑκούσιον ἡ λ. πάθος. III 174, 13 τὸ ... τῆς ἀπορροῆς πάθος. II 216, 9 (ὕπνος λήθην καὶ ὄκνον ἐμποιῶν). V 24, 20 (coni. ὄκνος, ὕπνος, ἀφροσύνη). V 25, 3 λήθης ὁμοῦ καὶ ἀφροσύνης αἴτιος. III 80, 19 (ὁ νοῦς) ἐχώρησέ ποτε καὶ λήθην. II 221, 17 coni. ἀνάμνησις. III 80, 10 τὴν δὲ ἀνάμνησιν ἐκ λήθης. I 133, 19 ἀναμνήσεως δὲ λ. πάντως προηγεῖται. V 321, 10 ἡ λήθης ἐκγινομένη ἀνάμνησις. III 80, 12 ἡ δὲ τοῦ ἀναμνήσει χρωμένου (ψυχὴ) ἔξω λήθης γίνεται. II 309, 9 ὁ θάνατος ἀναμνήσεώς ἐστι λ. III 174, 20 (τὸ ἀναμιμνησκόμενον) λήθῃ κέκραται. I 133, 22 λήθῃ οὖν κατ' ἀρχὰς χρώμενοι πάλιν ἀναμιμνησκόμεθα. V 228, 3 (coni. μνήμη). I 224, 7 τῷ μνήμην μὲν ἀνῃρηκότι λήθην δὲ ζωπυροῦντι. I 273, 16 ἡ (sc. μνήμη) μόνη τῶν λήθης πολυμηχάνων δικτύων ἀλογεῖ. II 66, 1 ἡ ἀντίπαλος μνήμης τὸν τύπον λεάνασα λ. I 225, 11 ἐὰν οὖν λήθην καὶ ἀχαριστίαν ... ἀνέλωμεν. II 121, 15 ἡ ψυχὴ ... λήθῃ μὲν αὐτὰ οὐ παραδίδωσιν. V 7, 13 cf. II 271, 22 λήθῃ παραδοθῆναι. — II 196, 25 ἀμαθίας καὶ ἀπαιδευσίας. V 52, 11 (ἁμαρτημάτων). VI 171, 5 κακῶν. III 186, 23 πάντων ὅσα τῇ σαρκὶ φίλα. IV 167, 20 τῶν προγεγονότων. — I 223, 13 διὰ λήθην. V 225, 3 εἰς ἄγνοιαν καὶ λήθην. V 54, 18 κατ' ἄγνοιαν ἢ λήθην. — All: I 133, 29. 134, 9. II 221, 12. 309, 3. III 174, 9 ὁ δὲ Μανασσῆς ἀνάμνησις, μεταληφθεὶς γὰρ „ἐκ λήθης“ εἶναι λέγεται.

λῆμα. II 188, 6.

λῆμμα. II 49, 27. 91, 23. V 68, 1. 269, 7. VI 63, 20. — All: III 178, 15 μεταληφθεὶς γὰρ Μωυσῆς καλεῖται λ.

λῆξις. II 20, 4 τῶν ἀγγέλων. I 229, 6 τοῦ ἐπιόντος ῥεύματος. VI 83, 10 τῆς φύσεως. — III 90, 12 cf. I 273, 3 τὴν ... εἰς τὰς ἀρχαίας λήξεις ἐπάνοδον. V 113, 8 ⟨ὅτι⟩ λ. ἀπονενέμηται ἑκάστῳ τῶν κληρούχων. V 112, 18 μηδεὶς τῶν λῆξιν εἰληχότων. V 116, 11 μένειν δ' ἐν ταῖς ἐξ ἀρχῆς τεταγμέναις κατὰ φυλὰς λήξεσιν. IV 255, 3 (στέρησις) τῆς πατρῴας λήξεως. IV 157, 17 κοινωνὸν γὰρ ἀξιώσας ἀναφανῆναι τῆς ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) λήξεως.

ληπτός. II 68, 10. 312, 20.

ληραίνειν. I 147, 1 μέθῃ λ. ἀναγκαζούσῃ. I 102, 8 ὅταν ληραίνῃ καὶ παρανοῇ ἡ ψυχή.

ληρεῖν. I 96, 20 δίχα τοῦ λ. νηφάλια σιτούμεθα. II 161, 21 sqq. λ. ἐν οἴνῳ opp. οἰνοῦσθαι. II 169, 1 περὶ τῶν λ. εἰωθότων. II 170, 13 σύμβολον ... τοῦ λ. καὶ παραπαίειν. II 171, 4. 194, 25 τοῦ ... λ. αἴτιον. II 172, 6 τὴν τοίνυν ἀπαιδευσίαν ⟨τοῦ⟩ λ. καὶ ἁμαρτάνειν αἰτίαν ἔφαμεν εἶναι. II 199, 21 τὸ μεθύειν οὐ μόνον ἐδήλου τὸ λ. II 171, 1 τοὺς μὲν αὐτῶν ἀφραίνοντάς τε καὶ ληροῦντας.

λῆρος. II 36, 26 cf. III 84, 20 (μυθικός). II 125, 26 οἱ δὲ κονιάματα καὶ λήρους ... οἰκίαις περιτιθέντες.

ληρώδης. VI 187, 2 (παιδιαί).

ληστεία. IV 299, 15. VI 11, 7. 121, 15.

λιβανωτός. V 66, 14 καὶ βραχύτατον λιβανωτὸν παρ' ἀνδρὸς ὁσίου τιμιώτερον ... μυρίων θρεμμάτων. III 45, 12 sqq. cf. 51, 8 τὸν δὲ διαφανῆ λιβανωτὸν πυρὶ ἀπεικάζει. V 42, 20 cf. III 186, 19 σύμβολον τοῦ μηδὲν ἡδυσμα εὐωδέστερον ὀλιγοδείας εἶναι.

λιβάς. II 89, 9 κατὰ γῆς λιβάδας ἀναζητοῦμεν. II 93, 7 οὐδὲ βραχεῖαν εἴασε λιβάδα. III 51, 6 πρότερον γὰρ τηκόμενα εἰς λιβάδας αὖθις ἀναλύεται. II 299, 11 (λιβάδες)‚ ἃς καλεῖν ἔθος ὀάκρυα.

λιγαίνειν. I 213, 15.

λίθινος. IV 247, 11 (ψυχή).

λίθος. I 104, 20 ζῷον ἢ φυτὸν ἢ λίθον ἢ ξύλον ἢ συνόλως σῶμα. I 147, 28 λίθῳ καὶ ξύλῳ καὶ παντὶ ἀψύχῳ. I 6, 2. 50, 5. 95, 12. 189, 21. 200, 3. 5. II 58, 9. 64, 2. IV 284, 4. V 148, 15. 333, 16. VI 48, 3 (λίθοι coni. ξύλα). I 194, 13 (οἶκος) λίθων μὲν ἢ ξυλίνης ὕλης. VI 199, 17 λίθους καὶ πέτρους γίνεσθαι. I 95, 12 τὰ ἐν ἡμῖν ἐοικότα λίθοις ὀστέα.

I 195, 8. 210, 9. IV 217, 3. 226, 18. 298, 22. VI 20, 1 (πολυτελεῖς). V 22, 12. 23, 19 cf. IV 229, 1-17. 231, 12 δώδεκα λίθοι πολυτελεῖς. VI 222, 2 διαφανέσι λίθοις. I 49, 17. V 349, 6 μαγνῆτις. I 78, 22. 82, 21. 83, 9 (πράσινος). I 82, 19 σάπφειρος πράσινος. II 50, 21 σιδηρῖτις. IV 226, 15. 228, 18 cf. V 22, 9 (σμάραγδος). II 200, 13 (κωφὴ) τὸ περικαλλέστατον εἶδος ψυχῆς. III 136, 8 ἀψύχου καὶ κωφῆς λίθου τρόπον. IV 251, 6 μετέβαλεν ὁ νοῦς εἰς κωφὴν λίθον. III 232, 8 (προσκεφάλαιος). — VI 110, 15 λίθων οἱ κραταιότατοι ἀρ' οὐ μυδῶσι. I 265, 15 κινοῦσι λίθον φάσκοντες. I 262, 2 διείρηται τοὺς λίθους, ἐν οἷς γεγόνασιν, ἐξελόντας. I 85, 6 ὅ τε φρόνιμος καὶ ὁ φρονῶν, οἱ δύο λίθοι. I 83, 6 διὰ τοῦτο λίθῳ ἀπεικάσθη. — IV 247, 11 δίκην ὑπολαβὼν τὴν διὰ λίθων

λιθοτομεῖν. II 11, 10.

λιθοῦσθαι. I 160, 30. II 201, 16.

λιθώδης. IV 260, 6. VI 109, 2.

λιμήν. III 294, 28 cf. I 240, 1 τῆς ἀρε- × τῆς. V 255, 19 εὐδαιμονίας. III 121, 3 σοφίας. — IV 284, 11 μηδέποτ' εἰς λιμένα κατᾶραι ... δυνάμενοι.

λιμηρός. III 67, 23 (κένωσις).

λιμνάζειν. II 93, 3 τὰ ... πελάγη ... ἀναχεόμενα λιμνάζει τὴν τέως χέρσον. I 40, 6 πεδία λιμνάζουσι (οἱ πλάνητες).

λιμοδοξία. II 81, 2.

λιμός. IV 95, 4 sqq. ἀρχὴν ἐλάμβανεν ὁ λ. δν ἐπιβαίνονται ... οὐκ ἐχώρησεν Αἴγυπτος. — V 136, 13 τὸ πάντων ἀφορήτατον κακῶν. III 108, 15 cf. I 262, 27 (coni. κάκωσις). III 108, 2 οἰκτιστον ὄλεθρον. III 65, 22 μεταναστάσεως καὶ πολέμου κακὸν χεῖρον. I 284, 5 τὸ δ' ἀκόρεστον ... λ. ἐστιν. I 265, 26 (οἱ φιλάρετοι) λιμὸν ὑπ' ἀσιτίας ἐμβλέποντες. IV 145, 10 λιμῷ τε καὶ λοιμῷ. V 258, 14 οἷα ἐν λιμῷ καὶ σπάνει. V 365, 22 (opp. περιουσία). IV 272, 2 cf. VI 178, 16 δίψει καὶ λιμῷ διαφθαρῆναι. IV 94, 12 τὸν πεινῶντα λιμῷ. I 58, 24 ὑπὲρ τοῦ μὴ λιμῷ παραπολέσθαι. V 146, 23 λιμῷ ... θνήσκοντα υἱόν. II 308, 25 λιμὸν ἄγει διάνοια. — I 151, 26 οὐκ ἀρετῆς, ἀλλὰ (ὁ) ἐκ πάθους καὶ κακίας (συνιστάμενος). I 284, 24 ἀρετῆς. III 283, 5 (εἰρήνης). II 198, 20 (φρονήσεως).

λιμώττειν. I 282, 22. IV 166, 9.

λίνον. II 25, 19. 100, 4.

λιποθυμία. III 216, 2.

λίπος. IV 234, 14.

λιποστράτιον. IV 198, 6.

λιποτακτεῖν. VI 93, 4 μὴ λ. τάξιν οἰκείαν. VI 84, 15 λιποτακτοῦσα (ἡ τοῦ κόσμου φύσις). II 50, 13 μὴ λιποτακτῆσαι μὲν τῆς τοῦ θεοῦ τάξεως. II 198, 7 λιποτακτῆσαι τὰ θνητά.

λιποτάκτης. I 290, 25 ἱερωτάτων θεσμῶν. II 63, 20 τῇ κατὰ λιποτακτῶν ὡρισμένῃ ... δίκῃ. IV 307, 16 οἱ λείπουσι τὴν τοῦ δικαίου τάξιν. I 177, 22 Βαλαάμ.

λιποτάξιον. IV 198, 5.

λιτή. IV 2, 20. 12, 23. 136, 23. 184, 20. 238, 23. V 24, 15. 134, 20. 137, 3 (λιταί coni. ἱκεσίαι). III 306, 10 λιταῖς καὶ εὐχαῖς καὶ θυσίαις. V 47, 14 ἐπὶ τὰς διὰ θυσιῶν εὐχαριστίας ὁμοῦ καὶ λιτὰς ἐλθεῖν. IV 144, 9 οἱ δὲ λιταῖς τὸν θεὸν ἐξευμενίζονται. VI 142, 27 ἤδη ταῖς ἡμετέραις λιταῖς ἀρξάμενος συνεπινεύειν.

λιφαιμία. VI 112, 8.

λίχνος. I 137, 20 (αἴσθησις). II 200, 22 (διάνοια) ἀκοῆς. III 215, 18 (ὁ παιδείας ἐραστὴς) ἐπιστήμης καὶ φρονήσεως. I 144, 19 ὀψαρτυτῶν καὶ σιτοπόνων λίχνων περιεργία. III 267, 1 πάθος. I 215, 11 (φιλήδονος). II 311, 14 (τὸ φιλομαθὲς) θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων. II 296, 4 ὑπὸ τοῦ πεινῶντος ἡδονῆς καὶ λίχνου παθῶν. I 162, 16 ἴδε γέ τοι τὸν λίχνον, ὡς δουλεύει.

λοβός. I 256, 17 cf. V 51, 17 sqq. 52, 21. 56, 23. 57, 9. 58, 13 τρία προστεταγμένον ἀναφέρειν ἀπὸ τῶν ἱερείων τὰ πρῶτα, στέαρ καὶ νεφροὺς καὶ λοβὸν ἥπατος.

λογεῖον. IV 226, 20 τετράγωνον διπλοῦν. IV 229, 13—230, 21 (ὁ θεῖος λόγος). IV 231, 14 τοῦ συνέχοντος καὶ διοικοῦντος τὰ σύμπαντα (μίμημα). V 22, 16 σύμπας δ' ὁ τύπος καλεῖται λ. ἐτύμως. V 22, 18 ἐπὶ δὲ τοῦ λογείου διττὰ ὑφάσματα. Cf. I 141, 4. III 150, 17 (λόγιον).

λογιατρεία. III 82, 16.

λογίζεσθαι. I 188, 8 τοῦ (νοῦ παιδία) μὲν τὸ νοεῖν, τὸ λ., τὸ διανοεῖσθαι κτλ. II 84, 4 τὸ λ. ὁ νοῦς ἐκτμηθεὶς ὅλον δι' ὅλων. I 96, 5 δύναται ὁ νοῦς λ. τι τῶν οἰκείων. I 203, 1 ἐν τῷ λ. ἢ αἰσθάνεσθαι. IV 35, 6 ἐν μὲν τῷ λ. καὶ φροντίζειν τινὸς ἡρεμεῖ (ἡ ὄψις). VI 219, 5 μήτε δρᾶν μήτε λ. θέμις. V 81, 5 τὰ μέλλοντα εἰκότι στοχασμῷ φαντασιοῦσθαί τε καὶ λ. V 204, 12 ἐν μὲν τῷ λ. καὶ σκοπεῖν αἱ κόραι πεπήγασι. II 54, 18 οἱ δὲ γῆς παῖδες τὸν νοῦν ἐκβιβάσαντες τοῦ λ. II 90, 18 καὶ ὅσοι μέντοι ἐν τῷ λ. περιττοί. I 221, 18 τοῖς μέντοι δυναμένοις λ. V 31, 22 κἀκεῖνο χρὴ λ. II 195, 7 ταπεινὸν οὐδὲν ἐᾷ λ. III 285, 26 ἀκόλουθον οὖν (ἂν) εἴη λ., ὅτι ... I 277, 14 τὸ θεοειδὲς ἐκεῖνο δημιούργημα, ᾧ λογιζόμεθα. III 80, 18 καὶ οὐ λογίζεται, ὅτι ... II 282, 14 πολλοὶ γὰρ λογίζονται μὲν τὰ

βέλτιστα. VI 189, 22 ταῦτα λογιζόμενος ἐσφάδαζον. V 99, 9 τὸ γὰρ ἐπίλυπον ... λογιζόμενος καὶ ὡς ἔστι μυρίων κακῶν μεστόν. V 232, 9 λογιζόμενος τὸ πρέπον ἡμέρῳ ψυχῇ. IV 263, 13 ὥστε λογιζόμενος ἂν τις εὕροι. I 131, 7 ἱερεὺς γάρ ἐστι λόγος ... ὑψηλῶς περὶ αὐτοῦ ... λογιζόμενος. I 117, 11 (ὁ νοῦς) περιμένει λογιζόμενος αὐτὸ (sc. τὸ πάθος) νικήσειν. II 129, 10. V 250, 22 λογιζόμενος ὅτι ... V 186, 13 ὑπομιμνῃσκόμενον ἐκ τοῦ τόπου τὸ ἄφοβον καὶ λογιζόμενον. IV 89, 23 ἐμπαλιν λογιζόμενοι βλαβήσεσθαι. II 126, 19 ἡδίστη τελευτὴ γίνεται λογιζομένοις ὅτι ... V 254, 2 καὶ λέγειν καὶ πράττειν ἐκεῖνο λογιζομένους. IV 106, 6 χρηστὰ δὲ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος λογιζομένους. V 34, 7 ὅπερ χρὴ λογιζομένους καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας σωφροσύνης ... περιέχεσθαι. V 1, 17 λογιζομένους, ὡς εἰκός, τοσαύτας μυριάδας καθ' ἑκάστην γενεὰν ἀποτέμνεσθαι. V 288, 10 χαρίζεσθαι τοῖς δεομένοις, λογιζομένους ὅτι ... I 135, 9 λογιεῖται δήπου, ὅτι ... II 304, 22 λογιεῖσθε γὰρ ὅτι ... I 102, 19 πρὸς τῷ μοχθηρόν τι λογίσασθαι. III 277, 16 ὥστε οὐκ ἰσχύει λογίσασθαι. VI 7, 2 χρῆν δὲ λογίσασθαι, ὅτι ... V 67, 17 καὶ οὐκ ἐλογίσω τοῦθ' ὅτι. III 264, 3. 293, 27 καὶ οὐκ ἐλογίσατο παρ' ἑαυτῷ, ὅτι. V 118, 24. VI 213, 18 ἐλογίσατο παρ' ἑαυτῷ, ὅτι ... III 238, 18 ἀλλ' ἐκεῖνο λογισάσθω, ὅτι ... V 308, 3 τὰ κατὰ γαστρὸς ἐν ἴσῳ τοῖς ἀποκυηθεῖσιν ἤδη λογισάμενος. IV 102, 15 λογισάμενος δὲ ἅτε σοφὸς ἀνήρ, ὡς ἔστιν ἄμεινον. I 277, 27 (Μωυσῆς) λογισάμενος δὲ μεγάλα ὀνήσειν τὸ δημιούργημα. I 164, 1 ὁ δὲ ταῦτα λογισάμενος οὐκ ὤνατο. V 75, 6. VI 171, 14 λογισάμενος ὅτι ... V 100, 2 (ἡ διάνοια) λογισαμένη παρ' αὐτῆς, μή ποτ' ἄρα ... II 69, 8 οὐ λογισάμενοι ὅτι ... IV 207, 19 λογισάμενοι παρ' αὐτοῖς ὅσον εἴη τὸ πρᾶγμα. II 2, 15 λοιπὸν ἂν εἴη λογισαμένους ... τὴν δι' ἀλληγορίας ὁδὸν ... τρέπεσθαι. V 133, 3 τοὺς μὴ παρόντας ... λογισαμένους, ὅπερ εἰκός, ὅτι ... II 263, 29 προσήκει δὲ κἀκεῖνο λελογίσθαι. I 287, 3 οἷς ἡ διάνοια λελόγισται. V 176, 11 μηδ' ἐκ πολλοῦ παρ' αὐτοῖς λελογισμένοι τὸ ἄγος. II 96, 1 κἀκεῖνο λογιστέον. I 69, 7 ἄνθρωπον δὲ τὸν ἐκ γῆς λογιστέον εἶναι νοῦν.

λογικός. III 258, 16 (ἀγέλη). II 14, 26 (ἄνδρες). I 63, 15. III 75, 14 (ἄνθρωπος). II 142, 2 (ἀρεταί). V 336, 14 (ἄρθρωσις). III 302, 3 ἐν ψυχαῖς (ἄρουραι). I 133, 3 τὸ ἀστεῖον. I 42, 3. II 277, 14. III 243, 15 (βίος). III 193, 9. IV 3, 14 (γένος). I 263, 15. II 269, 6 (διάνοια). V 268, 13 (δόγματα). I 95, 10. 18 sq. 277, 2 sqq. V 270, 2 (δύναμις). I 99, 11. 221, 5. 233, 5. II 108, 9. 11. 310, 12 (δυνάμεις). III 32, 12. 177, 13. 261, 26 (εἶδος). I 63, 17. 160, 6. III 149, 9 (ἕξις). III 78, 6 σοφισμάτων εὑρεσις. II 15, 12 (ζωή). I 290, 4. III 239, 14. IV 8, 12 (ζῷον). II 182, 18 cf. I 220, 21. 267, 5 (ζῷα). III 74, 13 (θεωρία). V 173, 9 (ἰδέα). VI 95, 12 sq. (ὁ κόσμος). II 250, 16 (μερίς). III 42, 19 cf. 124, 26 ἡμῶν μέρος. II 219, 17 cf. 281, 14. III 39, 1. V 349, 12 τῆς ψυχῆς μέρος. V 80, 21 sq. τὴν ὅλην ψυχὴν ἐκ λογικοῦ καὶ ἀλόγου μέρους συνεστῶσαν. I 79, 14-24 cf. 75, 15 (ἡ ψυχὴ) ἔχει μέρος τὸ μὲν λογικόν, τὸ δὲ θυμικόν, τὸ δὲ ἐπιθυμητικόν. II 98, 6 cf. III 170, 4. V 81, 16 τὸ λογικὸν μέρος φιλοσοφίας (coni. ἠθικόν, φυσικόν). II 263, 10 sq. (μοῖρα). I 160, 6 οὔπω γὰρ αὐτοὺς (sc. τοὺς νηπίους) ἡ φύσις λογικοὺς πεπαίδευκε. IV 159, 8 νόμος. IV 2, 7 νόμοι. I 277, 6. II 277, 19. III 229, 21. V 136, 16 (πηγή). V 41, 23. 67, 1 (πνεῦμα). II 209, 16. III 170, 8 (πραγματεία, coni. φυσική, ἠθική). III 56, 17 (στάσεις). I 26, 2 (συγγένεια θεοῦ). I 52, 10. 15. 118, 22. 277, 8. 289, 20. II 8, 2. 160, 16. 281, 22. 283, 19. 291, 11. III 125, 8. 227, 17. 242, 22. IV 288, 1. V 17, 6. 319, 5. VI 94, 6. 102, 2. 113, 1 (φύσις). I 50, 17. II 142, 1. III 52, 20 (φύσεις). I 53, 19 φυτά. IV 139, 8 (φωνή). I 48, 4. II 64, 2. 107, 6. 137, 11. 141, 4. 263, 25. III 36, 7. 152, 25. 251, 14. IV 13, 15. 276, 7. V 179, 13 235, 9. 237, 7. 310, 14. 338, 10. VI 67, 5 (ψυχή). II 143, 4. 189, 18 (ψυχαί). — I 179, 22 τὸν μὲν αὐτῷ (sc. λόγῳ) χρῆσθαι δυνάμενον ὀρθῶς ἀπέδειξεν εὐδαίμονα καὶ λογικὸν ὄντως. I 279, 6 τὸ μὲν ἄλογον ἄφωνον, φωνῆεν δ' ὅσον λογικόν.

τὸ λογικόν, λογικόν absol. II 304, 21. III 77, 19 sq. (τὸ λ. opp. τὸ ἄλογον). I 80, 10. 12 ὅταν τὰ δύο, τό τε θυμικὸν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν, ἡνιοχῶνται καθάπερ ἵπποι ὑπὸ τοῦ λογικοῦ. VI 23, 9 coni. τὸ φυσικόν, τὸ ἠθικόν. II 98, 3 τὸ δ' αὖ λ. φραγμῷ καὶ περιβόλῳ (παραβάλλοντας τοὺς παλαιούς). III 129, 11 τὸ πλησίον τοῦ λογικοῦ, τὸ ἄλογον ... πενταχῇ σχιζόμενον. III 52, 15 τὸ δὲ λ., ὃ δὴ νοῦς ὠνομάσθη. V 48, 21 τὸ μὲν λ. τῆς ἄρρενος γενεᾶς ἐστιν. I 137, 16 τὸ λ. ἐξομματοῦται. I 71, 10 διὰ τοῦ λογικοῦ τοῦ ἄρχοντός τε καὶ βασιλεύοντος ἐν ψυχῇ. III 79, 1 διχόθεν

συνεραν[ζηται πρὸς τελείωσιν. II 59, 20 ὅπερ ἄριστον τῶν ὄντων γένος ἐστί. I 101, 30 τὰ μέρη τοῦ ἀλόγου, ἃ τὸ λ. ἐπεσκίαζε. — V 48, 21 δυοῖν δ' ὄντων, ἐξ ὧν ἡ ἡμετέρα ψυχὴ συνέστη, λογικοῦ τε καὶ ἀλόγου. III 31, 46 τὴν μὲν ψυχὴν εἰς λ. καὶ ἄλογον (διεῖλε). III 129, 6 τὸ δὲ λογικοῦ πλησίον τὸ ἄλογον. I 90, 12 οἷον ἐγὼ πολλά εἰμι, ψυχὴ σῶμα, καὶ ψυχῆς ἄλογον λ.

τὰ λογικά, λογικά absol. II 50, 7 εἰ μὴ ... ἐρεῖ τις καὶ τὰ λογικὰ ἀλόγοις τὰ αὐτὰ εἶναι. II 122, 20. V 312, 14 (τὰ λ. opp. τὰ ἄλογα). V 316, 13 τῶν λογικῶν ἐπιμελεῖσθαι. II 231, 20 τὰ ἄλογα τῶν λογικῶν διέζευξεν. I 110, 5 cf. 196, 16. III 48, 1 (διαφορὰ) τῶν ὄντων, ... ἀλόγων λογικῶν. III 28, 11 λογικῶν εἶδος opp. ἀλόγων. I 105, 13 λογικῶν εὐφωνία.

I 160, 7. II 35, 14. VI 48, 15 οἱ λογικοί. III 90, 5. 96, 22 εὐθὺς μὲν γενόμενοι λογικοί. — II 301, 17 λογικῶς.

λόγιος. II 12, 10 (ἄνδρες). I 139, 21 τὸ φωνητήριον ὄργανον. — III 195, 2 (ὁ λ. opp. ὁ ἀγχίνους). I 197, 24 οὐ τὸ στόμα τῶν πάνυ λογίων ἀπέρραψεν; VI 212, 13 ταῖς τῶν συνόντων ἀεὶ λογίων συνδιαιτήσεσι. IV 125, 8 Αἰγυπτίων οἱ λόγιοι. II 35, 24 παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν πάλαι λογίων. VI 199, 15 cf. IV 119, 11 ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα λογίων. — VI 181, 26 τίς ἦν ... λογιώτερος. V 320, 18 πάντων τε οἴεται εἶναι λογιώτατος, ἐπιστημονικώτατος.

τὸ λόγιον, λόγιον absol. III 163, 4 ἀκολουθήσαντες τῷ λογίῳ φήσομεν. V 373, 14 ὅπερ λ. καὶ ἐπὶ ψυχῆς ἀλληγορεῖται. II 67, 17 λ. ἐστι τοιοῦτον ἀναγεγραμμένον ἐν Δευτερονομίῳ. IV 217, 20 θεαφάτοις λογίοις ... ἀνεδιδάσκετο. III 27, 19 τὸ λ. ἀνέθηκε τὰς ἀρχὰς τῷ ἡγεμόνι θεῷ. II 307, 3 ἀποκρίνεται δὲ τὸ λ. II 241, 14 (ἀποφθέγγεσθαι) τοιόνδε λ. IV 262, 16 ἐπιθειάσας ἀποφθέγγεται λ. τὸ περὶ τῆς ἱερᾶς ἑβδόμης. II 285, 1. III 144, 2 cf. II 301, 3 ὡς δηλοῖ τὸ λ. III 99, 20 ἐγγυᾶται δέ μου τὴν ὑπόσχεσιν λ., ἐν ᾧ λέγεται. III 240, 15 εἶπε τὸ λ. IV 39, 6 μηδενὶ τῶν ἔνδον ἐξειπὼν τὸ λ. II 120, 17 οὐ ... τῷ Κάϊν λ. ἐξέπεσε μὴ θαρρεῖν ὡς κεκαλλιερηκότι; V 147, 17 ἐκπεσόντος λογίου. V 359, 4 λ. γάρ ἐστιν ὅτι ... II 7, 12. 120, 18 ἔστι δὲ τὸ λ. τοιόνδε. IV 133, 1. 253, 21 χρησμοὺς καὶ λόγια θεσπίζει. IV 38, 22 cf. 244, 11. V 132, 19 θεσπίζεται λ. III 158, 19 cf. 1, 4. 254, 8. IV 258, 7. VI 52, 17. 258, 7 λ. θεσπισθέν. III 46, 15 κατακούων τῶν λογίων. IV 177, 10 καταπειθεὶς ἐγένοντο τοῖς λογίοις. IV 262, 23 ἀνέφηνε λογίῳ μαρτυρηθέντι. IV 213, 9 ὡς μηνύει τὰ λόγια. IV 265, 13 ἔχω δέ τι μηνῦσαι σημειωδέστερον λ. IV 20, 19 λογίῳ πάλιν πεισθεὶς ὁ ἀστεῖος. IV 21, 11 τὸν μὲν πεισθέντα λογίοις. IV 266, 15 πέπλασται τὰ λόγια. IV 15, 7. 241, 19 λογίῳ πληχθείς. IV 233, 18 ὡς τὰ λόγια ὑφηγεῖτο. III 141, 5. 186, 12 cf. I 139, 24. III 26, 19 ὥς φησι τὸ λ. IV 33, 8 τὰ λόγιά φησιν. I 269, 14. II 7, 11. 51, 19. 54, 8. III 2, 18. 123, 9. 162, 22. 219, 1. 295, 21. IV 42, 16 (τὸ χρησθὲν λ.). II 225, 14. IV 223, 12. 241, 5. 254, 2. V 121, 2. 285, 4. 332, 7 (τὰ χρησθέντα λόγια). II 244, 24. 274, 5. 301, 14 cf. V 324, 2 λ. ἐχρήσθη τοιόνδε. IV 190, 3. 268, 6. V 76, 7. 283, 12. — VI 218, 25 (λόγια coni. χρησμοί). VI 194, 24 θεόχρηστα γὰρ λόγια τοὺς νόμους εἶναι. IV 278, 2 εὐωχῆσαι λογίων καὶ θεσμῶν ἱερῶν. IV 276, 22. 280, 2. 17. 306, 25. V 151, 23. 227, 1. 238, 28. 239, 8 (τὰ δέκα λόγια). V 336, 2 τῶν ... διὰ τοῦ προφήτου Μωυσέως λογίων τρεῖς ἰδέας εἶναι. IV 262, 11 τὸ λ. τοῦ προφήτου. II 261, 7 λ. τοῦ Πλεω θεοῦ ... ἀνῄρηται τοιόνδε. IV 272, 7 cf. 279, 18 λόγια θεοῦ ... εἶναι τοὺς νόμους. IV 81, 11. 139, 18. V 220, 10 θεῖα λόγια. V 287, 19 (ἱερά). III 240, 2 (ἱερώτατα). — V 353, 18 καθ' ἃ γέγονεν ἡ αἵρεσις τῶν ἱερέων. IV 190, 7 εἰ μὴ ἄρα τῶν λογίων αἱ σαὶ βουλαὶ δυνατώτεραι. V 280, 11 λογίοις ἀριδήλοις ἔγνω τὴν ἐνθένδε μετανάστασιν. V 314, 6 τὸ λ. τοῦτο χρὴ φυλάττειν καὶ τὰς πόλεις. I 142, 13 τὸ λ., ἐφ' οὗ δήλωσίς ἐστι καὶ ἀλήθεια. IV 259, 20 (ἡ) περὶ τὸ λ. (ἀλήθεια). VI 175, 21 τὰ παλίμφημα Γαΐου λόγια. — I 141, 4. III 150, 17 (τὸ λ. = τὸ λογεῖον).

λογισμός. I. cogitatio, consilium, sententia: I 7, 14 οὐδὲ γὰρ ἡ νοητὴ πόλις ἕτερόν τί ἐστιν ἢ ὁ τοῦ ἀρχιτέκτονος λ. V 351, 15 ὁ λ. οὗτος ἀνθρώπου τὸ μέγα δικαστήριον οὐ βλέποντος. I 163, 22 ἴδε λογισμὸν ἰατροῦ. I 188, 5 παιδὸς ὄντως νηπίου κομιδῇ λογισμοῦ (ἐστιν). I 166, 7 οὐδεὶς ἦν ἀλλότριος λ. τῶν εἰωθότων ἐν τῇ ψυχῇ κατοικεῖν εἴσω. V 143, 5 ὀλίσθῳ τύχης ..., οὐ σὺν λογισμῷ. V 345, 1 ἔθει μᾶλλον ἢ λογισμῷ. V 345, 21 ἑτέρῳ μηδενὶ χρησάμενοι λογισμῷ συνεργῷ. VI 170, 3 αὐτὸν χρήσασθαι τοιούτῳ λογισμῷ. V 246, 10 ἀναγινώσκων ἅμα λογισμὸν ἕξει τοιοῦτον. VI 164, 8 cf. 204, 4 λάμβανε τὸν τοιοῦτον

λογισμόν. IV 111, 14. V 203, 6 λογισμόν τε εἰκότα ... ἐλάμβανεν. IV 277, 18 ἀπομαθὼν οἴησιν εἰκότι μᾶλλον δ' ἀληθεῖ λογισμῷ. V 70, 20 τὸν εἰκότα ποιησάμενος λογισμόν. V 345, 20 εἰκότι λογισμῷ στοχασάμενοι. VI 173, 4 λογισμὸν ἐν φρενοβλαβείᾳ παρεπιδεικνύμενος. V 342, 22 μετ' ἰσχυρογνώμονος λογισμοῦ. VI 54, 10 μετὰ λογισμοῦ καὶ φρονήσεως. VI 81, 12 „διὰ τὴν αἰτίαν καὶ τὸν λογισμόν". — III 160, 22 οἱ κατὰ μέρος δορυφοροῦντες λογισμοί opp. ὁ ἀγαλματοφορούμενος νοῦς. I 187, 20 τοὺς ἐν μέρει λογισμούς, τὰς αἰσθήσεις, τὰς διὰ τούτων καὶ ἄνευ αὐτῶν ψυχῆς ἐνεργείας (τοῦ θεοῦ κτήματα ἐρεῖς). I 164, 14-16 ἄλογος δὲ ὁρμὴ ἐξέρχεται καὶ φοιτᾷ ἀφ' ἑκατέρων τῶν τε λογισμῶν καὶ τοῦ νοῦ τοῦ διαφθείροντος τὴν ἀλήθειαν. III 181, 6 τὴν ἐκ μιγάδων καὶ συγκλύδων λογισμῶν συμπεφορημένην διάνοιαν. II 240, 4 πάντες οἱ δορυφόροι καὶ ὑπέρμαχοι ψυχῆς συμφρονήσουσι λογισμοί. VI 195, 14 συγκαλέσας ... τοὺς· τῆς ψυχῆς ἅπαντας λογισμούς. I 202, 3 ἡ τινὸς πρόσθεσις ἀφαίρεσίς ἐστιν ἑτέρου, ὡς ἀριθμητικῆς μορίων, καὶ ψυχῆς λογισμῶν. III 171, 10 πρὸς τοὺς ἀντιπάλους καὶ τραχηλίζοντας αὐτὴν (sc. τὴν ψυχήν) λογισμούς. — III 249, 18 ἐν οἷς ἀναλογίας καὶ λογισμῶν ἐστι χρεία. VI 121, 3 ὅσα μὲν περὶ λογισμοὺς καὶ τὴν τῶν προσοδευομένων κατώρθου διοίκησιν. V 142, 19 λογισμοὺς ἀκμάζουσι παίδων. VI 223, 13 τοιούτοις ὑπέραντλοι γενόμενοι λογισμοῖς. VI 150, 13 τοιούτοις ἀεὶ κατεπαλαίετο λογισμοῖς. VI 196, 10 τοιούτοις μὲν λογισμοῖς χρώμενος ἀπώκνει. VI 144, 19 λογισμοὺς τῶν προσόδων καὶ δασμῶν λαμβάνοντας. VI 195, 3 ἀεὶ τοῖς λογισμοῖς αὐτῶν τεθήπασι. IV 90, 11 τὰς φύσεις τῶν πραγμάτων ἀπλανέσι λογισμοῖς ὁρᾶν. IV 23, 17 κοινωνίαν ... λογισμῶν καθάρσεως ἐφιεμένων. IV 77, 3 ἐν τοῖς περὶ τοῦ συμφέροντος λογισμοῖς. V 96, 15 αἱ κακίαι καταδυναστεύσασαι τοὺς περὶ τῶν συμφερόντων λογισμούς. I 102, 26 μὴ ἡσυχαζόντων τῶν λογισμῶν μηδὲ ἐπιτιθεμένων τῇ τροπῇ ἀλλὰ περιαιρούντων τὸ ἁμάρτημα. II 238, 3 (ὁ σοφὸς) λογισμοῖς (πρὸς ἄμυναν χρώμενος). — I 101, 24. V 200, 9 (ἄθεοι). II 75, 12 (ἄδικοι). V 267, 8 (ἀνένδοτοι καὶ ἀκαμπεῖς). III 46, 10 (ἀνόσιοι opp. ὅσιοι). I 157, 33 (ἄρρενες καὶ ἐλεύθεροι). II 93, 8 (ἄρτιοι καὶ πλήρεις). I 164, 4 (ἀσαφεῖς). IV 209, 16 (εἰλικρινεῖς). II 197, 17 (ἐνδοιάζοντες καὶ ἐπαμφοτερίζοντες). I 187, 8 ἐοικότες. I 164, 7 (ἴδιοι). VI 191, 27 (ἰσχυρογνώμονες). I 164, 13 (κενοί). VI 187, 13 (παράλογοι καὶ ἐπάρατοι). I 219, 13 (νόθοι καὶ πλάγιοι). I 115, 4 σοφοί. II 175, 15 ὑπαίτιοι καὶ ἐπίληπτοι. I 110, 16 οἱ φυγάδες ἀρετῆς λογισμοί.

All: II 195, 5 Ἀαρὼν ... μετέωρα καὶ ὑψηλὰ φρονῶν λ. II 54, 13 Ἀβραάμ, ὁ τοῦ σπουδαίου λ. I 163, 21 Ἐσεβὼν ἑρμηνεύεται λογισμοί. I 116, 24 μὴ ἀναγγέλλειν τῷ ἠρτημένῳ τῶν αἰσθητῶν λογισμῷ Λάβαν. II 187, 28 (λογισμοὶ εὐφυεῖς), ὧν παράδειγμα Ῥουβήν. — V 17, 7 (ἄγγελοι = λογισμοὶ ἀκραιφνεῖς). III 125, 6 „τὸν ἄνθρωπον", τὸν ἀειδῆ καὶ ἄκρατον ἐκεῖνον λογισμόν. III 28, 5 ἀπὸ ἀνθρώπου, τοῦ λογισμοῦ καὶ λόγου. II 183, 22 καὶ πάντα „ἄνθρωπον" καὶ λογισμὸν τὸν ἑπακολουθήσαντα τῇδε τῇ δόξῃ. III 44, 11 συνέλεξεν οὐκ ἀνθρώπους μᾶλλον ἢ λογισμοὺς καὶ τρόπους. II 288, 3 (ἄνδρες, οἱ κατὰ μέρος λογισμοί opp. γυναῖκες, αἱ αἰσθήσεις). II 8, 22 γυναῖκα ἀσεβοῦς λογισμοῦ ... καλεῖ δόξαν. I 187, 5 cf. 164, 28 οἱ δὲ εἰσιν οἱ κατὰ μέρος τῆς ψυχῆς λογισμοί. III 302, 5 ὥσπερ ἐν καρτάλῳ τῷ λογισμῷ. II 186, 19 τοῖς ἐκ λογισμοῦ μόνοις (ἀγαθοῖς) χρήσεται, ἃ λιβανωτῷ καὶ τοῖς ἐπιθυμιωμένοις ἀπεικάζεται.

II. mens, ratio: 1. divina pars animae regens et dirigens sensus: III 195, 16 τελειότατον δὲ καὶ θειότατον ἔργον, τῆς τοῦ παντὸς ψυχῆς ἀπόσπασμα ἢ ... εἰκόνος θείας ἐκμαγεῖον ἐμφερές. III 53, 5 ἄτμητοι ... αἱ δύο φύσεις, ἥ τε ἐν ἡμῖν τοῦ λογισμοῦ καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς τοῦ θείου λόγου. III 60, 9 ὅπερ γὰρ ἐν ἡμῖν λ., τοῦτο ἐν κόσμῳ ἥλιος. II 40, 25 τὸ θειότερον τῶν ἐν ἡμῖν. III 91, 25 τὸ ... πρῶτον καὶ ἄριστον ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ὁ λ. ἐστι. IV 243, 10 τὸ κυριώτατον τῶν ἐν ἡμῖν ὁ λ. ... καθελὼν τὸν βαρὺν τοῦ σώματος ἐπιτειχισμόν. I 22, 20 τὴν γὰρ τοῦ λογισμοῦ (δύναμιν) τανῦν ὑπερθετέον διὰ τοὺς φάσκοντας θύραθεν αὐτὸν ἐπεισιέναι θεῖον καὶ ἄϊδιον ὄντα. I 71, 15 ὁ ... κατὰ τὴν εἰκόνα γεγονὼς καὶ τὴν ἰδέαν νοῦς πνεύματος ἂν λέγοιτο κεκοινωνηκέναι — ῥώμην γὰρ ἔχει ὁ λ. αὐτοῦ. III 84, 4 λογισμοῦ γὰρ ἡ μὲν ὅλη ψυχὴ καθάπερ ἀστὴ σύμβιος. III 298, 16 ψυχῇ δ' εὐδαίμονι τὸ ἱερώτατον ἔκπωμα προτεινούσῃ, τὸν ἑαυτῆς λογισμόν. V 178, 6 πᾶς ὁ ἐρημωθεὶς λογισμοῦ τοῦ κρείττονος μέρους ψυχῆς. I 277, 21 τοῦ σώματος ἡμῶν τὸ μὲν ὅσον ἀναισθητότατον πλεῖστον ἀποστήσας λογισμοῦ τὰς βάσεις γῇ προσερρίζου. V 325, 6 νεὼν ἀξιοπρεπέστερον οὐχ εὗρεν ἐπὶ γῆς λο-

γισμοῦ. III 16, 11 ὁ μένων ἐν τῇ τοῦ σώματος εἱρκτῇ λ. opp. ὁ λυθείς. V 48, 22 τὸ μὲν λογικὸν τῆς ἄρρενος γενεᾶς ἐστιν, ὅπερ νοῦς καὶ λ. κεκλήρωται opp. αἴσθησις. I 137, 24 τῷ βλέβοντι λογισμῷ τὰ πηρὰ ἐχρῆν ἕπεσθαι (opp. ἡ πηρὰ αἴσθησις). II 309, 13 τὸ δὲ ἐπιλανθανόμενον ὕπνῳ λογισμοῦ χρώμενον θηλυτοκεῖ· ἄλογον γάρ, ἀλόγου δὲ μέρους ψυχῆς αἰσθήσεις θυγατέρες. I 58, 2 (αἱ αἰσθήσεις) δεξάμεναι τὰ δῶρα ... προσφέρουσιν οἷα δεσπότῃ τῷ λογισμῷ. III 151, 16 (ἡ αἴσθησις) διακρατουμένη λογισμῷ. IV 126, 10 τοῦ ἡνιοχεῖν ὀφείλοντος λογισμοῦ. I 48, 16 τὸν δὲ βασιλέα λογισμὸν ἐνιδρυσάμενος τῷ ἡγεμονικῷ. V 342, 16 ὅ τε ἡγεμὼν αἰσθήσεως. I 245, 10 (τὸ τῶν αἰσθήσεων γένος) ὑπεῖξαν πειθηνίως τῷ τοῦ συγκρίματος ἡγεμόνι λογισμῷ. II 101, 1 τῷ τὴν ψυχῆς ἀγέλην ἐπιτετραμμένῳ λογισμῷ. III 176, 8 τὴν καθαρωτάτην λέγω τοῦ λογισμοῦ πολιμνην (int. τὰ ἐκτὸς αἰσθητά). III 243, 17 τὸν λογισμὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μείναντα μὴ ἀποδημῆσαι πρὸς αἴσθησιν. V 83, 23 τοὺς φιλαύτους, ὧν οἱ μὲν τὸν λογισμόν, οἱ δ' ἑκάστην τῶν αἰσθήσεων ἐξεθείωσαν. IV 73, 7 τοῦ λογισμοῦ καιρὸν οὐκ ἔχοντος ἐνηρεμεῖν καὶ σχολάζειν ἑαυτῷ διὰ τὸ πεφύρθαι ... τοῦ σώματος.

2. λ. est ratio dirigens affectus et totam vitam hominis: V 120, 2 ἐὰν λογισμῷ τὰς πρώτας ἡνιοχῶμεν ὁρμάς. III 302, 24 ἄλογον πάθος ἐπιτειχίζοντες ἡγεμόνι λογισμῷ. IV 56, 10 τὸν ἀντίπαλον φύσει τῶν παθῶν λογισμόν. III 231, 7 ἕως ⟨ἂν⟩ βύθιος μὲν ὁ λ. οἴχηται, τὰ δ' ὑπὸ γαστέρα πλησμονῆς ἔκγονα πάθη διαναστάντα κτλ. V 39, 5 νικῶντος τοῦ οἰκείου πάθους τὸν ἀκριβῆ τῶν δικαίων λογισμόν. IV 191, 6 ἐξηγκωνισμένος τὸν λογισμόν, ... ἀναγραφεὶς τοῦ πάθους δοῦλος. — IV 104, 7 λογισμῷ τῆς ἀνίας ἐπεκράτησε. V 349, 13 λογισμοῦ (προαγωνιστής), ἀφροσύνης (ἀντίπαλος). II 116, 27 (ὁ ὄφις, i. e. ἡ ἡδονή) ἀνθρώπῳ τῷ καθ' ἕκαστον ἡμῶν ἐπιτίθεται λογισμῷ. I 80, 15 ἀναχαιτίσῃ ὁ θυμὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία καὶ τὸν ἡνίοχον, λέγω δὲ τὸν λογισμόν. V 176, 12 θυμῷ δυνατωτέρῳ χρησάμενοι λογισμοῦ. V 211, 17 θυμὸν λογισμοῦ προτιμήσας. V 299, 2 λ. γὰρ πεδήσει τὴν ἐπιθυμίαν. V 230, 7 αὐτὴν (sc. τὴν ἐπιθυμίαν) ἥκιστα μετέχουσαν λογισμοῦ. V 230, 14 ἧς (sc. ἐπιθυμίας) ἀναιρεθείσης ἢ πειθαρχούσης κυβερνήτῃ λογισμῷ. V 169, 6 ἅπασι τοῖς ἐκ λογισμοῦ πολλὰ χαίρειν φράσας δυναστείαν τὸν οἶστρον καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ὑπολαβών. IV 74, 13 ἥκιστα προσέχειν εἰωθὼς τοῖς ἐκ λογισμοῦ (opp. ἡ ἐπιθυμία). II 111, 1 cf. 109, 2 πασῶν δὲ καὶ τῶν ἄλλων ⟨κακιῶν⟩ ἐποχουμένων ὥσπερ ἵπποις ἑκάστοις λογισμῶν. V 194, 4 παρ' οἷς οἴκτου λ. ἡττᾶται. IV 250, 8 λογισμῷ δὲ τὰ παρακεκινημένον τῆς ὀργῆς ἐπισχόντες. V 261, 1 ἡ ὑμετέρα νεότης ... μηδὲν ὀργῇ πρὸ λογισμοῦ χαριζομένη. III 288, 12 τοῦ Φαραὼ κατὰ τὰς ἀνέσεις ἐπιτεινομένου τὸν σκληραυχένα καὶ πάντων ἀκράτορα λογισμόν. III 283, 10 ἐπειδὰν αἱ ἄλογοι δυνάμεις τῆς ψυχῆς ἐπιθέμεναι ταῖς τοῦ λογισμοῦ κρατήσωσιν. VI 8, 14 τὴν γὰρ ψυχὴν εὖ μάλα κραταιωθεὶς ἰσχυρογνώμονι λογισμῷ. V 136, 18 αἱ ... τροφαὶ κατακλύζουσαι τὸ σῶμα καὶ τὸν λογισμὸν προσεπισύρουσιν. VI 57, 1 εἴ τι χαλεπώτερον ἐπ' ἐκστάσει λογισμοῦ φυσικόν.

3. ratione utitur homo virtutem appetens: I 88, 6 εἰς ἀρετῆς ἀνάληψίν τε καὶ χρῆσιν ἑνὸς μόνου δεῖ λογισμοῦ. I 88, 14 ἑνὶ μὲν τῷ λογισμῷ διαλέγεται· περὶ κτήσεως ἀρετῆς. II 72, 27 πηγὴ ... λ. δὲ κατορθωμάτων. I 79, 18 λογισμοῦ γάρ ἐστιν ἐπιστήμην ἔχειν ὧν τε δεῖ ποιεῖν καὶ ὧν μή. III 89, 4 cf. 88, 15 τοῦ λογισμοῦ ... καταλαμβάνοντος μὲν ἀμφότερα, ἀγαθόν τε αὖ καὶ κακόν. III 260, 24 ἀπένειμαν (τὸ καλὸν) τῷ κρατίστῳ τῶν ἐν ἡμῖν. λογισμῷ. V 108, 12 λ. ἐξαίρετος, ᾧ τὰ ἐκ πόνων καὶ καμάτων ὀδυνηρὰ τρανοτέραις φαντασίαις ἐκτυποῦται. V 68, 17 ὑγείαν καὶ σωτηρίαν ἐκπορίζειν ὀφείλει τῷ λογισμῷ. III 104, 19 λογισμοῖς (vel λογισμῷ) γὰρ τὰ κατά τε φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην ἀνατίθεται. II 167, 1 ὁ τῶν ἀφρόνων opp. ὁ τῶν ἐμφρόνων. IV 307, 10 ἔμφρονι λογισμῷ opp. φόβῳ ... ἄφρονι. IV 156, 19 οἷα κριτὴς ἀγαθὸς ἑνίκα τῷ περὶ τὸν λογισμὸν ἀδεκάστῳ. I 296, 20 τὸν ἀστεῖον λογισμὸν χρῆσθαι μέρεσι τοῖς τοῦ ἀλόγου πᾶσι καθαροῖς. IV 131, 8 τοὺς ἀρετῆς ἄθλους Μωυσῆς διήθλει τὸν ἀλείπτην ἔχων ἐν ἑαυτῷ λογισμὸν ἀστεῖον. II 199, 11 ἀφέτῳ καὶ ἐλευθεριάζοντι καὶ καθαρῷ χρῆσθαι λογισμῷ. I 139, 15 δορυάλωτον γίνεσθαι τὸν μὴ μάχιμον ἀλλ' εἰρηναῖον ἐν ἡμῖν λογισμόν. V 42, 14 σοφίας διαρκὴς τροφή, παρέχουσα ... τὸν λογισμὸν ὑγιῆ καὶ ἐν τοῖς μάλιστα νηφάλιον. II 202, 1 ταῦτα δὲ νήφων μὲν λ. οὐκ ἀνέχεται. V 87, 15 λογισμῷ δὲ καὶ διανοίᾳ νηφούσῃ ποιῆται τὸν ὅρκον. IV 40, 2 σταθερῷ μὲν τῷ βλέμματι, σταθερῷ δὲ τῷ λογισμῷ φησι. VI 41, 1 ἡ Ἀργὼ ... μεμοιραμένη ψυχῆς καὶ λογι-

σμοῦ, φύσις οὖσα φιλελεύθερος. V 275, 1 πρὸς εὐστάθειαν λογισμοῦ. VI 214, 5 (Ἰουλία) ἀρρενωθεῖσα τὸν λογισμόν. I 115, 18 τὸν ἀνδρεῖον καὶ καρτερίας ἀσκητὴν λογισμόν opp. τὸ θῆλυ αἰσθητὸν πάθος. I 285, 24 ᾗ ... ἀποκεκύηκε δικαιοσύνη ψυχῇ γενεὰν ἄρρενα, τὸν δίκαιον λογισμόν. II 180, 15 ἐρρωμένου καὶ ἄρρενος ... λογισμοῦ ἔπεσθαι φύσει (ἴδιον). IV 24, 5 cf. 23, 23 θῆλυ δὲ ὁ λ. opp. ἄρρεν μέν ἐστιν ἡ ἀρετὴ φύσει. I 116, 4 εἰ ἀναδώσει ὁ θεὸς τῷ βαθεῖ καὶ μὴ κούφῳ λογισμῷ πηγὴν ἱκανήν. III 14, 8 διττὸν εἶδος ἀνθρώπων, τὸ μὲν θείῳ πνεύματι λογισμῷ βιούντων, τὸ δὲ αἵματι καὶ σαρκὸς ἡδονῇ ζώντων. III 117, 8 λογισμὸν τῆς ἀνάγκης ἐπιστήσας ἡγεμόνα τὴν ἡδονὴν εἰς ἀηδίαν οὐδέποτε ἐκτρέψεις. III 135, 24 τὸν λογισμὸν ἀπαιδευσίᾳ καὶ ἀμελετησίᾳ χαλεπῶς ἡκίσαντο. II 296, 9 ἀσθένεια λογισμοῦ μὴ δυναμένου τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς ἀχθοφορῆσαι πόνους. II 295, 19 πάριτε οὖν οἱ λογισμοὶ πάντες ... εἰς τὸ ψυχῆς συνέδριον, ὅσοι ⟨πρὸς⟩ τὸν δικαιοσύνης καὶ πάσης ἀρετῆς συγκατατάττεσθε ὅλεθρον. II 68, 2 ἄνθρωποι ... λογισμὸν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς ὥσπερ τινὰ δικαστὴν ἀδωροδόκητον. II 263, 16 τῶν ἐκ λογισμοῦ συμβαινόντων ἑκουσίων ἀδικημάτων. I 290, 21 ψυχὴ δὲ ἀπουσίᾳ λογισμοῦ, λ. δὲ ἐνδείᾳ ἀρετῆς πέφυκε παραπόλλυσθαι. I 140, 29 ὅταν συνεισπορεύηται ὁ λ. ταῖς ἀγίαις γνώμαις καὶ μὴ τούτων ἀποδιδράσκῃ. I 231, 15 πᾶς οὖν λ. κτήματα ἑαυτοῦ τὰ πάντα ἡγούμενος καὶ ἑαυτὸν προτιμῶν θεοῦ. I 133, 6 ἡ τυχοῦσα κακίας γένεσις δουλοῖ τὸν λογισμόν. I 117, 4 τὸ δ' ὑπομιμνήσκεσθαι καὶ ἀναγγέλλειν καὶ ἀναπολεῖν κρατεῖ καὶ δουλοῦται βιαίως τὸν λογισμόν. VI 189, 13 ἔφασκον ἀνακινῶν τὸν ἐμαυτοῦ λογισμόν. VI 123, 17 τῇ τοῦ λογισμοῦ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολῇ. VI 139, 2 ἀκαίρῳ φορᾷ καὶ παραγωγῇ τινὶ λογισμοῦ. I 71, 25 μὴ γὰρ τοσαύτη κατάσχοι τὸν ἀνθρώπινον λογισμὸν ἀσέβεια. III 273, 14 τοὺς ἐκ φύσεως καὶ γένους καὶ ἐθῶν ἐχθροὺς λογισμοῦ, οἳ τὸ τῆς ψυχῆς νόμισμα, παιδείαν, ... ἀναλίσκουσιν. II 225, 4 ἐπὶ γὰρ τὰ ἀποτελέσματα καὶ ὡς ἂν ἔγγονα τῶν λογισμῶν στείχουσιν αἱ τιμωρίαι.

4. λ. est vis cognoscendi et intellegendi: V 63, 7 ἐὰν γὰρ μὴ τοῖς ὀφθαλμοῖς μᾶλλον ἢ τῷ λογισμῷ τοῦτο κατίδῃς. V 204, 17 μηδὲν οὕτως ὁ θεὸς ἐμφανὲς ἀφανοῦς ἀπεργάσασθαι μίμημα ὡς ὄψιν λογισμοῦ. V 69, 17 ὅπερ γὰρ αἰσθητὸν φῶς ὀφθαλμοῖς ..., τοῦτ' ἐπιστήμη λογισμῷ. VI 39, 20 ὅπερ γὰρ ἐν ὀφθαλμῷ κόρη ἢ ἐν ψυχῇ λ. III 84, 22 (φιλοθεάμων). V 176, 2. 313, 13. VI 70, 17 (ὀξυωπία) λογισμοῦ. VI 15, 17 διὰ λογισμοῦ πήρωσιν. III 94, 13 τῆς ... τυφλῆς τὸν λογισμὸν ψυχῆς. III 183, 16 οὔτε καταλαμβάνειν δίχα λογισμοῦ. IV 201, 18 cf. 244, 6 ὅσα μὴ λογισμῷ δύναται καταλαμβάνειν. VI 203, 28 πρὸς πάντα ... τὸν λογισμὸν ἀποτείνων. II 234, 25 ὅτι πᾶς τις ... διανοεῖται λ. I 164, 22 τῶν πραγμάτων ἕκαστον ἐν λογισμῷ σαφηνίζεται. III 94, 2 ψυχῆς καὶ τὴν ... οὐδένειαν τοῦ γενητοῦ περίνοιαν λογισμοῦ πεποιθυίας. V 272, 15 τοῦ λογισμοῦ διὰ τὴν ἀγωνίαν συγκεχυμένου καὶ τὰς τῶν πραγμάτων ἀντιλήψεις ἀκριβοῦν ἀδυνατοῦντος. V 60, 17 ἐπὶ καθαιρέσει λογισμοῦ. VI 196, 27 τὰ γὰρ αἰφνίδια καὶ μεγάλα ... κατακλᾷ τὸν λογισμόν. V 331, 21 ἃ διὰ μέγεθος ἀνθρώπινος λ. οὐ χωρεῖ. III 246, 16 ἀνίδρυτοι μὲν γὰρ οἱ λογισμοί, φαντασίας ἀπὸ τῶν αὐτῶν πραγμάτων οὐχὶ τὰς αὐτὰς ἀλλ' ἐναντίας ἔχοντες. III 188, 16 ἐκαιροφυλάκησε τὰς ἀκαιρίας τοῦ λογισμοῦ. IV 90, 3 ἀκριβείᾳ λογισμοῦ. IV 203, 9 τὰ μὲν τῶν ἄλλων νόμιμα εἴ τις ἐπίοι τῷ λογισμῷ.

5. λ. est instrumentum cognitionis dei et caelestium et omnium quae oculis cerni non potest: V 5, 7 ὑπερβάντες τῷ λογισμῷ πᾶσαν τὴν ὁρατὴν οὐσίαν. IV 21, 14 ἀναδραμὼν τῷ λογισμῷ φύσιν ἑτέραν ἀμείνω τῆς ὁρατῆς νοητὴν ἐθεάσατο καὶ τὸν ἀμφοῖν ποιητήν. VI 155, 12 λ. δὲ φθάνει καὶ πρὸς τὰ ἀόρατα καὶ μέλλοντα. V 341, 23 πρὸς τὴν ἀσώματον καὶ νοητὴν (φύσιν) εὐθὺς μέτεισιν ..., τῷ δ' ὃ κέκληται νοῦς καὶ λ. μόνῳ προσχρώμενον. V 342, 11 (coni. αἴσθησις), ἑκατέρῳ γὰρ ἴδιον συνέδριον ... προσκεκλήρωται, τῷ μὲν εἰς τὴν τῶν νοητῶν ἐπίσκεψιν ... II 247, 9 ἀναβαίνειν τοῖς λογισμοῖς πρὸς αἰθέριον ὕψος. V 10, 2 ὁ λ. ἀπὸ γῆς ἄνω μετέωρος ἀρθεὶς αἰθεροβατεῖ. IV 187, 11. V 220, 1 ὥσπερ μετανισταμένου τοῦ λογισμοῦ. II 37, 17 ἀνθρώπου γὰρ ἐξαρκεῖ λογισμῷ μέχρι τοῦ καταμαθεῖν ὅτι ἔστι τε καὶ ὑπάρχει τὸ τῶν ὅλων αἴτιον προελθεῖν. II 39, 2 νήφοντος μὲν γὰρ ἔργον λογισμοῦ καὶ ⟨σώφρονος⟩ τὸν θεὸν ὁμολογεῖν ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦ παντός. II 56, 11 ἕως μὲν γὰρ ἐλλάμπουσι τῇ ψυχῇ καθαραὶ φρονήσεως αὐγαί, δι' ὧν τὸν θεὸν καὶ τὰς αὐτοῦ δυνάμεις ὁρᾷ ὁ σοφός, οὐδεὶς τῶν ψευδαγγελούντων ἐπεισέρχεται τῷ λογισμῷ. III 297, 7 ὁ (λόγος) δὲ ἀνακυκήσας καὶ συγχέας τὸν τῶν οὐ προσεχόντων λογισμόν. III 129, 13 τοῦ λο-

γισμῷ διοικίσαντος ... τὸν ἐγγυτάτω δοκοῦντα εἶναι, τὸν προφορικὸν λόγον. III 60, 20 ἡ δύσις τοῦ λογισμοῦ καὶ τὸ περὶ αὐτὸν σκότος ἔκστασιν ... ἐγέννησε. II 30, 9 ἔμαθε γὰρ ἡ ἀσωμάτων ἐρῶσα ὅλον ἀποδύεσθαι λογισμῷ τὸν ἀσκόν, τὸ σῶμα.

λογιστής. V 190, 2.

λογιστικός. I 138, 28 (ψυχὴν) ἔχειν μέρος μὲν ἓν λογιστικόν. I 139, 7 cf. 138, 31 (ὁ περὶ κεφαλὴν τόπος), ὅπου τὸ λογιστικόν.

λογογράφος. I 2, 1. II 165, 7. V 263, 9. VI 46, 6 coni. ποιητής.

λογοθήρας. III 82, 18. IV 249, 18. VI 23, 10.

λογοπώλης. III 82, 18.

λόγος. I. oratio: 1. sermo, quatenus est mentis et voluntatis index et interpres: λ. opp. vel coni. ἔργον v. ἔργον Nr. 7. — VI 164, 5 ἀπὸ παντὸς ... λόγου καὶ πράγματος. II 302, 5. III 230, 1 (λόγοι opp. πράγματα). I 266, 6. II 89, 4. 164, 23. 252, 15. IV 24, 5. 216, 7. V 62, 16. 197, 10. 360, 16 (λόγοι coni. vel opp. πράξεις). V 239, 12 βουλαῖς μὲν ἀγαθαῖς ὑγιαίνοντας λόγους, λόγοις δὲ σπουδαίας πράξεις συνείροντες. III 197, 24 καὶ τὰ ἁμαρτήματα καὶ τὰ κατορθώματα συμβέβηκεν ἐν τρισὶν ἐξετάζεσθαι, διανοίᾳ, λόγοις, πράξεσιν. IV 185, 2 (πρᾶγμα) μὴ δεόμενον τῆς ἐκ λόγων πίστεως. IV 230, 19 λόγου δὲ οὐδὲν ὄφελος ..., ᾧ μὴ πρόσεστιν οἰκείων ἀκολουθία πράξεων. IV 79, 15 ταῖς ἀνυσιμωτέραις παντὸς λόγου πράξεσι. II 37, 12 ἐναργείᾳ μᾶλλον ... ἢ λόγων ἀποδείξει. I 95, 23 κατὰ λόγον opp. κατ' ἐνέργειαν. V 327, 5 ῥᾴδιον μὲν καὶ τῷ τυχόντι εὐπροσώπους λόγους εὑρεῖν, ἦθη δ' ὑπαλλάξασθαι ... V 216, 13 μοχθηρὰ δ' ἦθη κατασκεπάσας λόγοις ἐπιεικέσιν. VI 61, 6 ἄνδρες τά τε ἤθη καὶ τοὺς λόγους φιλόσοφοι. IV 24, 8 τῷ λόγῳ τιμῶσι καὶ θαυμάζουσιν ἀρετήν ..., χρῶνται δὲ .... II 273, 14. III 197, 30. V 49, 19 (λόγοι, βουλαί vel βουλεύματα, ἔργα). II 18, 22. 267, 13. III 73, 5. IV 178, 11. 249, 22. V 323, 16. VI 20, 10. 168, 4 (λόγοι, βουλαί vel βουλεύματα, πράξεις vel πράγματα). III 199, 10-13. 287, 23. V 354, 9 (λ., διάνοια, πρᾶξις). VI 43, 14 sq. λόγων βουλεύμασι καὶ βουλευμάτων λόγοις συναδόντων. V 354, 10 οἷα τὰ βουλήματα τοιοῦτοι οἱ λόγοι. I 274, 28 sq. λόγων ἐνθυμήμασι καὶ βουλημάτων λόγοις ἀντιστατούντων. I 286, 25 ὁ λ. συνῳδὸς ὢν τοῖς διανοίας ἐνθυμήμασι. I 288, 3 μήτε δ' ὁ πᾶς λ. ὑπαντάτω μήτε πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν. III 300, 13 ἐν δὲ ἀπαιδεύτῳ λόγῳ τέθνηκε τὰ ἐνθυμήματα. I 287, 13 ἐξέρχεται ὁ λ. τοῖς νοήμασιν ὑπαντησόμενος. II 19, 8 συνῳδὸν ἀποφῆναι λόγον μὲν διανοίᾳ. II 259, 19 διὰ τῶν λόγων εὐφήμους ποιησάμενοι εὐχάς (opp. διάνοια). I 275, 13 συνιέντες τὰ καλὰ καὶ τῷ λόγῳ φιλοσοφοῦντες ..., τὰ δ' αἴσχιστα καὶ φρονοῦντες καὶ ἐπιτηδεύοντες. II 26, 16 οὐ λόγων τέχναις, ἀλλὰ νοημάτων ὑπερβάλλοντα κάλλει φιλοσοφῶν. II 224, 18 λόγῳ opp. δόξει. V 323, 19 οἷος ὁ λ. τοιάδε ἡ γνώμη. II 87, 20 θαυμάσιος μὲν ὁ λ., πολὺ δ' ἡ γνώμη θαυμασιωτέρα. VI 28, 19 ἐν οἷς λόγοι γνώμαις διαμάχονται. I 55, 9. II 146, 4. III 192, 26. IV 79, 14. 249, 19. V 10, 1. 101, 22. 102, 7. 240, 17. 364, 15. VI 2, 3 (λόγοι coni. δόγματα). II 168, 21 οὐ λόγοις μόνον ἀλλὰ καὶ γράμμασι. IV 300, 8 διὰ λόγων ἢ διὰ γραμμάτων. IV 126, 25 οἷος ὁ λ. τοιοῦτος ὁ βίος. IV 126, 24 εἰς ἁρμονίαν λόγου καὶ βίου. II 279, 2 τὰ περὶ τὸν βίον καὶ λόγον κατορθώματα. III 85, 18 ὁ μὲν λ. ἐπαινετός, ὁ δὲ βίος ψεκτός. III 142, 17 cf. 143, 16 sq. (εἱρμὸς καὶ ἀκολουθία) λόγου πρὸς βίον καὶ βίου πρὸς λόγον.

2. dictum, apophtegma, proverbium: III 217, 18 αὐτὸς ὁ λ. ὁ περὶ τοῦ γνῶναί τινα ἑαυτὸν προκείμενος. I 265, 15. II 91, 15. 220, 24. III 270, 12 τὸ τοῦ λόγου δὴ τοῦτο. II 137, 8. 171, 14. 264, 23. IV 187, 1 ὡς ὁ παλαιὸς λ. II 158, 16 cf. III 254, 11 παλαιὸς γοῦν ᾄδεται λ. ὑπὸ μὲν σοφῶν εὐρεθείς. II 120, 9. V 317, 9 ὁ τῶν παλαιῶν λ. II 87, 14 τῶν παλαιῶν τινα λόγον ἔχει ... εἰπεῖν. III 64, 19 ὡς ὁ τῶν ἀρχαίων λ. II 168, 15 ὡς ὁ τῶν προτέρων λ. VI 162, 23 ὡς ὁ τῶν πολλῶν λ. IV 299, 3 ὡς δ' ὁ τῶν πλείστων λ.

3. praeceptum, parentum monita, magistrorum institutio: I 260, 28 ὅ γε προτρεπτικὸς λ. τοῦ πατρός. I 83, 5 πῶς δὲ ἀκούσεται τῶν προτρεπτικῶν λόγων χωρὶς ἀκοῆς; I 222, 13 οἱ τῶν παίδων ἀφρονέστατοι ... πάντα νουθετητὴν καὶ σωφρονιστὴν λόγον (βδελύττονται). IV 141, 20 οὓς λ. οὐκ ἐπαίδευσε. III 278, 27 ἠξίου λόγῳ διδάσκειν παρανομεῖν. IV 241, 11 cf. V 353, 11 λόγοις μὲν ἀναδιδάσκειν. IV 126, 8 διὰ λόγων ἐπιπλήξεις. IV 129, 9 διὰ λόγων ... παραινῶν. III 255, 3 οὐ πρὸς ἀλήθειαν τὸ κεφάλαιον τοῦτο τῶν λόγων ἀναφέρων, ἀλλὰ πρὸς τὸ λυσιτελὲς τῶν μανθανόντων. III 196, 19 ἐκ παίδων τοῖς περὶ καρτερίας καὶ ἐγκρατείας καὶ ἀρετῆς πάσης λόγοις

ἐπαντληθέντες. II 240, 24 οὐκέτι ἐξάρχοντι πείθονται λόγῳ.

4. lex, regula: IV 67, 17 (ὁ κόσμος) μιᾷ χρῆται πολιτείᾳ καὶ νόμῳ ἑνί. λ. δέ ἐστι φύσεως προστακτικὸς μὲν ὧν πρακτέον, ἀπαγορευτικὸς δὲ ὧν οὐ ποιητέον. V 348, 11 νόμος = λ. προστάττων ἃ χρὴ καὶ ἀπαγορεύων ἃ μὴ χρή. II 289, 4. IV 219, 9. 230, 9. 12. V 66, 4 ὁ λ. (τῆς) φύσεως. V 88, 18 νόμοι δὲ καὶ θεσμοί τί ἕτερον ἢ φύσεως ἱεροὶ λόγοι. V 43, 18 λ. εἷς ἐστι, καθ' ὃν αὔξεταί τε καὶ μειοῦται (ἡ σελήνη). I 33, 3 ὅταν ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν μετέλθωμεν ἐπὶ τὸν ἐν ἁρμονίαις λόγον. IV 269, 12 κατὰ τὸν ἐν ἀριθμοῖς ἀσάλευτον καὶ βεβαιότατον καὶ θεῖον ὄντως λόγον. III 37, 5 κατὰ τὸν τῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης λόγον. II 273, 13 παρέπεσθαι θεσμοθέτῃ λόγῳ Μωυσῇ ποδηγετοῦντι. III 39, 5. 96, 17. 161, 6. IV 275, 20. 303, 9. 307, 4. V 1, 9 οἱ δέκα λόγοι. IV 229, 13 λόγῳ ... τεταγμένῳ καὶ παγίῳ. II 296, 2 τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ τῶν ἑπομένων λόγοις καὶ προστάξεσι νομίμοις. IV 141, 17 τὰ διὰ τῶν λόγων προσταττόμενα. I 42, 2 λόγοι δ' ἐξίασιν ἀθανάτου ψυχῆς ἀθάνατοι νόμοι.

5. formula solemnis, dei oracula, scriptura sacra: III 82, 17 φαρμάκοις γὰρ καὶ χειρουργίαις καὶ διαίταις, ἀλλ' οὐ λόγοις, αἱ νόσοι θεραπεύονται. I 65, 1 ὁ κατὰ ἑβδομάδα ἅγιος λ. I 288, 11 ἀεὶ τὴν τῶν ἁγίων διήγησιν ἱεροὶ καὶ ἅγιοι ποιείσθωσαν λόγοι. I 111, 21. 115, 20. 120, 31. 137, 2. 138, 1. 139, 15. 17. 148, 14. 224, 6. 233, 10. 254, 10. II 34, 5. 151, 23. 188, 13. 190, 12. 271, 26. 274, 14. 285, 6. 286, 5. III 22, 8. 42, 18. 47, 14. 59, 11. 80, 9. 87, 17. 89, 9. 94, 10. 105, 8. 152, 13. 193, 17. 216, 10. 221, 15. 222, 10. 231, 15. 235, 11. 246, 7. 249, 24 251, 7. 253, 12. 26. 256, 21. 262, 30. 269, 4. 297, 18. 302, 5. IV 11, 19. 13, 2. 17, 16. 46, 3. 52, 7. 91, 9. 106, 9 (ὁ ἱερὸς λ.). I 226, 15 ὅτι κεκρύφθαι δεῖ τὸν ἱερὸν περὶ τοῦ ἀγενήτου καὶ τῶν δυνάμεων αὐτοῦ μύστην λόγον. I 254, 14. II 211, 25. 235, 7. III 141, 4. 180, 9. 220, 6. 240, 6. 269, 18. 288, 23 (οἱ ἱεροὶ λόγοι). II 262, 22 ὁ θεσπιῳδὸς λ. II 156, 26 cf. 228, 15 ὁ προφητικὸς λ. II 298, 2 κατὰ τὰς τοῦ προφήτου λόγου, Μωυσέως, ὑφηγήσεις. II 247, 25 cf. III 244, 21 κατὰ τὸν ἀληθῆ λόγον (sequitur locus biblicus). III 254, 19 ὁ δὲ λ. (int. scriptura sacra) σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον ταῖς περὶ τοῦ ὄντος ἐννοίαις ἀεὶ χρώμενος. I 293, 14 τὴν πρόχειρον ἐκδοχὴν τοῦ λόγου (i. e. loci bibl.) παραδεχόμενος. I 199, 18 πάντων οὖν ἀνωμολογημένων θεοῦ κτημάτων λόγοις τε ἀληθέσι καὶ μαρτυρίαις.

6. narratio, fama sive vera sive ficta: I 34, 12. 53, 12. II 43, 13. 47, 5. 135, 20. 136, 9. 149, 20. 181, 5. 203, 21. III 4, 14. 14, 7. 52, 17. 64, 4. 75, 8. 207, 2. 212, 20. 215, 11. 278, 9. IV 214, 2. V 35, 18. 227, 20. VI 1, 7. 36, 16. 171, 11. λ. ἔχει. II 36, 4. 149, 7. III 267, 24. λ. κατέχει. VI 116, 5. 14 λ. (sc. ἐστίν). IV 66, 19. 146, 16. 181, 17. 245, 11. V 153, 14. VI 13, 2. 202, 5 ὡς λ. V 70, 12 ὡς ὁ λ. II 256, 1 παραδέχεσθαι ψευδῆ λόγον ἢ εὐήθη δι' ἀκοῆς. II 265, 26 ἀληθεῖ καὶ αὐτοὶ χρῶνται λόγῳ. III 209, 25 στοχασμοῖς καὶ εἰκασίαις, οὐ παγίῳ λόγῳ τῆς ἀληθείας. II 253, 21 διὰ τῆς τῶν λόγων πιθανότητος. II 175, 17 λόγων (πιθανότητες). V 80, 9 πολυαρχίας λόγῳ τὸν κόσμον ἀναπλήσαντες. II 169, 7 τοὺς τὸ ἐναντίον κατασκευάζοντας λόγους εἰπεῖν. I 141, 23. 270, 13. II 45, 6. 139, 22. 237, 26. 264, 3. III 124, 15 μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ.

7. explicatio, interpretatio, quaestio, scriptio, commentarius: II 108, 2 εἰ μὲν ἦν περὶ αἰγῶν ἢ προβάτων ἐπιμελείας ὁ λ. III 217, 23 τὸν περὶ τῶν αἰσθήσεων σύμπαντα λόγον ἀκριβῶς καταμαθόντες. II 80, 10 cf. III 258, 2 λόγοι περὶ ἀρετῆς ἀεὶ μελετῶνται. III 85, 4 συνείροντες τοὺς περὶ ἀρετῆς λόγους οἱ φιλοσοφοῦντες. I 275, 10 οἱ τοσοῦτοι περὶ ἀρετῆς λόγοι. VI 6, 3 ὁ μὲν περὶ ἀρχῆς τοῦ σοφοῦ λ. II 99, 19 περὶ γῆς ὀρεινῆς καὶ πεδιάδος εἶναι τὸν λόγον. I 103, 2 περὶ ταύτης (sc. τρίτης γυμνώσεως) ἐστὶν ὁ λ. I 155, 9 ἀπὸ τοῦ περὶ τῆς γυναικὸς λόγου μετελήλυθεν ἐπὶ τὸ σπέρμα. III 109, 21 οὐ γὰρ περὶ γυναικῶν ἐστιν ὁ λ. III 90, 8 τὸν δὲ περὶ δεκάδος λόγον ἐπιμελῶς μὲν ἠκρίβωσαν. V 136, 4 ὡς ἐν τοῖς περὶ αὐτῆς (sc. τῆς δεκάτης) λόγοις ἠκριβώσαμεν. III 166, 11 τὸν δὲ περὶ διαθηκῶν σύμπαντα λόγον ἐν δυσὶν ἀναγέγραφα συντάξεσι. III 213, 10 περὶ φρεάτων διορυχῆς τὸν τοσοῦτον εἶναι λόγον τῷ νομοθέτῃ. VI 1, 3 ὁ μὲν πρότερος λ. ἦν ἡμῖν ... περὶ τοῦ δοῦλον εἶναι πάντα φαῦλον. I 95, 21 περὶ ἧς (sc. δυνάμεως) ἐστιν ὁ λ. II 112, 26 οὐκ ἔστι νῦν ὁ λ. αὐτῷ περὶ δυνάμεως ἱππικῆς. V 141, 24 καθάπερ ἐν τοῖς ἰδίᾳ περὶ αὐτοῦ (sc. τῶν νόμων εἴδους) λόγοις ἔδειξα. III 50, 4 πολὺν δ' ὄντα τὸν περὶ ἑκάστου λόγον. V 46, 3 ὅταν σύμπας ὁ περὶ τῶν ἑορτῶν ἐξετάζηται λ. I 4, 21 ὡς ὁ περὶ αὐτῆς (sc. τῆς πρώτης ἡμέρας) λ. μηνύει. V 44, 4 διττὸς ὁ περὶ αὐτῆς (sc. τῆς ἱερο-

μηνίας) λ. II 251, 5 κατασκευάζουσι ... ὡσανεὶ πύργον τὸν περὶ κακίας λόγον. I 248, 2 (Μωυσῆς) ἀποδοὺς οὖν τὸν περὶ τῶν μερῶν τῆς ψυχῆς λόγον. III 144, 6 (ὁ) περὶ ἁμαρτημάτων μετανοίας (λ.). I 95, 9 περὶ γὰρ τοῦ μήπω ἐνδεδεμένου (νοῦ) ἐστὶν ὁ λ. II 127, 2 ὅτι οὐ περὶ οἰκίας ... ἐστὶν ὁ λ. αὐτῷ. III 281, 2 οὐκ ἔστι περὶ ὀνείρατος ὁ παρὼν λ. III 288, 27 τρίβοντες γὰρ ἀεὶ τοὺς περὶ ὁσιότητος λόγους. I 83, 17 ἀλλ' οὐκ ἔστι περὶ τοῦ ποταμοῦ ὁ λ., ἀλλὰ περὶ ἤθους ἐπανορθώσεως. III 241, 23 περὶ φύσεως πραγμάτων ἐστὶν ὁ παρὼν λ. II 86, 17 οὐ περὶ μόνης σαρκός ἐστιν ὁ λ. II 163, 9 τὸν δὲ περὶ αὐτῆς (sc. σκέψεως) λόγον ἤδη περαίνωμεν. I 17, 5 ἃς ἀκριβέστερον καὶ ἐν τῶν περὶ αὐτῆς (sc. τῆς τετράδος) ἰδίῳ λόγῳ προσυποδεικτέον. III 31, 10 λόγον τὸν περὶ τῆς εἰς ἴσα τομῆς καὶ περὶ ἐναντιοτήτων οὔτε παρήσομεν οὔτε μηκυνοῦμεν. — VI 72, 4 cf. 79, 6 ὑπὲρ ἀφθαρσίας τοῦ κόσμου. I 117, 1 cf. II 150, 4 ὁ δ' αὐτὸς λ. καὶ ἐπὶ πάντων καθ' ἡντινοῦν αἴσθησιν ὁλκῶν. II 260, 12 κατὰ τῶν ἐπ' ἀθεότητι λόγους οἰκοδομουμένων. VI 215, 13 τίς γὰρ ἂν μου γένοιτο λ. ἢ παρὰ τοῖς ὁμοφύλοις. I 254, 21 ᾄδεται δέ τις καὶ τοιοῦτος ἐν ἀπορρήτοις λ. II 2, 17 τὴν ἀρχὴν ἐνθένδε τοῦ λόγου ποιησαμένους. IV 225, 12 cf. 56, 8. 60, 16 καθάπερ ἔδειξεν ὁ λ. II 217, 5 ἐν τοῖς ἰδίᾳ λόγοις ἐπιδείκνυμεν. V 238, 21 καθάπερ ἐδίδαξεν ὁ λ. II 169, 14 κατὰ τὸν λεχθέντα λόγον. IV 88, 17 cf. III 258, 9. IV 279, 12 ἐγγυᾶταί μου τὸν λόγον Διονύσιος. IV 228, 17 ὁ λ. ... παραστήσει. V 146, 2 ἐπειδὴ καὶ περὶ αὐτοῦ λ. ἔναυλος. I 183, 12 μὴ νῦν αὐτὸ κατατάττων εἰς τὴν ἐν λόγῳ χρῆσιν. II 232, 22 αἱ τῶν λόγων διέξοδοι. II 288, 15 μακροτέρων ... δεῖται λόγων. I 125, 4 διὰ μακροτέρων λόγων ἀπεδείξαμεν. II 53, 6 τὸν δὲ ἀκριβῆ λόγον ... ὑπερθησόμεθα. V 63, 2 τὰ τῶν λόγων ἀπονεῖμαι πρεσβεῖα. I 216, 9 τὸν περὶ αὐτῶν λόγον ἐῶ. V 235, 16 ἐπεληλυθὼς οὖν τῷ λόγῳ τάς τε τῶν χερσαίων ... ἰδέας. III 159, 3 τοῦ γὰρ ὑπερβατοῦ μετατεθέντος ἑξῆς ἂν τοιοῦτος εἴη λ. III 111, 19 ὁ ἑξῆς μηνύει λ. II 215, 3 ἀρξώμεθα τοῖς λεχθεῖσι τὸν ἑξῆς προσαρμόττειν λόγον. II 176, 19 cf. III 74, 18 ὑπεξαιρετέον τοῦ παρόντος λόγου. II 55, 8. 210, 6 ἐπὶ τὰ ἀκόλουθα τοῦ λόγου τρεψώμεθα. V 347, 13 ἐπὶ τὰ ἀκόλουθα τῶν λόγων. II 60, 12 τὰ δ' ἀκόλουθα τῷ λόγῳ συνυφήνωμεν. III 84, 23 τὸν δ' εἱρμὸν τοῦ λόγου συνυφαντέον. V 141, 15 κατὰ τὴν ἐν λόγοις ἀκολουθίαν. II 8, 7 τὸ ἑπόμενον τῷ λόγῳ συνεπισκεψώμεθα. II 266, 2 ἐφ' ὧν νῦν ἐστιν ὁ λ. I 103, 10. 129, 13. 261, 14. II 116, 24 cf. VI 5, 1 περὶ οὗ νῦν ἐστιν ὁ λ.

8. oratio communi usu dicendi; continuatio verborum: II 121, 20 ὁ λ. διὰ στόματος ... ῥέων. III 5, 8 λόγων ῥύμῃ. III 193, 20 θαυμαστὸν ἐκφωνήσας λόγον. III 200, 12 οὐχ εὑρίσκουσι πέρας ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ. VI 153, 7 ὧν πλεῖστος ὁ λ. IV 106, 25 τοῖς δεινοῖς περὶ λόγους. II 180, 10 διὰ τῶν Ῥαχὴλ ... λόγων. II 12, 19 καὶ ὁ τοῦ φαύλου λ. ἐξωθεῖν ... τὰ σπουδαῖα μελετᾷ. I 288, 8 μὴ γάρ ποτε φαύλου λ. ἑρμηνεὺς γένοιτο δογμάτων θείων. II 23, 18 ὁ λ. ὑπὸ μὲν φαύλου νοῦ κινούμενος ἀνάρμοστος. IV 36, 20 ἰδέαι ... ἀπερλήπτοι λόγῳ. III 200, 9 τὰ λόγων ἐπισχεῖν ἁμαρτήματα. III 198, 13 λόγοις μὴ διαμαρτάνειν. V 277, 8 στωμυλίᾳ λόγων. VI 66, 8 cf. 54, 11 οὐ γὰρ τῆς ἐπὶ δεινότητι λόγων εὐκλείας ὀρέγεται. III 303, 28 οἱ τὴν τῶν λόγων δεινότητα μέχρις οὐρανοῦ τείνοντες. III 227, 10 δεινὸς γὰρ συγκρύψαι ... τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων λ. III 228, 12-15 τίς ἄλλος γὰρ οὕτως τὰ ὀνείδη καὶ τὰ αἴσχη τοῦ βίου συσκιάζει καὶ συγκρύπτει, ὡς λ.; II 147, 2 τῷ λόγῳ καταλαζονεύεσθαι. II 254, 2 καθαιρήσειν πάντα λόγον ἀποστρέφειν διάνοιαν ὁσιότητος ἀναπείθοντα. IV 248, 17 λόγων ἀναπλήρωμα ποιούμενοι. IV 245, 7 ὁ πατὴρ θεσπίζει λόγου καὶ ἀποκρίσεως μεταδιδούς. III 85, 25 cf. 86, 5. 6. 9 ἴδιον γὰρ τοῦ μανθάνοντος φωνῆς καὶ λόγων ἀκροᾶσθαι. III 122, 12 ἐπιστοῦτο μέντοι καὶ χρησμοῖς τὸν ἑαυτῆς (sc. γυναικὸς σοφῆς, σκέψεως) λόγον. II 12, 9 παντὸς λόγου κεφαλὴν καὶ τέλος εἶναι τὸν δηλούμενον νοῦν. I 281, 20 οὐ δύναμιν λόγων ἀλλ' ἡσυχίας ἀσθένειαν ἐπιδείκνυσθαι. I 178, 5 οὐκ ἐνέδωκεν αὐτῇ ... δύναμιν λόγων. I 234, 15 μάταιον ἔτι διὰ λόγων ὦτα γυμνάζειν. I 213, 4 ἡ (ἀρετὴ) δὲ ... λόγων ἤρξατο τοιῶνδε. II 158, 23 ἓν δὲ μόνον ζητεῖν, τὸν ἐπαινετὴν αὐτῶν λόγον. I 278, 18 ὧν οὔτε ἀριθμὸν οὔτε φύσιν λόγῳ περιλαβεῖν εὔπορον. IV 117, 17 μὴ θαυμάσητέ μου τὸν λόγον. IV 185, 6 ἡνιοχήσω γὰρ ἐγὼ τὸν λόγον. III 35, 22 μῆκος ἂν ἄπειρον τῷ λόγῳ δύναιτ' ἂν περιθεῖναι. III 95, 12 λόγῳ ἑνί, ὃς ἂν τὰς τοῦ ἑνὸς ἀρετὰς ... διεξέρχηται. VI 167, 12 τοὺς τοῦ κηδεμόνος λόγους ἀεὶ διεξῄει. VI 15, 9 πολλοὶ τοῦ λόγου κατακερτομήσουσιν. VI 88, 13 ἀπομαξάμενος γάρ τις τὸν τύπον τοῦ λόγου. VI 11, 12 τῇ περὶ λόγους χάριτι. VI 27, 4

γέμων μὲν παρρησίας ὁ λ. VI 76,11 πρὸς τῶν τὸν ἅπαντα κόσμον τῷ λόγῳ καθαιρούντων. V 242,12 ἐπιτέμνειν εἰωθὼς τὰ μήκη τῶν λόγων. IV 167,9 μετεωρίσας καὶ φυσήσας ἡμᾶς τῷ λόγῳ. V 333,5 τοῦ θείου πνεύματος ... περιτιθέντος ... τοῖς δὲ λόγοις πειθώ. I 279,16 τότε γὰρ ἀναβαίνειν φησὶ Μωυσῆς τοὺς λόγους αὐτῶν πρὸς τὸν θεόν. I 241,13 τὴν μὲν ἀτοπίαν τοῦ λόγου, ὅτι ἀνθρωπόμορφον τὸ θεῖον, ἀποδιδράσκοντες. IV 176,8 πάντα αἴροντες τῷ λόγῳ πρὸς τὸ μεγαλεῖον. IV 60,5 παρ' ᾧ ὁ λ. ὅρκος ἐστίν. V 85,11 ὁ γὰρ τοῦ σπουδαίου ... λ. ὅρκος ἔστω. IV 290,7 τὰ μὲν αὐτῶν ἐν τῷ λόγῳ προσαναπληροῦντες ὅρκοις. IV 288,3 ὡς τοὺς λόγους ὅρκους εἶναι. III 199,23 sqq. δίδυμος δὲ ὁ λ., ὁ μὲν ἀληθής, ὁ δὲ ψευδής. III 31,4 τὸν δὲ λόγον εἰς ἀληθές τε καὶ ψεῦδος (διεῖλε). V 326,6 τὸ δ' ἀληθὲς τοῦ λόγου. III 69,6 ἀρίδηλον ... εἶναι καὶ ἀληθῆ τὸν τοῦ σπουδαίου λόγον. II 223,8 ὁ αὐτὸς τοίνυν λ. ἐφαρμόττει καὶ τοῖς κατ' ἀφροσύνην. I 212,12 (ἡ ἀρετὴ προσφερομένη) λόγον οὐ φέναξ. II 231,20 ὁ δ' ἐγγυτέρω τἀληθοῦς προσάγων τὸν λόγον. III 33,6 ἀδεκάστῳ λόγῳ τῆς ἀληθείας. II 254,7 πᾶς λ., ὃν ἐδημιούργησεν ἀσέβεια. II 250,25 τοὺς ἀσεβείας καὶ ἀθεότητος λόγους προτείνουσα. I 262,6 τοὺς τῆς ἀσθενείας αἰτίους λόγους ἀνελεῖν. I 263,25 ζητεῖν τοὺς ἐπιστήμης λόγους. II 192,26 πλεῖστον ἀριθμὸν τῶν κατ' ἀνδρείαν λόγων φασὶ λαβεῖν. IV 188,5 βελτίων γὰρ τῶν μὴ καθ' ἡδονὴν λόγων ἡ ἀκίνδυνος ἡσυχία. III 303,5 τοῖς ὑπὲρ ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας λόγοις. III 18,15 τοὺς πρὸς ἡδονὴν λόγους ὀργίας ... δημιουργοὺς ἀποδέχεται. I 211,8 ἀνουθέτητοι λόγοι (παρὰ τῇ ἡδονῇ εἰσιν). IV 70,8 (οἱ) περὶ μίξεως (λόγοι). — III 203,6 τὸν ἀκροατὴν ... κενὸν ὄντα σοφίας πρότερον καὶ ἀθανάτων λόγων ἐπλήρωσεν. I 296,23 (οἱ σοφοὶ) ἔχουσι ... λόγον ἀκηλίδωτον. III 304,2 ἀνοσίοις λόγοις. II 169,10.19 (ἀπόρρητος). III 253,13 (ἀπόρρητοι). II 287,4 ὑπὸ ἀρρένων καὶ ἀνδρείων ... λόγων. II 156,11 οἱ κεκαθαρμένοι καὶ ὑγιαίνοντες ἀστεῖοι λόγοι ψυχὴν τρέφουσι. V 372,19 κατὰ τὸν ἀψευδέστατον λόγον. I 297,15 βλαβερῶν ἀκούειν λόγων. IV 62,12 τοῖς ἐπισχοῦσι λόγοις. II 49,27 τοὺς ἐν ἀγορᾷ τὰ ὤνια προσκηρύττοντες ... τοτὲ δὲ ἡδέος καὶ εὐπαραγώγου λόγου. IV 76,18 cf. VI 139,3. 140,3. 185,29 τοὺς θῶπας λόγους ἑτέροις καταλιπών. I 161,1 πρὸς ἑαυτὸν ἐκάλεσε τὸν ἱκέτην λόγον. III 300,8 λ. οὐ πότιμος. III 153,4. 176,16. V 77,21. 102,4. VI 4,8 (πότιμοι λόγοι). IV 57,24 ἐν ἀκρίτοις ἤθεσι καὶ πτηνοῖς λόγοις. IV 23,22. V 222,12 (λόγοι σπουδαῖοι). I 176,16 ἤκουσα ... σπουδαιοτέρου λόγου. IV 47,16 συμβατηρίοις λόγοις. III 67,22 λόγοις ὑγιεινοῖς καὶ σωτηρίοις. IV 103,20 χρηστοῖς καὶ φιλανθρώποις λόγοις.

9. oratio cum ratione et arte coniuncta: II 283,17 (ἡ) περὶ λόγους (τέχνη). I 165,1. 266,8.13. 267,26. II 22,5. 26,16. V 184,9. 330,7 (λόγων τέχναι). I 268,10 οἱ δὲ τὰς ἐν λόγῳ τέχνας ἀναδιδαχθέντες. III 190,24 ὅσα λόγῳ κακοτεχνοῦντες συνύφηναν. I 276,16 ἡ ... κατὰ τὴν φράσιν ὑψηγορία πᾶσι τοῖς μὴ λόγων ἀμυήτοις γνώριμος. I 237,8 (ὁ λ.) τμηθεὶς δὲ εἰς τὰ οἰκεῖα κεφάλαια καὶ τὰς εἰς ἕκαστον ἀποδείξεις ὥσπερ ζῷον ἐκ τελείων μερῶν συμπαγεὶς ἁρμοσθήσεται. I 236,1-3 ἔστω δὲ ὁ λ. μὴ συγκεχυμένος, ἀλλ' εἰς οἰκείους τετμήσθω τομάς. I 236,8 οὕτως τὸ πάντων ἄριστον ἐσθημάτων ὁ λ. ἁρμονίως συνυφαίνεται. I 267,20 γεγυμνασμένοι γὰρ περὶ τὰς τῶν λόγων ἰδέας οὐκέτ' ἀπειρίᾳ σοφιστικῶν παλαισμάτων ὀκλάσομεν. II 282,27 τῷ μὴ γεγυμνάσθαι περὶ λόγους. III 75,14 ῥητορικὴ ... πρὸς ἑρμηνείαν γυμνάσασα τὸν λόγον. II 98,23 ἡ περὶ τοὺς ῥητορικοὺς λόγους μελέτη. III 75,17 διαλεκτικὴ ... τοὺς ἀληθεῖς τῶν ψευδῶν λόγους διακρίνουσα. I 139,26 sq. — 140,24 cf. 141,15 sqq. 143,28 τοῦ δοκίμου λόγου δύο ἀρετάς φησιν εἶναι τὰς ἀνωτάτω, σαφήνειαν καὶ ἀληθότητα. III 69,3 ἀσάφεια δὲ βαθὺ σκότος ἐν λόγῳ. I 142,13 τὸν ἡνίοχον σὺν ταῖς προσφυέσιν ἀρεταῖς λόγον, τὸ λόγιον, ἐφ' οὗ δήλωσίς ἐστι καὶ ἀλήθεια. I 266,2 δόλιχον ἀπομηκύναντες λόγῳ (leg. λόγων). II 19,1 τοὺς γὰρ περὶ φρονήσεως καὶ καρτερίας ἀπομηκύνοντες λόγους. III 109,8 ἵνα μὴ λόγον ἐκ λόγου συνείροντες μηκύνειν δοκῶμεν. II 169,17 τὴν γὰρ ἀγωγὴν τοῦ λόγου μιμησάμενος. IV 118,7 ἐπ' ἄκρον ἐλθὼν ... λόγων δυνάμεως. IV 118,11 (ἡ) τῶν λόγων (δύναμις). IV 200,7 ᾗ δύναμιν πᾶσαν λόγων ὑπερβάλλει. I 2,1 λόγον καὶ ἀκοὴν ὑπερβάλλει. I 31,13. III 146,20. IV 15,3. 44,15. 116,12. 196,4. 204,6. V 18,17. 23,4. 35,11. 81,8. 101,4. VI 24,12. 26,6. 157,8 παντὸς λόγου (κρειττων). IV 44,2 cf. 261,2. VI 70,4 λόγου παντὸς μεῖζον ἔργον. VI 209,16 χρῆμα ... παντὸς λόγου μεῖζον. II 146,4 μείζοσιν ἢ κατὰ τὰς ἑτέρων ἡμῶν

ἀκοὰς λόγοις τε καὶ ὀόγμασιν εἴωθε χρῆσθαι. VI 38, 6 λόγου παντὸς δυνατωτέραν ... παρακέλευσιν. I 287, 21. 26 καίρων καὶ γεγηθὼς ὁ λ. ἐμφαντικωτάτων καὶ κυρίων ὀνομάτων πλουτεῖ. II 24, 12 παρέχουσι δ' ὥσπερ τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα τῷ λόγῳ μεταβολάς. III 250, 9 ποικίλων λόγων ἰδέας ὁ ἀσκητὴς ἐκπονεῖ. II 24, 5 πρὸς ἃς (sc. ἰδέας) ὁ λ. τρεπόμενος ἄλλοτε ἀλλοῖα λαμβάνει σχήματα. III 190, 3 εὐπρεπεία λόγου διαδιδράσκουσι τὸν ἔλεγχον. II 283, 1 προκληθεὶς εἰς ἀμιλλαν λόγων. II 284, 12 τῷ μέλλοντι πρὸς ἀγῶνα σοφιστικὸν ἁπαντᾶν ἐπιμεμελῆσθαι λόγων ἐρρωμένως. III 265, 9 ὁ δὲ τομῆς καὶ διακρίσεως πραγμάτων ζηλωτὴς λόγων ἠκονημένων (ἐπιδράττεται). I 80, 21. 122, 7. II 285, 2. III 69, 9 (λόγοι σοφιστικοί). III 154, 28 (ἐριστικοί). III 302, 21 φέρεσθαι τὸν ἀκριτόμυθον, ἢ φασιν οἱ ποιηταί, λόγον ἴδσι. II 159, 13 (ἐγκωμιαστικοί, coni. ποιήματα). IV 36, 12 ἐπιχειρῶμεν ὀφθαλμοὺς λόγοις ἐγκωμιάζειν. II 282, 9 (ἐπαινετός). IV 125, 7 (μουσικὴ) διά τε χρήσεως ὀργάνων καὶ λόγων. V 83, 9 λ. coni. ᾠδή. III 195, 2 τὸν λόγιον τὰς ἐν λόγῳ πάσας ἀρετὰς ἀνιεροῦντα διά τε ᾠδῆς καὶ τῶν καταλογάδην τοῦ ὄντος ἐγκωμίων. V 138, 21 cf. II 226, 27 τὸν θεὸν ᾠδαῖς καὶ λόγοις γεραίρουσι. VI 28, 2 ὅσοι αὐτῶν εἰς πανήγυριν λόγους ἐμελέτησαν. V 83, 3 (δικανικοί, συμβουλευτικοί, ἐγκωμιαστικοί). I 232, 16 λ. εὐχαριστητικός.

10. λ. est enuntiatum, sensu grammatico: III 103, 3 sqq. περὶ τῶν τοῦ λόγου μερῶν ... τί σύνδεσμος, τί ὄνομα, τί ῥῆμα, τί κοινὸν ὄνομα κτλ. II 122, 11 (τέμνουσιν εἰς) ὄνομα, ῥῆμα, σύνδεσμον. III 64, 11 καθάπερ γὰρ ὀνόματα καὶ ῥήματα καὶ τὰ λόγου μέρη πάντα συνέστηκε μὲν ἐκ τῶν τῆς γραμματικῆς στοιχείων. II 277, 25 τὴν (φωνὴν) μὲν γὰρ εἰς ὄνομα καὶ ῥῆμα καὶ συνόλως τὰ τοῦ λόγου μέρη τεμνομένην. III 92, 15 ὀνομάτων δὲ καὶ ῥημάτων καὶ τῶν λεγομένων (μέτρον) ὁ λ.

11. λ. est loquendi et disserendi facultas naturae munere nobis concessa: III 68, 25 τὸ μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ δωρηθὲν ὑπὸ φύσεως. VI 94, 3 λόγον δωρησαμένης φύσεως αὐτῷ (sc. ἀνθρώπῳ) γέρας. III 226, 24 ἀνθρώπῳ λ. δώρημα κάλλιστον ἐδόθη παρὰ θεοῦ. III 228, 7 cf. 227, 5 ἀνθρώπου τὸ λέγειν (ἴδιον) καὶ αὐτὸς ὁ λ. τοῦτον γὰρ ἔρυμα, περίβλημα, πανοπλίαν, τεῖχος τὸ ζῷον τὸ θεοφιλέστατον, ὁ ἄνθρωπος, ἐκ πάντων ἴδιον κεκάρπωται. I 296, 7 cf. 232, 13 τὸ ἄλογον τῆς ψυχῆς εἰς ἑπτὰ διανέμεται μοίρας, ὅρασιν ἀκοὴν ὄσφρησιν γεῦσιν ἁφὴν λόγον γόνιμον. IV 235, 11 λόγον ... ἀκοὴ δικάζει. IV 37, 2 ἐξετάσωμεν τὴν λόγου μεταποιουμένην ἀκοήν. III 303, 7 ὄργανα λόγου. I 197, 23 ἀλλ' ὁ λ. κτῆμα ἐμόν; ἢ τὰ φωνῆς ὄργανα; II 236, 3-15 γείλη δὲ στόματος μέν ἐστι πέρατα, φραγμὸς δέ τις γλώττης, δι' ὧν φέρεται τὸ τοῦ λόγου ῥεῦμα. III 211, 7 ἡ γλῶσσα πλήττουσα τῇ τῆς φωνῆς τάσει τὸ ἔναρθρον ἐνσφραγίζεται καὶ λόγον. III 300, 22. IV 139, 12 τὸ τῶν λόγων νᾶμα. V 226, 11 τὰ λόγων νάματα. II 284, 8 διὰ γλώττης καὶ στόματος φερόμενον τὸ τοῦ λόγου νᾶμα συνεκφέρει τὰ νοήματα. III 169, 18 ἀπὸ γὰρ διανοίας ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς φέρεται τὸ τοῦ λόγου νᾶμα. III 303, 17 cf. 306, 23 παρὰ στόματι καὶ χείλεσι καὶ λόγῳ. I 279, 9 cf. V 87, 3 τῆς οὖν ζωτικῆς δυνάμεως μοῖρά τις ἐξαίρετον ἔσχε γέρας φωνὴν καὶ λόγον. I 287, 15 ἴδιον δὲ λόγου τὸ λέγειν, πρὸς ὃ οἰκειώσει φυσικῇ τινι σπεύδει. II 23, 21 λ. τε αὖ μὴ πληχθεὶς ὑφ' ἡγεμονικοῦ ... ἡσυχίαν ἄγει. I 267, 13 ὃς (sc. λ.) ἀδελφός ἐστι διανοίας. I 267, 14 πηγὴ γὰρ λόγων διάνοια καὶ στόμιον αὐτῆς λ. IV 283, 14 διανοίᾳ καὶ λόγῳ καὶ πάσῃ δυνάμει. I 24, 3. 25, 1. 36, 4. 277, 10. II 233, 21. 278, 16. IV 161, 21. V 63, 11. 148, 21. VI 96, 14 (νοῦς καὶ λ.). II 13, 1 ἐπὶ γὰρ τοῦτον (sc. τὸν νοῦν) πάντων θησαυρίζονται λόγοι. I 273, 23 ὁ μὲν τοῦ ἀστείου νοῦς ..., ὁ δ' ἀδελφὸς αὐτοῦ λ. III 92, 13 τρία μέτρα ..., αἴσθησις, λ., νοῦς. III 16, 17—17, 17 μὴ μόνον „γῆν", τὸ σῶμα. καὶ „συγγένειαν", ⟨τὴν⟩ αἴσθησιν, καὶ „οἶκον πατρός", τὸν λόγον. καταλίπῃς. III 210, 7 coni. σῶμα, αἴσθησις, νοῦς. V 51, 11 (coni. νοῦς. αἴσθησις). III 28, 7. 166, 24 (coni. νοῦς, αἰσθήσεις). II 294, 29 οἵτινές ἐστε ... κατὰ τὴν αἴσθησιν, κατὰ τὸν λόγον. II 312, 7 τί τὸ σῶμα ..., τί ἡ αἴσθησις ..., τί λ. καὶ τίνων γινόμενος ἑρμηνεὺς πρὸς καλοκἀγαθίαν συμβάλλεται. II 306, 18 τὰ περὶ σώματος, τὰ περὶ αἰσθήσεως, τὰ περὶ λόγου. II 306, 3 τὸν μὲν ὑμέτερον νοῦν ἀποδυσάμενον σῶμα, αἴσθησιν, λόγον. I 197, 4. 242, 2. 270, 25. II 12, 17 (coni. νοῦς, αἴσθησις). I 88, 10. 16 εἰς δὲ ἀπόλαυσιν κακίας οὐ μόνον δεῖ πως ἔχειν τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ τὴν αἴσθησιν καὶ τὸν λόγον καὶ τὸ σῶμα. III 26, 1 (coni. διάνοια, αἴσθησις). III 24, 14. 25, 1. 5. 30, 15 (coni. ψυχή, αἴσθησις). III 25, 14 (στόμαργος, coni. αἴσθησις ἀκόρεστος). II 239, 23 τίνα ἢ πῶς ἢ διὰ τί ἡ αἴσθησις

ἤσθετο ἢ ὁ λ. διηρμήνευσεν ἢ τὸ πάθος διέθηκεν. III 92, 9 ἀπὸ τῶν κατ' αἴσθησιν τὸ καλῶς αἰσθάνεσθαι, ἀπὸ τῶν κατὰ λόγον τὸ εὖ λέγειν. ἀπὸ τῶν κατὰ νοῦν τὸ εὖ διανοεῖσθαι. I 70, 26 ταῖς τε αἰσθήσεσι καὶ τῷ λόγῳ καὶ τῷ γονίμῳ. III 20, 13 „ἔξω" τῶν κατὰ τὸ σῶμα δεσμωτηρίων, τῶν κατὰ τὰς αἰσθήσεις φωλεῶν, τῶν κατὰ τὸν ἀπατεῶνα λόγον σοφιστειῶν. — I 229, 2. 6 λόγου δὲ ὀξυκινητότερον οὐδὲν καὶ παρὰ τῷ θνητῷ γένει. III 297, 8 διττὴ δὲ λόγου φύσις, ἡ μὲν ἀμείνων, ἡ δὲ χείρων. II 237, 7 πρὸς μόνον τοῦ καὶ τὸν λόγον αὐτὸν ἔχοντος ὑπήκοον ἐπιστομισθείη. III 7, 17 ἵνα σύ μοι λόγου μεταδῷς. III 167, 12 (τὸ ὄν) ἐνηγεῖ τε καὶ λόγον μεταδίδωσι φάσκων. III 227, 5-12 οἳ καὶ τὸν λόγον ἐνεχυράζουσιν. III 141, 19 ἀκηκοὼς κατ' αὐτοῦ λόγον.

12. λ. προφορικός, γεγωνός, ἑρμηνεύς. IV 7, 21 αἵ τε πέντε αἰσθήσεις καὶ ὁ πρ. λ. II 9, 6 τῷ κατὰ τὴν προφορὰν μέντοι λόγῳ τὸ λέγειν (κεχάρισται). II 268, 8 (ἡ) ἐκ τριῶν χωρίων (μετανάστασις), σώματος, αἰσθήσεως, λόγου τοῦ κατὰ προφοράν. I 287, 1 οὗτος (sc. ὁ προφορικός) λ. ἐμοί τε καὶ σοὶ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις φωνεῖ καὶ λαλεῖ καὶ ἑρμηνεύει τὰ ἐνθυμήματα. I 286, 30 τὸν γὰρ προφορικὸν λόγον διανοίας ἀδελφὸν ὄντα ἐπίστασθαί φησιν ὁ δημιουργὸς ὅτι λαλεῖ. III 129, 6 (ὁ) δὲ ἔγγιστα νοῦ (ὁ πρ. λ.). II 183, 3 ὁ δ' ἐγγυτάτω διανοίας ὁ κατὰ προφορὰν ἐστι λ. II 183, 10 τῶν κατὰ τὸν „ἔγγιστα" λόγον σοφιστειῶν (int. τὸν κατὰ προφορὰν λόγον). I 273, 21 (ὁ φύλαξ) τὸν ἀδελφὸν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς διδασκαλίας χειροτονήσας τὸν ἑαυτοῦ προφορικὸν λόγον. I 267, 10 τὸν προφορικὸν ἄκρως ἀσκηθῆναι λόγον. III 151, 22 ἄστεγος δὲ καὶ ὁ πρ. λόγος. II 239, 22 ἐλέγχοντες ... τὸν προφορικὸν λόγον, περὶ ὧν διεξελθεῖν ἔδοξε. IV 20, 9 cf. III 169, 16 διὰ ... τῆς ἠχοῦς τὸν προφορικὸν λόγον αἰνίττεται. II 232, 3 οἱ ἐκτετμημένοι γλῶτταν νεύμασι καὶ βλέμμασι ... οὐχ ἧττον τῆς διὰ λόγων προφορᾶς ἃ ἂν θελήσωσιν ὑποσημαίνουσι. II 270, 19 μετανάστηθι κἀκ τοῦ κατὰ προφορὰν λόγου, ὃν πατρὸς οἶκον ὠνόμασεν. V 36, 1 λόγον τοῦ κατὰ προφορὰν (ἀπαρχή). II 52, 8 τὸ μὲν γὰρ μετὰ λόγου τοῦ κατὰ προφορὰν οὐ βέβαιον, ὅτι δυάς. — II 301, 20 ὁ γεγωνὸς λ. προφητεύων διανοίᾳ. I 242, 15 σῶμα ὀργανικὸν ᾧ ... λόγῳ χρήσασθαι γεγωνῷ ... ἔνεστιν. I 139, 22 sqq. λόγιον οὖν ἐστιν ἐν ἡμῖν τὸ φωνητήριον ὄργανον, ὅπερ ἐστὶν ὁ γεγωνὸς λ. I 122, 5 λόγῳ δὲ ὑποστέλλαι τῷ γεγωνῷ. I 267, 6 τῷ διὰ τοῦ φωνητηρίου ὀργάνου γεγωνῷ λόγῳ χρῆσθαι. I 171, 20 ἡγεῖ μὲν γὰρ ὁ γεγωνὸς λ. — I 159, 20. II 23, 23. 282, 15. 283, 23. 284, 9 sq. III 212, 3 (λ. ἑρμηνεύς). V 222, 22 ἑρμηνεῦσι δὲ πραγμάτων λόγοις. I 80, 23 (ἑρμηνευτικὸς λ.). III 167, 3 πέπτωκε δὲ καὶ ὁ λ. ἑρμηνεῦσαί τι τῶν ὄντων ἀδυνατῶν. III 25, 7 κατ' αὐτὸν (sc. θεόν) εἶναι τὰς ἑκάστων ἐνεργείας, τοῦ νοῦ τὰς διανοήσεις, τοῦ λογου τὰς ἑρμηνείας. Cf. Nr. II 7.

II. ratio: 1. computatio, comparatio sive proportio: I 102, 30. 155, 14 κατὰ λόγον. I 64, 18 κατά τινα λόγον. V 42, 3 κατὰ τὸν λόγον τῶν ἰσημεριῶν. II 144, 19. III 210, 5. V 188, 10 κατὰ (τὸν) ἐξαίρετον λόγον. II 308, 8. 12 κατὰ τὸν ἑβδομηκοστὸν λόγον. III 188, 11 κατὰ τοὺς τῆς τελείας μουσικῆς λόγους. I 283, 12 τεχνικῶς καὶ σὺν λόγῳ. I 282, 7 κατὰ τύχην, οὐ σὺν λόγῳ. IV 124, 1 οὐ σὺν λόγῳ τῷ κατὰ χρόνον. I 146, 31. 147, 4. 17. 18. II 248, 18 σὺν λόγῳ. II 19, 5 σὺν διανοίᾳ καὶ λόγῳ. V 361, 18 „οὔτ' ἐν λόγῳ" ... „οὔτ' ἐν ἀριθμῷ". V 289, 8 ἐν λόγῳ θετέον. V 51, 9 τέμε τῷ λογῳ τὴν εὐχαριστίαν. IV 288, 9 τῷ λογῳ διάκυψον. I 147, 12 τῷ λόγῳ γυμνώσεις καὶ διαστελεῖς. IV 281, 14 τόν τε οὐρανὸν εἰς ἡμισφαίρια τῷ λόγῳ διχῇ διανείμαντες. IV 22, 13 διενοεῖτο λόγῳ. V 22, 16 τὰ ἐν οὐρανῷ πάντα λόγοις καὶ ἀναλογίαις δεδημιούργηται. I 226, 7 αἱ δυνάμεις κανόνων καὶ παραπηγμάτων λαβοῦσαι λόγον. — IV 291, 17 λόγον καὶ εὐθύνας (λαμβάνειν). II 131, 17 τῶν ἀκουσίων (ἀδικημάτων) λόγον οὐκ ἔστιν ἀποδοῦναι. V 189, 18 ἡ (sc. δίκη) λόγον καὶ εὐθύνας ἀπαιτήσει. VI 139, 22 λόγον καὶ εὐθύνας τῶν πεπραγμένων ζητουν. VI 130, 9 μηδὲ λόγου μεταδούς, ἀλλ' ἀκρίτως καταδικάζων. VI 161, 2 μηδενὸς ... λόγον ἀπαιτεῖν τολμῶντος. — IV 273, 7 οἷος ὁ λ πρὸς τὸν πρῶτον τοῦ δευτέρου, τοιοῦτος καὶ ὁ πρὸς τὸν δεύτερον τοῦ τρίτου. III 174, 15 sq. ὃν λόγον ἔχει Συμεὼν πρὸς Ῥουβήν ..., τοῦτον ἔχει λόγον ... I 23, 9 ὃν γὰρ ἔχει λόγον ὁ μέγας ἡγεμὼν ἐν ἅπαντι τῷ κόσμῳ, τοῦτον ... II 217. 5 ὃν γὰρ ἔχει λόγον ... παιδίον πρὸς ἄνδρα τέλειον, τοῦτον ... V 125, 13 ὃν λόγον ἔχει πρὸς πόλιν ἱερεύς, τοῦτον ... III 77, 2. 4 ὃν δὴ λόγον ἔχει δέσποινα μὲν πρὸς θεραπαινίδα ..., τοῦτον ἔξει τὸν λόγον ἀρετὴ Σάρρα πρὸς παιδείαν Ἄγαρ. V 44, 14 τὸν γὰρ αὐτὸν ἔχειν ὠήθη λόγον πρὸς μῆνα νουμη-

νίαν ὃν πρὸς ἰσημερίαν. IV 221, 2 ὕλας ... τοῖς στοιχείοις ἰσαρίθμους ... καὶ πρὸς αὐτὰ λόγον ἐχούσας. I 198, 19 πρὸς ... ἀλλήλους οἱ γενόμενοι πάντες αὐτοχθόνων ... ἔχουσι λόγον. II 224, 24 ὡς ἐγγόνου λόγον ἔχειν. II 158, 5 ὁλόκληρον καὶ πλήρη ... λόγον ἔχει (ὅρον coni. W.) I 38, 22. 25 ὃν γὰρ λόγον ἔχει τὰ ὀκτὼ πρὸς ἕξ. II 305, 9 ὃν ἔχει λόγον ἕκαστον αὐτοῦ (sc. οἴκου) μερῶν αὐγάσησθε. — IV 273, 4 πάσας δὲ (διαφορὰς) λόγων τῶν ἐν ἀριθμοῖς πολυπλασίων καὶ ἐπιμερῶν καὶ ὑποεπιμερῶν περιέχει (ἡ δεκάς). IV 273, 21 τὰ γένη πάντα τῶν ἀριθμῶν καὶ λόγων τῶν κατ' ἀριθμόν. I 32, 2, 10. 38, 4 ἐν διπλασίονι λόγῳ. I 32, 6 ἐχόντων δύο λόγους ἁρμονικωτάτους, τόν τε διπλάσιον καὶ τετραπλάσιον. I 38, 23 ὁ δὲ λ. ἐπίτριτος. I 15, 17 διὰ τεττάρων ὁ λ. ἐπίτριτος ..., ἡμιόλιος, διπλάσιος ..., τετραπλάσιος. I 38, 17. IV 227, 9. 273, 15 ἐν ἐπιτρίτῳ λόγῳ. I 32, 4 ἐν τριπλασίονι λόγῳ. I 32, 22 ὁ δ' ἑξαπλάσιος λ. I 41, 13 ὁ τῆς ἑβδομάδος λ. I 34, 1 ὥστ' ἐξαίρετον ἔχει λόγον (ἡ ἑβδομὰς) παρὰ τοὺς ἐν δεκάδι πάντας ἀριθμούς. III 49, 22 ἑξὰς εἰς δύο τριάδας ὑπὸ μέσου τοῦ ἑβδόμου λόγου διῄρηται. II 307, 25 μόνῳ χρήσεται τῷ ἑβδομηκοστῷ λόγῳ. II 307, 15 νοητὸς ... καὶ πρεσβύτερος καὶ ἄφθαρτος λ. ὁ τῶν ἑβδομήκοντα. V 136, 9 (ἡ δεκάτη) ἔχει δὲ καὶ τὸν ἐπόγδοον λόγον. I 251, 11 cf. III 196, 14 εἴ γε ὁ πεντηκοστὸς λ. εὑρέθη. I 273, 8 τέλειος γὰρ ὁ πεντηκοστὸς λ.. III 189, 6-13 χρώμενος ἑκατοστῷ λόγῳ πρὸς ἀναμέτρησιν τοῦ χωρίου. III 156, 7 δεκάτας γὰρ λαβόντες ... ἑκατοστὸν λόγον περιεχούσας. — II 303, 8 ὥσπερ διὰ μουσικῆς λόγων. I 15, 14 περιέχει δ' ἡ τετρὰς καὶ τοὺς λόγους τῶν κατὰ μουσικὴν συμφωνιῶν. II 4, 6 (ὁ θεὸς) ἕκαστον κατὰ τοὺς ἁρμονίας λόγους συνύφηνεν.

2. λ. est vis et significatio verborum, rerumque sensus allegoricus: II 56, 3. 144, 16 τίνα ἔχει λόγον τὸ „—". II 261, 18 τίν' ἔχει λόγον τὸ εἰρημένον. III 172, 22 ὃν δὲ λόγον ἔχει καὶ ταῦτα, μηνυτέον. II 297, 2 τίνα ἔχει λόγον, σκεπτέον. II 91, 11 τὸν παντὸς οὐτινοσοῦν λόγον ἐρευνῶντες, δι' οὗ τὸ τί ἦν εἶναι γνωρίζεται. II 120, 21 ὃν δ' ἔχει καὶ τοῦτο λόγον, ἴδωμεν. II 121, 11 οὐκ οἶδ' ὃν ἔχει λόγον ἡ προσαποδοθεῖσα ⟨αἰτία⟩. I 296, 2 καὶ τοῦτο τίνα ἔχει λόγον πρὸς τὰς ῥητὰς διερμηνεύσεις, οὐκ οἶδα. III 280, 26 τίνα ἕξει λόγον τὸ ὀργίζεσθαι καὶ ἐπιτιμᾶν. IV 286, 10 ταῦτα μὲν ἴσως ἔχει τινὰ λόγον. V 55, 2 ἥτις λόγον ἔχει τοιόνδε. V 48, 16 νοῦς ἕτερος αἰνιγματώδη λόγον ἔχων τὸν διὰ συμβόλων opp. ἡ ῥητὴ πρόσταξις. II 222, 9 ἡμεῖς δὲ πειθόμενοι τῷ ὑποβάλλοντι ὀρθῷ λόγῳ. II 157, 8 cf. 73, 19 λόγον γὰρ καὶ φυσικώτατον καὶ ἠθικώτατον ἔχει. II 147, 23 οἳ τὸ πρόχειρον τοῦ λόγου παρασυκοφαντοῦσι. II 79, 3 τὸ δ' ὕστερον ἔχει μέν τινα οὐκ ἀνάρμοστον λόγον. II 155, 12 τὸ ... τὸ ξύλον φάσκειν περικαθαίρεσθαι λόγον ἔχει βεβαιούμενον ἀληθείᾳ. V 132, 17 cf. 122, 5 (ἡ ἑορτὴ) διττὸν λόγον ἔχουσα. V 45, 12 διττοὺς δ' ἔχει λόγους τὸ ἀξίωμα τῆς ἡμέρας. II 302, 30 λόγον γὰρ ἔχει συνῳδὸν τοῖς πρόσθεν εἰρημένοις. V 52, 14 ἃ δὲ διείρηται, λόγον ἔχει προσήκοντα. I 117, 9 ἔχει δὲ καὶ τοῦτο οὐ πάρεργον λόγον. II 86, 14 δόξει μέν τισιν ... τὸ ἀκόλουθον τοῦ λόγου καὶ τὸ ἁπταιστον οὕτως ἔχειν. I 165, 25 κατ' ἄλλον λόγον. III 84, 17 ἐν οὐδενὶ λόγῳ. I 99, 15 πρὸς τὸν ἀληθῆ λόγον. IV 227, 15 ὃν δ' ἔχει λόγον (ἡ τοῦ ἀρχιερέως ἑσθής). II 225, 19 (ἀραί). ὃν ἔχουσι λόγον. — I 66, 21 ⟨ἰδέα τις αἰσθήσεως⟩ σφραγῖδος λόγον ἔχουσα. I 70, 7 τὰ ἀκούσια καὶ κατὰ ἄγνοιαν οὐδὲ ἀδικημάτων ἔχειν λόγον. I 260, 10 τῶν γὰρ εἰρημένων ἕκαστον μερῶν τινα καὶ στοιχείων λόγον ἔχειν. III 221, 6 (φῶς) λόγον ἔχον παραδείγματος. II 152, 19 τὰ μέσα τῶν καθηκόντων ἡμερῶν φυτῶν ἔχειν μοι δοκεῖ λόγον. II 227, 21 (ψυχῆς) ἐν δορυφόρων καὶ ὑπηκόων λόγῳ τατούσης. III 48, 22 τὰ ἐναντία τμημάτων λόγον ἔχοντα. III 76, 18 τὴν μέσην παιδείαν παροίκου λόγον ἔχειν συμβέβηκεν. IV 165, 15 ὧν ἑκάστη (φυλὴ) πηγῆς ἕξει λόγον. V 53, 13 τὴν τοῦ ἥπατος φύσιν ... κατόπτρου λόγον ἔχειν. V 139, 19 ἑβδομάδος ... μητρὸς λόγον ἐχούσης. V 250, 8 τὸ σύμπαν Ἰουδαίων ἔθνος ὀρφανοῦ λόγον ἔχει. VI 56, 10 ἑκάτερον δὲ πηγῆς λόγον ἔχον. VI 104, 7 σπέρματος ἔχει καὶ τοῦτο λόγον. I 57, 14 ἐν ἡμῖν γὰρ ἀνὸρὸς μὲν ἔχει λόγον ὁ νοῦς.

3. λ. sensu dialectico est conclusio, causa, argumentum: II 156, 17 ᾧ πρὸς τοὺς συλλογιστικοὺς εἴωθεν ἡ διαλεκτικὴ λόγους χρῆσθαι. II 98, 10 διὰ λόγων ἐμφαντικωτάτων καὶ ἀποδείξεων ἀπενδοιάστων. VI 18, 8 (λόγοι ἀποδεικτικοί). VI 85, 5 ἀποδεικτικώτατός γε μὴν κἀκεῖνος ὁ λ. ἐστίν. II 248, 19 λόγοις δυνατοῖς καὶ ἀποδείξεσιν ἐγυρωτάταις. V 50, 14 σὺν ἐπιστήμῃ καὶ λόγῳ. III 283, 25 (ἀρχὴ) ἡ σὺν λόγῳ. I 22, 10 ἡ τάξις ἀναγκαίως λόγῳ ὑπεγράφετο.

II 48, 23 ἔχει λόγον ἀναγκαῖον. VI 117, 12 τῇ γὰρ περὶ τὸν λόγον ἀτοπίᾳ. II 166, 20 δεύτερος μὲν δὴ λ. οὗτος εἴρηται. VI 116, 19 ὁ τρίτος λ. ἐξ ἑαυτοῦ διελέγχεται. VI 112, 19 τὸν δὲ τέταρτον καὶ λοιπὸν λόγον ἀκριβωτέον ὧδε. VI 99, 14 τὸν δὲ λόγον ἀκριβέστερον ὧδε διερευνητέον. VI 94, 17 cf. 107, 7. 110, 11 ὁ Κριτόλαος ἐχρῆτο καὶ τοιούτῳ λόγῳ. IV 291, 9 λ. δ' ἐστὶν ἀναγραφὴς ἐν τοῖς κατὰ τὴν κοσμοποιίαν. V 142, 13 αἱ δ' ἐκ λόγου πίστεις. V 244, 13 αἱ σὺν λόγῳ πίστεις. II 148, 21. VI 86, 15 (ὁ εἰκὼν λ.). V 10, 13 τερπόμενοι τοῖς εἰκόσι λόγοις. I 3, 6 αἱρεῖ λ. I 147, 7. 189, 1. 220, 20 sqq. 235, 13 (ὁ αἱρῶν λ.).

4. λ. est doctrina, scientia in artis formam redacta: III 170, 3 τῶν πάλαι τινὲς ἀγρῷ τὸν κατὰ φιλοσοφίαν ἀπεικάσαντες λόγον. II 97, 16 ταῦτα δ' εἰκάζεται τὰ δένδρα ταῖς περὶ λόγους (int. ἰατρολογίαν, ῥητορικήν, διαλεκτικήν, γεωμετρίαν) δυνάμεσι θεωρίαν ψιλὴν ἐχούσαις. II 97, 24 τὸν γοῦν κατὰ φιλοσοφίαν λόγον τρίδυμον ὄντα. IV 302, 16 λ. ὁ κατὰ φιλοσοφίαν ἰατροῦ δίκην ἀγαθοῦ. I 94, 1 ὁ δὲ ἠθικὸς λ. τοιοῦτός ἐστιν. VI 16, 3 ὁ Ζήνων ἀρύσασθαι τὸν λόγον ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τῆς Ἰουδαίων νομοθεσίας. I 143, 22 ὥς τις κατ' ἐξαίρετον λ. μέμνηται. II 15, 26 σβεστηρίων ὀργάνων τῶν κατὰ παιδείαν λόγων εὐπορήσαντες. I 268, 4 sq. ἐν ἰατρικῇ τινες μὲν θεραπεύειν εἰδότες πάντα σχεδὸν πάθη καὶ νοσήματα καὶ ἀρρωστήματα λόγον οὐδενὸς αὐτῶν ... ἀποδοῦναι δύνανται. IV 245, 20 θεοπλαστοῦσι τῷ λόγῳ τὸν Νεῖλον. IV 211, 12 πόλιν δὲ τῷ λόγῳ κτίσαντες. VI 104, 3 κενὸν ἄπειρον ἐκτὸς τοῦ κόσμου τῷ λόγῳ καταλιπεῖν. VI 87, 11 οὓς (sc. θεούς) τῷ λόγῳ διαφθείρειν οὐκ ἐρυθριῶσιν.

5. λ. est vitae ratio et institutum: I 102, 32 (ἡ ψυχὴ) ἀθεράπευτος μένει ἀνδρείου τε λόγου μὴ μετασχοῦσα. I 270, 5 εἴ τις τὸν ἀνδρείας λόγον κτείνει. V 142, 6 παρ' οἷς γὰρ λ. ἀρετῆς ἐστί. IV 204, 10 οἷς ἀρετῆς πλείων λ. I 117, 17 (ὁ νοῦς) ὁρμᾷ ... τὸν λόγον (λόφον coni. Mang.) τῆς τελείας ἀρετῆς. III 115, 21 τὸν φαῦλον πολὺν ῥέοντα κατὰ ἀρετῆς καὶ ὧν ἁλογεῖν προσῆκε πολὺν λόγον ἔχοντα. II 81, 26 ὁ ἀσκητικὸς καὶ φιλομαθὴς οὗτος λ. I 259, 5. V 93, 2 sq. λ. ἀστεῖος. III 280, 14 ἀδελφοὺς δὲ τοὺς παιδείας καὶ ἀσκητικῆς ψυχῆς ⟨ὡς⟩ ἂν ἐγγόνους ἀστείους λόγους. IV 207, 14 λόγοις ἀστείοις καὶ σπουδαίοις. V 188, 2 εἰ δή τινα ποιεῖται λόγον ἀσφαλείας καὶ τοῦ ζῆν ἀκινδύνως. III 242, 14 ὁ παιδείας λ. III 155, 6 ἡ κυοφοροῦσα οὖν τὸν σοφιστὴν λόγον ψυχή. III 303, 23 ὁ πολέμιος ἀρετῆς σοφιστὴς λ. IV 54, 3 διὰ τὸ παρεῖναι τὸν σωφρονιστὴν λόγον. II 235, 15 τὸν θρασύτατον καὶ δεινότατον εἰπεῖν ἐν ἑαυτοῖς βασιλέα λόγον. III 222, 6 πρὸς τὸν ὑγιῆ λόγον. II 58, 23 ἐν τοῖς τῆς ἑναρέτου λόγοις ψυχῆς. I 235, 4-8 τὴν νέαν πρὸς ἀρετῆς ἀκμὴν ἀνάληψιν δυνατῷ καὶ ἀκινήτῳ λόγῳ χρὴ πάγιον καὶ σταθερωτάτην ἀπεργάζεσθαι. V 34, 1 συγγενικῷ αἵματι καὶ λόγοις προγόνων, ἀοράτοις εἴδεσιν, εἰς ἐκγόνους διήκουσι.

6. λ. est facultas mentis humanae, sensuum et affectuum gubernator et regnator: V 125, 18 ταῖς αἰσθήσεσιν ἡνίοχον, ἀλόγοις λόγον, ἐπιστήσαντες. V 81, 22 διανέμοντες τῷ λόγῳ τὰς ἀπ' αὐτῶν (sc. τῶν αἰσθήσεων) ἐγγινομένας χρείας. V 229, 27 λόγῳ μὲν ὡς ἡγεμόνι τὴν ἀκραν ἀπένειμαν ... κεφαλήν. IV 126, 11 ὅταν ἡγεμόνι λόγῳ πειθαρχῶσι (αἱ ὁρμαί). V 83, 13 ὁ δὲ λ. ἐπέχων καὶ ἀνακόπτων τὰς ἐπὶ κακίαν ὁρμάς. II 266, 18 ὅ τ' αὐ λ. οὐδὲν ἂν τῶν κατὰ τὰς αἰσθήσεις πάθοι. V 181, 16 ὅσα λόγῳ καταληπτά opp. ὅσα αἰσθητά. I 141, 9-18 ἡνιοχηθήσεται ὁ θυμὸς ὑπό τε λόγου κεκαθαρμένου τὸ ἄλογον αὐτοῦ περιαιροῦντος. I 143, 2 ἐπικεῖσθαι δεῖ τῷ θυμῷ καὶ ἐφιδρῦσθαι τὸν λόγον. I 143, 10 ὅταν καὶ ὁ θυμὸς ἡνιοχηθῇ ὑπὸ λόγου. V 229, 26 τὸ (εἶδος ψυχῆς) μὲν λόγου, τὸ δὲ θυμοῦ, τὸ δ' ἐπιθυμίας. V 270, 2 ὑγεία δὲ ψυχῆς εὐκρασία δυνάμεώς ἐστι τῆς τε κατὰ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὸν λόγον. — II 248, 14 τὰ πάθη καὶ τὰς κακίας θερμῷ καὶ κινητικωτάτῳ λόγῳ κρατοῦμενοι. I 96, 19 ἐὰν δὲ ὁ λ. ἰσχύσῃ ἀνακαθᾶραι τὸ πάθος. I 139, 8 sq. μάχεται ὁ λ. τῷ πάθει. I 142, 24 σπονδὰς πρὸς αὐτὰ (sc. τὰ πάθη) τίθενται τὸν συμβατήριον λόγον προτείνοντες. I 146, 23. 27 λ. ἐπὶ τοῦ πάθους ἐξορύττων καὶ ἀναστέλλων καὶ ἀπαμφιεννὺς αὐτό. I 147, 2 ἐπιστομιεῖ γὰρ ὁ λ. καὶ ἐγχαλινώσει τὴν ῥύμην καὶ φορὰν τοῦ πάθους. I 147, 16 ἔπαγε γάρ, ὦ ψυχή, τὸν λόγον ἐπὶ πάντα, ᾧ καλύπτεται ... πᾶσα ἀσχημοσύνη σαρκὸς καὶ πάθους. I 147, 21 ὅταν μέλλῃ τῆς γαστρὸς τοῖς ἀναγκαίοις ἐπιφερόμενος λόγον ἐπιστομιεῖν τὸ πάθος. I 227, 11 τὸ ἀτίθασον καὶ ὠμὸν πάθος κατειργάσαντο ὥσπερ τροφὴν λόγῳ πεπαίνοντι. I 235, 8 πέφυκε δὲ ὁ λ. οὐ μόνον πήττειν ἐν ψυχῇ τὰ θεωρήματα διαρρεῖν

αὐτὰ κωλύων, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ ἀλόγου πάθους ὁρμὴν εὐτόνως ἐκλύειν. III 229, 3 φάρμακον ... ψυχῆς παθῶν ὁ λ. ἐστὶ σωτήριον. IV 49, 11 τῶν παθῶν καὶ νοσημάτων παρευημερούντων τοὺς ὑγιαίνοντας λόγους.

7. λ. ἐνδιάθετος, κατὰ διάνοιαν opp. προφορικός. IV 230, 15 δυσὶ λόγοις τοῖς καθ' ἕκαστον ἡμῶν, τῷ τε προφορικῷ καὶ ἐνδιαθέτῳ. V 224, 20 ἀμφοτέρων τῶν ἐν ἡμῖν λόγων (εἰκόνες), ἐνδιαθέτου τε καὶ προφορικοῦ. ὀεῖται γὰρ ὁ μὲν προφορικὸς ὀηλώσεως ..., ὁ δ' ἐνδιάθετος ἀληθείας. II 282, 10 sqq. λ. δὲ ὁ μὲν πηγῇ ἔοικεν, ὁ δὲ ἀπορροῇ, πηγῇ μὲν ὁ ἐν διανοίᾳ, προφορὰ δὲ ἡ διὰ στόματος καὶ γλώττης ἀπορροῇ. II 283, 25 sqq. ὁ λ. τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑπαντῶν, ῥήματα καὶ ὀνόματα προστιθεὶς χαράττει τὰ ἄσημα, ὡς ἐπίσημα ποιεῖν. III 129, 16 ὁ κατὰ διάνοιαν (λ.) ... ἔρημος γεγωνοῦ λόγου προφορᾶς. III 129, 14 τοῦ λογισμοῦ ... τὸν ἐγγυτάτω δοκοῦντα εἶναι, τὸν προφορικὸν λόγον opp. ὁ κατὰ διάνοιαν. III 2, 3 τὸ μὲν φωνητήριον ὄργανον ἐπέχεσθαι, τὸν δὲ κατὰ διάνοιαν λόγον ἀρθρούμενον ἀνυποτάκτῳ φορᾷ χρῆσθαι.

8. λ. σπερματικός. I 146, 4 διαπίπτει γὰρ τότε τῇ ψυχῇ καὶ ὁ σπ. καὶ γεννητικὸς τῶν καλῶν λ. ὀρθός. VI 99, 10 ὁ σπ. τῆς διακοσμήσεως ... λ. VI 101, 14 μηδενὸς ἐντυφομένου σπερματικοῦ λόγου. III 28, 10 ἀόρατος καὶ σπ. καὶ τεχνικὸς θεῖος. VI 166, 5 αἱ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ὁμοιότητες ... ἐν τοῖς σπερματικοῖς σῴζονται λόγοις. II 214, 7 γενναίους δὲ καὶ ἄρρενας ὡς ἀληθῶς καρποὺς καὶ λόγους χαρίσηται δυναμένους μὲν σπείρειν καλὰς πράξεις.

9. λ. est facultas cognoscendi veritatem et omnia, quae sensibus percipi non potest: I 18, 19 λόγῳ τάληθὲς ἰχνηλατῆσαι. I 123, 3-6 τὸ γὰρ τέλος τοῦ λόγου ἀλήθειά ἐστιν ἡ φωτὸς τηλαυγεστέρα, εἰς ἣν σπουδάζει ὁ λ. ἐλθεῖν. II 200, 11 τὸ παραπλήσιον οὖν ἐν ψυχῇ πάντως ἄγνοια ἐργάζεται ... μήτε φῶς μήτε λόγον παρεισελθεῖν ἐῶσα. III 101, 5 sqq. ἐπιστήμης (ὅρος) δέ· κατάληψις ἀσφαλὴς καὶ βέβαιος, ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου. III 30, 23 cf. 177, 10 τὰ λόγῳ θεωρητά. II 311, 2 λόγῳ θεωρητοῖς πράγμασι συντρεφόμενος καὶ συνδιαιτώμενος. II 36, 15 εἰ μὴ συνεχὴς ἦν λόγῳ θεωρητῶν ῥευμάτων ἁπάντλησις. V 86, 19 ἐπὶ τὸν ποιητὴν καὶ πατέρα τῶν ὅλων ἀνατρέχειν τῷ λογῳ.

10. λ. est facultas optima eligendi et virtutem praeferendi: I 179, 20 λόγον ἡ φύσις δυνατώτατον σύμμαχον ἀνθρώπῳ ὀημιουργήσασα τὸν μὲν αὐτῷ χρῆσθαι δυνάμενον ὀρθῶς ἀπέδειξεν εὐδαίμονα καὶ λογικὸν ὄντως, τὸν δὲ μὴ δυνάμενον ἄλογόν τε καὶ κακοδαίμονα. IV 298, 17 ἡ φύσις ... λόγον ὀοῦσα συναγωγὸν εἰς ἁρμονίαν καὶ κρᾶσιν ἠθῶν. II 179, 11 ἔχει δὲ καὶ τὸν ἠθοποιὸν λόγον ἑαυτῷ συνάδοντα. V 349, 24 πάντες οἱ ἄνθρωποι, πρὶν τελειωθῆναι τὸν ἐν αὐτοῖς λόγον, κείμεθα ἐν μεθορίῳ κακίας καὶ ἀρετῆς. IV 54, 8 ὁ δ' ὁρμητηρίῳ χρώμενος ταῖς ἀρεταῖς λ. ἱερὸς καὶ θεῖος ὄντως. I 259, 7 ὅσοι δὲ ἐν μέρει λόγου τοῦ προκόπτοντος κατὰ τὸν πατέρα κοσμοῦνται. I 144, 27 τὸν δὲ ἀσκητὴν (κινεῖσθαι) μετὰ τοῦ ὑφηγουμένου τὰ πρακτέα λόγου, ᾧ προστάττοντι πείθεσθαι καλόν. II 35, 6 ὁ γὰρ φιλάρετος ... τῷ ἀπὸ διαιρέσεως λόγῳ χρώμενος. I 283, 19 (ἡ κακία) λόγῳ τομεῖ τῷ κατ' ἐπιστήμην τέμνεται. I 253, 6 οἱ φρονήσεως καὶ ἐπιστήμης ἐρασταὶ λόγοι. V 128, 14 (ἄνθρωπος) λόγου καὶ φρονήσεως κεκοινώνηκεν. II 103, 9 τῶν λόγῳ μηδέποτε πειθομένων. III 228, 20 μόνος ὁ ἀλεξίκακος λ. ἀπωθεῖται. I 238, 6 (ὁ οὐράνιος ἀρετῆς λ.). II 29, 28 τοὺς γὰρ ἀπ' οἰήσεως καύνου κατελθόντας ὁ ἀρετῆς ... εἰς ὕψος αἴρει λ. I 157, 15 ἵνα μὴ παραδέξηται λόγους ἀρετῆς. III 167, 26 πάνθ' ὅσα μὴ τὸ εὐπρεπὲς ἐν λόγῳ διασῴζειν. II 40, 13 (Φινεὺς) κατεκέντει καὶ ἀηδίζει τῷ λόγῳ τὴν μισάρετον καὶ φιλήδονον γένεσιν III 273, 20 τὸ διπλοῦν σπήλαιον ... ὑπερχόμενον δὲ καὶ θεραπεύοντα τῷ λόγῳ. III 178, 3 λόγοις τοῖς περὶ μετανοίας ἐξοικίσασαν.

11. ὁ ὀρθὸς λ. I 50, 12. IV 68, 8. 131, 13. V 46, 16. 92, 15. 304, 3. VI 18, 13 ὁ τῆς φύσεως ὁ. λ. II 197, 19 ὁ. λ., ὃς ὃὴ νόμος ἐστίν, οὐ φθαρτός. VI 13, 16 νόμος δὲ ἀψευδὴς ὁ ὁ. λ. VI 14, 3 ὃς καὶ τοῖς ἄλλοις ἐστὶ πηγὴ νόμοις. I 72, 17 οὐ γὰρ ὀύεται καὶ σβέννυται, ἀλλ' ἀεὶ πέφυκεν ἀνατέλλειν ὁ ὁ. λ. I 136, 26 ὅταν ἡ ψυχὴ σφαλῇ κατὰ τὴν βάσιν τοῦ ὀρθοῦ λόγου. II 293, 8 ὅταν ὁ νοῦς ... κατ' ἴχνος ὀρθοῦ λόγου βαίνῃ. III 230, 19 ὁ ἔφεδρος ἀσκητικῆς ψυχῆς ὁ. λ. I 150, 1 τοὺς οὖν ἀσκητὰς ὥσπερ νόμισμα δοκιμάζει ὁ ὁ. λ. I 172, 12 σοφία δὲ διὰ μελέτης τῶν ἀληθῶν τὸ μέγα διανοίας ὄφελος, ἐπιστήμην ὀρθοῦ λόγου, πεπόρισται. I 221, 5 (δυνάμεις), οὐχ αἱ παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον εἰσὶν ἀλλ' ὅσαι μὴ λογικαί. I 222, 11 τὸν γὰρ κυβερνήτην καὶ ὑφηγητὴν τῶν καλῶν ὀρθὸν λόγον βδελύττεται πᾶς φιλοπαθής. I 281, 25 τοῦ

δὲ συνῆχθαι καὶ συνεσφίγχθαι ὀρθὸν καὶ βίον καὶ λόγον ἐργαζομένου. III 274, 21 ὅσα ἐπ' ὀρθὸν βίον καὶ λόγον ἀναφέρεται. II 51, 18 ἑκάτερον (sc. ἀρετὴ καὶ ὁ σπουδαῖος) ὀρθοῦ λόγου βεβαιότητι ἱδρυμένον. II 68, 4 (λογισμόν), οἷς ἂν ὁ ὁ. λ. ὑποβάλλῃ πεισθησόμενον, οἷς δ' ἂν ὁ ἐναντίος ἀπειθήσοντα. II 83, 22 ἔχουσα γὰρ ἡ ψυχὴ τὸν ὑγαίνοντα καὶ ζωτικὸν καὶ ὀρθὸν ἐν ἑαυτῇ λόγον. II 88, 20 παρελθεῖν δὲ μὴ σὺν ὀρθῷ λόγῳ. II 93, 9 οἷς ἔθος συνομαρτεῖν ὀρθῷ καὶ πεπιγότι ὄρῳ καὶ λόγῳ. II 121, 8 τὰς δὲ περὶ θεοῦ δόξας ἐν ταῖς ἑκάστων ψυχαῖς ὑποσυγκεχύσθαι καὶ μὴ κανόνι ὀρθοῦ λόγου διακεκρίσθαι. III 180, 23 ἄριστον κεκρίσθαι παρὰ ὀρθῷ λόγῳ τὸ μηδὲν ἀποφαίνειν τὴν ψυχὴν ἴδιον αὐτῆς καλόν. III 274, 11 ἐπειδὰν ... ἐν διανοίᾳ ⟨ὁ⟩ ὁ. ἰσχύῃ λ., ἡ κενὴ καταλύεται δόξα. II 280, 4 ἧς (sc. τάξεως) ὁ ὁ. λ. ἀφηγεῖται. III 286, 3 ὥσπερ ἔμπορος ἀναβιβάσας τὸν ὀρθὸν λόγον. II 145, 19 ἡγεμόνι χρήσασθαι ὀρθῷ λόγῳ. II 157, 14 πηγὴ δὲ ἄεναος ἀρετῶν ὁ ὁ. λ. II 184, 16 τοῖς πρὸς θεὸν ὀρθῷ λόγῳ βραβευομένοις. II 185, 1 παιδείαν δὲ καὶ ὀρθὸν λόγον (τιμᾶν). II 220, 12 νεώτερον παρ' ὀρθῷ λόγῳ δικάζοντι νενόμισται. IV 243, 6 πρὸς τὸν ἄρχοντα τὸν ὀρθὸν λόγον. V 93, 5 (ἐπιγαμία ἡ) κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον. VI 28, 8 ἣν (sc. ψυχήν) ὁ ὁ. λ. δόγμασι παγίοις ἐνεύρωσε. VI 65, 23 νηφάλια ... τούτοις βιοῦν ὁ ὁ. λ. ὑφηγεῖται. VI 99, 2 (ἡ) κατ' ὀρθὸν λόγον (ἀνυπαίτιος διοίκησις). — II 76, 12 παράλογον ἡ τροπὴ πρᾶγμα, ἀπᾷδον ὀρθοῦ λόγου καὶ φρονήσεως ἀμέτοχον. I 169, 7 ὁ ἄφρων νοῦς ἀπέστραπται μὲν ἀεὶ τὸν ὀρθὸν λόγον. III 290, 22 ἡ ἀφροσύνη ... μακρὰν ὀρθοῦ λόγου διοικίζει. I 168, 30 ἄλογον δὲ ⟨ὁ⟩ φαῦλος ἐκτετμημένος τὸν ὀρθὸν λόγον. I 113, 9 (οἱ φαῦλοι) ἐχθροὶ καὶ δυσμενεῖς ὄντες ὀρθῷ λόγῳ. II 6, 12 ὁ ἄφρων αἰεὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον κινούμενος. I 162, 22 τίνα καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ νοῦ διεξέρχεται παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον κινουμένου. II 83, 7 ὧν παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ἐπετήδευε. — I 130, 17 ὥσπερ σκάφος τὸ ζῷον εὐπλοίᾳ τῇ τοῦ βίου χρήσεται κυβερνώμενον ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ κυβερνήτου, οὗτος δέ ἐστιν ὁ ὁ. λ. II 15, 9 ὁ προστάτης ἢ ἐπίτροπος ἢ πατὴρ ἢ ὅ τι φίλον καλεῖν τοῦ συγκρίματος ἡμῶν, ὁ ὁ. λ. II 19, 27 πατέρα μὲν τῆς ψυχῆς ἡμῶν τὸν ὀρθὸν λόγον καλεῖ. II 43, 3 τέλειον καὶ ὀρθὸν λόγον καὶ ἄρρενα ὄντως μετιών. II 176, 22 sqq. πατέρα εἶναί φαμεν τὸν ἄρρενα καὶ τέλειον καὶ ὀρθὸν λόγον, μητέρα δὲ ... II 237, 20 οἱ ... ἕνα πατέρα τὸν ὀρθὸν τιμῶντες λόγον. I 145, 22 (ἡ ψυχὴ) ἀπολελοιπυῖα τὸν ὀρθὸν λόγον, ὅς ἐστιν ἀνὴρ νόμιμος. I 292, 5 ἡ ... ψυχὴ δύναταί πως ἐγκαρτερήσασα τὰς πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον τὸν νόμιμον ⟨ἄνδρα⟩ συμβάσεις ... εὑρεῖν. II 185, 3 sqq. cf. III 192, 7. 281, 6 (οἱ νόμοι), οὓς ὁ πατήρ, ὁ ὁ. λ., ἔθηκεν opp. ἡ παιδεία, μήτηρ. II 182, 17 συμμάχῳ χρώμενοι ὀρθῷ λόγῳ, τῷ πατρί. II 188, 13 τὰς ὀρθοῦ λόγου προστάξεις τοῦ πατρός. II 176, 23 τοῦ πατρός, ὀρθοῦ λόγου, παράγγελμα ἕπεσθαι. II 45, 10 τὰς μὲν ὀρθοῦ λόγου θυγατέρας, ἐπιστήμας καὶ ἀρετάς, οὐκ εἰδότες. — II 31, 26 φησὶν ὁ ὁ. λ. II 181, 26 οὓς καὶ τῆς μεγίστης τιμῆς ἱερωσύνης ὁ ὁ. λ. ἠξίωσε. I 200, 14 αἰτιάσαιτ' ἂν ὁ ὁ. λ. καὶ Ἰωσὴφ εἰπόντα. I 120, 7 τὸν ἑστῶτα καὶ ὑγιῆ καὶ ὀρθὸν ... λόγον, ὃς θεῷ μόνῳ τὸ πάντα δύνασθαι μαρτυρεῖ. I 85, 22 οὔτε κατορθοῖ κατὰ τὴν τοῦ ὀρθοῦ λόγου πρόσταξιν. — III 150, 5 ὀρθοὶ καὶ τροφιμώτατοι λόγοι. — II 72, 22. 88, 22. III 146, 14 μετ' ὀρθότητος λόγου. II 157, 13 ὀρθότητος λόγου σαφῆ δείγματα —. v. ὀρθός.

III. dei verbum et ratio: 1. dei vox et oratio; verba divina: II 75, 4 οὐ γάρ ἐστιν ὁ λ. αὐτῷ (sc. θεῷ) γεγωνὸς ἀέρος πλῆξις. II 278, 4-19 cf. 277, 15 τὸ δὲ θεῖον (φωνῆς ὄργανον) ἀκρατοῦς καὶ ἀμιγοῦς ἐστι λόγου, φθάνοντος μὲν ἀκοὴν διὰ λεπτότητα, ὁρμοῦντος δὲ ὑπὸ ψυχῆς ἀκραιφνοῦς. II 135, 10 οὐδ' ἔμπαλιν ὑπὸ πυρὸς ἀὴρ ἀναφλεχθήσεται, τοῦ θείου λόγου μεθόριον τάττοντος αὐτὸν καθάπερ φωνήεντα στοιχείων ἀφώνων. II 284, 4 ἄνευ γὰρ τοῦ ὑποβολέως οὐ φθέγξεται ὁ λ., ὑποβολεὺς δὲ λόγου νοῦς, ὡς νοῦ θεός. I 151, 11—152, 13 ἡ τροφή, ἣν δέδωκεν ὁ θεὸς τῇ ψυχῇ, προσενέγκασθαι τὸ ἑαυτοῦ ῥῆμα καὶ τὸν ἑαυτοῦ λόγον. I 229, 9 sqq. ὁ τοῦ ἀγενήτου λ. παραθεῖ τὸν γενέσεως. I 229, 13 εἰ δὲ ὁ λ. ἔφθακε, πολὺ μᾶλλον ὁ λέγων αὐτός (sc. θεός). II 22, 11 τὴν βασιλικὴν ... ὁδόν, ἣν ἀληθῆ καὶ γνήσιον ἔφαμεν εἶναι φιλοσοφίαν, ὁ νόμος καλεῖ θεοῦ ῥῆμα καὶ λόγον. II 293, 13 νόμος δὲ οὐδὲν ἄρα ἢ λ. θεῖος. II 293, 15 sq. εἰ τοίνυν λ. μέν ἐστι θεῖος ὁ νόμος, ποιεῖ δ' ὁ ἀστεῖος τὸν νόμον, ποιεῖ πάντως καὶ τὸν λόγον. III 185, 12 λ. γὰρ ὄντως καὶ χρησμός ἐστι θεῖος. IV 98, 12 ἢ θεὸς ἢ λ. ἢ νόμος θεῖος. I 66, 2 βιβλίον δὲ εἴρηκε τὸν τοῦ θεοῦ λόγον. I 114, 26 διό φησι καὶ ὁ θεῖος λ. I 159, 24 cf. 161, 21. II 93, 14. III 246, 3 (ὁ θεῖος λ. int. scriptura sacra). II 284, 15 τοὺς ἐπαοιδοὺς καὶ φαρμακευ-

τὰς ἀντισοφιστεύοντας τῷ θείῳ λόγῳ. — III 244, 4 ἔργων γὰρ ἀδιαφοροῦσιν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) οἱ λόγοι. I 158, 22. 26 cf. 241, 1 οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ εἰσιν ὅρκοι καὶ νόμοι τοῦ θεοῦ καὶ θεσμοὶ ἱεροπρεπέστατοι. I 261, 12 ἐὰν ἐρευνᾷς τοὺς ἱεροφαντηθέντας λόγους μὲν θεοῦ, νόμους δὲ ἀνθρώπων θεοφιλῶν. I 274, 3 καὶ λόγων καὶ διαθήκης θεοῦ φύλαξ ὁ ἀστεῖός ἐστιν. II 293, 11 τὰ ἔργα τοῦ σοφοῦ λόγων ἀδιαφορεῖν θείων. II 4, 20 (ὁ σοφὸς) λόγοις μὲν προεντυγχάνει θείοις παρ' οἷς προκαταλύει. III 108, 17 τοὺς λόγοις θείοις τρεφομένους. IV 271, 13 νόμοι καὶ λόγοι θεῖοι (τροφαί). I 116, 11 ἐγείρας τὴν φρονήσεως καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς συμμαχίαν διὰ λόγων θείων. II 241, 4 εἰ λόγοις θείοις καὶ ἱεραῖς παραινέσεσι συνᾴδει. II 284, 3 ἃ (sc. ἐνθυμήματα) ῥημάτων καὶ λόγων ἀδιαφορεῖ θείων. V 150, 8 θείοις ἀεὶ λόγοις συγγινόμενος καὶ δόγμασιν. V 297, 10 μεταδιδόναι λόγων θείων, οἷς θέμις καὶ τοὺς αὐτόχθονας καὶ εὐπατρίδας ἱεροφαντεῖσθαι.

2. δύο λόγοι. IV 229, 21 διττὸς γὰρ ὁ λ. ἔν τε τῷ παντὶ καὶ ἐν ἀνθρώπου φύσει· κατὰ μὲν τὸ πᾶν ὅ τε περὶ τῶν ἀσωμάτων καὶ παραδειγματικῶν ἰδεῶν, ἐξ ὧν ὁ νοητὸς ἐπάγη κόσμος, καὶ ὁ περὶ τῶν ὁρατῶν, ἃ δὴ μιμήματα καὶ ἀπεικονίσματα τῶν ἰδεῶν ἐκείνων ἐστίν, ἐξ ὧν ὁ αἰσθητὸς οὗτος ἀπετελεῖτο. III 52, 6 ὄρνεα καλῶν τοὺς ... δύο λόγους, ἕνα μὲν ἀρχέτυπον ⟨τὸν⟩ ὑπὲρ ἡμᾶς, ἕτερον δὲ μίμημα τὸν καθ' ἡμᾶς ὑπάρχοντα.

3. λ. a deo creatus, filius dei, σοφία, ἀρχάγγελος, ἀρχιερεύς, τομεύς, ἄνθρωπος θεοῦ. I 229, 2 cf. IV 187, 15 ὁ λ. ἔργον ἦν αὐτοῦ (sc. θεοῦ). II 15, 15 ὁ δὲ θεὸς πηγὴ λόγου. I 107, 28 sq. τὸ δὲ γενικώτατόν ἐστιν ὁ θεός, καὶ δεύτερος ὁ θεοῦ λ., τὰ δ' ἄλλα λόγῳ μόνον ὑπάρχει. III 219, 5 ὧν (sc. πραγμάτων) τὸ μὲν ἕτερον θεῖός ἐστι λ., τὸ δὲ ἕτερον ὁ πρὸ τοῦ λόγου θεός. I 176, 21 sq. τρίτον δὲ συναγωγὸν ἀμφοῖν (sc. ἀγαθότητος καὶ ἐξουσίας θεοῦ) μέσον εἶναι λόγον, λόγῳ γὰρ καὶ ἄρχοντα καὶ ἀγαθὸν εἶναι τὸν θεόν. III 132, 18 ὁ τοῦ ἡγεμόνος λ. καὶ ἡ ποιητικὴ καὶ βασιλικὴ δύναμις αὐτοῦ. II 106, 1 (ὁ θεὸς) προστησάμενος τὸν ὀρθὸν αὐτοῦ λόγον καὶ πρωτόγονον υἱόν. III 251, 14 ὁ κόσμος, ἐν ᾧ καὶ ἀρχιερεὺς ὁ πρωτόγονος αὐτοῦ (sc. θεοῦ) θεῖος λόγος. II 257, 3 sq. κατὰ τὸν πρωτόγονον αὐτοῦ (sc. θεοῦ) λόγον, τὸν ἀγγέλων πρεσβύτατον, ὡς ἂν ἀρχάγγελον, πολυώνυμον ὑπάρχοντα. I 277, 4 ὁ θεός, ἡ τοῦ πρεσβυτάτου λόγου πηγή. III 254, 3 καλεῖ δὲ θεὸν τὸν πρεσβύτατον αὐτοῦ νυνὶ λόγον. III 173, 16 cf. II 269, 20. III 186, 6. 280, 19 ὁ πρεσβύτερος λ. καὶ πατήρ. — I 78, 2 ἡ (θεοῦ σοφία) δέ ἐστιν ὁ θεοῦ λ. V 93, 5. 8 (ἡ ψυχὴ) ἰατρὸν ἁμαρτημάτων οὐκ ἔχουσα οὐθ' ὡς ἄνδρα συμβιωτὴν οὐθ' ὡς πατέρα γεννητὴν τὸν κατὰ σοφίαν λόγον. III 297, 30 πλήρη τοῦ σοφίας νάματος τὸν θεῖον λόγον διασυνίστησι. III 131, 1 συντείνειν ἀπνευστὶ πρὸς τὸν ἀνωτάτω λόγον θεῖον, ὃς σοφίας ἐστὶ πηγή. III 126, 2 τῷ μὲν γὰρ ἑαυτοῦ λόγῳ ὁ θεὸς πατρίδα οἰκεῖν τὴν ἐπιστήμην αὐτοῦ ... δεδώρηται. III 297, 16. 27 κάτεισι δὲ ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τῆς σοφίας ποταμοῦ τρόπον ὁ θεῖος λ. III 44, 6 τὴν οὐράνιον τροφὴν — σοφία δέ ἐστιν — τῆς ψυχῆς, ἣν καλεῖ μάννα, διανέμει ... θεῖος λ. — III 47, 2 τῷ δὲ ἀρχαγγέλῳ καὶ πρεσβυτάτῳ λόγῳ δωρεὰν ἔδωκεν ἐξαίρετον. III 172, 8 ἄγγελος ὑπηρέτης τοῦ θεοῦ, λ. II 93, 22 ἐπιστάντος ἐλέγχου — λ. δ' ἐστὶ θεῖος, ἄγγελος ποδηγετῶν. III 256, 1 τὴν τοῦ θεοῦ εἰκόνα, τὸν ἄγγελον αὐτοῦ λόγον, ὡς αὐτὸν κατανοοῦσιν. I 152, 13 τροφέα τὸν θεόν, οὐχὶ λόγον, ἡγεῖται, τὸν δὲ ἄγγελον, ὅς ἐστι λ., ὥσπερ ἰατρὸν κακῶν. I 171, 1 (Ἄγαρ) κατάγεται ὑπαντήσαντος ἀγγέλου, ὅς ἐστι θεῖος λ. I 178, 21 ἴδε τὸν ἀνθεστῶτα ἐξεναντίας θεοῦ λόγον ἐνωπλισμένον ἄγγελον. III 111, 7 ὑπαντᾶν αὐτῇ, (sc. Ἄγαρ) ἄγγελον, θεῖον λόγον. III 132, 11 ἡνίοχον μὲν εἶναι τῶν δυνάμεων (int. Χερουβίμ) τὸν λόγον. — II 52, 5 οὐδὲ ὁ ἀρχιερεὺς λ. ἐνδιατρίβειν καὶ ἐνσχολάζειν τοῖς ἁγίοις δόγμασι δυνάμενος. II 288, 12 ἐὰν μέντοι καὶ τὸν ἀρχιερέα λόγον ἐξετάζῃς. III 133, 12 τὸν ἀρχιερέα οὐκ ἄνθρωπον ἀλλὰ λόγον θεῖον εἶναι. III 135, 4 φυσικωτάτη προθεσμία καθόδου φυγάδων ὁ τοῦ ἀρχιερέως ἐστὶ θάνατος. ἕως μὲν γὰρ ὁ ἱερώτατος οὗτος λ. ζῇ καὶ περίεστιν ἐν ψυχῇ ... I 131, 6 cf. 174, 4 ἱερεὺς γάρ ἐστι λ. κλῆρον ἔχων τὸν ὄντα. — III 51, 2 cf. 49, 1 τομεὺς ἦν ἁπάντων ὁ ἱερὸς καὶ θεῖος λ. III 30, 20 ἵνα τὸν ἀδεικτον ἔννοιᾷς θεὸν τέμνοντα ... τῷ τομεῖ τῶν συμπάντων ἑαυτοῦ λόγῳ. III 32, 18 ὁ θεὸς ἀκονησάμενος τὸν τομέα τῶν συμπάντων αὐτοῦ λόγον. III 53, 5 sq. ὅ τε γὰρ θεῖος λ. τὰ ἐν τῇ φύσει διεῖλε καὶ διένειμε πάντα. V 50, 14 ὁ δὲ περὶ αὐτοῦ (sc. τοῦ ὄντος) λ. τομὴν ἐπιδέχεται καὶ διαίρεσιν καθ' ἑκάστην τῶν θείων δυνάμεων καὶ ἀρετῶν. — II 237, 14 (ἄνθρωπος

θεοῦ), ὃς τοῦ ἀιδίου λ. ὢν ἐξ ἀνάγκης καὶ αὐτός ἐστιν ἄφθαρτος.

4. λ. est εἰκὼν θεοῦ, κόσμος νοητός, τόπος, οἶκος θεοῦ. II 257,9 cf. III 256,1 θεοῦ εἰκὼν λ. ὁ πρεσβύτατος. V 21,9 λ. δ' ἐστὶν εἰκὼν θεοῦ, δι' οὗ σύμπας ὁ κόσμος ἐδημιουργεῖτο. III 132,5 ὁ δ' ὑπεράνω τούτων λ. θεῖος εἰς ὁρατὴν οὐκ ἦλθεν ἰδέαν ..., αὐτὸς εἰκὼν ὑπάρχων θεοῦ. II 247,17 τὴν εἰκόνα (τοῦ ὄντος ἰδεῖν), τὸν ἱερώτατον λόγον. III 266,6 τὸν ὅλον ἐσφράγισε κόσμον εἰκόνι καὶ ἰδέᾳ, τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ. II 137,18 τῆς ἀνθρώπου ψυχῆς κατὰ τὸν ἀρχέτυπον τοῦ αἰτίου λόγον ἀπεικονισθείσης. III 112,13 ὁ δὲ τοῦ ποιοῦντος λ. αὐτός ἐστιν ἡ σφραγίς. III 112,15 τέλειον ... τὸ εἶδος, ἅτε ἐκμαγεῖον καὶ εἰκὼν τελείου λόγου. III 112,18 μένει γὰρ ἡ αὐτὴ ποιότης ἅτε ἀπὸ μένοντος ἐκμαγεῖσα καὶ μηδαμῆ τρεπομένου θείου λόγου. I 49,1 ἀνάγκη δὲ παγκάλου παραδείγματος πάγκαλον εἶναι τὸ μίμημα. θεοῦ δὲ λ. καὶ αὐτοῦ κάλλους ... ἀμείνων. I 9,15 τὸ δὲ ἀόρατον καὶ νοητὸν φῶς ἐκεῖνο θείου λόγου γέγονεν εἰκών. III 221,7 τὸ μὲν γὰρ παράδειγμα ὁ πληρέστατος ἦν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) λ., φῶς ... αὐτός. — I 7,12 οὐδὲν ἂν ἕτερον εἴποι τὸν νοητὸν κόσμον εἶναι ἢ θεοῦ λόγου ἤδη κοσμοποιοῦντος. I 48,14 οὐδενὶ γὰρ ἑτέρῳ παραδείγματι τῶν ἐν γενέσει πρὸς τὴν κατασκευὴν αὐτῆς (sc. ψυχῆς) ἔοικε χρήσασθαι, μόνῳ δὲ ... τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ. I, 6,10 οὐδ' ὁ ἐκ τῶν ἰδεῶν κόσμος ἄλλον ἂν ἔχοι τόπον ἢ τὸν θεῖον λόγον τὸν ταῦτα διακοσμήσαντα. I 236,11 ὁ τιμιώτερος χρυσοῦ λ. ποίκιλμα ὢν ἐκ μυρίων ἰδεῶν ἐπαινετῶς τελεσιουργεῖται. I 11,6 ὁ μὲν οὖν ἀσώματος κόσμος ἤδη πέρας εἶχεν ἱδρυθεὶς ἐν τῷ θείῳ λόγῳ. I 8,4 ἡ ἀρχέτυπος σφραγίς, ὃν φαμεν νοητὸν εἶναι κόσμον, αὐτὸς ἂν εἴη ... ὁ θεοῦ λ. II 137,13 (σφραγῖδος θεοῦ) ὁ χαρακτὴρ ἐστιν ὁ ἀίδιος λ. — III 218,12 cf. 219,7. 230,4 sqq. ἐπινοεῖτο τόπος ... ὁ θεῖος λ., ὃν ἐκπεπλήρωκεν ὅλον δι' ὅλων ἀσωμάτοις δυνάμεσιν αὐτὸς ὁ θεός. — II 269,1-24 cf. III 16,17 τὸν τῶν ὅλων νοῦν, τὸν θεόν, οἶκον ἔχειν φησὶ τὸν ἑαυτοῦ λόγον.

5. λ. est mundi creator, ποιμήν, κυβερνήτης. I 134,18 cf. 135,17 σκιὰ θεοῦ δὲ ὁ λ. αὐτοῦ ἐστιν, ᾧ καθάπερ ὀργάνῳ προσχρησάμενος ἐκοσμοποίει. I 200,10 εὑρήσεις ... ὄργανον δὲ λόγον θεοῦ δι' οὗ κατεσκευάσθη (ὁ κόσμος). I 205,12 (ὁ θεὸς) τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ τὸ πᾶν ἐργαζόμενος. II 69,18 ὅτι δὲ λόγῳ χρώμενος ὑπηρέτῃ δωρεῶν (ὁ θεός), ᾧ καὶ τὸν κόσμον εἰργάζετο. III 130,7 καθ' ἣν (sc. δύναμιν) ὁ ποιῶν λόγῳ τὸν κόσμον ἐδημιούργησε. III 256,11 ἵνα στηριχθῇ (τὸ πᾶν) βεβαίως τῷ κραταιῷ καὶ ὑπάρχῳ μου (sc. θεοῦ) λόγῳ. I 66,14 τῷ γὰρ περιφανεστάτῳ καὶ τηλαυγεστάτῳ ἑαυτοῦ λόγῳ ὁ θεὸς ἀμφότερα ποιεῖ, τήν τε ἰδέαν τοῦ νοῦ ... καὶ τὴν ἰδέαν τῆς αἰσθήσεως. — III 176,22 μοῖρα τῆς ἱερᾶς ἀγέλης ἀξιώσασαι γενέσθαι, ἧς ὁ θεῖος ἀρχηγεῖται λ. III 176,27 ὁ ποιμένι ⟨καὶ⟩ βασιλεῖ χρώμενος τῷ θείῳ λόγῳ νοῒ. — I 179,4 cf. II 281,9 ὁ δίοπος καὶ κυβερνήτης τοῦ παντὸς λ. θεῖος.

6. ratio divina omnes partes mundi explere, penetrare, continere dicitur: III 133,20 ἐνδύεται δ' ὁ μὲν πρεσβύτατος τοῦ ὄντος λ. ὡς ἐσθῆτα τὸν κόσμον (γῆν γὰρ καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα καὶ πῦρ καὶ τὰ ἐκ τούτων ἐπαμπίσχεται). II 135,3 λ. δὲ ὁ ἀίδιος θεοῦ τοῦ αἰωνίου τὸ ... ἔρεισμα τῶν ὅλων ἐστίν. οὗτος ἀπὸ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ πέρατα καὶ ἀπὸ τῶν ἄκρων ἐπὶ τὰ μέσα τεθείς ... κτλ. III 43,16 λόγῳ σφίγγεται θείῳ. κόλλα γὰρ καὶ δεσμὸς οὗτος πάντα τῆς οὐσίας ἐκπεπληρωκώς. III 133,26 ὅ τε γὰρ τοῦ ὄντος λ. δεσμὸς ὢν τῶν ἁπάντων.

7. divinae rationis cum hominibus commercium: V 212,18 ἄνθρωπος ... ἀγχίσπορος ὢν θεοῦ καὶ συγγενὴς κατὰ τὴν πρὸς λόγον κοινωνίαν. V 374,17 (θεοῦ παρασχομένου) τὴν πρὸς τὸν αὐτοῦ λόγον συγγένειαν, ἀφ' οὗ καθάπερ ἀρχετύπου γέγονεν ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. V 207,18 ὁ ἀνθρώπινος νοῦς πρὸς ἀρχέτυπον ἰδέαν, τὸν ἀνωτάτω λόγον, τυπωθείς. IV 10,5 τὸ ζῷον ... συγγενείας ἀξιωθὲν τῆς πρὸς αὐτὸν (sc. θεόν) ἕνεκα τῆς ἐν τῷ λόγῳ κοινωνίας. I 51,6 πᾶς ἄνθρωπος κατὰ μὲν τὴν διάνοιαν ᾠκείωται λόγῳ θείῳ. III 223,7 ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ λ., ὅταν ἐπὶ τὸ γεῶδες ἡμῶν σύστημα ἀφίκηται. II 27,4 οἷς μὲν ὁ ψυχῆς βίος τετίμηται, λ. θεῖος ἐνοικεῖ καὶ ἐμπεριπατεῖ. I 150,11 sqq. λ. θεοῦ συνεχής, ἐοικὼς δρόσῳ, κύκλῳ πᾶσαν (τὴν ψυχὴν) περιειληφὼς καὶ μηδὲν μέρος ἀμέτοχον αὐτοῦ ἐῶν. II 144,9 ἡμᾶς ... ἐν ὑψηλῷ καὶ οὐρανίῳ λόγῳ καταφύτευσον. II 84,24 ἕως μὲν γὰρ ὁ θεῖος λ. εἰς τὴν ψυχὴν ἡμῶν καθάπερ τινὰ ἑστίαν οὐκ ἀφῖκται. III 298,18 ψυχῆς δ' εὐδαίμονι ... τίς ἐπιχεῖ τοὺς ἱεροὺς κυάθους τῆς πρὸς ἀλήθειαν εὐφροσύνης, ὅτι μὴ ⟨ὁ⟩ οἰνοχόος τοῦ θεοῦ καὶ συμποσίαρχος λ. I 291,21

(ὁ θεὸς) τὸν σωφρονιστὴν ἔλεγχον, τὸν ἑαυτοῦ λόγον, εἰς τὴν διάνοιαν ἐκπέμψας. III 220, 3 (Ἰακὼβ) οὐκέτι θεῷ, λόγῳ δ' ὑπαντᾷ θεοῦ. III 230, 13 ἀπήντησεν ὁ ἀσκητὴς λόγῳ θείῳ. III 230, 16 μακρὰν ὁ θεῖος λ. ἀφέστηκεν. III 232, 21 ὡς ἀναπαυσάμενος ἐπὶ λόγῳ θείῳ. II 302, 19 ἡγεμόνι τῆς ὁδοῦ χρῆται λόγῳ θείῳ. II 86, 6 οἷς δ' ὑφηγεῖται ὁ ἑρμηνεὺς τοῦ θεοῦ λ. καὶ προφήτης. III 160, 6 διδάξει με ὁ ὑποφήτης αὐτοῦ (sc. θεοῦ) λ. III 219, 23 τῷ μέσῳ λόγῳ θείῳ, τὰ ἄριστα ὑφηγουμένῳ καὶ ὅσα πρόσφορα τοῖς καιροῖς ἀναδιδάσκοντι. III 220, 10 ἐξαπιναίως ὁ θεῖος λ. ἐπιφαινόμενος. II 17, 13 τὸ μὴ δι' ἑαυτῶν παρὰ θεοῦ δ' ἐγγυᾶσθαι λόγον καὶ λαμβάνειν τὴν σοφῶν σύμβιον ἐπιστήμην. I 161, 30 „ὁ δὲ κύριός μου" θεῖος λ. „πρεσβύτερός ἐστιν", ᾧ προσεῖναι τοῦτο ἀνάγκη καὶ πιστεύειν καλὸν ὑπισχνουμένῳ. II 291, 27 τὸν ἱκέτην ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) λόγον οὐκ ἀποστραφεῖς. II 92, 22 χορεύει γὰρ ἐν κύκλῳ λ. ὁ θεῖος, ὃν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ὀνομάζουσι τύχην. III 236, 19 οὔτε γὰρ θεὸς οὔτε λ. θεῖος ζημίας αἴτιος. III 159, 12 cf. VI 156, 13 sqq. ὁ λ. αὐτοῦ (sc. τοῦ ὄντος) κυρίῳ ὀνόματι οὐ ῥητὸς ἡμῖν.

IV. λόγοι ἀσώματοι, δυνάμεις, ψυχοί, ἄγγελοι etc.: III 232, 15 ὁ θεῖος τόπος καὶ ἡ ἱερὰ χώρα πλήρης ἀσωμάτων ἐστὶ λόγων. III 232, 16 ψυχαὶ δ' εἰσὶν ἀθάνατοι οἱ λόγοι οὗτοι. II 283, 8 ἀφ' οὗ τὸ ἀληθείας φέγγος ἤρξατο ὁ θεὸς ἐναστράπτειν αὐτῷ διὰ τῶν ἐπιστήμης καὶ σοφίας αὐτῆς ἀθανάτων λόγων. II 19, 12 οἱ πρὸ ἡμῶν καὶ παντὸς τοῦ γεώδους πρεσβύτεροι λόγοι καὶ θεῖοι. II 245, 3 κατοικεῖ δ' ὡς ἐν πατρίδι νοηταῖς ἀρεταῖς, ἃς λαλεῖ ὁ θεὸς ἀδιαφορούσας λόγων θείων. II 20, 3 ὅσοι γὰρ θεοῦ λόγοι, τοσαῦτα ἀρετῆς ἔθνη τε καὶ εἴδη. II 32, 3 τίς ἂν ἐχώρησε θεοῦ λόγων ἰσχὺν τῶν ἁπάσης κρειττόνων ἀκοῆς; I 13, 23 (αἱ σπερματικαὶ οὐσίαι), ἐν αἷς ἄδηλοι καὶ ἀφανεῖς οἱ λόγοι τῶν ὅλων. I 152, 16. 23. 30 (ἄγγελοι καὶ λόγοι). III 238, 14 ὑπεράνω ... ἱστασθαι τὸ ὂν ... ἐπὶ λόγων, ἐπὶ ἀγγέλων. II 228, 2 Ἰακώβ, ἀγγέλοις ἀλείπταις, λόγοις, χρώμενος. II 235, 12 cf. 302, 14. III 229, 23. 236, 22 κατὰ τῶν θείων καὶ ἱερῶν λόγων συνομοσάμενοι, οὓς καλεῖν ἔθος ἀγγέλους. III 235, 16 ὅτι τοῖς ἐπικήροις ἡμῖν συνέφερε μεσίταις καὶ διαιτηταῖς λόγοις χρῆσθαι. II 276, 13 νικῶνται γὰρ ὑπὸ τῶν τοῦ ὄντος δυνάμεων οἱ περὶ αὐτὸν ἅπαντες ἅπαξ λόγοι. III 220, 18 τὰ δεύτερα λόγων δύεται φέγγη (opp. τὸ ζοῦ θεοῦ φῶς). III 219, 25 ὁ θεὸς ... τοὺς ἑαυτοῦ λόγους ἐπικουρίας ἕνεκα τῶν φιλαρέτων ἀποστέλλει. III 248, 6 ἐπιβαίνετε οὖν οἱ σοφίας ὀρθοὶ λόγοι πάντες, ὀχεύετε, σπείρετε ... I 148, 18 οἷς ἂν ὁ θεὸς ὀμβρήσῃ λόγοις ἐκ τῆς μεταρσίου καὶ καθαρᾶς φύσεως (ψυχὴ τρέφεται). III 236, 11 ἄνω δὲ καὶ κάτω διὰ πάσης αὐτῆς (sc. ψυχῆς) οἱ τοῦ θεοῦ λόγοι χωροῦσιν.

V. All: 1. personae: I 123, 1. 136, 2 Ἀαρὼν ὁ λ. III 192, 14 sq. λ. (Μωυσέως). II 283, 18 (ὁ προφορικὸς λ.). I 81, 9. III 46, 4 ὁ ἱερὸς λ. Ἀαρών. II 284, 23 (ὁ ἑρμηνεὺς διανοίας λ.). — I 164, 31 cf. III 70, 5 οἱ γὰρ Ἀμορραῖοι ἑρμηνεύονται λαλοῦντες, τοῦ γεγωνότος λόγου σύμβολον ὄντες — VI 176, 5 Ἄρης (ὁ ἐν τῇ φύσει λ., ὃν ἀνδρεία κεκλήρωται). — II 8, 9 Ἐδὲμ ὀρθὸς καὶ θεῖος λ. — II 21, 23 sq. cf. 22, 20. 24, 15 Ἰουβάλ, ὁ κατὰ προφορὰν λ. — I 250, 7 Λευίτης, ὁ καταφευγὼς ἐπὶ θεὸν καὶ ἱκέτης αὐτοῦ γεγονὼς λ. I 288, 7 ὁ ἱερεὺς καὶ σπουδαῖος λ). — I 131, 6 Μελχισεδέκ, (ὁ ἱερεὺς καὶ προφήτης λ.). — I 122, 15 cf. III 107, 20 Μωυσῆς δὲ ὁ προφητικὸς λ. — II 12, 18 cf. III 221, 19 ἡ ... Πειθὼ ὁ λ. ἐστίν. — II 240, 15 Φινεές (ὁ πολεμικώτατος λ.). I 166, 26 (Φινεὲς) τὸν „σειρομάστην" τουτέστι τὸν ζηλωτικὸν λόγον λαβών. — I 239, 14 εἰς τὸν σαλεύοντα λόγον, τὴν τῶν Χαναναίων γῆν. — III 247, 15. 22 οἱ ἡγεμόνες ἐν ἡμῖν ἀγελάρχαι λόγοι. I 146, 7 (ὁ νόμιμος ἀνήρ). III 28, 5 (ἄνθρωπος).

2. res et animalia: III 196, 14 ἄφεσις, ἧς σύμβολον ὁ πεντηκοστὸς λ. ἱερός. I 65, 21 — 66, 2 βιβλίον δὲ εἴρηκε τὸν τοῦ θεοῦ λόγον. III 294, 17. 296, 23 (διαθήκη), λ. τῶν ὄντων ὁ πρεσβύτατος. III 223, 3 ἥλιον καλεῖ τὸν θεῖον λόγον. III 226, 21 cf. 228, 4. 229, 8 λόγου σύμβολον ἱμάτιον εἶναι. I 150, 19 sqq. cf. 151, 2 (κόρη), ὁ θεοῦ λ. ὀξυδερκέστατος. III 29, 17 (κριός, ὁ ἀγωνιστὴς καὶ τέλειος λ.). III 138, 17 „κριὸς δ' εὑρίσκεται κατεχόμενος", τουτέστι λ. ἡσυχάζων καὶ ἐπέχων. I 285, 3 μάννα, (ὁ πρεσβύτατος τῶν ὄντων λ. θεῖος, ὃς ὀνομάζεται τὸ γενικώτατον τί. III 19, 2 εἰς τὸ μάννα ἀφορᾶν, τὸν θεῖον λόγον, τὴν οὐράνιον ψυχῆς φιλοθεάμονος ἄφθαρτον τροφήν. III 139, 4 (μάννα, ῥῆμα θεοῦ καὶ λ. θεῖος). I 119, 6 „ἐν μαχαίρᾳ καὶ τόξοις", λόγοις τμητικοῖς καὶ ἀμυντηρίοις. III 130, 5 ἡ μὲν πρεσβυτάτη καὶ ἐχυρωτάτη καὶ ἀρίστη μητρόπολις, οὐκ αὐτὸ μόνον πόλις, ὁ θεῖός ἐστι λ.

II 11, 20 τὰ μὲν οἰκοδομήματά ἐστιν αὐτῷ λόγοι οἱ ἀποδεικνύντες. I 294, 10 (πατρὸς οἶκος, ὁ λ.). I 136, 13 τὸν μετάρσιον καὶ ἐγκύμονα θείων φώτων λόγον, ὃν δὴ κέκληκεν οὐρανόν. I 106, 4. 17 cf. 109, 12. 110, 11. 20 ὅρις ..., ὁ σωφροσύνης λ. I 96, 12 πάσσαλον συμβολικῶς φάσκων τὸν ἐξορύσσοντα λόγον τὰ κεκρυμμένα τῶν πραγμάτων. I 264, 15 „πεδίῳ" τουτέστιν ἐν ἀμίλλῃ λόγων. III 228, 5 „περιβόλαιον" ..., τί πλὴν ὁ λ.; I 238, 8 „πεφρυγμένα" (ὁ πεπυρωμένος καὶ ἀκίνητος λ.). II 28, 6-15. III 297, 1. 27. 298, 8. 300, 4. 6. 12 λ. = ποταμός. III 199, 10-13. 19-20 σύμβολον ... λόγου δὲ τὰ πτηνά. II 12, 7 (πύργος, τουτέστι λόγος ἑκάστου κατασκευαστικός). I 177, 1 sqq. λόγου δὲ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν (εἶναι σύμβολον). I 166, 26 τὸν „σειρομάστην" τουτέστι τὸν ζηλωτικὸν λόγον λαβών. III 287, 23. V 323, 17. 354, 9. VI 20, 10 λ. = στόμα. II 145, 24 cf. III 41, 8. 247, 19 „δύο τράγους διακληροῦν" ..., διττὸν λόγον, ὃν μὲν θεῷ, ὃν δὲ γενέσει. III 247, 25 εἰδὲ τοὺς ἀναλογοῦντας τράγοις καὶ κριοῖς τελείους λόγους. III 53, 2 (ἡ τρυγών = ὁ θεοῦ λ.).

λογοφίλης. I 80, 22.

λοιδορία. II 117, 8. III 285, 22. IV 286, 1.

λοιμικός. IV 151, 17 (ἀρρωστήματα). IV 40, 20. 183, 12 (νοσήματα). II 43, 23 παθήματα.

λοιμός. IV 145, 11. 204, 3 (coni. λιμός). VI 111, 5 λοιμὸν εἶναι πλὴν ἀέρος θάνατον.

λοιμώδης. II 234, 6. IV 31, 16. 151, 16. 177, 8 (νόσος). IV 129, 2 (φθορά).

λούειν. IV 233, 19 λούει τὸ πρῶτον αὐτοὺς ὕδατι πηγῆς. I 94, 2 τί λέλουσαι. — II 58, 7 ὃς ἂν μὴ πρότερον λουσάμενος φαιδρύνηται τὸ σῶμα. V 30, 3 λουσάμενος δ' ἐπιγενομένης ἑσπέρας χρῆσθαι μὴ κεκωλύσθω. V 63, 17 λουσαμένῳ παρέχει τάς τε εἰσόδους καὶ τὰς ἱερουργίας ἀδεεῖς. VI 199, 9 λουσάμενοι τῷ συγγενικῷ αἵματι.

λουτήρ. IV 232, 1. 11 παρὰ ταῖς εἰσόδοις λ. ἐστι χαλκοῦς. II 287, 17 τὰ κάτοπτρα ἑαυτῶν συγκαθιεροῦσιν εἰς τὴν τοῦ λουτῆρος κατασκευήν. II 287, 20 ἐξ ὧν ὁ λ. δεδημιούργηται. IV 234, 11 τὰ ἐν ὑπαίθρῳ πρῶτα, τόν τε βωμὸν καὶ τὸν λουτῆρα, κατέγριεν.

λουτρόν. IV 234, 23 (ὠφέλεια) ὕδατος πρὸς ποτὸν καὶ λουτρὰ καὶ πλοῦν. VI 199, 9 τοιαῦτα γὰρ τὰ λουτρὰ τοῖς εἰς ᾅδου φαιδρυνομένοις. III 178, 4 τοῖς φρονήσεως λουτροῖς χρησαμένη (ἡ ψυχὴ) καὶ καθαρσίοις ἔμελλε φαιδρύνεσθαι. I 193, 10 τὰ μὲν σώματα λουτροῖς καὶ καθαρσίοις ἀπορρύπτονται. I 262, 23 ἐὰν οὖν τινα θεάσῃ ... λουτρὰ καὶ ἀλείμματα παραιτούμενον. II 166, 7 τὰ μὲν λουτροῖς, τὰ δὲ νόμων καὶ παιδείας ὀρθῆς ῥεύμασι. V 62, 19 διὰ λουτρῶν καὶ περιρραντηρίων. II 156, 21 λουτρῶν καὶ περιρραντηρίων ... οὐδαμῶς χρεῖος ὤν. IV 123, 3. 279, 4. V 46, 15. 63, 14. 168, 2 λουτροῖς καὶ περιρραντηρίοις.

λύειν. V 157, 7 προδιδάσκων τὰ συγγενικὰ δίκαια μὴ λ. μηδ' ἐπιβαίνειν. II 286, 6 μηδὲν τῶν ἐν τοῖς ἔθεσι λ. I 155, 20 (ἡ ἡδονὴ) τοῦ δὲ σοφοῦ λ. καὶ ἀναιρεῖν ἐπιχειρεῖ τὴν ἕνστασιν. VI 77, 2 „τό γε μὴν καλῶς ἁρμοσθὲν καὶ ἔχον εὖ λ. ἐθέλειν κακοῦ" (Plato). II 134, 5. 6 τὸ λύον (opp. τὸ λυόμενον). II 286, 9 τὰ ἐπ' αὐτῇ (sc. ἑβδόμῃ) νομοθετηθέντα λύωμεν. III 243, 24 φησὶ ... λύσειν τὰ δεσμά. I 126, 5 μήποτ' οὖν ἀλληγοροῦντες λύσομεν τὸ ἀπορηθέν. III 29, 19 τὰ σοφίσματα τῶν ἀντιδοξούντων ἀνατεμεῖν τε καὶ λῦσαι. II 15, 23 τὸ γῆρας ... τοὺς τῶν ὀρέξεων ἐχάλασέ τε καὶ ἔλυσε τόνους. VI 217, 17 δεσμώτας ἔλυσεν ἑνίους. II 102, 10 οἳ τὴν γεῦσιν ὥσπερ ἐκ δεσμῶν ἔλυσαν.

λύεσθαι. II 269, 6 ἀνάγκη δὲ τὸ λυόμενον εἰς τὰ δεθέντα λ. II 254, 4 τὸ ἀποκλῖνον καὶ ἀποστρεφόμενον αὐτοῦ (sc. τοῦ νοῦ) πᾶν λύεται. VI 97, 19 πάλιν ἐκ συναπτομένων σώματα παγέντα διαστάσει καὶ διαιρέσει λύεται. II 181, 12 οὐ γὰρ ἐξ ὕλης τῆς αἰσθητῆς συνισταμένης ἀεὶ καὶ λυομένης. IV 214, 16 ἕνεκα ... τοῦ μηδὲν τῶν κατὰ πρόθεσιν φύντων ποτὲ λυθῆναι. VI 77, 4 „οὔτι γε μὴν λυθήσεσθέ γε" (Plato). II 255, 1 ἵνα μή ποτε λυθείη (ὁ κόσμος). I 294, 7 λυθεὶς γὰρ τῶν ἀρρήκτων σώματος ... δεσμῶν. II 190, 1 (ὁ νοῦς) τὰς ἐννοίας ... καὶ διανοήσεις λυθείς. III 16, 11 ὁ λυθεὶς τῶν δεσμῶν. VI 114, 18 λυθέντος γὰρ δεσμοῦ τοῦ συνέχοντος. VI 214, 21 οἱ ... λυθέντες μέρει περιβέβληντο τοῦ σώματος. I 281, 24 ὡς ἂν τοῦ ... λελύσθαι τὰ ψυχῆς μέρη κακοδαιμονίας αἰτίου. II 80, 25 λελυμένῃ καὶ ἐλευθέρᾳ χρῆσαι προαιρέσει τοῦ βίου. V 87, 2 λελυμένῃ (γλώττᾳ) χρῆσθαι. II 223, 15 οἳ λελυμένοις (ἀγαθοῖς) ... ἐχρήσαντο. VI 77, 2 τὸ ... πᾶν λυτόν (Plato).

λύκος. IV 286, 22 λύκους ... ἐκτεθειώκασιν (οἱ Αἰγύπτιοι). VI 181, 11 οἱ κύνας καὶ λύκους ... θεοπλαστοῦντες.

λυμαίνεσθαι. I 213, 16 ψυχὴν δὲ ... (ἡ ἡδονὴ) πέφυκε λ. II 86, 19 οὗ τὴν ὁδὸν λ. τε καὶ φθείρειν ἐπιχειρεῖ. II 300, 18

τὸν ... ὡς κηφῆνα τοὺς μὲν αὐτῶν ὠφελίμους πόνους λ. διεγνωκότα. V 262, 13 ὥστ' οὐδὲ πόλεως ἐχθρᾶς τὴν ἀρετῶσαν γῆν ἐφίησι λ. VI 212, 20 ὡς λ. τὰ τῆς εἰρήνης. I 172, 11 ἥτις (sc. δόξα) λυμαίνεται ψυχήν. III 293, 3 ἕως μὲν γὰρ μηδὲν λυμαίνεται. IV 144, 21 (σκνιψ) οὐ γὰρ μόνον λυμαίνεται τὴν ἐπιφάνειαν. V 223, 7 τὰ δὲ δίκαια λυμαίνεται. II 85, 15 χηρεύειν τῶν φθειρόντων καὶ λυμαινομένων παθῶν τὴν διάνοιαν. III 191, 22 τὸ ψυχῆς ἄριστον ὅρμα λυμήνασθαι. VI 62, 4 λυμηνάμενος δὲ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. VI 192, 11 λυμηνάμενος τὴν τοῦ ἱεροῦ σεμνότητα.

λυμεών. VI 172, 23 τῶν ἀδελφῶν. VI 191, 3 τοῦ πανιέρου. VI 172, 3 ὡς κοινὸς λ. καὶ παλαμναῖος. VI 146, 27 κτείνειν τὸν κοινὸν λυμεῶνα.

λύμη. VI 175, 14 ἡ λ., τὸ φθοροποιὸν κακόν. V 164, 17 ὡς λ. καὶ ζημία καὶ κοινὸν μίασμα καταλυέσθω. V 251, 10 ἐπὶ λύμῃ καὶ ζημίᾳ. V 214, 12 cf. 153, 2 ἐπὶ λύμῃ τῶν πλησίον ζῶντες. V 49, 23 ἐπὶ λύμῃ τοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων. I 193, 21 καθ' ἑκούσιον γνώμην ἐνδεδεγμένοι τὰς λύμας.

λυπεῖν. IV 283, 6 ἅμα καὶ λ. ἐθέλοντες τοὺς εὐσεβοῦντας. V 309, 5 τοῦ μὲν λ. καὶ ἀντιλυπεῖν ἀλλήλους ἀπεχόμενοι. V 190, 10 ὡς λ. ἕτερον ἐπιχειρεῖν. VI 81, 11 „προσπίπτοντα ἀκαίρως λυπεῖ" (Plato). V 104, 15 εἰσφέρειν ἃ μὴ λυπήσει διδόμενα. V 330, 20 δι' ὧν λυπήσει τοὺς γονεῖς. IV 117, 4 τοῦ μὴ λυπῆσαι τὸν πατέρα χάριν. VI 210, 7 ἕνεκα τοῦ λυπῆσαι τὸ πλῆθος.

λυπεῖσθαι. I 168, 25 λύπη, λυπηρόν, λ. III 301, 8 τὸ ἐπιθυμεῖν, τὸ ἥδεσθαι, τὸ λ., φοβεῖσθαι κτλ. V 75, 22 ὑπὲρ τοῦ λ. καὶ ἀνιᾶσθαι σφοδρότερον ἡμᾶς. I 161, 11 ἡ δέ γε αἴσθησις αἰεὶ λυπεῖται καὶ στένει. I 162, 1 λυπείσθω τοιγαροῦν αἴσθησις. I 161, 20 ὁ σοφὸς χαίρων ἀλλ' οὐ λυπούμενος γεννᾷ. II 205, 2 καὶ θαρρῶν καὶ δεδιὼς ἔμπαλιν, ἔτι μέντοι λυπούμενός τε καὶ χαίρων. IV 6, 9 λυπούμενος δὲ ἐφ' οἷς γεγηθέναι καλόν. V 204, 8 λυπουμένων δὲ συννοίας γέμουσι. V 296, 2 κατὰ δὲ τὴν διάνοιαν τὰ αὐτὰ λυπουμένους τε καὶ χαίροντας.

λύπη. I 168, 25 λ., λυπηρόν, λυπεῖσθαι. I 157, 19 ἀλγηδὼν πάθος, ἣ λ. καλεῖται. IV 301, 14 ὄνομα δὲ τούτῳ τῷ πάθει λ. III 185, 10 τὸ ἀπεχθέστατον ψυχῆς κακῶν. I 285, 16 τῶν τεττάρων παθῶν τὰ ὀδυνηρότερα ἀποκεκληρωμένος φόβον τε καὶ λύπην. II 72, 20 πάνθ' ὅσα δι' ὀργὴν ἢ φόβον ἢ λύπην ἢ ἡδονὴν ἤ τι τῶν ἄλλων παθῶν πράττομεν. III 285, 9 ὀργάς τε καὶ λύπας ἐπράυνε. III 88, 14 ἡ ψυχὴ συντρόφοις τοῖς πάθεσι μόνοις χρῆται, λύπαις, ἀλγηδόσι, πτόαις, ἐπιθυμίαις, ἡδοναῖς. II 246, 14. IV 52, 14. 78, 2. V 352, 4 (coni. ἡδονή, ἐπιθυμία, φόβος). V 124, 5 (coni. φόβος, ἐπιθυμία). II 280, 2. III 108, 10. IV 52, 19. VI 5, 9. 47, 4 (λῦπαι coni. ἡδοναί, ἐπιθυμίαι, φόβοι). V 352, 7 εἰς λύπην ἐπιθυμίας ἀμιγῆ. VI 142, 1 στερήσει τε ἱλαρᾶς ἐπιθυμίας, ... καὶ μετουσίᾳ λύπης. VI 6, 9 (coni. ἔρως, φόβος. δειλία). I 92, 1 283, 17. 285, 14. II 312, 8. III 169, 31. 201, 26. IV 106, 23 (coni. φόβος). III 184, 12-14 ἡ ... παρουσία τοῦ κακοῦ λύπην, ἡ δὲ προσδοκία φόβον ἐγέννησεν. I 290, 7 φαῦλοι ... ἐν λύπαις καὶ φόβοις ὄντες. III 228, 16. V 92, 22. 328, 6 (λῦπαι coni. φόβοι). V 98, 11 ὅσα λύπης αἴτια καὶ φόβων. I 269, 1 ἵνα ... ἡδονῆς ἢ λύπης ἤ τινος ἄλλου πάθους κέντροις τρωθῇ. I 138, 17 ἥ τε λ. συνίσταται κατὰ τὴν ταύτης (sc. ἡδονῆς) ἀφαίρεσιν. II 77, 23 λύπην μὲν φίλοις, ἡδονὴν δὲ ἐχθροῖς ἐμπαρέσχον. III 284, 29 λύπην ὡς χαρὰν ὀνειροπολεῖ. IV 35, 2. VI 158, 21 (opp. χαρά). IV 45, 20 τὴν ἄκρατον καὶ ἀμιγῆ λύπης χαράν. III 289, 15 (coni. ἄνοια, παροινία). IV 44, 1 παραμύθια καὶ μειλίγματα τῆς ... λύπης. IV 46, 5 λύπαις καὶ ὀδύναις καὶ ἄχθεσιν ἀνιάτοις. — I 160, 12 ἔστι δὲ στεναγμὸς σφοδρὰ καὶ ἐπιτεταμένη λ. I 280, 22 (ὁ νοῦς) ὑπὸ λύπης ἑκάμφθη. I 285, 18 τοῦ δὲ παρόντος (κακοῦ) ἡ χρῆσις λύπην ἐγέννησεν. I 286, 17 ᾧ καὶ τὸ χαίρειν ... ἐκτεμὼν λύπην δεδώρηται. III 61, 22 κατὰ δὲ τὴν τῆς λύπης δυναστείαν. IV 56, 8 τῆς λύπης ἐπαποδυομένης ἥδη. IV 80, 7 στογασάμενος ἐκ τῆς σφοδρᾶς λύπης. IV 179, 15 οἷς φέρει λύπην τἀγαθὰ τῶν πλησίον. IV 232, 21 στελλούσης ἔμπαλιν λύπης καὶ καθαιρούσης. IV 252, 19 διπλῇ κατείχοντο λύπῃ. V 111, 19 μηδεμιᾶς λύπης αἴτιος αὐτοῖς γενέσθαι. V 290, 9 τοὺς τόνους ὑπὸ λύπης ἐκλυθείς. V 300, 8 ὁ μὲν ἐπὶ τοῖς τοῦ πέλας ἀγαθοῖς λύπην ... ἀπεργάζεται. V 375, 25 φάρμακον ἀνευρέθη σωτήριον, λ. IV 16, 1 ἐπὶ ταῖς τοῦ ἀρίστου συμφοραῖς λύπης ἀπαύστου γεμισθέντες. VI 190, 9 μὴ μόνος ἀπόλαυε τῆς λύπης. — I 27, 14 μήτε στείλωσι καὶ κάμψωσι διάνοιαν αἱ λῦπαι. I 58, 16 (ἡ γυνὴ) ἐνδεξαμένη τὰς ἐν ὠδῖσι ... λύπας. I 130, 12 (ἐπιτάγματα) σφοδρὰς λύπας ἐργαζόμενα. I 160, 11 χρῆσθαι πλουσίως ταῖς λύπαις. I 160, 13 ὁμβρηρῶς χρώμεθα ταῖς λύπαις. I 286, 2 πέφυκε γὰρ ἡ δικαιοσύνη ... λύπας ἀναι-

ρειν. III 1, 10 ἐπιστομίζουσι γὰρ ὡς αἱ σφοδραὶ λῦπαι, καὶ αἱ ὑπερβάλλουσαι χαραί. VI 172, 4 πρὸς ἀηδίας καὶ λύπας.
λυπηρός, λυπρός. I 12, 23 (βίος). III 46, 21 (διάνοιαι). III 115, 3 (εὐφροσύνη). III 185, 3 ἥ τε κακία λυπηρόν. I 28, 4 ταῦτ' ἔστιν ὅτε λυπρά. IV 179, 17 ἀνενεγκόντες τὰ συμβάντα λυπηρά τε αὖ καὶ ὅσα καθ' ἡδονήν. — I 285, 25 ταύτης (sc. ψυχῆς) τὰ λυπηρὰ πάντα ἐξῴκισται. V 279, 12 τοῖς δ' εὐτελέσι καὶ λυπροῖς. V 100, 10 ἡ ... βραγέσιν ἀνακεκραμένη λυπηροῖς (χαρά). — VI 3, 5 λυπρῶς.
λύρα. I 64, 13 ἡ ἑπτάχορδος λ. πάντων σχεδὸν ὀργάνων ἀρίστη. I 43, 9 λ. μὲν γὰρ ἡ ἑπτάχορδος ἀναλογοῦσα τῇ τῶν πλανήτων χορείᾳ. I 196, 13 (τὰ γενητὰ) λύρας τρόπον ἐξ ἀνομοίων ἡρμοσμένης φθόγγων εἰς κοινωνίαν καὶ συμφωνίαν ἐλθόντα. II 61, 10 ὥσπερ τινὰ λύραν τὴν ψυχὴν μουσικῶς ἁρμοσάμενον. II 192, 30 καθάπερ ⟨γὰρ⟩ λ. ..., τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ψυχῆς ὄργανον. II 19, 7 καθάπερ λύραν ἁρμόσασθαι τοὺς τοῦ ἀγαθοῦ πάντας ἤχους. I 232, 18 ὄνπερ τρόπον ἡ λ. καὶ τὰ ἄλλα μουσικῆς ὄργανα τέτμηται. II 23, 20 λ. γε μὴν ἢ εἴ τι τῶν ὁμοίων, εἰ μὴ πληχθείη πρός τινος, ἠρεμεῖ. II 31, 20 λύραν μὲν ἰατρῷ ... δωρεῖσθαι ... καταγέλαστον. I 208, 12 αὐλὸς καὶ λ. καὶ τὰ ἄλλα μουσικῆς ὄργανα. II 23, 7 ὅσα γοῦν αὐλοὶ καὶ λ. καὶ τὰ παραπλήσια μελῳδοῦσι. V 146, 18 δι' αὐλῶν ἢ λύρας.
λύσις. V 47, 5 παλαιῶν ἀδικημάτων. IV 225, 20 ἁμαρτημάτων. III 62, 13 δεσμῶν. V 60, 26 ἐπὶ λύσει τῆς εὐχῆς. V 91, 16 τῶν ὅρκων. II 128, 14 σοφισμάτων. — II 82, 16 οὐ χαλεπὸν λύσεως εὐπορῆσαι τῷ μὴ σφόδρα παιδείας ἀπείρῳ.
λυσιτελεῖν. I 274, 9.
λυσιτελής. II 266, 21 τὸ μὴ ἀκούειν. II 261, 1 ἀπορία καὶ ἀσθένεια κακοῖς. II 285, 12 καὶ τὸ δοκεῖν εἶναι λυσιτελές. IV 73, 13 ἐγκράτεια. V 261, 6 εἰρήνη ... λυσιτελεστέρα πολέμου. II 39, 31 cf. 60, 6 εἰ τὸ ἴδιον πορίζεις λυσιτελές. II 112, 13 ἱππικὴ δύναμις ... πολλαχοῦ δὲ καὶ λυσιτελεστέρα. VI 200, 16 κέρδος. II 232, 9 (ἡ ἐν διαλέκτοις κοινωνία). III 177, 15 κτῆμα. II 215, 12 τὸ νήφειν. I 117, 20 ὅτι λ. καὶ συμφέρουσα (ἡ μετανάστασις). IV 116, 13 τὸ παρὸν μόνον λυσιτελές. II 103, 14 τὸ ποιμαίνειν. V 337, 20 λυσιτελέστερα καὶ ἡδίω (τὰ ἐπὶ τιμαῖς). V 131, 19 (τροφή). VI 121, 7 ἄρχοντι δὲ λυσιτελέστατον ὁ τῦφος. V 89, 22 (ὑφηγήσεις). V 145, 5 χρησιμώτερόν τε καὶ λυσιτελέστερον (ὁ φόβος). VI 223, 1 ἐπ' οὐδενὶ λυσιτελεῖ. II 231, 7 εἴ πού τι λυσιτελὲς ἀπαντῴη. I 3, 9 τὰ δὲ ὅσα ὠφέλιμα καὶ λυσιτελῆ. III 233, 14 τὸ γὰρ πρεσβείων ἐξίστασθαι ... λυσιτελέστατον νενόμισται. III 108, 24 λυσιτελέστατον κρίνων τῷ πόλεμον ἀντ' εἰρήνης αἱρουμένῳ. — II 110 23. 113, 2. III 75, 20. 81, 6. 105, 10. 142, 18. 154, 13. 198, 21. 273, 6. V 14, 14. 65, 19. 164, 7. VI 128, 14 λυσιτελές (ἐστιν). II 119, 20 λυσιτελέστατον (sc. ἐστίν). III 55, 11 λυσιτελὲς ἦν. — III 255, 3 πρὸς τὸ λυσιτελὲς τῶν μανθανόντων. II 174, 9. VI 165, 3. 173, 27 (τὰ λυσιτελῆ). V 30, 8 τὸ κάλλιστον καὶ λυσιτελέστατον τῶν ἐν τῷ βίῳ. V 148, 23 τὰ πρέποντα καὶ λυσιτελέστατα. VI 175, 18 τοῖς ἀβουλήτοις ὡς λυσιτελεστάτοις ἐπιτρέχων. — III 254, 19 λυσιτελῶς καὶ συμφερόντως.
λυτήριον. III 242, 1. IV 40, 19.
λύτρον. IV 103, 2 τὸν ἐν δεσμοῖς ἀπολαβεῖν θᾶττον πολλὰ καταθέντας αὐτοῦ λύτρα. VI 131, 13 ὧν λύτρα κατατιθέασι συγγενεῖς ἢ φίλοι. V 115, 11 τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν λύτρα κατατιθέναι δυναμένοις. V 191, 5 ὁ δὲ κύριος προσαναιρείσθω ἢ λύτρα καὶ σῶστρα κατατιθέσθω. V 192, 9 λύτρα παρὰ ἀνδροφόνου ... διαγορεύει ὁ νόμος μὴ ἐξεῖναι λαμβάνειν. V 20, 2 αἱ δ' εἰσφοραὶ „λύτρα" προσονομάζονται. I 253, 7 οὓς ὁ νομοθέτης ... λύτρα καὶ πρωτοτόκους καλεῖ. III 11, 14 τὰ σῶστρα καὶ τὰ λύτρα κατεδηδοκώς. III 29, 9 λύτρα ὠνόμασε τοὺς Λευίτας. I 250, 1 τοὺς Λευίτας ... λύτρα τῶν ἄλλων ἁπάντων εἶναι. V 33, 13 λύτρα δὲ τῶν ἄλλων κατατιθέναι, ἵππων καὶ ὄνων καὶ καμήλων. V 109, 22 λύτρα καταθέσθαι τῶν σωμάτων. I 249, 20 αἱ (sc. ἀπαρχαί) λύτρα τῆς ἡμετέρας ψυχῆς εἰσι. III 43, 4 τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς. I 251, 2 cf. II 247, 3 τὰ ψυχῆς ἐλευθερίας ἐφιεμένης σῶστρά τε καὶ λύτρα. I 251, 4 cf. 254, 2 πᾶς σοφὸς λ. ἐστὶ τοῦ φαύλου.
λυτροῦσθαι. V 114, 1 sq. 115, 1 τὰς (οἰκίας) ἐν τοῖς χωρίοις ἐπέτρεψε ὁ νόμος ἀεὶ λ. I 249, 2 τὸ γὰρ λυτρώσασθαι τοιοῦτον ὑποβάλλει νοῦν, ἐλευθερῶσαι τὴν ψυχὴν ἀνηνύτου ... φροντίδος. — I 253, 8. 11 τὸ γὰρ λυτρωτὰς (τὰς πόλεις) ... γίνεσθαι τοιοῦτον ὑποβάλλει νοῦν.
λύττα, λύσσα. III 231, 8 (ἀκάθεκτος). V 266, 8 (ἀρειμάνιος). I 29, 8 (ἀτίθασοι). II 233, 25 (ἐκμανεῖς καὶ παράφοροι). III 56, 20 μανιώδης. IV 283, 4 (στόμαργος). — V 109, 14 δι' ἀγριότητα καὶ παρηλλαγμένην λύτταν. II 102, 17. VI 146, 2. 172, 26. 180, 8 (coni. μανία). I 178, 4 (ὁ τεχνίτης) τὴν ἀφροσύνης λύτταν εἰδώς.

I 268, 22 μέχρις ἂν ἐκεῖνος τῆς ἐπ' αὐτῷ σχετλίου λύττης ἀνῇ. V 260, 9 αἳ (sc. ὑφηγήσεις) ... τὴν λύσσαν ἀνείργουσι.
λυττᾶν. V 162, 9 ὡς ὑπὸ φρενοβλαβείας λ. καὶ ἐπιμεμηνέναι. I 297, 20 πρὸς συνουσίας ἐκνόμους λ. VI 57, 1 ἀράσσουσι καὶ λυττῶσι τρόπον κυνῶν. V 169, 6 λυττῶν καὶ μεμηνώς. IV 70, 7 (ἡ γυνὴ) περὶ τὸ πάθος λυττῶσα. III 186, 6 τὰ λυττῶντα πάθη. I 215, 17 λελυττηκὼς (φιλήδονος). IV 126, 6 (πάθος) μεμηνὸς καὶ λελυττηκὸς φύσει. VI 25, 18 τὸ ... λελυττηκὸς ... εἶδος. IV 289, 13 καθάπερ ἀπὸ ἠηρὸς ἀγριαίνοντος καὶ λελυττηκότος. VI 132, 11 οἱ λελυττηκότες. IV 129, 20 ἦσαν γάρ τινες ... λελυττηκότες. V 87, 13 λελυττηκότες ἔρωτες. III 212, 16 λελυττηκότες ἵμεροι. IV 8, 13 cf. III 285, 13 τὰ ἀτίθασα καὶ λελυττηκότα πάθη. V 340, 2 ἔρωτας ἐκμανεῖς καὶ λελυττηκότας θεραπευθέντες.
λυχνία. III 51, 3 τριῶν ὄντων ἐν τοῖς ἁγίοις σκευῶν, λυχνίας, τραπέζης, θυμιατηρίου. IV 222, 22 σκεύη ἱερά, κιβωτός, λ., τράπεζα κτλ. III 49, 3 sqq. δεδημιούργηται γὰρ ἓξ καλαμίσκους ἔχουσα. V 71, 13 καίεσθαι λύχνους ἐπὶ τῆς ἱερᾶς λυχνίας. IV 234, 12 τὴν λυχνίαν (κατέχριεν). IV 224, 12-225, 12 cf. III 50, 6. 21. 51, 11. 20. 73, 22 τοῦ μὲν οὐρανοῦ (σύμβολον).
λύχνος. I 48, 21 τῶν παλαιῶν λύχνον τις μεσημβρίας ἁψάμενος. VI 101, 5 ὁ λ., ἕως μέν τις ἔλειον ἅρδει, περιφεγγεστάτην δίδωσι φλόγα. V 71, 12 ἐπὶ τῆς ἱερᾶς λυχνίας. IV 225, 3 ἑπτά. V 72, 8 (ἱεροί).
λυχνοῦχος. III 21, 14.
λωβᾶν. VI 60, 15 τὰς (ἐπιδειπνίδας) λωβήσαντες. IV 10, 23 ὡς ... τὸν κόσμον ... λελωβῆσθαι δοκεῖν. II 166, 17 τὸ ἀναγκαιότατον ἱερεῖον αὐτῷ (sc. τῷ φαύλῳ) λελώβηται, ὁ νοῦς. V 274, 20 ἀσθενεῖ σώματι ἢ λελωβημένῳ. I 110, 7 (διαφορὰν τῶν ὄντων) λελωβημένον ὁλοκλήρων.
λώβη. III 227, 12 ἀλλὰ γάρ εἰσι λῶβαί τινες καὶ κῆρες ἀνθρώπων. V 21, 2 τὸν ἱερέα ... μηδεμίαν ἐν τῷ σώματι λώβην ἔχοντα. III 65, 5 κατὰ μὲν τὸ σῶμα ἀσθένειαι, λῶβαι. II 166, 18 λώβας δὲ οὐ θέμις βωμῶν προσάψασθαι. I 193, 16 (θρέμμα μὴ ὁλόκληρον) ταῖς σωματικαῖς λώβαις ἁπάσαις κεχρημένον ἀκουσίοις. II 121, 5 ὡς οὐδὲν (ζῷον) οὐδὲ τῇ βραχυτάτῃ χρήσεται λώβῃ. V 63, 12 ἵνα (τὰ θυόμενα) μηδεμίαν ἔχῃ λώβην. V 40, 19 μή που τις βραχεῖα λ. διαλέληθε. V 61, 20 μέρος ἐσπούδασε λαβεῖν, ὅπερ ἀφαιρεθὲν οὔτ' ἀλγηδόνας οὔτε λώβην ἀπεργάζεται. III 269, 5 μεγάλαι τῶν γνησίων λῶβαι. III 253, 15 πρὸς τὴν τῶν λεχθέντων ἀνηρεθισμένον λώβην.
λωποδοτεῖν. III 225, 21.
λωποδότης. III 226, 1. V 229, 3.
λωφᾶν. VI 159, 4 ὅτε γοῦν ἤρξατο λ. ἡ νόσος. III 231, 10 ἕως ⟨ἂν⟩ ... ὁ λογισμὸς ... τὸν πολὺν οἶστρον ἀπεργόντα λωφήσῃ. II 71, 9 τὸ ἀρρώστημα λωφῆσον. II 249, 8 λωφήσαντος δὲ τοῦ κακοῦ.

μά. V 86, 11 εἰώθασι γὰρ ἀναφθεγξάμενοι τοσοῦτον μόνον „νὴ τόν" ἢ „μὰ τόν". I 103, 26 μὰ τὸν ἀληθῆ μόνον θεόν.
μαγγανεία. I 212, 8.
μάγειρος. I 264, 3 cf. II 247, 8. 272, 14. VI 9, 15 (coni. οἰνογόοι, σιτοποιοί). IV 74, 14 οὐδὲν ἕτερον ἐπιτηδεύει μ. ἢ τὰς ... γαστρὸς ἡδονάς. IV 74, 18 τὴν δὲ πρὸς ἰατροὺς μαγείρων διαφορὰν τίς οὐκ οἶδεν; VI 25, 15 μαγείρων τρόπον (ζῆν).
μαγικός. V 178, 9 τὴν ... ἀληθῆ μαγικήν, ὀπτικὴν ἐπιστήμην οὖσαν ... βασιλέων οἱ μέγιστοι καὶ μάλιστα οἱ Περσῶν διαπονοῦσιν. IV 186, 1 cf. 185, 21 n. (σοφιστεία).
μαγνῆτις. I 49, 17. V 349, 6 (λίθος).
μάγος. VI 21, 15 cf. V 178, 3 ἐν Πέρσαις μὲν τὸ μάγων στῖφος. IV 185, 17 (Bileam). IV 141, 2 σοφισταὶ δ' ὅσοι καὶ μάγοι. V 176, 15 οἱ μάγοι καὶ φαρμακευταί.
μᾶζα. III 266, 16.
μαζός. VI 93, 12 μαζοὺς καθάπερ γυναικὶ γῇ φατέον.
μάθημα. IV 145, 11 πρὸς ἅπαντα τὸν βίον ἀναγκαῖον. V 240, 1 ⟨τὰ⟩ πάντων ἄριστα μαθημάτων. III 216, 7 βιωφελέστατον καὶ ἁρμόττον ἀνθρώπῳ. I 167, 12. II 217, 7 (τὰ ἐγκύκλια μαθήματα). II 256, 7 καινόν. III 111, 26. IV 155, 8. 277, 2. V 103, 5. 119, 22 (κάλλιστον). I 234, 17 πολιὸν ... γρόνῳ. V 319, 5 πρεπωδέστατον. — V 80, 17 τοῦ ὄντως ὄντος θεοῦ. IV 213, 6 σωφροσύνης. II 33, 28 τέλειος τῶν γεγονότων οὐδεὶς πρὸς οὐδὲν μ. VI 194, 25 τοῦτο ἐκ πρώτης ἡλικίας τὸ μ. παιδευθέντες. V 11, 2 διαγνῶναι ποθῶν οὐδένα τούτου τοῦ μαθήματος ὑφηγητήν. III 277, 7 ἀνδρὸς οὐκ ἀμελῶς ... τῷ μαθήματι προσενεχθέντος. I 249, 16 ὅσοι ... μηδὲν ἡδυνήθησαν ... μ. παραδέξασθαι. III 192, 30 πάντα τὰ ἀκούσματα καὶ μαθήματα ἐποικοδομεῖται. III 286, 5 τὰ σπειρόμενα μαθήματα coni. δόγματα. V 129, 18 οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων. IV 275, 3 cf. 292, 14. V 126, 11. 331, 13 (οἱ) περὶ τὰ μαθήματα (διατρίβοντες). IV 59, 16 μαθήματα πολιτᾶς ἄξια. III 216, 18 (ἡ) ἐν τοῖς μαθήμασιν (εὑρεσιλογία). IV 12, 6 τοῖς ἐν ἡλικίᾳ παιδικῇ μαθήμασιν ἔοικεν (ἡ προτέρα τριάς). II 148, 10 (αἱ)

τῶν μαθημάτων ἅμα καὶ μιμημάτων (ἐπιμέλειαι). V 349, 3 τῆς ἐν τοῖς μαθήμασι Χαλδαϊκῆς τερθρείας ὑπεριδών. III 154, 29 πάντας βάλλει τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων (λόγους). VI 187, 13 ἐπίδειξαι τὰ μαθήματα.

μαθηματική. IV 125, 8 ταύτην καὶ παρ' Αἰγυπτίων ἀνελάμβανε μαθηματικήν. I 171, 8 ἣν φυσιολογίας τὸ κράτιστον εἶδος ἀποτέτμηται μ.

μαθηματικός. I 44, 4 (ἐπιστήμη). V 119, 5 μαθηματικῶν παῖδες. III 169, 24 ὃν μαθηματικὸν ἔνιοι προσαγορεύουσιν.

μάθησις. III 240, 20. 241, 8. IV 13, 12. 61, 3. V 350, 16 (coni. φύσις, ἄσκησις). II 175, 1. III 174, 16. V 306, 5. VI 124, 23 (coni. vel opp. φύσις). III 121, 17 (coni. παιδεία, ἐπιστήμη, φρόνησις). II 19, 24 μαθήσεως καὶ διδασκαλίας ἕνεκα τῶν ἀναγκαίων. I 204, 13 ὅσοι ... μαθήσει καὶ διδασκαλίᾳ προκόψαντες ἐτελειώθησαν. I 291, 2 ὅταν ἀπόλειψιν τὴν ἐπ' αὐτῷ χρηματίσῃ διδασκαλία καὶ μ. V 338, 8 τὰς μαθήσεις, ἀναμνήσεις εἶναι. IV 124, 16 ὡς ἀνάμνησιν εἶναι δοκεῖν, οὐ μάθησιν. III 174, 20 μαθήσεως δὲ ἀνάμνησις οἰκεῖον. III 174, 14 μαθήσει δὲ ἀνάμνησις ἐφαρμόζεται. — IV 100, 20 τῶν ἀβουλήτων. III 192, 26 δογμάτων ἱερῶν. II 200, 22 μαθήσεως (ὀίψα). III 151, 1 μαθήσεως διῳῶντες. III 206, 16 πλείω γὰρ ἀεὶ τῶν εἰς μάθησιν ἡκόντων. V 233, 14 ἐπὶ πλέον ἔχει τὴν μάθησιν. III 201, 2 οἱ μυκτῆρες ὀσφραίνονται μαθήσει; VI 161, 20 ὁ δὲ πρώτην καὶ ὑστάτην μάθησιν ἀναδιδαχθείς. III 16, 9 (ἵνα) πάντα διὰ πάντων ὑγιαινούσης μαθήσεως ἀναπλησθῇ. III 241, 12 δύναμις ἀκουστικὴ πρὸς μάθησιν ἑτοιμοτάτη. V 27, 9 ἡ δ' ἑτέρου πεῖραν ἀνδρὸς λαβοῦσα ... ἀπειθεστέρα πρὸς μάθησιν. V 257, 11 πρὸς ἀναγκαιοτάτην μάθησιν ... τῶν δικαστῶν. III 112, 19 ὅτι πρὸς μάθησιν καὶ νόμιμον ἐπιστασίαν κεκώφωται. — All: II 185, 13 Ἰακὼβ ... μαθήσεως καὶ προκοπῆς ὄνομα. II 276, 2 τὸ μαθήσεως καὶ διδασκαλίας νόμισμα, ὅπερ ἐπώνυμος ἦν Ἰακώβ. III 264, 15 μαθήσεως δὲ Συμεών (σύμβολον). III 174, 6 ὁ Συμεὼν ὄνομα μαθήσεως καὶ διδασκαλίας. V 233, 9 τὰ σημεῖα ἀμφότερα σύμβολα διδασκαλίας καὶ μαθήσεως.

μαθητής. I 205, 1. 235, 1 θεοῦ. I 228, 15 τοῦ μόνου σοφοῦ. II 106, 17 τούτου (sc. τοῦ βλέποντος πλούτου) πάντες οἱ μαθηταί. I 273, 18 οὗτος ... μ. ἦν διδάσκοντος ἑτέρου. I 288, 17 ὁ ἐξ ὑπογυίου μ. ἀναφανείς. III 203, 6 sqq. ἐπεὶ δὲ τέλειος ὁ μ. (int. Abraham) ἐγένετο. II 28, 28. 29, 26. 32, 23 (Ἰσαάκ). V 142, 11 υἱοὶ καὶ θυγατέρες. νεώτεροι γὰρ μαθηταί (opp. οἱ γονεῖς). V 240, 15 μηκέτι ἐν τοῖς γνωρίμοις καὶ μαθηταῖς ἐξεταζόμενος.

μαθητρίς. II 57, 9 Ἄννα.

μαῖα. VI 93, 18 μαῖαι καὶ μητέρες. I 287, 8 ἡ ... ἡχὴ δεξαμένη μαίας τρόπον. — All: II 311, 3 αἱ ζητητικαὶ τῶν ἀφανῶν ψυχαί. III 147, 2 „πρὶν εἰσελθεῖν τὰς μαίας", λέγω δὲ μεθόδους, τέχνας, ἐπιστήμας. III 30 9 ταύτας μοι δοκεῖ τὰς ἀρετὰς Μωυσῆς αἰνιξάμενος μαίας Ἑβραίων ὀνομάσαι Σεπφώραν τε καὶ Φουά.

μαιευτικός. III 56, 12 ἀνήρ. II 295, 27. III 72, 13 (τέγνη).

μαιμᾶν. II 102, 14.

μαινάδες. II 163, 7 (βάκχαι).

μαίνεσθαι. III 163, 11 τὴν ἔνθεον μανίαν μανέντες. IV 159, 6 ἀλλ' οὐδὲ μανέντες. VI 121, 21 μὴ ἄρα παραπαίεις καὶ μέμηνας. I 187, 5 σωφρονεῖς ἢ μέμηνας τοιαῦτα δοξάζων; VI 199, 1 οὐδεὶς οὕτως μέμηνεν. I 261, 6 „ὑγιαίνουσιν" ἀλλὰ μὴ μεμήνασι. III 272, 8 παραπαίουσι καὶ μεμήνασιν. II 112, 6 ὃς ἂν περὶ ἡδονὰς καὶ ἐπιθυμίας καὶ ἔρωτας ἀκαθέκτους μεμηνώς. VI 127, 1. 18 ἦν τις μεμηνὼς ὄνομα Καραβᾶς. V 169, 6 λυττῶν καὶ μεμηνώς. I 160, 4 ὁ μεθύων μέντοι καὶ μεμηνώς. IV 126, 5 (πάθος) ἐξ ἑαυτοῦ μεμηνὸς καὶ λελυττηκὸς φύσει. I 178, 4 οὐκ ἐνέδωκεν αὐτῇ καθάπερ ξίφος μεμηνότι, δύναμιν λόγων. V 357, 7 μεμηνότες τινές. V 185, 17 μεμηνότες, ἐνθουσιῶντες. VI 1. 9, 28 ὡς μηδὲν τῶν μεμηνότων διαφέρειν.

μαινόλης. II 163, 6.

μακαρίζεσθαι. V 371, 20.

μακάριος. VI 156, 10 τὸ πρῶτον ἀγαθόν. III 26, 13. 65, 9 (βίος). I 62, 19 (γένη). VI 48, 1 (δυνάμεις). I 60, 13. V 364, 13. VI 49, 7 (ζωή). I 243, 20. III 295, 18. V 99, 19 (θεός). I 191, 17 τὸ πρὸς ἀλήθειαν καλόν. III 264, 23 κτῆμα. V 350, 8 (μερίς). V 150, 7 νοῦς. IV 26, 13 (οἶκος). II 260, 25 (τύραννοι). I 47, 15. 51, 7. IV 21, 9. 292, 24 (φύσις). II 79, 17 (φύσις ἑαυτοῦ. sc. θεοῦ). V 219, 18 θεοῦ (φύσις). V 200, 6 (θεία φύσις). V 237, 14 τῆς μακαρίας καὶ τρισμακαρίας φύσεως ἀπαύγασμα. V 119, 15 cf. 142, 30 τὰς ἐν οὐρανῷ μακαρίας καὶ εὐδαίμονας φύσεις. — V 343, 17 μ. μὲν οὖν καὶ οὗτος. III 215, 19. V 235, 11 μακάριοι δ' οἷς ἐξεγένετο. VI 44, 11 ἐπεὶ μακάριον ἦν τι. — I 218, 16 τὸ μακάριον ἐν τοῖς οὐσι μόνον ὁ θεός. VI 156, 12 τὸ ... μακαριότητος μὲν μακαριώτερον. I 241, 12.

II 62, 1. III 279, 19. V 79, 17 ὁ μ. (int. deus). IV 270, 2 οἱ λεγόμενοι μακάριοι καὶ εὐδαίμονες.
μακαριότης. I 278, 1 εὐδαιμονίας γὰρ καὶ μακαριότητος ὅρος οὗτος. I 159, 5 ἀρετὴ εὐδαιμονία μ. (θεός ἐστιν). I 213, 1 συνείποντο δὲ αὐτῇ (sc. τῇ ἀρετῇ) ... μεγαλοφροσύνη μ. ἀγαθότης. VI 28, 4 (coni. ἐλευθερία). V 329, 17 (coni. εὐδαιμονία). V 50, 17 ὁ γὰρ θεὸς ... μακαριότητος καὶ πάσης εὐδαιμονίας ἀνάπλεως. II 140, 23 (coni. εὐδαιμονία ἡ περὶ τὸ αἴτιον). II 69, 2 εἰς τὴν μακαριότητα αὐτοῦ (sc. τοῦ ὄντος) καὶ τὴν ἄκραν εὐδαιμονίαν. IV 45, 9 ἡ τοῦ θεοῦ φύσις εὐδαιμονίας καὶ μακαριότητος παντελῶς μόνη μετέχουσα. VI 156, 11 τὸ ... μακαριότητος μὲν μακαριώτερον. III 225, 2 τῇ ... πλήρει μακαριότητος καὶ εὐδαιμονίας φύσει. IV 26, 17 τίνα ὑπερβολὴν εὐδαιμονίας καὶ μακαριότητος. II 90, 9 τότε δὲ τήν τε ἐκείνου μακαριότητα καὶ τὴν ἰδίαν εὐτέλειαν γνωρίζουσιν οἱ προσελθόντες. IV 243, 3 σπεύδει πρὸς μακαριότητα.
μακαρισμός. III 264, 23 (Ἀσὴρ) ἑρμηνεύεται.
μακραίων. I 54, 21. II 41, 8. V 149, 26. 247, 17 (βίος). III 83, 18 τὰ θεῖα βλαστήματα. II 3, 8. V 8, 13. 84, 5 (ζωή). VI 96, 10 (ἡ τοῦ κόσμου φύσις). III 212, 6 φύσεις.
μακρόβιος. III 133, 4 μακροβιώτατοι γὰρ ⟨οἱ μὲν⟩ ... τῶν ἀρχιερέων εἰσί. III 66, 21 (μόνος ὁ ἀστεῖος). IV 66, 13 ὁ μακροβιώτατος ὀλιγοχρόνιος ἀντεξεταζόμενος αἰῶνι. VI 95, 8 τοῦ γὰρ μακροβιωτάτου βραδεῖα ἐξ ἀνάγκης ἀκμή. V 265, 1 ἐπιλείψει καὶ τὸν μακροβιώτατον ὁ χρόνος. IV 171, 18 εἰ μέλλοι πάντων ἀνθρώπων ἔσεσθαι μακροβιώτατος. V 367, 24 ἐθέλοιεν ἂν καὶ μακροβιώτατοι γενέσθαι. II 219, 3 οἳ μακροβιώτατοι γεγόνασιν.
μακρολογεῖν. II 164, 9.
μακρολογία. III 86, 21.
μακρός. I 233, 15 αἰών. I 36, 8. 197, 22. II 116, 6. 233, 1. IV 252, 10 (γῆρας). II 63, 3 (διάστημα). II 12, 10 διέξοδοί τε καὶ ῥήσεις. I 30, 5 (δόλιχος). II 25, 18 ἐκτάσεις. I 125, 4 (λόγοι). II 15, 23. IV 41, 7 νόσος. I 52, 5 (χρόνων περίοδοι). I 287, 20 ῥήσεις. I 49, 21 (στοῖχος). I 42, 9. 64, 17 (φθόγγος). I 228, 10. II 31, 10 (χρόνος). — II 119, 22 μακρὸν ὅσον ἀπολείπεσθαι. II 109, 2 cf. I 47, 13. II 31, 8 μακρῷ διαφέρειν. II 100, 19 μακρῷ (διεστηκότες). — II 45, 17 τὰς μηκίστας ἐν ἑαυτοῖς τείνοντες ἐπιθυμίας. II 138, 22 πρὸς μήκιστον ὕψος. I 192, 4. II 35, 22. 92, 16 ἐπὶ μήκιστον. II 99, 26. 118, 11 μήκιστα.
μακροχρόνιος. III 9, 10 (ἀγαθόν).
μαλάκειον. III 48, 9.
μαλακία. V 158, 12. 161, 5. 194, 3 (coni. ἀνανδρία). V 161, 12 (coni. ἀκρασία). V 272, 13 ὑπὸ τῆς ἐμφύτου μαλακίας ἁλίσκεσθαι.
μαλακίζεσθαι. VI 152, 2 οἰδ' ὅτι μαλακίζομαι πρὸς θάνατον. V 267, 15 πρὸς ἃς (sc. ἰδέας) οἱ μὲν ὀλιγόφρονες μαλακίζονται. II 313. 4 μηδέποτε, ὦ διάνοια, μαλακισθεῖσα. V 267, 22 ὑπ' ἀνανδρίας κατέπεσον μαλακισθέντες. IV 243, 11 οὗ χάριν οὐ μαλακιστέον.
μαλακός. I 13, 12 (αὖραι). III 260, 26 (δίαιτα). III 232, 1 ἔδαφος. VI 127, 3 (μανία). V 337, 3 (προτροπαί). VI 175, 27 (σῶμα καὶ ψυχή). I 211, 8. III 267, 22 (ὕπνος). V 125, 20 (ὑφηγήσεις). — I 125, 32 τὸ τραχὺ καὶ μαλακόν. I 98, 9 ὑπὸ ⟨τοῦ⟩ τραχέος καὶ μαλακοῦ ἡ ἁφὴ (διατίθεται). VI 222, 12 πρὸς τὸ μαλακώτερον. II 278, 10 τὰ μαλακὰ καὶ σκληρά. I 91, 28 πῶς δὲ αὖ τὰ μαλακὰ καὶ τραχέα (νοῦς δοκιμάζει), εἰ μὴ δι' ἁφῆς; IV 34, 7 ἐν μαλακοῖς καὶ θερμοῖς. IV 52, 23 ἃ μαλακὰ καὶ σκληρὰ ἢ τραχέα καὶ λεῖα. — III 231, 12 μαλακῶς.
μαλακότης. I 20, 18 μαλακότητος δὲ καὶ σκληρότητος (ἁφὴ δικάζει). IV 31, 12 μαλακότητι καὶ θρύψει.
μαλθακός. III 231, 14 (κόμμα). II 194, 3 (ψυχῆς τόνοι). III 118, 21 ψυχικοὶ τόνοι.
μαλθάττειν. II 61, 12.
μάμμη. V 154, 1.
μανδραγόρα. VI 58, 4.
μανθάνειν. V 77, 9 τὸ διδάσκειν καὶ τὸ μ. τελετάς. III 148, 4 οἷον ἀρχὴ τίς τοῦ μ.; II 34, 1 cf. I 261, 9. II 144, 7 παῖς ἄρτι τοῦ μ. ἀρχόμενος. IV 73, 15 τοῖς βουλομένοις μ. II 295, 22 ἅτε ἱκανὸν διδάσκειν καὶ μ. οὐ δεόμενον. IV 6, 3 γλίχεται μ. VI 126, 16 τὰ δ' ἐναντία μ. ὀξύτατοι. VI 165, 19 πάρεστι ὁ διδάσκαλος τοῦ μηκέτι μ. ὀφείλοντος. IV 149, 1 ἢ οὔπω μανθάνεις ἐκ τῶν γινομένων; III 141, 12 οὐ τὰ αὐτὰ παῖδες καὶ ἄνδρες μανθάνουσιν. II 71, 4 μανθανέτωσαν οὖν πάντες οἱ τοιοῦτοι τὰ ψευδῆ. I 86, 7. 140, 11. II 31, 5. 32, 25. 33, 16. III 85, 1. 25. 86, 8. 97, 3. 98, 4 sq. 174, 11. 18. 194, 6. V 347, 1. 349, 22 (ὁ μανθάνων). II 39, 23 (Ῥαχὴλ) μαθοῦσα. I 142, 31 τὸ μανθάνον τοῦ αὐτομαθοῦς (ἔλαττόν ἐστιν). III 174, 18 ὡς γὰρ τὸ εὐφυὲς ἄμεινον τοῦ μανθάνοντος.

III 174, 7 μανθάνοντος δ' ἴδιον ἀκούειν. III 154, 14 λυσιτελὲς γὰρ τῇ μανθανούσῃ. I 228, 11. III 153, 7 (οἱ μανθάνοντες). III 28, 19 μανθάνοντες, διδάσκοντες. V 372, 2 μανθάνοντες, ὅτι ... III 255, 3 πρὸς τὸ λυσιτελὲς τῶν μανθανόντων. I 204, 15 οὐ γὰρ ὀλίγος ἐστὶν ἀριθμὸς τῶν ἐξ ἀκοῆς καὶ ὑφηγήσεως μανθανόντων. V 240, 19 κἂν τῶν ἀτολμοτέρων τις ... προσέρχεσθαι μαθησόμενος. IV 295, 12 ἃ χρὴ παρ' αὐτῆς (sc. φύσεως) μαθησόμενοι. II 107, 16 μὴ μαθησομένοις διαφορὰν κτηνοτροφίας καὶ ποιμενικῆς ὑφηγεῖσθαι. III 23, 22 τὸν πόθον οὖν, ᾧ κέχρηται πρὸς τὸ μαθεῖν. I 260, 24 πρὸς τὸ μαθεῖν ἑτοιμότητα. II 28, 24 (ψυχὴν) πρὸς τῷ μαθεῖν νυνὶ ... γεγενημένην. II 30, 14 ὅπως τὴν τοῦ μαθεῖν δίψον ἀκέσηται. IV 13, 9 τοῦ μαθεῖν καὶ ἀσκῆσαι. VI 66, 10 τὸν ... τοῦ μαθεῖν ἵμερον. I 98, 6 μαθεῖν δὲ ἐκ τῆς ἐναργείας ῥᾴδιον. I 260, 21 λαβὼν ὁρμὴν ἑκούσιον εἰς τὰ ἀμείνω μαθεῖν. III 8, 2 cf. 5, 13 οὐ πεύσομαι μαθεῖν τι πλέον ἀξιῶν. III 9, 7 ὃ γὰρ λοιπὸν ἐπιζητῶ μαθεῖν τε καὶ κτήσασθαι. III 44, 9 δι' οὗ συνέβη μαθεῖν, ὅτι ... III 111, 23 πεισθεὶς γὰρ ἴσως δὴ τοῦτο μαθεῖν. III 111, 25 παρὰ τῶν εἰδότων μαθεῖν σπουδάσαντες. III 146, 1 παρ' αὐτοῦ μαθεῖν τοῦ θεοῦ, τίς ἐστιν ὁ θεός. IV 282, 9 τὸν ὄντα ὄντως ... οὐ σπουδάζοντες μαθεῖν. V 9, 21 ἡ περὶ τὸ βούλεσθαι μαθεῖν σπουδή. V 11, 7 περὶ σοῦ (sc. θεοῦ) σπεύδων μαθεῖν. VI 221, 24 βουλόμεθα μαθεῖν, τίσι χρῆσθε περὶ τῆς πολιτείας δικαίοις. III 8, 8 τὴν γὰρ οὐδένειαν ... μετρεῖν ἔμαθον. III 17, 14 παθοῦσα δ' ὡς ἄφρων καὶ νήπιος παῖς ἔμαθον. ὡς ... III 93, 4 ἔμαθον γάρ. III 276, 12 πείθεσθαι γὰρ ὡς δεσπόταις οἰκέτης ἔμαθον. V 110, 17 ἔμαθον δὲ παρὰ τῆς πανσόφου ταῦτα φύσεως. I 179, 2 εἰ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἔμαθες, ὅτι ... I 266, 13 ὁ τοίνυν Ἄβελ τέχνας μὲν λόγων οὐκ ἔμαθε. I 273, 17 τὸν μνήμονα ὧν ἔμαθεν. II 30, 9 ἔμαθε γὰρ ἡ ἀσωμάτων ἐρῶσα ὅλον ἀποδύεσθαι λογισμῷ τὸν ἀσκόν. II 21, 27 σταθηρὸν οὐδὲν ὁ ἄφρων λέγειν ἔμαθε. III 80, 11 ἡ ... ψυχὴ καρποφορεῖ ἃ ἔμαθεν. III 94, 21 δόγμα ὁ τοῦ φιλομαθοῦς παῖς ἔμαθεν. III 171, 22 ὧν ἔμαθεν ἀπρὶξ ἐπειλημμένος. III 201, 6 ὁ νοῦς ἡμῶν νοεῖν ... ἔμαθε. III 203, 9 ὅπερ ἔμαθε. III 259, 2 ὡς ἔμαθεν οὐκ εἰδώς. III 276, 8 ὃ παθὼν ἀκριβῶς ἔμαθεν, ὅτι ... VI 6, 9 ἔμαθε γὰρ ἀλογεῖν ἐπιταγμάτων. III 19, 12 ψυχῆς γὰρ τρόπους ἐχνηλατεῖν οὐκ ἐμάθετε. III 139, 9 αἱ δὲ ἰδοῦσαι ... ἔμαθον μὲν ὃ ἔπαθον. I 205, 11 ἵνα μάθῃς, ὅτι ... III 188, 18 ἵνα ... μάθῃς, οὐκ ἄλλως αὐτῷ γενέσθαι ... τὴν τροπήν. I 108, 14 ἐὰν μάθῃ, ὅτι πάντα τὰ ἄλλα τρέπεται. V 215, 22 ἵν' ἐκ τοῦ παθεῖν μάθῃ τὰς ... ἐνστάσεις. III 216, 5 οὐχ ἵν' ὡς παρὰ συγγράψεως ἱστορικοῦ μάθωμεν. I 184, 4 μάθοις δ' ἂν σαφέστερον. VI 12, 7 μάθοι δ' ἄν τις τὴν ἐλευθερίαν. I 124, 13 μάθε ὅτι ... II 57.1 μάθε δ' εἰ θέλεις, ὦ διάνοια. IV 145, 8 εἰ δ' ὄντως ἀγνοεῖ, μαθέτω. II 49, 12 μαθέτωσαν δὴ πάντες οὗτοι. III 203, 11. 241, 16 (ὁ μαθών). I 156, 18 μαθὼν παρὰ Μωυσέως δίδαγμα. II 79, 18 μαθὼν παρὰ Μωυσέως ἀποκρινοῦμαι. I 277, 25 χρησμῷ μαθὼν (Μωυσῆς). II 306, 22 μαθὼν ἀκριβῶς ἑαυτόν. III 58, 3 ὅτι θηρεύει μὴ μαθών. ἀλλὰ φύσει κινούμενος τὸ πάθος. III 257, 12 ὁ ἀσκητὴς μελέτῃ συνεχεῖ μαθών, ὅτι ... III 274, 24 ἀλλὰ μαθών, ὅτι ... V 134, 18 σιτίων γάρ τις καὶ ποτῶν μαθὼν ἀλογεῖν. V 231, 7 ὁ γὰρ ταῖς περιουσίαις ... μαθὼν μὴ ἐντρέχειν. V 346, 2 οὐ παρ' ἑτέρου τινὸς μαθών. VI 165, 22 παρά τίνι μαθὼν τὰ ἀρχικὰ ἔγωγε οὐκ οἶδα. III 258, 15 (ψυχὴ) τάχα γὰρ μαθοῦσα ἀγελαρχήσεις. I 281, 18 οἱ μαθόντες λέγειν μεμαθηκέναι καὶ ἡσυχάζειν (δοκοῦσιν). III 274, 29 ἀλλὰ μαθόντες καὶ παιδευθέντες (τὸν κύριον προσκυνεῖν). IV 137, 10 ἵνα μαθόντες διαφορὰν ... προσαναδιδαχθῶσιν. IV 266, 13 μαθόντες οὐκ ἔγνωσαν. II 305, 26 μαθόντες ἀπόλειψιν τοῦ θνητοῦ χρηματίζειν. III 139, 3 εὗρον μαθόντες ῥῆμα θεοῦ. II 240, 2 τῶν μὲν ὑπακούειν μαθόντων. VI 139, 9 ὡς οὐκ ὀψὲ μαθόντων εὐσεβεῖν. IV 193, 20 τοὺς μὲν μαθόντας ἀδικεῖν. V 230, 20 ὡς ἡγεμονίδα μεμαθηκέναι τοῖς σωφροσύνης νόμοις πειθαρχεῖν. I 219, 10 (Ἰακώβ) μεμάθηκε δὲ ταῦτα παρὰ τῷ πάππῳ. IV 166, 4 ἄνω γὰρ μεμάθηκε βλέβειν. VI 176, 11 ἆρά γε ἤδη μεμαθήκαμεν ἐκ τούτων, ὅτι ... III 237, 12 σοφοὶ ... ἄνω φοιτᾶν ἀεὶ μεμαθηκότες. VI 63, 2 μεμαθηκότες ... ἐρᾶν ἀληθείας.

μανία. VI 127, 1 μεμηνὼς ... Καραβᾶς οὐ τὴν ἀγρίαν καὶ θηριώδη μανίαν ..., ἀλλὰ τὴν ἀνειμένην καὶ μαλακωτέραν. VI 95, 9 ἀθεραπεύτῳ μανίᾳ κεκρατημένος. III 146, 22. 163, 11 (ἔνθεος). II 86, 2. III 258, 12. 259, 9 (θεοφόρητος). — III 60, 21 (θεοφόρητος μ. coni. ἔκστασις). III 57, 3. 60, 15 cf. 284, 28 ἔνθεος κατοκωχή τε καὶ μ. V 178, 2 ἐκστάσεις γὰρ καὶ παραφροσύναι καὶ ἀφόρητοι μανίαι. VI 3, 3 παράλογα καὶ γέμοντα πολλῆς

ἀναισχυντίας ἡ μανίας. II 102, 17 συνουσίας ἡδονὴ μανίαν ἔκτοπον καὶ οἶστρον ἀνεπίσχετον καὶ λύτταν ἀργελεωτάτην ἐπιφέρουσα. VI 146, 2. 172, 27. 180, 8 (coni. λύττα). V 228, 4 (ἡ ἐπιθυμία) οἶστρον καὶ μανίαν ἀκάθεκτον ἐγκατασκευάσασα. V 118, 10 μανίαν ἐξηγριωμένην οἴστρῳ χαλεπὸν μᾶλλον δ' ἀδύνατον ἰάσασθαι. II 163, 7 μανίας καὶ παραφροσύνης αἴτιος ... ὁ οἶνος. V 89, 6 coni. φρενοβλάβεια. II 194, 12 τουτέστιν οὐκ ἀκούσιον ἐνδεδεγμένων μανίαν, ἀλλ' ἑκουσίῳ φρενοβλαβείᾳ βεβακχευμένων. II 162, 25 φάρμακον ... μανίας γοῦν ἄκρατον εἶναι αἴτιον συμβέβηκε. II 163, 1 διὰ τί δ' οὐχὶ καὶ μανίαν λεκτέον θάνατον. IV 289, 8 μανίας γὰρ ἀθεράπευτον τὸ ἔργον. III 217, 6 οὐκ ὑπερβολὴ μανίας; V 15, 1 ἔνιοι δὲ τοσαύτῃ κέχρηνται μανίας ὑπερβολῇ. VI 189, 17 μανίας ἐγγύς ἐστιν. VI 191, 10 οὐ μ. παραπολέσθαι.

μανιώδης. IV 76, 19 (αὐθάδεια). VI 49, 17 τὸ ἔργον. III 56, 20 λύττα. III 212, 16 οἶστροι. — VI 56, 16 παρακινηματικόν τι καὶ μανιώδες. I 188, 13 τὸ μανιῶδες.

μάννα. IV 272, 4 cf. III 108, 12 οὐρανοῦ μὲν ὄντος τροφὰς τὸ καλούμενον μ. I 238, 4 οἱ τροφῇ θείᾳ τὴν ψυχὴν τραφέντες τῷ λεγομένῳ μ. I 149, 13 καὶ ἐπὶ τοῦ μ. οὐν καὶ ἐπὶ πάσης δωρεᾶς. — All: I 151, 28 cf. II 107, 26 sq. τὸ γὰρ μ. ἑρμηνεύεται „τί", τοῦτό ἐστι τὸ γενικώτατον τῶν ὄντων. I 285, 3 τὴν πέτραν ταύτην ἑτέρωθε συνωνυμίᾳ χρώμενος καλεῖ μ., τὸν πρεσβύτατον τῶν ὄντων λόγον θεῖον, ὃς ὀναμάζεται γενικώτατον τί. III 19, 2 εἰς τὸ μ. ἀφορᾶν, τὸν θεῖον λόγον, τὴν οὐράνιον ψυχῆς φιλοθεάμονος ἄφθαρτον τροφήν. III 44, 5 τὴν οὐράνιον τροφὴν — σοφία δέ ἐστιν — τῆς ψυχῆς, ἣν καλεῖ μ., διανέμει ... θεῖος λόγος.

μανός. VI 105, 2 (πῦρ). II 248, 18 τὸ μανόν.

μανότης. II 205, 27. III 209, 4.

μαντεία. V 16, 7 μαντείαις καὶ κληδόσι καὶ πιθαναῖς εἰκασίαις. IV 183, 4 ἐπ' οἰωνοὺς δὲ καὶ μαντείας ἐτράπετο. IV 183, 6 ἀνὴρ ... ἐπὶ μαντείᾳ περιβόητος Μεσοποταμίαν οἰκῶν. II 305, 17 (αἱ) διὰ τῶν ὀνείρων (μαντεῖαι). II 93, 17 οἰωνοῖς καὶ ψευδέσι μαντείαις ἑπόμενος (Βαλαάμ). II 259, 24 ἡ διὰ ἐνθουσιασμοῦ μ. νηφούσῃ σοφίᾳ (ἐστὶ πολεμία). VI 178, 17 κατὰ μαντείαν τῶν ἑξαπιναίων κακοπραγιῶν.

μαντεύεσθαι. I 176, 17 περὶ ὧν οὐκ οἶδε μ. IV 83, 16 μαντεύεται ... ἡ ψυχή μου. IV 100, 16 τῆς ψυχῆς ἥδη τι μαντευομένης ἀβούλητον. V 155, 1 τῶν βασιλέων ... μαντευομένων. I 164, 2 μάτην ἀπόλαυσιν ἐμαντεύσατο.

μαντική. IV 187, 7 τὰ μαντικῆς εἴδη. V 15, 12 οὐδενὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς ἐᾷ χρῆσθαι (Μωυσῆς). IV 185, 21 (ἔντεχνος). V 16, 11 ἐπὶ θυτικὴν καὶ τὰ ἄλλα εἴδη τρέπονται μαντικῆς. V 219, 20 ὅσοι ἄλλοι μαντικὴν ἐκπονοῦσι τὴν σὺν τέχνῃ κακοτεχνίαν. V 220, 4 τῶν δὲ τὴν παράσημον καὶ βωμολόχον μαντικὴν ζηλούντων. V 220, 19 μαντικὴν μὲν ἐπεψευσμένην τεχνάζοντες. IV 187, 20 οἰωνῶν ἀλογοῦσι καὶ πάντων τῶν κατὰ μαντικήν. IV 188, 4 οὐτῷ τὰ τῆς μαντικῆς ἁπαντᾶσθαι.

μαντικός. III 191, 26 (σοφιστεία). VI 153, 11 μαντικώτατον γὰρ ἡ ἑκάστου ψυχή.

μάντις. VI 175, 15 Ἀπόλλων. II 290, 15. IV 185, 13. 187, 5. 10. 188, 7. 193, 5 (int. Bileam). I 178, 13 τοὺς μὲν ὡς ἀγαθοὺς μάντεις ἀποδέχεται.

μαρμαρυγή. II 74, 1 cf. V 344, 11 ἡ ὄψις μαρμαρυγαῖς τῶν ἀκτίνων ἀμυδρωθεῖσα. I 2, 9 κάλλη καὶ ταῖς μαρμαρυγαῖς τὰς ... ψυχὰς ἐπισκιάζοντα. I 24, 7 ὡς ταῖς μαρμαρυγαῖς τὸ τῆς διανοίας ὄμμα σκοτοδινιᾷν. V 10, 6 cf. VI 2, 8 ὡς τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα ταῖς μαρμαρυγαῖς σκοτοδινιᾷν.

μαρτυρεῖν. I 159, 2 οὐκ ἔστιν ὑπαίτιον × ἑαυτῷ μ. τὸν θεόν. II 206, 13 τὸ δὲ μὴ ἑαυτῷ μ. ἱκανόν. V 219, 3 τὰ ψευδῆ μ. II 255, 19 ἀκοῇ μὴ μ. V 223, 2 μὴ μ. ἀκοήν. I 158, 28 εἰ δὴ ὄμνυσιν ὁ θεός, ἑαυτῷ μαρτυρεῖ. I 120, 8 ὃς θεῷ μόνῳ τὸ πάντα δύνασθαι μαρτυρεῖ. I 270, 13. II 45, 5. 237, 26 et passim: μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ. III 286, 16 μαρτυρεῖ δέ μοί τις τῶν πάλιν προφητῶν. IV 19, 21 μαρτυρεῖ δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ ἡ τοῦ ὀνόματος ὑπαλλαγή. I 255, 10. II 27, 2. III 294, 11 et passim: μαρτυρεῖ Μωυσῆς vel Moses int. VI 77, 15 Ἀριστοτέλης ταῦτα μαρτυρεῖ. V 66, 6 μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ νόμος. I 141, 23 μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ ὁ ἱερώτατος χρησμός. VI 102, 7 μαρτυρεῖ δὲ τὰ παρ' ἡμῖν. IV 118, 8 μαρτυρεῖ δὲ τὸ μὲν κάλλος τοῦ σώματος ἔρως. V 66, 5 μαρτυρεῖ μέν πως καὶ ἡ ἐνάργεια τρανὴν παρέχουσα πίστιν. II 107, 24 οἱ γε οὐχ αὐτοῖς μόνοις τὴν προαίρεσιν τοῦ βίου τούτου μαρτυροῦσιν. V 83, 12 ὡς μουσικοὶ καὶ ποιηταὶ μαρτυροῦσιν. IV 59, 9 μαρτυροῦσιν οἱ χρησμοί. VI 183, 15 καὶ μαρτυροῦσι ναοί,

προπύλαια κτλ. II 118, 16 κἂν πάντες ἄνθρωποι μαρτυρῶσιν. IV 289, 21 τὰ ψευδῆ μοι μαρτύρει. I 101, 12 τίς ὁ μαρτυρῶν ταῖς φιλαρέτοις διανοίαις ἐστί. I 240, 8 ὁ μαρτυρῶν, παρόσον μαρτυρεῖ. κρείττων ἐστὶ τοῦ ἐκμαρτυρουμένου. V 218, 16 ὁ δὲ τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν μᾶλλον ὑπαίτιος. I 160, 33 (Μωυσῆς) μαρτυρῶν τῇ τοῦ ὄντος χάριτι. V 218, 21 τοῦ δὲ μαρτυροῦντος μηδὲν ἐπ' αὐτῷ προπεπονθώς. IV 256, 12 θεοῦ μαρτυροῦντος. I 199, 20 χρησμοὶ γὰρ ... οἱ μαρτυροῦντές εἰσι. V 222, 16 τοῖς ἀκοὴν μαρτυροῦσι. VI 138, 16 μαρτυρήσω δὲ καὶ αὐτός. I 99, 22 ὅτι δὲ ὁ γεννῶν ὁ θεός ἐστι, μαρτυρήσει ἐπὶ τῆς Λείας. I 121, 8 μαρτυρήσει Μωυσῆς. I 148, 14 cf. 161, 21 μαρτυρήσει διὰ πλειόνων ὁ ἱερὸς λόγος. I 269, 13 μαρτυρήσει δὲ τὸ χρησθὲν λόγιον. I 161, 28 μαρτυρήσει δὲ ὁ αὐτὸς λέγων ὧδε. I 156, 27 διὸ καὶ μαρτυρήσει, ὅταν φῇ. I 285, 25 μαρτυρήσει δ' ἡ Νῶε γένεσις. I 159, 3 τίς γὰρ ἂν ἄλλος γένοιτο ἱκανὸς αὐτῷ μαρτυρῆσαι; II 231, 21 ὡς ἀνθρώποις μόνοις μαρτυρῆσαι τὸ ὁμόφωνον. IV 133, 17 δι' ἑνὸς ἔργου πάνθ' ὅσα τῶν εἰς καλοκἀγαθίαν μαρτυρήσας. I 117, 20 (τοῦ θεοῦ) μαρτυρήσαντος αὐτῇ (sc. ψυχῇ) μετανάστασιν. IV 289, 7 ἀφικόμενός μοι μαρτύρησον. I 180, 3 οἷς ἀρετὴν μεμαρτύρηκεν ὁ νομοθέτης.

μαρτυρεῖσθαι. I 159, 24 πιστοῦσθαι καὶ μ. λόγῳ θείῳ. I 101, 10 μαρτυρεῖται ὑπὸ θεοῦ, ὅτι ... I 144, 9 ἐν ἑτέροις μαρτυρεῖται αὐτῷ. II 17, 11 τοῖς ... ἀσκηταῖς ... ἡ ἑκούσιος αἵρεσις τἀγαθοῦ μαρτυρεῖται. II 26, 19 ὧν οὐδὲν βέβαιον ... ὑπὸ τοῦ πάντα ἐξελέγχοντος αἰῶνος μαρτυρεῖται. VI 39, 9 ὑπὸ τῶν παλαιοτέρων ... πόλεών τε καὶ ἐθνῶν μαρτυρεῖται. I 164, 6 καὶ Μωυσῆς ἄρχει μαρτυρούμενος ὅτι ... I 123, 12 σοφία μαρτυρουμένη ὑπὸ θεοῦ. II 17, 21 μαρτυρουμένης ἐν ἅπασι ⟨τοῖς⟩ λεχθεῖσι διανοίας. II 18, 10 sq. τὴν οὖν Ἀδὰ ... τὴν μαρτυροῦσάν τε τοῖς φαύλοις καὶ μαρτυρουμένην ἐν ταῖς πρὸς ἕκαστα αὐτῶν ἐπιβολαῖς. IV 239, 23 αὐτίκα μαρτυρηθήσεται. IV 266, 16 τὸ φιλάληθές μοι μαρτυρηθήσεται. IV 57, 16 ἔπαινος αὐτῷ χρησμοῖς μαρτυρηθείς. IV 262, 23 λογίῳ μαρτυρηθέντι διὰ σημείου τινὸς ἐναργοῦς.

μαρτυρία. I 158, 27 cf. 159, 1. 24. 240, 5. II 150, 1. IV 288, 7. V 87, 17 ὅρκον εἶναι μαρτυρίαν θεοῦ περὶ πράγματος ἀμφισβητουμένου. I 286, 15 κατὰ τὴν Σάρρας ἀψευδῆ μαρτυρίαν. III 2, 1 ἀψευδής ἐστιν ἡ τοῦ προφήτου μ. II 168, 20 (αἱ ἔντεχνοι ἀποδείξεις). ὧν μία ἐστὶν ἡ διὰ τῶν μαρτυριῶν. IV 56, 17 μαρτυρίαι δὲ τούτων ἐν ταῖς ἱεραῖς βίβλοις κατάκεινται. V 353, 20 μ. δὲ σαφὴς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνάκειται γράμμασι. II 156, 15 τὸ σαφὲς οὐκ ἐκ τῆς ἑτέρου μαρτυρίας ... πιστούμενος. IV 111, 8 δυσὶν ἤδη μαρτυρίαις σημειωσάμενος. II 276, 23 εἰς μαρτυρίαν πίστεως ἣν ἐπίστευσεν ἡ ψυχὴ θεῷ. VI 103, 24 πίστεων δὲ τοῖς οὕτως ἐμφανέσι πρὸς μαρτυρίαν ὡς ἀδηλουμένοις οὐδεμία χρεία. II 18, 13 εἰ γὰρ τῇ μαρτυρίᾳ χαίρεις ὧν τύχῃ. I 199, 19 λόγοις τε ἀληθέσι καὶ μαρτυρίαις. V 220, 24 ἑνὸς μαρτυρίαν μὴ προσίεσθαι. — All: II 17, 16 Ἀδὰ ..., ἥτις ἑρμηνεύεται μ. I 117, 18 (τὸ ὄρος Γαλαάδ) ἑρμηνεύεται δὲ μετοικία μαρτυρίας.

μαρτύριον. I 101, 11. 294, 17. II 197, 4 σκήνη μαρτυρίου. I 191, 27 τοῦ καμάτου μ. ἐναργέστατον αἱ ἐτήσιοι ὧραι. VI 81, 2 μαρτύρια δὲ καὶ τὰ ἐν Τιμαίῳ. VI 81, 15 τοῦτο ... παρὰ Πλάτωνος ... μ. εἰλήφθω. III 179, 17 ἡ δὲ Θάμαρ ... τὰ δὲ σύμβολα καὶ τὰ μαρτύρια διαθρήσασα. V 239, 20 τὰ τῶν μαρτυρίων ἐπὶ πλέον ἀπομηκύνων.

μάρτυς. IV 88, 22 μάρτυρες τῶν ἐνυπνίων οὐκ ἄνδρες μόνον, ἀλλὰ καὶ πόλεις. I 265, 23 cf. VI 26, 10 μ. δὲ ὁ βίος τούτων. II 13, 9 τὸν βουνὸν τοῦτον ὁ ἀσκητὴς Ἰακὼβ ... μάρτυρα καλεῖ. IV 7, 19 μάρτυρες δὲ τοῦ λεχθέντος αἱ ἐν ἡμῖν δυνάμεις (ἑξ). VI 21, 9 μ. δὲ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ βάρβαρος. II 259, 4 μ. δὲ μία μοῖρα τῆς οὐρανίου πυρᾶς ἥλιος. I 30, 19 μάρτυρες δ' ἡνίοχοι καὶ κυβερνῆται. I 174, 9. II 150, 2. 197, 5. 290, 25. IV 117, 16. 267, 7. 288, 8. 289, 14. V 87, 17. 147, 21. 216, 9. 16 (θεός, vel deus int.). I 270, 2 μ. δὲ Λάμεχ. I 289, 11. II 189, 3. 269, 3. III 28, 11 (Μωυσῆς). VI 109, 3 μάρτυρες δ' αἱ νήσων εὐδοκιμώτατοι. I 208, 4. II 13, 1 μ. ὁ νομοθέτης. IV 15, 15 μάρτυρες δὲ οἱ νομοθέται. II 26, 25 μ. δ' ὁ νόμος. II 13, 10 ὁ νοῦς ἑκάστῳ μ. ἐστίν. II 240, 19 cf. 255, 18 (ὄψις πρὸ ὀκοῆς σαφέστερος μ.). VI 28, 10 μάρτυρές εἰσι ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς. I 280, 25 ὧν μ. ἡ ποιητῶν καὶ συγγραφέων πληθύς. IV 228, 4 μ. δὲ τοῦ δηλουμένου καὶ ὁ τόπος ἐναργέστατος. V 9, 22 μάρτυρες δὲ οἱ μὴ χείλεσιν ἄκροις γευσάμενοι φιλοσοφίας. I 196, 3 cf. III 306, 1 ὁ χρησμὸς ἀληθὴς μ. λέγων ὧδε. III 294, 3 οἱ ἀψευδέστατοι μάρτυρες ἱερ οἱ χρησμοί. — VI 130, 11 αὐτὸς γενόμενος

τὰ πάντα, κατήγορος, ἐχθρός, μ., δικαστής. V 14, 4 τὰ πάντα γεγενῆσθαι, βουλευτάς, δικαστάς, ... κατηγόρους, μάρτυρας. II 295, 7 μὴ νομίζετε κριταὶ τῶν ἄλλων ἢ μάρτυρες ἀψευδέστατοί ποτε γενήσεσθαι. I 263, 18 (ὁ ἀληθινὸς ἄνθρωπος) μάρτυρος ἢ κατηγόρου λαβὼν τάξιν. I 240, 7 (ὁ θεὸς) μαρτυρός γε μὴν οὐδενὸς δεῖται. I 122, 18 ἐξαπλώσω πάσας τὰς πράξεις θεῷ μάρτυρα καλῶν καὶ ἐπίσκοπον ἑκάστης. IV 300, 9 ἐπὶ μάρτυρας καταφεύγουσιν. V 217, 17 μάρτυρι χρώμενος ἐκείνῳ. V 216, 4 τοὺς θεασαμένους ἔχει μάρτυρας. V 149 7 καλῶ δὲ μάρτυρας. VI 209, 10 τί μοι ξένους καλεῖν μάρτυρας. IV 42, 22 μάρτυρας ἐπαγόμενος ὧν εὐσέβει. IV 105, 17 μηδένα μάρτυρα παραλαμβάνων. VI 190, 8 οὐ γὰρ ἕνεκα τοῦ διὰ μαρτύρων κλαίειν. V 221, 3 ⟨ἑνὶ⟩ χρῆσθαι μάρτυρι. I 289, 14 ἐπιδείξωμεν ... οὐχ ἑτέρῳ χρώμενοι μάρτυρι. II 20, 27 ἅγιον δὲ πρᾶγμα δοκιμάζεται διὰ τριῶν μαρτύρων. V 82, 21 ἀψευδέστατοι δ' οἱ πεπηρωμένοι μάρτυρες. V 221, 5 τί γὰρ μᾶλλον τῷ μάρτυρι ... συναινετέον; VI 149, 22 μάρτυρας ποιούμενοι τῆς εἰς τὴν νῆσον ἀφίξεως.

μαστεύειν. II 40, 11. III 175, 21.

μαστός. I 12, 11 διὸ φλέβας μαστοῖς ἐοικυίας ἐπλημμύρει. I 46, 3 πάσῃ μητρὶ ... ἡ φύσις πηγάζοντας ἀνέδωκε μαστούς. II 65, 4 διά τινων ἀφανῶν πόρων, οἳ τοῖς ἐν γυναιξὶ μαστοῖς ἀναλογοῦσι. I 46, 10 γῇ ... ἀνέδωκεν ἡ φύσις οἷα μαστοὺς ποταμῶν ῥεῖθρα.

μαστροπεύειν. I 58, 7. 193, 1.

μαστροπός. I 58, 7. III 116, 17.

ματαιάζειν. I 178, 7. 295, 5. II 259, 18. III 258, 13.

ματαιοπόνος. VI 86, 1.

μάταιος. V 222, 11. 15 (ἀκοή). I 177, 21 (λαός). I 156, 5 ὁ λέγων. I 99, 14 ὁ νομίζων. I 274, 24 ὄχλος. V 222, 13 (ῥήσεις). III 256, 17 μ. δ' ὅστις μὴ θεῷ στήλην ἀνατίθησιν. — I 234, 15 μάταιον (sc. ἐστίν). III 39, 15. IV 280, 10. 287, 17. V 85, 11 ἐπὶ ματαίῳ. I 231, 6 ὦ μάταιοι. V 222, 17 ματαίως. — All: II 259, 18. 290, 10 cf. I 177, 21. 274, 24 ἑρμηνεύεται Βαλαάμ.

ματαιότης. II 256, 3. 259, 23.

ματαιόυργός. IV 147, 6 ἡ φύσις οὐ μ.

μάχεσθαι. III 23, 16 μ. τοῦτο τῷ πεπιστευκέναι. I 88, 26 οὗτος ὁ θάνατος μάχεται ἐκείνῳ. I 139, 8 μάχεται ὁ λόγος τῷ πάθει. II 8, 12 φύσει δὲ μάχεται ἀγαθῷ κακόν. I 111, 26 μάχου δὴ καὶ σύ, ὦ διάνοια, πρὸς πᾶν πάθος. I 83, 25 ἀντιβῆναι καὶ μαχέσασθαι τῷ γένει τῆς ἐπιθυμίας. I 155, 25 (ἡ ψυχὴ) πάθεσι καὶ κακίαις μαχομένη. II 266, 11 τὸ μαχόμενον. I 117, 33. 257, 4. II 6, 16. 197, 23. 235, 27 τὰ μαχόμενα. II 205, 6 μαχόμενα καὶ ἀσύμφωνα ... ὀνείρατα. II 38, 31 αἱ δύο θυγατέρες ... μαχόμεναι τῷ λέγοντι. II 298, 10 ἐκ ... μαχομένων δοξῶν. I 265, 10 cf. 274, 24 περὶ ἐναντίων καὶ μαχομένων δοξῶν. II 20, 21 ταῖς μαχομέναις κακίαις. I 202, 6 δύο τοίνυν δόξας ... ἐναντίας καὶ μαχομένας ἀλλήλαις. I 203, 11 τὰς γὰρ μαχομένας δύο φύσεις. III 31, 9 εἰς μαχομένας ἐναντιότητας.

μάχη. II 241, 25 (coni. ἐναντιότης). II 139, 10 coni. ἔριδες, φιλονεικίαι. II 239, 3 „ἡλίκον με ἔτεκες" ..., ἄνθρωπον ἀηδίας καὶ μάχης. III 8, 4 οὐκ ἔχει τὴν ἄμικτον ἐν ἐμοὶ μάχην φόβος τε καὶ θάρσος. I 57, 6 ἐγκράτεια ... μάχην ἀκαθαίρετον ... ἐκφέρουσα πρὸς ἀκρασίαν.

μάχιμος. I 139, 14 (ὁ μὴ μ. λογισμός). II 218, 1 τὸ μάχιμον καὶ ἡγεμονεῦον.

μαχλάς. I 58, 6 ἡδονή. III 143, 4 πεπορνευμένη ψυχή.

μάχλος. I 213, 4 cf. 58, 6 μ. (ἡδονή).

μεγαλαυχεῖν. V 255, 19 τί δεῖ μ.; III 183, 5 εἰς πίστιν τοῦ μὴ μ. II 74, 16 εἰ καὶ σφόδρα μεγαλαυχοῖεν. III 178, 23 κἂν εἰ τοῖς βασιλείοις σκήπτροις ἐκεῖνος ἐφιδρύοιτο μεγαλαυχῶν. II 147, 6 μηκέτι νῦν ... μεγαλαυχείτωσαν. I 289, 11 ἐφ' οἷς οὐ μεγαλαυχητέον.

μεγαλαύχημα. V 373, 6.

μεγαλαυχία. III 250, 19 τὸ κακῶν θεομισέστατον. II 11, 22 οἱ ἀσεβείας, ἀθεότητος, φιλαυτίας, μεγαλαυχίας ... ἑταῖροι. II 10, 28 ὅπερ ἐστὶ μεγαλαυχίαν ἀποτίθεσθαι. I 189, 5 διὰ μεγαλαυχίας. II 195, 5 οὐ διὰ μεγαλαυχίας κενοῦ φυσήματος. I 149, 6. II 25, 11. 230, 17. 250, 22. III 233, 9 ὑπὸ μεγαλαυχίας.

μεγάλαυχος. I 151, 9 (πάθος).

μεγαλεῖον. IV 176, 9 πάντα αἴροντες τῷ λόγῳ πρὸς τὸ μ. IV 126, 17 πρὸς τὸ μεγαλειότερον ἐξῆρθαι. IV 185, 12 πάντα πρὸς τὸ μεγαλειότερον ἐπιδιδόντα. — II 178, 21 τὸ μ. τοῦ ὄντος. V 332, 17 τὸ περὶ πάντα μ. τῆς φύσεως αὐτοῦ (sc. Ἀβραάμ). I 264, 22 τὸ μ. καὶ ὑπερβάλλον ἐν ἅπασι τῆς φύσεως αὐτοῦ (sc. Ἰσαάκ).

μεγαλόδωρος. III 108, 4 (θεός).

μεγαλόμικρον. IV 90, 15.

μεγαλόνοια. V 289, 2 (coni. κοινωνία, χρηστότης κτλ.). IV 181, 19 ἡ τῶν κατασκευασάντων ἀρχὴ καὶ μ. VI 50, 7 μεγαλόνοιαν δὲ ὀλιγωρίας προτιμήσαντες.

III 180, 25 κατὰ τὴν μεγαλόνοιαν τοῦ ... θεοῦ.
μεγαλόπολις. VI 150, 1 (Ἀλεξανδρεία). I 6, 4. IV 67, 16. 212, 5. 281, 4. V 9, 7 (ὁ κόσμος).
μεγαλοπολίτης. I 50, 15.
μεγαλοπρεπής. V 357, 5 ἀρετή. VI 183, 17 ἔργα. II 88, 3 (ὑπόσχεσις). — I 131, 7. 190, 19. V 351, 1 μεγαλοπρεπῶς.
μεγαλουργεῖν. V 192, 13 ἀεὶ μεγαλουργοῦσι πρὸσυπερβάλλοντες. VI 219, 4 καινουργῶν καὶ μεγαλουργῶν ἃ μήτε ὁρᾶν μήτε λογίζεσθαι θέμις. V 127, 16 ὅσα μεγαλουργοῦντες ... ἠσέβουν. VI 152, 19 ἀεί τινα καινὴν ἐπ' αὐτοῖς ἐμεγαλούργει συμφοράν. V 367, 19 ἃς (sc. συμφορὰς) μεγαλουργήσουσιν οἱ καιροί. VI 171, 16 θαυμαστὴν ἐμεγαλούργησεν ἀντίδοσιν. IV 212, 16 ἃς (sc. τιμωρίας) ἐμεγαλούργησεν ἡ ... δίκη.
μεγαλουργεῖσθαι. VI 195, 13 ὅσον τόλμημα μεγαλουργεῖται σκεπτόμενος. IV 141, 11 ἡ μεγαλουργηθεῖσα ὄψις. V 238, 11 τὸ τεράστιον τοῦ μεγαλουργηθέντος. V 132, 18 (ὑπόμνησις) μεγαλουργηθέντος ἔργου. II 259, 12 τῆς μεγαλουργηθείσης ἐπινοίας. IV 260, 4 ἀνατομὴ τῆς μεγαλουργηθείσης ὁδοῦ. IV 135, 12 διὰ τῆς μεγαλουργηθείσης ὄψεως. IV 65, 9 αἱ τῶν μεγαλουργηθέντων φῆμαι.
μεγαλούργημα. IV 160, 2. 261, 12.
μεγαλουργία. III 277, 23. IV 214, 5.
μεγαλουργός. VI 133, 15. 191, 20.
μεγαλοφροσύνη. I 213, 1. IV 206, 19. V 104, 13. 108, 6.
μεγαλόφρων. V 323, 4 οἱ ἐπηλύται. V 291, 4 (οἱ εὔποροι). VI 193, 7 μεγαλοφρονέστερόν τι.
μεγαλοφυές, τό. III 228, 1.
μεγαλόφωνος. III 4, 15. V 326, 9.
μεγαλώνυμος. II 285, 9. 21.
μέγας. III 48, 19 Ἡράκλειτος. I 3, 13. × II 137, 10. 225, 7. IV 249, 9. V 99, 5 Μωυσῆς. IV 119, 5 (ἀνὴρ ὁ πάντα μέγιστος int. Moses). III 174, 32 ὁ μ. int. Moses. VI 89, 3 Πλάτων. — I 40, 22. II 279, 24. V 324, 17 (ἀγαθά). III 35, 8 μέγαν δὲ ἄνθρωπον τὸν κόσμον εἶναι. II 140, 26 (ἀρεταί). III 288, 8 ὁ μ. ὄντως ἀρχιερεύς. II 6, 15 (ὁ ἄφρων) μ. καὶ μικρός. II 92, 14 (βασιλεία). I 18, 22. 24, 5. 31, 7. II 106, 2. 111, 3. 140, 14. 296, 22. IV 160, 7. 282, 17. 307, 17. V 181, 14. 237, 12. 289, 4. VI 6, 2. 39, 6 (βασιλεύς). II 147, 13 (βασιλεῖς). III 22, 3 (διάνοια). II 64, 9 ἔργον. I 65, 7. II 75, 21 sq. 131, 1. 170, 7. V 60, 6. 13 (εὐγή). II 15, 10. 78, 16. 96, 17 (ζημία). I 23, 10. 41, 4 ἡγεμών. I 45, 7 (θάλαττα). I 177, 13. III 225, 1. V 74, 12 (θεός). III 295, 22. IV 51, 22 sq. 195, 5. 21. 196, 13. V 39, 8. 187, 15. 188, 3. VI 211, 17 (ἱερεύς). II 105, 4 (κακόν). II 232, 23 (κακά). II 15, 1 (κακοπραγίαι). IV 213, 24 (κατακλυσμός). II 279, 20 λεώς, ὧν ἕκαστος μέγας εἰκότως ἐστίν. I 135, 13. 182, 3. 215, 21. 227, 8 (μυστήρια). II 170, 3 (νομοθέτης). I 255, 18 (πληγή). I 274, 8 ταμεῖον. IV 28, 13. 278, 5 (τελεταί). II 208, 15 (φρόνημα). IV 124, 17. 133, 15 φύσεις. II 117, 18 μεγάλῃ καὶ ἀρρήκτῳ φωνῇ. I 252, 16. II 112, 11. III 304, 9. IV 132, 25 (χείρ). III 99, 15 (ψυχή). III 178, 20 τοῦτο μεῖζονος καὶ τελειοτέρας ψυχῆς. I 136, 15. 284, 7 ἐν μεγάλῃ φησὶν ᾠδῇ. II 26, 26. 37, 10 ἐν ᾠδῇ μείζονι. — II 206, 4 οἷον τὸ μικρὸν παρὰ τὸ μέγα. III 248, 14 τοῦ „διὰ" πολλάκις ἐπὶ τοῦ μεγάλου τιθεμένου. II 251, 27 μέγα (φρονεῖν). IV 171, 8 τὰ τῷ ὄντι μεγάλα καὶ σπουδῆς ἄξια. IV 17, 16 τὰ μεγάλα ... ὑποτυπώσει βραχυτέρων πολλάκις γνωρίζεται. IV 134, 12 ἀμήχανον γὰρ τὰ μεγάλα πρὸ τῶν μικρῶν τελεσθῆναι. I 65, 5 μικρῶν τε καὶ μεγάλων (τὸ κράτος). II 25, 7 μικρὰ καὶ μεγάλα καὶ πάνθ' ἁπλῶς ἀνῆφθαι δοκοῦσιν. II 24, 7 μεγάλα γὰρ καὶ μικρὰ ... οὐ τὸν αὐτὸν ἂν ἑρμηνεύσαι τρόπον. — I 142, 22. III 248, 15 μεγάλως.
μέγιστος. I 17, 19. 188, 7. 216, 17. 259, 4. II 4, 8. 61, 3. 103, 11. 150, 22. 157, 4. III 68, 24. IV 192, 19. V 81, 15. 204, 2. 276, 19. 297, 17. 324, 16 (ἀγαθόν). I 214, 8. 243, 4. II 148, 7. V 316, 16 (ἀγαθά). V 327, 21 ἄγος. IV 71, 2. 297, 1. V 95, 3 (ἀδίκημα). I 290, 27 ἐν αἰτίαις καὶ ἐγκλήμασι μεγίστοις. II 47, 18 αἴτιον. II 312, 15 (ἄνθρωπος, ὁ κόσμος). I 54, 1. IV 14, 19 (ἀρετή). II 148, 24 (ἀριθμός). II 144, 14 (ἀρχή). I 196, 1 αὔχημα. I 260, 17 ἄχθος. IV 145, 14 δύναμις (θεός). V 74, 7 (δυνάμεις). I 103, 21 ἐγκώμιον. II 87, 16 ἐπάγγελμα. II 79, 8. 134, 14. IV 18, 16 (ἔργον). II 49, 12 εὐτονία. II 80, 20. 280, 9 ζημία. III 34, 16. 20 ἡμέρα. II 279, 21. III 220, 17. 229, 5. IV 21, 14. 51, 23. 282, 7 (θεός). V 80, 6 (κακία). I 184, 11. II 7, 2. 18, 12. 49, 15. 81, 3. III 99, 1. VI 16, 6 (κακόν). I 213, 7. 214, 8. 290, 20. II 16, 26 (κακά). V 5, 3 ὁ μ. καὶ τελειότατος (νοῦς). I 135, 3 (οἰκία). I 200, 7 (οἰκία ἢ πόλις). IV 157, 14 (πλοῦτος). II 230, 8 ὁ μ. ... τῶν ποιητῶν Ὅμηρος. II 106, 5 ποίμνη. I 297, 11 (πόλεμος).

II 78, 19 (πόλις, ἀρετή). V 4, 2 πόλις (ὁ κόσμος). I 50, 16 (πολίτευμα). I 258, 13 σημεῖον. II 134, 22 τὸ μέγιστον σωμάτων (ὁ κόσμος). II 65, 14 ταμεῖον. II 115, 17 (τιμωρία). II 143, 13 φυτόν (ὅδε ὁ κόσμος). II 151, 22 (φυτουργός). I 178, 3 χάρις. — V 301, 1 τὸ μέγιστον καὶ τιμιώτατον τῶν ἐν τῇ φύσει. IV 94, 9 ὡς ἂν περὶ τὸ μέγιστον ἀδικήσαντα. II 50, 17 τὰ μέγιστα ὤνησε. I 157, 3 τὰ μέγιστα δικαιονομεῖν ἀξιοῖ καὶ περὶ τῶν μεγίστων.

μέγεθος. I 42, 5 ἑπτὰ γάρ ἐστιν τὰ ὁρώμενα, σῶμα, διάστασις, σχῆμα, μ., κτλ. V 82, 12 σώματα καὶ χρήματα καὶ χρώματα καὶ μεγέθη. V 333, 3 τὸ μ. (coni. αἱ σχέσεις, αἱ κινήσεις). I 20, 21 (γένη) διαφέροντα καὶ τοῖς μεγέθεσι καὶ ταῖς ποιότησιν. I 13, 13 σὺν δὲ τῷ μεγέθει καὶ τὰς ποιότητας ἀλλάττει (ὁ καρπός). I 13, 7 κατά τε τὴν ἐν μεγέθει ποιότητα. V 264, 3 ἐπ' ἀμφοτέραις ἰδέαις τοῦ πασοῦ, τῇ τε κατὰ πλῆθος καὶ τῇ κατὰ μ. V 251, 18 μεγέθει καὶ τῷ ποσῷ. III 33, 13 ἴσον ... ἐν μεγέθεσιν. III 33, 15 cf. 35, 8. 11 ἴσα μεγέθει opp. δυνάμει. II 24, 10 τὸν (τρόπον) ἑκάστοις ἐφαρμόζοντα τῷ πλήθει καὶ ἀξιώματι καὶ μεγέθει. III 50, 12 ἀξιώματος ἕνεκα καὶ μεγέθους καὶ ὠφελειῶν. III 34, 9 μεγέθει coni. ἀριθμῷ. V 93, 10 οὐ πρὸς κάλλος ἢ μ. ... ἀπιδών. — I 156, 29 τελείων ἀγαθῶν. I 216, 3 τῶν δὲ παρ' ἐμοὶ θησαυριζομένων ἀγαθῶν τὸ πλῆθος ἢ μ. IV 21, 20 τῶν περὶ ψυχὴν ἀγαθῶν. I 150, 21 ἀέρος ... καὶ τοῦ παντὸς οὐρανοῦ. II 81, 7 τοῦ ἀξιώματος. I 117, 22. III 224, 23. IV 78, 11 ἀρετῆς. II 278, 24 sqq. τῶν ἀρετῆς δογμάτων. I 18, 23 τῆς περὶ τὸν ἥλιον δυνάμεως. I 7, 9 (τῶν δυνάμεων θεοῦ). I 264, 2 τῶν ἐπιθυμιῶν. I 177, 11 τῆς ἡγεμονίας τοῦ βασιλέως. II 178, 15 τοῦ παντὸς ἡγεμόνος. III 169, 6 ἡλίου. III 34, 18 τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἡμερῶν τε καὶ νυκτῶν ἴσα μεγέθη. IV 171, 12 ἠπείρων τε καὶ νήσων. V 70, 19 cf. II 32, 1 τοῦ θεοῦ. II 282, 7 πρὸς πλῆθος καὶ μ. τῶν καλῶν. I 45, 9 λιμένων. I 261, 13 (λόγων καὶ νόμων). III 44, 24 (τῶν μειζόνων). IV 212, 3 τῆς ὅλης νομοθεσίας, coni. κάλλος. I 278, 27 οὐρανοῦ καὶ κόσμου. III 56, 10 τῶν κατ' οὐρανόν (coni. κίνησις). II 31, 13 cf. III 206, 20 τῆς τέχνης. V 143, 13 τῆς τιμωρίας. IV 267, 6 τῶν τιμωριῶν. IV 156, 10 φρονήματος. I 187, 1 ἑτέρων φροντίδων. I 125, 25 (φωνὴ) λεπτὴ ἢ μ. ἔχουσα. I 7, 5 τῶν ἑαυτοῦ χαρίτων. III 1, 9 τοῦ χρησιμῳδοῦντος. IV 44, 19 ψυχῆς. V 332, 16 περὶ τὴν ψυχήν. — I 63, 21 ἐπιδίδωσιν εἰς μ. ὁ ἄνθρωπος. I 282, 16 (ὁ γεωργὸς) τὰ μὲν εἰς μ. αὔξων. I 2, 6 τῶν κολοσσιαίων μεγεθῶν (αἱ ἐμφάσεις). IV 18, 2 ἀπεριγράφοις μεγέθεσι. II 11, 2 πλήθει γὰρ ἀνθρώπων μεγέθους (εὐμεγέθους coni. Diels) δεῖ πόλεως πρὸς οἴκησιν.

μεθαρμόζεσθαι. V 252, 9 τὸ πλημμελὲς τῆς χείρονος οὐσίας μεταποιεῖν καὶ μ. πρὸς τὴν ἀμείνω. V 323, 11 μ. τὸν βίον ἐξ ἀναρμοστίας εἰς τὴν ἀμείνω μεταβολήν. IV 207, 7 εἰς Ἑλλάδα γλῶτταν τὴν Χαλδαϊκὴν μ. διενοεῖτο. II 23, 23 ὄργανα κατὰ τὰς τοῦ μέλους ... κράσεις μεθαρμόττεται. V 4, 10 ὧν τὴν ἄγνοιαν ... εἰς ἐπιστήμην μεθαρμόζεται. VI 218, 19 τὸν δὲ ἐν τῇ ἱεροπόλει νεὼν ... μεθαρμόζετο ... εἰς οἰκεῖον ἱερόν. IV 267, 22 (Μωυσῆς) μεθαρμοζόμενος εἰς νοῦν ἡλιοειδέστατον. V 309, 12 τοῦ δὲ ἔθνους ... μεθαρμοζομένου πρὸς τὸ τιθασόν. V 12, 12 (ἰδέαι) τὸ χεῖρον εἰς τὸ ἄμεινον μεθαρμοζόμεναι. IV 302, 25 συγγένειαι μὲν ἀλλοτριοῦνται τὴν φυσικὴν εὔνοιαν μεθαρμοζόμεναι πρὸς ... ἔχθραν. II 254, 13 τὰ φύσει δοῦλα μεθαρμόσασθαι βιαζόμενοι. V 275, 13 ἵνα ... μεθαρμόσωνται πρὸς ἀσέβειαν ἐξ ὁσιότητος. II 310, 12 μεθαρμοσάμενος καὶ μετασκευασάμενος. V 332, 5 τῆς διανοίας ... μεθαρμοσαμένης τὴν ψευδῆ δόξαν εἰς ἀλήθειαν.

μέθεσις. II 167, 1 (μέθη etym.: μ. ψυχῆς).

μέθη. II 170—214 Φίλωνος περὶ μέθης λόγος πρῶτος. II 161, 15 sqq. τὰ ... εἰρημένα τῷ νομοθέτῃ περὶ μέθης. II 170, 1 τὰ ... εἰρημένα περὶ μέθης. II 215, 1 τὰ περὶ μέθης καὶ τῆς ἑπομένης αὐτῇ γυμνότητος εἰρημένα. — II 166, 22 τὴν γὰρ μέθην οὐ μόνον, ἐπειδὴ μετὰ θυσίας ἐπιτελεῖται, νομίζουσί τινες εἰρῆσθαι, ἀλλ' ὅτι καὶ μεθέσεως ψυχῆς αἰτία γίγνεται. II 173, 4 coni. ἀπείθεια καὶ ἐριθισμὸς καὶ συμβολῶν εἰσφορά. I 192, 19 ἐκχειρία μ. παροινία κτλ. (πανηγύρεως ἔργα). II 39, 4 πίπτοντος ὁ' ὑπὸ μέθης καὶ παροινίας. I 104, 4 νοῦς εὑρίσκεται πολλάκις ἄνους, ἐν τοῖς κόροις, ἐν ταῖς μέθαις, ἐν ταῖς παραφροσύναις. VI 145, 9 ἄκρατος καὶ μ. καὶ παροιναί. II 197, 2 τὸ μέθης καὶ παροινίας ψυχῆς αἴτιον (ἀπαιδευσία). III 291, 1 ἡ δεξαμενὴ ... τῆς κατὰ πάντα τὸν βίον ἀπαύστου μέθης. II 188, 11 cf. III 285, 25 (ἄληκτος καὶ ἀνεπίσχετος ... τοῦ βίου παντός). V 49, 22. VI 212, 20

(coni. παροινία). V 159, 2 (coni. φρενοβλάβεια). V 185, 18 διττὴν μεθύοντας μέθην, τὴν μὲν ἀσεβείᾳ, τὴν δὲ οἴνῳ. IV 238, 3 διπλῇ μέθῃ κατίσχοντο, τῇ μὲν ἐξ οἴνου, τῇ δὲ καὶ ἀφροσύνης. III 284, 19 μὴ τὴν δι' οἴνου μέθην μᾶλλον ἢ τὴν δι' ἀφροσύνης ἐπιτηδεύων. II 194, 9 οἴνου. II 198, 19 ἀπὸ οἴνου μεθύοντες. IV 184, 10 καθάπερ ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ. II 161, 12 τὸ μέθης φυτόν. II 102, 19 ὅταν ... πολλῆς μέθης ἄνθρωποι πιεσθῶσιν. III 275, 20 ὅταν μικρὸν ἀνεθῶ τῆς μέθης. VI 58, 11 (ἡ) περὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον μέθης (ἐλπίς). I 147, 1 μέθῃ ληραίνειν ἀναγκαζούσῃ χρησόμεθα. II 166, 15 τὸ πρὸ τῆς μέθης ἔργον ... τὸ θύειν. II 168, 23 συντάξεις ... περὶ μέθης. V 60, 19 τοῖς λειτουργοῖς τῶν ἱερέων ... τὰ περὶ μέθην ἀπείρηται. II 164, 17 (τοῦ σπουδαίου, coni. οἰνώσεις). VI 70, 13 μεθύοντες ... τὴν καλὴν ταύτην μέθην. II 210, 20 (ἡ ἐξάρχουσα ἡδονῆς). II 173, 7 (ἡ) ἐκστάσεως καὶ παραφροσύνης (αἰτία). II 216, 7 (παράφορος). II 215, 11 δημιουργὸς κακῶν. II 168, 3 (ἡθοποιοῦσα καὶ ἄνεσιν καὶ ὠφέλειαν ἐργαζομένη). II 202, 2 μέθῃ κατεσχημένος (ὁ λογισμός). I 140, 21 ἅτε μέθῃ κεκρατημένος ψυχῆς. I 24, 3 cf. IV 165, 8. VI 4, 10 μέθῃ νηφαλίῳ κατασχεθείς. I 83, 9 cf. III 146, 14 μεθύει τὴν νήφουσαν μέθην. III 305, 6 ὥσπερ ἐκ μέθης νήψαντες. I 131, 5 ἵνα (αἱ ψυχαὶ) κατάσχετοι γένωνται θείᾳ μέθῃ νηφαλεωτέρᾳ νήψεως αὐτῆς.

μεθημερινός. VI 100, 7 αὐγή. I 192, 21 γάμοι. IV 90, 19 ἐνύπνια. V 71, 18 (θυσίαι). V 111, 3 (πόνος). V 72, 3 (πόνοι). II 190, 26 (φέγγος). V 71, 14 (φῶς).

μεθοδεύειν. IV 249, 18 ὅπερ (sc. τὸ φιλοσοφεῖν) μεθοδεύουσιν οἱ λογοθῆραι. VI 118, 18 δίχα γὰρ τοῦ μεθοδεύοντος οὐχ εἶναι καθ' αὑτὴν ἰδεῖν ἐπιστήμην. II 100, 9 μεθοδεύοντες τὰ φῦλα τῇ σαρκί. — I 283, 12 τῷ δὲ σπουδαίῳ ... ἡ ὕλη πᾶσα τεχνικῶς καὶ σὺν λόγῳ μεθοδεύεται.

μέθοδος. III 147, 2 μέθοδοι coni. τέχναι, ἐπιστῆμαι. V 110, 15 μεθόδῳ καὶ τέχνῃ. I 116, 13 μεθόδοις καὶ τέχναις.

μεθολκή. II 297, 13. III 128, 12.

μεθόριος. II 128, 3 (ἄγνοια). V 170, 2 ἀδίκημα ... φθορᾶς καὶ μοιχείας ὑπογάμιον. III 177, 6 αἱ αἰσθήσεις ... νοητῶν τε καὶ αἰσθητῶν. I 47, 9 (ἄνθρωπος) θνητῆς καὶ ἀθανάτου φύσεως. III 237, 15 οἱ δ' ἄσκηται ... τῶν ἄκρων. II 307, 14 ὁ δὲ ἀριθμὸς οὗτος αἰσθητῆς καὶ νοητῆς φύσεως. III 189, 17 (ἀριθμὸς) πρώτης καὶ δεκάτης. II 148, 27 (ἀριθμοὶ πάντες). V 29, 14 (ὁ ἀρχιερεὺς) ἀμφοῖν (sc. τῆς κατ' ἄνθρωπον φύσεως καὶ τῆς θείας). III 295, 18 ὁ ἀστεῖος. II 299, 19 (βίος) ἀνθρωπίνων καὶ θείων ἀρετῶν. III 11, 19 ζωῆς ... γένος. III 164, 17 (διάνοια) κόσμου καὶ θεοῦ. III 132, 8. VI 69, 14 (διάστημα). V 141, 24 τὸ πέμπτον (εἶδος) ... μεθόριον ἀνθρωπείων τε καὶ θείων. IV 105, 5 (ἑστιάτωρ) μεθόριον ἀμφοῖν τιθεὶς αὐτόν. III 34, 13 (ζῶναι). III 39, 20 ὁ θεσμὸς οὗτος. V 187, 10 εἰς ἱερόπολιν, ἥτις ἐστὶν ἱεροῦ καὶ βεβήλου τόπου μ. VI 118, 9 (ἰσθμοί). II 135, 10 τοῦ θείου λόγου μεθόριον τάττοντος αὐτόν. III 47, 3 (ὁ πρεσβύτατος λόγος) μ. στάς. IV 163, 3 ἡ γὰρ ὁδηγὸς νεφέλη ... ταχθεῖσα μ. τῶν διωκόντων καὶ τῶν διωκομένων. VI 115, 13 (νῆσος). IV 260, 5. V 247, 10 (ὁδός). III 76, 22 αἱ δὲ ἄλλαι παιδεῖαι ... μεθόριοι ξένων καὶ ἀστῶν εἰσιν. IV 92, 11 ὁ πολιτικὸς ... οὔτε γὰρ ἰδιώτης ἐστὶν οὔτε βασιλεύς, ἀλλ' ἀμφοῖν μ. VI 116, 3 (πορθμός). III 155, 17 ὁ ἐν προκοπαῖς. V 139, 3 σκότος. V 269, 1 ὁ δὲ σπουδαῖος ... ἀθανάτου καὶ θνητῆς φύσεως. V 123, 18 (συμφωνίαι). IV 293, 9 (τάξις). III 296, 9 (ὁ τέλειος) τῆς ἀγενήτου καὶ φθαρτῆς φύσεως. VI 83, 20 (τόπος) ὕδατος καὶ πυρός. II 246, 5 τρίτον μεθόριον ἀμφοῖν (sc. ὕδατος καὶ γῆς). III 289, 5 μ. τις θεοῦ ⟨καὶ ἀνθρώπου⟩ φύσις. IV 293, 13 τῶν γονέων ἡ φύσις ἀθανάτου καὶ θνητῆς οὐσίας. VI 182, 21 χωρία. I 21, 19 ἡ (ψυχὴ) δ' ἀμφοῖν μ. τῷ τῶν γερσαίων καὶ ἀεροπόρων γένει. — III 28, 19 ἡμεῖς ἐν τῷ τέλους καὶ ἀρχῆς μεθορίῳ. V 349, 24. 350, 1 ἐν μεθορίῳ κακίας καὶ ἀρετῆς. I 154, 8 ὡς ἂν ἐν μεθορίῳ κείμενον ἡδονῆς καὶ αἰσθήσεως. IV 47, 16 ἐν μεθορίῳ στάς. II 296, 25 ἐν μεθορίῳ στήσαντες αὐτάς (sc. τὰς ἀρετάς). I 135, 8 γύσεις ἐν μεθορίῳ τεταγμένας. — I 285, 29 τὰ μεθόρια κακίας καὶ ἀρετῆς.

μεθορμίζεσθαι. IV 6, 17 μεθορμίζεται οὖν εἰς παιδείαν ἐξ ἀμαθίας. III 94, 7 ψυχῆς ... πρὸς τὴν ἁπλανῆ φύσιν μεθορμιζομένης. V 55, 22 τῶν ... μεθορμιζομένων δὲ πρὸς ζωὴν ἀνυπαίτιον. V 363, 1 τοῖς ... μεθορμιζομένοις ἐξ ἀκρασίας εἰς ἐγκράτειαν. V 339, 12 μεθορμίσασθαι δὲ πρὸς σωφροσύνην. V 13, 1 ὅτι πρὸς εὐσέβειαν ἠξίωσαν μεθορμίσασθαι. IV 19, 11 ἐπεὶ δὲ μετεχώρησε καὶ μεθωρμίσατο. V 341, 25 ὁ πρῶτος ἐκ τύφου μεθορμισάμενος πρὸς ἀλήθειαν.

μέθυ. II 164, 11. 13 μ. οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν (τὸν οἶνον).
μεθύειν, μεθύσκειν. II 166, 13 τὸ μ. ὠνομάσθαι, ὅτι μετὰ τὸ θύειν ἔθος ἦν τοῖς πρότερον οἰνοῦσθαι. II 164, 14 sqq. τό τε οἰνοῦσθαι καὶ τὸ μ. (τὰ συνωνυμοῦντα). II 169, 3 ὅτι τὸ μ. ἦν τὸ οἰνοῦσθαι. II 161, 20 τὸ μ. διττόν. II 199, 21 τὸ μ. οὐ μόνον ἐδήλου τὸ ληρεῖν. II 168, 14 sqq. καὶ μὴν τό γε νήφειν καὶ τὸ μ. ἐναντία. II 175, 8 μέγιστον ἔγκλημα ἦν τὸ μ. II 210, 6 ἐκ τοῦ μ. καὶ τὴν ... γαστριμαργίαν δηλοῦσθαι. II 166, 21 οὐκ ἀλλότριον σπουδαίου τὸ μ. II 198, 9 μ. καὶ παροινεῖν καὶ ἐξεστάναι. VI 4, 9 μ. τὴν νηφάλιον ἀναπείθει μέθην. II 198, 17 τοὺς νήφοντας μ. ὑπετόπασαν. III 275, 13 μεθύω δὲ ἄχρι νῦν ἐγώ. II 169, 11 οὐκ ἄρα μεθύει ὁ ἀστεῖος. I 83, 8 μεθύει τὴν νήφουσαν μέθην. V 317, 7 καθάπερ οἱ πολὺν ἄκρατον ἐμφορησάμενοι μεθύουσι καὶ ἐμπαροινοῦσι. IV 71, 11 ἵν' ἀποστὰς τῶν ὑπηρεσιῶν ... μεθύω καὶ ἐμπαροινῶ. I 160, 3 καὶ ὁ μεθύων μέντοι καὶ μεμηνώς. III 146, 14 μεθύων τὴν ... νήφουσαν μέθην. II 221, 25 ἃ μεθύων (ὁ νοῦς) ἀδυνάτως καταλαβεῖν εἶχε. II 39, 1 μεθυούσης καὶ παραφόρου ψυχῆς δόγμα. IV 165, 8 ἑστιαθέντες καὶ μεθύοντες. II 198, 19 οἱ δὲ τὴν ἀπὸ οἴνου μεθύοντες μέθην. VI 57, 13 κιβδηλεύοντες ἐπὶ συμποσίων ... μεθύοντες, ἐμπαροινοῦντες. II 199, 20 μεθυόντων (ὁ χορός). V 185, 18 διττὴν μεθύοντας μέθην. I 153, 21 ἢ τοὺς οἴνῳ ἢ ἔρωτι μεθύοντας. — I 96, 19 πίνοντες μεθυσκόμεθα. II 164, 19 περὶ τοῦ τὸν σοφὸν μεθυσθῆναι. II 161, 19 sqq. 163, 10 sq. 167, 5 168, 2. 17. 169, 5 εἰ μεθυσθήσεται ὁ σοφός. III 117, 10 νηφάλια μεθυσθήσῃ. II 170, 16 τὸν Νῶε μεθυσθέντα. VI 70, 13 μεθυσθέντες τὴν καλὴν ταύτην μέθην.
μέθυσμα. III 285, 5 τὸ ἀμπέλιον μ. II 199, 9 (coni. οἶνος). V 24, 19 cf. 60, 17 μήτ' οἶνον μήτε τι ἄλλο μ. πίνειν. III 288, 9 πλῆρες ὅλον τὸ σπονδεῖον ἀκράτου μεθύσματος ἐπιχέων. III 289, 20 τὸ ἀφροσύνης μ. III 289, 13 τὸ ἐξ αὐτῆς (sc. εὐφροσύνης). II 90, 1 ᾧ δίδωσιν ὁ θεὸς τὰς ἀκράτους μεθύσματος πόσεις.
μειδιᾶν. V 98, 16 εἰ καὶ τῷ προσώπῳ μ. καθυποκρίνεται. III 185, 14 κἂν προσποιῆται τῷ προσώπῳ μ. II 198, 8 (ἡ ψυχὴ) γέγηθεν εὐθὺς καὶ μειδιᾷ. V 204, 8 χαιρόντων μὲν ὀφθαλμοὶ γανοῦνται καὶ μειδιῶσι. III 183, 2 μειδιῶν δὲ τῇ διανοίᾳ. VI 221, 18 τὸ μετρίως μειδιάσαι.
μείλιγμα. III 179, 7. IV 44, 1.
μειοῦν. I 40, 5 (οἱ πλάνητες) πάλιν τε ποταμοὺς πλημμυροῦσι καὶ μειοῦσι. III 35, 4 (ὁ ἥλιος) μειῶν τὴν ἡμέραν.
μειοῦσθαι. IV 229, 1 πέφυκε μ. καὶ συναύξεσθαι καθάπερ σελήνην. V 170, 11 αὔξεσθαι ... καὶ μ. τἀδίκημα. V 43, 18 καθ' ὃν (sc. λόγον) αὔξεταί τε καὶ μειοῦται (ἡ σελήνη). VI 110, 6 εἰ δὴ μειοῦται ἡ θάλαττα. III 296, 19 μειοῦται δὲ ἐπὶ τῶν προκοπτόντων (τὰ περιθραύοντα τὴν ψυχήν). V 120, 6 ποταμοὶ καὶ πηγαὶ καὶ μειοῦνται πάλιν μειώσεσι. II 47, 9 κἂν καταλερματισθὲν (τὸ πνεῦμα) εἰς μοίρας τοσαύτας ἐμειοῦτο. V 101, 3 σελήνης αὐξομένης τε καὶ μειουμένης. I 261, 20 μεμείωται δὲ τῆς οἰκίας οὐδέν.
μειρακίζεσθαι. III 88, 18.
μειράκιον. I 37, 11 Ἱπποκράτης ἡλικίας ἑπτὰ εἶναί φησι, παιδίου, παιδός, μειρακίου, κτλ. VI 91, 14 coni. βρέφος, παῖς, ἀνήρ. I 197, 7 οὗ τὸ μ., ὁ πρωτογένειος, ὁ νεανίας, ὁ τέλειος ἀνήρ; VI 59, 17 ἐφεδρεύουσι δ' ἄλλοι, μειράκια ⟨ἢ⟩ πρωτογένεια.
μειρακιώδης. VI 47, 22 (ἀκρασία). III 282, 20 (βίος). IV 126, 1 (ἐπιθυμίαι). VI 186, 23 χαριεντίσματα. I 185, 24 (ψυχή). — VI 163, 16 μειρακιωδέστερον.
μείωσις. VI 91, 4. 16 sq. (ὁ ἄνθρωπος) ἀναβαίνει μὲν αὐξόμενος, κατέρχεται δ' ἐν τοῖς μειώσεσι. VI 60, 20 ὧν (sc. ἐπιθυμιῶν) ἡ μ. ὠφέλιμον. VI 115, 3. 116, 14 τῆς θαλάττης. V 201, 12 κολάσεως. I 35, 5. III 169, 9. V 43, 17. 120, 6. 202, 17. 264, 12 σελήνης. VI 119, 1 τὰς τέχνας ... τῇ μειώσει τῶν ἐχόντων ὑποσπανισθείσας. V 192, 10 τῆς τιμωρίας.
μελαγχολᾶν. II 169, 14 sqq. ὁ σοφὸς οὔτε μελαγχολήσει ποτὲ οὔτε κοιμηθήσεται.
μελαγχολία. I 104, 11 ἐν κόροις καὶ μελαγχολίαις καὶ παραφροσύναις. I 197, 22 ἐν ἐκστάσει καὶ μελαγχολίᾳ. I 187, 6 αἱ γὰρ μελαγχολίαι σου καὶ παράνοιαι καὶ φρενῶν ἐκστάσεις. III 272, 20 εὐθείας καὶ φρενοβλαβείας καὶ μελαγχολίας ἀνιάτου γέμοντα. II 232, 30 cf. III 56, 21 ὑπὸ μελαγχολίας ἢ μακροῦ γήρως.
μέλας. I 9, 5. III 96, 5. 236, 6. IV 221, 4. V 22, 7. 23, 21 (ἀήρ). I 103, 22 ἐν ἀφθαλμῷ τὸ βλέπον. I 125, 22 ὅτι μέλαν ἢ λευκὸν (τὸ ὁραθέν ἐστι). I 91, 24 ὅτι τουτὶ λευκὸν ἢ μέλαν ἐστίν. I 126, 16 cf. 98, 7 τὸ λευκὸν τῇ φύσει καὶ τὸ μέλαν ... δίδωσιν ἡ αἴσθησις τῷ νῷ. II 206, 5 τὸ μέλαν

παρὰ τὸ λευκὸν (νενόηται). III 48, 3 λευκὸν μέλαν, δεξιὰ εὐώνυμα, κτλ. III 236, 5 τό γε ἐμφαινόμενον αὐτῇ (sc. σελήνῃ) μέλαν.

μελετᾶν. I 108, 30 δρασμὸν τῶν παθῶν ἀρ-
× μόζει μ. I 155, 21 (ἡδονὴ) ἡγουμένη τὸν μὲν κατάλυσιν αὐτῆς μ. II 105, 21 τὸ ἄσμα παντὶ φιλοθέῳ μ. ἐμπρεπές. I 142, 10 ὁ τέλειος τελείαν ἀπάθειαν αἰεὶ μελετᾷ. I 151, 8 ὁ τὸν θεὸν ὁρῶν φυγὴν τὴν ἀπὸ τῶν παθῶν μελετᾷ. II 12, 20 καὶ ὁ τοῦ φαύλου λόγος ... τὰ σπουδαῖα μελετᾷ. II 117, 2 σωφροσύνη τὴν τούτων (sc. πάθους καὶ κακίας) καθαίρεσίν τε καὶ φθορὰν μελετᾷ. I 68, 19 ἀντίδοσιν ὁ νοῦς καὶ τὸ αἰσθητὸν ἀεὶ μελετῶσι. III 21, 14 λυχνούχοις δὲ οὗτοι μελετῶσιν ἐξάπτεσθαι. III 44, 15 ὅταν ἡ ψυχὴ τὸ μὲν ἄλογον πάθος ἀπομαθεῖν μελετᾷ. II 6, 3 ὁ φαῦλος ... βίου μελετῶν ἀνατροπήν. I 167, 11 ὁ γὰρ μελετῶν ἐν ἀρετῇ τελείᾳ κατοικεῖν. II 106, 20 ὁ τὴν περὶ σῶμα ... ὑπόθεσιν ἀεὶ μελετῶν Ἰωσήφ. I 145, 18 (τὸν) καταφρονητικὸν αὐτῶν τῶν ἀναγκαίων καὶ ἀσιτίαν αὐτῶν μελετῶντα. I 149, 10 διάβασίν γε μελετῶσαν ἀπὸ τῶν παθῶν ... δεῖ τὴν προκοπήν. I 199, 12 οἱ δὲ ... μελετῶντες ἀποδοῦναι. I 265, 27 (φιλάρετοι) μελετῶντες ἀποθνῄσκειν. II 44, 11 (ψυχαὶ) μελετῶσαι τὸν μετὰ σωμάτων ἀποθνῄσκειν βίον. I 268, 1 εἰ δέ τις ... τέχνας δὲ λόγων οὐκ ἐμελέτησεν. I 268, 13 ἀπόνοιαν γὰρ ἣν ἐξ ἀρχῆς ἐμελέτησαν. III 304, 1 οὗτοι μελέτην κατὰ τῆς φύσεως ... ἐμελέτησαν φάσκοντες. I 116, 27 μὴ ἐπιλογίσῃ πάλιν μηδὲ μελετήσῃς. II 48, 18 ὁ πρὸς ἀλήθειαν ἄνθρωπος ... ἀλλοτρίωσιν δὲ τὴν πρὸς αὐτὰς (sc. ἡδονάς) ἀεὶ μελετήσει. II 22, 6 λόγων γὰρ οὗτοι τέχνας μελετήσαντες. II 58, 4 μελετήσαντες γὰρ εὐχαριστικῶς ἔχειν. V 327, 2 μελετήσαντες ἀλλοτρίωσιν τὴν δι' ἔργων. I 121, 6 ἀμούσους πιθανότητας μεμελέτηκας. I 118, 9 sqq. μεμελετήκαμεν γὰρ ... μελέτην ἀναγκαίαν, ἣν καὶ Ἰακὼβ ἐμελέτησεν. III 302, 18 τὸ δὲ ἐναντίον μεμελετήκασιν οἱ φαῦλοι. I 264, 12 ἃ μὴ πρὸς ἀρετὴν συνεργεῖ μεμελετήκασι. — II 80, 10 ἐν ᾗ (sc. ἐκκλησίᾳ) λόγοι περὶ ἀρετῆς ἀεὶ μελετῶνται.

μελέτη. II 139, 28 μελέται, μνῆμαι, ἕξεις, κτλ. I 117, 14 μέρη τῆς ἀσκήσεως, ἀναγνώσεις, μελέται, θεραπεῖαι, κτλ. I 192, 21 ἀσκήσεις ἀκρασίας, ἀφροσύνης μελέται, κτλ. (πανηγύρεως ἔργα). I 237, 12. II 47, 6. 113, 20. 250, 10. IV 206, 7 (coni. ἄσκησις). III 77, 9 μελέταις χρῆται συνεχέσιν ἀνενδότως ἔχων πρὸς ἄσκησιν. II 174, 4 συνεχεῖς, coni. ἀσκήσεις ἐπίνομοι. II 274, 26 coni. πόνοι καὶ ἀσκήσεις. III 241, 5 (ἀσκητικαί). III 257, 12 ὁ ἀσκητὴς μελέτῃ συνεχεῖ μαθών, ὅτι .... III 241, 11 Ἰακὼβ ... τοῦ μελέτῃ συγκρατηθέντος. II 22, 9 (ὁ ἀσκητῶν θίασος) χρώμενος τῇ τοῦ καλοῦ μελέτῃ. II 127, 22 τὰς τῶν τελειωθέντων ψυχὰς κρατιστωθείσας παγιώτερον ἱδρυθῆναι μελέτῃ συνεχεῖ. I 273, 12 cf. III 194, 16 ὅσα ἐκ μελέτης καὶ πόνου περιποιήσατο. III 146, 11 σκέψεσι καὶ μελέταις καὶ πόνοις. I 238, 9 „ἐρικτὰ" τὴν τριβὴν καὶ μελέτην τῶν ἐπινοηθέντων. II 289, 6 ἡ καθ' ἑκάτερον τῶν εἰρημένων εἰδῶν συνέχεια καὶ μ. IV 194, 10 γυμνάσματα δ' εἰσὶ καὶ μελέται. II 237, 3 διὰ τὴν ἐν τοῖς ἔργοις συνεχῆ μελέτην γεγυμνάσθαι. VI 214, 5 φύσει καὶ μελέτῃ. IV 70, 9. V 214, 22. 266, 13 ἐκ φύσεως καὶ μελέτης. III 303, 29 μελέτην κατὰ τῆς φύσεως ... ἐμελέτησαν. V 233, 16 συνεχέσι μελέταις — αἱ δ' εἰσὶ κόλλα νοημάτων. — I 172, 11 τῶν ἀληθῶν. II 211, 21 (αἰσχίστη) κατὰ τοῦ βίου. I 195, 6 (ἐγκύκλιος) τῶν προπαιδευμάτων. II 98, 23 περὶ τοὺς ῥητορικοὺς λόγους. IV 133, 20 ποιμενικὴ γὰρ μ. καὶ προγυμνασία βασιλείας. III 230, 25 πόνου καὶ καρτερίας. I 248, 9 τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων. — III 203, 12 πρὸς τὴν ἄνευ ὑποβολῆς ἐκούσιον μελέτην. I 118, 9 μεμελετήκαμεν γὰρ ... μελέτην ἀναγκαίαν. III 184, 29 ἄνευ μελέτης ἀπαυτοματίζον ἀγαθόν. II 124, 6 διαίρεσις ἄνευ ... μελέτης. I 216, 15 κατὰ τὴν πρόχειρον ἔντευξιν ..., μελέτῃ δέ.

μέλι. I 284, 28. 285, 4. V 70, 9 sqq.

μελίπηκτον. IV 170, 4.

μέλιττα. V 70, 11 ζῷόν ἐστι οὐ καθαρόν.

μέλλειν. I 285, 17 ἀνάγκη γὰρ ἢ
× παρεῖναί τι κακὸν ἢ μ. γε τῷ τοιούτῳ. II 63, 12 ἐν αἰῶνι δὲ οὔτε παρελήλυθεν οὐδὲν οὔτε μέλλει, ἀλλὰ μόνον ὑφέστηκεν. II 62, 18 οὔτε γὰρ ἄδηλον οὔτε μέλλον οὐδὲν θεῷ. II 63, 10 ὥστε οὐδὲν παρὰ θεῷ μέλλον. I 46, 1. 178, 11. II 216, 19. IV 85, 18. 95, 18. 102, 16. 106, 6. 116, 14. 117, 20. 122, 11. 134, 1. 238, 4. V 246, 22. 259, 5. 276, 15. 313, 13. 314, 1. 316, 6. 359, 14. VI 58, 11. 134, 2. 165, 13. 175, 19. 203, 15. 214, 15 (τὸ μέλλον). I 221, 3 (ὁ χρόνος) ἐκ παρεληλυθότος καὶ ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος συνεστώς. I 99, 3 ὁ δὲ νοῦς καὶ ἐπὶ τῷ μὴ παρόντι κινεῖται, παρεληλυθότι μὲν κατὰ μνήμην, μέλλοντι

δὲ ἐπελπίζων. III 184, 11 μέλλοντος δὲ ἐλπίζομεν. II 298, 20 cf. V 81, 4 (τὰ μέλλοντα coni. τὰ παρεληλυθότα, τὰ παρόντα). IV 111, 16 θεοῦ ... τὰ μέλλοντα οὐχ ἧττον τῶν παρόντων ὁρῶντος. II 130, 15 (μέλλοντα opp. μακρὰν ἀφεστηκότα). I 19, 6. 98, 28 sq. 178, 14. 271, 20. II 62, 18. 63, 2. 276, 25. 305, 17. III 60, 1. 144, 11. 183, 17. 204, 7. 259, 6. IV 135, 11. 136, 16. 167, 21. 168, 3. 244, 21. 268, 1 sq. V 6, 10. 14. 53, 21. 286, 14. 352, 13. VI 155, 10. 13. 175, 16. 178, 12. 194, 15 (τὰ μέλλοντα, μέλλοντα absol.). V 374, 2 cf. III 184, 19 τὸ μέλλον καὶ πλῆρες ἀγαθόν. IV 82, 8 τὰ μέλλοντα τῇ χώρᾳ συμβαίνειν ἀγαθὰ καὶ κακά. I 132, 13 ἐπὶ μέλλουσι καὶ προσδοκωμένοις (ἀγαθοῖς). I 285, 18 τοῦ ... μέλλοντος (κακοῦ) ἡ προσδοκία. VI 146, 13 ἔξω τοῦ μέλλοντος ἀπελέγχεσθαι μέρους. I 275, 19 οἵ τε ὄντες καὶ οἱ μέλλοντες ... μουσικοί τε καὶ γραμματικοί. I 203, 13 τοῦ μέλλοντος πολέμου. II 62, 12 μελλόντων πραγμάτων (συντυχίαι).

μέλλησις. I 161, 8. 223, 7. 227, 16. III 180, 27.

μελλητής. III 240, 10. 269, 22 (ὄκνος). I 215, 16 (φιλήδονος). II 238, 10 ὑπερασπίσαι μ., δεινὸς φεναξίσαι. III 58, 11 (μ.) πρὸς τὰ παιδείας ἔργα.

μέλος. I 22, 18. II 68, 12. III 285, 24. VI 152, 1 τοῦ σώματος (coni. μέρη). V 201, 3 κατὰ μέρη καὶ μέλη καὶ τὰς αἰσθήσεις. V 275, 2 (σῶμα) τοῖς μέρεσι καὶ μέλεσι πᾶσιν εὐ ἡρμοσμένον. I 36, 7 (ὀργανικά). I 64, 3 μέλη δὲ σώματος ὁμοίως ἰσάριθμα (sc. ἑπτά). V 365, 7 (ὁ) τῶν μελῶν (ἀριθμός). V 36, 1 τοῦ τε κυριωτάτου τῶν μελῶν, κεφαλῆς. V 307, 2 ὧν (sc. σαρκῶν) εἰ τὰ μέλη τις ἀναμίξαι θελήσειεν. V 180, 19 ἁπάντων μελῶν τὰς οἰκείους τάξεις ... ἀπειληφότων. V 25, 1 ἄκρατος ... δυσκινητότερα τὰ μέλη ποιεῖ. V 339, 18 αἱ σωματικαὶ νόσοι μ. ἕκαστον καὶ μέρος ἰδίᾳ κατεργαζόμεναι. VI 117, 3 κοινωνίαν τῶν μερῶν καὶ μελῶν πᾶσαν (ἀποκοπείς), αὐτίκα τελευτήσει. VI 204, 20 τρόμος τε καὶ σεισμὸς πάντα αὐτοῦ τὰ μέρη καὶ τὰ μέλη συνεκύκα. VI 200, 19 ῥεόμενοι κατὰ τῶν μελῶν ἁπάντων ἱδρῶτι. — V 50, 7. 22 τοῦ ζῴου. IV 225, 16 τὰ μέλη καὶ τὰ μέρη τῶν ἱερουργουμένων. V 48, 12 εἰς ὁλόκληρα μέλη. III 31, 13 ἡμῶν τὴν ψυχὴν καὶ τὰ μέλη μέσα διεῖλεν ὁ τεχνίτης. — IV 150, 13 κατὰ μ. καὶ μέρος. VI 25, 16 cf. 179, 25 κατὰ μέρη καὶ μέλη. II 122, 13 cf. 222, 24. III 87, 7 μουσικοὶ δὲ τὴν ἰδίαν ἐπιστήμην εἰς ῥυθμόν, εἰς μέτρον, εἰς μ. (τέμνουσι), καὶ τὸ μ. εἴς τε τὸ χρωματικὸν καὶ ἐναρμόνιον καὶ διατονικὸν εἶδος. I 286, 22 τὰ φωνῆς μέτρα καὶ ῥυθμοὺς καὶ μέλη ἀκοὰς διὰ μουσικῆς ψυχαγωγοῦντα. I 195, 14 ῥυθμῷ καὶ μέτρῳ καὶ μέλει. V 7, 8 cf. 83, 1 μέλεσι καὶ ῥυθμοῖς καὶ μέτροις. III 249, 20 συνημμένα τε αὖ καὶ διεζευγμένα (coni. ῥυθμοί, μέτρα). VI 69, 5 ὕμνους ... πολλοῖς μέτροις καὶ μέλεσι. VI 54, 1 διὰ παντοίων μέτρων καὶ μελῶν. VI 68, 3 μέτρα γὰρ καὶ μέλη καταλελοίπασι πολλὰ ἐπῶν τριμέτρων κτλ. VI 70, 8 μέλεσιν ἀντήχοις καὶ ἀντιφώνοις. II 288, 27 ἐκ διαφερόντων φθόγγων ἀνακεκραμένων ἓν μ. ἐναρμόνιον. II 167, 10 φθόγγοις ἀντιφώνοις εἰς ἑνὸς μέλους κρᾶσιν συνηχοῦσαν. III 172, 11 (ἔντεχνος κρᾶσις). IV 261, 7 διά τε κράσεως ἠθῶν καὶ μέλους. II 23, 16 τὴν (ἀκοὴν) μὲν τῷ μέλει κηλῶν, τὸν (νοῦν) δὲ τοῖς νοήμασιν ἐπιστρέφων. II 23, 22 ὄργανα κατὰ τὰς τοῦ μέλους ἀπείρους ὅσας κράσεις μεθαρμόττεται. II 204, 10 ὑφ' ἑνὸς μέλους τῶν ἀγωνιζομένων ἐπὶ τῆς σκηνῆς τραγῳδῶν ἢ κιθαρῳδῶν. IV 261, 10 ἥδιστον καὶ παναρμόνιον. II 188, 21 ἥδιστον (opp. θρῆνος). II 159, 14 χωρὶς μέλους, coni. ἐκμελῶς. V 83, 10 opp. τὸ δ' ἐκμελές. III 75, 10 opp. τὸ ἁπῳδὸν καὶ ἐκμελές. I 162, 18 (ὁ σεσοβημένος) περὶ μ. II 193, 7 εὐάρμοστον (ψυχῆς). IV 256, 9 οἱ γὰρ ἀστέρες εἰς γενόμενοι χορὸς ᾄσονταί τι μ. ἐπάξιον. III 4, 17 τὸ ... νοητῆς ἁρμονίας εὐάρμοστον καὶ σύμφωνον μ.

μελῳδεῖν. II 23, 8 ὅσα γοῦν αὐλοὶ καὶ λύραι ... μελῳδοῦσι. I 64, 14 ὃ δὴ τῶν μελῳδουμένων γενῶν ἐστι τὸ σεμνότατον. — III 212, 14 ὁ δὲ οὐρανὸς ἀεὶ μελῳδεῖ. II 240, 15 ἵνα τὸ τοῦ παντὸς ὄργανον, ὁ κόσμος πᾶς, ταῖς ἁρμονίαις μουσικῶς μελῳδῆται.

μελῳδία. III 263, 21. 23 ἀναγκαῖον καὶ τὰς μελῳδίας καὶ συμφωνίας διακεκρίσθαι. II 22, 22 τὰ γένη τῶν μελῳδιῶν. II 23, 6 κατὰ τὰς τῶν συνημμένων καὶ διεζευγμένων μελῳδιῶν παμπληθεῖς ποικιλίας. III 301, 27 κατὰ πάσας αὐτῆς (sc. μουσικῆς) τὰς ἁρμονίας καὶ μελῳδίας. II 122, 15 διὰ τεσσάρων καὶ διὰ πέντε καὶ διὰ πασῶν, συνημμένων τε καὶ διεζευγμένων μελῳδίας. I 293, 23 μελῳδίαις παντοδαπῶν ἤχων δι' ἀκοῆς τερφθῆναι.

μέμφεσθαι. V 237, 22 μέμφεταί τινας τῶν καθ' αὐτὸν γεγονότων. VI 216, 2 τὸν Ἀγρίππαν τῇ μὲν ἐπῄνει, τῇ δὲ ἐμέμφετο. II 285, 27 οὓς μεμψαίμην

ἂν ἔγωγε τῆς εὐχερείας. V 200, 17 cf. 236, 12 μέμψαιτ' ἄν τις δεόντως. VI 199, 11 μέμψαιτ' ἂν οὐδὲ θεὸς ἡμᾶς. I 178, 24 ὅτε εὐώδει σοι τὰ πράγματα, οὐχὶ μεμψάμενος. II 96, 6 ὑπὲρ τοῦ ... πρὸς μηδενὸς τῶν ἰδόντων μεμφθῆναι. V 194, 6 αὐτοὺς δ' ἐπὶ μηδενὶ μεμφθέντας τὸ παράπαν οἰόμενοι. — V 58, 4 ἐπαγόμενος παράκλητον οὐ μεμπτόν. III 175, 4 μέρος οὐ μεμπτὸν αὐτῆς (sc. τῆς ἀγέλης).

μεμψιμοιρεῖν. IV 163, 22.

μέμψις. III 165, 9 ἵνα μὴ τυγχάνῃς μέμψεως. IV 127, 11 οἷς μ. οὐδεμία πρόσεστι δικαία. V 303, 15 οἷς μ. οὐ παρέπεται. V 343, 11 μ. οὔτε τῷ ἰατρῷ τῆς πηρώσεως ... ἕπεται. IV 105, 5 τὴν ἐν ἑκατέρῳ μέμψιν ἐκφεύγων. V 152, 12 ἔχει ... ἡ κατὰ φύσιν ἡδονὴ πολλὴν ... μέμψιν. VI 216, 24 πρὸ μετριωτέρας μέμψεως. V 152, 16 ἡ δὲ μ. σώματός ἐστι μᾶλλον ἢ ψυχῆς κατὰ τοὺς πολλούς. II 286, 22 τὰς ἀπὸ τῶν πολλῶν μέμψεις καὶ κατηγορίας ἀποδιδράσκειν.

μένειν. I 139, 8 (ὁ λόγος) ἐν ταὐτῷ μ. × οὐ δύναται. II 47, 14 πνεῦμα θεῖον μ. μὲν δυνατὸν ἐν ψυχῇ (cf. 45, 23 μ. opp. καταμένειν). I 278, 6 πῶς γὰρ ἂν θνητὴ φύσις μ. ἅμα καὶ ἀποδημεῖν ἠδύνατο. I 275, 18 αἱ δὲ τούτων ἰδέαι μένουσι καὶ τρόπον τινὰ βιοῦσιν. III 294, 7 ἑστὼς ἐν ὁμοίῳ καὶ μένων (θεός). I 33, 15. 179, 8. 2 2, 12. II 47, 1. 62, 11 (μ. ἐν ὁμοίῳ). I 169, 8 (ὁ ἄφρων νοῦς) καὶ μένων δὲ καὶ κινούμενος ὁ αὐτός ἐστιν. III 112, 18 ἀπὸ μένοντος ... καὶ μηδαμῇ τρεπομένου θείου λόγου. II 211, 22 τὰ μένοντα τῆς φύσεως λαμπάδια ἄσβεστα. IV 91, 14 τῶν κατ' αὐτὸν (sc. τὸν οὐρανόν) ὁμοίων μενόντων. I 135, 15 τὸ μένον.

μερίζεσθαι. II 20, 7.

μερίς. II 88, 14. 228, 13 τῶν ἀγαθῶν. II 145, 16 μερίδα καὶ κλῆρον εἴρηκε θεοῦ τὸν ὁρατικὸν αὐτοῦ ... τρόπον. VI 68, 15 τῶν ἱερέων. I 250, 10 τῶν πρεσβείων. — IV 293, 16 τῇ ἑτέρᾳ μερίδι προσκληρώσαντες ἑαυτούς. VI 220, 7 οἱ τῆς ἐναντίας μερίδος πρέσβεις. IV 294, 7 ἑκατέρας μερίδος ὄντες ἐχθροί. II 250, 16 προσκληρώσαντες τὰς (ψυχῆς δυνάμεις) μὲν λογικῇ, τὰς δὲ ἀλόγῳ μερίδι. VI 30, 17 τοῦ θνητοῦ μίγματος ὑπὸ τῆς ἀφθάρτου μερίδος κατακρατηθέντος. II 19, 6 τὸ γὰρ ἄνευ τούτων τῆς ἀκουσίου μερίδος ὄν. II 84, 20 τρέπεται δὲ πρὸς μερίδα τὴν χείρω. I 142, 7 ἵνα (ἡ ψυχὴ) ... γένηται μ. τοῦτο ἁρμόζουσα τῷ φιλαρέτῳ. I 290, 8 φαῦλοι ... ἀργαλεωτάτην μερίδα καρπούσθωσαν. V 350, 9 μακαρίας δὲ καὶ εὐδαίμονος ὅταν τύχῃ μερίδος.

μερισμός. II 19, 22.

μεριστής. II 75, 10.

μεριστός. IV 292, 19. 21 (φύσις).

μέρος. σώματος, ψυχῆς, κόσμου, φιλοσο- × φίας etc. v. σῶμα, ψυχή etc. — μ. καὶ μέλος v. μέλος. — I 276, 7 τὸ ὁμώνυμον τοῦ Ἄβελ ἀνῄρηκε, τὸ εἶδος, τὸ μ. τὸν ἀπεικονισθέντα τύπον. I 276, 7 (διαφοραὶ) οὔθ' ὅλων πρὸς μέρη οὔτε γενῶν πρὸς εἴδη. V 56, 6 τὸ ὅλον τοῦ μέρους ἀεὶ κρεῖττον εἶναι δεῖ. VI 80, 10 τοῦ ὅλου τὸ μ. καὶ μεῖζον ἔσται καὶ κραταιότερον. V 203, 12 προνοούμενος καὶ τοῦ ὅλου καὶ τῶν μερῶν. III 277, 17 sq. τεχνίτης οὐδεὶς ἕνεκα μέρους ποτὲ ὅλον, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ ὅλου μ. δημιουργεῖ. I 60, 4 ὅλον γὰρ οὐκ ἂν ἦν, εἰ μὴ ἐξ ὅλων ἐπάγη ... τῶν μερῶν. II 303, 17 τῇ ... ἐν τοῖς μέρεσι κοινωνίᾳ καὶ συμπαθείᾳ τοῦ παντός. I 196, 25 τὸ ὅλον, οὗ μέρη ταῦτα. IV 197, 10 οὐδὲ προσθήκην τὸ ὅλον μέρους εἶναι. I 7, 17 εἰ δὲ τὸ μ. εἰκὼν εἰκόνος καὶ τὸ ὅλον εἶδος. II 1, 9. 16 ὁ δὲ θεὸς ὅλον, οὐ μ. IV 197, 11 ἕνεκα τῶν ὅλων τὰ μέρη κληρονομίας ἀξιοῦται. III 102, 11 ἡ (φιλοσοφία) τὰ ὅλα καθορῶσα θεᾶται καὶ τὰ μέρη. II 69, 9 τῷ μὲν ἐκ πλειόνων συνόδου δυνάμεων γενομένῳ πλειόνων ἔδει μερῶν. II 122, 2 μηδὲ ἔχειν διαιρετὰ τὰ μέρη, ἅπερ ἄτομα καὶ ἀμερῆ. III 53, 9 εἰς ἀπειράκις ἄπειρα διαιρεῖ μέρη. III 87, 3 (γεωμετρία) εἶχε γὰρ συμμετρίαν καὶ ἀναλογίαν ἐν τοῖς μέρεσι πᾶσι. I 4, 6 cf. cf. 62, 5. IV 274, 23 (ὁ ἑξ) ἰσούμενος τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσι. I 273, 9 τέλειος γὰρ ὁ πεντηκοστὸς λόγος, ὁ δὲ τῶν πέντε καὶ εἴκοσιν ἥμισυ μ. I 260, 4. 9 μέρη μὲν ἢ στοιχεῖα ἀγαθῶν. II 43, 11 τῶν πρώτων καὶ στοιχειωδῶν μερῶν (ἕκαστον). II 69, 13. III 71, 15 (ὀργανικά). V 362, 3 πᾶσι τοῖς μέρεσι καὶ διαστήμασιν. V 361, 6 μηδενὸς ἐλλειφθέντος ἢ μέρους ἢ ὀνόματος. III 33, 3 τῶν τμημάτων τὸ ἕτερον ἐνδεῖν ἢ περιττεύειν, καὶ εἰ μὴ μείζονι, ἀλλά τοι βραχεῖ μέρει. I 273, 11 ἀρχὴ δὲ ... τοῦ παντὸς ἥμισυ μ. V 141, 1. 155, 15. 335, 5 μέρει ἡμίσει. III 42, 10 (κρᾶσις) μερῶν τε καὶ ἠθῶν. II 98, 18 ὡς μηδὲν μ. ἀλλὰ μηδ' ἴχνος ἢ σκιὰν ὑπολειφθῆναι. III 26, 9 πᾶσι τοῖς μέρεσι ζῆσαι θεῷ. V 131, 16 τὸ ἐπιβάλλον μ. I 144, 7 οὐχὶ μ. τι, ἀλλ' οὕτω ... V 305, 12 τό γ' ἐφ' ἡμῖν ἦκον μ. V 147, 4. 161, 4 cf. 192, 6 τό γ' ἐπ' αὐτὸν

ἦκον μ. I 268, 14 ἐκείνοις ... μ. ἐπέχειν ἀναγκαῖον. IV 253, 9 ἐν αὐτοκήματος μέρει καταριθμηθῆναι. — I 81, 22. II 83, 9. III 178, 1. IV 200, 8. VI 101, 3 ἐκ μέρους. I 12, 21. 25, 20. 58, 21. 61, 4. 171, 11. 17. 182, 25. 187, 20. 191, 15. 200, 7. 259, 7. 275, 24. II 2, 12. 96, 19. 106, 7. 133, 10. 135, 15. 171, 11. 187, 13. 193, 14. 233, 20. 238, 6. 248, 7. III 6, 9. 179, 3. 261, 12. 280, 3. IV 2, 11. 212, 7. 272, 20. V 55, 18. 60, 4. 288, 3. 295, 8. 334, 8. 337, 21. 355, 3. VI 96, 2. 98, 13. 117, 19. 118, 12. 121, 13. 151, 11. 185, 5 ἐν μέρει. IV 307, 1 ἐν τῷ μέρει. I 34, 2 ἐν οὐδενὶ μέρει. V 111, 6 sq. VI 219, 14 ἐν μέρει μὲν ..., ἐν μέρει δέ. I 46, 20. 66, 19. 22. 67, 21. 68, 4. 81, 21. 119, 31. III 72, 6. 133, 22. 134, 2. 254, 22. IV 2, 2. 280, 14. 287, 14. V 239, 6. VI 84, 9. 15 ἐπὶ μέρους. I 22, 11 23, 8. 44, 25. 57, 1. 66, 21. 24. 67, 1 sqq. 75, 7. 23. 77, 12. 78, 4. 164, 20. 28. 187, 4. 196, 10. 200, 18. 255, 2. 282, 26. II 47, 3. 92, 9. 101, 13. 133, 6. 193, 13. 196, 23. 254, 17. 275, 24. 288, 3. III 32, 3. 55, 21. 86, 2. 96, 18. 102, 15. 140, 7. 148, 5. 152, 11. 160, 21. 195, 25. IV 150, 6. 251, 12. 252, 15. V 3, 15. 27, 17. 85, 8. 99, 21. 102, 6. 23. 145, 27. 152, 1. 239, 1. 336, 12. 342, 18. 351, 7. 364, 19. VI 26, 10. 39, 18. 101, 11. 141, 10. 154, 4 κατὰ μ. I 192, 4. II 303, 21 κατὰ μέρη. I 237, 5 καὶ καθ' ὅλα καὶ κατὰ μέρη.

μεσημβρία. V 18, 2 ἐξ ἀνατολῆς καὶ δύσεως καὶ ἄρκτου καὶ μεσημβρίας. III 242, 17 τὰ κατὰ μεσημβρίαν, τὰ πρὸς ἄρκτια. VI 172, 8 ἢ κατὰ μεσημβρίαν ... ἢ πρὸς ἄρκτον. III 248, 19 ἄσκιος ἐν αἰθρίᾳ κατὰ μεσημβρίαν αὐγή. IV 27, 17 καθάπερ ἐν μεσημβρίᾳ θεῷ περιλαμφθῇ. III 57, 6 ἐν μεσημβρίᾳ καθάπερ ἐν βαθεῖ σκότῳ. II 48, 21 λύχνον τις μεσημβρίας ἀψάμενος.

μεσημβρινός. VI 174, 17 (περιαυγεία). III 60, 12 φέγγος. — VI 182, 20 ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν καὶ ἑῴων.

μεσιτεύειν. II 299, 19 μ. τὸν ἑαυτῶν βίον ἀξιοῦντες. V 216, 9 ὁράτῳ δὲ πράγματι πάντως ἀόρατος μεσιτεύει θεός. II 135, 13 τοῦ θείου λόγου ... μεσιτεύοντος τε καὶ διαιτῶντος.

μεσίτης. III 235, 16 μεσίταις καὶ διαιτηταῖς λόγοις χρῆσθαι. IV 238, 21 (Μωυσῆς). III 235, 19 ἐδεήθημέν ποτέ τινος τῶν μεσιτῶν λέγοντες.

μέσος. II 90, 23 μέση δὲ θράσους μὲν καὶ δειλίας ἀνδρεία. I 213, 3 μέσην αὐτὴν (sc. τὴν ἀρετήν) ἐδορυφόρουν. I 38, 20. 39, 1 sqq. II 20, 27. IV 273, 11 (ἀριθμός). II 151, 24 (ἀριθμοί). II 22, 16. V 232, 1 (ἀτραπός). I 274, 11 (βίος). I 103, 1 τρίτη γύμνωσίς ἐστιν ἡ μέση. I 10, 13 (διαστήματα). II 90, 26 (ἑκτροπαί). I 172, 9 (ἕξεις). III 75, 1. 98, 6. 14 (ἐπιστῆμαι). III 196, 23 (εὐλογίαι). I 22, 26 τὰ δ' ἄλλα (ζῷα) μέσα τῶν ἄκρων. III 34, 17 (ἡμέρα, νύξ). I 219, 15. II 152, 19 τὰ μέσα τῶν καθηκόντων. III 189, 19 (καταπέτασμα). I 176, 21. 177, 14. III 47, 8. 219, 23 (λόγος). I 75, 24 (τὸ ξύλον τῆς ζωῆς) μέσον ἵδρυται τοῦ παραδείσου. I 86, 8. 119, 20. 167, 25. II 142, 26. III 52, 12 (νοῦς). II 22, 1. 90, 13. 22. 294, 11. 296, 21. V 246, 9 cf. 247, 8 (ὁδός). I 10, 16 ὅροι. I 76, 5. II 275, 22 ἐν μέσῳ τῷ παραδείσῳ. I 170, 12. 171, 14. II 28, 20. 181, 22. III 74, 20. 75, 2. 76, 4. 18. 102, 13. 151, 3. 196, 14. 200, 29 (παιδεία). I 21, 1 πέλαγος. III 50, 9 sqq. ὁ μ. τῶν ἑπτὰ (πλανήτων). I 70, 15 (πνεῦμα). II 299, 26 μ. τῆς Φαραὼ καὶ τῆς πατρικῆς οἰκίας ὁ πολιτικὸς οὗτος τάττεται. I 217, 9 (ὁ πόνος) μ. γὰρ διανοίας ἱδρυθείς. III 120, 19 εἰς μέσον τὸν γειμάρρον ποταμὸν τοῦ βίου. III 50, 16. 295, 26 (τάξις). I 217, 20. 249, 5. 15. III 101, 2. 14. 102, 2 (τέχναι). IV 224, 12 τοῦ κόσμου (τόπος). I 140, 8 (λέγει) τὴν ὑπάτην ὅτι μέση. I 54, 3 (φρόνησις). III 17, 8 ἐκ μέσης τῆς φύσεως. I 196, 22 αἱ ἄκραι (φύσεις) τῶν μέσων καὶ ἑαυτῶν ἐρῶσι. III 252, 13 (χαρακτήρ). I 191, 2 (χάρις). II 176, 22 (γορεία τε καὶ παιδεία). I 76, 1. III 50, 10 (χώρα). I 135, 7 (χῶρος). III 162, 4 (ψυχή). — III 31, 4 ἕκαστον οὖν τῶν τριῶν διεῖλε μέσον. III 31, 13 τὰ μέλη μέσα διεῖλεν ὁ τεχνίτης. III 34, 3 μέσα διελὼν ἴσα διεῖλε. III 33, 7 ὁ θεὸς ... μέσα μόνος δύνασθαι διαιρεῖν τά τε σώματα καὶ πράγματα. — IV 56, 14 τὸ δὲ μέσον πρὸ τῶν ἄκρων ἑλόμενον. I 154, 7 περὶ τὸ μέσον καὶ ὡς ἂν ἐν μεθορίῳ κείμενον. V 247, 10 cf. 257, 17 τὸ μέσον ἐν τριάδι. II 133, 14 sq. ὕδωρ ἐπὶ τὸ μέσον (τοῦ κόσμου) ἐρρίζου. I 176, 10 νένευκε δὲ ἐπὶ γῆν τὸ μέσον τοῦ παντός. III 138, 2 περὶ τοῦ μέσου τῶν ἄκρων. I 154, 9 τὸ δὲ μέσον ἀμφοῖν (sc. ἡδονῆς καὶ αἰσθήσεως). I 273, 13 ἡ ... ἄσκησις μέσον, οὐ τέλειον, γίνεται. I 127, 19 cf. 68, 14 μέσον τι αὕτη (sc. ἡ αἴσθησις). III 166, 10 μὴ εἶναι θεοῦ καὶ ψυχῆς μέσον, ὅτι μὴ τὴν παρθένον γάριτα. I 210, 14. 214, 6 ἐν μέσῳ. III 116, 20 εἰς μέσον προθεὶς τὰ ἴδια. I 121, 3. II 291, 23. III 152, 5 εἰς μέσον

(προφέρειν). III 32, 23 τὰ ... κατὰ μέσον διαιρεθέν. — II 135, 4 sq. (ὁ λόγος) ἀπὸ τῶν ἄκρων ἐπὶ τὰ μέσα ταθείς. II 64, 5 ἀπὸ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ πέρατα. III 78, 26 τὰ μέσα τῶν ἀμεινόνων ἀεὶ θεμέλιοι. I 171, 18 ἐν οἷς πρὸ τῶν ἄκρων τὰ μέσα αἱρετά. III 196, 10 εἰ πρὸ τῶν ἄκρων τὰ μέσα ἕλοιτο. II 119, 15 ἡ τῶν μέσων κτῆσις. VI 18, 1 μέσα καὶ ἀδιάφορα. — I 226, 1 (ὁ θεὸς) εἷς ὢν ὁ μ. V 29, 14 ἵνα διὰ μέσου τινὸς ἄνθρωποι μὲν ἱλάσκωνται θεόν. III 156, 9 σπεύδει δὲ ὁ μ. ἀεὶ πρὸς ἀκρότητα. I 85, 20 ἡ δὲ παραίνεσις πρὸς τὸν μέσον, τὸν μήτε φαῦλον μήτε σπουδαῖον. I 265, 6 τὸν ἀδεικτον οὐκ εἶδε πᾶσι τοῖς μέσοις ἀόρατον ὄντα. — I 26[1], 11 οὐ μέσως ἀλλ' ἄκρως. III 137, 6 οὐ μέσως ἀλλὰ τελείως. III 196, 21 μέσως coni. μετρίως.

μεσαίτατος. II 139, 26 (ἡγεμονικόν). II 142, 18 (μοῖρα). II 275, 25. VI 83, 15 (τόπος). — I 250, 8 ἐκ τοῦ μεσαιτάτου καὶ ἡγεμονικωτάτου τῆς ψυχῆς. IV 171, 11 γῆς (ἵδρυσις) ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τοῦ παντός.

μεσότης. II 74, 19. 296, 24. III 30, 1.

μεταβαίνειν. II 295, 14 πρὸς τὴν ἄχρονον μεταβαίνων φύσιν. II 306, 12 μεταβαίνων ὁ νοῦς ἐπὶ τὸν εὐσεβείας ... ἁφίξεται πατέρα. I 293, 2 ἀνάγκη τῷ μίαν (ἀρχὴν) διαφυγόντι εἰς ἑτέραν μεταβῆναι. II 109, 22 μεταβὰς τοίνυν ἀπὸ τῶν χρεμετιζόντων καὶ τῶν ἐποχουμένων αὐτοῖς. I 32, 13 μεταβατέον δὲ καὶ ἐπὶ θάτερον ἑβδομάδος εἶδος.

μεταβάλλειν. I 167, 28 cf. VI 86, 12 (ὁ νοῦς) πρός τε τὸ εὖ καὶ πρὸς τὸ χεῖρον εἰωθὲ μ. I 192, 7 τὰ μὲν τρεπόμενα καμάτῳ πέφυκε μ. II 107, 4 ὑπολαμβάνει καὶ τοὺς φιλαρέτους πεῖσαι δυνήσεσθαι μ. ὡς αὐτόν. III 294, 13 τὸ μὴ μ. διὰ τῆς στάσεως καὶ ἱδρύσεως αἰνιττόμενος. IV 129, 13 πάντα γὰρ μ. τὰ ἐν κόσμῳ πρὸς τἀναντία. II 203, 22 μ. ἀεὶ τὰς τρίχας πρός τε τὰ χωρία καὶ τὰ δένδρα. VI 100, 24 τὸ στοιχείων βαρύτατον ... μ. δὲ ἢ εἰς φλόγα ἢ εἰς αὐγὴν ἀναγκαῖον. V 264, 6 τρέπεσθαι καὶ μ. ὁ ἀὴρ πέφυκεν. V 286, 17 ἤρξατο μ. ἐκ θνητῆς ζωῆς εἰς ἀθάνατον βίον. V 99, 3 βιαζόμενος τὸν ἄρρενα τῆς φύσεως χαρακτῆρα παρακόπτειν καὶ μ. εἰς γυναικόμορφον ἰδέαν. V 160, 20 εἰς θήλειαν (φύσιν) μ. οὐκ ἐρυθριῶσι. IV 210, 8 ἑκάστους μ. ἐπὶ τὴν τούτων μόνων τιμήν. I 43, 18 (τὰ φωνήεντα) τῶν δ' ἀφώνων τρέπει καὶ μεταβάλλει τὰς φύσεις. IV 143, 15 μεταβάλλει τὸ αἷμα εἰς ὕδωρ πότιμον. VI 111, 1 (τὸ ὕδωρ) μεταβάλλει γοῦν καὶ δυσωδέστατον γίνεται. I 40, 3 (οἱ πλάνητες τὸν ἀέρα) μεταβάλλουσι. IV 159, 4 οἱ λίαν αὐτῶν ἀκράτορες μεταβάλλουσι πρὸς ἐγκράτειαν. V 333, 2 μετέβαλλε πάντα πρὸς τὸ βέλτιον. III 255, 19 cf. 165, 2 (ὁ θεὸς) οὐ μεταβάλλων. III 209, 6 ὁ ἀὴρ ... τρεπόμενός τε καὶ μεταβάλλων. V 104, 12 ὁ βίος ... μεταβάλλων πρὸς τὰ ἐναντία. VI 107, 13 κατ' ἀλλοίωσιν δὲ μεταβάλλων οἶνος εἰς ὄξος. III 254, 13 (θεὸν) οὐ μεταβάλλοντα τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. I 183, 2 εἰς γυναικὸς μεταβαλλούσῃ σχῆμα παρθενίᾳ. I 179, 1 μένομεν γὰρ αἱ αὐταὶ μηδὲ τῆς ἑαυτῶν φύσεως μεταβάλλουσαι τὸ παράπαν στιγμήν. V 74, 6 μεταβαλλέτω πρὸς τὸ εὔκολον. V 90, 4 πρὸς τὸ σεμνότερον ... τὴν δίαιταν παρακαλῶν μεταβαλεῖν. V 356, 3 μεταβαλεῖν ἐκ τοῦ μονωτικοῦ ... πρὸς τὸ σύννομον. V 321, 14 ἁμαρτόντα μεταβαλεῖν πρὸς ἀνυπαίτιον ζωὴν φρονίμου. VI 177, 6 θᾶττον γὰρ ἂν εἰς ἄνθρωπον θεὸν ἢ εἰς θεὸν ἄνθρωπον μεταβαλεῖν. VI 199, 22 οὐκ ἂν εἰς πέτρους μεταβαλεῖν. I 3, 3 (τὸ δὲ παθητὸν αἴτιον) μετέβαλεν εἰς τὸ τελειότατον ἔργον. I 54, 19 τοῦτ' ἐξαπίναιως ἀμφοτέρους ἐξ ἀκακίας ... εἰς πανουργίαν μετέβαλεν. II 34, 11 ὃν δὲ τρόπον μετέβαλε σημανοῦμεν. II 248, 20 τὸ γὰρ μανὸν ... λόγοις δυνατοῖς καὶ ἀποδείξεσιν ἐχυρωτάταις μετέβαλεν. IV 141, 9 πάντας (δράκοντας) ... εἰς τὴν ἀργαίαν φύσιν τῆς βακτηρίας μετέβαλεν. IV 154, 13 ὁ ποταμὸς εἰς αἷμα μετέβαλεν. IV 251, 6 μετέβαλεν ὁ νοῦς εἰς κωφὴν λίθον. V 329, 18 ῥᾷστα μετέβαλεν εἰς ἐπίπονον ... ζωήν. IV 170, 2 (τὸ μάννα) οὐ μόνον οὐ μετέβαλεν. IV 171, 5 (αἱ πικραὶ πηγαί) μετέβαλον ... πρὸς τὸ γλύκιον. II 29, 9 αἱ (ἀρεταί) δὲ ἐκ γυναικῶν εἰς παρθένους μετέβαλον. I 84, 17 ἀσκηταὶ ... ἐπὶ τοῦ τέλους μετέβαλον. V 179, 14 πρὸς θηρίων ἀτιθάσων ἀγριότητας μετέβαλον. I 187, 18 ἀλλ' ἐὰν μεταβάλῃς. V 54, 1 ὡς μὴ μεταβάλῃ μήκει χρόνου. IV 266, 11 ἐνθουσιᾷ μεταβαλὼν εἰς προφήτην. V 284, 20 μεταβαλὼν ἐκ φθαρτοῦ βίου εἰς ἄφθαρτον. I 292, 23 τὸ χερσαῖον εἰς πτηνοῦ γένος μεταβαλών. I 297, 25 (Μωυσῆς) τὴν ῥάβδον μεταβαλὼν εἰς ὄφιν. II 34, 11 θεὸς εἰς γλυκύτητα τὸ πικρὸν τοῦ πόνου μεταβαλών. IV 191, 1 μεταβαλὼν δὲ τιμήσῃς ἅπερ ἐγώ. IV 263, 17 μεταβαλὼν τὰ στοιχεῖα πρὸς τὸ κατεπεῖγον τῆς χρείας. IV 276, 8 (ἡ ψυχὴ λογικὴ) τὸν ἀέρα ... πρὸς πῦρ φλογοειδὲς μεταβαλοῦσα. I 171, 10 (Σάρα) γενικὴ μὲν οὐκ ἔφθη μεταβαλοῦσα ἀρετὴ γενέ-

σθαι. I 194, 15 εἰ πᾶσα γῆ χρυσὸς ... μεταβαλοῦσα ἐξαίφνης γένοιτο. II 84, 3 ἡ (ψυχὴ) δ' εἰς ἓν εἶδος λευκὸν μεταβαλοῦσα. V 29, 24 ἡ λέπρα μεταβαλοῦσα. IV 143, 9 τῆς ζωτικῆς δυνάμεως εἰς φθοροποιὸν μεταβαλούσης. V 21, 5 τῆς χρόας μεταβαλούσης εἰς λέπραν. III 81, 1 τὰ δ' ὀνόματα μεταβαλόντες εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεκτον. IV 165, 2 αἱ μὲν πηγαὶ γλυκαίνονται μεταβαλοῦσαι πρὸς τὸ πότιμον. V 356, 21 τὰ μὲν ... ἀκοινώνητα ἔνσπονδα γεγενῆσθαι μεταβαλόντα πρὸς εἰρήνην. IV 26, 9 ἀγγέλων μεταβαλόντων ἀπὸ πνευματικῆς ... οὐσίας εἰς ἀνθρωπόμορφον ἰδέαν. V 356, 16 μεταβαλόντων τῶν θηρίων πρὸς τὸ τιθασόν. IV 294, 5 μεταβεβληκέναι δόξαιεν ἂν εἰς θηρίων φύσιν. V 178, 7 μεταβέβληκεν εἰς θήρειον φύσιν. V 289, 18 ψυχῆς τὰ ἐπιτηδεύματα μεταβεβληκυίας εἰς ἀγριότητα. IV 169, 6 τῶν δ' ἀπολειφθέντων .:. οὐδὲν ἔτι σῷον εὕρισκον, ἀλλὰ μεταβεβληκότα καὶ δυσώδη. IV 287, 6 μεταβεβληκότας εἰς ἐκεῖνα τὰς ψυχάς.

μεταβάλλεσθαι. V 12, 22 ἐκ τοῦ μ. πρὸς τὴν ἀμείνω τάξιν. V 353, 12 λόγοις ἀναδιδάσκειν ἐπειρᾶτο μ. IV 289, 1 ὡς δικαστὴς διδάσκει, νουθετεῖ, παραινεῖ μ. IV 156, 1 εἰ δή τινες ... μετεβάλοντο σωφρονισθέντες.

I 174, 16. 243, 18. II 51, 17. III 293, 25 μεταβλητός.

μετάβασις. II 7, 21 γενέσεως δὲ μ. τε καὶ μεταβατικὴ πᾶσα κίνησις (ἴδιόν ἐστιν). II 8, 1 συγγενὲς αὐτοῖς (sc. τοῖς ἀνθρώποις) μ. II 135, 16 (φυτὰ) ἄνευ μεταβάσεως ὡς ἂν ἑστῶτα. II 155, 9 ἀπὸ τοῦ σώματος. V 139, 9 ἀπὸ τῶν ἀσωμάτων. III 245, 3 κατὰ τὴν τοῦ αἰσθητοῦ καὶ ὁρωμένου τούτου μετάβασιν. IV 282, 14 ἀφ' οὗ κατὰ μετάβασιν εἰκὸς ἦν ἔννοιαν τοῦ ἀγενήτου λαβεῖν.

μεταβατικός. II 222, 11 (κινήσεως εἶδος). II 7, 21. 135, 17. 136, 4. 255, 9 (κίνησις). III 19, 13 κινήσεις. — I 230, 5. II 7, 27. 135, 15. III 32, 5 μεταβατικῶς.

μεταβιβάζειν. II 10, 9.

μεταβλητικός. II 64, 11 (δύναμις, coni. θρεπτική. αὐξητική).

μεταβλητός v. μεταβάλλειν.

μεταβολή. V 313, 15 cf. II 192, 2. IV 89, 2. V 375, 17 πάντων τροπαῖς καὶ μεταβολαῖς χρωμένων. I 185, 16 (ὁ νοῦς ἐντυγχάνει) πράξεσι, μεταβολαῖς, φθοραῖς, κτλ. VI 74, 14 εἰ δέχεται (ὁ κόσμος) τὴν ἐκ τῆς διακοσμήσεως μεταβολήν. VI 90, 2 τὴν πρὸς τὸ πῦρ αὐτοῦ (sc. τοῦ κόσμου) μεταβολὴν δεόντως ἄν τις ἀκοσμίαν ὀνομάσει. VI 95, 9 τὸν δὲ κόσμον ... χρήσασθαί ποτε ταῖς τοιαύταις μεταβολαῖς. VI 77, 9 διὰ τὸ ἐν γενέσει καὶ μεταβολῇ τὰ μέρη (τοῦ κόσμου) θεωρεῖσθαι. III 93, 9 τούτων (sc. κόσμου μερῶν) γὰρ μία συγγένεια τροπὰς καὶ μεταβολὰς παντοίας δεχομένων. IV 236, 12 cf. VI 98, 13. 106, 7. 18. 108, 5 τῶν στοιχείων. IV 228, 14 τὰ κατωτέρα σελήνης ἅπαντα τροπὰς ἔχει καὶ μεταβολάς. I 63, 11 cf. II 187, 12. III 209, 5. V 51, 3. 120, 9. 264, 7 ἀέρος. IV 168, 7 τῶν νεφῶν. III 99, 13 πνευμάτων, ὡρῶν. IV 68, 13 τῶν πνευμάτων. IV 17, 6 cf. 229, 15. V 345, 10 τῶν ἐτησίων ὡρῶν. VI 104, 11 cf. 106, 14 ὕδατος ... εἰς γῆν. VI 103, 10 (ἡ γῆ) τηκομένη γὰρ εἰς ὕδωρ ⟨μετα⟩λαμβάνει τὴν μεταβολήν. III 56, 9 οὐσίας καὶ ποιότητας, μεταβολάς τε αὖ καὶ τροπὰς καὶ γενέσεις, ἔτι δὲ φθορὰς αὐτῶν (sc. οὐρανοῦ, γῆς etc.) ἀναζητοῦσιν. II 75, 27 πάντα γὰρ ταῦτα (sc. γῆ, ὑετοί, ἀήρ etc.) δυνάμει θεοῦ μεταβολὰς δέχεται καὶ τροπάς. I 40, 4 (οἱ πλάνητες) μυρίας ὅσας ἐμποιοῦντες μεταβολάς. I 6, 19 τροπὴν δὲ καὶ μεταβολὴν ἐδέχετο (ἡ ὕλη). III 167, 11 τῶν μετ' αὐτὸ (sc. τὸ ὄν) τροπὰς καὶ μεταβολὰς παντοίας ἐνδεχομένων. II 81, 22 ἑτέρα (γένεσις) δ' ἐστὶν ἡ ἐκ βελτίονος γένους εἰς ἔλαττον εἶδος μ. V 200, 5 γένεσιν ... τὴν τροπαῖς ἀμυθήτοις χρωμένην καὶ μεταβολαῖς. I 10, 3 κατὰ τὴν ἐκ νοητοῦ πρὸς αἰσθητὸν μεταβολήν. I 3, 15 πᾶν γὰρ τὸ αἰσθητὸν ἐν γενέσει καὶ μεταβολαῖς. III 280, 25 τῶν καθεστώτων πρὸς τἀναντία. V 6, 21 (εἴδωλα) τροπὰς καὶ μεταβολὰς παντοίας ἐνδεχόμενα. II 67, 4 (φυτὰ καὶ ζῷα) τὰς γὰρ ἐφ' ἑκάτερα κινήσεις καὶ μεταβολὰς ... ἔλαβον. I 13, 6 καρπὸς οὐ τέλειος, ἀλλ' ἔχων παντοίας μεταβολάς. II 64, 15 τί χρὴ λέγειν περὶ μεταβολῆς αὐτῶν (sc. ἑρπων); V 16, 5 (νεκρὰ σώματα) ἑτεροιούμενα τὰς οἰκείας φύσεις ἐξαλλάττει πρὸς τὴν χείρω μεταβολήν. III 262, 13 φθορᾷ τοῦ ὑπολειφθέντος καὶ ... τῇ πρὸς σκώληκας ... μεταβολῇ. V 177, 15 τοῖς φύσει τροφίμοις φθοροποιὸν ἐνεργάζεσθαι μεταβολήν. II 25, 2 ἐξίτηλοι γραφαὶ ... καιρῶν ὀξείαις μεταβολαῖς ἐκπεπνεύκασιν. I 52, 22 τροπὰς δὲ καὶ μεταβολὰς ἀναγκαίως τὰ θνητὰ δέχεται. IV 7, 1 πρὸς ὑγείαν ἐξ ἀσθενείας. I 192, 2 τὸ συνεκτικώτατον μεταβολῆς αἴτιον κάματος. VI 91, 16 αἱ ... ἄχρι τῆς ἀνδρὸς ἡλικίας μεταβολαὶ κατ' αὔξησιν.

II 204, 18 αὐτός τις εἷς ὢν ἕκαστος ἐφ' ἑαυτοῦ ... μυρίας μεταβολὰς καὶ τροπὰς δεχόμενος. II 51, 14 μεταβολαῖς χρῆσθαι πεφυκὼς (Μωυσῆς). — I 42, 7 τῆς φωνῆς ... ἑπτά. V 83, 2 τῶν γενῶν καὶ συστημάτων αἱ μεταβολαὶ καὶ πάνθ' ὅσα κατὰ μουσικὴν ἐπικρίνεται. II 23, 13 ταῖς ἐπαλλήλαις τῶν τόνων μεταβολαῖς ἀκοὰς αὐτὸ μόνον ἡδύνει. II 23, 12. 24 ὁ λόγος ... ἀμυθήτους λαμβάνει μεταβολάς.

II 16, 4 ψυχῆς θάνατος, ἡ κατὰ πάθος ἄλογόν ἐστιν αὐτῆς μ. V 373, 19 (ἡ ψυχὴ) ἀθρόα γίνεται μὲν ἐκ μεταβολῆς ἀγνὴ παρθένος. V 374, 20 τῆς ἀθρόας πρὸς ἀρετὴν μεταβολῆς κατάπληξιν ἐργασαμένης. II 120, 12 τῆς διανοίας κατὰ τὰς συνεχεῖς μεταβολὰς στροβουμένης. VI 91, 10 αἱ ... ἡμέτεραι γνῶμαι ... τροπὰς καὶ μεταβολὰς εἰκότως ἐνδέχονται. II 55, 3 cf. 62, 2. III 199, 3 γνώμης. IV 20, 4 πράγματος καὶ δόγματος. V 323, 12 μεθαρμόζεσθαι τὸν βίον ἐξ ἀναρμοστίας εἰς τὴν ἀμείνω ματαβολήν. V 147, 6 cf. 362, 18. VI 83, 15 εἰς τὴν ἀμείνω μεταβολήν. V 318, 8 τῷ τῆς κρείττονος αἰτίᾳ μεταβολῆς. III 166, 20 ἄλλοτε ἀλλοίας δέχεται μεταβολὰς καὶ ὑποσκελιζόμενος, ὁ δυστυχής. V 45, 23 οἱ (sc. πλημμελήσαντες) μεταβολαῖς ταῖς πρὸς τὸ βέλτιον ἐκαθάρθησαν. IV 5, 6 πρὸς δὲ τὸ βέλτιον ἡ μ. V 228, 29. VI 74, 3. 123, 17 πρὸς τὸ χεῖρον. IV 107, 5 τῶν τρόπων. IV 115, 6 τῶν ὀθνείων. IV 68, 17 αἰτίων. V 161, 16 εἰς ἅπαν ὠρέχθησαν μεταβολῆς τῆς εἰς γυναῖκας. V 314, 9 τοῖς συμμάχοις ὡς οὐ χρησομένοις μεταβολῇ πρὸς τὸ ἀντίπαλον.

V 302, 2 εἰς τὸ τῆς τύχης ἀτέκμαρτον ἀφορᾶν καὶ λαμβάνειν αἰδῶ τῆς μεταβολῆς. V 75, 7 ὅτι καιρὸν ὀξὺν (ταῦτα, sc. πλοῦτος, δόξα etc.) ἔχει τῆς μεταβολῆς. V 103, 8 τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. II 47, 17 ἄλλοτε ἀλλοίας ἐνδεχομένων (πραγμάτων) μεταβολάς. II 92, 10 χωρῶν ὅλων καὶ ἐθνῶν πρός τε τὸ εὖ καὶ τὸ χεῖρον. IV 278, 16 διὰ τὰς ἀδήλους πρὸς τἀναντία μεταβολὰς καὶ τῶν εὖ πραττόντων καὶ τῶν ἐν κακοπραγίαις. IV 203, 18 τοσαύταις γοῦν χρησαμένου τοῦ ἔθνους μεταβολαῖς. IV 68, 11 πολιτεία ... μυρίας ὅσας ἐνδεχομένη μεταβολάς. IV 91, 11 μεταβολὴν εὐλαβοῦ. VI 149, 10 τίς ἡ τοσαύτη μ. V 138, 20 φόβῳ τῆς πρὸς τἀναντία μεταβολῆς. VI 169, 14 οὕτως ἀθρόαν ἐνδέδεκται μεταβολὴν πρὸς τἀναντία. V 298, 4 οἰκτισάμενος τῆς μεταβρλῆς ἐπικούφισον τὴν συμφωνίαν. VI 148, 10 ὁ ... ὀνειδιζόμενος τῆς ἀθρόας μεταβολῆς. VI 192, 4 ἐλπίδι μεταβολῆς γαληνοτέρας. VI 148, 16 κατὰ πύστιν (vel πίστιν) τῆς αἰφνιδίου μεταβολῆς. IV 191, 2 πίστις δέ μοι τῆς βεβαίου μεταβολῆς γένοιτ' ἂν ἀρίδηλος. VI 168, 3 κἄπειτα ἐκ μεταβολῆς ... ἀπιστοῦντες.

VI 170, 26 (Πρωτεὺς) μεταβολὰς παντοίας (ἐνδεχόμενος). III 70, 14 τὴν εἰς πῦρ ἱερόν, ὡς ὁ Ναδὰβ καὶ Ἀβιούδ, δέξασθαι μεταβολήν. IV 138, 5 εἰς βακτηρίαν μετεστοιχειοῦτο τὴν αὐτήν, ὡς θαυμάζειν μὲν τὰς μεταβολὰς ἀμφοτέρας.

μεταγιγνώσκειν.. II 60, 19. III 197, 9. V 26, 8.

μεταγράφειν. V 223, 1. 246, 15.

μεταδιδάσκειν. I 225, 3. 259, 8 260, 11. II 177, 28.

μεταδιδόναι. V 24, 16 τὸν ἡγεμόνα ποτνιώμενος τῆς ... ἕλεω φύσεως αὐτοῦ μ. τῷ γενομένῳ. V 12, 15 τῶν δ' ἐφικτῶν ... μεταδίδωμι. I 293, 20 εἰ τῶν ἀνθρωπείων μὴ μεταδίδως ἀγαθῶν. I 286, 16 (ὁ θεὸς) μεταδίδωσι δὲ καὶ τῷ σοφῷ τῆς ἰδίου κλήσεως. I 71, 2 τούτου μεταδίδωσι τῷ ἀλόγῳ μέρει. II 7, 15 (τὸ ὄν) τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ... τῷ σπουδαίῳ μεταδίδωσιν. I 13, 25 (ὁ θεός) μεταδιδοὺς αὐτοῖς ἀιδιότητος. III 294, 16 ὥστε καὶ ταῖς ἐπιλελεγμέναις φύσεσιν ἐχυρότητος ... μεταδίδωσιν. IV 245, 7 τῇ δὲ ὁ πατὴρ θεσπίζει λόγου καὶ ἀποχρίσεως μεταδιδούς. I 54, 7 (τὴν γυναῖκα) συναινέσασαν ἐμφαγεῖν τοῦ καρποῦ καὶ τῷ ἀνδρὶ μεταδοῦναι. II 50, 16 οἷς μὲν ἂν ἐθελήσῃ (ἡ ἡδονὴ) τῶν ἰδίων ἀγαθῶν μεταδοῦναι. III 7, 17 ἵνα σύ μοι λόγου μεταδῷς. I 26, 2 τῆς αὐτοῦ συγγενείας μεταδοὺς ὁ θεὸς ἀνθρώπῳ. I 281, 10 ὅτι γεύσεώς σοι μεταδέδωκεν ἡ φύσις. I 191, 15 (ὁ θεὸς) τὸ δὲ ἴδιον μεταδεδωκὼς ἅπασι τοῖς ἐν μέρει τῆς τοῦ καλοῦ πηγῆς, ἑαυτοῦ. II 47, 12 ὅπερ (sc. πνεῦμα) ... οὐδὲ μεταδοθὲν ἑτέροις.

μετάδοσις. V 55, 14. 226, 3.

μετάθεσις. VI 107, 8 (coni. πρόσθεσις, ἀφαίρεσις, ἀλλοίωσις). V 339, 18 αἰνίττεται δὲ ἐναργῶς διὰ μὲν τῆς μεταθέσεως τὴν ἀποικίαν. IV 5, 5 ἡ γὰρ μ. τροπὴν ἐμφαίνει καὶ μεταβολήν. II 55, 3 γνώμης. IV 20, 1 τοῦ ὀνόματος. III 167, 28 178, 30 τῶν ὀνομάτων. — All: II 55, 1 μ. δὲ καλεῖται Βαβυλών.

μεταχαλεῖν. II 304, 10 μετακλίνειν καὶ μ. ... ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν. IV 267, 21 (Μωυσῆς) μετακληθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρός. I 260, 20 μετακλήθητι καὶ πρόσελθε τῇ διανοίᾳ.

μεταχλαίειν. I 279, 29.

μεταχλίνειν. II 304, 9 μ. καὶ μεταχαλεῖν ... ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν. II 50, 19 μετάκλινε σεαυτήν (sc. τὴν ψυχήν). II 21, 22 sqq. 24, 15 ἑρμηνεύεται δὲ καὶ οὗτος (sc. Ἰουβάλ) μεταχλίνων. II 93, 12 μετακλίναι δὲ καὶ μεταναστῆναι πρὸς τὰ ἄφθαρτα. II 253, 22 ἕνεκα ... τοῦ μετατραπῆναι καὶ μεταχλιθῆναι διάνοιαν.

μετακόσμιος. II 254, 18 ἀσέβεια. III 279, 18 κακόν. III 244, 16 (χώρα).

μεταλαμβάνειν. I 55, 15 (ὁ φιλήδονος) × μ. [τῆς εἰδεχθείας] ὀρέγεται. VI 106, 10 (ἡ γῆ) τηκομένη γὰρ εἰς ὕδωρ [μετα]λαμβάνει τὴν μεταβολήν. II 3, 14 (Μωυσῆς) ἀψευδοῦς δόξης μεταλαβών. I 46, 19 μεταλαβοῦσι τοῦ πανσόφου πνεύματος. — II 221, 10 ταῦτα δ' εἰ μεταληφθείη τὰ ὀνόματα εἰς Ἑλλάδα γλῶτταν. I 133, 28 cf. II 300, 29. 309, 6. III 13, 14. 78, 9. 83, 7. 119, 13. 18. 121, 4. 154, 20. 173, 8. 174, 4. 24. 175, 9. 178, 15. 189, 23. 290, 1 ὁ δὲ Μανασσῆς ... μεταληφθεὶς γὰρ „ἐκ λήθης" εἶναι λέγεται. II 15, 14. 198, 6. 312, 21. III 22, 21. 72, 5. 84, 7. 258, 9. 264, 26. 298, 21. IV 45, 1 τὸ ὄνομα μεταληφθέν.

μετάληψις. II 1.8, 19 τοῦ κυρίου ὀνόματος.

μεταλλεύειν. II 100, 5.

μεταλλοιοῦν. II 18, 13 cf. 20, 8 Ἰωβήλ, ὃς ἑρμηνεύεται μεταλλοιῶν. II 21, 8 περὶ τοῦ μεταλλοιοῦντος καὶ τὸ ἀρχαῖον νόμισμα κιβδηλεύοντος. II 54, 18 οἱ δὲ γῆς παῖδες ... μεταλλοιώσαντες εἰς τὴν ἄψυχον καὶ ἀκίνητον σαρκῶν φύσιν.

μεταμέλεια. V 56, 6 cf. IV 98, 7 ἁμαρτημάτων.

μεταμορφοῦσθαι. V 242, 6 ἐπαλλάξει καὶ μεταμορφώσει τὸ εἶδος. VI 173, 5 εἰς δὲ Ἀπόλλωνα μετεμορφοῦτο. IV 133, 1 μεταμορφούμενος εἰς προφήτην.

μετανάστασις. IV 177, 13 cf. V 147, 8 ἀπ' Αἰγύπτου. IV 164, 10 τοῦ βίου. III 66, 5 ἀπὸ Χαλδαϊκῆς δόξης πρὸς τὴν φιλόθεον. II 305, 10. IV 139, 23. V 280, 11. 287, 1 ἐνθένδε. I 195, 4 τοῦ καλοῦ. I 293, 6 ἀπ' αὐτῶν (sc. τῶν μεταρσίων). III 301, 25 τοῦ πάθους. III 214, 15 εἰς τὴν πατρῴαν. II 268, 8 ἐκ τριῶν χωρίων ..., σώματος, αἰσθήσεως, λόγου. — IV 19, 7 τοῦ σοφοῦ (sc. Ἀβραάμ). V 339, 21 μετανάστασιν εὐτρεπιζέσθω. I 117, 22 (τοῦ θεοῦ) μαρτυρήσαντος αὐτῇ (sc. τῇ ψυχῇ) μετανάστασιν. I 206, 5 τὴν πρὸς τὸν ὄντα μετανάστασιν ψυχῆς. III 60, 18 κατὰ δὲ τὴν μετανάστασιν αὐτοῦ (sc. τοῦ θείου πνεύματος). — III 65, 22 (λιμὸς) μεταναστάσεως καὶ πολέμου κακὸν χεῖρον.

μετανάστατος. III 64, 1 ἡ ψυχή.

μετανάστης. III 239, 12 (coni. ἐπήλυτος opp. αὐτόχθων καὶ αὐθιγενής). III 7, 19 οὐ τῆς πατρίδος εἰμὶ μ.; III 216, 5 ὅτι μετανάσται τινὲς ἐγένοντο, τὴν μὲν πατρῴαν γῆν καταλιπόντες. II 274, 13 εἰς τὴν πατρῴαν γῆν τὴν ἱεροῦ λόγου. VI 137, 18 ἐξ ὧν (sc. οἰκιῶν) μετανάσται ἐγένοντο. III 302, 12 οἱ μὲν ἱκέται, οἱ δὲ μετανάσται καὶ πρόσφυγες. V 114, 10 μὴ μετανάστας γενέσθαι τοὺς τῶν νόμων ἱκέτας καὶ πρόσφυγας. V 296, 10 ἀξιῶν τοὺς μετανάστας ἐν καιροῖς γενομένους ἀπονέμειν τινὰ ... τιμήν. V 333, 6 (Ἀβραάμ). II 189, 16 ὅτι ὁ σοφὸς μέτοικος καὶ μ. ἐστίν. II 242, 14 ὅσοι δὲ μετανάσται ἀρετῆς ἐγένοντο. III 159, 20 (ὁ νοῦς) ἀπὸ τοῦ Χαλδαϊκοῦ δόγματος. III 288, 13 τῆς ἀνδρωνίτιδος.

μετανάστις. VI 31, 6 (ἡ ψυχὴ) σώματος.

μετανίστασθαι. III 66, 1 τὸ ... μ. καὶ ἀνίδρυτον εἶναι. III 216, 4 εἰς Χαρρὰν λέγεται μ. Θάρρα. V 245, 4 ἵνα μὴ τὸ ἔθνος ... ἀναγκάζῃ μ. VI 83, 8 πρὸς τοὺς ἐναντίους τόπους μ. II 162, 24 καθάπερ ἐκ πατρίδος μ. τοῦ βίου. II 1, 6 ὁ δὲ βουλόμενος αὐτὸ (sc. τὸ ὄν) καταλιπεῖν ἐτέρωσε μ. ῥᾷστα δύναται. I 234, 1 ἀφ' οὗ (sc. χρόνου) μ. καὶ ἀποδιδράσκειν δεῖ. II 272, 17 ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ νοητὰ μ. IV 38, 7 μ. δὲ πρὸς τὰς ἀφθάρτους φύσεις ἀξιοῖ. II 303, 4 κἀκ ταύτης (sc. Χαρράν) μετανίσταται. III 31, 22 τῆς γὰρ Χαλδαϊκῆς οὐ μετανίσταται χώρας. I 205, 10 (Μωυσῆς) „διὰ ῥήματος" τοῦ αἰτίου μετανίσταται. II 52, 25 Μωυσῆς ... τοῦ θνητοῦ βίου μετανίσταται. V 178, 4 ὁ νοῦς ... μετανίσταται καὶ μετοικίζεται. IV 243, 5 (ἡ ἀρετὴ) κακουμένη δὲ μετανίσταται. IV 16, 15 ᾗ τάχιστα μετανίσταται. III 41, 12 μετανίσταται καὶ διῴκισται καὶ μακρὰν ἀπελήλαται σοφίας. VI 82, 12 πρὸς ἣν (sc. τὴν κατὰ φύσιν κίνησιν) σπεύδοντα μετανίσταται. I 205, 3 (οἱ μαθηταὶ θεοῦ) εἰς τὸ ἄφθαρτον ... γένος μετανίστανται. IV 217, 12 εἰς ἣν (sc. χώραν) μετανίσταντο. III 17, 1 πῶς οὖν μετανίστασο τῶν προτέρων ἐκείνων. III 62, 20 (ὁ νοῦς) μετανιστάμενος. III 84, 2 (ὁ φαῦλος) πάντῃ φορούμενος καὶ μετανιστάμενος ἀεί. III 135, 9 (ὁ λόγος) μετανισταμένου πάντως εἰσοικισθήσεται. IV 187, 11 cf. V 219, 24 ὥσπερ μετανισταμένου τοῦ λογισμοῦ. V 207, 15 ἧς (sc. ψυχῆς) μετανν-

ισταμένης καὶ μετοικιζομένης. III 23, 3 μετανισταμένης τῆς ψυχῆς ἀπὸ ἀστρονομίας. III 65, 19 μετανισταμένῳ καὶ πάλιν οἰκῆσαι μὴ δυναμένῳ. III 123, 3 ἀπὸ τοῦ γενομένου πρὸς τὸ ἀγένητον μετανιστάμενοι. V 195, 16 τῶν οἰκητόρων ... μετανισταμένων. IV 155, 11 τῶν δ' ἐξιόντων καὶ μετανισταμένων οἱ μὲν ... IV 47, 3 τῆς πατρίδος ὅτε μετανίστατο. IV 181, 4 εἰς ἣν (sc. χώραν) μετανίστατο. II 244, 2 πρὸς ὀλίγον ἐνδιατρίψας αὐτοῖς (sc. γυμνάσμασι) χρόνον μετανίστατο. IV 16, 9 ἅμα τῷ κελευσθῆναι μετανίστατο. I 197, 17 (ἡ ψυχὴ) ἀπόλειψιν ... πρὸς τὸν ἄργοντα χρηματίσασα μεταναστήσεται. V 332, 4 sq. εἰ δὲ μετανασταίη, μεταναστήσεται καὶ τῆς διανοίας ἡ ἀπάτη. IV 15, 8 περὶ τοῦ πατρίδα ... καταλιπεῖν καὶ μεταναστῆσαι. III 163, 9 τὸ (μετατεθῆναι) δ' ἐστὶ μεταναστῆναι. II 2, 18 τὸ ἐκ προσώπου μεταναστῆναι. II 2, 14 ἀδύνατον ⟨δ'⟩ ἐστὶν ὥσπερ ἐκ πόλεως τοῦδε τοῦ κόσμου μεταναστῆναί τι μέρος αὐτοῦ. II 93, 12 μετακλῖναι δὲ καὶ μεταναστῆναι πρὸς τὰ ἄφθαρτα. VI 37, 3 κἀγὼ διὰ τοῦτο μετανέστην. IV 11, 23 πρὸς ἣν (sc. ἀρετήν) μετανέστη καὶ μετῳκίσατο. III 17, 8 μετανέστην καὶ τοῦ λόγου. V 140, 15 οἱ ἀρχηγέται ... μετανέστησαν εἰς Αἴγυπτον. II 53, 26 εἰς τὸν νοητὸν κόσμον μετανέστησαν. III 54, 6 (ψυχαὶ) ἐν ἀέρι καὶ αἰθέρι ... τραφεῖσαι μετανέστησαν. V 340, 5 κἂν μεταναστῇ μέντοι. IV 18, 3 τὴν Χαλδαϊκὴν ἐπιστήμην μετανάστηθι. III 17, 18 μετανάστηθι σεαυτῆς (sc. διανοίας). II 270, 18 μετανάστηθι κἀκ τοῦ κατὰ προφορὰν λόγου. II 38, 15 ὁ μὲν Ἄβελ ... πρὸς τὴν ἀμείνω φύσιν μεταναστὰς οἴχεται. II 307, 9 τοῖς ἀγγείοις τῆς ψυχῆς ⟨ἐν⟩διατρίβων ..., μεταναστὰς δὲ ... I 194, 5 (ὁ θεὸς) λήσεται μεταναστὰς εἰς ἕτερον οἶκον. V 249, 22 μεταναστὰς εἰς ἀλήθειαν. I 295, 8 μεταναστὰς δὲ τὸ γήϊνον σῶμα οὐδὲν ἧττον οἰκήσεις. IV 178, 5 ἡ (οἰκία) δ' ... εἰς Αἴγυπτον μεταναστᾶσα. II 46, 4 (ἡ τοῦ καλοῦ φαντασία) οἴχεται γὰρ εὐθέως μεταναστᾶσα. II 51, 11 τὸ σοφίας πνεῦμα θεῖον μὴ ῥᾳδίως μεταναστάν. III 170, 11 μεταναστάντος ἀπὸ τῆς περὶ τὸν κόσμον θεωρίας πρὸς τὴν τοῦ πεποιηκότος ἐπιστήμην. III 23, 7 τὸν δ' ἐνθένδε μεταναστάντα. IV 167, 1 ἐπ' ἐλευθερίας ἐλπίδι μεταναστάντες. II 304, 28 μεταναστάντες οὖν ἀπὸ τῆς κατ' οὐρανὸν περιεργίας. I 117, 28 (Λεία καὶ Ῥαχήλ) μεταναστᾶσαι δὲ ἀμαθίαν ... κατέλιπον. IV 128, 1 τῶν ἄνω σατραπειῶν εἰς Αἴγυπτον μεταναστάντων.

μετανοεῖν. III 144, 4 τὸ δὲ μ. σοφοῦ (ἴδιον). III 224, 11 τὸ μ. ἀδελφὸν νεώτερον ὂν τοῦ μηδ' ὅλως ἁμαρτεῖν. V 321, 11 ἡ ... ἀνάμνησις, ἧς ἀδελφὸν καὶ συγγενέστατον τὸ μ. ἐστιν. III 244, 7 (ἡ ψυχὴ) μ. ἄρχεται. III 224, 7 (ἡ διάνοια) φήσασα μ. ἐφ' οἷς πρότερον ... κακῶς ἐδόξαζε. V 330, 19 ὑφ' ὧν ἀνεπείσθη ... μ. εὐθὺς ἐφ' οἷς ἐξέστη. VI 217, 16 ὡς, εἰ καί τι χρηστὸν ἐργάσαιτο, μ. εὐθύς. I 102, 15 ἀναγήφει, τοῦτο δ' ἐστὶ μετανοεῖ. IV 187, 14 οὐδ' ὡς υἱὸς ἀνθρώπου μετανοεῖ (ὁ θεός). VI 211, 4 ὅτι μετανοεῖ μὲν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, IV 239, 8 εἰ δή τινες ἁμαρτόντες μετανοοῦσι. IV 79, 19 κακίζουσιν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις αὐτοὺς καὶ μετανοοῦσι V 322, 15 μετανοείτω δέ τις μὴ μόνον ἐφ' οἷς ἠπατήθη. V 314, 5 ἵνα ἕκαστος ... ἐν ἔργοις καὶ λόγοις μετανοῇ. V 58, 14 ὁ μετανοῶν σῴζεται. V 61, 15 sq. τὸν μετανοοῦντα σῴζεσθαι καὶ τὸν σῳζόμενον ἐκ τῶν ψυχικῶν ἀρρωστημάτων μ. IV 160, 12 ἐπὶ δὲ τῷ μεθέσθαι μετανοῶν ἐπεχείρει διώκειν. VI 217, 1 (ὁ Γάιος) μετανοῶν ἐπὶ τῇ χάριτι ἤδη. II 72, 25 τοῦτο μὲν γὰρ μετανοοῦντος ἦν. III 197, 20 πρὸς τὴν τοῦ καθαιρομένου καὶ μετανοοῦντος δήπου δύναμιν. V 58, 20 εἴ τι τῷ μετανοοῦντι πρότερον ἡμάρτηται. V 26, 10 ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν μετανοούντων. V 321, 5 ἄθλα προτιθεὶς ὡς νικηφόροις μεγάλα τοῖς μετανοοῦσι. I 160, 16 περὶ τοὺς μετανοοῦντας καὶ ἀχθομένους ἐπὶ τῇ πάλαι τροπῇ. II 58, 13 καὶ ταῦτα μὴ μέλλων μετανοήσειν. III 131, 13 κἂν ἁμάρτῃ πρότερον, αὖθις μετενόησεν. V 213, 17 αὐτοὶ ... τῶν ὑπηγμένων ἴσως ἂν μετανοήσαιεν. I 170, 8 τῷ ... μετανοήσαντι καθάπερ εἰς πατρίδα τὴν ἀρετὴν ... κατελθεῖν (δέδοται). V 261, 4 ἐφ' οἷς ἐνεωτέρισαν μετανοήσαντες. III 145, 6 ὃς ἂν ... ἀδικῶν μετανενοηκέναι φάσκῃ. IV 7, 6 ὅθεν εἰκότως τῷ μετανενοηκότι τάττει. V 375, 18 ἐπὶ τοὺς ⟨τῶν⟩ μετανενοηκότων ἐχθρούς.

μετάνοια. V 321—324, 14 Περὶ μετανοίας. V 322, 14 (τὰ) εἰς μετάνοιαν. V 323, 11 (αἱ) εἰς μετάνοιαν ὑφηγήσεις. III 144, 6 (ὁ) περὶ ἁμαρτημάτων μετανοίας (λόγος). III 178, 3 λόγοις τοῖς περὶ μετανοίας. II 63, 14 περὶ τοῦ μὴ χρῆσθαι μετανοίᾳ τὸ ὄν. III 144, 12 ἐσταλμένον δὲ καὶ βραδὺ καὶ μέλλον ἡ μ. VI 85, 10 ὅτι καὶ μετάνοιαν πάθος καὶ νόσημα δέξεται ψυχῆς (θεός). III 145, 2 τὸ συνειδὸς αὐτῷ μετανοίᾳ τραφῆναι. IV 6, 25

τὰ δευτεραῖα φέρεται μ. τελειότητος. II 39,18 ὥσπερ ἐκ κλύδωνος ἀνανηξάμενοι λαβώμεθα μετανοίας, ἐχυροῦ καὶ σωτηρίου πράγματος. I 255,8 ἢ δι' ὁλοκαυτωμάτων ἢ διὰ σωτηρίων ἢ διὰ μετανοίας ἁμαρτημάτων. IV 5,1 ἡ ἐπὶ τοῖς ἁμαρτανομένοις μ. καὶ βελτίωσις. V 26,1 μ. γὰρ ἀδικημάτων ἐπαινετόν. I 137,3 (ὁ θεὸς) δίδωσι χρόνον εἰς μετάνοιαν. V 45,14 τοῦ ἵλεω θεοῦ μετάνοιαν ἐν ἴσῳ τῷ μηδὲ ἁμαρτάνειν τετιμηκότος. III 197,18 τρισὶ μετανοίας τρόποις ἱλάσκεται. V 340,16 μετὰ δὲ τοὺς μετανοίας ἀγῶνας. V 339,8 ἀγὼν δεύτερός ἐστιν, ἐν ᾧ μ. ἀγωνίζεται. III 305,10 ἀκολακεύτῳ καὶ ἀδεκάστῳ χρησάμενοι συμβούλῳ μετανοίᾳ. V 57,24 ἐπαληθεύσαντι τὴν μετάνοιαν οὐχ ὑποσχέσει ἀλλ' ἔργοις. I 105,26 μέχρις ἂν μετανοίᾳ χρησάμενον ὁμολογήσῃ τὴν τροπήν. V 15,2 οὐδ' ἀναχώρησιν αὐτοῖς εἰς μετάνοιαν ἀπολείποντες. I 160,28 πολλαῖς γὰρ ψυχαῖς μετανοίᾳ χρῆσθαι βουληθείσαις. I 280,5 τῷ δὲ μὴ δεχομένῳ μετάνοιαν Κάιν. III 276,12 ἐπαινῶν οὐκ ἐπιλείψω τῆς μετανοίας ἐκεῖνον. III 276,14 ἀξιομνημόνευτον οὖσαν αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν. VI 152,22 πολλάκις αὐτὸν μ. εἰσῄει.

μεταξύ. I 4,24 (τὸ μ. διάστημα). I 11,1 × (τὰ μ. διαστήματα). I 169,13 τὴν μ. τοῦ βίου τρίψας ὁδόν. III 295,11 τῇ μ. φύσει θνητοῦ καὶ ἀθανάτου γένους. I 196,21. III 26,5. 202,9 (αἱ μ. φύσεις). III 296,10 (ἡ μ. χώρα). I 276,21 (τὰ μ.).

μεταπείθειν. IV 241,12.

μεταπλάττειν. I 292,24.

μεταποιεῖν. V 252,9 τὸ πλημμελὲς τῆς χείρονος οὐσίας μ. καὶ μεθαρμόζεσθαι πρὸς τὴν ἀμείνω. II 20,9 Ἰωβὴλ ... τὰς φύσεις τῶν πραγμάτων ... μεταποιῶν. II 21,16 ⟨ὁ⟩ ἅπαντα μεταχαράττων καὶ μεταποιῶν τὰ καλά. II 21,23 τὸν δὲ τοῦ μεταποιοῦντος νοῦ τὰ πράγματα λόγον μετακλίνοντα ... ὠνόμασε.

μεταποιεῖσθαι. IV 80,20 ἐπιτρέψει δὲ τῆς αὐτῆς μ. τάξεως. I 243,8 τὸ γενόμενον αὐτὸ ... ἀνομοίων μεταποιεῖται ἀρετῶν. I 188,12 φυγῇ γὰρ αὐτῶν καὶ ἀλλοτριώσει μεταποιούμεθα ἀδείας. II 118,9 στεφανῶν τῆς ἀνηλεοῦς ὠμότητος ἕνεκα μεταποιοῦνται. I 5,10 ἡγεμόνος αὐτοκρατοῦς ἐξουσίας μεταποιουμένου. II 228,22 δοῦλον τὸν ἄφρονα τῶν ἀρετῆς μεταποιουμένων ἀνέγραψεν. II 59,4 τοῖς ... δευτερείοις δ' ἐξ ἀνάγκης μεταποιουμένοις. I 274,11 κεκριμένου καὶ μέσου βίου μετεποιήσατ' ἄν. V 340,17 ἧς (sc. δικαιοσύνης) ὁ μεταποιησάμενος λαμβάνει γέρα διττά.

μεταποίησις. V 351,1.

μετάρσιος. I 181,17 (ἀρετή). I 136,12 (λόγος). IV 10,19 μετάρσια ἤρθη τὰ ῥεῖθρα. I 71,21 (σοφία). I 171,6 (φιλοσοφία). I 148,19. 169,8. II 54,2. 147,10. 158,21 (φύσις). II 139,2 (φύσεις). II 133,15 (χώρα). — I 177,20 ἵνα (Ἀβραάμ) ... μ. πρὸς θεὸν ἀναπτῇ. V 150,11 ἄνω μ. ἐδόκουν ἀεὶ φέρεσθαι. VI 92,8 πτερωθεὶς ἀρθείῃ μ. — I 192,5. 278,10 239,6. III 169,5. V 264,13 (τὰ μετάρσια).

μετάστασις. IV 54,13.

μεταστένειν. I 279,29.

μεταστοιχειοῦν. II 284,18. IV 138,4

μετασχηματίζειν. VI 97,20. 170,24. 218,19.

μετατιθέναι. VI 89,18 μετατιθεὶς τὰ ὀνόματα. II 62,3 ὁ ἄφθαρτος ... μένει δὲ ἐφ' ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐβουλεύσατο οὐδὲν αὐτῶν μετατιθείς. II 18,15 cf. 19,10 τοὺς ... ὅρους μετατιθείς. I 137,8 ἡ (ἡδονὴ) μεταθεῖσα τοὺς ὅρους τῆς ψυχῆς. II 10,9 οὓς γὰρ ὁ θεὸς ... μετέθηκεν ἐκ φθαρτῶν εἰς ἀθάνατα γένη. I 137,12 τούτου δὲ μετατέθεικεν ⟨ὁ⟩ πήξας ὅρον κακίαν. I 206,14 τί δήποτε ... τὸν Κάιν νυνὶ τὴν τάξιν μετατέθεικεν. — IV 5,11 τὸν μετατιθέμενον καὶ ἐν τῇ βελτίονι ταχθέντα τάξει. V 349,3 ὁ ... πρῶτος πρὸς ἀλήθειαν ἐκ τύφου μεταθέμενος. III 163,9 μετατεθῆναι λέγεται. τὸ δ' ἐστὶ μεταναστῆναι. IV 6,16 ὁ μετατεθειμένος ἡμίεργος. IV 5,9 ἐπὶ τοῦ μετατεθειμένου.

μετατρέπειν. II 284,19 τὸ ὕδωρ εἰς αἷματος χρόαν μετατρέπουσι. II 255,12 ὡς οὐδ' ἂν (ὁ θεὸς) μετατρεπόμενος ἐναλάττει χωρία. II 93,27 ὁ ... μὴ μετατρεπόμενος τῷ ἀντιβαίνοντι ἐλέγχῳ. II 253,22 ἕνεκα ... τοῦ μετατραπῆναι καὶ μετακλιθῆναι διάνοιαν. I 248,16 cf. 249,14 μετατραπόμενος ἠρέμει. II 93,19 μετατραπόμενος ἐπέσχε τὸ ἀδικεῖν.

μετατυποῦν. III 241,15. 242,1.

μεταφορά. I 253,7.

μεταφράζειν. IV 209,2.

μεταχαράττειν. I 292,24 μεταχάραττε τὸ θεῖον νόμισμα. II 20,11 τὰ γὰρ φρονήσεως ... κάλλη θεοειδέστατα τύποις ἐναντίας ἀφροσύνης ... μετεχάραττεν. VI 170,25 ἑνὸς σώματος οὐσίαν μετασχηματίζων καὶ μεταχαράττων εἰς πολυτρόπους μορφάς. II 21,16 ⟨ὁ⟩ ἅπαντα μεταχαράττων καὶ μεταποιῶν τὰ καλά. VI 169,1 τὰς φύσεις τῶν ὀνομάτων ὁμοῦ καὶ πραγμάτων μεταχαράττοντος. V 78,24 τὸν ἄρρενα τύπον μεταχαράττοντας εἰς θηλύμορφον ἰδέαν. VI 175,1 τὴν

ἰατρικὴν Ἀπόλλωνος εὖ πως μετεχάραξεν. VI 2, 6 κάλλος τὸ σοφίας εἰς τὸ σοφιστείας αἰσχος μεταχαράξαντες. — II 276, 2 μεταχαράττεται τὸ μαθήσεως καὶ διδασκαλίας νόμισμα. II 291, 17 ὅσαι (δυνάμεις) ἀντὶ παθῶν εἰς εὐπάθειαν μεταχαράττονται. II 259, 21 ἃ προμηθείᾳ θεοῦ μετεχαράττετο οἷα δόκιμον ἀντὶ κιβδήλου νόμισμα. VI 28, 13 πᾶν ὅσον ... κεκιβδήλευται μεταχαραττόμενοι πρὸς τὸ δόκιμον. III 177, 28 οὕτω μετεχαράχθη καὶ τὸ ... νόμισμα. I 171, 4 μέχρι μὲν οὔπω μετωνομάσθησαν, ὅπερ ἦν μετεχαράχθησαν. III 169, 25 τὸν μεταχαραχθέντα τρόπον. III 233, 2 καλέσας αὐτὸν μεταχαραχθέντα καινὸν τύπον Ἰσραήλ.

μεταχωρεῖν. III 222, 5. IV 19, 10. V 74, 19.

μετέχειν. I 113, 4 ταύτης (sc. ἀρετῆς) ὁ × μὴ δυνάμενος μ. I 113, 5 ἧς (sc. πόλεως = ἀρετῆς) ἀδυνατεῖ μ. ὁ φαῦλος. I 24, 21 τῶν ὄντων τὰ μὲν οὔτ' ἀρετῆς οὔτε κακίας μετέχει. I 42, 4 τὰ δὲ διὰ τῆς ... ὄψεως μετέχει τοῦ ἀριθμοῦ κατὰ γένος. I 277, 12 ἡ σαρκῶν φύσις νοῦ μὲν οὐ μεμοίραται, ζωῆς δὲ ... μετέχει. I 95, 12 (ἕξις), ἧς μετέχει καὶ τὰ ἐν ἡμῖν ἐοικότα λίθοις ὀστέα. III 52, 2 (ὁ οὐρανὸς) μήκους καὶ πλάτους οὐ μετέχει. I 277, 3 τῆς ... ζωτικῆς δυνάμεως μετέχει καὶ τὰ ἄλογα. I 277, 4 τῆς δὲ λογικῆς (δυνάμεως) οὐ μετέχει (τὰ ἄλογα). II 46, 12 ἧς (sc. ἐπιστήμης) πᾶς ὁ σοφὸς εἰκότως μετέχει. II 65, 12 τῶν δὲ ζῴων ἕκαστον ἀθρόων μετέχει τῶν εἰρημένων. IV 24, 1 ὁ μὲν νοῦς ἄρρενος ἡ δ' ἀρετὴ θήλεος· μετέχει χαρακτῆρος. I 156, 31 ὧν μετέχουσιν οἱ εὐφυεῖς ἀσκηταί. II 35, 12 (οἱ φαῦλοι) μετέχουσιν αὐτῶν (sc. ἀγαθῶν). III 219, 18 μετέχουσι γὰρ αὐτοῦ (sc. τόπου) πάντες οἱ γηγενεῖς. V 141, 25 οἱ γὰρ γονεῖς ... μετέχουσιν ἀμφοῖν (sc. θείας καὶ ἀνθρωπίνης φύσεως). I 46, 17 ὁ ... διαπλασθεὶς (ἄνθρωπος) αἰσθητὸς ἤδη μετέχων ποιότητος. I 103, 2 (ὁ νοῦς) μήτε ἀρετῆς πω μήτε κακίας μετέχων. I 191, 14 (ὁ θεὸς) μετέχων μὲν οὐδενὸς ἑτέρου πρὸς βελτίωσιν. I 47, 9 τὸν ἄνθρωπον ... ἑκατέρας (φύσεως) ὅσον ἀναγκαῖόν ἐστι μετέχοντα. I 95, 20 λογισμοί ἐσμεν νοῦ μετέχοντες. I 241, 9 (ἡμεῖς) πλεῖστον μετέχοντες τοῦ θνητοῦ. I 192, 6 (τὰ χερσαῖα ἢ καθ' ὕδατος) πλεῖστον μετέχοντα τῆς ὑστάτης καὶ γεώδους οὐσίας. I 21, 21 ἰχθῦας πλέον μετέχοντας σωματικῆς ἢ ψυχικῆς οὐσίας. I 51, 4 τοὺς δ' ἀπογόνους τῆς ἀμείνου μετέχοντας ἰδέας. II 87, 2 τοῖς τοῦ ὁρατικοῦ γένους μετέχουσιν. IV 36, 1 τοῖς δ' ἅτε σαρκὸς πλεῖστον μετέχουσιν. I 198, 21 ἧς (sc. πόλεως) πρὸ γενέσεως οὐ μετεῖχε. II 35, 11 ὧν, εἴπερ ἦν ἀγαθά, φαῦλος οὐδενὸς οὐδεὶς ἂν μετεῖχε. I 71, 1 οὗ γὰρ μετέσχεν ὁ νοῦς παρὰ θεοῦ. I 102, 38 (ἡ ψυχὴ) ἀνδρείου τε λόγου μὴ μετασχοῦσα. II 74, 18 ὡς ἔχοντας ὁρᾷ (ὁ δημιουργὸς) δυνάμεως τοὺς ἑκατέρου μεθέξοντας.

μετεωρεῖν. I 161, 2.

μετεωρίζειν. V 11, 15 μηδέ σε τῶν ἀνεφίκτων ἔρως αἱρέτω καὶ μετεωριζέτω. VI 193, 8 διαίρων τὰ πράγματα καὶ μετεωρίζων. III 17, 9 (τοῦ λόγου) μετεωρίζοντος καὶ φυσῶντος ἑαυτόν. IV 232, 20 μετεωριζούσης ἡδονῆς. III 9, 13 ἄνω πρὸς οὐρανὸν τὸ στέλεχος ἀνεγείρον μετεωρίσαι. I 292, 22 πτερώσας καὶ μετεωρίσας σαυτόν. IV 167, 8 μετεωρίσας καὶ φυσήσας ἡμᾶς τῷ λόγῳ. III 98, 8 μετεωρίσας καὶ φυσήσας ἑαυτὸν ὑψαυχενεῖ. VI 205, 12 ἐπιστραφεὶς καὶ μετεωρίσας σαυτόν. V 193, 3 τοὺς ... πολεμίους μετεωρίσαντας εἰς τοὐμφανὲς ἐπιδείξασθαι.

μετεωρίζεσθαι. VI 47, 11 παρὰ τὸ αἴρεσθαι καὶ μ. πρὸς ὕψος. III 61, 18 μετεωρίζεται καὶ φυσᾶται τὸ φρόνημα. IV 147, 3 (ὁ ποταμὸς) μετεωριζόμενος. V 352, 19 δ ... τῇ δ' ἐπαναστάσει μετεωριζόμενον ἐπικλύζει. VI 99, 18 φλὸξ δέ ἐστιν ὅπερ ἐκ τροφῆς αἴρεται μετεωριζόμενον. I 154, 26 ὁ νοῦς ἐπαιδὰν μὲν ἐξάρῃ αὐτὸν ... καὶ μετεωρισθῇ. II 187, 23 τοῦ γὰρ μετεωρισθέντος καὶ φυσηθέντος ὑπ' ἀνοίας παιδός. II 25, 7 φυσηθέντες καὶ μετεωρισθέντες ὑπὸ κούφης ἐννοίας. II 129, 18 (οἱ τελειωθέντες· μετεωρισθέντες καὶ ἐξαρθέντες ἐπὶ μήκιστον. IV 213, 1 ποταμοὶ μετεωρισθέντες·

μετεωροθήρας. III 277, 10.

μετεωρολεσχεῖν. III 159, 19. 216, 19. 239, 14.

μετεωρολέσχης. III 169, 20. VI 23, 11.

μετεωρολογία. II 187, 19 (coni. φυσιολογία, ἠθοποιία, κτλ.). III 22, 16 Χαλδαϊκή).

μετεωρολογικός. II 187, 11 (δύναμις). II 188, 4 (Χαλδαϊκὴ θεωρία). — III 169, 6. 12. IV 20, 6. 13 (ὁ μ.). III 276, 28 οἱ μετεωρολογικοί.

μετεωροπολεῖν. I 264, 8 τὸν περίγειον καταλελοιπότες χῶρον μ. ἐγνώκασιν. III 30, 11 τῆς ... θείας ἐπιστήμης ὄρνιθος τρόπον τὸ αἰεὶ μ. ἴδιον. III 52, 6 τοὺς πτηνοὺς καὶ πεφυκότας μ. δύο λόγους. III 54, 8 ὅσαι (ψυχαὶ) ... μ. ἰσχύουσιν. III 53, 19 (ὄρνεα) τοῦ μ. ἕνεκα πτερωθέντα. V 50, 3 ἡ γὰρ τοῦ φιλοθέου ψυχὴ πτερωθεῖσα μετεωροπολεῖ. III 235, 7

(ψυχαὶ) μετεωροπολοῦσι τὸν αἰῶνα. I 128, 9. 131, 21 ὅταν γὰρ ὁ νοῦς μετεωροπολῇ. IV 166, 5 (ἡ διάνοια) μετεωροπολοῦσα ἀεί. II 162, 13 μετεωροπολοῦντα αὐτὸν (sc. τὸν σοφόν).

μετεωροπόλος. III 169, 6.

μετέωρος. II 91, 10 (δυνάμεις). I 117, 12 (πάθος). VI 159, 6 πᾶσα πόλις. V 346, 19 (πρᾶγμα, οἴησις). II 246, 12 ὁ τῆς ψυχῆς τειχισμός. I 117, 17 (τόπος). IV 163, 11 (τρικυμίαι). I 171, 7 (φιλοσοφία). V 53, 12 (ἡ τοῦ ἥπατος φύσις). — I 57, 4. III 182, 31. 250, 22. IV 172, 24. 222, 4. V 10, 2. 142, 29. 337, 22. 354, 6. 371, 19 (μ. αἴρειν, αἴρεσθαι). V 264, 14 ἰσότης ... τὴν μὲν ἀκραιφνῆ φύσιν ἑαυτῆς ... ἄνω μετέωρον διαίρουσα. I 51, 12. 292, 25. II 301, 11. 302, 7. III 119, 15. 271, 22. IV 127, 8. 162, 15. 301, 10. V 270, 6. 320, 11. VI 114, 13 (μ. ἐξαίρειν, ἐξαίρεσθαι). III 262, 6 φυσώμενος καὶ μετέωρον αἰωρῶν ἑαυτόν. I 30, 12 (ἵππος) μετέωρον ἀναβαστάσας (τὸν ἔποχον). VI 146, 15 ἵνα μετέωροι καὶ ἐμφανεῖς εἶεν. IV 161, 4 ἐπὶ λόφου μ. ἡ ἀντίπαλος καταφαίνεται δύναμις. VI 183, 20 νεώς, ⟨ὃς⟩ ... μ. ἵδρυται. VI 127, 6 στήσαντες μετέωρον (τὸν ἄθλιον). IV 92, 14 φέρεται δὲ ... μ. IV 270, 3 ἐφ' ὧν οἱ ... εὐδαίμονες μετέωροι φέρονται. — I 167, 8. II 303, 7. III 216, 17. 234, 7. VI 69, 16 (τὰ μετέωρα). II 195, 5 μετέωρα καὶ ὑψηλὰ φρονῶν λογισμός. — All: III 169, 4 μετέωρον τοίνυν ἀλληγοροῦντές φαμεν τὸν ἀπὸ γῆς ἑαυτὸν εἰς ὕψος αἴροντα. I 131, 17. 171, 6. II 54, 5. III 169, 2. IV 20, 5 ἑρμηνεύεται γὰρ Ἀβράμ „πατὴρ μ." I 117, 10. III 80, 15 Συρία γὰρ ἑρμηνεύεται μετέωρα. III 119, 13 μεταληφθεὶς γὰρ ὁ Σύρος ἐστὶ μ.

μετοικία. I 131, 24 (τῶν ἐξ ἀρχῆς δογμάτων). III 163, 10 ἀπὸ θνητοῦ βίου πρὸς τὸν ἀθάνατον. — All: I 117, 18 (τὸ ὄρος Γαλαάδ) ἑρμηνεύεται δὲ μ. μαρτυρίας.

μετοικίζειν. I 59, 24 τὴν ... ὀχλοκρατίαν ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸν μετοικίζοντες. I 117, 19 τοῦ θεοῦ μετοικίσαντος τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν κατὰ Λάβαν παθῶν.

μετοικίζεσθαι. III 64, 7 πρὸς ἃ τὴν τοῦ σοφοῦ διάνοιαν μ. V 127, 5 ⟨ἐπὶ⟩ τῷ μ. δανεισάμενοι. V 178, 4 ὁ νοῦς ... μετανίσταται καὶ μετοικίζεται. VI 51, 5 μετοικίζονται δὲ οὐκ εἰς ἑτέραν πόλιν. V 207, 16 ἧς (sc. ψυχῆς) μετανισταμένης καὶ μετοικιζομένης. III 17, 3 ὅτι μετῳκισάμην τοῦ σώματος. IV 11, 23 πρὸς ἣν (sc. ἀρετήν) μετανίστη καὶ μετῳκίσατο. II 8, 8 Ναῒδ, τὸν κλόνον, εἰς ὃν ἡ ψυχὴ μετῳκίσατο. IV 49, 19 μετοικισάμενος μακρὰν ἀποζεύχθητι. V 340, 9 τῷ νῦν πρῶτον μετοικισαμένῳ πρὸς ἀρετήν. II 304, 30 μετοικισάμενοι δὲ εἰς Χαρράν. III 137, 21 μετοικισάμενοι δ' εἰς τὸν ἔρημον κακῶν εὐσεβῶν χῶρον.

μέτοικος. II 189, 16 ὁ σοφός. II 245, 5 ὡς οἱ μέτοικοι. V 127, 20 οὐκ ἐν μετοίκοις ἀλλ' ἐν αὐτόχθοσιν ἐξετασθέντες. V 296, 10 cf. 297, 12 διατάττεται καὶ περὶ μετοίκων.

μετονομάζειν. IV 86, 13 μετονομάζει δ' αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὀνειροκριτικῆς ἐγχωρίῳ γλώττῃ προσαγορεύσας. III 177, 20 καὶ τὸν Ὠσηὲ μετονομάζει Μωυσῆς. III 172, 6 τὸν μὲν Ἀβραὰμ ... μετωνόμασεν ὁ ... θεός. III 171, 3 καὶ τὸν Ἰακὼβ μετονομάζεσθαι συμβέβηκεν. II 54, 8 ὅταν δὲ βελτιωθεὶς μέλλῃ μετονομάζεσθαι (Ἀβράμ). III 170, 14 αὕτη μετονομάζεται εἰς Σάρραν. I 116, 13 (Ἰακὼβ) οὐ γὰρ μετωνόμαστό πω εἰς τὸν Ἰσραήλ. I 167, 7 cf. II 54, 1 (Ἀβραάμ) πρὶν μετονομασθῆναι. III 171, 16 ὁ μὲν Ἀβραάμ, ἀφ' οὗ μετωνομάσθη. I 171, 4 μέχρι μὲν οὔπω μετωνομάσθησαν. III 172, 13 τριῶν ὄντων τοῦ γένους ἀρχηγετῶν, οἱ μὲν ἄκροι μετωνομάσθησαν. II 307, 24 ὅταν ... Ἰσραὴλ μετωνομασθῇ. I 171, 19 Ἀβρὰμ ... μετονομασθεὶς Ἀβραάμ. III 169, 1 cf. 170, 10 ἀπὸ τοῦ νυνὶ μετονομασθέντος (Ἀβραάμ).

μετοπωρίζειν. I 19, 13.

μετοπωρινός. V 139, 10 cf. IV 304, 18 ἑορτή. I 41, 6. III 35, 3. IV 304, 16. V 42, 4. 45, 7. 122, 21. 137, 8. 263, 20. VI 141, 21 (ἰσημερία). III 34, 11 (κύκλος).

μετόπωρον v. ἔαρ. — Etym.: V 137, 13 καιρὸς ὁ μετὰ τὴν ὀπώραν.

μετουσία. III 301, 19 ἀγαθοῦ. I 123, 18. 179, 3. III 5, 5. 131, 16. IV 3, 1. 29, 19. 156, 14. 201, 11. V 47, 17. 22. 198, 4. VI 158, 25 ἀγαθῶν. V 355, 16 τὰ ἴδια προφέρειν εἰς μέσον ἀγαθὰ ... εἰς κοινὴν μετουσίαν καὶ ἀπόλαυσιν. I 66, 25 (αἰσθητοῦ). V 231, 10 τῶν ἄλλων. V 315, 8 ἀπολαύσεως. V 365, 19 παντελοῦς ἀπορίας. I 69, 19. 124, 18. III 169, 24. V 149, 24 ἀρετῆς. V 247, 8 ἀπταίστου βίου. V 114, 9 γῆς. I 123, 11. VI 157, 7 εἰρήνης. VI 14, 4 ἐλευθερίας. VI 213, 20 ἐλπίδων χρηστῶν. III 292, 12 παρεληλυθότων μνήμαις ἐνεστηκότων μετουσίαις, μελλόντων προσδοκίαις. V 226, 12 τῆς ὁμοίας ἐπιστήμης. V 241, 15 δικαιοσύνης. IV 2, 21 ζωῆς. I 216, 5 θοίνης. V 65, 9 θυσίας. V 128, 15 τῶν ἰδίων. V 207, 19 τοῦ μὴ καθαροῦ. I 290, 8. V 367, 22 κακῶν. IV 257, 11

καλῶν τῶν πατρῴων. I 58, 23 καμάτων. V 292, 4 καρποῦ, κτημάτων. V 117, 14 κλήρου. I 151, 2 (λόγου). VI 142, 1 λύπης. V 131, 13 τῶν προσαγομένων τῷ βωμῷ. IV 164, 7 ἀργαλεωτέρων συμφορῶν. V 126, 14 τῶν ἴσων τιμῶν. V 59, 7 τῆς τοιαύτης τραπέζης. V 40, 9 τροφῆς. II 174, 2 φρονήσεως. III 116, 21 χάριτος. V 118, 20 χάριτος καὶ δωρεᾶς.

μετοχετεύεσθαι. III 227, 25.

μετοχή. I 66, 23.

μετρεῖν. III 290, 7 τὸν ... θεὸν ὑπολαβεῖν πάντα μ. καὶ σταθμᾶσθαι. I 177, 17 (Ἀβραὰμ) ἤρξατο μ. κατὰ θεὸν πάντα. III 289, 25 ὑφ' ἧς (sc. ἀφροσύνης) ἀναπεισθέντες τινὲς μ. καὶ σταθμᾶσθαι καὶ ἀριθμεῖν πάντα καθ' αὐτοὺς ἠξίωσαν. III 8, 7 τὴν γὰρ οὐδένειαν τὴν ἑμαυτοῦ μ. ἔμαθον. II 30, 1 ὡς παντὸς τοῦ τὴν ἴδιον ταπεινότητα μετροῦντος.

μετρεῖσθαι. I 35, 16 τὰ σώματα ἑβδομάδι μ. I 37, 12 ταύτας (sc. ἡλικίας) δὲ μ. μὲν ἑβδομάσιν. I 13, 17 (ἡ ἑβδομὰς) ἑπτάκις μονάδι μόνῃ μετρεῖται. I 44, 24 τὰ πρεσβύτερα εἴδη καὶ μέτρα, οἷς εἰδοποιεῖται καὶ μετρεῖται τὰ γινόμενα. IV 274, 13 ἡ ἀπειρία τῶν ἀριθμῶν ταύτῃ (sc. δεκάδι) μετρεῖται. IV 274, 20 ὃς (sc. ὁ πρῶτος κόσμος) μονάδι μόνῃ μετρεῖται. I 35, 24 ἡλικίαι μετρούμεναι ταύτῃ (sc. ἑβδομάδι). II 118, 11 δρομέων ... μετρουμένων τὰ διαστήματα. IV 91, 15 τοῖς τῆς ἀληθείας αὐτῆς μετρουμένων κανόσιν. I 226, 2 sqq. ὧν (sc. φαντασιῶν) ἑκάστη μεμέτρηται μὲν οὐδαμῶς ... μεμέτρηκε δὲ τὰ ὅλα. II 205, 22 ἡ ... ποσότης ὅροις καὶ κανόσι μεμέτρηται. III 52, 1 τὸ ὁριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ (sc. τοῦ ὄντος) μέτροις ... οὐ μεμέτρηται. III 51, 18 τὰ μὲν στοιχεῖα ... μεμέτρηται περατωθέντα ὑπ' οὐρανοῦ. V 264, 1 σελήνης περίοδοι ... ἆρ' οὐ διαστημάτων ἰσότητι μεμέτρηνται; V 263, 17 ὅτι ἡλίῳ μεμέτρηται πρὸς νύκτας ἡμέραι. I 12, 7 ἡ μεμετρημένη γλυκεῖα νοτὶς τῶν διεστηκότων. I 149, 14 καλὸν τὸ ἐνάριθμον καὶ μεμετρημένον. I 145, 30 οἱ μὲν ἅτε ἀγγεῖα ὄντες μεμετρημένα. I 148, 24 τὰ αὐτάρκη λαβόντας ἀγαθὰ καὶ μεμετρημένα.

μέτρησις. VI 79, 3 χρόνου.

μετριάζειν. III 196, 7 οὐ μ. ἐν ἐνίοις ἀξιοῖς, εἰ μὴ ἐν πᾶσι δύνασαι; IV 129, 10 διὰ λόγων ὠφέλει παραινῶν τοῖς μὲν ἐφεστῶσι μ. V 199, 7 τῶν δ' ἄλλων ὅσαι προπετέστεραι φόβῳ μετριάσουσιν. I 59, 11 ἐμετρίασε τὴν τιμωρίαν (ὁ θεός). III 117, 25 τῶν ... ἡδονῶν ἐπιμορφάζοντες ἀλογεῖν ... ἐμετριάσατε;

μετρικός. IV 125, 6 (θεωρία).

μετριοπάθεια. I 141, 22. 142, 11. 144, 20. V 326, 23.

μετριοπαθεῖν. I 142, 20. IV 56, 15. 67, 1.

μέτριος. I 270, 7 (αἰσχύνη). II 224, 18 ἀνήρ. II 176, 13 (ἀπειλὴ ἢ ἐλαφροτάτη κατάμεμψις). I 212, 13 (ἐσθής). III 199, 7 αἱ μὲν λόγων εὔθυναι μετριώτεραι. II 103, 10 (κόλασις). I 44, 11 (νουθεσίαι). II 258, 5 μετ' οὐ μετρίου σχετλιασμοῦ. V 296, 13 (τιμή). — V 147, 22. 194, 11 (οἱ μέτριοι). VI 58, 3. cf. 60, 19. ἕτεροι δὲ τῶν μετριωτέρων. II 31, 16. III 98, 13. IV 139, 10 (τὸ μέτριον). I 2, 16. II 49, 14. 193, 5. IV 56, 13. V 322, 7. VI 168, 18. 176, 22 πλέον τοῦ μετρίου, I 146, 32. II 109, 14 cf. VI 104, 15 πέραν τοῦ μετρίου. II 162, 15 χρησάμενος οἴνῳ πλείονι τοῦ μετρίου. III 117, 7. V 108, 17 (τὰ μέτρια). II 49, 7 πλείω τῶν μετρίων. VI 41, 10 „ἀρκεῖ μέτρια βιοτά μοι" Eurip. — III 41, 21. 193, 6. 196, 20. VI 92, 15. 94, 8. 178, 25. 221, 18 μετρίως. I 54, 10. 132, 16. 267, 25. II 6, 4. 173, 11. 257, 25. 272, 20. III 14, 10. 143, 12. V 162, 13 198, 6. 324, 17. VI 31, 13. 36, 10 οὐ μετρίως. III 178, 27. V 148, 6. VI 222, 4 μετριώτερον.

μέτρον. I 195, 14. II 122, 13 (coni. ῥυθμός, μέλος). II 222, 24. III 249, 18. V 7, 14. 83, 1. 11 (μέρη coni. ῥυθμοί, μέλη). VI 54, 1 cf. 68, 3. 69, 5 διὰ παντοίων μέτρων καὶ μελῶν. I 286, 22 cf. VI 90, 14 τὰ φωνῆς μέτρα καὶ (ῥυθμοί). VI 91, 1 καθ' ὡρισμένα μέτρα καὶ ἀριθμούς. I 10, 22 ἰδέαι καὶ μέτρα καὶ τύποι καὶ σφραγῖδες. I 44, 24 τὰ πρεσβύτερα εἴδη καὶ μέτρα. V 253, 12. 18 σταθμία καὶ ζυγὰ καὶ μέτρα. III 33, 15 τὰ ἐν σταθμοῖς καὶ μέτροις. III 35, 13 ἐν μέτροις καὶ πλάστιγξι. III 92, 13 sqq. ἐν ἡμῖν γὰρ αὐτοῖς τρία μέτρα εἶναι δοκεῖ, αἴσθησις, λόγος, νοῦς. III 52, 1 τὸ ὁριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ (sc. τοῦ ὄντος) μέτροις τοῖς εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπίνοιαν ἥκουσιν οὐ μεμέτρηται. II 9, 3 εἰ γὰρ πάντων μ. ἐστὶν ἄνθρωπος. III 56, 4 πάντων χρημάτων (ἄνθρωπος). II 8, 25 πάντων χρημάτων (ὁ ἀνθρώπινος νοῦς). III 290, 2 στάθμην καὶ μ. καὶ ἀριθμὸν τῶν ὅλων ὑπέλαβεν εἶναι τὸν θεόν. I 226, 4 sqq. ἡ ... ἀγαθότης αὐτοῦ (sc. θεοῦ) μ. ἀγαθῶν ἐστιν, ἡ δὲ ἐξουσία μ. ὑπηκόων, κτλ. III 199, 12. V 62, 7 (ἱερόν). III 92, 18 τὸ ... ἀληθινὸν καὶ δίκαιον. III 290, 6 ἀληθὲς δὲ καὶ δίκαιον μ. I 149, 9 μέτροις δικαίοις χρω-

μένη (ψυχή). III 197, 6 πρὸς τὰ τῆς ἑκάστου ψυχῆς σταθμήματα καὶ μέτρα. — II 293, 23. III 122, 21 αἰῶνος. III 44, 9 τῆς ἀναλογίας. I 16, 17 δικαιοσύνης καὶ ἰσότητος. V 260, 7 μέτροις αὐτὰς (sc. τὰς ἐπιθυμίας) μὴ περιορίζων. I 178, 10 μέτρα ταῖς ἐπιθυμίαις περιθεῖναι. I 11, 15 ἡμέρας. IV 170, 2 (τὸ μάννα) μ. εἶχε διπλάσιον. V 227, 8 μέτρα ταῖς ὁρμαῖς ὁρίζει. III 51, 19 τὸ περιέχον τοῦ περιέχοντος. V 238, 6 πλεονεξίας. I 225, 17. III 92, 20 σεμιδάλεως. IV 227, 7 τῶν συμπάντων. III 51, 16 τῆς τραπέζης καὶ τοῦ θυμιατηρίου. I 11, 2. 18, 16. 119, 1 (τοῦ) χρόνου. I 19, 20 χρόνων. — All: III 290, 1 Γομόρρα ⟨γὰρ⟩ μεταληφθέν ἐστι μ.

μῆκος. I 35, 14 cf. III 102, 23. 210, 10. IV 274, 7 πᾶν σῶμα ὀργανικὸν τρισὶ μὲν κεχρῆσθαι διαστάσεσι, μήκει, πλάτει καὶ βάθει. III 33, 13 coni. πλάτη, βάθη, διαστάσεις. I 16, 6. III 102, 21 γραμμὴ δ' ἐστὶ μ. ἀπλατές. III 31, 2 εἰς μ. ἀπλατὲς ἀσωμάτοις γραμμαῖς ἐμφερές. III 102, 22 ἐπιφάνεια δὲ δ μ. καὶ πλάτος μόνον ἔχει. III 52, 2 (ὁ οὐρανὸς) μήκους καὶ πλάτους οὐ μετέχει. III 34, 15 μήκει δ' ἴσα. V 130, 4 ὅσῳ τὸ δυνάμει τοῦ μήκει (κρεῖττόν ἐστι). II 14, 6. 25, 1. 107, 3. 298, 21. III 207, 5. VI 91, 21 χρόνου. I 4, 2. 175, 11. IV 291, 23 χρόνων.

μηκύνειν. III 109, 9 ἵνα μὴ λόγον ... × μ. δοκῶμεν. V 120, 5 τί χρὴ δεξιόντα μ. II 96, 10 τὰ δ' ἐσταλμένα ... ἐπὶ φύσεων ἐκτάσεσι μ. I 283, 7. II 14, 21 ταῦτ' ἐμηκύναμεν. — I 283, 18 εἴ τις ἐπινεμομένη κακία μηκύνεται. II 98, 16 κἂν ἄχρις οὐρανοῦ μηκύνηται. III 5, 10 κατὰ μηκυνομένην παράτασιν. I 252, 3 (σπέρματος) μηκυνθέντος καὶ συναυξηθέντος.

μηλοβότοι. VI 49, 13.

μήν. I 18, 16. 19, 22. V 23, 2. 107, 15. 141, 13. 362, 1 (coni. ἡμέραι, ἐνιαυτοί). V 308, 6 cf. II 187, 13 μηνῶν δὲ περιόδοις. III 122, 17. VI 89, 3 περίοδοι coni. ἐνιαυτῶν. V 42, 2 τοῖς μησὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ. I 20, 1 sq. ἐκ μηνὸς τὰ τριάκοντα καὶ ἐξ ἐνιαυτοῦ τὸ ἰσάριθμον ταῖς ἐν δώδεκα μησὶν ἡμέραις πλῆθος. I 62, 24 μῆνα δὲ καὶ ἐνιαυτὸν ἐνισταμένους πέρατα δήπου τῶν ἑξηκόντων ὑπολειπτέον. II 157, 3 μῆνας καὶ ἐνιαυτοὺς (ἀστέρες ἐπεράτωσαν). I 41, 7 ἑκατέρα γὰρ τῶν ἰσημεριῶν ἑβδόμῳ γίνεται μηνί. V 43, 13 ἐν ᾧ σελήνη τὸν ἑαυτῆς κύκλον περατοῦται. V 264, 8 ἰσαρίθμοις γὰρ μησὶ διακρινόμενος ... τρισὶν εἰς ἑκάστην ὥραν. I 43, 1 τὰ κατὰ γαστρὸς βρέφη μησὶν ἑπτὰ τελειογονεῖσθαι πέφυκεν. I 63, 14 (τὸ βρέφος) ὀκτὼ μῆνας ἐνδιαιτᾶσθαι γαστρί. VI 93, 7 (γυναῖκες) δέκα που μῆνας πιέζονται. IV 291, 8 ἅπαξ τοῦ μηνός. III 150, 12 sq. δώδεκα. V 159, 5 ἑκάστῳ μηνί. IV 304, 19 ἑπτὰ μησί. IV 252, 2 τὴν ἀρχὴν τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας πρῶτον ἀναγράφει μῆνα Μωυσῆς. IV 252, 11. 253, 18. V 122, 19. 154, 2 (πρῶτος). IV 254, 9 δευτέρῳ μηνί. V 44, 14 sqq. τὸν γὰρ αὐτὸν ἔχειν ὡήθη λόγον πρὸς μῆνα νουμηνίαν ὃν πρὸς ἰσημερίαν ἑβδόμῳ μηνὶ γινομένην τὰς ἑπτὰ τῆς ἑορτῆς ἡμέρας, ἵν' ἀποφήνῃ καὶ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς ἱεράν. V 45, 6. 107, 16. 122, 7 (ἕβδομος). V 119, 6 ἀρχὴ μηνός. II 10, 28 cf. V 136, 3 δεκάτῃ τοῦ μηνός. I 100, 21 τῇ δεκάτῃ τοῦ ⟨ἑβδόμου⟩ μηνός. V 121, 21 τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός. V 138, 23 πεντεκαιδεκάτῃ μηνός. VI 150, 25 ὀλίγοις δ' ὕστερον μησί.

μηναγύρτης. V 178, 15.

μηνιαῖος. VI 185, 4 (διανομαί). V 119, 19 (διάστημα). — V 158, 18. 159, 12 (τὰ μηνιαῖα).

μῆνιγξ. I 278, 27. II 30, 11.

μήνιμα. IV 148, 1.

μηνοειδής. I 35, 6. 10 (ἐπίλαμψις).

μηνύειν I 260, 25 ἐξ οὗ μοι δοκεῖς ... ἀπελέγχειαν σεαυτοῦ μᾶλλον ἢ πρὸς τὸ μαθεῖν ἑτοιμότητα μ. I 288, 7 ὅτι μόνῳ τῷ Λευίτῃ ... προσήκει μ. τὰ ἐνθυμήματα. I 4, 21 ὡς ὁ περὶ αὐτῆς λόγος μηνύει. IV 213, 9 ὡς μηνύει τὰ λόγια. I 45, 18 μηνύουσι δ' αἱ μεταβολαὶ τῶν σπερμάτων. I 25, 25 ὥσπερ αἱ ἱεραὶ γραφαὶ μηνύουσιν. IV 228, 19 οἱ ... δύο λίθοι περιφερεῖς μηνύουσιν ... ἥλιον καὶ σελήνην. IV 172, 18 μηνύοντος διὰ συμβόλων τοῦ θεοῦ. I 287, 14 διὰ τὸν τοῦ μηνῦσαι πόθον. I 297, 17 ὑπὲρ τοῦ τὰ ἄρρητα μηνῦσαι. IV 306, 4 οὐχ ὑπὲρ τοῦ μηνῦσαι. IV 265, 13 ἔχω δέ τι μηνῦσαι σημειωδέστερον λόγιον. I 214, 14 (ἡ ἡδονὴ) τὰς ἄλλας νόσους ... ἑαυτῆς οὐκ ἐμήνυσεν.

μηνύεσθαι. I 8, 13 εἰκὸς ἂν εἴη μ. τὴν κατ' ἀριθμὸν (ἀρχήν). IV 231, 4 ἐξ ὧν ὄνομα τοῦ ὄντος φασὶ μ. I 288, 10 μηδ' ἐμπαλιν σπουδαίου προφορᾷ τὰ ἀκόλαστα καὶ αἰσχρὰ μηνύοιτο. II 37, 25 διὰ γὰρ ταύτης (sc. προσβολῆς) οἷος ἦν ἐμηνύετ' ἄν. I 2, 10 ἐπειδὰν ἐκεῖνο μηνυθῇ πρότερον. II 17, 10 τούτων ... αἱ διαφοραὶ παρὰ τῷ νομοθέτῃ μεμήνυνται. II 8, 19 γένεσις γὰρ οὐδεμιᾶς ἄλλης ... ἄχρι νῦν μεμήνυται γυναικός.

III 98, 3 τὸ „τίς" ῥητῶς οὐ μεμήνυται. IV 199, 16 τὰ ... πεπραγμένα αὐτῷ μεμήνυται. IV 292, 12 πῶς δὲ λέγεται ..., μεμήνυται διὰ τῶν ἀλληγορηθέντων ἐν ἑτέροις. — II 114, 15. IV 254, 2 μηνυτέον.

μήνυμα. V 162, 22 τῆς ... βδελυρίας. VI 10, 1 δουλείας. V 242, 13 τῶν ἡσυχαζομένων ἱκανὰ μηνύματα. V 158, 6 τοῦ ἑκατέρου (sc. μοιχείας τε καὶ προαγωγείας). VI 185, 3 τρόπων ὄντως αὐτοκρατορικῶν. IV 13, 1 φύσεως ἀδηλοτέρας.

μήνυσις. I 287, 24. IV 230, 14.

μηνυτής. II 4, 11. VI 173, 26.

μηνυτικός. I 79, 1.

μηρυκᾶσθαι. V 233, 7 sqq. τό τε διχηλεῖν καὶ τὸ μ. ... σύμβολον διδασκαλίας. II 33, 7 cf. 121, 10. 12 μηρυκᾶται γὰρ τὸ ζῷον.

μήτηρ. II 60, 7 ὥσπερ αὐτοῖς μόνοις φύν-
× τες, οὐχὶ δὲ μυρίοις ἄλλοις, πατρί, μητρί, γυναικί, τέκνοις. II 39, 15 ὥσπερ ὑπὸ πατρὸς καὶ μητρὸς πάντα γεννᾶσθαι. III 39, 19 παρ' ὃν μ. τε καὶ πατὴρ γεννᾶν ἔδοξαν. V 250, 3 πατρὸς καὶ μητρὸς τῶν ἐκ φύσεως βοηθῶν καὶ ὑπερμάχων. — I 46, 2 πάσῃ μητρὶ ... ἡ φύσις πηγάζοντας ἀνέδωκε μαστούς. V 229, 12 τίτθαι καὶ μητέρες. VI 93, 18 μαῖαι καὶ μητέρες. V 155, 9 μητρυιᾶς καὶ μητρὸς ὄνομα συγγενές. V 304, 7 διά τινα φυσικὴν μητέρων πρὸς ἔγγονα φιλοστοργίαν. V 373, 10 οἷα μ. φιλόστοργος. V 304, 11 χαρίσαι ... τῇ μητρὶ τὸ ἔγγονον. II 176, 2 πατρὸς δὲ καὶ μητρὸς κοιναὶ μὲν αἱ κλήσεις, διάφοροι δ' αἱ δυνάμεις. II 172, 20. 175, 20 (πατὴρ καὶ μ., κατήγοροι, ἄλλοις σύμμαχοι). IV 248, 14 τοῖς τῆς φύσεως (ὀνόμασι) ἀνακαλοῦσι πατέρα καὶ μητέρα προσαγορεύοντες. IV 270, 18 ὅσους ἐραστὰς ἔσχεν ἡ μ. V 80, 12 ὧν μητέρες πόρναι. V 306, 15 συγκαταθύειν μητέρα καὶ ἔγγονον. V 367, 10 ἅψεται ... μ. σπλάγχνων θυγατρός. V 155, 3 τὰς ἀναρμόστους υἱῶν πρὸς μητέρας ὁμιλίας. V 153, 13 μητέρας γὰρ οἱ ἐν τέλει Περσῶν τὰς ἑαυτῶν ἄγονται. II 185, 21 φυλάσσειν νόμους πατρὸς καὶ μὴ ἀπωθεῖσθαι θεσμοὺς μητρός. II 184, 12 (οἱ) μητρὸς καὶ τῶν ἐκείνης φροντίζοντες. II 88, 8 τὰ δὲ τῶν προγόνων ἀξιώματα τῶν πρὸς πατρὸς καὶ μητρὸς ... ὑπερκύψετε. IV 296, 14 πατὴρ καὶ μ. ἐμφανεῖς εἰσι θεοί. III 196, 5 εἰ μητρὸς ὀλιγωρεῖς καὶ πατρός, ἀσέβει καὶ εἰς τὸ θεῖον. V 144, 10 πατέρα ... μετὰ θεὸν καὶ μητέρα τίμα. V 148, 4 ἐπὶ μὲν ἀτιμίᾳ πατρὸς ἢ μητρὸς φονᾶν. V 145, 21 ἕνεκα τοῦ μὴ δεδιέναι τοὺς σωφρονιστὰς πατέρας καὶ μητέρας. V 146, 3 ἐάν ... τις τυπτήσῃ πατέρα ἢ μητέρα. V 308, 8 τῷ περὶ τὰς μητέρας ἀνεπιβουλεύτῳ. V 117, 2 οὐ προσέταξε μητέρας καὶ πατέρας τὰ υἱῶν καὶ θυγατέρων κληρονομεῖν.

metaph. et all: I 130, 21. 270, 17. III 133, 14 (αἴσθησις). V 168, 13 (ἀδικήματα) καθάπερ ἐκ μητρὸς μιᾶς, ἀκολασίας, φύντα. III 180, 29 (ἀρετή). I 12, 9. 46, 3. 9. II 136, 17. 20. VI 90, 18 (γῆ). I 46, 5 cf. VI 47, 13 τοῖς πρώτοις ἔδοξεν αὐτὴν Δήμητραν καλέσαι τὸ μητρὸς καὶ γῆς ὄνομα συνθεῖσιν. III 181, 12 (διάνοια). I 172, 15 (διδασκαλία). V 139, 19 (ἑβδομάς). II 176, 4 (ἡ τοῦ πεποιηκότος ἐπιστήμη). I 142, 4 ἔρις δὲ μ. ἐστὶ θυμοῦ. V 263, 13 ἰσότης ... μ. δικαιοσύνης. II 176, 22 sqq. 177, 7. 13. 181, 22. 185, 4 sqq. 188, 14. III 281, 7 (ἡ μέση καὶ ἐγκύκλιος παιδεία, πατὴρ ὁ λόγος). I 100, 7. 270, 26. 284, 21. II 176, 11. 239, 1. III 13, 11. 133, 17 ἡ σοφία (τοῦ θεοῦ). II 182, 15 (συνήθεια, πατὴρ ὁ ὀρθὸς λόγος). I 100, 17 πατέρα καὶ μητέρα ..., τὸν νοῦν καὶ τὴν τοῦ σώματος ὕλην. II 181, 12 (ὕλη, coni. τροφός, τιθήνη). III 180, 1 (φρόνησις). II 35, 24 οἱ τῶν μὲν ἀλόγων μητέρα τὴν φύσιν, ἀνθρώπων δὲ μητρυιὰν ἔφασαν εἶναι. II 65, 4. IV 278, 7. V 110, 21. 372, 19. VI 23, 6 (φύσις). II 283, 19 (ἡ λογικὴ φύσις).

μήτρα. I 244, 2 ταῖς γυναιξὶ πρὸς ζῴων γένεσιν οἰκειότατον μέρος ἡ φύσις ἔδωκε μήτραν. I 56, 11 ἐκ γὰρ θερμοτάτου καὶ πυρωδεστάτου χωρίου τοῦ κατὰ τὴν μήτραν ... (τὸ βρέφος) προελθόν. VI 93, 10 cf. V 159, 9 τὸ γὰρ ζῳογονοῦν χωρίον ἐστὶ μ., „φύσεως", ὡς εἰπέ τις, „ἐργαστήριον". V 183, 3 τὰ μὲν ἔτι κατὰ γαστρὸς προσεχόμενα τῇ μήτρᾳ τῶν κυουσῶν εἶναι μέρη. I 22, 15 (τὸ σπέρμα) ἐπὶ τὴν μήτραν καταβληθέν. VI 103, 2 τὰ ἐν μήτραις μέντοι διαπλαττόμενα. II 40, 15 διὰ τῆς μήτρας ἐξεκέντησε τὴν γυναῖκα. III 175, 23 κατακεντῆσαι διὰ τῆς μήτρας τὸ πάθος. V 167, 15 τῶν περὶ μήτραν δεινὴν κάκωσιν. I 99, 24 cf. 153, 15. 181, 10 ἀνδρὸς δὲ ἴδιον τὸ μήτραν ἀνοιγνύναι. I 239, 11 τὸ γὰρ διανοίγον μήτραν τὸ Ἄβελ δῶρόν ἐστι πρωτότοκον.

metaph. et all.: V 159, 5. VI 94, 10 (ἄρουρα). VI 93, 8 (γῆ). II 275, 8 παρ' ὃν (sc. τὸν ὄντα) τὰς τῆς ψυχῆς ἀνοίγνυσθαί τε καὶ συγκλείεσθαι μήτρας συμβέβηκεν. I 153, 3 τοῦ μόνου δυναμένου τὰς ψυχῶν μήτρας ἀνοιγνύναι. I 153, 9 sq. τῆς ἀρετῆς ὁ θεὸς τὰς μήτρας

ἀνοίγει. III 12, 21 τῆς μισουμένης (φρονήσεως) ὁ θεὸς τὴν μήτραν διοίξας. I 181, 9 τὴν μὲν μήτραν ἀνέῳξεν αὐτῆς (sc. τῆς Λείας) ὁ θεός. III 200, 25 τὴν μήτραν ὑπ' αὐτοῦ (sc. τοῦ πανηγεμόνος) διοιχθεῖσαν. III 73, 21 θεῷ ... τῷ τὴν ἀειπάρθενον μήτραν ... ἀνοίξαντι. III 28, 4 sqq. μήτραν διοιγνύειν ἀπὸ ἀνθρώπου, τοῦ λογισμοῦ καὶ λόγου.

μητρόπολις. VI 128, 27. 193, 9. 207, 2. 209, 14. 211, 10. 216, 11 (int. Hierusalem). III 244, 1 ἄχρι τῆς μητροπόλεως ἀσφαλῶς παραπέμψειν. II 244, 15 τοῖς ... ἀποικίαν στειλαμένοις ἀντὶ τῆς μητροπόλεως ἡ ὑποδεξαμένη δήπου πατρίς. III 130, 4 ὁ θεῖός ἐστι λόγος. III 213, 22 Χαρρὰν μ. τις αἰσθήσεων.

μητρυιά. II 35, 25 (ἡ φύσις). V 118, 6. 153, 11. 155, 8 sqq. 335, 2 sqq.

μητρῷος. V 79, 2 (αἶσχος). V 310, 13 (γάλα). III 15, 9. 262, 2. VI 162, 4. 166, 1 (γένος). IV 268, 4 (γένη). VI 189, 6 (κῆποι). IV 123, 7 πάθος. — II 181, 24. VI 151, 10 (τὰ πατρῷα καὶ μητρῷα).

μηχανᾶσθαι. V 277, 21.

μηχανή. V 176, 16 τέχνας καὶ μηγανὰς πολυτρόπους ἀνευρίσκοντες. V 275, 15 πάσας μὲν μηχανὰς τεχνάζοντες. V 7, 12 cf. 126, 14 θεοὺς καινοὺς ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς εἰσαγαγόντες. I 283, 14 μηχανῇ τινι. I 3, 8. II 297, 16. V 87, 11. 113, 11. 333, 8 μηχανῇ πάσῃ.

μηχάνημα. II 40, 28 cf. IV 174, 8. 10. V 215, 15 ὅπλα καὶ μηχανήματα. VI 11, 14 ὅσα ἐπ' ἀνατροπῇ τειχῶν. II 248, 16 πρὸς ἀνατροπήν. I 137, 26 τοσοῦτον ἔστησε μ. κατὰ τῆς ψυχῆς.

μηχανοποιός. I 142, 1.

μιαίνειν. II 29, 13 θνητῶν γὰρ ... οὐδενὶ τὴν ἀδιάφθορον φύσιν μ. ἐφεῖται. III 179, 28 ἀσεβὲς ἡγούμενος μ. βεβήλοις τὰ θεῖα. II 313, 16 τὰ κριτήρια τῆς διανοίας μ. ὁ παμμίαρος ... ἐπεχείρησεν. III 134, 25 τὰ γὰρ ἀβούλητα ... τὴν ψυχὴν οὐ πρὸς αἰῶνα ... μιαίνει. I 65, 8 ἐὰν τροπὴ κατασκήψασα αἰφνίδιον μιάνῃ τὸν νοῦν. V 193, 6 ὅπως μὴ τὰ ὑπὲρ γῆν μιαίνωσι. V 218, 10 μιαίνων τὸ ἀμίαντον φύσει θεῖον ὄνομα. II 76, 7 τροπή τις ... ἀκούσιος παραχρῆμα τὸν νοῦν μιαίνουσα. I 145, 23 τῷ μιαίνοντι τὴν ψυχὴν πάθει. I 183, 5 αἴσθησιν ... τὴν ἐκθηλύνουσάν σε καὶ μιαίνουσαν. V 328, 1 αἵματι ἀνθρωπίνῳ τὴν γῆν ἐμίανε. II 85, 10 ταῦτ' οὖν ἅπαντα ὁ ἱερώμενος ἔλεγχος μιάνας.

μιαίνεσθαι. II 84, 24 τὸ εἰσελθόντος τοῦ ἱερέως τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν μ. III 133, 15 οὔτε γὰρ ἐπὶ πατρί, τῷ νῷ, οὔτε ἐπὶ μητρί, τῇ αἰσθήσει, φησὶν αὐτὸν (sc. τὸν ἀρχιερέα) Μωυσῆς δύνασθαι μ. V 28, 19 μὴ ἐφ' ἅπασιν αὐτοὺς (sc. ἱερέας) μ. V 61, 18 τὸν δ' ἱερὸν βωμὸν οὐ θέμις αἵματι ἀνθρωπίνῳ μ. V 62, 17 τὸ δὲ σῶμα ἀφ' ὧν ἔθος αὐτῷ μ. V 307, 8 τοῦ μὴ τὸν ἀέρα ... ὑπὸ τῆς αἱρομένης φλογὸς μ. V 207, 16 τὰ ἀπολειφθησόμενα πάντα μιαίνεται στερόμενα θείας εἰκόνος. II 16, 24 πᾶν ὅ τι ἂν ἑαυτῷ λαμβάνῃ φαῦλος, πάντως ἐστὶν ἐπίληπτον, ἅτε γνώμῃ δυσκαθάρτῳ μιαινόμενον. V 207, 19 ἀκάθαρτα καὶ τὰ ἄλλα ... μετουσίᾳ τοῦ μὴ καθαροῦ μιαινόμενα. VI 63, 21 (χεῖρες) ὑπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως τῶν εἰς πορισμὸν μιαινόμεναι. I 146, 6 ἐὰν ὑπὸ πάθους μὴ μιανθῇ. I 182, 21 ψυχὴν πάθεσιν ἀκολάστοις μιανθεῖσαν. IV 237, 5 μεμιασμένον ... πῦρ τὸ χρειῶδες. V 99, 4 μεμιασμένῳ καὶ ἐπαράτῳ πάθει. IV 246, 3 μεμιασμένῃ ψυχῇ τε καὶ γλώττῃ. I 296, 13 τὰ δὲ ἑπτὰ ταῦτα ... ἐν δὲ ἄφρονος (ψυχῇ) ἀκάθαρτα καὶ μεμιασμένα.

μιαρός. II 83, 19 τὰ δὲ ἑκούσια (τῶν ἀδικημάτων). I 127, 27 (ἡδονή). II 183, 4 (ὁ κατὰ προφορὰν λόγος). V 148, 1 (ὁ ὁμνὺς μάτην). — IV 290, 20 ὁ δὲ τῶν λεχθέντων ὀλιγώρως ἔχων ἴστω ... μ. καὶ ἀκάθαρτος ὤν. III 168, 6 ὁ μ. καὶ δυσκάθαρτος. III 126, 23 ὡς μιαροὶ καὶ ἀκάθαρτοι.

μίασμα. V 175, 11 ἀνεκπλύτοις ἄγεσιν, ὧν τὰ μιάσματα οὐδεὶς ἀπονίψει χρόνος. V 351, 9 ἄηθες ἀνθρωπείου αἵματος. IV 192, 9 τοῦ ἔθνους. V 68, 6 (παθῶν). V 162, 1 τῶν πατρίδων. IV 250, 11 cf. V 184, 12 φόνου. — IV 192, 15. V 164, 17 (κοινόν). II 83, 3 τὰ ὑγιαίνοντα καὶ ζῶντα τοῦ μὴ καθαρεύειν μιασμάτων αἴτια γίνεται. V 188, 11 προσάπτεσθαι γὰρ αὐτῷ (sc. τῷ ἀρχιερεῖ) μιάσματος τὸ συνόλον οὐ θεμιτόν. IV 64, 6 μὴ ἐφάψασθαι τοῦ μιάσματος. V 186, 9 καθαροὺς εἶναι παντὸς ἄγους καὶ μιάσματος. IV 254, 6 οὓς ἀπὸ παντὸς ἁγνεύειν ... μιάσματος δεῖ. V 26, 1 (πόρνη) σπουδάσασα μιασμάτων καθαρεῦσαι. IV 41, 5 αἰτιώμενος γὰρ αὐτοὺς τοῦ μιάσματος φάσκει. IV 71, 8 τριττὸν προστίθης μοι μ. V 164, 3 οἷα εἰκὸς ἐκ τούτων μιασμάτων. V 308, 9 χάριν τοῦ μὴ τὸ λεχθὲν μ. συμβῆναι. — I 296, 16 τὴν ψυχὴν ... ἐκνιψαμένην καὶ ἀπολουσαμένην τὰ μιάσματα. II 83, 8 πλήρη μιασμάτων ἑαυτὴν (sc. ψυχήν) καταλαμβάνει. I 173, 26 (ἡ διάνοια) νοσεῖ μιάσμασι κεχρωσμένη πολλοῖς. V 176, 14 τῆς διανοίας μὴ προκατεσχημένης ἐκ

μακροῦ τοῖς μιάσμασιν. V 49, 22 ἣν (sc. ἐπιθυμίαν) ἐκνίπτεσθαι συμφέρον κηλίδων καὶ μιασμάτων. IV 290, 2 καθαρεύει ψυχὴν καὶ σῶμα καὶ γλῶτταν, τὴν μὲν παρανομίας, τὸ δὲ μιασμάτων. I 288, 9 τὸ γὰρ κάλλος αὐτῶν (sc. δογμάτων θείων) οἰκείοις μιάσμασιν αἰσχύνει.

μιγάς. II 177, 18. IV 271, 2 (ἄνθρωποι). II 309, 16 (ἀριθμός). II 298, 16 (δόξαι). V 171, 21 (ἦθη). I 73, 14 (λέπρα). III 181, 6 (λογισμοί). VI 177, 19 (ὄχλος). II 298, 9 (ἡ τοῦ φαύλου ψυχή). III 127, 16 (ψυχαί). — II 298, 13 cf. 299, 17 ὁ δὲ πολλὰ τέλη τοῦ βίου προτιθέμενος πολὺς καὶ μ. καὶ δασύς. VI 192, 22 τὴν Ἰάμνειαν ... μιγάδες οἰκοῦσιν. I 154, 31 τῶν μιγάδων καὶ συγκλύδων ... ἀβουλεῖ τὸ πάθος ἄρχει.

μῖγμα. II 207, 3. VI 30, 17.

μιγνύναι. III 260, 24.

μικρολογία. III 225, 2.

μικροπολίτης. III 213, 9.

μικρός opp. μέγας v. μέγας. — II 108, 6 × cf. I 133, 4 αὖρα. II 77, 20 μετ' οὐ μικρᾶς βλάβης. II 24, 1 (διαφοραί). II 49, 12 (ἰσχύς). I 227, 8 μυστήρια. II 49, 27 (λῆμμα). I 197, 23 νόσου πρόφασις. I 149, 5 ῥοπή. I 252, 1 ὑγείας σπέρμα. IV 132, 5 (φρόνημα). — I 219, 13 μικρὰ χαρίζεται καὶ μικροῖς ἐκείνοις.

μικροψυχία. V 292, 8.

μικτός. I 4, 13 (ἀριθμός). VI 30, 15 (γένεσις). III 11, 19 sqq. (ζωῆς γένος). III 42, 8 (σοφίας ἱερὸν γένος). III 42, 8. 15 (γένος ἡμῶν. coni. σύνθετον καὶ κεκραμένον). IV 3, 13 (γένος, opp. καθαρώτατον). IV 254, 20 διάταγμα. VI 75, 4 (δόξα). II 207, 9 δυνάμεις, opp. ἁπλαῖ. V 163, 10. 339, 2 ζῷον. IV 258, 5 (κληρουχία). I 25, 5 (φύσις). V 100, 10 (χαρά). — I 25, 11 τὰ δὲ μικτὰ τῇ μὲν οἰκεῖον τῇ δ' ἀνοίκειον.

μιμεῖα. VI 221, 6.

μιμεῖσθαι. IV 158, 13 ἔστησε παράδειγμα τοῖς ἐθέλουσι μ. V 248, 17 ἃ (sc. παραδείγματα) μ. καλόν. V 226, 1. 319, 5 μ. θεόν. I 73, 2 τοῦ μ. θεοῦ τὰ ἔργα. I 228, 17 ὡς ἔνεστι τέλειον ἀτελεῖς μ. V 252, 10 ταῦτα μ. προσήκει τοὺς ἀγαθοὺς ἄρχοντας. V 362, 17 μ. τὰ σπουδαῖα καὶ θαυμαστὰ κάλλη. VI 62, 13 οἱ μιμοῦνται τοὺς ἀνεπιστήμονας τῆς γεωργίας. VI 53, 15 οἷς καθάπερ τισὶν ἀρχετύποις χρώμενοι μιμοῦνται. III 86, 1 μιμούμενος τὸν ἐκείνων βίον. II 241, 20 (ὁ ἄνθρωπος) μιμούμενος τὰς τοῦ πατρὸς ὁδούς. IV 230, 12 ὅ τε τοῦ σοφοῦ (λόγος) μιμούμενος ἐκεῖνον (sc. τὸν τῆς φύσεως). V 228, 14 ἡ ἐπιθυμία ... μιμουμένη τὴν ... πυρὸς δύναμιν. VI 114, 8 (οὐσία) τὸ πυρὸς σχῆμα μιμουμένη. I 27, 9 (οἱ ἔπειτα) μιμούμενοι τὸν ἀρχηγέτην τοῦ γένους. I 230, 7 μιμούμενοι τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν οἱ ὑπήκοοι παῖδες. IV 280, 13 γονεῖς, οἱ μιμούμενοι τὴν ἐκείνου (sc. τοῦ ποιητοῦ) φύσιν γεννῶσι. IV 296, 15 (πατὴρ καὶ μήτηρ) μιμούμενοι τὸν ἀγένητον ἐν τῷ ζῳοπλαστεῖν. V 119, 15 μιμούμενοι τὰς ἐν οὐρανῷ μακαρίας καὶ εὐδαίμονας φύσεις. V 142, 4 (οἱ γονεῖς) μιμούμενοι ... τὴν ἐκείνου (sc. θεοῦ) δύναμιν. VI 127, 12 νεανίαι ... μιμούμενοι δορυφόρους. IV 202, 1 (δυνάμεις) μιμούμεναι τὰς παρθένους Χάριτας. III 124, 25 (δυνάμεσι) μιμουμέναις τὴν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) τέχνην. V 4, 5 τοὺς ... ἄρχοντας ..., οὓς μιμουμένους τὴν ἐπιστασίαν κατορθοῦν πρυτανεύοντες. I 236, 5 μιμουμένους τοὺς ἀγαθοὺς τῶν τοξοτῶν. I 251, 16 (ἡμᾶς) μιμουμένους τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἰατρῶν. I 214, 2 οὐ μιμήσομαι (sc. ἡ ἀρετή) τρόπους ἡδονῆς. V 251, 1 παραδείγματα καλοκἀγαθίας ἃ μιμήσεται. VI 171, 22. 26 ἐμιμήσω τοὺς Διοσκούρους ... ἐμιμήσω Διόνυσον. V 280, 12 οὐδένα τῶν ἄλλων ... ἐμιμήσαντο. I 238, 3 οὓς οὐκ ἐμιμήσαντο οἱ τροφῇ θείᾳ τὴν ψυχὴν τραφέντες. IV 192, 7 τὸ παράδειγμα ... ἐμιμήσαντο. V 319, 9 ἵνα μιμήσῃ θεόν. II 294, 11 μιμησάμενος δὲ τοὺς ἀγαθοὺς δρομεῖς. II 29, 21 καὶ σὺ μιμησαμένη Λείαν, ὦ ψυχή. III 40, 2 τῷ θνητῷ γένει μιμησαμένῳ τὴν περὶ τὸ γεννᾶν τέχνην. I 268, 19 (τὸν Ἄβελ) μιμησάμενον Ῥεβέκκαν τὴν ὑπομονήν. II 297, 12 ἕνεκα τοῦ μιμησάμενον τὸν ἀμείνω βελτιωθῆναι. IV 294, 11 τοὺς ... κατὰ τοῦτο μιμησαμένους θεόν. I 46, 6 γυνὴ γῆν μεμίμηται. II 23, 3 τὸ ὤτων σχῆμα ἄκρως ἡ θεάτρων κατασκευὴ μεμίμηται. II 85, 12 μεμίμηται δὲ τοῦτο καὶ ἡ ... γυνή.

μιμηλάζειν. III 125, 22. 192, 15.

μίμημα. II 22, 9 ὅσον ἀπεικόνισμα καὶ μ. ἀρχετύπου παραδείγματος (ἀπολείπεται). III 30, 4 ᾗ διαφέρει ... ἀρχετύπου. I 91, 4 sq. πᾶν δὲ μ. ποθεῖ τοῦτο, οὗπερ ἔστι μ. I 49, 15 sq. ἀποδεῖ γὰρ τὰ μιμήματα τῶν ἀρχετύπων, τὰ δ' ἀπὸ τῶν μιμημάτων γραφόμενα ... πολὺ μᾶλλον. III 254, 15 ὡς τὴν εἰκόνα οὐ μ., ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἀρχέτυπον ἐκεῖνο εἶδος ὑπολαμβάνειν εἶναι. I 5, 1 cf. 49, 1 μ. καλὸν οὐκ ἂν ποτε γένοιτο δίχα καλοῦ παραδείγματος. II 148, 10 μέτιμεν ἐξῆς ἐπὶ τὰς τῶν μαθημάτων ἅμα καὶ μιμημάτων ἐπιμελείας. — IV 231, 9 ἀέρος, ὕδατος,

γῆς, πυρός, οὐρανοῦ. III 38, 15 (χρόνος) μ. αἰῶνος. VI 73, 2 τῆς ἀληθείας. III 251, 15 (τοῦ πρὸς ἀλήθειαν ἀνθρώπου). I 72, 8. 11 τὴν οὖν ἐπίγειον ἀρετὴν ... μ. καὶ ἀπεικόνισμα οὖσαν τῆς οὐρανίου. II 143, 24 οἷον ἀγίων ἀπαύγασμα, μ. ἀρχετύπου. III 50, 20 ἐπίγειον ... ἀρχετύπου τῆς κατ' οὐρανὸν σφαίρας ἐπταφεγγοῦς. I 135, 29 cf. III 250, 1 Μωυσῆς ... τὰ ἀρχέτυπα τεχνιτεύει, Βεσελεὴλ δὲ τὰ τούτων μιμήματα. II 270, 21 sq. ἄτοπον γὰρ ἢ σκιὰν σωμάτων ἢ μ. ἀρχετύπων φέρεσθαι πλέον. V 122, 10 τῆς ἀρχῆς ἐκείνης, καθ' ἣν ὅδε ὁ κόσμος ἐδημιουργεῖτο. VI 211, 15 αἷς (sc. ἀσπίσι) οὐδὲν ἀνεζωγράφητο μ. III 251, 12 τῶν κατ' οὐρανὸν φωσφόρων ἄστρων. V 204, 16 ἐμφανὲς ἀφανοῦς. VI 26, 17 καθάπερ ἀπ' ἀρχετύπου γραφῆς ἀπεικόνισμα καὶ μ. I 212, 12 διανοίας ὑγιοῦς ἀληθέστατον μ. V 86, 2 (γονεῖς) θείας δυνάμεως. I 8, 2 κόσμος ... θείας εἰκόνος. V 269, 18 (φρόνησις) τῶν ἐπουρανίων. IV 237, 22 τοῦ ... ἱερωτάτου ζῴου. V 141, 20 μηδὲν ἀπεικόνισμα καὶ μ. δημιουργεῖν θεοῦ. VI 208, 15 τῶν αἰσθητῶν θεῶν. IV 299, 5 τῆς ἀιδίου καὶ εὐδαίμονος ἰδέας. IV 230, 3 τῶν ἰδεῶν ἐκείνων. IV 227, 17. 231, 19. V 22, 4 (ἡ τοῦ ἀρχιερέως ἐσθὴς) τοῦ κόσμου. V 350, 18 τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου. I 48, 14 (θείου λόγου ὁ ἄνθρωπος). III 52, 7 δύο λόγους, ἕνα μὲν ἀρχέτυπον ⟨τὸν⟩ ὑπὲρ ἡμᾶς, ἕτερον δὲ μ. τὸν καθ' ἡμᾶς ὑπάρχοντα. III 73, 22 (λυχνία) τὸ ἀρχέτυπον τοῦ μιμήματος παράδειγμα. V 23, 19 περιστήθιον, οὐρανοῦ μ. II 196, 3 παντὸς τὸ μὲν παράδειγμα, τὸ δὲ μ. ὁ ποιῶν ἐποίει. IV 233, 22. V 23, 24 τοῦ παντός. IV 218, 3 νοητῶν παραδειγμάτων αἰσθητὰ μιμήματα. VI 77, 13 (ὁ κόσμος) ἀπ' ἀρχετύπου ⟨καὶ⟩ νοητοῦ παραδείγματος μ. αἰσθητόν. IV 203, 4 τῶν ἁγαλματοφορουμένων ἐν τῇ ψυχῇ παραδειγμάτων ἀπεικονίσματα καὶ μιμήματα. II 249, 26 εἰσὶ δ' αὗται (sc. πόλεις) μὲν ... ἀρχέτυποι ..., ἐκεῖναι δὲ μιμήματα. III 132, 2 ἔστιν αὐτῶν (sc. τῶν πόλεων) ἐν τοῖς ἁγίοις τὰ μιμήματα. I 177, 18 τῆς φλογίνης ῥομφαίας. I 294, 24 ἡ δὲ Μωυσέως σκηνὴ ... μ. καὶ ἀπεικόνισμα τῆς θείας ἐκείνης. I 71, 23 ταύτης (sc. οὐρανίου σοφίας) δ' ὡς ἂν ἀρχετύπου μ. τὴν ἐπίγειον σοφίαν νυνὶ παρίστησι. III 26, 18 σοφίας. IV 264, 9. V 185, 13 (ταῦρος χρυσοῦς) Αἰγυπτιακοῦ μ. τύφου. II 276, 9 θεοῦ τὸ ἀρχέτυπον φέγγος, οὗ μ. καὶ εἰκὼν ἥλιος. II 187, 5 φύσεως. I 277, 9 φύσεως λογικῆς ... ἄνθρωπος. VI 212, 9 ὁρατὸν ἀοράτου μ. φύσεως. I 212, 2 κλάδους ... τῶν ἐν ζῴοις χειρῶν καὶ ποδῶν ἀναλογοῦντα μιμήματα. III 50, 5 τῶν ἑπτὰ πλανήτων χορείας μ. ἐστιν ἡ ἱερὰ λυχνία. VI 69, 10 τοῦ (χοροῦ).

μίμησις. V 356, 4 μιμήσει τῶν ἀγελαίων. VI 137, 11 τῶν ἱερῶν ἀγώνων. VI 150, 9 μ. ἐναργείας, οὐκ ἐνάργεια. III 267, 12 ἐν ζωγραφίᾳ. V 59, 19 κατὰ μίμησιν τῶν ὁλοκαυτουμένων. V 221, 15 καθάπερ ἀπ' ἀρχετύπου γραφῆς ἀπομάττεσθαι τὰ φύσεως ἔργα πρὸς μίμησιν. II 41, 4 οὐδ' οἱ κατὰ μίμησιν ἔτι συνιστάμενοι (πόλεμοι). IV 9, 12 μὴ κατὰ μίμησιν ἢ ἐναντίωσιν ἑτέρων. II 300, 20 ἕνεκα μιμήσεως.

μιμητής. III 86, 5 τοῦ γὰρ βίου μιμητὴν ἕδει τὸν ἀσκητήν, οὐκ ἀκροατὴν λόγων εἶναι. V 284, 10 τῶν ἀξιεράστων ἠθῶν Ἰησοῦς. IV 295, 4 θηρίων ἐνίων, ἀνθρωποι. II 274, 5 ἀντιπάλου κακίας.

μιμητικός. II 301, 10 τέχναι.

μιμνήσκεσθαι. III 80, 20 παρ' αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) ἦν τὸ μεμνῆσθαι. III 174, 6 συγγενὲς ... εὐφυεῖ τὸ μεμνῆσθαι. I 206, 14 ὡς τοῦ νεωτέρου μεμνῆσθαι πρότερον. I 280, 24 τῶν ... οἴστρων τί δεῖ μεμνῆσθαι; I 283, 6 ὧν περιττὸν ἐν τῷ παρόντι μεμνῆσθαι. II 122, 9 τῶν πραγμάτων ... μεμνῆσθαι. III 88, 7 μεμνῆσθαι οὐν δεῖ τῆς κυρίας. III 90, 13 ὧν μακρὰν ἂν εἴη μεμνῆσθαι. V 138, 12 προσήκει δὲ καὶ ἐν πλούτῳ πενίας μεμνῆσθαι. V 329, 1 τί τούτων μεμνῆσθαι προσῆκεν. VI 48, 8 τῶν ... παρ' Αἰγυπτίοις οὐδὲ μεμνῆσθαι καλόν. I 69, 17 πνοῆς νῦν ἀλλ' οὐχὶ πνεύματος μέμνηται. I 98, 28 (ὁ νοῦς) τῶν παρεληλυθότων μέμνηται. I 98, 30 (ἡ αἴσθησις) οὔτε παρεληλυθότων μέμνηται. I 143, 21 ὥς τις κατ' ἐξαίρετον λόγος μέμνηται. I 84, 26. 103, 24. II 81, 23. 100, 20. 313, 1. III 110, 13. 119, 14. 296, 2 μέμνηται (sc. Μωυσῆς). III 96, 16 καίτοι τί τούτων μεμνήμεθα. II 26, 28 ὄντως γὰρ οὐκέτι μέμνηνται τοῦ αἰωνίου. IV 161, 20 τῶν δὲ χρησμῶν ἐμέμνητο. III 80, 8 ἐκλαθέσθαι πρότερον ὧν ἐμέμνητο. V 259, 13 εἰ γοῦν ἐμέμνησθε τῆς ... εἰσηγήσεως. I 189, 2 (οὗτος) μηδενὸς τῶν ἐν τῷ πάσχειν ἔτι μεμνημένος. I 224, 12 sq. μεμνημένος γὰρ τῆς ἰδίου περὶ πάντα οὐδενείας μεμνήσῃ καὶ τῆς τοῦ θεοῦ περὶ πάντα ὑπερβολῆς. II 73, 1 μεμνημένος δὲ τῆς περὶ πάντα τελείας ἀγαθότητος ἑαυτοῦ ὁ θεός. III 263, 27

μεμνημένος τῆς ἐξ ἀρχῆς ὑποθέσεως. III 80, 6 ὁ ἀναμιμνησκόμενος τοῦ μεμνημένου (τὰ δευτερεῖα φέρεται). III 80, 11 ἡ μὲν τοῦ μεμνημένου ψυχή.
μιμολόγοι. V 222, 14.
μῖμος. VI 127, 10. 133, 8. 222, 6 ὡς ἐν θεατρικοῖς μίμοις. II 102, 5 cf. VI 135, 22 οἱ ... ὀρχηστὰς καὶ τοὺς ἄλλους μίμους ἀποδεχόμενοι. IV 249, 14 ἢ μίμων ἢ ὀρχηστῶν ἐπιδείξεσι. VI 126, 14 ποιηταῖς μίμων καὶ γελοίων διδασκάλοις χρώμενοι. VI 163, 15 ἐπὶ μίμοις.
μῖξις. II 264, 22 sqq. ἡ μ., ὥσπερ ὁ παλαιὸς λόγος, καὶ κρᾶσις· ἀλλ' ἡ μ. ἐν ξηραῖς, ἡ δὲ κρᾶσις ἐν ὑγραῖς οὐσίαις δοκιμάζεται. III 53, 11 τὸ γὰρ θεῖον ... ἅπαντι τῷ κόσμῳ γέγονεν αἴτιον μίξεως, κράσεως, διαιρέσεως, πολυμερείας. II 206, 18 πάντα μίξεις πολυπλοκωτάτας ἔχοντα καὶ κράσεις. III 74, 17 σωμάτων πρὸς σώματα. VI 52, 8 (αὐρῶν). V 100, 11 ἐν ᾗ πλείω τὰ ἡδέα τῶν ἀηδῶν ἀνακέκραται. IV 244, 18 τὰ δεύτερα (λόγια) μίξιν ἔχει καὶ κοινωνίαν. II 102, 20 πρὸς δὲ τὰς ἐρωτικὰς μίξεις ἐπειγόμενοι. I 211, 7 μίξεις ἀνεξέταστοι (παρὰ τῇ ἡδονῇ εἰσιν). I 281, 14 (μηδὲ) φθορὰς καὶ μοιχείας καὶ τὰς ἄλλας ... μίξεις μετέρχου. I 297, 9 ὁ περὶ τὰς μίξεις ... οἶστρος. II 48, 10 cf. IV 298, 13. 306, 3 (ἔκνομοι καὶ ἔκθεσμοι). V 99, 1 (ἄθεσμοι). IV 70, 8 (οἱ) περὶ μίξεως (λόγοι).
μιξόθηρ. V 162, 18 (Μινώταυρος).
μισάδελφος. III 274, 23 (ἦθος).
μισάλληλος. II 238, 16.
μισανθρωπία. IV 6, 7 ὁ δ' ἀστεῖος ... μόνωσιν ἀγαπᾷ .. οὐ διὰ μισανθρωπίαν. V 89, 8 ἄμικτοι ... δι' ὑπερβολὴν μισανθρωπίας γεγονότες. V 292, 18. 294, 11. VI 26, 1 (coni. ἀσέβεια). II 31, 23 (coni. εὐπορία). IV 65, 8 (coni. ἀπιστία). V 181, 19 (coni. φιληδονία, ἀνδροφονία, τεκνοκτονία). V 309, 8 τὸ μὲν ἔθνος ἐπὶ μισανθρωπίᾳ διαβαλλέτωσαν. V 189, 11 ὑπὸ τῆς ἐμφύτου ... μισανθρωπίας. VI 51, 11 οὐ διά τινα ὠμὴν ἐπίτετηδευμένην μισανθρωπίαν.
μισάνθρωπος. III 274, 23 (ἦθος). V 181, 22 μισάνθρωποι δὲ τίνες ἂν εἶεν μᾶλλον ἢ οἱ τῶν γεννηθέντων ἐχθροί. II 238, 15 coni. μισάλληλος
μισάρετος. II 40, 13 (γένεσις). II 290, 19 διάνοια. III 11, 4 Λάβαν. II 111, 24 νοῦς. II 267, 6 τρόποι. II 304, 2 (φθόνος). II 308, 12 φύσις. — II 236, 4 οἱ μισάρετοι coni. φιλοπαθεῖς.
μισεῖν. II 310, 14 ὁμολόγησον τὰ αὐτὰ φιλεῖν τε καὶ μ. III 278, 12 ⟨οὓς⟩ ἄξιον μ. μὲν ..., χλευάζειν δέ. IV 297, 13 ἡ ψυχὴ ... διδασκομένη πάντα τρόπον ἀποστρέφεσθαι καὶ μ. τὸν ἄνδρα. V 248, 6 τῷ μὴ ἐκτρέπεσθαι μόνον ἀλλὰ καὶ μ. ὡς ἐχθρὸν ... κακὸν ἀλαζονείαν. III 11, 8 εἰρωνείαν γὰρ μ. ἀκαταλλάκτως ἐπαιδεύθημεν. III 89, 11 παραγγέλλων μ. τὰ ἔθη καὶ τὰ νόμιμα. II 86, 24 ταύτην τὴν ἀτραπὸν μισεῖ ... ὁ σαρκῶν ἑταῖρος. IV 130, 7 μισεῖ μὲν οὖς αὐτὸς στέργει. II 280, 19 ᾧ πᾶς ὁ γενόμενος ὑπήκοος μισεῖ. II 29, 18 διόπερ σκορακιζόμενοι μισοῦσιν αὐτήν (sc. Λείαν). II 205, 3 λυπούμενός τε καὶ χαίρων, καὶ φιλῶν καὶ τοὐναντίον μισῶν. II 29, 14 μισῶν καὶ προβεβλημένος οὐ παύεται. V 64, 13 μεταποιήσεται τῆς ἴλεω δυνάμεως αὐτοῦ ⟨τοῦ⟩ μισοῦντος ἀλαζονείαν. IV 62, 10 οἱ ... μισοῦντες ὅσον ἐστέργετο. V 178, 17 στέργοντας μὲν εἰς ἀνήκεστον ἔχθραν μισοῦντας δὲ εἰς ὑπερβάλλουσαν εὔνοιαν ἄξειν ὑπισχνούμενα. VI 220, 12 δέσποτα, μισήσεις τοὺς παρόντας. III 69, 18 ἀμήχανον γὰρ ἀποστραφῆναι καὶ μισῆσαι ... τὸ πιθανὸν ψεῦδος. IV 24, 15 ὁ ἔφορος ... ἐμίσησε καὶ προὐβάλετο ... ἦθος κατεψευσμένον. III 117, 20 ὁποῖα ἅττα τὴν φύσιν ἐστίν ..., εἰ δὲ αἰσχρά, ἐχλεύασαν καὶ τῆς ὑποκρίσεως ἐμίσησαν. V 247, 3 μισήσας τὴν χορηγὸν σκότους. II 86, 5 τὰ μὲν ἐκείνης ἔγγονα μισήσασα. III 9, 16 ὅτι ψυχὴν ὁ τὰ μὴ ὄντα φέρων ... μεμίσηκας. I 129, 16 ἡδονὴν καὶ σῶμα ἄνευ μεμίσηκεν αἰτιῶν ὁ θεός. III 12, 6 τίς δ' οὐ τὰ ἐναντία μεμίσηκεν. III 37, 21 οὐκοῦν ὁ ... θεὸς ἀδικίαν βδελύττεται καὶ μεμίσηκε.
μισεῖσθαι. I 99, 24 φύσει δὲ μισεῖται παρὰ τῷ θνητῷ ⟨γένει⟩ ἡ ἀρετή. I 209, 9 sq. cf. III 12, 14 sqq. τίς ἐστιν ἡ μισουμένη καὶ τίς ὁ τῆς μισουμένης υἱός. I 100, 1 cf. II 14, 9. III 179, 12 τὰ τῆς μισουμένης ἀρετῆς γεννήματα. II 29, 15. III 200, 21 Λείαν φυσικῶς εἰσάγει μισουμένην. I 99, 26 τῇ μισουμένῃ (ἀρετῇ). III 12, 3 ὧν (sc. γυναικῶν) τὴν μὲν ἀγαπωμένην, τὴν δὲ μισουμένην καλεῖ.
μισθαρνεῖν. IV 190, 15.
μισθαρνία. II 33, 16.
μισθός. III 1, 1 τὰ περὶ μισθῶν. I 82, 13 ἐφ' οὗ φησι Μωυσῆς σπαρέντος καὶ φυτευθέντος ἐν ψυχῇ „ἔστι μ.“ II 96, 2 πρὸς ἓν τέλος, τὸν μισθόν, ἀφορῶν. III 7, 18 χάριτος καὶ δωρεᾶς ἀγαθὸν τελεώτερον. III 264, 19 αὐτὰ τὰ ἔργα ὁ τέλειος μ. ἦν. II 188, 3 διὰ τὴν μετὰ πόνων ἀρετῆς κτῆσιν ἑκούσιον μισθῶν καὶ δωρεῶν ἀξιωθέντας. V 290, 2 sqq. πένητος.

VI 144, 24 (ἐπάρατος). VI 146, 4. 10 τὸν διομολογηθέντα μισθόν, τὸν ἤδη δεδομένον. VI 187, 22 ἐμεμίσθωντο αὐτὸν μεγάλοις μισθοῖς. IV 125, 19 τοῖς ἐπὶ μισθῷ συναγορεύουσι. V 231, 4 μισθὸν ληψομένους τῶν περὶ τὰς ἱερουργίας ὑπηρεσιῶν. — All: III 264, 18 cf. 265, 6. II 160, 10. 23 Ἰσσάχαρ δὲ μισθῶν (σύμβολον).

μισθοδοτεῖν. I 82, 14. VI 145, 16. 146, 13.

μίσθωμα. V 67, 22 πόρνης v. πόρνη. VI 144, 24 ἡττᾶσθαι μετὰ τὸν ἐπάρατον μισθὸν ἢ κυριώτερον εἰπεῖν τὸ μ. ἐν νενικηκόσιν.

μισθωτός. V 106, 14. 18 cf. 115, 10 (δοῦλος).

μισογύναιοι. V 171, 21.

μισόκαλος. IV 6, 4 ὁ φαῦλος φύσει. II 304, 2. IV 43, 1. V 151, 1 (φθόνος).

μισόπολις. VI 175, 14.

μισοπονηρία. IV 202, 17.

μισοπόνηρος. II 253, 17. 313, 24. IV 212, 16. V 189, 17. VI 139, 28 (δίκη). IV 307, 13 (ἔργον). IV 131, 5 ἦθος. IV 239, 6. 266, 5. V 14, 1. 170, 18. 185, 16. 211, 13 (πάθος). III 175, 20 Φινεές. IV 288, 14 (φύσις). II 254, 1 (ψυχή). — I 213, 6 εἰμὶ γὰρ μ. φύσει (sc. ἡ ἀρετή). VI 191, 12 ὅσοι τὰς φύσεις μισοπονηρότατοι. II 238, 9. 239, 2. IV 156, 10. 198, 13. 202, 12 (τὸ μισοπόνηρον).

μισοπονία. II 34, 23.

μῖσος. III 110, 15 sqq. 111, 4 sqq. (coni. φόβος, αἰδώς). III 115, 10 cf. VI 126, 7 (coni φόβος). V 225, 5 coni. εὔνοια. II 2, 22 ἐλέου μᾶλλον ἢ μίσους τυγχάνοιεν ἄν. III 274, 26 (coni. ἔχθρα). III 274, 21 (opp. φιλία). III 276, 10 τὸ μ. εἰς φιλίαν ... μεταβαλόντες. II 280, 22 οὐ μίσους ἐστὶν ἐπαξία ψυχή. VI 204, 25 κατὰ τοῦ ἔθνους. V 335, 2 ⟨πρὸς⟩ προγονούς. IV 297, 14 εἰ τὸ μ. ἐπεδείκνυτο ἐμφανές. III 113, 1 τὰς αἰτίας τοῦ μίσους παραδιηγούμεναι. VI 177, 21 τὸ τυφόμενον ἐκ μακρῶν χρόνων μ. ἀνέφηνε. VI 180, 13 ὃν εὐ ἠπίσταντο μ. ἄλεκτον ἔχοντα. IV 62, 10 τὸ δὲ μ. οὐκ ἐξελάλουν. IV 62, 22 τὸ δὲ μ. ἔτι μᾶλλον ἐζωπυρεῖτο. V 355, 8 ὑποπτήσσουσιν ἐγκότῳ μίσει.

μισοτεκνία. VI 11, 1.

μίτρα. IV 227, 12.

μνᾶσθαι. III 88, 8 ὁπότε μέλλοιμεν αὐτῆς (sc. κυρίας) ⟨τὰς⟩ θεραπαινίδας μ. V 28, 7 προστάξας τῷ μὲν ἀρχιερεῖ μ. μὴ παρθένον μόνον ἀλλὰ καὶ ἱέρειαν. V 274, 6 sq. καὶ μ. μὲν ἄλλον, γαμεῖν δὲ τὸν μὴ μνώμενον. III 121, 18 ὁ ἀσκητὴς Ἰακὼβ μνᾶται γάμον ἑαυτῷ. II 179, 17 τοῖς ἀδόλως καὶ καθαρῶς μνωμένοις.

μνῆμα. III 235, 6 (= σῶμα). IV 143, 12 ἐπὶ τὰ μνήματα τῶν οἰκείων τοὺς τετελευτηκότας ἐκκομίζειν. IV 161, 11 ἐν Αἰγύπτῳ. VI 178, 28 cf. 130, 19 ἐξεχέοντο εἰς ἐρημίας καὶ αἰγιαλοὺς καὶ μνήματα. III 64, 3 (Χαλδαϊκά). IV 268, 14 (Μωυσέως), ὃ μηδεὶς εἶδεν ἀνθρώπων.

μνημεῖον. III 8, 13 τὸ πάθος τῆς ψυχῆς ἐστηλογράφησεν ἐν τῷ ἐμῷ μνημείῳ ὁ ἐπίσκοπος Μωυσῆς. VI 25, 21 τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας. III 94, 14 τὸ δικαιοσύνης ..., ἡ δεκάς. V 367, 10 παλαιᾶς μὲν εὐτυχίας. VI 53, 14 τῆς ἐν τοῖς ἀλληγορουμένοις ἰδέας. V 247, 18 καλοκἀγαθίας. IV 206, 19 μεγαλοφροσύνης. IV 32, 16. 213, 10 τοῦ γὰρ συμβεβηκότος πάθους. IV 120, 6 τῆς αὐτοῦ σοφίας. V 154, 14 τῶν τῆς Ἑλλάδος συμφορῶν. III 92, 11 τῆς οὐρανίου καὶ θείας τροφῆς.

μνήμη. III 174, 5 καρπὸς δὲ ψυχῆς ἄριστος. I 133, 16 sqq. δύο φύσεις ἐδημιουργήθησαν ἐν ψυχῇ ... μ. τε καὶ ἀνάμνησις. III 80, 5 cf. 174, 17 ἀνάμνησις γε μὴν μνήμης τὰ δευτερεῖα φέρεται. I 99, 2 ὁ δὲ νοῦς καὶ ἐπὶ τῷ μὴ παρόντι κινεῖται, παρεληλυθότι μὲν κατὰ μνήμην. III 80, 7 λήθη γὰρ νόσος μνήμης. I 224, 7 τῷ μνήμην μὲν ἀνῃρηκότι λήθην δὲ ζωπυροῦντι. II 65, 19 ἡ ἀντίπαλος μνήμης τὸν τύπον λεάνασα λήθη. V 225, 4 εἰς ἄγνοιαν καὶ λήθην βιαζόμενον ὧν ἐπιστήμην εἶχε καὶ μνήμην. V 228, 3 λήθῃ μὲν τῶν παρόντων, μνήμῃ δὲ τῶν μακρὰν ἀφεστηκότων. II 298, 10 τῶν παρεληλυθότων, coni. ἐνεργεία τῶν παρόντων καὶ τῇ τῶν μελλόντων ἐλπίδι. — II 139, 28 μελέται, μνῆμαι, ἕξεις, κτλ. (ἐν ἡγεμονικῷ). III 292, 12 μνήμαις, coni. μετουσίαις, προσδοκίαις. III 249, 21 παρὰ δὲ ῥητορικῆς εὕρεσιν, φράσιν, τάξιν, οἰκονομίαν, μνήμην, ὑπόκρισιν. I 74, 21 cf. 194, 24. III 265, 3 ἐξ ὧν συνέστηκεν ἡ εὐφυία, εὐθιξίας, ἐπιμονῆς, μνήμης. III 174, 14 εὐφυΐᾳ μὲν ⟨ἡ⟩ μ. ... ἐφαρμόζεται. I 117, 14 μέρη τῆς ἀσκήσεως, ἀναγνώσεις, μελέται, θεραπεῖαι, τῶν καλῶν μνῆμαι. III 203, 12 ἀλήστου μνήμης ἐγχαράττων βεβαιότατον εἶδος. III 193, 8 τὰ εἴδη, μνήμης ἐναργεῖς τινας εἰκόνας. I 79, 23 ἡ δὲ μ. φυλακὴ καὶ διατήρησις τῶν ἁγίων δογμάτων. II 121, 17 sqq. οὐ πᾶσα ἀγαθόν, ἀλλ' ἡ ἐπὶ μόνοις τοῖς ἀγαθοῖς. II 271, 23 δι' ὧν τὰ καλὰ ζωπυρεῖσθαι πέφυκε. III 158, 15 τὸ πέρα μνήμης καὶ νοήσεως ἱστάμενον. V 86, 1 τὴν μνήμην ὅρον ποιητέον.

II 86, 3 ἀδικημάτων καὶ ἁμαρτημάτων.

V 321, 8 τῶν ἀξιῶν μνημονεύεσθαι. II 221, 20 ἀρετῆς. IV 127, 13 τῶν ἀρχαίων. VI 188, 17 τῶν ἐγκλημάτων. IV 262, 21 τῶν ἔπειτα. II 14, 2 ἐπιστήμης ⟨καὶ⟩ σοφίας. II 287, 19 τῶν ἐσόπτρων. V 284, 18 τῶν πρότερον εὐπαθειῶν. V 32, 23. 128, 3. 318, 3. VI 53, 1 θεοῦ. II 279, 10 ἡ ἀδιάστατος περὶ θεοῦ. III 246, 23 τῶν θεσμφδουμένων. II 33, 13 τῶν θεωρημάτων. VI 150, 20 τῶν κακοπραγιῶν. III 95, 1 (ἄπειροι τοῦ κυρίου). V 241, 7 τῶν λεκτέων καὶ πρακτέων. II 196, 26 παιδείας καὶ ἐπιστήμης opp. λήθη. V 155, 12 ἐπὶ τῷ πατρί. III 292, 8 τῶν παρεληλυθότων τερπνῶν. IV 63, 9 τῶν φανέντων. V 265, 4 τῶν φιλεπιστημόνων.

I 5, 18 τὰ εἴδωλα μνήμῃ τῇ συμφύτῳ ... ἐνσφραγισάμενος. IV 119, 10 αὐτὸν μνήμης ἀξιῶσαι. VI 61, 6 ἃ καὶ μνήμης ἠξίωσαν. IV 4, 3 γραφῆς καὶ μνήμης ἄξιος ὁ εὐελπις. III 171, 22 διὰ συνεργοῦ μνήμης. VI 21, 11 ὧν ἡ μ. ... μήκει χρόνων ἠφανίσθη. IV 283, 1 τῷ δ' οὐδὲν νέμοντες ἀλλ' οὐδὲ μνήμην, τὸ κοινότατον. V 339, 25 μνήμας ἐναύλους, ὧν ἐπιλελῆσθαι καλὸν ἦν, ἐνεργάσονται. VI 212, 11 τὰ μὲν μνήμαις ..., τὰ δὲ καὶ ταῖς ... συνδιαιτήσεσι. II 158, 16 (παλαιὸς λόγος) μνήμῃ ... παραδοθείς. I 273, 15. 234, 11. III 153, 8 μνήμῃ (παραδιδόναι). III 39, 16 εἰς μνήμην (ἔρχεσθαι). V 233, 16 ἀναπολῶν μνήμῃ. V 81, 3 τὰ παρεληλυθότα μνήμῃ διασῴζειν. IV 131, 10 μνήμῃ παρακατατιθέμενος. IV 165, 4 εἰς μνήμην ὑπολελεῖφθαι. V 246, 2 ὑπέρ τε συνεχοῦς καὶ ἀδιαστάτου μνήμης. II 309, 7 τὸ ἄλησ-τον ἐν μνήμαις. II 124, 4 διαίρεσις ἄνευ μνήμης. II 33, 13 διὰ μνήμης. I 82, 15 τοῦτον ποιεῖται μνήμην. II 221, 16 μνῆμαι ... νεώτεραι ... ὀψὲ φυόμεναι. II 216, 10 μνήμαις ὑποβαλλούσαις ἐγειρόμενος.

All: I 133, 26. 134, 2. II 221, 11 sqq. 309, 5. III 80, 9. 14. 174, 4 συμβολικῶς οὖν ὁ μὲν Ἐφραὶμ λέγεται μ. II 33, 5 sqq. ταῖς καμήλοις ὑδρεύσασθαι, ἃς συμβολικῶς μνήμας εἶναί φαμεν. II 34, 5 τὸ δὲ φρέαρ συγγενὲς μνήμης.

μνημονεύειν. I 84, 21 τὸ δὲ „φυλάττειν" ἀντὶ τοῦ μ. I 74, 24 ὁ δὲ πλαστὸς νοῦς οὔτε μνημονεύει τὰ καλά. — V 321, 8 μνήμη τῶν ἀξίων μνημονεύεσθαι. IV 268, 19 τοιοῦτος μὲν ὁ βίος ... διὰ τῶν ἱερῶν γραμμάτων μνημονεύεται. VI 93, 15 ἀνὴρ ὕδατος μνημονεύεταί ποτε ὁμβρῆσαι γάλα.

μνημονικός. III 80, 13 (ἀνήρ). III 85, 20 εὑρεῖν προσεκτικὸν καὶ μνημονικόν. II 121, 19. 309, 12. III 174, 19 (τὸ μνημονικόν).

μνήμων. I 74, 14. 273, 17.

μνησικακεῖν. VI 146, 20 ὡς βιασθῆναι μ. V 296, 17 καὶ τοῖς κακῶς πεποιηκόσι ... μὴ μ. V 262, 15 „τί" γάρ φησι, „τοῖς ἀψύχοις ... μνησικακεῖς"; IV 64, 24 τί καὶ νεκρῷ μνησικακοῦμεν; IV 137, 3 μηδενὸς τῶν πραγμάτων σοι μνησικακῶν. VI 222, 21 μνησικακῶν οὐ περὶ ἑτέρου ..., ἀλλὰ περὶ ἑαυτοῦ. VI 123, 22 ἔργοις δὲ κατὰ διάνοιαν ἀσύμβατα μνησικακοῦντες. IV 63, 13 τοῖς ἀδελφοῖς μνησικακοῦσιν ὑπὲρ τῶν ὀνειράτων τῷ θεασαμένῳ. V 205, 2 μνησικακήσοντι τῆς συμφορᾶς. IV 130, 10 ᾔδεσαν γὰρ μνησικακήσοντα τῶν ἀνοσιουργημάτων αὐτοῖς.

μνησικακία. IV 116, 22.

μνηστήρ. I 181, 14. II 127, 7.

μοῖρα. III 176, 21 τῆς ἱερᾶς ἀγέλης. II 106, 8 ἀέρος. II 100, 2 ἡ πλείστη μ. ἀνθρώπων. II 295, 13 τῶν χρονικῶν διαστημάτων. I 279, 9 ζωτικῆς δυνάμεως. III 11, 25 ἡ τῆς κρείττονος ζωῆς. II 93, 4 τῆς θαλάττης. III 32, 13 τοῦ θνητοῦ δύο. II 264, 8 τῶν κακῶν. II 154, 9 ἐξ ὧν ἂν κλέψωσι ... μοίρας ἀπονέμουσι τοῖς βωμοῖς. III 93, 6. 10 ἐννέα γὰρ ὁ κόσμος ἔλαχε μοίρας. II 66, 17 τοῦ πρεπωδεστάτου ... κτήματος. II 92, 12 Μακεδονία ... διαιρεθεῖσα κατὰ μοίρας. III 130, 10 νομοθετικῆς. III 21, 13 τοῦ γὰρ ψυχῆς ὄμματος βραχυτάτη. II 74, 2 ἥλιος ... οὐρανοῦ. IV 146, 12 αἱ καθαρώταται μοῖραι τῆς τῶν ὅλων οὐσίας. II 135, 18 (ὁλοσχερέστεραι) τοῦ παντός. II 138, 1 (ἡ καθαρωτάτη) τοῦ παντός. V 23, 23 (ἡ) κατωτάτω τοῦ παντός. IV 168, 15 οὐ μία μ. τοῦ παντός. VI 94, 15 ἄνθρωπος, βραχεῖα μ. τοῦ παντός. II 20, 5 τοῦ παντάρχου. II 47, 9 κατακερματισθὲν (τὸ πνεῦμα) εἰς μοίρας τοσαύτας. II 259, 4 μία ... τῆς οὐρανίου πυρᾶς ἥλιος. IV 196, 19 τοῦ ... στρατοῦ. I 45, 7 (ἡ θάλαττα τετάρτη) τῶν συμπάντων (στοιχείων). III 51, 5 (τὸ θυμιατήριον) μοίρας ἔχει τῶν τεττάρων (στοιχείων). III 2, 5 τῶν τετελευτηκότων ἀναστοιχειούμεναι μοῖραι. III 76, 13 ἡ πλείων μ. τοῦ φιλοσοφεῖν. II 137, 9 τῆς αἰθερίου φύσεως (ὁ νοῦς). I 148, 11 αἰθερίου φύσεως (ἡ ψυχή). III 252, 18 ψευδῶν εὐλόγων. III 52, 14 ἑπτὰ (ψυχῆς). — III 122, 11. VI 79, 4 (ἀθάνατος) II 263, 10 (ἄλογος καὶ λογική). II 221, 21. 265, 19. III 26, 16. 112, 8. 188, 14. 299, 16 (ἀμείνων). I 142, 9 (ἀρίστη). II 300, 21 (αἱ ἁρμόττουσαι).

III 208, 11 (δυσεύρετος). II 304, 16 (εὐδαιμονέστεραι καὶ θειότεραι). III 246, 5 (θεία καὶ εὐδαίμων). VI 13, 7 (θεία). I 29, 14. II 277, 10. V 149, 21. VI 170, 8 (θειοτέρα). III 237, 16 (κρείττων opp. χείρων). VI 170, 5. 171, 13 (κρείττων). II 220, 14 (μείζων καὶ πρεσβυτέρα). II 142, 18 (ἡ μεσαιτάτη καὶ ἡγεμονικωτάτη). III 15, 19 (οὐράνιός τε καὶ θεία). IV 195, 19 (πεντηκοσιοστή). III 154, 25 (τιθασὸς καὶ πολιτική). — III 37, 8 cf. 41, 15 τέμνειν εἰς μοίρας. III 31, 1 εἰς ἀμυθήτους καὶ ἀπεριγράφους μοίρας ἄρχεται διαιρεῖν. II 246, 6 τέμνειν κατὰ μοίρας. III 93, 19 ἐν τῇ ψυχῇ κατὰ δύο μοίρας ἐκ τριῶν πεφωτισμένη. III 50, 23 μοιρῶν δὲ γενομένων ἕξ. III 274, 10 ἐν ὑπηκόου μοίρᾳ τετάξῃ. III 44, 19 μοῖραν, ἥς ἐστιν ἐπάξιος ..., εὑρισκόμενος. IV 173, 13 ἵνα μηδεμία μ. πλέον ἢ ἔλαττον ἐνεγκαμένη διαφέρηται. IV 199, 9 καρπωσόμενοι ἣν εἵλεσθε μοῖραν. — I 188, 22 λαφυραγωγήσειν ἐλπίσας καὶ μοίρας λείας διατιθείς. VI 77, 4 „οὐδὲ τεύξεσθε θανάτου μοίρας“ (Plato).

μοιχεία. IV 298, 13 στυγητὸν καὶ θεομίσητον πρᾶγμα. IV 71, 2. 296, 20 (τὸ μέγιστον) τῶν ἀδικημάτων. I 281, 14 (μηδὲ) φθορὰς καὶ μοιχείας καὶ τὰς ἄλλας οὐκ εὐαγεῖς μίξεις μετέργου. IV 73, 18 δι' ἔρωτας καὶ μοιχείας. V 276, 10 (coni. ἑταίρησις). V 170, 3. 228, 19 (coni. φθορά). II 251, 22 σὺν μοιχείαις φθοραί. III 40, 5 cf. IV 280, 15. V 88, 13 (coni. ἀνδροφονία, κλοπή κτλ.). V 158, 15 (coni. προαγωγεία). V 165, 1 μοιχείας δὲ τὰς μὲν ἢ αὐτοφώρους ἢ ἐναργέσιν ἐλέγχοις πιστουμένας ὑπαιτίους ἀπέφηνεν ὁ νόμος. V 168, 3 sqq. πόρρωθεν μοιχείαις ἀνείργων καὶ τῶν ἐπὶ μοιχείαις ἐγκλημάτων. V 170, 5 μοιχείας καὶ τοῦτ' ἐστὶν εἶδος. V 209, 9 τὰ μὲν ἐπὶ μοιχείᾳ καὶ ἀνδροφονίᾳ ... νόμιμα.

μοιχεύειν. II 18, 8 τοῖς κλέπτειν ἢ μ. ἢ ἀνδροφονεῖν ἐγνωκόσιν. II 260, 22 coni. κλέπτειν, ἀνδροφονεῖν, ἱεροσυλεῖν. IV 71, 9 σὺ ... κελεύουσα μὴ μ. μόνον. IV 276, 23. V 152, 5 „οὐ μοιχεύσεις“. — IV 297, 11 τῆς μοιχευομένης γυναικός. V 166, 6 τὴν μεμοιχευμένην οὐδὲν θηρίων διαφέρειν. V 166, 13 τὸ μεμοιχεῦσθαι. I 173, 9 τὸ τῆς ζηλοτυπουμένης μεμοιχεῦσθαι.

μοιχίδιος. III 179, 8. IV 298, 3.

μοιχός. IV 306, 1 κεφάλαιον τὸ κατὰ μοιχῶν. IV 191, 9 τὸν κατὰ μοιχῶν νόμον παρακαλυψάμενος. V 256, 14 ἐν τοῖς κατὰ μοιχῶν. V 229, 14 (coni. φθορεῖς, παιδερασταί, κτλ.). IV 297, 5. 20 τὸν μοιχὸν οὐκ ἀδικεῖν μόνον ἀλλὰ καὶ διδάσκειν συναδικεῖν. V 166, 13 θάνατος γὰρ ἡ κατὰ μοιχῶν δίκη. V 256, 18 ἀνακοπὴν μοιχῶν ἐργάζεσθαι. IV 298, 5 ὁ μὲν μ. ἐφυβρίσας καὶ ἐναπεργῶν τὸ πάθος. IV 298, 12 (παῖδες).

μοναγρία. IV 6, 12.

μοναδικός. I 11, 4 (φύσις). IV 29, 2 μοναδικῶς.

μοναρχεῖσθαι. III 39, 8. IV 280, 8. V 334, 1 μοναρχεῖται ὁ κόσμος.

μοναρχία. IV 280, 8. V 141, 19 ἡ μοναρχεῖται ὁ κόσμος. V 3—16 cf. IV 303, 10 οἱ περὶ μοναρχίας νόμοι. V 333, 22 (ἡ) περὶ μοναρχίας (ἐπιστήμη). V 322, 9 ἀντὶ πολυαρχίας. V 148, 22 ἵνα καὶ φρονῇς περὶ μοναρχίας τὰ ἄριστα. III 112, 9 ὁ ... μοναρχίας ἀληθοῦς ἑταῖρος. III 143, 15 τὴν (διάνοιαν) ... μοναρχίᾳ χαίρουσαν. IV 121, 17 οἷα ἐν μοναρχίαις φιλεῖ.

μονάς. III 43, 21 μ., ἧς πᾶς ἂν ἀριθμὸς εἴποι τὸ ποιητικὸν ἐκεῖνο „ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι“. III 44, 2 ἀναλυόμενος ὁ κατὰ σύνθεσιν ἀπειράκις ἄπειρος ἀριθμὸς εἰς μονάδα, ἄρχεταί τε αὖ πάλιν ἀπὸ μονάδος. V 44, 8 ἀδιαιρέτῳ φύσει μονάδος πρὸ διαιρετῆς δυάδος χρήσασθαι. V 45, 18 τέλος μὲν γὰρ ἔργων ἑβδομάς, ἀρχὴν δὲ μ. κεκλήρωται. I 64, 18 ἔτι πρῶτός ἐστιν ἀπὸ τελείου τοῦ ἓξ καὶ μονάδι κατά τινα λόγον ὁ αὐτός (sc. ὁ ἑπτά). II 14, 12. 20 cf. 58, 21. 59, 7. IV 292, 16. 304, 3 ἡ ἑβδόμη ... δυνάμει δὲ πρεσβυτάτη παντὸς ἀριθμοῦ, μηδὲν διαφέρουσα μονάδος. IV 28, 11 τὴν γείτονα μονάδος δυάδα. V 346, 12 sq. τοῖς ἀπὸ δυάδος μονάδος φύσιν ἐρευνῶσι. I 4, 5 sqq. 15, 11. 31, 17 sqq. 32, 1 sqq. 35, 2. 38, 2 sqq. V 95, 18. 233, 2 ἀπὸ μονάδος. — I 33, 21 σημεῖον μὲν κατὰ μονάδα (τέτακται). IV 292, 17 (ἡ ἰδέα) τῆς ἁπλανοῦς σφαίρας μ. IV 292, 21 ἣν (sc. περιφοράν) μ. ἐπισκοπεῖ. IV 304, 4 μονάδι μὲν τὴν τε ἱερομηνίαν (παραριθμεῖ). — I 75, 1 τὸ ἄκρατον μ. καὶ ἡ μ. ἄκρατον. III 270, 9 δυάδα τιμήσας πρὸ μονάδος καὶ τὸ γενόμενον πρὸ τοῦ πεποιηκότος θαυμάσας. I 98, 18 sq. τέτακται οὖν ὁ θεὸς κατὰ τὸ ἓν καὶ τὴν μονάδα, μᾶλλον δὲ ἡ μ. κατὰ τὸν ἕνα θεόν. III 42, 7 τῷ ... κατὰ τὴν μόνωσιν μονάδι ὄντι ... θεῷ. III 43, 14 cf. V 129, 13. 200, 11 εἰκὼν οὖσα τοῦ μόνου πλήρους θεοῦ. II 52, 10 (τὸ ὄν) κατὰ τὴν ἀδιαίρετον ἵσταται μονάδα. II 75, 3 μονάδας ... ἀκράτους ὁ θεὸς λαλεῖ. II 58, 24 (Σαμουὴλ) κατὰ τὸ ἓν καὶ τὴν

μονάδα, τὸ ὄντως ὄν, κεκόσμηται. VI 47, 7 cf. V 344, 17 τὸ ὄν, ὃ ... καὶ μονάδος ἀρχεγονώτερον. II 75, 6 ὁ λόγος ... ἀσώματός τε καὶ γυμνός, ἀδιαφορῶν μονάδος. III 145, 25 φύσις ἁπλῆ, οἷα μ. IV 274, 20 τόν τε πρῶτον κόσμον, ὃς μονάδι μόνῃ μετρεῖται. I 140, 12 ἃς (sc. ἀρετάς) καὶ μ. σχεδὸν εἶναι συμβέβηκέ που. V 17, 8 ἀσωμάτους ψυχὰς ... μονάδι ὁμοιουμένας. IV 267, 22 αὐτὸν δυάδα ὄντα, σῶμα καὶ ψυχήν, εἰς μονάδος ἀνεστοιχείου φύσιν. II 148, 27 sqq. βαλβίδι μὲν μονάδα, καμπτῆρι δὲ εἴκασαν μυριάδα. III 95, 10 δραχμὴν μίαν εἶναι τὸ ἄκουσμα καὶ μονάδα ἀρραγῆ. IV 227, 6 τάχα που σύμβολα τιθεὶς αὐτὰ τῶν πρώτων ἀριθμῶν μονάδος καὶ δυάδος καὶ τριάδος καὶ τετράδος.

μοναστήριον. VI 52, 15. 54, 3.

μοναυλία. V 197, 18.

μονή. IV 14, 12 μονὴν εὐχέσθω καὶ στάσιν. III 296, 22 τῆς ... μονῆς πρῶτον μὲν ὑπαρχούσης περὶ τὸ ὄν. VI 108, 6 τὸ δ' ἰσοχρατὲς ἀκλινοῦς ... μονῆς αἴτιον. IV 229, 16 (ἑτησίων ὡρῶν διαιωνίζουσα). IV 195, 18 διὰ τὴν ἔνδον μονήν. IV 134, 20 ἡ ἐν ὁμοίῳ μ. V 15, 5 πρὸς ἀνεξάλειπτον μονήν. IV 198, 22 οὐδενὶ τῶν ἁπλῶν πρόφασιν παρασχόντες μονῆς.

μονήρης. I 53, 12 (βίος).

μόνιμος. I 135, 22 (ἐμφάσεις). VI 155, 8 τὰ μὲν τυγηρὰ μονιμώτερα εἶναι τῶν φύσει. V 70, 7 τὸ μόνιμον.

μόνος. I 90, 4 sqq. καλόν ἐστι τὸ μόνον × εἶναι μόνον· μ. δὲ καὶ καθ' αὑτὸν εἷς ὢν ὁ θεός. II 54, 10 ὁ τοῦ κόσμου θεὸς καὶ μ. ὢν θεός. II 54, 14 τῷ ἑνὶ μόνῳ ... θεῷ. II 40, 18 (θεὸς ὁ πρῶτος καὶ μ.). I 193, 26 μ. ὁ νοητὸς θεός. III 125, 8 ὁ μ. θεός. III 201, 14 ὁ μ. αὐτουργὸς θεός. III 290, 7 (ὁ μ. δίκαιος θεός). II 176, 7 (ὁ μ. καὶ ἀγαπητὸς ... υἱός). I 123, 25 μ. καλεῖται ὁ Ἀδάμ. I 90, 3 sqq. 91, 1 sqq. διὰ τί τὸν ἄνθρωπον ... οὐκ ἔστι καλὸν εἶναι μόνον; I 74, 7. 17 (τὸν ἄνθρωπον) μόνον τίθησιν ἐν τῷ παραδείσῳ. II 54, 16. 90, 5. 296, 22. III 95, 27 (ὁ μ. βασιλεύς). I 280, 2 ὁ μ. εὐμενής. I 231, 6 ἐπὶ τὸν μόνον ἰατρὸν ψυχῆς ἁρρωστημάτων. II 40, 9 ὁ ἱερεὺς καὶ θεραπευτὴς τοῦ μόνου καλοῦ. I 228, 15. 250, 14. II 78, 10. 143, 4. 161, 4. 182, 20. 191, 8. 237, 3. 247, 5. III 95, 20. 120, 13 (ὁ μ. σοφός). I 231, 13 cf. II 111, 13. III 15, 6 ἐπὶ τὸν μόνον σωτῆρα θεόν. I 289, 18 παρὰ τοῦ μόνου φιλοδώρου θεοῦ. — I 295, 29 οὐχὶ πᾶς ... ἀλλὰ μ. ὁ ἀρετῇ μὲν φίλος. I 247, 11. III 297, 25 μόνος ὁ σοφός ... I 260, 11. V 105, 1 μόνον τὸ καλὸν ἀγαθόν. I 25, 9. 48, 19 δι' αὐτοῦ μόνου. III 49, 7 τὸ γὰρ ἓν καὶ μόνον καὶ καθαρὸν ὄντως.

μονότροπος. III 117, 21 (βίος). I 184, 16 (ζῷα). V 356, 3 (τὸ μονότροπον).

μονοῦσθαι. VI 151, 1 πολλὰ διέτριβε μονούμενος. VI 52, 15 μονούμενοι τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυστήρια τελοῦνται. VI 54, 3 ἕκαστοι μονούμενοι παρ' ἑαυτοῖς. III 289, 3 ὅταν μονωθῇ (ὁ δημιουργός). IV 187, 10 ὁ δὲ μονωθείς. I 181, 6 ὅτε ὁ θεὸς αὐτὴν (sc. Σάρραν) μονωθεῖσαν ἐπισκοπεῖ.

μόνωσις. I 52, 25 (ὁ ἄνθρωπος) ὡμοιοῦτο κατὰ τὴν μόνωσιν κόσμῳ καὶ θεῷ. IV 6, 6 ὁ δ' ἀστεῖος ... μόνωσιν ἀγαπᾷ. III 129, 16 τῇ κατὰ τὴν μόνωσιν διαίτῃ. V 281, 8 ὁπότε ... χρησμῳδουμένῳ προσταχθείη μ. I 60, 2. 12 (ὁ θεὸς) κατὰ τὴν μόνωσιν ἐξομοιώσας ἑαυτῷ (τὸ ἔργον). V 129, 14 ᾧ (sc. θεῷ) κατὰ τὴν μόνωσιν ἐξομοιοῦται (ἡ μονάς). IV 21, 8 τὴν φίλην αὐτῷ (sc. θεῷ) μόνωσιν. III 42, 7 τῷ ... κατὰ τὴν μόνωσιν μονάδι ὄντι ... θεῷ. I 11, 4 τοῦ νοητοῦ κόσμου. IV 8, 1 (ὁ νοῦς) μόνωσιν ἀσπασάμενος. III 30, 5 ἡ θεία σοφία ... τὴν μόνωσιν ἀγαπῶσα. — V 340, 5 τοὺς τῶν πολλῶν θιάσους ἐκτρεπέσθω μόνωσιν ἀσπαζόμενος. VI 152, 6 ἡ μ. θηριώδης. V 339, 15. 19 τὰ δ' ἄθλα ἀποικία καὶ μ.

μονωτικός. III 115, 25. 117, 21 (βίος). V 39, 17 (ζῷον, τρυγών). I 184, 17 (ζῷα). III 53, 2 ὁ θεοῦ λόγος. — V 356, 3 (τὸ μονωτικόν). III 48, 10 μονωτικὰ ἀγελαῖα.

μόριον. I 202, 3 ἀριθμητικῆς. II 44, 3 γῆς. III 64, 14 ἑκάστης οὐσίας μικρὰ μόρια. I 39, 7 sq. ἴσῳ, τρίτῳ μορίῳ.

μορφή. VI 166, 4 κατά τε τὴν μορφὴν καὶ σχέσεις καὶ κινήσεις. II 269, 5 (ἀνθρωπεία). I 47, 2 (ἀνθρωπίνη). VI 210, 9 ἐπιχρύσους ἀσπίδας μήτε μορφὴν ἐχούσας. V 78, 22 ἀκολάστων γυναικῶν. VI 175, 26 θεοῦ. VI 74, 15 (ποικίλαι) στοιχείων τε καὶ συγκριμάτων. IV 34, 2 σωμάτων. VI 208, 14 (χειρόκμητος). — V 79, 19 πρὸς τὸ γένος ἕκαστον τὴν ἁρμόττουσαν λαβεῖν μορφήν. VI 97, 21 ἵνα μηδὲ ἑτεροειδῆ τινα παράσχῃ τύπον μορφῆς. VI 170, 25 ἑνὸς σώματος οὐσίαν μετασχηματίζων ... εἰς πολυτρόπους μορφάς. I 63, 5 μορφὴν ἑτέραν ἀπέδειξεν. I 25, 20 τῶν ἐν μέρει μορφὴν λαβόντων. I 49, 13 ἀμαυροτέρας ἀεὶ τάς τε μορφὰς καὶ τὰς δυνάμεις λαμβανόντων. V 12, 8 μορφὰς ἀμόρφοις (περιποιεῖν). I 52, 3 θεασάμενος

ἀδελφὸν εἶδος καὶ συγγενῆ μορφήν. VI 195, 2 ἐναργεῖς τύπους καὶ μορφὰς αὐτῶν (sc. εἰκόνων) καθορῶντες. VI 218, 17 καταπλήσας εἰκόνων καὶ ἀνδριάντων τῆς ἰδίας μορφῆς. IV 135, 8 μ. τις ἦν περικαλλεστάτη. VI 74, 12. 83, 5 „μορφή" (Eurip.).

μορφοῦν. II 133, 13 ὁ κοσμοπλάστης μ. ἤρξατο (τὴν οὐσίαν). VI 85, 20 τὰ ἄμορφα μ. III 124, 26 ἡνίκα τὸ λογικὸν ἐν ἡμῖν ἐμόρφου. II 241, 21 ἐμόρφου τὰ εἴδη. II 245, 23 ἄμορφα μορφῶσαι. III 266, 5 τὴν τῶν πάντων οὐσίαν ... ἄποιον ἐμόρφωσε. V 5, 16 θεοὺς ὅσα τῷ δοκεῖν ἐμόρφωσαν. II 69, 4 τὴν κατὰ τὸ εἶναι φαντασίαν μόνην ἐνεδέξαντο μὴ μορφώσαντες αὐτό (sc. τὸ ὄν). IV 270, 14 μυρίας γὰρ ... μορφώσαντες ἰδέας. IV 284, 5 ἧττον δὲ τῶν ἄλλων ἀδικοῦσι τῶν ... ὕλας μορφωσάντων.

μορφοῦσθαι. V 42, 1 ὅπερ (sc. τὸ λογικὸν πνεῦμα) ἐμορφώθη πρὸς ἀρχέτυπον ἰδέαν. V 148, 15 ἅπερ εἰς ἀνθρωποειδεῖς τύπους ἐμορφώθη. IV 285, 11 ὃι' ὧν ἐμορφώθησαν αἱ ὕλαι. III 250, 16 διότι γῆν καὶ ὕδωρ λόγος ἔχει φυραθέντα καὶ μορφωθέντα. IV 27, 12 εἰς ἰδέαν ἀνθρώπων μεμορφῶσθαι. III 112, 14 (ἡ σφραγίς,) ἣ τῶν ὄντων ἕκαστον μεμόρφωται. V 180, 19 ἤδη μεμορφωμένον (τὸ ζῷον). V 183, 2 τὰ μεμορφωμένα ἤδη (βρέφη).

μόσχευμα. II 98, 20. 134, 7. 139, 26. V 226, 13.

μόσχος. II 34, 29 cf. 36, 1. 4. 37, 1. III 129, 2 ὁ χρυσοῦς μ., τὸ Αἰγυπτίων ἀφίδρυμα, τὸ σῶμα. I 141, 30 καὶ μ. ἱερουργήθη. III 150, 21 ἱερεῖα μόσχων ἑβδομήκοντα. V 33, 11 κελεύει διαεῖδοσθαι τοῖς ἱερεῦσι ... μόσχους καὶ κριούς. V 232, 17 μ., ἀμνός, κτλ. (τὰ ποηφάγα).

μουσική. III 74, 13 (coni. γραμματική, γεωμετρία, ἀστρονομία, ῥητορική, λογικὴ θεωρία). III 177, 24 μ. μουσικοῦ καὶ ἰατρικὴ ἰατροῦ (ἀμείνων). II 179, 16 (ἡ σύμπασα τῶν ἐγκυκλίων, coni. γραμματική, γεωμετρία). I 43, 9. 275, 17. III 101, 9 (coni. γραμματική). V 142, 27 (coni. γεωμετρία). I 195, 15 cf. IV 125, 6 γεωμετρία ... τὸ δὲ ἐν ἡμῖν ἄρρυθμον καὶ ἄμετρον καὶ ἐκμελὲς ῥυθμῷ καὶ μέτρῳ καὶ μέλει διὰ μουσικῆς ἀστείου θεραπεύουσα. III 87, 5 εὔρυθμος, εὐάρμοστος, ἐμμελής. III 249, 18 παρὰ δὲ μουσικῆς ῥυθμοὺς καὶ μέτρα. I 286, 22 τὰ φωνῆς μέτρα καὶ ῥυθμοὺς καὶ μέλη ἀκοὰς διὰ μουσικῆς ψυγαγωγοῦντα. II 102, 4 οἱ ... κιθαριστὰς καὶ κιθαρῳδοὺς καὶ πᾶσαν τὴν κεκλασμένην καὶ ἄνανδρον μουσικὴν περιέποντες. II 97, 3. 282, 15. III 62, 19. 74, 5. 77, 6. 88, 3. 105, 1. 196, 17 (ἐγκύκλιος). II 99, 1 ἡ σύμπασα τῆς ἐγκυκλίου παιδείας μ. V 81, 13 (coni. ἡ ἐγκύκλιος ἅπασα παιδεία). I 192, 26 coni. φιλοσοφία καὶ πᾶσα παίδευσις. I 43, 9 (ἡ) κατὰ μουσικὴν (ὀργανοποιία). II 193, 1 πᾶν μουσικῆς ὄργανον. II 22, 19 sq. cf. 291, 21 (πατὴρ) μουσικῆς καὶ τῶν κατὰ μουσικὴν πάντων ὀργάνων (ὁ γεγωνὸς λόγος). II 240, 7 τὰ μουσικῆς ὄργανα ἄκρως ἡρμοσμένα πᾶσι τοῖς φθόγγοις. I 233, 1 cf. 64, 13. 208, 14. V 146, 18 ἡ λύρα καὶ τὰ ἄλλα μουσικῆς ὄργανα. II 303, 8 cf. III 188, 11 διὰ μουσικῆς λόγων. VI 14, 11. 19 ὁ κατὰ μουσικὴν νόμος. V 136, 10 (τὰ) κατὰ μουσικὴν (θεωρήματα). III 75, 8 τὸ ἀσύμφωνον εἰς συμφωνίαν ἄξει. III 48, 6 μ. opp. ἀμουσία. I 15, 14 (οἱ λόγοι) τῶν κατὰ μουσικὴν συμφωνιῶν. IV 227, 8 αἱ κατὰ μουσικὴν ἁρίσται συμφωνίαι. III 263, 20 (ἡ) ἐν μουσικῇ δὶς διὰ πασῶν (συμφωνία). III 102, 9 φθόγγους (παρεσπάσατο). II 276, 6 διὰ μουσικῆς τὰ κατὰ μουσικὴν ... καταλαμβάνεται. III 301, 27 καθ' ἓν μέρος μουσικῆς. II 24, 16 ἀπὸ μέρους τῆς ὅλης μουσικῆς. V 134, 8 τὸ παραλελυμένον καὶ ἐκτεθηλυμμένον εἶδος μουσικῆς. V 83, 3 πάνθ' ὅσα κατὰ μουσικὴν ἐπικρίνεται. I 262, 14 οὔτε μουσικὴν ἀμούσως ... ἐπιτηδεύειν προσῆκεν. II 23, 10 τὴν μὲν γὰρ ἀνθρώπων μουσικὴν οὐδενὶ τῶν ἄλλων συγκρίνειν ἄξιον. II 23, 8 τῆς ἀηδόνων ἢ κύκνων μουσικῆς τοσοῦτον ἀπολείπεται. II 165, 7 ὅσοι περὶ τὰ ἄλλα μουσικῆς ἐσπούδαζον. III 212, 19 μουσικῆς τελείας ἐνθέοις ᾠδαῖς. — I 27, 3 (ἡ ἀρχέτυπος καὶ ἀληθὴς καὶ παραδειγματικὴ μ.). III 212, 22 ὁ τοίνυν οὐρανός, τὸ μουσικῆς ἀρχέτυπον ὄργανον. I 18, 3 cf. 23, 17 χορείας τε πάντων (ἀστέρων) ἐμμελεῖς νόμοις τοῖς μουσικῆς τελείας διακεκοσμημένας.

μουσικός. VI 157, 26 (ἀγῶνες). I 32, 21 μουσικωτάτη δὲ καὶ ἡ τούτων ἀναλογία τῶν ἀριθμῶν. VI 14, 11 νόμος. II 23, 4 (κανών). II 23, 7. III 172, 10. IV 127, 1. 225, 7. V 123, 18. 232, 3 (ὄργανον). III 249, 1. VI 70, 10 (συμφωνία). — I 86, 5. 140, 6. 208, 14. II 222, 23. 223, 4 (ὁ μ.). III 4, 17 ὁ νοητὸς μ. VI 44, 10 (coni. γραμματικός, γεωμέτρης). II 291, 20 ὡς μουσικῷ καὶ παντὶ τεχνίτῃ. III 177, 24 μουσικὴ μουσικοῦ (ἀμείνων). I 275, 16. 20 μουσικοῦ τινος ἢ γραμματικοῦ τελευτήσαντος. II 23, 17 μουσικῷ ... εὐάρμοστον (ὄργανον) γίνεται. II 31, 21 μουσικῷ δὲ τὰ κατὰ τὴν

χειρουργίαν δωρεῖσθαι ὄργανα καταγέλαστον. II 122, 12 μουσικοὶ δὲ τὴν ἰδίαν ἐπιστήμην ... (τέμνουσιν). III 115, 3 (ἄμουσοι). V 83, 12 μουσικοὶ καὶ ποιηταί. III 170, 29 (coni. γεωμέτραι, γραμματικοί). III 101, 10 coni. γραμματικοί. III 90, 8 μουσικῶν παίδες. III 181, 19 ⟨τὸ⟩ μουσικόν, coni. γραμματικὸν καὶ γεωμετρικόν. III 181, 16 μουσικά, coni. γραμματικὰ καὶ γεωμετρικά. — II 61, 10. 240, 14. III 167, 5. 213, 1. 258, 20 μουσικῶς.

μουσοῦν. I 105, 13 (φωναί) τῶν ἄλλων ὅσα φύσις μεμούσωκε. V 286, 9 μεμουσῶσθαι τὴν ψυχήν. VI 14, 19 οὐ δίδωσιν ἰσηγορίαν ἀμούσοις πρὸς μεμουσωμένους.

μοχθεῖν. II 313, 3.

μοχθηρία. II 252, 17 τῆς αἰεὶ μὲν ἀποθνῃσκούσης, μηδέποτε δὲ τεθνηκυίας μοχθηρίας, ἧς Κάιν ἐστὶν ὄνομα. V 326, 6 ὅταν τὴν ... εὔνοιαν ἡ ἐν ἐκείνοις μ. κατακρατήσῃ. V 26, 6 αἳ (sc. οὐλαί) σύμβολον ἀτυχίας, οὐ μοχθηρίας, εἰσί. V 251, 15 τῶν δ' ἐστὶ δύσληπτος καὶ δυσθήρατος ἡ μ. V 143, 11 τῇ ῥύμῃ τῆς ἀνιάτου μοχθηρίας. IV 79, 5 ὧν ἀφ' ἑκάστου σπῶνταί τι μοχθηρίας. IV 179, 18 ὅτι πόρρω προεληλύθασι μοχθηρίας. IV 267, 9 τὴν γὰρ μοχθηρίαν ἐρρίζωσαν μὲν ἐπὶ γῆς, ἐξέτειναν δ' εἰς αἰθέρα. VI 121, 24 ἵν' αὐτοῦ τὴν μοχθηρίαν ἀριδηλοτέραν παραστήσω. VI 128, 8 ὀξύτατοι γὰρ τὴν μοχθηρίαν εἰσί. VI 145, 2 ὁ δ' Ἰσίδωρος οὐκ ἀποδέων τὴν μοχθηρίαν. V 219, 17 ἐπιμένοντες τῇ μοχθηρίᾳ. V 213, 4 τὴν σύμφυτον μοχθηρίαν προσαύξοντες. IV 246, 12 τίνα μοχθηρίας ὑπερβολήν. V 219, 16 ὑπερβολῇ χρῶνται μοχθηρίας. V 289, 10 οἳ τοσαύτῃ κέχρηνται μοχθηρίας ὑπερβολῇ. V 193, 19 φίλους ... ἠλλοτρίωσαν αἱ μοχθηρίαι πλημμελοῦντας. V 208, 6 (πράγματα) τῇ τοῦ δρῶντος συμμεταβάλλοντα μοχθηρίᾳ.

μοχθηρός. I 166, 31 (αἴσθησις). IV 290, 4 (ἄνθρωπος). IV 258, 15 (ἄνθρωποι). II 173, 12 ὁ ἀπειθής. I 276, 1 (δίαιτα). IV 9, 8 ἐπιτηδεύματα. II 22, 7 (ἔργον). I 127, 24 ἡ ἡδονή. V 216, 12 ἤθη. V 196, 8 (οἰκεῖοι). II 175, 12 (τρόπος). I 127, 21. II 243, 31 (φύσις). — III 83, 22. 113, 14. V 293, 1 (ὁ μ.). V 67, 4 opp. ἀνὴρ ἀστεῖος. V 226, 21 μηδεὶς μ. ἄπορος. III 59, 14 οὐδεὶς ἐνθουσιᾷ. V 219, 5 ἐνὶ ... μοχθηρῷ μὴ συναπονοηθῆναι. II 92, 2 λέγωμεν οὖν παντὶ μοχθηρῷ. III 185, 14 σκυθρωπὸν ... εἶναι τὸν παντὸς μοχθηροῦ βίον. III 116, 22 ἐπικομπάζοντα βουληθεὶς ὀνειδίσαι μοχθηρόν. II 246, 9. VI 148, 17 οἱ μοχθηροὶ τὰς φύσεις. III 41, 4 οἵ τε ἔπαινοι τῶν ἀγαθῶν καὶ οἱ ψόγοι τῶν μοχθηρῶν. V 78, 18 ἐν ταῖς ἐκκλησίαις οὐκ ἀλόγους τῶν μοχθηρῶν παρεισρέοντας. IV 179, 7 ἵνα καὶ ταύτῃ μοχθηρῶν ἀγαθοὶ διαφέρωμεν. III 137, 19 οὐδὲν αὐτῶν παρὰ μοχθηροῖς ἀνευρήσει. IV 284, 18 ὡς μοχθηροῖς. I 102, 19 πρὸς τῷ μοχθηρόν τι λογίσασθαι.

μόχθος. IV 187, 17.

μύδρος. III 209, 15 cf. VI 87, 11 μύδρους διαπύρους (τοὺς ἀστέρας εἶναι).

μύειν. II 313, 6 (διάνοια), μήτε ἐκροῦσα μήτε ἄκουσά ποτε μύσῃς. II 145, 10 τῷ διανοίας ὄμματι, μύσαντι μὲν οὐδέποτε. I 234, 13 cf. II 93, 17. III 247, 21 τὸ μεμυκὸς ὄμμα ψυχῆς. II 65, 1 τά τε μεμυκότα τῶν στομίων. II 292, 7 τὰ τέως μεμυκότα καὶ τυφλά.

μυεῖσθαι. II 53, 8 ὅταν αὐτὸν ἱκανοὶ γενώμεθα μ. V 78, 9 τῶν μὲν ἀγαθῶν ἀνδρῶν μηδένα μ. I 128, 9 ὅταν γὰρ ὁ νοῦς ... τὰ τοῦ κυρίου μυστήρια μυῆται. I 135, 11 νοῦς τὰ μεγάλα μυστήρια μυηθείς. I 182, 3 ἐγὼ παρὰ Μωυσεῖ ... μυηθεὶς τὰ μεγάλα μυστήρια. I 227, 8 οἱ πρὸ τῶν μεγάλων τούτων τὰ μικρὰ μυστήρια μυηθέντες. II 70, 12 μυηθέντες τὸ περὶ τοῦ ὄντος ἀψευδῆ μυστήρια.

μύησις. I 193, 7.

μυθεύειν. I 64, 21 μυθεύοντες οἱ Πυθαγόρειοι. V 126, 2 οὓς τό τε ποιητικὸν γένος ἐμύθευσε. — III 83, 21 οὐχ ὁ μυθευόμενος ἐν Ἅιδου (χῶρος). III 51, 22 διὰ τὴν ... μυθευομένην τερατολογίαν. V 368, 5 ἃ δι' ὑπερβολὰς μεμυθεῦσθαι δοκεῖ. I 298, 4 ὥσπερ ἡ μεμυθευμένη Σκύλλα. II 53, 10 τὰ παρὰ τοῖς ποιηταῖς μεμυθευμένα. VI 176, 4 Ἄρεως οὖν, οὐχὶ τοῦ μεμυθευμένου. V 162, 23 τῶν ἀνυπάρκτων καὶ μεμυθευμένων. II 89, 10 τὴν νέκταρος καὶ ἀμβροσίας τῶν μεμυθευμένων ἀμείνω τροφήν.

μυθικός. II 36, 28 (λῆρος). III 84, 20 (λῆροι). V 14, 9 (τελεταί). II 1, 7 ὑποθέσεις. II 283, 12 πιθανότητες. III 119, 2. IV 286, 9. VI 170, 9 πλάσμα. I 1, 3. 59, 21. 192, 14. V 13, 2. 77, 5 n. 250, 1. 295, 14. 322, 2 (πλάσματα).

μυθογράφοι. IV 281, 12. V 7, 10. 222, 13.

μυθολόγος. I 213, 4 (ἡδονή).

μυθοπλαστεῖν. II 53, 12 τὸν νομοθέτην ... πλεῖστον ὅσον διεστηκότα τοῦ μ. V 20, 17 ὃν (sc. τῦφον) ἐπ' ἀλόγοις ζῳοις καὶ μάλιστα ταύροις μυθοπλαστοῦσι. II 11, 23 πιθανὰς εὑρέσεις κατὰ τῆς ἀλη-

θείας μυθοπλαστῶν. III 136, 2 οὐ μυθοπλαστῶν, ἀλλὰ πράγματος ἰδιότητα μηνύων.
μυθοπλάσται. II 231, 2. VI 90, 11. 93, 23.
μυθοποιία. I 72, 3. 207, 7. 233, 15. II 70, 1.
μῦθος. I 286, 20. IV 53, 22. 264, 14. V 338, 2. VI 90, 21. 158, 4. 199, 17 μύθου πλάσμα. I 54, 25. IV 303, 18. VI 62, 16 μύθων πλάσματα. III 84, 14 πλάσμα καὶ μ. ἐστιν ὁ μετὰ ἀφροσύνης βίος. I 1, 8 (Μωυσῆς) μήτε ... μύθους πλασάμενος. V 374, 9 ἄπλαστον ἀλήθειαν ἀντὶ πεπλασμένων μύθων. IV 260, 1 μύθων ἀπιστότερα. II 43, 10 μηδεὶς ὑπολάβῃ μῦθον εἶναι τὸ εἰρημένον. III 182, 18 cf. 241, 18 οὗτος δ' οὐκ ἐμὸς μ. II 159, 6 ὁ τῶν παλαιῶν. II 230, 3 αἱ ἱεραὶ λεγόμεναι βίβλοι παρ' ὑμῖν καὶ μύθους περιέχουσιν. II 53, 16 περὶ γιγάντων. VI 57, 4 ἐπὶ Κύκλωπος καὶ τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων. VI 113, 3 τῶν ἐπιτραγῳδουμένων θεοῖς μύθων. III 84, 21 σκηνὴ καὶ μ. αὐτός. V 7, 10 n. ⟨μῦθοι⟩ πάντες, οὓς οἱ μυθογράφοι διαπλάσαντες.
μυθώδης. I 94, 25 τὸ ῥητόν. I 233, 12 (χρόνος). II 231, 22 ἔστι δὲ ... καὶ τοῦτο μυθῶδες. II 114, 28 τὸ μυθῶδες.
μυκτήρ. I 64, 6 ὡσὶ δυσίν, ἴσοις μυκτῆρσιν (πρόσωπον κατατέτρηται). I 41, 24 αὐλοῖς μυκτῆρος δυσίν. I 42, 14 διὰ δὲ μυκτήρων αἱ ἐκ κεφαλῆς καθάρσεις. I 184, 9 (ἡ αἴσθησις) διὰ δὲ μυκτήρων ἀτμὸν ... συλλαβοῦσα. VI 178, 22 διὰ μυκτήρων καὶ στόματος. VI 60, 4 τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς μυκτῆρσι περιλιχνεύουσι. IV 144, 23 διὰ μυκτήρων καὶ ὤτων. I 147, 6 διὰ μυκτῆρος καὶ γεύσεως. I 211, 12 (τί) μυκτῆρσιν ὀσφρόμενος ἡσθείης. I 293, 24 ἀτμῶν ἀποφοραῖς εὐώδεσι διὰ μυκτήρων γανωθῆναι. II 27, 27 sq. cf. 150, 7 οὐδὲ μυκτῆρας ὀσφραίνεσθαι, ἀλλὰ διὰ μυκτήρων τὸ ἡγεμονικόν. II 139, 20 εἰς μυκτῆρας ὄσφρησιν (ἐνετίθει). III 42, 17 μυκτῆρες ὀσφρήσεως (κρατῆρες). II 191, 2 παρὰ μυκτήρων ὁσμὰς (λήψομαι). III 101, 7 cf. 201, 2 ὀσφραίνονται μὲν οἱ μυκτῆρες. II 252, 23 cf. III 183, 14 μυκτῆρας ὀσφραίνεσθαι. IV 285, 6 μυκτῆρσι μήτε ἀναπνέοντες μήτε ὀσφραινόμενοι. II 160, 3 (αἴσθησις) διὰ μυκτήρων. V 82, 2 διὰ δὲ μυκτήρων ὁ ἀήρ. III 150, 2 εἰς δὲ μυκτῆρας τὸ ὀσφρήσεως (πνεῦμα). II 35, 21 (κύωνος). IV 58, 10 ὅπερ γὰρ ὄψις ἑτέροις, τοῦτο μυκτῆρες κυσί. II 207, 1 (ἡ) κατὰ τοὺς μυκτῆρας (δύναμις). I 70, 9 cf. III 95, 23 ὥστε νομίσαι θεὸν στόματος ἢ μυκτήρων ὀργάνοις χρῆσθαι.
μύξαι. I 64, 7 (σώματος ἀποκρίσεις).
μυρεψικός. III 45, 25 (τέχνη).
μυριάς. II 148, 26 sqq. τέλος (ἀριθμῶν opp. μονὰς ἀρχή). II 102, 1. 118, 2 (μυριάδες).
μύριος. I 193, 25 (ἀκτῖνες). I 92, 20 × (ἀνατολαὶ καὶ βλάσται). II 47, 1 (ᾠδαί). II 37, 21 δεήσεις. II 30, 19 (δεσπόται). I 95, 11 (δυνάμεις). I 242, 9 ἐπιβάλλοντα. II 76, 26 (τὰ κατ' ἐπιστήμην). I 283, 5 τεχνικὰ ἔργα. II 45, 14 (θυγατέρες). I 236, 11 (ἰδέαι). II 101, 10 (κακά). I 110, 8 κινήματα. I 281, 9 μυρία γὰρ τῶν λεγομένων αἰσχρά. I 40, 3 (μεταβολαί). I 40, 15 (ὁδοί). I 275, 27 (οὐσίαι). I 29, 15 πλήθη. II 42, 10 σκότος. II 190, 6 (στόματα καὶ γλῶτται). I 165, 12 (τροπαί). I 56, 2 (ὑπέρμαχοι). II 8, 23 μυρίοι τῶν φιλοσοφησάντων. I 53, 26 οἷα φυτῶν μυρίων ὅσων δοξῶν. II 59, 10 μία οὖσα ψυχὴ ... μυρία κατὰ τὸ εἰκὸς γίνεται. — I 19, 15. 91, 7. 278, 17. II 47, 22 μυρία ἄλλα. I 187, 3 δι' ἄλλα μυρία. II 96, 15 μυρία τοίνυν καὶ αὐτόπρεμνα. II 60, 7 ὥσπερ αὐτοῖς μόνοις φύντες, οὐχὶ δὲ μυρίοις ἄλλοις. I 88, 5. 197, 25. 234, 1. 238, 2. 240, 4. 295, 28 (μυρίοι).
μυριοφόρος. I 40, 9.
μυρμηκίαι. V 21, 5.
μύρον. I 210, 10.
μυσάττεσθαι. V 164, 4. 363, 3.
μυσταγωγεῖν. III 240, 6. IV 217, 9. V 321, 16.
μυσταγωγός. III 271, 20.
μυστήριον. V 77, 3 τὰ περὶ τελετὰς καὶ μυστήρια. I 88, 12 cf. 226, 22 ἐπεὶ πῶς ἐκλαλήσει μυστήρια. I 227, 8 οἱ πρὸ τῶν μεγάλων τούτων τὰ μικρὰ μυστήρια μυηθέντες. I 182, 3 ἐγὼ παρὰ Μωυσεῖ ... μυηθεὶς τὰ μεγάλα μυστήρια. I 215, 21 τοιαῦτα τῆς ... ἡδονῆς ἐστι τὰ μεγάλα μυστήρια. V 161, 14 μυστηρίων καὶ τελετῶν κατάρχοντας καὶ ⟨τὰ⟩ Δήμητρος ὀργιάζοντας. II 70, 13 μυηθέντες τὰ περὶ τοῦ ὄντος ἀψευδῆ μυστήρια. I 113, 17 αἱ γὰρ ζητητικαὶ τῶν ἀφανῶν θεοῦ μυστηρίων. I 128, 9 ὅταν γὰρ ὁ νοῦς ... τὰ τοῦ κυρίου μυστήρια μυῆται. VI 52, 15 ἐν ᾧ μονούμενοι τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυστήρια τελοῦνται. I 135, 14 νοῦς τὰ μεγάλα μυστήρια μυηθείς. I 119, 12 ἣν (sc. ψυχήν) τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων ἠξίωσε (ὁ θεός). I 181, 20 ταῦτα ... ὡς ἱερὰ ὄντως μυστήρια ψυχαῖς ταῖς ἑαυτῶν παραδέχεσθε.
μύστης. I 162, 4. 181, 19. III 127, 15. V 77, 10 ὦ μύσται. VI 166, 11 ἐν μύσταις ἀναγραφέντες. I 180, 16 τοὺς τελε-

τῶν ἀξίους τῶν ἱερωτάτων μύστας. III 271, 20 ὅ γε τῶν ἐνυπνίων μ. ὁμοῦ καὶ μυσταγωγός. I 182, 4 (Ἱερεμίας). I 226, 15 (ὁ ἱερὸς λόγος). II 38, 22. 52, 19 (Μωυσῆς). V 364, 5 (ὁ νοῦς) τῶν θείων τελετῶν.
μυστικός. V 77, 5 (πλάσματα, μυθικά coni. Mang.).
μύστις. I 226, 12 (ψυχή).
μυγός. III 11, 21 cf. 237, 18 Ἅιδου. II 259, 5. 312, 1. V 22, 8. 77, 15. 289, 5 γῆς. I 40, 20 γῆς ὁμοῦ καὶ θαλάττης. II 58, 16. III 223, 26. IV 117, 16 τῆς διανοίας. II 99, 24 θαλάττης. VI 207, 6 τοῦ Πόντου. VI 165, 8 Ταρτάρου. III 190, 26 τῆς φύσεως. II 62, 14 ψυχῆς. — VI 19, 15 πάντας μυχοὺς ἐρευνῶμεν. III 224, 3 (διάνοια) κρύφα καὶ ἐν μυχοῖς (διαμαρτάνει). IV 121, 17, 144, 6. V 256, 2. VI 136, 9 τὰ ἐν μυχοῖς.
μύωψ. II 109, 18.
μωμᾶσθαι. I 153, 2.
μῶμος. I 73, 20 μ. γὰρ τοῦτό γε. τὰ δὲ ἄωμα τῷ θεῷ προσάγεται. V 63, 3 cf. 40, 14 (ἱερεῖον) παντελῶς μώμων ἀμέτοχον. V 40, 16 εἰς τὴν τῶν μώμων ἐπίσκεψιν. V 29, 19 καί τινα μῶμον ἐνδέξηται. V 59, 10 τῷ βραχυτάτῳ μώμῳ σκαρακίζεται. III 167, 24 μώμους ἀεὶ τοῖς ἀμώμοις προσάπτειν. I 144, 5 διὰ τὸ μηδένα ἔχειν μήθ' ἑκούσιον μήτ' ἀκούσιον μῶμον. II 217, 13 ἐν ψυχῇ. III 126, 21 θυσίατος δὲ ἡ παντελῶς ἀνίατος μ.
μωμοσκόπος. II 121, 6.
μωραίνειν. I 197, 21.
μωρία. I 104, 10. II 90, 25. 217, 13.
μωρός. I 188, 17.
μῶυ. IV 123, 18 τὸ γὰρ ὕδωρ μ. ὀνομάζουσιν Αἰγύπτιοι.

νᾶμα. VI 4, 9 ἀκράτου διδασκαλίας. II 192, 13 γλυκὺ ... καλοκἀγαθίας. II 284, 9. III 169, 18 cf. V 36, 1 τοῦ λόγου. III 300, 23. IV 139, 12. V 222, 12. 226, 11. 240, 18 (τῶν) λόγων. III 283, 6 πηγῆς. ἧς θολερὸν καὶ νοσερὸν τὸ ν. I 107, 22. II 27, 22. 30, 16. III 294, 9. 297, 30 cf. II 34, 4. III 131, 1 σοφίας. I 227, 1 τῆς ἀκράτορος ψυχῆς. — IV 36, 19 ὧν (sc. πηγῶν) αἱ μὲν ψυχρὸν αἱ δὲ θερμὸν ν. προχέουσι. II 34, 14 χωρίῳ πότιμον μὲν οὐκ ἔχοντι ν. I 267, 15 καθάπερ νάματα ἀπὸ πηγῆς εἰς τοὐμφανὲς ἐπιρρέοντα. I 97, 5 θεοῦ ... γλυκὺ ν. ἀντὶ ἁλμυροῦ ἐπεισχέαντος τῇ ψυχῇ. V 136, 17 διαυγὲς καὶ καθαρὸν τὸ ἀπὸ τῆς λογικῆς πηγῆς ἐπὶ ψυχὴν φέρεσθαι ν. λείως. V 222, 1 (ἵνα) φέρηται ν. πότιμον τοῖς διψῶσιν εὐνομίας. I 279, 10 οὐ τὸ διὰ στόματος καὶ γλώττης ῥέον ν. II 77, 12 οὐρανίων καὶ ποτίμων δεξαμεναὶ ναμάτων.
ναματιαῖος. III 266, 16 ὕδωρ.
ναός ν. νεώς.
νάπη. III 209, 15 νάπας (τοὺς ἀστέρας εἶναι).
νάρκη. All: III 233, 5 cf. 188, 23 τῶν ἐν τιμαῖς ἁπάντων θαυμασιώτατον ἀριστεῖον. V 346, 17 sqq. μετεώρου καὶ πεφυσημένου πράγματος, οἰήσεως. συστολή.
ναστός. II 164, 25 (ὄγκος). II 134, 18 τὸ ναστόν.
νεάζειν. IV 233, 4 τὸ δὲ τῆς διανοίας (κάλλος) καινούμενον καὶ νεάζον. VI 91, 21 cf. 93, 2 (ἡ γῆ) νεάζουσα ἀεί. V 267, 3 ὑγιαίνοντες καὶ νεάζοντες τῷ κρείττονι μέρει τῆς ψυχῆς. IV 13, 24 τοῦ νεάσοντος αὖθις καινοῦ γένους ἀνθρώπων.
νεανεία, νεανιεία. II 37, 30. IV 191, 18. V 161, 15.
νεανίας ν. μειράκιον.
νεανιεύεσθαι. I 158, 4. II 99, 1. VI 7, 15.
νεανικός. II 208, 15 (φρόνημα). VI 13, 1. 15, 6 νεανικώτερον.
νεανίσκος. I 37, 11.
νεαρός. I 121, 25 n. (σπέρματα, νοερά Cohn scripsit).
νεβρίς. VI 170, 19 (coni. θύρσος).
νεκρός. III 122, 15 τοὺς ... ἱκέτας τοῦ θεοῦ μόνους ζῶντας εἶδε, νεκροὺς δὲ τοὺς ἄλλους. II 244, 18 (βίος). V 70, 11 (βάες). V 192, 2 (ζῷον). III 19, 5 (ἰχθύες). III 123, 16 (κακὸν ἡ κακία). I 120, 29. III 293, 1 (ὁ νοῦς). III 14, 13 ὁ ἔναιμος ὄγκος. V 256, 6 ὀφθαλμοί. I 89, 10 cf. 128, 17 (ψυχῆς) ἀπηλλαγμένης κακοῦ καὶ νεκροῦ συνδέτου τοῦ σώματος. I 127, 22. 31. 128, 6. 16. 129, 5. III 70, 11. V 29, 2. 207, 7. III 186, 17 (σῶμα). IV 144, 12. V 16, 4. 89, 13. VI 179, 24 (σώματα). III 152, 26 ὕλη. IV 259, 19 καὶ ὑμεῖς νεκροὺς αὐτοὺς θεάσεσθε. II 240, 10 (ὁ τῶν ἀμούσων χορός). — II 44, 16. VI 133, 4. 154, 5 (ὁ ν.). IV 64, 24 τί καὶ νεκρῷ μνησικακοῦμεν. IV 260, 16 οἱ νεκροί. V 109, 13 μηδὲ νεκρῶν ἀποσχέσθαι. V 193, 5 εἰς τὸν νεκρῶν χῶρον. VI 197, 6 πᾶσαν τὴν χώραν καταστορέσουσι νεκρῶν. VI 178, 15 σωροὺς ἀθρόων νεκρῶν ἐφευρήσειν. III 269, 15 ἔτι ζῶσιν αὐτοῖς ὡς νεκροῖς προτεθήσεται πένθος. V 256, 4 νεκροὺς ἐπισφάττειν. VI 135, 12 καὶ νεκροὺς ἀπολαῦσαί τινος χρηστοῦ ... αὐτοκράτορος. VI 131, 18 τὴν ἔγθραν καὶ πρὸς νεκροὺς ἀποτείνοντες. — III 123, 4 νεκρὸν γὰρ οὐ θέμις εἰς ὄψιν ἐλθεῖν τοῦ θεοῦ. II 82, 24 τὰ νεκρὰ τῶν ζώντων.

νεκροῦσθαι. VI 111, 1.
νεκροφορεῖν. I 128, 25. cf. 127. 32 πότε οὖν, ὦ ψυχή, μάλιστα ν. σαυτὴν ὑπολήψῃ; VI 149, 14 ἐγὼ τρόπον τινὰ νεκροφορῶν ἐμαυτὸν εἰς ἡρῖον. II 100, 12 (ἡ ψυχὴ) νεκροφοροῦσα. — II 273, 3. III 296, 27 (σῶμα νεκροφορούμενον).
νεκροφύλακες. II 244, 17.
νέκταρ. II 89, 10. V 73, 16.
νεόκτιστος. I 47, 16 (γῆ).
νεόπλουτοι. V 91, 4.
νέος. III 23, 1 ἀγαθόν. I 233, 17. III 64, 1. IV 205, 20 (ἀγαθά). III 264, 28 αἰών. I 235, 3. 7. II 218, 12 (ἀκμή). VI 190, 22 ἄνθρωπος. VI 173, 15 (Ἄρης). III 133 5 (ἀρχιερεῖς). I 234, 21. II 97, 9 (βλάσται). II 33, 24 βλαστήματα. VI 186, 26. 189, 17. 196, 11 (δεσπότης). VI 97, 3 Διογένης ἡνίκα ν. ἦν. VI 172, 10 Διόνυσος. III 86, 28 cf. 73, 17 (ἐγώ). III 63, 17 ἔθνος καὶ γένος. I 233, 14 ἐνθύμια. VI 183, 16 ἔργα. V 118, 12 (ἔρωτες). I 233, 17 (θεός). III 207, 8 θεωρήματα. V 69, 7 (θυσίαι). I 166, 22. II 82, 3. 107, 2. 217, 20 sqq. (Ἰωσήφ). I 211, 15. 253, 2 (καρποί). VI 100, 15. 117, 12 (κόσμος). VI 113, 21 τὸ λεγόμενον. VI 159, 21 (πηγαί). V 144, 24 (προεδρίαι). V 96, 6 (σελήνη). IV 11, 14 ἀνθρώπων (σποραί). VI 182, 1 ἔτι ν. ὢν Τιβέριος. II 218, 1. III 118, 23 (τρόπος). III 12, 16 (υἱός). VI 162, 5 (υἱωνός). II 32, 15 (χάριτες). III 264, 27 (χρόνος). III 248, 2 (ψυχαί). — III 194, 7 σωφροσύνῃ κοσμεῖται ν. II 24, 2 πρεσβύτῃ γὰρ ἑτέρως ὁμιλητέον καὶ νέῳ. I 210, 3. 291, 12. II 36, 24. V 161, 6. 164, 15. 240, 17. 277, 7. 341, 14. VI 4, 16. 36, 19. 38, 19. 65, 9. 67, 1. 68, 9 (οἱ νέοι). V 240, 22 (πάντες νέοι). V 226, 13 (νέοι εὐφυεῖς). IV 305, 11 sqq. cf. V 120, 19. VI 23, 18. 197, 31 (νέοι opp. πρεσβῦται). V 297, 4 νέα παλαιοῖς συνυφαίνοντες. II 24, 9 ἀρχαῖα καὶ νέα οὐ τὸν αὐτὸν ἂν ἑρμηνεύσαι τρόπον. V 359, 15 νέων ἀπακμαζόντων παλαιοῖς.
νεώτερος. III 239, 23 (ἀγαθόν). III 124, 18 (ἀγαθά). V 156, 6 (ἀδελφαί). III 224, 11 (ἀδελφός). I 5, 5 πρεσβυτέρου νεώτερον ἀπεικόνισμα. I 90, 19 ἀριθμὸς ν. κόσμου. I 91, 10. 22 βοηθός. I 91, 12 sqq. βοηθοί. II 220, 11 (γέννημα). VI 90, 17 ἔργον. II 165, 23 (εὐφροσύνη). I 133, 9 sq. Ἐφραΐμ. V 80, 8. VI 76, 17 (θεοί). I 208, 6. 219, 4. II 221, 1 sqq. (Ἰακώβ). II 14, 6 Ἰσραήλ. I 207, 9 (κακία ἀρετῆς). II 307, 15 (λόγος). II 309, 3 (Μανασσῆς). I 133, 24 (μνήμη). II 176, 12 πάνθ' ὅσα εἰς γένεσιν ἦλθεν. IV 48, 15 πλοῦτος καὶ δόξα κτλ. II 216, 17 (πράγματα). II 179, 12. III 104, 14 (παιδεία). V 356, 16 (πόλεμος). II 180, 3 (τάξις) τῶν ἀγαθῶν. IV 48, 11 (τρόπος). II 63, 6. 8 (υἱός). V 142, 11 υἱοὶ καὶ θυγατέρες. II 179, 19 (φιλοσοφία). II 179, 15. 25 (φιλοσοφίαι). II 307, 13 (φύσις). III 24, 8 (χάρις). I 8, 11. 62, 1 (χρόνος) κόσμου. III 281, 16 (ψυγή). — V 330, 15 ὁ ν. V 327, 21 cf. I 206, 16 (ὁ ν. opp. ὁ πρεσβύτερος). V 5, 11 ἄλλῳ ... νεωτέρῳ καὶ γενητῷ. III 186, 4 (οἱ νεώτεροι). IV 104, 16. V 126, 20. 142, 6 (νεώτεροι opp. πρεσβύτεροι). I 254, 22 νεωτέρων ὦτα ἐπιφράξαντας. V 188, 6 νεωτέρων ἀκοαῖς. — I 206, 14 ὡς τοῦ νεωτέρου μεμνῆσθαι πρότερον. VI 140, 13. 142, 11 τι νεώτερον. VI 198, 24 μηδὲν ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι νεώτερον. VI 216, 9 μηδὲν ... νεώτερον κινεῖν. II 179, 8 τὰ νεώτερα opp. τὰ πρεσβύτερα. I 110, 6. 239, 1. II 179, 10. III 12, 12 (νεώτερα opp. πρεσβύτερα).
νεώτατος. II 218, 6. 243, 9.
νεότης. II 311, 20. III 48, 12. VI 97, 4. 132, 20 (opp. γῆρας). V 347, 7 μετὰ γὰρ τὸν ἐν νεότητι πρακτικὸν βίον ὁ ἐν γήρᾳ θεωρητικὸς βίος. I 152, 31 ἐκ νεότητος καὶ πρώτης ἀκμῆς. II 231, 13 τὴν εἰς ἀεὶ νεότητος ἀκμὴν αἰτούμενα. VI 191, 1 ν. δὲ μετ' ἐξουσίας αὐτοκρατοῦς ὁρμαῖς ἀκαθέκτοις γρωμένη κακὸν δύσμαχον. VI 4, 13 ἄξιον οὖν νεότητα ... τὰς ἀπαρχὰς τῆς πρώτης ἀκμῆς μηδενὶ μᾶλλον ἢ παιδείᾳ ἀναθεῖναι. V 260, 20 ἡ ὑμετέρα ν. IV 305, 17 εἰς ἐπιμέλειαν νεότητος. IV 71, 3 νεότητος ὁρμαῖς ἡγμένος. IV 114, 21 νεότητα εὐόλισθον φύσει. VI 91, 6 παρ' ἰσχυούσης νεότητος. IV 73, 20 τῶν πόλεων. V 277, 9 δελεάζουσι τῆς νεότητος τὴν ὀλιγόφρονα μοῖραν. V 278, 7 μηδένα τῆς ἀντιταγθείσης νεότητος ἀπολιπέσθαι. V 272, 11 οὐχ ἅπασαν τὴν νεότητα καλεῖν οἴεται δεῖν. V 276, 10 ἡ δὲ ν. εἰς ἀκρασίαν εὐόλισθον. V 91, 16 διὰ νεότητα δύναμιν ὅρκων οὐκ ἴσασιν.
νεοττοτροφεῖσθαι. IV 296, 4.
νεῦρον. VI 154, 6 τοῦ νεκροῦ τὰ πλεῖστα μέρη διελύετο, τῶν νεύρων κατεσχισμένων. V 370, 5 τῶν δὲ νεύρων ἀνεθέντων καὶ χαλασθέντων. V 350, 13 τὰ πάντα καθάπερ νεύροις τισὶν ἐνωθέντα. IV 74, 17 τὰ νεῦρα τῆς ψυχῆς.
νευροῦν. VI 28, 9 ἣν (sc. ψυχήν) ὁ ὀρθὸς λόγος δόγμασι παγίοις ἐνεύρωσε. IV 194, 2 νευρωθέντες οὖν ταῖς παραινέσεσιν ἐκεῖνοι. VI 41, 15 ὁ ... νοῦς ἀνδρείᾳ τονωθεὶς οὕτω σφόδρα νενεύρωται.

V 18, 10 τὸν δὲ τυπτόμενον ... δι' ὅλων νενευρωμένον. V 270, 18 νενευρωμένης ψυχῆς.
νευροσπαστεῖν. I 41, 17. III 120, 5.
νευστικόν. VI 114, 12.
νεφέλη. III 46, 15 sqq. cf. IV 160, 3. 163, 1. 260, 9 μέσῃ τῆς τε Αἰγυπτιακῆς καὶ τῆς Ἰσραηλιτικῆς στρατιᾶς. IV 160, 7 ἀφανὴς ἄγγελος, ἐγκατειλημμένος τῇ νεφέλῃ προηγητήρ. IV 278, 24 καθόδῳ νεφέλης, ἣ κίονος τρόπον τὴν μὲν βάσιν ἐπὶ γῆς ἠρήρειστο. III 216, 15 τί δὲ ... ὑπὲρ νεφέλας πηδᾷς;
νέφος. IV 168, 7 αἱ τῶν νεφῶν ... μεταβολαί. IV 149, 8 συνεχείαις νεφῶν. IV 147, 16 νεφῶν ῥήξεις. IV 162, 12 πυκνὸν καὶ μέλαν ν. ἅπαντα τὸν οὐρανὸν ἐπεῖχε. I 229, 10 (ὁ τοῦ ἀγενήτου λόγος) ἐπὶ νεφῶν καταφέρηται. II 92, 17 (ὡς ν. αὐτῆς (sc. Αἰγύπτου) ἡ μεγάλη παρῆλθεν εὐπραγία. VI 197, 25 ἡ δὲ τῶν Ἰουδαίων πληθὺς ... ὥσπερ ν. ἐπιστᾶσα. II 112, 17 φθάντων παρελθεῖν ὥσπερ νέφους ἐκείνων. — V 366, 2 ἀκρίδων. V 238, 7 cf. IV 170, 8 ὀρτυγομήτρας.
νεφρός. I 41, 22. 64, 3 νεφροὶ δύο (σπλάγχνα). I 256, 17 cf. V 51, 17 sqq. 52, 16. 57, 1. 10. 58, 14 τρία προστεταγμένον ἀναφέρειν ἀπὸ τῶν ἱερείων τὰ πρῶτα, στέαρ καὶ νεφροὺς καὶ λοβὸν ἥπατος.
νέφωσις. I 19, 10. 40, 4. III 47, 20. IV 129, 14. 146, 19. V 120, 8 (opp. αἴθρια).
νεωκορία. III 302, 11 (ἱερά).
νεωκόρος. III 129, 1 cf. IV 196, 1 ἡ τῶν νεωκόρων Λευιτικὴ φυλή. IV 265, 17 s. τρεῖς μὲν ἱερεῖς, νεωκόρων δὲ πολλαὶ χιλιάδες. V 38, 3 κληρος γὰρ νεωκόρων οὗτος. IV 196, 12 τῷ προεστηκότι τῶν νεωκόρων ἱερεῖ τῷ μεγάλῳ. — III 129, 19. 130, 2. IV 196, 10. 237, 13. 240, 19 sq. V 37, 24. 114, 20. 352, 24.
νεώς. IV 221, 8 ἡ ... σκηνή, καθάπερ ν. ἅγιος. III 298, 5 cf. VI 218, 18 ἱερὰ πόλις, ἐν ᾗ καὶ ἅγιος ν. ἐστι. VI 213, 23 Ἰουλία Σεβαστὴ κατεκόσμησε τὸν νεών. VI 128, 28 καθ' ἣν (sc. ἱεροπόλιν) ἵδρυται ὁ τοῦ ὑψίστου θεοῦ ν. ἅγιος. VI 206, 11 ὁ τοῦ ὑψίστου θεοῦ ν. ἅγιος. VI 209, 17 ὁ τοῦ νεὼ ... ἔπαινος. V 18, 17 αὐτὸς ὁ ν. παντὸς λόγου κρείττων. V 65, 15 ἐνδιαίτημα πάντων ἄριστον. V 66, 9 παρὰ ταῖς τοῦ νεὼ προσβάσεσιν. V 175, 10 ἄβατος ὁ ν. ἐστι. IV 217, 13 (περισημότατος). VI 191, 5 ὁ τὸν περισημότατον καὶ ἐπιφανέστατον νεών ... καθυβρίζων. IV 232, 12 οἱ μέλλοντες εἰς τὸν νεὼν εἰσιέναι ἱερεῖς ... πόδας μάλιστα καὶ χεῖρας ἀπονιπτόμενοι. IV 241, 18 εἰς τὸν νεὼν ἄχρι τῶν ἀδύτων εἰσενεγκεῖν. V 31, 1 τῆς περὶ τὸν νεὼν λειτουργίας. IV 265, 6 τῶν περὶ τὸν νεὼν λειτουργῶν δύο τάξεις εἰσίν. V 65, 2 τὸν δ' ἀρχιερέα ... ἐπτάκις ἐπιραίνειν ἀντικρὺ τοῦ νεὼ πάντα. II 185, 27 διὰ τῆς κατὰ τὸν νεὼν ὁημιουργίας. VI 209, 3 οὐκ ἄλλο τι τῶν ὄντων οὐδὲν ἐνεωτέρισέ ποτε οὕτως εἰς τὸν νεών, ὡς ἄγαλμα ... ἱδρύσασθαι. — VI 183, 20 τὸ λεγόμενον Σεβαστεῖον, ἐπιβατηρίου Καίσαρος ν. — I 48, 4 ἱερὸς ... ψυχῆς λογικῆς. V 325, 5 νεὼν ἀξιοπρεπέστερον οὐχ εὗρεν ἐπὶ γῆς λογισμοῦ. V 17, 3 νεὼ μὲν ἔχοντα τὸ ἁγιώτατον τῆς τῶν ὄντων οὐσίας μέρος, οὐρανόν. — V 5, 16 νεὼς κατασκευάσαντες. I 262, 30 μηδ' εἰ πάλιν ὑπὸ περιουσίας νεὼν ἱδρύεται. IV 270, 14 ἱερὰ καὶ νεὼς αὐταῖς (sc. πλαστικαῖς ἰδέαις) προσπεριεβάλοντο. VI 181, 13 ἱερὰ καὶ ναοὶ καὶ τεμένη κατὰ πᾶσαν Αἴγυπτον. VI 183, 16 cf. I 194, 17 ναοί, προπύλαια. κτλ.
νεωτερίζειν. II 198, 11 ὑπὸ παντὸς τοῦ ν. καὶ τὰ καλὰ χλευάζειν. V 353, 13 ἐπειρᾶτο μηδὲ ν. εἰς τὰ ἅγια. V 316, 12 ὅ τε μὴ ἐπιχειρῶν ν. περὶ τὰ ἔμψυχα. III 231, 20 ἐφ' ὅσον μὴ ν. ἄρχεται λιμός. V 262, 2 μηδὲν τῶν ὅσα νεωτερίζει πόλεμος. I 28, 7 πολλὰ γὰρ ὕδωρ καὶ ἀὴρ εἰς ἀγονίαν καρπῶν νεωτερίζουσιν. V 219, 11 ἐὰν οὖν κατὰ θιάσους ... ἀγειρόμενοί τινες νεωτερίζωσι. II 218, 9 μὴ πάντα νεωτέριζε. V 238, 3 οὐ πρότερον ἐπαύσαντο νεωτερίζοντες ἢ ... VI 129, 5 εἰς τὰς προσευχὰς καὶ τὰ πάτρια νεωτερίζοντες. III 227, 1 κατὰ τῶν νεωτεριζόντων εἰς αὐτὸν ὅπλον ἀμυντήριον (ἐδόθη). II 103, 10 κατὰ τῶν ἰάσιμα νεωτεριζόντων. IV 147, 14 ἐξαίφνης οὕτως ἐνεωτέρισεν ὁ ἀήρ. V 229, 16 (ἡ ἐπιθυμία) ἐπὶ γλῶτταν φθάσασα μυρία ἐνεωτέρισεν. VI 209, 2 οὐδὲν ἐνεωτέρισέ ποτε οὕτως εἰς τὸν νεών. VI 184, 22 οὔτε ἐνεωτέρισεν εἰς τὰς προσευχάς. VI 184, 1 οὔτε περὶ τὰς προσευχὰς ἐνεωτέρισαν. V 261, 4 ἐφ' οἷς ἐνεωτέρισαν μετανοήσαντες. IV 148, 2 νεωτερίσαντος ὡς οὔπω πρότερον τοῦ ἀέρος.
νεωτερίζεσθαι. V 167, 17 τοῦ μηδὲν ἐπὶ γάμοις ν. III 273, 24 διὰ φόβον τοῦ μηδὲν ἀπ' αὐτῶν εἰς ἡμᾶς νεωτερισθῆναι. VI 210, 14 τὸ νεωτερισθὲν περὶ τὰς ἀσπίδας εἰς ἐπανόρθωσιν ἀγαγεῖν.
νεωτερισμός. VI 194, 14 περὶ τὸ ἱερόν. IV 172, 12. 215, 15 τῶν στοιχείων. IV 203, 11 τύχης. II 162, 8 ἐπὶ τὴν ψυχήν. VI 137, 10 πρὸς γὰρ νεωτερισμὸν ὕποπτοι.

νεωτεροποιία. VI 186, 10 περὶ τὰς προσευχάς. V 339, 16 σώματος. II 218, 13 ψυχῆς. VI 203, 16 τὰς πρὸς νεωτεροποιίαν ἀφορμὰς ὁρῶν. II 216, 13 νεωτεροποιίαν δὲ ἀγαπῶντος ἐμφαίνει τρόπου διάθεσιν. IV 247, 17 αἱ ἀπροσδόκητοι νεωτεροποιίαι καινοὺς νόμους ... ἐπιζητοῦσιν. V 44, 27 αἱ (φθοραὶ) δ' ἄλλαις ἀμυθήτοις νεωτεροποιίαις.
νεωτεροποιός. VI 191, 1. 20 ἄνθρωπος. II 198, 21 (βίος). IV 301, 3 (ἐπιθυμία). I 207, 12 ἀκμῆς ἡλικία. II 221, 24 κακία. VI 124, 16 (πολέμιοι). — II 219, 17 κεκιβδηλευμένοι νεωτεροποιοὶ τὰς ψυχὰς ἅπαντες. IV 60, 8 τὰ νεωτεροποιά.
νηκτός. I 21, 6 (γένη).
νῆμα. I 236, 13 (ὁ λόγος) τρόπον τινὰ νήματος δέξηται.
νηνεμία. I 19, 10. 40, 4. 207, 18. II 5, 21. III 47, 20. V 23, 9 ν. γαλήνη.
νήνεμος. IV 129, 15 (ἀήρ). III 285, 15 (αἴθρία). III 295, 15 (γαλήνη). II 61, 21 (εὐδία).
νήπιος. II 217, 9 (ἡλικία). VI 95, 6 (ὁ κόσμος). II 217, 6 παιδίον. III 104, 11 sqq. (παιδίσκη). I 100, 29. 188, 4. II 34, 1. III 17, 14. IV 284, 19. V 39, 21 (παῖς). I 160, 5. IV 143, 20. 164, 4. VI 86, 2 (παῖδες). VI 131, 25. 132, 18 τέκνα. II 274, 17 (τροφή). III 261, 4 (τροφοί). IV 198, 22 υἱοί. I 185, 24 (ψυχή). — I 86, 4. 103, 2 (ὁ ν). VI 160, 14 ὁρᾶτε δὲ καὶ αὐτοὶ νήπιον ἔτι ὄντα. II 167, 12. V 183, 16. VI 45, 3 (οἱ νήπιοι). VI 155, 5 τὰς δὲ ψυχὰς ... νήπιοι. II 277, 7 ἕτερος νηπίων καὶ ἕτερος τελείων χῶρός ἐστιν. V 93, 12 διακρίνας ... νηπίους τελείων. VI 127, 5 νηπίων καὶ μειρακίων σχολαζόντων. II 96, 26 νηπίοις μέν ἐστι γάλα τροφή.
νηπιότης. II 233, 26.
νηστεία. V 96, 9 cf. IV 205, 11. V 134, 1. 11. 135, 5 (ἑνάτη ἑορτή). IV 304, 5 ἣν Ἑβραῖοι πατρίῳ γλώττῃ Πάσχα προσαγορεύουσιν. V 136, 3 cf. 45, 8 ἡ δὲ ἡμέρα τῆς νηστείας ἄγεται νόμου προστάξει δεκάτῃ μηνὸς ἀεί. VI 211, 18 ὁ μέγας ἱερεὺς εἰσέρχεται τῇ νηστείᾳ λεγομένῃ μόνον. V 41, 11 αἱ (θυσίαι ἀνάγονται) δὲ νουμηνίαις καὶ ἱερομηνίαις, αἱ δὲ νηστείαις. II 198, 20 (φρονήσεως). II 308, 26 ταῖς νηστείαις εὐφροσύνας (ἄγει διάνοια). II 287, 21 τὸ νηστείας καὶ καρτερίας ἀνάθημα.
νηστεύειν. V 135, 7.
νηφάλιος. VI 49, 19 τὸ ἔργον. IV 57, 5 (κατήφεια). V 42, 14 (λογισμός). I 24, 3. 131 5. IV 165, 8. VI 4, 9 (μέθη). — II 194, 10. 215, 11. 216, 1 (τὸ νηφάλιον). II 194, 24 cf. 197, 9. VI 65, 22 νηφάλια θύειν. V 25, 12. 253, 5 νηφαλίους θύειν. I 160, 4 νηφάλια φθέγγεταί τε καὶ ποιεῖ. III 117, 10 νηφάλια μεθυσθήσῃ. I 96, 20 δίχα τοῦ λῃρεῖν νηφάλια σιτούμεθα.
νήφειν II 215—228 Περὶ ὧν νήψας ὁ Νῶε. — II 215, 5. 12 sq. τὸ ν. οὐ μόνον ψυχαῖς, ἀλλὰ καὶ σώμασιν ὠφελιμώτατον. II 168, 14 sq. τό γε ν. καὶ τὸ μεθύειν ἐναντία. II 195, 17 πρόνοιαν ἔξουσι τοῦ ν. VI 205, 15. ν. γὰρ ἤρχετο. II 199, 10 παρὰ πάντα τὸν βίον ν. II 170, 17 ν. ὑπολαμβάνοντες τοῖς ὁμοίοις ἁλίσκονται. IV 289, 8 νήφων καὶ ἐν σεαυτῷ δοκῶν εἶναι. II 202, 1 νήφων μὲν λογισμός. II 216, 12 τοῦ μὲν δὴ νήφοντος κατάστασις. II 39, 8 ὑπὸ νήφοντος οὐδέποτε δέξονται σποράν ἔννομον. II 167, 3 ἡδίων αὐτὸς ἑαυτοῦ νήφοντος οἰνωθεὶς ὁ σοφὸς γίγνεται. II 39, 2 νήφοντος μὲν γὰρ ἔργον λογισμοῦ. V 25, 3 νήφοντος δὲ τά τε μέρη τοῦ σώματος. I 160, 5 οὐκ ἀπὸ νηφούσης διανοίας. V 87, 15 διανοίᾳ νηφούσῃ. II 259, 24 νηφούσῃ σοφίᾳ. I 83, 9. III 146, 14 μεθύει τὴν νήφουσαν μέθην. IV 76, 20 νήφουσαν παρρησίαν. II 198, 18 μεθύουσιν οἱ νήφοντες. III 275, 12 πάντα νήφοντες τὸν αἰῶνα. VI 57, 10 νήφοντες ἐν σταδίοις ἐκεῖνοι. II 199, 19 νηφόντων παιδείαν προστησαμένων ἡγεμονίδα. II 198, 17 τοὺς νήφοντας μεθύειν. II 195, 13 νήφοντας καὶ ἐν ἑαυτοῖς ὄντας πρὸς εὐχὰς καὶ ἱερουργίας χωρεῖν. II 221, 23 ὅταν ὁ νοῦς νήψῃ. II 221, 22 νήψας οὖν ὁ δίκαιος. III 305, 6 ὥσπερ ἐκ μέθης νήψαντες.
νῆψις. I 131, 5. II 195, 11. 199, 13.
νικᾶν. I 266, 3 λόγῳ ν. τοὺς οὐκ εἰωθότας σοφιστεύειν ἔδοξαν. I 147, 8 νικῶ καλὴν νίκην καρτερίας. I 123, 23 (ὁ σπουδαῖος) πάντων ἄριστον ἀγώνισμα τοῦτο νικῶν. II 117, 9 ἐν ᾧ (sc ἀγῶνι) γείριον ὁ νικῶν ἐστι τοῦ ἡττωμένου. I 112, 7. 139, 9 τῆς τοὺς ἄλλους ἅπαντας νικώσης ἡδονῆς. I 166, 23 νικῆσαι τὴν ἡδονήν. I 154, 22 ὅταν τοῦτο (sc πάθος) νικήσῃ νίκην κακήν. I 117, 11 αὐτὸ (sc. τὸ πάθος) νικήσειν κατὰ κράτος. I 155, 27 (τὸ πάθος) ἐπτέρνισται καὶ νενίκηται δίς. II 117, 14 εὖ μὲν ἔσῃ νενικηκὼς ὁ ἡττώμενος, ἡττώμενοι δ' οἱ νενικηκότες. II 307, 23 οὐ νενικηκότος (Ἰακώβ ἐστιν ὄνομα). IV 104, 4 cf. 111, 17 νικώμενος ὑπὸ τοῦ πάθους.
νίκη. V 339, 8 ἐλπίδος. I 147, 8 καρτερίας καὶ σωφροσύνης. I 154, 22 ὅταν τοῦτο (sc. πάθος) νικήσῃ νίκην κακήν).

IV 12, 9 κατὰ τῶν ἀντιπάλων παθῶν. I 190, 2 περὶ νίκης καὶ στεφάνων. II 111, 21 ἀμείνονα ... οὐκ ἄν τις εὕροι σκοπῶν νίκην. I 266, 3 αἰτία δὲ τῆς νίκης οὐχ ἡ τῶν περιγεγενημένων ἰσχύς. II 117, 7 τὰ γὰρ τοιαῦτα πτώματα φέρει τὰς εὐκλεεστάτας νίκας. II 119, 9 οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς τῆς νίκης τρόπος ἅπασιν. III 263, 10 τῆς ἀοιδίμου νίκης εὐκλεέστερον. V 298, 1 ἐλπίδι νίκης. — All: I 128, 28 cf. II 85, 22 Θάμαρ, ἥτις ἑρμηνεύεται φοῖνιξ, σύμβολον νίκης. — Cf. Νίκη in ind. nom.

νικητήριος. II 177, 10 ἆθλα. III 233, 3 (στέφανος). — I 129, 5. II 274, 9. 307, 17. V 3, 2. 79, 21 (τὰ νικητήρια).

νικηφορεῖν. I 249, 12 ἀθληταὶ μὴ δυνάμενοι ν. III 233, 13 (ἡ ψυχὴ) ἡττᾶσθαι δοκοῦσα νικηφορήσει. I 116, 3 εἰ ἐπιθέμενος ἰσχύσει νικηφορῆσαι. II 113, 21 οἱ γὰρ τὸν τοῦ νικηφορῆσαι πόθον ἐνιδόντες θηρίοις. II 119, 7 παραλιπόντες οὐδὲν ὑπὲρ τοῦ νικηφορῆσαι.

νικηφόρος. II 85, 21 (Θάμαρ). II 111, 6. III 91, 1. 292, 26 (θεός). III 171, 13 (ψυχή). — V 321, 4 ἆθλα προτιθεὶς ὡς νικηφόροις.

νίφειν. III 201, 14 τὰς (τροφὰς) δ' ἀπ' οὐρανοῦ νίφει (ὁ θεός). IV 169, 9 ἃς (sc. τροφάς) ... συνέβαινε νίφεσθαι. IV 170, 4 συλλέγοντες ... τὸ νιφόμενον. IV 245, 19 τῆς γὰρ χώρας οὐχ ὑετῷ ... νιφομένης. IV 147, 13 τῶν δ' ὑπὲρ Μέμφιν ... μηδὲ νιφομένων τὸ παράπαν.

νοεῖν. I 188, 8 τοῦ (νοῦ παιδία) μὲν τὸ ν., τὸ λογίζεσθαι, τὸ διανοεῖσθαι κτλ. II 9, 7 αὐτὸ δήπου ⟨τὸ⟩ ν., ἐν ᾧ μυρία ἐννοήματα. I 104, 8 cf. 157, 12. II 10, 1 (τὸ ν. opp. τὸ αἰσθάνεσθαι). III 17, 19 sq. τὸ ν. καὶ διανοεῖσθαι καὶ καταλαμβάνειν. III 138, 11 ἰδοὺ ὁ νοῦς ... ἰδοὺ καὶ τὰ νοητά, ... ποῦ τὸ τρίτον, τὸ ν.; I 103, 28 ὁ ἐμὸς νοῦς αἴτιος τοῦ ν.; πόθεν; I 104, 4 ποῦ δὴ τὸ ν. ἐπ' αὐτῶν; I 131, 11 (τὸ) ὑψηλῶς ν. περὶ θεοῦ. III 198, 16 διὰ τί δὲ τὸ λέγειν τοῦ ν. τὰ μὴ προσήκοντα βαρύτερον ἁμάρτημα. I 66, 18 τὰ ἐν τῷ ν. I 103, 5 ἦν ὁ (νοῦς) μὲν τοῦ ν. ἔρημος. III 201, 6 ὁ νοῦς ἡμῶν ν. καὶ καταλαμβάνειν ἔμαθε. III 20, 14 τοῦ δοκεῖν αὐτεξουσίῳ ... γνώμῃ ν. τε καὶ καταλαμβάνειν. I 104, 3 ὁ δοκῶν ν. νοῦς. III 192, 16 ν. ὀρθῶς περὶ τοῦ ἀρίστου καὶ λέγειν ἐπαινετῶς. I 103, 27 τὸ ὑπολαμβάνειν ὅτι νοῶ ἢ ὅτι αἰσθάνομαι. I 85, 7 ὁ νοῦς τὰ μὲν ἄλλα νοεῖ, ἑαυτὸν δὲ οὐ καταλαμβάνει. I 98, 27 (ὁ νοῦς) τὰ παρόντα νοεῖ. I 103, 4 οὔτε ὁ νοῦς ἐνόει οὔτε ἡ αἴσθησις ἠσθάνετο. I 90, 18 ὅπερ οὐδὲ θέμις νοῆσαι. IV 10, 23 ὃ μήτε εἰπεῖν μήτε νοῆσαι θέμις. VI 197, 16 (ἀθέατος θέα), ἣν οὔτε ἀκοῦσαι θέμις οὔτε νοῆσαι. I 95, 20 ὅταν τι βουλώμεθα ἀκριβῶς νοῆσαι. I 97, 3 βουλόμενος καθῆκόν τι νοῆσαι. I 150, 14 ἔστι λεπτὸς νοῆσαί τε καὶ νοηθῆναι. I 294, 28 θεὸν ... διδόμενον δὲ οὐ δύναμαι νοῆσαι. II 287, 6 μηδὲν ἔξω τούτων θεωρητὸν νοῆσαι δυνάμενοι. VI 120, 15 πυκνός τε γὰρ ἦν ... καὶ ὀξὺς νοῆσαι. V 270, 17 δεῖ νοῆσαι, ὅτι ... I 76, 16 ἐπεὶ πῶς ἂν ἐνόησεν ἡ ψυχὴ θεόν. I 127, 22 μὴ γὰρ ἄλλο τι νοήσῃς ... ἢ ... I 134, 26 πῶς ἐνοήσαμεν τὸ θεῖον. III 255, 18 ὅταν φῇ ..., τότε νόησον, ὅτι ... IV 188, 20 ἄλλως δὲ καὶ μόλις ἐνενόησεν, ὅτι ... I 272, 7 εὐδαιμονίαν δὲ χρῆσιν ἀρετῆς ... νενόηκα.

νοεῖσθαι. I 295, 5 θεὸς πρὸς φαντασίαν καὶ δόκησιν ... νοούμενος. I 177, 4 (τὸ αἴτιον) πρὸ πάντων νοούμενον. II 79, 23 τῷ δορυφορουμένῳ ... κατὰ τὸ εἶναι μόνον νοουμένῳ. I 104, 27 αἱ ἡλικίαι διάφοροι νοούμεναι. III 157, 1 αὐτὰ γὰρ ἑαυτοῖς ἐστι φέγγος τὰ νοούμενα. I 16, 1 δύναμις ... νοηθῆναι θαυμασιωτάτη. I 33, 7 ἕτερον κάλλος ... ἱερώτατον νοηθῆναι. I 52, 19 ὡς ἅμα λεχθῆναί τε καὶ νοηθῆναι τὰς φύσεις αὐτῶν. V 23, 24 θαυμάσιον ἔργον καὶ ὀφθῆναι καὶ νοηθῆναι. V 346, 16 βραβεῖον ... λεχθῆναι μὲν οὐκ εὔφημον, νοηθῆναι δὲ ἄριστον. V 126, 11 οὐ τὴν φύσιν ... δυστόπαστον οὖσαν οὐ μόνον ὁραθῆναι ἀλλὰ καὶ νοηθῆναι. I 70, 21 κατὰ τὰς ἐφικτὰς νοηθῆναι δυνάμεις. III 245, 5 ἠρεμούντων μὲν γὰρ ἐνοήθη τόπος. I 80, 22 τὸν ... δεινὸν ἑρμηνεῦσαι τὸ νοηθέν. II 282, 22 ἐξαγγέλλειν τὰ νοηθέντα. I 71, 11 τὸ ... πνεῦμα νενόηται κατὰ τὴν ἰσχύν. I 259, 6 καθ' ὃ νενόηται καὶ προσηγόρευται Λάβαν. II 206, 3 τῶν ὄντων σχεδὸν ἐξ αὐτοῦ καὶ καθ' αὐτὸ νενόηται τὸ παράπαν οὐδέν. I 62, 4. 79, 13. 83, 1. 110, 22 νοητέον.

νοερός. III 209, 19 (οἱ ἀστέρες). III 64, 17 τῆς ψυχῆς γένος. I 25, 3. II 136, 1 ζῷα, οἱ ἀστέρες. VI 102, 3 (ὁ κόσμος). I 121, 25 (σπέρματα). V 340, 13 τόνοι. III 52, 20 (δύο φύσεις). I 69, 10. V 237, 7 (ψυχή). V 17, 7 (ψυχαί). — III 216, 21 νοερῶς.

νόημα. I 287, 6 (ὁ νοῦς) ὠδίνει τὰ νοήματα. II 23, 16 τὸν (νοῦν) δὲ τοῖς νοήμασιν ἐπιστρέφων. V 2, 11 τὸ μὲν ἐγκάρδιον πνεῦμα (πρὸς γένεσιν) νοημάτων (παρεσκεύασται). I 287, 9 φωνὴ δὲ τηλαυγεστάτη νοημάτων ἐστὶν αὕτη.

I 287, 8 μέχρις ἂν ἡ ... ἡχὴ ... εἰς φῶς προαγάγῃ τὰ νοήματα. II 284, 9 τὸ τοῦ λόγου νᾶμα συνεκφέρει τὰ νοήματα. I 287, 13 ἐξέργεται ὁ λόγος τοῖς νοήμασιν ὑπαντησόμενος. II 26, 16 οὐ λόγων τέχναις, ἀλλὰ νοημάτων ὑπερβάλλοντι κάλλει φιλοσοφῶν. II 12, 8 ὅνπερ (sc. λόγον) εἰσηγοῦνται κεφαλὴν ἔχοντα τὸ οἰκεῖον ν. VI 70, 11 sq. τὰ νοήματα coni. αἱ λέξεις. I 287, 18 τοὺς γοῦν μὴ πάνυ τῶν νοημάτων ἐν ταῖς τοῦ λέγειν διεξόδοις περικρατοῦντας. VI 66, 12 ἐγγαράττων ταῖς ψυχαῖς τὰ νοήματα. V 233, 17 συνεχέσι μελέταις — αἱ δ' εἰσὶ κόλλα νοημάτων. VI 67, 6 ἐξαίσια κάλλη νοημάτων. I 1, 14 τὸ ... κάλλος τῶν νοημάτων τῆς κοσμοποιίας. III 2, 3 νοημάτων οὐ ῥημάτων ἐπάλληλα κάλλη. VI 54, 12 (ἡ) ἐν τοῖς νοήμασι (ἀκρίβεια). III 146, 17 οὐ γὰρ ἄνθρωπος ἦν ὁ γεννώμενος, ἀλλὰ ν. καθαρώτατον. III 119, 3 τὸ ὑπ' ἀμαθίας σκληρὸν καὶ ὀρύινον ὄντως ν. καὶ πεῖσμα. II 283, 31 ἐπειδὰν γοῦν ἀδηλότερα πῶς ᾖ τὰ νοήματα. V 53, 16 τὰ νοήματα καθαρῶς ἐφ' αὐτοῦ σκοπεῖν. I 276, 17 τὰ δ' ἐμφαινόμενα νοήματα ... ἐπισκεψώμεθα. I 276, 14 πρὸς νοημάτων εὕρεσιν. V 233, 18 ἡ τῶν νοημάτων βεβαία κατάληψις. I 287, 28 ὅταν δὲ τοῦ νοήματος ἐπαμφοτερίζῃ κατάληψις. V 245, 18 τοῦ ... ἀναγινώσκοντος ὑπορρεῖ τὰ νοήματα τῇ φορᾷ παραῤῥυόμενα. VI 215, 28 διαναγινώσκων ἐφ' ἑκάστῳ τῶν νοημάτων. I 1, 3 οἱ δὲ πολὺν ὄγκον τοῖς νοήμασι προσπεριβαλόντες. III 199, 4 ὑπὸ τῶν ἐπεισφοιτώντων νοημάτων ἔξωθεν. II 288, 28 τὰ μὲν ἐνδόσιμα τῶν νοημάτων ἐμπνεόντων. II 120, 15 τὸ χρηστὸν ἐκεῖνο διαφθαρῆναι ν. — III 187, 13 sq. „ὡς εἰ πτερὸν ἡὲ ν.“ (Hom.). — All: III 300, 11 ἰχθύες ..., οἱ συμβολικῶς εἰσι τὰ νοήματα.

νόησις. II 63, 17 ἔννοιαν καὶ διανόησιν, τὴν μὲν ἐναποκειμένην οὖσαν νόησιν, τὴν δὲ νοήσεως διέξοδον. III 158, 15 τὸ πέρα μνήμης καὶ νοήσεως ἱστάμενον. II 139, 28 (ἐν ἡγεμονικῷ). III 75, 5 γραμματικὴ ... νόησιν καὶ πολυμάθειαν ἐργάσεται. II 279, 5 (δύναμις) νοήσεως καὶ ἐπιστήμης. V 24, 2 (φιλόσοφος). III 214, 8. 17 τὰ νοήσει μόνῃ καταληπτά. III 157, 5 νοήσει γὰρ τὸ νοητὸν εἰκὸς μόνον καταλαμβάνεσθαι.

νοητός. II 226, 13 (ἀγαθόν). II 288, 5. 289, 3 ἀγαθά. II 215, 18 (ἀγάλματα). IV 219, 13 τὰ ἄδυτα τῆς σκηνῆς. I 66, 1 (αἴσθησις). III 66, 7. IV 282, 9 αἴτιον VI 64, 9 (ἀκτῖνες). I 46, 18 (ἄνθρωπος). II 245, 2 (ἀρεταί). III 4, 16 (ἁρμονία). III 21, 9 (ἀστέρες). I 193, 26. II 178, 25. III 60, 11 (αὐγαί). II 289, 6 τὰ ἀφανῆ. I 5, 6 γένη. III 93, 16 τὸ δέκατον. V 66, 2 (διέξοδοι καὶ ἐκβοήσεις). I 233, 5. II 288, 13. III 168, 21. V 11, 22 sq. (δυνάμεις). I 139, 12 (ἐπιβολαί). I 9, 8. V 67, 18. 253, 10. 263, 14. 317, 16 (ἥλιος). I 193, 26. IV 140, 7. V 4, 22. 11, 23 (θεός). II 196, 1. 271, 3 (θεωρήματα). I 5, 3. II 288, 22 (ἰδέα). I 44, 19 (ἰδέαι). III 28, 6 καταλήψεις. I 165, 8 (κῆρες). I 4, 20. 5, 1. 6, 5. 7, 12. 8, 3. 11, 4. II 53, 26. 262, 13. III 18, 3. 26, 8. 202, 25. 245, 2. 8. IV 230, 2. V 344 9 (κόσμος). II 307, 14 λόγος ὁ τῶν ἑβδομήκοντα. III 4, 17 μουσικός. III 95, 27 οἶκος (ὁ θεός). I 11, 11. V 73, 9 (οὐρανός). I 16, 10. 24, 1. IV 17, 3. V 100, 20. 139, 9 (οὐσία). IV 4, 9 (οὐσίαι). VI 77, 13 (παράδειγμα). III 64, 6. IV 218, 2. V 203, 19 (παραδείγματα). I 5, 17. 7, 13 sq. III 215, 2 (πόλις). II 285, 26. III 16, 4 (πράγματα). III 15, 23 (σπέρμα). III 54, 19 (σώματα καὶ πράγματα). III 18, 2 (τέμενος). III 187, 23 περὶ τὸν ἀστεῖον ἡ τροπή. II 288, 8 (ὑετός). II 63, 7 (υἱός). III 245, 11 (ὑπόστασις). III 149, 4. IV 264, 17 (φέγγος). I 194, 2. II 307, 13. 309, 17. IV 19, 10 21, 15. V 341, 21 (φύσις). I 50, 18. 61, 5. II 21, 18. 68, 22. 183, 1 (φύσεις). I 9, 15. 10, 8. 18, 11. IV 27, 18. VI 2, 7 (φῶς). — I 3, 16. 9, 12. 66, 26. 27. 67, 1 sqq. II 305, 21. III 157, 5 (τὸ νοητόν). I 10, 3 κατὰ τὴν ἐκ νοητοῦ πρὸς αἰσθητὸν μεταβολήν. VI 72, 6 νοητὸν αἰσθητοῦ (ἡγεμών). IV 20, 15 ἰδών τι τελειώτερον νοητόν. I 279, 7 οὔτε θεὸν οὔτε τι νοητὸν καταλαβεῖν δυνάμεθα. I 96, 4 ὁ νοῦς ... νοητὸν ἐπινοῶν οὐδέν. VI 214, 3 (γυναῖκες) μηδὲν ἰσχύουσαι νοητὸν καταλαβεῖν. I 104, 7 ἐπειδὰν ὁ νοῦς μικρὸν ὅσον ἑτέρῳ νοητῷ προσενεχθῇ. I 104, 13 ὁ νοῦς ... μηδενὶ προσέχων νοητῷ. I 10, 21. 17, 16. 24, 5. 61, 8. 66, 22 sq. 96, 14. 29. 104, 19. 154, 21. 157, 11. II 53, 24. 183, 10. 254, 11 272, 17. 283, 14. 288, 24. 28. 295, 25. 310, 2. III 17, 2. 21, 12. 26, 11. 77, 17. 132, 7. 138, 11. 214, 11. 230, 15. 261, 16. IV 37, 9. 44, 22. 48, 8. V 2, 13. 53, 18. 69, 17. 139, 9. 342, 12. 17. VI 214, 6 (τὰ νοητά). III 48, 1. 82, 12. 177, 7. V 5, 9. 332, 4. VI 72, 5. 77, 13 (νοητὰ coni. vel. opp αἰσθητά). I 39, 14. III 202, 23 ἐν ἀσωμάτοις καὶ νοητοῖς. II 305, 25 τὸ ψυχῆς ὄμμα, ᾧ νοητὰ βλέπειν ἔδωκεν ὁ θεός. III 92, 15 νοητῶν δὲ νοῦς (μέτρον). III 18, 4 ⟨ἐφιέμενος⟩ νοητῶν. V 69, 11 τὰ μὲν ῥητὰ

ταῦτα [σύμβολα νοητῶν]. — II 111, 11. 306, 25. III 53, 8 νοητῶς.
νοθεία. II 127, 16 τἀληθοῦς.
νοθεῖσθαι. II 226, 21.
νοθεύειν. IV 298, 4 οἱ μοιχίδιοι τὴν ... ἀλλοτρίαν γενεὰν νοθεύουσι. V 167, 6 (ἡ γυνὴ) τὰ ... φίλτατα προδοῦσα καὶ νοθεύσασα. II 78, 9 νοθεύονται τῇ μεγίστῃ πόλεων ἀρετῇ. V 163, 6 ἢ (sc. φύσει) τὰ ἀνωτάτω γένη διατηρεῖν ἐπιμελὲς οὐ νοθευόμενα.
νόθος. II 88, 18. III 142, 26. 29. IV 49, 4 sq. 127, 19 (ἀγαθά). II 82, 9. 217, 21. 218, 5 (ἀδελφοί). IV 245, 9 ἄνθρωπος. IV 6, 23 (ἀρχαί). III 79, 17 (δόγματα). III 181, 24 ψυχῆς ἔγγονον. V 158, 4 (ἔθη). I 213, 12. II 45, 12. III 191, 2 (εὐμορφία). V 220, 12 (εὑρήματα). I 193, 8 (εὐσέβεια). II 78, 10 (θεραπεία). I 263, 8 (θεραπεῖαι). III 79, 7 (θεωρήματα). I 210, 12 (κάλλη). II 238, 16 (κολακεία). VI 90, 16 (κόσμος). I 219, 12 (λογισμοί). I 153, 22 (οἰκειότης). II 147, 25 (πάθος). III 61, 14 πάθη. III 73, 14. V 334, 21 (παῖδες). V 216, 13 (πίστις). IV 155, 14 (πλῆθος). II 287, 1. IV 116, 6 (πλοῦτος). III 209, 21. 216, 12 φέγγος. III 157, 3. V 269, 17 (φῶς). — II 286, 26. III 40, 17. 125, 18 (οἱ νόθοι). III 266, 12 τὸ νόθον. IV 74, 8. 269, 14 (τὰ νόθα). III 179, 8 νόθα καὶ μοιχίδια παιδοποιεῖσθαι. III 262, 28 (νόθων γνήσια (διακρίνειν).
νομάς. V 197, 18. VI 159, 13.
νομεύς. II 105, 8 cf. I 245, 5. VI 170, 4 (coni. αἰπόλος. βουκόλος). IV 214, 18. VI 159, 16 (coni. ἀγελάρχης). V 214, 23 εὑρεν ἀπολογίαν ... ὑπὲρ τοῦ νομέως.
νομικός. V 223, 16 (νομικωτάτη γνῶσις).
νόμιμος. I 262, 7. III 176, 21 (ἀγωγή). I 1, 11. 145, 22. 146, 7. 162, 19. 292, 5 (ἀνήρ). I 162, 10. V 49, 14 (ἄνδρες). V 20, 10 (ἀπαρχαί). III 112, 5 (ἀρχή). IV 255, 11. V 247, 13. 17 (ἄρχων). IV 60, 16 ὁ βίος. V 274, 12 (γυνή). IV 266, 10 (διαγανάκτησις). V 32, 21 (διδασκαλία). VI 116, 17 δικαστής. III 112, 19. 283, 16 (ἐπιστασία). V 169, 16 (ἔρως). V 88, 11 τῶν εὐχῶν αἱ νομιμώταται. V 174, 4 κόλασις νομιμώτατον. II 298, 2 (λόγοι καὶ προστάξεις). III 90, 6 (παιδεία). II 207, 21 τὰ παράνομα. V 35, 16 (πρᾶξις). III 195, 8 (προστασία). IV 70, 21 (σύνοδοι). IV 195, 6 αἱ κατ' ἐχθρῶν σφαγαί. II 188, 14. 223, 11. V 309, 11 (ὑφηγήσεις). IV 300, 14 (ψῆφοι). IV 157, 11 ψόγοι καὶ κολάσεις ἁμαρτανόντων. — IV 277, 3 ὅταν ᾖ ν. καὶ θεῷ καταπειθής. V 209, 10 ὅσα ... νόμιμα. VI 214, 13 ἃ μέχρι καὶ τήμερον ἐφυλάχθη νόμιμα. — II 197, 14 sqq. VI 24, 10. 184, 1 (τὸ νόμιμον). I 141, 2. II 104, 2. 185, 25. 285, 24. 286, 27. 300, 3. III 106, 10. IV 203, 9. 204, 13. 14. 21. V 37, 17. 85, 8. 133, 6. 241, 13. 259, 3. 336, 12. VI 129, 18. 184, 6. 185, 13. 24. 203, 2. 221, 11. 222, 25. 223, 12 (τὰ νόμιμα). I 207, 15 cf. IV 67, 21. 70, 16. 110, 10 (ἔθη καὶ νόμιμα). V 25, 14 (εἰς διάκρισιν) νομίμων καὶ παρανόμων. V 219, 9 νόμιμα καὶ δίκαια. V 108, 4 καλοῖς ἐνασκούμενοι νομίμοις. VI 221, 20 νόμιμα παρ' ἑτέροις ἕτερα. VI 200, 6 περὶ νομίμων ἀκαθαιρέτων φυλακῆς
νόμισμα. VI 157, 10 παμπληθεῖς θησαυροὺς χρημάτων, ... τὸν μὲν ὡς ὕλην, τὸν δὲ ὡς ν. III 41, 13 ἐπισήμων γε μὴν καὶ ἀσήμων ὥσπερ νομισμάτων, οὕτως καὶ πραγμάτων ὄντων ἐν τῇ φύσει πολλῶν. II 250, 1 τὸ παράσημον καὶ παρακεκομμένον ἐν νομίσμασιν. V 267, 11 ἐν τοῖς νομίσμασι τὸ παράσημον. V 26, 13 τό γε ν. καθ' αὑτὸ οὐκ ἔνοχον. V 93, 13 δραχμὰς διακοσίας νομίσματος ὁλαργύρου. — I 134, 15 νομίσματος δοκίμου τρόπον. II 219, 17 τῆς ἀρετῆς. III 273, 14 οἳ τὸ τῆς ψυχῆς ν., παιδείαν, ... ἀναλίσκουσιν. II 137, 12 (ψυχὴ) τοῦ θείου καὶ ἀοράτου πνεύματος ἐκείνου δόκιμον ν. I 150, 1 τοὺς οὖν ἀσκητὰς ὥσπερ ν. δοκιμάζει ὁ ὀρθὸς λόγος. III 186, 2 cf. 192, 16. V 60, 21. 78, 21. 160, 21. 199, 11. 219, 12. 371, 23. VI 57, 8 (παρακόπτειν τὸ ν.). I 257, 3 παρακεκομμένου καὶ κιβδήλου νομίσματος. III 288, 16 ἀνθρωπείου παράκομμα νομίσματος. VI 175, 25 τὸ ν. παράκομμα καὶ θεοῦ μορφὴ γίνεται. II 54, 20 τὸ ἄριστον ἐκιβδήλευσαν ν. II 19, 14 μὴ κιβδηλεύειν τὸ ἀρετῆς ν. II 21, 8 περὶ τοῦ ... τὸ ἀρχαῖον ν. κιβδηλεύοντος. III 105, 17 νομίσματος κεκιβδηλευμένου τὸν τρόπον. I 174, 8 cf. III 114, 9 κίβδηλον ν. I 292, 24 μετάπλαττε καὶ μεταχάραττε τὸ θεῖον ν. II 276, 3 μεταχαράττεται τὸ μαθήσεως καὶ διδασκαλίας ν. III 177, 29 μετεχαράχθη καὶ τὸ τοῦ λεχθέντος ν. II 79, 4 τοὺς τὸ θεῖον ἐν ἑαυτοῖς ν. ... διαφθείροντας.
νομοθεσία. V 348, 2 cf. IV 200, 14 (coni. βασιλεία, προφητεία, ἀρχιερωσύνη). IV 2, 11 ἀγράφῳ τῇ νομοθεσίᾳ ... ἐχρήσαντο οἱ πρῶτοι. VI 16, 3 ὁ Ζήνων ἁρύσασθαι τὸν λόγον ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τῆς Ἰουδαίων νομοθεσίας. I 134, 22. 191, 19. 276, 18. 298, 3. II 95, 9. 156, 25. 170, 4. 216, 20. 230, 5. 257, 10. 271, 8. 303, 28. III 96, 17. 123, 8. 149 13. 255, 12. IV 206, 1.

207, 6. 209, 3. 210, 19. 212, 3. 268, 8. 287, 7. 303, 9. V 77, 4. 111, 12. 219, 2. 225, 16. 239, 4. 270, 8. 272, 7. 294, 12. 301, 6. VI 67, 3 (Mosis legis latio int.). V 125, 22 τὴν νομοθεσίαν τρόπον τινὰ διδασκαλίαν ἱερωσύνης εἶναι. IV 67, 12 τὰ πλεῖστα τῆς νομοθεσίας ἀλληγορεῖται.

νομοθετεῖν. IV 202, 13 ὅτῳ ζῆλος εἰσέρχεται τοῦ ν. IV 270, 23 ἔξω πόλεων ἐβουλήθη ν. V 271, 7 βούλεται γὰρ ... τὰ οἰκεῖα καὶ συνῳδὰ ἀλλήλοις ... ν. III 126, 6. V 29, 17. 57, 5. 13. 217, 22. 233, 1. 260, 16. 297, 13. 301, 14. 303, 5 (Μωυσῆς) νομοθετεῖ. III 150, 15 Μωυσῆς ... νομοθετῶν. I 144, 11. II 32, 7 θεοῦ νομοθετοῦντος. II 181, 24 παιδείαν μέσην ... νομοθετοῦσαν. II 70, 9 τῷ ἀριστα νομοθετήσοντι τέλος ἓν δεῖ προκεῖσθαι. II 118, 23 κηρύγματα καὶ ἄλλα τινὰ νομοθετῆσαι. V 34, 16 τὴν εἰσφορὰν νομοθετῆσαι στοχασόμενος. V 212, 4 ἀνάλογον καὶ τὴν ἔκτισιν ἐνομοθέτησε. V 288, 3 ἃ δὲ περὶ ἑκάστων ἐνομοθέτησε. V 57, 16 cf. 39, 9. 112, 15. 295, 11 (Μωυσῆς) νομοθετήσας.

νομοθετεῖσθαι. V 242, 16 τοῦτο ... νομοθετεῖται. III 133, 2 ἄνισος γὰρ ἡ τιμωρία ... νομοθετεῖται. V 72, 9 ἃ ... πρὸς εὐσέβειαν νομοθετεῖται. V 188, 20 ἑξῆς δὲ καὶ περὶ οἰκετῶν νομοθετεῖται. IV 247, 18 cf. V 94, 4. 114, 19. 115, 7. 172, 5 νομοθετεῖται τάδε. IV 303, 16 ὅσα περὶ χειροκμήτων ἐνομοθετεῖτο. III 239, 17 ἵνα ... ὑπακούῃ τῶν νομοθετουμένων. IV 245, 5 τέτταρές εἰσι τόποι ... νομοθετηθέντες. I 270, 14. II 286, 9. V 48, 5. 95, 13. 294, 1 τὰ ... νομοθετηθέντα. V 145, 3 κἀκεῖνο νενομοθετῆσθαι δοκεῖ. IV 251, 8 ὅσα περὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἑβδόμης νενομοθέτηται. V 21, 13 περὶ ἐσθῆτος ... νενομοθέτηται.

νομοθέτημα. III 6, 12 n.

νομοθέτης. I 1, 1 cf. II 161, 17. IV 211, 9 τῶν ἄλλων νομοθετῶν οἱ μὲν ..., Μωυσῆς δέ. IV 119, 9 ὑπὸ τῶν κατὰ πόλεις νομοθετῶν. V 223, 1 cf. 236, 11 τῶν παρ' Ἕλλησιν ἔνιοι νομοθετῶν μεταγράψαντες. I 36, 9 Σόλων. V 155, 20 cf. 231, 21 ὁ δὲ Λακεδαιμονίων ν. I 255, 1 sq. ν. γὰρ καὶ πηγὴ νόμων αὐτός (sc. ὁ θεός), ἀφ' οὗ πάντες οἱ κατὰ μέρος νομοθέται. III 124, 10. 131, 14. IV 211, 6 (θεός). V 195, 22 οἱ τῶν δικαίων ὅροι καὶ κανόνες, αὐτοὶ οἱ νομοθέται. VI 177, 16 τοὺς (νόμους) τῶν ἐκστατικῶν νομοθετῶν ὡς κενὰς ῥήσεις ἔλυεν (Γάιος). V 308, 12 cf. 146, 5 ἔνιοι τῶν νομοθετῶν. IV 4, 20 πολλὰ μὲν οὖν οἱ νομοθέται ... πραγματεύονται. IV 15, 15 μάρτυρες δὲ οἱ νομοθέται. IV 307, 6 ὡς ἔθος νομοθέταις. V 3, 4 ἔδοξε τοῖς νομοθέταις. V 146, 20 ὦ γενναῖοι νομοθέται. V 197, 7 ὦ σεμνοὶ νομοθέται. II 224, 15 νομοθετῶν δὲ οὐδείς. IV 201, 2 sqq. 268, 18 (Μωυσῆς), coni. βασιλεύς, ἀρχιερεύς, προφήτης. — ὁ ν. int. Moses passim.

νομοθετικός. I 255, 1. 14. II 187, 17. 20. IV 199, 17 cf. III 99, 2. 7. 109, 17. IV 216, 2 (δύναμις). IV 202, 5. 10. 244, 2 sq. (ἕξις). V 336, 4 (ἰδέα). V 336, 11 (μέρος).

νομός. IV 94, 15.

νόμος. V 348, 11 ν. δὲ οὐδέν ἐστιν ἕτερον ἢ λόγος προστάττων ἃ χρὴ καὶ ἀπαγορεύων ἃ μὴ χρή. VI 156, 20 sq. ν. γὰρ ἐκ δυοῖν συμπληροῦσθαι πέφυκε, τιμῆς ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν κολάσεως. IV 68, 6 τὰ δόξαντα συμφέρειν κοινῇ τοῖς ὁμογνώμοσιν ὁμίλοις ταῦτα νόμους ἐπεφήμισαν. — II 208, 12 cf. I 278, 8. V 213, 8. 284, 4. VI 180, 19 (νόμοι καὶ ἔθη). II 208, 1 (coni. ἀγωγαὶ καὶ ἔθη). V 333, 16 (δυσγένεια ἡ) ἐξ ἀλλοκότων νόμων καὶ ἐκθέσμων ἐθῶν. IV 197, 13 οἰκία μία, ἔθη τὰ αὐτά, κοινωνία νόμων. I 119, 23 νόμους καὶ ἔθη καὶ πολιτικὰ ... εἵλετο μόνος ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. II 207, 16 ἔθη πάτρια καὶ παλαιοὶ νόμοι. III 271, 24 (coni. πόλεις, ἔθη πάτρια). IV 127, 10 cf. VI 130, 1 νόμους δὲ παραβαίνουσι ..., ἔθη δὲ πάτρια ... κινοῦσιν. V 360, 8 μήτε τῶν νόμων μήτε τῶν πατρίων ἐθῶν αἰδῶ ποιούμενος. III 174, 26 ἔθη νόμων ... προτιμᾷ. VI 83, 6 τοῖς μὲν δὴ φθειρομένοις ἅπασι ν. ἀναγέγραπται καὶ θεσμὸς οὗτος. VI 2, 1 νόμον αὐτὸ (sc. τὸ τῶν Πυθαγορείων πρόσταγμα) μᾶλλον δὲ θεσμὸν ἰσούμενον χρησμῷ ὑπετόπησαν. II 185, 21 φυλάσσειν νόμους πατρὸς καὶ μὴ ἀπωθεῖσθαι θεσμοὺς μητρός. V 263, 17 πάντα ἰσότης ... εὖ διετάξατο νόμοις καὶ θεσμοῖς ἀκινήτοις. I 130, 10. II 11, 25. III 48, 22 (opp. ἀνομία). V 67, 17 οὔτε ν. ἀνομίαν παραδέχεται. VI 161, 11 νόμων γὰρ ἐν ἀνομίαις ... ἐμέμνητο. V 326, 16 οὐδὲ γὰρ οἱ νόμοι τοῖς παρανομοῦσιν (ὄφελος). V 14, 5 τὰ πάντα γεγενῆσθαι ... κατηγόρους, μάρτυρας, νόμους, δῆμον. III 290, 29 πρεσβυτέρων, ἀργόντων, νόμων (τοῦτό ἐστι τὸ ἔθος). I 290, 18 sqq. ὅταν ἀπολειφθῇ πόλις πρὸς ἀρχόντων ἢ νόμων. II 11, 19 πᾶσα πόλις ἐξ οἰκοδομημάτων καὶ οἰκητόρων καὶ νόμων συνέστηκε. II 40, 3 πόλεως προστασίαν, βεβαίωσιν νόμων, φυλακὴν ἐθῶν (καταλύσεις). II 46, 5. 249, 29. III 283, 2 (ν. καὶ δίκη). I 15, 6. II 106, 1. 216, 15. V 4, 6 κατὰ νόμον καὶ δίκην.

I 274, 5 δικαιωμάτων καὶ νόμων ἑρμηνεύς. V 169, 8 νόμου βίαν ... προτιμοτέραν θέμενος. III 219, 27 παραινέσεις ἱερὰς ὥσπερ νόμους ἀκινήτους τιθέντες. — IV 4, 10 οἱ πανταχοῦ νόμοι. IV 154, 3 νόμῳ τῶν κεκρατηκότων. IV 128, 8 ὡς πολέμου νόμῳ. IV 182, 4 v. ὁ πρεσβευτικός. — VI 13, 12. 15 αἱ δὲ νόμοις ἐπιμεληταῖς χρώμεναι (πόλεις) καὶ προστάταις εἰσὶν ἐλεύθεραι. I 167, 17 v. ἡμῶν ἕστιν ἑκάστῳ τὸ δοκοῦν ἀρετῇ. IV 203, 14 ὕβρις δ' ἀντίπαλον νόμῳ. II 197, 21 νόμου δὲ καὶ παιδείας ἴδιον. II 166, 8 νόμων καὶ παιδείας ὀρθῆς ῥεύμασι (καθηράμενοι). V 104, 21 ἐν ἀρεταῖς ἡ πολιτεία καὶ νόμοις, οἳ μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἰσηγοῦνται. II 255, 19 παρὰ τοῖς ἄριστα πολιτευομένοις ἀναγέγραπται v. ἀκοῇ μὴ μαρτυρεῖν. V 16, 6 τὸν ἐγγραφόμενον τῇ κατὰ τοὺς νόμους πολιτείᾳ. IV 271, 18 τότε ζητεῖν νόμους, οἷς πολιτεύσονται. VI 177, 14 μετὰ νόμων ἄρχειν. IV 74, 21 ἰατροῖς ... ἐοίκασιν ἐν δήμῳ νόμοι καὶ οἱ κατὰ νόμους ἄρχοντες. VI 206, 6 ἔρως μὲν τῆς πατρίδος, τῶν δὲ οἰκείων νόμων ἀποδοχή. VI 177, 15 (Γάιος) νόμον γὰρ ἡγούμενος ἑαυτόν. III 178, 11 τὸ μὲν νόμους μεταγράφειν ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἐντευξομένων ψηλαφῶντός ἐστι. III 161, 20 ἂν τοὺς χειροποιήτους καὶ ἑκουσίους ἅπαντας νόμους ἐκφύγῃς. VI 72, 7 τὰ δὲ τῶν ὑπηκόων παρ' ἡγεμόνος τε καὶ ἐπιστάτου v. φιλοπευστεῖν. VI 147, 26 ὑπὲρ τοῦ μὴ παραβιβασθῆναι τὸν ἐπὶ τοῖς οὕτως ἐαλωκόσι τεθέντα νόμον. VI 210, 19 οὐκ ἔστιν ἀτιμία νόμων ἀρχαίων αὐτοκράτορος τιμή. VI 214, 10 παρακλητεύουσι τοῖς νόμοις αὐτοκράτορες πρὸς αὐτοκράτορα. I 198, 8 τῷ δεσπότῃ v. ὅταν θέλῃ τὰ ἑαυτοῦ κομίζεσθαι. III 267, 20 ὅσα οἱ ἐντρυφῶντες ⟨τοῖς καθεστ⟩ῶσι νόμοις προσεξεῦρον. I 86, 6 νόμων προστάξεις καὶ ἀπαγορεύσεις. IV 201, 5 πρόσταξις δὲ τῶν πρακτέων καὶ ἀπαγόρευσις τῶν οὐ πρακτέων ἴδιον νόμου.

1. leges gentium: IV 124, 13 cf. VI 51, 15. 128, 23 κατ' Αἴγυπτον. II 308, 20 ὅλῃ ... Αἰγύπτῳ καὶ νόμους ἀναγράφει (Ἰωσήφ). VI 32, 18 Λυκούργου. VI 160, 23 τῶν Ῥωμαίων. IV 204, 17 Σκυθῶν. VI 14, 1 Σόλωνος καὶ Λυκούργου. V 221, 11 (οἱ) τοῖς ἄλλοις νόμοις (χρώμενοι). II 118, 18 νόμους τοὺς καθ' ὑβριστῶν καὶ τιμωρίας τὰς ἐπὶ ταῖς αἰκίαις ἔθεσαν.

2. νόμος ἄγραφος, v. θεοῦ, φύσεως et sim.: IV 2, 23 (ἄγραφος). III 67, 3 γεγραμμένοι καὶ ἄγραφοι. IV 269, 5. V 242, 18. 24. 326, 16 (νόμοι ἄγραφοι). IV 60, 17 coni. θεσμὸς ἄγραφος (n. περὶ νόμων ἀγράφων). VI 176, 18 ὑπὸ ... τῶν ἱερῶν νόμων καὶ ἔτι τῶν ἀγράφων ἐθῶν. IV 201, 6 εἶναι τὸν μὲν βασιλέα νόμον ἔμψυχον. IV 159, 8 v. ἔμψυχός τε καὶ λογικός. IV 2, 7 sqq. οἱ γὰρ ἔμψυχοι καὶ λογικοὶ νόμοι ἄνδρες ἐκεῖνοι. V 285, 12 ἵνα τοῖς ἔπειτα γένηται κανὼν καὶ v. ἅπασιν ἡγεμόσι. — I 159, 6 γνώμη βουλὴ v. πρᾶξις ἡγεμονία (θεός ἐστιν). V 245, 9 πολιτεία μία καὶ v. ὁ αὐτὸς καὶ εἷς θεός. I 255, 2 νομοθέτης γὰρ καὶ πηγὴ νόμων αὐτός (sc. ὁ θεός). V 67, 18 ὁ δὲ θεὸς καὶ νόμων ἐστὶ παράδειγμα ἀρχέτυπον. I 20, 7 θεσμοῖς καὶ νόμοις, οὓς ὥρισεν ὁ θεὸς ἀκινήτους ἐν τῷ παντί. IV 272, 16 cf. V 133, 5 τῶν νόμων οὓς μὲν αὐτὸς ὁ θεὸς ... θεσπίζειν ἠξίωσεν, οὓς δὲ διὰ προφήτου Μωυσέως. I 158, 23 οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ εἰσιν ὅρκοι καὶ νόμοι τοῦ θεοῦ καὶ θεσμοί. IV 271, 24 μὴ εὑρήματα ἀνθρώπου τοὺς νόμους ἀλλὰ θεοῦ χρησμοὺς σαφεστάτους. IV 272, 7 λόγια θεοῦ ... εἶναι τοὺς νόμους. I 261, 12 ἐὰν ἐρευνᾷς τοὺς ἱεροφαντηθέντας λόγους μὲν θεοῦ, νόμους δὲ ἀνθρώπων θεοφιλῶν. I 231, 14 (ὁ θεὸς) οὐκ ἐπὶ πάντων χρῆται τῷ νόμῳ. V 238, 25 εὐαρεστείτω γάρ τις θεῷ, κόσμῳ, φύσει, νόμοις. I 137, 11 ὅρον γὰρ ἔθηκε καὶ νόμον ὁ θεὸς τὴν ἀρετὴν τῇ ψυχῇ. I 195, 21 αἱ (δυνάμεις θεοῦ) δὲ νόμους ἀπ' οὐρανοῦ καὶ θεσμοὺς ἐπιφερόμεναι. I 149, 26. IV 60, 11. V 189, 3 (θεῖος). IV 98, 12 ἢ θεὸς ἢ λόγος ἢ v. θεῖος. IV 203, 7. V 125, 16 (νόμοι θεῖοι). — I 4, 5. 60, 8. II 41, 6. 101, 8. 108, 20. 159, 21. 220, 27. IV 31, 4. 55, 8. 202, 2. 257, 20. V 158, 19. 203, 11. 257, 3. 345, 17. 361, 2. VI 9, 7 v. φύσεως. II 177, 25. 179, 5. III 286, 25. IV 211, 6. 219, 11. 298, 18. V 37, 21. 49, 4. 74, 6. 181, 17. VI 11, 8. 61, 16. 91, 8 (νόμοι) φύσεως. V 88, 18 νόμοι δὲ καὶ θεσμοί τί ἕτερον ἢ φύσεως ἱεροὶ λόγοι; IV 271, 12 νόμοι καὶ λόγοι θεῖοι. II 197, 15 νόμον ἀθάνατον ἐν τῇ τοῦ παντὸς ἐστηλιτεῦσθαι φύσει. IV 67, 17 ὁ κόσμος ... μιᾷ χρῆται πολιτείᾳ καὶ νόμῳ ἑνί. II 304, 26 αὐτοκράτορι νόμῳ καὶ δίκῃ τὸν κόσμον ἡνιοχεῖ. V 116, 2 ἀνάγκης νόμῳ. — I 50, 12 cf. IV 68, 8. VI 18, 13 ὁ τῆς φύσεως ὀρθὸς λόγος, ὃς κυριωτέρᾳ κλήσει προσονομάζεται θεσμός, v. θεῖος ὤν. VI 14, 3 τὸν ὀρθὸν λόγον ὃς καὶ τοῖς ἄλλοις ἐστὶ πηγὴ νόμοις. VI 13, 15 cf. II 197, 19 v. δὲ ἀψευδὴς ὁ ὀρθὸς λόγος. II 185, 2 οὓς ὁ πατήρ, ὁ ὀρθὸς λόγος, ἔθη-

κεν. I 254, 10 ἵν' οἱ μὲν ἀτελεῖς νόμον ἔχωσι τὸν ἱερὸν λόγον. II 293, 13. 16 λόγος μέν ἐστι θεῖος ὁ ν. III 294, 17 ὁ πρεσβύτατος ν. coni. λόγος τῶν ὄντων. I 42, 3 λόγοι δ' ἐξίασιν ἀθανάτου ψυχῆς ἀθάνατοι νόμοι.

3. sensu metaph.: I 18, 3 νόμοις τοῖς μουσικῆς τελείας. VI 14, 11 ὁ μουσικὸς ν., ὁ γραμματικός, ὁ γεωμετρικός. VI 14, 19 ὁ κατὰ μουσικὴν ν., ὁ κατὰ γραμματικήν, ὁ τεχνικός. V 132, 14 κατὰ νόμους τῆς οἰκονομικῆς ἀρετῆς. III 182, 6 ἀρετὴ καὶ νόμους ἀρίστους εἰσηγήσατο. III 302, 3 (ἐπιστήμη) ἧ ν. τὰς τῶν φιλοθεαμόνων ἀρδειν λογικὰς ἐν ψυχαῖς ἀρούρας. III 226, 20 cf. IV 16, 20 ἑπόμενοι τοῖς ἀλληγορίας νόμοις. V 230, 20 τοῖς σωφροσύνης νόμοις πειθαρχεῖν. VI 15, 1 ὁ βιωτικὸς ν. VI 14, 13 ὁ ἐν τῷ βίῳ ν. I 122, 17 πόλις γάρ ἐστι καὶ αὕτη (sc. ἡ ψυχή) τοῦ ζῴου νόμους διδοῦσα καὶ ἔθη. I 156, 15 τῶν ἐν σαυτῷ δεσποτῶν, οἷς ν. ἐστὶ μηδένα ἐλεύθερον ποιεῖν.

4. Iudaeorum lex et leges: II 177, 21 Μωυσέως ... τοὺς ἱερωτάτους νόμους ἀναδιδάσκοντος. V 280, 1 ὁ προφήτης τῶν νόμων. V 111, 9 ὁ τοὺς νόμους ἡμῖν προφητεύσας. V 328, 9 ὁ τοὺς νόμους διαταξάμενος. IV 207, 10 ἐλέσθαι τοὺς τὸν νόμον διερμηνεύσοντας. IV 207, 20 θεσπισθέντας νόμους χρησμοῖς διερμηνεύειν. V 211, 12 οἱ μὲν φύλακες τῶν νόμων. II 59, 23 μὴ νόμων φυλακῆς ... ἐπιστρεφόμενοι. V 114, 11 (οἱ) τῶν νόμων (ἱκέται καὶ πρόσφυγες). V 79, 11 cf. 67, 21. III 38, 22 αἱ ἱεραὶ τοῦ νόμου στῆλαι. IV 223, 11 cf. III 132, 3 ἡ μὲν κιβωτὸς ἀγγεῖον νόμων ἐστίν. IV 206, 4 τὸ παλαιὸν ἐγράφησαν οἱ νόμοι γλώσσῃ χαλδαϊκῇ. IV 211, 13 διὰ τῆς τῶν νόμων θέσεως. IV 269, 11 ἐν ἐρήμῳ βαθείᾳ τοὺς νόμους ἐτίθει. IV 119, 6 τῶν μὲν γὰρ νόμων τὸ κλέος. V 105, 18 cf. 32, 1. 118, 22 131, 14 (ἡ) ἀπὸ τῶν νόμων (φιλανθρωπία). V 309, 8 sqq. τοὺς δὲ νόμους ὡς ἄμικτα καὶ ἀκοινώνητα παραγγέλλοντας αἰτιάσθωσαν. IV 206, 10 οἱ νόμοι παρὰ τῷ ἡμίσει τμήματι τοῦ γένους ἀνθρώπων ἐξετασθήσονται. V 250, 11 τῷ (Ἰουδαίων ἔθνει) δ' ἥκιστά τις συναγωνίζεται νόμοις ἐξαιρέτοις γρωμένῳ. V 155, 6 ὁ ἡμέτερος ν. V 183, 19. 184, 3. 257, 4 ὁ ἱερὸς ν. III 178, 14. IV 1, 4. 119, 4. 270, 24. 277, 17. V 158, 3. 163, 2. 246, 5. 20. 248, 17. 323, 5. 293, 1. 361, 19. 363, 18. 368, 13. 374, 5. VI 47, 6. 142, 15 (ἱεροὶ νόμοι). V 132, 19 καθ' ὃν χρόνον τὰ λόγια τῶν νόμων ἐθεσπίζετο. VI 52, 17 νόμους καὶ λόγια θεσπισθέντα διὰ προφητῶν. VI 194, 25 θεόχρηστα γὰρ λόγια τοὺς νόμους εἶναι. V 145, 26 πέντε κεφάλαια νόμων. V 185, 9 cf. 239, 1 τὰ γένη τῶν ἐν εἴδει νόμων. V 1, 8 cf. IV 275, 20. 303, 9. 307, 4 τὰ μὲν γένη τῶν ἐν εἴδει νόμων, οἱ προσαγορευόμενοι δέκα λόγοι. III 38, 22 αἱ στῆλαι τῶν γενικῶν δέκα νόμων. IV 272, 20. 307, 1 cf. 2, 1. V 3, 15 (οἱ ἐν μέρει νόμοι). I 57, 1 cf. III 96, 18 ἐν τοῖς κατὰ μέρος νόμοις. IV 305, 24 cf. 307, 1. V 152, 4 (οἱ ἐν εἴδει νόμοι). — I 1, 11 τοῦ κόσμου τῷ νόμῳ καὶ τοῦ νόμου τῷ κόσμῳ συνᾴδοντος. IV 212, 6 τοὺς νόμους ἐμφερεστάτην εἰκόνα τῆς τοῦ κόσμου πολιτείας ... εἶναι. IV 208, 19 cf. 1, 6. 2, 8 κοσμοποιία γὰρ ἡ τῶν νόμων ἐστὶν ἀρχή. — VI 184, 23 συνάγεσθαι πρὸς τὰς τῶν νόμων ὑφηγήσεις. IV 272, 15 ἐξῆς αὐτοὺς ἀκριβώσω τοὺς νόμους. V 199, 20 τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τοῖς νόμοις ὑπολαμβανόντων εἶναι σύμβολα. II 285, 25 cf. 286, 20 (ῥητοὶ) σύμβολα νοητῶν πραγμάτων. II 126, 20 τὸ ... τοῦ νόμου ῥητόν opp. ἀλληγοροῦντες φήσομεν. II 222, 8 τὰς ῥητὰς καὶ προχείρους ἀποδόσεις ἐν τοῖς νόμοις opp. τὴν ἐγκειμένην ἀπόδοσιν. I 165, 21 τοῖς γὰρ τὰ ῥήματα τοῦ νόμου πραγματευομένοις πρὸ ἀλληγορίας. IV 203, 4 ἀπεικονίσματα καὶ μιμήματα, ἃ καὶ οἱ δηλωθέντες νόμοι. — IV 269, 7 τῶν ἀναγραφέντων νόμων τὰς ἰδέας ἀκριβώσω. II 250, 19 τὴν πενίας καὶ ἀδοξίας αἰτίαν δικαιοσύνην τιθεμένους ἐκποδὼν γράφωμεν νόμους. V 106, 3 ἀναγράφει νόμον ἡμερότητος ... μεστόν. V 86, 3 ἀναγέγραπταί τις ἐν τοῖς νόμοις τῶν ἀρχηγετῶν. V 122, 19 πρῶτος ἀναγέγραπται μὴν ἐν τοῖς νόμοις. II 232, 19 ἐκ τῆς φανερᾶς τῶν νόμων γραφῆς. — II 161, 8 προστάξεις καὶ ὑφηγήσεις νόμων. II 68, 15 ἐν ταῖς προστάξεσι καὶ ἀπαγορεύσεσι νόμων, οἳ δὴ κυρίως εἰσὶ νόμοι. IV 272, 11 (νόμοι καὶ διατάγματα). V 354, 14 cf. 106, 13 τὰ τῶν νόμων παραγγέλματα. III 91, 4. IV 252, 14. V 19, 7. 120, 21. 136, 3 νόμου προστάξει. II 196, 17 κατὰ πρόσταξιν νόμου. VI 3, 2 νόμων προστάξεσιν. III 251, 6 τὰς νόμῳ προστεταγμένας ἐπιτελεῖν λειτουργίας. II 219, 19 ἐνὶ μέντοι νόμου διατάγματι. — I 1, 8 προτυπῶσαι τὰς διανοίας τῶν χρησομένων τοῖς νόμοις. I 25, 26 οἱ τοῖς νόμοις ἐπὶ πλέον ἐμβαθύναντες. I 293, 14 μηδεὶς ... ἀνεξετάστως τῷ νόμῳ τὴν ἰδίαν εὐήθειαν προσαρτάτω. II 17, 24 διδασκάλῳ τῷ νόμῳ χρώμενος. II 20, 13 ὁ δέ γε ν.

τοσοῦτον δεῖ κατὰ ἀγαθῶν ἐπιτρέπειν ἀντικαταλλάττεσθαι. II 72, 8 τὰς γὰρ διὰ τῶν νόμων εἰς εὐσέβειαν ... παρακελεύσεις. II 229, 20 ψόγον καὶ κατηγορίαν αἰεὶ τῶν νόμων μελετῶντες. II 303, 2 οὐδένα ... τῶν ἐντετυχηκότων τοῖς νόμοις ἀγνοεῖν εἰκός. III 106, 12 τοῦτο δέ ἐστιν ὁ ἀψευδέστατος ν. III 189, 14 πολλὰ δ' ἂν τις ... εὕροι πρὸς ἔπαινον τοῦ λεχθέντος ἀριθμοῦ τοῖς νόμοις ἐμφερόμενα. IV 104, 11 χαλεπὸν ... παλαιοὺς νόμους παριδεῖν. IV 203, 12 τρυφὴ ... καθεῖλε νόμους. IV 204, 8 πεφυλάχθαι τοὺς νόμους ἐν βεβαίῳ. IV 208, 11 μόνῃ τῇ ψυχῇ πρὸς μόνους ὁμιλῆσαι τοὺς νόμους. IV 210, 2 οἱ νόμοι ζηλωτοὶ καὶ περιμάχητοι πᾶσιν ... ἐπιδείκνυνται. IV 210, 9 εὐτυχίᾳ γὰρ τοῦ ἔθνους οἱ νόμοι συναναλάμψαντες. IV 212, 2 κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν νόμων. IV 247, 17 καινοὺς νόμους εἰς ἀνακοπὴν ἁμαρτημάτων ἐπιζητοῦσιν. IV 254, 10 χρήσθωσαν ὡς ἐκεῖνοι νόμῳ καὶ τρόπῳ τῷ παραπλησίῳ. IV 279, 21 τοὺς νόμους αὐτοὺς ἀστέρας ἔχοντες ἐν ψυχῇ φωσφοροῦντας. IV 291, 19 συνεξεταζόντων τῶν νόμων. IV 299, 12 ἐπικυδέστεροι τῶν νόμων. IV 304, 22 ἐμφέρονται δὲ καὶ ἄλλοι νόμοι πάνυ καλῶς τεθέντες. IV 306, 16 ἐφ' οἷς ἅπασι νόμοι προσήκοντες ἐτέθησαν. V 38, 18 ἅπερ ἐκ τῶν νόμων διὰ τὴν σεμνότητα τῆς ἱερωσύνης εἶχον. V 49, 13 ἃ παρὰ σοφίᾳ καὶ νόμοις ... τετίμηται. V 63, 11 οὐ γὰρ ὑπὲρ ἀλόγων ὁ ν. V 75, 23 ἐντραφέντες νόμοις ἐπὶ πᾶσαν ἀρετὴν ἀλείφουσι. V 111, 23 ἐρασθῆναι τῶν νόμων. V 125, 24 τὸν βιοῦντα κατὰ τοὺς νόμους εὐθὺς ἱερέα ... νομίζεσθαι. V 148, 2 ζηλωταὶ νόμων. V 160, 20 νόμῳ πειθαρχοῦντας. V 190, 14 τοὺς νόμους κυρίους ποιῶν τῆς τιμωρίας. V 201, 6 καταλυόντων νόμους ἐστίν, οὐ βεβαιούντων. V 211, 17 τοὺς νόμους τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐν ὑστέρῳ θεὶς. V 214, 16 ἐπιεικοῦς καὶ σφόδρα συγγνώμονος τυχὼν τοῦ νόμου. V 226, 17 τοιαῦτα τοῖς νόμοις ἀγάλματα συνύφανται. V 247, 14 ἄρχοντος ... ἐμμελετῶντος ἀεὶ τοῖς νόμοις. V 271, 1 τοσαύτη δὲ τίς ἐστι τῷ νόμῳ σπουδὴ καὶ φιλοτιμία. V 337, 8 μὴ ψεύσαντες ... τοὺς ἀλείπτας νόμους. V 353, 8 παρασπονδουμένων τῶν νόμων. V 361, 10 ὠκύμορος ... οὐδεὶς ἂν γένοιτο τῶν κοσμουμένων τοῖς νόμοις. V 365, 13 τῶν ἀνθρώπων ... τοὺς νόμους ἔργοις ἐπιτελούντων. V 372, 12 οἱ δ' ἄλλοι τοῦτον παρακαλυψάμενοι τὸν νόμον. VI 138, 9 τιμὰς γάρ, ὅσας οἷόν τε ἦν καὶ ἐπέτρεπον οἱ νόμοι. VI 191, 9 ζωὴ γὰρ τίς ἐστιν ὁ ὑπὲρ φυλακῆς νόμων εὐκλεέστατος θάνατος. VI 191, 25 οἱ νόμοι ... ἐλπίδας ἀγαθὰς δημιουργοῦσιν. VI 194, 12 προειληφὼς οὐκ ἀνεξομένους, ἀλλ' ὑπερασπιοῦντας τοῦ νόμου. VI 199, 13 τῆς πρὸς τοὺς καθωσιωμένους νόμους ἀποδοχῆς. VI 23, 13 ἀλείπταις χρώμενοι τοῖς πατρίοις νόμοις.

4. ὁ νόμος φησί, λέγει. προστάττει etc.: II 40, 15. 57, 5. 91, 1. 121, 9. 259, 19. 288, 30. III 141, 11. V 73, 20. 84, 5. 171, 9. 223, 6. 239, 24. 259, 3 (φησίν). — V 320, 1 ὁ ν. ... οὐκ ἤγαγεν. V 96, 3. 12 ἀναγράφει. III 100, 9 ν. δὲ ἐπὶ τούτοις ἐγράφη. V 14, 6 ἀναγέγραπταί τις ἐν τοῖς νόμοις. II 83, 9 νόμον ἀναγράφει. V 251, 3 ἀπαγορεύει. V 131, 6 τοῦ νόμου ... ἀπειπόντος. V 87, 11 ἀπείρηκε. III 107, 15 νόμῳ δὲ ἀπείρηται. II 282, 1 ἀπελήλακε. V 32, 11. 47, 19. 114, 10. 20 ἀπένειμε. V 133, 20. 165, 2 ἀπέφηνεν. V 29, 12. 62, 14. 187, 3 βούλεται. II 19, 13 δεδήλωκεν. V 129, 10 ἔδειξεν. V 192, 10 διαγορεύει. II 28, 29 διδάξει. V 296, 6 δίδωσιν. V 103, 18 ἔδωκεν. II 175, 2 νόμου διειρηκότος. V 153, 9 διετάξατο. V 72, 6. 113, 9. 198, 7. 200, 15 ἐδικαίωσεν. V 335, 18 τοῦ νόμου δοκιμάζοντος. IV 279, 12 ἐγγυᾶται δέ μου τὸν λόγον ὁ ν. V 38, 4 εἴασεν. II 256, 18 ὁ ν. ... εἰπών. V 78, 15 cf. 101, 14 εἰσηγητὴς ὤν. V 307, 16 ἐλαύνει. V 255, 4 ἐπανατείνεται θεοῦ φόβον ὁ ν. V 116, 20 ἐπιμνησθείς. V 31, 2 ἐπιτρέπει. V 114, 1. 143, 11 ἐπέτρεψεν. V 121, 8 ἐφῆκεν. V 173, 2 ἐφίησιν. V 167, 17 τοσαύτην δ' ἔχει πρόνοιαν ὁ ν. II 22, 11 καλεῖ. V 117, 14 καλέσας. I 262, 20 παρὸ καὶ ν. κεῖται. V 222, 10 κελεύει. II 173, 15 νόμου κελεύοντος. V 293, 3 κελεύουσιν οἱ νόμοι. I 294, 11. II 77, 24 λέγει. V 76, 22 ὁ ν. λέγων. II 301, 19 λέγεται ... ἐν τοῖς νόμοις. V 66, 7 μαρτυρεῖ. II 26, 25 μάρτυς δ' ὁ ν. V 118, 9 οὐκ ἂν ἐμέλλησεν ὁ ν. V 149, 1 μεμήνυκεν. II 126, 23. V 27, 21. 221, 9 οἴεται. V 35, 1 περιάπτει. V 80, 5 προσαγορεύει. V 80, 11 ὑπὸ τοῦ νόμου προσαγορεύονται. II 296, 13 προσεῖπεν. V 33, 18 προστάττει. V 129, 5. 170, 7 προσέταξεν. V 205, 5 προὐνόησεν. V 119, 21 τετίμηκεν. V 51, 22 ὑπεξείλετο. V 200, 22 ὑφηγητὴς ὁ ἡμέτερος ν. IV 304, 7 τοῦ νόμου χαρισαμένου.

5. singulae leges: V 237, 5 περὶ αἵματος. III 197, 8 ἐπὶ τοῖς ἐκδυομένοις τὰ ἁμαρτήματα. II 259, 27 cf. III 121, 22. 220, 26 ὁ γραφεὶς περὶ (τῶν ἀνδρο-

φόνων). IV 306, 9 οἱ περὶ βιαίων, ὕβρεως, αἰκίας, τραυμάτων, πηρώσεως ἀναγκαῖοι νόμοι. V 311, 1 ὃς ... διαγορεύει, βοῦν ἀλοῶντα μὴ φιμοῦν. V 312, 7 τὸ δὲ ἐρρωμενέστερον, βοῦν, ἐν ταῖς τελειοτάταις θυσίαις· ν. ἱερουργεῖν. V 110, 3 μὴ ἀποροῦντες ... τῶν ἡμετέρων νόμων, οἳ καὶ τὴν γῆν μεθεῖσαν φόρων τῶν ἐτησίων ἄνεσιν ... αὐτῇ παρασχόντες. V 308, 13 ἐπὶ ταῖς κατακρίτοις γυναιξίν. III 224, 14 περὶ τῶν ἐπ' ἐνεχύροις δανειζόντων. IV 253, 17 τῆς τῶν διαβατηρίων θυσίας. III 278, 20 περὶ τῆς ἑβδόμης. V 334, 9 κατ' ἐπιδικασίας νόμον. II 295, 30 κατὰ τὸν ἐπ' εὐχαριστίᾳ τεθέντα νόμον. V 235, 17 νόμοις αὐτὰς (sc. τῶν ζῴων ἰδέας) ὡς ἐνῆν ἄριστα διακρίνας. V 183, 12 τοῦ νόμου μὴ ἐπὶ ταῖς ἡλικίαις ἀλλ' ἐπὶ τῷ γένει παρασπονδουμένῳ δυσχεραίνοντος. V 311, 12 ἐπὶ τοῖς ⟨γῆν⟩ ἀροῦσι θρέμμασι. III 222, 12 ἄφυκτον δὲ καὶ τοῖς ἱερεῦσι νόμον ... τίθησιν. V 21, 1 cf. 28, 19 νόμοι δὲ ἱερέων εἰσὶν οἵδε. II 173, 23 (περὶ τῶν ἱερουργιῶν). IV 257, 10 περὶ κλήρων διαδοχῆς. I 262, 1 cf. II 82, 20. 155, 6. 225, 6 τῆς λέπρας. IV 191, 9 κατὰ μοιχῶν. V 3, 17 sqq. περὶ μοναρχίας. IV 22, 12 ἐπὶ τιμῇ ξένων. I 257, 9. IV 44, 10 ὁλοκαυτωμάτων. III 121, 23 λέγε τὸν νόμον· „ἐὰν πατάξῃ τίς τινα καὶ ἀποθάνῃ ...“ II 286, 16 ἐπὶ τῇ περιτομῇ. IV 305, 11 ἐπὶ πρεσβύταις καὶ νέοις. II 14, 10 ᾧ ν. ἐστὶν ὡς πρεσβυτάτῳ διπλᾶ οἰόσθαι τὰ πρεσβεῖα. II 295, 10 ν. γάρ ἐστι τὸ τέλος εἶναι κυρίου. III 109, 10 ν. γάρ ἐστι τοιοῦτος· „πᾶσαν χήραν καὶ ὀρφανὸν οὐ κακώσετε“. — I 208, 15 περὶ δὲ τοῦ δόγματος τούτου καὶ νόμον ἀναγράφει. II 307, 8 ἀκοῦσαι τῶν τῆς βασιλείας δογμάτων καὶ νόμων. V 245, 17 τὴν Ἐπινομίδα ... κεφαλαιώδη τύπον περιέχουσαν ἁπάντων τῶν νόμων. III 225, 6 εἶτ' οὐκ ἄμεινον ἦν γράψαι νόμον, δι' οὗ τούτους ἐραινιοῦσι μᾶλλον κτλ. V 305, 7 τοῦτον ἀναγνόντες τὸν νόμον. 6. I 41, 8. V 167, 3. 172, 5 νόμῳ. III 86, 24 νόμῳ καὶ γνώμῃ. V 298, 10 μετὰ δὲ ταῦτα ὡς γαμετῇ νόμῳ συνέρχου. III 269, 24 ἀπείρηται γὰρ νόμῳ. IV 140, 5 τρόπῳ καὶ νόμῳ. — VI 15, 3 ἡ ἐκ νόμου ... ἰσηγορία. I 194, 20. VI 167, 10 κατὰ νόμον. V 341, 1 καθ' ὃν εἰσηγήσατο νόμον. VI 130, 3 ἡ κατὰ νόμων πεῖρα εὐοδεῖν ἔδοξεν αὐτῷ. V 187, 10 κατὰ τοὺς νόμους. I 281, 15. III 105, 22 μετὰ νόμου. VI 206, 20 μετὰ νόμων εὐσεβεῖν. V 122, 22 παρὰ τῷ νόμῳ. IV 157, 12 σὺν νόμῳ.

νομοφυλακίς. III 164, 6.

νοσεῖν. V 160, 13 οἱ νόσον θήλειαν ν. ἐθιζόμενοι. VI 111, 3 (ὁ ἀὴρ) ν. γὰρ καὶ φθίνειν ... πέφυκεν. V 373, 17 ἀσθενεῖ καὶ νοσεῖ καὶ ... θανατᾷ. I 173, 26 εἴτε (ἡ διάνοια) ὑγιαίνει καὶ καθαρεύει εἴτε νοσεῖ. VI 158, 16 διαγγελείσης οὖν τῆς ὅτι νοσεῖ φήμης. III 145, 6 sq. ὁ νοσῶν (opp. ὁ ὑγιαίνων). II 164, 25 οὐδὲν ὅτι μὴ νοσοῦν κατασκευάσαντες. I 173, 17 ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ νοσοῦντος. I 251, 6 ἰατρὸς τοῦ νοσοῦντος ἀντιτεταγμένος τοῖς ἁρρωστήμασι. III 185, 18 οὐδ' ἰατρὸς ἀκρατεῖ νοσοῦντι. II 285, 18 τὸν νοσοῦντα ὑγιαίνειν ἢ τὸν ὑγιαίνοντα ν. (ὑπολαμβάνειν). VI 25, 5 οἵ τε νοσοῦντες. I 160, 18 νοσοῦντες ἀφροσύνης νόσον. II 82, 24 τὰ νοσοῦντα φθορᾶς τῶν ὑγιαινόντων ... νομίζουσι. V 78, 20 ἀπὸ τῶν νοσούντων τὴν θήλειαν νόσον. III 46, 10 ἐγγὺς εἶναι πολλάκις νοσούντων καὶ οἱ σφόδρα ὑγιαίνοντες. I 110, 7 (διαφορὰ) νοσούντων ὑγιαινόντων. III 196, 24 ὑγιαινόντων γὰρ καὶ νοσούντων (σωμάτων) ἕτερα μὲν γυμνάσματα. V 251, 20 νοσούντων ἰατρός. V 273, 2 τοῖς τὰ σώματα νοσοῦσι. I 58, 18 ἐπὶ τέκνοις ... καὶ νοσοῦσι καὶ ὑγιαίνουσι. II 204, 21 οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ ὑγιαίνουσι καὶ νοσοῦσι προσπίπτειν φιλεῖ. V 153, 5 τοὺς ... ἀνίατον νόσον ψυχῆς νοσοῦντας. II 103, 6 μὴ ἐξ ἀμελείας καὶ ῥᾳθυμίας νοσῆσαι. III 196, 26 ἵνα μηδ' ὅλως νοσήσωσι. IV 11, 11 ὡς ἂν βαρεῖαν καὶ θανατώδη νόσον νοσήσαντα. VI 133, 27 τοὺς δὲ νοσήσαντας.

νοσερός. I 275, 3 (ἀκολασία). III 283, 6 τὸ νᾶμα. I 265, 27 (φιλάρετοι) νοσερώτατοι. II 128, 18 (φιλία τῆς ψυχῆς). — III 68, 10 τὰ νοσερά.

νοσηλεία. VI 25, 5.

νοσηλεύεσθαι. III 67, 21.

νόσημα ν. ἀρρώστημα. — II 299, 2. IV 49, 10. V 68, 5. VI 72, 9 (coni. πάθη). II 71, 16 cf. IV 63, 15. V 124, 6. 317, 3 νοσήματα ψυχῆς (coni. πάθη). V 370, 10 τὰ ποδαγρικὰ καὶ ἀρθριτικὰ πάθη καὶ νοσήματα. IV 302, 14 cf. VI 79, 11 τὰ ἑρπηνώδη τῶν νοσημάτων. IV 183, 12 cf. 40, 20 (λοιμικά). I 140, 24 (θυμός) ν. χαλεπὸν ψυχῆς. III 306, 6 τὸ παλμῶδες καὶ παφλάζον τοῦ νοσήματος. II 15, 27 ν., οἷα ἐκ πονηρᾶς φιλεῖ διαίτης ἐπανίστασθαι. VI 97, 13 ὃ γένοιτ' ἂν αἴτιον θεῷ τοσούτῳ διαλύσεως. VI 16, 10 τὰ ποικίλα τῶν νοσημάτων ἰατροῖς ἔθος ποικιλωτέραις ἰᾶσθαι θεραπείαις. I 193, 17 κατατετρωμένοι δὲ τὰς ψυχὰς ἐκ νοσημάτων χαλεπῶν. II 212, 8 ἃ ... μεγάλα

καὶ παντοδαπὰ τίκτειν νοσήματα φιλεῖ. III 279, 24 πρὸς νοσημάτων γενέσεις.

νόσος. 1. corporis: II 223, 13. 232, 29. 311, 20 σώματος. V 369, 18 σωματικαί. I 43, 3 βαρεῖαι ... σωμάτων. V 269, 19 νόσοι γε μὴν σωμάτων ὑγιαινούσης ψυχῆς ἥκιστα βλάπτουσιν. VI 152, 28 καθάπερ αἱ ἐν τοῖς σώμασιν ὑποτροπιάζουσαι νόσοι. I 280, 17 τὸ γοῦν σῶμα ... νόσῳ χρησάμενον. V 255, 13 σῶμα μὲν πάσαις ἀλωτὸν νόσοις. V 267, 14 νόσων ἰδέαι πολύτροποι. — I 187, 3 διὰ τὴν ὡρισμένην τοῖς πρεσβύταις ἀθεράπευτον νόσον γῆρας. II 15, 23 cf. 24, 24. 36, 14. 125, 16. IV 41, 8. V 267, 2. VI 80, 4. 81, 11. 95, 19 τὸ γῆρας, ἡ μακρὰ καὶ ἀνίατος ν. I 188, 18 νόσοι γὰρ καὶ γῆρας καὶ θάνατος ... ἕκαστον ἡμῶν ἐλαύνουσι. IV 95, 8 κοινὴ ν. ..., καθάπερ ἣν ἰατρῶν παῖδες ὀνομάζουσιν ἑρπῆνα. I 283, 19. V 228, 9 (ἑρπηνώδης). II 10, 25 (λέπρα). IV 84, 13 sq. τὰ ὡς ἐν νόσῳ σωτήρια· ν. δὲ πόλεων καὶ χωρίων ἡ βαρυτάτη λιμός. II 234, 6. IV 31, 16. 151, 16. 177, 8 (λοιμώδης). IV 284, 14 ὀφθαλμῶν. II 233, 16 coni. πήρωσις αἰσθητηρίων. V 2, 3 ποσθέννης (lege: πόσθης). II 224, 13 καταβολὴ πυρετοῦ. VI 194, 2 ὥσπερ ἐν ταῖς περιοδιζούσαις νόσοις. III 252, 27 πολλὰς μὲν ἐμφωλευούσας νόσους εὑρήσεις. VI 182, 19 cf. 118, 19 ὁ τὰς κοινὰς νόσους Ἕλλήνων καὶ βαρβάρων ἰασάμενος. VI 220, 21 ἣν πᾶσα ἡ οἰκουμένη συνενόσησεν. — III 82, 17 φαρμάκοις γὰρ καὶ χειρουργίαις καὶ διαίταις, ἀλλ' οὐ λόγοις, αἱ νόσοι θεραπεύονται. II 184, 23 ὥσπερ μεγάλην νόσον ... εὐχαῖς καὶ θυσίαις ἀποτρέπεσθαι. I 64, 9 ἔν γε μὴν ταῖς νόσοις κριτικωτάτη ἑβδομάς. II 194, 2 cf. I 197, 23 ἡ τυχοῦσα νόσου πρόφασις. IV 271, 8 τὰ τῶν νόσων αἴτια. II 292, 12. V 20, 4 (ἄκεσις). II 285, 19. III 48, 3. 90, 27 (ν. opp. ὑγεία). VI 84, 16 νόσον ἀνθ' ὑγιείας. I 152, 18 ἧς (sc. ὑγιείας) οὐ προηγεῖται ν. ἐν τοῖς σώμασιν. VI 175, 4 νόσους μὲν τοῖς ὑγιαίνουσι ... ἐπέφερε. III 46, 11 οἱ σφόδρα ὑγιαίνοντες ἐνδεξάμενοι τὴν ἐκείνων νόσον. II 24, 22 ἰσχὺς δὲ καὶ εὐτονία σώματος, ἃς ἡ τυχοῦσα ν. ἐξέλυσεν. II 197, 11 διαλύσεως ... αἰτία. II 172, 11 (νᾶμα) ἁλμυρὸν δὲ νόσου καὶ φθορᾶς τοῖς χρησομένοις αἴτιον. VI 93, 22 κρυμοὶ ... νόσους καὶ φθορὰς ἀπεργάζονται. I 129, 12 (τῶν φυτῶν τὰ δὲ) νόσων καὶ φθορᾶς αἴτια. II 215, 7 τὰς ἐξ ἀμέτρου πλησμονῆς γινομένας. III 116, 10 τὰς σφαλερὰς νόσους ἀπέφυγον. I 152, 19 τὴν δὲ γινομένην κατὰ νόσον φυγήν. IV 88, 11 ἰσχὺς δ' εὐάλωτον νόσοις. I 281, 12 πολλὰ γὰρ τῶν οὐ τροφίμων ... νόσους μετὰ χαλεπῆς ὠδῖνος ἔτεκε. V 21, 4 μέρους ... ἐκ νόσου προσφύντος. IV 150, 16 ἡ ν. ῥᾴων ἐγένετο. I 102, 15 cf. III 80, 7. V 340, 10 ὥσπερ ἐκ νόσου ἀναλαμβάνει. V 321, 9 ἥ τε ἐκ νόσου ἀνάληψις. II 71, 8 οὐ ῥωσθησομένην τὴν νόσον. II 103, 7 εὐχόμενοι μηδὲ τὰς ἔξωθεν εἰωθυίας κατασκήπτειν νόσους ἐπιγενέσθαι. I 170, 10 τὸν δὲ πιεσθέντα καὶ ὑποβεβλημένον σφοδρᾷ καὶ ἀνιάτῳ νόσῳ. I 132, 14 νόσων ἀπαλλαγὴν εὑρήσεσθαι. V 358, 12 μηδὲν νόσῳ πλαζόμενον. V 264, 20 τὸ ἄνισον ... νόσων καὶ κακιῶν αἴτιον. V 343, 8 ἐν ταῖς μεγάλαις καὶ ἐπισφαλέσι νόσοις. VI 148, 11 καθάπερ ἐν ταῖς νόσοις. VI 80, 16 τὰ ... ζῷα ... νόσῳ τελευτήσει. VI 48, 13 (ζῷα) νόσοις ἁλωτὰ παντοίαις. VI 158, 8 κατασκήπτει βαρεῖα ν. τῷ Γαΐῳ. VI 158, 23 βαρυτέρᾳ νόσῳ χρησάμενα. IV 11, 11 ὡς ἂν βαρείαν καὶ θανατώδη νόσον νοσήσαντα. VI 159, 5 ὅτε γοῦν ἤρξατο λωφᾶν ἡ ν. VI 158, 15 ἀσθένεια καὶ ν. γειτνιῶσα θανάτῳ. V 326, 10 τὸν ἐκ μακρᾶς καὶ φθινάδος νόσου κατεσκελετευμένον. VI 22, 8 ὡς ἀπ' ἀέρος φθοροποιοῦ νόσον ἐγγινομένην προσβολὴν ψυχαῖς ἀνίατον. VI 175, 2 τὰς ὑφ' ἑτέρων ἐγγινομένας νόσους. IV 129, 17 τὰς νόσους ... ἐπικουφιεῖν. V 177, 18 sq. θάνατοι γὰρ πολλάκις αἱρετώτεροι νόσων. V 180, 6 νόσῳ δὲ χρήσεται καὶ κλινήρης γενόμενος. V 157, 13 ὃ νόσους ἀνιάτους ἀπεργάζεται. V 118, 11 ἀθεραπεύτῳ νόσῳ κατεσχημένον. V 58, 6 τὴν θανατοῦσαν νόσον ἀνεῖς. IV 208, 4 διὰ νόσους καὶ τελευτάς.

2. animae: I 72, 11. 121, 6. 187, 9. 268, 14. II 71, 12. 156, 12. III 75, 18. IV 79, 18. V 58, 15. 153, 5. VI 4, 3 ψυχῆς. II 85, 11 εἴ τινες ἐν αὐτῇ (sc. τῇ τῆς ψυχῆς οἰκίᾳ) νόσοι γεγόνασιν. III 100, 23 (ψυχὴ) νόσῳ χωρὶς ἰατροῦ (κατεσχημένη). V 42, 18 (ἡ γεῦσις) νόσους σώματι καὶ ψυχῇ κατασκευάζει. VI 47, 3 ψυχὰς νόσοις κεκρατημένας. II 72, 1 cf. I 161, 10 (αἱ τῆς διανοίας νόσοι). — II 260, 24 (μεγίστη, ἀδικία). I 121, 6. II 297, 15. V 267, 10 (ἀμαθία). II 197, 17 νόσου δὲ καὶ φθορᾶς αἴτιον ἀπαιδευσία. III 75, 18 (μεγάλη ψυχῆς, ἀπάτη). I 160, 17. 172, 13. II 197, 13 (ἀφροσύνη). I 270, 6. V 273, 3 (δειλία). IV 85, 4. 102, 17 (ἔνδεια). II 77, 19 (ἔρις). IV 31, 11 cf. V 78, 20. 160, 13. VI 36, 3. 62, 2 θήλειαν κατεσκεύασαν αὐτοῖς νόσον. I 286, 8 (κακία). I 153, 20 ν. γὰρ φιλίας

ἡ κολακεία. I 187, 9 cf. III 80, 7 ἡ σύντροφος ψυχῆς ν. λήθη. III 182, 10 ἡ ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ἀργαλεωτάτη ν., πανουργία. V 3, 7 (οἴησις). V 6, 10 (φιλαργυρία). — I 207, 18 ἡ τῶν παθῶν παλμώδης ν. I 214, 14 (ἡ ἡδονὴ) τὰς ἄλλας νόσους καὶ κῆρας ἑαυτῆς οὐκ ἐμήνυσεν. IV 77, 10 ὑπ' ἀργαλεωτέρων νόσων, ἃς κατεσκεύασαν αἱ συγγενεῖς ἐπιθυμίαι. III 305, 21 μέχρις ἂν ὁ κεκτημένος ἐπισχῇ τὴν ῥοώδη τε καὶ πολλὴν αὐτῶν νόσον. IV 239, 5 κατιδὼν οὐκ εἰς ἅπαντας τὴν νόσον ἀφιγμένην. I 298, 9 (τὰ φαῦλα) τὴν ἀθάνατον ἐγκατασκήπτει νόσον.

νοσφίζεσθαι. I 120, 11. III 275, 2. IV 180, 20. 306, 13.

νοσφισμός. V 217, 14.

νοσώδης. I 110 8 κινήματα. V 236, 4 θνησιμαῖον.

νότιος. IV 146, 15 (κλίμα). IV 225, 1 περιπολήσεις. I 191, 29 (περιφοραί). — III 34, 15. IV 148, 13. 224, 13. V 202, 18. 203, 1 (τὰ νότια).

νοτίς. I 12, 6 sq. 45, 13. 15.

νότος. IV 148, 10. 162, 8.

νουθεσία. I 156, 8. II 21, 5. 93, 25. 176, 1. 271, 10. V 286, 13 (coni. σωφρονισμός). III 179, 24 coni. σωφρονισμός, ἡ παιδεία. II 68, 20 παιδείας ἕνεκα καὶ νουθεσίας. III 109, 6. IV 142, 15 (coni. ἐπίπληξις). III 105, 7 ἀγαθὸν ... ν., ὃ ἑτέρῳ ὀνόματι κάκωσιν ὁ ἱερὸς μηνύει λόγος. III 105, 22 ἡ μετὰ νόμου κάκωσις ἀγαθὸν τέλειον ἀποτίκτει, τὴν ἀοίδιμον νουθεσίαν. V 89, 20 τὴν νουθεσίαν ὕβριν εἶναι. VI 167, 19 πρὸς ὕβρεως τὰς νουθεσίας λαμβάνων. IV 306, 22 πρός τε νουθεσίας ἐπανόρθωσιν. III 161, 1 ἄθλον ὠφελιμώτατον ... νουθεσίας. VI 163, 9 πεπαρρησιασμέναις ἐχρῆτο ταῖς νουθεσίαις. I 44, 11. 13 μετριωτέραις νουθεσίαις χρώμενος. V 145, 23 εὐτονωτέραις καὶ ἐμβριθεστέραις χρώμενοι νουθεσίαις. III 41, 2 τοῖς χρείοις νουθεσίας οὔσιν. V 337, 4 ἐπανατάσεσι καὶ νουθεσίαις ἐμβριθεστέραις. III 43, 1 ταῖς μὲν νουθεσίαις (νοῦ θείαις coni. W.) περιόδοις ἀκολουθῆσαν. IV 146, 13 παρ' ὕδατος καὶ γῆς δισδέχονται τὴν ἐπ' Αἰγύπτῳ νουθεσίαν. IV 150, 16 τὴν νουθεσίαν ταύτην ἐπετράπησαν. IV 198, 10 τὴν δὲ νουθεσίαν πρᾴως ἐνεγκόντες. V 189, 19 πληγὰς ἕνεκα νουθεσίας ἐκτείναι. V 374, 11 ἐπ' ὀλέθρῳ ... μᾶλλον ἢ νουθεσίᾳ. IV 257, 2 δέξασθαι νουθεσίαν ἀναγκαίαν. III 117, 1 βελτιῶν δὲ τοὺς χείρους νουθεσίᾳ. V 375, 24 διὰ νουθεσίαν ἑτέρων. IV 148, 7 εἰς νουθεσίαν τῶν ὁρώντων. V 367, 12 πρὸς νουθεσίαν. III 154, 8 ἐπὶ νουθεσίᾳ.

νουθετεῖν. V 143, 9 ἔξεστι τοῖς πατράσι καὶ κακηγορεῖν τοὺς παῖδας καὶ ἐμβριθέστερον ν. V 230, 18 τὴν ... ἐπιθυμίαν ἄρχεται ν. τε καὶ παιδεύειν. III 255, 5 οὓς ἀμήχανον ἑτέρως ἢ τρόπον τοῦτον ν. λέγοντας, ὅτι ... VI 9, 18 ν. δὲ (συμβέβηκε) καὶ ὅσους ἂν αἴσθωνται πάγας ἡδονῆς ἁλισκομένους. III 96, 11 δέκα πληγαῖς καὶ τιμωρίαις ὁ τῶν ὅλων ἐπίτροπος ... νουθετεῖ. IV 288, 16 ὡς διδάσκει, νουθετεῖ, παραινεῖ μεταβάλλεσθαι. V 292, 19 οὓς ... ἄκοντας νουθετεῖ καὶ σωφρονίζει νόμοις ἱεροῖς. V 299, 11 αὐτὸν ... νουθετεῖ καὶ σωφρονίζει πρὸς βελτίωσιν ἠθῶν. VI 156, 22 ἡ κόλασις νουθετεῖ καὶ σωφρονίζει πολλάκις μὲν καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας. I 258, 15 νουθετῶν καὶ σωφρονίζων. II 238, 7 τίς ἐστιν ὅ γε μὴ παραινῶν κακίζων, νουθετῶν, σωφρονίζων. IV 76, 19 ἐπιτιμῶν, νουθετῶν, σωφρονίζων. V 90, 3 πρεσβύτης παρὼν ... ἐνουθέτει πρὸς τὸ σεμνότερον ... μεταβαλεῖν. VI 123, 1 ὁ Μάκρων ὁρῶν αὐτὸν ... ἐνουθέτει καὶ παρῃγόρει. VI 163, 19 πρᾴως ἐνουθέτει φάσκων. II 15, 12 ἀγελάρχου τοῦ νουθετήσοντός τε καὶ παιδεύσοντος. II 68, 13 τοῦ νουθετῆσαι χάριν τοὺς ἑτέρως μὴ δυναμένους σωφρονίζεσθαι. IV 145, 8 cf. 151, 20 τοὺς οἰκήτορας τῆς χώρας ὁ θεὸς νουθετῆσαι μᾶλλον ἐβούλετο ἢ διαφθεῖραι. V 261, 16 ὑπὲρ τοῦ νουθετῆσαι φόβῳ τοὺς ὁμόρους. III 105, 10 cf. 108, 8 „καὶ ἐκάκωσεν αὐτήν" ἴσον τῷ ἐνουθέτησε καὶ ἐσωφρόνισε. V 14, 16 τοῦτ' τὸ ἔργον ... μυρίους ἐνουθέτησε. V 186, 4 ὧν αἱ συμφοραὶ τοὺς συναπονοεῖσθαι μέλλοντας ἐνουθέτησαν. III 239, 19 οὐ γὰρ ὑπὸ νουθετούσης ἀρχῆς ἐβελτιώθη. V 277, 18 φόβῳ νουθετήσας.

νουθετεῖσθαι. II 51, 6 φόβῳ σωφρονίζονται οἱ ἐξ ἑαυτῶν μὴ πεφυκότες ν. II 271, 11 πρὸς νουθεσίαν καὶ σωφρονισμὸν ἑτοιμότατος τῶν οἵων τε ν. καὶ σωφρονίζεσθαι. V 162, 2 πολλοὺς ἂν ἑτέρους συνέβαινε ν. V 371, 9 πρὸς ἀνθρώπων τῶν μὲν δυναμένων ν. φόβον (ὁ θεὸς ἐδημιούργει). II 72, 5 μόνως γὰρ οὕτως ὁ ἄφρων νουθετεῖται. III 131, 9 τὸ ὑπήκοον ... ἀνάγκῃ σωφρονιζούσῃ νουθετεῖται. IV 240, 10 ἡ πληθὺς ... φόβῳ νουθετεῖται. II 71, 4 (οἰκέται) ἄκοντες φόβῳ νουθετοῦνται. IV 141, 20 αἷς (sc. πληγαῖς) οἱ ἄφρονες νουθετοῦνται. V 242, 24 νουθετούμενος ἀνάγκῃ καὶ φόβῳ κολάσεως. III 107, 12 ἡ νουθετουμένη ψυχή. V 145, 6 τοῖς παιδευομένοις καὶ νουθετουμένοις. IV 154, 8 πληγαῖς καὶ τιμωρίαις Αἴγυπτος ἐνου-

θετεῖτο. II 85, 2 ὑφ' οὗ νουθετηθῆναι καὶ σωφρονισθῆναι μόνον δυνατόν.
νουθετητής. I 222, 13 (λόγος). II 71, 1 (ἰατροί). VI 123, 6. 165, 20 ὁ ν. III 18, 13 νουθετητὰς μὲν καὶ σωφρονιστὰς ... ἀποδιδράσκει.
νουμηνία. V 96, 7. 119, 4 sqq. 120, 15 sq. τρίτη (ἑορτὴ) δ' ἡ μετὰ σύνοδον τῆς κατὰ σελήνην νέαν ν. IV 291, 8 ἀπὸ τῆς κατὰ θεὸν νουμηνίας διαριθμούμεναι (πόλεις). V 43, 11 ταῖς νουμηνίαις φησὶ δεῖν θύειν ὁλόκαυτα δέκα. V 44, 4 sqq. ν. dist. ἱερομηνία. V 41, 10 νουμηνίαις καὶ ἱερομηνίαις.
νοῦς. I. mens humana. 1. divina, caelestis, immortalis pars animae: V 207, 17 cf. 374, 18 θεοειδὴς ὁ ἀνθρώπινος ν. πρὸς ἀρχέτυπον ἰδέαν, τὸν ἀνωτάτω λόγον, τυπωθείς. I 66, 15-19 cf. 65, 22. 68, 3. 71, 4 τοῦ ἐπὶ μέρους καὶ ἀτόμου νοῦ προϋπάρχει τις ἰδέα. IV 299, 5 ἀπεικόνισμα καὶ μίμημα τῆς ἀιδίου καὶ εὐδαίμονος ἰδέας. I 69, 8. 13 ὁ δὲ ν. οὗτος γεώδης ἐστὶ τῷ ὄντι καὶ φθαρτός, εἰ μὴ ὁ θεὸς ἐμπνεύσειεν αὐτῷ δύναμιν ἀληθινῆς ζωῆς. I 70, 13 τὸ μὲν οὖν ἐμπνέον ἐστὶν ὁ θεός, τὸ δὲ δεχόμενον ὁ ν. I 71, 1 sqq. τὸν μὲν νοῦν ἐψυχῶσθαι ὑπὸ θεοῦ, τὸ δὲ ἄλογον ὑπὸ τοῦ νοῦ. I 84, 12 ὁ μὲν γὰρ πλασθεὶς ν. ἐστι γεωδέστερος, ὁ δὲ ποιηθεὶς αὐλότερος. I 84, 14 τοῦτον οὖν τὸν καθαρὸν νοῦν λαμβάνει ὁ θεός. III 15, 20 ὁ καταπνευσθεὶς ἄνωθεν, οὐρανίου τε καὶ θείας μοίρας ἐπιλαχών, ὁ καθαρώτατος ν. II 53, 21 τὸ γὰρ οὐράνιον τῶν ἐν ἡμῖν ὁ ν. (ν. δὲ καὶ τῶν κατ' οὐρανὸν ἕκαστον). III 42, 12 ὁ ἀκραιφνέστατος ν. ἐστίν, ὃς ἀπ' οὐρανοῦ καταπνευσθεὶς ἄνωθεν ... III 14, 3 τοῦ δὲ νοῦ τὴν οὐσίαν ἐξ οὐδενὸς ἤρτησε γενητοῦ. I 205, 5 (ἀθάνατος). II 137, 9 (νοῦς) αἰθερίου φύσεως (μοῖρα). III 212, 7 ἀπόσπασμα θεῖον. III 62, 15 ἐπειδὰν ἄνωθεν ἀπ' οὐρανοῦ καταβὰς ὁ ν. ἐνδεθῇ ταῖς σώματος ἀνάγκαις. V 178, 2 ὁ ν., ἣν μεγίστην ἀπένειμεν ἀνθρώποις γένει δωρεὰν ὁ θεός. II 79, 5 τοὺς τὸ θεῖον ἐν ἑαυτοῖς νόμισμα, τὸν ἱερώτατον νοῦν, αἰσχροῖς ἐπιτηδεύμασι μὴ διαφθείρονται. II 163, 2 cf. 44, 15 ᾧ τὸ κράτιστον ἀποθνήσκει τῶν ἐν ἡμῖν, ὁ ν. III 199, 14 ἐν ἡμῖν ἄριστον ὁ ν. III 292, 2 κεφαλὴν ... εἶναι ψυχῆς τὸν ἡγεμόνα νοῦν. III 236, 10 ἧς (sc. ψυχῆς) βάσις μὲν τὸ ὡσανεὶ γεῶδές ἐστιν, αἴσθησις, κεφαλὴ δ' ὡς ἂν τὸ οὐράνιον, ὁ καθαρώτατος ν. II 108, 19 ὁ ἀγελάρχης ν. παραλαβὼν τὴν ψυχῆς ἀγέλην. I 163, 6 ὁ τῆς ψυχῆς ἡνίοχος ἢ κυβερνήτης ν. I 95, 16 ἔχει δὲ καὶ ὁ ἡμέτερος ν. ἀναλογοῦν τι ἀλόγου ψυχῇ. I 119, 20 κατὰ μέσον τὸν νοῦν. ὃς καὶ αὐτὸς μέσος ἐστὶν ὡσανεὶ παραδείσου τῆς ὅλης ψυχῆς. I 120, 3 ἡ (ψυχὴ) δὲ πάλιν θεὸν ἀποδοκιμάζουσα τὸν μηδ' αὐτῷ βοηθῆσαι ἱκανὸν νοῦν σύμμαχον ἐπισπᾶται πλημμελῶς. I 130, 11 ὁ ... τύραννος ν. ἐπιτάγματα ἐπιτάττει τῇ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι. I 131, 18 ὁ γὰρ νοῦς, ὅταν μὴ δεσπότου τρόπον ἀπειλῇ τῇ ψυχῇ, ἀλλ' ὡς πατὴρ ἄρχῃ. V 350, 2 πτερυξάμενος ὁ ν. ὅλῃ τῇ ψυχῇ διὰ πάντων αὐτῆς τῶν μερῶν φαντασιωθῇ τὸ ἀγαθόν. II 281, 2 βουληθέντες ὅλον τὸ τῆς ψυχῆς ἄλογον ἐκζωπυρῆσαι μέρος, τὸν δὲ νοῦν διαφθεῖραι. II 49, 20 cf. 227, 8. III 43, 10. V 102, 1. 329, 11. VI 41, 15 (ὁ ν. ἡγεμὼν σώματος, ψυχῆς). II 281, 8 (ὁ ἡνίοχος καὶ βραβευτής). II 107, 7 ὁ βασιλεὺς ν. τῆς σωματικῆς χώρας. I 277, 11 ἡ σαρκῶν φύσις νοῦ μὲν οὐ μεμοίραται. I 280, 14. 27 κατάρατον δέ φησι τὸν νοῦν ... ἀπὸ τῆς γῆς (i. e. τοῦ σώματος) ἔσεσθαι.

2. sedes, substantia, qualitas: I 278, 27 τὸν ἀνθρώπινον νοῦν μήνιγγι ἢ καρδίᾳ, βραχέσιν ὄγκοις, ἐγκατειλημμένον. IV 126, 15 τίς ἄρα ὁ ... ν. ἐστι, πότερον ἀνθρώπειος ἢ θεῖος ἢ μικτὸς ἐξ ἀμφοῖν. III 211, 10 sqq. τί γὰρ αὐτὸν οἰόμεθα κατὰ τὴν οὐσίαν εἶναι; πνεῦμα ἢ αἷμα ἢ σῶμα συνόλως ... ἢ πέρας ἢ εἶδος ἢ ἀριθμὸν ἢ ἐνδελέχειαν ἢ ἁρμονίαν ἢ τί τῶν ὄντων; III 138, 10 ἔνθερμον καὶ πεπυρωμένον πνεῦμα. IV 267, 23 μεθαρμοζόμενος εἰς νοῦν ἡλιοειδέστατον. III 52, 13 φύσει δὲ ἄτμητος. II 138, 21 φύσει κοῦφον. II 5, 4 τὸ πάντων ὀξυκινητότατον. I 278, 19 πάντων ὠκυδρομώτατος. IV 18, 10. 19 ἀόρατος. III 158, 3 ἄγνωστος ἡμῖν. III 217, 8 τὴν σαυτοῦ ψυχὴν ἰδεῖν καὶ τὸν νοῦν ... καταλαβεῖν γὰρ αὐτὸν οὔποτε δυνήσῃ. II 65, 18 cf. 98, 11 κηρῷ δὲ ἐοικώς.

3. ν. aliis partibus animae opponitur: IV 7, 24 αἵ τε πέντε αἰσθήσεις καὶ ὁ προφορικὸς λόγος ..., ἡ δ' ἑβδόμη δύναμις ἡ περὶ τὸν ἡγεμόνα νοῦν. III 52, 16 ἑπτὰ μοίρας εἰργάζετο, ὅρασιν, ἀκοήν, γεῦσιν, ὄσφρησιν, ἁφήν, φωνήν, γόνιμον, τὸ δὲ λογικόν, ὃ δὴ ν. ὠνομάσθη. I 296, 8 cf. 232, 13. II 101, 5 τὸ ἄλογον τῆς ψυχῆς εἰς ἑπτὰ διανέμεται μοίρας, ὅρασιν ἀκοὴν ὄσφρησιν γεῦσιν ἁφὴν λόγον γόνιμον· εἰ δή τις τὸν ὄγδοον ἀνέλοι, νοῦν τὸν ἡγεμόνα τούτων Κάϊν, παραλύσει καὶ τὰ ἑπτά. I 88, 9. II 306, 2. III 210, 17. 212, 2 (coni. vel opp. σῶμα, αἴ-

σθησις, λόγος). I 197, 3. 242, 3. II 12, 17. III 25, 7. 28, 6. 92, 9. 13 sqq. 166, 24. V 51, 11 (coni. αἴσθησις, λόγος). II 233, 21 v. καὶ λόγος coni. θυμός, ἐπιθυμία. I 91, 7 cf. 92, 5 αἰσθήσεις καὶ πάθη καὶ κακίαι καὶ μυρία ἄλλα τούτῳ τῷ νῷ συνέζευκται καὶ συνήρμοσται.

4. v. quomodo referatur ad αἴσθησιν, αἰσθήσεις v. αἴσθησις Nr. 2, 4, 6. — I 96, 1 sqq. ὅταν ἀναστῇ καὶ ἐγρηγόρσει χρῆται ὁ v., φθείρεται αἴσθησις. I 97, 25 γεννήσας οὖν ... τὴν καθ' ἕξιν αἴσθησιν, ὅτε καὶ τὸν νοῦν ἐγέννα. I 67, 14 cf. 68, 2 οὐδ' ὁ v. ἐργάσεται καὶ πραγματεύσεταί τι περὶ αἴσθησιν. I 98, 5 sqq. ἐν μὲν τῷ δρᾶν ὁ v., ἐν δὲ τῷ πάσχειν γυναικὸς τρόπον ἡ αἴσθησις ἐξετάζεται. I 99, 9 sqq. ἡ δὲ κατ' ἐνέργειαν (αἴσθησις) ἐκ τοῦ νοῦ (ἐγεννᾶτο). I 68, 11 sqq. πηγῆς δὲ τρόπον ἄρδει τὰς αἰσθήσεις ὁ v. II 27, 25 τῶν αἰσθήσεων ἑκάστην ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τοῦ νοῦ ποτίζεσθαι. II 65, 13 αἴσθησις ... τὰ φανέντα ἐπεισφέρει τῷ νῷ. V 203, 8 (ἡ ὄψις) τάδε πάντα τῷ νῷ μετὰ σπουδῆς ἐπεδείξατο. II 159, 24 τὸ τρέφον τὸν νοῦν ἡμῶν ἐστιν αἴσθησις. I 125, 29. 33 τὸν γὰρ ξύλινον καὶ αἰσθητὸν ὄγκον τῷ νῷ οὐδεὶς δίδωσιν, ὅτι μὴ αἴσθησις. I 126, 2. 16 τὸ λευκὸν τῇ φύσει καὶ τὸ μέλαν καὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν δίδωσιν ἡ αἴσθησις τῷ νῷ. I 137, 19 (αἴσθησιν) δυναμένην ἐπὶ νοῦν τρέπεσθαι. I 168, 31 ὁ δὲ v. ἐφιέμενος τῶν αἰσθητῶν διὰ τῶν ἀλόγων αἰσθήσεων οὐκ ἄνευ πόνου καὶ ἱδρῶτος ἐφίεται. I 163, 9. 12 περὶ τῆς τοιαύτης ἐμπρήσεως, ἣ γίνεται διὰ τῶν αἰσθήσεων, τοῦ νοῦ. I 185, 10 (ἡ αἴσθησις) ἀθρόον φῶς εἰς τὸν νοῦν ἐπεισέχεε. I 184, 15 ὅτε v. οὐ διελέγετο αἰσθήσει οὐδ' εἶχεν αἴσθησιν. I 199, 21 ὃς (sc. νοῦς) τὸ γεννηθὲν κατὰ τὴν πρὸς αἴσθησιν σύνοδον κτῆμα ἴδιον ᾠήθη. I 245, 15 τῶν αἰσθήσεων τὰς μὲν ἑπομένας τῷ νῷ κινήσεις. I 245, 12 ὅσα ... ἂν αἴσθηται κατὰ τὴν ἐπικέλευσιν τοῦ νοῦ. I 104, 2 (αἴσθησις) μηθ' ὑφ' αὑτῆς μήτε ὑπὸ τοῦ νοῦ γνωριζομένη. I 125, 20 ἅπαντα αἴσθησις μετὰ τοῦ ἡμετέρου νοῦ γνωρίζει καὶ ἅμα αὐτῷ. V 80, 22 τὸ λογικόν, ὃ δὴ v. ἐστι, ... τὸ ἄλογον, ὅπερ εἰς τὰς αἰσθήσεις τέμνεται. II 202, 21 cf. 253, 12 διττὰ κριτήρια (αἴσθησίς τε καὶ v.). VI 97, 6 ὅσα μὴ δικάζει ἡ ἄλογος καὶ ἀπατηλὸς αἴσθησις ἀλλ' ὁ καθαρώτατος καὶ ἀκραιφνέστατος v. I 138, 32 cf. 277, 21 δορυφόροι δὲ αἱ αἰσθήσεις τοῦ νοῦ περὶ κεφαλὴν οὖσαι. III 283, 19 ἀγελάρχην δὲ τὸν ἡγεμόνα νοῦν opp. τὸ ἄλογον στῖφος (αἰσθήσεων). I 245, 8 (τὸ αἰσθήσεων γένος) ὅταν ἀφηνιάσαν ὥσπερ βουκόλου τοῦ νοῦ φέρηται. II 101, 19 τὰ τῶν αἰσθήσεων θρέμματα, ἐπειδὰν ὁ νοῦς ὑπτίως καὶ ῥᾳθύμως ἔχῃ. ... ἀπαυχενίζει. V 230, 1 cf. 181, 14. 237, 12 τῶν αἰσθήσεων αἱ τοῦ νοῦ καθάπερ βασιλέως δορυφόροι τάξεις. III 223, 15. 19 αἱ αἰσθήσεις, κεκλημέναι νοῦ θυγατέρες. II 165, 13 ἀεί τι καινὸν ... ἐπιτειχίζοντες ταῖς αἰσθήσεσιν, ὅπως τὸν ἡγεμόνα πορθήσωσι νοῦν. V 125, 18 ⟨νοῦν⟩ ταῖς αἰσθήσεσιν ἡνίοχον ... ἐπιστήσαντες. II 233, 13 τούτοις (sc. αἰσθήσεσι etc.) γὰρ ὥσπερ οἴκοις ὁ v. ἐμπεριπατῶν. II 311, 1 πότε τῶν αἰσθητῶν καὶ αἰσθήσεων ὑπεριδὼν νοῦν καὶ διάνοιαν οἰκήσω. II 311, 9 ἐξελθὼν οὖν ἐκ τῶν κατὰ τὴν Χαρρὰν (sc. αἴσθησιν) τόπων ὁ v. λέγεται. V 252, 12 τὸν ἀνθρώπινον νοῦν, ἅτ' ἐνδεδεμένον αἰσθήσεων ὄχλῳ. II 12, 21 καθάπερ γὰρ ὑπὸ σητὸς ὑφ' ἑκάστης τῶν αἰσθήσεων v. ἐκβιβρώσκεται. VI 159, 17 τυφλώττει γὰρ ὁ ἀνθρώπινος v. πρὸς τὴν τοῦ συμφέροντος ὄντως αἴσθησιν. II 287, 25 αἱ (αἰσθήσεις) δὲ προσαναφλέγουσαι τὸ πῦρ ἐπὶ τὸν ἄθλιον νοῦν ἀπόλιδες. I 116, 16 2 τὸν νοῦν διὰ τῶν αἰσθητῶν τιτρώσκειν πέφυκεν. II 308, 24 ὅπως ἑκάστη (αἴσθησις) ... τὸν νοῦν τοῖς ἐπεισφορουμένοις βαρύνουσα βαπτίζῃ. II 305, 13 ἀναχωρήσας ... καὶ τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν ἄλλων ὅσα κατὰ τὸ σῶμα ὑπεξελθών. II 287, 27 οὐχ ἑκάστη τῶν τοῦ ἄφρονος αἰσθήσεων ἐξαπτομένη πρὸς τῶν αἰσθητῶν ἐμπίπρησι τὸν νοῦν. I 57, 16 ἡδονὴ δὲ προτέραις ἐντυγχάνει ... ταῖς αἰσθήσεσι, δι' ὧν καὶ τὸν ἡγεμόνα νοῦν φενακίζει. I 58, 9 ἃς (sc. αἰσθήσεις) δελεάσασα ῥᾳδίως (ἡ ἡδονὴ) ὑπηγάγετο τὸν νοῦν. I 117, 23 ὁ φίλος τῶν αἰσθήσεων καὶ κατ' αὐτὰς ἀλλὰ μὴ κατὰ νοῦν ἐνεργῶν. V 83, 17 οἵ τε τοῦ νοῦ θιασῶται καὶ οἱ τῶν αἰσθήσεων. III 151, 8 ὅταν νοῦν ἀπολιποῦσα (ἡ αἴσθησις) ... ἐφιδρύηται τοῖς δελεάζουσι ... αἰσθητοῖς. III 152, 3 τὰ ἁμαρτήματα τοῦ νοῦ καὶ τῆς αἰσθήσεως μὴ ἐπέχειν.

5. v. quomodo referatur ad λόγον, φωνήν. II 278, 16 δύο ταῦτα τῶν ἐν ἡμῖν ἀόρατα, v. καὶ λόγος. I 277, 10 τὸ τῆς ψυχῆς ἄριστον εἶδος, ὃ v. καὶ λόγος κέκληται. I 24, 23 τὰ (ἄλογα ζῷα) ὃ ὅτι νοῦν καὶ λόγον ἐκτέτμηται. I 36, 4 συναύξησις νοῦ καὶ λόγου. I 25, 1 κακίας δὲ καὶ ἀρετῆς ὡς ἂν οἶκος v. καὶ λόγος. V 148, 21 ἐπίστρεψον πρὸς τὸν πατέρα καὶ ποιητὴν τῶν ὅλων. IV 161, 21

διανείμας τὸν νοῦν καὶ τὸν λόγον. V 63, 11 τῶν νοῦν καὶ λόγον ἐχόντων. VI 96, 14 ψυχὴν δὲ ζῴων ἁπάντων, ἀνθρώπων δὲ νοῦν καὶ λόγον. II 269, 11 sqq. νοῦ λόγος ἐνδιαίτημα. II 284, 4 ὑποβολεὺς λόγου ..., ὡς νοῦ θεός. I 171, 21 ἡχεῖ μὲν γὰρ ὁ γεγωνὸς λόγος, πατὴρ δὲ τούτου ὁ νοῦς. III 129, 6 τὸν δὲ ἔγγιστα νοῦ τὸν προφορικὸν λόγον. III 169, 17 (τοῦ προφορικοῦ λόγου) δὲ πατέρα τὸν νοῦν. II 269, 8 πατρὸς δὲ οἶκος ὁ λόγος, ὅτι πατὴρ μὲν ἡμῶν ὁ νοῦς σπείρων εἰς ἕκαστον τῶν μερῶν τὰς ἀφ' ἑαυτοῦ δυνάμεις. II 183, 7 ἵνα μηκέτ' ἐνσοφιστεύοντος (τοῦ κατὰ προφορὰν λόγου) ὁ ν. μεθέλκηται. III 75, 13 ῥητορικὴ ... τὸν νοῦν πρὸς θεωρίαν ἀκονησαμένη καὶ πρὸς ἑρμηνείαν γυμνάσασα τὸν λόγον. II 12, 9 παντὸς λόγου κεφαλὴν καὶ τέλος εἶναι τὸν δηλούμενον νοῦν. II 21, 24 τὸν δὲ τοῦ μεταποιοῦντος νοῦ τὰ πράγματα λόγον μετακλίνοντα σφόδρα δεόντως ὠνόμασε. II 23, 15-19 ὁ λόγος ὑπὸ μὲν φαύλου νοῦ κινούμενος ἀνάρμοστος. I 286, 24 καθάπερ δὲ ὁ ν. ἀκρατικῶς ἔχων τῶν θεοῦ ποιημάτων χαίρει, οὕτως καὶ ὁ λόγος ... I 287, 4 sqq. ὁ ν. ... κυοφορεῖ τε καὶ ὠδίνει τὰ νοήματα· καὶ βουλόμενος ἀποτεκεῖν ἀδυνατεῖ, μέχρις ἂν ἡ διὰ γλώττης ... ἠχὴ δεξαμένη μαίας τρόπον εἰς φῶς προαγάγῃ τὰ νοήματα, φωνὴ δὲ τηλαυγεστάτη νοημάτων ἐστὶν αὕτη. I 125, 16-25 ἡ ἀκοὴ ἐπλήχθη ὑπὸ τῆς φωνῆς καὶ μετ' αὐτῆς ὁ ν. I 154, 4 (πλήξεις) τήν τε ἠχὴν ἄχρι τοῦ νοῦ διαδιδούσας. I 96, 5 τί δ' ὅταν ἡ ἀκοὴ προσέχῃ φωνῆς ἐμμελείᾳ, δύναται ὁ ν. λογίζεσθαί τι τῶν οἰκείων; III 211, 9 (ἡ φωνὴ) κήρυκος ἢ ἑρμηνέως ἔχει τάξιν πρὸς τὸν ὑποβάλλοντα νοῦν. II 158, 15 οὐχ οὕς ἡ γεγωνὸς ἄσεται φωνή, ἀλλὰ οὗς ὁ ἀειδὴς καὶ καθαρώτατος ν. ἐπηχήσει.

6. **mentis facultates, vires** (δυνάμεις), **functiones**: I 202, 7 τὴν (δόξαν) μὲν τῷ νῷ πάντα ἐπιγράφουσαν ὡς ἡγεμόνι τῶν ἐν τῷ λογίζεσθαι ἢ αἰσθάνεσθαι ἢ κινεῖσθαι ἢ ἴσχεσθαι. III 160, 21 ὁ ἀγαλματοφορούμενος ν. opp. οἱ κατὰ μέρος δορυφοροῦντες λογισμοί. II 84, 4 τὸ λογίζεσθαι ὁ ν. ἐκτμηθείς. I 95, 20 καθ' ἣν (sc. δύναμιν) λογικοί ἐσμεν νοῦ μετέχοντες. III 201, 6 ὁ ν. ἡμῶν νοεῖν καὶ καταλαμβάνειν ἔμαθε. I 103, 28 ὁ ἐμὸς ν. αἴτιος τοῦ νοεῖν; πόθεν; I 66, 18 φέρει γὰρ ὁ μὲν ν. καρπὸν τὸ ἐν τῷ νοεῖν. I 85, 4-7 ὁ ν. τὰ μὲν ἄλλα νοεῖ, ἑαυτὸν δὲ οὐ καταλαμβάνει. I 104, 3 ὁ δοκῶν νοεῖν ν. εὐρίσκεται πολλάκις ἄνους. II 253, 8 πολλάκις ... παρανοῶν. I 91, 22 sq. cf. 125, 22 πῶς ἡμῶν ὁ ν. καταλαμβάνει, ὅτι τουτὶ λευκὸν ἢ μέλαν ἐστίν. III 138, 15 ἐπιφροσύνη γὰρ αὐτοῦ (sc. θεοῦ) ὁ μὲν ν. καταλαμβάνει. II 150, 8 οὐδ' ἐν νῷ τὸ καταλαμβάνειν. III 101, 15 sq. ὀφθαλμοὶ μὲν ὁρῶσιν, ὁ δὲ ν. δι' ὀφθαλμῶν τηλαυγέστερον, καὶ ἀκούει μὲν ὦτα, ὁ δὲ ν. δι' ὤτων ἄμεινον. II 27, 26 οὐδεὶς ... εἴποι ἂν ὀφθαλμοὺς ὁρᾶν, ἀλλὰ νοῦν δι' ὀφθαλμῶν. I 17, 15 ὅπερ γὰρ ν. ἐν ψυχῇ, τοῦτ' ὀφθαλμὸς ἐν σώματι. I 22, 6 ᾧ νοῦν ἐξαίρετον ἐδωρεῖτο ψυχῆς τινα ψυχὴν καθάπερ κόρην ἐν ὀφθαλμῷ. II 66, 9 ψυχῆς γὰρ ὄψις. III 157, 2 ὁ γὰρ ν. τὸ ἄκλειστον καὶ ἀκοίμητον προσβαλὼν ὄμμα τοῖς δόγμασι. II 216, 6 ὀφθαλμῶν ἀμείνων. II 43, 21 καταλαμβάνεσθαι δ' αὐτὰς (sc. ψυχάς) ἀναγκαῖον ὑπὸ νοῦ. II 13, 3 ὁ ν. τὸ οἰκεῖον φῶς ἀποστέλλων πάντα καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ πράγματα τηλαυγῶς παρασκευάζει καταλαμβάνεσθαι. VI 141, 9 δεινὸς γὰρ ὁ ν. ... πάνθ' ἅμα ἰδεῖν καὶ πάντων ἀθρόων ἀκοῦσαι. II 17, 17 τὴν κατὰ τὰς εὐθίκτους ἐπιβολὰς λείαν κίνησιν καὶ διέξοδον τοῦ νοῦ ... ἀγαθὸν εἶναι πρῶτον ἀνθρώπῳ. II 43, 16 (οἱ ἀστέρες) κύκλῳ κινοῦνται τὴν συγγενεστάτην νῷ κίνησιν. III 43, 1 ταῖς μὲν νοουθεσίαις (leg. νοῦ θείαις) περιόδοις. I 99, 17 τῇ Ῥαχὴλ νομιζούσῃ ἐκ τοῦ νοῦ τὰ κινήματα εἶναι. I 99, 1 ὁ δὲ ν. καὶ ἐπὶ τῷ μὴ παρόντι κινεῖται. I 162, 21 τίνα καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ νοῦ διεξέρχεται παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον κινουμένου. I 99, 10 ὁ γὰρ ν. ..., ὅτε ἐγεννᾶτο, σὺν πολλαῖς δυνάμεσι καὶ ἕξεσιν ἐγεννᾶτο. II 301, 23 αἱ τοῦ βασιλεύειν ἀξίου νοῦ δορυφόροι δυνάμεις. I 124, 2 ἄνευ γὰρ τῶν δυνάμεων ὁ ν. καθ' ἑαυτὸν γυμνὸς καὶ οὐδὲ ὢν εὑρίσκεται. I 97, 16 τῶν πολλῶν τοῦ νοῦ δυνάμεων μίαν ἔλαβε τὴν αἰσθητικήν. I 185, 25 ὁ ν. τὴν αἰσθητικὴν δύναμιν ἐξαψάμενος. I 95, 9 ὁ γυμνὸς καὶ ἀνένδετος σώματι ν. ... πολλὰς ἔχει δυνάμεις, ἐκτικὴν φυτικὴν ψυχικὴν λογικὴν διανοητικήν. I 95, 17 ἡ διανοητικὴ δύναμις ἰδία τοῦ νοῦ ἐστι. I 68, 23 sq. φαντασία συνίσταται κατὰ τὴν τοῦ ἐκτὸς πρόσοδον τυποῦντος νοῦν δι' αἰσθήσεως, ἡ δὲ ὁρμή, τὸ ἀδελφὸν τῆς φαντασίας, κατὰ τὴν τοῦ νοῦ τονικὴν δύναμιν. I 186, 25 παρὰ τοῦ διδάξαντος αὐτὰς (sc. θυγατέρας, i. e. τέχνας καὶ ἐπιστήμας) νοῦ. III 65, 15 δορυφορεῖται ... ὁ δὲ ν. ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐπιστήμαις θεωρημάτων. II 201, 23 cf. 209, 20 (θυ-

γατέρες βουλή, συναίνεσις). II 38, 30 βουλὴ καὶ συγκατάθεσις ἐκ τοῦ νοῦ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐθέλουσι παιδοποιεῖσθαι. I 74, 23 ὁ δὲ πλαστὸς ν. οὔτε μνημονεύει τὰ καλὰ οὔτε ἐργάζεται, μόνον δὲ εὐθικτός ἐστι. I 98, 27 ὁ μὲν γὰρ ν. τῶν τριῶν ἐφάπτεται χρόνων. V 81, 1 sq. οἱ ... τοῦ νοῦ προστάται τὴν ἡγεμονίαν καὶ βασιλείαν τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων ἀνάπτουσιν αὐτῷ καί φασιν ἱκανὸν εἶναι καὶ τὰ παρεληλυθότα μνήμῃ διασῴζειν καὶ τῶν παρόντων ἐρρωμένως ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ τὰ μέλλοντα ... φαντασιοῦσθαι. II 286, 15 ὑπέλαβεν ... ἱκανὸς εἶναι γεννᾶν δι' ἑαυτοῦ. III 53, 7 ὅ τε ἡμέτερος ν. ... τέμνων οὐδέποτε λήγει opp. ὁ θεῖος λόγος. III 151, 11 εἰ πρὸς ὕπνον τράποιτο ὁ ν. I 96, 2 πῶς ὕπνῳ χρῆται ὁ ν. I 96, 8 μή ποτε ὁ ν. μὴ μόνον κοιμηθῇ, ἀλλὰ καὶ τελείως ἀποθάνῃ. I 125, 14 sqq. ἐὰν γοῦν βουληθῇ ὁ ν. π.οστάξαι τῇ ὁράσει μὴ ἰδεῖν. III 295, 17 ὁ ... ἀγελαῖος ἀνθρώπειος ν. σείεται καὶ κυκᾶται πρὸς τῶν ἐπιτυχόντων. II 205, 13 τὰ ... ψευδεῖς προσβάλλοντα φαντασίας τὸν νοῦν εἴωθεν ἀπατᾶν. III 175, 16 τὰ τοῦ σώματος στόμια ... κατέκλυσαν τὸν ἡγεμόνα νοῦν. III 176, 13 ἔξω τὸν νοῦν ἐπισπᾶσθαι καὶ ἀγώγιμα παραδιδόναι τὰ φαινόμενα. III 4, 3 ἐὰν οὖν μηδενὶ τῶν ἔξωθεν ἐπιφοιτώντων ἢ ἔνδον ταμιευομένων πραγμάτων ὁ ν. ἀξιώσῃ προσομιλεῖν. II 254, 3 ὅταν γὰρ ὁ ν. ἐπιστρέψῃ, τὸ ἀποκλῖνον καὶ ἀποστρεφόμενον αὐτοῦ πᾶν λύεται.

7. ν. est instrumentum cognitionis rerum caelestium et intelligibilium; deum ipsum cognoscit, divinum spiritum recipit, ἐξίστασθαι, κατέχεσθαι, θεοφορεῖσθαι dicitur: I 17, 17 χρεὶος δὲ ὁ μὲν ν. ἐπιστήμης εἰς τὸ γνωρίσαι τὰ ἀσώματα. I 61, 7 κόσμος δὲ νοῦ μὲν τὰ ἀσώματα καὶ νοητὰ πάντα (ἔχει). I 157, 11 τοῦ μὲν νοῦ (ἔκγονα) τὰ νοητά. I 67, 10 τὸ μὲν ἀγροῦ χλωρὸν τὸ νοητόν ἐστιν, ἐκβλάστημα νοῦ. I 66, 26 sq. βλάστημα νοῦ τὸ νοητόν ἐστι. III 230, 15 ὁ νοῦς τὰ νοητὰ ... οἴεται παγίως καταλαμβάνειν. V 12, 2 οὐκ ἂν αἴσθησις αὐτὰς (sc. νοητὰς δυνάμεις) ἀλλ' ἀκραιφνέστατος ν. καταλαμβάνει. II 310, 1 ὅταν καταλιπὼν τὰ οἰκεῖα ἑαυτῷ νοητὰ τράπηται. III 26, 7 νῷ γὰρ ὁ θεὸς καταλαμβάνειν τὸν μὲν νοητὸν κόσμον δι' ἑαυτοῦ, τὸν δὲ ὁρατὸν δι' αἰσθήσεως ἐφῆκεν. V 341, 23 πρὸς τὴν ἀσώματον καὶ νοητὴν (φύσιν) εὐθὺς μέτεισιν ... τῷ δ' ὃ κέκληται ν. καὶ λογισμὸς μόνῳ προσχρώμενον. V 202, 5 φιλοσοφίαν ὤμβρησε μὲν ὁ οὐρανός, ἐχώρησε δὲ ὁ ἀνθρώπινος ν., ἐξενάγησε δὲ ὄψις. V 142, 28 ἣ (sc. φιλοσοφία) τὸν νοῦν εἰσῳκισμένον θνητῷ σώματι μετέωρον αἴρουσα παραπέμπει μέχρις οὐρανοῦ. III 182, 30 τὸν νοῦν ἐκφυσηθέντα μετέωρον ἀρθῆναι. III 159, 18 ν. δὲ ἡμῶν ἡνίκα ἐχαλδάιζε μετεωρολεσχῶν. III 23, 2 σοφίαν ... νῷ δ' εἰλικρινεστάτῳ καταλαμβανομένην. I 26, 7 ἡ θεωρία τῶν κατ' οὐρανόν, ἀφ' ἧς πληχθεὶς ὁ ν. ἔρωτα καὶ πόθον ἔσχε τῆς τούτων ἐπιστήμης. II 86, 22 διὰ γὰρ ταύτης (sc. ὁδοῦ) ὁ ν. ... ἄχρι τῶν τερμάτων ἀφικνεῖται· τὸ δὲ τέρμα τῆς ὁδοῦ γνῶσίς ἐστι καὶ ἐπιστήμη θεοῦ. V 293, 6 ὡς γὰρ διὰ κατόπτρου φαντασιοῦται ὁ ν. θεόν. I 70, 19 ἀπετόλμησε τοσοῦτον ἀναδραμεῖν ὁ ἀνθρώπινος ν., ὡς ἀντιλαβέσθαι θεοῦ φύσεως. I 82, 24 ὅταν γὰρ ἐκβῇ ὁ ν. ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτὸν ἀνενέγκῃ θεῷ. I 122, 14 ('Ισαάκ) ἀπολείπων ἑαυτὸν καὶ τὸν ἴδιον νοῦν. I 279, 11 ἡ δὲ πηγὴ ν. ἐστι, δι' οὗ τὰς πρὸς τὸν ὄντα ἐντεύξεις καὶ ἐκβοήσεις ... ἀναφθεγγόμεθα. III 256, 4 ὁ ν. ἀρχεται βελτιούμενος τὸν ἡγεμόνα ... φαντασιοῦσθαι. III 157, 11 ὄργανον γὰρ οὐδὲν ἐν ἑαυτοῖς ἔχομεν, ᾧ δυνησόμεθα ἐκεῖνο (sc. τὸ ὄν) φαντασιωθῆναι, οὔτ' αἴσθησιν ... οὔτε νοῦν. II 70, 17 ὁ (θεὸς) δ' ἆρα οὐδὲ τῷ νῷ καταληπτός ὅτι μὴ κατὰ τὸ εἶναι μόνον. II 283, 14 ὅταν τοῖς τοῦ πανηγεμόνος ἐμπεριπατῇ πράγμασιν. III 159, 16 τίς γὰρ ἀνθρώπειος ν. τὸ μέγεθος τῆς φαντασίας ἱκανός ἐστι χωρῆσαι; I 154, 25 ὁ ν. ἐπειδὰν μὲν ἐξάρῃ αὐτὸν ἀπὸ τῶν θνητῶν. I 128, 9 ὅταν γὰρ ὁ ν. μετεωροπολῇ καὶ τὰ τοῦ κυρίου μυστήρια μυῆται. I 135, 13 ἔστι δέ τις τελεώτερος ... ν. τὰ μεγάλα μυστήρια μυηθείς. V 11, 23 τὰς ἤδη ὑπὸ νοῦ καταλαμβανομένας (δυνάμεις). II 227, 27 ὃς (sc. θεός) τὸ βραχὺ τοῦτο οἰκοδόμημα, τὸν νοῦν, ἐξαίρων εἰς ὕψος ἀπὸ γῆς τοῖς οὐρανοῦ συνάψει πέρασι. III 229, 6 ἃς (sc. αὐγάς) ... εἰς νοῦν τὸν ἀνθρώπινον οὐρανόθεν ἀποστέλλει. IV 263, 6 ὁ γὰρ ν. οὐκ ἂν οὕτως εὐσκόπως εὐθυβόλησεν, εἰ μὴ καὶ θεῖον ἦν πνεῦμα τὸ ποδηγετοῦν πρὸς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν. III 60, 12-18 ἐξοικίζεται ... ἐν ἡμῖν ὁ ν. κατὰ τὴν τοῦ θείου πνεύματος ἄφιξιν. IV 201, 19 ὧν γὰρ ὁ ν. ἀπολείπεται, πρὸς τοῦθ' ἡ προφητεία φθάνει. I 96, 27 ἡ γὰρ ἔκστασις καὶ τροπὴ τοῦ νοῦ ὕπνος ἐστὶν αὐτοῦ. III 59, 1 (ἔκστασις ἡ ἡσυχία καὶ ἠρεμία) τοῦ νοῦ. II 141, 19 ὅλον τὸν νοῦν ὑπὸ θείας κατοχῆς συναρπασθεὶς

οἴστρῳ. III 204, 5 ὁ ἡμέτερος ν. τῷ τῶν ὅλων συγκινούμενος ἐξ ἑαυτοῦ κατέχεσθαί τε καὶ θεοφορεῖσθαι δοκεῖ. II 189, 12 θεοφορηθείς. III 295, 28 ἐξ ἔρωτος θείου κατασχεθείς. II 141, 15 πρὸς τὸν ἴδιον νοῦν φάσκων ... παρακεκινημένος πρὸς τὸν οὐράνιον καὶ θεῖον ἔρωτα. II 284, 24 ὅταν καὶ ὁ ν. ἐπιθειάσας προσρηθῇ θεός.

8. ν. est animae corporisque rector et gubernator dirigens affectus et totam vitam hominis: I 9, 14 cf. 23, 7 ν., ὁ τῆς ὅλης ψυχῆς ἡγεμών. I 23, 11 ὃν γὰρ ἔχει λόγον ὁ μέγας ἡγεμὼν ἐν ἅπαντι τῷ κόσμῳ, τοῦτον ... ὁ ἀνθρώπινος ν. ἐν ἀνθρώπῳ. I 70, 25 ψυχῆς ἡγεμονικόν ἐστιν ὁ ν. II 292, 11 τὸν ὡς ἐν οἰκίᾳ στῦλον νοῦν μὲν ἐν ψυχῇ. I 206, 1 πᾶσαν τὴν περὶ τὸ σῶμα χώραν καὶ τὸν ἡγεμόνα αὐτῆς νοῦν ὑπήκοα καὶ δοῦλα ἀποφήνας. II 13, 10 ὁ ν. ἑκάστῳ μάρτυς ἐστὶν ὧν ἐν ἀφανεῖ βουλεύεται καὶ τὸ συνειδὸς ἔλεγχος ἀδέκαστος. II 105, 8 ὥσπερ αἰπόλον ἢ βουκόλον ἢ ποιμένα ἢ κοινῶς νομέα τὸν ἡμέτερον ἄρχειν νοῦν. III 176, 12. 27 πρὸς οἷα δικαστὴν καὶ βασιλέα τὸν νοῦν. III 167, 6 ὁ βασιλεὺς ν. τὰς καταλήψεις ἀφῳρημένος. II 66, 19 ὧν ἐν ταῖς ψυχαῖς τὸ ἐξαιρούμενον εἰς ἐλευθερίαν ν. οὐκ ἔστι. I 86, 8 τῷ γηίνῳ νῷ μήτε φαύλῳ ὄντι μήτε σπουδαίῳ ἀλλὰ μέσῳ τὰ νῦν ἐντέλλεται καὶ παραινεῖ. I 155, 16 cf. 167, 26 ἀνάγκη δὲ τὸν νοῦν ἢ φαῦλον ἢ σπουδαῖον εἶναι. I 111, 6 τὰ τέσσαρα πάθη καὶ τὸν ἐποχούμενον αὐτοῖς ἄθλιον νοῦν. I 154, 18 ὅπερ οὖν ἡδονὴ πρὸς αἴσθησιν, τοῦτο πάθος πρὸς νοῦν. II 117, 5 μηδενὶ τῶν ἐκ πάθους ἢ κακίας τὸν ἡμέτερον ἐποχεῖσθαι νοῦν. II 192, 7 τὸν ἐποχούμενον νοῦν ταῖς τοῦ τετράποδος καὶ ἀφηνιαστοῦ πάθους ἀλόγοις ὁρμαῖς. II 189, 6 ἕως ... ἐκεκράγεσαν ἐν ἡμῖν αἱ ἄλογοι ὁρμαί. σταθερώτερον ὁ ν. ἴὸρυτο. II 280, 13 „καὶ ἀναβάτην", τὸν ἐποχούμενον αὐτῷ (sc. τῷ πάθει) φιλοπαθῆ νοῦν. II 110, 5 ἵπποι μὲν οὖν ἐπιθυμία καὶ θυμός εἰσιν ..., ἀναβάτης δὲ καὶ ἡνίοχος εἷς ὁ ν. II 112, 1 κακίαι τῷ γένει τέτταρες καὶ πάθη ταύταις ἰσάριθμα —, πρὸς δὲ καὶ ὁ ἐπιβάτης αὐτῶν μισάρετος καὶ φιλοπαθὴς ν. καταπεσὼν οἴγεται. II 113, 26 οἱ τὸν ἀναβάτην νοῦν ἔποχον ἀποφαίνοντες ἄπειρον ἱππικῆς ἐπιστήμης κακίᾳ καὶ πάθει τετράποδι. II 233, 23 ἐπειδὰν ὁ μὲν ν. ὅσα ἀφροσύναι καὶ δειλίαι ἀκολασίαι τε καὶ ἀδικίαι σπείρουσι θερίσῃ, ὁ δὲ θυμὸς ..., ἡ δὲ ἐπιθυμία ... V 230, 4 πλησίον τοῦ νοῦ παρῳκισμένος (ὁ θυμός). I 96, 14 ὅταν ὁ ν. τοῦ τόνου τῶν νοητῶν ἀποστὰς ὑφιῆται πρὸς τὰ πάθη. I 107, 16 ὁ ν. ... πάθει δηχθείς. I 92, 22 (τὰ πάθη) σίνεται τὸν νοῦν. I 138, 14 τούτοις (sc. πάθεσι τῆς ψυχῆς) γὰρ ν. τιτρώσκεται. I 154, 20 κατὰ γοῦν τὰς ἐπικρατείας τοῦ νοῦ ... φυγαδεύεται τὸ πάθος. III 70, 12 ἵνα μὴ ... ὁ ν. ὑπὸ παθῶν καταψυχθῇ. II 213, 2 ὁ γαστρὸς βασιλεύς, ν. I 155, 12 sq. ὀρθῶς οὖν τῇ ἡδονῇ λέγεται, ὅτι ὁ ν. σου τηρήσει τὸ κεφάλαιον καὶ ἡγεμονικὸν δόγμα. I 210, 15 (ἡ ἡδονή) φησι πρὸς τὸν νοῦν τάδε. I 127, 1 ἡ (ἡδονὴ) μὲν γὰρ σοφίζεται καὶ παράγει τὸν νοῦν. I 106, 21 ὁ ν. δηχθεὶς ἡδονῇ. I 96, 17 ὁ ν. ... κρατηθεὶς τοῖς ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ἄγουσι. III 243, 1 ἐάν τε γὰρ ὁ ἐν ἐμοὶ ν. ἀρετῇ τελείᾳ καθαρθῇ. III 74, 18 νοῦ γὰρ πρὸς ἀρετήν ἐστι σύνοδος ἐξ αὐτῆς ἐφιεμένου παιδοποιεῖσθαι. I 129, 4 ὅταν γὰρ ὁ ν. τὰ ἀρετῆς ἀπενέγκηται νικητήρια. I 72, 22 (ὁ θεὸς) τὸν νοῦν τίθησιν ἐν τῇ ἀρετῇ. II 37, 28 γεννήσας τοίνυν ὁ ν. ἀρχὴν σπουδαίας διαθέσεως καὶ ἀρετῆς τινα πρῶτον τρόπον. I 100, 28 cf. 102, 10. 103, 1. 125, 8 γυμνός ἐστιν ὁ ν. ὁ μήτε κακίᾳ μήτε ἀρετῇ ἀμπεχόμενος. I 212, 5 (ἡ ἀρετὴ) δείσασα μή ποτε λαθὼν ὁ ν. αἰχμάλωτος ἀνδραποδισθεὶς ἀπαχθῇ. I 220, 9 ὁ ν. ἀποστρέφεται μὲν ἡδονήν, ἁρμόζεται δὲ ἀρετῇ. II 293, 5 ὁ ν. εἰς τὴν ἀρετῆς ἀτραπὸν ἐλθών. I 106, 2 ὅταν γὰρ ἁμάρτῃ καὶ ἀπαρτηθῇ ὁ ν. ἀρετῆς. II 156, 11 οἱ ... ἀστεῖοι λόγοι ψυχὴν τρέφουσι καὶ νοῦν αὔξουσιν. I 224, 4 ἀναγράφοντες γὰρ αἴτιον τῶν καλῶν τὸν ἡγεμόνα νοῦν. II 250, 11 τούτους (sc. ἄσκησιν καὶ μελέτην) ὧν καλέσας τοὺς συμμάχους ὁ ν. φησιν. II 301, 1 ἐπειδὰν ... ὁ ν. μηδὲν ἐλλείπῃ τῶν πρὸς ἄσκησιν. II 202, 14 εἰ δὲ δουλοῦσα παιδεία παραπέμποι τὸν νοῦν. II 166, 18 τὸ ἀναγκαιότατον ἱερεῖον αὐτῷ (sc. τῷ φαύλῳ) λελύβηται, ὁ ν. II 260, 21 τὰ ἐξ ὑποθέσεως τοῦ νοῦ πάντ' ἐπιλιπεῖν αὐτῷ. I 65, 8 ἐὰν τροπὴ κατασκήψασα αἰφνίδιον μιάνῃ τὸν νοῦν. II 76, 7 ὁ δὲ τυφὼν οὗτος τροπή τίς ἐστιν ἀκούσιος παραχρῆμα τὸν νοῦν μιαίνουσα. II 54, 18 οἱ δὲ γῆς παῖδες τὸν νοῦν ἐκβιβάσαντες τοῦ λογίζεσθαι καὶ μεταλλοιώσαντες εἰς τὴν ἄψυχον καὶ ἀκίνητον φύσιν. I 281, 4 τότε γὰρ ἐγκαταποθεὶς ὁ ν. τοσούτῳ κλύδωνι βύθιος εὑρίσκεται. I 251, 14 οὐκ ἂν οὕτως ἀκλεῶς ὁ ν. ἐφθάρη.

9. ceterae mentis actiones vel passiones: I 94, 5 διὰ τί καλέσει καὶ προσκαλέσεται καὶ ἀσπάσεται τούτων ἕκα-

στον ὁ ν. I 94, 14 πῶς ἕκαστον τούτων προσκαλεῖται καὶ ἀποδέχεται ὁ ν. I 103, 12 ὁ ν. ἀποκαλύπτῃ τὰ αἰσχρά. I 116, 26 φύγε λαθὼν ἀπὸ τῆς φαντασίας αὐτοῦ καὶ μηκέτι ἀναγγελῇς τῷ νῷ. I 122, 3 τὸν νοῦν εἰς τὸ ἐξώτατον ἐξήγαγε. I 122, 5 χρὴ γὰρ τὸν μέλλοντα νοῦν ἐξάγεσθαι. I 137, 22 ὁ δὲ ν. ... (ἵνα) ἐκτραχηλίζηται καὶ ἀκρατὴς ἑαυτοῦ γίνηται. I 139, 12 ν. ἐκβὰς τῶν νοητῶν καὶ οἰκείων ἐπιβολῶν ἐκδοθῆναι τῷ χείρονι. I 140, 30 πολλάκις συνεισέρχεται μὲν ὁ ν. εἰς ἱερὰς ... δόξας. I 164, 11 αὐτὸς γὰρ ὁ ν. ἑνύπνιον εὑρέθη. I 165, 8 οὐκ ἐξήρκεσε τῷ νῷ τὰς ἰδίας καὶ νοητὰς ἔχειν κῆρας. I 280, 10 κατὰ ψιλὴν τοῦ νοῦ φαντασίαν. II 39, 1 ὃ γὰρ ἐκείνῳ τὸ ὄν, τοῦθ' αὐταῖς (sc. θυγατράσι) φασι τὸν νοῦν περιποιεῖσθαι δύνασθαι. II 97, 21 ὅσα (sc. διαλεκτικὴ καὶ γεωμετρία) ... παραθήγει δὲ τὸν νοῦν. II 123, 11 παραθήξας ὁ ν. εἰς τὸ λεπτότερον ἑαυτόν. II 152, 10 ἕως ... εἰς τὴν σοφίας ὁδὸν οὐ προσελήλυθεν ὁ ν. II 202, 4 βουλεύεσθαι τὸν νοῦν ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ συμφέροντα. II 208, 16 τὸν νοῦν ἐάσας ἀγύμναστον. II 221, 23 ὅταν ὁ ν. νήψῃ. II 271, 2 ἐπειδὰν γοῦν ὁ ν. ἄρξηται γνωρίζειν ἑαυτόν. II 273, 21 ἀνενδοιάστῳ γνώμῃ καὶ προθυμίᾳ συντόνῳ χρώμενος. II 274, 29 ἀφεῖται τῶν κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιβολὰς ἐνεργειῶν. II 283, 22 τὰ ἐν αὐτῷ ταμιευόμενα μὴ δυνάμενος ὁ ν. ἀπαγγεῖλαι. II 287, 19 τὰ ἐγχειρήματα οἷς ἐφορμεῖ καὶ ἐνίορυται ὁ ν. II 291, 13 ἐὰν ... ἄνοσος καὶ ἀπήμων διατελῇ. II 297, 3 κλίνεται δὲ ὁ ν. τοτὲ μὲν ταγαθόν, τοτὲ δ' αὖ τὸ κακὸν ἀποστρεφόμενος. II 298, 17 διὰ τὸν ἐπίμικτον καὶ ὅασὺν τοῦτον ὄγλον ἐκ μιγάδων καὶ συγκλύδων συμπεφυρμένον δοξῶν ὠκυδρομῆσαι δυνάμενος ὁ ν. III 94, 20 εἰ μὴ δύναιτο ... βελτιοῦσθαι ὁ ν. III 257, 9 νοῦ κενὴν εὐμορφίαν ... μεταδιώκων. III 292, 29 περισυληθεὶς οὖν ὁ ν. ὧν ἐδημιούργησεν. III 295, 9 ἠρεμήσας ὁ ν. IV 232, 19 οἷα πρὸς κάτοπτρον αὐγάζῃ τὸν ἴδιον νοῦν. IV 251, 6 μετέβαλεν ὁ ν. εἰς κωφὴν λίθον. V 52, 9 ἀγγεῖον, ἐν ᾧ ποτε φωλεύσας ὁ ν. ἐπὶ τὴν ἀδικίας καὶ ἀσεβείας ἀνοδίαν ἐχώρησεν. V 53, 15 τῶν ἡμερινῶν φροντίδων ἀναχωρήσας ὁ ν. V 363, 6 οὕτω καὶ τὸν νοῦν ... ἑλεῶν ὁ σωτὴρ ἐξ ἀνοδίας εἰς ὁδὸν εὐπετῶς ἂν ἀγάγοι. V 364, 11 ὁ ν. εὐθύνειν ἀδυνατεῖ. VI 27, 4 γέμων ... ἐλευθερίας ὁ ν. VI 66, 14 ὁ τῶν ἀκρωμένων ν. συνομαρτεῖν ἀδυνατῶν.

10. mentis cum deo commercium: II 296, 17 σπουδαζέτω ... ἕπεσθαι θεῷ. I 101, 17 θυμιᾶσαι ὅλον τὸν νοῦν τῷ σωτῆρι καὶ εὐεργέτῃ θεῷ. III 20, 8 ὁ γὰρ ν., ὅτε μὲν καθαρῶς λειτουργεῖ θεῷ, οὐκ ἔστιν ἀνθρώπινος, ἀλλὰ θεῖος. III 162, 20 ὅταν ... ὁ ν. εὐαρεστεῖν προέληται θεῷ. II 198, 3 ν. λατρεία καὶ θεραπεία θεοῦ μόνῃ χαίρων. II 295, 9 τελειωθεὶς ὁ ν. ἀποδώσει τὸ τέλος τῷ τελεσφόρῳ θεῷ. II 199, 13 νήφεως ἀκράτου τὸν νοῦν ἐμφορηθέντα σπονδὴν ... γίνεσθαί τε καὶ σπένδεσθαι θεῷ. II 306, 12 μεταβαίνων ὁ ν. ἐπὶ τὸν εὐσεβείας καὶ ὁσιότητος ἀφίξεται πατέρα.

11. mens humana nihil, deus omnia metiri et perficere potest: II 8, 26 cf. 9, 4 τίς οὖν ἐστιν ἀσεβοῦς δόξα; μέτρον εἶναι πάντων χρημάτων τὸν ἀνθρώπινον νοῦν. III 290, 3. 9 στάθμην καὶ μέτρον καὶ ἀριθμὸν τῶν ὅλων ... εἶναι τὸν θεόν, ἀλλ' οὐ τὸν ἀνθρώπινον νοῦν. I 120, 9 cf. 119, 30. 123, 21 ὃς τὸν ἴδιον νοῦν ἐνεργοῦντα οἶδεν, ἀλλ' οὐ θεόν. I 99, 15-20 οὐκ ἔστιν ὁ ν. αἴτιον οὐδενός, ἀλλ' ὁ πρὸ τοῦ νοῦ θεός. I 200 14 οἱ δὲ φάσκοντες διὰ τοῦ θεοῦ τι κεκτῆσθαι τὸ μὲν αἴτιον ὄργανον τὸν δημιουργόν, τὸ δ' ὄργανον αἴτιον τὸν ἀνθρώπινον νοῦν ὑπολαμβάνουσιν. I 222, 17 ὁ δὲ ἐφ' ἑαυτὸν καὶ τὸν ἴδιον νοῦν (τὰ ἄριστα ἀναφέρων). II 14, 24 τὸν γὰρ τῷ νῷ χαριζόμενον τὰ πάντα τῷ μηδὲ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἥτις ἐστὶ καταλαβεῖν δυναμένῳ. II 306, 7 ὁ ... ἡμέτερος ν. οὐ δεδημιούργηκε τὸ σῶμα. I 157, 9 πῶς γὰρ ὁ λέγων οὐ δοῦλος Ἐμὸς ὁ κύριος ν. ἐστι, κύριος ἑαυτοῦ καὶ αὐτοκράτωρ. I 188, 5 sq. σεμνολογεῖν ἐπὶ τῷ τὸν νοῦν ἠγαπηκέναι καὶ τὸν νοῦν νομίζειν ἑαυτοῦ κύριον εἶναι καὶ εὐεργέτην. I 197, 20 ὁ δὲ νοῦς ἐμόν ἐστιν διαίτημα (leg: κτῆμα); ὁ ψευδῶν εἰκαστικός, ὁ πλάνης, ⟨ὁ⟩ οἰητικός, ὁ παρανοῶν, ὁ μωραίνων, ὁ εὑρισκόμενος ἄνους ἐν ἑκστάσει καὶ μελαγχολίᾳ καὶ μακρῷ γήρᾳ; II 253, 4 τῷ δ' ἀσεβεῖ τοὐναντίον δοκεῖ, αὐτοκράτορα μὲν εἶναι τὸν νοῦν ὧν βουλεύεται.

12. ν. (cum adiectivo aut genetivo) naturam, ingenium, mores hominis indicat: I 164, 18 τίνα γὰρ ἄλλον ἢ τὸν ἄθλιον νοῦν ἡ ψευδὴς δόξα ἀπατᾷ; V 74, 4 μὴ ἀκαμπὴς ὁ ν. καὶ αὐθαδέστατος. II 9, 11. 246, 1. III 288, 7 cf. 96, 9 (ὁ ἀντίθεος ν.). I 108, 21 ὁ ἀσκητὴς ν. I 273, 22—274, 7 ὁ μὲν τοῦ ἀστείου ν. II 243, 16 ὁ τῶν ἀστείων ... ἀποτινάττει opp. ὁ μὲν δὴ τῶν τοιούτων ν. ... τιναττόμενος. I 164, 23 ἄρχεται ... θρηνεῖν τὸν αὐθάδη καὶ φλαυτον νοῦν οὕτως. I 81, 4. 169, 7 ὁ ἄφρων ν. II 246, 20 cf. 300, 4 (ὁ βασιλεύειν δοκῶν).

I 164, 8-16 οἰκοδομήσομεν τὴν πόλιν τοῦ διαφθείροντος τὴν ἀλήθειαν νοῦ. I 203, 9 πρὸς τὸν δοκησίσοφον νοῦν. II 260, 27 ὁ ἐκλελυττηκὼς κἀκτεθηριωμένος. III 285, 14 κἀξηγριωμένον καὶ ἐπτοημένον πρὸς πάντα νοῦν. I 165, 22 ὁ γὰρ εὐνοῦχος καὶ ἀργιμάγειρος ὄντως ν. III 286, 18 ὁ μὲν Ἰσραὴλ ἐστι ν. θεωρητικὸς θεοῦ τε καὶ κόσμου. II 104, 19 ὁ τὴν ἀκρόπολιν ἐπιτετειχικὼς ἑκάστῳ θηριωδέστατος ν. V 49, 5 τοῦ θύνν:ος πρῶτον μὲν τὸν νοῦν ὡσιῶσθαι. V 150, 8 ὅτε ... τὸν καλὸν καὶ περιπόθητον καὶ μακάριον ὄντως νοῦν ἐκαρπούμην. III 99, 6 cf. 192, 13 sq. Μωυσῆς, ὁ καθαρώτατος ν., ὁ ἀστεῖος ὄντως. II 146, 13 ὁ τελείως ἐκκεκαθαρμένος. V 364, 5 τὸν καθάρσεσι τελείαις νοῦν καθαρθέντα. III 119, 16 ἐξαίρουσι τὸν κενὸν φρονήσεως νοῦν. V 25, 5 νήφοντος ... ὅ τε ν. ὀξυωπέστερος. III 192, 21 (ὁρατικός, φιλοθεάμων, φιλόσοφος). VI 62, 7 τοῦ παιδεραστοῦ τὸν μὲν νοῦν τετάσθαι πρὸς τὰ παιδικά. IV 37, 17 περιττὸς ν. φρονήσει συμβιῶν. III 56, 16 (ὁ πιθανὸς καὶ στοχαστικὸς ν.). II 249, 17 (ὁ πλάνης καὶ τετυφωμένος τῶν πολλῶν ἄθλιος). II 275, 20 τὸν ... πικρίας γέμοντα νοῦν. IV 23, 13 σπουδαῖος ν. (Ἀβραάμ). I 157, 22 ὁ μὲν σπουδαῖος καὶ κεκαθαρμένος ν. ἐλάχιστα ἀλγεῖ. I 121, 8. 18 ὁ φαῦλος εἰς τὸν σποράδα νοῦν ἑαυτοῦ καταδύεται. II 111, 9 ἡγεμόνι Μωυσεῖ, νῷ τελείῳ. II 113, 10 ὑπέραντλος ὁ ν. γινόμενος. III 296, 25 ὁ φαῦλος καὶ πάσαις ἀραῖς ἔνοχος ν. III 77, 15 ὁ φίλαθλος καὶ φιλογυμνάστης. I 73, 7. 9 φίλαυτος δὲ καὶ ἄθεος ὁ ν. οἰόμενος ἴσος εἶναι θεῷ. III 186, 3 ὁ φιλήδονος ν. II 80, 5 cf. IV 24, 10 ἕτερος δέ τις φιλοσώματος καὶ φιλοπαθὴς ν. II 260, 16 ὁ φρενοβλαβέστατος. — IV 21, 11 sq. ἀξιέραστον καὶ τὸν ἄνδρα καὶ τὸν νοῦν.

13. εἰς νοῦν ἔρχεσθαι, βάλλεσθαι, προσέχειν τὸν νοῦν et cetera his similia: I 72, 2 cf. IV 63, 8. 107, 7. 276, 1 μηδὲ εἰς νοῦν ἔλθοι. V 196, 8 μηδ' ἂν εἰς νοῦν ποτε βαλέσθαι τὰς τοιαύτας προστάξεις. III 250, 20 τίς γὰρ εἰς νοῦν βαλλόμενος. IV 44, 17 εἰς νοῦν βαλλόμενον. II 200, 16 προσέχει τὸν νοῦν. III 21, 19 τίς δὲ οὐκ ἂν ... θεῷ προσέχοι τὸν νοῦν. III 85, 5 τοῦ προσέχειν ἐτέρωσε τὸν νοῦν. V 103, 1 προσέχοντας τὸν νοῦν τοῖς προσταττομένοις. IV 91, 10 πάντα σοι κατὰ νοῦν χωρεῖ I 123, 15. IV 92, 16. V 137, 1. VI 63, 21 κατὰ νοῦν. IV 153, 11 οἱ νοῦν ἔχοντες.

14. ν. est sensus, vis ac significatio vocabulorum: I 231, 17. 249, 3. 253, 12. II 116, 4. 249, 23. 260, 17. III 167, 14 (τὸ δὲ „—“) τοιοῦτον ὑποβάλλει νοῦν. VI 190, 17 οἷα ὑπέβαλλεν ὁ ν. διεξιὼν. III 211, 9 (ἡ φωνὴ) ἑρμηνέως ἔχει τάξιν πρὸς τὸν ὑποβάλλοντα νοῦν. V 48, 15 ν. ἕτερος αἰνιγματώδη λόγον ἔγων τὸν διὰ συμβόλων. II 72, 15 τίνα ὑπογράφει νοῦν τὸ „—“. VI 67, 5 σῶμα μὲν ἔχειν τὰς ῥητὰς διατάξεις, ψυχὴν δὲ τὸν ἐναποκείμενον ταῖς λέξεσιν ἀόρατον νοῦν.

II. deus et astra. 1. deus est mens: II 306, 4 τὸν δὲ τῶν ὅλων νοῦν, τὸν θεόν, οὐκ ἔξω τῆς ὑλικῆς φύσεως πάσης ἑστάναι. II 50, 5 τὸ (ἀγαθὸν) δὲ ψυχῆς καὶ τοῦ παντὸς ὁ ν. τῶν ὅλων, ὁ θεός. I 2, 19 τὸ μὲν δραστήριον (αἴτιον) ὁ τῶν ὅλων ν. ἐστιν. II 306, 8 ὁ δὲ τῶν ὅλων ν. τὸ πᾶν γεγέννηκε. II 269, 14 τὸν τῶν ὅλων νοῦν, τὸν θεόν, οἶκον ἔχειν φησὶ τὸν ἑαυτοῦ λόγον. IV 59, 20 ψυχὴ μὲν ἐν σώματι, ν. δ' ἐν ψυχῇ, καὶ πάλιν οὐρανὸς μὲν ἐν κόσμῳ, θεὸς δ' ἐν οὐρανῷ. I 119, 22 sqq. δυοῖν γὰρ ὄντων τοῦ τε τῶν ὅλων νοῦ, ὅς ἐστι θεός, καὶ τοῦ ἰδίου. II 9, 31 τὸ μὲν οὖν „χάρισον“ λέγεται μὲν πρὸς τὸν ἐν ἡμῖν νοῦν ὑπ' ἐνίων, λέγεται δὲ καὶ πρὸς τὸν τῶν ὅλων ὑπὸ τῶν ἀμεινόνων. V 5, 2 ὁ μὲν ν. ὁ ἐν ἡμῖν βραχύτατος opp. ὁ δὲ τοῦ παντὸς ὁ μέγιστος καὶ τελειότατος. II 304, 23 ὡς ἐν ὑμῖν ἐστι ν., καὶ τῷ παντί ἐστι. III 53, 13 ὁ ἐν ἡμῖν καὶ ὁ ὑπὲρ ἡμᾶς, ἀμερεῖς καὶ ἄτμητοι. III 120, 6 εἴτε ὁ ἐν σοὶ ν. εἴτε ὁ τῶν συμπάντων. IV 18, 14 οὐ γὰρ ἐν σοὶ μέν ν. ἐστιν ἡγεμὼν ἐπιτεταγμένος, ... ὁ δὲ κόσμος ... βασιλέως ἀμοιρεῖ. III 112, 3 οἱ νοῦν ἔφασαν ἐλθόντα πάντα διακοσμῆσαι. I 3, 3 τὸ δὲ παθητὸν ἄψυχον καὶ ἀκίνητον ἐξ ἑαυτοῦ, κινηθὲν δὲ καὶ σχηματισθὲν καὶ ψυγωθὲν ὑπὸ τοῦ νοῦ. VI 95, 11 λήψεται δὲ καὶ ὁ ν. ἐπίδοσιν.

2. astra: II 43, 16 ν. γὰρ ἕκαστος αὐτῶν (sc. ἀστέρων) ἀκραιφνέστατος. I 25, 4 (οἱ ἀστέρες) ζῷά τε εἶναι λέγονται καὶ ζῷα νοερά, μᾶλλον δὲ ν. αὐτὸς ἕκαστος. III 234, 13 (ἕκαστος τῶν ἀστέρων) ν. ὅλος δι' ὅλων ὁ καθαρώτατος εἶναι λέγεται. III 209, 19 (οἱ ἀστέρες) ἔμψυχοι δὲ καὶ νοεροὶ ἦ νοῦ καὶ ψυχῆς ἀμέτοχοι;

III. All: I 66, 17 ἀγροῖς δὲ ἀπεικάζει δυσὶ τήν τε ἰδέαν τοῦ νοῦ καὶ τὴν ἰδέαν τῆς αἰσθήσεως. I 57, 14. 104, 25. 162, 19. III 151, 7 sq. V 48, 23 (ἀνήρ). I 69, 7. II 96, 25. 142, 6. 189, 23. 234, 16. III 52, 10. 91, 20. 125, 3. 301, 14. VI 32, 2 (ἄνθρωπος). II 39, 15. 21. IV 24, 1.

V 48, 22 (ἄρρην). I 67, 18 ἐργάτης οἷα πίονος γῆς. I 120, 26. II 13, 6. III 60, 9. 221, 16. 24. 223, 2. 230, 12 (ἥλιος). I 110, 22. 26 (ἱππεύς). I 61, 5. 66, 15. 92, 19. II 254, 9. III 151, 26. 29. 212, 12 (οὐρανός). I 100, 18. 130, 22. 163, 13. 270, 16-25. II 38, 30. 54, 6. III 80, 18. 133, 14. 151, 8. 176, 2. IV 20, 9 (πατήρ). III 52, 23 (περιστερά). I 68, 8. III 149, 9 (πηγή). IV 219, 17 εἴκασε δὴ τὸν μὲν νοῦν γρυσῷ, γαλκῷ δὲ τὸ αἰσθητόν. — I 85, 2. 13. 123, 26. 124, 4 sqq. 167, 26. 172, 13. 184, 5. II 142, 26. 143, 7. III 13, 7 (Ἀδάμ). IV 93, 9 sqq cf. II 191, 29 τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου τὸν ἡμέτερον νοῦν ... εἶναι. I 117, 10 sqq. ὁ ἀσκητὴς οὖν Ἰακὼβ ν. II 160, 14 Ἰούδας ὁ εὐλογῶν τὸν θεόν. III 58, 17 ὁ ἐν σώματι ν., Ἰωσήφ. I 164, 18 Μωάβ. II 12, 24 cf. III 221, 21 ἡ δὲ Ὤν ... ἔστι δὲ συμβολικῶς ὁ ν.

νυκτεγερσία. I 192, 22.

νυκτερία. III 264, 20 (Ζαβουλών) ῥύσις νυκτερίας.

νυκτερινός. VI 178, 11 (περιψύξεις).

νυκτιφόρος. II 141, 22 ἀφροσύνη.

νυκτοφύλακες. V 38, 1 (νεωκόροι).

νύκτωρ ν. νύξ.

νύμφη. I 128, 27. V 28, 9.

νυμφίος. V 28, 9 coni. νύμφη.

νύμφιος. V 327, 19 ἐκ τῶν πρώτων νυμφίων.

νυμφοστολεῖν. III 86, 18. IV 55, 9.

νῦν. I 98, 24 διὰ τί τὸ „νῦν" προσετέθη.

× I 86, 8 τὰ ν. II 301, 11 τὰ ν. opp. τὸ πάλαι. II 165, 15 οἱ ν. opp. τοῖς πάλαι. I 218, 13 πάλαι μὲν ..., νυνὶ δὲ καὶ εἰσαεί. II 26, 3 διαφορὰς ... καὶ πάλαι γεγενημένας καὶ ν. ὑπαρχούσας καὶ ἐσομένας αὐθις. I 256, 2 καὶ πάλαι καὶ ν. καὶ αὖθις καὶ ἀεί. I 149, 1 ν. μόνον ἀλλὰ μὴ καὶ αὖθις. I 149, 3 καὶ ν. καὶ ἀεί.

νύξ ν. ἡμέρα. — I 19, 1 ὃ (sc. τμῆμα τοῦ σύμπαντος χρόνου) κέκληται ν. I 18, 22 (τὸ κράτος) τῆς δὲ νυκτὸς σελήνῃ καὶ τῷ πλήθει τῶν ἄλλων ἀστέρων (ὁ πατὴρ ἀνεδίδου). II 13, 2 ἀνατείλας ἥλιος τὰ κρυπτόμενα νυκτὶ ἐμφανῶς ἐπιδείκνυται. III 35, 4 (ἥλιος) παραύξειν ἄρχεται τὴν νύκτα. III 221, 9 ἥλιος ἡμέραν καὶ νύκτα διακρίνει. V 23, 2 (coni. ἡμέραι, μῆνες, ἐνιαυτοί). V 9, 11 cf. IV 228, 19 (ἥλιος καὶ σελήνη, οἱ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἡγεμόνες). III 264 20 ῥεούσης δὲ καὶ ἀπολιπούσης νυκτὸς ἐξ ἀνάγκης φῶς ἀνίσχει. V 344, 4 ὁ αἰθὴρ καὶ ὁ σύμπας οὐρανὸς νυκτὸς αὐτῷ παρεῖχε φαντασίαν. III 21, 2 οὐρανοῦ γὰρ ἀπελήλαται ν. III 34, 16 sqq. 35, 5 (μεγίστη coni. βραχυτάτη, μέση). III 34, 20 (ἀφαίρεσις). VI 100, 9 νυκτὶ καὶ μάλιστα ἀσελήνῳ. IV 162, 12 γνοφώδους τῆς νυκτὸς οὔσης. II 200, 2 μακρῷ δὲ σκότῳ καὶ νυκτὶ αἰωνίῳ συνοικοῦντες. II 210, 19. 251, 8. III 226, 4. 230, 9 275, 26. 280, 7. IV 300, 4. V 77, 6. VI 174, 16 (coni. σκότος). IV 91, 21 (coni. σκια). III 265, 20 ἀ νυκτὶ φίλα. I 30, 5 δι' ἡμέρας, ἔστι δ' ὅτε ⟨καὶ νυκτός⟩. I 185, 12 ὥσπερ ἐκ νυκτός. III 280, 12 ἐν νυκτὶ γάρ. — I 28, 2. 165, 10. 217, 23. II 248, 7. III 226, 15. 231, 10 νύκτωρ.

νυστάζειν. III 88, 17 (ὁ λογισμός).

νύττειν. I 212, 8 (ἡ ἡδονή).

νωθής. II 35, 19 ὄνος. I 215, 9 (φιλήδονος). II 70, 19 (φύσις). — II 76, 24 οἱ μὲν γὰρ νωθέστεροι ... τὰς ψυχάς. III 255, 14 πρὸς τὰς τῶν νωθεστέρων δόξας.

νώτιος. III 257, 8 τὰ ὀπίσω καὶ τὰ νώτια.

ξεναγεῖσθαι. III 219, 6 ὑπὸ σοφίας.

ξεναγός. I 56, 6. III 214, 5.

ξένη. II 108, 17 πᾶσα ψυχὴ σοφοῦ πατρίδα μὲν οὐρανόν, ξένην δὲ γῆν ἔλαχε. III 258, 22 (ἡ ψυχὴ) τὴν ἐπὶ τῆς ξένης μακρὰν καὶ ἀνήνυτον ζάλην ἐκφυγοῦσα. II 245, 1 παροικεῖ ὁ σοφὸς ὡς ἐν ξένῃ σώματι αἰσθητῷ. II 240, 4 (ἡ) ἐν σώματι. II 244, 13 (ὁ περίγειος χῶρος). III 214, 19 Χαρράν, ἣν ὡς ξένην ὁ φιλάρετος Ἰακὼβ ... οἰκεῖ. III 216, 6 τὴν δὲ ξένην ὡς πατρίδα οἰκήσαντες. IV 189, 22 φέρων ἀπὸ τῆς ξένης εἰς τὴν οἰκείαν ἀγαθὸν μὲν οὐδέν. III 214, 14 ὡς ἐν ξένῃ (διατρίβοντες). V 245, 12 τοῖς ἐν τῇ ξένῃ σποράσιν. V 213, 12 (δουλεύσοντες) ἐπὶ ξένης. VI 158, 19 μὴ διαγειμάζειν ἐπὶ ξένης. I 216, 16 ὡς (Ἰακὼβ) υἱὸν ἐπὶ τὴν ξένην ἐκπέμπειν.

ξενηλασία. V 121, 3.

ξενία. II 78, 18 οἱ ξενίας ἁλόντες. IV 207, 14 ἐπὶ ξενίαν κληθέντες.

ξενικός. IV 110, 10 (ἔθη). IV 204, 21 (νόμιμα). I 211, 16. II 26, 7. III 37, 10. 55, 10 (πόλεμος). IV 270, 7. VI 168, 12 (πολεμοι). II 237, 17 (ταραχαὶ καὶ στάσεις). — II 311, 16. IV 213, 19 (τὰ ξενικά).

ξένιος. IV 128, 12 (θεός).

ξενιτεία. VI 151, 12.

ξενιτεύειν. IV 254, 13. V 17, 17.

ξενοδόχος. IV 38, 14.

ξένος. IV 247, 10 (ἀνοσιούργημα). III 202, 22 (ἐνιαυτός). III 233, 4 ὄνομα. III 61, 15 τὰ σώματος ... πάθη. I 198, 21 (πόλις). VI 135, 24 (συκοφάντημα). IV 171, 20 (φαντασία). III 243, 22 (χώρα). — V 108, 1 μὴ ὡς ἐπὶ καινῷ καὶ ξένῳ

δυσχεραίνων. V 106, 7 ἵνα μὴ ὡς ξένου κατολιγωρῇ. II 24, 1 τίς δ' ἂν οἰκείοις καὶ ἀλλοτρίοις, ἢ πολίταις καὶ ξένοις (ὁμοίως διαλεγθείη). V 225, 5 ἀλλοτρίων, ἐχθρῶν, ξένων opp. οἰκείων, φίλων, πολιτῶν. V 194, 1 οὐκ ἐν ὀθνείοις καὶ ξένοις μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν ἀσπόνδοις ἐχθροῖς ἀναγράφεται. V 241, 5 ἀστοὶ καὶ ξένοι. I 110, 6 (διαφορὰ τῶν ὄντων,) ξένων ἀστῶν. V 320, 16 κέχρηται ... τοῖς δ' ἀστοῖς ὡς ξένοις. IV 127, 24 ξένοι γὰρ ἦσαν ... οἱ Ἰουδαῖοι. VI 130, 9 ξένους καὶ ἐπήλυδας ἡμᾶς. V 19, 5 (ὁ νεὼς) θαυμάζεται πρὸς ... τῶν ἐπιφοιτώντων ξένων. IV 185, 11 πρὸς ὑποδοχὴν ξένων. — II 278, 7 ξένως coni. ἰδίως.

ξενοῦσθαι. I 131, 13.

ξηρός. V 159, 3 (ἄρουραι). III 213, 4 (γένεσις). II 134, 3 cf. I 12, 6. 14. 45, 12 (γῆ, vel sc. γῆ). IV 148, 12 νότος. VI 69, 15 (ὁδός). III 45, 13 ὄνυξ. II 264, 24 (οὐσίαι). V 123, 1 (πνεύματα). VI 103, 2 (τροφή). III 213, 19 (φρέαρ). V 253, 14 ὦνια. — II 206, 4 τὸ ξηρὸν παρὰ τὸ ὑγρόν, παρὰ τὸ ψυχρὸν τὸ θερμόν (δοκιμάζεται). III 35, 19 cf. 64, 15 ξηρὸν coni. ὑγρόν, ψυχρόν τε αὖ καὶ θερμόν. III 31, 22 τὸ δὲ βαρὺ εἰς ὑγρόν τε αὖ καὶ ξηρὸν (ἔτεμνεν). III 47, 18 θερμὸν ἐναντίον ψυχρῷ καὶ ξηρὸν ὑγρῷ. I 246, 6 ψυχρὸν γὰρ θερμῷ καὶ ξηρὸν ὑγρῷ, δυνάμεις ἐναντίας, ἀναμίξας ... ὁ ζωοπλάστης. I 90, 13 σώματος θερμὸν ψυχρὸν βαρὺ κοῦφον ξηρὸν ὑγρόν. III 35, 12 ἓν τε ξηροῖς καὶ ὑγροῖς. III 34, 7 τὸ μὲν ξηρότατον τῷ ὑγροτάτῳ (ἔτεμνε).

ξιφηφορεῖν. II 70, 4 (τὸν θεόν) ξιφηφοροῦντα γὰρ ⟨εἰσάγει⟩.

ξίφος. V 177, 4 ὁ ... ξίφει κτείνων. V 195, 10 ξίφεσιν ἢ φαρμάκοις ἢ ἀγχόναις. V 174, 10 ἐάν τις ἑπανατείνηται ξ., ὥστε ἀποκτεῖναι. V 176, 9 cf. 261, 11 οἱ μὲν ξίφεσιν ἢ ὀρατίοις ἢ βέλεσιν ... ἀναιροῦντες. V 146, 11 τοὺς ἀνδροφονήσαντας ξίφει μεθετέον ὑπερόριον τὸ ξ. ῥίψαντας. I 178, 4 οὐκ ἀνέδωκεν αὐτῇ, καθάπερ ξ. μεμηνότι, δύναμιν λόγων.

ξόανον v. ἄγαλμα.

ξύλινος. IV 214, 8 (ἔργον). IV 242, 16 ἔρκος. IV 215, 10. 242, 9 κατασκεύασμα. I 125, 29. II 7, 1. III 91, 13 (ὄγκος). III 91, 18 (σώματος ὄγκος). I 194, 13 (ὕλη).

ξύλον. I 104, 20 ζῷον ἢ φυτὸν ἢ λίθον ἢ συνόλως σῶμα. I 147, 28 ἠρεμία γὰρ λίθῳ μὲν καὶ ξύλῳ καὶ παντὶ ἀψύχῳ οἰκεῖον. III 138, 9 ἰδοὺ καὶ τὸ πάσχον, ἡ ὕλη, τὰ ξύλα. III 51, 5 γῆς μὲν τὰ ξύλα, ὕδατος δὲ τὰ ἐπιθυμιώμενα. I 95, 12 ἡ μὲν ἕξις κοινὴ καὶ τῶν ἀψύχων ἐστὶ λίθων καὶ ξύλων. I 6, 2. 50, 5. 189, 21. 200, 4. 5. II 58, 9. 64, 3. IV 284, 4. V 148, 15. 333, 16 (ξύλα καὶ λίθοι). — IV 164, 20 ξ. δείκνυσιν, ὃ προσέταξεν ἀράμενον εἰς τὰς πηγὰς καθεῖναι. V 65, 5 κέδρινον. I 75, 22 sqq. 76, 4 sqq. 124, 19. 137, 12. II 142, 19. 275, 21 sqq. (τὸ ξ.) τῆς ζωῆς. I 76, 5 το τοῦ γιγνώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν. III 270, 8 Ἀδάμ, ὅταν ἅψηται τοῦ διδύμου ξύλου, θνῄσκει. II 34, 22 καθάπερ ἦδυσμα ξ. γλυκαῖνον εἰς τὴν ψυχὴν ἐνέβαλε. I 86, 21 τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν μὴ ἀφ' ἑνὸς ξύλου ... ὠφελεῖσθαι. I 87, 14 οὐκοῦν οὐκ ἔστιν ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ ξ. τοῦτο. I 87, 22 παραινεῖ ὑπὸ παντὸς ξύλου τοῦ παραδείσου ἐσθίειν. I 74, 4 φυτεύσωμεν ... „πᾶν δὲ ξ. βρώσιμον". I 73, 4 „πᾶν ξ. παρὰ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου οὐ ποιήσεις σεαυτῷ".

ξυρᾶσθαι. V 2, 7 οἱ ἐν Αἰγύπτῳ τῶν ἱερέων.

ὀβολοστάτης. III 116, 15. V 105, 11. 289, 7. 360, 10.

ὀγδοάς. V 139, 7 πρῶτος κύβος.

ὄγδοος. I 39, 8 (ἀριθμός). I 36, 4 (ἑπταετία). I 296, 8 (νοῦς).

ὄγκος. III 270, 8 ὁ γήινος ὅ. Ἀδάμ. I 127, 29. II 30, 8. 240, 11 (δερμάτινος). III 270, 21 (δίδυμος) ἐκ θνητοῦ καὶ ἀθανάτου (συνεστώς). V 366, 11 ὁ δ' ἑκτὸς ὅ. III 14, 13 ἔναιμος. I 125, 29 cf. II 7, 1 (ξύλινος καὶ αἰσθητός). III 91, 19 (ξύλινοι καὶ γήινοι σώματος). I 227, 18 (σάρκινος). I 105, 19. 264, 6. II 305, 20. III 91, 12. 214, 6 (σωματικός). I 123, 14. 145, 29 (σωματικοί). I 145, 11 (coni. σῶμα). II 299, 10 ὡς διὰ τὸν ὄγκον μηκέτι χωρεῖν τὸ σῶμα. — IV 124, 5. V 167, 14 τῆς γαστρός. III 209, 15 οἱ ἀστέρες πότερον γῆς εἰσιν ὄγκοι. I 278, 27 μήνιγγι ἢ καρδίᾳ. βραχέσιν ὄγκοις. II 165, 1 τὸν πλήρη καὶ ναστόν, ὡς ἔφη τις, ὑπ' εὐτονίας ὄγκον εἰς παρὰ φύσιν οἰδούσης καχεξίας ἀγαγόντες. I 13, 13 (ὁ καρπὸς) συναύξεται πρὸς ὄγκον ἐπιδιδοὺς τελειότατον. III 98, 13 ὄγκον πλείονα τοῦ μετρίου περιβεβλῆσθαι. VI 103, 11 μείζονα τὸν ὄγκον ἐστὶ τοῦ πεποιηκότος. III 221, 22 ἡμῶν ὄγκον τὴν ἡγεμονίαν ἀνῆπται. III 33, 4 τὴν αἴσθησιν ἐκφεύγει τοῖς ἀδρομερεστέροις ἐκ φύσεως καὶ ἕθους προσβάλλουσαν ὄγκοις. II 108, 3 παρὰ τοῖς ὄγκον μὲν εὐτυχίας τὸν ἄνευ φρονήσεως περιβεβλημένους. I 1, 2 οἱ δὲ πολὺν ὄγκον τοῖς νοήμασι προσπεριβαλόντες.

I 284 6 ἆθλιοι δ' ὧν μεστοὶ μὲν οἱ ὄγκοι. II 186, 24 τῷ περιεχουμένῳ τῆς οὐσίας ὄγκῳ μεθελκομένοις. — II 195, 6 διὰ μεγαλαυχίας κενοῦ φυσήματος ὑπόπλεων ὄγκον. IV 75, 4 cf. 278, 13 ὄγκῳ καὶ σεμνότητι ... χρώμενον. IV 157, 7 πρὸς σεμνότερον ὄγκον. VI 37, 12 ὥστε δέξασθαι φιλοσόφου φρονήματος ὄγκον τοσοῦτον.

ὁδαξησμός. V 152, 19.

ὁδεύειν. I 101, 11. II 34, 13.

ὁδηγός. IV 163, 1 νεφέλη.

ὁδμή. I 220, 4.

ὁδοιπορία. I 29, 18. IV 172, 3. 13. V 138, 10. VI 20, 6.

ὁδός. V 363, 8. 375, 10 ἐξ ἀνοδίας εἰς ὁδόν. V 234, 13 (ὁδοι) ἐν δυσοδίαις. VI 91, 6 ἀνακάμπτουσι τὴν αὐτὴν ὁδόν. II 247, 11 cf. V 268, 9 (ἡγεμὼν) τῆς ὁδοῦ. II 306, 21 ἀνατεμὼν ὁδὸν τὴν ἀφ' αὑτοῦ. V 91. 8 κατ' ἀναγκαῖον τὴν ἄγουσαν ὁδόν. I 170, 14 τὴν προτέραν ὁδὸν (ὑποστρέφειν). III 141, 4 εὗρον τὴν εἰς τοῦτ' ἄγουσαν ὁδόν. IV 59, 1 οἱ μὲν δι' ὁλισθηρᾶς ὁδοῦ βαδίζοντες. II 113, 6 τὴν εἰς Αἴγυπτον ... βαδίζειν ὁδόν. V 255, 2 cf. III 138, 1 τῆς ὁδοῦ διαμαρτάνειν. I 260. 26 ἐν τῇ ὁδῷ. V 240, 22 ἐν ὁδῷ. — III 78, 3 (ἀνώμαλος καὶ τραχεῖα opp. ἄβατος φιλαρέτοις ψυχαῖς). V 4, 21 (ἀπλανής). IV 287, 11 εἰς ἀπλανέστατον ἄγειν ὁδόν IV 59, 7 (ἀσφαλὴς καὶ ἀκράδαντος). II 22, 3 sqq. 54, 16. 87, 1. 90, 4 sqq. (βασιλική). II 22, 1 cf. 296, 21. V 247, 9 τῇ δὲ μέσῃ ὁδῷ παρέρχεσθαι, ἣν κυριώτατα καλεῖ βασιλικήν. II 93, 14 (οὐράνιος καὶ βασιλικὴ ἀρετῆς). V 344, 20 (βελτίων). III 115, 24. V 350, 4 (ἐναντία). II 116, 5 ἱππήλατος καὶ ἁμαξήλατος. V 234, 2 καθάπερ κοίλου καὶ περιφεροῦς καὶ ἀνάντους ὁδοῦ καὶ κατάντους, v. λεωφόρος. III 287, 18 οὐ μακρὰς καὶ ἀτριβεῖς διεξιὼν ὁδούς. II 93, 12 (ὑψηλαὶ καὶ ὀρικαί).

VI 106, 8 τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἄνω καὶ κάτω συνεχῶς ἀμείβοντα (τα στοιχεῖα). VI 106, 9 προσάντης opp. κατάντης. III 238, 7 ἄνω καὶ κάτω τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων. IV 14, 12 αἱ μὲν γὰρ ἀνάντειες ὁδοὶ καματηραὶ καὶ βραδεῖαι, ἡ δὲ κατὰ πρανοῦς φορὰ ... ταχεῖα καὶ ῥᾳστη. I 35, 8 (ἡ σελήνη) διαυλοδρομοῦσα τὴν αὐτὴν ὁδόν. III 35, 1 ἀνακάμπτων ὁ ἥλιος τὴν αὐτὴν ὁδόν. V 244, 3 οὐχ ἧττον τῶν κατὰ γῆν ὁδῶν τὰς κατὰ θάλατταν ἀτραποὺς ἐπιστάμενος. I 40, 15 τὰς ἐν θαλάττῃ μυρίας ὁδοὺς ἀνέτεμον V 81, 9 ὁδοὺς ἐν θαλάττῃ πολυσχιδεῖς ... ἀνατεμών.

II 81, 20 γένεσις δὲ ἡ μὲν ἀγωγὴ καὶ ὁ. τίς ἐστιν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι. I 110, 4 ὁ. ἡμῶν ἐστιν ἡ ψυχή. II 86, 24 τὸ δὲ τέρμα τῆς ὁδοῦ γνῶσίς ἐστι καὶ ἐπιστήμη θεοῦ. I 264, 24 τῷ συνοδοιπόρῳ καὶ ἡγεμόνι τῆς τε ὁδοῦ καὶ τῆς ψυχῆς θεῷ. II 52, 22 τὸ θεῖον ἀεὶ παρίσταται πνεῦμα πάσης ὁρθῆς ἀφηγούμενον ὁδοῦ. II 302, 18 sqq. ἡγεμόνι τῆς ὁδοῦ χρῆται λόγῳ θείῳ. II 86, 15 sqq. ὅτι κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτῆς. II 87, 4 μετὰ σπουδῆς καὶ παρασκευῆς τῆς πάσης εἴρξειν ἀπειλῶν τῆς ὁδοῦ. II 90, 22 τὴν μέσην ὁδὸν εὐθύνειν βουλώμεθα. II 294, 11 τῆς μέσης καὶ εὐθυτενοῦς διαμαρτὼν ὁδοῦ. II 116, 1 sqq. προσφυέστατα οὖν ἔχεσθαι τῆς ὁρθῆς ὁδοῦ σωφροσύνην εἶπε. II 301, 26 ψυχῇ δι' ἑαυτῆς ἀγνοούσῃ τὴν ὁδόν. II 296, 2 τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ τῶν ἑπομένων λόγοις καὶ προστάξεσι νομίμοις. — IV 106, 15. V 59, 11 τῶν ἀδικημάτων. II 309, 25 ἐπὶ τὰς αἰσθήσεις. V 370, 22 ἐπ' ἀληθειαν. II 2, 16 δι' ἀλληγορίας. V 46, 19 ἁμαρτημάτων. II 194, 20 εἰς ἀπαιδευσίαν καὶ ἀφροσύνην. V 72, 15 εἰς ἀρέσκειαν. II 116, 12 φρονήσεως καὶ σωφροσύνης καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν. I 75, 14. II 34, 8. 199, 2. III 74, 7. 114, 15. 257, 1 ἐπ' ἀρετήν. II 141, 5. III 243, 13 πρὸς ἀρετήν. V 52, 11 ἐπ' ἀρετὴν καὶ καλοκἀγαθιαν. V 233, 21 τοῦ βίου διττὴ ὁ., ἡ μὲν ἐπὶ κακίαν, ἡ δ' ἐπ' ἀρετὴν ἄγουσα. III 284, 23. IV 167, 12 τοῦ βίου. I 263, 25 δεισιδαιμονίας. I 262, 28 τῆς ἐγκρατείας. V 224, 23 cf. IV 244, 17 ἐπ' εὐδαιμονίαν. V 32, 21 εἰς εὐσέβειαν. I 263, 4. II 131, 10. V 157, 18 πρὸς εὐσέβειαν. II 301, 29 πρὸς (θεόν). IV 232, 15 κακίας. II 263, 24 ἐπὶ κακίαν. III 250, 14 πρὸς καλοκἀγαθίαν. III 241, 3 πρὸς τὸ καλόν. III 255, 12 δύο ... τῆς νομοθεσίας πάσης. IV 39, 14 ἧς ὁσιότης τὸ τέλος. II 230, 10 εἰς οὐρανόν. I 110, 15 τὴν τετριμμενην ὁδόν, τὸ πάθος καὶ τὴν κακίαν IV 45, 18 ἡ πάθεσι μὲν καὶ κακίαις ἐστὶν ἄβατος. III 286, 2 διὰ τῆς τῶν παθῶν καὶ ἀδικημάτων ἐρήμης ὁδοῦ, φιλοσοφίας. II 241, 20 τοῦ πατρός (τῶν ὅλων). V 295, 4 εἰς πλεονεξίαν. I 263, 12 (ὁρθὴ) τῶν πραγμάτων. II 152, 10 σοφίας. IV 100, 21 εἰς σωτηρίαν. II 151, 13 φρονήσεως.

ὁδούς. V 205, 16 sq. ὄργανα δὲ ζωῆς ἐτεκτήνατο ἡ φύσις ὀδόντας ... ὀδόντες δὲ οἱ μέν εἰσι τομίαι ..., οἱ δὲ μύλαι. I 36, 1 ἔκφυσις ὀδόντων. I 55, 5. 19 (ὄφις) τὸν ἰὸν ἐπιφέρεται τοῖς ὀδοῦσιν. V 205, 14 εἴ τις ὀδόντα θεράποντος ἐκκόψειεν. V 206, 13 sqq. ἰσότιμον οὖν, φήσει τις, ὁ. ὀφθαλμῷ.

ὀδυνᾶσθαι. I 284, 9. II 246, 28. IV 81, 10.
ὀδύνη. I 161, 11 (ἡ αἴσθησις) τίκτει μετ' ὀδύνης ... τὸ αἰσθάνεσθαι. VI 92, 16 ψυχῆς. IV 46, 5 λύπαις καὶ ὀδύναις καὶ ἄχθεσιν ἀνιάτοις. I 56, 13 (τὸ βρέφος) τῆς ὀδύνης ... τὰ κλαύματα δεῖγμα παρέσχεν. VI 152, 16 αἱ συνεχεῖς ὀδύναι. III 285, 11 τὰς ὀδύνας ἐπέσφιγξε — All: III 173, 17 sqq. Βενταμίν, ὀδύνης υἱός.
ὀδυνηρός. I 169, 1 ὁ τοῦ ἄφρονος βίος. VI 143, 29 (ζωὴ ὀδυνηροτέρα θανάτου). VI 132, 23 θέα. V 328, 6 (κακά). I 285, 15 τῶν τεττάρων παθῶν τὰ ὀδυνηρότερα. — III 185, 3 ἥ τε κακία λυπηρὸν καὶ ὁ ἔχων ὀδυνηρότατος. IV 56, 14 καθάπερ μηδενὸς ὀδυνηροῦ συμβεβηκότος. V 166, 3 μὴ ἐπὶ χαρτοῖς ἀλλ' ἄγαν ὀδυνηροῖς τὴν θυσίαν μέλλειν ἐπιτελεῖσθαι. I 157, 1. 290, 9. V 108, 13. 352, 11. VI 132, 14 (τὰ ὀδυνηρά). — VI 142, 2 ὀδυνηρῶς.
ὀδύρεσθαι. II 299, 5.
ὀθνεῖος II 270, 17 (ἀγαθά). II 244, 5 (ἁμαρτήματα). V 88, 6 ἄνθρωπος. III 181, 23 ψυχῆς ἔγγονον. V 194, 1 (ἐχθροί). II 108, 18. VI 169, 7 (οἶκος). III 77, 2 (παῖδες). — IV 290, 17. V 156, 18 (οἱ ὀθνεῖοι). V 367, 14 ὥστε ἀλλοτριωθέντες τούτων τρέφονται ..., οὐ μόνον ὀθνείων ..., ἀλλὰ καὶ τῶν οἰκειοτάτων. III 3, 13. IV 115, 6 (τὰ ὀθνεῖα).
οἰκονομεῖν. II 247, 23. IV 281, 5 n. VI 183, 12.
οἴησις. I 120, 12 πρᾶγμα ἀμαθίας καὶ ἀπαιδευσίας συγγενές. I 74, 5 sq. ἀκάθαρτον φύσει. I 225, 12 ἐὰν οὖν λήθην καὶ ἀχαριστίαν καὶ φιλαυτίαν καὶ τὴν γεννητικὴν τούτων κακίαν ἀνέλωμεν οἴησιν. I 120, 17 (coni. ἀθεότης). I 184, 11 κακῶν ψυχῆς τὸ μέγιστον. I 187, 23 δουλεύσεις τὸν αἰῶνα χαλεπαῖς δεσποίναις, οἰήσεσιν, ἐπιθυμίαις, ἡδοναῖς κτλ. V 3, 7 (βαρεῖα νόσος). IV 188, 12 οἰήσει, κακῷ μεγάλῳ, πεπιεσμένος. I 123, 15 (διάνοια) μένουσα δὲ ἐν ... ταῖς κατὰ νοῦν οἰήσεσιν. II 275, 7 τὴν (διάνοιαν) μὲν κακίσας τῆς οἰήσεως. III 100, 20 (ἡ ψυχὴ) οἴησιν πρὸ ἀτυφίας ἐπαγγελλομένη. IV 223, 10 τὴν πρὸς ὕψος ἄλογον αἴρουσαν καὶ φυσῶσαν οἴησιν. V 64, 12 τὴν ἐπίβουλον οἴησιν εὐθὺς ἀποστραφήσεται. V 70, 21 τὴν ἐπίβουλον οἴησιν καθαιρῶν. IV 277, 18 ἀπομαθὼν οἰήσιν. II 29, 27 τοὺς γὰρ ἀπ' οἰήσεως χαύνου κατελθόντας. II 10, 22 ἀπὸ οἰδούσης οἰήσεως. III 186, 27 ἔπεσε δὲ ἀπὸ τῆς ἰδίας οἰήσεως. III 94, 5 τοῖς ... μὴ καυχήσει καὶ οἰήσει φυσωμένοις. III 250, 22 φυσηθεὶς ὑπ' οἰήσεως μετέωρος ἀρθήσεται. I 223, 14 ὑπὸ σφοδρᾶς οἰήσεως. I 143, 10 (ὅταν) ὁ πόνος μὴ οἴησιν ἐγκατασκευάσῃ. — All: V 346, 20 διὰ δὲ τῆς νάρκης μετεώρου καὶ πεφυσημένου πράγματος, οἰήσεως, συστολὴ (ἐμφαίνεται).
οἰησίσοφος. I 156, 5.
οἰητικός. I 197, 21.
οἰκεία. IV 189, 22 ἀπὸ τῆς ξένης εἰς τὴν οἰκείαν.
οἰκεῖν. I 131, 13 γῆν ο. I 50, 15 μεγαλοπολίτας τὸν μέγιστον περίβολον ο. λαχόντες. I 113, 12 τὴν ἀρετῆς πόλιν ο. II 241, 24 προς ἀνατολαῖς ... οἰκῶν. I 81, 23 ἡ δὲ καθόλου φρόνησις ἡ οἰκοῦσα τὴν τοῦ θεοῦ σοφίαν. II 311, 2 νοῦν καὶ διάνοιαν οἰκήσω. I 295, 9 μεταναστὰς δὲ τὸ γήινον σῶμα οὐδὲν ἧττον οἰκήσεις. II 304, 29 ἑαυτοὺς ... οἰκήσατε. II 249, 12 ὁ τὸν κόσμον ὡς ἄστυ καὶ πατρίδα οἰκήσας. II 304, 19 μὴ ἑτέρωθι μᾶλλον οἰκήσαντες ἢ παρ' ἑαυτοῖς. — IV 171, 22 ὅροι ... γῆς οἰκουμένης. IV 170, 6 ἐν οἰκουμένῃ χώρᾳ. — v. οἰκουμένη.
οἰκεῖος. I 159, 4 (ὁ θεὸς) συγγενὴς ο. φίλος. I 188, 14 ὡς περὶ οἰκείων ἀγωνιζάμενος. V 115, 17 διαφοράν οἰκείων τε καὶ ἀλλοτρίων εἶναι. II 23, 27 τίς δ' ἂν οἰκείοις καὶ ἀλλοτρίοις, ἢ πολίταις καὶ ξένοις (ὁμοίως διαλεχθείη). IV 252, 18 οἰκείων ... τετελευτηκότων. IV 253, 9 τοῖς ἀποθανοῦσιν οἰκείοις. IV 210, 1 μετ' οἰκείων καὶ φίλων. V 29, 10 ὑπὲρ οἰκείων καὶ φίλων καὶ πολιτῶν. I 295, 24. V 225, 4 (οἰκεῖοι coni. φίλοι). V 179, 1 (οἰκεῖοι coni. συγγενεῖς). III 128, 14 στέρησις τῶν οἰκειοτάτων καὶ φιλτάτων. V 75, 14. 186, 1 cf. I 174, 21 (οἱ φίλτατοι καὶ οἰκειότατοι). V 196, 4. 197, 7 (οἱ οἰκεῖοι). IV 265, 5 φίλων καὶ συγγενῶν τοὺς οἰκειοτάτους. V 2, 1 τὰ ... τῶν οἰκειοτάτων σώματα. V 29, 8 ἐπὶ τοῖς οἰκειοτάτοις ἀποθανοῦσι. — III 62, 11 ὁ θεὸς τὸ οἰκεῖον ἐργάσεται ἑαυτῷ. II 7, 23 ὅταν δὲ ποὸς τὸ οἰκεῖον γενέσεως ἔρχηται. II 265, 7 τὸ οἰκεῖον opp. τὸ ἀλλότριον. V 16, 16 προφήτης ... λέγων μὲν οἰκεῖον οὐδέν. III 14, 3 οἰκεῖον οἰκείῳ. — II 66, 2 τοτὲ μὲν οἰκείως τοτὲ δὲ ὡς ἑτέρως.
οἰκειότης. V 322, 11 (coni. φιλία). I 295, 16. III 272, 13 (coni. κοινωνία). II 257, 21 coni. συγγένεια. V 104, 21 (συγγενική). IV 186, 21. VI 23, 8 (opp. ἀλλοτρίωσις, ἀλλοτριότης). VI 169, 8 τὴν ἀλλοτριότητα εἰς οἰκειότητα συνάγων. VI 94, 3 τίς δὲ τοῖς πρώτοις γενομένοις εἰς ὄπλισιν ο.; V 349, 1 οὐ μόνον μιᾶς οἰκίας ἢ συγγενείας, ἀλλὰ καὶ γνησιω-

τέρας οἰκειότητος. IV 197, 13 ἔθη τὰ αὐτά, κοινωνία νόμων, ἄλλα μυρία. ὧν ἕκαστον τὴν οἰκειότητα συνδεῖ. VI 161, 4 μήτε συντροφίας μήτε οἰκειότητος μήτε ἡλικίας οἶκτον λαβών. V 76, 15 ἔστω γὰρ ἡμῖν μία ο. ... ἡ πρὸς θεὸν ἀρέσκεια. V 76, 12 κολαστέον ὡς δήμιον καὶ κοινὸν ἐχθρὸν ὄντα ὀλίγα φροντίσαντας οἰκειότητος. IV 13, 12 τὴν τῶν τριῶν λόγῳ μὲν ἀνδρῶν ἔργῳ δ' ὡς εἶπον ἀρετῶν οἰκειότητα συνῆψε. IV 178, 6 τὴν δ' οἰκειότητα ἡ (sc. οἰκία) μὲν διεφύλαττε. IV 44, 3 μηδὲν οἰκειότητι χαριζόμενος. III 181, 26 πρὸς ἔμφασιν οἰκειότητος. IV 241, 6. V 204, 15 διὰ τὴν οἰκειότητα. IV 266, 1 δι' οἰκειότητα. — II 147, 5 πρὸς τὸν ἀγένητον. I 153, 22 (τὴν ἡδονὴν) νόθον οἰκειότητα ὑποδυομένην πρὸς αἴσθησιν. V 204, 5 πρὸς διάνοιαν. V 76, 18 κατ' ἐπιγαμίας. VI 167, 15. 169, 7 κατ' ἐπιγαμίαν. III 91, 6 δεκάδος πρὸς θεόν. V 245, 8 πρὸς τὴν ἀνωτάτω συγγένειαν. I 38, 9 κατὰ τὴν πρὸς τετράδα οἰκειότητα.

οἰκειοῦσθαι. I 56, 8 τά τε γεννώμενα οὐδενὶ πρῶτον ο. πέφυκεν ἢ ταύτῃ (sc. ἡδονῇ). II 264, 12 φιλοδώρους αὐτοῦ δυνάμεις ο. τιμωρίαις. III 63, 15 τὸν γὰρ ἀλλοτριωθέντα ἐπιφροσύνῃ θείᾳ πῶς ἦν τοῖς αὐτοῖς εὔλογον ο. πάλιν; III 295, 8 τῷ ὄντι τὸ τῷ θεῷ συνεγγίζον οἰκειοῦται κατὰ τὸ ἄτρεπτον αὐτοστατοῦν. III 295, 25 (ἄνθρωπος) κατὰ δὲ τὸ ἀθάνατον οἰκειούμενος τῷ ἀγενήτῳ. II 27, 12 ὡς τῆς κατὰ μὲν διάνοιαν πιότητος ἀναφερομένης ἐπὶ θεὸν καὶ οἰκειουμένης αὐτῷ. I 174, 14 οἰκειουμένῳ δὲ συνεγγίζειν ἁρμόττει. I 188, 11 τὸν τούτοις οἰκειούμενον. II 100, 12 τὸν σύνθετον χοῦν ... μετὰ σπουδῆς τῆς πάσης οἰκειούμενοι. II 96, 15 ὡς τοὺς θετοὺς παῖδας γένεσιν ἀλλοτρίοις διὰ τὰς σφετέρας οἰκειουμένους ἀρετὰς παγίως ἐναρμόζεσθαι. I 172, 22 τοῦ κατανοηθῆναι χάριν καὶ ἐκ τῆς ἀκριβεστέρας προσόψεως μᾶλλον οἰκειωθῆναι. I 51, 6 πᾶς ἄνθρωπος κατὰ μὲν τὴν διάνοιαν ᾠκείωται λόγῳ θείῳ. I 233, 2 τῶν γὰρ ἐν τούτοις (sc. μουσικῆς ὀργάνοις) φθόγγων καὶ καθ' αὐτὸν ἕκαστος ... πρὸς τὴν ἑτέρου συμφωνίαν μάλιστα ᾠκείωται. I 257, 4 τὴν δεδεγμένην οὐ χώραν ἄμφω τὰ μαχόμενα καλόν τε καὶ αἰσχρὸν καὶ πρὸς ἑκάτερον ᾠκειωμένην. II 45, 19 ἄλλων (ἡδονῶν) ᾠκειωμένων ἄλλαις.

οἰκείωσις. II 245, 6 (opp. ἀλλοτρίωσις). II 29, 19 τῇ δὲ ἡ πρὸς τὸ γενητὸν ἀλλοτρίωσις πρὸς θεὸν οἰκείωσιν εἰργάσατο. III 36, 3 οἰκειώσεις καὶ ἀλλοτριώσεις καὶ ὅσα ζῴων φύσις χωρεῖ. III 177, 17 ταῖς ὑμετέραις βελτιώσεσι καὶ πρὸς αὐτὸν (sc. θεόν) οἰκειώσεσι. IV 257, 14 τὸ γὰρ περιτιθέμενον οὐδεμίαν οἰκείωσιν ἔχει πρὸς τὸ διακοσμούμενον. II 3, 10 (ἡ) κατ' οἰκείωσιν (ἁρμονία καὶ ἕνωσις). I 3, 10 πρὸς δὲ τὸ μὴ γεγονὸς ο. οὐδεμία τῷ μὴ πεποιηκότι. I 174, 11 τὸ δ' εἰς οἰκείωσιν (ἐναντίον), ὃ ἐπὶ τοῦ πανσόφου λέλεκται Ἀβραάμ. I 174, 13 τεκμήριον τῆς οἰκειώσεως τὸ ἐπιλεγόμενον. I 287, 15 πρὸς ὃ οἰκειώσει φυσικῇ τινι σπεύδει II 34, 26 δίχα μὲν οἰκειώσεως τῆς πρὸς αὐτὸ τὸ ἁρμόττον τέλος οὐ λαμβάνει. II 31, 5 ⟨τῆς⟩ πρὸς τὸν μανθάνοντα τοῦ διδάσκοντος ἐπικλινοῦς καὶ προσεγοῦς οἰκειώσεως (ἐμφαινομένης). II 47, 19 ἡ πρὸς σάρκα ο. V 224, 11 ἡ πρὸς τὸ ψεῦδος ο. II 144, 19 ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν ἐξαίρετον οἰκειώσεως λόγον δεσποζομένων.

οἰκέτης. III 206, 7 cf. II 208, 2 (opp. ἐλεύθερος). V 115, 16 ἐπιτρέπει δ' ἐκ τῶν μὴ ὁμοφύλων οἰκέτας κτᾶσθαι. I 189, 20 ὃ συμβέβηκε πληγῶν ἄξια ἠδικηκότι οἰκέτῃ ἢ ἐλευθέρῳ. V 201, 13 ἐάν τις ... ὀφθαλμὸν οἰκέτου ἢ θεραπαίνης ἐκκόψῃ. V 189, 1 sqq. κατὰ τῶν οἰκέτας κτεινόντων. III 196, 3 εἰ μὴ τοῖς οἰκέταις ἡμέρως χρῇ. I 261, 15 (σπάνις) οἰκετῶν ἢ ὑπηρετῶν. III 110, 17 φόβῳ ... δεσπότας οἰκέται (ἀπολείπουσι). III 276, 12 πείθεσθαι γὰρ ὡς δεσπόταις ο. ἔμαθον. II 71, 2 ἄφροσιν οἰκέταις φοβερὸς δεσπότης ὠφέλιμος III 2, 10 ἄγει παρρησίαν ο. πρὸς δεσπότην. II 66, 20 (ζῷα) πρὸς ὑπηρεσίαν ἀνθρώποις παραδέδοται ὥσπερ οἰκέται δεσπόταις. II 107, 12 καθάπερ δεσποίναις οἰκέται φόρον τελοῦντες. II 30 17 μετὰ τοῦ καὶ κύριον ὀνομάζειν τὸν οἰκέτην. II 40, 2 χρήσεις ἀμέμπτους οἰκετῶν. I 197, 16 ὑπηρετοῦμεν ὡς οἰκέται δεσποίνῃ. I 190, 7 ὁ δὲ ο. ἢ ὁ χαλκὸς μηδὲν ἀντιδρῶν ὑπέρριπται πάντα πειθόμενος.

οἰκετικός. VI 147, 19 θεραπεία. IV 108, 7 (ὀνόματα).

οἰκέτις. III 104, 2.

οἴκημα. VI 52, 14 ἱερόν.

οἴκησις. I 172, 19. II 11, 3.

οἰκήτωρ. II 11, 19 πᾶσα πόλις ἐξ οἰκοδομημάτων καὶ οἰκητόρων καὶ νόμων συνέστηκε. II 46, 5 τοὺς προσεληλυθότας οἰκήτορας νόμον καὶ δίκην ἐκδεδιῃτημένους. III 126, 1 ὥσθ' ἕτερον μὲν εἶναι τὸν οἰκήτορα, ἕτερον δὲ τὸν φεύγοντα. V 114, 12 κατὰ τὰς ἐν ἀγροῖς ἐπαύλεις τῶν οἰκητόρων ποιουμένων τὰς διατριβάς. III 237, 1 ὅσα δὲ ἐξοικίζεται κακῶν οἰκητόρων στίφη. II 11, 22 οἰκήτορες δὲ οἱ

ἀσεβείας ... ἑταῖροι. — II 13, 18. 24 ἡ (ψυχὴ) ... σωματικαῖς συζυγίαις ὑποβάλλουσα αὐτὴν οἰκήτορας ἔχει τοὺς λεχθέντας. III 44, 20 (ἀρετῆς). II 271, 12 (τῆς Αἰγυπτίας χώρας, τοῦ σώματος). II 227, 26 οἰκήτορας λαχεῖν τοῦ πανηγεμόνος.

οἰκία. II 286, 3 (coni. πόλις, κώμη). IV × 69, 20 πόλις ἐστὶν ἐσταλμένη καὶ βραχεῖα. V 113, 19 sqq. ἕτερα δ' ἐπὶ ταῖς οἰκίαις (διατέτακται). II 84, 8 τὸ περὶ τῆς οἰκίας διάταγμα. V 207, 12 ἐν ᾗ τετελεύτηκέ τις. V 94, 17 o. δ' εἰ γένοιτο ἀνάθημα. I 193, 3 μέχρι μὲν ⟨ἐν⟩ οἰκίαις ἢ χωρίοις βεβήλοις ἀσχημονοῦσιν. I 200, 2 o. καὶ πόλις πᾶσα ἵνα κατασκευασθῇ, τίνα συνελθεῖν δεῖ; I 210, 11 (ἡ ἡδονὴ) τὴν ἀγορὰν οἰκίαν νομίζουσα. I 252, 5 ὅταν τινὰ τῶν σπουδαίων διαιτώμενον κατ' οἰκίαν ἢ κατὰ πόλιν θεάσωμαι, τὴν οἰκίαν ἢ τὴν πόλιν ἐκείνην εὐδαιμονίζω. IV 26, 17 ἐν ᾗ ... ὑπέμειναν ἄγγελοι πρὸς ἀνθρώπους. — IV 8, 8 coni. συγγένεια καὶ πατρὶς ... σοφῷ. V 326, 4. 348, 26 (coni. συγγένεια). I 173, 7 (διάνοιαν) πατρίδα καὶ οἰκίαν λαχοῦσαν. V 30, 19 οὐ γὰρ οἰκίας ἀλλὰ γένους ἐστὶν ἡ τιμή. VI 126, 19 Καίσαρος. IV 207, 2 τῶν Πτολεμαίων. II 299, 27 μέσος τῆς Φαραὼ καὶ τῆς πατρικῆς οἰκίας. II 52, 1 πόλεμον ... συνιστάμενον ... κατ' οἰκίαν, μᾶλλον δὲ καὶ καθ' ἕνα ἄνδρα ἕκαστον. II 300, 2. III 7, 19 (πατρῴα).

metaph. et alleg: III 237, 4 cf. II 227, 25 (o. θεοῦ ὁ κόσμος, ἡ ψυχή). I 135, 3 cf. 200, 8 ὥσπερ εἰς μεγίστην οἰκίαν ἡ πόλιν τόνδε τὸν κόσμον. II 130, 2 (τῆς παιδείας). I 166, 4 ἡ μὲν οὖν o. ἐστὶν ἡ ψυχή. I 265, 15 sq. cf. V 364, 3 οὐκ o. ψυχῆς τὸ σῶμα; II 85, 11 ὅπως αὐτὴν καθαρὰν ἴδῃ τὴν τῆς ψυχῆς οἰκίαν. II 235, 6 τὴν οἰκίαν τῆς ψυχῆς περιθέοντας. II 292, 11 τὸν ὡς ἐν οἰκίᾳ στῦλον νοῦν μὲν ἐν ψυχῇ. — I 113, 14 (ὁ Ἰακὼβ) οἰκίαν τὴν ἀρετὴν κατοικεῖ. II 77, 8 cf. III 148, 24 πόλεις ... καὶ οἰκίας συμβολικῶς τάς τε γενικὰς καὶ τὰς εἰδικὰς ἀρετὰς ὑπογράφει.

οἰκίδιον. III 61, 14 ταπείνωσιν ἐπάγοντα τῇ ψυχῇ τὰ κατὰ γῆν ἐστιν οἰκίδια.

οἰκίζειν. II 19, 22 διένειμεν ἔθνη ὁ θεὸς ἢ ἔσπειρεν ἢ ᾤκισεν.

οἰκοδεσπότης. III 237, 3 (θεός).

οἰκοδομεῖν. II 11, 9 ἕνα ἄνδρα πόλιν o. I 73, 6 πρέπει τῷ θεῷ φυτεύειν καὶ o. ἐν ψυχῇ τὰς ἀρετάς. I 113, 18 οἰκοδομοῦσι τὰ ἀρετῆς πράγματα. II 12, 15 τῷ βασιλεῖ τῆς χώρας τρεῖς πόλεις οἰκοδομοῦσι. II 12, 6 ὅταν ... πύργον οἰκοδομῶσιν. I 164, 7 οἰκοδομήσομεν τὴν πόλιν τοῦ διαφθείροντος τὴν ἀλήθειαν νοῦ. II 11, 2 οἰκοδομῶν πόλιν αὐτὸς οὗτος εἰσάγεται. III 304, 5 ὄγμα ἀδόκιμον οἰκοδομοῦντες

οἰκοδομεῖσθαι. II 11, 14 ὅσα ἄλλα δημόσια καὶ ἴδια ἔθος o. II 13, 12 (ὁ νοῦς) πρὸ τούτων τῶν πόλεων οἰκοδομεῖται. I 91, 16 ἐφ' ᾗ (sc. καρδίᾳ) οἰκοδομεῖται τὸ ἄλλο σῶμα. III 304, 10 τὸ οἰκοδομηθὲν ὄγμα.

οἰκοδόμημα. I 5, 16 cf. 134, 30 ἱδρύσεις οἰκιῶν καὶ ... ἄλλων οἰκοδομημάτων. II 11, 18 πᾶσα πόλις ἐξ οἰκοδομημάτων ... συνέστηκε. — II 227, 27 τὸ βραχὺ τοῦτο (ὁ νοῦς). II 311, 5 τὸ δὲ εὐερκέστατον o. ἦν ὁ θεοῦ φόβος. II 130, 2 παιδείας. II 11, 19 τὰ μὲν οἰκοδομήματά ἐστιν αὐτῷ λόγοι οἱ ἀποδεικνύντες.

οἰκονομεῖν. IV 102, 19 ἴσως ἡ φύσις οἰκονομεῖ τι βέλτιον. IV 281, 5 ὃς (sc. θεός) οἰκονομεῖ σωτηρίως ἀεὶ τὰ σύμπαντα. II 247, 23 n. ὁ κυβερνήτης θεὸς τῶν ὅλων οἰακονομῶν (codd. οἰκονομῶν).

οἰκονομεῖσθαι. I 3, 13 ὑφ' οὗ πάντ' o. καὶ πρυτανεύεσθαι θέμις. IV 17, 2 πάντα ... o. τὰ ἐν κόσμῳ δυνάμεσιν, ἃς περιέχουσι ἀριθμοί. I 18, 9 τίνες αἱ αἰτίαι, δι' ὧν ἕκαστα οἰκονομεῖται.

οἰκονομία. V 197, 17 sq. διειλήχασιν ἄνδρες μὲν τῶν μειζόνων, ἧς ὄνομα πολιτεία, γυναῖκες δὲ τῶν βραχυτέρων, ἧς ὄνομα o. IV 69, 22 πολιτεία δὲ κοινή τις o. IV 69, 20 sq. συνηγμένη τις πολιτεία. VI 24, 3 παιδεύονται δὲ εὐσέβειαν, ὁσιότητα, δικαιοσύνην, οἰκονομίαν, πολιτείαν. II 187, 19 πάντα γὰρ ταῦτα ὁ ... σοφὸς κεχώρηκεν, εὐσέβειαν, ... ἠθοποιΐαν, πολιτείαν, οἰκονομίαν κτλ. III 249, 20 παρὰ δὲ ῥητορικῆς. V 330, 14 (ἕνεκά τινος οἰκονομίας).

οἰκονομική. II 187, 15. III 118, 2 (coni. πολιτική).

οἰκονομικός. III 182, 5 (ἄνδρες). V 132, 14 (ἀρετή). IV 73, 11 (γαρακτὴρ) τοῦ πολιτικοῦ. — IV 69, 23 τὸν αὐτὸν οἰκονομικόν τε εἶναι καὶ πολιτικόν. III 118, 2 πολιτικοί τε καὶ οἰκονομικοί. — V 362, 10 οἰκονομικῶς.

οἰκονόμος. V 362, 10 ὁ σπουδαῖος.

οἶκος. II 291, 17 coni. πόλις καὶ χώρα καὶ ἔθνη καὶ κλίματα γῆς. III 83, 27 οὐδενὶ γὰρ τῶν φαύλων οὐκ o., οὐ πόλις. II 299, 28 (πατρικός). III 258, 21 (πατρῷος opp. ξένη). — IV 25, 16 ἐν οἴκῳ σοφοῦ (int. Abraham). IV 26, 14 μακάριον οἶκον ὑπέλαβον εἶναί τινες, ἐν ᾧ συνέβη καταχθῆναι καὶ ἐνδιατρῖψαι σο-

φούς. IV 55, 1 ὁ θεοφιλὴς ο. I 171, 1 (Ἄγαρ) κατάγεται ... εἰς τὸν δεσποτικὸν οἶκον. V 350, 19. 22 οὗτός ἐστιν ὁ ἀσινὴς ὁ. (int. ὁ τοῦ Ἰακώβ). II 17, 7 ὁ μὲν Ἰσαὰκ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρός. I 166, 2 οὔτ' εἰς τὸν οἶκον Ἰωσὴφ οὔτε Πεντεφρῆ. VI 162, 4 Κλαυδίων. IV 214, 1 ἕνα οἶκον (sc. τὸν τοῦ Νῶε) ἀπαθῆ γενέσθαι παντὸς κακοῦ. VI 124. 13. 129, 13. 139, 15 (Σεβαστός). — V 339, 22 οἶκον καὶ πατρίδα καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους (φεύγων). VI 169, 7 δεσμὸς γὰρ οἴκων ὀθνείων αἱ ἐπιγαμίαι. VI 139, 10 εἰς τὸν εὐεργέτην οἶκον. I 103, 18 παρὰ τὸν πιστὸν ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ. I 183, 3 ὦ ψυχή, δέον ἐν οἴκῳ θεοῦ παρθενεύεσθαι. II 85, 17 καθέζεσθαι ἐν τῷ τοῦ μόνου καὶ σωτῆρος οἴκῳ πατρός.

metaph. et alleg: II 144, 10 προγειρότατος ο. (θεοῦ τὸ ἀγαθόν). III 234, 9 (ἀὴρ) ψυχῶν ἀσωμάτων. II 233, 12 τούτοις (sc. αἰσθήσεσι) γὰρ ὥσπερ ... οἴκοις ὁ νοῦς ἐμπεριπατῶν. II 310, 26 τὸν μὲν τῶν αἰσθήσεων οἶκον ἀπολείψει. II 100, 11 cf. I 48, 4 τὸν πεπλασμένον ἀνδριάντα, τὸν ψυχῆς ἔγγιστα οἶκον. I 146, 20 ἐπειδὰν γὰρ ἐξέλθῃ (ἡ ψυχὴ) τῶν ἱερῶν ἀρετῆς οἴκων. II 228, 5 sq. βασίλειον ὁ βασιλέως (i. e. θεοῦ). V 364, 17 βασίλειον καὶ ο. θεοῦ σοφοῦ διάνοια. III 298, 26 cf. 302, 9 τίνα σεμνότερον ... εὕροι τις ἂν οἶκον ἐν τοῖς οὖσι θεῷ ἢ φιλοθεάμονα διάνοιαν. V 52, 5 τούτου (sc. τοῦ ἡγεμονικοῦ) δὲ ο. ἐγκέφαλος ἢ καρδία. I 182, 9 ὁ θεὸς καὶ ο. ἐστιν. III 211, 19 ἆρα (ὁ νοῦς) οἶκον κεκλήρωται; οἱ μὲν γὰρ τὴν ἀκρόπολιν ἐν ἡμῖν ἀνέρρωσαν αὐτῷ κεφαλήν. III 95, 27 νοητὸς (θεός) opp. αἰσθητὸς δ' ὁ κόσμος. II 2, 1 cf. 143, 22. III 244, 23 sq. VI 107, 2 sq. θεοῦ δὲ ο. αἰσθητὸς τίς ἂν εἴη πλὴν ὅλε ὁ κόσμος. I 50, 4 ἦν γὰρ ο. αὐτῷ (sc. τῷ πρώτῳ ἀνθρώπῳ) καὶ πόλις ὁ κόσμος. II 269, 1—270, 19 cf. III 16, 16 τὸν τῶν ὅλων νοῦν, τὸν θεόν. οἶκον ἔχειν φησὶ τὸν ἑαυτοῦ λόγον II 227, 17 sqq. κατοικεῖν δὲ ἐν οἴκῳ λέγεται ὁ θεὸς οὐχ ὡς ἐν τόπῳ. I 25, 1 καλία δὲ καὶ ἀρετῆς ... νοῦς καὶ λόγος. I 8, 17 (ὁ οὐρανὸς) θεῶν ἐμφανῶν. V 286, 2 (οὐρανὸς) ἀθανάτων. I 81, 24 ἡ δὲ καθόλου φρόνησις ἡ οἰκοῦσα τὴν τοῦ θεοῦ σοφίαν καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ καλή, ἄφθαρτος γὰρ ἐν ἀφθάρτῳ οἴκῳ διαμένει. I 113, 21 ὁ δὲ σπουδαῖος καὶ πόλιν ἔχειν καὶ οἶκον σοφίαν κεκλήρωται. I 146, 17 (ἡ ψυχὴ) ἐν τῷ οἴκῳ διατρίβουσα τῆς σοφίας. II 108, 18 πᾶσα ψυχὴ σοφοῦ ... νομίζει τὸν μὲν σοφίας οἶκον ἴδιον, τὸν δὲ σώματος ὀθνεῖον. III 250, 8 πᾶς ὁ σοφίας ο. III 121, 2. 19 τὸν γὰρ σοφίας οἶκον εὔδιον καὶ γαληνὸν λιμένα εὑρήσεις. III 231, 5 τὸν συμφυᾶ τῆς ψυχῆς οἶκον, τὸ σῶμα. III 217, 6 cf. II 304, 20. 305, 9. 306, 17 πρὶν δὲ τὸν ἴδιον οἶκον (i. e. τὸ σῶμα) καλῶς ἐπεσκέφθαι, τὸν τοῦ παντὸς ἐξετάζειν. II 273, 11. 305, 1 (σωματικός). I 197, 18 (ἡ ψυχὴ) ἔρημον καταλιποῦσα ζωῆς τὸν ἡμέτερον οἶκον. II 88, 13 ὅσοις ὁ τῆς ψυχῆς ο. ἢ τύμβος ἢ ὁτιοῦν γρὴ καλεῖν κεκόσμηται. III 286, 20 διανοίας ὅλη ψυχή. I 102, 11 sq. (ὁ νοῦς) ἔμεινεν ἐν τῷ οἴκῳ (sc. ἐν τῇ ψυχῇ). I 165, 32 ὅταν εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἑαυτῆς οἶκον ἡ ψυχή. I 292, 7 (ἡ ψυχὴ) εἰς τὸν ἀρχαῖον οἶκον ἐπανελθεῖν ἀδυνατοῦσα. III 237, 2 σπούδαζε οὖν, ὦ ψυχή, θεοῦ ο. γενέσθαι. I 194, 6-18 cf. II 227, 19 οἶκον οὖν ἐπίγειον τὴν ἀόρατον ψυχὴν τοῦ ἀοράτου θεοῦ λέγοντες. II 228, 19 ἐν οὖν τοῖς οἴκοις τῆς ψυχῆς τοῦ μόνου εἶναι τὸ καλὸν ἀγαθὸν κατοικησάτω. II 142, 22 ἁπλάστου καὶ ἁπλῆς φύσεως ἀμέτοχος, ἧς ὁ ἀσκητὴς ἐπίσταται τὸν οἶκον ... οἰκεῖν μόνος. I 195, 11. 19. 209, 13. III 141, 1 (ψυχικὸς ο.).

οἰκόσιτος. II 110, 4 (ἐπιθυμία).

οἰκότριψ. V 144, 2 οἰκότριβές τε ἂν εἶεν οἱ μὴ μόνον οἴκοι γεννηθέντες ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν τῆς οἰκίας δεσποτῶν. V 143, 19 cf. 243, 7. VI 143, 19 (δεσποτεία) ἐπ' οἰκότριψι καὶ ἀργυρωνήτοις. VI 5, 12 τὰ φύσεως μὲν ἀλλότρια δόξῃς δ' ἠρτημένα ὀνόματα οἰκοτρίβων ἢ ἀργυρωνήτων ἢ αἰχμαλώτων. VI 44, 15 μήτε τοῖς οἰκότριψιν ἢ ἀργυρωνήτοις δουλείαν ἐπιφημίσωμεν. V 325, 13 κἂν τύχωσιν ἐξ οἰκοτρίβων ἢ ἀργυρωνήτων γεγονότες. I 261, 19 ὑπὲρ τριακοσίους ἔσχεν οἰκότριβας.

οἰκουμένη. VI 157, 14 ἃ δὴ καὶ κυρίως ἄν τις οἰκουμένην εἴποι. IV 167, 11 ἐξ οἰκουμένης τὸ πρῶτον εἰς ἀοίκητον ἀγαγών. II 92, 25 ὡς μία πόλις ἡ ο. IV 158, 4 οὐδεμιᾷ τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην πόλεων ἐνεγράφη. VI 159, 11 (ἀρχὴ) συμπάσης τῆς οἰκουμένης. IV 89, 5 ὡς ἁπάσης ἀνάψασθαι τῆς οἰκουμένης τὸ κράτος. III 287, 20 τῆς οἰκουμένης ἔξω πεφυγάδευται. IV 131, 14 ἐπιβάντες ἐξ ἐρημίας μακρᾶς τῆς οἰκουμένης. IV 248, 6 ξοάνων ... ἡ ο. μεστὴ γέγονεν. VI 128, 20 τὴν οἰκουμένην ἐμφυλίων πολέμων ἐπλήρωσεν. VI 151, 15 φυγὰς ἐξ ἁπάσης ἐληλαμένος τῆς οἰκουμένης. VI 182, 23 τὰ ἰδεσμά, οἷς ... ἐπεπίεστο ἡ ο. VI 187, 26 παρόντος τοῦ δεσπότου καὶ σὺν αὐτῷ σχεδόν τι τῆς οἰκουμένης.

VI 217, 13 ἐν καλῷ τῆς οἰκουμένης. VI 220, 21 ἦν (sc. νόσον) πᾶσα ἡ ο. συνενόησεν. — VI 129, 13 cf. 215, 27 τοῖς πανταχόθι τῆς οἰκουμένης Ἰουδαίοις. VI 51, 13 πολλαχοῦ ... τῆς οἰκουμένης ἐστὶ τὸ γένος. V 125, 14 ὃν λόγον ἔχει πρὸς πόλιν ἱερεύς, τοῦτον πρὸς ἅπασαν τὴν οἰκουμένην τὸ Ἰουδαίων ἔθνος. IV 65, 8 μνημεῖα καλοκἀγαθίας οἱ πατέρες ἡμῶν πανταγοῦ τῆς οἰκουμένης ἀπέλιπον. — II 191, 19 cf. IV 284, 8. V 228, 22. VI 172, 2 κατέπλησε τὴν οἰκουμένην. II 311, 18 cf. IV 95, 7 τὴν οἰκουμένην ἐν κύκλῳ περιέναι ἅπασαν. II 92, 20. VI 176, 21. 183, 15. 195, 21 cf. IV 119, 7. 146, 7. 205, 2. V 156, 17. VI 164, 18. 175, 11 πᾶσα ἡ ο. II 101, 25. IV 257, 1. V 152, 5. 358, 16 πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης. VI 93, 14 οὐδαμοῦ τῆς οἰκουμένης. VI 207, 15 καθ' ἕκαστον κλίμα τῆς οἰκουμένης. IV 73, 16 cf. VI 118, 2 ὅλοις κλίμασι τῆς οἰκουμένης. VI 158, 22 cf. 174, 9. 207, 18 τὰ γὰρ μέρη πάντα τῆς οἰκουμένης. VI 148, 1 ἀμεινον τιμῆμα. VI 182, 12 τὰ μεγάλα τμήματα. VI 165, 5 εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην.

οἰκουρία. III 73, 10. 143, 15. V 34, 7. 197, 12.

οἰκουρός. III 43, 10. V 369, 1.

οἰκοφθόρος. II 110, 4.

οἰκτείρειν. II 292, 3. III 130, 9. V 292, 2.

οἰκτίζεσθαι. II 194, 1 οὓς οὐ κακίζειν μᾶλλον ἢ ο. χρή. IV 287, 4 οἰκτίζονται τοὺς χρωμένους. II 261, 16 ἰδών τινα τῶν φαύλων ... ὡς ἀποτυγχάνοντα οἰκτίζου. IV 109, 11 μυρία δ' οἰκτιζόμενος. IV 122, 2 sq. οἰκτιζόμενοι μὲν αὐτοὺς ..., οἰκτιζόμενοι δὲ καὶ τὸν παῖδα. IV 99, 19 τὸν ἐν δεσμοῖς ἀδελφὸν ὡς εἰκὸς οἰκτιζομένων. V 373, 10 οἷα μήτηρ φιλόστοργος οἰκτιεῖται μὲν υἱούς. V 298, 4 οἰκτισάμενος τῆς μεταβολῆς. V 278, 8 ἄκακον ἡλικίαν οἰκτισάμενοι. IV 192, 12 μηδένα τῶν ἀφ' αἵματος κατακρίτων οἰκτισάμενοι. VI 132, 20 μὴ παίδων ἄκακον ἡλικίαν οἰκτισάμενοι.

οἶκτος. I 59, 10. 262, 25. 280, 2. II 34, 21. III 48, 16. 179, 11. 243, 24. IV 31, 17. 109, 21. 136, 22. 139, 22. 143, 14. 149, 21. V 74, 14. 118, 19. 151, 5. 174, 9. 182, 16. 213, 17. 250, 14. 277, 15. VI 16, 4. 139, 5. 142, 15. 161, 4. 222, 11 οἶκτον (λαμβάνειν). V 187, 6 δι' ὑπερβάλλοντα οἶκτον καὶ πένθος. V 222, 5 πρὸς ἱκεσίας καὶ οἴκτους. V 82, 23 οὐκ ἐπ' ὀνείδει μᾶλλον ἢ οἴκτῳ. VI 203, 5 εἶτα οἴκτῳ μᾶλλον ἐνέδωκας ἢ Γαΐῳ; V 29, 11 (ὁ ἀρχιερεὺς) κρείττων οἴκτου γενόμενος. II 8, 2 καὶ τοῦτο μέντοι ποιῶ διὰ φύσεως οἶκτον λογικῆς. V 194, 4 παρ' οἷς οἴκτου λογισμὸς ἠττᾶται. V 109, 21 εἰς οἶκτον ἀγαγεῖν.

οἰκτρός. VI 96, 4 (βίος). III 105, 15 τὰ ἀσεβείας ... βραβεῖα. III 258, 17 ἀνθρώπων γένος. II 110, 15. V 206, 20 (θάνατος). VI 133, 23 (θέα). IV 256, 15 sq. κακόν. III 108, 2. 161, 1. IV 258, 21. VI 132, 22. 179, 18 (ὄλεθρος). IV 122, 11. VI 217, 23 (πένθος). VI 200, 23 περιπάθησις. IV 109, 15 (τελευτή). III 47, 1 (φθορά). — V 73, 17 οἰκτροὶ δὲ καὶ κακοδαίμονες ὅσοι ... III 273, 15 οἰκτρῶς.

οἰμωγή. IV 152, 10.

οἶνος. VI 65, 23 ἀφροσύνης φάρμακον. II 163, 8 μανίας καὶ παραφροσύνης αἴτιος. II 199, 23 ἀναισθησίας ... δημιουργός. II 194, 24 ὁ τοῦ ληρεῖν αἴτιον. II 161, 21 sqq. ληρεῖν ἐν οἴνῳ. IV 252, 9 ἑλαιον δὲ καὶ ο. καὶ ἀκρόδρυα οὐχὶ τῶν ἀναγκαίων (εἰσίν). II 164, 15 cf. 166, 4. 168, 23. V 25, 7 οἴνου (χρῆσις). IV 94, 4 οἴνου (χρεία) δὲ οὐ πάνυ χρησίμη. I 153, 24 ἢ τοὺς οἴνῳ ἢ ἕρωτι μεθύοντας. II 198, 19 οἱ τὴν ἀπὸ οἴνου μεθύοντες μέθην II 194, 9 cf. III 284, 19. IV 165, 8. 238, 3. V 185, 18 (μέθη). IV 184, 10 καθάπερ ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ. II 164, 10 sqq. coni. μέθυ. V 24, 19 cf. II 199, 9 μήτ' οἶνον μήτε τι ἄλλο μέθυσμα πίνειν — V 230, 25 ἀπάρχεσθαι γὰρ ἀπό τε σίτου καὶ οἴνου. I 130, 19 ἄρτους γὰρ καὶ οἶνον προσφέρει. I 131, 4 Μελχισεδὲκ ἀντὶ ὕδατος οἶνον προσφερέτω. V 43, 24 εἰς σπονδάς. — I 102, 10 ὅταν πίῃ τοῦ οἴνου (ὁ Νῶε). II 163, 5 τὸν εὑρετὴν τῆς περὶ τὸν οἶνον ἐργασίας μαινόλην ἐκάλεσαν οἱ πρῶτοι. II 194, 19 ἔξαρχος οἴνου γενέσθαι. II 188, 10 ὥσπερ ὑπ' οἴνου φλεγόμενον. II 197, 1 οἶνον ὅταν ἱερουργῆτε, μὴ πίνετε. II 195, 15 σῶμα καὶ ψυχήν, παρειμένους ὑπὸ οἴνου. II 195, 23 βεβαρημένος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπ' οἴνου. II 170, 4 sqq. πολλαχοῦ τῆς νομοθεσίας οἴνου καὶ τοῦ γεννῶντος φυτοῦ τὸν οἶνον ἀμπέλου διαμέμνηται. II 215, 12 (σώμασιν) ἡ οἴνου πόσις οἰκεῖον. VI 65, 18 οὐκ εἰσκομίζεται. VI 57, 17 οἱ τὸν οἶνον οὐχὶ ὡς ὁ κωμικός φησιν, ἐπὶ κακοῦ τῶν πλησίον αὐτὸ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ ἰδίῳ πίνειν ὑπομένοντες. VI 146, 17 ἤλεγχον τὸν Ἰσίδωρον ... οὐκ ὀλίγῳ πλήθει παρασχόντα καὶ ἀργύριον καὶ οἶνον δι' αὐτόν. VI 56, 15 καθάπερ οὐκ οἶνον πιόντες ἀλλὰ παρακινηματικόν τι καὶ μανιῶδες. III 284, 9 sq. φαντασιοῦται ... ὁ μὲν οἶνον

καὶ τὸ γεννητικὸν οἴνου φυτόν. VI 107, 13 μεταβάλλων ο. εἰς ὄξος.
οἰνοῦσθαι. II 161, 21 sqq. cf. 164, 14 sqq. 169, 3 ἔστι τοίνυν τὸ μεθύειν διττόν ἓν μὲν ἴσον τι τῷ ο., ἕτερον δὲ ἴσον τῷ ληρεῖν ἐν οἴνῳ. II 166, 13 μετὰ τὸ θύειν ἔθος ἦν τοῖς πρότερον ο. II 167, 4 οἰνωθεὶς ὁ σοφός.
οἰνοφλυγεῖν. II 175, 8.
οἰνοφλυγία. III 291, 8 θάτερον εἶδος τῆς γαστριμαργίας. I 55, 10 coni. ὀψοφαγίαι, λαιμαργίαι. II 213, 18. III 284, 8 (coni. λαιμαργία). IV 243, 11. V 36, 6. 68, 4. 162, 6. 229, 20 (coni. ὀψοφαγία vel ὀψοφαγίαι). V 46, 19 αἱ μετ' οἰνοφλυγίας ὀψοφαγίαι. VI 158, 12 coni. γαστριμαργίαι. III 291, 19 ἀφ' ἧς (sc. πηγῆς) τὸ οἰνοφλυγίας ὀμβρεῖ κακόν. III 192, 4 οἱ κατηγοροῦντες τοῦ υἱοῦ γονεῖς ἐπ' οἰνοφλυγίᾳ.
οἰνοχοεῖν. II 90, 2. III 288, 1. VI 59, 8.
οἰνοχόος. I 264, 3 ἐν οἰνογόοις ἢ σιτοποιοῖς ἢ μαγείροις. II 247, 7 ἔργα, coni. σιτοποιῶν ἢ μαγείρων. II 272, 14 (τέρψεις) διὰ σιτοπόνων καὶ μαγείρων. III 288, 10 οἰνοχόων (διαφοραί). — II 213, 2 sqq. ὁ γαστρὸς βασιλεὺς νοῦς. III 288, 7 τίς οὖν ο. θεοῦ; III 289, 13 ὁ ἀρυσάμενος ο. ἐκ τοῦ θείου κρατῆρος. III 298, 17 τοῦ θεοῦ ... λόγος.
οἴνωσις. II 164, 18 (τοῦ σπουδαίου).
οἰστικός. I 138, 21. II 97, 10. 115, 16. 214, 1.
ὀϊστός. II 28, 27 ἀποδείξεις ὥσπερ (ὀϊστοί).
οἰστρᾶν. II 110, 19. 112, 7.
οἶστρος. II 102, 17. V 228, 4 (coni. μανία). V 118, 10 μανίαν ἐξηγριωμένην οἴστρῳ χαλεπὸν μᾶλλον δ' ἀδύνατον ἰάσασθαι. III 212, 17 μανιώδεις. II 25, 21 (coni. ἵμερος). V 169, 7 (coni. ἐπιθυμία). V 159, 18 (coni. ἀκρασία). II 141, 19 θείας κατοχῆς. II 162, 5 φλεγμαίνοντος ἔρωτος. II 86, 3 τῆς θεοφορήτου μανίας. I 297, 5 περὶ τὰς μίξεις. I 280, 24 πρὸς συνουσίαν V 99, 1 (ἐκνομώτατοι). I 55, 13 (ὑπογάστριοι). III 231, 9 ἕως ⟨ἂν⟩ ... τὸν πολὺν οἶστρον ἀπερυγόντα λωφήσῃ. IV 297, 7 οἴστρου γὰρ [τοῦ] κατασχόντος.
οἰωνόμαντις. II 259, 17. III 252, 19.
οἰωνός. II 93, 16 οἰωνοῖς καὶ ψευδέσι μαντείαις ἑπόμενος. IV 183, 3 ἐπ' οἰωνοὺς δὲ καὶ μαντείας ἐτράπετο. IV 187, 10. 19 ἐξέπεμπε τὸν μάντιν ἐπ' οἰωνοὺς καὶ φήμας αἰσίους. IV 188, 18 ἐπὶ κληδόνας καὶ οἰωνούς.
οἰωνοσκοπία. IV 183, 7.
οἰωνοσκόπος. III 191, 19. V 15, 13. 219, 19.
ὀκλάζειν. III 197, 2 μὴ πρὸς τοῦτο ἀπειπὼν ὁ δυστυχὴς ὀκλάσω. II 313, 4 ὥστε μηδέποτε, ὦ διάνοια, μαλακισθεῖσα ὀκλάσῃς. I 267, 21 οὐκέτ' ἀπειρίᾳ σοφιστικῶν παλαισμάτων ὀκλάσομεν. II 294, 10 ἐὰν ... μήτε κάμῃ, ὡς ὑπενδοὺς ὀκλάσαι, μήτε ῥαθυμήσῃ. II 33, 8 ὅταν (τὸ ζῷον) ὀκλάσαν δέξηται βαρύτατον φόρτον. I 110, 21 πτερνισθέντος δὲ τοῦ πάθους καὶ ὀκλάσαντος. II 117, 3 δηχθέντων μέντοι καὶ ὀκλασάντων, ὁ ἵππεὺς "φησί, πεσεῖται".
ὀκνηρός. III 58, 11. V 25, 1.
ὄκνος. V 24, 20 (coni. λήθη, ὕπνος, ἀφροσύνη). II 216, 9 ὕπνῳ μὲν ἀποτάξεται λήθην καὶ ὄκνον ἐμποιοῦντι τῶν πρακτέων. III 206, 10 ὄκνῳ καὶ ἀμελείᾳ καὶ ῥᾳθυμίᾳ. II 88, 20 δι' ὄκνον ἢ ῥᾳθυμίαν ἢ ἀπειρίαν ἐκείνων (sc. τῶν ἀγαθῶν). II 125, 6 ὄκνῳ καὶ ῥᾳθυμίᾳ ... χρήσονται. VI 21, 4 πολὺς ὅ. καὶ ῥᾳθυμία συνεχής. III 118, 5 (ἡ) ὄκνου καὶ ἀργίας (κατηγορία). I 266, 16 τὸν δὲ ὄκνον τοῦτον οἱ μὲν ἐγκωμιάζουσι δειλίαν, ἀσφάλειαν δ' οἱ φίλοι προσαγορεύουσι. I 266, 15 ἥττης γὰρ πᾶς ὅ. ἀμείνων. I 238, 3 μυρίοι γοῦν ἀληλήσεως ὄκνῳ καὶ τὴν ἐκ φύσεως ἰσχὺν ἐξέλυσαν. I 285, 22 δι' ἣν (sc. ἐλπίδα) ὄκνον μεθιέμενοι. III 240, 10 (ψυχαὶ) μεθέμεναι τὸν βραδὺν καὶ μελλητὴν ὄκνον. III 269, 22 τὸν μελλητὴν ὄκνον ἐκποδὼν ἀνελόντες.
ὀκτάκις. I 32, 3.
ὀκτώ. I 38, 5 sqq. κύβος. I 38, 16. 39, 3 sqq. τὸ δὲ πλινθίον συνέστηκεν ἐκ τῶνδε τῶν ἀριθμῶν, ἓξ ὁ. ἐννέα δώδεκα. I 34, 6-8 (ὁ τέσσαρα) γεννᾷ ... τὸν ὀ. I 63, 14 (τὸ βρέφος) ὁ μῆνας ἐνδιαιτηθῆναι γαστρί. I 32, 3 ὀκτάκις ὀ. I 35, 3. IV 220, 4. V 95, 19 ὀ. καὶ εἴκοσι (ἀριθμὸς τέλειος).
ὀκτωμηνιαῖος. I 43, 2.
ὄλεθρος. I 97, 11 ψυχῆς. I 289, 6 ἃ ... ὄλεθρον ἀπαραίτητον ἤνεγκεν. I 225, 6 ὄλεθρον κακίαις ἐπάγοντος θεοῦ. III 108, 2 (λιμός, οἴκτιστος ὅ.). II 245, 21 δικαιοσύνης καὶ πάσης ἀρετῆς. III 223, 10 ὄλεθρον καὶ φθορὰν ἀνίατον ἐπιπέμπει. III 161, 2 τὸν δὲ ὀλίγωρον ἐκδέχεται πάντως οἰκτρὸς ὅ. IV 260, 9 ἐχθρῶν ... σπευδόντων ἐπ' οἰκεῖον ὄλεθρον. II 284, 21 τὰ πρὸς τὸν οἰκεῖον ὄλεθρον συναύξοντες. II 252, 2 ὄλεθρον (προορᾶσθαι). VI 132, 22 οἰκτρότερον καὶ ἐπιμηκέστερον ὄλεθρον τοῖς δειλαίοις τεχνάζοντες. VI 179, 18 τοῖς δὲ ... κατακαιομένοις οἰκτρότατος ἦν ὅ. IV 258, 21 οἱ μὲν εὐκτὸν ἀγαθὸν ἡγούμενοι τὸν οἴκτιστον ὄλεθρον. I 116, 2. 269, 4. 282, 1. II 91, 6. III 118, 17. 198, 15. 287, 17. 302, 17. IV 130, 3. V 191, 16. 194, 14. 238, 4. 358, 1. 367, 9. 374, 10. VI 172, 18. 174, 22. 209, 9 ἐπ' ὀλέθρῳ.

ὀλιγαρχεῖσθαι. VI 13, 10.
ὀλιγαρχία. IV 303, 12.
ὀλιγαρχικοί. IV 299, 12.
ὀλιγοδεής. I 145, 17. II 212, 10. V 269, 1.
ὀλιγοδεῖα. I 57, 7 ἡ (ἐγκράτεια) μὲν γὰρ εὐτέλειαν καὶ ὀλιγοδεῖαν (ἀσπάζεται). IV 243, 9. V 42, 12. 125, 3 (coni. εὐτέλεια). III 12, 7. 231, 17. 265, 14. V 43, 1. 358, 20 (coni. ἐγκράτεια). I 212, 16 συνείποντο δὲ αὐτῇ (sc. ἀρετῇ) ... πραότης ὁ. εὐκολία κτλ. VI 24, 10 τοῦ δὲ φιλαρέτου (δείγματα παρέχονται) ... ὀλιγοδεῖαν, ἀφέλειαν, εὐκολίαν, κτλ. V 231, 20 πρὸς ἄσκησιν ἀρετῆς δι' ὀλιγοδεῖας καὶ εὐκολίας. V 268, 15. VI 22, 15 (coni. εὐκολία). V 89, 18 οὐδενὶ τῶν εἰς τὴν ὠφελιμωτάτην ὀλιγοδεῖαν χρῆσθαι δικαιοῦσιν. IV 24, 18 βάσανος ... ἐστιν ἀπληστίας ὁ. II 49, 5 (ἡ) ἀρετῆς (φίλη ὁ). IV 126, 20 ἀσκητὴς ὀλιγοδεΐας. II 180, 21 ὡς ὀλιγοδεΐας ἑταῖροι.
ὀλιγοδρανεῖν. II 298, 27 ἡ διάνοια.
ὀλιγοτόκος. III 48, 9.
ὀλιγοχρήματος. II 78, 7. V 224, 5.
ὀλιγοχρόνιος. II 219, 2 Ἀβραὰμ ὀλιγοχρονιώτατος opp. μακροβιώτατοι. III 9, 9 ἀγαθόν. II 78, 20. 21 τὸ γὰρ βίαιον ὀλιγοχρόνιον. III 66, 15 (γῆρας). VI 82, 11 (δεσμός). V 164, 12 (εὐμορφία). III 66, 22 (ὁ φαῦλος opp. ὁ ἀστεῖος εὐγήρως καὶ μακροβιώτατος). — III 133, 4 ὀλιγοχρονιώτατοι opp. μακροβιώτατοι.
ὀλιγόφρων. V 323, 6 (οἱ) τῶν ἱερῶν νόμων (ἀποστάντες). VI 33, 14 (γύναια καὶ μειράκια). IV 115, 3 (διάνοιαι). IV 105, 11 (ἐπίδειξις). V 105, 4 τὰ ὀλιγόφρονα τῶν ζῴων. V 277, 9 τῆς νεότητος τὴν ὀλιγόφρονα μοῖραν. V 246, 22 (ψυχή). — V 19, 13. 235, 10. 267, 15. VI 186, 5 (οἱ ὀλιγόφρονες).
ὀλιγωρεῖν. III 3, 3 μηδενὸς ὢν ἂν προστάξῃ ὁ δεσπότης ὁ. I 92, 2 λύπη μέντοι καὶ φόβος ... ἐπέστρεψεν αὐτὴν (sc. τὴν ψυχήν) μηδενὸς ὁ. IV 293, 17 ἔδοξαν τῆς ἑτέρας (μερίδος) ὁ. V 155, 15 ἐπεὶ καὶ σφόδρα ἐστὶν εὔηθες ... παντελοῦς (γένους) ὁ. δοκεῖν. V 77, 6 ὁ. ἀληθείας. V 335, 12 ὁ. ὑγιαίνοντος ⟨βίου καὶ⟩ βεβαίου. V 76, 1 τῶν μὲν ὀλιγωροῦμεν, τῶν δ' ὡς ἀληθῶς ὀλιγωρίας ἀξίων περιεχόμεθα. I 59, 6 (ψυχὴν) ὀσιότητος ὀλιγωροῦσαν. I 194, 7 μηδενὸς τῶν εἰς κόσμον ὀλιγωροῦντες. IV 294, 13 οἱ τῶν συγγενεστάτων ... ὀλιγωροῦντες. VI 30, 18 εἰ τῶν ἐπ' αὐτοῖς δουλείαν τεχναζόντων ὠλιγώρουν. V 250, 21 μὴ μέντοι ... ὀλιγωρεῖτω καλῶν πράξεων. V 213, 20 οἱ δὲ πριάμενοι ... ὀλιγωρήσουσιν. V 167, 4 εἰ δ' ὠλιγώρησας μὲν ἀνδρός. V 312, 8 οὔτε τῆς τῶν ἀκαθάρτων ἀσθενείας ὠλιγώρησεν. II 285, 27 τῶν δὲ ῥᾳθύμως ὠλιγώρησαν. I 219, 3 αὐτοῦ (sc. πόνου) μηδέποτε ὀλιγωρήσῃς. III 136, 3 ὃς γὰρ ἂν ὀλιγωρήσας τοῦ διδάσκοντος. V 217, 20 ὡς ... παραρρῖψαι τὸ σκεῦος ὀλιγωρήσαντα τοῦ ἀλλοτρίου. V 216, 15 ὡς ἀνθρωπείων τε καὶ θείων ὠλιγωρηκέναι. III 162, 14 οὗτος δὲ πᾶς ὁ θίασος ... τῶν σαρκὶ φίλων ὠλιγώρηκεν. IV 296, 6 ὠλιγωρηκότας ὧν ... ἀναγκαῖον ἦν πεφροντικέναι.
ὀλιγωρεῖσθαι. VI 212, 18 πυθόμενος ὅ. τὰς ἱερὰς ἀπαργάς. V 210, 7 ἵνα μηδ' ὁ πεπονθὼς κακῶς ... ὁ. δοκῇ. V 31, 23 ὅτι τὰ τῶν ἀπαρχῶν οὐ παρόσον ἐπινέμεται τοῖς οἰκέταις ὀλιγωρηθήσεται.
ὀλιγωρία. VI 50, 7 μεγαλόνοιαν δὲ ὀλιγωρίας προτιμήσαντες. IV 270, 13 τῶν θείων. IV 164, 18 (ἡ) τοῦ θνητοῦ (φυσικὴ ὁ.). II 105, 1. 3 πρὸς τοὺς ἄρχοντας. I 252, 1 μὴ τῇ παρ' αὐτοὺς ὀλιγωρίᾳ δοκεῖν συμβῆναί τι τῶν παρὰ γνώμην. VI 21, 12 διὰ τὴν ἐπιπολάζουσαν τῶν συνόντων ὀλιγωρίαν. V 37, 18 ἤ τινων ὁ. ... γέγονεν αἰτία πενίας τοῖς ἱερωμένοις. V 76, 2 τῶν δ' ὡς ἀληθῶς ὀλιγωρίας ἀξίων περιεχόμεθα. III 103, 17 συναισθομένη δὲ αὕτη (sc. ἡ κυρία) τῆς ὀλιγωρίας τούτων ἐλέγξει. VI 4, 11 πολλὰ τῆς πρόσθεν ὀλιγωρίας ἑαυτοὺς κακίζουσιν.
ὀλίγωρος, I 215, 10 (φιλήδονος). III 161, 1 (ὁ ὁ.). I 248, 10. ὀλιγώρως.
ὀλισθάνειν. I 44, 13. II 129, 23. III 275, 15. V 56, 15.
ὄλισθημα. II 73, 12.
ὀλισθηρός. II 115, 24. IV 175, 15.
ὄλισθος. III 166, 21 ὃ. γὰρ σύμπας ὁ βίος ἐστὶν αὐτῷ. III 135, 11 γνώμης. VI 10, 20 εὐτυχίας. V 143, 4. 243, 11 τύχης. II 207, 15 ἐπάγοντα τὸν ἐκ τοῦ κρίνειν ὄλισθον. III 78, 4 ἄνευ πταισμάτων καὶ τῶν ἐν ποσὶν ὀλίσθων. V 255, 10 διὰ τῶν ἐν ποσὶν ὀλίσθων. II 84, 7 (ἐπειδὰν) ὁ νοῦς ... συνεχεῖς ὀλίσθους καὶ πτώματα ἐπάλληλα ... ὑπομένῃ. II 297, 14 παρασχεῖν ἀντισπάσματα καὶ μεθολκὰς καὶ κατὰ τὴν ἔνθεν ὄλισθους. I 186, 10 τοὺς ὀλίσθους ἀνάγκη τούτους περὶ ἕκαστον ἡμῶν ἀεὶ συμβαίνειν. V 254, 21 οἱ τυφλοῖς ὀλίσθους ἐμποιοῦντες.
ὀλκή. II 138, 3 πρὸς τὸ ὂν διανοίας. V 17, 18 πρὸς εὐσέβειαν. V 235, 10 τοῦ σώματος. V 235, 12 πρὸς τὴν ῥοπὴν τῆς ὀλκῆς ἀντιβιάσασθαι. I 49, 23 διὰ τὸ τὴν ὀλκὴν ἀνίεσθαι. V 350, 9 ὀλκῇ μιᾷ, V 143, 15 ὀλκῇ ... βεβαίῳ.

ὁλκός. V 27,7 διάνοιαι παρθένων πρὸς ἀρετήν. I 49,21. 279,2. II 308,11. III 43,2. 61,26. 69,10. 142,19. IV 16,14. V 273,12. VI 18,5. 205,1 (δύναμις). II 142,26. III 87,13. IV 15,22. V 145,15 (δυνάμεις). II 16,3 (ἡδονή). III 95,11 (μονάς). V 296,9 (πρᾶγμα). V 339,22 ὁλκὸν γὰρ ἡ συνήθεια. VI 51,4 τὸ σύνηθες. I 47,19 (ὕλη). — VI 90,14 πρὸς τὸ τῆς φύσεως ὁλκόν. I 117,2 ἐπὶ πάντων τῶν καθ' ἡντινοῦν αἴσθησιν ὁλκῶν.

ὁλοθρεύειν. I 97,11.

ὁλόκαρπος. III 269,25 (θυσία).

ὁλοκαρπώματα. VI 20,18.

ὁλόκαυτος. V 47,8 (θυσιῶν εἶδος). II 308,7. III 269,25. V 47,19. 48,1. 6. 51,14. 60,4. 61 2. 17. 62, 0. 66,21 (θυσία). II 281,10. V 46,6 sq. VI 185,1. 213,14 (θυσίαι). V 46,1 ζῷα. V 48,17 ἱερεῖον. V 44,24. VI 220,19 ἱερεῖα. — V 43,12 cf. 44,13 θύειν ὁλόκουτα δέκα.

ὁλοκαυτοῦν. V 45,20 δεῖν τὸν (κριὸν) μὲν ὁ., διακληροῦν δὲ τοὺς χιμάρους. I 257,13 τὰ δ' ἄλλα ... ὁ. θεῷ. — V 237,18 δύο ταῦτα ἐξαίρετα ὁλοκαυτοῦται. III 45,27 κόσμος ἅπας ... ὁλοκαυτούμενος. I 257,9 εἰ δ' ἐπίκρισιν πάσχοι (τὸ ἡγεμονικὸν) ... ἀκηλίδωτον ἄχραντον ὁλοκαυτωθήσεται. II 27,9 τὸ ὁλοκαυτούμενον. V 46,13 ἕκαστον τῶν ὁλοκαυτουμένων. V 59,20 κατὰ μίμησιν τῶν ὁλοκαυτουμένων.

ὁλοκαύτωμα. I 255,7 cf. III 218,17 ἢ δι' ὁλοκαυτωμάτων ἢ διὰ σωτηρίων ἢ διὰ μετανοίας ἁμαρτημάτων. IV 234,20 εὐχαριστήριον τῆς τῶν ὅλων διοικήσεως. I 257,10 νόμος γὰρ ὁλοκαυτωμάτων οὗτος. IV 44,11 νόμῳ τῶν ὁλοκαυτωμάτων. V 36,19 τὰς τῶν ὁλοκαυτωμάτων ... δορὰς προστάττει τοὺς ... ἱερεῖς λαμβάνειν. I 247,4 ὧν ἐναργὲς παράδειγμα Ἰσαάκ. III 199,26 (ὁ λόγος).

ὁλοκαύτωσις. III 247,2. V 61,1.

ὁλόκληρος. III 142,1 (τὸ ἀγαθόν). IV 196,12 (ἀνδραγαθία). II 192,30 (ἀνδρεία). I 225,10. III 201,10 (ἀρετή). II 56,15. IV 33,20. 202,7 (ἀρεταί). III 288,19 ἀρχιερεύς. II 200,8 (βάσεις). III 285,4 (βλάβη). V 155,15 (γένος). V 61,16 (διάθεσις). V 68,12 διάνοια. V 241,15 (δικαιοσύνη). III 27,4 τὰ δοθέντα. III 228,26 (δύναμις). I 247,9 (ὥρα). I 225,9 αἱ τοῦ ἀγενήτου ὡρεαί. III 169,12 ἔγγονα. VI 80,7 (ἐναντιότητες). III 20,19 (εὐδαιμονία). IV 2,21 (ζωή). III 126,25 (θεός). III 168,15 θέσεις τῶν ὀνομάτων. I 193,15 (θρέμμα). I 110,9 (κινήματα ἐν ψυχῇ). V 40,13 (ἱερά). V 63,8 ἱερεῖον. V 21,1. 59,9 (ἱερεύς). IV 285,6 ἡ κοινωνία τῶν τοῦ σώματος μερῶν. IV 10,23 (κόσμος). II 158,4 (λόγος, ἀριθμός). V 48,12 μέλη. V 141,1 (μέρος). VI 97,12 (στοιχεῖα). V 275,1 σῶμα. III 54,20 (σώματα καὶ πράγματα). IV 11,21 ὁ ... τέλειος. II 47,7 (τελειότης). V 131,17 (τροφή). I 43,14 (φθόγγοι). I 233,4 (φωνή). III 52,22 (φύσεις). I 257,12. III 134,4 (ψυχή). — II 196,17 εἰ μή τις ὁ. καὶ παντελὴς εἴη. II 121,3 ὡς ὁλόκληροι τὰ σώματα καὶ παντελεῖς ἔσονται. II 275,3 ὅσα δὲ ... ὁ θεὸς ἄρδῃ, τέλεια καὶ ὁλόκληρα ... γεννᾶται. — VI 175,5 (οἱ ὁλόκληροι). V 278,11 ἄτρωτοι καὶ ὁλόκληροι. IV 294,2 ὁλόκληροι opp. ἡμιτελεῖς τὴν ἀρετήν. — II 35,8. 209,10. III 65,14. V 363,23 (τὸ ὁλόκληρον). V 47,19 sq. ὁλοκλήρῳ καὶ παντελεῖ μηδὲν ἐπιστρεφομένῃ τῆς θνητῆς φιλαυτίας ὁλόκληρον καὶ παντελῆ (ὁ νόμος ἀπένειμε). I 110,7 (διαφορὰ τῶν ὄντων) λελωβημένων ὁλοκλήρων. III 48,17 ἑκάστων (θέσις) οὐχ ὁλοκλήρων ἀλλὰ τμημάτων ὑπαρχόντων.

ὅλος. II 280,26 τὸ ἄπουν ... ὅλον δι' ὅλων πέπτωκεν ἐπὶ γῆν. I 293,9 ὅλας δι' ὅλων τὰς τέτταρας ἀρχάς. II 30,9 (ἀσκός). I 111,7 (ἄσμα). II 101,5 τὸ μὲν ἄτμητον ὅλον δι' ὅλων ἐαθέν. II 109,16 (αὐχήν). I 75,16 (βίος). I 144,6. 12 (γαστήρ). I 240,12. II 53,3 (γένος). I 11,14 διάστημα καὶ μέτρον. I 248,9 τὰ δοθέντα. I 247,3 δυνάμεις ἀμιγεῖς κακίας ὅλαι δι' ὅλων. I 190,20 ὥρα καὶ δόματα. I 262,18 τὸν Ἰωσὴφ οὖν ὅλον ... εἰσδεδυκότα. II 87,23. IV 158,7 (ἔθνος). I 7,17 εἶδος. I 98,1 (ἐπιφάνεια). I 60,3. 196,25. 293,11 (ἔργον.) I 150,21 (ζῶναι). I 163,6 (ζῶον). I 144,21 (ἡδονή). I 141,21. 143,25. 145,15 (θυμός). I 282,18 αἱ (κλημάτιδες) δ' ἀντὶ μερῶν ὅλαι ... ἐγίνοντο. I 144,15. 28 (κοιλία). IV 158,5. VI 80,1. 3 (ὁ κόσμος). II 43,10 ὅλου δι' ὅλων τὸν κόσμον ἐψυχῶσθαι. II 141,24 (ὁ οὐρανοῦ κύκλος). II 84,4 τὸ λογίζεσθαι ὁ νοῦς ἐκτμηθεὶς ὅλον δι' ὅλων. I 152,6 ὅλῳ τῷ λόγῳ. III 298,2 (τὸν θεῖον λόγον) ὅλον δι' ὅλων ἀναχεόμενον. I 60,3 (μέρη). II 24,16 (μουσική). I 101,17. II 141,19. III 42,14 (ὁ νοῦς). I 25,4 νοῦς ... ὅ. δι' ὅλων σπουδαῖος. I 103,17 (ὁ οἶκος). I 261,3 περιαγαγὼν ὄμμα ὅλον δι' ὅλων. II 215,16 τὸ ψυχῆς ὄμμα ὅλον ἰσχῦσαι δι' ὅλων διοιχθῆναι. I 142,21 ὅλα τὰ πάθη δι' ὅλων. II 29,22 (αἱ πηγαί). I 280,24 (πόλεις καὶ χῶραι). II 93,10

τὸ γενέσεως πρᾶγμα. II 84,1 τὸ τοῦ βίου σκάφος. I 150,17 (σπέρμα). VI 95,20 (τὰ στοιχεῖα). I 42,17. 64,8. 91,15. 277,12. II 28,2 (σῶμα). II 224,13 (σῶμα. ψυχή). II 33,14 (ἡ ὑδρία). I 55,16 (ὁ φυλήδονος) καταβαλὼν αὐτὸν ὅλον. I 245,18 (φύραμα). III 49,13 (φύσις) πλήρης ὅλη δι' ὅλων. I 260,1 (φύσεις). II 92,10 (ὧραι καὶ ἕθνη). I 9 14. 91,19. 95,26. 119,20. 121,15. 141,14. 19. 27. 144,4. 154,29. 168,3. 185,6. 262,5 II 32,25. III 13,17. 19. 286,20. IV 90,14 (ψυχή). II 43,15 (ψυχαί). — II 83,10 τὸν δὲ ὅλον δι' ὅλων ... κατεσχημένον τῇ λέπρᾳ.

τὸ ὅλον, ὅλον absol. II 135,11 ἵνα τὸ ὅ. ... συνηχήσῃ. IV 221,7 τὰς ... οὐσίας, αἷς τὸ ὅ. ἐδημιούργει. VI 107,18 ἀμήχανον ἔξω τι σῶμα τοῦ ὅλου ... σκεδασθῆναι. VI 107,16 ὃ μὴ μέρος γέγονεν αὐτοῦ ⟨τοῦ⟩ ὅλου. VI 108,12 ἑκάστου τῶν τοῦ ὅλου μερῶν (διάλυσις). — I 60,8 (γένεσις) I 20,7. VI 84,14. 91,22. 99,1 (διαμονή). IV 211,7 (διάταξις). I 48,9 κοινωνία. III 45,9 (κρᾶσις). II 209,8 (πρόνοια). I 159,5 ἀρχὴ τέλος ὃ πᾶν opp. VI 80,10 τοῦ ὅλου τὸ μέρος καὶ μεῖζον ἔσται καὶ κραταιότερον. V 56,6 τὸ ὅ. τοῦ μέρους ἀεὶ κρεῖττον. IV 197,10 οὐδὲ προσθήκην τὸ ὅ. μέρους εἶναι. VI 88,17 τοῦ ὅλου τὸ μέρος ἔλαττον. III 249,11 ἀπὸ δὲ τοῦ φανέντος μοι μέρους ... τὸ ὅ. εἰκάζων. V 50,21 καὶ περὶ τοῦ ὅλου ποιοῦ τὴν εὐχαριστίαν καὶ περὶ τῶν ... μερῶν. II 79,15 καὶ τῷ ὅλῳ καὶ τοῖς μέρεσι. III 277,17 sq. ἕνεκα τοῦ ὅλου μέρος. V 203,12 προνοούμενος καὶ τοῦ ὅλου καὶ τῶν μερῶν. I 237,2 τὸ γὰρ ὅ. καὶ ἐν γένει. II 1,8 ὁ δὲ θεὸς ὅ., οὐ μέρος. —

τὰ ὅλα, ὅλα absol. III 102,11 opp. τὰ μέρη. I 237,5 καὶ καθ' ὅλα καὶ κατὰ μέρη. I 276,. (διαφοραὶ) οὔθ' ὅλων πρὸς μέρη οὔτε γενῶν πρὸς εἴδη. IV 197,11 ἕνεκα τῶν ὅλων τὰ μέρη κληρονομίας ἀξιοῦται. — III 220,7 ὁ πρὸ τῶν ὅλων θεός. II 255,4 (ὁ θεὸς) ἐγκεκόλπισται τὰ ὅ. III 47,2 ὁ τὰ ὅ. γεννήσας πατήρ. II 304,1 διεκόσμησε τὰ ὅ. (ὁ θεός). I 115,15 (θεὸν) τὸν τὰ ὅ. συστησάμενον ἐκ μὴ ὄντων. II 261,11 (ὁ θεὸς) τοῖς ὅλοις δεσμοὺς ... περιήψεν. I 226,4 (ὁ θεὸς) μεμέτρηκε τὰ ὅ. III 290,2 στάθμην καὶ μέτρον καὶ ἀριθμὸν τῶν ὅλων ... εἶναι τὸν θεόν. IV 293,7 θεὸν ... τῶν ὅλων ἐπιτροπεύοντα. IV 303,12 εἷς ὁ ... κυβερνῶν τα ὅ. σωτηρίως. II 4,5 n. διὰ γὰρ ⟨τῶν ὅλων τὰς ἑαυτοῦ⟩ δυνάμεις ἄχρι περάτων τείνας τὰ ὅ. III 138,20 ὃς (sc. θεός) ... τὰ ὅ. αὐγάζει. III 218,19 ὁ θεὸς καλεῖται τόπος τῷ περιέχειν τὰ ὅ. III 68,20 πρεσβύτερον ἄλλο ἐπογούμενον τοῖς ὅλοις ἡνιόχου τρόπον. III 39,19 ἐπὶ τὸν σπέρματος καὶ γενέσεως τοῖς ὅλοις αἴτιον. III 121,13 τὸ τὰ ὅ. ποιοῦν. III 133,17 δι' ἧς (sc. σοφίας) τὰ ὅ. ἦλθεν εἰς γένεσιν. III 112,7 ποικίλον ἐν μὲν τοῖς ὅλοις τὸ εἶδος. III 112,2 ἄσημος δὲ ἐν μὲν τοῖς ὅλοις ἡ ἄποιος ὕλη. III 11,25 ὅταν ... ἡ τῆς κρείττονος ζωῆς μοῖρα τοῖς ὅλοις βρίσῃ. — τῶν ὅλων: I 191,23. II 37,18. IV 283,15 (αἴτιον). III 202,9 ἀνατολή. I 291,25 (θεός, ἀνὴρ καὶ πατήρ). II 14,20. III 304,26 (ἀρχή). III 141,24 (ἄτομοι, ἀρχαί). II 22,3 βασιλεύς. I 13,15. 15,1. IV 142,6. 14. 219,4. V 338,3. VI 63,14 (γένεσις). III 287,13. IV 248,3. 293,15. V 50,16. 346,11 (γεννητής). III 7,8 δεσμός. II 151,10 δεσπότης καὶ ἡγεμών. V 343,7 (διαμονή). IV 30,19 (δικαστής). IV 234,20 (διοίκησις). III 224,6 (ἐπίσκοπος). VI 72,3 (ἐπιστήμη). III 96,10 ἐπίτροπος καὶ κηδεμών. II 135,4 λόγος ... ἔρεισμα. I 26,13. II 133,9. 147,20. III 158,19. 167,31. 178,24. 223,11. 236,18. IV 239,13. V 249,15. 250,15 (ἡγεμών). III 125,27 (ὁ θεὸς) καταφυγή. V 74,10 κράτος. III 152,17 κρίσις. I 196,9 κτῆσις. III 224,21 κτίστης καὶ ἡγεμών. V 70,22 κτίστης καὶ ποιητής. II 247,23. 269,21 κυβερνήτης. III 156,10 (κύριος). III 239,3 κύριος καὶ θεός. II 176,11 (μήτηρ καὶ τιθήνη). I 2,19. 23,7. 119,22. 120,1. II 9,31. 50,5. 269,14. 306,3. 8. III 204,5 (νοῦς). III 32,19. IV 146,12 (οὐσία). III 278,22 (παράβασις). I 24,13. 100,6. II 185,5. 241,19. 277,12. 294,19. 306,22. III 26,2. 124,24. 152,19. 212,23. 223,25. IV 28,3. 45,15. 275,22. 277,19. V 5,19. 100,16. 186,8. 332,4 (πατήρ). VI 156,2 (πατὴρ καὶ βασιλεύς). III 127,13. IV 3,10. 158,6. V 148,22. 200,2. VI 70,22 (πατὴρ καὶ ποιητής). II 63,18. IV 256,1. 283,13. V 8,7. 331,20 (ποιητής). II 256,22. III 53,10. 149,11. IV 293,5. V 86,18. 275,14. 284,3. 341,8. VI 209,6 (ποιητὴς καὶ πατήρ). IV 156,11 (ὁ πρυτανεύων καὶ ἐπιμελούμενος). VI 193,18 (αἱ περὶ τῶν ὅλων (σκέψεις). III 179,20 σφραγὶς ἡ ἀρχέτυπος ἰδέα. IV 248,19 (τιμή). III 290,8. IV 244,23. V 24,5. 341,2. 343,14. VI 91,10 (τύσις). I 85,11 sq. II 303,12. III 259,8 (ψυχή). — I 121,25. 150,18. 191,4. II 47,11. 134,12

δι' ὅλων. — I 10,21. 59,20. 69,12. 133,4. II 21,28. 67,16 ὅλως.
ὁλοσχερής. III 49,22. IV 171,17. 284,1. V 50,22 (μέση). II 135,18 (τοῦ παντὸς μοῖραι). I 237,6 (φαντασίαι). II 139,15 (φυτὰ ἐν κόσμῳ). II 187,12 (ὧραι).
ὁλοφύρεσθαι. I 252,14 οὐ μᾶλλον αὐτοὺς (sc. τοὺς τεθνεῶτας) ἢ τοὺς ζῶντας ὁλοφύρομαι. IV 101,16 „τίνα πρῶτον" εἶπεν „ὁλοφύρωμαι"; III 258,18 τὸ μὲν οἰκτρὸν ἀνθρώπων ὁλοφυρῇ. VI 192,3 ταῦτα ἅμα μὲν ὁλοφυρόμενοι.
ὁλόφυρσις. I 280,2. III 269,16. IV 164,13. V 376,3.
ὁλύμπιος. III 297,16 βλαστήματα καὶ φυτά. II 148,4 ἀγώνισμα. II 119,4 (ἀρεταί). III 22,3 (διάνοια). III 222,25 (ἐπιστῆμαι). II 86,2 (ἔρως). VI 12,15 (θεοί). II 89,13 (θησαυρός). II 146,9 κτῆμα. III 153,2 (πράξεις). I 277,19 (τροφαί). II 8,3. III 237,11 (χῶρος). II 88,14 (ψυχή). — II 250,24. 258,7. III 149,23 (τὰ ὀλύμπια).
ὅμαιμος. I 92,5.
ὁμαλός. III 37,3 (δύναμις). III 22,20 κίνησις. II 10,24 (φαντασία).
ὁμαλότης. III 22,21 τὸ Χαλδαίων ὄνομα μεταληφθὲν ὁμαλότητι παρωνυμεῖ. IV 118,10 ἡ ἐν ταῖς ... ἀνωμαλίαις ὁ. I 230,17 τῆς ἀθεότητος.
ὁμβρεῖν. II 274,21 πηγὴ δέ, ἀφ' ἧς ὁμβρεῖ τὰ ἀγαθά. II 291,25 (ὁ θεὸς) ὁμβρεῖ καὶ ἐπινίφει τὰ ἀγαθὰ ἀθρόα. III 180,25 τοῦ χάριτας ὁμβροῦντος θεοῦ. II 151,21 τὰς τοῦ θεοῦ διαιωνίζειν χάριτας καὶ ὁμβρούσας ἀπαύστως μηδέποτε λήγειν. I 149,2 ἐλπίζει τὸν θεὸν ὁμβρήσειν αὐτῷ ἀγαθά. III 201,9 ἀρετὴν ἄπονον ... ὁ θεὸς ὁμβρήσει. V 359,5 ὁ μὲν οὐρανὸς ὁμβρήσει καιρίους ὑετους. V 310,4 τὴν μὲν φύσιν ἐπιμεληθεῖσαν αὐτοῦ τῆς διαμονῆς ὁμβρῆσαι γάλα. VI 93,15 ἀνθ' ὕδατος μνημονεύεται ποτε ὁμβρῆσαι γάλα. III 152,23 τὸν γὰρ σύμπαντα τοῦτον κόσμον ὤμβρησε (ὁ θεός). V 99,21 (ὁ θεὸς) τὰ κατὰ μέρος ὤμβρησεν ἀγαθά. II 227,26 ὅτῳ τὸ θεοφιλὲς ὤμβρησεν ἀγαθόν. III 64,1 ἀθρόα καὶ νέα ὤμβρησεν ἀγαθά. IV 261,20 τροφῆς, ἣν ... ὤμβρησε δ' οὐρανός. V 202,5 φιλοσοφίαν ὤμβρησε μὲν ὁ οὐρανός. IV 11,9 ἅπερ ἐκεῖνος ὁ καιρὸς ὤμβρησε. III 294,9 ἀφ' ἧς (sc. ἀρχῆς) ἡ τῶν ὄντων γένεσις ὤμβρησε. IV 103,23 θησαυροὺς γὰρ ἐν τοῖς ὑμετέροις ὤμβρησεν ἀγγείοις. IV 237,6 φλόγα αἰθέριον ὤμβρησεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. V 304,13 2ς ἡ φύσις ὤμβρησε πηγάς. V 73,15 ἀφ' ἧς (sc. πηγῆς) καὶ τὰς ἄλλας ὤμβρησεν ἀρετάς. I 148,18 οἷς ἂν ὁ θεὸς ὁμβρήσῃ λόγοις ἐκ τῆς μεταρσίου ... φύσεως. IV 267,14 πυρὸς πολλοῦ φοράν, καινότατον ὑετόν, ὁμβρήσας. III 79,16 θεοῦ γὰρ τὸ αὐτομαθὲς ... ἀπ' οὐρανοῦ καλὸν ὁμβρήσαντος. II 299,7 ἀθρόα ἀγαθὰ μηδὲ προσδοκηθέντα ποτὲ αἰφνίδιον ὁμβρήσαντα. III 146,13 εὕρε σοφίαν ἄνωθεν ὁμβρηθεῖσαν ἀπ' οὐρανοῦ. III 239,20 διὰ τὰς ὁμβρηθείσας ἄνωθεν ὠρεάς.
ὁμβρηρῶς. I 160,13.
ὄμβρος. V 366,20 οὐ γὰρ ὄ., οὐχ ὑετός, ... οὐκ ἄλλο τι τῶν αὔξειν δυναμένων ἐπιγενήσεται. I 28,4 ὄμβρων ἐπαλλήλων φοραί. IV 147,5 αἱ τῶν ὄμβρων φοραὶ χρήσιμοι. VI 108,16 τοσούτων γὰρ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ὄμβρων ἐξ ἀιδίου φερομένων. VI 92,2 τοῖς ἐτησίοις ὄμβροις. IV 215,2 τῶν τε ὄμβρων ἐπισχεθέντων. IV 32,1 πυρός.
ὁμιλεῖν. I 182,15 ὅταν δὲ ὁ. ἄρξηται ψυχῇ θεός. V 167,3 οὐδ' ἀνὴρ ἕτερος ὡμίλησέ σοι. V 27,24 ἡ (sc. παρθένῳ) μὴ ἕτερος ὡμίλησεν. II 24,2 πρεσβύτῃ γὰρ ἑτέρως ὁμιλητέον καὶ νέῳ.
ὁμιλητής. V 108,4 Μωυσέως. V 97,18 σοφίας. VI 4,4 σοφῶν ἀνδρῶν. V 284,4 (φιλοσοφίας).
ὁμιλία. V 299,10 πρὸς τὴν αἰγμάλωτον. III 288,21 πρὸς τὸν ἄνδρα. IV 293,21 πρὸς ἀνθρώπους. IV 70,21 ἑτέρας γυναικός. III 276,2 (τῆς γυναικὸς τοῦ Αἰγυπτίου, i. e. σώματος ἡδονῆς). I 105,4 περὶ τὰς γυναῖκας. IV 216,16. 279,3 πρὸς γυναῖκας. III 75,3 πρὸς τὴν δέσποιναν. II 47,6 πρὸς ἑτέρους. IV 238,10 πρὸς θεόν. III 248,8 καλέσαντες δ' εἰς τὴν ὁμιλίαν καὶ συνουσίαν ἑαυτῶν (sc. λόγων). V 155,3 υἱῶν πρὸς μητέρας. IV 8,2 (ὁ νοῦς) ταῖς ἑαυτοῦ πρὸς ἑαυτὸν ⟨χαίρων⟩ ὁμιλίαις. III 104,2 πρὸς τὴν οἰκέτιν. V 340,8 τῶν πολλῶν. III 74,17 σωμάτων πρὸς σώματα. V 162,12 (ταύρου). III 181,9 τῶν φαύλων. V 97,7 τῶν φιλοπραγμόνων. — V 327,19 ἀνδρός τε καὶ γυναικὸς τότε πρῶτον εἰς ὁμιλίαν κοινὴν ... συνελθόντων. V 168,1 τοὺς συνιόντας εἰς ὁμιλίαν ἄνδρας καὶ γυναῖκας κατὰ τοὺς ἐπὶ γάμοις θεσμούς. I 180,22 ἐπὶ γενέσει παίδων. IV 191,11 ἐπιτρέπει ταῖς γυναιξὶ τὰς ὁμιλίας πρὸς οὓς ἂν ἐθέλωσι ποιεῖσθαι. V 181,22 θηρώμενοι συῶν ἢ τράγων τρόπον τὴν ἐξ ὁμιλίας ἀπόλαυσιν. V 3,3 τὸ ὑπηρετοῦν ταῖς τοιαύταις ὁμιλίαις ὄργανον. II 126,2 παρθένοις ... εἰς ὁμιλίαν ἐρχόμενοι. II 85,18 (Θάμαρ) καταλιποῦσα τὰς τῶν θνητῶν συνουσίας καὶ ὁμιλίας. IV 190,21 οὐ θέμις ὁμιλίας σοι τῆς ἐμῆς ἀπολαῦσαι.

I 142, 5 ἔν τε ταῖς συζητήσεσι κἀν ταῖς ἄλλαις ὁμιλίαις. V 153, 9 τὰ περὶ τὰς ὁμιλίας. V 170, ὅταν ... βιασάμενος εἰς ὁμιλίαν ἔλθῃ. V 156, 19 πολλὰς καὶ ἄλλας ὁμιλίας ἐκώλυσε. V 158, 19 ὁμιλίας ἀνεχέτω. V 171, 20 περὶ τὰς ὁμιλίας ἀψίκοροι. V 172, 11 ἐν ταῖς πρώταις ὁμιλίαις. V 83, 5 ἐν ὁμιλίαις ἀναγκαίαις. IV 118, 12 ἡ ἐν ταῖς ὁμιλίαις εὐέπεια. V 3, 13 ὧν ἀτελεῖς αἱ ὁμιλίαι. IV 31, 16 ἐζήλωσαν τὰς τοιαύτας ὁμιλίας. V 333, 1 οὐδὲ γὰρ ὁμιλίαις ἐγρῆτο ταῖς αὐταῖς. V 163, 2. 171, 7 cf. 257, 3 (ἔκθεσμος). II 48, 10. IV 306, 3. V 163, 15 (ἔκνομοι). — All: II 289, 5 ἡ καθ' ἑκάτερον τῶν εἰρημένων εἰδῶν συνέχεια καὶ μελέτη.

ὄμμα. I 24, 7. II 4, 22. 37, 7. 145, 10. 167, 21. III 247, 24. IV 83, 16. V 12, 17. 150, 14 διανοίας (ὄ. νικᾶ ὄμματα). III 157, 3 ὁ γὰρ νοῦς τὸ ἄκλειστον καὶ ἀκοίμητον προσβαλὼν ὄ. τοῖς δόγμασι. VI 155, 14 δι' ὀμμάτων σώματος. I 217, 7. 230, 10. 234, 13. 263, 13. II 2, 21. 93, 17. 138, 10. 178, 24. 215, 16. 276, 4. 278, 2. 300, 27. 305, 25. III 21, 13. 156, 13. 191, 22. 230, 9. 240, 3. 284, 21. IV 14, 11. 17, 10. 164, 20. 189, 6. 284, 16. V 10, 5. 151, 7. 240, 13. 344, 6 ψυχῆς (ὄ. vel ὄμματα). VI 2, 8 κατὰ ψυχήν. — II 139, 20 ὄψιν δ' εἰς ὄμματα (ἐνετίθει). I 217, 3 μήτε γραμμάτων μήτε ὀμμάτων ἱκανῶν ὄντων πρὸς τὴν δι' ὄψεως ἀντίληψιν. III 150, 2 τὸ μὲν ὁρατικὸν πνεῦμα τείνοντος εἰς ὄμματα. I 83, 4 ἐπεὶ πῶς ἀναγνώσεται χωρὶς ὀμμάτων ὁ ἀσκητής; VI 203, 26 διὰ ... τῆς τῶν ὀμμάτων ταραχῆς. I 261, 3 ὅταν ... περιαγαγὼν ὄ. ὅλον δι' ὅλων καταθεάσῃ. III 81, 14 τὰ ὄμματα αὐγαῖς ... περιλάμπεται. II 76, 24 ὥσπερ οἱ τὰ ὄμματα πεπηρωμένοι. IV 36, 3 τῆς ἀπὸ τῶν ὀμμάτων ὠφελείας. II 138, 5 εἴδωλον ἐναργὲς ἀειδοῦς ὄμματος τὰ τοῦ σώματος. V 82, 24 τῇ τῶν ὀμμάτων φθορᾷ. V 80, 4 ὄμμασιν ἀκοιμήτοις. V 256, 1 ἀκοιμήτοις καὶ ὀξυωπεστάτοις ὄμμασι. IV 20, 15 ἀκριβεστέροις ὄμμασιν. I 45, 5. IV 248, 20 ὀξυωπεστέροις ὄμμασι. II 26, 9. V 134, 11 ὀξυδερκεστάτοις ὄμμασιν. IV 71, 22 σοφοῖς ὄμμασιν οὐκ ἐάσει προσβλέπειν. III 233, 2 τὰ ὦτα θείας ἐπιπνοίας μεταβαλὼν εἰς ὄμματα. VI 204, 10 οὐ τῇ φωνῇ μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι φθέγγομαι. VI 29, 10 ὄ. γὰρ πυρὸς γέμεις ' (Eurip.).

ὀμνύναι, ὀμνύειν. I 240, 3 ὅταν δὲ λέγῃ τὸν θεὸν ὀ. I 159, 17 οἱ φάσκοντες ὀ. κατὰ θεοῦ. I 158, 20 ὡς ἀνοίκειον ἦν ὀ. V 141, 21 μὴ ψευδορκεῖν ἢ συνόλως μάτην ὀ. IV 303, 20 ἐφ' οἷς ὀ. δεῖ. III 207, 18 μηδεὶς δὲ ὀ. τὸν τοιοῦτον ὅρκον ἀναδυέσθω. IV 290, 9 διὸ χρὴ τὸν μέλλοντα ὀ. πάντ' ἐπιμελῶς ἐξητακέναι. IV 288, 10 εἰς τὴν τοῦ μέλλοντος ὀ. διάνοιαν ἐπιψεύδει. V 86, 9 εἴ ποτε βιασθεῖεν ὀ. V 85, 12 κἂν εἰ ὀ. μέντοι βιάζοιντο αἱ χρεῖαι. V 217, 13 ὀ. δ' ἀναγκαῖον ἐπανήκοντι περὶ ... I 158, 18 οὐ καθ' ἑτέρου ὀμνύει θεός. I 158, 28 εἰ δὴ ὄμνυσιν ὁ θεός. I 159, 18 εἰκότως γὰρ οὐδεὶς ὄμνυσι κατ' αὐτοῦ (sc. θεοῦ). V 88, 13 εἰσὶ γὰρ οἳ ὀμνύουσιν, ἐὰν τύχῃ. V 91, 18 αἱ (γυναῖκες) δὲ πολλάκις ὑπ' εὐχερείας ὀμνύουσιν. IV 290, 5 κατακόρως καὶ ἀνεξετάστως ὀμνύουσιν. V 217, 1 ἀνατείνας τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ὀμνύτω κατ' ἐξωλείας ἑαυτοῦ. V 91, 20 γῆραι δὲ μὴ ῥᾳδίως ὀμνύτωσαν. I 159, 15 (ὁ θεὸς) εἰκότως ὤμνυε καθ' ἑαυτοῦ πιστούμενος ἑαυτόν. III 210, 1 ὥστε κἂν ὀμόσαι τινὰ θαρρήσαντα. I 239, 14 οὐχ ὃν τύχοι τρόπον, ἀλλ' ὃν ὤμοσεν αὐτός. V 89, 5 ἐφ' οἷς ἀβουλίᾳ χρησάμενος ὤμοσε. V 90, 5 πρὶν τις ... ὤμοσεν ἀντιφιλονεικῶν. V 57, 19 ἐάν τις ... ὀμόσῃ. V 87, 10 ἐὰν δέ τις ἐκβιασθεὶς ὀμόσῃ. V 86, 4 ὀμνὺς „κατὰ τοῦ φόβου τοῦ πατρός". V 148, 10 ὁ μὴ προσηκόντως ὀμνὺς ὑπαίτιος. IV 288, 3 ὅ γε ὀμνὺς εἰς ἀπιστίαν ὑπονοεῖται. IV 289, 18 ὀμνὺς κατὰ τοῦ μὴ προσέχοντος. II 150, 1 ὁ ὀμνὺς ... καλεῖ θεὸν μάρτυρα. II 300, 9 ὀμνὺς (Φαραώ). V 147, 25 τὸν ὀμνύντα μάτην. I 241, 5 παρεισαγαγεῖν αὐτὸν (sc. θεόν) ὀμνύντα. — V 91, 19 τὰ ὀμοσθέντα.

ὁμογάστριος. II 308, 17. III 265, 17 (ἀδελφός). V 334, 22 (οἱ ὁμογάστριοι). V 155, 20 (ὁ) ἐπὶ τοῖς ὁμογαστρίοις (γάμος).

ὁμογενής. III 189, 19. V 50, 19. 257, 1. 309, 1.

ὁμόγλωττος. II 231, 5. 232, 11. 16. 245, 7.

ὁμόγνιος. III 216, 4.

ὁμογνωμονεῖν. III 55, 21 ἢ δ' οὐχ ὁμογνωμονοῦσιν ἐν ταῖς κατὰ μέρος ζητήσεσιν. V 244, 18 ἣν (sc. δοκιμασίαν) σύμπασα ἡ πληθὺς ὁμογνωμονοῦσα ποιήσει. IV 71, 6 μόνον τοῦθ' ὁμογνωμονοῦντες. VI 195, 15 πάντας εὕρισκεν ὁμογνωμονοῦντας περὶ .... IV 261, 11 τὰς δὲ τοσαύτας μυριάδας ἔπεισεν ὁμογνωμονῆσαι.

ὁμογνώμων. III 216, 4 n. IV 68, 6. V 262, 5. VI 183, 26 (οἱ ὁμογνώμονες). IV 179, 16 ὡς πρὸς ὁμογνώμονας.

ὁμοδίαιτος. I 195, 23 (αἱ δυνάμεις θεοῦ) ταῖς φιλαρέτοις ... ψυχαῖς. II 232, 4 ἔθνος. II 239, 17 (ἐπιθυμίαι). I 197, 9 (ἡ ψυχὴ) ἡμῖν. — VI 24, 17 τὸ γὰρ

ὁμωρόφιον ἢ ὁμοδίαιτον. VI 159, 14 τὸ σύννομον καὶ ὁμοδίαιτον.
ὁμόδουλος. VI 10, 16.
ὁμοεθνής. V 104, 16. 18. 115, 8. 295, 8. 11. VI 195, 12 (οἱ ὁμοεθνεῖς).
ὁμόζηλος. I 180, 5 εἴ τις αὐτοῖς ὁ. II 93, 15. VI 24, 15 (οἱ ὁμόζηλοι).
ὁμοθυμαδόν. II 240, 22. IV 136, 23. 152, 11. VI 142, 20. 144, 11. 146, 26. 220, 16.
ὁμοιοπαθής. II 231, 10.
ὅμοιος. VI 86, 9 ἴσος ... αὐτὸς ἑαυτῷ × καὶ ὅ. ὁ θεός. II 50, 11 ὁ θεὸς οὐδὲ τῷ ἀρίστῳ τῶν φύντων ὅ. I 90, 5 οὐδὲν δὲ ὅμοιον θεῷ. IV 286, 2 οἷς (sc. θεοῖς) ὅμοιοί ποτε τὰς φύσεις ἀπεύξαιντ' ἂν γενέσθαι. II 53, 3 ὅτι τὰ ὁμώνυμα οὐ πάντως ἔσθ' ὅμοια. III 37, 5 ἴσα καὶ ὅμοια πάντα πᾶσιν. IV 91, 14 πάντων τῶν κατ' αὐτὸν (sc. οὐρανόν) ὁμοίων μενόντων. I 254, 19 οἱ τὰς ὁμοίας εἰ καὶ μὴ τὰς αὐτὰς πράξεις ἐργασάμενοι. — III 39, 22 τῶν πρὸς τοὺς ὁμοίους ἀδικημάτων. IV 278, 6 (φρυαττόμενος) πρὸς τοὺς ὁμοίους. I 295, 14 sq. τὸ γὰρ εὑρισκόμενον ὑπὸ δυοῖν, ἢ ὁμοίου ἢ ἀνομοίου, πάντως εὑρίσκεται, ὑπὸ μὲν τοῦ ὁμοίου καὶ συγγενοῦς διὰ τὴν ἐν ἅπασιν οἰκειότητα. I 105, 5 cf. 53, 8 δι' ὧν γένεσις ἡ τοῦ ὁμοίου πέφυκεν ἀποτελεῖσθαι. I 63, 19 τελείωσις δέ ἐστι δύναμις τῆς τοῦ ὁμοίου σπορᾶς. I 63, 20 τὸ ὅμοιον γεννᾶν. IV 215, 12 cf. I 13, 22 πρὸς τὴν τῶν ὁμοίων σποράν τε καὶ γένεσιν. I 290, 14 τοῦθ' οἷόν ἐστι ἀπὸ τῶν ὁμοίων φανείται. II 43, 21 ἵνα πρὸς τῶν ὁμοίων τὸ ὅμοιον θεωρῆται. II 65, 9 σπείρειν καὶ γεννᾶν ὅμοια τοῖς φυτεύσασι. — I 33, 15. 179, 8. 242, 12. II 47, 2. 62, 11. 151, 11. III 161, 24. 172, 6. 238, 2. 246, 14. 294, 7. IV 127, 6. 134, 20. 147, 19. 292, 25. V 12, 6 ἐν ὁμοίῳ. I 41, 18. 44, 13. 49, 12. 23. 64, 4. 105, 11. 129, 13. 135, 24. II 23, 25. 45, 2. 81, 15. III 285, 6 ὁμοίως.
ὁμοιότης IV 295, 2 πρὸς ἐκείνους (sc. ἀνθρώπους). V 71, 15 τὰ ἄγια γινόμενα ἀεὶ σκότους ἀμέτοχα καθ' ὁμοιότητα τῶν ἀστέρων. II 187, 4 ἐπὶ τῶν διδύμων ἡ φύσις ... παρὰ μικρὸν ὁμοιότητας ἐτύπωσε. III 128, 15 ἔργων. II 6, 5 τὸ τῷ ἑστῶτι πλησιάζον ἠρεμίας διὰ πόθον ὁμοιότητος ἐφίεσθαι. IV 214, 15 cf. V 365, 14 πρὸς αὐτόν (sc. θεόν). V 2, 10 τὴν πρὸς καρδίαν ὁμοιότητα τοῦ περιτμηθέντος μέρους. II 264, 21 τῶν οἰκείων. III 52, 16 τὸ δὲ λογικὸν ... ἄσχιστον εἶασε κατα τὴν τοῦ παντὸς ὁμοιότητα οὐρανοῦ. IV 74, 5 τίς οὖν ἡ πρὸς ὄγλον εὐνούχων ὁ.; V 326, 20 πράξεων. VI 166, 3 αἱ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ὁμοιότητες. III 192, 19 τοῦ χαρακτῆρος. — V 342, 15 πᾶσα δὲ εἰκὼν ὁμοιότητι εὐπαραγώγῳ ψεύδεται τὸ ἀργέτυπον. I 7, 1 (ὕλη ἐδέχετο) ὁμοιότητα ταυτότητα. V 252, 5 ἐξ ἀνομοίων ὁμοιότητας. III 121, 14 κατὰ τὴν πρὸς τἄλλα ὁμοιότητα. II 50, 6 ὡς παρὰ τὴν ἐγγὺς ὁμοιότητα ἀπατηθῆναι.
ὁμοιότροπος. III 56, 21 (αἰτία). I 53, 22 πᾶν εἴ τι τούτοις ὁμοιότροπον. III 36, 4 πάντα. — V 12, 21 (οἱ ὁμοιότροποι). II 231, 9 τὸ ὁμοιότροπον. III 65, 3. 7 n. (τὰ ὁμοιότροπα).
ὁμοιοτύραννος. III 65, 7 n.
ὁμοιοῦν. II 114, 17 τὴν ... τῆς ψυχῆς δύναμιν ὡμοίωσε δράκοντι. — I 150, 19 μήποτε δὲ (ὁ λόγος) ὁμοιοῦται καὶ τῇ ... κόρῃ. II 67, 7 μόνη δὲ ἡ ἀνθρώπου ψυχὴ ... ὁμοιωθεῖσα αὐτῷ (sc. θεῷ). III 53, 12 τὰ ὁμοιωθέντα.
ὁμοίωσις. I 23, 3 cf. 24, 10. 14 κατ' εἰκόνα θεοῦ καὶ καθ' ὁμοίωσιν. III 124, 1 „φυγὴ δὲ ὁ. θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν" (Plato).
ὁμολογεῖν. I 82, 27 παραχωρεῖν θεῷ καὶ ὁ. αὐτῷ. I 195, 27 τῷ δεσπότην ἔχειν τὸν ἡγεμόνα πάντων ὁ. I 232, 11 δίκαιον τῶν τῆς ψυχῆς κινημάτων ὅσα πρῶτα ... θεῷ ὁ. II 39, 3 τὸν θεὸν ὁ. ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦ παντός. II 209, 6 οὐκ ἐπέχειν μᾶλλον ἢ ὁ. βιάζονται. II 207, 8 τῶν ἢ ὁ. ἀρνεῖσθαι περὶ παντὸς οὐτινοσοῦν ῥᾳδίως ὑπομενόντων. III 291, 10 οὐκ ἄμεινον ἦν μὴ οὐχ ὁ. διδάσκαλον ἀκρασίας εἶναι. II 108, 2 κἂν ἴσως ᾐδέσθησαν ὁ. ἀτιμίαν φυγόντες. I 118, 4 νυνὶ δὲ λέγεις μέν ... διὰ δὲ τῶν ἔργων ὁμολογεῖς. IV 60, 14 περὶ δὲ ὧν ὁ θεὸς ὁμολογεῖ. I 272, 8 (ὁ θεὸς) αὐτὸν (sc. Ἀβραάμ) ὁμολογεῖ τελεσφορήσειν. I 155, 3 ταύταις (sc. διανοίαις) ὁμολογεῖ (ὁ θεὸς) ἀπαλείψειν. II 47, 19 καὶ αὐτὸς δὲ ὁμολογεῖ φάσκων. I 119, 24 ὁ γὰρ νοῦν τὸν ἰδιον ἀπολείπων ὁμολογεῖ μηδὲν εἶναι τὰ κατὰ τὸν ἀνθρώπινον νοῦν. I 127, 15 ἡ (γυνὴ) δέ γε ὁμολογεῖ πταῖσαι. I 76, 14 Ἰακὼβ ὁμολογεῖ φάσκων. I 249, 22 ὁμολογεῖ Μωυσῆς. I 7, 16 ἐν τοῖς ἑπειτα διαρρήδην ὁμολογεῖ, ὡς .... I 238, 10 ὅταν οὖν „νέα" ... ὁμολογῇς κατὰ θεόν. I 231, 2 κἂν μὴ διὰ τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων ὁμολογῶν. II 191, 11 ὁμολογῶν ἀκολακεύτως τὰ προσόντα αὐτοῖς. I 272, 9 τούτῳ μὲν οὖν ... ὁμολογοῦντι. I 143, 3 (τὴν ψυχὴν) ὁμολογοῦσαν. II 107, 10 εἰ ἡγεμόνες ὄντες ὑπηκόων τάξιν ἔχειν ὁμολογήσουσιν. I 221, 14 (οἱ τοῦ Ἰακὼβ υἱοὶ) ὁμολογήσουσιν, ὅτι .... I 157, 8 εὖ γε τὸ ἑαυτῷ ὁμολογῆσαι δουλείαν.

II 121, 2 μετὰ διαστολῆς μόνων ὁμολογῆσαι τῶν ἀγαθῶν. II 16, 7 ὁμολογῆσαι ὅτι ἔχοντες αὐτὰ ἐν ψυχῇ ζῶντα καὶ περιόντα οὐκ ἐνδίδομεν. I 127, 23. 155, 26 πρὶν ... ὁμολογῆσαι, ὅτι. . . I 219, 7 ὃς ὡμολόγησεν ὃ ἔπαθεν εἰπών. I 105, 26 μέχρις ἂν μετανοίᾳ χρησάμενον ὁμολογήσῃ τὴν τροπήν. I 109, 10 εἰ μὴ τὰς πράξεις ... ὁμολογήσειεν ἡ ψυχὴ κατὰ θεὸν εἶναι. I 129, 18 (ὁ θεὸς) ἔργον οὐδὲν πρὸ τῶν ἐπαίνων αὐτῶν ὁμολογήσας. I 208, 11 (φησὶ) ὁμολογήσας ἀντικρυς. V 374, 12 ἐξαγορεύσαντες δὲ καὶ ὁμολογήσαντες ὅσα ἥμαρτον. I 260, 22 μήπω γὰρ παρὰ σαυτῷ τοῦτο ὡμολογηκώς. IV 45, 10 τῷ δὴ τὴν ἀληθῆ ταύτην ὁμολογίαν ὡμολογηκότι.

ὁμολογεῖσθαι. II 163, 13 ὁμωνυμία δὲ καὶ συνωνυμία τἀναντία ὁμολογεῖται. II 251, 11 (αἱ) ἐφ' ὁμολογουμένοις ἁμαρτήμασι (τιμωρίαι). III 109, 13. IV 110, 12 τὸ ὁμολογούμενον. I 242, 17 τὰ δὲ ὁμολογούμενα ἀγαθά. I 276, 25. III 154, 7 τὰ ὁμολογούμενα. I 262, 19. II 72, 21 ὁμολογουμένως. II 35, 24 ἤδη γὰρ τοῦτο ... ὡμολόγηται. I 245, 15 ὁμολογητέον.

ὁμολογία. V 170, 3. 5 αἱ γὰρ ὁμολογίαι γάμοις ἰσοδυναμοῦσιν. V 27, 15 ἐφ' ᾗ (sc. παρθένῳ) μηδεὶς ἄλλος ἀνὴρ ὠνομάσθη διά τινων ὁμολογιῶν. III 109, 7 cf. 97, 19. V 94, 23 ἡ πρὸς θεὸν ὁ. συγγένεια γίνεται. I 82, 25 (ὁ νοῦς) ὁμολογίαν τὴν πρὸς τὸν ὄντα ποιεῖται. III 167, 10 περὶ τοῦ ὄντος. I 203, 8 πρὸς τὸ αἴτιον. I 82, 24 αὐτὸ τοὔνομα τὸ τῆς ἐξομολογήσεως ἐμφαίνει τὴν ἐκτὸς ἑαυτοῦ ὁμολογίαν. V 193, 20 πρὸς δικαιοσύνην καὶ πᾶσαν ἀρετήν. III 194, 21 τὰς εὐχαρίστους ὁμολογίας ποιεῖσθαι. IV 180, 20 τὰς χαριστηρίους ὁμολογίας ἐπετέλουν. III 87, 15 ἐκλελησμένοι τῶν πρὸς φιλοσοφίαν ὁμολογιῶν. IV 178, 14 παραβαίνων τὰς ὁμολογίας. III 86, 24 οὐκ ἐξελάθετο τῶν πρὸς τὴν δέσποιναν αὐτῆς ὁμολογιῶν. III 291, 9 ἐπ' ... ὁμολογίας ἐπαξίῳ πράγματι. III 103, 18 παρασπονδοῦμαι τό γε ἐφ' ὑμῖν ὁμολογίας παραβαίνουσιν. II 178, 3 ὃν (sc. τὸν ἐπιστήμης τόπον) χρησμοῖς καὶ ὁμολογίαις θείαις λαμβάνομεν. II 191, 12 ἡ δὲ ὁ. δικαιοτάτη. II 61, 17 ἥτις (sc. συμφωνία) ... ἐν ὁμολογίᾳ τῶν κατὰ τὸν βίον πράξεων ἔχει τὸ τέλος. IV 233, 5 ἔργων πρὸς λόγους. II 266, 13 (τῆς κακίας). IV 101, 10 (πίστις) ἀψευδοῦς ὁμολογίας. IV 45, 10 τῷ δὴ τὴν ἀληθῆ ταύτην ὁμολογίαν ὡμολογηκότι τρόπῳ.

ὁμομήτριος. IV 178, 2. V 155, 19. VI 1, 5. 11, 12.

ὁμόνοια. III 42, 9. IV 298, 17. V 71, 8. 301, 6. 357, 1 (coni. κοινωνία). V 276, 5 coni. συμφωνία. III 191, 6 διὰ τὸ σύμφωνον τῆς ὁμονοίας. V 34, 8 (coni. σωφροσύνη, οἰκουρία). V 372, 13 coni. φιλία. IV 53, 23 πρὸς τὰ πάθη. V 276, 6 αἴτιον δὲ τῆς ὁμονοίας τὸ ἀνωτάτω καὶ μέγιστον. V 18, 9 εἰς βεβαιοτάτην πίστιν ὁμονοίας. IV 271, 21 ἐν ὁμονοίᾳ.

ὁμόνομος. II 232, 4 ἔθνος.

ὁμοπάτριος. II 308, 18. III 264, 12. 265, 16. IV 178, 2. V 155, 19. 156, 1. VI 1, 5.

ὅμορος. III 297, 6 (γῆ). III 243, 7 γείτονες καὶ ὅμοροι σοφοῦ.

ὁμότιμος. III 196, 4.

ὁμοτράπεζος. I 195, 23. V 54, 6. 89, 10. VI 25, 1.

ὁμότροπος. II 231, 29.

ὁμοτύραννος. III 65, 7.

ὁμοφρονεῖν. IV 176, 3.

ὁμοφροσύνη. IV 121, 3. V 301, 7. 355, 14. VI 130, 2.

ὁμόφυλος. V 288, 7 ὃς ἂν ἀστὸς καὶ ὁ. ᾖ. — V 106, 6. 245, 7 (ὁ ὁ.). II 258, 6. V 95, 11. 115, 16. 213, 23. 291, 8. 335, 12. VI 48, 18. 191, 12. 215, 13. 216, 2 (οἱ ὁμόφυλοι). VI 220, 12 ὧν εἰσιν ὁμόφυλοι. V 284, 9 πρὸς ἅπαν τὸ ὁμόφυλον.

ὁμοφωνία. II 231, 2 τῶν ζῴων.

ὁμόφωνος. II 232, 4 ἔθνος. II 231, 2 πάνθ' ὅσα ζῷα ... τὸ παλαιὸν ὁμόφωνα ἦν. — II 231, 9. 21. 245, 7 (τὸ ὁμόφωνον). II 19, 31 τὰ ὁμόφωνα.

ὁμφαλός. V 230, 6.

ὁμωνυμεῖν. III 14, 17 Μωυσέως ὁ δεύτερος τῶν υἱῶν ὁμωνυμεῖ τούτῳ. III 96, 7 ἡ (πορφύρα) ὁμωνυμοῦσα κόγχῃ. II 241, 24 αἵτινες (sc. ἀνατολαί) ὁμωνυμοῦσαι ταῖς προτέραις.

ὁμωνυμία. II 163, 13 sq. ὁ. δὲ καὶ συνωνυμία τἀναντία ὁμολογεῖται, ὅτι ὁ. μὲν κατὰ πολλῶν ὑποκειμένων ἓν ὄνομα. III 219, 4 μήποτε δυεῖν πραγμάτων ἐστὶν ὁ. διαφερόντων. III 191, 16 ταῖς γὰρ ἐν τοῖς πράγμασιν ὁμωνυμίαις ἠπατήθησαν. I 276, 4 οὐκ εἰδότες οὖν οἱ παιδείας ἀμύητοι διαφορὰς ... οὔτε τὰς ἐν τούτοις ὁμωνυμίας. II 13, 15 φυσικώτατον (τὸ) τὰς ὁμωνυμίας εἴδεσι διαστέλλεσθαι. III 53, 17 ὁμωνυμίᾳ μὲν χρησάμενος.

ὁμώνυμος. V 228, 5 (δέσποιναι). II 252, 18 (πόλις). II 163, 13 (πράγματα, opp. συνώνυμα). II 163, 16 (φωνή). — VI 152, 21 (οἱ ὁμώνυμοι). I 276, 6 τὸ ὁμώνυμον. III 82, 1 ὁμώνυμον αὐτὸ μόνον ἐκείνῃ. II 9, 25. 53, 3 (τὰ ὁμώνυμα).

ὁμωρόφιος. V 89, 10. VI 24, 17.
ὄναρ, ὄνειρος. III 204—306 Περὶ τοῦ θεοπέμπτους εἶναι τοὺς ὀνείρους. — III 281, 2 περὶ ὀνείρατος ὁ παρὼν λόγος. VI 150, 6 κοιμώμενος ὄναρ εἶδον. V 371, 18 κοιμωμένων ἐξ ὀνειράτων ἀποτροπαίους φαντασίας. III 265, 20 ἃ νυκτὶ φίλα. III 284, 1 μιᾷ νυκτὶ φαντασιούμενος τοὺς ὀνείρους εἰσάγεται. III 291, 27 ἔστι γὰρ ἐκμαγεῖον ἐμφερέστατον αὐτοῦ τῆς εἰκόνος ὁ φανεὶς ὄνειρος. III 205, 14 κἄπειτ' εὐθύς ἐστι τὸ ὄναρ. IV 63, 13 μνησικακοῦμεν ὑπὲρ τῶν ὀνειράτων τῷ θεασαμένῳ. III 245, 18 περὶ τῆς ποικίλης ἀγέλης. III 260, 9 τὸ περὶ τὸν ἀμητὸν ὄναρ. III 262, 9 περὶ τῶν δραγμάτων. III 204, 7 τὸ φανὲν ἐπὶ τῆς οὐρανοῦ κλίμακος. III 238, 23 ὁ τοίνυν ἐπιβεβηκὼς τῇ οὐρανοῦ κλίμακι λέγει τῷ φαντασιουμένῳ τὸ ὄναρ. III 260, 4 τίνος οὖν εἰσιν οἱ ὄνειροι (sc. τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Φαραώ). IV 62, 14. 24 (Ἰωσὴφ) ὄναρ ἰδὼν αἴσιον. III 204, 1. 246, 3. 259, 1 (θεόπεμπτοι). VI 72, 11 ἢ δι' ὀνειράτων ἢ διὰ χρησμῶν ἢ διὰ σημείων ἢ τεράτων. VI 53, 1 δι' ὀνειράτων μηδὲν ἕτερον ἢ τὰ κάλλη τῶν θείων ἀρετῶν καὶ δυνάμεων φαντασιοῦσθαι. III 259, 12 τοῦ θεοῦ χρησμοῖς σαφέσιν ἐοικότα διὰ τῶν ὀνείρων ὑποβάλλοντος. V 53, 20 προφητεύῃ διὰ τῶν ὀνείρων τὰ μέλλοντα. II 305, 17 τὰς περὶ τῶν μελλόντων ἀψευδεστάτας διὰ τῶν ὀνείρων μαντείας. IV 80, 23 ὡς καὶ αὐτὸς εὐτυχὲς ὄναρ ἰδών. III 260, 20 ἑκάτερον δὴ τῶν ὀνειράτων ἀκριβοῦντες. IV 81, 11 τοῖς ὀνείρων κριταῖς ἀληθεύειν ἀναγκαῖον. IV 113, 16 τὰ ὀνείρατα διέκρινεν. IV 118, 12 cf. 81, 23. 85, 16 ἥ τε τῶν ὀνειράτων διάκρισις. III 260, 3 ὄνειροι ... διακρίνονται πρὸς σοφῶν τὴν λεχθεῖσαν τέχνην (sc. ὀνειροκριτικήν) ἀνδρῶν. IV 83, 20 τοὺς ὀνείρους διηγεῖτο. IV 94, 19 κατα τὴν τῶν ὀνειράτων σύγκρισιν. III 264, 10 cf. 262, 24 ὧν καὶ τὸ ὄναρ διηγούμενος ἐπεμνήσθη IV 184, 2 ὀνείρατα διηγούμενος. IV 96, 4 τῶν ὀνειράτων αὐτοῦ λαμβανόντων βεβαίωσιν. III 284, 12 τὸ πρότερον ἐξετάζειν ὄναρ. III 238, 11 ἐμήνυε δὲ τὸ ὄναρ. III 293, 9 τὰ ... ὀνείρατα δεδήλωται. III 290, 23 τὸ δ' ὄναρ ἐδήλου. — III 280, 8 εἰδώλων καὶ φασμάτων καὶ ὀνειράτων ἔθνη μυρία. III 141, 2 πλήρης γὰρ πραγμάτων, οὐκ ὀνειράτων καὶ κενῶν φαντασμάτων ἦν. IV 84, 1 τὰς μέντοι διττὰς φαντασίας μὴ ὑπολάβῃς εἶναι διττοὺς ὀνείρους. IV 87, 9 τὸν κοινὸν καὶ πάνδημον καὶ μέγαν ὄνειρον ... εἰωθὼς ἀκριβοῦν. IV 82, 9 διτταῖς φαντασίαις δι' ὀνείρου. IV 83, 17 ἀσαφείᾳ τοὺς ὀνείρους ἐπισκιασθήσεσθαι. VI 150, 10 τῶν ἐν τοῖς ὀνείροις φανέντων. II 205, 6 τῆς περὶ τὰ φαινόμενα ἀστάτου φορᾶς ... μαχόμενα καὶ ἀσύμφωνα προσβαλλούσης ὀνείρατα. IV 83, 7 ὀνείρατα τὰ φανέντα ἡμῖν. III 137, 15 τὰ ὀνείρατα καὶ φαντάσματα τῶν νομιζομένων καὶ φαινομένων ἀγαθῶν. III 283, 26 τὰ μὲν δὴ τῆς κενῆς δόξης ὀνείρατα. II 92, 8 κατὰ κενοῦ βαίνοντα, μηδὲν ψευδῶν ὀνειράτων διαφέροντα. I 187, 8 κενοί τινες ἐννοημάτων ὀνείροις ἐοικότες ⟨λογισμοί⟩. IV 80, 8 ὡς ὀνείρους ἰδόντες ἄσης καὶ ἀδημονίας πεπλήρωνται. II 25, 4 ἐκ ταύτης τῆς σκιᾶς καὶ τῶν ἀβεβαίων ὀνειράτων ἀποκυεῖται υἰωνός. II 50, 1 αἳ (sc. ὑποσχέσεις) διαφέρουσιν ὀνειράτων οὐδέν. IV 87, 10 ὁ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ βίος. I 266, 7. II 5, 21. 104, 2. III 282, 18. IV 154, 21. V 54, 22. 91, 6. 289, 9. VI 18, 3. 23, 1. 44, 10 οὐδ' ὄναρ. I 188, 11. II 76, 4. III 298, 27. V 43, 6. 109, 10. 213, 12. 267, 5. 277, 2. 343, 19 μηδ' ὄναρ.
ὀνειδίζειν. V 37, 3 ὑπὲρ δὲ τοῦ μηδένα τῶν διδόντων ὁ. τοῖς λαμβάνουσι. V 117, 6 ὑπὲρ τοῦ μὴ δοκεῖν ἀπευκτὴν ὠφέλειαν προσνέμων ὁ. πενθοῦσιν. III 74, 25 ἵνα μὴ προφέρειν ἀτυχίαν καὶ ὁ. ἑτέροις δοκῇ. III 224, 20 εἰ καὶ μὴ ὁ., ἀλλά τοί γε ὑπομιμνήσκειν φάσκοντας. V 91, 10 οἷς ὁ ἱερὸς λόγος ... οὐ μετρίως ἐπιτιμᾷ καὶ ὀνειδίζει. I 178, 12 βασκανίαν ὀνειδίζει καὶ φθόνον. III 153, 22 οὐ πυνθανόμενος μᾶλλον ἢ δυσωπῶν καὶ ὀνειδίζων. VI 211, 9 μυρία μὲν τοῦ καινουργηθέντος τολμήματος ὀνειδίζων. II 83, 5 (ὁ ἔλεγχος) καὶ ὀνειδίζων καὶ δυσωπῶν καὶ ἐπιπλήττων μόλις παύεται. II 290, 29 ὀνειδίζοντες γάρ, ἔστι δ' ὅπου καὶ κολάζοντες ἕκαστοι. I 54, 13 (τὸ ἑρπετόν) προσελθὸν τῇ γυναικὶ τῆς βραδυτῆτος ... ὀνειδίσει. III 74, 22 ἤτις (sc. σοφία) τὸ βραδὺ πρὸς γένεσιν ... οὐκ ἠξίωσεν ἡμῖν ὀνειδίσαι. III 116, 22 ἐπικομπάζοντα βουληθεὶς ὀνειδίσαι μοχθηρόν. VI 151, 12 ὠνείδισά ποτε ἀτιμίαν καὶ ξενιτείαν αὐτοῖς ἐπιτίμοις οὐσι κατοίκοις. VI 36, 18 ἐπειδή τις τῶν ἐν τέλει τὸν ὁρασμὸν ὠνείδισεν. I 291, 22 δι' οὗ (sc. λόγου) δυσωπήσας καὶ ὀνειδίσας περὶ ὧν ἐπλημμέλησεν αὐτὴν (sc. διάνοιαν) ἵσταται (ὁ θεός).
ὀνειδίζεσθαι. V 127, 4 ὡς ὀθνεῖοι καὶ ἀνίδρυτοι ... ὀνειδίζονται. IV 167, 13 τοιαῦτ' ὀνειδιζόμενος. I 291, 11 οἱ ὑπὸ διδασκάλων ... ὀνειδιζόμενοι. V 327, 9 τῶν εἰς δυσγένειαν ὀνειδιζομένων. — V 159, 13 ὀνειδιστέον.

ὄνειδος. IV 65,6 κεκαινούργηται μέγα ὄ., περιβόητος αἰσχύνη. III 227,8 (λόγος) αἰσχύνης καὶ ὀνειδῶν ἀναγκαιότατον περίβλημα. IV 190,1 φέρων ... ἀγαθὸν μὲν οὐδέν, ὀνείδη δὲ καὶ πολλὴν ... αἰσχύνην. V 198,15 καταπλέων ἀποφαινούσης τὸν ἴδιον βίον αἰσχύνης καὶ μεγάλων ὀνειδῶν. III 66,18 γέμοντα αἰσχύνης καὶ πολλῶν ὀνειδῶν. III 190,27 ἔξω προαγαγόντες τὰ αἴσχη καὶ τὰ ὀνείδη πάντα. III 228,11 τὰ ὀνείδη καὶ τὰ αἴσχη τοῦ βίου συσκιάζει. III 231,24 τὰς πολυτελεῖς ὄ. καὶ μεγάλην τοῦ βίου ζημίαν νομίσαι. IV 107,13 τολμᾶν ὄ. αἴσχιστον. IV 134,8 οὐχ ὡς ὄ. ἀλλ' ὡς ὑπερβάλλουσα τιμή. V 111,22 ταπεινοῦ σχήματος αὐτοὺς ἀπαλλάττων καὶ τῶν ἐπὶ μεταίταις ὀνειδῶν. VI 152,7 ἀσφαλὲς ὄ. ἡ κατ' ἀγρὸν ἐρημία. V 331,5 τοῖς ἀπογόνοις μεγάλων αἴτιος ὀνειδῶν ἐγένετο. V 160,12 ὃ ... καὶ λεχθῆναι μέγα ὄ. ἦν. V 188,14 ᾧ μηδὲν ὄ. πρόσεστι. IV 297,21 τῶν μεγίστων ὀνειδῶν ἀναπίμπλαται. IV 120,4 εἰς ὀνειδῶν ἐπιφάνειαν. IV 98,5 ἐπιφανὲς ὄ. κτήσασθαι σπουδάσαντες. II 49,25 πῶς γὰρ οὐκ ἐναργῆ καὶ πρόδηλα τὰ ὀνείδη τῶν λεγόντων μὲν εἶναι σοφῶν. IV 25,4 ἀρετὴν δὲ (ἡττᾶσθαι) ὄ. IV 111,18 ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ὄ. προσβαλεῖν τοῖς ἀδελφοῖς. IV 306,7 ἀθρόα ὀνείδη, δι' ὧν ἐρυθριάσουσι. V 164,1 ὅτι τοιούτοις ὀνείδεσιν ὑπηρέτησε. V 161,1 τὸν ἀνδρόγυνον ... ὄ. αὐτοῦ καὶ οἰκίας καὶ πατρίδος ὄντα. IV 198,13 οὐκ ἐπ' ὀνείδει σωφρονισμῷ δέ. V 82,23 οὐκ ἐπ' ὀνείδει μᾶλλον ἢ οἴκτῳ. V 59,1 ἐπ' ὀνείδει καὶ διαβολαῖς.

ὀνειροκριτικός. IV 87,6 ὁ πολιτικός. III 260,2 (ἐπιστήμη). III 276,21. IV 86,13. 90,19 (τέχνη, vel sc. τέχνη).

ὀνειροπολεῖν. VI 187,25 ὁ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ὀνειροπολῶν. III 284,29 λόπην ὡς γαρὰν ὀνειροπολεῖ καὶ οὐκ αἰσθάνεται. VI 205,21 ἣν (sc. βοήθειαν) ὀνειροπολεῖ μου ἡ διάνοια τῷ ... ἔθνει παρασχεῖν. III 275,27 ἐπειδὰν δὲ ... μηδὲ νύκτα καὶ σκότος καὶ ... συντυχίας ὀνειροπολῇ. III 241,14 ἐὰν ... ᾖ ἃ πρότερον ἀμυδρῶς ὠνειροπόλει, VI 217,11 νομίζων τὴν ἐκθέωσιν, ἣν ὠνειροπόλει. — VI 53,3 πολλοὶ γοῦν καὶ ἐκλαλοῦσιν ἐν ὕπνοις ὀνειροπολούμενοι.

ὀνειρόπληξ. IV 63,25.

ὀνειροπόλος. III 265,18.

ὄνειρος v. ὄναρ.

ὀνείρωξις. III 306,4. VI 3,13.

ὀνειρώττειν. IV 92,7 ὑφ' ὧν (sc. δοξῶν) ὁ ἀναγκάζομεν. III 274,5 ὀνειρώττοντα δόξαν. III 262,14 τοῖς ... ἔτι ὀνειρώττουσιν. V 30,2 κἂν ... νύκτωρ ... ὀνειρώξῃ.

ὄνησις. II 32,19. III 81,7.

ὀνινάναι. I 277,28 λογισάμενος δὲ μεγάλα τὸ δημιούργημα, εἰ λάβοι τοῦ δημιουργήσαντος ἔννοιαν. I 271,10 μεγάλα δ' αὐτοὺς ὀνήσουσι. IV 156,20 ὀνῆσαι τοὺς ἀρχομένους. I 271,3 ἅτε (τὸ θεῖον) μήτε ἐνδεὲς ὂν μήτε τινὸς τὸ ἐν ἅπασιν αὐτοῦ κρεῖττον πεφυκότος ὀνῆσαι. II 96,5 ὑπὲρ τοῦ καὶ τὸ χωρίον ὀνῆσαι. I 107,16 οὐδὲν ὤνησα. II 50,17 οὓς δ' ἂν ἀφελέσθαι (ἐθελήσῃ ἡ ἡδονή), τὰ μέγιστα ὤνησε. V 135,10 ταῦτα γὰρ καὶ παρόντα πολλάκις ἔβλαψε καὶ μὴ παρόντα ὤνησε. II 120,13 ἀλλ' οὐδὲν ὤνηντο. I 164,1 ὁ δὲ τοῦτα λογισάμενος οὐκ ὤνατο.

ὄνομα. 1. **nominum positio (θέσις), transpositio, conversio:** I 51,23. 93,18. 183,24. II 95,4. III 168,15. 254,4. IV 281,14 (ἡ θέσις) τῶν ὀνομάτων. I 24,14 ταῦτα διαταξάμενος ὀνόματ' αὐτοῖς ἐτίθετο. I 85,3 (Ἀδὰμ) πᾶσιν ἐπιτιθεὶς τοῖς ἄλλοις τὰ ὀνόματα. I 85,13 (Ἀδὰμ) ἑαυτῷ ὄ. οὐκ ἐπιτίθησιν. III 168,13 ἵν' ἑκάστοις τὰ οἰκεῖα ὀνόματα θῆται (ὁ ἄνθρωπος). I 93,20 τὴν θέσιν τῶν ὀνομάτων προσῆψε τῷ πρώτῳ γενομένῳ ὁ νομοθέτης. I 93,22 οἱ παρ' Ἕλλησι φιλοσοφοῦντες εἶπον εἶναι σοφοὺς τοὺς πρώτους τοῖς πράγμασι τὰ ὀνόματα θέντας. IV 150,24 cf. 273,18 οἱ θετικοὶ τῶν ὀνομάτων — σοφοὶ γὰρ ἦσαν. I 93,26 πολλῶν μὲν τιθέντων ὀνόματα διάφωνα καὶ ἄμικτα ἔμελλεν ἔσεσθαι. I 184,2 παρὰ Μωυσεῖ δὲ αἱ τῶν ὀνομάτων θέσεις ἐνάργειαι πραγμάτων εἰσὶν ἐμφαντικώτατα. III 12,4 Μωυσῆς ... προσφυέστατα θεὶς ὀνόματα. III 122,3 περιττὸν ὄ. οὐδὲν τίθησιν (Μωυσῆς). III 191,14 οὐκ ἀπὸ σκοποῦ τῶν ἐμφερομένων ἕκαστον τῶν ὀνομάτων τιθεῖς. I 170,5 οὐ παρέργως τὰ ὀνόματα θείς. I 183,15-26 οὐκ ἀγνοεῖς τὴν οἰκείαν θέσιν τῶν ὀνομάτων. I 184,3 ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἐξ ἀνάγκης εὐθὺς εἶναι τοὔνομα καὶ ⟨τοὔνομα καὶ⟩ καθ' οὗ τίθεται διαφέρειν μηδέν. II 86,8 κύρια ὀνόματα καὶ ἐμπρεπῆ τῷ ἐπιθείασμῷ καὶ τῇ περιαθρήσει τῶν πραγμάτων ... τιθέμενοι. I 235,1 ἢ ὅ τί ποτε χρὴ θεμένους ὄ. καλεῖν. V 83,21 οἷς ὄ. οἰκεῖον τὸ „ἀποκόπων“ ἔθετο. V 70,4 κέκληκε θυσιαστήριον, ἴδιον καὶ ἐξαίρετον ὄ. θέμενος αὐτῷ παρὰ τὸ διατηρεῖν. V 203,17 θεῖτο ἄν τις οἰκειότερον ὄ. ἢ φιλόσοφον. IV 151,1 συνθέντες τοὔνομα. III 167,28 μεταθέσεις. IV 20,1

ὑπαλλαγὴ καὶ μετάθεσις. III 169, 21. 178, 29 (ἀλλαγή). VI 89, 18 μετατιθεὶς τὰ ὀνόματα. II 15, 14 cf. III 298, 22. IV 45, 1 τὸ ὃ. μεταληφθέν. II 221, 10 ταῦτα δ' εἰ μεταληφθείη τὰ ὀνόματα εἰς Ἑλλάδα γλῶτταν. III 81, 1 τὰ δ' ὀνόματα μεταβαλόντες. V 87, 7 ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἐπιφέροντες ὀνόματα. I 43, 17 οἱ τὰ ὀνόματα τοῖς πράγμασιν ἐξ ἀρχῆς ἐπιφημίσαντες. III 213, 15 τρία ὀνόματα ἐπεφήμισαν τοῖς εὑρεθεῖσιν. V 173, 5 ὃ. μὲν ἀνδροφονία κατὰ τοῦ κτείναντος ἄνθρωπον ἐπιφημίζεται. VI 9, 13 ἡ δὲ φύσις τοῖς ἀγαθοῖς κυριώτερον τουτὶ τοὔνομα ἐπεφήμισεν. V 166, 16 ἑκάτερον καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἐπεκόσμησε.

2. de nominum usu, notione, significatione etc.: IV 28, 1 κατάχρησις ὀνόματός ἐστι μόνον πρὸς ἐναργεστέραν ἔμφασιν τοῦ δηλουμένου πράγματος. I 243, 17 κατάχρησις δὲ ὀνομάτων ἐστὶ παρηγοροῦσα τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν. I 35, 11 ὑπὸ τῶν κυρίως τοῖς ὀνόμασιν εἰωθότων χρῆσθαι. III 202, 17 οὐ κυρίως καταχρῶνται τοῖς ὀνόμασιν. VI 124, 6 τοῦτο γὰρ κεκράτηκέ πως τοὔνομα. VI 73, 5 πρῶτον ἐρευνῆσαι περὶ τῶν ὀνομάτων. I 275, 27 cf. II 75, 20 οἱ ζητητικοὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων. VI 47, 14 τὰ μὲν ὀνόματα σοφιστῶν ἐστιν εὑρήματα. IV 209, 4 συνενεχθῆναι δ' εἰς ταὐτὸν κύρια κυρίοις ὀνόμασι, τὰ Ἑλληνικὰ τοῖς Χαλδαϊκοῖς. VI 131, 7 cf. 156, 15 κυρίοις χρώμενος τοῖς ὀνόμασιν. VI 111, 4 τις μὴ στοχασάμενος ὀνομάτων εὐπρεπείας. II 163, 15 (ὁμωνυμία opp. συνωνυμία). IV 24, 1 δι' ἀπάτην ὀνομάτων. V 307, 3 ἐπέψευσται καὶ τοὔνομα. V 342, 8 μὴ τοῖς ὀνόμασι παραχθέντες. I 134, 17 ἐὰν τὴν ἑρμηνείαν πρότερον τοῦ ὀνόματος ἀκριβώσωμεν. I 214, 6 τὰ ... δυσπομόνητα κυρίως ἑρμηνεύσω τοῖς ὀνόμασι γυμνοῖς. I 79, 5 ἧς ἐστιν ἑρμηνευθὲν τοὔνομα ταπείνωσις. II 9, 28 τῶν λεχθέντων ἕκαστον ὀνομάτων ἑρμηνευθὲν διπλοῦν ἐστιν. VI 156, 4 ἑρμηνευθέντος τοῦ ὀνόματος. VI 4, 20 τῇ τῶν ὀνομάτων ἀσαφείᾳ. II 1, 4 τῆς ἐν τοῖς ὀνόμασι προχείρου φαντασίας. II 232, 14 ἐπιφερόμενος τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασι συνήθειαν. III 121, 15 (ἡ) ἐν τοῖς ὀνόμασι (διαφορά). II 251, 18 ὀνόματος οὖν ποίου γλίχεσθαι; ἢ τοῦ τοῖς πραττομένοις οἰκειοτάτου; I 202, 4 ἵνα δὲ μὴ τὸ τῶν ὀνομάτων ἀσύνηθες ἐπισκοτῇ πολλοῖς. V 327, 8 τὴν ἐν λόγῳ συγγένειαν εὐπρεπὲς ὃ. ὑποδυόμενοι. VI 109, 8 ὁτ' ἀμφοτέρων ὀνομάτων πιστούμενοι τὸ λεγόμενον. II 95, 15 καὶ τῷ ὀνόματι πεπίστωται. III 192, 23 μυρίας δὲ σεμνότητας ὀνομάτων ἐπαμπισχόμενος. III 192, 12 τὰς δεῖξεις μὴ πλέον τι τῶν ὀνομάτων παρεμφαίνειν. I 248, 8 cf. II 65, 13. 78, 21. III 37, 8. 54, 13. 176, 22. IV 11, 23. 51, 2. V 137, 13. 228, 10. VI 176, 7 ὡς καὶ αὐτὸ δηλοῖ τοὔνομα. V 264, 10 καθάπερ αὐτὸ μηνύει τοὔνομα. I 82, 23 αὐτὸ τοὔνομα τὸ τῆς ἐξομολογήσεως ἐμφαίνει. — V 117, 5 γυμνοῖς ὀνόμασι. I 7, 11 γυμνοτέροις χρήσασθαι τοῖς ὀνόμασιν. II 251, 6 δυσώνυμον. VI 25, 10 (Ἑλληνικά). II 256, 12 (ἐμφανῆ opp. ἀποκεκρυμμένον). I 287, 26 ὁ λόγος ἐμφαντικωτάτων καὶ κυρίων ὀνομάτων πλουτεῖ. II 266, 5 ἐναντίον ὃ. ὀνόματι. II 221, 12. III 105, 7. 107, 7. 225, 21. IV 13, 13 ἑτέρῳ ὀνόματι. II 70, 6 ἑτέροις ὀνόμασι. V 79, 18 ἔτυμον. I 4, 18. II 136, 13. 201, 17. 296, 14. III 172, 27. V 220, 11 (εὐθυβόλον). III 173, 16 εὐθυβόλον καὶ κύριον. I 287, 29 (ὁ λόγος) προσεχῶν καὶ εὐθοβόλων ὀνομάτων παραπαίων. II 266, 3 εὐθυβολώτερον. II 241, 18. IV 67, 14 εὐθυβολώτατον. II 95, 8 ὀνόμασιν εὐθυβολωτάτοις καὶ ἐμφαντικωτάτοις εἴωθε χρῆσθαι. V 168, 13 εὐπρεπέσιν ὀνόμασι. III 233, 4 εὔφημον. II 22, 7. III 158, 17. V 218, 11 (θεῖον). II 86, 15 (θηλυκόν). V 79, 7 κενόν. V 339, 5 κοινόν. I 277, 7. III 158, 6. 159, 6. IV 28, 4 (κύριον). II 283, 30 (ὁ λόγος) κυρίων καὶ εὐθυβόλων καὶ γεμόντων πολλῆς ἐμφάσεως εὐπορῶν ὀνομάτων. V 361, 17 χρησάμενος τοῖς ὀνόμασι κυρίοις ἅμα καὶ προσφυέσιν. I 3, 17. II 271, 9. III 304, 11. V 214, 10 οἰκεῖον. II 223, 1. VI 3, 4 (οἰκεῖα). IV 108, 7 (οἰκετικά). III 298, 20 (ποιητικά). III 235, 12 προσφυεστάτῳ χρώμενος ὀνόματι. III 152, 13 προσφυέστατα. II 266, 10 προσεχεστέροις ἂν καὶ κυριωτέροις ἐχρήσατο τοῖς ὀνόμασι. I 223, 5. II 174, 17. V 131, 4. VI 20, 17 (σύνθετον). VI 199, 7 (τραγικά). V 297, 1 φιλάνθρωπον.

3. ὃ. opp. ἀλήθεια, δόξα, ἐνθύμημα, ἔργον, πρᾶγμα et similia: I 198, 25 καταχρήσει μᾶλλον ὀνόματος ἢ ἀληθείᾳ προσαγορεύονται. II 252, 3 φροντίσωμεν ὀνοματός τε καὶ δόξης. VI 5, 12 τὰ φύσεως μὲν ἀλλότρια δόξῃ δ' ἠρτημένα ὀνόματα. III 113, 6 καὶ τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν. III 195, 16 λογισμὸς δὲ βραχὺ μὲν ὃ. τελειότατον δὲ καὶ θειότατον ἔργον. II 40, 20 ὅτι ἀδελφόν ἐστιν εἰρήνῃ καὶ ὃ. καὶ ἔργον.

II 55, 2 συγγενὲς αὐτομολίᾳ καὶ ὄ. ὀνόματι καὶ ἔργον ἔργῳ. IV 270, 11 ἢ καὶ ὄ. καὶ ἔργον ἔχει τίμιον. IV 86, 8 τὸ μὲν ὄ. τῆς ἀρχῆς opp. τῆς δ' ἐν ἔργοις ἡγεμονίας. III 169, 21 μηκέτ' οὖν ὀνομάτων ἀλλαγὴν ὑπολάβῃς χαρίζεσθαι τὸ θεῖον, ἀλλὰ διὰ συμβόλων ἡθῶν ἐπανόρθωσιν. V 361, 6 μηδενὸς ἐλλειφθέντος ἢ μέρους ἢ ὀνόματος. III 158, 18 ὀνόματι opp. πράγματι. III 213, 24 δι' ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων ἑνὸς δηλουμένου πράγματος. VI 168, 23 τὰς φύσεις τῶν ὀνομάτων ὁμοῦ καὶ πραγμάτων μεταχαράττοντες. IV 209, 9 συντρέχοντα τοῖς πράγμασιν ὀνόματα ἐξεῦρον. V 218, 24 πραγμάτων μὲν ὠφελιμωτάτων τὰ ὀνόματα, ὀνομάτων δὲ προσαγωγότατα. IV 209, 14 ἔν τε τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς ὀνόμασι. V 334, 17 cf. 76, 3 coni. σχῆμα. IV 287, 18 σκιᾷ παραπλήσιον, ἣ παρέπεται σώματι. III 249, 4 οὐ μόνον αὐτήν (sc. τὴν τέχνην), ἀλλὰ καὶ τοὔνομα τέθηπα. III 170, 16 opp. τὰ τυγχάνοντα. III 17, 12 κοινότητι τῶν ὀνομάτων τὰς ἰδιότητας τῶν ὑποκειμένων ἀδυνατῶν ἐμφάσει τρανῇ παραστῆσαι.

4. nomina rerum: I 128, 21 ὁ θεὸς γὰρ ἀγαθότητός ἐστι τοῦ αἰτίου ὄ. II 259, 3 (τοῦ αἴθερος) παρὰ τὸ αἴθειν. V 55, 11 αἰνέσεως. I 98, 3 αἰσθήσεως γυνή. III 122, 19 ἀψευδὲς ... αἰῶνος. V 242, 3 ἀνδρείας. IV 167, 10 ἀποικίας. I 213, 2 τῶν κατ' εἶδος ἀρετῶν. V 266, 11 εὔφημον δ' ἀριστείας. IV 299, 14 ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας. VI 124, 4 ἀρχῆς. III 27, 12 πρεσβυτέρας ... ἀρχῆς. I 81, 3 ἀφροσύνη δὲ κύριον ὄ. ἐστιν ὠδίνουσα. III 159, 10 τὰ δὲ γενητῶν σύμβολα, ὀνόματα. IV 3, 4 τὸ κοινὸν τοῦ γένους ὄ. III 239, 22 χαριστικῆς ... δυνάμεως θεός, βασιλικῆς δὲ κύριος ὄ. IV 28, 23 τὴν εὐεργέτιν, ᾗ θεὸς ὄ. ..., τὴν ἀρχικήν (sc. δύναμιν), ἣ καλεῖται κύριος. I 199, 10 δωρεᾶς. VI 191, 19 τὸ κοινὸν τοῦ ἔθνους ὄ. III 279, 16 εἱμαρμένης ἀνάγκης οὐκ ὄ. VI 40, 11 (ἐλευθερίας). III 177, 23 ἕξεως. I 107, 12 οἰκειότατον δὲ ὄ. εἴληχε τὸ ἡδονῆς ἔργον. V 276, 10 ἑταιρήσεως ἢ μοιχείας ... ὀνόματα μὴ δείσητε. V 194, 2 κατεψευσμένον ὄ. εὐνοίας. III 118, 22 εὐνοίας καὶ ἡλικίας ... ἐν ταὐτῷ. II 216, 13. 217, 9 ἡλικίας. VI 95, 6 ἡλικιῶν. II 267, 12 οἰκειότατον κακίας. II 224, 10 ἠρεμούσης κακίας opp. κινουμένης. IV 106, 19 οἱ μηδ' ὄ. κατασκοπῆς εἰδότες. II 255, 9 μεταβατικῆς κινήσεως. I 39, 18 ὧν (sc. κύκλων) ὀνόματα εἶναι τάδε. IV 229, 5 τῶν λίθων ἓξ ὀνόματα ἐγλύφεται. II 185, 14 Ἰακὼβ μαθήσεως καὶ προποπῆς ὄ. II 252, 17 (μοχθηρίας Κάιν). VI 149, 13 τάφος ἂν εἴη τὸ κυριώτατον αὐτῆς (sc. νήσιδος) ὄ. IV 301, 14 ὄ. δὲ τούτῳ τῷ πάθει λύπη. I 69, 16 διὰ τί πνεύματος ὄ. εἰδώς. II 273, 13 ποιότητος. VI 146, 8 (πόλεως). III 106, 2 πόνου. V 302, 3 τὸ τῆς προσβολῆς ὄ. καὶ πάθος. VI 130, 4 τὰς προσευχὰς ἁρπάσαντι καὶ μηδὲ τοὔνομα ὑπολιπομένῳ. V 197, 16 sq. ἧς (sc. προστασίας) ὄ. πολιτεία. V 76, 3 ὄ. καὶ σχῆμα προφητείας. V 220, 20 ὑποδυόμενοι δ' εὐπρεπὲς ὄ. τὸ προφητείας. II 253, 18 (τοῦ πύργου) δεδήλωται. II 300, 25 πυρός. III 121, 9 ὄ. μὲν θῆλυ σοφίας ἐστίν, ἄρρεν δὲ ἡ φύσις. I 71, 21 οὐράνιον σοφίαν πολλοῖς ὀνόμασι πολυώνυμον οὖσαν. III 121, 4 σοφίας ... Βαθουήλ. IV 178, 10 συγγενείας. III 85, 23 τοῦ συναινεῖν καὶ πειθαρχεῖν εὐθυβολώτατον. V 270, 8 ὄ. ταύτης ἴδιον τῆς ὑγείας ἐστὶ σωφροσύνη. I 154, 1 ὃς (sc. ὕπνος) καὶ τοὔνομα ἔσχεν ἀπὸ τῆς ὑφέσεως αὐτῶν (sc. αἰσθήσεων). IV 77, 2 τὰ φιλίας καὶ εὐνοίας ὀνόματα. I 191, 3 ἧς (sc. χάριτος ἀμείνονος) ὄ. οἰκεῖον δωρεά. II 251, 25 ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσια τῶν τοιούτων ἔστ' ὀνόματα. II 222, 16 οὐδὲν ἧττον τοῖς εἰρημένοις ἔθος καλεῖν ὀνόμασιν.

5. nomina personarum: II 195, 4 (Ἀαρών). IV 241, 21 τοῦ ἀδελφοῦ (Mosis). I 206, 11. II 282, 25 (Ἄβελ). III 13, 7 Ἀδάμ. I 131, 17. II 54, 5. III 77, 5. 171, 17. 215, 3 cf. 240, 16 Ἀβράμ, Ἀβραάμ. I 172, 17 ὧν ὀνόματα Ἀβραάμ τε καὶ Σάρραν καλεῖ. II 296, 4 Ἀμαλήκ. III 258, 9 Ἄννα. IV 182, 4 Βαλάκης. II 240, 12 Βεελφεγώρ. I 134, 11 Βεσελεὴλ ἀνακαλεῖ ὁ θεὸς ἐξ ὀνόματος. I 79, 1 Γηών. II 313, 11 Δεῖνα. I 289, 14 Ἐνώς. VI 22, 2 Ἐσσαῖοι. II 244, 20 Ἐφρών. III 118, 16 Ἡσαῦ. III 142, 4 Θάμαρ. III 84, 7 Θαμνά. II 307, 23 Ἰακώβ. III 298, 22 Ἱερουσαλήμ. V 281, 4 Ἰησοῦς. III 97, 20 Ἰούδας. I 132, 18. III 201, 24 sqq. (Ἰσαάκ). III 154, 18 Ἰσμαήλ. II 185, 15. 246, 25. III 63, 21. IV 14, 2 Ἰσραήλ. III 172, 21. 221, 25. 252, 12. 266, 11 (Ἰωσήφ). III 264, 13 (τῶν τοῦ Ἰωσὴφ ἀδελφῶν). I 183, 11 (Κάιν). VI 127, 1 Καραβᾶς. VI 136, 1 (Κάστος). V 275, 11 Μαδιηναῖοι. III 80, 23 Μελχά. II 249, 11. III 107, 20. 176, 15. 289, 9. IV 123, 17 Μωυσῆς. III 264, 26 (Νεφθαλείμ). VI 189, 8 (Ὅμιλος). V 162, 11 (Πασιφάη). II 8, 26 (Πρωταγόρας). III 109, 2 Σαλομών.

IV 255, 1 Σαλπαάδ. II 306, 27 Σαμουήλ. III 72, 4. 170, 19 (Σάρα, Σάρρα). III 177, 18 (Σεπφώρα). II 225, 22 sq. Σήμ. III 174, 6 Συμεών. II 312, 27 Συχέμ. III 15, 4. 293, 10 Φαραώ. III 22, 21 Χαλδαίων. IV 180, 2 Χανάνης. II 307, 10 Χαρράν. — II 45, 9 cf. 44, 19 ἀγγέλων. V 170, 6 ἀνδρὸς ὄ. καὶ γυναικός. I 84, 28 τοῦ πλαστοῦ ἀνθρώπου. I 263, 10 τοῦ δὲ εὑρόντος ... αὐτὸν ἀνθρώπου. I 263, 14 τοῦ πρὸς ἀλήθειαν ἀνθρώπου. II 108, 23 βασιλέως. IV 296, 14 γονέων. I 209, 16 (γυναικός). III 122, 7 παρὰ γυναῖκα σοφήν, ἢ σκέψις ὄ. VI 128, 8 Καίσαρος. I 94, 17 ... τοῦτο ὄ. οὐ τοῦ κληθέντος ἐγίνεται μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ καλέσαντος. III 100, 25 κτηνοτρόφων καὶ ποιμένων. I 46, 5 μητρὸς καὶ γῆς. V 155, 9 μητρυιᾶς καὶ μητρὸς ὄ. συγγενές. III 104, 11 παιδίσκης. VI 208, 9 τὸ πατρὸς καὶ τὸ μητρός. IV 255, 5 τοὔνομα καὶ ἀξίωμα διασῶσαι τοῦ πατρός. I 204, 13 λαὸς δὲ ὄ. πλειόνων. V 76, 6 ἀπατωμένους ὀνόματι προφήτου. VI 153, 1 ὀνόματι μὲν ὑποπτευομένων ἀτυχεῖν. IV 226, 16. 241, 16 τὰ ὀνόματα τῶν φυλάρχων. IV 248, 12 τῶν φυτευσάντων. — IV 43, 15 (αἱ φιλίαι), ὅσαι δι' ὀνόματος γεγόνασι. V 117, 20 τούτοις ἀνακαλεῖν ἤρξατο τοῖς ὀνόμασι τοὺς σπείροντας. III 76, 5. 17 διὰ δυεῖν παρίστανται συμβόλων, τοῦ τε γένους καὶ τοῦ ὀνόματος. V 116, 25 διαδεξομένους ὄ. τε αὐτῶν καὶ γένος καὶ οὐσίαν.

6. nomen dei: I 159, 19. II 150, 17. 257, 4. IV 248, 10. 290, 19. V 85, 10 (θεοῦ). III 158, 11 δίδωσι καταχρῆσθαι ὡς ἂν ὁ ὢν ὀνόματι τοιούτῳ „κύριος ὁ θεός“ ... Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ. II 198, 19 κυρίου. III 158, 20 τοῦ τῶν ὅλων ἡγεμόνος. III 158, 8. 254, 6. IV 231, 4 (τοῦ ὄντος). IV 137, 8 „τί τὸ ὄ. τῷ πέμψαντι“. III 39, 12 ὁ (θεσμὸς) περὶ ὀνόματος κυρίου. IV 287, 17 μὴ λαμβάνειν ὄ. θεοῦ ἐπὶ ματαίῳ. IV 247, 19 ὃς δ' ἂν ὀνομάσῃ τὸ ὄ. κυρίου, θνησκέτω. IV 12, 17 τὸ γὰρ ἴδιον ὄ. (θεοῦ) τοῖς ἐκείνων ἐναρμοσάμενος. IV 12, 21 ὀνόματος γὰρ ὁ θεὸς οὐ δεῖται. IV 137, 11 οὐδὲν ὄ. τὸ παράπαν ἐπ' ἐμοῦ κυριολογεῖται. III 254, 9 εἰ ἔστιν ὄ. αὐτῷ. V 148, 5 ἐπὶ δ' ὀνόματι τῷ καὶ αὐτῆς εὐκλεεστέρῳ σεμνότητος. V 344, 20 ὑπάρξεως (θεοῦ). IV 248, 18 τὸ ἁγιώτατον καὶ θεῖον ὄ. IV 227, 2-4 τετραγράμματον. IV 290, 13 τὸ ἱερώτατον ὄ. IV 13, 16 cf. III 158, 14 τὸ αἰώνιον ὄ. τὸ δηλούμενον ἐν τοῖς χρησμοῖς. — III 159, 12 ὁ λόγος αὐτοῦ (sc. θεοῦ) κυρίῳ ὀνόματι οὐ ῥητὸς ἡμῖν. — VI 186, 9 ὅσα τοῖς ἄλλοις ἔθος ἐπιφημίζεσθαι θεοῖς. V 148, 19 θεῶν ἑτέρων. — v. θεός I Nr. 4.

7. ὄ. est pars orationis (λόγου), coni. ῥῆμα. II 122, 12 τὸν λόγον (τέμνουσιν) εἰς ... ὄ., ῥῆμα, σύνδεσμον. II 277, 24 τὴν (φωνὴν) ... εἰς ὄ. καὶ ῥῆμα καὶ συνόλως τὰ τοῦ λόγου μέρη τεμνομένην ἀκουστὴν εἰκότως εἶπεν. III 92, 14 ὀνομάτων δὲ καὶ ῥημάτων καὶ τῶν λεγομένων ὁ λόγος (μέτρον ἐστίν). III 64, 10 ὀνόματα καὶ ῥήματα καὶ τὰ λόγου μέρη πάντα συνέστηκε μὲν ἐκ τῶν τῆς γραμματικῆς στοιχείων. II 283, 25 ὁ λόγος τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑπαντῶν, ῥήματα καὶ ὀνόματα προστιθεὶς χαράττει τὰ ἄσημα, ὡς ἐπίσημα ποιεῖν. III 103, 5 τί ὄ., τί ῥῆμα, τί κοινὸν ὄ., τί ἴδιον. VI 193, 23 (coni. ῥῆμα). I 139, 31. 180, 19. 229, 3. 231, 2. II 245, 7. 270, 19. 278, 1. 5. III 82, 22. 297, 3. IV 208, 20 (ὀνόματα coni. ῥήματα). I 93, 25 μὴ γὰρ ὄντων ὀνομάτων, οὐδ' ἂν διάλεκτος ἦν. IV 209, 1 πᾶσα μὲν διάλεκτος ... ὀνομάτων πλουτεῖ. III 168, 17 μέρη τῶν ὀνομάτων ἢ συλλαβὰς ἢ γράμματα ... προσετίθει. III 168, 11 οὐ ⟨γὰρ⟩ γράμματα ἄφωνα ἢ φωνήεντα ἢ συνόλως ῥήματα καὶ ὀνόματα χαρίζεται ὁ θεός. VI 203, 19 θεραπεύων οὖν τοῖς ὀνόμασι καὶ γράμμασιν. VI 153, 8 γραφὴν δοὺς ὀνομάτων. I 63, 17 ἑρμηνεὺς εἶναι τῶν συνήθων ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τὴν λογικὴν ἕξιν περιπεποιημένος. II 279, 3 τὸν ἐν τοῖς ὀνόμασιν εἰρμὸν διαφυλάττων. VI 67, 6 ὥσπερ διὰ κατόπτρου τῶν ὀνομάτων ἐξαίσια κάλλη νοημάτων ἐμφαινόμενα. IV 257, 7 διὰ τῶν ὀνομάτων „δόμα“ λέγων καὶ „δώσεις“.

ὀνομάζειν. IV 247, 21 τοῦ καταρᾶσθαι (τὸν θεὸν) χεῖρον τὸ ὀ. V 86, 8 ἵνα ... μὴ ῥᾳδίως ἐπιχειρῶσιν ὀ. θεόν. I 31, 11 ἣν (sc. ἑορτὴν) κυρίως ἄξιον καὶ μόνην πάνδημον ὀ. καὶ τοῦ κόσμου γενέθλιον. I 46, 7 ἣν (sc. γῆν) ἐτύμως τὸ ποιητικὸν γένος παμμήτορα ... εἴωθεν ὀ. II 30, 17 μετὰ τοῦ καὶ κύριον ὀ. τὸν οἰκέτην. II 43, 9 οὓς ἄλλοι φιλόσοφοι δαίμονας, ἀγγέλους Μωυσῆς εἴωθεν ὀ. III 248, 15 ἀφ' οὗ διάδηλον καὶ διάσημον τὸ μεγάλως ὄηλον ... ἔθος ὀ. ἐστί. III 299, 11 μηδὲν οὖν διαφερέτω σοι ἢ ὅρασιν εἰρήνης ἢ ὅρασιν θεοῦ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον ὀ. I 11, 14 ὀνομάζει δὲ καὶ ἡμέραν μετὰ τὴν γένεσιν αὐτοῦ δευτέραν. I 95, 5 πλευρὰς ὁ βίος ὀνομάζει τὰς δυνάμεις. I 266, 19 οὓς φαρμακέας ὀνομάζει. I 277, 13 ἀνθρώπου ψυχὴν πνεῦμα ὀνομάζει. II 28, 21

ἦν (sc. ἐπιστήμην) ὀνομάζει φρέαρ. II 21,9 ὃν καὶ πατέρα ὀνομάζει ... κτηνοτρόφων. II 121,6 οὓς ἔνιοι μωμοσκόπους ὀνομάζουσιν. II 92,23 ὃν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ὀνομάζουσι τύχην. III 217,15 τὸν τρόπον τοῦτον ... Σωκράτην δὲ Ἕλληνες ὀνομάζουσι. I 85,13 (Ἀδὰμ) τὰ ἄλλα ὀνομάζων καὶ καταλαμβάνων. I 9,11 τὸ (πνεῦμα) μὲν γὰρ ὠνόμασε θεοῦ. I 66,16 ἣν (sc. αἴσθησιν) διὰ σημείου γῆν ὠνόμασεν. I 78,13 ἡ φρόνησις, ἣν Φεισὼν ὠνόμασε. I 104,24 ἣν (sc. ἡδονήν) συμβολικῶς ὄφιν ὠνόμασε. I 118,24 ὅπερ διὰ συμβόλου χεῖρα ὠνόμασε. I 204,15 οὓς λαὸν ὠνόμασεν. II 20,1 τούς τε γῆς παῖδας ... οὓς Ἀδὰμ ὠνόμασεν υἱούς. II 21,24 τὸν ... λόγον μετακλίνοντα σφόδρα δεόντως ὠνόμασε. II 25,5 ὃν ὠνόμασεν Θοβέλ. II 26,15 τὸν γὰρ δημιουργὸν ... Θοβὲλ υἱὸν Σελλᾶς τῆς σαιᾶς ὠνόμασεν. III 221,21 ἣν (sc. τὴν Ὠν) Ἡλίου πόλιν ὠνόμασεν. I 77,15 ἀρετή, ἣν ἀγαθότητα ὠνομάσαμεν. I 4,18 (τὴν πρώτην ἡμέραν) μίαν δ' ὀνομάσας. I 84,27 νυνὶ δὲ πρῶτον ὠνόμακεν αὐτόν.

ὀνομάζεσθαι. I 181,8 οὗτος δὲ Ἀβραὰμ ὀνομάζεται. I 285,3 ὃς (sc. λόγος) ὀνομάζεται τὸ γενικώτατον τί. I 297,1 τὸ δὲ κατὰ κίνησιν ... ἄρρεν ὀνομάζεται. II 9,23 ἔκγονος τοῦ Σὴθ πάλιν Ἐνὼχ ὀνομάζεται. II 16,11 οὗτος δὲ ὀνομάζεται Μαθουσάλα. II 87,3 διαμάχεται ὁ γήινος Ἐδὼμ — τοῦτο γὰρ διερμηνευθεὶς ὀνομάζεται. II 101,2 σπουδαῖος (ἀγελάρχης) ὀνομάζεται ποιμήν. I 250,7 ὁ κατασφευγὼς ἐπὶ θεὸν ... λόγος ὀνομάζεται Λευίτης. III 264,20 (Ζαβουλὼν) ῥύσις νυκτερίας ὀνομάζεται. III 241,23 τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον τοτὲ μὲν Ἰακὼβ ὀνομάζεται πατρὸς Ἀβραάμ. V 346,16 ὀνομάζεται δὲ τὸ βραβεῖον πλάτους νάρκη συμβολικῶς. I 190,16 οἱ δὲ λεγόμενοι δεσπόται δόξῃ μόνον, οὐ πρὸς ἀλήθειαν, ὀνομάζονται. III 218,1 καταλιπόντες τὰς αἰσθήσεως ὁπάς, αἳ Χαρρὰν ὀνομάζονται. III 242,4 τοῦ μὲν γὰρ ὑφηγητής, τοῦ δὲ πατὴρ ὑπέμεινας ὀνομασθῆναι. III 210,2 ὅρκος διὰ τοῦτ' ὠνομάσθη τὸ τέταρτον ... φρέαρ. III 205,16 τί τὸ τοῦ ὅρκου φρέαρ καὶ διὰ τί οὕτως ὠνομάσθη. IV 293,1 ὅτι περιπολοῦνται ..., πλάνητες ὠνομάσθησαν. II 134,2 ἀφ' οὗ (sc. ὄρου) καὶ οὐρανὸς ὠνομάσθαι δοκεῖ. III 211,16 παρὰ τὴν ψῦξιν ὠνομάσθαι ψυχὴ δοκεῖ. VI 176,8 παρὰ γὰρ τὸ ἀρήγειν ... Ἄρης ὠνομάσθαι μοι δοκεῖ. I 66,23 τὸ γενικὸν νοητόν, οὗ κατὰ μετοχὴν καὶ τὰ ἄλλα ὠνόμασται. I 176,12 (ἡ γῆ) Ἑστία πρὸς τῶν παλαιῶν εὐθυβόλως ὠνόμασται. II 22,4 ἡ ... ὁδὸς ... ὠνόμασται βασιλική. II 16,18 τοῦθ' ἅπαν ὠνόμασται Λάμεχ.

ὀνομαστί. IV 63,24.

ὀνομαστικός. I 185,8.

ὀνομαστός. II 226,1 τὸ ἀγαθόν. IV 183,13 ὀνομαστότατος ἦν.

ὀνοματοποιεῖν. III 183,28. 201,27.

ὄνος. II 35,19 τὸ δοκοῦν ἐν ζῴοις εἶναι νωθέστατον. V 257,6 cf. 312,1 ἐν ταὐτῷ καταζεύξαντας ὄνον τε καὶ μόσχον ἀροτριᾶν ἐκώλυσεν. V 257,9 ἐν τῇ (τάξει) τῶν μὴ καθαρῶν (ἀναγράφεται). V 312,6 ἔξω περιῤῥαντηρίων ἐλαύνεται. — All: II 313,15. III 189,23 καλεῖται γὰρ Ἐμὼρ ὄ. I 248,7 πόνου κὲν γὰρ ὄ. ... σύμβολον. I 178,1 λέγει γὰρ ὄνῳ, τῇ ἀλόγῳ προαιρέσει τοῦ βίου.

ὄνυξ. I 95,14 ἐν ἡμῖν δέ ἐστιν ἐοικότα φυτοῖς, ὄνυχές τε καὶ τρίχες. — All: III 45,12 sqq. cf. 51,8 (γῆ).

ὀξυγράφος. V 246,14.

ὀξυδερκεῖν. II 235,5. — v. ὀξυδορκεῖν.

ὀξυδερκής. II 35,17 ὁ ... ἀνθρώπων ὀξυδερκέστατος. III 81,15 ἡ διάνοια ... ὀξυδερκέστερα ἐμβλέπειν ἐγχριομένη. VI 39,19 οἱ τῶν Ἑλλήνων ὀξυδερκέστατοι διάνοιαν. VI 214,5 (Ἰουλία) οὕτως ὀ. ἐγεγένητο. III 167,7 (κόραι). I 150,23 ὁ θεοῦ λόγος ὀξυδερκέστατός ἐστιν. II 26,9. V 136,10 ὀξυδερκεστάτοις ὄμμασιν. III 102,12 ὀφθαλμοῖς μείζοσι καὶ ὀξυδερκεστέροις. II 275,13 (ὄψις). III 114,8 πλοῦτος opp. τυφλός. — V 151,8 τὸ ὀξυδερκές. — I 256,4. III 171,14 ὀξυδερκῶς. II 4,12. IV 270,13. VI 100,11 ὀξυδερκέστερον.

ὀξυδορκεῖν. IV 284,12 πρὸς ὃ μόνον ὀ. ἀναγκαῖον ἦν. IV 83,16 οἷς τὸ τῆς διανοίας ὄμμα ὀξυδορκεῖ. III 298,24 ἐν ψυχῇ ἀπολέμῳ καὶ ὀξυδορκούσῃ. II 106,17 οὐ τυφλὸν πλοῦτον, βλέποντα δὲ καὶ σφόδρα ὀξυδορκοῦντα. VI 62,7 (τὸν νοῦν) πρὸς ταῦτα μόνον ὀξυδορκοῦντα. II 186,23 τὸ ... εἶδος ἄτρεπτον ἐμφαίνει τοῖς ὀξυδορκοῦσι. VI 66,10 μὴ φθονῆσαι τοῖς εἰ καὶ μὴ ὁμοίως ὀξυδορκοῦσι. III 207,11. 286,14. IV 287,18 τοῖς διάνοιαν ὀξυδορκοῦσι. II 307,10 ἡνίκα τῆς ἀχλύος σκεδασθείσης ὀξυδορκήσειν ἔμελλεν. III 240,1 εἰκὸς ἦν καὶ τοὺς τυφλοὺς διάνοιαν ὀξυδορκήσειν. II 216,10 ἐγρήγορσιν δὲ ἀσπασάμενος πρὸς τὰ θέας ἄξια πάντα ὀξυδορκήσει.

ὀξυκίνητος. I 229,7. III 187,9 (διάνοια). I 177,2. 229,2 (λόγος). II 5,4 cf. I 126,11 ὁ νοῦς. III 144,8 (ὁρμὴ ἄλογος). II 116,20 (πάθος). III 269,21 πρὸς τὴν εὐσέβειαν (σπουδή).

ὀξύνεσθαι. III 77, 15.

ὀξύς. III 30, 21 (ἀκμή). I 30, 12. 15 (γωνία). I 30, 22 (ῥόμος). II 193, 22 (χρόνου κίνησις). III 175, 21 (λόγος). I 42, 7 (φωνῆς μεταβολή). II 25, 2 (καιρῶν μεταβολαί). I 92, 23 ὁρμή. IV 189, 19 πάθος ἐστὶ θυμός. II 193, 22 (παραδόσεις καὶ ὑφηγήσεις) αἱ διὰ θεοῦ. I 284, 27 μετ' ὀξυτέρου τοῦ τάχους. I 75, 11 (τόνος). I 64, 16 (φθόγγος). II 61, 10. III 48, 8. IV 269, 9 (φθόγγοι). III 210, 24 (φωνή). — IV 233, 8 τοὺς διανοίᾳ ὀξεῖς. I 33, 1 ᾧ διέστηκε τὸ ὀξύτατον ἀπὸ τοῦ βαρυτάτου. — I 25, 22. II 70, 20. 111, 15. III 114, 5. 135, 25. 259, 15. 264, 15 ὀξὺ (καθορᾶν). IV 165, 13 ὀξὺ τῇ διανοίᾳ βλέπειν. I 30, 12. 229, 10. 236, 3 ὀξύτατα.

ὀξύτης. IV 261, 8 κατὰ τὴν βαρύτητος πρὸς ὀξύτητα συμφωνίαν. II 278, 21 ἐν τῷ βλέπειν. II 193, 19 τῆς σπουδαίας διαθέσεως. II 31, 3 πρὸς τὸ εὐεργετεῖν. IV 239, 20 τῆς εἰς εὐσέβειαν ψυχικῆς ὁρμῆς. V 7, 8 περὶ τὴν ῥύσιν. V 21, 16 πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν. II 215, 7 (τὸ νήφειν) τὰς αἰσθήσεις πρὸς ἄκρας ὀξύτητας ἀκονᾷ. III 187, 13 „ὡς εἰ πτερὸν ἢ νόημα" φάναι, δηλῶν τὸ τῆς ὀξύτητος τάχος.

ὀξυτονεῖν. II 20, 17.

ὀξυωπεῖν. II 215, 17.

ὀξυωπής. II 277, 11 (γένος). II 313, 7 ἐγρήγορσις. IV 58, 6 τίς δ' ὀξυωπέστερος ἱέρακος ἢ ἀετοῦ; IV 264, 14 ὁ λαὸς ... ὁ ἄχρι πρὸ μικροῦ πάντων ἐθνῶν ὀξυωπέστατος. V 25, 5 νήφοντος ... ὅ τε νοῦς ὀξυωπέστερος. I 45, 5. IV 248, 20 cf. V 256, 1 ὀξυωπεστέροις ὄμμασι. II 246, 24 ὁ ψυχῆς ὀφθαλμός. II 283, 15 τῶν νοητῶν μόνη διάνοια ὀφθαλμὸς ὀξυωπέστατος. VI 155, 13 (ὄψις). V 63, 5 (ὄψεις). — III 89, 4 πρὸς τὸ ὀξυωπέστερον. — II 145, 9 cf. 216, 1 ὁ ὀξυωπέστατα ὁρῶν.

ὀξυωπία. V 269, 17 ὀφθαλμοῦ. V 269, 12 τῶν σώματος ὀφθαλμῶν. V 246, 13 οἱ γυμνάζοντες ὀφθαλμούς τε καὶ χεῖρας, τοὺς μὲν εἰς ὀξυωπίαν. III 265, 9 ὁ δὲ φῶς ἀντὶ σκότους μεταδιώκων ἐγρηγόρσεως, ὀξυωπίας. V 326, 8 προγονική. I 39, 20 ὡς ἂν ὀξυωπίας ἔχῃ τις ἢ τοὐναντίον. V 176. 2. 313, 13. VI 70, 17 λογισμοῦ.

ὀπαδός. III 246, 5 (ἄγγελοι). II 54, 15. 302, 25. III 18, 5 (θεοῦ). IV 241, 11 ἀλήθεια γὰρ ὁ. θεοῦ. II 251, 29 τοῦ θεοῦ δίκη. III 164, 18 τὸν ἀστεῖον ὀπαδὸν εἶναι θεοῦ. III 203, 8 φύσει γὰρ θεοῦ ὁ. ὁ σοφός. II 292, 25 θεοῦ καιρός. III 53, 4 (ὁ θεοῦ λόγῳ) ἐνὶ ὁ. εἶναι μόνῳ μεμελετηκώς. II 102, 16 γαστριμαργίᾳ τοίνυν ἡ ὁ. ἐκ φύσεως ἀκολουθεῖ συνουσίας ἡδονή. II 262, 21 τῶν οὐρανίων (ψυχῶν).

ὀπή. II 305, 2. III 214, 1. 218, 1 cf. I 185, 9 αἰσθήσεως. III 216, 22 τοῦ σώματος.

ὀπίσθιος. I 111, 4 εἰς τὰ ὀπίσθια.

ὀπίσω. I 110, 22. 27 πεσεῖται ὁ ἱππεὺς εἰς τὰ ὀπίσω. III 136, 6 τοὐπίσω opp. τὰ πρόσω. III 257, 8 τὰ ὀπίσω καὶ τὰ νώτια.

ὅπλισις. II 70, 3 περὶ τὸ ἀγένητον.

ὅπλον. II 26, 15 (ὁ δημιουργὸς) τῶν πολεμιστηρίων ὅπλων. II 40, 28 πρὶν ὅπλα καὶ μηχανήματα ἀντεπιφέρειν. II 70, 6 cf. 72, 4 καταιγίδια καὶ κεραυνὸν ... ὅπλα τοῦ αἰτίου φασὶν εἶναι. I 146, 31 cf. III 227, 2 σὺν λόγῳ παραγενώμεθα ὥσπερ ὅπλῳ τινὶ ἀμυντηρίῳ. I 254, 14 οἱ ἱεροὶ λόγοι πάντες αὐτοκέλευστοι μεθ' ὅπλων ὁρμήσαντες ἀμυντηρίων. II 54, 25 (ἡ ψυχὴ) προσχωρήσασα τοῖς ἐχθροῖς ὅπλα κατὰ τῶν φίλων ἥρατο. III 242, 1 τὸ φόβου καὶ παντὸς πάθους λυτήριον σὲ τὸν ὑπερασπιστὴν ὅπλον ἔχοντες. III 258, 15 κατὰ τοῦ πάθους καὶ τῆς κενῆς δόξης. II 40, 26 τῶν ὅπλων ἄχρι τῆς σωμάτων καὶ χρημάτων ζημίας προερχομένων. I 92, 3 ὀργή τε ἀμυντήριον ὅ.

ὁπτήρ. III 275, 10 coni. κατάσκοποι.

ὀπτικός. V 178, 9 (ἐπιστήμη).

ὁπώρα. II 98, 4. V 268, 5.

ὁπωρινός. II 163, 18 (ἀστήρ).

ὁρᾶν. III 217, 3 sq. τί τὸ ὁ. καὶ πῶς × ὁρᾷς. I 161, 13 τίκτει δὲ ἡ μὲν ὅρασις τὸ ὁ. II 3, 12 ὁρέγεται τοῦ ὁ. καὶ πρὸς αὐτοῦ ὁρᾶσθαι. I 188, 9 τῆς (αἰσθήσεως παιδία) δὲ τὸ ὁ., τὸ ἀκούειν, τὸ γεύεσθαι, κτλ. II 191, 2 οὐ παρὰ ὀφθαλμῶν τὸ ὁ., οὐ τὸ ἀκούειν παρὰ ὤτων, κτλ. III 295, 2 sq. διχόθεν γὰρ αὐτῇ τὸ ἁρπεές, ἐκ μὲν τοῦ ὁ. τὸν ἀσύγκριτον ..., ἐκ δὲ τοῦ ὁρᾶσθαι ... III 138, 12 ἰδοὺ ἡ ὅρασις, ἰδοὺ τὸ χρῶμα, ποῦ τὸ ὁ.; II 276, 8 sq. σοφία οὐ μόνον φωτὸς τρόπον ὄργανον τοῦ ὁ. ἐστιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ὁρᾷ. II 300, 30 τῷ δὲ θεωρητικῷ τὸ ὁ. συνῳδόν τε καὶ οἰκειότατον. IV 36, 15 εἰς τὴν τοῦ ὁ. ὑπηρεσίαν. II 276, 3 δι' οὗ καὶ τὸ ὁ. γίνεται φῶς τὸ θεῖον. I 281, 7 δύναται μὲν γὰρ πάνθ' ὁ. χρώματα καὶ σχήματα ἡ ὄψις. III 91, 16 coni. ἀκούειν, ὀσφραίνεσθαι, γεύεσθαι, ἅπτεσθαι. I 138, 7 οὔθ' ὁ. οὔτ' ἀκούειν οὔτ' ὀσφραίνεσθαι κτλ. III 136, 4 δι' ὧν ὁ. καὶ ἀκούειν. III 53, 18. 297, 10 τοῖς ὁ. δυναμένοις. III 236, 12 τὴν θέαν ὧν ἄξιον ὁ. μόνων. I 297, 5. II 101, 22. IV 247, 8 ἃ μὴ θέμις ὁ. V 199, 16 ὀφθαλμοὶ

... ἃ μὴ βουλόμεθα πολλάκις ὁ. ... ἀποβιάζονται. I 297, 14 πεπηρῶσθαι μᾶλλον ἢ τὰ μὴ προσήκοντ' ὁ. I 263, 12 διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ὀρθὴν ὁδὸν τῶν πραγμάτων ἐναργῶς ὁ. VI 156, 9 τὸ ἀγένητον καὶ θεῖον ὁ. II 307, 23 τὸν θεὸν ὁ. ἱκανὸς εἶναι. III 191, 23 ὃ δὴ μόνον τὸν θεὸν ὁ. πεπαίδευται. IV 14, 10 τὸν πατέρα καὶ ποιητὴν τῶν συμπάντων ὁ. IV 184, 18 τὸν κοσμοποιὸν αὐχῶν ὁ. V 342, 5 ὁ. ἀεὶ τὸ ὂν τί ἂν ... σεμνότερον ἐπινοήσειέ τις; II 306, 3 γυμνὰ δύνασθαι τὰ ὄντα ὁ. III 82, 7 τὸ ἄριστον ὁ., τὸ ὄντως ὄν. II 194, 17 τοῖς τε φιλοθεάμοσι καὶ τὰ ἀσώματα ὁ. γλιχομένοις. II 27, 26 οὐδεὶς γοῦν εὐ φρονῶν εἴποι ἂν ὀφθαλμοὺς ὁ., ἀλλὰ νοῦν δι' ὀφθαλμῶν. III 298, 27 διάνοιαν, πάνθ' ὁ. ἐπειγομένην. II 249, 6 ψυχῇ μόνῃ τὰ ὄντα ὄντως ὁ. IV 90, 11 τὰς φύσεις τῶν πραγμάτων ἀπλανέσι λογισμοῖς ὁ. IV 44, 22 οἱ τὰ νοητὰ πρὸ τῶν αἰσθητῶν ἀποδεχόμενοι καὶ ὁ. δυναμένοι. I 193, 22 νομίζοντες τὸν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸν τὰ ἐκτὸς μόνα ὁ. IV 115, 7 ᾧ μόνῳ δυνατὸν ἀόρατον ψυχὴν ὁ. IV 279, 11 ὡς ὁ. αὐτὰ μᾶλλον ἢ ἀκούειν δοκεῖν. IV187, 21 ὁρῶ λαὸν ὡς σκύμνον ἀνιστάμενον. III 138, 16 ἡ δ' ὅρασις ὁρᾷ καὶ πᾶσα αἴσθησις αἰσθάνεται. V 82, 9 ὅρασις μὲν φῶς τὸ κάλλιστον ἐν τοῖς οὖσιν ὁρᾷ, ὁρᾷ δὲ διὰ φωτὸς τἄλλα πάντα. I 85, 6 ὁ ὀφθαλμὸς τὰ μὲν ἄλλα ὁρᾷ, ἑαυτὸν δὲ οὐχ ὁρᾷ. I 117, 11 ὁ ... νοῦς, ὅτε μὲν ὁρᾷ ταπεινὸν τὸ πάθος. II 84, 6 ὁ νοῦς ... μηδὲν ὁρᾷ τῶν πρακτέων. IV 289, 15 cf. V 67, 13 (ὁ θεὸς) πάνθ' ὁρᾷ καὶ πάντων ἀκούει. II 74, 18 ὡς ἔχοντας ὁρᾷ (ὁ δημιουργὸς) δυνάμεως τοὺς ἑκατέρου μεθέξοντας. I 121, 13 (Μωυσῆς) ὁρᾷ τὸν Αἰγύπτιον ἄνθρωπον. I 150, 21 τὰς τῶν ὄντων ὁρᾷ ζώνας. II 26, 11 ταῦτα (sc. σώματος ὄμματα) μὲν γὰρ τὰς ἐκτὸς ἐπιφανείας μόνον ὁρᾷ. I 161, 16 ἐπιλύπως γάρ οὗτος (sc. ὁ ἄφρων) καὶ ὁρᾷ καὶ ἀκούει. II 4, 16 ('Αβραὰμ) ὁρᾷ τὸν τόπον μακρόθεν. III 219, 8. 10 αὐτὸν (sc. θεόν) ὁρᾷ μακρόθεν. II 56, 10 δι' ὧν (sc. αὐγῶν) τὸν θεὸν καὶ τὰς αὐτοῦ δυνάμεις ὁρᾷ ὁ σοφός. IV 135, 3 θέαμα ἐκπληκτικώτατον ὁρᾷ. III 77, 16 οὐκ ἐπειδὴ βεβήλως ὁρᾷ. I 104, 5 sq. ὁρῶντες ἔστιν ὅτε οὐχ ὁρῶμεν. III 101, 15 ὀφθαλμοὶ μὲν ὁρῶσιν, ὁ δὲ νοῦς δι' ὀφθαλμῶν. III 100, 3 οἱ σώματος ὀφθαλμοὶ πολλάκις μὲν ἀμυδρῶς ... ὁρῶσι opp. τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα. III 201, 2 ἆρά γε οἱ ὀφθαλμοὶ διδαχθέντες ὁρῶσι; I 153, 25 (οἱ μεθύοντες) ὁρῶντες οὐχ ὁρῶσι. III 101, 3 ὅτι αἱ μέσαι τέχναι ... ὁρῶσιν, ἀλλά τοι πάντως ἀμυδρῶς ὁρῶσιν. I 251, 17 κἂν ὁρῶσιν ἀδύνατον τοῖς κάμνουσι τὸ σώζεσθαι. — ὁ τὸν θεὸν ὁρῶν v. θεός Nr. I 6 b et 'Ισραήλ in indice nom. — II 275, 25 ὁ δὲ ὁρῶν ἐστιν ὁ σοφός. II 145, 9 ὁ ὀξυωπέστατα ὁρῶν. IV 189, 5 ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὁρῶν. I 23, 11 τὰ πάντα ὁρῶν (ὁ νοῦς). III 174, 2 cf. 264, 14 ('Ρουβὴν) ὁρῶν υἱός. III 81, 4 cf. 82, 6. 13 'Ρουμὰ δὲ ὁρῶσά τι (ἑρμηνεύεται). I 264, 26 'Ρεβέκκα ... ἕνα ὁρῶσα. II 50, 20 κάτιδε τὸ γνήσιον ἀρετῆς κάλλος καὶ ὁρῶσα ἐπίμεινον. III 295, 1 (ἡ διάνοια) ὁρῶσά τε καὶ ὁρωμένη. IV 111, 17 θεοῦ ... τὰ μέλλοντα ... ὁρῶντος. III 156, 15 ὃ (sc. τὸ φῶς) διαφέρει τοῦ θ' ὁρωμένου καὶ τοῦ ὁρῶντος. I 256, 4 τὰ τοῦ θεὸν ὀξυδερκῶς ὁρῶντος ... ἔγγονα. I 164, 27 ἴδιον δὲ τοῦ μὴ ὁρῶντος τὸ ἔργον τοῦτο. III 262, 13 οὐ παγίως καὶ τηλαυγῶς ὁρῶντος. II 259, 19 φησὶν ὁ νόμος τῷ ὁρῶντι καταράσασθαι. I 186, 18 'Ιακὼβ τῷ πρὸ τούτων τὴν ἄποιον φύσιν ὁρῶντι. I 118, 26 πλούσιον πεποιηκέναι τὸν ὁρῶντα. II 58, 17 λήσεται γὰρ οὐδέποτε τὸν τὰ ἐν μυχοῖς τῆς διανοίας ὁρῶντα. II 162, 15 οὐδ' ὁρῶντες ἀρετῆς εἰς ὕψος ἔφασαν. IV 34, 4 ὁρῶντες χρωμάτων καὶ σχημάτων ποικιλίας. V 341, 11 πρὸς ἀπάτην τῶν ὁρώντων. III 225, 11 τὸν ἀπὸ τῶν ὁρώντων παρεὶς ἔλεον. III 117, 7 γέλωτα καὶ χλεύην παρέξει τοῖς ὁρῶσι. IV 270, 13 τοῖς ὀξυδερκέστερον ὁρῶσι. I 214, 7 τοῖς ἀμυδρῶς ὁρῶσι. II 77, 18 τοῖς ... τὸν κόσμον ἐξαίφνης ἀπόνως ... ὁρῶσιν. II 113, 20 τῆς περὶ τὴν θέαν τέρψεως αἴτιοι γίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν. V 7, 17 ἵνα χρωμάτων ... ἰδέαις ὑπαγάγωνται τοὺς ὁρῶντας. II 86, 8 τοὺς γὰρ προφήτας ἐκάλουν οἱ πρότερον ... ὁρῶντας. III 18, 17 τοὺς προφήτας ὠνόμασαν οἱ παλαιοὶ ὁρῶντας. III 262, 30 τοὺς ὁρῶντας εἰσάγει θερίζοντας. V 77, 20 ὁρῶντας ἡδίστας ὁμοῦ καὶ κατα-πληκτικωτάτας ὄψεις, ἀκούοντας δὲ ... I 281, 7 ὁράτω (ἡ ὄψις) τὰ φωτός, μὴ σκότους, ἄξια. I 185, 17 (ὁ νοῦς) τὰ μὲν ἑώρα, τῶν δὲ ἤκουσε. II 69, 20 ἑώρα δὲ ὁ θεὸς καὶ πρὸ γενέσεως φωτὶ χρώμενος ἑαυτῷ. III 178, 17 ἀνθρώπου τὴν πρὸς γένεσιν μὴ ἑωρακότος συγγένειαν.

ὁρᾶσθαι. IV 160, 8 ὃν (sc. ἄγγελον) οὐ θέμις σώματος ὀφθαλμοῖς ὁ. I 122, 20 ἐξαπλοῦσθαι δὲ καὶ φανερῶς ὁ. II 205, 11 τὰς εἰρεσίας ... κεκλασμένας ὁ. συμβαίνει καθ' ὕδατος. III 158, 2 μόνου δ' ἐκείνου

μὴ πεφυκότος ὁ. V 184, 9 ἐν ᾧ μόνῳ τἀληθὲς ἀκραιφνέστατον ὁρᾶται. I 226, 10 (ὁ θεὸς) καὶ χωρὶς αὐτῶν (sc. δυνάμεων) ὁρώμενος. III 20, 20 τὸ ὁρώμενον αἰθέριον. III 304, 2 τὸ αἰσθητὸν καὶ ὁρώμενον τοῦτο. II 278, 20 (λόγου) ὁρωμένου ὑπὸ ψυχῆς ἀκραιφνοῦς. III 245, 3 κατὰ τὴν τοῦ αἰσθητοῦ (κόσμου) καὶ ὁρωμένου τούτου μετάβασιν. II 278, 2 θεοῦ φωνήν, ὁρωμένην τῷ τῆς ψυχῆς ὄμματι. I 42, 5. II 195, 28. III 64, 6. 202, 23. IV 32, 15 τὰ ὁρώμενα. IV 26, 8 τῶν ὁρωμένων λαβεῖν φαντασίαν. IV 83, 15 χαρακτῆρες γὰρ ἐπιφαίνονταί τινες τῷ σώματι τῶν ὁρωμένων. II 277, 15 τοὺς τοῦ θεοῦ λόγους οἱ χρησμοὶ φωτὸς τρόπον ὁρωμένους μηνύουσι. V 126, 11 οὐ μόνον ὁραθῆναι ἀλλὰ καὶ νοηθῆναι (θεοῦ τὴν φύσιν). I 125, 22 ὁ νοῦς κατέλαβε τὸ ὁραθέν. V 203, 5 οὐκ ἐπὶ τῶν ὁραθέντων αὐτὸ μόνον ἔστη.

ὄψεσθαι. I 125, 15 (ἡ ὅρασις) τὸ ὑποκείμενον ὄψεται. I 91, 13 πῶς μὲν οὖν βοηθοῦσιν, ὀψόμεθα. I 54, 14 πάγκαλον ὀφθῆναι ... καρπόν. I 48, 11 κάλλιστον ὀφθῆναι τὸν πρῶτον ἄνθρωπον. I 75, 10 τὸ ἀγαθὸν καὶ ὀφθῆναι κάλλιστόν ἐστι. I 115, 19 ὀφθῆναι πᾶν ἀρσενικὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ. III 156, 9 ὀφθῆναι τὸν τῶν ὅλων κύριον. I 126, 27 τοὺς ἐρῶντας ἰδεῖν ἔστι πολλάκις ἐπὶ γυναίων αἰσχίστων ὀφθῆναι ἐπιμεμηνότας. V 23, 21 θαυμάσιον ἔργον καὶ ὀφθῆναι καὶ νοηθῆναι. III 157, 4 ὀφθέντα θεὸν ἀνθρώπῳ. III 194, 8 πατὴρ δὲ ἢ μήτηρ υἱὸν μέλλοντα ἀδικεῖν ἐκώλυσαν ἐφ' ἡσυχίας αὐτὸ μόνον ὀφθέντες.

ἰδεῖν. I 242, 13 σῶμα ὀργανικὸν ᾧ λαβεῖν, ᾧ δοῦναι, προελθεῖν, ἰ., ἀκοῦσαι ... ἐνεστιν. I 24, 6 γλιχομένου (νοῦ) ὃ' ἰ. I 125, 14 ἐὰν γοῦν βουληθῇ ὁ νοῦς προστάξαι τῇ ὁράσει μὴ ἰ. I 185, 11 (ἡ αἴσθησις τὸν νοῦν) τὰς φύσεις τῶν σωμάτων ἰ. ... παρεσκεύασεν. I 217, 3 ἄνευ φωτὸς ἀμήχανον ἰ. II 277, 10 ἰ. δ' οὐκ ἀδύνατον, ἀλλ' οὐχ ἅπασιν. II 312, 1 εἴ πού τι καλὸν ἔστιν ἰ. ἢ ἀκοῦσαι. III 76, 9 ὡς ἰ. καὶ ἀναγνῶναι, ... ὡς προσσχεῖν τε καὶ ἀκοῦσαι. II 30, 6 ἐκ γὰρ τοῦ πολλὰ μὲν ἰ., πολλῶν δὲ ἐπακοῦσαι. II 4, 9 καὶ αὐτὸ τοῦτο ἰ. ὅτι ἐστὶν ἀόρατος. I 277, 27 ψυχὴν οὐδεμίαν ... ἱκανὴν ἐξ ἑαυτῆς τὸν ποιητὴν ἰ. I 265, 2 (ἡ ψυχὴ) οὔπω δὲ δυνατὴ τὸν τῆς σοφίας ἡγεμόνα θεὸν ἰ. I 124, 29 ὅπου οἱ τὸν θεὸν ἰ. ἀδυνατοῦντες. III 255, 20 τοῦ μήπου δυναμένου τὸν ἀληθῆ θεὸν ἰ III 230, 5 τὸν πρὸ τόπου καὶ λόγου θεὸν ἰ. III 179, 17 εὐλαβούμενος τὸν θεὸν ἰ. II 247, 16. 18 ἐφίεσθαι μὲν τοῦ τὸ ὄν ἰ. III 256, 3 τὸ πρεσβύτατον ἰ. αἴτιον. III 155, 15 τὸν αἴτιον τῆς ἐπιστήμης ἰ. III 157, 15 τὸν τριπόθητον καὶ μόνον ἀγαθὸν τηλαυγῶς ἰ.. III 255, 21 cf. V 10, 17 οἱ μὴ δυνάμενοι τὸν ἥλιον αὐτὸν ἰ. IV 282, 13 εἴ πως ἰδεῖν οἷόν τε ἦν τὸ ἄγαλμα τὸ πάντων ἱεροπρεπέστατον. III 249, 10 μηδὲ πολλοστὸν μέρος αὐτοῦ (sc. κόσμου) δυνηθεὶς ἰ. I 94, 13 ὁ θεὸς ἰ. καὶ καταμαθεῖν βούλεται. III 140, 11 (τοῦ θεοῦ) ἐπιδεικνουμένου ἑαυτὸν τοῖς γλιχομένοις ἰ. I 52, 8 (ὁ θεὸς) ἰ. βουλόμενος. II 255, 13 (ὁ θεὸς) λέγεται δ' οὐδὲν ἧττον κατελθὼν ἰ. IV 24, 14 μόνῳ γὰρ ἔξεστι θεῷ ψυχὴν ἰ. I 174, 10 τῷ μόνῳ γυμνὴν ψυχὴν ἰ. δυναμένῳ. III 217, 7 τὴν σαυτοῦ ψυχὴν ἰ. καὶ τὸν νοῦν. II 207, 10 ἀμήχανον δὲ καὶ τὰς ἀοράτους (δυνάμεις) ἰ. II 69, 7 ἀδυνατοῦντες ... ἁπλῆν φύσιν ἰ. ἀμιγῆ καὶ ἀσύγκριτον. IV 24, 3 γυμνὰ τὰ πράγματα καθαρῶς ἰ. II 167, 18 τὴν θείαν παιδιὰν τῆς ψυχῆς ἰδιώτῃ μὲν οὐ θέμις ἰ. IV 19, 18 καθ' ὅσον οἷόν τε ἦν ἰ. τὸν βλέποντα. II 157, 20 ἐξ ἐπιλογισμοῦ ῥᾴδιον ἰ. II 275, 28 ὁ ἀσκητὴς ἐσπούδασεν ... ἰ. ἃ πρότερον ἤκουε. III 83, 26 οὐράνιον οὐδὲν ἀγαθὸν ἐσπουδακότας ἰ. ἤλασεν. III 146, 7 πρὶν ἰ. πηρὸς ἔσται. I 94, 4 ὅταν οὖν λέγῃ „ἰδεῖν τί καλέσει". I 110, 4 ἐν ταῖς ὁδοῖς ἔστιν ἰ. διαφορὰν τῶν ὄντων. I 126, 22 τῶν ἑταιρῶν τὰς εἰδεχθεῖς ἰ. ἔστι. I 126, 26 τοὺς ἐρῶντας ἰ. III 303, 26 τοῦτο μὲν μηδ' ἐκ τύχης ἰ. ποτε γένοιτο. I 49, 15 ὅπερ ἐπί τε πλαστικῆς καὶ ζωγραφίας γινόμενον εἶδον. I 213, 5 τὴν ... μυθολόγον εἶδον ἡδονήν. I 24, 1 ὧν εἶδεν ἐνταῦθα αἰσθητῶν. I 125, 21 εἰδέ τε γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς τὸ σῶμα. I 184, 12 (ὁ νοῦς) ᾠήθη γὰρ αὐτοῦ πάντ' εἶναι κτήματα, ὅσα εἶδεν. II 4, 22 διοιχθέντων γὰρ τῶν διανοίας ὀμμάτων ὀξυδερκέστερον εἶδεν. IV 19, 13 ὅπερ ἡ διάνοια τότε πρῶτον ἀναβλέψασα εἶδε. IV 19, 19 οὐχ ὅτι ὁ σοφὸς εἶδε θεόν, ἀλλ' ὅτι „ὁ θεὸς ὤφθη" τῷ σοφῷ. V 25, 6 ἃ πρότερον εἶδεν. I 263, 21 ἡνίκα τὴν πλάνην εἶδεν αὐτῆς (sc. τῆς ψυχῆς). I 265, 6 τὸν ἀδεικτον οὐκ εἶδε πᾶσι τοῖς μέσοις ἀόρατον ὄντα. I 287, 23 ἐπὶ τὴν ὧν εἶδε καὶ ὧν δυνατῶς κατέλαβε μήνυσιν. I 272, 2 ἰδοὺ τὴν ἀρετήν, φησίν, ἔχω παρ' ἐμαυτῷ. I 106, 23 μόνον ἰδέτω καὶ κατανοησάτω. II 37, 16 ὅτι ἐγώ εἰμι ἴδετε. II 37, 14 ἴδετε ἐμέ. I 211, 11 τί τοῖς

ὀφθαλμοῖς ἰδὼν ... ἡσθείης. I 280, 20 (ὁ νοῦς) κάλλος ἰδών. IV 20, 15 ὁ δὲ σοφὸς ἀκριβεστέροις ὄμμασιν ἰδών. V 134, 11 ὀξυδερκεστάτοις ὄμμασιν ἰδών. IV 62, 14. 24. 80, 23 ὄναρ ἰδών. IV 82, 21 ταύτην ἰδὼν τὴν ὄψιν. III 277, 4 ὁ τὴν θεόπεμπτον φαντασίαν ἰδών. II 290, 23 ὁ τῶν ἐν ψυχῇ ταμιευομένων ἐπίσκοπος ἰδών, ᾧ κατιδεῖν ἔξεστι μόνῳ. I 106, 20 „πᾶς ὁ ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται". I 109, 13 ὁ δηχθεὶς ὑφ' ἡδονῆς ἰδὼν σωφροσύνην. I 116, 25 ἐὰν κάλλος ἰδὼν αἱρεθῇς αὐτῷ. I 121, 15 (Μωυσῆς) μηδένα ἰδὼν ἑστῶτα. I 182, 4 (ἐγὼ) αὐθις Ἱερεμίαν τὸν προφήτην ἰδών. I 264, 5 ὁ τὴν ἀπάτην ἰδὼν ἄνθρωπος. II 51, 25 ἰδὼν γάρ τις τὸν ἐν εἰρήνῃ συνεχῆ πόλεμον. I 282, 17 (ὁ γεωργὸς) ἄμπελον ἰδών. II 30, 13 ὑδρευσαμένην ... ὁ φιλομαθὴς ἰδὼν ἐπιτρέχει. I 203, 13 (Ῥεβέκκα) ἀνασκιρτώσας αὐτὰς (sc. δύζας) ἰδοῦσα. II 33, 13 (Ῥεβέκκα) ἰδοῦσα δὲ εὐπαράδεκτον ἀρετῆς ⟨τὴν⟩ τοῦ παιδὸς φύσιν. I 106, 28 τοῦ σωφροσύνην καὶ θεὸν ἰδόντος. II 104, 2 οὐδ' ὄναρ ἰδόντι. III 280, 27 τῷ τὴν καθ' ὕπνον φαντασίαν ἰδόντι. I 29, 5 ἔμελλε γὰρ ἰδόντα πρῶτον τεθηπέναι. I 288, 23 Ἀαρὼν ... ὑπαντᾶν τῷ ἀδελφῷ Μωυσεῖ καὶ ἰδόντα χαίρειν ἐν ἑαυτῷ. IV 80, 8 ὀνείρους ἰδόντες. II 88, 7 τοὺς μὲν τοῦ πλούτου θησαυροὺς ἅπαντας ἐξῆς πλήρεις ἰδόντες. III 139, 8 αἱ (διάνοιαι) δὲ ἰδοῦσαι καὶ γευσάμεναι. II 96, 5 ὑπὲρ τοῦ ... πρὸς μηδενὸς τῶν ἰδόντων μεμφθῆναι. I 29, 21 ἐμποιῆσαι τοῖς ἰδοῦσι κατάπληξιν. I 252, 13 ὅταν οὖν ᾖ ἴδω ἢ ἀκούσω τινὰ αὐτῶν τεθνεῶτα. I 245, 11 ὅσα μὲν οὖν ἂν ἴδῃ ἢ ἀκούσῃ. I 287, 16 ὅταν (ὁ λόγος) ὥσπερ ἐναυγασθεὶς ἴδῃ καὶ καταλάβῃ τὸν νοῦν. I 167, 13 ὅταν ἴδῃ τετελειωμένον αὐτόν. II 243, 15 ἵνα μηδὲν ἀληθὲς καὶ γνήσιον καλὸν μήτε ἴδῃ μήτε ἀκούσῃ. II 85, 11 ὅπως αὐτὴν καθαρὰν ἴδῃ τὴν τῆς ψυχῆς οἰκίαν. II 91, 22 ὅταν ἴδῃ τινὰ τῶν αὐστηροτέρων ἢ πόνον φεύγοντα ἢ λήμματος ἡττώμενον. II 218, 1 τὸ μάχιμον ... ὅταν ἴδῃ ὁ ὁρῶν. III 241, 14 ἐὰν μέντοι ὁ ἀσκητὴς .... τηλαυγῶς ἴδῃ ἃ πρότερον ἀμυδρῶς ὠνειροπόλει. II 185, 10 ἵνα ταῦτ' ἐναργῶς ἴδῃ. IV 52, 18 ἴδωμεν ἢ ἀκούσωμεν ἢ ὀσφρανθῶμεν κτλ. III 210, 20 ὅσα ἂν ἴδωσιν ἢ ἀκούσωσι. VI 49, 6 ἐνθουσιάζουσι, μέχρις ἂν τὸ ποθούμενον ἴδωσιν. II 111, 5 ἐπειδὰν ἴδωσι τὸν ἀντίπαλον ἡττημένον.

ὄρασις, I 20, 15. 17. 67, 16. 232, 12. 296, 7 II 65, 15. 246, 13. III 176, 4. 217, 2. 222, 7. IV 52, 14 (inter alios sensus enumeratur). I 124, 5 οὔτε γὰρ ἡ ὄ. οὔθ' ἡ ἀκοὴ οὔτε τις τῶν ἄλλων αἰσθήσεων διδακτή. II 243, 11 ἐνάργειαν τὴν οἵαν δι' ὁράσεως coni. διδασκαλίαν τὴν δι' ἀκοῆς ἐγγινομένην. II 288, 22 coni. ἀκοή (αἰσθητῶν ποιοτήτων τὰ κριτήρια). II 291, 15 καθ' ὅρασιν καὶ ἀκοήν. III 277, 22 ἀκοὴν ὁράσεως διακρίνει. II 257, 11 μεθ' ὅρασιν ἀκοὴ δευτερείοις τετίμηται. III 154, 19. 174, 18 sq. ἀκοὴ δ' ὁράσεως τὰ δευτερεῖα φέρεται. II 276, 1 τυγχάνει τοῦ καθ' ὅρασιν κλήρου τὸν ἐξ ἀκοῆς ὑπερβάς. III 154, 22 ἀπατηλὸν ἀκοή, ἀψευδὲς δ' ὄ. IV 249, 16 διὰ τῶν ἡγεμονικωτάτων αἰσθήσεων, ὁράσεως καὶ ἀκοῆς. V 82, 8 (coni. ἀκοή, αἱ φιλόσοφοι αἰσθήσεις). IV 34, 13 ἐμφιλόσοφοι καὶ ἡγεμονίδες, ἀκοὴ καὶ ὄ. IV 37, 21 (ἡγεμονὶς) τῶν αἰσθήσεων. IV 38, 5 ἐκ πενταπόλεως τῶν πέντε αἰσθήσεων τὴν ὅρασιν ἐξαιρέτου γέρως τυγχεῖν. V 204, 18 (ἡ ἀρίστη καὶ ἡγεμονικωτάτη) τῶν αἰσθήσεων. II 294, 30 τί ἐστιν. III 52, 15 (ψυχῆς μοῖρα). III 138, 12 ἰδοὺ ἡ ὄ., ἰδοὺ τὸ χρῶμα, ποῦ τὸ ὁρᾶν. III 209, 4 ὁ ἀὴρ ... ὄργανον. I 17, 15. 20 ὄργανον αὐτὸ (sc. τὸ φῶς) τῆς ἀρίστης τῶν αἰσθήσεων ὁράσεως. IV 36, 4 μόνῃ γὰρ ὁράσει τῶν αἰσθήσεων ὁ θεὸς ἀνέτειλε φῶς. I 161, 13 τίκτει δὲ ἡ μὲν ὄ. τὸ ὁρᾶν. I 162, 11 τὸ μὲν ὁρατὸν κινεῖ τὴν ὅρασιν. V 240, 11 ὁράσεως γὰρ ἐπαγωγὸν κίνησις. III 151, 19 ὅταν ἄστεγος μὲν ὄ. κεχυμένη πρὸς τὰ ὁρατά. II 74, 11 ἡ γὰρ τούτων ἐξ ἐναντίας εἰς ταὐτὸ σύνοδός τε καὶ δεξίωσις τὴν δι' ὁράσεως ἀντίληψιν ἐργάζεται. III 210, 16 (ὄργανον) ὀφθαλμοί. III 42, 16 κρατῆρες δὲ ὁράσεως μὲν ὀφθαλμοί. IV 14, 3 δι' ὀφθαλμῶν opp. ἡ δὲ διὰ τοῦ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικοῦ. II 305, 3 ὁπὰς γὰρ καὶ φωλεοὺς τρόπον τινὰ ὀφθαλμοὺς μὲν ὁράσεως ... εἶναι συμβέβηκε. III 138, 16 ὁ μὲν νοῦς καταλαμβάνει, ἡ δ' ὄ. ὁρᾷ. V 203, 5 (ὁ νοῦς) διὰ τῆς ὁράσεως ἰδών. I 125, 14. 20 ἡ ὄ. ἅμα τῷ νῷ ἐπιβάλλει τῷ ὁρατῷ. I 91, 21 βοηθῷ χρησάμενος ὁράσει (ὁ νοῦς). II 243, 14 ἀμφότερα κατάλυσον, ὅρασίν τε καὶ ἀκοὴν ψυχῆς. IV 35, 13 ψυχῆς εἰκόνα δεδημιουργῆσθαι τὴν ὅρασιν. V 204, 13 πλάζεται καὶ ἡ ὄ. V 82, 14 παρέχεται ... ὠφελείας ... ἡμῖν τὰς μεγίστας. IV 34, 17 προνομία δ' ἔστω τις ἐξαίρετος ὁράσει. I 162, 14 τό τε γὰρ κάλλος τὴν ὅρασιν ἐδουλώσατο. I 122, 23 φωνεῖ γὰρ καὶ καλεῖ τὸ μὲν ὁρατὸν τὴν ὅρασιν ἐφ' ἑαυτό. V 82, 1 δύο μὲν αἴτια

τοῦ ζῆν ἐστιν, ὄσφρησις καὶ γεῦσις, δύο δὲ τοῦ καλῶς ζῆν, ὅ. καὶ ἀκοή. I 75, 20 „εἰς ὅρασίν ἐστιν ὠραῖον", ὅπερ ἐστὶ τοῦ χρηστικοῦ καὶ πρακτικοῦ σημεῖον. I 296, 22 (οἱ σοφοὶ) ἔχουσι γὰρ κεκαθαρμένην ὅρασιν. II 250, 7 (ὁ ἄφρων) προτρέπει μὲν ὅρασιν, προτρέπει δὲ ἀκοὴν ... αὐτῷ συντετάχθαι. I 105, 9 ὅσα κατὰ τέχνας τεχνικὰ δημιουργήματα τέρπει τὴν ὅρασιν. I 105, 2. 7 δι' ὁράσεως ἡδοναὶ συνίστανται. — I 71, 22. V 342, 4. 343, 22 cf. 347, 7 ὅ. θεοῦ. II 278, 5 οἱ τοῦ θεοῦ λόγοι ὅρασιν ἔχουσι τὴν ἐν ψυχῇ κριτήριον. — All.: III 298, 22 cf. 299, 10 (ὅ. εἰρήνης = Ἱερουσαλήμ). II 185, 15. 243, 15 cf. III 154, 19 (ὅ. θεοῦ = Ἰσραήλ). II 300, 29 Μαμβρῆ, ὃ μεταληφθὲν ἀπὸ ὁράσεως καλεῖται. III 77, 16 (Ῥαχὴλ) ἑρμηνεύεται δὲ ὅ. βεβηλώσεως. IV 38, 10 τὴν πόλιν ταύτην οἱ χρησμοὶ διασυνιστᾶσιν αἰνιττόμενοι τὴν ὅρασιν.

ὁρατικός. II 140, 27 (ἄνδρες). III 201, 12 (ἄνθρωπος). II 87, 1. 246, 18. 272, 1. 279, 1. III 140, 5. 175, 25. 189, 1. 302, 25. 303, 9. IV 245, 23 (γένος). II 271, 13. III 83, 13. IV 28, 9 (διάνοια). II 143, 8. III 192, 20 (νοῦς). III 150, 1 (πνεῦμα). III 264, 15 (Ῥουβήν). II 145, 16 (θεοῦ τρόπος). I 226, 2. II 192, 9. III 139, 14 (ψυχή). III 174, 3 πᾶς ὁ εὐθιξία καὶ εὐφυΐᾳ χρώμενος. — II 191, 10 ὁ τοῦ ὄντος ὁ. III 213, 13. IV 274, 12 (οἱ ὁρατικοί). I 103, 23. II 300, 15 (τὸ ὁρατικόν).

ὁρατός. II 43, 17 αὐτὸς (ὁ ἀὴρ) οὐχ ὁ. αἰσθήσει. II 278, 9 τὰ κατὰ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις πάνθ' ὁρατά. VI 213, 20 ἀπεικόνισμα. V 66, 12 (βωμὸς) οὐδενὶ τῶν ἄλλων ἐστὶν ὁ. I 51, 12. 278, 4 (εἰκών). III 220, 23 sq. ὁρατὸν δὲ ἥλιος opp. ψυχὴ μὲν ἀόρατον. II 255, 6 τὸ θεῖον ... οὐδαμοῦ. VI 76, 6. 79, 7 (θεός). II 304, 6 ἀόρατος ὡς ἂν ὁ. ὤν (sc. θεός). VI 95, 15 (θεοί). III 132, 5 (ἰδέα). II 277, 9 τὰ κάλλιστα τῶν ἐν τῇ φύσει. I 3, 17. 5, 3. III 26, 8. 245, 10. IV 21, 13. V 73, 11 (κόσμος). I 47, 7 (μερίς). VI 212, 9 μίμημα. IV 18, 19 οὐδὲ γὰρ ὁ ἐν σοὶ νοῦς. IV 292, 18 οὐρανὸς ὁ ἀσώματος, τὸ παράδειγμα τοῦ ὁρατοῦ. V 73, 12 (οὐρανός). I 39, 15. III 102, 10. IV 17, 8. V 5, 8 (οὐσία). II 262, 15 (σώματα). V 67, 19 φέγγη. IV 21, 15. 35, 14. V 341, 20 (φύσις). II 278, 2 sqq. cf. IV 250, 1. 279, 14 (θεοῦ φωνή). IV 83, 15. χαρακτῆρες ... οὐχ ὁρατοὶ πᾶσιν. I 44, 23 χόρτος ἦν οὐχ ὁ. II 278, 11 χυλός. I 13, 9 (ῥήγματα). — I 3, 14. 9, 13. 122, 23. 125, 21. 162, 11. II 37, 12. 150, 6. III 244, 22. V 2, 13. 203, 12 (τὸ ὁρατόν). IV 301, 23 ὁρατοῦ τινος πάνυ μακρὰν ἀφεστῶτος. I 11, 13. 18, 7. 98, 7. 165, 15. II 101, 22. 277, 22. III 77, 17. 151, 19. IV 34, 14. 36, 11. 135, 9. 140, 7. 230, 2. 235, 3. V 206, 15. 269, 13. 342, 13. VI 99, 19 (τὰ ὁρατά).

ὀργᾶν. IV 31, 20. 265, 2.

ὀργανικός. I 62, 10 (ζῷα). I 64, 2 (σώματος κινήσεις). I 36, 7 (μέλη). II 69, 12. III 71, 15. 95, 23 (μέρη). I 35, 13. 62, 10. 242, 13. II 191, 30 (σῶμα).

ὄργανον. I 200, 4 (δημιουργὸς καὶ λίθοι καὶ ξύλα καὶ ὄργανα). I 200, 5 τί δὲ τὰ ὄργανα πλὴν τὰ δι' ὧν; II 31, 21 τὰ κατὰ τὴν χειρουργίαν. I 255, 12 χεῖρας ὀργάνων τρόπον παραλαμβάνεσθαι. V 133, 19 (πολεμικὸν σάλπιγξ). I 142, 2 (πολεμιστήρια). II 236, 21 τὸ ὑδρηρὸν ὅ. III 255, 9 cf. V 184, 15 πρὸς τιμωρίας ὄργανα ἐπιτήδεια. IV 138, 13 τὰ τῶν τεράτων ὄργανα. — I 199, 24 ὁ θεὸς αἴτιον, οὐκ ὅ., τὸ δὲ γινόμενον δι' ὀργάνου μὲν ὑπὸ δὲ αἰτίου πάντως γίνεται. I 200, 10 εὑρήσεις ... ὅ. δὲ λόγον θεοῦ δι' οὗ κατεσκευάσθη (ὁ κόσμος). I 134, 18 ᾧ (sc. λόγῳ) καθάπερ ὀργάνῳ προσχρησάμενος (ὁ θεὸς) ἐκοσμοποίει. II 269, 22 ἐκοσμοπλάστει χρησάμενος ὀργάνῳ τούτῳ. II 32, 6 οὐδὲν ἔχουσι παρ' ἑαυτοῖς ἀξιόχρεων ὅ. θεοῦ νομοθετοῦντος ἐκκλησίαν. IV 145, 15 (ὁ θεὸς) ἐὰν δέ που βουληθῇ καθάπερ ὀργάνοις τισὶ χρήσασθαι πρὸς τὰς τιμωρίας. II 191, 13 ὄργανα γὰρ ὑπηρετήσοντα ταῖς ἀθανάτοις αὐτοῦ (sc. θεοῦ) χάρισι γεγένησθε. I 200, 13 οἱ δὲ φάσκοντες διὰ τοῦ θεοῦ τι κεκτῆσθαι τὸ μὲν αἴτιον ὅ. τὸν δημιουργόν, τὸ δ' ὅ. αἴτιον τὸν ἀνθρώπινον νοῦν ὑπολαμβάνουσιν. — I 200, 17 ὄργανα γὰρ ἡμεῖς, δι' ὧν αἱ κατὰ μέρος ἐνέργειαι. II 276, 8 σοφία ... φωτὸς τρόπον ὅ. τοῦ ὁρᾶν ἐστιν. IV 24, 16 οἱ δὲ βάσανοι διὰ τίνων ὀργάνων; ἢ πάντως διὰ τῶν τῆς ἀρετῆς μερῶν. II 15, 25 σβεστηρίων ὀργάνων τῶν κατὰ παιδείαν λόγων εὐπορήσαντες. III 5, 2 διανοίας. III 59, 15 (ὁ σοφὸς) μόνος ὅ. θεοῦ ἐστιν ἡγεῖον. II 165, 10 φύσεως καὶ ἀρετῆς. IV 34, 8 τῶν ἡδονῶν. — III 209, 3 ὁ ἀὴρ ... ὅ. ὢν ζωῆς, ἀναπνοῆς, ὁράσεως, ἀκοῆς. IV 235, 1 πασῶν (αἰσθήσεων) ἀὴρ ὅ. I 17, 14 ὅ. αὐτὸ (sc. τὸ φῶς) τῆς ἀρίστης τῶν αἰσθήσεων ὁράσεως. I 186, 12. II 150, 7. 306, 24. III 210, 16. 214, 1. 217, 1 (αἰσθήσεως). III 120, 1. 149, 29. 213, 25 τῶν αἰσθήσεων. III 183, 15 (κατὰ τὰς αἰσθήσεις). I 154, 2 αἰσθητικόν. I 122, 7.

185, 2. II 28, 6. 65, 15. V 5, 3 (αἰσθητικά). II 91, 1. III 104, 18 (σωματιτά). V 87, 3 (γλῶττα). I 286, 31 (προφορικὸς λόγος). V 205, 15 cf. 206, 9. 23 ὄργανα δὲ ζωῆς (ὀδόντες). III 303, 7. 17 (στόμα, χεῖλος, λόγος). II 277, 18 στόματος καὶ γλώττης. I 70, 10 στόματος ἢ μυκτήρων. III 127, 18 (ὦτα, γλῶττα). — VI 178, 25 ἀναπνοῆς. III 39, 20 γενέσεως. I 184, 10 γεύσεως. V 2, 12 γόνιμον. V 207, 4 τὰ τοῦ ζῆν ὄργανα. V 3, 4 τὸ ὑπηρετοῦν ταῖς τοιαύταις ὁμιλίαις ὅ. I 297, 6 ὀσφρήσεως καὶ γεύσεως. II 102, 23 συνουσίας. II 69, 21 cf. 140, 22 τῆς τροφῆς. I 197, 23. II 252, 24. III 180, 15. IV 185, 5. 276, 13 φωνῆς. III 26, 12 κατὰ τὴν φωνήν. II 222, 25 τῷ τῆς φύσεως ὀργάνῳ χρῆσθαι διὰ φωνῆς. I 41, 16. 88, 12. 139, 21. 178, 17. 195, 18. 267, 6. 274, 6. 281, 16. 287, 7. II 22, 21. 101, 6. 236, 15. 257, 24. 282, 19. III 2, 2. 61, 3. 78, 6. 79, 2. 167, 4. 169, 16. V 66, 1 (φωνητήριον, φωνητήρια). I 2, 2 (τὰ νοήματα) μείζω ἢ σεμνότερα ὄντα ἢ ὡς θνητοῦ τινος ὀργάνοις ἐναρμοσθῆναι. III 157, 9 ᾧ δυνησόμεθα ἐκεῖνο (sc. τὸ ὄν) φαντασιωθῆναι. V 16, 19 θεοῦ καταχρωμένου τοῖς ἐκείνων (sc. προφητῶν) ὀργάνοις. I 184, 18 (ὁ νοῦς) ἀθροῦν ⟨οὐκ⟩ ἔχων ὅ. περὶ ἑαυτόν, ᾧ θηρεύσει τὸ ἐκτός. — II 23, 6. III 172, 10. IV 127, 1. 225, 7. V 123, 18. 232, 3 (μουσικόν). I 208, 14. 233, 1. II 193, 1 sqq. 240, 7. V 146, 19 μουσικῆς. II 22, 20. 291, 21 κατὰ μουσικήν. IV 125, 7 μουσικὴν τὴν σύμπασαν διά τε χρήσεως ὀργάνων καὶ λόγων. III 115, 6 ἀλύρων καὶ ἀναρμόστων οὐκ ὀργάνων μᾶλλον ἢ τῶν κατὰ τὸν βίον πράξεων. II 23, 17 ὅ. ἀμούσῳ μὲν παραδοθὲν ἀνάρμοστον. II 23, 22 ὄργανα κατὰ τὰς τοῦ μέλους ἀπείρους ὅσας κράσεις μεθαρμόττεται. I 64, 14 λύρα πάντων σχεδὸν ὀργάνων ἀρίστη. I 105, 11 κιθάρα, πᾶσα ὀργάνων ἰδέα. IV 276, 5 ἦχον ἀόρατον ..., πάντων ὀργάνων θαυμασιώτερον. — I 217, 18 cf. III 4, 15. V 239, 13 τὸ ... ψυχῆς ὅ. II 61, 14 ὅ. γὰρ τελεώτατον ὑπὸ φύσεως δημιουργηθέν (int. ψυχή). II 111, 13 τοὺς εἰς τὸ θεῖον ὕμνους ... τῶν ὀργάνων ἐμμελῶς κρούειν ἑκάτερον, τότε νοῦ καὶ αἰσθήσεως. — V 286, 9 πρὸς τὸ θεῖον ὅ., τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν σύμπαντα κόσμον. II 240, 14 ἵνα τὸ τοῦ παντὸς ὅ., ὁ κόσμος πᾶς, ταῖς ἁρμονίαις μουσικῶς μελῳδῆται. III 212, 22 ὁ τοίνυν οὐρανός, τὸ μουσικῆς ἀρχέτυπον ὅ.

ὀργανοποιία. IV 230, 7. 246, 3. 256, 8. V 36, 4 φωνῆς. IV 139, 9 λογικῆς φωνῆς.

ὀργή. II 72, 20 πάνθ' ὅσα δι' ὀργὴν ἢ φόβου ἢ λύπην ἢ ἡδονὴν ἤ τι τῶν ἄλλων παθῶν πράττομεν. VI 44, 19 ἢ φόβῳ ἐκκλίνει ἢ λύπῃ στέλλεται ἢ ὑπ' ὀργῆς τραχηλίζεται. III 285, 9 ὀργάς τε καὶ λύπας ἐπράυνε. VI 13, 13 coni. ἐπιθυμία. II 98, 15 ἐκτεμῶ καὶ τὰ (δένδρα) ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας ὀργῆς τε καὶ θυμοῦ. II 213, 26. 310, 7 (coni. θυμός). V 87, 13 ἐπειδὰν μὴ ὀργαὶ ἀτίθασοι ἢ λελυττηκότες ἔρωτες ἢ ἐπιθυμίαι ἀκάθεκτοι τὴν διάνοιαν ἐκμήνωσιν. — III 287, 15. IV 121, 1 θεοῦ. I 241, 16 ἔχθρας ἀποστροφὰς ἀλλοτριώσεις ὀργὰς (τῷ θείῳ) προσαναπλάττομεν. II 68, 9 cf. III 254, 23 ὑπολαμβάνουσι θυμοῖς καὶ ὀργαῖς χρῆσθαι τὸ ὄν. II 72, 4 εἰ χρώμενον ἀπειλαῖς καὶ ἀγανακτήσεσι ... ὀργαῖς ... εἰσαγάγοι τὸ αἴτιον. II 70, 7 πρὸς δὲ ἔτι ζῆλον, θυμόν, ὀργὰς ... ἀνθρωπολογῶν διεξέρχεται. VI 222, 10 ἵνα τοῦ ψευδωνύμου (θεοῦ) τὰς ὀργὰς ἐπίσχῃ. III 255, 8 (ὁ θεὸς) ἀπαραιτήτως πρὸς τὰς ὀργὰς ἔχει. — IV 35, 5 εἰ δ' ὁ. κατάσχοι, τραχυτέρα πως καὶ ὕφαιμος ἡ ὄψις. VI 203, 27 ἐτεκμαίρετο μέντοι ... ὑποτυφομένην ὀργήν I 145, 15 ὁ τέλειος σοφὸς ... ὀργῆς κατεξαναστάς. II 238, 20 δοῦλος ὀργῆς. V 92, 10 τῶν δὲ μαλακώτερον χρωμένων ὀργαῖς. I 92, 3 ὁ. τε ἀμυντήριον ὅπλον. V 89, 8 ὑπ' ὀργῆς οἷα χαλεπῆς δεσποίνης ἐκβιασθέντες. V 261, 1 μηδὲν ὀργῇ πρὸ λογισμοῦ χαριζομένη. V 232, 11 ὑπ' ὀργῆς, ἀγρίου πάθους, θηριωθέντες. IV 197, 3 πάνυ δυσχεράνας πρὸς ὀργὴν ἀποκρίνεται. V 146, 24 χρόνῳ τῆς ὀργῆς ἀμαυρουμένης. IV 246, 1 ἀκράτωρ ὑπ' ὀργῆς αὐτὸς αὐτοῦ γενόμενος. V 179, 19 ἀρπασθεὶς ὑπ' ὀργῆς, ἀνηκέστου καὶ ἐπιβούλου πάθους. V 204, 10 κρατούσης μὲν ὀργῆς. V 226, 23 οὐκ ἐλέου ... ἀλλ' ὀργῆς ἄξια. I 54, 20 ἡ γὰρ πρᾶξις ὀργῆς ἀξία. III 287, 16 τῶν ὀργῆς ἀξίων. VI 211, 7 καίτοι οὐκ εὐληπτος ὢν ὀργῇ. V 353, 11 ἦθει βαρυτέρῳ χρώμενος χωρὶς ὀργῆς. V 212, 20 τραχὺς ἐστι τὴν ὀργήν. VI 199, 19 ὀργαὶ δεσπότου θάνατον ἀπεργάζονται. IV 140, 11 cf. VI 201, 2 ἀπαραίτητος τὴν ὀργήν. VI 202, 27 μεστὸς ἦν ὀργῆς. IV 64, 1 ἐπὶ τοσοῦτον προῆγον ὀργῆς. IV 94, 9 ἄχρι θανάτου λαμβάνοντα τὴν ὀργήν. IV 97, 14 βαρείας ὀργῆς δείγματα παρασχών. IV 250, 9 τὸ παρακεκινημένον τῆς ὀργῆς ἐπισχόντες. VI 200, 11 αἱ δὲ σὺν ὀργῇ (γνῶμαι). IV 65, 18 τραχύτατοι γάρ ⟨ἐστε⟩ εἰς ὀργήν. V 313, 11 ἄτοπον ὑπολαβὼν εἶναι τὴν πρὸς ἀνθρώπους ὀργὴν ἀποσκήπτειν εἰς

τὰ μηδενὸς αἴτια κακοῦ. VI 152,27 ἀμειλίκτοις καὶ ἀφέτοις ἐχρῆτο ταῖς ὀργαῖς. IV 64,16 ὑπὸ τῶν ὀργὴν ἀμείλικτον ἐπ' αὐτῷ ζωπυρούντων. IV 131,14 ἕτερος ... ὀργὴν ἀμείλικτον βασιλέως ἀποδιδράσκων. IV 192,3 πληρωθεὶς ὀργῆς δικαίας. IV 266,5 πρὸς δικαίαν ὀργὴν ὑπὸ μισοπονήρου πάθους ἠκονήθη. III 129,3 ὀργῇ δικαίᾳ σὺν ἐνθουσιασμῷ ... χρησάμενοι. III 224,11 (ἔλεγχος) ὀργῇ δικαίᾳ (χρώμενος). III 260,15 (διάκρισις) τοῦ δὲ ὑστέρου (ὀνείρατος) ὁ. πάλιν δικαία. V 250,22 ὅτι μείζονος ὀργῆς ἄξιος τυγχάνειν ἐστίν. VI 177,24 ἐκμανέσι καὶ θηριωδεστάταις ὀργαῖς κατειργάζονται. V 266,8 τὴν ἀρειμάνιον λύτταν ὀργῇ συμβούλῳ χρωμένην. V 185,17 ὑπόπλεῳ πάντες ὀργῆς. μεμηνότες, ἐνθουσιῶντες. VI 196,20 καὶ ἐπ' αὐτοὺς πρώτους αἱ ἀπὸ Γαΐου χωρήσουσιν ὀργαὶ καὶ τιμωρίαι. IV 94,3 ὀργῆς καὶ κολάσεως ἀξιοῦνται. IV 240,10 τὸ ... μεστὸν ὀργῆς παράστημα.

ὄργια. II 52,20 (Μωυσῆς) ἱεροφάντης ὀργίων καὶ διδάσκαλος θείων. II 139,4 Μωυσῆς ὁ ταμίας καὶ φύλαξ τῶν τοῦ ὄντος ὀργίων. I 227,1 θείων παρακαταθήκην ὀργίων οὐ παντός ἐστι φυλάξαι. I 291,5 ὅταν εὐσέβεια τῶν ἰδίων ὀργίων ἀποσχοινίσῃ. III 127,16 ὧ μύσται καὶ ἱεροφάνται θείων ὀργίων. VI 4,11 ὅταν ὀργίων γεμισθῶσι. VI 170,15 χρηστηρίοις αὐτοῖς καὶ ὀργίοις χλεύην τιθέμενος.

ὀργιάζειν. V 161,15 τοὺς γοῦν ἀνδρογύνους ἔστιν ἰδεῖν ... ⟨τὰ⟩ Δήμητρος ὀργιάζοντας. IV 236,6 ἱεροφαντῶν αὐτόν τε καὶ τοὺς ἀδελφιδοῦς ὠργίαζεν. — V 77,5 οὐκ ἀξιῶν τοὺς ἐν τοιαύτῃ πολιτείᾳ τραφέντας ὀργιάζεσθαι. IV 28,14 ὅταν ... ἔτι ἐν ταῖς βραχυτέραις (τελεταῖς) ὀργιάζηται.

ὀργίζειν. IV 245,9 ὃς οὐχ ὅτι Μωυσῆν ... ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπὶ βραχὺ γευσάμενον εὐσεβείας ὤργισεν. — III 280,26 ἐπεὶ τίνα ἕξει λόγον τὸ ὀργίζεσθαι καὶ ἐπιτιμᾶν τῷ τὴν καθ' ὕπνον φαντασίαν ἰδόντι; I 138,26 οἱ γὰρ φιλήδονοι ... ὀργίζονται καὶ παραπικραίνονται. I 142,5 οἱ φιλονεικότεροι ... ῥᾷστα ὀργίζονται. I 140,17 τῶν γοῦν ὀργιζομένων οὐ μόνον ἡ διάνοια ἀλλὰ καὶ τὰ ῥήματα ταραχῆς ... γέμει. VI 211,6 ὡς δὲ ὠργίσθη, καίτοι οὐκ εὐληπτος ὢν ὀργῇ. VI 41,6 ἐπειδή τις τῶν ἀντιτέχνων ὀργισθεὶς εἶπεν.

ὀρέγειν. I 206,9 μὴ προλαβόντι δὲ τὰς εὐεργεσίας ἀφθόνους εἰωθεν (ὁ θεὸς) ὁ. V 11,11 ὅθεν ὀρέγω τῷ χάριτος ἀξίῳ πάσας ... ὡρεάς. I 55,8 οὐράνιον τροφήν, ἣν ὀρέγει ... σοφία. II 30,16 (Ῥεβέκκα) εὐθὺς ὀρέγει τὸ σοφίας νᾶμα. II 32,23 ὀρέγει τῷ μαθητῇ ... διδασκαλίας. I 284,14 ὃς (sc. θεός) καὶ τὰ γεννήματα τῶν ἀγρῶν ... αὐτοῖς ὀρέγει. IV 9,17 ὧν ὀρέγει καὶ δωρεῖται θεός. IV 57,13 τὴν δὲ τοῦ σοφοῦ βασιλείαν ὀρέγει θεός. II 73,3 (ὁ θεὸς) τὴν δεξιὰν καὶ σωτήριον χεῖρα ὀρέγων. III 166,9 ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) τε ὀρέγοντος καὶ ἀνθρώπου λαμβάνοντος. III 17,17 θεῷ τῷ καὶ τὸ σῶμα σωματοῦντι καὶ ... τῷ λόγῳ τὸ λέγειν ὀρέγοντι. V 29,16 ἵνα ... θεὸς δὲ τὰς χάριτας ἀνθρώποις ... ὀρέγῃ καὶ χορηγῇ.

ὀρέγεσθαι. IV 158,17 ὧν ἂν ἐκεῖνοι μάλιστ' ὀ. δοκῶσι. I 55,15 (ὁ φιλήδονος) μεταλαμβάνειν [τῆς εἰδεχθείας] ὀρέγεται. II 3,12 αὐτὸς δ' οὕτως ἀπαύστως ὀρέγεται τοῦ ὁρᾶν καὶ πρὸς αὐτοῦ ὁρᾶσθαι. I 217,9 οὗ διάνοια ὀρέγεται καλοῦ. V 219,1 ὧν ὀρέγεται καὶ ποθεῖ. VI 17,9 ὁ μὴ τυγχάνων ὧν ὀρέγεται, ὀρέγεται δ' ὁ σοφὸς τῶν ἀπ' ἀρετῆς. VI 66,8 οὐ γὰρ τῆς ἐπὶ δεινότητι λόγων εὐκλείας ὀρέγεται. II 299,1 ὁπότε μὴ δύναται τυχεῖν ὧν ὀρέγεται. II 279,20 ἐπειδὴ μεγάλων ὀρέγεται. V 210,12 ὅτι τοῖς οὖσιν οὐκ ἀρκούμενος περιττοτέρων ὀρέγεται. II 26,23 ὅταν τινὸς ὧν ὀρέγονται λάχωσι. II 25,20 πρὸς τῶν ὧν ὀρέγονται θήραν. II 103,1 ἀθρόων ὧν ὀρέγονται πάντων ἐμφορεῖσθαι. IV 42,7 τις ὀόξης ὀρεγόμενος. IV 48,19 ὁ μὲν τῶν ἐκτὸς ὀρεγόμενος. II 28,24 τὴν ἄρτι διδασκαλίας ὀρεγομένην ψυχήν. I 160,14 περὶ τοὺς ἐπιθυμοῦντας καὶ ὀρεγομένους τῶν ἀδικείων. VI 4,8 ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσιν ἰατροῖς ὑγείας ὀρεγόμενοι. IV 301,18 ἐπειδὰν δὲ λαβών τις ἔννοιαν ἀγαθοῦ μὴ παρόντος ὀρέγηται τυχεῖν αὐτοῦ. V 214,24 ὅταν ὀρέγηται τροφῆς. V 238,3 τυχεῖν μὲν ὧν ὠρέγοντο. III 96,23 οὐ γὰρ εὐθὺς λογικοὶ γενόμενοι ... ὀρεχθῆναι παιδείας τῆς ἐγκυκλίου δυνάμεθα. V 161,16 ὅσοι ... ὠρέχθησαν μεταβολῆς. IV 302,11 ὧν ὀρεχθείη πάντων. I 184,7 (ὁ νοῦς) [συνουσίας ἴσης ὀρεχθείς]. V 105,10 ὀρεχθεὶς πλειόνων. V 333,8 τὸν ... τῆς πρὸς θεὸν συγγενείας ὀρεχθέντα. III 79,18 νόθων δογμάτων οἷα παίδων ὀρεχθέντα. VI 64,8 ἐνιαι τῶν παρ' Ἕλλησιν ἱερειῶν ... οὐ θνητῶν ἐκγόνων ἀλλ' ἀθανάτων ὀρεχθεῖσαι. III 235,9 (ψυχαὶ) μηδενὸς μὲν τῶν περιγείων ποτὲ ὀρεχθεῖσαι. II 218,9 πρεσβυτέρας γνώμης ὀρέχθητι.

ὀρεινός. All.: II 195,4 (Ἀαρών) τοὔνομα × ὀ. ἑρμηνεύεται.
ὄρεξις. I 27,19 ὀρέξεις coni. πάθη. I 139,5 ἐπιθυμία, ὅ. ἄλογος. II 7,4 ἐπιθυμία δὲ ἀλόγους ἐμποιοῦσα ὀρέξεις ἐκ τοῦ σώματος. II 213,13 ἡ ἄπληστος ἐν αὐτοῖς ὄ. ὥσπερ ἔτι λιμώττουσα μαιμάζει. IV 302,13 περὶ κενὴν ἰλυσπώμενος τὴν ὄρεξιν. I 143,15 τῆς γαστρὸς ὀρέξεις καὶ τῶν ἄλλων ἡδονῶν γίνονται σύντονοι. V 307,10 τῆς ὑπερφυοῦς γαστριμαργίας. IV 22,21 ὡς τὰς μὲν ἐφ' ἡδονὴν ἀγούσας ὀρέξεις ἁπάσας ἐκκεκόφθαι. II 15,23 ὅτι τὸ γῆρας ... τοὺς τῶν ὀρέξεων ἐχάλασε ... τόνους. II 25,23 ὥσπερ δικτύοις ταῖς ἁρίσταις αὐτῶν ὀρέξεσιν ἐπισπωμένους τὰ πανταχόθεν. II 49,3 μὴ πρὸς πάντα οὖν τὰ τῇ σαρκὶ φίλα αἱ ὀρέξεις ἀνηρεθίσθωσαν. IV 297,8 ἀμήχανον λαβεῖν τέλος δι' ἑνὸς μόνου τὰς ὀρέξεις. II 212,7 ἃ τὰς ὀρέξεις ἀναρρηγνύντα. I 284,3 (ἄνθρωπος) πρὸς συνουσίαν ὀρέξεσιν ἀκμάζων.
ὀρθογνωμονεῖν. III 112,12.
ὀρθογνώμων. III 115,19.
ὀρθογώνιος. I 33,9. 16. IV 219,3. V 129,18. VI 63,13 (τρίγωνον)
ὀρθός III 280,14 (ἀτραπὸς) τοῦ βίου. V 247,3 (βάσεις). I 246,15. II 217,14 (βίος). I 281,25. III 274,20 (βίος καὶ λόγος). II 239,14 (γνώμη). I 33,11. 14. 17 (γωνία). II 157,12 (γωνίαι). II 22,15 (διάνοια). V 229,25 (δόγματα). VI 168,13 sq. (ἡγεμονία). III 151,7 (ἡγεμών). III 132,12 τοῦ παντὸς (ἡνιόχησις). II 7,16 (κανών). I 50,12. 72,17. 85,22. 113,9. 120,7. 130,16. 136,26. 145,22. 146,4. 150,1. 162,22. 168,30. 169,7. 172,12. 200,14. 221,5. 222,11. 292,5. II 6,11. 8,9. 15,9. 19,27. 31,26. 43,3. 45,10. 51,17. 68,3. 76,12. 83,7. 21. 88,19. 106,1. 121,8. 145,19. 157,14. 176,22 sq. 181,26. 182,16. 184,15. 28. 185,3 sq. 188,13. 197,19. 220,12. 222,9. 237,20. 280,4. 293,6. III 150,4. 180,23. 192,7. 230,19. 275,11. 280,19. 281,6. 286,3. 290,22. IV 68,8. 131,13. 243,6. V 46,16. 92,15. 93,5. 304,3. VI 13,16. 14,3. 18,13. 28,8. 65,23. 99,2 (λόγος). III 248,6 λόγοι. I 263,12. II 52,22. 116,1. III 138,1 (ὁδός). IV 71,22 (ὄμματα). II 93,9 (ὅρος καὶ λόγος). II 166,8. 214,6. 282,14. III 94,24. 142,17. 28. IV 287,3. V 90,19. 235,13. 277,2 (παιδεία). I 262,7 (παίδευσις). VI 107,11 sq. (παράλληλοι). II 120,19 ὀρθὸν μὲν οὖν ἡ τοῦ θεοῦ τιμή, τὸ δὲ ἀδιαίρετον οὐκ ὀρθόν. III 151,24 βίων ὑποθέσεις. III 16,9 (ὑφήγησις). II 302,27 (ψυχή). — I 33,8 τὸ ἐν τοῖς οὐσιν ἀκλινὲς καὶ ὀρθὸν φύσει. — I 65,10. 96,27. 125,33. 139,27. 155,11. 179,22. 227,7. 264,5. 275,9. 288,13. II 40,27. 59,21. 94,5. 112,25. 294,16. III 163,3. 192,17. IV 256,11. VI 17,1. 135,2. 165,12 ὀρθῶς. I 130,2. 134,1. 198,15. 233,8. 286,15. II 7,24. 30,19. 67,10. III 20,11 ὀρθότατα.
ὀρθότης. II 72,22. 88,22. 157,13. III 146,14 λόγου. III 284,19 ὀρθότητι (ὀρθιότητι coni. Mang.) καὶ ἐγρηγόρσει δυσχεραίνων.
ὀρθοῦν. I 111,18 ἄγειν τὸ σκάφος καὶ εὐθύνειν καὶ ὀ. II 233,8 δορυφόροι ... σώματος πλοῦτος, εὐδοξία, τιμαὶ ὀρθοῦντες αὐτό. III 271,26 τὰ δὲ οἰκεῖα διανιστάντες καὶ παγίως ὀρθοῦντες. — IV 90,14 τὴν ὅλην ψυχὴν οὐκ ἐῶσα ὀρθοῦσθαι (ἑκάστη τῶν αἰσθήσεων). V 145,19 μηδὲν μέρος ἐῶντες ὀρθοῦσθαι ταῖς οἰκείαις δυνάμεσιν. V 337,15 ἀθλητῶν σώματα κλίνεται ῥᾳδίως ὀρθοῦσθαι δυνάμενα. VI 111,8 διὸ σκηριπτόμενον ὀρθοῦται (τὸ πῦρ). IV 86,19 (οἱ εὐσεβεῖς) διτανστάντες ὀρθοῦνται παγίως.
ὁρίζειν. II 260,13 δίκην δ' ὑπερβάλλουσαν ... ὁρίζει. II 224,16 νομοθετῶν δὲ οὐδεὶς ἐπιτίμιον ὁρίζει κατὰ ἀδίκων ἠρεμούντων. I 251,13 Ἀβραὰμ ... μέχρι τῆς κατὰ παιδείαν ὁρίζων δεκάδος τὴν ὕφεσιν. I 150,22 ὅσον ἀνατέλλων καὶ δυόμενος ὁ ἥλιος ὁρίζει. I 39,20 ὁ γὰρ ὁρίζων πάθος ἐστὶ ἡμέτερον. I 54,23 κολάσεις ὁρίσαι κατ' αὐτῶν τὰς προσηκούσας. I 244,3 (ἡ φύσις) πρὸς γένεσιν πραγμάτων ὥρισεν ἐν ψυχῇ δύναμιν. I 296,21 τοῦθ' ὅπερ ὥρισεν ὁ νομοθέτης. II 264,14 ὠφελίμους ὑπαρχούσας (δυνάμεις) δι' ἑτέρων αὐτὰς ὥρισεν. II 286,7 ἃ θεσπέσιοι καὶ μείζους ἄνδρες ἢ καθ' ἡμᾶς ὥρισαν. II 21,19 οὓς (sc. ὅρους) ὑπὲρ ἀρετῆς ὥρισαν. II 208,11 ὃ γὰρ ἂν οὗτος ὁρίσῃ. IV 307,6 μηδὲν ὁρίσας ἐπιτίμιον. II 118,21 δίκας κατ' αὐτῶν ἀπαραιτήτους ὡρικέναι.
ὁρίζεσθαι. VI 89,6 πρὸς τῶν εἰωθότων τὰ πράγματα ὁ. I 291,29 ὁ. τι καὶ παγίως ἀποφαίνεσθαι. I 292,2 καθ' ἣν (sc. ἀρετήν) ... ἀκλινῶς ἕκαστα ὁρίζεται. II 15,17 τὸ ... κατὰ θεὸν ζῆν ἐν τῷ ἀγαπᾶν αὐτὸν ὁρίζεται Μωυσῆς. I 242,1 λέγει Μωυσῆς ὁριζόμενος. III 51,24 τὸ ὁριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ (sc. τοῦ ὄντος). III 102,21 πόθεν γὰρ αὐτῇ (sc. γεωμετρίᾳ) λέγειν ὁριζομένῃ. II 66,3 ἦν (sc. ὁρμήν) ὁριζόμενοι πρώτην ἔφασαν εἶναι ψυχῆς κίνησιν. I 291,28 ὅσα ἂν ὁρίσηται (ἡ ψυχή), καθ' ἑαυτῆς

ὁριεῖται. IV 306, 11 τὰ ἐπὶ χρεωκοπίαις ὁρισθέντα. V 336, 10 τὰ ὁρισθέντα ἑκατέροις ἐπιτίμια. V 352, 22 sq. ταῦτα μέν ἐστι τὰ ὁρισθέντα κατὰ τοῦ ... ἀδελφοκτόνου· ὡρίσθη δὲ ... II 118, 24 δυεῖν γὰρ ἐναντίων καθ' ἑνὸς εἴτε σώματος εἴτε πράγματος ὁρισθέντων. V 3, 16 τοὺς περὶ μοναρχίας ὁρισθέντας (νόμους). III 235, 2 κατὰ τοὺς ὑπὸ φύσεως ὁρισθέντας ἀριθμοὺς καὶ χρόνους. II 21, 18 τοὺς ὁρισθέντας ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων ὅρους. IV 52, 18 δασμοὺς ἀναγκαίους φέρουσιν ὑπὸ φύσεως ὁρισθέντας. V 145, 28 τὰς ὁρισθείσας ἐπὶ τῇ τούτων παραβάσει τιμωρίας δηλῶσαι. III 100, 17 ὅπου δὲ ὡρισμένον ἐπὶ τελείῳ νομοθετεῖται. II 64, 1 τὰ δὲ μεθιστάμενα τῇ κατὰ λιποτακτῶν ὡρισμένῃ μετέρχεται δίκῃ. I 187, 2 διὰ τὴν ὡρισμένην τοῖς πρεσβύταις ἀθεράπευτον νόσον γῆρας. I 66, 3 cf. V 4, 15 καθ' ὡρισμένας χρόνων περιόδους. III 64, 14 καθ' ὡρισμένας περιόδους καιρῶν.

ὁρικός. II 93, 11 (ὁδοί). II 123, 2 πύσματα. — II 46, 16. 91, 10 ὁρικῶς.

ὁρισμός. I 102, 25 οἱ ὁρισμοὶ τῆς ψυχῆς.

ὅρκιον. II 237, 23 (σύγχυσις) ὁρκίων.

ὅρκος. I 158, 20 ὁ ὅ. γὰρ πίστεως ἕνεκα παραλαμβάνεται. V 218, 8 ἐπὶ τὴν ἄτεχνον λεγομένην πίστιν καταφεύγει, τὴν δι' ὅρκων. I 240, 14 τοῦ γε μὴν πιστευθῆναι χάριν ἀπιστούμενοι καταφεύγουσιν ἐφ' ὅρκον ἄνθρωποι. II 149, 28 τὸ πίστεως βεβαιοτάτης σύμβολον. IV 60, 3 (ἡ) δι' ὅρκου (βεβαίωσις). IV 60, 5 παρ' ᾧ ὁ λόγος ὅ. ἐστίν. IV 288, 3 ὡς τοὺς λόγους ὅρκους εἶναι. V 85, 11 ὁ γὰρ τοῦ σπουδαίου ... λόγος ὅ. ἔστω. V 87, 16 λογισμῷ δὲ καὶ διανοίᾳ νηφούσῃ ποιῆται τὸν ὅρκον. IV 290, 18 ὅλας ῥήσεις ὅρκων συνείροντας. I 158, 27 cf. 240, 4. IV 288, 8. V 87, 17 ὅρκον εἶναι μαρτυρίαν θεοῦ περὶ πράγματος ἀμφισβητουμένου. I 158, 23. 26 cf. 241, 1—17 οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ εἰσιν ὅρκοι καὶ νόμοι τοῦ θεοῦ. V 88, 19 φύσεως ἱεροὶ λόγοι ..., ὡς ὅρκων ἀδιαφορεῖν. V 91, 15 εἴς τε βεβαίωσιν τῶν ὅρκων καὶ λύσιν. V 88, 16 μᾶλλον τῆς βεβαιώσεως τῶν ὅρκων τὸ μηδὲν ἀδικεῖν. V 87, 12 τὸν ὅρκον βεβαιοῦτω. V 88, 7 πάντας ... ὅρκους ... βεβαιωτέον. I 158, 17 εὐ καὶ τὸ ὅρκῳ βεβαιῶσαι τὴν ὑπόσχεσιν καὶ ὅρκῳ θεοπρεπεῖ. II 272, 6 ὅρκῳ τὴν σπονδὴν ἐμπεδώσασθαι. V 89, 24 ὅρκοις ἐπισφραγίζονται. V 89, 9 ὅρκῳ τὴν ἀγριότητα πιστοῦνται τῶν ἠθῶν. V 91, 16 (δύναμις) ὅρκων. V 216, 14 (ἀτελεῖς). V 91, 9 ἐν οὐ δέοντι καιρῷ. V 89, 2 ἐν οὐ δέοντι γινομένοις ὅρκοις. IV 300, 16 μετὰ φρικωδεστάτων ὅρκων. V 58, 10 ἐπειδὴ προσγέγονεν ὅ. V 57, 19 ὅρκου προταθέντος. IV 290, 7 προσαναπληροῦντες ὅρκοις. IV 288, 5 ταῖς ὑπερθέσεσιν ἀπώσασθαι τὸν ὅρκον. IV 289, 18 καταστρατηγεῖς τὸν ὅρκον. V 87, 8 τῷ συνεχεῖ τῶν ἐπαλλήλων ὅρκων. V 86, 10 τοῖς προκαλουμένοις εἰς τὸν ὅρκον. V 86, 1 τετελευτηκότων δὲ τὴν μνήμην ὅρκον ποιητέον. V 86, 12 τρανοῦν ὅρκον οὐ γενόμενον. V 95, 4 ὅρκων μὲν δὴ πέρι καὶ εὐχῶν ἅλις. V 89, 1 τὸν δὲ πολλῆς φυλακῆς καὶ ἐπιμελείας ἄξιον ὅρκον. II 235, 1 (τὸ) οὔθ' ὅρκων οὔτε σπονδῶν ἐπάξιον. I 158, 25 ὅπερ ἦν οἰκειότατον ὅρκῳ. V 91, 22 (χηρῶν). II 300, 9 sqq. οὓς πεποίηται (Φαραώ). — II 148, 19. 149, 6 sqq. III 205, 15. 207, 12 sqq. 210, 2. 213, 19. 214, 2. 218, 9. 219, 21. 288, 4 τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου.

ὁρμᾶν. VI 33, 16 ὡς ... πρὸς θάνατον ὡς ἐπ' ἀθανασίαν ὁ. IV 125, 5 „ἵππος εἰς πεδίον" ὁρμᾷ. IV 34, 12 πρὸς τὰς ὀχείας ὁρμᾷ. I 117, 16 (ὁ νοῦς) ὁρμᾷ διαβὰς εἰς τὸν ὑψηλὸν (τόπον). V 350, 3 (ὁ νοῦς) πρὸς αὐτὸ (sc. τὸ ἀγαθόν) καὶ πτηνὸς ὁρμᾷ. I 142, 22 οἱ δὲ .. ὁρμῶσιν ἐπὶ τὸν τῶν παθῶν πόλεμον. IV 138, 1 πρὸς φυγὴν ὁρμῶν. I 197, 13 εἰς παλιγγενεσίαν ὁρμήσομεν. V 369, 2 πρὸς μὲν ἄμυναν ὁρμήσουσιν. IV 47, 12 ἕως ἀπηνάγκασαν τοὺς ἀδικουμένους εἰς ἄμυναν ὁρμῆσαι. IV 42, 19 ἐπὶ τὴν πρᾶξιν ὥρμησε. I 134, 5 ἐπέμειναν τῇ διαβάσει καὶ οὐχ ὥρμησαν ἔτι ἐπ' αὐτά. I 134, 8 πάλιν ἐπὶ τὸ πράττειν ὥρμησαν. I 145, 28 πάλιν ἐπὶ τὸν ἄκρατον καὶ τἆλλα ὥρμησαν. II 44, 9 ὅθεν ὥρμησαν, ἐκεῖσε πάλιν ἀνέπτησαν. IV 237, 20 πρὸς ἀσέβειαν ὥρμησαν. VI 38, 10 πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησαν. II 143, 2 πρὸς αἱρέσιν καὶ φυγὴν ὁρμήσας. I 110, 28 ἐὰν γὰρ ὁρμήσας ὁ νοῦς ἀδικῆσαι ὑστερήσῃ. I 117, 6 ἀλλ' ἄφετος ὁρμήσασα (ἡ διάνοια) ἀπόδραθι. II 102, 11 ἡ (γεῦσις) δὲ πρὸς πᾶσαν σιτίων τε καὶ ποτῶν ⟨ἀπόλαυσιν⟩ ἄφετος εὐθὺς ὁρμήσασα. V 162, 17 τὸν δὲ ταῦρον ὁρμήσαντα ὡς ἐπὶ ζῷον συγγενὲς ἐπιβαίνειν. I 254, 15 οἱ ἱεροὶ λόγοι ... μεθ' ὅπλων ὁρμήσαντες ἀμυντηρίων. I 167, 13 ἵνα διὰ τούτων πρὸς τελείαν ἀρετὴν ἀφέτως ὁρμήσῃ.

ὁρμᾶσθαι. III 243, 16 ἐξ ὧν ἔστιν ὁρμωμένους φρονήσεως ἐφικνεῖσθαι. II 64, 7 ἀφ' οὗ (sc. τόπου) τὸ πρῶτον ὡρμήθη. II 163, 20 ὁ ἀπὸ κυνικῆς αἱρέσεως ὁρμηθεὶς φιλόσοφος. III 92, 4 ὁ μὲν ἀσκητικὸς ὁρμηθεὶς εὐχόμενος εἶπε.

III 105, 23 ἐνθένδε ὁρμηθείς. V 308, 12 ὁρμηθέντες ἔνιοι τῶν νομοθετῶν. V 170, 9 οὐχ οἷόν τε γὰρ μὴ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὁρμηθέντας βουλευμάτων νομίζεσθαι συναδικεῖν. III 241, 1 ἀπὸ μὲν τῆς αὐτῆς οὐχ ὁρμηθέντας ἰδέας. III 257, 20 ὁ πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἐπιτηδευμάτων ὡρμημένος θήραν.

ὁρμεῖν. II 5, 22 τότ' οὔτε πλεῖν οὔτε ὁ. ἐστιν ἱκανὴ (ἡ ναῦς). II 125, 14 ἄτοπον ἐπὶ ταῖς ἑτέρων σπουδαῖς ἢ τύχαις ὁ. III 22, 9 ἐπὶ μόνῳ τῷ ὄντι βεβαίως καὶ ἀκλινῶς ὁ. I 219, 10 ἐν γὰρ τῷ τοῦ θεοῦ ἑλέῳ τὰ πάντα ὁρμεῖ. III 305, 1 ἐφ' ἡμῖν ὁρμεῖ τὰ πάντα. V 104, 11 οὐκ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὁ βίος ὁρμεῖ.

ὁρμή. II 66, 8 τοῦτο δὲ αὐτῆς (sc. τῆς ψυχῆς) τὸ πάθος ὁ. καλεῖται, ἣν ὁριζόμενοι πρώτην ἔφασαν εἶναι ψυχῆς κίνησιν. IV 126, 9. 131, 22. V 125, 19 τῆς ψυχῆς. IV 239, 21 (ψυχική). V 359, 21 τῆς διανοίας. II 233, 14 (ὁ νοῦς) πρὸς μηδενὸς ταῖς ἰδίαις ὁρμαῖς χρῆσθαι κωλυόμενος. II 192, 8 cf. 189, 6 τὸν ἐποχούμενον νοῦν ταῖς τοῦ τετράποδος καὶ ἀφηνιαστοῦ πάθους ἀλόγοις ὁρμαῖς ἀφανίσας. I 68, 21 ὁ (νοῦς) δὲ κινῶν τὴν αἴσθησιν πρὸς τὸ ἐκτὸς ὡς ἂν τεχνίτης, ἵνα γένηται ὁ. III 295, 28 ὁ νοῦς ... ὁρμῇ καὶ σπουδῇ πάσῃ χρώμενος. V 120, 2 ἐὰν λογισμῷ τὰς πρώτας ἡνιοχῶμεν ὁρμάς. II 305, 24 τῶν ἄλλων (αἰσθήσεων). I 231, 3 μηδενὸς τὴν βίαιον ὁρμὴν (τῶν αἰσθητῶν) ἀνωθοῦντος. — I 154, 15 cf. 164, 13 168, 12. 16 ἀρχὴ δὲ ἡδονῆς μὲν τὸ πάθος, ἄλογος ὁ. II 16, 20 πάθους τοῦ περὶ ψυχὴν θανάτου ταπεινὸν καὶ ὑπεῖκον, ἀλόγου ὁρμῆς ἔκγονον ἀρρώστημα. I 235, 10 (πέφυκε ὁ λόγος) τὴν τοῦ ἀλόγου πάθους ὁρμὴν εὐτόνως ἐκλύειν. III 83, 7 (ἄλογος καὶ ἄμετρος ὁ.) τοῦ πάθους. II 246, 10 (αἱ ἄλογοι καὶ πλεονάζουσαι ὁρμαὶ) τῶν παθῶν. I 139, 16 ἡ ἑκατέρου ... ὁ. πάθους, θυμοῦ τε καὶ ἐπιθυμίας. I 28, 8. III 186, 19. V 74, 1 cf. I 92, 23 τῶν παθῶν. III 144, 9 τῆς φλογός, λέγω δὲ τῆς ὀξυκινητοτάτης ὁρμῆς ἀλόγου, καταδρομούσης καὶ ὅλην ψυχὴν ἐπινεμηθείσης. — II 65, 10 ψυχὴν δὲ φύσεως τρισὶ διαλλάττουσαν ὁ ποιῶν ἐποίει, αἴσθησει, φαντασίᾳ, ὁρμῇ. III 195, 16 (coni. αἴσθησις, φαντασία, λογισμός. I 68, 24 τὸ ἀδελφὸν τῆς φαντασίας. I 68, 22. 95, 16. III 234, 18 (coni. φαντασία). III 201, 4. (ὁρμαί coni. φαντασίαι). — III 302, 23 ἐπὶ συνηγορίαν ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας καὶ πάσης πλεοναζούσης ὁρμῆς. III 55, 14 ὅσαι ἄλλαι ἐκ πλεοναζούσης ὁρμῆς εἰώθασι φύεσθαι ἄλογοι ἐπιθυμίαι. V 11, 14 ταῖς ὑπὲρ δύναμιν ὁρμαῖς καὶ ἐπιθυμίαις. V 372, 17 ταῖς ἐπιθυμίαις ἐφιστάντες ἀχαλίνους καὶ ἀδίκους ὁρμὰς εἰς τὸ ἀκόρεστον. II 189, 1 (τὰ περὶ ἡμᾶς) ὁρμαῖς καὶ ἐκβοήσεσιν ἀκαίροις ὡσανεὶ χρῆται. III 183, 28 τὸ δὲ γινόμενον ὄρουσιν ἐκάλεσαν ... ὁρμήν τινα πρὸ ὁρμῆς ὑπάρχουσαν. — VI 191, 2 νεότης ... ὁρμαῖς ἀκαθέκτοις χρωμένη. I 141, 13 αὐτὸν (sc. τὸν θυμόν) ἀκρίτοις ὁρμαῖς ἐκφέρεσθαι. V 227, 6 πᾶσα ἄμετρος καὶ πλεονάζουσα ὁ. ... ὑπαίτιος. VI 122, 30 ἀχαλίνοις ταῖς ὁρμαῖς ... χρώμενον. IV 16, 14. V 274, 19 ἐλευθέραις καὶ ἀφέτοις ὁρμαῖς. IV 9, 11 ταῖς ὁρμαῖς ἐλευθέραις καὶ εὐγενέσιν. V 172, 1 οἳ ταῖς πρώταις εὐθὺς ὁρμαῖς ἐνδιδόντες. IV 60, 13 ὑγιαινούσαις καὶ ἀνόσοις ὁρμαῖς ἐπακολουθῆσαι. — V 17, 8 ἔδει γὰρ ὁρμὰς ἀνθρώπων μὴ ἀνακόψαι. II 114, 11 ἐπιστομίζειν τῆς πλεοναζούσης τὴν φορὰν ὁρμῆς. II 88, 6 καὶ οὐδὲν ἄρα τὴν εἰς τὸ πρόσω ὑμῶν ὁρμὴν ἀντιβιασάμενον ἐφέξει καὶ στήσει; IV 158, 18 πρὸς ταῦτα τὰς αὐτῶν ἀποτείνουσιν ὁρμάς. IV 190, 18 ὁ γὰο ἀκκισμὸς ὑποκνίζων τὰς ὁρμάς. V 231, 9 (ὁ ἀφηνιασμὸς) τῶν ὁρμῶν. V 227, 8 εἴ τις οὖν μὴ μέτρα ταῖς ὁρμαῖς ὁρίζει. II 5, 19 ὁ ἄφρων ἀστάτοις καὶ ἀνιδρύτοις ὁρμαῖς κεχρημένος. I 80, 15 ὅταν ... τῇ βίᾳ τῆς ὁρμῆς κατασύρῃ. V 346, 21 τὸ κεχαλασμένον καὶ ἀνειμένον τῶν ὁρμῶν. VI 129, 27 τῶν φιλαπεχθημόνων. — II 107, 14 εἰς ἀπληστίαν. IV 30, 2 πρὸς ἀρέσκειαν. IV 232, 22 ἐπ' εὐθείας. V 46, 25 ἐφ' ἡδονήν. V 83, 14 ἐπὶ κακίαν. II 281, 16 πρὸς τὰ καλὰ πάντα. I 123, 19 ἐπὶ καλά. V 232, 14 ἐπὶ τὰ λεχθέντα. I 260, 20 εἰς τὸ τὰ ἀμείνω μαθεῖν. III 191, 6 πρὸς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος. IV 71, 4 νεότητος ὁρμαῖς ἡγμένος. I 287, 4 πρός τι τῶν οἰκείων. III 261, 13 πρὸς πλοῦτον καὶ δόξαν. I 27, 15 ἐπὶ τὰ σπουδαῖα τῶν ἔργων. V 25, 16 πρὸς συνουσίαν. I 296, 24 πρὸς συνουσίας. VI 50, 6 πρὸς φιλοσοφίαν. — III 84, 10 ἐξ ἀμετρίας ὁρμῆς. II 77, 2 μεθ' ὁρμῆς. II 109, 14 σὺν πλείονι ὁρμῇ. V 374, 24 μιᾷ.

ὁρμητήριον. IV 54, 7 ὁ δ' ὁρμητηρίῳ χρώμενος ταῖς ἀρεταῖς λόγος. V 46, 22 τὸ τῆς ἑορτῆς ἀδὲς ὁ. V 223, 19 τῶν μεγίστων παρανομημάτων. V 269, 4 ὁ γὰρ ἔπαινος ὁ. ἔχων καλοκἀγαθίαν. VI 129, 13 τοῖς ... Ἰουδαίοις ὁρμητήρια τῆς εἰς τὸν Σεβαστὸν οἴκον ὁσιότητός εἰσιν αἱ προσευχαὶ ἐπιδήλως.

ὁρμητικός. I 110, 19 πάθος. I 142, 1. 3. ζῷον.

ὁρμίσκος. All: III 142, 16 (εἱμαρμένη καὶ ἀκολουθία) λόγου πρὸς βίον. III 179, 22 ἡ εἱμαρμένη, ἀκολουθία καὶ ἀναλογία τῶν συμπάντων.
ὄρνεον. All: III 52, 5 ὄρνεα καλῶν τοὺς πτηνοὺς ... δύο λόγους. III 54, 9 αἷς (sc. ἐννοίαις) τὰ κατιόντα ἐξωμοίωσεν ὄρνεα. III 55, 4 αἰνιττόμενος γὰρ τοὺς ψυχῆς πολεμίους.
ὀρνίθιον. All: I 180, 13. III 30, 10 (Σεπφώρα) καλεῖται δὲ ὁ.
ὄρνις. V 16, 1 ἑξάπτων ἀβεβαιοτάτων πεισμάτων, ὀρνίθων καὶ πτερῶν καὶ φορᾶς ἐν ἀέρι τῆς ὧδε κἀκεῖσε. VI 152, 4 ὃ. αἴσιος οὐδεὶς αὐτῷ προυφαίνετο. All: III 30, 11 (ἡ θεία ἐπιστήμη).
ὄρος. IV 237, 17. 20 Μωυσέως ἀναβάντος εἰς τὸ πλησίον ὄ. I 144, 11 ὅτε ἐν τῷ θείῳ ὄρει γενόμενος. IV 217, 2 ὑψηλότατον καὶ ἱερώτατον. V 185, 13 (περιμηκέστατον καὶ ἱερώτατον). II 93, 11 καὶ παρὰ τὸ ὄ. πορευσόμεθα. VI 114, 16 εἰ μὴ τὰ ὄρη ταῖς τῶν ὑετῶν φοραῖς ἐξανήλωται. — All: II 143, 14 „ὄ. κληρονομίας“ (i. e. ὁ κόσμος). III 40, 22 δύο ὄρη συμβολικῶς δύο γένη.
ὅρος. II 180, 2 coni. πέρας (ἐχέτω τὸ τῆς ψυχῆς ἀγαθόν). III 187, 21 τοῦ παντὸς αἰσθητοῦ τούτου. V 163, 18 ἀκρασίας. I 165, 2 τῆς ἀληθείας. V 330, 1 sqq. κοινοὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ὅροι. I 15, 12 ἥτις (sc. δεκάς) ὃ. τῆς ἀπειρίας τῶν ἀριθμῶν ἐστι. II 19, 28 τῆς ἀρετῆς. II 158, 5 n. συμπάντων (ἀριθμῶν). II 148, 24 τῶν ἀπὸ μονάδος παραυξηθέντων (ἀριθμῶν). I 35, 20 cf. IV 274, 14 sqq. οἱ γὰρ λεχθέντες ἀριθμοὶ τέσσαρες μὲν ἔχουσιν ὅρους. II 158, 5 n. ὃς (sc. ἀριθμός) καὶ συμπάντων ... ὅρον ἔχει. III 160, 11 ἀσεβείας. III 147, 3 sqq. τοῦ αὐτομαθοῦς. III 122, 26 ἀθανάτου βίου. III 99, 16 (γενέσεως). V 242, 16 γῆς. IV 171, 21 γῆς οἰκουμένης. VI 106, 4 δικαιοσύνης. I 278, 23 (ὁ νοῦς) βραχὺν ὅρον τοῦ συνεχοῦς ... δρόμου νομίσας τὸν κόσμον εἶναι. II 20, 2 τῶν ἀρετῆς ἐκγόνων τοὺς ὅρους ἔστησεν ἰσαρίθμους ἀγγέλοις. V 296, 16 ἐπιεικείας. II 132, 4 ἄκρας ἐπιστήμης. I 191, 13 cf. II 81, 19. 147, 5 τέλος καὶ ὃ. εὐδαιμονίας ὁ θεός. II 226, 17 ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας. I 278, 1 εὐδαιμονίας γὰρ καὶ μακαριότητος. IV 127, 14 τῆς ἀνθρωπίνης εὐτυχίας. II 2, 23 κακίας. I 137, 12 ⟨ὁ⟩ πήξας ὅρον κακίαν. III 108, 4 (ὁ θεὸς) κακίαν ὅρων ἱερῶν ἀπελήλακώς. VI 151, 22 τῶν ἐμῶν κακοπραγιῶν. II 19, 10 sq. III 233, 8 τοῦ καλοῦ. I 278, 13 τῆς κινήσεως. II 279, 23 τοῦ μεγάλου λεώ. I 59, 3 οὐρανοῦ. III 51, 23 (οὐρανοῦ) ὁ θεός. I 11, 13 (οὐρανὸς) πάντων ὅ. II 134, 1 ἀφ' οὗ καὶ οὐρανὸς ὠνομάσθαι δοκεῖ. I 78, 7 περὶ τὰ ποιητέα. II 18, 15 τοὺς παγέντας ὑπὸ τῆς φύσεως τοῖς πράγμασιν ὅρους μετατιθείς. II 127, 25 (σοφίας). II 160, 18 τελειότητος. IV 229, 10 (τροπαὶ τέσσαρες), ὧν ἑκάστης ὅ. τρία ζῴδια. II 39, 31 φιλαυτίας καὶ φιληδονίας ὑπερβεβηκὼς τοὺς ὅρους. III 207, 11 τὸ ... ἐπιστήμης φρέαρ ὅρον καὶ τελευτὴν οὐκ ἔχον τοιοῦτον. IV 278, 15 (τῆς φύσεως). V 320, 9. VI 170, 1 τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. III 8, 20 αἱ σαὶ χάριτες ... ὅρον ἢ τελευτὴν οὐκ ἔχουσαι. IV 181, 10 τῆς χώρας. I 137, 8. II 216, 17 ψυχῆς. I 54, 4 (ὁ θεὸς) θέμενος δὲ τούτους τοὺς ὅρους ἐν ψυχῇ. II 173, 7 ἡ ψυχὴ ... ἐπὶ ὕστατον ὅρον ἔρχεται, μέθην. IV 296, 10 ἐντὸς ὅρων ... τῶν ψυχῶν. — I 10, 13. 16 cf. 11, 1 ὅρους ἐν μέσοις ἔθετο διαστήμασιν. VI 91, 12 τοὺς ἐξ ἀρχῆς παγέντας ὅρους ἀκινήτους διαφυλαττούσης (φύσεως). III 290, 8 ἀριθμοῖς καὶ πέρασι καὶ ὅροις τὴν τῶν ὅλων περιγράψαι φύσιν. III 206, 16 ὅροις περιγραφῆναι. I 78, 7 ὅροις πεπεράτωται. III 297, 20 οὐ τοπικοῖς ὅροις. I 279, 26 ἐγκράτειαν πέραν ὅρων ἐλαύνοντες. II 21, 18 τοὺς ὁρισθέντας ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων ὅρους ἐφύλαττεν. V 72, 24 ἐπὶ ... τῶν αὐτῶν ὅρων ἕκαστον ἵδρυται. III 131, 9 τῷ δὲ μὴ φθάνοντι πρὸς τοὺς λεχθέντας ὅρους. V 59, 2 ἐντὸς ὅρων ἱερῶν, ἐν οἷς καὶ ἡ κάθαρσις γέγονεν. — VI 24, 4 ὅροις καὶ κανόσι τριττοῖς χρώμενοι. II 205, 22 ὅροις καὶ κανόσι (μετρεῖσθαι). II 93, 9 ὁρθῷ καὶ πεπηγότι ὅρῳ καὶ λόγῳ. I 137, 11 ὅρον γὰρ ἔθηκε καὶ νόμον ὁ θεὸς τὴν ἀρετὴν τῇ ψυχῇ. — definitio: III 102, 24 ἡ περὶ ὅρων πραγματεία πᾶσα τῷ φιλοσόφῳ (ἀνάκειται). I 290, 3 ὃ. οὖν τοῦ μὲν συγκρίματος ἡμῶν ζῷον λογικὸν θνητόν ἐστι. III 101, 6 τέχνης μὲν γὰρ ὃ. οὗτος.
ὄρουσις. III 183, 27.
ὀρτυγομήτρα. IV 170, 8. 272, 5. V 238, 7.
ὄρυγμα. II 115, 2 (αἴσθησις).
ὀρυκτή. All: III 213, 23. 216, 21 (Χαρρὰν) ἑρμηνεύεται.
ὄρυξ. V 232, 18.
ὀρφανία. V 250, 14 (τῶν Ἰουδαίων ἔθνους). I 291, 15 οὓς ὀρφανίας ἔλεος ἐπιτρόπους εἴωθε χειροτονεῖν. I 220, 14 (αἱ ἄλογοι δυνάμεις) μὴ καθάπερ τινὰ ἀπροστασίαστον ... ὀρφανίαν ὑποστάντες.
ὀρφανός. IV 257, 10 θεσπίσας δὲ περὶ ὧν

ἐτύγχανον αἱ ὀρφαναὶ παρθένοι. V 169, 18 ἐὰν δὲ πατρὸς ὀρφανὴ τυγχάνῃ, πρὸς τῶν δικαστῶν ἐρωτάσθω, εἴτε βούλεται συνοικεῖν. V 250, 7 τὸ σύμπαν Ἰουδαίων ἔθνος ὀρφανοῦ λόγον ἔχει. V 249, 12. 20 τίσιν ἡ κρίσις; ... „ἐπηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ". V 112, 4 χῆραι καὶ ὀρφανοὶ παῖδες ... ταῖς τοῦ θεοῦ δωρεαῖς πεπλουτηκότες. III 302, 12 Λευῖται καὶ προσηλύται καὶ ὀρφανοὶ καὶ χῆραι. III 228, 2 ὀρφανῶν παίδων ἐπίτροποι κακοί. V 74, 15. 22 ὀρφανῶν δὲ καὶ χηρῶν, ἐπειδὴ κηδεμόνας ἀφῄρηνται. IV 278, 11 εὐέντευκτον ἑμαυτὸν παρέξω ... ἑκατέρου τῶν γονεῶν ὀρφανοῖς. VI 10, 17 πολλοὶ δὲ καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας ὀρφανοὺς δεσποτῶν ἐπετράπησαν.

ὄρχησις. I 42, 12. VI 164, 2.

ὀρχηστής. II 102, 4. IV 249, 13. VI 135, 21. 163, 14.

ὀρχήστρα. VI 135, 20.

ὅσιος. V 66, 14 (ἀνήρ). V 328, 7 ἀνὴρ ὁσιώτατος. IV 12, 24 (ἄνδρες). V 96, 13 (ἄνθρωποι). IV 236, 10 (γνώμη). VI 144, 22 (γνῶμαι). V 298, 13 (γυνή). VI 97, 1 πρὸς ὁσιώτερον δόγμα. I 140, 30 (δόξαι). IV 91, 3 ἔργον. I 73, 2 (θεός). V 345, 22 (θεραπευταί). IV 225, 20 θυσία. III 46, 9 (λογισμοί). II 235, 7 (λόγοι). IV 245, 3 (Μωυσῆς ὁσιώτατος) τῶν πώποτε γενομένων. II 37, 30 (νεανιεία). IV 282, 1 παράγγελμα. IV 96, 24 παρ' ὁσιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ πατρί. V 341, 6 τριὰς ὁσιωτέρα καὶ θεοφιλεστέρα. I 254, 12 (φόνος). — II 21, 6. V 127, 7. 129, 8. 130, 14 ὅσιόν ἐστι vel sc. ἐστι. II 260, 11. IV 181, 6 ὅσιον εἶναι. VI 191, 16 ποῦ γὰρ ὅσιον ἢ θεμιτόν. IV 290, 13 cf. V 113, 7. 15. 191, 1. 302, 14 οὐ γὰρ ὅσιον. IV 19, 2 οὐχ ὅσιον ἦν. II 147, 23 οὔθ' ὅσιον οὔτ' ἀσφαλὲς εἶναι λέγειν ... V 157, 6 οὐχ ὅσιον ὑπέλαβεν. VI 208, 17 οὐχ ὅσιον ἐνομίσθη. IV 81, 13 ἀψευδεῖν ... ἐπὶ δὲ τῶν θείων ἀποφθεγμάτων καὶ ὁσιώτατον. — III 182, 28 ὁ δ' ὅ. ἀνοσίων (ἡγεμών). V 358, 2 ἐπ' ὀλέθρῳ ... τῶν ὁσίων. VI 26, 3 τῶν Ἐσσαίων ἢ ὁσίων (ὅμιλος). V 357, 17 τὸ ἁρμόττον ὁσίοις ἐπικουρικόν. — I 180, 20. III 160, 16. 305, 25. IV 91, 3. V 279, 15 (τὸ ὅσιον). I 216, 8. II 207, 21. III 192. 15. V 29, 7. 175, 13 (τὰ ὅσια). IV 98, 1 οὐχ ὅσια ... εἰργασάμεθα. V 75, 22 ἡμᾶς οὐχ ὅσια δρῶντας. — I 256, 21. III 192, 15. IV 291, 7. VI 76, 3 ὁσίως. III 195, 18 ὁσιώτερον. VI 206, 18 ὁσιώτατα.

ὁσιότης. V 149, 11 ἡ δ' ὥσπερ ἐν χορῷ καλλιστεύουσα καὶ κατάρχουσα πασῶν (ἀρετῶν) ὁ. V 239, 15. cf. 296, 10 περὶ ... τῆς ἡγεμονίδος τῶν ἀρετῶν, εὐσεβείας καὶ ὁσιότητος. — coni. εὐσέβεια v. p. 315b 18 sqq. — I 206, 10 τὸ δὲ ἀγαθὸν ὁ. ἐστιν, ἧς ὄνομα Ἄβελ. II 149, 5 (κάλλιστος καὶ τροφιμώτατος καρπός). VI 200, 16 τί γὰρ ἂν εἴη κέρδος λυσιτελέστερον ὁσιότητος ἀνθρώποις. V 13, 7 δι' ἀρετὴν καὶ ὁσιότητα. V 88, 10. 350, 23 (coni. φρόνησις. δικαιοσύνη). V 73, 20. 279, 2 (coni. δικαιοσύνη). IV 46, 13 ὁ. μὲν πρὸς θεόν, δικαιοσύνη δὲ πρὸς ἀνθρώπους. V 286, 16 (coni. φιλανθρωπία). V 359, 19 διὰ σοφίας καὶ ὁσιότητος. II 9, 9. V 18, 7 (coni. θεοῦ τιμή). I 263, 5 θρησκείαν ἀντὶ ὁσιότητος ἡγούμενος. II 191, 22 (opp. ἀσέβεια). V 275, 17 ἵνα ... μεθαρμόσωνται πρὸς ἀσέβειαν ἐξ ὁσιότητος. II 78, 16 ἡ (sc. δεισιδαιμονία) κώλυσις μέν ἐστιν ὁσιότητος. VI 22, 4 Ἐσσαῖοι ... παρώνυμοι ὁσιότητος. IV 237, 20 πρὸς τὸ ὄν. VI 129, 14 εἰς τὸν Σεβαστὸν οἶκον. IV 240, 5 ἀνδρῶν ἀγαθῶν. V 375, 4 τῶν ἀρχηγετῶν τοῦ ἔθνους. IV 265, 11 θεραπευτὰς ὁσιότητος γενέσθαι. V 65, 22 ἀνδράσιν ἀσκηταῖς ὁσιότητος. V 238, 6 τοὺς ... ἀφηνιαστὰς ὁσιότητος. III 288, 26 (οἱ) περὶ ὁσιότητος (λόγοι). VI 161, 11 ὁσιότητες ἐν ἀνοσιουργίαις ἐμέμνητο. IV 44, 13 ὅλην τὴν ψυχὴν δι' ὅλων ὁσιότητι προσεκλήρωσεν. IV 39, 14 (ὁδός), ἧς ὁ. τὸ τέλος. V 280, 2 (ὁδὸς) γὰρ οἷα (λεωφόρος ἄγουσα) ἐφ' ὁσιότητα. V 277, 22 ἄνωθεν ἐξ ἄκρας ὁσιότητος καταβαλόντες. III 29, 3 προθυμίαν ὁσιότητος ἐμποιῆσαι. II 254, 2* ἀποστρέφειν διάνοιαν ὁσιότητος. I 193, 8 ὡς ἀπεργάσασθαι ... κεκιβδηλευμένην ὁσιότητα. II 106, 12 παγκάλη δὲ εἰς ὁσιότητα παραίνεσις. IV 232, 7 σπουδάσασαι μὴ ἀπολειφθῆναι τῆς ἐκείνων ὁσιότητος. V 60, 12 ἄλεκτον ἐπιδεικνύμενοι ὁσιότητα. IV 239, 9 ὡς ἔχοι πρός τε ὁσιότητα καὶ τοὐναντίον. IV 166, 4 ἡ διάνοια τῶν γευσαμένων ὁσιότητος. V 14, 6 προαγωνίζονται ὁσιότητος. V 8, 5 βαθεῖς τύπους ταῖς διανοίαις ἐγχαράττων ὁσιότητος. V 37, 17 μέγα δεῖγμα γενήσεται τοῦτο κοινῆς ὁσιότητος.

ὁσιοῦσθαι. V 49, 5 βούλεται γὰρ τοῦ θύοντος πρῶτον μὲν τὸν νοῦν ὡσιῶσθαι. IV 204, 11 τοὺς ἄλλους ... πρὸς τὴν ἀποδοχὴν αὐτῶν καὶ τιμὴν ὡσιῶσαι. VI 184, 24 οὕτως ὡσίωτο περὶ τὰ ἡμέτερα. VI 212, 1 τοὺς περὶ ταῦτα ὡσιωμένους.

ὀσμή. I 198, 3 (αἰσθήσεως) δοῦλος ἀκολουθῶν

ᾗ ἂν ἄγῃ, πρὸς χρώματα, πρὸς σχήματα, πρὸς φωνάς, πρὸς ὀσμάς κτλ. II 239,19 cf. 305,3 ἐλέγχοντες μέντοι καὶ πᾶσαν αἴσθησιν, περὶ μὲν ὧν εἶδον ὀφθαλμούς, περὶ ὧν δὲ ἤκουσαν ἀκοάς, ὀσμάς τε περὶ ἀτμῶν, κτλ. III 151,20 ἀστεγοι δὲ ὀσμαί (coni. ὅρασις, ἀκοή, κτλ.). I 165,16 τοῦτο δὲ ἐκ τῶν φωνῶν, εἶτα χυλῶν ⟨καὶ⟩ ἀτμῶν τῶν κατὰ τὴν ὀσμήν. II 207,3 οὔτε ὀσμῶν (ἀντιλαμβανόμεθα), ἀλλὰ μίγματος, ὅπερ συνέστη διά τε τοῦ ῥυέντος ἀπὸ τῶν σωμάτων καὶ τοῦ πανδεχοῦς ἀέρος. II 35,18 ἀκοαῖς γε μὴν ἢ ὀσμαῖς πολλῷ τῷ περιόντι τὰ ἄλογα κεκράτηκεν. III 216,2 τὰ εἰς ἀνάληψιν προσφέρονται ὀσμάς. III 215,13 (ἡ) περὶ τὰς ὀσμὰς (αἴσθησις). I 220,5 τροφῶν δὲ οὗτος, οὐκ ὀσμῶν, δεῖται πρὸς τὸ ὑγιαίνειν. III 215,9 ὀσμαῖς ἀλλ' οὐ τροφῶν ἀπολαύσεσιν ἐχρῆτο. II 35,21 δι' ὑπερβολὴν τοῦ περὶ τὰς ὀσμὰς τάχους. II 206,23 ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιωμένων. I 211,6 ὀσμῶν ἡδίστων παμπληθεῖς διαφοραί. IV 144,12 διὰ τὰς ἀνυποίστους ὀσμάς, αἳ ἐκ νεκρῶν σωμάτων ... ἀνεφέροντο. VI 4,16 τὰ καινὰ τῶν ἀγγείων ἀναφέρει τὰς τῶν πρώτων εἰς αὐτὰ ἐγχυθέντων ὀσμάς. VI 60,6 ὅταν ἀμφοτέρων, ὄψεών τε καὶ ὀσμῶν, γένωνται διακορεῖς. — All: III 215,6 Θάρρα, ὃς ἑρμηνεύεται κατασκοπὴ ὀσμῆς.

ὀστέον (ὀστοῦν). I 98,19 sqq. „τοῦτο" γάρ φησιν „ἐστὶν ὀ. ἐκ τῶν ἐμῶν ὀστῶν". All: II 271,24 τὰ γοῦν ὀστᾶ Ἰωσήφ, λέγω δὴ τὰ μόνα ὑπολειφθέντα τῆς τοσαύτης ψυχῆς ἀδιάφθορα ... εἴδη.

ὀστρακόδερμος. III 48,10.

ὄστρεον. V 286,19 (σῶμα). I 51,17 ὅσοι τὴν ἐπ' ὀστρέοις καὶ ἰχθύσιν ἄγραν μετίασι.

ὀσφραίνεσθαι. I 188,10 cf. 138,7. II 252,23. III 91,17 τῆς (αἰσθήσεως παιδία) δὲ τὸ ὁρᾶν, τὸ ἀκούειν, τὸ γεύεσθαι, τὸ ὀ., κτλ. III 217,4 τί τὸ ὀ. ἢ γεύεσθαι ἢ ἅπτεσθαι. II 150,7 οὐδ' ἐν μυκτῆρσι τὸ ὀ. III 215,11 μήπω ἱκανὸς ὢν ἐμπίπλασθαι φρονήσεως, ἀλλὰ μηδὲ γεύεσθαι, τοῦτο δ' αὐτὸ μόνον ὀ. III 183,14 οὔτε δίχα μυκτήρων ὀ., ἀλλὰ διὰ μυκτήρων τὸ ἡγεμονικόν. I 161,17 ἐπιλύπως γὰρ οὗτος... καὶ γεύεται καὶ ὀσφραίνεται. III 101,17 ὀσφραίνονται μὲν οἱ μυκτῆρες, ἡ δὲ ψυχὴ διὰ ῥινῶν ἐναργέστερον. III 201,2 τί δ'; οἱ μυκτῆρες ὀσφραίνονται μαθήσει; III 215,17 ὀσφραινόμενος αὐτὸ μόνον καλοκἀγαθίας. IV 285,17 μυκτῆρσι μήτε ἀναπνέοντες μήτε ὀσφραινόμενοι. I 151,13 ἡδέων ἀτμῶν ὀσφραινόμενοι. I 185,17 (ὁ νοῦς) τῶν δὲ ἐγεύετο, τῶν δὲ ὠσφραίνετο. II 266,18 χυλὸς δὲ ἐνστόμιος οὐκ ἂν ὄσφροιτο. I 211,12 (τί) μυκτῆρσιν ὀσφρόμενος ἡσθείης. I 184,18 ὧν ὠσφρήσατο (ὁ νοῦς). I 125,17 ἥ γε ὄσφρησις ἀτμῶν χωρησάντων εἰς αὐτὴν ὀσφρήσεται. III 95,22 „ὠσφράνθη κύριος ὀσμὴν εὐωδίας", τὸ ὀσφρανθῆναι τιθεὶς ἐπὶ τοῦ συναινέσαι. III 52,18 ἴδωμεν ἢ ἀκούσωμεν ἢ ὀσφρανθῶμεν.

ὄσφρησις. I 20, 15. 18. 232,13. 296,7. II 246,13. III 176,4. 217,3. 222,8. IV 52,15. 53,14 (inter alios sensus enumeratur). IV 34,9 ζωωδέσταται ... καὶ ἀνδραποδωδέσταται τῶν πέντε τρεῖς εἰσιν αἰσθήσεις, γεῦσις, ὄ., ἁφή. V 81,23 δύο μὲν αἴτια τοῦ ζῆν ἐστιν, ὄ. καὶ γεῦσις, δὺο δὲ τοῦ καλῶς ζῆν, ὅρασις καὶ ἀκοή. III 150,2 τὸ μὲν ὁρατικὸν πνεῦμα τείνοντος εἰς ὄμματα, ... εἰς δὲ μυκτῆρας τὸ ὀσφρήσεως. I 91,27 (ὁ νοῦς) συμμάχῳ χρησάμενος ὀσφρήσει. I 125,18 οὐχ ἡ ὄ. (ἔδωκε τῇ διανοίᾳ γνωρίσαι τὸν ἀτμόν); III 52,15 (ψυχῆς μοῖρα). II 233,10 coni. ἀκοαί, ὄψεις, γεῦσις, κτλ. (δορυφόροι ψυχῆς). II 295,1 τί ὄ.; IV 58,8 τίς δὲ περὶ τὰς ὀσφρήσεις κυνὸς ἀκριβέστερος; I 98,9 ὑπὸ τῶν ἀτμῶν ἡ ὄ. (διατίθεται). I 125,17 ἥ γε ὄ. ἀτμῶν χωρησάντων εἰς αὐτὴν ὀσφρήσεται. III 210,17 ῥῖνες δὲ ὀσφρήσεως (ὄργανον). II 139,21 εἰς μυκτῆρας (ἐνετίθει). III 42,17 μυκτῆρες ὀσφρήσεως (κρατῆρες). I 297,6 πρὸς τῶν ὀσφρήσεως καὶ γεύσεως ὀργάνων. I 220,6 (ὅ. δὲ ὑπηρέτις) γεύσεως. III 184,16 γεύσεως γὰρ ὄ. προκαθημένη. IV 34,7 ἢ κατὰ γεῦσιν ... ἢ κατ' ὄσφρησιν ἐν εὐωδίαις ἀτμῶν. — I 105,3 διὰ ὀσφρήσεως (ἡδοναὶ συνίστανται). III 12,5 τὰς διὰ γεύσεως ὀσφρήσεώς τε καὶ ἁφῆς ἡδονὰς καὶ τέρψεις ἀποδέχεται. I 58,1 ἐν ταῖς τῶν ἀναθυμιωμένων ἀτμῶν εὐωδίαις ὄ. (χαίρει).

οὐδένεια. IV 184,19 (coni. ἀτιμία). III 251,1 (ἀνθρωπίνη). III 183,6 διὰ κατάγνωσιν τῆς θνητῆς οὐδενείας. III 8,16 (γενέσεως). III 94,2 τοῦ γενητοῦ. III 218,6 ἐν πᾶσι τοῦ γενητοῦ. III 166,16 τοῦ θνητοῦ γένους. III 8,7 ἑαυτοῦ. III 305,14 τὴν ἑαυτῶν ... οὐδένειαν αἰσθήσονται. I 224,13 μεμνημένος γὰρ τῆς ἰδίου περὶ πάντα οὐδενείας.

οὐράνιος. III 83,25 ἀγαθόν. I 85,3 (Ἀδάμ, νοῦς). I 51,15. 20 τὸν ἄνθρωπον πάντα εἶναι χερσαῖον ἔνυδρον πτηνὸν οὐράνιον; I 69,2 sqq. (ἄνθρωπος) ἅτε κατ' εἰκόνα θεοῦ γεγονώς. I 72,12. 78,9 (ἀρετή). II 241,12 (ἀρεταί). II 163,18 ἀστήρ. VI 61,18 (Ἀφροδίτη). III 297,17

βλαστήματα καὶ φυτά. III 64, 17 τῆς ψυχῆς γένος. II 87, 16 ἐπάγγελμα. III 222, 25 (ἐπιστῆμαι). I 174, 23. II 141, 17. 196, 22. III 16, 20. IV 16, 10. 216, 9. V 281, 6. 354, 23. VI 49, 5 (ἔρως). VI 37, 10 (θεοί). II 291, 25 (θησαυρός). V 345, 19 (κλίμαξ). I 238, 5. II 144, 9 (λόγος). III 15, 19 (μοῖρα). II 93, 13 (ἀρετῆς ὁδός). IV 132, 22 (ὁ τῆς δίκης ὀφθαλμός). II 77, 12 (νάματα). III 21, 1 τὸ ὁρώμενον. II 48, 8 (περίοδοι). VI 83, 2 („πόλος", Eurip.). III 153, 1 πράξεις. IV 235, 3. 278, 25 (πῦρ). II 259, 4 (πυρά). I 71, 21. 169, 5. III 201, 16 (σοφία). II 259, 6 (σφαῖρα). III 243, 21 (τόπος). I 55, 8. III 19, 2. 44, 4. 92, 10 139, 4. IV 263, 14. 264, 5 (τροφή). I 148, 14 τροφαί. II 288, 8 (ὑετός). III 93, 20 φέγγος. III 288, 25 (φλόξ). I 277, 16. II 137, 7 φυτόν. VI 53, 6 (φῶς). III 54, 11 (χορός). II 244, 13. III 237, 12 (χῶρος). II 88, 15 (ψυχή). II 262, 21 (ψυχαί). — II 53, 21. III 236, 9 τὸ οὐράνιον. I 41, 12. II 303, 7. III 279, 27. IV 17, 6. 92, 2. 125, 12. 293, 2. V 23, 9. 181, 12. 244, 4. 264, 13. 364, 6. VI 72, 11 (τὰ οὐράνια).

οὐρανόθεν. III 229, 7.

οὐρανομήκης. VI 20, 15 (ἀρεταί). VI 103, 12 δένδρα. I 211, 19 τὸ δὲ ὑπὲρ γῆς ἔρνος.

οὐρανός. 1. ortus et interitus: I 17, 6. 66, 13. 276, 20. III 34, 4. 38, 1. IV 171, 9. 262, 18. V 336, 5 (γένεσις). II 5, 2 σύμπας ὁ. ἀπὸ θεοῦ γέγονεν. I 8, 5. 14 πρῶτον ἐποίησε τὸν οὐρανόν. I 28, 20 ἀρχὴν μὲν οὐρανὸν ἐποίει. I 24, 15 τὸν μὲν οὐρανὸν ἡνίκα ἐποίει. I 29, 1 ἀρχῇ μὲν οὐρανόν, ... τέλει δὲ ἄνθρωπον (ἐποίησεν). I 14, 5 μετὰ τὴν γῆν τὸν οὐρανὸν ἐποίκιλλε διακοσμῶν. I 15, 8 cf. 17, 1 ὁ δ' ὁ. διεκοσμεῖτο αὖθις ἐν ἀριθμῷ τελείῳ τετράδι. I 20, 10 γῆς δὲ καὶ οὐρανοῦ διακοσμηθέντων τοῖς προσήκουσι κόσμοις. I 11, 15 ὅλον ἡμέρας διάστημα καὶ μέτρον ἀνατιθεὶς οὐρανῷ. IV 249, 7 κόσμου (γενέθλιος), ἣν ἑορτάζει μὲν ὁ. VI 87, 1 εἰ φθείρεται ὁ ὁ.

2. substantia, qualitas, forma, motus, fines: III 169, 23 τὰ περὶ φύσεως οὐρανοῦ. III 209, 8 ἀκατάληπτον ἔχει τὴν φύσιν. IV 37, 13 ἣ φύσιν ἐξαίρετον ὁ. καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κεκλήρωται. I 148, 19 ἐκ τῆς μεταρσίου καὶ καθαρᾶς φύσεως, ἣν οὐρανὸν κέκληκεν. II 138, 1 (ἡ καθαρωτάτη τοῦ παντὸς μοῖρα). IV 146, 11 ἀὴρ ... καὶ ὁ., αἱ καθαρώταται μοῖραι τῆς τῶν ὅλων οὐσίας. III 64, 20 ἐξ ἧς (sc. οὐσίας) οἵ τε ἀστέρες καὶ ὁ σύμπας ὁ. ἔδοξε γεγενῆσθαι. I 40, 19. IV 299, 8. 303, 15. V 264, 4. 289, 7 (τὸ καθαρώτατον τῆς οὐσίας). IV 292, 19 πέπηγε δ' ὁ ὁ. ἔκ τε τῆξ ἡμερίστου φύσεως καὶ τῆς μεριστῆς. V 17, 4 τὸ ἀγιώτατον τῆς τῶν ὄντων οὐσίας. III 21, 2. V 344, 4. VI 218, 21 (coni. αἰθήρ). V 50, 23 ζῴου τελειοτάτου μελῶν, οἷον οὐρανοῦ λέγω καὶ ἡλίου καὶ σελήνης. III 52, 17 (τὸν νοῦν) ἄσχιστον εἶασε κατὰ τὴν τοῦ παντὸς ὁμοιότητα οὐρανοῦ. III 52, 20 δ ... ἐν ἀνθρώπῳ ψυχή, τοῦτο ὁ. ἐν κόσμῳ. IV 91, 20 εὑρήσει τὸν οὐρανὸν ἡμέραν αἰώνιον. IV 245, 16 ἐν γὰρ κόσμῳ βασίλειον μὲν ἱερώτατον ὁ. IV 223, 17 πτηνὸν γὰρ ὁ σύμπας ὁ. III 68, 22 τὸ πτηνὸν ἅρμα. III 93, 6 ἐν οὐρανῷ μὲν ὀκτὼ (μοῖραι). III 212, 22 sq. ἀεὶ μελῳδεῖ. III 212, 22 cf V 286, 9 τὸ μουσικῆς ἀρχέτυπον ὄργανον. IV 256, 9 cf. VI 156, 16 ὁ δ' ὁ. ὅλος εἰς φωνὴν ἀναλυθείς. — I 62, 2 ἡ γὰρ οὐρανοῦ κίνησις χρόνου φύσιν ἔδειξεν. I 19, 14 ἐκ τῶν κατ' οὐρανὸν κινήσεων. IV 11, 10 πάντα γὰρ τὰ τοῦ κόσμου μέρη, δίχα τῶν κατὰ τὸν οὐρανόν, ἐκινήθη. II 248, 11 ἑστάναι δοκῶν περιδινεῖται κύκλῳ. I 135, 4 cf. IV 281, 17 θεασάμενος οὐρανὸν μὲν ἐν κύκλῳ περιπολοῦντα καὶ πάντα ἐντὸς συνειληφότα. V 9, 12 (αἱ) τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ περιπολήσεις. I 277, 23 ταῖς δὲ ἀέρος καὶ οὐρανοῦ περιόδοις ἀφθάρτοις οὔσαις. I 23, 16 πρὸς αἰθέρα καὶ τὰς οὐρανοῦ περιόδους. II 280, 24 cf. III 19, 1. 269, 25 (θεῖαι περίοδοι). I 175, 2 μήποτε οὖν τὴν τοῦ παντὸς οὐρανοῦ φορὰν δι' ὑπονοιῶν εἰσάγει. I 176, 6 τοῦ παντὸς οὐρανοῦ (ἡ ἀίδιος φορά). III 47, 19 ἐν οὐρανῷ μὲν ἡ ἁπλανὴς τῇ πεπλανημένῃ φορᾷ (ἐναντία). VI 89, 5 (ἡ) τοῦ παντὸς οὐρανοῦ (περιφορά). V 345, 12 τὸν σύμπαντα οὐρανὸν ἐν τάξεσι μετὰ τῆς οἰκείας στρατιᾶς ἡρμοσμένον, κόσμον ἀληθινὸν ἐν κόσμῳ περιπολοῦντα. V 371, 22 γέρας λαβεῖν οἰκειότατον τὴν ἐν οὐρανῷ τάξιν βεβαίαν. III 82, 2 9 τὸν αἰσθητὸν οὐρανὸν καὶ τὴν ἐν αὐτῷ τῶν ἀστέρων ἐναρμόνιον τάξιν. III 51, 20 ἀπειρομεγέθης. I 59, 3 (ὅροι). II 227, 28 (πέρατα).

3. ὁ. ἀσώματος. I 9, 4 πρῶτον οὖν ὁ ποιῶν ἐποίησεν οὐρανὸν ἀσώματον. IV 292, 18 ὁ. ὁ ἀσώματος, τὸ παράδειγμα τοῦ ὁρατοῦ. V 73, 9. 10 τοῦ θεοῦ καὶ ὁ αἰσθητός ἐστιν ὁ. καὶ ὁ νοητός, ὁ κυρίως, εἴποι τις ἄν, „ὁ. οὐρανοῦ". V 73, 12 ὁ ἀόρατος καὶ ἀσώματος (κόσμος), τὸ παράδειγμα τοῦ ὁρατοῦ οὐρανοῦ. III 244, 25 τὸν δὲ κόσμον

οἶκον ὠνόμασε καὶ πύλην τοῦ πρὸς ἀλήθειαν οὐρανοῦ (int. κόσμου νοητοῦ) προσεῖπε.

4. o. αἰσθητός est mundi pars et elementum: IV 36, 21 cf. V 345, 12. VI 151, 4 ὃς ἀληθείᾳ κόσμος ἐν κόσμῳ δεδημιούργηται. II 68, 8 οὐρανῷ, γῇ, τῷ παντὶ κόσμῳ. I 278, 27. II 63, 1. 74, 14. 295, 3. III 99, 15. 132, 11. IV 14, 6. 203, 18. 212, 14. 244, 23. 249, 1. V 11, 13. 148, 14. VI 47, 18 coni. κόσμος. VI 73, 8-10 λέγεται τοίνυν ὁ κόσμος καθ' ἓν μὲν σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἄστρων ..., καθ' ἕτερον δὲ μόνος o. — v. κόσμος Nr. III, 1. — Inter elementa enumeratur: v. ἀήρ Nr. 1, γῆ Nr. 1. — coni. vel. opp. γῆ v. γῆ Nr. 2a. — V 23, 13 πάντων γὰρ ἐστηλίτευται τῶν ἐπὶ γῆς ἐν οὐρανῷ τὰ σημεῖα. IV 91, 13 ὁ σύμπας o. opp. τὰ δ' ἐπίγεια. III 209, 24 (τὸ ἄριστόν τε καὶ τέταρτον τῶν ἐν κόσμῳ σῶμα). III 51, 19 τὰ μὲν στοιχεῖα καὶ τὰ θνητὰ ἀποτελέσματα ... μεμέτρηται περατωθέντα ὑπ' οὐρανοῦ. III 234, 5 cf. 236, 2. 6 ὁ ἀήρ, οὗ βάσις μέν ἐστι γῆ, κορυφὴ δ' o. V 23, 21 ὁ ἀὴρ μέλας ὢν τὴν μετ' οὐρανὸν δευτέραν τάξιν κεκλήρωται.

5. σφαῖραι, κύκλοι, ἀστέρες, φύσεις, τὰ ἐν οὐρανῷ etc.: V 130, 5 ἡ καλλιστεύουσα τῶν ἐν οὐρανῷ σφαῖρα ἡ ζῳοφόρος. IV 281, 14 τόν τε οὐρανὸν εἰς ἡμισφαίρια τῷ λόγῳ διχῇ διανείμαντες. I 175, 2 cf. III 249, 5 αἱ κατ' οὐρανὸν σφαῖραι. III 50, 20 τῆς κατ' οὐρανὸν σφαίρας ἐπταφεγγοῦς μίμημα. — II 141, 24 (ὅλος ὁ κύκλος). II 2, 3 πάντα ... οὐρανοῦ κύκλος περισφίγξας ἐντὸς ἑαυτοῦ κατέχει. III 34, 10 μεγέθει δ' ἴσα ἐν οὐρανῷ μὲν τοὺς παραλλήλους κύκλους (ἔτεμνε), τούς τε ἰσημερινούς, ἐαρινὸν καὶ μετοπωρινόν, κτλ. III 234, 6 ἀπὸ γὰρ τῆς σεληνιακῆς σφαίρας, ἣν ἐσχάτην μὲν τῶν κατ' οὐρανὸν κύκλων ... ἀναγράφουσιν. III 150, 11. 260, 12 n. 276, 29 ὁ ζῳδιακὸς ἐν οὐρανῷ κύκλος. I 39, 17 τὸν οὐρανόν φασιν ἑπτὰ διεζῶσθαι κύκλοις. — II 43, 14 οὐρανοῦ δὲ τοὺς ἀστέρας (περιέχοντος). III 234, 11 οὐρανῷ δὲ τοὺς ἀστέρας (ἐγκατεσκεύαζε). I 121, 26 ὡς τοὺς ἀστέρας ἐν οὐρανῷ. II 136, 1 γῇ μὲν τὰ χεσαῖα, πλωτὰ δὲ ὕδατι, τὰ δὲ πτηνὰ ἀέρι καὶ τὰ πυρίγονα πυρί, ... καὶ οἱ ἀστέρες οὐρανῷ. I 18, 14 (τοὺς ἀστέρας) ἐν ἱερῷ καθαρωτάτῳ τῆς σωματικῆς οὐσίας ἵδρυε τῷ οὐρανῷ. I 9, 9 cf. III 251, 11 φωσφόρα ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν. V 4, 2 τοὺς ἐν οὐρανῷ πάντας ὅσοι πλάνητες καὶ ἀπλανεῖς ἀστέρες. IV 36, 13 τοῦ θεοῦ τοὺς ἀληθεῖς ἐπαίνους αὐτῶν στηλιτεύσαντος ἐν οὐραρῷ, τοὺς ἀστέρας. VI 87, 13 ἔδει γὰρ ἢ μύδρους διαπύρους (τοὺς ἀστέρας) ἀποφήνασθαι, καθάπερ ἔνιοι τῶν οἷα περὶ δεσμωτηρίου φλυαρούντων τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ. V 86, 14 προσπαραλαβέτω τις ... γῆν, ἥλιον, ἀστέρας, οὐρανόν, τὸν σύμπαντα κόσμον. I 14, 15 τὰς τῶν κατ' οὐρανὸν ἀστέρων περιπολήσεις. I 61, 14 cf. II 74, 3 ἥλιος δὲ μέρος οὐρανοῦ. III 223, 4 τὸν θεῖον λόγον, τὸ τοῦ κατ' οὐρανὸν περιπολοῦντος (ἡλίου) ... παράδειγμα. V 119, 18 τῶν κατ' οὐρανὸν ἁπάντων ἐν ἐλάττονι προθεσμίᾳ σελήνη τὸν ζῳοφόρον περιπολεῖ. V 122, 13 διεκοσμεῖτο ὁ o. ἡλίῳ καὶ σελήνῃ. II 248, 10 (ἥλιος καὶ σελήνη) τὸν σύμπαντα οὐρανὸν μιᾷ περιπολοῦσιν ἡμέρᾳ. VI 79, 4 σελήνη τε καὶ ἥλιος ... μετὰ τοῦ παντὸς οὐρανοῦ μοίρας ἀθανάτου λαχόντες. V 72, 20 ἥλιος ἢ σελήνη ἢ τὸ πλῆθος τῶν ἄλλων ἀστέρων ἢ ὁ σύμπας o. I 191, 25 ἥλιον μὲν γὰρ καὶ σελήνην καὶ τὸν σύμπαντα οὐρανόν τε καὶ κόσμον ... θέμις εἰπεῖν κακοπαθεῖν. V 82, 10 ἥλιον, σελήνην ἀστέρας, οὐρανόν, γῆν, θάλατταν (ὁρᾷ). II 79 12 χάριν ὄντα θεοῦ τὰ πάντα ... ἥλιον, ἀστέρας, οὐρανόν. IV 36, 22 τὰ κατ' οὐρανὸν κάλλη καὶ θεῖα ἀγάλματα. IV 45, 22 τὸ φῶς ἐν οὐρανῷ. IV 36, 8 (φῶς) ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πρὸς ἡμᾶς φερόμενον. V 119, 8 κατ' αὐτὴν (sc. νουμηνίαν) οὐδὲν ἀφώτιστον ἐν οὐρανῷ. — I 20, 4 αἱ τῶν κατ' οὐρανὸν φύσεις τε καὶ κινήσεις ἀστέρων. I 28, 22 οὐρανὸν πολλὰς ἐν αὐτῷ φύσεις ἀστεροειδεῖς ἀγαλματοφοροῦντα. V 22, 22 αἱ κατ' οὐρανὸν φύσεις. I 278, 13 τὰς ἐν οὐρανῷ φύσεις ἐξετάζειν. I 92, 20 ὡς o. πάλιν λαμπρὰς καὶ θείας καὶ εὐδαίμονας φύσεις (ἔχει). V 119, 15 μιμούμενοι τὰς ἐν οὐρανῷ μακαρίας καὶ εὐδαίμονας φύσεις. V 142, 29 μέχρις οὐρανοῦ καὶ τὰς ἐν αὐτῷ μακαρίας καὶ εὐδαίμονας φύσεις. I 61, 6 αἱ νοηταὶ φύσεις ἐν οὐρανῷ. — II 187, 10 τὰ περὶ οὐρανοῦ καὶ τῶν κατ' αὐτόν. I 191, 28 τά τε γὰρ συνεκτικώτατα τῶν ἐν οὐρανῷ τὰς κινήσεις ἐναλλάττει. V 22, 16 τὰ ἐν οὐρανῷ πάντα λόγοις καὶ ἀναλογίαις δεδημιούργηται. IV 292, 24 οὐ ... πεπλάνηταί τι τῶν κατὰ τὸν οὐρανόν. III 22 20 ἡ τῶν κατ' οὐρανὸν ὁμαλὴ καὶ τεταγμένη κίνησις. I 29, 13. III 50, 14. 51, 12. 56, 10. V 346, 2 (τὰ) κατ' οὐρανόν.

6. caeli et caelestium contemplatio: I 26, 7 ἡ θεωρία τῶν κατ' οὐρανόν. IV 37, 5 ὀφθαλμοὶ ... φθάνουσιν εἰς οὐρανόν. V 206, 17 ὀφθαλμόν,

ἅτε θεωρὸν ὄντα τοῦ σεμνοτάτου τῶν κατὰ τὸν κόσμον, οὐρανοῦ. IV 38, 12 (ἡ ὅρασις) τὸν σύμπαντα οὐρανὸν καὶ κόσμον γλιχομένη καταθεάσασθαι. VI 151, 4 τὴν ὄψιν ἀνατείνας εἰς οὐρανὸν καὶ τοὺς ἀστέρας, τὸν ἐν κόσμῳ κόσμον ὄντως ἰδών. II 138, 8 οἱ ... ὀφθαλμοὶ τοσοῦτον ἐπέβησαν, ὡς ἀπὸ τοῦ τῆς γῆς χωρίου πρὸς τὸν μακρὰν οὕτως ἀφεστῶτα ἀνατρέχειν οὐρανόν. VI 218, 21 αἰθέρα καὶ οὐρανὸν ζητεῖς προσλαβεῖν. III 216, 18 cf. 217, 12 τί δὲ τὴν ἐν τοῖς μαθήμασι εὑρεσιλογίαν ἄχρις οὐρανοῦ τείνεις; III 210, 4 ἡ τοῦ τετάρτου τῶν ἐν κόσμῳ ζήτησις ἀτελεύτητος καὶ πάντῃ δυσεύρετος, οὐρανοῦ. III 272, 5 ἅτε γὰρ θεωρὸς ὢν ... ὁ ἀστεῖος οἷδεν ... ὅσας ὑποθέσεις καὶ ἡλίκας εὐπραγίας ἀπνευστὶ δραμούσας ἄχρις οὐρανοῦ κατέσεισαν. V 78, 2 ἀστέρας μὲν καὶ τὸν σύμπαντα οὐρανὸν εἷς τε τὴν δι' ὄψεως τέρψιν καὶ πρὸς φιλοσοφίας ἵμερον ἀπέφηνεν. I 171, 7 τὴν μετέωρον τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ὑπαρχόντων φιλοσοφίαν. II 304, 28 μεταναστάντες οὖν ἀπὸ τῆς κατ' οὐρανὸν περιεργίας. I 76, 25 sq. (τὸ ἡγεμονικόν ἐστι) ἐν οὐρανῷ, ὁπότε περὶ οὐρανοῦ σκοπεῖ. II 137, 7 ἵνα (ὁ ἄνθρωπος) οὐρανὸν καταθεᾶται. V 81, 18 πρὸς ἐπιστήμην οὐρανοῦ τε καὶ κόσμου. IV 18, 2 παραπεμψάμενος οὖν τοὺς τε κατ' οὐρανὸν περιπολοῦντας. III 304, 8 εἰς οὐρανὸν ταῖς ἐπινοίαις ἀναδραμεῖσθαι. III 204, 8 cf. 238, 22. 259, 14 ὄναρ ... τὸ φανὲν ἐπὶ τῆς οὐρανοῦ κλίμακος.

7. **in caelum ascensio:** V 341, 19 φθάνειν δ' εἰς οὐρανόν. III 9, 12-14 τὴν ... ἀνθρωπίνην ἀρετὴν ... φθάνειν δὲ πρὸς οὐρανὸν ἀναγκαῖον. II 195, 7 (ἡ ἀρετὴ) τὸ φρόνημα ἐξαίρουσα πέραν οὐρανοῦ. III 217, 9 ἀνάβαινε νῦν εἰς οὐρανόν. III 278, 2 ἀνέβαινε ... εἰς οὐρανὸν ὁ δύστηνος. III 197, 26 οὐκ εἰς οὐρανὸν ἀναπτῆναι δεῖ. II 18, 18 οὐ γὰρ ἀναπτῆναι, φησίν, εἰς οὐρανὸν οὐδὲ πέραν θαλάσσης ἀφικέσθαι δεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ καλοῦ. II 98, 16 κἂν ἄχρις οὐρανοῦ μηκύνηται. II 302, 3 πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐξάραντας ἑαυτούς. II 183, 1 ἵνα ... (ἡ ψυχὴ) μηδέποτε πρὸς οὐρανὸν ἀνακύψῃ. II 230, 10 cf. V 234, 20 (ἡ) εἰς οὐρανὸν (ὁδός). II 8, 4 ὃς τὴν εἰς οὐρανὸν ἄγουσαν ὁδὸν ἀνατεμὼν λεωφόρον ἱκέτισι ψυχαῖς. V 235, 14 ἄνω πηδᾶν ... εἰς αἰθέρα καὶ τὰς οὐρανοῦ περιόδους. IV 268, 9 (ὁ) εἰς οὐρανὸν (δρόμος). V 150, 13 συμπεριπολεῖν ... σύμπαντι οὐρανῷ τε καὶ κόσμῳ. V 10, 4 ὁ λογισμὸς ... σύμπεριπολῶν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ τῷ σύμπαντι οὐρανῷ. III 54, 3 (ψυχαὶ) οὐρανὸν ἀντικαταλλαξάμεναι γῆς. IV 267, 20 cf. V 354, 6 τὴν ἐνθένδε ἀποικίαν ἔμελλεν εἰς οὐρανὸν στέλλεσθαι. II 244, 9 (ἀποικία ἡ) ἐξ οὐρανοῦ. III 63, 6 ἀποδημίᾳ τῇ ἐνθένδε πρὸς οὐρανόν. III 23, 7 τοὺς ... τὰς γνώμας χαλδαΐζοντας οὐρανῷ πεπιστευκέναι, τὸν δ' ἐνθένδε μεταναστάντα τῷ ἐπόχῳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡνιόχῳ τοῦ παντὸς κόσμου, θεῷ, φασὶν οἱ χρησμοί. II 108, 17 πᾶσα ψυχὴ σοφοῦ πατρίδα μὲν οὐρανόν, ξένην δὲ γῆν ἔλαχε. VI 70, 21 θεραπευτῶν ..., οὐρανοῦ μὲν καὶ κόσμου πολιτῶν. IV 284, 1 τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ τε καὶ κόσμου ... πρόπολοί τε καὶ θεραπευταί. III 21, 4 βούλεται γὰρ ἀντίμιμον οὐρανοῦ ..., οὐρανὸν ἐπίγειον ἀποφῆναι τὴν τοῦ σοφοῦ ψυχήν. V 359, 19 οἷς ... ὁ ἀληθινὸς πλοῦτος ἐν οὐρανῷ κατάκειται. VI 63, 18 τάς τε ὄψεις καὶ τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἀνατείναντες. IV 52, 5 cf. 208, 13. V 217, 1. 281, 20. VI 70, 17. 142, 12. 220, 5 τὰς χεῖρας ἀνατείνας εἰς τὸν οὐρανόν. V 45, 4 οὓς (sc. ἄρτους) προσενεγκόντες τῷ βωμῷ καὶ ἄνω πρὸς οὐρανὸν ἀνατείναντες.

8. **mens et anima ex caelo oriuntur:** III 62, 15 cf. 20, 9 ἄνωθεν ἀπ' οὐρανοῦ καταβάς ὁ νοῦς. II 53, 22 τὸ γὰρ οὐράνιον τῶν ἐν ἡμῖν ὁ νοῦς (νοῦς δὲ καὶ τῶν κατ' οὐρανὸν ἕκαστον). III 42, 12 (ὁ νοῦς) ἀπ' οὐρανοῦ καταπνευσθείς. IV 216, 21 ἄνωθεν ἀπ' οὐρανοῦ καταπνεόμενος. II 54, 2 Ἀβραὰμ ... καλούμενος Ἀβράμ ⟨ἦν⟩ ἄνθρωπος οὐρανοῦ. II 53, 20 οὐρανοῦ δὲ ὅσοι τεχνῖται καὶ ἐπιστήμονες καὶ φιλομαθεῖς. II 263, 13 (ψυχαὶ ἀσώματοι), αἳ κατά τε ἀέρα καὶ οὐρανὸν περιπολοῦσι.

9. **caelum est deus aut dei et rerum divinarum sedes:** V 331, 15 cf. II 262, 17 οἳ τοὺς ἀστέρας θεοὺς νομίζουσι καὶ τὸν σύμπαντα οὐρανόν τε καὶ κόσμον. IV 281, 2 ἐκτεθειώκασι ... οἱ δὲ μόνον τὸν οὐρανόν. II 70, 15 ἀλλ' οὐδ' ὡς ο. οὐδ' ὡς κόσμος (ὁ θεός ἐστιν). V 5, 5 πάντας οὖν τοὺς κατ' οὐρανὸν ... θεοὺς οὐκ αὐτοκρατεῖς νομιστέον. V 202, 14 (ἡ ἱεροπρεπεστάτη οὐρανοῦ στρατιά). V 286, 1 συναγαγὼν ἄθροισμα θεῖον ..., γῆν τε καὶ οὐρανόν, τὴν μὲν θνητῶν ἑστίαν, τὸν δὲ ἀθανάτων οἶκον. IV 60, 1 πρῶτος ... ο. μὲν ἐν κόσμῳ, θεὸς δ' ἐν οὐρανῷ. I 218, 11 ὁ ... τοῦ σύμπαντος ἡγεμὼν οὐρανοῦ τε καὶ κόσμου. II 105, 23 οὐρανοῦ φύσιν καὶ ἡλίου καὶ σελήνης περιόδους ... ὁ ποιμὴν καὶ βασι-

λεὺς θεὸς ἄγει. III 256, 14 πᾶς ὁ ο. καὶ ὁ κόσμος ἀνάθημα θεοῦ. III 212, 5 τὸ γὰρ ἐν τοῖς γεγονόσιν ἅγιον. III 180, 17 θεοῦ καρπός. — I 63, 12 τὰ θνητὰ σπάσαντα ἀπ' οὐρανοῦ θείαν ἀρχήν. I 272, 5 οὐ καθεὶς ἐξ οὐρανοῦ τὰ σπέρματα. III 18, 7 ὁ τῶν θείων θησαυρὸς ἀγαθῶν. I 210, 7 τὰ γὰρ θεῖα (ἀγαθὰ) ἐν οὐρανῷ. III 123, 18 οὐρανὸν μὲν ἀγαθῷ (ἀπονεμηθῆναι). V 202, 5 φιλοσοφίαν ὤμβρησε μὲν ὁ ο. III 146, 13 σοφίαν ἄνωθεν ὁμβρηθεῖσαν ἀπ' οὐρανοῦ. IV 45, 20 μηδεὶς δ' ὑπολαβέτω τὴν ... χαρὰν ἀπ' οὐρανοῦ καταβαίνειν ἐπὶ τὴν γῆν. III 79, 16 θεοῦ ... ἄνωθεν ἀπ' οὐρανοῦ καλὸν ὁμβρήσαντος. II 89, 10 ὄοντος ἡμῖν ἀνεπισχέτως οὐρανοῦ τὴν νέκταρος καὶ ἀμβροσίας τῶν μεμυθευμένων ἀμείνω τροφήν. IV 272, 4 οὐρανοῦ μὲν ὄντος τροφὰς τὸ καλούμενον μάννα. V 135, 21 ὕων δὲ τροφὴν ἐξ οὐρανοῦ. IV 261, 20 (τροφή), ἣν ... ὤμβρησε δ' ο. III 201, 16 ἀπ' ⟨οὐρανοῦ⟩ (τροφή). II 89, 17 ὁ μηδ' οὐρανὸν ἢ ὑετὸν ἢ λάκκον ... νομίσας ἱκανὸν εἶναι τρέφειν ἑαυτόν. III 26, 15 τῆς θείας ἀρετῆς ἀπ' οὐρανοῦ τὴν εἰκόνα ἐπὶ γῆν καταπέμψαι. III 281, 24 τοῦ τελεσφόρου καταπέμψαντος αὐτὸ ἄνωθεν ἀπ' οὐρανοῦ. I 195, 21 αἱ (δυνάμεις θεοῦ) δὲ νόμους ἀπ' οὐρανοῦ καὶ θεσμοὺς ἐπιφερόμεναι. I 15, 4 ὅταν αὐτῷ (sc. θεῷ) δοκῇ μὴ προσδεηθέντι τῶν κατ' οὐρανὸν ἐκγόνων, αἷς δυνάμεις μὲν ἔδωκεν, οὐ μὴν αὐτοκρατεῖς.

10. caelum est superior pars mundi, unde fulgura, nubes, imbres etc. oriuntur: IV 213, 9 κεραυνοὶ ῥυέντες ἐξ οὐρανοῦ. II 213, 23 τὰς κεραυνίους φλόγας θεοῦ ... ἀσβέστους ἔνιφεν. IV 150, 20 ταῖς δ' ἀπ' ἀέρος καὶ οὐρανοῦ πληγαῖς. V 359, 5 ὁ μὲν ο. ὀμβρήσει καιρίους ὑετούς. IV 237, 7 φλόγα αἰθέριον ὤμβρησεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. IV 279, 9 φωνὴ δ' ἐκ μέσου τοῦ ῥυέντος ἀπ' οὐρανοῦ πυρὸς ἐξήχει. V 132, 20 ἀπ' οὐρανοῦ φωνὴ σάλπιγγος ἐξήχησεν. V 367, 7 χοῦς ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ καταχυθήσεται. IV 147, 9 τοῖς μὲν ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ ... παρέχει τὴν ἐξ ὕδατος ὠφέλειαν. IV 10, 14 πάντα γὰρ τὸν οὐρανὸν βαθὺ καὶ συνεχὲς νέφος ἐπεῖχε. IV 162, 12 πυκνὸν καὶ μέλαν νέφος ἅπαντα τὸν οὐρανὸν ἐπεῖχε. V 311, 4 (βοῦς) προετοιμασάμενος οὐρανῷ καὶ γεωπόνῳ τὰς ἀρούρας. III 149, 18 ἀντίμιμον οὐρανοῦ δύναμιν ἐπιδεικνυσθαι δοκῶν. II 234, 9 τῶν τε ἀπ' οὐρανοῦ καταρρακτῶν τοὺς κακίας αὐτῆς λάβρῳ φορᾷ χειμάρρους ἐπομβρούντων. III 149, 19 cf. IV 245, 21 ὁ γὰρ χειμῶνος ταῖς ἄλλαις χώραις ο., τοῦτ' Αἰγύπτῳ θέρους ἀκμάζοντος ὁ Νεῖλός ἐστιν. — II 12, 6 cf. 230, 17. 250, 22 πύργος), οὗ ἡ κεφαλὴ εἰς οὐρανὸν ἀφίξεται. II 253, 16 συναυξῆσαι γλίχονται μέχρις οὐρανοῦ. I 277, 15 οὗ (sc. δημιουργήματος) τὰς ῥίζας εἰς οὐρανὸν ἔτεινε. II 4, 25 πάνθ' ὅσα τῶν ὑπ' οὐρανὸν ὠκυδρομώτατα. V 219, 18 cf. 22, 20 τείνουσι τὸ ψεῦδος ἄχρι οὐρανοῦ. III 303, 29 οἱ τὴν τῶν λόγων δεινότητα μέχρις οὐρανοῦ τείναντες.

11. etym. et all: I 11, 8-12 οὐρανὸν προσεῖπεν αὐτὸν ... διότι πάντων ὅρος ἢ διότι πρῶτος τῶν ὁρατῶν ἐγένετο. II 134, 2 ἀφ' οὗ (sc. ὅρου) καὶ ο. ὠνομάσθαι δοκεῖ. — IV 225, 11 οὐρανοῦ δὲ καὶ γῆς παρίδρυται τὰ σύμβολα. IV 228, 17 τὴν δ' ἐπωμίδα οὐρανοῦ σύμβολον. I 136, 13 τὸν μετάρσιον καὶ ἐγκύμονα θείων φώτων λόγον, ὃν δὴ κέκληκεν οὐρανόν. III 51, 20 cf. IV 225, 12 οὗ σύμβολόν ἐστιν ἡ λυχνία. III 50, 5 τῆς κατ' οὐρανὸν τῶν ἑπτὰ πλανήτων χορείας μίμημά ἐστιν ἡ ἱερὰ λυχνία. II 12, 8 τὸ οἰκεῖον νόημα, ὃ προσαγορεύεται συμβολικῶς ο. I 61, 5 cf. 66, 15. 92, 18. II 254, 8 sq. III 151, 26. 29 συμβολικῶς μὲν γὰρ τὸν νοῦν οὐρανὸν ... καλεῖ. V 23, 19 τὸ καλούμενον περιστήθιον, οὐρανοῦ μίμημα, διότι καὶ ὁ ο. ἀνωτάτω. IV 229, 3 σμαράγδῳ γὰρ ἔοικεν ἡ τοῦ παντὸς οὐρανοῦ φαντασία. V 22, 9 ὕφασμα ὑακινθοειδὲς ἐπὶ τούτῳ, σύμβολον οὐρανοῦ. I 175, 15 γίνεται οὖν τὸ μὲν ἕτερον τῶν Χερουβὶμ ἡ ἐξωτάτω (σφαῖρα), τοῦ παντὸς οὐρανοῦ ⟨ὁ⟩ ἔσχατος. III 251, 17 χιτῶνα ..., τοῦ παντὸς ἀντίμιμον ὄντα οὐρανοῦ.

οὖς. I 64, 6 ὠσὶ δυσὶν (πρόσωπον κατατέτρηται). II 22, 24 καθάπερ γὰρ τὸ ο. ἡμῶν κύκλους ἐν κύκλοις, ἐλάττους ἐν μείζοσι, γράφουσα (ἡ φύσις) σφαιρικὸν ἐτόρνευε. II 23, 2 πρὸς ⟨γὰρ⟩ τὸ ὦτων σχῆμα ἄκρως ἡ θεάτρων κατασκευὴ μεμίμηται. III 210, 17 ἀκοῆς (ὄργανον). II 278, 19 τὸ ἡμέτερον (φωνῆς ὄργανον) ... πρὸς τὸν συγγενῆ τόπον καταφεύγει, τὰ ὦτα. III 42, 17 (κρατῆρες) ἀκοῆς. II 305, 3 ὁπὰς γὰρ καὶ φωλεοὺς τρόπον τινὰ ὀφθαλμοὺς μὲν ὁράσεως, ἀκοῆς δὲ ὦτα ... εἶναι συμβέβηκε. III 150, 2 τὸ μὲν ὁρατικὸν πνεῦμα τείνοντος εἰς ὄμματα, τὸ δὲ ἀκουστικὸν εἰς ο. II 160, 2 (αἴσθησις) δι' ὦτων. I 184, 9 (ἡ αἴσθησις) διὰ δὲ ὦτων φωνὴν ... συλλαβοῦσα. I 297, 5 ὑπὸ ὦτων ἁπάσαις φωναῖς ἑπακολουθούντων. I 281, 8 δύναται δὲ καὶ τὸ ο. πασῶν ἀντιλαμβάνεσθαι φωνῶν,

ἀλλ' ἑνίων παρακουέτω. II 9,5 cf. 150,6 ὡσὶ δὲ τὸ ἀκούειν (κεχάρισται). III 183,14 οὔτ' ἀκούειν χωρὶς ὤτων. — II 139,20 cf. 191,2. 252,23. 266,17. III 76,7 ἀκοὴν μὲν εἰς ο., ὄψιν δ' εἰς ὄμματα καὶ εἰς μυκτῆρας ὀσφρησιν ... (ἐνετίθει). III 216,22 cf. 149,29 ἐπίσκεψαι ὀφθαλμούς, ὦτα, ῥῖνας. VI 57,2 ἀποτρώγουσι ῥῖνας, ὦτα, δακτύλους. IV 53,14 ὀφθαλμοὶ δὲ καὶ ὦτα καὶ ὄσφρησις ... ἀποδιδράσκουσι τὴν δουλείαν τοῦ σώματος. VI 66,15 ⟨τὰ ὦτα καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνατετακότες⟩. I 265,17 οὐκ ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα ... ὥσπερ τινὲς δορυφόροι καὶ φίλοι; II 30,5 τῇ (sc. ὑδρίᾳ) μὲν ... δεῖ καθάπερ τινῶν σωματικῶν τῆς αἰσθήσεως ἀγγείων, ὀφθαλμῶν, ὤτων, πρὸς τὴν τῶν θεωρημάτων ἀνάληψιν. II 102,8 τὸν ἑαυτῶν οἱ δυστυχεῖς διά τε ὀφθαλμῶν καὶ ὤτων ἀνατρέποντες βίον. II 102,2 οἱ γὰρ ... ὦτα καὶ ὀφθαλμοὺς χωρὶς ἡνιῶν ἑάσαντες φέρεσθαι. II 199,27 cf. V 254,21 ὅσοι ὀφθαλμοὺς καὶ ὦτα ἐβλάβησαν. II 270,14 ὡς ὀφθαλμοί σε ἄγουσι καὶ ὦτα. IV 174,1 γίνεσθε δὴ τῶν τοσούτων μυριάδων ὦτα καὶ ὀφθαλμοί. II 200,5 (πήρωσις, coni. ὀφθαλμῶν). I 216,12 ἡ ἐπίλαμψις ἁμάρτυρος πίστις ὀφθαλμοῖς ὤτων ἐναργεστέρῳ κριτηρίῳ βεβαιουμένη. V 222,20 ὦτα δ' ... ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα. II 185,11 πιστοτέρα ὄψις ὤτων. IV 185,3 ὀφθαλμῶν ὦτα ἀληθέστερα. IV 34,14 βραδύτερα ... καὶ θηλύτερα ὦτα ὀφθαλμῶν. IV 250,2 ὀφθαλμοὺς ὤτων ἐπήγειρε μᾶλλον. IV 279,16 ἅπερ ὀφθαλμοὶ πρὸ ὤτων δικάζουσι. II 275,28 ὁ ἀσκητὴς ... ὦτα ὀφθαλμῶν ἀντιδούς. III 233,1 τὰ ὦτα θείαις ἐπινοίαις μεταβαλὼν εἰς ὄμματα. II 276,5 ἡ (sc. ἐπιστήμη) τὸ τῆς ψυχῆς διοίγνυσιν ὄμμα καὶ τὰς ὤτων τηλαυγεστέρας ... ἄγει καταλήψεις. IV 144,23 διὰ μυκτήρων καὶ ὤτων. III 285,23 ἀκρωτηριαζόντων ὦτα καὶ ῥῖνας. IV 247,1 διακόνοις δὲ τοῖς ὠσὶ ..., αἰσθήσει τυφλῇ. V 239,26 μὴ ὠσὶν ἀπίστοις. IV 285,16 cf. V 256,7 ὠσὶ μὴ ἀκούοντες. IV 53,6 ὦτα δυσήκοα. — III 101,16 ἀκούει μὲν ὦτα, ὁ δὲ νοῦς δι' ὤτων ἄμεινον. II 27,27 οὐδ' ὦτα ἀκούειν, ἀλλὰ δι' ὤτων ἐκεῖνον (sc. τὸν νοῦν). III 3,10 οὐ γὰρ παραινεῖ μόνον γλώττῃ σιωπᾶν καὶ ὠσὶν ἀκούειν, ἀλλὰ καὶ ψυχῇ ταῦτα παθεῖν ἀμφότερα. V 312,9 τοῖς ὦτα ἔχουσιν ἐν ψυχῇ. III 115,5 κτύπων ... πληγὰς ἐμφορούντων ψυχῇ δι' ὤτων. III 127,17 (ψυχαί), αἳ ἀκλειστα μὲν ὦτα ... περιφέρουσιν. V 226,12 τὰ λόγων νάματα ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων δι' ὤτων ἐπαντλοῦντες. IV 283,8 πένθος τὴν ὅλην πυρπολοῦν ψυχὴν δι' ὤτων. II 200,15 ψυχῆς καὶ ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτά ἐστι (ἡ ἐπιστήμη). IV 276,16 ἀκοὴν ἑτέραν πολὺ βελτίω τῆς δι' ὤτων ταῖς ἑκάστων ψυχαῖς ἐντιθεῖσα (ἡ θεοῦ δύναμις). — I 213,14 ὦτα δὲ φθεγξαμένη (ἡ ἡδονὴ) λιγαίνει. I 211,11 (τί) τοῖς ὠσὶν ἀκούσας ... ἂν ἡσθείης. I 56,18 ὅσα θεάματα ἢ ἀκούσματα τέρψιν δύναται παρασχεῖν ὠσὶ καὶ ὀφθαλμοῖς. II 34,15 αἱ δι' ὀφθαλμῶν καὶ ὤτων γαστρός τε αὖ καὶ τῶν μετὰ γαστέρα τέρψεις. III 12,5 (αἱ) δι' ὤτων (ἡδοναὶ καὶ τέρψεις). II 59,13 (αἱ) πρὸς φωνὰς δι' ὤτων (ἐπιθυμίαι). V 134,8 δι' ὤτων ἐγείρει τὰς ἀκαθέκτους ἐπιθυμίας. VI 63,1 τὰ ὦτα δελεάζειν. III 212,19 τρεφομένους ... δι' ὤτων μουσικῆς τελείας ἐνθέοις ᾠδαῖς. V 46,16 δι' ὑγιαινόντων καὶ ἀδιαφθόρων ὤτων. — I 181,19 ὦ μύσται κεκαθαρμένοι τὰ ὦτα. I 162,4 ἀναπετάσαντες οὖν ὦτα, ὦ μύσται. V 222,11 τὰ ὠτά σου κεκαθαρμένα. II 52,20 ἃ τοῖς ὦτα κεκαθαρμένοις ὑφηγήσεται. IV 227,2 τοῖς ὦτα καὶ γλῶτταν σοφίᾳ κεκαθαρμένοις. — I 157,14 (θεοῦ) κελεύοντος τό τε ο. τρυπᾶσθαι. V 66,2 ὧν ἓν μόνον ο. ἀντιλαμβάνεται τὸ θεῖον. II 37,7 τὸ δὲ πρὸς ἀλήθειαν ὂν οὐ δι' ὤτων μόνον ... γνωρίζεσθαι συμβέβηκε. III 4,1 ἀνδριᾶσιν, οἷς ὦτα μέν ἐστιν, ἀκοαὶ δ' οὐκ ἔνεισιν. — I 95,31. 254,22. II 305,23. IV 247,2. V 198,18. 229,6 τὰ ὦτα (ἐπιῤῥάττειν). III 180,8 cf. VI 187,8 οἷς τὰ ὦτα ἀναπέπταται. V 218,23 ἀναπεπταμένοις ὠσίν. III 199,22 τὸ γὰρ ἅπαξ λεχθὲν ... πλήττει τὰ ὦτα. IV 187,13 τὰ ὦτα ἐπουρίσας. IV 238,9 πληχθεὶς τὰ ὦτα Μωυσῆς. III 246,21 cf. IV 279,6. V 102,3 τὰ ὦτα ἀνωρθιακότες. IV 302,5 τὰ ὦτα ἀνεγερθέντα. II 205,11 κἂν σφόδρα ὠσὶν εὐθυτενεῖς. VI 180,24 ἠκρωτηριασμένον ὦτα καὶ οὐράς. VI 192,6 σπινθῆρας αὐτὸ μόνον τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἐνιέντες. IV 77,12 ὦτα θεραπεύειν. II 290,4 τὰ ὦτα θρύπτοντες. V 277,18 ὁ ... ἡγεμὼν ἐπαντλῶν τοῖς ὠσὶ τὰ ὑπὲρ εὐσεβείας δόγματα. V 233,13 δεξάμενος δι' ὤτων τὰ σοφίας δόγματα. — VI 54,13 οὐκ ἄκρως ὠσίν. V 300,1 ὠσὶ φιληκόοις. V 369,24 κώφωσις ὤτων. VI 90,15 ἀφρόνων ὦτα. I 274,30 (οἱ σοφισταὶ) ἀποκναίουσι γοῦν ἡμῶν τὰ ὦτα. II 19,1 τὰ ὦτα καὶ τῶν σφόδρα διψώντων ἀκοῆς ἀποκναίουσιν. I 234,15 μάταιον ἔτι διὰ λόγων ὦτα γυμνάζειν.

I 288, 2 ἀντὶ τοῦ πείθειν τὰ ὦτα ἀλγεῖν ἀναγκάζει. IV 283, 20 δόξα δ' ἡ πολύθεος μηδ' ὠτων ψαυέτω. IV 306, 6 ἐπαντλοῦντα τοῖς ὠσὶν αὐτῶν ἀθρόα ὀνείδη. IV 167, 9 κενῶν ἐλπίδων τὰ ὦτα πληρώσας. V 255, 9 ἐξαμαρτάνοντες ... ὦτα μὲν διὰ κακηγοριῶν.

οὐσία. 1. IV 275, 7 inter decem categorias enumeratur. I 159, 12 περὶ οὐσίας ἢ ποιότητος ἢ σχέσεως ἢ κινήσεως αὐτοῦ (sc. τοῦ αἰτίου). II 37, 19 cf. III 56, 8. IV 37, 16 coni. ποιότης. V 79, 8 τὴν ἀναγκαιοτάτην οὐσίαν ἐκ τῶν ὄντων ἀναιροῦντες, ἥτις ἐστὶν ἀρχέτυπον παράδειγμα πάντων ὅσα ποιότητες οὐσίας. II 265, 4 συνελθούσας ... τὰς οὐσίας ἀποτελεῖν κρᾶσιν, τὸ δὲ κραθὲν οὐδὲν ἧττον ἀναπλοῦσθαι πάλιν εἰς τὰς ἐξ ὧν ἀπετελέσθη ποιότητας. II 245, 15 ὥσπερ ἀνείδεόν τινα καὶ ἄποιον οὐσίαν τό τε πάθος καὶ τὴν κακίαν παραλαβόντας εἰς τὰς ἁρμοττούσας ποιότητας. — I 33, 11. 17. 24 ἅπερ ἐστὶν ἑβδομάδος ο. IV 220, 4 δεκάδος. V 129, 18 (ἡ τῆς πεντηκοντάδος φύσις) συνέστηκεν ἐκ τοῦ στοιχειωδεστάτου ... τῶν ἐν οὐσίαις περιλαμβανομένων. I 186, 7 (Κάϊν) μηδ' αὐτὸν ἔχειν βεβαίως δυνάμενος, ἀλλὰ μηδ' ὅστις ἐστὶ τὴν οὐσίαν εἰδώς. VI 50, 7 χαρισάμενοι τὰς οὐσίας.

2. dei substantia: III 146, 3 ἴσχυσε μηδὲν περὶ τῆς τοῦ ὄντος ἐρευνᾶν οὐσίας. III 146, 6 τὴν δ' ἡγεμονικὴν οὐσίαν ὁ βουλόμενος καταθεάσασθαι. I 85, 10 οἱ περὶ θεοῦ σκεπτόμενοι οὐσίας. V 9, 18 τὴν δ' οὐσίαν, εἰ καὶ δυσθήρατον καὶ δυσκατάληπτον εἶναι συμβέβηκεν, ... διερευνητέον. V 332, 9 λαβεῖν φαντασίας, οὐχὶ τῆς οὐσίας ..., ἀλλὰ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ (sc. θεοῦ). II 37, 27 αὗται (sc. δυνάμεις) γὰρ οὐ τὴν οὐσίαν, τὴν δ' ὕπαρξιν ἐκ τῶν ἀποτελουμένων αὐτῷ (sc. θεῷ) παριστᾶσι. III 157, 13 εἰς γὰρ τὸν γνόφον ... εἰσελθεῖν. τὴν ἀόρατον καὶ ἀσώματον οὐσίαν. VI 98, 10 ἐπ' ἐλάττονος οὐσίας τῆς τοῦ Διός. VI 176, 12 μήτε φύσεως μήτε οὐσίας ... τετυχηκότα (Γάιον) τῆς αὐτῆς (sc. deorum).

3. totius mundi materia: III 102, 10 πᾶσα ἡ τῶν ὄντων ὁρατή τε καὶ ἀόρατος ο. III 32, 19 (ἥ τε ἄμορφος καὶ ἄποιος τῶν ὅλων ο.). II 133, 12 (ἄτακτος καὶ συγκεχυμένη οὖσα ἐξ αὐτῆς). I 6, 17 οὐσία μηδὲν ἐξ αὐτῆς ἐχούσῃ καλόν, δυναμένῃ δὲ πάντα γίνεσθαι. III 266, 4 ὅτι ⟨ὁ θεὸς⟩ ἀσχημάτιστον οὖσαν τὴν τῶν πάντων οὐσίαν ἐσχημάτισε καὶ ἀτύπωτον ἐτύπωσε καὶ ἄποιον ἐμόρφωσε. VI 73, 13 (ὁ κόσμος) οὐσία τις ἢ διακεκοσμημένη ἢ ἀδιακόσμητος. III 299, 6 ὁ μὲν θεὸς ἐκούσιος, ἀνάγκη δὲ ἡ ο. VI 80, 3 σύμπασαν τὴν οὐσίαν εἰς αὐτὸν (sc. τὸν κόσμον) ἐξανηλῶσθαι. V 264, 18 ἥτις (sc. ἰσότης) ἐν μὲν τῇ τοῦ παντὸς οὐσίᾳ ... κόσμος ἐστίν. VI 99, 8 ἐξαναλωθείσης γὰρ τῆς οὐσίας ὑπὸ πυρός. VI 104, 1 συμπάσης τῆς οὐσίας εἰς τὸν λεπτότατον ἀναλυθείσης αἰθέρα. VI 104, 8 ἐκ τελείων τῶν μερῶν τῆς συμπάσης οὐσίας. III 31, 14 τὴν τοῦ παντὸς οὐσίαν (διεῖλεν ὁ τεχνίτης). IV 146, 12 αἱ καθαρώτατα μοῖραι τῆς τῶν ὅλων οὐσίας. V 17, 4 τὸ ἀγιώτατον τῆς τῶν ὄντων οὐσίας μέρος (οὐρανός). I 8, 16 cf. 40, 19. IV 299, 2. 303, 14. V 264, 4. 289, 6 (τὸ καθαρώτατον τῆς οὐσίας, οὐρανός). IV 236, 17 τῷ καθαρωτάτῳ τῆς οὐσίας πυρί. III 43, 17 (λόγος θεῖος) πάντα τῆς οὐσίας ἐκπεπληρωκώς.

4. elementorum et rerum singularium materiae: III 116, 6. IV 218, 10 (ὑλικαί). II 303, 20 στοιχειώδεις. V 79, 14 πρὸς τὴν ἀνωτέρω τῶν στοιχείων οὐσίαν τὴν ἄμορφον καὶ ἄποιον ἐκείνην. I 47, 1. IV 228, 3. VI 82, 9. 99, 16. 100, 22. 114, 5 (γεώδης). I 192, 6 (τὰ χερσαῖα ἢ καθ' ὕδατος) πλεῖστον μετέχοντα τῆς ὑστάτης καὶ γεώδους οὐσίας. IV 143, 4 ἡ κατ' Αἴγυπτον ο. ὕδατος. II 264, 24 ἡ μὲν μίξις ἐν ξηραῖς, ἡ δὲ κρᾶσις ἐν ὑγραῖς. II 246, 4 (ὑγρά, στερεά). I 45, 18. 21 ἄνευ ὑγρᾶς οὐσίας. II 207, 6 διὰ ... τῆς κατὰ τὸ στόμα ὑγρᾶς οὐσίας. IV 136, 10 τὸ πῦρ φθοροποιὸς ο. IV 135, 7 οἷά τις ἀπαθὴς ο. καὶ οὐχ ὕλη πυρὸς αὐτὸς ὤν. V 317, 4 οἷα πυρὸς ο. VI 110, 10 ἀποκριθήσεται δὲ τὰ πάντα εἰς μίαν οὐσίαν τὴν πυρός. III 64, 19 πέμπτη ... κυκλοφορητική. III 236, 4 σελήνη ... κρᾶμα δὲ ἔκ τε αἰθερώδους οὐσίας καὶ ἀερώδους. VI 88, 21 ὁ ... κόσμος ἐπ' ἐλάττονα οὐσίαν ἀνέδραμεν. — IV 221, 7 αἷς τὸ ὅλον ἐδημιούργει. I 18, 7 τίς ἡ τῶν ὁρατῶν δὴ τούτων ο. V 203, 12 τίς ο. τοῦ ὁρατοῦ. I 39, 15. V 5, 8 (ὁρατή). I 9, 7 ὕδατος ἀσώματον οὐσίαν καὶ πνεύματος καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἑβδόμου φωτός. IV 17, 8 τὴν ὁρατὴν οὐσίαν ἀσέμνυνον τῆς ἀοράτου καὶ νοητῆς οὐ λαβόντες ἔννοιαν. I 16, 10 ἐκ τῆς ἀσωμάτου καὶ νοητῆς οὐσίας. IV 4, 9 ὅσοι τὰς ἀσωμάτους οὐσίας καὶ νοητὰς ἠσπάσαντο. I 31, 26 (ἑβδομος ἀριθμὸς) ἀμφότερα τὰ εἴδη περιέχων τῆς τε ἀσωμάτου καὶ σωματικῆς οὐσίας. I 23, 18 πᾶσαν τὴν αἰσθητὴν

οὐσίαν ὑπερκύψας (ὁ νοῦς) ἐνταῦθα ἐφίεται τῆς νοητῆς. IV 283,12 εἰ καὶ καθαρωτέρας καὶ ἀθανατωτέρας οὐσίας ἔλαχον. IV 237,8 ταῖς θυσίαις ἀφθαρτοτέραν οὐσίαν ἀπονενεμῆσθαι. IV 158,10 εἰς τὴν ἀειδῆ καὶ ἀόρατον καὶ ἀσώματον τῶν ὄντων παραδειγματικὴν οὐσίαν. V 100,20 ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν τεκμηράμενοι τὴν νοητὴν αὐτῆς (sc. ἑβδόμης) οὐσίαν. IV 293,12 τῶν γονέων ἡ φύσις ἀθανάτου καὶ θνητῆς οὐσίας ἔοικεν εἶναι μεθόριος. IV 37,14 θειοτέρας ... οὐσίας ἐπιλαχόντα (τὰ ἐν οὐρανῷ). V 139,8 τῆς μὲν δυνάμει στερεᾶς οὐσίας ἐστὶν ἀρχὴ ..., τῆς δὲ νοητῆς συμπέρασμα (ἡ ὀγδοάς). II 183,23 τῇ δόξῃ τῇ ⟨τὰ⟩ μόνου τῶν γινομένων αἰτίου θεοῦ περιαπτούσῃ παθηταῖς οὐσίαις. III 299,5 ἡ δὲ γενητὴ καὶ φθαρτὴ o. πᾶσα συνεχὴς πόλεμος. IV 240,3 φθαρταῖς καὶ γενηταῖς οὐσίαις. II 245,1 (ἡ δεικνυμένη καὶ αἰσθητή). IV 19,9. 21,13 (αἰσθητή). I 6,3 ἑκάστῃ τῶν ἀσωμάτων ἰδεῶν τὰς σωματικὰς ἐξομοιῶν οὐσίας. II 36,14 τῆς σωματικῆς οὐσίας αἰεὶ ῥεούσης. I 18,18 ἐν ἱερῷ καθαρωτάτῳ τῆς σωματικῆς οὐσίας ... οὐρανῷ. I 21,22 ἰχθῦας πλέον μετέχοντας σωματικῆς ἢ ψυχικῆς οὐσίας. VI 170,24 ἑνὸς σώματος οὐσίαν μετασχηματίζων ... εἰς πολυτρόπους μορφάς. V 257,15 τὸ μὴ συνυφαίνειν τὰς ἑτεροειδεῖς οὐσίας. V 252,9 τὸ πλημμελὲς τῆς χείρονος οὐσίας μεταποιεῖν καὶ μεθαρμόζεσθαι πρὸς τὴν ἀμείνω. III 191,8 ὁ δὲ Μωυσῆς ... δύο οὐσίας κερασάμενος. I 275,27 μίαν σφραγῖδι πολλάκις μυρίας ὅσας ἀπείρους οὐσίας τυπώσασα. I 275,28 πάντων ἔστιν ὅτε τῶν τύπων ἐξιτήλων αὐταῖς οὐσίαις γενομένων. III 36,19 τὰ ἐν ταῖς εὐτελεστέραις οὐσίαις τεχνικώτερα. III 64,14 ἀφ' ἑκάστης οὐσίας μικρὰ μόρια. — VI 48,3 ὧν αἱ οὐσίαι λίθοι καὶ ξύλα. III 111,24 οἱ τὴν ἄποιον καὶ ἀνείδεον καὶ ἀσχημάτιστον οὐσίαν θεοπλαστοῦντες. VI 79,10 σίδηρον γοῦν καὶ χαλκὸν καὶ τὰς τοιουτοτρόπους οὐσίας εὕροις ἂν ἀφανιζομένας ἐξ ἑαυτῶν. I 106,16 δυνατῇ δὲ καὶ στερεᾷ οὐσίᾳ τῇ χαλκοῦ. I 181,22 χρυσὸς καὶ ἄργυρος, οὐσίαι φθαρταί. I 78,16 τῆς χυτῆς οὐσίας ἡ κρατίστη καὶ δοκιμωτάτη χρυσός ἐστιν. IV 147,18 θέοντες γὰρ διὰ τῆς χαλάζης, μαχομένας οὐσίας. V 44,1 σῖτος δὲ καὶ οἶνος καὶ ἔλαιον, βιωφελέσταται οὐσίαι. IV 260,7 ἡ ψάμμος καὶ ἡ σποράς αὐτῆς o. συμφῦσα. II 249,27 (πόλεις) ἐκ φθαρτῆς οὐσίας συνεστῶσαι. III 141,22 „πατάξας γὰρ αὐτὸν" οὐσίᾳ σποράδι „κατέχωσεν, ἄμμῳ". II 186,24 μὴ τῷ περικεχυμένῳ τῆς οὐσίας ὄγκῳ μεθελκομένους. I 26,19 ἃ καταπληκτικωτάτας μὲν ἔχει τὰς οὐσίας.

5. corporis humani, mentis, animae substantia vel materia: IV 275,9 ἐγὼ μετέχω μὲν οὐσίας δανεισάμενος ἀφ' ἑκάστου τῶν στοιχείων ... γῆς καὶ ὕδατος καὶ ἀέρος καὶ πυρός. I 246,6 (ἡμῶν) συγκεκριμένων πλείστων οὐσιῶν. V 64,6 γνῶναι πρότερον ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἰδίαν οὐσίαν. V 64,8.19 ἡμῶν ἡ κατὰ τὸ σῶμα o., γῆ καὶ ὕδωρ. I 45,23 o. σωματικὴ βρεφῶν. I 69,3 (οὐράνιος ἄνθρωπος) φθαρτῆς καὶ συνόλως γεώδους οὐσίας ἀμέτοχος. I 277,5 ἡ ... κοινὴ πρὸς τὰ ἄλογα δύναμις οὐσίαν ἔλαχεν αἷμα. — III 211,11 τί γὰρ αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) οἰόμεθα κατὰ τὴν οὐσίαν εἶναι. III 14,3 τοῦ δὲ νοῦ τὴν οὐσίαν ἐξ οὐδενὸς ἤρτησε γενητοῦ. I 23,12 (ὁ νοῦς) ἄδηλον ἔχει τὴν οὐσίαν τὰς τῶν ἄλλων καταλαμβάνων. — I 85,11 οἱ γὰρ τῆς ἰδίας ψυχῆς τὴν οὐσίαν οὐκ ἴσασι, πῶς ἂν περὶ τῆς τῶν ὅλων ψυχῆς ἀκριβώσαιεν. I 197,10 τίς δέ ἐστι (ἡ ψυχὴ) τὴν οὐσίαν, ἔχομεν εἰπεῖν; III 158,4 τίς γὰρ ψυχῆς οὐσίαν εἶδεν; I 279,3 ταῦτα ... εἰρήσθω περὶ οὐσίας ψυχῆς. II 66,13 τοῦτο τῆς ψυχῆς τὸ εἶδος ... καθαρωτέρας δὲ καὶ ἀμείνονος ἔλαχε τῆς οὐσίας. III 13,20 διττὴν καὶ τὴν οὐσίαν εἶναι ψυχῆς. V 80,21 ὥσπερ τινὰ κοινὴν οὐσίαν διενείμαντο τὴν ὅλην ψυχήν. I 276,18 cf. V 237,2.6 οὐσίαν τῆς ψυχῆς ἀποφαίνεται τὸ αἷμα. I 276,24.26 ὅτι πνεῦμά ἐστιν ἡ ψυχῆς o. V 237,8 ἐκείνης (sc. ψυχῆς λογικῆς) γὰρ o. πνεῦμα θεῖον. IV 26,10 ἀπὸ πνευματικῆς καὶ ψυχοειδοῦς οὐσίας.

6. I 76,11. 87,16 οὐσία μὲν ... δυνάμει δέ. I 76,2.24 cf. 77,4 κατὰ τὴν οὐσίαν ... δυνάμει δέ. I 76,27. II 4,7. 126,18. 270,1. III 211,11. 263,25. V 8,21. 10,11. 11,2. 12,3.13 κατὰ τὴν οὐσίαν.

7. opes, pecuniae: II 126,19. 174,11. III 33,19. 173,2. IV 153,11. 258,2. 297,3. V 93,9. 108,3. 109,11. 116,1.25. 117,7. 195,20. 201,1. 214,19. 242.21. 245,14. 259,20. 348,9. VI 10,16. 49,8.13. 51,1. 62,10. 137,19. 143,30. 144,3.15. 147,14.24.27. 151,9. 174,25. 218,4.9.

οὐσιώδης. I 279,8. II 306,6.

ὀφθαλμός v. οὐς. — III 101,19 sq. (ἡ διάνοια) ὁ. μὲν ὀφθαλμῶν. II 283,15 τῶν νοητῶν μόνη διάνοια ὁ. ὀξυωπέστατος. II 26,11. V 253,7 τῆς διανοίας. II 248,13 κατὰ διάνοιαν. V 51,24 cf. IV 186,6 διανοίᾳ μᾶλλον ἢ ὀφθαλμοῖς.

IV 132, 23 (ὁ οὐράνιος) τῆς δίκης (ὁ). I 193, 22. 272, 14 τοῦ θεοῦ. III 163, 20 (ὁ θεός) ἀκοιμήτῳ γὰρ ὀφθαλμῷ βλέπει πάντα. II 69, 18 (ὁ θεός) ὀφθαλμῶν γε μὴν οὐκ ἐδεῖτο. II 64, 17 οἵ τε ἐν ταῖς κλεπτίσι λεγόμενοι πρὸς τῶν γεωπόνων ὀφθαλμοί. I 193, 24 τοῦ ὄντος (int. θεοῦ). II 216, 3 cf. III 21, 13. 100, 2. 156, 10. 14 τοῦ σώματος (opp. τὸ ψυχῆς ὄμμα). V 12, 16 οὐ σώματος ὀφθαλμοῖς ἀλλὰ τοῖς διανοίας ἀκοιμήτοις ὄμμασι. II 248, 8. IV 19, 1. 282, 12. V 10, 17. VI 175, 20 σώματος. II 65, 1 (ἡ φύσις) ὥσπερ γὰρ ἐκ βαθέος ὕπνου περιαναστᾶσα τούς τε ὀφθαλμοὺς διοίγνυσι. V 151, 17 τῆς ψυχῆς. II 246, 23 ὁ ψυχῆς ὀ. ὁ διαυγέστατος καὶ καθαρώτατος καὶ πάντων ὀξυωπέστατος. III 102, 12 ὀφθαλμοῖς μείζοσι καὶ ὀξυδερκεστέροις ἐνομματωθεῖσα (ἡ ψυχή). II 138, 7 οἱ ἐκ φθαρτῆς παγέντες ὕλης (opp. τὰ ψυχῆς ὄμματα). V 195, 8 τρανότερον τῆς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν διὰ τῆς ψυχῆς λαβόντες αἴσθησιν.

I 41, 24 cf. 64, 6 δυσὶν ὀφθαλμοῖς (κεφαλὴ χρῆται). I 17, 15 ὅπερ γὰρ νοῦς ἐν ψυχῇ, τοῦτ' ὀ. ἐν σώματι. V 206, 16 σεμνότατον ... τῶν ἐν σώματι μερῶν. III 210, 17 ὁράσεως (ὄργανον). IV 14, 4 ὅρασις δ' ἡ μὲν δι' ὀφθαλμῶν. III 42, 17 κρατῆρες ὁράσεως. II 305, 3 ὁπὰς γὰρ καὶ φωλεοὺς τρόπον τινὰ ὀφθαλμοὺς μὲν ὁράσεως ... εἶναι συμβέβηκε. II 239, 19 ἐλέγχοντες μέντοι καὶ πᾶσαν αἴσθησιν, περὶ μὲν ὧν εἶδον ὀφθαλμούς, περὶ ὧν δὲ ἤκουσαν ἀκοάς, κτλ. II 185, 8 ἀκοὰς ὀφθαλμῶν ἀντιδιδόναι. VI 60, 3 τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς μυκτῆρσι περιλιχνεύουσι. II 9, 4 ὥστε ὀφθαλμῷ μὲν κεχάρισται τὸ βλέπειν. III 183, 14 οὔτε βλέπειν χωρὶς ὀφθαλμῶν. IV 301, 23 ὀφθαλμοὶ ... εἰς κατάληψιν ἐλθεῖν ἐπειγόμενοι. III 201, 2 ἆρά γε οἱ ὀφθαλμοὶ διδαχθέντες ὁρῶσι; II 101, 21 ὀφθαλμοὶ πρὸς πάντα ἀναπεπτάμενοι τὰ ὁρατά. I 22, 6-8 (τὴν κόρην) ὀφθαλμοῦ λέγουσιν ὀφθαλμὸν εἶναι. III 13, 18 ὅ τε κύκλος σύμπας καὶ τὸ κυριώτατον μέρος τὸ ᾧ βλέπομεν. VI 39, 20 ἐν ὀφθαλμῷ κόρῃ ἢ ἐν ψυχῇ λογισμός. I 150, 20 (ὁ θεοῦ λόγος) ὁμοιοῦται καὶ τῇ κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν κόρῃ. IV 145, 1 σίνεται δὲ καὶ κόρας ὀφθαλμῶν εἰσπετόμενον. I 103, 22 ὥσπερ γὰρ ἐν ὀφθαλμῷ τὸ βλέπον μέλαν ἐστίν. IV 301, 11 καθάπερ ὀφθαλμοὺς φῶς ἀναστράψαν (διεγείρει). V 222, 17 ὀφθαλμοὶ μὲν αὐτοῖς ἐντυγχάνουσι τοῖς γενομένοις ... φωτὸς συνεργοῦντος. I 17, 17 χρεῖος ... ὁ. δὲ φωτὸς εἰς τὴν τῶν σωμάτων ἀντίληψιν. V 69, 16 ὅπερ γὰρ αἰσθητὸν φῶς ὀφθαλμοῖς πρὸς κατάληψιν σωμάτων. I 217, 6 ᾧ (sc. φωτί) συνάγεται καὶ ἁρμόζεται πρὸς χρῶμα ὁ. VI 99, 18 αὐγὴ ... συνεργὸν ὀφθαλμοῖς. I 98, 31 ὁ. λευκαίνεται νῦν ὑπὸ τοῦ παρόντος λευκοῦ. I 85, 6 ὁ ὁ. τὰ μὲν ἄλλα ὁρᾷ ἑαυτὸν δὲ οὐχ ὁρᾷ. I 125, 21 εἴδέ τε γὰρ ὁ ὁ. τὸ σῶμα. II 278, 14 ὁ ἀτμός, ᾗ μὲν ἀτμός, ὑπὸ ῥινῶν ἐξετασθήσεται, ᾗ δὲ σῶμα, καὶ πρὸς ὀφθαλμῶν. I 297, 4 πόσην γὰρ ὑπολαμβάνομεν πληθὺν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὑπ' ὀφθαλμῶν προδίδοσθαι. I 42, 13 διὰ ὀφθαλμῶν ὀάκρυα προχεῖται. IV 284, 15 (νόσος) ὀφθαλμῶν (χαλεπή). V 369, 21 σφακελίζουσιν ὀφθαλμοῖς. VI 199, 23 παγέντων τῶν ὀφθαλμῶν, ὡς μηδὲ κινηθῆναι δύνασθαι. V 369, 24 πήρωσις ὀφθαλμῶν. V 256, 6 ὀφθαλμοί τε γὰρ μὴ βλέποντες νεκροί. II 150, 6 οὐδὲ ἐν ὀφθαλμοῖς τὸ ὁρατόν. V 201, 18 τῶν αἰσθήσεων τὸ κράτος ἀνέδωκεν ὀφθαλμοῖς. I 184, 8 cf. II 160, 1 (ἡ αἴσθησις) διὰ μὲν ὀφθαλμῶν τὸ χρῶμα ... συλλαβοῦσα. II 27, 26 sq. οὐδεὶς ... εἴποι ἂν ὀφθαλμοὺς ὁρᾶν, ἀλλὰ νοῦν δι' ὀφθαλμῶν. III 101, 15 ὀφθαλμοὶ μὲν ὁρῶσιν, ὁ δὲ νοῦς δι' ὀφθαλμῶν τηλαυγέστερον. I 9, 15 νοῦς ὀφθαλμῶν σώματος (λαμπρότερός ἐστιν). II 216, 16 νοῦς ὀφθαλμῶν ἀμείνων. V 63, 6 μὴ τοῖς ὀφθαλμοῖς μᾶλλον ἢ τῷ λογισμῷ. VI 155, 11 ὀφθαλμοῖς μὲν ..., λογισμὸς δέ. — V 82, 19 ὀφθαλμοὶ δὲ ὡσπερεί τι κοινὸν ἀγαθόν. IV 36, 12 ὀφθαλμοὺς λόγοις ἐγκωμιάζειν. IV 35, 16 τὸ κάλλος ὀφθαλμῶν. IV 74, 3 sq. οἱ τὰς ὄψεις ὑποχυθέντες ὀφθαλμοὺς ἔχοντες. IV 35, 11 προπηδῶσι καὶ προεκτρέχουσιν ὀφθαλμοί. IV 35, 2 ὀφθαλμοὶ συννοίας γέμουσι. V 206, 14 sqq. ἰσότιμον οὖν, φήσει τις, ὁδοὺς ὀφθαλμῷ; V 269, 12. 17. πρὸς ὀξυωπίαν τῶν σώματος ὀφθαλμῶν. II 275, 14 (ἐνάργεια) δι' ὀφθαλμῶν ἐκ σαφεστάτης δείξεως. IV 35, 18 cf. 36, 15 αἱ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἀναπεπταμένων ἐνέργειαι. II 196, 16 διὰ περιεργίαν ὀφθαλμῶν. III 18, 19 κἂν ποτε τοὺς ὀφθαλμοὺς διοίξωσι. V 246, 13 οἱ γυμνάζοντες ὀφθαλμούς τε καὶ χεῖρας. V 240, 12 ἀκοιμήτους καὶ ἐγρηγορότας κατασκευάζουσα ὀφθαλμούς. IV 285, 16 ὀφθαλμοῖς μὴ βλέποντες. IV 217, 7 καὶ μηδ' ἐπὶ πλέον ἀντέχειν τοῖς ὀφθαλμοῖς δύνασθαι. V 239, 26 τὰ δίκαια ... εἶναι σειόμενα πρὸ ὀφθαλμῶν. III 250, 19 cf. V 138, 17 πρὸ ὀφθαλμῶν ἀεὶ λαμβάνειν. VI 197, 4 τὰ δεινὰ πρὸ ὀφθαλμῶν λαμβάνειν. VI 131, 25 ἐν ὀφθαλμοῖς

παραπολλύμενα. VI 205, 4 βεβαρημένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ βραχὺ μόλις διοίξας. IV 71, 21 προσβλέψω δὲ τίσιν ὀφθαλμοῖς. IV 109, 14 cf. 298, 8. VI 197, 14 τίσι δ' ὀφθαλμοῖς αὐτὸν θεάσασθαι. IV 37, 4 ὀφθαλμοὶ ... φθάνουσιν εἰς οὐρανόν. V 240, 9 φαντασιοῦσθαι τὰ δίκαια καθάπερ ἐγγὺς ὄντα ὀφθαλμῶν. V 223, 6 τὰ γὰρ ὧρα ... πηροῖ μὲν ὀφθαλμοὺς βλέποντας. IV 160, 8 ὃν οὐ θέμις σώματος ὀφθαλμοῖς ὁρᾶσθαι. — V 202, 4 τὰς ... χρείας καὶ ὠφελείας, ἃς παρέχουσι τῷ γένει ἡμῶν ὀφθαλμοί. I 56, 18 ὅσα θεάματα ἢ ἀκούσματα τέρψιν δύναται παρασχεῖν ὡσὶ καὶ ὀφθαλμοῖς. III 12, 4 τίς γὰρ οὐ τὰς δι' ὀφθαλμῶν ... ἡδονὰς καὶ τέρψεις ἀποδέχεται; V 204, 14 τοῖς τῆς ψυχῆς πάθεσι συμπάσχουσιν ὀφθαλμοί. V 204, 8 χαιρόντων μὲν ὀφθαλμοὶ γανοῦνται καὶ μειδιῶσι. V 199, 16 ὀφθαλμοὶ μὲν γὰρ καὶ ἃ μὴ βουλόμεθα πολλάκις ὁρᾶν ἀπελευθεριάζοντες ἀποβιάζονται. III 303, 26 τὸ δὲ ἀγαθὸν μείζοσιν ὀφθαλμοῖς ἀεὶ περιαθροῖτο. V 255, 10 ἐξαμαρτάνοντες ... ὀφθαλμοὺς δὲ διὰ τῶν ἐν ποσὶν ὀλίσθων. I 210, 3 (ἡ ἡδονὴ) σαλεύουσα τὰ ὀφθαλμώ. I 213, 14 ὀφθαλμοὺς μὲν γὰρ φανεῖσα (ἡ ἡδονὴ) ἡδύνει. I 211, 11 τί τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδὼν ... ἡσθείης. II 59, 13 (αἱ) πρὸς σχήματα καὶ χρώματα δι' ὀφθαλμῶν (ἐπιθυμίαι). II 53, 15 (τέχναι) ἀπάτας καὶ σοφίσματα δι' ὀφθαλμῶν ψυχαῖς εὐπαραγώγοις τεχνιτεύουσι. II 35, 22 ὡς ὀφθαλμῶν ἁμιλλᾶσθαι φορᾷ. VI 90, 15 καθάπερ ὀφθαλμοὺς αἱ ἄμορφοι ... ἑταῖραι περιάπτοις. II 195, 23 βεβαρημένος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπ' οἴνου. — V 201, 13 cf. 205, 7 ἐάν τις ... ὀφθαλμὸν οἰκέτου ἢ θεραπαίνης ἐκκόψῃ. V 204, 19 ἐλευθέρου ὀφθαλμὸν ἐκκόψας. — All: II 300, 26 (Αὐνὰν) ὀφθαλμοὶ ... ἑρμηνεύεται.

ὀφθαλμοφανής. III 197, 28.

ὀφιομαχία. I 57, 25. 111, 24. V 235, 8.

ὀφιομάχος. I 112, 5 (γνώμη).

ὄφις. V 356, 9 cf. IV 166, 21 τὰ σκορπίων γένη καὶ ὄφεων. I 54, 11 ἑρπετὸν [δ]. II 231, 14 τετυχηκέναι (τῆς ἀθανασίας). II 116, 22 τὸν ... τῆς Εὔας ὄφιν εἰσάγει κατ' ἀνθρώπου φονῶντα. I 56, 2. 21 φωνὴν δ' ἀνθρώπειον ὄ. λέγεται προΐεσθαι. I 155, 7 τῷ γὰρ ὄφει λέγεται περὶ τῆς γυναικός. I 126, 13 ἡ δὲ γυνὴ (λέγει) οὐχὶ τὸν ὄφιν δεδωκέναι, ἀλλὰ ἠπατηκέναι. I 127, 11 sqq. χωρὶς ἀπολογίας καταρᾶται τῷ ὄφει. I 106, 11 διὰ τί Μωυσῆς χαλκοῦν ὄφιν κατασκευάζεται. I 106, 20 ὃς ἂν οὖν „δάκῃ ὄ., πᾶς ὁ ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται". II 114, 22 οἱ δηχθέντες ὑπὸ τῶν ἰοβόλων ὄφεων. I 109, 14 τοιοῦτον ὄφιν εὔχεται ὁ Ἰακὼβ γενέσθαι τὸν Δάν. II 115, 13 ὅταν εὔχηται Μωυσῆς γενέσθαι τῷ Δὰν ἢ αὐτὸν ἐκεῖνον ὄφιν. I 108, 25. 109, 6 sqq. 297, 25 ἡ ῥάβδος ἀπορριφθεῖσα γίνεται ὄ. I 107, 10 οὐ μόνον τῶν ἐν Αἰγύπτῳ παθῶν ἐφιεμένη ἡ ψυχὴ περιπίπτει τοῖς ὄφεσιν. — All: I 55, 2. 19 cf. 104, 24. 30. 105, 1. 17. 106, 22. 107, 31. 127, 24. 129, 6. 13 sqq. 167, 23. II 114, 29 ὄφιν ἡδονῆς εἶναι σύμβολον. II 281, 3 (πᾶς ἄλογος καὶ φιλοπαθὴς ἄνθρωπος). I 106, 4 sqq. cf. 108, 2. 110, 11 ἕτερος ὄ. ... τῷ τῆς Εὔας ἐναντίος, ὁ σωφροσύνης λόγος. II 115, 5 χαρτερία.

ὀφιώδης. I 108, 6. 111, 25. 126, 15. 127, 15 (ἡδονή). I 107, 11 (πάθος).

ὄφλημα. IV 199, 15.

ὀφλισκάνειν. II 78, 4. 114, 5.

ὄφρυς. I 210, 7. IV 277, 17. VI 219, 17.

ὀχεία. V 166, 7 (ἀδιάκριτοι καὶ ἀνεπίστατοι). IV 31, 5 (ἔκθεσμοι). V 256, 17 ἑτερογενῶν. V 230, 10 ἐν οἷς τροφαί τε καὶ ὀχεῖαι.

ὀχεῖσθαι. II 134, 2 ὁ. μὲν γῆν ὕδατι.

ὀχετός. I 64, 8. II 11, 14. 27, 25.

ὀχεύειν. V 256, 12 φάσκων τὰ κτήνη μὴ ὀ. ἑτεροζύγοις. V 163, 4. 12 sq. τοῖς ἀνομοιογενέσι μὴ ἐφεῖς ὀ. ἢ ὀχεύεσθαι. V 163, 16 sq. ἐάν τε οὖν ἀνὴρ ὀχεύῃ τετράπουν ἐάν τε γυνὴ ὑπὸ τετράποδος ὀχεύηται. III 248, 7 οἱ σοφίας ὀρθοὶ λόγοι πάντες. ὀχεύετε, σπείρετε.

ὄχημα. I 175, 20 καθάπερ ἔποχον ἐν ὀχήματι ἀστέρα ἐν οἰκείῳ κύκλῳ θείς. IV 228, 16 ἀὴρ (γῆς καὶ ὕδατος). VI 108, 3 ἀὴρ γὰρ πυρὸς ὄ. II 294, 1 ἀνθρώπου ... γῆ. I 107, 20. 110, 16. 22 τῆς ψυχῆς. I 156, 14 ὑποζεύξας σεαυτὸν ὀχήματι παθῶν.

ὀχληρός. VI 52, 11 αἱ γειτνιάσεις. I 122, 22 ἦχοι.

ὀχλικός. VI 145, 2 ἄνθρωπος. I 222, 7 (σπουδάσματα).

ὀχλοκρατία. I 59, 23. II 104, 13. V 322, 18 (ἡ φαυλοτάτη) τῶν κακοπολιτειῶν. IV 303, 12 ὀλιγαρχίαν ἢ ὀχλοκρατίαν ἐπιβούλους πολιτείας ..., ἐξεληλακὼς ἐκ τοῦ ... οὐρανοῦ. II 104, 16 οὐ μὴν ἀναρχία μόνον ὀχλοκρατίαν τίκτουσα δεινόν. II 250, 1 ἢ θαυμάζει τὸ ἄνισον, opp. δημοκρατία. III 112, 4 (ἡ) ἐξ ὀχλοκρατίας ἐν τοῖς οὐσιν (ἀταξία). III 304, 14 ἀβασίλευτοι δ' ἐαθεῖσαι πόλεις ὑπὸ ὀχλοκρατίας. VI 132, 6 συναρπασθέντες ὑπὸ τῶν τὴν ὀχλοκρατίαν ἐπιτειχισάντων. VI 180, 2 βουληθεὶς ὥρᾳ μιᾷ τὴν ὀχλοκρατίαν καθελεῖν.

ὄχλος. II 307, 22 αἰσθήσεως. I 165, 14. III 214, 7. V 72, 5. 252, 13 τῶν αἰσθήσεων.

VI 53,7 τῶν αἰσθήσεων καὶ αἰσθητῶν. VI 177,19 Ἀλεξανδρέων. V 198,19 ἀνδρῶν. IV 271,2. VI 121,9 μιγάδων καὶ συγκλύδων ὅ. ἀνθρώπων. III 69,8 τῶν ἀγελαίων καὶ ἡμελημένων ἀνθρώπων. III 78,1 ὁ πολὺς καὶ ἀγελαῖος ἀνθρώπων ὅ. III 53,2 τῶν γεγονότων καὶ φθαρησομένων. III 181,7 διὰ τὸ πλῆθος τῶν περὶ αὐτὴν (sc. διάνοιαν) ὄχλων καὶ θορύβων. I 274,24 ἐναντίων καὶ μαχομένων δοξῶν. II 298,16 διὰ τὸν ἐπίμικτον καὶ δασὺν τοῦτον ὄχλον ἐκ μιγάδων καὶ συγκλύδων συμπεφυρμένον δοξῶν. II 49,6 ἀσπόνδων ἐχθρῶν. II 56 6. III 14,2 σαρκῶν. II 104,5. 279,30. V 125,17 ψυχῆς. I 107,18 ψυχικός. I 105,18 τὸ λαῶδες καὶ ὄχλον ἔχον ἐν ἡμῖν μέρος. — V 340,9 ὃ τι γὰρ ἄτακτον, ἄκοσμον, πλημμελές, ὑπαίτιον, τοῦτο ὅ. ἐστί. V 143,5 ὄχλου, πράγματος ἀνεξετάστου καὶ ἀνεπισκέπτου, φορᾷ. IV 167,19 ἀβέβαιον φύσει πρᾶγμα. VI 168,3 ἀνίδρυτον ἐν ἅπασι. IV 74,1. 16 ὁ πολιτικὸς ὅ. IV 6,8 ἦν (sc. κακίαν) ὁ πολὺς ὅ. ἀσπάζεται. IV 74,10 μνᾶται γὰρ ὅ. ἐπιθυμίαν. IV 74,20 ἡ τῶν ὄχλων ἐπιθυμία. IV 93,1 ὑπὸ τῶν ὄχλων τιμώμενος. II 300,14 διόπερ καίτοι τοσαύτης πληθύος συνανιούσης ἐπίμικτον ὄχλον οὐκ εἶπεν. V 272,21 ὄχλον ἀργὸν εἰδὼς ... ἐμπόδιον εἰς κατόρθωμα. IV 75,1 παρελθών, ᾧ οὗτος, εἰς ὄχλον, ᾧ συνοικῶ. IV 75,7 πρὸς τὸν ἐμὸν ἄνδρα τὸν ὄχλον, τὸν σὸν δεσπότην. IV 277,14 τὸν ὄχλον ἀφηνιασμοῦ παρακάλυμμα ποιούμενος. VI 202,14 ἀφίξεται γὰρ παμπληθὴς ὅ. καὶ διὰ γῆς καὶ διὰ θαλάττης. VI 197,22 ἰδόντες δὲ τῶν Πετρωνίου τινὲς ὄχλον ἀμύθητον. VI 120,19 περιττὸς ὅ. ἦσαν οἱ γραμματεῖς. IV 69,7 οὐ γὰρ εἷς δεσπότης τῶν πολιτευομένων, ἀλλ' ὅ. III 289,4 οὗτος ... πολὺς δέ, ὅταν μονωθῇ, γίνεται, ... ὅλος δῆμος, ὅλος ὅ. κτλ. II 208,12 ἐγὼ δ' οὐ τεθαύμακα, εἰ πεφορημένος καὶ μιγὰς ὅ. IV 74,5 ἡ πρὸς ὄχλον εὐνούχων ὁμοιότης. V 219,15 „σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία μεῖζον κακόν“ (Eurip.).

ὀχυρός. II 246,19 πόλεις. III 171,6 εἴ τι ὀχυρὸν καὶ ἱδρυμένον. — ὀχυρώτατος: II 250,21 βασίλειον. II 235,23 (διάθεσις). II 135,3 ἔρεισμα τῶν ὅλων. III 286,8 (αἱ πόλεων πράξεις). I 282,13. III 300,21 φραγμός.

ὀχυρότης. III 238,14 ἀπάντων ἐστὶν ὁ. ἀσφαλὴς θεός.

ὀχυροῦν. I 139,2 παρὸ καὶ τὴν φύσιν ὀχυρῶσαι τὸ μέρος. — II 134,1 τὸν αἰθέριον ἐν κύκλῳ τόπον ὠχυροῦτο. II 250,12 ὀχυρωσώμεθα τὰ οἰκεῖα. I 266,9 τοὺς δὲ λόγους ταῖς περὶ αὐτοὺς τέχναις μάλιστα ὀχυρώσασθαι. II 266,14 τὸ τῆς ἀρχῆς κράτος, ὃ δειναῖς ὠχυρώσατο παρανομίαις. II 33,22 ἵνα καὶ τὰ ‹παλαιὰ› παγίως ὀχυρώσηται. I 189,13 γνώμην ὀχυρωσάμενον καὶ ἀναφραξάμενον τῇ ἑαυτοῦ καρτερίᾳ καὶ ὑπομονῇ. III 10,19 ἡ ζωὴ ἡ σὺν αἰσθήσει, ἡ πᾶσιν ὠχυρωμένη.

ὀχύρωμα. II 253,21. 24.

ὀψαρτυτής. II 108,23 ὁ δ' ὀψαρτυτοῦ τινος ἢ σιτοπόνου (ὄνομα ἀποδύσεται) κτηνοτρόφος ἐπιφημισθείς. IV 74,23 ὀψαρτυταῖς δὲ οἱ πολυάνθρωποι τῶν νεωτέρων ὁμιλοι (ἐοίκασιν). I 55,13. 144,18. 168,17. V 42,15. 234,27. VI 44,5. 60,1 (ὀψαρτυταί coni. σιτοπόνοι). III 267,1 (coni. τραπεζοποιοί).

ὀψίγονος. VI 112,21 τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. V 338,6 τῶν γὰρ θείων ἔργων οὐδέν. II 221,3 ὁ τοῦ καλοῦ ζῆλος. IV 252,6 ὁ δὲ τῶν δένδρων καρπός. I 133,25 (ἡ μνήμη). IV 43,17 (παῖδες). III 69,23 ἀρετὴ πρᾶγμά ἐστιν ὀψίγονον.

ὀψιμαθής. III 160,2 (ψυχή).

ὄψις. 1. oculi, visus, facies: I 42,4 (ἡ ἀρίστη τῶν αἰσθήσεων). I 51,21 (ἡ ἡγεμονικωτάτη τῶν αἰσθήσεων). IV 149,16 cf. VI 48,20 (ἡ ἀναγκαιοτάτη τῶν αἰσθήσεων). II 233,10 coni ἀκοαί, ὄσφρησις. γεῦσις, κτλ. (δορυφόροι ψυχῆς). V 47,2 διὰ τῶν κυριωτάτων αἰσθήσεων, ὄψεως καὶ ἀκοῆς. V 7,18 τὰς ἡγεμονίδας αἰσθήσεις ὄψιν καὶ ἀκοήν. II 200,8 τὰ γὰρ ὑπερείδοντα ... ἄνθρωπον λόγῳ μὲν αἱ βάσεις εἰσίν, ἔργῳ δὲ ἀκοαί τε καὶ ὄψεις. III 214,18 ἅπερ εἰς ὄψεις καὶ ἀκοὰς ... ἔρχεται. II 185,10 πιστοτέρα ,... ὠτων. II 240,19 πρὸ ἀκοῆς (σαφέστερος μάρτυς). II 255,17 ἁπλανῆ πρὸ ἀκοῆς ἀπατεῶνος ἄξιον μάρτυρα τίθεσθαι. II 256,2 ὑστερίζουσα ... ἀκοή. — II 139,20 εἰς ὄμματα (ἐνετίθει). II 66,8 ἐν μὲν τῷ σώματι τὸ ἡγεμονικὸν ὅ. ἐστίν. II 137,5 τῶν μὲν γὰρ ἄλλων τὰς ὄψεις περιήγαγε κάτω κάμψας, ... ἀνθρώπου δὲ ἔμπαλιν ἀνώρθωσεν. II 248,6 τῆς αἰσθητῆς· (προσβολαί). II 276,17 (ὁ θεὸς) ὄψιν ἑκάστῳ προσέβαλεν. V 204,3 μέγιστον ... ἀγαθὸν ὅ. παρέχεται. V 244,20 ὡς ὄψιν (ἐκλογὴν) ἐν σώματι. I 98,6 ἡ ὅ. πάσχει ὑπὸ τῶν κινούντων αὐτὴν ὁρατῶν. II 35,17 ὁ ... ἀνθρώπων ὀξυδερκέστατος πρὸς ἱεράκων ἢ ἀετῶν ὄψιν ἀμβλυωτέστατος. IV 58,10 ὅπερ γὰρ ὅ. ἑτέροις, τοῦτο μυκτῆρες κυσί. IV 35,6 τραχυτέρα πῶς καὶ ὤφαιμος ἡ ὅ. IV 36,10 ἑκατέρῳ (φωτὶ) δ' ἡ ὅ. ἐνομιλεῖ. I 281,7 δύνα-

ται μὲν γὰρ πάνθ' ὁρᾶν χρώματα καὶ σχήματα ἡ ὄ., ἀλλ' ὁράτω τὰ φωτός, μὴ σκότους, ἄξια. II 206, 21 τῶν χρωμάτων ἀντιλαμβανόμεθα πῶς; ἆρ' οὐ σὺν ἀέρι καὶ φωτί, τοῖς ἐκτός, καὶ τῷ κατ' αὐτὴν τὴν ὄψιν ὑγρῷ; II 74, 1 σβεσθήσεται γὰρ πρότερον ἡ ὄ. μαρμαρυγαῖς τῶν ἀκτίνων ἀμυδρωθεῖσα ἢ προσβάλλουσα καταλήψεται. II 74, 10 ὅπως τὸ αὐγοειδὲς ... τῷ ταμιευομένῳ ἐν ταῖς ὄψεσι συγγενεῖ αὐτοῦ καὶ φίλῳ ὑπαντιάσαν ἀσπάσηται. II 202, 17 σβεσθέντος (φέγγους) ἀνωφελὴς πᾶσα ὄ. I 217, 4 μήτε χρωμάτων μήτε ὀμμάτων ἱκανῶν ὄντων πρὸς τὴν δι' ὄψεως ἀντίληψιν. II 212, 19 cf. VI 20, 3 (ἀπάτη). V 344, 11 ταῖς μαρμαρυγαῖς τῆς ὄψεως ἀμυδρουμένης. IV 53, 6 ἀμυδραὶ δὲ ὄψεις. VI 205, 5 ἀμαυραῖς καὶ ἀχλυώδεσι ταῖς ὄψεσι. IV 19, 3 δι' ἀσθένειαν τῆς ἡμετέρας ὄψεως. V 326, 7 cf. IV 284, 13 τῷ τὰς ὄψεις πεπηρωμένῳ. I 184, 20 ὅταν πηρωθέντα τὰς ὄψεις θεάσωνται. II 43, 19 ἀδύνατος ἡ ὄ. ψυχῶν φαντασιωθῆναι τύπους. — III 242, 21 ἥλιος ἁπάντων ἐστὶ φῶς τῶν ὄψεις ἐχόντων. II 178, 23 ὁ ἥλιος ἀποκρύπτει τοὺς ἀστέρας τῶν ἡμετέρων ὄψεων. III 74, 1 λαμπρότερον ... τὸ φέγγος ἢ ὡς δύνασθαι θνητὴν αὐτῷ προσβάλλειν ὄψιν. III 143, 7 (ψυχὴ) καθάπερ τὰ πινάκια χρώμασι τὴν ὄψιν ὑπογραφομένη. II 305, 22 τάς τε γὰρ ὄψεις καταμύουσι καὶ τὰ ὦτα ἐπιφράττουσι. I 95, 30 καταμύομεν τὰς ὄψεις. V 18, 21 ἡ ὄ. ἐπισκιάζεται. V 19, 18 μηδενὸς τὰς ὄψεις ἐμποδίζοντος. IV 229, 4 cf. V 7, 8 κατὰ τὴν τῆς ὄψεως προσβολήν. V 344, 14 κράτος δοὺς τῇ τῆς ὄψεως προσβολῇ. IV 184, 17 παρευημερεῖτο τὰς ὄφεις. VI 54, 14 νεύμασιν ὄψεως ἢ κεφαλῆς. VI 59, 2 πρὸς τὸ τῆς ὄψεως ἐπαγωγόν. V 63, 5 ὀξυωπεστάταις δ' αὐτῶν ὄψεσι. VI 155, 13 οὗ τὴν ὄψιν ὀξυωπεστέραν οὖσαν. II 275, 13 σχεδὸν γὰρ ἑρμηνεύει εὕρεσιν, φωτὸς ἀπόλαυσιν, ὀξυδερκεστάτην ὄψιν. II 216, 4 πολλοὶ τῶν τὰς ὄψεις ἀποβαλόντων. V 206, 19 ὁ μὲν τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν οὐ κεκώλυται βιοῦν. V 240, 10 ἵνα τῇ κινήσει τὴν ὄψιν ἐκκαλῇ πρὸς ἀρίδηλον θέαν. V 284, 20 ὑλαραῖς ὄψεσιν. V 320, 13 παραβλέπει πλαγίαις ὄψεσι. II 296, 16 πρὸς μόνον τὸ καλὸν ἀποκλίνουσα. V 202, 6. 12 φιλοσοφίαν ... ἐξενάγησε δὲ ὅ. II 275, 26 ἀμυδροὶ τὰς ὄψεις οἱ ἄφρονες. II 10, 24 ὅταν γὰρ ἡ ὄ. ταπεινοτέρα φαίνηται. IV 302, 3 τὴν ὄψιν ... ἀσθενήσαντες ἀμαυροῦνται. III 19, 1 ὁ μὲν ... ἀνατείνει τὰς ὄψεις πρὸς αἰθέρα. II 138, 1 cf. VI 151, 3 τὰς ὄψεις ἀνατεῖναι (πρὸς τὸν οὐρανόν). VI 63, 18 τάς τε ὄψεις καὶ τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἀνατείναντες. VI 12, 2 εἰ μόνον ἐπανατείναιντο τὰς ὄφεις. VI 70, 15 τάς τε ὄψεις καὶ ὅλον τὸ σῶμα πρὸς τὴν ἕω στάντες. IV 112, 3 τὰς ὄψεις ἐπὶ γῆν καταβεβληκότων. IV 44, 8 τὰς ὄψεις ἀποστρέφονται. II 88, 8 ἀποστραφήσεσθε καὶ ἀποκλινεῖτε τὰς ὄψεις. V 160, 16 τοῖς ὁμοιοτρόποις τὰς ὄψεις τριβόμενοι. V 199, 14 τὰς τῶν ἑτέρων ὄψεις ἐκτρέπεσθαι. VI 92, 18 τὴν δ' ὄψιν ἀποκλίνας ἀπὸ τῶν ἡμέρων ἐν μέρει πάλιν αἰγείρους. VI 204, 3 τετακότα τὰς ὄψεις πρὸς μηδένα τῶν παρόντων. VI 136, 14 δι' αἰδῶ τὰς ἀνδρῶν ὄψεις ἐκτρεπόμεναι. II 37, 4 ὅτι χειρόκμητος οὐδείς ἐστιν ὄψει καὶ πρὸς ἀλήθειαν θεός, ἀλλ' ἀκοῇ καὶ τῷ νομίζεσθαι. I 96, 3 ὅταν ἡ ὄ. γραφέων ἢ πλαστῶν ἔργα ... καθορᾷ. IV 115, 19 τὴν ὄψιν καταπλαγεὶς τῆς σεμνότητος. IV 98, 16 τὴν ὄψιν ἀπομαξάμενος. III 235, 10 μεγάλου βασιλέως ἀκοαὶ καὶ ὄψεις. IV 90, 5 φεύγονται τὰς ὄψεις. IV 74, 3 οἱ τὰς ὄψεις ὑποχυθέντες ὀφθαλμοὺς ἔχοντες. I 126, 22 cf. 210, 6 τῶν ἑταιρῶν τὰς εἰδεχθεῖς ἰδεῖν ἔστι ... ὑπογραφομένας τὴν ὄψιν. IV 175, 1 οἳ (sc. ἄνδρες) φυλῆς ἑκάστης ὅ. ἦσαν. — VI 38, 7 διὰ τῆς τοιαύτης ὄψεως. IV 27, 13 διὰ τρανοτέρας ὄψεως. II 77, 2 cf. III 123, 5. 295, 4. IV 109, 5 εἰς ὄψιν ἐλθεῖν. II 2, 19 cf. I 294, 6 εἰς ὄψιν ἀφικνεῖσθαι. IV 83, 13. 124, 4 ἐκ τῆς ὄψεως. IV 111, 6 τεκμαιρόμενος ἐκ τῆς ὄψεως. VI 36, 3 ἐκ τῆς ὄψεως οὐκ ἄρρενα προσελθών. VI 204, 8 ἐκ τῆς φανερᾶς ὄψεως. IV 98, 17. V 197, 19. VI 10, 14. 134, 7. 143, 2. 151, 16. 178, 6. 179, 15. 216, 18 ἐν ὄψεσι cum genet. V 183, 6 τά τ' ἐν ὄψει καὶ τὰ ἀφανῆ. V 349, 4 ἕνεκα τελειοτέρας ὄψεως. VI 157, 26 ἐξ ἰλαρᾶς τῆς ὄψεως. VI 206, 1 κατ' ὄψιν. VI 137, 6 ὑπὸ μίαν ὄψιν καὶ τὴν αὐτὴν σύνταξιν. — I 53, 15 πρὸς τὴν ὄψεως ἀδιάστατον ἡδονήν. V 340, 2 οὐκέτι τῆς ὄψεως χορηγεῖν δυναμένης τῷ πάθει τῆς ἡδονῆς τὰ εἴδωλα. I 293, 23 ποικιλίας χρωμάτων δι' ὄψεως ἡσθῆναι. V 78, 3 (ἡ δι' ὄψεως τέρψις). II 45, 15 (αἱ δι' ὄψεως ἐπιθυμίαι). VI 60, 2 οὐ γεῦσιν ... ἡδῦναι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὄψιν. I 57, 18 ἐπὶ χρωμάτων μὲν καὶ σχημάτων ποικιλίας ὅ. (χαίρει). V 164, 5 τὴν ὄψιν αὐτὴν δυσχεραίνοντες. — IV 14, 8 φρόνησις ὅ. οὖσα διανοίας. IV 212, 3 ἀκριβεστάτῃ ὄψει τῇ κατὰ διάνοιαν. IV 37, 9 παρὰ τῆς ὄψεως τοῦ δύνασθαι τὰ νοητὰ

θεωρεῖν τὰς ἀφορμὰς λαβοῦσα (ἡ διάνοια). I 125,30 οὐχ ἡ ὄ. (ἔδωκε τῇ διανοίᾳ γνωρίσαι τὸ σῶμα); I 234,14 (ἡ αὐτομαθὴς σοφία) τὴν ὠκυδρομωτάτην αἰσθήσεων ὄψιν πρὸ τῆς βραδυτέρας ἀκοῆς ἐν διανοίᾳ θεῖσα. IV 173,20 ταῖς ὑμετέραις ὄψεσί τε καὶ διανοίαις. I 174,6 ὄψεσι ... τοῦ ἀδεκάστου θεοῦ. V 204,17 μηδὲν οὕτως ὁ θεὸς ἐμφανὲς ἀφανοῦς ἀπεργάσασθαι μίμημα ὡς ὄψιν λογισμοῦ. II 66,9 ψυχῆς γὰρ ὄ. οὗτος (sc. ὁ νοῦς). VI 48,20 ὄψιν τὴν ἀναγκαιοτάτην τῶν αἰσθήσεων, πεπηρωμένοι λέγω δὲ οὐ τὴν σώματος, ἀλλὰ τὴν ψυχῆς. II 50,20 ἀντιπεριάγουσα (ἡ ψυχὴ) τὴν ὄψιν κάτιδε τὸ γνήσιον ἀρετῆς κάλλος.

2. conspectus, aspectus: V 374,26 πρός τινος θειοτέρας ἢ κατὰ φύσιν ἀνθρωπίνην ὄψεως. VI 11,12 ὄψεως κάλλει καὶ τῇ περὶ λόγους χάριτι. IV 190,13 γυναῖκες ... διαφέρουσαι τὴν ὄψιν ἑτέρων. IV 217,6 πολὺ καλλίων τὴν ὄψιν. VI 41,18 καὶ ὄψιν φοβερὸς ὤν. IV 96,8 τὴν ὄψιν ἀλλάξαντος εἰς σεμνότερον εἶδος. III 190,21 οἱ προσωπεῖα καλὰ αἰσχίσταις ὄψεσι περιτιθέντες. IV 121,13 ὁ παῖς εὐθὺς ὄψιν ἐνέφαινεν ἀστειοτέραν ἢ κατ' ἰδιώτην. IV 133,14 ὁ δὲ πατὴρ τὴν μὲν ὄψιν εὐθὺς τὸ δὲ βούλημα ὀλίγον ὕστερον καταπλαγείς. IV 94,18 ταῖς περὶ τὴν ὄψιν ... ἐξαιρέτοις χάρισιν. I 212,7 (ὁ νοῦς) ἔτι καὶ πρὸς τὴν ὄψιν ἐνδούς. I 212,10 (ἡ ἀρετὴ προσφερομένη) ἡρεμαιοτάτην ὄψιν. VI 156,6 πρεσβυτέρων ἢ ὑφηγητῶν ἢ ἀρχόντων ἢ γονέων ὄ. κινεῖ τοὺς βλέποντας. VI 60,5 ὅταν ἀμφοτέρων, ὄψεων τε καὶ ὀσμῶν, γένωνται διακορεῖς. V 24,1 ὄψιν ἔχει καταπληκτικωτάτην οἵαν οὐδὲν ὕφασμα. IV 218,17 ἵν' οἷα τείχους ὄ. μία προφαίνηται. II 205,18 μυρία ἄλλα ὑπὸ τῆς φανερᾶς ὄψεως ψευδογραφεῖται. III 245,12 [ὁ δὲ νοητὴς ὑποστάσεως κόσμος ἄνευ ἡστινοσοῦν σχημάτων ὄψεως]. V 199,15 ὧν ἡ ὄ. ἐπίληπτος, οὐ πολὺ μᾶλλον αἱ χεῖρες ὑπαίτιοι; VI 59,7 ἕνεκα ... τοῦ φανέντα τὴν τῶν θεωμένων ὄψιν ἡδῦναι. V 251,17 εἰς ἀπόκρυψιν ἀληθοῦς ὄψεως. VI 187,27 ὅσον τῶν πόλεων ὄ. ἐστίν. V 333,2 μετέβαλλε πάντα πρὸς τὸ βέλτιον τὰς ὄψεις, τὴν χρόαν, τὸ μέγεθος. IV 168,10 ἄπιστος ὄ.

3. visum, miraculum, species per somnum oblata: IV 184,15. 260,10 θεία τις ὄ. V 77,21 ὁρῶντας μὲν ἡδίστας ὁμοῦ καὶ καταπληκτικωτάτας ὄψεις. IV 184,22 ἐπυνθάνετο τῆς φανείσης ὄψεως. III 253,6 τῷ εὐπρεπεῖ τῆς φανερᾶς ὄψεως ἀπατώμενοι. IV 141,11 cf. 135,13 ἡ μεγαλουργηθεῖσα ὄ. IV 147,17 οἱ τερατωδεστάτην ὄψιν παρείχοντο. VI 149,24 τῷ δὲ Φλάκκῳ μηδεμίαν ὄψιν οἰκείαν ἔτι θεωμένῳ. IV 38,13 cf. 17,15 περὶ μὲν οὖν τῆς ἐπιφανείσης ὄψεως. IV 82,21 ταύτην ἰδὼν τὴν ὄψιν. III 259,14 ἡ ἐπὶ τῆς οὐρανοῦ κλίμακος φανεῖσα ὄ. III 276,20 ἡ ... ἐπὶ τῶν δραγμάτων φανεῖσα ὄ.

ὄψον. IV 93,15.

ὀψοφαγία v. οἰνοφλυγία. — II 102,18. IV 31,5. VI 158,10.

πάγιος. V 75,8 ἀγαθόν. II 202,5 τὸ ἀληθές. I 235,8 (ἀνάληψις). II 150,10 αἱ ἀντιλήψεις. III 188,5 (αἱ θεοῦ ἀρεταί). II 61,5 (βεβαιότης). III 97,1 (γνώμη). I 261,9 (γνῶμαι). VI 28,8 (δόγματα). I 238,2 (ἐπιστήμη). V 143,16 cf. III 134,7 (εὔνοια). III 23,4 (κατάληψις). III 209,25. IV 229,14 (λόγος). V 139,12 πλήρωμά τι ... σταθερώτερον καὶ παγιώτερον. V 15,16 (φύσις). — II 26,19 οὐδὲν βέβαιον ἢ πάγιον. III 68,4. 293,27. V 8,8. 88,19 (τὸ πάγιον). VI 155,7 τὸ παγιώτατον. — I 159,8. 176,11. 190,15. 227,19. 231,3. 285,8. 291,29. II 6,13. 19,22. 33,22. 48,15. 67,11. 96,15. 209,23. 249,19. 273,6. III 5,15. 14,15. 50,14. 119,17. 172,7. 230,15. 238,18. 256,24. 262,12. 271,26. 306,5. IV 60,6. 90,3. 92,8. 171,7. 203,15. 290,11. 300,6. VI 32,18 παγίως. IV 17,15. VI 188,16 παγιώτερον.

πάγκαλος. III 161,15 (ἀντίδοσις). I 1,6 (ἀρχὴ) τῶν νόμων. V 140,12 ἄσμα. II 253,28. III 253,20 αὔχημα. V 47,10 ἡ διαίρεσις. IV 196,8 ἡ διανομὴ τῶν ἀπαρχῶν. IV 208,15 (διατάγματα). III 94,21 δόγμα. IV 216,6 (δόγματα). IV 249,4 (ἡ ἑβδόμη). I 17,1 συμφωνίας εἶδος. V 173,8 (εἰκών). I 21,15 (εἱρμός). V 173,8 ἐκμαγεῖον. II 302,15 (ἐπανίσωσις). III 50,21. IV 158,12 ἔργον. V 78,1 (ἔργα). II 199,18 (τοῦ ἀγενήτου θέα). I 75,19 ἡ θεωρία τῆς ἀρετῆς. III 45,4 ἰσότης. I 54,14 (καρπός). I 17,13 (κόσμος). I 49,1 μίμημα. VI 70,10 sq. τὰ νοήματα ... αἱ λέξεις. IV 38,14 (ξένια). III 147,3 (ὅροι). III 3,6 παράγγελμα. I 49,1 (παράδειγμα). II 106,12. IV 292,1 παραίνεσις. IV 226,6 (πλοκή). III 130,11 πόλεις. II 111,5 (ὕμνος). II 45,4 (ὑπηρεσία). V 323,10 (ὑφηγήσεις). V 139,1 (φῶς). III 10,5 (ἀρετῆς χαρακτῆρες). — V 220,23 πάγκαλον μέντοι κἀκεῖνο προσδιετάξατο. V 322,21 πάγκαλον γὰρ καὶ συμφέρον (sc. ἐστίν). — I 51,23. 123,13. 287,12. II 24,14. 50,2.

70, 11. 112, 3. 248, 4. 271, 7. 288, 4. 293, 10. 294, 18. 298, 8. 309, 9. 25. III 6, 14. 15, 6. 20, 17. 60, 6. 92, 9. 189, 22. 235, 23. 243, 17. 257, 12. 269, 3. 270, 19. IV 3, 9. 279, 16. V 26, 11. 145, 2. 193, 7. 218, 2. 238, 22. 317, 9. 320, 1. 361, 17 παγκάλως.

παγκρατησία. IV 192, 21 ἱερωσύνης.

παγκρατιάζειν. I 265, 13. II 118, 3.

παγκρατιαστής. V 199, 1. VI 8, 5. 16. 31, 16. 41, 12.

παγκράτιον. I 190, 1. V 146, 15.

παγκτησία. V 113, 3. 295, 3.

παγχάλεπος. III 290, 18 τὰ ... ἀθεράπευτα. IV 297, 24 ὁ τῶν τέκνων ἐπαμφοτερισμός. III 144, 4 τὸ μετανοεῖν. I 120, 12 (πληγή). II 261, 5 (ψυχή). — IV 285, 7. V 353, 17 ἀλλ' ἐκεῖνο παγχάλεπον. II 2, 18 cf. VI 134, 23 πῶς οὐ παγχάλεπον. III 23, 13 cf. 276, 16 παγχάλεπον ἡγεῖται.

πάθημα. IV 1, 12 τοῦ κόσμου. IV 229, 19 κατά τε ἀέρα καὶ γῆν καὶ ὕδωρ καὶ τὰ τούτων παθήματα. I 23, 15 cf. 192, 2. II 43, 23. V 51, 4 (ἀέρος). II 234, 7 τοῦ παθήματος τούτου ⟨σύμβολον⟩ ὁ ... κατακλυσμός.

παθητός. I 2, 19. 3, 2 (αἴτιον). I 231, 7 (γένεσις). V 200, 16 (δύναμις). II 183, 23 (οὐσίαι). V 200, 12 (ὕλη).

πάθος. 1. π. est secundum Stoicorum doctrinam animi affectus vel perturbatio. a) definitio: V 227, 7 πᾶσα ἄμετρος καὶ πλεονάζουσα ὁρμὴ καὶ τῆς ψυχῆς ἡ ἄλογος καὶ παρὰ φύσιν κίνησις. — b) πάθη sunt genere quattuor: I 111, 2 sqq. 143, 21. 285, 15. II 189, 18. III 61, 17. 90, 23. IV 54, 6. V 352, 3 (τέτταρα). II 111, 24 κακίαι τῷ γένει τέτταρες καὶ πάθη ταύταις ἰσάριθμα. I 93, 9 ἐν τῇ ἑξαημέρῳ τὰ γένη τῶν παθῶν καὶ τὰς ἰδέας εἰργάζετο. IV 52, 13 ἐν ἡμῖν τῶν τεττάρων παθῶν δυνάμεις, ἡδονῆς, ἐπιθυμίας, φόβου, λύπης. II 246, 9 εἰς ἡδονὴν καὶ ἐπιθυμίαν φόβον τε καὶ λύπην (τέμνουσι). II 72, 21 πάνθ' ὅσα δι' ὀργὴν ἢ φόβον ἢ λύπην ἢ ἡδονὴν ἤ τι τῶν ἄλλων παθῶν πράττομεν. IV 78, 1 ἐκτὸς πάντων παθῶν ἱστάμενον, ἡδονῆς, φόβου, λύπης, ἐπιθυμίας. III 62, 2 αἱ δὲ τῶν λεχθέντων (sc. ἡδονῆς, λύπης, ἐπιθυμίας, φόβου) ἡγεμονίαι παθῶν. I 168, 22 ἕκαστον δὲ τῶν παθῶν τριβόλια εἴρηκεν, ἐπειδὴ τριττά ἐστιν, αὐτό τε καὶ τὸ ποιητικὸν καὶ τὸ ἐκ τούτων ἀποτέλεσμα, οἷον ἡδονή, ἡδύ, ἥδεσθαι· ἐπιθυμία ... λύπη ... φόβος. III 169, 31 τίς καθαίρεσις ἡδονῆς; τίς ἐπιθυμίας ἀνατροπή; τίς λύπης ἢ φόβου κατάλυσις; ποία παθῶν ... ἐκτομή; V 124, 6 τοῦ σπουδαίου ... λύπην καὶ φόβον καὶ ἐπιθυμίαν καὶ ἄλλα πάθη καὶ νοσήματα τῆς ψυχῆς ἐληλακότος. III 88, 14 λύπαις ἀλγηδόσι, πτόαις, ἐπιθυμίαις, ἡδοναῖς. c) v. ὁρμή, ὄρεξις. — d) de singulis affectibus agitur: V 228, 21 ἀρχέκακον π. ἐστὶν ἐπιθυμία. V 227, 11 cf. II 171, 7. V 228, 28. 235, 3 τῶν δὲ παθῶν οὕτως οὐδὲν ἀργαλέον ὡς ἐπιθυμία. II 210, 14 τοῦ τὰς ἐπιθυμίας ἀναρρηγνύντος πάθους. II 272, 21 τὸ ἐμπσίζειν ἐπιθυμιῶν καὶ πάντων παθῶν ἀμετρίαις. I 269, 1 ἵνα ... ἡδονῆς ἢ λύπης ἤ τινος ἄλλου πάθους κέντροις τρωθῇ. I 138, 23 περὶ γὰρ ταῦτα φωλεύει τὰ μέρη τοῦ πάθους (int. ἡδονή, θυμός). II 212, 9 οἱ .... ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας καὶ παθῶν ἰδιῶται. I 262, 4 διαφέρουσαι ποιότητες, ἃς ἐδημιούργησαν ἡδοναὶ καὶ ἐπιθυμίαι καὶ τὰ ἀδελφὰ τούτων πάθη. III 36, 2 πάθη, ἀλγηδόνες τε καὶ ἡδοναί. I 154, 14 ἀρχὴ δὲ ἡδονῆς μὲν τὸ π. I 138, 15 καὶ τῶν ἄλλων παθῶν χείρων εἶναι (ἡ ἡδονὴ) δοκεῖ. I 107, 11 ὑφ' ἡδονῆς τοῦ ποικίλου καὶ ὀφιώδους πάθους. V 118, 7 (ἡδονή, αἴσχιστον π.). I 173, 3 δι' ἀλόγου πάθους ἡδονῆς. I 137, 8 κατάρας ἡδονή, τὸ π., (ἐπαξία ἐστίν). I 56, 19 λέγεται δὲ καὶ ἄλλα παμπληθῆ πρὸς ἔπαινον τοῦ πάθους (int. τῆς ἡδονῆς). I 58, 15 οἱ πρῶτοι γενόμενοι δοῦλοι χαλεποῦ καὶ δυσιάτου πάθους (int. τῆς ἡδονῆς). I 138, 19 πάντα ἐφορμεῖ τὰ πάθη τῇ ἡδονῇ. I 108, 27 ἀπὸ γὰρ τοῦ πάθους καὶ τῆς ἡδονῆς ἀποδιοράσκει ὁ φιλάρετος. V 340, 3 οὐκέτι τῆς ὄψεως χρηγεῖν δυναμένης τῷ πάθει τῆς ἡδονῆς τὰ εἴδωλα. IV 301, 11 καλεῖται δὲ τουτὶ τὸ π. αὐτῆς (sc. ψυχῆς) ἡδονή. II 296, 4 ἀπὸ τοῦ πεινῶντος ἡδονῆς καὶ λίχνου παθῶν. II 286, 14 τὸ περιτέμνεσθαι ἡδονῆς καὶ παθῶν πάντων ἐκτομήν. I 221, 20 (ἰσχῦσαι) καὶ τῶν μετὰ γαστέρα ἡδονῶν καὶ παθῶν τῶν ἄλλων. IV 189, 19 ὀξὺ π. ἐστὶ θυμός. II 72, 18 τὸ δὲ κυριολογούμενον ἐπ' ἀνθρώπων π. ὁ θ. εὐθυβόλως εἴρηται. I 140, 21 τῶν γοῦν χρωμένων τῷ πάθει τούτῳ (sc. τῷ θυμῷ) σχεδὸν οὐδεὶς ἀληθεύει. II 281, 1 τὸ ἀδελφὸν αὐτῇ (sc. ἐπιθυμίᾳ) π., τὸν θυμόν, προσεκτήσαντο. I 80, 15 ὅταν ... ἑκάτερον δὲ π. (sc. θυμὸς καὶ ἐπιθυμία) λάβηται τῶν ἡνιῶν. IV 301, 14 ὄνομα δὲ τούτῳ τῷ πάθει λύπη. VI 13, 14 ὀργὴ ἢ ἐπιθυμία ἤ τι ἄλλο π. V 232, 12 ὑπ' ὀργῆς, ἀγρίου πάθους, θηριωθέντες. V 179, 20 ὑπ' ὀργῆς ἀνηκέστου καὶ ἐπιβούλου πάθους. IV 301, 17 φόβος δὲ προσαγορεύεται τὸ π. III 241, 28 τὸ φόβου καὶ παντὸς πάθους

λυτήριον. — II 199, 26 ἄγνοια. I 221, 8 ἀμαθία ..., ἀκούσιον καὶ κοῦφον π. II 242, 7 τοῦτο δὲ τὸ π. ἀνατολὴ ἀφροσύνης. V 175, 4 ὑπὸ δειλίας ἢ θράσους, μαχομένων καὶ ἐπιλήπτων παθῶν. I 145, 3 (ἡ γαστρὸς ἐκπλήρωσις) θεμέλιός τις τῶν ἄλλων παθῶν. V 310, 15 τὸ ἀναγκαιότατον καὶ συγγενέστατον λογικῇ ψυχῇ π. ἐκτετμημένον, τὸν ἔλεον. V 300, 5 (ἐπιχαιρεκακία). V 299, 1 τὸν ἔρωτα βασανίζει, πότερον ἐπιμανὴς καὶ ἀψίκορος καὶ ὅλος τοῦ πάθους ἐστίν. IV 35, 9. 38, 20. 43, 14 τῆς εὐνοίας. V 286, 12 τὰ γνήσια πάθη τῆς πρὸς τὸ ἔθνος εὐνοίας. III 106, 8 ὅπερ ἐστὶν εὐφροσύνη καὶ ἑορτὴ διανοίᾳ φιλάθλῳ. V 27, 22. 157, 15 (ζηλοτυπία). II 309, 10 οὐ γὰρ ἑκούσιον ἡ λήθη π. III 174, 13 τὸ ... τῆς ἀπορροῆς π. ὀνομάζεται λήθη. V 99, 4 μεμιασμένῳ καὶ ἐπαράτῳ πάθει (sc. παιδεραστίᾳ) χαρίσασθαι. V 210, 13 (πλεονεξία), ἐπίβουλον καὶ δυσίατον π. IV 213, 6 τὸ περὶ τοὺς προγόνους π. V 302, 3 τὸ τῆς προσβολῆς ὄνομα καὶ π. V 176, 4 στοργή, π. ἀδούλωτον. V 165, 8 τῆς ὑπονοίας. IV 86, 3 φιλαυτίᾳ ..., πάθει δυσιάτῳ. V 335, 6 τὸ τοῦ φιλεῖν καὶ ἀντιφιλεῖσθαι π. II 198, 15 cf. III 201, 25 τῆς ἔνδον ... χαρᾶς τὸ π. εἰς τὸ ἔξω διαδιδούσης. — amor, libido: V 172, 6 ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς. V 298, 3 μὴ ὡς αἰχμαλώτῳ ... ἐναπερύγῃς τὸ π. V 198, 12 ἐὰν ... ὑπὸ τοῦ παραστάντος πάθους ἐξορμῆσαι βιασθῇ. V 162, 12 ταύρου γὰρ ἐρασθεῖσαν καὶ τῷ πάθει σφαδάζουσαν. V 169, 1 ἀπογυμνώσας τὸ σεαυτοῦ π. IV 298, 5 ὁ μὲν μοιχὸς ἐφυβρίσας καὶ ἐναπερυγὼν τὸ π. — II 155, 10 ἀποίκιλον καὶ ἀνενδοίαστον. I 227, 10 ἀτίθασον καὶ ὠμόν. V 121, 7 (αὐτοκέλευστον καὶ ἐθελουργόν). V 158, 13 βιωφελέστατον, μισοπόνηρον. I 119, 16 βλαβερόν. II 147, 25 (γνήσιον opp. ὑποβολιμαῖον καὶ νόθον). III 5, 20. IV 108, 3. VI 191, 23 (γνήσιον). V 227, 9 (δυσίατον). VI 94, 4 τὰ ἐξηγριωμένα πάθη. VI 134, 22 cf. V 93, 1 ἐπίβουλον. V 227, 5 πᾶν μὲν π. ἐπίληπτον. V 182, 16 (ἥμερον). I 115, 18 cf. 264, 13. III 201, 24 τὸ θῆλυ αἰσθητὸν π. II 56, 13 παρευημερήσαντες πάθεσι τοῖς κατεαγόσι καὶ τεθηλυμμένοις. V 169, 5 μὴ κατεψευσμένον ἢ ἐπιπόλαιον ἄλλως τὸ π. ἀλλ' ἐπαληθεῦον. III 267, 1 λίχνον. IV 123, 7 μητρῷον. IV 239, 6. 266, 5. V 185, 16. 211, 13 (μισοπόνηρον). V 14, 2 (μισοπόνηρον καὶ φιλόθεον). V 39, 4 (οἰκεῖον). I 283, 15 ὅταν δὲ παλαιωθὲς ἐν ψυχῇ π. ὠμὸν γένηται. II 116, 21 (παρατεθηγμένον καὶ ὀξυκίνητον καὶ σκιρτητικόν). I 117, 11 ὅτε μὲν ὀρᾷ ταπεινὸν τὸ π. IV 173, 14 τερατωδέστατόν τι ... περὶ τὰς χεῖρας. I 256, 3 (τυφλόν). I 247, 6 (φθοροποιόν). V 285, 8 φιλάλληλον καὶ φιλοπαθές. IV 111, 18. 122, 12. V 106, 9. 280, 15. 353, 15 (φιλοίκειον). IV 78, 21 (χρηστὸν καὶ φιλάνθρωπον). — II 275, 4 τὸ ἐμαυτοῦ π., ὃ μυριάκις παθὼν οἶδα. III 59, 5 ἐνθουσιῶντος καὶ θεοφορήτου τὸ π. III 207, 7 τὸ δὲ π. τοῦτο κοινὸν ἁπάντων ἐστὶ τῶν φιλομαθῶν. I 203, 15 sq. τί τέ ἐστι τὸ π. αὐτῇ (sc. Ῥεβέκκᾳ) παραστῆσαι. V 78, 22 εἰς ἀκολάστων γυναικῶν πάθη καὶ μορφὰς εἰσβιάζονται. V 238, 20 ὡς καὶ τὸ χωρίον ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτοὺς πάθους τὴν ἐπωνυμίαν λαβεῖν. IV 97, 5 εἰ μὴ ἐξελάλησε τότε τὸ παραστὰν π.

2. quomodo affectus referantur ad sensus: I 100, 12 (ἡ παθῶν αἰτία αἴσθησις). III 43, 10 (ἡ φίλη καὶ οἰκουρὸς παθῶν αἴσθησις). I 58, 11 (αἰσθήσεις) καὶ τὸ ὅμοιον ἐνεργαζόμεναι π. I 118, 8 αἱ τῶν αἰσθήσεων φωναὶ ταῖς τῶν παθῶν ἐνεργείαις συνηχοῦσαι. I 91, 12 ἡ γὰρ αἴσθησις καὶ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς εἰσι βοηθοὶ νεώτεροι τῆς ψυχῆς. III 129, 13 διὰ πασῶν τῶν αἰσθήσεων οἷα δεξαμενῶν τὴν τῶν παθῶν ... φορὰν. I 91, 21 τὸ δὲ ἄλογον αἴσθησίς ἐστι καὶ τὰ ταύτης ἔκγονα πάθη. I 92, 6 μιᾶς γάρ ἐστι ψυχῆς μέρη καὶ γεννήματα ἥ τε αἴσθησις καὶ τὰ πάθη. I 92, 7 cf. 91, 29 τοῦ δὲ βοηθοῦ ἐστι διττὸν τὸ εἶδος, τὸ μὲν ἐν πάθεσι, τὸ δ' ἐν αἰσθήσεσι. II 239, 23 τίνα ἢ πῶς ἦ διὰ τί ἡ αἴσθησις ᾔσθετο ἢ ὁ λόγος διηρμήνευσεν ἢ τὸ π. διέθηκεν. II 283, 16 (τὰ) κατὰ αἴσθησιν ἢ π. ἢ σῶμα. II 181, 18 ἡμεῖς δὲ ἔτι ὑπὸ τῆς ... συνηθείας τῆς περὶ τὰς αἰσθήσεις καὶ τὰ πάθη καὶ τὰ αἰσθητὰ νικώμενοι. IV 53, 1 ταῦτα γὰρ πάντα διὰ τῶν αἰσθήσεων ἑκάστῳ τῶν παθῶν χορηγεῖται. I 157, 19 τῆς γυναικός, ἥτις αἴσθησις ἦν, ἰδιόν ἐστιν ἀλγηδὼν π. III 152, 1 κάτωθεν δὲ ὥσπερ ἀπὸ γῆς τῆς αἰσθήσεως ἀνομβρησάντων παθῶν. I 117, 16 τὸν τῶν αἰσθητῶν ποταμὸν τὸν ἐπικλύζοντα ... τῇ φορᾷ τῶν παθῶν τὴν ψυχήν. I 39, 20 ὁ γὰρ ὁρίζων π. ἐστὶν ἡμέτερον.

3. quomodo affectus referantur ad mentem et rationem: I 154, 18 ὅπερ οὖν ἡδονὴ πρὸς αἴσθησιν, τοῦτο π. πρὸς νοῦν. I 154, 21 κατὰ γοῦν τὰς ἐπικρατείας τοῦ νοῦ ... φυγαδεύεται τὸ π. V 364, 8 (ὁ νοῦς κηραίνων) περὶ

μηδὲν π. II 190, 2 ὡς τὰς ἐπικελεύσεις τῶν παθῶν (ὑπὸ τοῦ νοῦ) εὐθὺς ἐπισχεθῆναι. I 110, 22 ⟨τὸν⟩ ἐπιβεβηκότα τοῖς πάθεσι νοῦν. I 96, 15 ὅταν ὁ νοῦς τοῦ τόνου τῶν νοητῶν ἀποστὰς ὑφιῆται πρὸς τὰ πάθη. I 110, 23 sqq. ὃς (sc. νοῦς) ἀποπίπτει τῶν παθῶν, ὅταν αὐτὰ συλλογισθῇ καὶ πτερνισθῇ. I 107, 16 (ὁ νοῦς) πάθει δηχθείς. I 280, 21 (ὁ νοῦς) ἔρωτος ἑτρώθη δεινοῦ πάθους βέλεσιν. III 70, 12 ἵνα μὴ ... ὁ νοῦς ὑπὸ παθῶν καταψυχθῇ. — I 111, 27 μάχου δὴ καὶ σύ, ὦ διάνοια, πρὸς πᾶν π. IV 37, 8 ἡ (διάνοια) δὲ τὸ παραπλήσιον ἐνδεξαμένη π. II 85, 15 χήρα δ' ἐστὶν ... τῷ χηρεύειν τῶν φθειρόντων καὶ λυμαινομένων παθῶν τὴν διάνοιαν. I 108, 29 (διανοίᾳ) μήπω τελειωθείσῃ φυγὴν καὶ ὁρασμὸν τῶν παθῶν ἁρμόζει μελετᾶν. — I 235, 10 (πέφυκε ὁ λόγος) τὴν τοῦ ἀλόγου πάθους ὁρμὴν εὐτόνως ἐκλύειν. III 229, 3 φάρμακον ... ψυχῆς παθῶν ὁ λόγος ἐστὶ σωτήριον. I 147, 2 ἐπιστομιεῖ ὁ λόγος καὶ ἐγχαλινώσει τὴν ῥύμην καὶ φορὰν τοῦ πάθους. I 139, 8 μάχεται ὁ λόγος τῷ πάθει. I 110, 21 ὁ δὲ σωφροσύνης λόγος δάκνειν ... φιλεῖ καὶ ἀναιρεῖν τὸ π. I 146. 23 λόγος ἐπὶ τοῦ πάθους ἐξορύττων. I 146, 28 πάσσαλος οὖν, τουτέστι λόγος, ἐπέσθω τῷ πάθει. III 186, 6 οὐ (sc. λόγου) τὰ λυττῶντα πάθη παρήβηκε. I 96, 19 ἐὰν δὲ ὁ λόγος ἰσχύσῃ ἀνακαθᾶραι τὸ π. I 96, 13 κελεύει δ' αὐτὸν (sc. τὸν λόγον) φορεῖν ἐπὶ τοῦ πάθους, ὃ ἀνεζῶσθαι χρή. I 139, 11 ἐν αὐτῷ (sc. τῷ ἀλόγῳ) γὰρ εὑρίσκεται καὶ ἡ κρίσις ἡ ἡμετέρα καὶ τὰ πάθη. — I 157, 23 τῷ δ' ἄφρονι περιττεύει τὸ π. — II 110, 27 θυμοῦ γὰρ καὶ ἐπιθυμίας καὶ συνόλως ἁπάντων παθῶν ... ἐποχουμένων ὥσπερ ἵπποις ἑκάστοις λογισμῶν. IV 56, 10 τὸν ἀντίπαλον φύσει τῶν παθῶν λογισμόν. III 302, 23 ἄλογον π. ἐπιτειχίζοντες ἡγεμόνι λογισμῷ. II 199, 11 χρῆσθαι λογισμῷ πρὸς μηδενὸς πάθους παροινουμένῳ. IV 24, 6 τὸ π. αὐτῷ (sc. τῷ λογισμῷ) τοῦτο μόνον ἐστὶ σωτήριον.

4. **π. ex corpore oritur, morbus corporis est:** III 84, 6 ἡ δὲ τοῦ σώματος φύσις παλλακή, δι' ἧς ἡ γένεσις τοῦ πάθους θεωρεῖται. III 61, 15 νόθα γὰρ καὶ ξένα διανοίας τὰ σώματος ... πάθη, σαρκὸς ἐκπεφυγότα. III 299, 17 τὰ ἐν αὐτῷ (sc. τῷ σώματι) καὶ δι' αὐτοῦ ἐγγινόμενα πάθη. I 147, 17 πᾶσα ἀσχημοσύνη σαρκὸς καὶ πάθους. I 100, 9 ἵνα γένωνται μία σάρξ καὶ ἓν π. οἱ δύο. IV 38, 1 τοῖς σαρκὸς πάθεσιν. IV 271, 9 αἱ τροφαὶ ... ὕλαι γινόμεναι τοῦ πάθους. III 231, 8 τὰ δ' ὑπὸ γαστέρα πλησμονῆς ἔκγονα πάθη. II 16, 14 τοῦτο μέντοι τὸ π. ὅταν κυοφορήσῃ, μετὰ χαλεπῶν ὠδίνων νοσήματα καὶ ἀρρωστήματα ἔτεκεν ἀνίατα. V 121, 12 (ἡ) ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τῶν παθῶν (διάβασις). II 10, 20 κατὰ τὰ ἐξ ἀλόγων παθῶν ἐγγενόμενα νοσήματα. I 101, 22 (δεσμὸς) πάθους καὶ σωματικῆς ἀνάγκης. V 58, 15 τὴν χαλεπωτέραν τῶν ἐν τῷ σώματι παθῶν νόσον ψυχῆς ἐκτρεπόμενος. II 299, 2. IV 49, 10. VI 72, 9 (πάθη coni. νοσήματα). I 52, 16. 268, 4. V 41, 4. 62, 15 (π. coni. νόσημα, ἀρρώστημα). V 68, 5 (πάθη coni. νοσήματα, κακίαι). IV 205, 18 (σωματικόν). III 71, 20 σωματικά. II 71, 1 οἱ (sc. ἰατροὶ) πρὸς τὸ παρὸν π. τὴν οἰκείαν ἐπινοήσουσι θεραπείαν. IV 68, 16 τοῦ πάθους μὴ ἐπιμένοντος. I 106, 3 πῶς οὖν γίνεται ἴασις τοῦ πάθους; I 141, 20 (Ἀαρὼν) ἔχων τὸ π. ἰᾶσθαι. II 164, 23 εἰς π. ἀνήκεστον καὶ φθοράν. III 81, 12 (ποδαγρικόν). V 370, 10 τὰ ποδαγρικὰ καὶ ἀρθριτικὰ πάθη καὶ νοσήματα. VI 111, 5 τί ἂν ... λοιμὸν εἶναι πλὴν ἀέρος θάνατον τὸ οἰκεῖον π. ἀναχέοντος ἐπὶ φθορᾷ πάντων.

5. **π. est animae perturbatio vel morbus:** V 178, 1 cf. II 203, 9 ⟨τὰ⟩ περὶ τὰς ψυχὰς πάθη opp. ἐν σώμασι. IV 301, 4 πάντα ... τὰ ψυχῆς πάθη χαλεπά. IV 129, 5 τοῖς ἀδουλώτοις πάθεσι τῆς ψυχῆς. VI 85, 10 π. coni. νόσημα ψυχῆς. II 71, 16 cf. III 65, 6. IV 63, 15 τῆς ψυχῆς (πάθη καὶ νοσήματα). V 317, 2 ψυχῆς (πάθη, νοσήματα, ἀρρωστήματα). II 113, 8 τῆς ψυχῆς ... ὑπὸ βίας τῶν καταπνεόντων εἰς αὐτὴν παθῶν τε καὶ ἀδικημάτων ἀντιρρεπούσης καὶ κλινομένης. III 278, 16 ὅσα ψυχῆς πάθη κατά τε ἡδονὰς καὶ ἀλγηδόνας. V 204, 14 τοῖς τῆς ψυχῆς πάθεσι συμπάσχουσιν ὀφθαλμοί. I 205, 16 καθ' ἣν (sc. ἀρετήν) ἀνὰ κράτος ἡγεμονεύσει τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν. I 101, 4 (ἡ ψυχὴ) πάντα δὲ τὰ πάθη ἀπημφίασται καὶ ἀποβέβληκε. I 107, 1 σωφροσύνης ἐρασθεῖσαι ψυχαὶ καὶ ἐρημωθεῖσαι παθῶν. I 107, 21 (ψυχὴ) δίψα καταλαμβάνει ἡ τῶν παθῶν. V 170, 18 ἔστιν ἐν ἑκάστου τῇ ψυχῇ ... μισοπόνηρον π. I 189, 12 ἀγεννοῦς καὶ ἀνάνδρου ψυχῆς πάθη. III 223, 17 παθῶν κεντούντων καὶ τιτρωσκόντων ψυχήν. I 168, 11 τὰ κεντοῦντα καὶ τιτρώσκοντα αὐτὴν (sc. ψυχήν) πάθη. I 145, 23 τῷ μιαίνοντι τὴν ψυχὴν πάθει. I 182, 20 καὶ παρθένον ψυχὴν πάθεσιν ἀκολάστοις μιανθεῖσαν αἰσχυνθῆναι. I 193, 11 τὰ δὲ ψυχῆς ἐκνίψασθαι πάθη. I 145, 26 (ἡ ψυχὴ) ἀίδιον ἕξει τὸ π. I 147, 26 τὸ

π. ἐν τῇ ψυχῇ κινούμενον ἠρεμεῖν αὐτὴν οὐκ ἐᾷ. I 155, 26 (ἡ ψυχὴ) οὐ πρότερον ἀνήσει πτέρναν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ πάθους. I 165, 27 εἰ δυνήσεται ἡ ψυχὴ κακίαν ἐκφυγοῦσα ἀπομαθεῖν τὸ π. I 190, 9 τοῦτο .... τὸ π. μήτε σώματι μήτε πολὺ μᾶλλον ψυχῇ δεξώμεθά ποτε. V 274, 21 κηραινούσης π. ψυχῆς. III 83, 13 ὅταν ... σκορακίσῃ τὴν ψυχὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ θεός, τὸ ἄλογον εὐθὺς γεννᾶται π. III 84, 8 ἐκλείπει γὰρ καὶ ἀδυνατεῖ ἡ ψυχὴ τῷ πάθει. III 111, 10 τὸ μὲν γὰρ ἀγεννοῦς, τὸ φιλαπεχθήμονος π. ψυχῆς. III 11, 16 (γνήσιον τὸ ψυχῆς). III 58, 10 ἐὰν γὰρ ἔλθῃ τὸ π. εἰς τὴν ψυχήν. III 8, 12 καὶ τοῦτό μου τὸ π. τῆς ψυχῆς ἐστηλογράφησεν. I 139, 29 τὸ ἐγγενόμενον τῇ ψυχῇ π. II 16, 14. 19 ψυχῆς θάνατος, ἡ κατὰ π. ἄλογόν ἐστιν αὐτῆς μεταβολή. II 66, 3 τοῦτο δὲ αὐτῆς (sc. ψυχῆς) τὸ π. ὁρμὴ καλεῖται. IV 26, 15 εἴ τι π. ἐνεώρων ταῖς ψυχαῖς τῶν ἔνδον ὄντων ἀνίατον. IV 35, 10 τὸ δυσάρεστον τῆς ψυχῆς π. V 155, 10 τὸ τῆς ψυχῆς συνῳδὸν π. IV 238, 14 ψυχῆς ἀδήλων καὶ ἀφανῶν τοῖς ἄλλοις παθῶν (ἰδιότητες). I 107, 10 οὐ μόνον τῶν ἐν Αἰγύπτῳ παθῶν ἐφιεμένη ἡ ψυχή. I 117, 19 τοῦ θεοῦ μετοικίσαντος τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν κατὰ Λάβαν παθῶν.

6. π., πάθη coni. κακία, κακίαι v. κακία Nr. 3, 6, 7. — II 113, 8. 216, 8. 235, 19. III 43, 6. 286, 1 (πάθη coni. ἀδικήματα). II 119, 23 (coni. ἁμαρτήματα). I 106, 5 ποικίλῳ πάθει ποικίλη ἀρετὴ (ἐναντίον ἐστίν). II 246, 21. 291, 16. III 18, 13. 44, 15 (opp. εὐπάθεια). II 168, 9 (ὁ πάθεσι κεχρημένος) opp. εὐπαθείαις. II 152, 15 (opp. ἀπάθεια). — II 273, 24 ἀλόγου (κράτος). III 301, 24 ἡ μὲν τοῦ πάθους φθορὰ καὶ μετανάστασις ἀγαθόν, ἀλλ' οὐ τέλειον ἀγαθόν. IV 70, 13 τοῦ πάθους ἰσχὺν ἐπιδιδόντος. IV 104, 4 cf. IV 98, 14 νικώμενος ὑπὸ τοῦ πάθους. IV 12, 9 (ἡ) κατὰ τῶν ἀντιπάλων παθῶν (νίκη). I 155, 1 τῶν ... πεφυρμένων ἀβουλεῖ τὸ π. ἄρχει καὶ κυριεύει. III 303, 12 τὸ λυ‹ττῶν› π. III 285, 13. IV 8, 13 λελυττηκότα πάθη. IV 70, 7 ἀκαθέκτως περὶ τὸ π. λυττῶσα. I 142, 22 οἱ δὲ ... ὁρμῶσιν ἐπὶ τὸν τῶν παθῶν πόλεμον. III 282, 16 (ὁ) ὑπὸ τῶν παθῶν ... (ἐμφύλιος πόλεμος). I 208, 10 τῷ πόλεμον ἄσπονδον καὶ ἀκήρυκτον πρὸς τὰ πάθη πεποιημένῳ. II 228, 1 (ἡ) πρὸς πάθη (πάλη). V 364, 9. VI 5, 5 (ἡ παθῶν δυναστεία). V 346, 22 ἡ τῶν παθῶν ἄμετρος ἰσχύς. III 201, 28 τὸ βιασάμενον καὶ κρατῆσαν ... π. III 303, 4 ἐπὶ τὴν φορὰν καὶ ἀνάχυσιν ἀεὶ τοῦ ἀλόγου πάθους ἐξιέναι. V 208, 4 cf. II 272, 4. V 327, 2 (αἱ ἀμετρίαι) τῶν παθῶν. III 62, 8 τῷ τῶν παθῶν ἔθνει πιεσθῆναι. II 250, 10 τὸ ... ἀτίθασον ἐκ φύσεως τῶν παθῶν στῖφος. II 243, 1. V 270, 5 (ἡ τῶν παθῶν φορά). II 234, 11 τὰ πάθους ἑκάστου ῥεύματα πολλὰ ὄντα. II 314, 4 τῶν γὰρ ἀκουσίων οὐδὲν τοῦ πάσχοντος ... π. III 83, 9 sq. τὸ π. ἀναζέον τὰ ἐν ποσὶ πάντα ἐπιλιχμᾶται καὶ διαφθείρει. II 300, 12 τῆς πατρικῆς ... διάταγμα οἰκίας ἀεὶ φονώσης κατὰ τοῦ πάθους. III 175, 23 κατακεντῆσαι διὰ τῆς μήτρας τὸ π. II 196, 19 περὶ μηδέν, μὴ μέγα, μὴ μικρόν, ἁπλῶς κηραίνων π. V 300, 6 (ἐπιχαιρεκακία), ἀδελφὸν ὁμοῦ καὶ ἀντίπαλον φθόνου, συγγενὲς μὲν ὅτι ἐκ πάθους ἑκάτερον. II 162, 12 οἱ δὲ τὸ μέγεθος τῆς περὶ τὸ π. ὑπερβολῆς οὐ κατανοήσαντες. III 58, 3 (Ἰακὼβ) φύσει κινούμενος τὸ π. III 301, 20 τέθνηκε τὸ ἐπιτιθέμενον ἡμῖν π. III 303, 8 (αἱ συνηγοροῦσαι τῷ πάθει πιθανότητες). III 171, 6 τὰς βάσεις τοῦ πάθους ... κινεῖν καὶ σαλεύειν καὶ ἀνατρέπειν. III 172, 1 τὸ οἰκεῖον π., τῷ γενητῷ. III 106, 23 cf. 58, 13 ἐπὶ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ πάθους. III 193, 23 πλησίστιοι πρὸς τὰς ἀπολαύσεις τῶν παθῶν φερόμεθα. III 291, 3 εὐοδήσει τὸ π. ἐξ ἑαυτοῦ. III 291, 16 τὸ ἐκπληρωτικὸν τοῦ πάθους. III 291, 11 τὰ ὑπεκκαύματα τοῦ πάθους. IV 52, 20 μηδενὸς τῶν παθῶν καθ' αὐτὸ σθένοντος. II 102, 21 μέχρις ἂν τὸν πολὺν τοῦ πάθους ἀποχετευσάμενοι βρασμὸν ἠρεμῆσαι δυνηθῶσιν. V 317, 11 τῶν μὲν ἀναφλέγειν τὸ π. εἰωθότων. VI 167, 5 διὰ τὸ τοῦ πάθους ἄψικορον. I 100, 20. 24 τοῦ γὰρ φιλοπαθοῦς ἐστι κλῆρος ὄντως τὸ ἀποπόμπιμον π. I 98, 21 sq. „ὁστοῦν ἐκ τῶν ἐμῶν ὀστῶν" τουτέστι δύναμις ἐκ τῶν ἐμῶν δυνάμεων ... καὶ π. ἐκ τῶν ἐμῶν παθῶν. I 269, 3 ὁ μέντοι χρηστὸς θεὸς οὔτε ἀλωτὸν πάθει τὸ ἀτρώτου γένους εἶδος ἐργάσεται. I 110, 21 πτερνισθέντος δὲ τοῦ πάθους καὶ ὀκλάσαντος. IV 302, 19 οὐδὲν ... ὃ διαφεύγει τὸ π. IV 306, 23 ἀφηνιαστῶν ὅλον τὸν βίον ἐνδεδωκότων τῷ πάθει. V 63, 13 ἵνα περὶ μηδὲν π. κηραίνωσι. I 143, 27 ὁ δὲ προκόπτων οὐ δυνάμενος μὲν ἀποκόψαι τὸ π. IV 216, 14 μηδενὸς πάθους προσαψάμενον. VI 48, 2 οἱ παντὸς πάθους ἀμέτοχοι. IV 186, 7 τὸ π. οὐ χωρήσας ... εἶπεν. V 94, 16 κεκρατημένος ὑπὸ πάθους. IV 152, 11 διὰ τὴν κοινοπραγίαν τοῦ πάθους. V 230, 11 ἐκδύσασθαι τὸ π. ...

ὡς αἴσχιστον καὶ τῶν αἰσχίστων αἴτιον. IV 232, 19 εἴ τι ὑποφαίνοιτο αἶσχος ἐξ ἀλόγου πάθους. I 151, 4 ἴδιον δὲ περὶ τοῦτον τὸν λόγον συμβαίνει π. III 258, 14 τὰ κατὰ τοῦ πάθους καὶ τῆς κενῆς δόξης ἀναλαβεῖν ὅπλα. I 115, 27 ἀπὸ τῆς ἀθέου καὶ ἡγεμονίδος τῶν παθῶν δόξης. IV 96, 13 ἐγκρατῶς τὸ π. ἐνεγκών. V 174, 9 λαβόντες τοῦ πάθους οἶκτον. V 277, 15 τοῦ πάθους λαβὼν οἶκτον ὁ ... θεός. IV 191, 7 ἀναγραφεὶς τοῦ πάθους δοῦλος. II 274. 1 (δοῦλος opp. ἀγωνιστής). I 166, 14 εἰ μέλλω, φησί, δουλεύειν π. III 84, 3 τὸ δὲ π. ἐκ παλλακῆς (τῷ φαύλῳ γίνεται). II 80, 26 ἂν δ' ἄρα ἀγκιστρευθῇς ὑπὸ πάθους. I 268, 26 εὔχεται ... τὸν Ἰσαὰκ ... ἀλόγῳ πάθει χρῆσθαι. VI 204, 8 ἀφανὲς ἀνθρώπου βούλημα καὶ π. συνιδεῖν. V 274, 18 οἷς οὐδὲν προενεληλυθὸς ὑποικουρεῖ π. II 190, 7 εἰ μυρίοις στόμασι καὶ γλώτταις ἕκαστον τῶν παθῶν ... χρήσαιτο. IV 149, 20 ὑπὸ τοῦ πάθους ὅλοι συνηρπασμένοι. I 151, 10 ἵνα διαβῇ τὸ π. ὁ βλέπων τὸν ὄντα. I 146, 6 ἐὰν ὑπὸ πάθους μὴ μιανθῇ. I 166, 15 ἐξελεύσομαι ἀπὸ τοῦ πάθους ἔξω. I 147, 21 ὅταν μέλλῃ ... ἐπιστομιεῖν τὸ π. I 121, 13 ἡ τῶν παθῶν ἡγεμονὶς κακία. I 130, 13 τὰς κατὰ κακίαν λέγω πράξεις καὶ τὰς τῶν παθῶν ἀπολαύσεις. III 66, 4 παθῶν γὰρ ἔνδεια. III 68, 10 τὴν ἀκμὴν τῶν παθῶν ἀνηβῶντες. III 67, 19 τῶν ἐντυφομένων ἀναρριπιζομένων παθῶν. II 243, 2 ἐπειδὰν ὑποδράμῃ τὰ πάθη. II 298, 2 ἀπομαθεῖν τὰ πάθη. II 192, 11 ἐπὶ καθαιρέσει τῶν παθῶν. I 207, 18 ἡ τῶν παθῶν παλιμῴδης νόσος. VI 42, 19 αἱ ἐφεδρεῖαι τῶν παθῶν. II 80, 11 εἰς μὲν τὸ δεσμωτήριον τῶν παθῶν εἰσάγεται. I 149, 10 διάβασίν γε μελετῶσαν ἀπὸ τῶν παθῶν καὶ τὸ Πάσχα θύουσαν δεῖ τὴν προκοπήν. II 273, 22 (ἡ ἀπὸ τῶν παθῶν διάβασις). III 78, 17 (ὁ ἀσκητὴς) πρὸς τὰ πάθη παλαίων. IV 53, 5 τὸ ἐπῴδυνον γῆρας, ἐν ᾧ τῶν μὲν παθῶν ἀσθενέστερον οὐδὲν γίνεται. IV 53, 10 ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων παθῶν. IV 54, 1 ὁμόνοιαν τὴν πρὸς τὰ πάθη. II 29, 17 τούτους οὐκ ἀνέχεται ἡ ἐκτὸς τῶν παθῶν Λεία. II 15, 27 τὸν πολὺν φλογμὸν ἅμα καὶ βρασμὸν τῶν παθῶν ἐπεκούφισαν. I 207, 13 τὸν ζέοντα φλογμὸν τῶν παθῶν. I 280, 3 τὸν δὲ ἐπισεισθέντα τῶν παθῶν Αἰγύπτιον σκηπτὸν ῥᾳδίως ἀπωθεῖται. II 8, 3 ἵνα ἐκ τοῦ τῶν παθῶν ᾅδου πρὸς τὸν ὀλύμπιον χῶρον ἀρετῆς ἀναβιβασθῇ. I 36, 6 τῶν παθῶν ἐπὶ πλέον ἡμερωθέντων. I 118, 28 κρύπτεται μὲν ἀεὶ καὶ φυλάττεται τὰ πάθη ἐν Σικίμοις. I 142, 21 (ὁ τέλειος ὢν) ὅλα τὰ πάθη δι' ὅλων ἀπέκοψεν. I 142, 9 τὸ ἐκτέμνειν τὰ πάθη δύνασθαι. V 46, 12 παθῶν (ἐκτομή). I 144, 30 (Μωυσῆς) καὶ τοῖς ἄλλοις πάθεσιν ἀποτάττεται. II 98, 16 τῶν παραπλησίων παθῶν ... τὰ φυτά. IV 62, 12 τὰ γὰρ στεγόμενα πάθη μὴ ὑπαπνέοντα τοῖς ἐπισχοῦσι λόγοις βαρύτερα. IV 176, 13 τὰ ἐκ τῶν ἰδίων παθῶν. V 162, 20 ἀχαλινώτων ἐωμένων τῶν παθῶν. V 97, 12 ἐπάνω τῶν παθῶν ἵστασθαι σπουδάζοντες. V 339, 20 ἄνθρωπος ... ἐπάνω τῶν παθῶν ἀψευδῶς ἔγνωκεν ἵστασθαι. V 262, 1 τοῖς ἑτέρων πάθεσιν ἄνθρωποι διδάσκονται σωφρονεῖν. V 100, 1 γαληνιασάντων αὐτῇ τῶν παθῶν. V 83, 9 (ᾠδὴ) τὰ πάθη κατεπᾴδουσα. IV 126, 5 τῶν ἄλλων ... παθῶν ἕκαστον ἐξ ἑαυτοῦ μεμηνός. VI 31, 5 τῆς μὲν πρὸς τὰ πάθη κοινωνίας ἀφίστασθαι. V 363, 3 εὐδίαν δὲ παθῶν ἐζηλωκόσιν. II 162, 4 φρόνησιν παθῶν σβεστήριον. II 123, 20 (οἱ σοφισταὶ) τοῖς πάθεσι ἐγκατεγήρασαν. II 94, 2 οὓς κατεκέντησε καὶ κατέτρωσε τὰ πάθη. I 151, 8 ὁ τὸν θεὸν ὁρῶν φυγὴν τὴν ἀπὸ τῶν παθῶν μελετᾷ. I 146, 24 ἀνεζῶσθαι γὰρ βούλεται ἡμᾶς τὰ πάθη. I 156, 14 ὑποζεύξας σεαυτὸν ὀχήματι παθῶν. I 172, 1 ἐπιλιπόντων τὰ γυναικεῖα καὶ ἀποθανόντων τὰ πάθη.

7. deus est „παντὸς πάθους ἀμέτοχος": IV 45, 8 παντὸς πάθους ἀμέτοχος ἡ τοῦ θεοῦ φύσις. II 68, 10 sq. θεῷ δὲ οὔτε τὰ ψυχῆς ἄλογα πάθη οὔτε τὰ σώματος μέρη καὶ μέλη συνόλως ἐστὶν οἰκεῖα. I 241, 17 ἀνοίκεια καὶ μέρη καὶ πάθη τοῦ αἰτίου. II 72, 10 τοῖς ... μήτε μέρος μήτε π. ἀνθρώπου περὶ τὸ ὂν νομίζουσιν. — Cf. θεός Nr. I 2 d.

8. π. est malum, calamitas, pernicies: IV 215, 1 τὸ ... π. ἑλώφα καὶ ἡ τοῦ κατακλυσμοῦ φορὰ ... ἐμειοῦτο. IV 32, 16 cf. VI 213, 11 τοῦ γὰρ συμβεβηκότος μνημεῖον. VI 116, 1 πόλις ἐπώνυμος τοῦ πάθους Ῥήγιον. V 307, 15 δι' ὑπερβολὴν τοῦ καινουργηθέντος πάθους. VI 197, 19 τοῦ κοινοῦ πάθους τὸ σύνθημα δόντος. VI 149, 24 τῷ δὲ Φλάκκῳ ... τὸ π. ἐκαινοῦτο. IV 168, 1 ὁ θεὸς ἐλεήσας τὸ π.

9. I 132, 24. 218, 19. 279, 14 (πάθη opp. ἔργα). — I 49, 17 παραπλήσιον δὲ π. καὶ ἡ μαγνῆτις λίθος ἐπιδείκνυται.

10. All: III 88, 22 παθῶν μὲν Αἴγυπτος σύμβολόν ἐστι. I 152, 1 cf. II 244, 25. III 89, 8 τὸ π. „Αἴγυπτος". I 131, 3 cf. 134, 5 ἐξιοῦσιν ἐκ τῶν παθῶν Αἰγύπτου. III 89, 2 Αἰγύπτιον. III 106, 13. 303, 20 (Αἰγυπτιακά). II 108, 14

cf. 21, 3. 34, 12 πῶς ... προσορμίσασθαι τῇ σώματος καὶ παθῶν χώρᾳ, διενοήθητε, Αἰγύπτῳ. III 276, 18 ὁ τῶν παθῶν Αἰγύπτιος ποταμός, τὸ σῶμα. I 116, 5 τὴν φορὰν τοῦ Αἰγυπτίων βασιλέως, τῶν παθῶν αὐτοῦ. I 121, 14 τὸν Αἰγύπτιον ἄνθρωπον, τὸ ἀνθρώπειον καὶ ἐπίκηρον π. I 154, 28 αὐτίκα τὸ π. ἰσχύσει, ὁ Ἀμαλήκ, ὃς ἑρμηνεύεται λαὸς ἐκλείχων. I 108, 18 cf. 134, 1. 219, 7 ὁ πτερνιστὴς τῶν παθῶν Ἰακώβ. I 227, 16 cf. III 93, 15 τὸ Πάσχα, τὴν ἐκ παθῶν εἰς ἄσκησιν ἀρετῆς διάβασιν. — I 138, 14 πάντα τὰ θηρία, λέγω δὴ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς. I 92, 13. 21 θηρίοις δὲ καὶ πτηνοῖς ἀπεικάζει τὰ πάθη. II 117, 1 cf. 280, 12 (ἵππος), τὸ πάθους καὶ κακίας σύμβολον. I 110, 18 sq. τὰ πάθη δὲ ἵππῳ ἀπεικάσθη.

παιάν. VI 142, 12 παιᾶνος ἐξῆρχον. VI 173, 11 χοροὶ ... παιᾶνας εἰς αὐτὸν ᾄδοντες. VI 175, 25 ὁ ψευδώνυμος Παιὰν τὸν ἀληθῆ Παιᾶνα μιμούμενος.

παίγνιον. IV 171, 8 ὅτι τὰ παράδοξα δὴ × ταῦτα καὶ παράλογα θεοῦ παίγνιά ἐστιν.

παιδαγωγεῖν. III 285, 9. V 260, 14.

παιδαγωγός. II 290, 28. VI 176, 18 (coni. γονεῖς). V 143, 20 (coni. τίτθαι, διδάσκαλοι). I 207, 15. V 322, 3 (coni. τίτθαι). III 67, 12 coni. τίτθαι, γονεῖς. I 222, 12. VI 160, 15. 17 (coni. διδάσκαλοι). VI 165, 20 τοῦ μηκέτι παιδὸς ὄντος. VI 123, 7 ἀνδρὸς τελείου καὶ αὐτοκράτορος. I 291, 9 οἱ ὑπὸ παιδαγωγῶν ... πληττόμενοι. III 194, 5 παιδαγωγοῦ μὲν παρόντος οὐκ ἂν ἁμάρτοι ὁ ἀγόμενος.

παιδάριον. II 198, 26 τὸ γλευάζον.

παιδεία. I 167, 9. 171, 14. II 98, 23. 176, 23 sqq. III 86, 17. 22. 96, 23. 104, 14. 256, 2. IV 125, 11 (ἐγκύκλιος). V 81, 14 (μουσικὴ καὶ ἐγκύκλιος). I 170, 13. 171, 14. II 28, 20. 176, 23 sqq. 181, 22. III 74, 20. 75, 2. 76, 4. 18. 102, 13. 151, 5. 196, 14. 200, 29 (μέση). III 90, 6 (νόμιμος). II 166, 8. 282, 14. III 94, 24. 142, 18. 28. IV 287, 3. V 90, 19. 235, 12. 277, 2 (ὀρθή). — II 179, 12 (νεωτέρα opp. τελειοτέρα). II 202, 14 ὀδουσχοῦσα. II 162, 10 (σωτήριος). II 197, 17 ὑγιεινὸν καὶ σωτήριον χρῆμα. I 149, 19 φῶς δὲ ψυχῆς ἐστι π. III 273, 14 τὸ τῆς ψυχῆς νόμισμα. II 197, 10 ἀφθαρσίαν (ἐπιφέρουσα). II 20, 27 ἅγιον δὲ πρᾶγμα δοκιμάζεται διὰ τριῶν μαρτύρων, ἀριθμοῦ μέσου, παιδείας, ἀριθμοῦ τελείου. II 199, 19 (νηφόντων ἡγεμονίς). II 130, 2 φύσιν ἔλαχε τὴν ἀγήρω. III 112, 23 ἐχθρὸν φύσει ... ἀπαιδευσίᾳ. III 48, 6 opp. ἀπαιδευσία. III 58, 11 ἔργα opp. τὰ ἀκολασίας. II 171, 5 ἡ ἐπιζήμιος ἀπαιδευσία — λέγω δ' οὐ τὴν παιδείας ἀνεπιστημοσύνην, ἀλλὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀλλοτρίωσιν. II 196, 26 (μνήμη coni. ἐπιστήμης). III 29, 16 (coni. ἡνιόχησις, ἐπιστασία). III 121, 17 (coni. μάθησις, ἐπιστήμη, φρόνησις). III 179, 25 coni. νουθεσία ὁ σωφρονισμός. II 197, 21 (coni. νόμος). II 166, 8 νόμων καὶ παιδείας ὀρθῆς ῥεύμασι (καθηράμενοι). V 361, 19 τῷ δὲ παιδείας καὶ νόμων ἱερῶν μεταποιουμένῳ. III 270, 14. V 92, 19. VI 31, 5 (coni. σοφία). III 139, 4 ἀφ' οὗ πᾶσαι παιδεῖαι καὶ σοφίαι ῥέουσιν ἀένναοι. III 76, 21 αἱ δὲ ἄλλαι παιδεῖαι opp. ἐπιστήμη, σοφία, ἀρετὴ πᾶσα. II 160, 26 (καρπός coni. φρονήσεως). III 242, 14 ὁ παιδείας λόγος. III 227, 20 ὁρμῶσαν (τὴν λογικὴν φύσιν) γὰρ ἔστιν ὅτε πρὸς παιδείαν. III 143, 16 ἐχέτω τὰ δεδόμενα, καὶ τὴν παιδείαν καὶ τὸν εἱρμὸν λόγου πρὸς βίον. V 151, 5 cf. III 207, 3 τὸν ... ἐνιδρυμένον τῇ ψυχῇ παιδείας ἵμερον. III 193, 1 φύσει παιδείας δεκτικῇ. VI 214, 4 ὑπὸ παιδείας ἀκράτου φύσει καὶ μελέτῃ περιγεγενημένη (Ἰουλία). VI 201, 4 ἕνεκα τῆς περὶ παιδείας σπουδῆς. III 41, 15. 119, 16. 215, 15 (ὁ παιδείας ἐραστής). II 261, 8 (ἐρασταί). IV 15, 21 δι' ἔρωτα παιδείας. III 98, 11 (ὀψῶντες) δὲ παιδείας. II 313, 10 (πόνος). VI 39, 1 τις τῶν ἐπὶ βραχὺ παιδείας ἁψαμένων. V 241, 21 κἂν ἐπὶ βραχὺ παιδείας προσάψωνται. II 184, 16 τοῖς πρὸς γένεσιν παιδείᾳ βεβαιουμένοις. I 273, 24 τοῖς παιδείαν μετιοῦσι. I 260, 21 ἐπιμορφάζεις ὡς παιδείαν δεξάμενος τὴν ἀληθῆ. I 276, 3 οἱ παιδείας ἀμύητοι. II 82, 16 τῷ μὴ σφόδρα παιδείας ἀπείρῳ. II 158, 17 τὰς παιδείας λίχνους ... ἀκοάς. III 290, 22 ἡ ἀφροσύνη ... ἀφιστᾶσα παιδείας. VI 77, 18 ὃς οὐ πάρεργον ἔθετο παιδείαν. VI 2, 5 ὅσοι ... παιδείας εἰς ἅπαν ἄγευστοι. V 195, 19 ἡμέρου παιδείας ἄγευστοι. III 18, 14 ἔλεγχον καὶ παιδείαν ἀποδιδράσκει. I 108, 26 ἐὰν γὰρ ἡ ψυχὴ ἀπορρίψῃ τὴν παιδείαν. II 174, 14 ἐράνους ἐπὶ καθαιρέσει παιδείας. III 7, 13 σύ μοι γλῶσσαν παιδείας ἔδωκας. III 155, 14 διὰ κατόπτρου τῆς παιδείας. III 242, 2 τοὺς ἀρχετύπους τῆς παιδείας ἡμῶν. VI 181, 26 ἀλλ' εὐγενέστατος κατ' ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς. ἀλλὰ τὴν παιδείαν; III 270, 23 ἐκκεκαθαρμένης ταῖς παιδείας ὑποθήκαις γνώμης σύμβολον. III 250, 10 παιδείας κόμματι. VI 4, 14 τὰς ἀπαρχὰς ... παιδείᾳ ἀναθεῖναι. III 150, 4 πολύτροποι πηγαί. III 107, 11 (δόγματα). II 130, 2 παιδείας τὸ οἰκοδόμημα. II 156, 7. 19. cf.

158, 9 ὁ τῆς παιδείας καρπός. III 62, 21 πάντ' ἐπάγεται τὰ παιδείας, ἅπερ ἀποσκευὴ καλεῖται. I 109, 7 ἀντὶ ἡδονῆς γενήσεται ἐν τῇ χειρὶ π. I 219, 11 παρὰ τῷ πάππῳ τῆς ἑαυτοῦ παιδείας Ἀβραάμ. IV 200, 4 Μωυσέως. III 71, 16 ἐν τῷ μετὰ σώματος βίῳ. V 142, 23 παιδείας τῆς κατά τε σῶμα καὶ ψυχήν. IV 207, 13 οἳ πρὸς τῇ πατρίῳ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπεπαίδευντο παιδείαν. V 116, 6 παιδείαν τὴν ἁρμόττουσαν κόραις. IV 127, 18 τὴν συγγενικὴν καὶ προγονικὴν ἐζήλωσε παιδείαν. II 26, 6 παιδείας δὲ καὶ ἀρετῆς χάριν. II 104, 7 εἰς τὰ παιδείας καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς δόγματα. — I 5, 12. III 162, 16. VI 36, 8. 212, 14 (οἱ) ἀπὸ παιδείας. VI 189, 12 δι' ἡλικίαν καὶ τὴν ἄλλην παιδείαν. IV 119, 11 διὰ παιδείας. IV 6, 17 εἰς παιδείαν ἐξ ἀμαθίας. I 108, 21 ἐν παιδείᾳ. II 68, 20 παιδείας ἕνεκα καὶ νουθεσίας. I 251, 13. II 15, 26. III 153, 18. 186, 15 κατὰ παιδείαν. II 179, 21 πρὸς παιδείαν. — All: I 171, 14 cf. II 28, 20. III 77, 4. 200, 29. 256, 2 Ἄγαρ ἡ μέση καὶ ἐγκύκλιος π. II 176, 23 sqq. 181, 22 (μήτηρ). II 185, 4 sqq. cf. 184, 28. 188, 14 μήτηρ opp. ὁ πατήρ, ὁ ὀρθὸς λόγος. III 192, 7 (coni. ὀρθὸς λόγος), οὗτοι γὰρ ψυχῆς ἀψευδέστατοι γονεῖς. III 281, 8 ἡ τοῦ φιλομαθοῦς θιάσου [ψυχὴ] μήτηρ ὁμοῦ καὶ τροφός, ἀρετῶσα π. III 228, 13 ἀδελφὸν λόγου. III 280, 13 ἀδελφοὺς δὲ τοὺς παιδείας καὶ ἀσκητικῆς ψυχῆς ⟨ὡς⟩ ἂν ἐγγόνους ἀστείους λόγους. II 214, 6 δένδρα τὰ παιδείας ὀρθῆς. III 102, 13. 105, 3 (θεραπαινίς). I 167, 9. 171, 14 (παιδίσκη). II 127, 10 παρθένος. III 149, 9 πηγή. I 108, 17. 23. 228, 1. II 21, 4. III 91, 3 (ῥάβδος). III 280, 11 (σελήνη). II 192, 14 φρέαρ.

παιδεραστεῖν. V 99, 2. 160, 11.

παιδεραστής. V 229, 14 (coni. φθορεῖς, μοιχοί). IV 306, 2 τὸ κατὰ παιδεραστῶν (διάταγμα). V 161, 2 ὁ δὲ π. ἴστω τὴν αὐτὴν δίκην ὑπομένων. VI 62, 6 ἀνάγκη γὰρ τοῦ παιδεραστοῦ τὸν μὲν νοῦν τετάσθαι πρὸς τὰ παιδικά. VI 59, 18 μειράκια ... ἀθύρματα πρὸ μικροῦ παιδεραστῶν γεγονότες.

παιδεύειν. V 230, 18 ἄρχεται νουθετεῖν τε καὶ π. IV 266, 13 τούτους οὐ λόγος ἀλλ' ἔργα παιδεύει. I 143, 28 (ὁ προκόπτων) παιδεύων δὲ αὐτὸ (sc. τὸ πάθος) λόγῳ κεχριμένῳ. III 282, 13 διὰ τὴν τῶν τρεφόντων καὶ παιδευόντων ἐπιμέλειαν. II 15, 12 ἀγελάρχου τοῦ νουθετήσοντός τε καὶ παιδεύσοντος. III 254, 21 τὸν τῶν ἀφρόνων βίον παιδεῦσαι γλιχόμενος. IV 141, 20 οὓς λόγος οὐκ ἐπαίδευσε. III 108, 8 τὸ μὲν „ἐκάκωσε" ἴσον ἐστὶ τῷ ἐπαίδευσε καὶ ἐνουθέτησε καὶ ἐσωφρόνισε. I 87, 9 ἐγέννησαν ἡμᾶς, ἔθρεψαν, ἐπαίδευσαν. VI 198, 14 τοῦτο ἡμᾶς ἐξ ἀρχῆς ἐπαίδευσαν τὸ ἐπιτήδευμα. II 21, 7 ἀφ' ἧς (sc. πίστεως) ὅσιον ἀπάρχεσθαι τῷ τέξαντι, τῷ παιδεύσαντι, τῷ τὰ ἐλπισθέντα τελεσφορήσαντι. I 160, 6 οὔπω γὰρ αὐτοὺς (sc. τοὺς νηπίους) ἡ φύσις λογικοὺς πεπαίδευκε.

παιδεύεσθαι. I 147, 20 ὁ δὲ ἄρτι ἀρχόμενος π. II 38, 28 τὴν δὲ τούτου (sc. Νῶε) τελείωσιν Ἀβραὰμ ἄρχεται π. V 347, 2 δύσκολον γάρ, μᾶλλον δ' ἀδύνατον ἀπιστοῦντα π. VI 126, 16 βραδεῖς μὲν ὄντες τὰ καλὰ π. VI 24, 2 παιδεύονται δὲ εὐσέβειαν, ὁσιότητα ... κτλ. VI 184, 18 ὅτε δημοσίᾳ τὴν πάτριον παιδεύονται φιλοσοφίαν. IV 138, 12 ταῦτα μὲν οὖν ὑπὸ μόνου μόνος ἐπαιδεύετο. V 233, 13 ὁ παιδευόμενος. IV 24, 5 ὁ λογισμὸς κινούμενος καὶ παιδευόμενος. IV 217, 9 ἄνω διατρίβων ἐμυσταγωγεῖτο παιδευόμενος τὰ κατὰ τὴν ἱερωσύνην πάντα. III 109, 15 ὑπὸ φρονήσεως παιδευόμενον. V 75, 24 οἳ γεννηθέντες ἐν πολιτείᾳ φιλοθέῳ καὶ ... ἐκ πρώτης ἡλικίας παιδευόμενοι. V 97, 23 τὸν ἐπιτειχισμὸν αὐτῶν (sc. παθῶν) πάσῃ δυνάμει καθαιρεῖν παιδευόμενοι. II 291, 1 ἀμείνους τὰς ψυχὰς ἀπεργάζονται τῶν παιδευομένων. II 254, 20 διὰ τὰς τῶν παιδευομένων ἡμῶν ... ὠφελείας. V 145, 6 τοῖς παιδευομένοις καὶ νουθετουμένοις ἁρμοσίν. II 306, 1 τὰς περὶ τοῦ ἀγενήτου παιδευθήσεσθε δόξας. III 39, 2 ἃ παιδευθῆναί τε καὶ σωφρονισθῆναι χρή. III 11, 9 εἰρωνείαν γὰρ μισεῖν ἀκαταλλάκτως ἐπαιδεύθημεν. III 127, 20 ὅσοι δὲ διαφορὰν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ἐπαιδεύθησαν. V 337, 5 εἰς τὴν ὧν ἐπαιδεύθησαν ἐπίδειξιν. V 374, 7 ἣν (sc. διδασκαλίαν) ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐπαιδεύθησαν. VI 47, 6 παρόσον τε φύσεως καὶ τῶν ἱερῶν νόμων ἐπαιδεύθησαν θεραπεύειν τὸ ὄν. VI 63, 19 ἐπειδὴ τὰ θέας ἄξια καθορᾶν ἐπαιδεύθησαν. IV 168, 2 τρανοτέρας ὅπως ἐμφάσεσι παιδευθῶσιν ἤδη μὴ δυσανασχετεῖν. I 141, 17 εἰ γὰρ παιδευθείη ὁ θυμὸς οὕτως. IV 134, 12 ἐν ἐλάττοσι ζῴοις παιδευθεὶς τὰ τῶν κρειττόνων. VI 149, 6 ὁ ... τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ἐν τῇ ἡγεμονίδι Ῥώμῃ. I 221, 11 ἅτε οὖν παρὰ πανσόφῳ πατρὶ παιδευθέντες οἱ τοῦδε υἱεῖς. III 274, 29 μαθόντες καὶ παιδευθέντες ἐξ ἀρχῆς τὸν ὄντως βασιλέα. VI 195, 1 τοῦτο ἐκ πρώτης ἡλικίας τὸ μάθημα παιδευθέντες. V 333, 22 γυναῖκες ... παιδευθεῖσαι δὲ τὴν περὶ μοναρχίας ἐπιστήμην. IV 59, 16

μαθήματα πολιᾶς ἄξια μηδέποτε παιδευθέντας. II 9, 15 παρ' ὑφηγητῇ καὶ διδασκάλῳ πάνυ καλῷ πεπαιδεῦσθαι Κάιν. IV 6, 1 διὰ τὸ μὴ πεπαιδεῦσθαι τὸ ἐν καιρῷ κάλλιστον, ἡσυχίαν. IV 197, 17 ὑμᾶς ταῖς ἑτέρων πληγαῖς πεπαιδεῦσθαι. VI 187, 3 τῶν ἐγκυκλίων οὐχ ἧττον πεπαίδευσαι τὰ ἀγόρευτα. III 19, 2 ὁ μὲν γὰρ ... πεπαίδευται δὲ καὶ εἰς τὸ μάννα ἀφορᾶν. III 191, 23 ὃ (sc. ὅμμα) δὴ μόνον τὸν θεὸν ὁρᾶν πεπαίδευται. III 192, 14 πεπαίδευται δὲ καὶ ὁ νοῦς θεοπρεπῶς ἐφάπτεσθαι. IV 4, 23 ὁ δ' ... εὐελπις ἀγράφῳ μὲν νόμῳ ... τὴν ἀρετὴν ταύτην πεπαίδευται. IV 295, 5 τοὺς ὠφελησκότας ἀντωφελεῖν ἐκεῖνα οἶδε καὶ πεπαίδευται. VI 156, 9 αἱ (sc. ψυχαί) τὸ ... θεῖον ὁρᾶν πεπαίδευνται. VI 191, 27 εἰ πεπαίδευται φέρειν τὰ δεινά. IV 207, 13 οἳ πρὸς τῇ πατρίῳ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπεπαίδευντο παιδείαν. III 196, 16 τῶν ἀναγώγων οἱ πεπαιδευμένοι. V 43, 9 οἳ τῶν σαρκὸς ἀλογεῖν ἡδονῶν πεπαιδευμένοι. V 83, 13 τοῖς εὖ πεπαιδευμένοις. II 270, 4 βασιλεὺς ὢν ἄρχειν ἀλλὰ μὴ ἄρχεσθαι πεπαίδευσο.

παίδευμα. II 30 4 (ἐγκύκλια). III 97, 4 τὰ προσήκοντα ἀνθρώπου φύσει παιδεύματα. III 61, 12 ἓν μὲν δὴ π. τοῦτο· ἕτερον δὲ, ὅτι ... II 30, 15 ἡ (Ῥεβέκκα) δὲ τὸ πρεσβύτατον παιδευμάτων διδαχθεῖσα. I 268, 10 οὐδὲν ἐν ψυχῇ π. καλὸν ἐθησαυρίσαντο. I 167, 14 πρὸς τὰ παιδεύματα, δι' ὧν ἀρετῇ συνεστάθη.

παίδευσις. I 192, 26 μουσικὴ μὲν καὶ φιλοσοφία καὶ πᾶσα π. V 350, 11 ἡ (ψυχὴ) δ' ἀγαθῆς μὲν φύσεως ἀγαθῆς δὲ καὶ παιδεύσεως ἐπιλαχοῦσα. I 262, 7 δι' ἀγωγῆς νομίμου ἢ καὶ παιδεύσεως ὀρθῆς.

παιδευτής. VI 40, 15. 165, 22.

παιδευτικός. II 271, 10 (ὁ ἱεροφάντης). II 307, 4 (Σαμουήλ). — I 219, 9. II 50, 2. V 218, 2. 224, 1. 318, 4 παιδευτικῶς. II 119, 16 παιδευτικώτατα.

παιδιά. II 167, 9 cf. IV 166, 6 (opp. σεμνότης καὶ σπουδή). V 76, 2 sq. παιδιὰν μὲν τὰ σπουδαῖα, σπουδὴν δὲ τὰ παιδιὰς ἄξια ἡγούμενοι. II 167, 11 coni. γέλως, τέλος ἐστὶ σοφίας. IV 45, 2 γέλως δ' οὐχ ὁ κατὰ παιδιὰν ἐγγινόμενος σώματι. III 12, 8 (βίον) γέλωτος καὶ παιδιᾶς ἀμέτοχον. III 285, 19 συμποσίων τὸ μὲν πέπληστα γέλωτος, παιδιᾶς. IV 249, 14 σχολάζοντας οὐχ ὡς ἔνιοι γέλωσιν ἢ παιδιαῖς. IV 124, 8 οἷα κομιδῇ νήπιος ἥδετο τωθασμοῖς καὶ γέλωσι καὶ παιδιαῖς. VI 187, 2 ἀθύρματα καὶ παιδιὰς ληρώδεις ... οἷδας. I 16, 12 ἔκ τινος παιδιᾶς. IV 104, 21 ὧν τὰ πλεῖστα ἐν παιδιαῖς. I 211, 7 ἀπαιδαγώγητοι παιδιαὶ (παρὰ τῇ ἡδονῇ εἰσιν). II 167, 18 cf. 172, 1 (θεῖαι) τῆς ψυχῆς. — V 367, 18 τὰ Θυέστεια π. συγκρινόμενα ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν συμφορῶν.

παιδικός. III 249, 14 (γραμματική). II 97, 2. 98, 20. 248, 21. III 67, 6. 9. 88, 18. 89, 8. VI 62, 4 (ἡλικία). III 76, 1. 261, 4 (τροφαί). IV 7, 3 (φρονήματα). V 1, 14 (χλεύη). III 141, 14 ψυχαί. — VI 62, 7 τὰ παιδικά.

παιδίον. I 37, 11 Ἱπποκράτης ἡλικίας ἑπτὰ εἶναί φησι, παιδίου, παιδός κτλ. II 217, 6 νήπιον (opp. ἀνὴρ τέλειος). II 28, 18 τὴν Ἄγαρ ... τὸ π. ποτίζουσαν. II 28, 23 π. δὲ καλεῖ τὴν ἄρτι διδασκαλίας ὀρεγομένην ψυχήν. I 188, 8 τὰ τούτων ἀμφοῖν (sc. αἰσθήσεως καὶ νοῦ) παιδία.

παιδισκάριον. VI 11, 11.

παιδίσκη. III 104, 10 sq. ὁ παιδίσκην εἰπὼν ἀμφότερα ὁμολογεῖ, τό τε δούλην καὶ τὸ νηπίαν εἶναι. I 167, 9 Ἄγαρ. I 109, 21. 145, 8 Βάλλα. — All: I 167, 9 (παιδεία ἐγκύκλιος).

παιδοκτονία. IV 41, 3. 42, 12.

παιδοποιεῖσθαι. I 167, 10 συμβουλεύει (Σάρρα) ἐκ τῆς παιδίσκης ... π. τῇς Ἄγαρ. III 179, 8 ἐξ ἑτέρου δὲ νόθα καὶ μοιχίδια π. II 38, 31 ἐκ τοῦ νοῦ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐθέλουσι π. III 74, 19 νοῦ γὰρ πρὸς ἀρετὴν ἐστι σύνοδος ἐξ αὐτῆς ἐφιεμένου π. III 86, 16 ἐκ φρονήσεως π. ... τὴν ἐγκύκλιον ... παιδείαν. I 88, 19 παιδοποιοῦνται καὶ ἑτέροις τοῦ ζῆν αἴτιοι καθίστανται. IV 55, 22 ἄχρι τοῦ παιδοποιήσασθαι. V 330, 8 ὁ πρῶτος ἐκ τριῶν παιδοποιησάμενος γυναικῶν. IV 278, 12 γυναιξὶ ... μὴ παιδοποιησαμένοις τὸ παράπαν.

παιδοποιία. V 118, 2. 361, 3.

παιδοσπορεῖν. IV 31, 8.

παιδοτριβεῖσθαι. V 16, 7. 68, 9.

παιδοτροφία. II 47, 20. VI 198, 13.

παιδοφόντης. VI 199, 7.

παίζειν. II 167, 16. 21 cf. 168, 1 ἐμπρεπὲς ἔργον σοφῷ ... τὸ π. καὶ γανοῦσθαι.

παῖς. I 37, 11 Ἱπποκράτης ἡλικίας ἑπτὰ εἶναί φησι, παιδίου, παιδός κτλ. VI 91, 14 coni. βρέφος, μειράκιον, ἀνήρ. I 197, 7 ποῦ ὁ π., ποῦ ⟨ὁ⟩ ἀντίπαις, ποῦ ὁ ἄρτι ἡβῶν. III 141, 12 coni. ἄνδρες. III 110, 17 coni. γονεῖς. V 142, 22 εὐεργέται ... παίδων γονεῖς. IV 296, 8 παίδων γὰρ ἴδιον οὐδέν, ὃ μὴ γονέων ἐστίν. V 33, 20 μέρη γὰρ διαιρετὰ γονέων παῖδές εἰσιν. V 367, 16 γονέων παῖδες (σπλάγχνων ἄψεται). V 145, 8 τοὺς παῖδας εὔνοιαν διδάσκεσθαι τὴν πρὸς γονεῖς. V 28, 18 χάριν παίδων γενέσεως. I 180, 22 (αἱ) ἐπὶ γενέσει παίδων (ὁμιλίαι). II 75, 27 γάμου ὡς γενέ-

σεως παίδων (αἰτίας). IV 31, 18 ἕνεκα παίδων σπορᾶς. II 70, 20 οἱ ... περὶ δὲ τὰς ἐν παισὶ τροφὰς πλημμεληθέντες. II 96, 14 ὡς τοὺς θετοὺς παῖδας γένεσιν ἀλλοτρίοις διὰ τὰς σφετέρας οἰκειουμένους ἀρετὰς παγίως ἐναρμόζεσθαι. III 77, 1 οἱ θετοὶ παῖδες, ᾗ μὲν κληρονομοῦσι τὰ τῶν θεμένων. II 59, 23 μὴ παίδων εὐκοσμίας ... ἐπιστρεφόμενοι. IV 298, 11 οἱ μηδὲν ἠδικηκότες ἄθλιοι παῖδες. III 17, 14 ὡς ἄφρων καὶ νήπιος π. II 218, 10. III 277, 17 ἄφρων. II 220, 19 ἄφρονες. I 222, 12 οἱ τῶν παίδων ἀφρονέστατοι. III 75, 4. IV 297, 19. V 282, 5. 368, 24. VI 25, 7 (γνήσιοι). III 192, 6 καρτερικοὶ καὶ σώφρονες. V 334, 21 νόθοι (opp. γνήσιοι). VI 86, 2 (νήπιοι). I 100, 29 ἡ τοῦ νηπίου παιδὸς ψυχή. III 118, 20 οἷα παιδὸς οἱ ψυχικοὶ τόνοι μαλθακώτεροι. I 160, 5 οἱ ἔτι κομιδῇ νήπιοι παῖδες οὐκ ἀπὸ λογικῆς ἕξεως. I 188, 4 παιδὸς ὄντως νηπίου (ἐστὶν) κομιδῇ λογισμοῦ σεμνολογεῖν. II 34, 1 cf. 144, 7 κομιδῇ νήπιος π. ἄρτι τοῦ μανθάνειν ἀρχόμενος. III 228, 2. VI 10, 17 (ὀρφανοί). VI 132, 20 παίδων (ἄκακος ἡλικία). II 220, 22 (ὁ φιλήδονος τρόπος) ἀεὶ π., coni. ἀτελής. I 230, 7 μιμούμενοι τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν οἱ ὑπήκοοι παῖδες. II 253, 16 τὸν φιλαυτίας κλῆρον παραλαβόντες παῖδες παρὰ πατρός. II 40, 2. 207, 16 παίδων (ἀγωγαί). II 28, 25 ἀνδρωθεὶς ὁ π. γίνεται σοφιστής. I 140, 5 τῷ παιδὶ τρανῶς καὶ σαφῶς δείξας τὸ ἄλφα στοιχεῖον. V 143, 8 κακηγορεῖν τοὺς παῖδας. V 143, 14 ἐπ' ἀναιρέσει τοῦ παιδός. V 117, 5 ἐπὶ παίδων τετελευτηκότων κληρονομίαν. V 196, 1 τοῖς μὲν προδόταις τοὺς παῖδας συναναιρεῖσθαι. VI 33, 3 παῖδας εἰς τὸ βαθύτατον τοῦ ποταμοῦ ῥίπτειν. IV 41, 17 τῶν καταθυόντων παῖδας. IV 40, 18 ἐπιδοῦναι τοὺς ἑαυτῶν παῖδας. — II 256, 8 ἀνθρώπων. II 20, 1. 54, 17. 145, 17. VI 90, 20 γῆς. II 257, 8 θεοῦ. II 258, 3. IV 95, 9 ἰατρῶν. VI 32, 14 (Λακωνικός). V 119, 5 μαθηματικῶν. III 90, 9 μουσικῶν. III 94, 21 τοῦ φιλομαθοῦς. — III 73, 15 τὸ πλῆθος τῶν νόθων παίδων, οὓς ἀπεκύησάν μοι αἱ κεναὶ δόξαι.

παιώνιον. I 231, 11.

πάλαι. I 273, 11. II 117, 7. V 214, 4 τις × τῶν π. V 100, 1 τῶν π. τις ἀρετῶσα διάνοια. III 170, 3 τῶν π. τινες. III 126, 26 τις τῶν π. σοφῶν. II 35, 24 παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν π. λογίων. II 165, 15 τοῖς π. opp. οἱ νῦν. II 301, 10 τὸ π. opp. τὰ νῦν. I 93, 10 τὰ π. κατασκευασθέντα γένη. I 216, 7. 254, 1 τὸ π. λεχθέν. I 218, 13 π. μέν ..., νυνὶ δὲ καὶ εἰσαεί. I 256, 2 καὶ π. καὶ νῦν καὶ αὖθις καὶ ἀεί.

παλαίειν. III 232, 25 διερειδόμενος π. ἀναγκάζει (τὸν ἀθλητήν). I 155, 24 πάλην δ' οὐ τὴν σώματος ἀλλ' ἣν παλαίει ψυχή. III 171, 10 ἐπειδάν τις ... τὰ τῆς ψυχῆς γυμνάσματα ... παλαίῃ. III 78, 18 Ῥαχὴλ δὲ ἀγαπᾷ πρὸς τὰ πάθη παλαίων. II 307, 22 παλαίοντος γὰρ καὶ κονιομένου καὶ πτερνίζοντος Ἰακὼβ ἐστιν ὄνομα. II 282, 27 πρὸς δεινοῦ παλαῖσαι Κάιν. III 159, 7 ἣν (sc. πάλην) ὑπὲρ κτήσεως ἀρετῆς ὁ ἀσκητὴς ἐπάλαισε.

παλαιένδοξος. V 324, 18.

παλαιόδουλος. VI 42, 3.

παλαιόπλουτος. V 324, 18.

παλαιός. V 47, 5. VI 147, 5 (ἀδικήματα). VI 199, 14 (ἀκοή). IV 205, 20. V 286, 12 (ἁμαρτήματα). V 242, 18. VI 53, 13 (ἄνδρες). V 121, 9 (ἀρχαιολογία). V 138, 6 (ἀτυχήματα). II 33, 24 βλαστήματα. III 63, 16 (γένος). V 124, 21 γηγενεῖς. I 279, 29 (δίαιτα). I 234, 8 (δόξαι). IV 96, 4. V 112, 11 (ἔθος). III 63, 22. 267, 24 (ἔθη). VI 183, 17 ἔργα. IV 209, 20 (εὐεργεσία). III 48, 21 εὕρεμα Μωυσέως. VI 110, 4 (θαλάττωσις). III 207, 8 θεωρήματα. V 69, 6 (θυσίαι). II 137, 8. 158, 16. 171, 14. 264, 22. III 254, 16. IV 186, 22 λόγος. V 147, 8 ἐξ Αἰγύπτου (μετανάστασις). I 233, 15 (μυθοποιίαι). II 207, 16. IV 104, 11 (νόμοι). V 275, 11 ὄνομα. V 227, 7 πάθος. I 195, 12. IV 211, 2 (πράξεις). VI 114, 1 ῥήματα. II 8, 26 (σοφισταί). VI 180, 23 τέθριππον. V 337, 21 (Τριπτόλεμος). II 86, 5 (τροπή). III 22, 14 (ὑπόσχεσις). II 32, 15 (χάριτες). I 233, 12 (χρόνος). — VI 21, 11 ὧν ἡ μνήμη παλαιοτέρων μὲν ὄντων. — I 176, 12. II 48, 21. 60, 21. 78, 22. 87, 14. 98, 1. 120, 9. 146, 19. 149, 20. 159, 5. 164, 11. 199, 2. III 18, 17. IV 2, 13. V 2, 2. 314, 2. 317, 9. VI 39, 8. 77, 19 (οἱ παλαιοί). I 54, 10. III 277, 27. IV 206, 3. V 154, 2. 162, 11. VI 109, 4. 115, 11 (τὸ παλαιόν). I 233, 18 μηδὲν ἡγεῖσθαι παρ' αὐτῷ ⟨sc. θεῷ⟩ παλαιόν. VI 180, 28 τί γάρ, εἰ ⟨καὶ⟩ καινὸν γυναικός; τί δέ, εἰ παλαιὸν ἀνδρός; II 33, 22. 58, 14 τὰ παλαιά. V 359, 15 νέων ἐπακμαζόντων παλαιοῖς. V 98, 2 ὡς ἐπὶ παλαιοῖς καὶ ἐώλοις. V 297, 4 νέα παλαιοῖς συνυφαίνοντες. I 40, 12 ὡς νέα παλαιοῖς ἐπανθεῖν.

παλαιοῦσθαι. II 226, 20.

παλαιπλούσιος. II 10, 5.

πάλαισμα. II 283, 3 (τεχνικά). I 295, 27 τῆς τέχνης. I 267, 21 cf. 284, 13 (σοφι-

στικά). II 128, 10 (τῶν σοφιστῶν). II 274, 3 οὐκ ἐᾷ μέχρι παντὸς τοῖς παλαίσμασι χρήσασθαι. III 280, 15 παλαίσμασι πολυτρόποις καὶ πολυμηχάνοις αὐχενίζοντες. III 116, 2 τί ἂν οὖν ἐργασάμενος ἐκφύγῃς τὰ παλαίσματ' αὐτοῦ, σκόπει.

παλαιστής. VI 31, 16.

παλαμναῖος. III 83, 22 βίος. I 215, 3 (φιλήδονος). — IV 247, 15 μετὰ δὲ τὴν τοῦ ἀνοσίου καὶ παλαμναίου τίσιν. VI 172, 4 ὡς κοινὸς λυμεὼν καὶ π.

παλεύειν. III 252, 20.

πάλη. III 159, 6 ὑπὲρ κτήσεως ἀρετῆς. II 228, 1 πρὸς πάθη. I 155, 23. 24 οὐ τὴν σώματος ἀλλ' ἣν παλαίει ψυχή.

παλιγγενεσία. II 27, 15 τὴν δ' ὥσπερ παλιγγενεσίαν Ἄβελ τοῦ δολοφονηθέντος σκεψώμεθα. I 197, 12 εἰς παλιγγενεσίαν ὁρμήσομεν οἱ μετὰ ἀσωμάτων σύγκριτοι ποιοί. VI 215, 12 καθάπερ ἐκ παλιγγενεσίας ἀνήγειρας. IV 215, 16 παλιγγενεσίας ἐγένοντο ἡγεμόνες καὶ δευτέρας ἀρχηγέται περιόδου. VI 99, 7. 12. 101, 13. 103, 7. 104, 8 (τοῦ κόσμου). VI 76, 2 (παλιγγενεσία coni. περίοδοι). VI 87, 9. 97, 1. 105, 17 (coni. ἐκπυρώσεις).

παλίμπρατος. VI 128, 4.

παλίμφημος. IV 225, 18 εὐχαί. V 153, 4 (αἱ ἐπὶ γάμοις εὐχαί). VI 152, 5 κληδόνες. VI 175, 21 Γαΐου λόγια. IV 80, 23 (ὄναρ). IV 184, 6 σημεῖον. V 162, 11 τέρατα. V 123, 6 φθοραί. — V 116, 23 οὐδὲν ψήθη χρῆναι παλίμφημον. VI 214, 14 εἰ μηδὲν ... ἀπαντηθείη παλίμφημον. V 164, 2 ἵνα μηδὲν ᾖ τέκῃ ἢ γεννήσῃ παλίμφημον. — IV 257, 21 τὸ παλίμφημον. VI 174, 1 cf. 140, 6 τὰ παλίμφημα.

παλινδρομεῖν. II 34, 20 π. δὲ εἰς Αἴγυπτον ἐβουλευόμεθα. III 115, 8 ἵνα παλινδρομήσω διὰ τὸ ἀπατηλὸν ... τῶν αἰσθήσεων. III 235, 4 τούτων (sc. ψυχῶν) αἱ μὲν ... παλινδρομοῦσιν αὖθις. III 123, 20 σπουδάζει παλινδρομῆσαι δικαίως. II 297, 11 μηκέτι παλινδρομῆσαι πρὸς αὐτήν (sc. ἀμαθίαν). III 296, 5 παλινδρομήσας ἀπὸ τῶν θείων ἄνθρωπος γίνεται.

παλινῳδία. II 39, 23 (Ῥαχὴλ) μαθοῦσα παλινῳδίαν ἱερωτάτην ἐποίησε· γέγραπται γὰρ Ῥαχὴλ π., θεοφιλὴς εὐχή. III 305, 10 παλινῳδίαις ἀντὶ βεβήλων ἱεραῖς. VI 223, 17 λεκτέον δὲ καὶ τὴν παλινῳδίαν.

παλίρροια. V 120, 8 πελάγη ... ἐπιτρέχει κατὰ παλίρροιαν. I 40, 7 (πελαγῶν) ἐξαναχωρούντων ἢ παλιρροίαις χρωμένων. II 93, 2 ἔρχεται γὰρ καὶ πάλιν ἀπεισιν ὥσπερ ἐν ταῖς παλιρροίαις. III 174, 14 τὸ (πάθος) δὲ τῆς παλιρροίας ἀνάμνησις (ὀνομάζεται). I 160, 29 (ψυχαὶ) ὥσπερ ὑπὸ παλιρροίας εἰς τοὔμπαλιν ἀνεχώρησαν.

παλίσσυτος. II 110, 17.

παλλακή. III 82, 6 cf. 80, 23 sq. opp. γυνὴ ἀστή. III 79, 5 τῷ δὲ Ἰσαὰκ οὔτε πλείους γυναῖκες οὔτε συνόλως π. III 77, 6 Ἄγαρ. III 83, 2 Θαμνά. I 157, 2 ὡς καὶ τὰ ὑπαρκτὰ τῶν παλλακῶν. I 219, 13 τοῖς νόθοις καὶ πλαγίοις τῶν παλλακῶν λογισμοῖς. II 286, 26 cf. III 40, 17 οἱ νόθοι καὶ ἐκ παλλακῶν. — III 83, 1 (δόξαι καὶ δόγματα). III 79, 17 (τέχναι). III 84, 5 ἡ δὲ τοῦ σώματος φύσις π.

παλλακίς. III 82, 13 Ῥουμά. V 334, 16 ἐκ παλλακίδων εἰς γαμετῶν ὄνομα καὶ σχῆμα παρῆλθεν. III 79, 3 πλειόνων γυναικῶν καὶ παλλακίδων, οὐκ ἀστῶν μόνον, ἀνδρες. II 82, 9 οἱ παλλακίδων ὄντες ἀπὸ τοῦ χείρονος γένους. — III 80, 16 (ἀνάμνησις). III 78, 15. 84, 22 (δυνάμεις). III 79, 14 (ἐπιστῆμαι). III 78, 24 (κατάποσις).

παλμός. IV 35, 4 (κινήσεις). VI 152, 2 ἀσθματι καὶ παλμῷ.

παλμώδης. I 207, 18 νόσος. I 283, 15 πάθος. — III 306, 6 τὸ παλμῶδες καὶ παφλάζον τοῦ νοσήματος.

παμμεγέθης. I 46, 15. 233, 21. III 98, 23 (διαφορά). II 134, 8 ἔρνος ὁ κόσμος.

παμμήτωρ. I 46, 6 (γῆ).

παμμίαρος. IV 79, 6 κακόν. — II 313, 16 ὁ π. II 251, 18 ὦ σχέτλιοι καὶ παμμίαροι. II 270, 7 τὸ παμμίαρον.

πάμμουσος. III 212, 14 (ἁρμονία). II 159, 3 (γένος). II 282, 18 αἱ διὰ τῶν φωνητηρίων ὀργάνων διέξοδοι. III 4, 15 (ψυχῆς ὄργανον). II 237, 20 (συμφωνία ἀρετῶν). III 61, 4 (τέχνη). III 82, 10 (τῶν ἀστέρων χορεία).

παμπληθής. I 211, 6 διαφοραί. V 81, 19 ἐγκώμια νοῦ. V 83, 4 ἰδέαι. I 261, 29 (ποιότητες) II 23, 6 (ποικιλίαι). — I 56, 19 καὶ ἄλλα παμπληθῆ.

πάμπλουτος. II 291, 21 (ὁ μόνος θεός). II 226, 19 ὁ δὲ ἔχων τὸν κλῆρον τοῦτον ..., οὐ πλούσιος, ἀλλὰ π.

παμποίκιλος. III 249, 6 cf. 252, 17 ὕφασμα (ὁ κόσμος).

παμπόνηρος. V 223, 8 (ἄνθρωποι).

παμπρύτανις. III 235, 17.

παμφάγος. III 292, 23 (δύναμις). II 102, 15 (πῦρ).

παμφόρος. III 242, 5 (ἀρετή). II 134, 8 ἔρνος ὁ κόσμος. II 135, 14 φυτόν (ὁ κόσμος).

πάμφυρτος. I 183, 5 γέννημα. IV 79, 6 κακόν.
πᾶν v. πᾶς.
πάναγρον. II 100, 3.
πανάθλιος. I 283, 9. II 12, 3. 54, 24 (ψυχή). — III 105, 14 οἱ πανάθλιοι καὶ βαρυδαίμονες.
πανάκεια. I 286, 9.
πανακής. II 292, 14 τὸ πανακέστατον φάρμακον.
πανάρετος. II 286, 28 (Λεία).
παναρμόνιος. IV 249, 8 (ἑβδομάς). IV 261, 10 μέλος. III 61, 5 ταῦτα (sc. τὰ φωνητήρια ὄργανα) κρούων εὔηχα καὶ παναρμόνια ... ἀποτελεῖ. V 50, 4 (ἀστέρων στρατιά). IV 201, 20 ἡ συζυγία ... τῶν τεττάρων δυνάμεων. V 311, 1 (χορός).
πανάρχων. VI 12, 17.
παναύγεια. I 9, 18.
πάνδεινος. V 177, 13. 198, 13.
πανδεχής. II 207, 4 (ἀήρ). I 256, 8 (διάνοια). I 76, 12 τὸ ἡγεμονικὸν ἡμῶν. II 65, 14 (ὁ νοῦς) μέγιστόν ἐστι ταμεῖον καὶ πανδεχές. I 266, 1 (ψυχή).
πάνδημος. V 140, 4. VI 141, 21 (ἑορτή). VI 61, 19 ἔρως. V 123, 13 (εὐφροσύνη). V 121, 20 (εὐωχία). VI 62, 11 κακόν. IV 87, 9 (ὄνειρος). II 234, 5 (συμφορά).
πανδώρα. I 46, 7 (γῆ).
πανέορτος. VI 55, 11 (ἑβδόμη).
πανηγεμών. II 2, 1. 26. 105, 17. 140, 12. 145, 7. 160, 27. 183, 26. 226, 22. 227, 27. 263, 24. 283, 13. 302, 25. III 95, 27. 191, 29. 200, 25. 235, 9 (θεός).
πανηγυρίζειν. IV 249, 10.
πανηγυρικός. V 140, 8 (ἀδεια).
πανήγυρις. VI 157, 26 οὐδὲν γοῦν ἦν ἰδεῖν ἕτερον κατὰ πόλεις ἢ ... ἑορτάς, πανηγύρεις, μουσικοὺς ἀγῶνας κτλ. IV 286, 17 γεραίρουσιν ἱεροῖς καὶ τεμένεσι θυσίαις τε καὶ πανηγύρεσι. II 118, 22 ἐν πανηγύρεσι καὶ θεάτροις. I 112, 8 (στέφανος), ὃν οὐδεμία π. ἀνθρώπων ἐχορήγησεν. II 113, 8 τούς τε ἱεροὺς ἀγῶνας καὶ τὰς πανταχῇ πανηγύρεις ἀγομένας φασὶ κοσμεῖν. I 192, 13 συνεπίσκεψαι τὰς ἀοιδίμους πανηγύρεις ἡμῶν. VI 135, 5 αἱ ἐπιφανεῖς γενέθλιοι καὶ πανηγύρεις αὗται τῶν ἐπιφανῶν Σεβαστῶν. V 129, 11 ἐπὶ τῷ ὁράγματι. V 286, 13 κατὰ τὰς ἐτησίους ὥρας. VI 135, 13 τὸ ἱεροπρεπὲς τῆς πανηγύρεως φυλαχθῆναι. VI 141, 28 στερήσει τε ἱλαρᾶς εὐθυμίας, ἣν π. ἐπιζητεῖ. V 139, 20 ἐν πανηγύρεσι καὶ ἱλαρῷ βίῳ. V 125, 3 τὸν ἀρχαῖον βίον ... τιμῆσαι πανηγύρεως ἐκεχειρίᾳ. VI 28, 2 ὅσοι (sc. φιλόσοφοι) αὐτῶν εἰς πανήγυριν λόγους ἐμελέτησαν. V 140, 2 ἑορτῆς δὲ ⟨συγγενής⟩. I 192, 18. IV 209, 17 (coni. ἑορτή). IV 237, 11. V 201, 10 ἐν πανηγύρεσι καὶ ἑορταῖς. IV 253, 4 μετὰ τὴν πανήγυριν προσελθόντες τῷ ἄρχοντι.
πάνθειον. III 18, 4 ἀοράτων (φύσεων) ... ὁ νοητὸς (κόσμος). VI 76, 7 τῶν πλανήτων καὶ ἀπλανῶν.
πανίερος. VI 55, 11 (ἡ ἑβδόμη). III 18, 1 (τεμένη). V 286, 8 (ἀστέρων χορός). — VI 191, 4 (τὸ πανίερον).
πάνλευκος. III 252, 15 (ἐσθής).
παννυχίζειν. IV 238, 4.
παννυχίς. I 192, 20 (πανηγύρεως ἔργα) ... θρύψις θυραυλίαι παννυχίδες. VI 68, 17 μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον τὴν ἱερὰν ἄγουσι παννυχίδα. VI 157, 27 μετ' αὐλῶν καὶ κιθάρας.
πάννυχος. VI 142, 17.
πανοίκιος. VI 184, 25.
πανοπλία. III 227, 5. 228, 8.
πανούργημα. IV 300, 14.
πανουργία. III 182, 10 ἡ ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ἀργαλεωτάτη νόσος. I 221, 9 ἑκούσιον ψυχῆς ἀρρώστημα. I 112, 2. 5 τὰ γοῦν ποιητικὰ αὐτῆς (sc. ἡδονῆς) εὑρίσκεται διὰ πανουργίας πάσης. I 210, 13 π. προπέτεια ἀπιστία κτλ. (συνομαρτοῦσι τῇ ἡδονῇ). IV 212, 12 (coni. ἀδικία). II 251, 23 μετὰ πανουργίας ἀδικία. I 88, 4 ἐνὶ παραγγέλλει ταῖς ἀρεταῖς ἐντρέφεσθαι, πολλοῖς δὲ περὶ τοῦ πανουργίας ἀπέχεσθαι. III 269, 14 coni. πλεονεξία. II 18, 7 (coni. θρασύτης). II 213, 26 (coni. πικρία καὶ πονηρία). I 54, 19 ἐξ ἀκακίας καὶ ἁπλότητος ἠθῶν εἰς πανουργίαν. V 202, 9 (opp. ἀρετή). II 110, 3 ἡ (ἐπιθυμία) ... πανουργίᾳ χαίρουσα. II 22, 6 τὴν πανουργίαν σοφίαν ἐκάλεσαν. II 90, 25 μέση ... πανουργίας τε αὖ καὶ μωρίας φρόνησις. V 347, 17 (ἡ ψυχὴ) φρονήσει μὲν ἠλιθιότητα καὶ πανουργίαν ἐλαύνασα. VI 120, 10 πανουργίαις τὰς ἐπιβουλὰς κατορθοῦσιν. I 274, 26 ἵνα καὶ τῆς πανουργίας ἀπελέγξῃ τὸν ἄδικον. I 263, 23 τί οὖν ἐπὶ πανουργίας βαίνεις; I 54, 6 (ῥέπειν) ἐπὶ πανουργίαν.
πανοῦργος. II 10, 8. III 282, 22 (βίος). I 111, 29 ἡδονή. I 221, 7 (κακία). II 155, 9 πάθος. IV 297, 15 (τέχναι). I 214, 17 (φιλήδονος). — I 295, 19 ὁ Κάιν καὶ εἴ τις ἕτερος π. VI 187, 17 ὁ πανουργότατος. II 90, 19 τὸ πανοῦργον opp. τὸ εὐηθικόν. — I 262, 17. II 18, 7 πανούργως.
πάνσοφος. I 198, 23 δόγμα. III 250, 6 (ἐπιστήμη). V 283, 5 (ἡγεμών). II 139, 17 θεός. I 221, 11 (πατήρ, Ἰακώβ). II 46, 19 (πνεῦμα). V 110, 18 (φύσις). — I 174, 11 cf. II 277, 3 (ὁ π. Ἀβραάμ). I 219, 11

cf. 181, 15 (ὁ π. Ἰσαάκ). I 286, 26. II 7, 11. 99, 7. 139, 8. V 244, 14. 249, 7 cf. II 37, 20. 103, 23. 283, 5. IV 4, 10. V 224, 16. 282, 10 (ὁ π. Μωυσῆς). II 53, 2 τῷ πανσόφῳ καὶ προφήτῃ. III 122, 23. IV 247, 20 ὦ πάνσοφε.

παντάρχης. II 20, 4.

παντέλεια. I 54, 21 ἀρετῆς. V 230, 15 εὐδαίμονος βίου. IV 235, 4 τῶν ἱερωμένων. V 21, 11 ἔν τε σώμασι καὶ ψυχαῖς. I 15, 9. IV 218, 24 cf. 54, 9. 220, 4. 273, 1 δεκάδος. V 136, 5. 11 (ἡ δεκάτη). V 101, 5 (ἑβδομάς).

παντελής. IV 138, 18 (ἀλλαγή). III 305, 11. V 59, 8 (ἀμνηστία). VI 74, 4. 98, 8 (ἀναίρεσις). II 192, 30 (ἀνδρεία). II 171, 1. 201, 9. 202, 3 (ἀναισθησία). II 41, 1 (ἀνάστασις). V 365, 19 (ἀπορία). III 150, 29. 201, 10 (ἀρετή). IV 33, 21. 202, 7 (ἀρεταί). V 43, 15 ἀριθμός. I 270, 10 (ἀτεχνία). I 273, 2 (ἄφεσις καὶ ἐλευθερία). III 196, 13 εἰς ἐλευθερίαν ἄφεσις. V 52, 8 ἀφέσεις. II 126, 25 (βίος). III 285, 4 (βλάβη). V 155, 15 (γένος). II 242, 10 διάζευξις. V 68, 12 διάνοια. V 61, 16 (διάθεσις). V 241, 15 (δικαιοσύνη). I 225, 9 αἱ τοῦ ἀγενήτου δωρεαί. I 251, 11. III 62, 5. 94, 6 (ἐλευθερία). II 18, 7 (ἔνδεια). I 270, 28. II 120, 7 (ἐπιστήμη). I 196, 25 ἔργον. III 20, 19. IV 45, 9 (εὐδαιμονία). I 161, 8 (εὐεργεσία). VI 117, 11 εὐήθεια. V 135, 8 (εὐσέβεια). I 193, 14 τι τῶν θρεμμάτων μὴ παντελές. V 47, 19 sq. ὁλοκλήρῳ καὶ παντελεῖ (θυσίᾳ) μηδὲν ἐπιφερομένῃ τῆς θνητῆς φιλαυτίας ὁλόκληρον καὶ παντελῆ. V 21, 1 (ἱερεύς). II 193, 12. IV 10, 23 (κόσμος). II 10, 3 (κτῆσις). II 185, 20 ἡ κτῆσις τἀγαθοῦ. III 92, 3 (ῥώμη). III 65, 5 πηρώσεις. VI 74, 17 cf. II 266, 24 (σύγχυσις). II 114, 9. 27. 183, 15. 192, 9. 268, 8. 292, 13. VI 84, 16 (σωτηρία). VI 95, 5. 103, 16 (τελείωσις). I 135, 10 (τέχνη.) V 58, 6 (ὑγεία). I 97, 8. 192, 22. 269, 3. 296, 10. 298, 8. II 59, 21. 174, 20. 176, 1 (φθορά). II 36, 15 φθοραί. I 273, 15 φυλακή. — II 196, 18 εἰ μή τις ὁλόκληρος καὶ π. εἴη. VI 72, 4 οὔτε γὰρ ἐν αἰσθητοῖς παντελέστερόν τι τοῦ κόσμου. II 121, 3 ὡς ὁλόκληροι τὰ σώματα καὶ παντελεῖς ἔσονται. — II 20, 23. V 363, 23 (τὸ παντελές). II 92, 13. III 118, 20 εἰς τὸ παντελές. I 116, 17. 138, 11. 171, 2. 290, 29. II 34, 17. 39, 19. III 211, 18 κατὰ τὸ παντελές. — I 265, 14. 267, 4. II 16, 9. 66, 1. 93, 21. 115, 22. 199, 22. III 262, 15 παντελῶς.

παντευχία. IV 54, 4.

παντοκράτωρ. I 227, 15. II 54, 16.

πάντροφος. III 108, 18 (γεῦμα σοφίας).

πανύστατος. II 243, 8 αἰσθητὸν ἀγαθόν.

πανωλεθρία. V 369, 5 εἰς βλάβας, εἰς αἰνίας, εἰς πανωλεθρίαν. VI 69, 13 τὸ γὰρ πέλαγος ... τοῖς μὲν σωτηρίας αἴτιον τοῖς δὲ πανωλεθρίας γίνεται. VI 198, 12 ἵνα ἢ περισώσητε πάντας ἢ πάντας πανωλεθρίᾳ διαφθείρητε. V 177, 17 ὡς σωτήρια προσῶνται τὰ πανωλεθρίας αἴτια. VI 34, 1 αὐθαίρετον πανωλεθρίαν ὑποστάντας. V 154, 13 ἡ πλείστη μοῖρα τοῦ Ἑλληνικοῦ παντὸς ἐξεφθάρη πανωλεθρίᾳ. V 328, 10 ἐν τῷ μεγάλῳ κατακλυσμῷ, τῶν πόλεων ἀφανιζομένων πανωλεθρίᾳ.

πανώλεθρος. I 183, 5 γέννημα.

πάππος. VI 128, 29 ἐκ πατέρων καὶ πάππων καὶ προπάππων. IV 3, 12 καίτοι πατέρων καὶ πάππων ἤδη γεγονότων. V 326, 9. 335, 15 (coni. γονεῖς). V 361, 7 πρὸς τοὺς ἄνω, γονεῖς, πάππους, καὶ πρὸς τοὺς κάτω ..., ⟨υἱούς⟩, ἀδελφούς, κτλ. V 250, 1 cf. 25, 17 coni. γονεῖς, πρόγονοι καὶ πάντες οἱ ἀφ' αἵματος. V 325, 17. VI 3, 14. 165, 24. 198, 25. 206, 11. 214, 11 (coni. πρόγονοι). V 349, 1. cf. VI 200, 8 ὁ δὲ τούτων π. καὶ πρόπαππος. — VI 208, 18 cf. 209, 13 Ἀγρίππας ... ὁ π. σου. VI 209, 12 Ἡρῴδης. I 261, 18 cf. 219, 10 ὁ π. αὐτοῦ (sc. Ἰακώβ). VI 209, 27 τί δὲ ὁ ἕτερός σου π. Τιβέριος Καῖσαρ;

πάπυρος. VI 64, 15. 127, 9.

παραβαίνειν. IV 300, 16 οὓς (sc. ὅρκους) παραβαίνουσι. I 73, 20 ἐὰν οὖν τι τούτων παραβῇς, ὦ ψυχή. IV 211, 10 τιμωρίας κατὰ τῶν παραβαινόντων ὥρισαν. IV 307, 5 προστάξεσι καὶ ἀπαγορεύσεσι κατὰ τῶν παραβησομένων.

παραβάλλειν. I 154, 21 ὅτε (ὁ νοῦς) τοῖς νοητοῖς καὶ ἀσωμάτοις παραβάλλει. II 69, 1 οὐδεμιᾷ τῶν γεγονότων ἰδέᾳ παραβάλλουσι τὸ ὄν. I 144, 19 n. τὴν τοῦ ⟨τελείου ἀπάθειαν παραβάλλων πρὸς τὴν τοῦ⟩ προκόπτοντος μετριοπάθειαν. II 98, 2 τὸ μὲν φυσικὸν αὐτοῦ (sc. κατὰ φιλοσοφίαν λόγου) δένδροις καὶ φυτοῖς παραβάλλοντας. I 78, 22 οὓς ἄνθρακι καὶ λίθῳ πρασίνῳ παραβέβληκεν. I 168, 19 ἀρετὴν μὲν οὖν παραβέβληκε τῇ ἅλῳ. — I 295, 3 ὅταν μὲν (ὁ σοφὸς) τῷ ὄντι παραβάλληται. IV 264, 17 πρὸς ὃ παραβαλλόμενον τὸ αἰσθητόν. I 105, 17 ἡδονῇ ποικίλῳ ζῴῳ ὄφει παρεβλήθη. I 246, 11 διὸ καὶ ἄλῳ παραβέβληται (σῶμα καὶ ψυχή).

παράβασις. III 278, 23 τῶν ὅλων. V 145, 28 χρὴ δὲ καὶ τὰς ὁρισθείσας ἐπὶ τῇ

τούτων παραβάσει τιμωρίας ὀηλῶσαι. VI 195, 7 ὑπὲρ παραβάσεως.
παραβιάζεσθαι. III 98, 1.
παραβλέπειν. V 320, 13.
παραβολή. II 248, 4.
παραβώμιος. VI 68, 4 (ὕμνοι).
παραγγελία. VI 146, 12.
παραγγέλλειν. I 87, 14 ἀπὸ παντὸς ἐσθίειν παραγγέλλει. I 88, 4 ἐνὶ παραγγέλλει ταῖς ἀρεταῖς ἐντρέφεσθαι. I 130, 14 (ὁ βασιλεὺς) ἔπειτα τοιαῦτα παραγγέλλει, δι' ὧν... I 146, 11 ὁ ἱεροφάντης τὸν τρόπον παραγγέλλει τῷ ἀγομένῳ ὑπὸ σωματικῆς χρείας. I 268, 21 ἥτις ... ἀναχωρῆσαι τῷ μέλλοντι ἐπιβουλεύεσθαι παραγγέλλει. II 7, 18 ἑτέρῳ στῆναι μετ' αὐτοῦ παραγγέλλει. I 86, 27 τοῖς ἀθληταῖς οἱ ἀλείπται παραγγέλλουσι μὴ κάπτειν.
παράγγελμα. III 84, 25 cf. IV 24, 9 ἀρετῆς. II 176, 23 ὀρθοῦ λόγου. V 106, 13 τοῦ νόμου. V 354, 15 τῶν νόμων. I 228, 11 cf. 86, 5 τῶν τεχνῶν. — III 260, 19 σοφῆς ἀρχιτέκτονος, ἀλληγορίας. V 145, 8 νομοθέτου. III 4, 5 Μωυσέως. — IV 283, 18 πρῶτον ... π. καὶ παραγγελμάτων ἱερώτατον. V 223, 5 δεύτερον. IV 299, 6. V 225, 1 τρίτον ... π. μὴ κλέπτειν. IV 293, 8 πέμπτον π. τὰ περὶ γονέων τιμῆς. IV 291, 6 τὸ περὶ τῆς ἱερᾶς ἑβδόμης. V 155, 17 μηδ' ἀδελφὴν ἐγγυᾶσθαι. V 290, 1 ἕν τι τῶν εἰς φιλανθρωπίαν τεινόντων π. V 256, 12 ἁρμονίαν δέ τινα στοιχηδὸν ἐξῆς τίθησιν ὁμοιοτρόπων παραγγελμάτων. II 3, 6 κάλλιστον. IV 282, 1 κάλλιστον καὶ ὁσιώτατον. V 242, 14 κοινωφελές. III 3, 6 πάγκαλον.
παράδειγμα. VI 37, 15 τῶν ἄλλων ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν. VI 96, 6 ἀιδιότητος. I 103, 12 τῆς μὲν οὖν ἀναισχυντίας παραδείγματα αἱ ἀσχημοσύναι πᾶσαι. II 15, 18 τοῦ δ' ἐναντίου βίου. IV 158, 12 τὸν ἑαυτοῦ (sc. Μωυσέως) βίον ... ἔστησε π. τοῖς ἐθέλουσι μιμεῖσθαι. IV 192, 6 τῶν τὴν ἐγκράτειαν καὶ θεοσέβειαν ἐζηλωκότων. II 241, 10 τοῦ προτέρου (εἴδους τῆς κατὰ τὴν ψυχὴν ἀνατολῆς). I 134, 20 sqq. ὥσπερ γὰρ ὁ θεὸς π. τῆς εἰκόνος. I 278, 5 (ἡ εἰκὼν) τυπωθεῖσα μέντοι κατὰ τὸ π. I 173, 9 τοῦ δὲ εἰς ἐπίκρισιν ἐναντίου π. τὸ τῆς ζηλοτυπουμένης μεμοιχεῦσθαι. II 75, 21 τοῦ ... προτέρου (ἔργου) π. ἐναργέστατον. V 22, 13 cf. 129, 21 τοῦ ζῳδιακοῦ. I 9, 8 νοητὸν ἡλίου. III 223, 4 τοῦ κατ' οὐρανὸν περιπολοῦντος (ἡλίου). II 23, 1 θεάτρων. V 173, 9 (ἄνθρωπος) ἐκμαγεῖον ἀρχετύπου λογικῆς ἰδέας παραδείγματι τυπωθέν. II 188, 15. V 251, 1. 327, 10 καλοκἀγαθίας. I 6, 6 cf. 11, 6 (κόσμον νοητὸν) ἀπετέλει καὶ τὸν αἰσθητὸν παραδείγματι χρώμενος ἐκείνῳ. VI 77, 13 τὸν κόσμον, ἀπ' ἀρχετύπου ⟨καὶ⟩ νοητοῦ παραδείγματος μίμημα αἰσθητόν. IV 231, 19 (τοῦ κόσμου). IV 274, 20 τόν τε πρῶτον κόσμον, ὃς μονάδι μόνῃ μετρεῖται, οὗ π. ὁ τρεῖς, ὁ πέντε, κτλ. II 187, 28 (λογισμῶν εὐφυῶν). V 67, 18 ὁ δὲ θεὸς καὶ νόμων ἐστὶ π. ἀρχέτυπον. I 66, 20 cf. III 52, 12. 53, 1 ἀτόμου νοῦ προϋπάρχει τις ἰδέα ὡς ἂν ἀρχέτυπος καὶ π. τούτου. I 247, 4 ὧν (sc. ὁλοκαυτωμάτων) ἐναργὲς π. ὁ Ἰσαάκ. II 23, 7 (ἡ φύσις) τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν ... παντὸς ὀργάνου μουσικοῦ π. ἱδρύετο. V 73, 12 τοῦ ὁρατοῦ οὐρανοῦ. IV 292, 18 οὐρανὸς ὁ ἀσώματος, τὸ π. τοῦ ὁρατοῦ. VI 214, 8 τῆς ἡμερωτέρας προαιρέσεως τοιαῦτα παραδείγματα. IV 292, 3 προθεσμίας. VI 217, 12 τοῦ σεβασμοῦ. IV 233, 7 τῆς ἱερᾶς σκηνῆς. IV 292, 4 τοῦ δεῖν φιλοσοφεῖν. V 130, 5 ἡ πεντηκοντὰς ... ἀμείνονος φύσεως. III 297, 9 παραδείγματα δὲ ἑκατέρας (sc. λόγου φύσεως). II 63, 11 cf. III 202, 24 τὸ ἀρχέτυπον τοῦ χρόνου καὶ π. αἰὼν ὁ βίος ἐστὶν αὐτοῦ (sc. θεοῦ). III 232, 11 ἀρχέτυπον ἀσκητικῆς ψυχῆς. — I 6, 2 (ὁ δημιουργὸς) ἀποβλέπων εἰς τὸ π. II 241, 21 πρὸς παραδείγματα ἀρχέτυπα ἐκείνου βλέπων ἐμόρφου τὰ εἴδη. II 22, 24 ἵν' ᾖ τοῖς ἐκ τέχνης μέλλουσι δημιουργεῖσθαι προειργασμένον π. I 44, 28 ἥτις (sc. ἡ τῶν συμπάντων φύσις) ἄνευ ἀσωμάτου παραδείγματος οὐδὲν τελεσιουργεῖ τῶν ἐν αἰσθήσει. IV 218, 2 νοητῶν παραδειγμάτων αἰσθητὰ μιμήματα. V 203, 19 περὶ νοητῶν παραδειγμάτων καὶ πάλιν αἰσθητῶν ἀποτελεσμάτων. I 8, 3 [τὸ π. ἀρχέτυπος ἰδέα τῶν ἰδεῶν]. I 24, 2 τὰ παραδείγματα καὶ τὰς ἰδέας θεασάμενος. III 64, 6 τὰς ἀρχετύπους ἰδέας, τὰ νοητὰ καὶ ἀόρατα ἐκεῖνα ... παραδείγματα. V 79, 9 ἥτις (sc. οὐσία) ἐστὶν ἀρχέτυπον π. πάντων ὅσα ποιότητες οὐσίας. I 48, 12 οὐδενὶ γὰρ ἑτέρῳ παραδείγματι ... ἔοικε χρήσασθαι, μόνῳ δ' ὡς εἶπον τῷ ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) λόγῳ. III 221, 6 sq. (ὁ θεός, ὁ θεοῦ λόγος = φῶς) λόγον ἔχει παραδείγματος. I 24, 8 οὐ σύμπασα εἰκὼν ἐμφερὴς ἀρχετύπῳ παραδείγματι. II 196, 3 παντὸς τὸ μὲν π., τὸ δὲ μίμημα ὁ ποιῶν ἐποίει. III 250, 2 τὰ γὰρ μιμήματα οὗτος, τὰ δὲ παραδείγματα ἀρχιτεκτονεῖ Μωυσῆς. III 73, 23 τὸ ἀρχέτυπον τοῦ μιμήματος. IV 203, 4 τῶν ἀγαλματοφορουμένων ἐν τῇ ψυχῇ παραδειγμάτων ἀπεικονίσματα καὶ

μιμήματα. IV 218 6 ὁ ... τύπος τοῦ παραδείγματος. II 22, 9 ὅσον ἀπεικόνισμα καὶ μίμημα ἀρχετύπου παραδείγματος (ἀπολείπεται). I 5, 1 μίμημα καλὸν οὐκ ἄν ποτε γένοιτο δίχα καλοῦ παραδείγματος. I 49, 1 παγκάλου παραδείγματος πάγκαλον εἶναι τὸ μίμημα. I 5, 5 (ἀσώματον καὶ θεοειδέστατον). V 5, 14 θνητῷ παραδείγματι προσχρησάμενοι. II 252, 27 παραδείγματος ὑγιοῦς ἐγγὺς ἑστῶτος. IV 197, 18 παραδείγματ' ἔχοντες οἰκεῖα τοὺς πατέρας. V 285, 13 ἡγεμόσι πρὸς ἀρχέτυπον π. Μωυσῆν ἀποβλέπουσι. VI 61, 8 χρήσεσθαι παραδείγμασι τοὺς ἔπειτα. V 372, 1 ταῦτα ὁρῶντες τὰ παραδείγματα. V 280, 3 π. καλὸν ... στηλιτεύσας τὸν ἴδιον βίον. II 292, 18 ἐναργέστατον δὲ π. Νῶε ὁ δίκαιος. V 362, 15 αἱ γὰρ συνεχεῖς τῶν καλῶν παραδειγμάτων φαντασίαι. II 222, 13 τὸ δὲ λεγόμενον παραδείγματι οἰκείῳ γνωριμώτερον γένοιτ' ἄν. IV 18, 3 τοῦτο ἔχων παρὰ σεαυτῷ τὸ π. V 248, 17 cf. II 160, 7 τῶν εἰρημένων σαφῆ παραδείγματα. V 249, 10 ἓν μὲν δὴ τῶν παραδειγμάτων μεμήνυται. I 172, 23 τοῦ ... ἀντιτεταγμένου π. τὸ ἐπὶ τοῦ Κάιν εἰρημένον.

παραδειγματικός. V 230, 17 (διδασκαλία). IV 230, 1 (ἰδέαι). I 27, 3 (μουσική). IV 158, 9 (οὐσία).

παράδεισος. I 53, 13—54, 8. 71, 24—78, 3. 86, 13—87, 22. II 140, 6—143, 5 de π. agitur. I 124, 12 τὸν θεὸν ἐν τῷ παραδείσῳ περιπατεῖν. I 172, 19 sq. ἡ φλογίνη ῥομφαία καὶ τὰ Χερουβὶμ ἀντικρὺ τοῦ παραδείσου τὴν οἴκησιν ἔχει. II 275, 22 τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ, v. ξύλον. III 108, 6 τὰ γῆς ἄχθη, τόν τε Ἀβὰμ καὶ Κάιν, ἐφυγάδευσεν ἐκ τοῦ παραδείσου. IV 189, 7 αἱ σκηναί σου ὡς νάπαι σκιάζουσαι, ὡς π. ἐπὶ ποταμοῦ. — All: I 72, 12 cf. 76, 21. II 141, 7. 143, 5. 11 sqq. π. μὲν δὴ τροπικῶς εἴρηται ἡ ἀρετή. III 297, 17 ὁ θεῖος λόγος ἵνα ἄρδῃ καὶ ποτίζῃ τὰ ὀλύμπια καὶ οὐράνια φιλαρέτων ψυχῶν βλαστήματα καὶ φυτά, ὡσανεὶ παράδεισον. I 53, 25 cf. 76, 20 αἰνίττεται διὰ μὲν τοῦ παραδείσου τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικόν. II 142, 25 (ὁ πᾶς κόσμος). I 119, 20 ὃς (sc. νοῦς) καὶ αὐτὸς μέσος ἐστὶν ὡσανεὶ παράδεισος τῆς ὅλης ψυχῆς. I 71, 24 τὴν ἐπίγειον σοφίαν νυνὶ παρίστησι διὰ τῆς τοῦ παραδείσου φυτουργίας.

παραδέχεσθαι. II 87, 19 ὡς μηδὲν εἰς ἀπόλαυσίν τε καὶ χρῆσιν τῶν ἀπ' αὐτοῦ π. II 37, 6 ἐκνενευρισμένης γὰρ ἔργον ... ψυχῆς τοὺς τοιούτους ἆθλους π. I 261, 13 τοῦτον, ὦ διάνοια, τὸν τρόπον ... οὐδὲν ταπεινὸν οὐδ' ἀνάξιον ... ἀναγκασθήσῃ π. II 85, 19 (Θάμαρ) παραδέχεται δὲ θείαν γονήν. I 181, 20 ταῦτα ... μυστήρια ψυχαῖς ταῖς ἑαυτῶν παραδέχεσθε. I 293, 14 μηδεὶς οὖν τὴν πρόχειρον ἐκδοχὴν τοῦ λόγου παραδεχόμενος. III 181, 8 στεῖραν δὲ τὴν (διάνοιαν) μὴ παραδεχομένην θνητὸν ... σπόρον. I 101, 23 ἀκοαὶ πάσας φωνὰς παραδεχόμεναι. III 193, 6 τὰς δὲ τῶν εὐφυῶν ψυχὰς ἔστιν ἰδεῖν ... παραδεχομένας τὰ ἀκούσματα καὶ θεάματα ῥᾳδίως. I 249, 16 ὅσοι ... μηδὲν ἠδυνήθησαν ... μάθημα παραδέξασθαι. II 80, 8 νοῦς ... ἀκοὴν παραδέξασθαι θείαν ἀδυνατῶν. I 162, 4 παραδέξασθαι τελετὰς ἱερωτάτας. I 114, 2 ἀδύνατον παραδέξασθαι τὸ προκείμενον. II 211, 16 τὰ καταβληθέντα (σπέρματα) παραδέξασθαι. III 200, 26 ὥστε τὴν μήτραν ... σπορὰν θείας γονῆς παραδέξασθαι. I 291, 27 ἦτις (sc. διάνοια) ἢ γονὰς θείας παρεδέξατο ἢ παραδεξαμένη ἐκουσίως αὐθις ἐξήμβλωσε. I 157, 15 ἵνα μὴ παραδέξηται λόγους ἀρετῆς. I 94, 25 πῶς γὰρ ἂν παραδέξαιτό τις, ὅτι γέγονεν ἐκ πλευρᾶς ἀνδρὸς γυνή. I 261, 15 αὐτὸ γὰρ τοῦτο ... πῶς ἄν τις τῶν εὖ φρονούντων παραδέξαιτο; II 29, 19 παρ' οὗ (sc. θεοῦ) τὰ φρονήσεως παραδεξαμένη (Λεία) σπέρματα ὠδίνει. I 153, 10 ἡ δὲ μήτρα, παραδεξαμένη τὴν ἀρετὴν ὑπὸ θεοῦ. II 57, 11 ἐπειδὴ γὰρ ἐγκύμων ἐγένετο παραδεξαμένη θείας γονάς. II 176, 6 (ἡ ἐπιστήμη = μήτρα) παραδεξαμένη τὰ τοῦ θεοῦ σπέρματα. V 373, 19 (ἡ ψυχὴ) παραδεξαμένη δὲ τὸν θεῖον σπόρον. III 248, 16 τῆς τὸν ἱερὸν σπόρον παραδεξαμένης ψυχῆς

παραδηλοῦσθαι. I 2, 10.

παραδιδόναι. III 176, 14 ἕξω τὸν νοῦν ἐπισπᾶσθαι καὶ ἀγώγιμα π. τὰ φαινόμενα. II 121, 15 λήθῃ μὲν αὐτὰ οὐ παραδίδωσιν. IV 125, 8 ἀριθμοὺς ... καὶ γεωμετρίαν ... οἱ λόγιοι παρεδίδοσαν. I 228, 11 οἱ τὰς τέχνας ... τοῖς μανθάνουσι παραδιδόντες. I 55, 21 (δόντες) τὸ μὲν πρῶτον γλώττῃ παραδιδόντες. I 228, 14 ἐπειδὰν δὲ ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, ὁ θεός, παραδιδῷ τὰς ἐπιστήμας τῷ θνητῷ. II 76, 19 ὅταν γὰρ ὁ θεὸς παραδιδῷ τὰ τῆς ἀιδίου σοφίας θεωρήματα. II 272, 1 (ὁ θεὸς) οὐ παραδώσει μέχρι παντὸς αὐτὸ (sc. τὸ ὁρατικὸν γένος) ἀμαθίᾳ. I 273, 15 μνήμῃ τὰ ἀσκητὰ παραδοῦναι θεωρήματα τῶν ἁγίων. V 263, 13 ὡς οἱ τὰ φύσεως ἀκριβοῦντες ἡμῖν παρέδοσαν. I 27, 5 ὠφελιμωτάτην τέχνην τῷ βίῳ παρέδοσαν. II 256, 15 τὸ ψυχῆς τέλος ἡδονῇ παραδόντες.

I 48, 17 τὸν δὲ βασιλέα λογισμὸν ἐνιδρυσάμενος τῷ ἡγεμονικῷ παρέδωκε δορυφορεῖσθαι. IV 203, 2 (τὰς βίβλους) παρέδωκε τοῖς ἀξίοις χρῆσθαι. I 233, 16 ἃς (sc. μυθοποιίας) ὁ μακρὸς αἰὼν ἐπὶ ἀπάτῃ τοῦ θνητοῦ παραδέδωκε. I 234, 11 ἅπερ ἱστορικοὶ ... μνήμῃ παραδεδώκασιν.

παραδίδοσθαι. V 48, 14 εἶτα σύμπαν τῷ ἱερῷ πυρὶ τοῦ βωμοῦ παραδιδόσθω. V 140, 6 οὔτε τι ... παραδιδόμενον τῷ ἀσβέστῳ πυρί. III 173, 21 δυσμένειαι παισὶ παίδων παραδιδόμεναι. V 151, 19 φωτὶ τῷ σοφίας ἐναυγάζομαι μὴ πάντα τὸν βίον τῷ σκότῳ παραδοθείς. II 158, 17 (παλαιὸς λόγος) μνήμῃ ... παραδοθείς. II 23, 17 ὄργανον ἀμούσῳ μὲν παραδοθὲν ἀνάρμοστον. III 119, 15 αἱ γὰρ κατὰ τὸν βίον ὗλαι φαύλῳ μὲν παραδοθεῖσαι. II 271, 22 τὰ ... μέρη λήθῃ παραδοθέντα. III 153, 9 μνήμῃ τὰ παραδοθέντα ταμιεύεσθαι. II 208, 16 πιστεύει τοῖς ἅπαξ παραδοθεῖσι. V 184, 3 τὸν ... ἀναιρεθέντα φησὶν ὁ ἱερὸς νόμος παραδεδόσθαι ὑπὸ θεοῦ χερσὶν ἀνδροφόνοις. II 66, 20 τὰ ... ἄλλα ζῷα ... πρὸς ὑπηρεσίαν ἀνθρώποις παραδέδοται.

παραδιηγεῖσθαι. III 113, 1.

παραδιήγημα. III 92, 10.

παραδιήγησις. I 183, 23.

παραδοκεῖν. I 155, 18.

παραδοξολογεῖν. II 147, 16. VI 88, 4.

παράδοξος. III 22, 7 τὸ δὲ δίκαιον καὶ ἀκόλουθον τοῦτο τῇ φύσει παράδοξον ἐνομίσθη. IV 168, 21 τὸ ἔργον. II 83, 9 παραδοξότατον νόμον ἀναγράφει. VI 16, 11 τοῖς παραδόξοις νομιζομένοις τῶν προβλημάτων. — IV 154, 11. VI 170, 24 ὃ δὴ καὶ παραδοξότατον ἦν. I 243, 6. 292, 30 καὶ τί παράδοξον. VI 30, 18 ὡς μηδὲν εἶναι παράδοξον. I 268, 12. IV 43, 21 παράδοξον οὐδέν. III 19, 14 παράδοξον ὑμῖν φαίνεται, εἴ τις ... II 11, 7 τὸ μὲν γὰρ οὐ παράδοξον μόνον ἀλλὰ καὶ παράλογον παντί τῳ δῆλον. — IV 171, 7 τὰ παράδοξα. III 280, 21 τὸ ἔτι παραδοξότερον. I 269, 11. 279, 18. II 5, 7. 146, 6. 182, 4. 204, 18. 235, 25. 240, 27. 254, 5. III 72, 9. 149, 21. 263, 1. 288, 20. IV 229, 14. 250, 1. VI 106, 7 τὸ παραδοξότατον. I 43, 1 ὡς παραδοξότατόν τι συμβαίνειν.

παράδοσις. II 193, 21 coni. ὑφηγήσεις. V 242, 23 ἄγραφος αὐτῶν (sc. ἐθῶν) ἡ π.

παραδύειν. I 45, 13.

παραθεῖν. I 229, 9 ὁ τοῦ ἀγενήτου λόγος παραθεῖ τὸν γενέσεως. II 248, 7 κινήσει ... παραθεούσῃ.

παράθεσις. II 264, 25 μῖξις ... οὐκ ἐν κόσμῳ π. II 265, 1 opp. ἀντιπαρέκτασις. II 206, 3 πρὸς τὸ ἐναντίον. II 206, 10 τὰ δίκαια ... τῇ τῶν ἀδίκων καὶ κακῶν παραθέσει (γνωρίζεται).

παραθήγειν. II 53, 23 cf. 97, 21. 123, 11. III 77, 15. 136, 18 ὁ νοῦς ... παραθήγων καὶ ἀκονῶν ... ἐν τοῖς νοητοῖς αὐτόν. II 116, 20 τὰς ... τοῦ παρατεθηγμένου ... πάθους ἐπιβάθρας.

παραινεῖν. V 145, 22 ἀλλὰ καὶ τούτοις ἀναγκαῖον π. I 86, 2 τῷ μὲν οὖν τελείῳ ... προστάττειν ἢ ἀπαγορεύειν ἢ π. οὐχὶ δεῖ. I 86, 9. 19. 22 τῷ γηίνῳ νῷ ... τὰ νῦν ἐντέλλεται καὶ παραινεῖ. I 110, 14 λογῆσαι παραινεῖ τὴν τετριμμένην ὁδόν. I 111, 20 παραινεῖ μέντοι ὁ ἱερὸς λόγος ἐν Λευιτικῷ. I 167, 18 ὅσα παραινεῖ ἡ ἀρετή. I 296, 17 (ὁ θεὸς) παραινεῖ τῷ φανέντι δικαίῳ. II 3, 11 ἃ μὲν δὴ τοῖς ἄλλοις παραινεῖ. II 294, 4 ἐπιτείνων δὲ τὸν ἀκάθεκτον πόθον τοῦ καλοῦ παραινεῖ καὶ κολλᾶσθαι αὐτῷ. III 3, 10 οὐ γὰρ παραινεῖ μόνον γλώττῃ σιωπᾶν. IV 288, 16 ὡς δικαστὴς διδάσκει, νουθετεῖ, παραινεῖ μεταβάλλεσθαι. II 309, 20 ἐπειδὰν τῷ τελείῳ ... παραινῇ τότε εἰς Χαρρὰν ἀποδρᾶναι. II 9, 16 ὃς τὸ πλησίον πρὸ τοῦ μακρὰν αἰτίου παρῄνει τιμᾶν. II 238, 7 τίς ἐστιν ὅ γε μὴ παραινῶν, κακίζων, νουθετῶν, σωφρονίζων; III 147, 16 παραινῶν μὲν γὰρ εἶπεν ἄν. V 260, 17 παραινῶν ὡς προσενεκτέον οὐ φίλοις καὶ συμμάχοις. I 167, 6 αὐτῇ (sc. Σάρρᾳ) παραινούσῃ ἃ δεῖ. III 111, 7 θεῖον λόγον, ἃ χρὴ παραινέσοντα καὶ ὑφηγησόμενον. V 89, 14 οἷς παραινέσαιμι ἂν καθάπερ καὶ τοῖς προτέροις.

παραίνεσις. I 85, 18 sqq. διαφέρει δὲ τρία ταῦτα· πρόσταξις, ἀπαγόρευσις, ἐντολὴ καὶ π. I 86, 4 τῷ δὲ νηπίῳ παραινέσεως καὶ διδασκαλίας (δεῖ). I 86, 9. 11 ἡ δὲ π. γίνεται δι' ἀμφοτέρων τῶν κλήσεων καὶ τοῦ κυρίου καὶ τοῦ θεοῦ. VI 168, 21 ἐκάλουν γὰρ οἱ ἀνεξέταστοι τὴν παραίνεσιν πρόσταξιν. V 72, 11 κατὰ τὰς φιλοσόφους ὑποθήκας καὶ παραινέσεις. V 285, 14 (coni. ὑποθῆκαι). III 201, 4 κατ' ἐπιτάγματα ἢ παραινέσεις ὑφηγητῶν. III 226, 13 ἀφορισμῷ ἢ παραινέσει ἔοικε τὸ διάταγμα. VI 49, 4 ἐκ παραινέσεως ἢ παρακλήσεώς τινων. II 112, 4 cf. V 238, 22 ὁ νομοθέτης ἐν ταῖς παραινέσεσιν ἐκδιδάσκει. IV 287, 15 διειλεγμένοι καὶ περὶ τῆς δευτέρας παραινέσεως. IV 190, 9 τὰς καλὰς αὐτοῦ παραινέσεις ἐξετάσωμεν. II 106, 12 παγκάλη δὲ εἰς ὁσιότητα π. ἡ διὰ τοῦ λεχθέντος ἄσματος. II 241, 4 (ἱεραί coni. λόγοι θεῖοι). III 219, 27 (ἱεραί). V 354, 20 (θεῖαι). V 372, 23 (χρηστα).

IV 262, 3. 264, 6 (opp. χρησμοί). IV 277, 13 ὁ τὰς παραινέσεις αὐτοπροσώπους δεχόμενος. III 27, 2 μὴ ἑαυτοῖς ἀλλὰ θεῷ λαβεῖν. V 285, 16 δύναται γὰρ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ π. ἀναπεπτωκότας ταῖς γνώμαις ἐγεῖραι. II 310, 5 τίς οὖν ἡ π. τῆς ὑπομονῆς; V 90, 4 τὴν παραίνεσιν οὐ μετρίως δυσχεράνας. V 285, 8 καὶ ταῦτ' ἔλεγεν ἴσως οὐ δεομένῳ παραινέσεως. V 76, 12 τὰς παραινέσεις αὐτοῦ διαγγελτέον πᾶσι τοῖς εὐσεβείας ἐρασταῖς. IV 136, 16 παραίνεσιν ἐναργεστάτην τῶν μελλόντων ἀποτελεῖσθαι. IV 292, 1 ἀρ' οὐ παγκάλη π.; IV 240, 5 οἱ δὲ τὴν παραίνεσιν ἑτοιμότητι φθάσαντες. V 286, 14 παραινέσεις αἱ πρὸς τὰ μέλλοντα διὰ χρηστῶν ἐλπίδων. IV 4, 22 ὁ δ' ἄνευ παραινέσεως ... γενόμενος εὔελπις. IV 55, 19 ἂν ταῖς ἐμαῖς παραινέσεσι πεισθῇς. IV 194, 2 νευρωθέντες οὖν ταῖς παραινέσεσιν ἐκεῖνοι.

παραιτεῖσθαι. I 144, 20 τὸν μὲν ἄνευ προστάξεως π. ὅλην τὴν γαστρὸς ἡδονήν. I 293, 20 καὶ ἀρετὴν παραιτοῦμαι. I 266, 19 Μωυσῆς τοὺς ... σοφιστὰς ... παραιτεῖται. II 1, 8 τί τὴν Ἐπικούρειον ἀσέβειαν ... παραιτούμεθα; I 287, 20 τοὺς ... ἀδολέσχους καὶ ἀπεραντολόγους ὄντας παραιτούμεθα. I 166, 11 τί παραιτῇ τὴν ἡδονήν; I 144, 1 (ὁ) τὴν δὲ περίεργον (ἡδονὴν) ... παραιτούμενος. I 144, 29 Μωυσῆς ὅλην τὴν κοιλίαν ... παραιτούμενος. I 262, 23 ἐὰν οὖν τινα θεάσῃ ... λουτρὰ καὶ ἀλείμματα παραιτούμενον. I 227, 16 εὐτρεπεῖς ἀεὶ γινώμεθα μέλλησιν παραιτούμενοι. I 145, 15 ὁ τέλειος σοφὸς ὅλον μὲν τὸν θυμὸν ἰσχύει παραιτήσασθαι. I 266, 14 τὴν εἰς τὸ πεδίον ἀφιξιν ἐχρῆν παραιτήσασθαι. I 167, 15 γαλεπὸν ἡγῆται παραιτήσασθαι αὐτά. II 18, 10 τὴν οὖν Ἀδὰ παραίτησαι. I 199, 21 παραιτητέον τοίνυν τὸν νοῦν. II 60, 5 παραιτητέοι δὴ πάντες οἱ γεννῶντες αὐτοῖς.

παραίτησις. II 10, 30 ἀδικημάτων. V 135, 1 ἁμαρτημάτων. V 17, 11 (coni. συγγνώμη).

παραιτητής. III 178, 25. IV 238, 24. V 59, 19. 91, 20.

παραιτητός. V 184, 13.

παραίτιον. II 175, 9 τὸ παραίτιον ἀφροσύνης φάρμακον. IV 194, 15 ἀκολασίας καὶ ἀσεβείας καὶ τὰ τελευταῖα θανάτου. IV 193, 18 γαλεπῆς ἀπωλείας. V 190, 16 κατὰ ζῴων ἀλόγων ἃ παραίτια γίνεται θανάτου. V 207, 6 μηδένα παραίτιόν τινι γενέσθαι θανάτου. V 38, 13 τελευτῆς.

παρακαλεῖν. I 55, 1. II 30, 17.

παρακάλυμμα. IV 277, 14.

παρακαλύπτεσθαι. V 225, 8 ὅθεν προσήκει τὸν ἀγαθὸν δικαστὴν τοὺς μὲν κρινομένους ... π. V 80, 1 ὕπαρξιν θεοῦ παρακαλυπτόμενοι. IV 290, 2 τὸ παρακαλύψασθαί σε τὴν ἀλήθειαν. IV 281, 6 τὸν δ' ἀνωτάτω καὶ πρεσβύτατον (θεὸν) ... παρεκαλύψαντο. V 3, 10 τὸν ὡς ἀληθῶς αἴτιον γενέσεως ὄντα θεὸν παρακαλυψάμενοι. V 372, 12 οἱ δ' ὅλον τοῦτον παρακαλυψάμενοι τὸν νόμον.

παρακαταθήκη. II 78, 7 τοὺς τὰς ὀλιγοχρημάτους παρακαταθήκας ἀποδιδόντας. II 286, 10 παρακαταθήκας ἀπαιτεῖν ἢ δάνεια ἀναπράττειν. III 24, 7 δάνειον δὲ ἢ παρακαταθήκην νομίσας τὸ δοθὲν τῷ παρακαταθεμένῳ. IV 306, 11 ᾧ ὑποτέτακται τὰ ἐπὶ χρεωκοπίαις ὁρισθέντα καὶ ἐξάρνοις παρακαταθηκῶν. V 57, 18. 29 ἐάν τις ... ψεύσηται περὶ κοινωνίας ἢ περὶ παρακαταθήκης. V 216, 4 παρακαταθηκῶν δ' οὐχ οὕτως ὁ τρόπος, ἀλλὰ μόνος τις αὐτὸς δίδωσι μόνῳ κρύφα. V 216, 11. 15 διττὰς ἀρνεῖσθαι παρακαταθήκας. V 217, 2 μήτε τι μέρος τῆς παρακαταθήκης νοσφίσασθαι. V 217, 5 παρακαταθῆκαι δ' οὐ μόνον ἐν ἀψύχοις εἰσίν, ἀλλὰ καὶ ζῴοις. V 217, 9. 14 ἐὰν οὖν ⟨ἐν⟩ παρακαταθήκῃ θρέμματα τελευτήσῃ. V 224, 5 ἤδη γοῦν ὀλιγοχρήματόν τις παρακαταθήκην λαβὼν ἀπέδωκεν. V 225, 13 παρακαταθήκην εἰληφότι τὴν πάντων τῶν κατὰ τὸν ἀνθρώπινον βίον ἀρίστην παρὰ τοῦ πάντων ἀρίστου. V 229, 3 χρεωκοπίαις τε καὶ παρακαταθηκῶν ἀρνήσεσι. V 293, 15 ἄχρις ἂν ἐπανελθὼν κομίσηται παρακαταθήκην ἣν οὐκ ἔδωκεν. VI 144, 21 ὁ δὲ φυλάττειν ἐπιτραπεὶς τὴν ἀναγκαιοτάτην παρακαταθήκην. VI 185, 23 παρακαταθήκην ἔχειν τούς τε ἄνδρας ὡς εἰρηνικοὺς τὰς φύσεις. I 173, 13 ἡ μὲν τῆς παρακαταθήκης ἀπόδοσις ὅταν μὴ ἀπὸ γνώμης ὑγιοῦς γίγνηται. III 30, 15 (ἱερά). III 24, 10 (ἱεραί). V 216, 1 ἱερώτατον. V 216, 18 λαβὼν ὡς ἱερὸν χρῆμα παρακαταθήκην. I 226, 15 θείων παρακαταθήκην ὀργίων οὐ παντός ἐστι φυλάξαι. — II 152, 23 sqq. (ψυχῆς ἀπόδοσις). II 212, 1 βιωφελεστάτων δογμάτων. I 273, 16 ἐπιστήμης.

παρακατατίθεσθαι. I 254, 21 ὃν (sc. λόγον) ἀκοαῖς πρεσβυτέρων π. χρή. III 24, 7. 13 sq. τὸ δοθὲν τῷ παρακαταθεμένῳ.

παρακελεύεσθαι. I 225, 16. III 301, 22.

παρακέλευσις. II 72, 9.

παρακινεῖσθαι. II 110, 19. IV 250, 8. VI 25, 18.

παρακινηματικός. VI 56, 16 (coni. μανιῶδες).

παράκλησις. VI 49, 4.
παρακλητεύειν. VI 124, 14. 214, 10.
παράκλητος. VI 122, 28 (Μάκρων). VI 148, 3 cf. 152, 25 μὴ παρακλήτῳ χρησάμενος Λεπίδῳ. VI 124, 11 δεῖ δὴ παράκλητον ἡμᾶς εὑρεῖν δυνατώτατον. VI 124, 12 ὁ δὲ π. ἡ πόλις Ἀλεξανδρέων ἐστίν. IV 112, 5 μηδενὸς ἑτέρου δεῖσθαι παρακλήτου. V 375, 1 τρισὶ χρησάμενοι παρακλήτοις. I 58, 2 (αἱ αἰσθήσεις) παράκλητον ἐπαγόμεναι πειθώ. — I 7, 2 οὐδενὶ δὲ παρακλήτῳ ... χρησάμενος ὁ θεός. IV 231, 15 τὸν ἱερωμένον τῷ τοῦ κόσμου πατρὶ παρακλήτῳ χρῆσθαι τελειοτάτῳ τὴν ἀρετὴν υἱῷ. V 58, 4 ἐπαγόμενος παράκλητον οὐ μεμπτὸν τὸν κατὰ ψυχὴν ἔλεγχον.
παρακολουθεῖν. I 177, 14 διότι χρὴ τούτοις π. τὸν ... λόγον. V 138, 2 διὰ τὰς εἰωθυίας βλάβας π. ἔκ τε φλογώσεως ἡλιακῆς. II 297, 10 καλὸν δ' ἦν ἀρξάμενον ἐκείνῳ π. I 231, 1 τοῦτο σχεδὸν ἅπασι παρακολουθεῖ τοῖς ἐπαμφοτερισταῖς. I 296, 21 ὁ νομοθέτης ἐξ ἀνάγκης παρακολουθεῖ πᾶσι τοῖς σοφοῖς. III 112, 14 τοῖς γινομένοις ... παρακολουθεῖ τὸ εἶδος. II 302, 26 θεοῦ μηδενὸς ἔτι τῶν ἑτεροδόξων παρακολουθοῦντος. I 288, 20 τὸ ἐκ τῆς παρακολουθούσης βλαβερὸν αἰσχύνης. V 358, 17 τὰς ἀπὸ κρυμοῦ παρακολουθούσας ζημίας. I 5, 8 παρακολουθήσαντες εἰκόνι τινὶ τῶν παρ' ἡμῖν. IV 289, 6 ὡς παρηκολουθηκὼς ἅπασιν. II 19, 22 ὥσπερ τῷ μερισμῷ παρηκολουθηκότες ἐκείνῳ.
παράκομμα. II 165, 19 τῶν γυμνικῶν. II 104, 13 ἡ (sc. ὀχλοκρατία) παράκομμα τῆς ἀρίστης δημοκρατίας ἐστίν. V 219, 21 τῆς ἐνθέου κατακωχῆς καὶ προφητείας (ἡ μαντική). V 178, 14 (τῆς μαγικῆς). III 288, 16 ἀνθρωπείου ... νομίσματος. VI 175, 25 οὐ γὰρ ὥσπερ τὸ νόμισμα π. καὶ θεοῦ μορφὴ γίνεται. III 11, 10 τὸ φιλίας.
παράκοπος. VI 172, 27 μανία. II 40, 14 χλιδαί τε καὶ θρύψεις.
παρακόπτειν. V 99, 3 βιαζόμενος τὸν ἄρρενα τῆς φύσεως χαρακτῆρα π. V 60, 21 τοῦ μὴ π. τὸ νόμισμα τῆς εὐχῆς. V 147, 7 τὸ δὲ τολμᾶν τὰ καθωσιωμένα π. καὶ παραχαράττειν. V 219, 13 ὡς τὸ ἀρχαῖον καὶ δόκιμον τῆς πολιτείας νόμισμα παρακόπτουσι. V 199, 11 ἵνα μὴ ... τὸ δόκιμον αἰδοῦς νόμισμα παρακόπτωσιν. VI 57, 8 καρακόπτοντες ὥσπερ νόμισμα δόκιμον ἄσκησιν. III 192, 16 παρακόπτοντες τὸ δόκιμον νόμισμα. V 78, 21 cf. 160, 21 οἳ τὸ φύσεως νόμισμα παρακόπτοντες. V 371, 22 ὁ δ' εὐπατρίδης παρακόψας τὸ νόμισμα τῆς εὐγενείας. III 186, 2 προσδοκῶσιν αὐτὸν ... τὸ ... ἀρετῆς συγγενοῦς νόμισμα παρακόψαντα. — I 215, 17 παρακεκομμένος (φιλήδονος). I 257, 3 παρακεκομμένου καὶ κιβδήλου νομίσματος.
παρακούειν. I 186, 9 cf. II 150, 9. 200, 16. III 25, 18 coni. παροραῖν. V 320, 13 ἀκούων παρακούει. I 281, 9 ἀλλ' ἑνίων (φωνῶν τὸ οὖς) παρακουέτω. I 187, 13 παρορᾷς, εἰπέ μοι, παρακούων ἀεὶ ... οὐκ ἐρυθριᾷς; V 220, 25 ὅτι ἐνδέχεται ἕνα καὶ παιδεῖν τι καὶ παρακοῦσαι. I 86, 17 πάλιν ὡς ἀμφότερα ὢν τὸν παρακούσαντα τιμωρῆται.
παρακρούεσθαι. I 126, 15 (ἴδιον) ἡδονῆς δὲ ... τὸ ἀπατᾶν καὶ π. III 69, 1 φενακίσαι καὶ παρακρούσασθαι μόνον εὐ εἰδότες. I 137, 27 (ἡ ψυχὴ) παρακρουσαμένη καὶ ἀναπείσασα.
παραλαμβάνειν. II 279, 6 τί γὰρ ὄφελος πολλὰ μὲν θεωρήματα π. I 62, 4 νοητέον ὅτι οὐ πλῆθος ἡμερῶν παραλαμβάνει. I 89, 3 παρατήρει ὅτι θάνατον τὸν ἐπὶ τιμωρίᾳ παραλαμβάνει. I 125, 7 γυμνότητα οὐ τὴν τοῦ σώματος παραλαμβάνει. II 91, 21 τιμὴν τὸ γέρας νυνὶ παραλαμβάνει. II 290, 3 ὅσοι τι ψεῦδος ἐν ἑκατέρῳ παραλαμβάνουσιν εἶδει. I 8, 6 τὴν ἀρχὴν παραλαμβάνων. II 20, 15 ὥστ' οὐδὲ καλὰ πονηρῶν ἐᾷ, πονηρὰ οὐ τὰ φαῦλα παραλαμβάνων. III 224, 13 φαίνεται μέντοι καὶ ἑτέρωθι κατὰ σύμβολον ἐπὶ τοῦ αἰτίου τὸν ἥλιον παραλαμβάνων. I 211, 17 ἀφ' οὗ τὸ πρῶτον αὐτὰ (sc. φυτά) γῆ παρέλαβεν. III 53, 7 ὅ τε ἡμέτερος νοῦς, ἅτ' ἂν παραλάβῃ νοητῶς πράγματά τε καὶ σώματα. I 186, 25 οὐ πρῶτον μὲν παρὰ τοῦ διδάξαντος αὐτὰς (sc. θυγατέρας) νοῦ παραλαβὼν ἔχεις; I 108, 19 ὁ ἀγελάρχης νοῦς παραλαβὼν τὴν ψυχῆς ἀγέλην. I 86, 14 ὅτε ἐκβάλλεται τοῦ παραδείσου, τὰς αὐτὰς κλήσεις παρείληφε.
παραλαμβάνεσθαι. I 255, 12 ὥστε τὰς μὲν τούτου χεῖρας ὀργάνων τρόπον π. III 300, 1 τὸ „ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου" νομιστέον τὸ χωρὶς ἐκείνου π. I 8, 12 εἰ δ' ἀρχὴ παραλαμβάνεται. I 158, 20 ὁ ὅρκος γὰρ πίστεως ἕνεκα παραλαμβάνεται. IV 45, 3 γέλως δ' οὐχ ὁ κατὰ παιδιὰν ἐγγινόμενος σώματι παραλαμβάνεται. I 98, 21 ἐπὶ γὰρ δυνάμεως καὶ ἰσχύος νῦν παρείληπται τὸ ὀστέον. II 20, 22 τὸ ἐπίπονον ἀλλ' οὐ φαῦλον παρείληπται. II 31, 25 τὸ δὲ ποσὸν ἐν ταῖς χάρισιν αὐτῷ παρείληπται διὰ συμμετρίαν.
παραληρεῖν. V 253, 6.

παράληρος. III 291, 23 κακόν. II 208, 9 coni. ἔκφρων. — II 194, 11 τὸ μὲν νηφάλιον ἐκτέμνουσι τῆς ψυχῆς, τὸ δὲ παράληρον αἱροῦνται.
παράλιος. II 111, 14 (ψδή).
παραλλάττειν. I 119, 31. II 2, 25.
παράλληλος. III 34, 10. VI 107, 11.
παράλογος. IV 122, 3 (ἀπώλεια). VI 187, 13 (λογισμοί). II 76, 11 πρᾶγμα. — II 11, 8 τὸ μὲν γὰρ οὐ παράδοξον μόνον ἀλλὰ καὶ παράλογον παντί τῳ δῆλον. VI 3, 3 πῶς δὲ οὐ παράλογα; — VI 173, 18 ὁ π. I 119, 31 n. IV 161, 5. 167, 15. VI 145, 21 (τὸ παράλογον). II 194, 7. IV 74, 9. V 5, 15 τὸ παραλογώτατον. IV 171, 8 τὰ παράδοξα δὴ ταῦτα καὶ παράλογα.
παραλύειν. I 296, 8.
παραμείβεσθαι. I 229, 3 παραμείβεται γὰρ ἡ ῥύμη τῶν ὀνομάτων. I 229, 8 ὃ καὶ τὰς πτηνὰς παραμείβεται φύσεις. I 278, 20 ὁ νοῦς ... καὶ τὸν χρόνον ... φθάνει καὶ παραμείβεται. II 5, 6 οἱ μὲν ἀστέρες παραμείβονται τὰ κινούμενα. I 177, 3 αὐτὸ (sc. τὸ αἴτιον) πάντα φθάσαν παρημείψατο.
παραμετρεῖν. I 62, 14 τὰ μὲν ἤνητὰ (γένη) ... παραμετρῶν ἐξάδι. I 180, 20 ἐκείνοις ... ἄλλῳ δὲ οὐδενὶ τὸ εὐαγὲς καὶ ὅσιον παραμετροῦσιν. — I 118, 31 ὁ γὰρ αἰὼν ἅπας τῷ σήμερον παραμετρεῖται.
παραμυθία. IV 44, 1. 152, 17. 211, 15.
παραμύθιον. V 352, 15.
παραναβλαστάνειν. II 271, 23.
παράναλωμα. VI 122, 23. 223, 1.
παρανοεῖν. II 150, 9 coni. παροραν ἢ παρακούειν. I 102, 9 ὅταν ληραίνῃ καὶ παρανοῇ ἡ ψυχή. I 197, 21 ὁ παρανοῶν (νοῦς). II 253, 8 ὁ νοῦς πολλάκις ἐπὶ μυρίων ὅσων ἠλέγχθη παρανοῶν.
παράνοια. I 187, 6. III 56, 20. V 202, 11.
παρανομεῖν. V 37, 20 τὸ γὰρ π. ἐπιζήμιον τοῖς παρανομοῦσι. VI 129, 20 τὸ μὴ γνώμῃ ἐκουσίῳ π. II 258, 14 κορεσθέντες ⟨γὰρ⟩ οἱ τοῦ π. ἄπληστοι. IV 191, 17 τῷ π. καὶ ἀνοσιουργεῖν. IV 71, 2 οὐκ ἄρξομαι π. ἀπὸ μοιχείας. III 278, 27 ἠξίου λόγῳ διδάσκειν π. IV 289, 10 διὰ τὴν ἑταιρίαν ἀδικοπράγει, παρανόμει, συνασέβει μοι. V 326, 16 οὐδὲ γὰρ οἱ νόμοι τοῖς παρανομοῦσιν, ὧν εἰσιν αὐτοὶ κολασταί. VI 139, 28 ὧν ἠδίκει καὶ παρηνόμει. V I 135, 6 ὁ δ' ἐν αὐταῖς (sc. πανηγύρεσι) παρηνόμει καὶ ἐτιμωρεῖτο. V 171, 3 ὧν ὕβριστε καὶ παρηνόμησε. VI 15, 20 ὅσα ἀκολασία παρώνησεν ἡ ἀδικία παρηνόμησεν. IV 73, 1 τοῦ μηδὲν ἠδικηκότος ὡς τὰ μέγιστα παρανομήσαντος. IV 193, 19 ἔστιν οὖν ἄτοπον οἰκείων μὲν αὐτόχειρας γεγενῆσθαι παρανομησάντων. — IV 298, 7 γέλωτα θέμενος τὴν τοῦ παρανομηθέντος ἄγνοιαν. V 175, 9 ἄτοπον δὲ ἑνὸς ἕνεκα ... τοὺς παρανομηθέντας ἐξελαύνεσθαι.
παρανόμημα. I 53, 10 ἥτις (sc. ἡδονή) ἐστὶν ἀδικημάτων καὶ παρανομημάτων ἀρχή. V 223, 19 ὁρμητήριον τῶν μεγίστων παρανομημάτων. VI 128, 7 καινότατον καὶ μηδέπω πραχθὲν εἰσηγούμενοι π. IV 251, 6 τελεώτατον. IV 213, 18 διότι τῶν ἐγχωρίων παρανομημάτων οὐδὲν ἠσπάσατο. IV 99, 11 ἐθάρσυνε τοὺς συνεφαπτομένους τοῦ παρανομήματος. IV 240, 7 ἀφ' οὗ τὸ π. γενόμενον εἶδον. IV 250, 10 κἂν ἄλλως τὸ π. ᾖ ἐμφανές. IV 251, 14 ὡς τὸν ξυλιζόμενον ... τὸ π. διπλασιάζοντα. IV 265, 20 δύο ἐν ταὐτῷ παρανομήματα συνύφαινον. IV 271, 5 οἱ τῶν ἀρχαίων παρανομημάτων ἐνσφραγισθέντες τύποι. IV 300, 7 προσεξεργάζονται δὲ καὶ τρίτον π. V 52, 7 πάντων ἁμαρτημάτων καὶ παρανομημάτων ἀπολύσεις. V 196, 6 γένους γὰρ ἢ παρανομημάτων αἱ τιμωρίαι.
παρανομία. IV 53, 21 cf. III 254, 18 (coni. ἀδικία). V 175, 14. 369, 17 (coni. ἀσέβεια). II 251, 24 μετὰ παρανομιῶν ἀσέβεια. III 15, 4. IV 143, 17 (coni. ὠμότης). II 108, 21 (ὁ νοῦς) παρανομίᾳ ῥᾳθύμως ... προσφερόμενος. II 266, 14 ὃ δειναῖς ὠχυρώσατο παρανομίαις. IV 23, 2 μηδενὸς ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ δυσχεράναντος. IV 190, 11 εἰδὼς γὰρ Ἑβραίοις μίαν ὁδὸν ἀλώσεως παρανομίαν. IV 239, 2 ἐπὶ τῇ τοῦ πλήθους παρανομίᾳ. IV 290, 12 εἰ καθαρεύει ψυχὴν καὶ σῶμα καὶ γλῶτταν, τὴν μὲν παρανομίας, τὸ δὲ μιασμάτων. V 14, 9 ἕνα τὸν ἔξαρχον καὶ ἡγεμόνα τῆς παρανομίας. V 37, 11 τῆς ἡμετέρας παρανομίας ἐφεστᾶσι κατήγοροι. V 147, 13 εἰς παρανομίας ἐπίδειξιν. V 209, 15 παρανομίᾳ συνυφαίνων ἀναίσχυντον θράσος. V 219, 6 πλήθει δὲ ἐπὶ παρανομίαν ... φερομένῳ. VI 177, 15 Γαΐου ... παρανομίαν ἐζηλωκότος. VI 190, 19 μὴ εἰς ἅπαν ταῖς ἀνιάτοις παρανομίαις ἀφεθῆναι. VI 196, 25 κἂν τῷ τάχει τῆς παρανομίας ταχὺς ἐξήφθη ὁ πόλεμος.
παράνομος. V 174, 4 ἀνδροφονία. V 210, 6 (κέρδος). IV 306, 18. V 89, 3 (πράξεις). IV 300, 13 (ψῆφοι). — V 219, 8 τὰ τοῖς πολλοῖς δοκοῦντα, κἂν παρανομώτατα ᾖ. IV 107, 10 τὸ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν παρανομώτατον. — II 104, 16 ἡ καὶ παράνομον καὶ βιαίου τινὸς ἐφ' ἡγεμονίαν ἀπανάστασις. II 197, 20 ⟨τὸ⟩ παράνομον ἐφήμερόν τε καὶ εὐδιάλωτον. V 175, 18 τοῦ παρανομωτάτου (ἕνεκα) τοὺς παρανομηθέντας ἐξελαύνεσθαι. II 207, 21 τὰ παράνομα.

V 25, 14 εἰς διαστολὴν ... καὶ νομίμων καὶ παρανόμων.
παραπαίειν. II 170, 13 σύμβολον τὸν ἄκρατον Μωυσῆς ... πλειόνων εἶναι νομίζει, τοῦ ληρεῖν καὶ π., κτλ. III 284, 30 τὸ ἀφροσύνης καὶ τοῦ π. ... φυτόν, ἄμπελον. V 253, 6 μηδὲν τοῦ π. καὶ παραληρεῖν φάρμακον. VI 121, 21 μὴ ἄρα παραπαίεις καὶ μέμηνας; III 145, 5 παραπαίει δ' ὃς ἂν ... φάσκῃ. III 272, 8 ἆρ' οὖν οὐ παραπαίουσι καὶ μεμήνασιν ὅσοι ... I 288, 1 (ὁ λόγος) προσεχῶν καὶ εὐηυβόλων ὀνομάτων παραπαίων. VI 57, 17 πάσχουσι γὰρ οὐκ ἐλάττονα ὧν διατιθέασιν, ὅπερ οὐκ ἴσασι, παραπαίοντες. III 238, 7 εὐλογιστότατοι δὲ ἐκ παραπαιόντων (γίνονται).
παράπηγμα. I 226, 7 (coni. κανόνες).
παραπικραίνειν. I 138, 26. III 287, 10.
παραπληξία. III 57, 5. V 367, 24. VI 170, 2.
παραπόλυσθαι. I 290, 22 λογισμὸς δὲ ἐνδεία ἀρετῆς πέφυκε π. I 58, 24. 220, 15 cf. II 172, 20 ἵνα μὴ ... οἱ ἀφηνιασταὶ τρόποι παραπόλωνται. II 110, 20 (τὰ ζῷα) κατά τινος ἐνεχθέντα κρημνοῦ βαθέος παραπολέσθαι.
παραριθμεῖν. III 196, 15. IV 304, 3.
παράρτυμα. II 275, 17. III 283, 28.
παράρτυσις. IV 93, 21.
παράσημον. VI 127, 10 τῆς βασιλείας. V 246, 18 ἡγεμονίας. V 29, 9 τῆς ἱερωσύνης. V 267, 11 ἐν τοῖς νομίσμασι. V 226, 25 cf. VI 173, 20 ἵνα μὴ φύρηται συγχεόμενα τοῖς παρασήμοις τὰ δόκιμα.
παράσημος. V 220, 4 (μαντική). II 40, 14 χλιδαί τε καὶ θρύψεις. V 26, 15 τὰ χρήματα.
παρασιωπᾶν. I 101, 11. 199, 5. IV 12, 12. 227, 16.
παρασκευάζειν. I 145, 8 (ὁ θεὸς) Βάλλαν ... τίκτειν παρασκευάζει. II 13, 4 ὁ νοῦς ... πάντα ... παρασκευάζει καταλαμβάνεσθαι. I 26, 5 ὧν τὸ μὲν παρασκευάζουσιν αἱ χορηγίαι καὶ ἀφθονίαι τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν. I 194, 3 παρασκευάζωμεν τὸν τόπον ἐκεῖνον. I 28, 13 (εἰρήνης) ταῖς ἐν ἡμῖν δυνάμεσιν εὐνομίαν παρασκευαζούσης. III 17, 16 θεῷ τῷ ... τὴν αἴσθησιν αἰσθάνεσθαι παρασκευάζοντι. I 40, 12 (ἀστέρες) τὴν ἐν ἑκάστοις φύσιν δολιχεύειν παρασκευάζοντες. II 21, 14 οἱ ὑ ἑστιατόρων τροφὰς ἀφθόνους παρασκευάζοντες. I 294, 3 δικαιοσύνης αὐστηρὰς διαθέσεις ἐπίπονον παρασκευαζούσας βίον ἐῶμεν. I 213, 14 ἀτελῆ τὴν ἄγραν αὐτῇ (sc. ἡδονῇ) παρασκευάσεις. I 253, 2 ἡ φύσις ... παρασκευάσει. I 159, 10 (ὁ θεὸς) ἀόρατον αὐτὴν (sc. τὴν ἑαυτοῦ φύσιν) παντὶ τῷ γένει παρεσκεύασε. I 185, 12 (ἡ αἴσθησις τὸν νοῦν) τὰς φύσεις τῶν σωμάτων ἰδεῖν ... παρεσκεύασεν. I 205, 6 εἰσὶ δὲ οὓς ... (ὁ θεὸς) εἴδη μὲν καὶ γένη πάντα ὑπερπτῆναι παρεσκεύασεν. I 212, 3 (ἡ γῆ) πέταλα ... ἐπανθῆσαι παρασκευάσασα. I 248, 10 μετὰ φροντίδος τῆς πάσης παρεσκευακὼς τὴν σαυτοῦ διάνοιαν. I 225, 14 ἐντευξόμεθα τῷ δεσπότῃ παρεσκευακότες ἑτοίμους τὰ κελευόμενα ποιεῖν ἑαυτούς. I 146, 30 cf. 147, 5 εἰς ἀπόλαυσιν καὶ χρῆσιν τῶν παρεσκευασμένων. I 266, 12 ὁπότε καὶ παρεσκευασμένοις ἀγὼν ἄνισος.
παρασκευή. I 162, 16 τῶν ὅσα ὀψαρυταὶ καὶ σιτοπόνοι τεχνιτεύουσι. I 126, 24 τῶν σιτίων. I 27, 8 (αἱ) εἰς τὸ ζῆν (παρασκευαί). I 13, 22 (οἱ καρποὶ) παρασκευαὶ πρὸς τὴν ὁμοίων ἀεὶ γένεσιν. III 232, 6 (βασιλικαί). IV 271, 20 ταῖς τῶν δικαίων παρασκευαῖς. III 172, 26 τῶν ἡδονῆς ποιητικῶν. I 30, 2 (αἱ) ἐκ φύσεως (παρασκευαί). I 221, 14 (οἱ τοῦ Ἰακὼβ υἱεῖς) μηδὲν καταπλαγέντες τῆς ἀφθόνου παρασκευῆς. I 145, 19 πλυνέτω οὖν αὐτὴν (sc. τὴν κοιλίαν) καὶ καθαιρέτω ἀπὸ τῶν περιττῶν καὶ ἀκαθάρτων παρασκευῶν. IV 161, 25 παρασκευῆς οὐδεμιᾶς ἐστι χρεῖος ὁ θεὸς βοηθός. II 87, 3 μετὰ σπουδῆς καὶ παρασκευῆς τῆς πάσης.
παρασπᾶσθαι. III 103, 4. IV 298, 3.
παρασπείρειν. I 22, 1.
παρασπόνδειος. VI 68, 4 (ὕμνοι).
παρασπονδεῖσθαι. III 103, 18. IV 297, 18. V 353, 7.
παραστάται. I 64, 1. V 52, 16. 20.
παράστημα. IV 265, 2 (coni. εὐτολμία). IV 246, 7 (εὐγενές). IV 240, 10 τὸ ... ἔνθερμον ἔτι καὶ μεστὸν ὀργῆς π. V 14, 15 ἐν θερμῷ παραστήματι.
παρασυκοφαντεῖν. II 147, 23.
παράτασις. III 5, 11.
παρατείνειν. I 64, 10. III 122, 9.
παραύξειν. III 35, 4 (ὁ ἥλιος) παραύξειν ἄρχεται τὴν νύκτα. I 158, 10 τῇ αἰσθήσει τὰ ἀλγεινὰ πάντα παραυξήσας τέθεικεν ὁ θεός. — I 31, 21 cf. 32, 2 sqq. ὁ μὲν κατὰ τὸν ἀπὸ μονάδος διπλάσιον παραυξηθεὶς (ἀριθμός).
παραύξησις. III 206, 15 τὰς ἐπιτάσεις καὶ παραυξήσεις ἀμήχανον εἶναι ὅροις περιγραφῆναι. II 278, 28 τοῦ ποσοῦ. III 93, 21 (σελήνης). V 139, 9 τὰ δὲ νοητὰ ταῖς παραυξήσεσι πρὸς τὴν στερεὰν φύσιν ⟨πληροῦται⟩. III 112, 17 καθ' ἡλικίαν ἑκάστην. II 38, 17 (Σὴθ) πρώτην μὲν παραύξησιν ἄχρι δεκάδος ἀριθμοῦ τελείου λήψεται. V 317, 3 τὴν δ' ἐπὶ πλέον παραύξησιν οὐ λαμβάνει.
παραφαίνειν. I 19, 23. IV 102, 20. 274, 12.
παράφορος. IV 76, 20 (ἀυθάδεια). II 6, 1

(διάνοια). II 233, 24 (λύτται). VI 172, 26 μανία. II 216, 7 (μέθη). II 39, 1 (ψυχή).
παραφράζειν. IV 209, 2.
παραφροσύνη. II 163, 7 (αἴτιος ὁ οἶνος). II 173, 7 (μέθη ἡ) ἐκστάσεως καὶ παραφροσύνης αἰτία. I 104, 4. 11 ἐν τοῖς κόροις, ἐν ταῖς μέθαις, ἐν ταῖς παραφροσύναις. V 178, 2 παραφροσύναι καὶ ἀφόρητοι μανίαι.
παράφυσις. II 165, 1 n.
παραφυτεύειν. II 96, 17.
παραχαράττειν. V 147, 7 τὰ καθωσιωμένα παρακόπτειν καὶ π. VI 176, 25 τὸ εὐγενὲς τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐλευθερίας παραχαράττοντες. VI 184, 16 οὐδὲν τῶν πατρίων παραχαράξαι βιασθέντες. III 191, 28 τὴν θεοφόρητον προφητείαν παρεχάραξε.
παραχωρεῖν. I 82, 26 (ὁ νοῦς) μακρὰν ἀφέστηκε τοῦ π. θεῷ. V 61, 3 διὰ τὸ μὴ τῶν ἄλλων μόνον ἀπαρχῶν ἀλλὰ καὶ ἑαυτοῦ π. V 60, 14 οὐ παραχωρεῖ καὶ ἐξίσταται. I 159, 28 (ἡμεῖς) παραχωροῦντες αὐτὸ (sc. τὸ τέκνον τῆς ἀρετῆς) τῷ δημιουργῷ. I 109, 25 ἐξομολογήσασθαι τῷ θεῷ καὶ παραχωρῆσαι πάντα ἴσχυσεν ἡ ψυχή. I 208, 9 τὰ βραβεῖα καὶ τὸν στέφανον παραχωρῆσαι τῷ πόλεμον ... πρὸς τὰ πάθη πεποιημένῳ. II 117, 23 τὰ ... τῶν ἀνιέρων τούτων ἀγώνων ἆθλα παραχώρησον ἄλλοις. I 256, 15 τὰ τῆς ψυχῆς γεγηθότα ... πάντα θεῷ παραχωρητέον.
παραχώρησις. I 143, 10.
παρεγγράφειν. II 78, 19.
πάρδαλις. IV 145, 4. 294, 20. V 356, 1.
πάρεδρος. III 189, 30 cf. IV 72, 4. 212, 6. 307, 12. V 255, 20 ἡ π. θεοῦ δίκη.
παρεῖναι. V 80, 3 τοῦ δοκοῦντος πάντη × π. I 285, 17 ἀνάγκη γὰρ ἦ π. τι κακὸν ἢ μέλλειν γε τῷ τοιούτῳ. I 234, 19 γνώμαις καὶ διηγήσεσιν ἀρχαιολογούντων π. I 230, 4 καὶ νῦν ὅτε πάρειμι ἕστηκα κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον κἀκεῖθι. I 256, 8 καὶ πάρεστιν ἐπὶ τὴν πανδεχῆ διάνοιαν Ἰσαῦ. I 116, 17 αὐτὰ νικῆσαι παρὼν ... οὐκ ἠδύνατο. I 132, 7 (ἡ χαρὰ) παροῦσα. I 132, 17 ἡ χαρὰ οὐ παροῦσα μόνον ἀλλὰ καὶ ἐλπιζομένη. II 71, 1 τὸ παρὸν πάθος. I 99, 1 ὀφθαλμὸς λευκαίνεται νῦν ἀπὸ τοῦ παρόντος λευκοῦ, ὑπὸ δὲ τοῦ μὴ παρόντος οὐδὲν πάσχει. II 274, 24 τοῦ τελεσφόρου παρόντος θεοῦ. I 98, 31 ὑπὸ τοῦ ἤδη κινοῦντος καὶ παρόντος. I 260, 21. II 209, 18 ἄχρι γε τοῦ παρόντος. I 285, 18 τοῦ δὲ παρόντος (κακοῦ) ἡ χρῆσις λύπην ἐγέννησεν. II 31, 9 τῆς παρούσης ἕξεως. I 283, 6. III 119, 1. V 129, 7. 130, 7 ἐν τῷ παρόντι. I 99, 2 ὁ δὲ νοῦς καὶ ἐπὶ τῷ μὴ παρόντι κινεῖται. II 53, 2 εἰς μὲν οὖν τὸ παρὸν ἀρκέσει τοῦτο εἰπεῖν. II 55, 7 τοσαῦτα εἴς γε τὸ παρὸν ἀρκούντως περὶ τῶν γιγάντων εἰρηκότες. I 98, 27. 271, 19. II 246, 29. 298, 20. III 144, 11. IV 129, 11. 152, 18. V 81, 4 (τὰ παρόντα). I 132, 3 ἕνια τῶν ἀγαθῶν γενόμενα καὶ παρόντα. V 135, 10 παρόντα ... καὶ μὴ παρόντα. IV 127, 12 διὰ τὴν τῶν παρόντων ἀποδοχήν. I 252, 6 τήν τε τῶν παρόντων ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν. I 231, 9 περὶ τῆς τῶν παρόντων κακῶν ἀποτροπῆς. IV 45, 6 ἢ παρόντων κακῶν ἢ προσδοκωμένων. II 51, 4 οὔτε δὲ ὑπηκόοις παρόντων ἡγεμόνων ... ἀδικεῖν ἀσφαλές. I 132, 13 τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς καὶ παροῦσι.
παρεισέρχεσθαι. I 52, 16.
παρεισφθείρεσθαι. II 98, 5.
παρεμβολή. All: I 146, 13 παρεμβολὴν καλῶν τὴν ἀρετήν. I 123, 10 παρεμβολὴ γὰρ αὐτὸ (sc. τὸ σῶμα) ἀπεικάζει, στρατοπέδῳ. II 52, 15 Μωυσῆς ἔξω τῆς παρεμβολῆς ... πήξας τὴν ἑαυτοῦ σκηνήν, τουτέστι τὴν γνώμην ἱδρυσάμενος ἀκλινῆ.
παρεμφαίνειν. III 26, 14. 290, 14. 294, 20. IV 44, 21.
παρενθυμεῖσθαι. I 104, 7. V 220, 25.
παρενόχλημα. VI 123, 4.
παρεργολαβεῖν. III 103, 4.
πάρεργος. IV 275, 2 πάρεργον ποιούμενος ἔργον μέγιστον. VI 214, 18 πρὸς τῷ μηδὲ ἁρμόττον εἶναι προηγούμενον ἔργον πάρεργον ἑτέρου ποιεῖσθαι λόγου. — VI 188, 12 sq. τὸ ... προηγούμενον ἔργον εἶναι δοκοῦν, ὁ διασυρμός, πάρεργον ἦν αὐτῷ, τὸ δὲ φαινόμενον πάρεργον, αἱ κατηγορίαι, μόνον καὶ πρῶτον ἔργον. III 56, 11 (ἔρευνα). I 117, 9 (λόγος). VI 77, 18 ὃς οὐ πάρεργον ἔθετο παιδείαν ἀψικόρῳ ῥᾳθυμίᾳ. IV 26, 11 (τὸ φιλόξενον) πάρεργον ὂν ἀρετῆς μεῖζονος. IV 280, 18 μηδὲν πάρεργον αὐτῶν ποιουμένους. V 130, 8 ἐν παρέργῳ. — I 31, 22. 93, 1. 121, 26. 145, 12. 170, 5. 253, 15. II 17, 9. 239, 24. 256, 4. 261, 18. III 10, 10. 187, 1. 192, 12. 239, 8. 240, 19. V 72, 15. 235, 15. 344, 1 παρέργως.
παρέρχεσθαι. II 90, 4 οἱ τὰ γήινα π. δικαιοῦντες. II 89, 5 ὠγύγιος εὐήθεια π. II 112, 16 φθάντων παρελθεῖν ὥσπερ νέφους ἐκείνων. II 117, 9 οὐκ ἂν εἰς τοιοῦτον ἀγῶνα ἔφη ποτὲ παρελθεῖν. II 88, 4 πάντα ... ὑπερβῆναι παρελθεῖν παραδραμεῖν τὰ φαινόμενα ... ἀγαθὰ δυνήσεσθε. II 88, 19 τί οὖν ὄφελος παρελθεῖν πάντα τὰ θνητῶν θνητὰ ἀγαθά, παρελθεῖν δὲ μὴ σὺν ὀρθῷ λόγῳ. II 92, 17 ἀλλ' ὡς νέφος αὐτῆς (sc. Αἰγύπτου)

ἡ μεγάλη παρῆλθεν εὐπραγία. II 117, 10 μηδέποτ' εἰς κακῶν παρέλθῃς ἄμιλλαν. I 5, 11 παρελθὼν ἔστιν ὅτε τις ... διαγράφει. I 141, 31 τοῦτον (sc. μόσχον) παρελθὼν ἐπὶ τὸν κριὸν ἦλθε. II 117, 16 αὐτὸς παρελθὼν τὰ βραβεῖα καὶ τὸν φοίνικα ἀνάδος καὶ στεφάνωσον. I 268, 2 παρελθὼν δ' ὡς Ἄβελ εἰς σοφιστικὸν ἀγῶνα ... πεσεῖται. I 218, 9 (ἡ ἀρετὴ) παρελθοῦσα ἐξαίφνης ἐπιφαίνεται. II 84, 18 ἀνδρὸς κεκαθαρμένου καὶ τελείου ... παρελθόντος εἴσω. I 31, 2 οἱ δ' αὖ κυβερνῆται πρὸς τὸ τῆς νεὼς ἔσχατον χωρίον πρύμναν παρελθόντες. I 54, 20 παρελθόντες τὸ ζωῆς ἀθανάτου φυτόν. II 63, 12 ἐν αἰῶνι δὲ οὔτε παρελήλυθεν οὐδὲν οὔτε μέλλει. I 233, 19 μηδὲν ἡγεῖσθαι παρ' αὐτῷ (sc. θεῷ) παλαιὸν ἢ συνόλως παρεληλυθός. I 221, 3 (χρόνος) ἐκ παρεληλυθότος καὶ ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος συνεστώς. I 99, 2 ὁ δὲ νοῦς καὶ ἐπὶ τῷ μὴ παρόντι κινεῖται, παρεληλυθότι μὲν κατὰ μνήμην. II 298, 19. V 81, 3 (τὰ παρεληλυθότα coni. τὰ παρόντα, τὰ μέλλοντα). I 271, 19 οὐ τὰ παρόντα μόνον καὶ παρεληλυθότα. I 98, 28 (ὁ νοῦς) τῶν παρεληλυθότων μέμνηται. I 98, 30 (ἡ αἴσθησις) οὔτε παρεληλυθότων μέμνηται. I 207, 4 τοῖς ... εἰς τὸν τοῦ βίου σάλον καὶ κλύδωνα παρεληλυθόσιν.

πάρεσις. V 370, 6 τῶν μελῶν. I 296, 10 (πάντα) πάρεσίν τε καὶ ἔκλυσιν λαμβάνει.

παρευημερεῖν. I 59, 7 ὅτε ἤρξατο κακία τὰς ἀρετὰς π. VI 50, 19 καθ' ἣν (sc. ἰσότητα) ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος ὥρισται καὶ παρευημερεῖ τὸν ἐν ταῖς κεναῖς δόξαις. III 137, 16 ἂν μὴ πάλιν τὰ ὀνείρατα ... τῶν νομιζομένων ... ἀγαθῶν ὑπαναπλεύσαντα παρευημερήσῃ. V 96, 14 εἰ γε μὴ παρευημέρησαν αἱ κακίαι. II 56, 12 οἱ τοῦ σκότους ἑταῖροι παρευημερήσαντες πάθεσι. I 27, 18 πάντων ὅσα λέλεκται παρευημερησάντων.

παρευημερεῖσθαι. VI 183, 18 ὡς ὅσαι τῶν πόλεων ... τῷ κάλλει καὶ μεγέθει τῶν Καισαρείων π. IV 184, 17 ὑπὸ γὰρ ἀλόγου ζῴου παρευημερεῖτο τὰς ὄψεις. III 222, 12 τῆς διανοίας ὑπὸ τῶν κατ' αἴσθησιν κινήσεων παρευημερουμένης. III 143, 26 πολλάκις γὰρ ὑπὸ τοῦ δοκεῖν παρευημερήθη τὸ εἶναι.

παρευτρεπίζεσθαι. IV 301, 15.

παρηβᾶν. I 49, 9. 207, 17.

παρηγορεῖν. IV 152, 17 τίς γὰρ ἔμελλε π. ἕτερον; VI 152, 3 τοῦ μόνου π. τὸν ἀνθρώπινον βίον ἐκ φύσεως δυναμένου στερόμενος. V 59, 10 παρηγορεῖ δὴ τοὺς μηκέτι τὴν τῶν ἀδικημάτων ὁδὸν ἰόντας. IV 211, 18 ἔν τε γὰρ ταῖς προστάξεσι ... ὑποτίθεται καὶ παρηγορεῖ τὸ πλέον ἢ κελεύει. IV 161, 23 ὃ δ' οὖ δ' ἐθάρσυνε καὶ παρηγόρει τοὺς καταβοῶντας. VI 123, 1 ἐπειδὴ γὰρ ὁ Μάκρων ὁρῶν αὐτὸν ... ἐνουθέτει καὶ παρηγόρει. I 243, 17 κατάχρησις δὲ ὀνομάτων ἐστὶ παρηγοροῦσα τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν. VI 192, 4 παρηγοροῦντες ἑαυτοὺς ἐλπίδι μεταβολῆς γαληνοτέρας διεξῆμεν. III 283, 5 (ὁ λιμὸς) ἔρωτα καὶ πόθον ἔχων παρηγοροῦντας. III 111, 12 τῇ τὸν φόβον ἐπανατεινομένῃ παρηγορῆσαι πραοπαθεῖν. I 241, 6 ἵνα τὴν ἀσθένειαν διελέγξῃ τοῦ γενητοῦ καὶ διελέγξας ἅμα παρηγορήσῃ. — V 100, 5 τὸν ψυχικὸν γέλωτα ἀρνεῖται μέχρι τοῦ παρηγορηθῆναι. V 169, 17 ἵν' αὐτῆς τὸ περὶ τὴν πρώτην σύνοδον ἀτύχημα παρηγορηθῇ βεβαιοτάτῳ γάμῳ.

παρηγόρημα. IV 58, 18 ἡ πρὸς θεὸν πίστις, π. βίου. V 117, 8 βραχὺ π. μεγάλου κακοῦ. IV 78, 12 τῶν συμφορῶν.

παρηγορία. I 102, 33 (ἡ ψυχὴ) τῆς τοῦ πατρὸς παρηγορίας στερηθεῖσα. I 198, 12 τῶν μάλιστα συντεινόντων εἰς παρηγορίαν. II 71, 9 ἐκ δὲ τῆς τῶν ἐναντίων παρηγορίας. III 229, 2 ἐπὶ τὸ τρίτον ἀφικνεῖται βοήθημα, παρηγορίαν. IV 64, 5 εἰ μὴ παρηγορίαις τοῦ πρεσβυτάτου μόλις ἐπείσθησαν. V 205, 12 ὁ δὲ ἀνθ' ὧν ὑπέμεινε παρηγορίαν ἕξει διπλῆν. VI 16, 1 οὐδὲ παρηγορίας δι' ὑπερβολὰς κακῶν ἀνέξονται. VI 166, 17 εἰ μὴ δι' ἐμὲ καὶ τὰς ἐμὰς παρηγορίας. V 58, 2 εἰς παρηγορίαν τοῦ πλημμεληθέντος. V 186, 11 ἕνεκα παρηγορίας.

παρησυχάζειν. I 120, 13. III 48, 25. 51, 2.

παρθενεύεσθαι. I 183, 3 ὦ ψυχή, δέον ἐν οἴκῳ θεοῦ π.

παρθενία. I 182, 22. 183, 2. V 170, 14.

παρθένιος. III 97, 16.

παρθένος. V 299, 5 (ἡ αἰχμάλωτος). III 190, 9 (ἀρετή). I 183, 1. II 29, 9. V 347, 21 (ἀρεταί). I 182, 12 (γῆ). III 134, 11 γνώμη. III 288, 23 (γνῶμαι). V 92, 20 sq. (διάνοια). IV 292, 16 (ἑβδομάς). V 372, 8 (ἑβδομάδες). V 100, 15 (ἡ ἱερὰ ἑβδόμη). II 159, 4 Μνήμη = Μνημοσύνη. II 127, 10 (παιδεία). I 182, 13 (φύσις). III 166, 10 (χάρις). II 8, 12. 274, 25. III 140, 11. IV 202, 2 (χάριτες θεοῦ). V 281, 19 (χεῖρες). — I 182, 16 πρότερον αὐτὴν (sc. ψυχήν) οὖσαν γυναῖκα παρθένον αὖθις ἀποδείκνυσι. I 182, 20. II 313, 21. III 248, 7. V 373, 19 (ψυχή). V 276, 14 (ψυχαί). — II 29, 5 (Ῥεβέκκα). I 182, 19 (Σάρρα). — VI 197, 32 εἰς τάξεις δὲ ἐξ διενεμήθησαν,

πρεσβυτῶν, νέων, παίδων, πάλιν ἐν μέρει πρεσβυτίδων, γυναικῶν τῶν ἐν ἡλικίᾳ, παρθένων. V 28, 22 ἐπὶ μόνοις πατράσι καὶ μητράσιν, υἱοῖς καὶ θυγατράσιν, ἀδελφοῖς καὶ ἀδελφαῖς παρθένοις. IV 70, 22 ἄγνοι γάμων ἁγναῖς παρθένοις προσερχόμεθα. V 25, 16 cf. 27, 13 sqq. 28, 7. III 288, 20 γάμον αὐτῷ (sc. ἀρχιερεῖ) μνᾶται παρθένου καθαρᾶς. V 32, 4 sq. θυγάτηρ ... ἱερέως. I 182, 14 ἀνθρώπων ... ἡ ἐπὶ γενέσει τέκνων σύνοδος τὰς παρθένους γυναῖκας ἀποφαίνει. I 182, 22 ὁ χρησμὸς πεφύλακται θεὸν ἄνδρα εἰπὼν οὐ παρθένου ... ἀλλὰ „παρθενίας“. II 29, 11 ἡ δ' ἀεὶ π. ὑπὸ ἀνδρός, ἣ φησι, συνόλως οὐ γινώσκεται. II 126, 1 ταῖς ὁμολογηθείσαις ἔκπαλαι παρθένοις νῦν πρῶτον εἰς ὁμιλίαν ἐρχόμενοι. II 314, 1 ὧν πεσόντων εἰς παρθένον ἡ δόξασα αἰσχυνθῆναι μεταβάλλει ψυχή. IV 194, 17 νέοις δὲ κομιδῇ παισὶ καὶ παρθένοις συνέγνωσαν. IV 256, 7 ἔπαινον γὰρ διεξῆλθε τῶν παρθένων. V 27, 7 ὁλκοὶ γὰρ καὶ εὐάγωγοι διάνοιαι παρθένων πρὸς ἀρετήν. V 91, 13 sq. παρθένων δὲ καὶ γυναικῶν τὸ περὶ τὰς εὐχὰς αὐτοκρατὲς ἀφεῖλετο. V 116, 3 παρθένοι ... ἀνέκδοτοι. V 156, 14 ἃς ἐρυθριᾶν ἀναγκαῖον. V 156, 22 μὴ ... ἐγγυᾶσθαι ... χήραν ἢ παρθένον ζώσης μὲν τῆς γυναικός. V 168, 17 τὸ ἀδίκημα μὴ εἰς πλείους χωρεῖν οἰκίας ..., ἀλλ' εἰς μίαν συνῆχθαι τὴν τῆς παρθένου. V 172, 10 ὅτι παρθένοις δόξαντες συνελθεῖν γυναῖκας ἐν ταῖς πρώταις ὁμιλίαις ἐφώρασαν. V 172, 16 ὡς παρθένους τὰς ὑφ' ἑτέρων ἐφθαρμένας ἐνεγύησαν. V 197, 12 παρθένοις μὲν εἴσω κλιστάδων τὴν μέσαυλον ὅρον πεποιημέναις. V 250, 7 γυναικὶ γὰρ ἀνὴρ εἰς κηδεμονίαν, ὥσπερ γονεῖς παρθένῳ. V 262, 1 παρθένους δὲ καὶ γυναῖκας μεθέσθωσαν. V 273, 15 παρθένον ἐγγυησάμενος. V 277, 8 ζωγρήσαντες παρθένους. VI 64, 5 συνεστιῶνται δὲ καὶ γυναῖκες, ὧν πλεῖσται γηραιαὶ παρθένοι. VI 136, 14 ὅτι γύναια κατάκλειστα μηδὲ τὴν αὔλειον παρερχόμενα καὶ θαλαμευόμεναι παρθένοι.

πάροδος. V 362, 3 ἁμαρτημάτων.

παροικεῖν. III 61, 9 sqq. τῷ φιλαρέτῳ κατοικεῖν οὐ δίδωσιν ὁ θεὸς ὡς ἐν οἰκείᾳ γῇ τῷ σώματι, ἀλλὰ π. ὡς ἐν ἀλλοδαπῇ μόνον ἐπιτρέπει χώρᾳ. I 220, 3 ὁ γὰρ τοῖς ἐγκυκλίοις μόνοις ἐπανέχων παροικεῖ σοφίᾳ, οὐ κατοικεῖ. I 198, 22 (ἕκαστος) ἀφικόμενος παροικεῖ. I 167, 12 (Ἀβραὰμ) τοῖς ἐγκυκλίοις μαθήμασι παροικεῖ. II 245, 1 παροικεῖ μὲν ὁ σοφὸς ὡς ἐν ξένῃ σώματι αἰσθητῷ. II 167, 19 ᾧ πάμπολυν χρόνον παρῴκησαν, εἰ καὶ μὴ πάντ' ἐνῴκησε τὸν αἰῶνα, σοφία. II 228, 20 ἐν οὖν τοῖς οἴκοις τῆς ψυχῆς ... κατοικησάτω, παροικήσας ἐν τοῖς τῶν ἑτέρων.

παροίκησις. All: I 167, 10 cf. 220, 2. III 76, 6 Ἄγαρ, ὃ λέγεται π.

παροικία. II 244, 22.

πάροικος. I 198, 20. 24 πρὸς δὲ θεὸν ἐπηλύτων καὶ παροίκων (οἱ γενόμενοι ἔχουσι λόγον). I 199, 1 sq. τῶν ἀφρόνων ἔπηλυς μὲν ἢ π. ἁπλῶς οὐδεὶς ἐν τῇ τοῦ θεοῦ πόλει γίνεται. I 220, 9 τὰς αὐτόχθονας πρὸ τῶν παροίκων ἐπιστήμας (θεραπευτέον). III 76, 18 τὴν μέσην παιδείαν παροίκου λόγον ἔχειν.

παροιμία. IV 52, 8. 125, 4. 157, 20. VI 178, 23 κατὰ τὴν παροιμίαν. IV 206, 20 cf. V 371, 11 ἐν παροιμίας εἴδει.

παροινεῖν. II 198, 10 coni. μεθύειν, ἐξεστάναι. II 175, 19 τὸν ... καταμεθύοντα ἀρετῆς καὶ παροινίας ἐκτόπους εἰς αὐτὴν παροινοῦντα. II 188, 12 ὥσπερ ... μέθην τοῦ βίου παντὸς καταμεθύοντα καὶ παροινοῦντα. III 305, 7 ἣν (sc. παροινίαν) παρῴνησαν. II 199, 11 χρῆσθαι λογισμῷ πρὸς μηδενὸς πάθους παροινουμένῳ.

παροινία. I 192, 20 (πανηγύρεως ἔργα·) ... ἐκχειρία μέθη π. κῶμοι κτλ. III 289, 15 (coni. ἄνοια, λύπη). II 39, 4. III 305, 6. V 49, 22. VI 212, 20. 145, 9 (coni. μέθη). III 290, 29 ἡ δεξαμενὴ τῆς ἀνοίας καὶ παροινίας. II 197, 2 τὸ μέθης καὶ παροινίας ψυχῆς αἴτιον. III 285, 25 παντὸς τοῦ βίου (coni. μέθη). II 169, 2 τὸ παροινίας ... εἶδος. IV 238, 14 ὅτι παροινίας ἐστὶν ἡ κατέχουσα ταραχή. II 175, 19 ἀρετῆς καὶ παροινίας (ἔκτοποι).

παροίνιος. II 165, 19 (ἀγών). III 291, 22 κακόν. II 188, 20 (μέλος).

παρολιγωρεῖν. V 183, 8.

παροξύνειν. IV 283, 9. V 64, 15.

παρορᾶν. I 186, 9 cf. II 150, 9. 200, 16. III 25, 18 coni. παρακούειν. I 272, 15 πᾶς ὁ τὸν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸν οἰόμενός τι π. I 126, 30 τὰς γοῦν πρὸς ἀλήθειαν ἀμέμπτῳ κεχρημένας κάλλει παρορῶσιν. I 187, 13 παρορῶν, εἰπέ μοι, παρακούων ἀεὶ ... οὐκ ἐρυθριᾷς. V 220, 25 ὅτι ἐνδέχεται ἕνα καὶ παριδεῖν τι καὶ παρακοῦσαι. — VI 11, 16 παρορώμενοι μὲν σφαδάζουσιν. II 102, 15 μή τί που παραθὲν λείψανον ἀφεῖται. IV 291, 20 εἴς τε τὴν τῶν παραθέντων κατόρθωσιν.

παροργίζειν. III 287, 10.

παρορμᾶν. V 138, 20. 179, 6.

παρρησία. III 4, 8 ἀναγκαιότατον ... κτῆμα. III 2, 5 coni. εὐτολμία. III 6, 13 π. δὲ φιλίας συγγενές. IV 83, 21 παρρησίᾳ σὺν αἰδοῖ χρώμενος. IV 108, 17

παρρησίαν τὴν ἄνευ ἀναισχυντίας ἐπιτετηδευκώς. VI 42, 12 ὡς χωρία μὲν θάρσους αἴτια καὶ παρρησίας ὑπολαμβάνειν εἶναι. VI 36, 16 ἀλαζονείᾳ παρρησίαν ἀντιτάττον. III 272, 8. 18 sq. (ἄκαιρος). IV 76, 20 (νήφουσα). VI 36, 8 ζηλωτὴς δὲ τῆς τούτου παρρησίας. III 5, 18 τοσαύτῃ ... χρῆται παρρησίᾳ ὁ ἀστεῖος. II 198, 24 τῆς ψυχῆς. V 77, 17 τοῖς δὲ τὰ κοινωφελῆ ὁρῶσιν ἔστω π. VI 27, 4 γέμων μὲν παρρησίας ὁ λόγος. III 2, 10 πότε οὖν ἄγει παρρησίαν οἰκέτης πρὸς δεσπότην; IV 167, 14 ἔχων εἰς παρρησίαν καὶ μεγάλας ἀφορμάς. V 226, 5 ἰσότητα τιμήσας μεταδιδότω παρρησίας τοῖς ἀδόξοις. V 189, 9 παρρησίας δὲ τῶν ἔνδον μηδενὶ μεταδιδούς. III 7, 22 ἀλλὰ σύ μοι, δέσποτα, ἡ πατρίς, ... σὺ ἡ ἐπιτιμία, ἡ π. I 206, 19. 216, 14. II 108, 15. 135, 2. 261, 4. III 103, 17. VI 42, 20. 121, 6 μετὰ παρρησίας.

παρρησιάζεσθαι. III 8, 6 ὃ με ἀναπέπεικε μήτε ἄνευ εὐλαβείας π. I 229, 10 διὸ καὶ παρρησιάζεται φάσκων. III 6, 14 ἐπεὶ πρός τίνα ἄν τις ἢ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον παρρησιάσαιτο; V 49, 8 ὡς ... δύνασθαί τινα παρρησιασάμενον ἐκ καθαροῦ τοῦ συνειδότος τοιαῦτα εἰπεῖν. IV 285, 12 πρὸς τοὺς οὕτως ἀπονοηθέντας ἄξιον παρρησιασαμένους εἰπεῖν.

παρρησιαστής. VI 152, 10.

παρουσία. III 184, 12 τοῦ κακοῦ. III 229, 11 τοιούτου συμβούλου.

παρῳδεῖν. II 61, 20.

παρωνυμεῖν. III 22, 21. IV 59, 18.

παρώνυμος. III 66, 19. VI 22, 3.

πᾶς. II 157, 18. 158, 7 καλεῖται ἡ τετρὰς × καὶ „π.“ I 67, 3 τὸ μὲν γὰρ κατὰ μέρος νοητὸν ἀτελὲς ὂν οὐ πᾶν. I 159, 5 σύνεσις ἀρχὴ τέλος ὅλον πᾶν (θεός ἐστιν). I 67, 2. 6 τὸ αὐτὸ τοῦτο νοητὸν ἀποτελεῖ γενικὸν ὄν, ὃ δὴ καὶ „πᾶν“ κέκληκεν ὑγιῶς. I 15, 15 sqq. 32, 17 sq. 33, 4. 14. 38, 19. II 122, 14. III 5, 2. 87, 7. 211, 3. 263, 20. IV 227, 9 sq. 273, 17. V 136, 8 sq. διὰ πασῶν (συμφωνία, μέλος, λόγος). — I 295, 28 οὐχὶ π. ... ἀλλὰ μόνος ὁ ἀρετῇ μὲν φίλος. I 227, 1 οὐ παντός ἐστι φυλάξαι. II 80, 1 (ὁ θεὸς) δεικνὺς ἑαυτὸν τὸν ἄνευ παντὸς ἑτέρου. II 11, 8 τὸ μὲν ... παράλογον παντί τῳ δῆλον. II 4, 9 ὅτι ἀκατάληπτος ὁ κατὰ τὸ εἶναι θεὸς παντί. II 13, 1 οἱ πάντων ... λόγοι. II 92, 24 (λόγος ὁ θεῖος) τὰ ἄλλων ἄλλοις καὶ πᾶσι τὰ πάντων ἐπινέμει.

τὸ πᾶν. III 159, 15 (αἴτιον). II 58, 22. IV 212, 8. 228, 8 (ἁρμονία). II 24, 26 (ἀρχή). IV 267, 9 (ἀρχαί). I 22, 24. 59, 2. II 156, 25. IV 211, 14. V 371, 8. VI 23, 12 (γένεσις). II 176, 19 γονεῖς. II 135, 7 (ὁ λόγος δεσμὸς ἄρρηκτος). II 303, 28 δεσμοὶ γὰρ αἱ δυνάμεις τοῦ παντὸς ἄρρηκτοι. I 281, 13. II 211, 12. V 4, 18 (διαμονή). II 2, 5 (δυνάμεις). V 24, 4 τὸν ἀρχιερέα ... εἰκόνα τοῦ παντὸς ἔχειν. I 31, 11 ἑορτή. IV 172, 19 ἐσχατιαί. IV 18, 5 (ἔφορος). III 132, 12 (ἡνιόχησις). II 230, 21 κέντρον. VI 172, 7 (κλίματα). II 303, 18 (κοινωνία καὶ συμπάθεια). II 178, 17. V 322, 8 κτίστης καὶ πατήρ. II 99, 24 μηδὲν μέρος ἐὼν τοῦ παντὸς ἀδιερεύνητον. III 277, 18 μέρος δὲ τοῦ παντὸς ἄνθρωπος. II 255, 5. III 213, 13. IV 10, 17. V 11, 2. 133, 22. VI 142, 21. 177, 9 (μέρη). IV 171, 11 γῆς ὕδρυσιν ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τοῦ παντός. I 176, 10 τὸ μέσον. IV 233, 22. V 23, 24 μίμημα. II 138, 1 (ἡ καθαρωτάτη μοῖρα, ὁ οὐρανός). III 304, 21 ἃ (sc. τὰ περίγεια) βραχυτάτη μοῖρα τοῦ παντός ἐστιν. VI 94, 15 ἄνθρωπος, βραχεῖα μοῖρα. IV 168, 15 θεῷ δ' οὐ μία μοῖρα τοῦ παντὸς ... ὑποβέβληται. V 23, 23 γῇ καὶ ὕδωρ τὴν κατωτάτω τοῦ παντὸς μοῖραν ἔλαχον. VI 91, 22 τετάρτη μοῖρα (ἡ γῆ). II 135, 18 (ὁλοσχερέστεραι μοῖραι). II 134, 7 τὰ τέλεια ... μοσχεύματα. II 304, 25. V 5, 3 cf. I 278, 21. II 50, 5. 306, 8 ὁ τοῦ παντὸς (νοῦς). III 217, 6 (οἶκος). II 240, 14 ὄργανον, ὁ κόσμος πᾶς. III 31, 14. V 264, 18 (οὐσία). I 39, 16. 279, 1. II 106, 9. 199, 17. III 242, 15. IV 37, 5. V 133, 1 (πέρατα). III 76, 20 πολῖται. II 157, 9 (ῥίζαι τέτταρες). IV 142, 3. 212, 17. V 148, 12. 285, 22. VI 82, 6. 143, 7 (στοιχεῖα). II 263, 27 (συμπλήρωσις). II 303, 8. IV 147, 8 (συμφωνία). II 89, 14 ὁ σωτήρ. I 279, 1 (τελειότης). III 234, 14 ἐν τῷ λοιπῷ τιμήματι τοῦ παντός, ἀέρι. I 4, 16 ἕνια τῶν τοῦ παντὸς τμημάτων. II 136, 3 (φορά). I 275, 22. II 197, 15 cf. VI 76, 14 (φύσις). II 133, 7 τὰ τελειότατα ... φυτά. III 195, 17 (ψυχή). — v. ἡγεμών, πατήρ, ποιητής τοῦ παντός. — I 135, 11 καὶ ἦν καὶ ἔστιν ὁ τοῦδε τοῦ παντὸς δημιουργὸς ὁ θεός. II 176, 3 τόδε τὸ π. (ἐργασάμενος δημιουργός). II 193, 10 δῶρόν ἐστιν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) τόδε τὸ π. IV 224, 2 καθ' ἣν (sc. δύναμιν) ἔθηκε καὶ ἐποίησε καὶ διεκόσμησε τόδε τὸ π. I 6, 14. 17, 7 ἐξ ὧν τόδε τὸ π. ἐδημιουργήθη. IV 169, 20 τίς ἀρ' ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου γενέθλιος, ἐν ᾗ τόδε τὸ π. ἀποτελέσθη. II 303, 25 συνέχεσθαι μὲν τόδε τὸ π. ἀοράτοις δυνάμεσιν. — I 72, 7 (θεὸς) εἷς καὶ τὸ π. αὐτὸς ὤν. I 124, 15

(ὁ θεὸς) περιέχει τὸ π. I 292, 29 cf. II 8, 1 (θεὸν) τὸν πεπληρωκότα τὸ π. I 190, 17 ἀνάγκη δ' ὡς ὑπήκοον καὶ δοῦλον, οὕτως ἡγεμόνα ἐν τῷ παντὶ εἶναι καὶ κύριον. I 20, 8 οὓς (sc. νόμους) ὥρισεν ὁ θεὸς ἀκινήτους ἐν τῷ παντί. III 256, 10 (ὁ θεὸς) τὸ π. ἐπερείσας. IV 28, 7 ταύτῃ (sc. τῇ ποιητικῇ δυνάμει) γὰρ ἔθηκέ τε καὶ διεκόσμησε τὸ π. I 176, 20 ἀγαθότητι μὲν τὸ π. γεγεννηκέναι. I 205, 12 (ὁ θεὸς) τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ τὸ π. ἐργαζόμενος. I 270, 27 δι' ἧς (sc. σοφίας) ἀπετελέσθη τὸ π. V 79, 9 κατὰ ταύτην (sc. δύναμιν) ἔθηκε καὶ διεκόσμησε τὸ π. V 24, 7 τὸν ἱερώμενον τῷ τοῦ κόσμου πατρὶ καὶ τὸν υἱόν, τὸ π. ἐπάγεσθαι πρὸς θεραπείαν. IV 307, 17 τῷ δὲ μεγάλῳ βασιλεῖ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν ἐπιγεγράφθαι τοῦ παντός. II 53, 26 τὸ δὲ αἰσθητὸν π. ὑπερκύψαντες εἰς τὸν νοητὸν κόσμον μετανέστησαν. IV 230, 1 ὅ τε περὶ τῶν ἀσωμάτων καὶ παραδειγματικῶν ἰδεῶν. II 66, 8 ἐν μὲν τῷ σώματι τὸ ἡγεμονικὸν ὅψις ἐστίν, ἐν δὲ τῷ παντὶ ἡ τοῦ φωτὸς φύσις. III 60, 10 (ὁ ἥλιος) τῷ παντὶ φέγγος αἰσθητὸν ἐκπέμπων. III 52, 21 (ἡ λογικὴ φύσις) ἐν τῷ παντί. I 76, 16 αἱ ἀμύθητοι τυπώσεις ἁπάντων τῶν ἐν τῷ παντί. III 55, 22 οἱ ἀγένητον εἶναι λέγοντες τὸ π. III 131, 5 ὅτι γέγονε τὸ π. I 228, 18 ὅτε τὸ π. ἐγέννα. II 208, 22 οἱ γὰρ ἄπειρον τὸ π. εἰσηγούμενοι. II 79, 15 κεχάρισται δὲ ὁ θεὸς ... τὰ μέρη ἑαυτοῖς τε καὶ ἀλλήλοις, ἔτι δὲ τῷ παντί. I 66, 8 τὸ ἐν ἓξ ἡμέραις γεγενῆσθαι τὸ π. II 18, 24 ὡς ἥ γε ἐνδεια οὐκ ἀτελὲς μόνον ἀπεργάζεται τὸ π. I 260, 6 ἐξ ὧν ἐδημιουργήθη τὸ π. I 293, 11 ἵνα ἐκ μερῶν τελείων τελειότατον ἀπεργάσηται τὸ π. III 208, 5 κάν τῷ παντὶ τεττάρων ὄντων, ἐξ ὧν συνέστηκεν ὅδε ὁ κόσμος. II 48, 5 ἐν τῷ τοῦ παντὸς θεάτρῳ. I 293, 8 τοῦ παντὸς ἔξω δραμεῖν ἦν ἀδύνατον. I 278, 14 πῶς ἀλλήλοις τε καὶ τῷ παντὶ κατά τι συγγενείας δίκαιον ἁρμόζονται (αἱ ἐν οὐρανῷ φύσεις). IV 172, 20 ἐν τῷ παντὶ βασιλεύει καὶ κρατεῖ γῆς οὐρανός. II 177, 16 πάνθ' ὅσα ἐν τῷ παντὶ πεφυκέναι γίνεσθαι. III 251, 18 ἵνα συνιερουργῇ ... τῷ παντὶ ἄνθρωπος. I 135, 6 ἀστέρας ... κινουμένους ἐμμελῶς ... καὶ τῷ παντὶ ὠφελίμως. II 304, 23 ὡς ἐν ὑμῖν ἐστι νοῦς, καὶ τῷ παντί ἐστι. IV 229, 21 διττὸς γὰρ ὁ λόγος ἔν τε τῷ παντὶ καὶ ἐν ἀνθρώπου φύσει. II 50, 3 τῷ τῆς ψυχῆς καὶ τῷ τοῦ παντὸς ἀγαθῷ. II 292, 24 ἐν τῷ παντὶ ἀρετή. II 267, 3 βούλεται δὲ ὁ φυτουργὸς θεὸς σπείρειν μὲν ἐν τῷ παντὶ καλοκἀγαθίαν. — I 114, 25 ἓν τὸ π. καὶ πάντα ἀμοιβῇ εἰσάγων. — I 273, 11 cf. 120, 10. III 27, 16 ἀρχὴ δὲ ... τοῦ παντὸς ἥμισυ μέρος.

τὰ πάντα, πάντα absol. V 50, 7 ὡς ἓν τὰ π. ἢ ὅτι ἐξ ἑνός τε καὶ εἰς ἕν. I 130, 4 τὰ π. ὅσα ἐν κόσμῳ. III 277, 14 τὰ π. γεγενῆσθαι. III 9, 16 ὁ ... τὰ π. γεννῶν. II 79, 11 χάριν ὄντα θεοῦ τὰ π. VI 98, 16 ἐὰν ἐκπυρωθῇ ... τὰ π. III 27, 14 ἀτελῆ τὰ π. III 266, 4 ἀσχημάτιστον οὖσαν τὴν τῶν πάντων οὐσίαν. II 121, 16 ἡ ψυχὴ ... εἰς ἀνάμνησιν τῶν πάντων ἔρχεται. I 190, 18 cf. 199, 18. 203, 3. II 191, 13 ὅτι π. αὐτοῦ (sc. θεοῦ) κτήματα. I 231, 16 πᾶς οὖν λογισμὸς κτήματα ἑαυτοῦ τὰ π. ἡγούμενος. III 213, 8 τὰ π. διῳκῆν θεοῦ. II 60, 11 μὴ τὰ π. προσθήκην ἑαυτοῦ, ἑαυτὸν δὲ τῶν πάντων νομίζοντα. II 231, 16 ἄτοπον δ'εἶναι ... ἑνὸς τὰ π. λειφθῆναι. I 230, 2 cf. IV 256, 5 (ὁ θεὸς) πεπληρωκὼς π. διὰ πάντων. II 158, 22 τέλεια μὲν καὶ κλήρη π. διὰ πάντων εἶναι. I 29, 6. 196, 15. 261, 20. 276, 5. II 2, 11. III 298, 9 π. διὰ πάντων. II 159, 9 (ὁ π. πεποιηκώς). II 26, 19 ὑπὸ τοῦ π. ἐξελέγχοντος αἰῶνος. II 31, 18 ὅτι οὐ π. πᾶσι χαριστέον. II 147, 15 π. τοῦ σπουδαίου εἶναι. III 5, 4 π. γὰρ γνώριμα θεῷ. II 5, 4 τὸ πάντων ὀξυκινητότατον, ὁ νοῦς. IV 275, 8 τὰ ὧν οὐκ ἄνευ ⟨π.⟩. — cf. αἴτιον, ἡγεμών, πατήρ (τῶν) πάντων. III 15, 11 ἐκ πατρὸς τοῦ πάντων θεοῦ.

πάσσαλος. All: I 96, 11 cf. 146, 27. 147, 22 πάσσαλον συμβολικῶς φάσκων τὸν ἐξορύσσοντα λόγον τὰ κεκρυμμένα τῶν πραγμάτων.

πάσχειν. I 189, 7 ἴδιον δὲ γενητοῦ τὸ π. I 190, 10 ἐπειδὴ π. ἀνάγκη τὸ θνητόν. I 189, 19 (ὁ ἄνθρωπος) ἀνακιρνὰς τῷ π. τὸ ποιεῖν. I 269, 23 περὶ ὃ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ π. εὑρίσκεται. V 48, 19 (τὸ ὑλικὸν) ἐν τῷ π. μᾶλλον ἢ ποιεῖν ἐξεταζόμενος. I 73, 8 (ὁ νοῦς) ποιεῖν δοκῶν ἐν τῷ π. ἐξεταζόμενος. I 270, 1 τὴν ψυχὴν ... ἀνάγκη π. ὃ ποιεῖν δοκεῖ. I 7, 8 εὖ π. opp. εὖ ποιεῖν. IV 213, 15 τοὺς καλοκἀγαθίᾳ διενηνοχότας εὖ π. ἀρετῆς ἐπαξίων ἄθλων τυγχάνοντας. IV 190, 19 δρᾶν τε καὶ π. II 231, 6 περὶ ὧν ἢ δρᾶν ἢ π. τι συνέβαινεν. V 254, 20 τὸ μὲν ἕτερον μέρος ἐν τῷ δρᾶν ἐξετάζεται, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῷ μόνον π. I 98, 4 sq. ὁ μὲν ἀνὴρ ἐν τῷ δρᾶσαι θεωρεῖται ἐν δὲ τῷ π. ἡ γυνή. I 98, 31 (αἴσθησις) ὑπὸ τοῦ ἤδη κινοῦντος καὶ παρόντος μόνου π. πέφυκεν. I 111, 18 π. ὅσα ἂν ἡ ναῦς

ὑπομένῃ. I 189, 2 μηδενὸς τῶν ἐν τῷ π. μεμνημένος. IV 24, 6 ὁ λογισμὸς ... συνόλως ἐν τῷ π. ἐξεταζόμενος. VI 111, 10 τὸ παραπλήσιον μέντοι καὶ τοὺς ... δράκοντάς φασι π. V 232, 7 τὰ αὐτὰ πρὸς ἀνθρώπων π. οἷς διατίθησι. IV 275, 7. 14 inter decem categorias enumeratur. I 177, 11 (ὦ διάνοια,) μήτε ἐν οἷς εὖ πάσχεις ὑφηγοροῦσα. I 98, 6 ἡ ὄψις πάσχεις ὑπὸ τῶν κινούντων αὐτὴν ὁρατῶν. I 98, 23 πάντα γὰρ ὅσα πάσχει ἡ αἴσθησις. I 98, 29 (ἡ αἴσθησις) οὐδ' ἀνάλογόν τι πάσχει προσδοκίᾳ. I 99, 1 (ὁ ὀφθαλμὸς) ὑπὸ δὲ τοῦ μὴ παρόντος οὐδὲν πάσχει. III 183, 29 ὅμοιον δή τι καὶ ἡ ψυχὴ τὰ πολλὰ πάσχει. I 138, 10 ὅταν ἐπίσχωμεν τὴν χρῆσιν αὐτῆς (sc. ἡδονῆς) πάσχομεν. V 71, 22 οὐ μόνον ἐγρηγορότες εὖ πάσχομεν. IV 57, 23 ἃ ὁρῶσι καὶ πάσχουσιν. V 172, 4 οὐκ ἐλάττω ὧν διατιθέασι πάσχουσι. VI 57, 16 πάσχουσι γὰρ οὐκ ἐλάττονα ὧν διατιθέασιν. I 257, 8 εἰ δ' [ἐπίκρισιν πάσχοι (τὸ ἡγεμονικόν). III 44, 16 ὅταν ἡ ψυχὴ ... τὴν δ' εὔλογον εὐπάθειαν ἑκουσίως πάσχῃ. V 174, 12 τὰ δ' αὐτὰ πασχέτω. II 183, 21 (ἡ μήτρα) πάσχουσα πρὸς ἀλήθειαν μᾶλλον ἢ ὁρῶσα. III 188, 23 (ἀρετὴ) παραπλήσιόν τι πάσχουσα νάρκῃ. III 138, 9 τὸ πάσχον (αἴτιον), ἡ ὕλη. II 312, 6 τί τὸ σῶμα καὶ τί ποιοῦν ἢ πάσχον διανοίᾳ συνεργεῖ. III 177, 27 ὁ δὲ ποιὸς θνητόν, πάσχον. I 189, 17 (πρόβατον) πάσχον δὲ μόνον ὑφ' ἑτέρου. I 294, 30 ὁραστήριον δὲ τὸ ὄντως ὄν, οὐ πάσχον. I 294, 29 τοῦ διδομένου πάσχοντος, οὐ ὁρῶντος. IV 284, 22 τὸ γὰρ ὁρῶν τοῦ πάσχοντος ἐπικυδέστερον. III 177, 27 κρεῖττον ... πάσχοντος δὲ τὸ ὁρῶν αἴτιον. II 314, 3 τοῦ πάσχοντος πρὸς ἀλήθειαν. I 206, 7 τῷ γὰρ εὖ πάσχοντι. III 199, 4 τὴν μὲν γνώμην ... πάσχουσαν μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἐπεισφοιτώντων νοημάτων ἔξωθεν ἢ ὁρῶσαν. II 77, 16 παραπλήσιόν τι πάσχοντες τοῖς ἐκ βαθέος ὕπνου διανισταμένοις. I 269, 20 ἕτερα μὲν τὰ ποιοῦντα, ἕτερα δ' εἶναι τὰ πάσχοντα. V 99, 12 τῶν συνόντων αἱ ἀντεπιθέσεις μυρία κακὰ δρώντων τε καὶ πασχόντων. VI 140, 7 αἱ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων ἐλπίδες ... ὧν ἄξιοι τυγχάνειν εἰσὶ πασχόντων. V 160, 13 τοῖς ὁρῶσι ... τοῖς πάσχουσιν. VI 131, 16 τοῖς γὰρ εὖ πάσχουσιν ἀδιαφορεῖ τῆς σωτηρίας ὁ τρόπος. IV 166, 12 ὅπερ ἦν τοῖς πάσχουσιν ἀφορητότατον. II 234, 5 ἵνα τοὺς πάσχοντας ἰᾶται. VI 133, 8 sq. ὥσπερ ἐν τοῖς θεατρικοῖς μίμοις καθυπεκρίνοντο τοὺς πάσχοντας. II 310, 16 μηδὲν ἔτι προσδοκῶν ἐξ ἐκείνου κακὸν πείσεσθαι μετὰ ῥᾳστώνης ἐπανελεύσῃ. I 270, 27 αὐτὸς εὐ πείσῃ. II 50, 12 ὅτιπερ τὸ μὲν γέγονέ τε καὶ πείσεται. V 174, 1 εἰ ταὐτὸν οἷς διέθηκέ τις πείσεται. I 270, 18 εὖ πρὸς ἐκείνων αὐτοὶ πεισόμεθα. I 190, 8 ὁ δὲ οἰκέτης ἢ ὁ χαλκὸς ... πάντα πεισόμενος. I 296, 27 τὸ μὲν καθ' ἕξιν καὶ ἠρεμίαν ἅτε πρὸς τὸ παθεῖν ὑποβεβλημένον καλεῖται ὕλη. V 46, 23 cf. 179, 11. VI 179, 23 πρὸς τὸ μηδὲν παθεῖν. V 179, 7 τοὺς δὲ εἰς τὸ παθεῖν ὑπόπτους φοβερωτέρου δέους. VI 80, 9 παθεῖν τι ἢ δρᾶσαι. II 128, 11 πρὶν δρᾶσαι, παθεῖν φθήσεται. V 177, 3 ἃ μελλήσουσι δι' αὐτοὺς ἕτεροι παθεῖν, τοὺς ὁρῶντας προδιαθεῖναι. V 215, 22 ἵν' ἐκ τοῦ παθεῖν μάθῃ τὰς πρώτας τῶν πραγμάτων ἐνστάσεις. I 97, 8 οἱ δ' ὅσον μόνον παθεῖν τὸ θνητόν. I 256, 11 πρὶν ἢ παθεῖν ἀμύνασθαι. III 151, 22 πρὸς ὅ τί ἂν οἱ κατατρέχοντες βούλωνται διαθεῖναι παθεῖν ἑτοιμόταται (δυνάμεις). III 3, 11 παραινεῖ ... ψυχῇ ταῦτα παθεῖν ἀμφότερα. III 46, 12 τοῦτο δ' ἀμήχανον ἔτι παθεῖν ἦν. III 272, 6 τοῦ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς δεινὸν παθεῖν συγγενὲς φυλακτήριον. III 273, 8 μηδὲν ἀπ' αὐτῶν δεινὸν παθεῖν. V 196, 10 cf. 248, 16. VI 175, 21 διὰ τὴν τοῦ μηδὲν ἀνήκεστον παθεῖν προφυλακήν. V 186, 5 cf. VI 156, 24 δέει τοῦ μὴ τὰ παραπλήσια παθεῖν. V 191, 6. 20 ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι διαγνώσεται. V 261, 11 ἃ παθεῖν ἐμέλλησαν διατιθέντες. VI 137, 14 ἡμᾶς δὲ τί τοιοῦτον ἔδει παθεῖν; VI 168, 8 οὗτος ἃ παθεῖν ἐμέλλησεν ἄν. VI 36, 20 „τὸ δ' αὐτὸ ἔπαθον τῷ Διὸς Ἡρακλεῖ". V 319, 8 μετάδος ἄλλοις ἰσχύος διαθεὶς ὃ ἔπαθες. I 152, 32 ἔπαθεν οὖν ταὐτὸν ὁ Ἰωσήφ. I 184, 14 ἔπαθε δὲ τοῦτο οὐκ ἀλόγως. I 219, 8 cf. II 89, 19 ὃς (sc. Ἰακώβ) ὡμολόγησεν ὃ ἔπαθεν εἰπών. I 269, 10 εἰκότως δὲ τοῦτο ἔπαθεν. V 177, 9 ἐν σπονδαῖς ἄσπονδα ἔπαθεν. VI 154, 7 τοιαῦτα καὶ Φλάκκος ἔπαθε. IV 127, 22 τοὺς δ' εὐχαριστίαις ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθεν ἠμείβετο. V 181, 9 ὡς μὴ ἐξ ἐπιβουλῆς τι δεινὸν πάθοι. I 188, 25 (καί τις) πάνθ' ὅσα δράσειν ἐνενόησε παθὼν ἀνὰ κράτος. I 147, 3 ἐγὼ γοῦν αὐτὸ πολλάκις παθὼν οἶδα. IV 94, 11 ὅμοιον κακὸν ᾧ διέθηκε παθών. III 276, 7 ὃ παθὼν ἀκριβῶς ἔμαθεν. V 180, 5 τὰ ἴσα οἷς διέθηκε παθών. I 133, 7 τί δὲ παθὼν ὁ αὐτὸς οὗτος Ἰακώβ. I 93, 5 τί παθὼν οὐν ἄλλα πλάττει θηρία. V 351, 13 τί ἂν οὖν παθὼν ἀξίαν ἐδεδώκει δίκην. VI 168, 17 τί παθὼν ὑπηλλάτ-

τετο; VI 12, 3 οἵους ἐπρίατο κυρίους ὁ δύστηνος ... αὐτίκα παθὼν εἵσεται. VI 88, 21 ὥσπερ θέων ὁ μηδὲν παθών. II 193, 20 ὁ εὖ παθών. III 173, 17 ἡ δὲ παθοῦσα ψυχή. III 17, 13 (διάνοια) παθοῦσα δ' ὡς ἄρρων καὶ νήπιος παῖς ἔμαθον. IV 266, 13 παθόντες εἴσονται τὸ ἐμὸν ἀψευδές. I 265, 22 τί παθόντες οὐ ποριούμεθα. VI 70, 3 τοῦτο δὲ ἰδόντες καὶ παθόντες. III 176, 31 (νυνὶ δ' οὐκ οἶδ' ὅ τι παθοῦσαι (αἱ θυγατέρες). IV 173, 4 τῶν ἐχθρῶν ... ἅπερ τε διαθεῖναι παρὰ τὸ προσῆκον ἐσπούδαζον παθόντων μετὰ δίκης. V 232, 11 τοῖς διατιθεῖσιν ἁρμόττει τὰ παραπλήσια παθεῖν, ἀλλ' οὐχὶ τοῖς παθοῦσιν ἀντιδιατιθέναι. I 207, 1 (Μωυσῆν) πεπονθέναι δὲ τοῦτο πρὸ τῆς ἐχθὲς καὶ τρίτης. VI 8, 13 cf. I 49, 24 ὅμοιον δή τι τούτῳ πεπονθέναι μοι δοκεῖ ὁ ἀστεῖος. VI 151, 9 ὅσα γὰρ κατεμάνην τῶν Ἰουδαίων, αὐτὸς πέπονθα. I 124, 13 μάθε ὅτι ⟨οὐκ⟩ εὖ τοῦτο πέπονθας. I 269, 14 ἃ πέπονθεν ὑπὸ κακοῦ συνδέτου. II 138, 4 ὃ πέπονθεν ἕκαστος, αὐτὸς ἐξαιρέτως οἶδεν. II 78, 15 ἃ πρὸς ἀλήθειαν πεπόνθασι. I 223, 13 διὰ λήθην ὧν εὖ πεπόνθασι. V 318, 12 πολλοὶ τὰ ἐναντία ὧν εὖ πεπόνθασι ὁρᾶν ἐπιχειροῦσιν. V 175, 8 ἀνίατα δρῶσιν opp. ἀνίατα πεπόνθασιν. V 205, 2 ὅτι πονηροτέρῳ χρήσαιτ' ἂν ὁ πεπονθὼς ἀντιπηρωθέντι τῷ δεσπότῃ. V 174, 6 ὁ δὲ πεπονθὼς ἅτε γεγονὼς ἐκποδὼν οὔτ' ἀντιδιαθεῖναι οὔτ' ἀντεφησθῆναι δυνατόν ἐστι; V 210, 6 ὁ πεπονθὼς κακῶς. V 301, 1 ὅ τε γὰρ εὖ πεπονθώς. V 206, 12 στερόμενος καὶ αὐτὸς τῆς ἐκ τοῦ πεπονθότος λατρείας. VI 145, 22 μήτ' αὐτοί τι πεπονθότες ἀνήκεστον. V 194, 15 καὶ ταῦτα δρῶσιν ἔστιν ὅτε μηδὲν πεπονθότες δεινόν. VI 143, 1 οἱ κακῶς πεπονθότες. V 142, 7. 11 εὖ πεπονθότες. I 151, 11 αἱ ψυχαὶ αἱ πεπονθυῖαι μὲν ἤδη τὸν λόγον. VI 26, 1 ἀπέλιπον τὰς τῶν πεπονθότων ἀλήστους συμφοράς. IV 305, 13. 16 τοὺς ἐπ' εὐεργέταις καὶ εὖ πεπανθόσι (νόμους). VI 8, 15 τοῖς μὴ πεπονθόσιν ἀρετήν. VI 134, 5 οὓς οὐκ ἠγνόησε ταῦτα πεπονθότες. V 189, 18 τῆς περὶ τοὺς πεπονθότας συμφορᾶς ἀπαιτήσει.

πατήρ. II 60, 7 ὥσπερ αὐτοῖς μόνοις φύντες, οὐχὶ δὲ μυρίοις ἄλλοις, πατρί, μητρί, γυναικί, τέκνοις. V 367, 15 ἅψεται ... πατὴρ υἱοῦ σαρκῶν. V 341, 7 coni. υἱωνός. I 3, 7 π. ἐκγόνων καὶ δημιουργὸς τῶν δημιουργηθέντων στοχάζεται τῆς διαμονῆς. IV 13, 22 τὸν μὲν πρῶτον ἄνθρωπον τὸν γηγενῆ πατέρα τῶν ἄχρι τοῦ κατακλυσμοῦ φύντων. V 118, 18 ὁ φύσει π. IV 248, 14 τοῖς τῆς φύσεως ἀνακαλοῦσι πατέρα καὶ μητέρα προσαγορεύοντες. III 39, 19 παρ' ὃν μήτηρ τε καὶ π. γεννᾶν ἔδοξαν. V 250, 3 πατρὸς καὶ μητρὸς τῶν ἐκ φύσεως βοηθῶν καὶ ὑπερμάχων. V 144, 9 πατέρα ... μετὰ θεὸν καὶ μητέρα τίμα. II 184, 12 οἱ τὸν πατέρα καὶ τὰ τοῦ πατρὸς τιμῶντες. II 172, 19. 175, 20 (coni. μήτηρ, κατήγοροι). II 176, 2 (coni. μήτηρ), κοιναὶ μὲν αἱ κλήσεις, διάφοροι δ' αἱ δυνάμεις. IV 296, 14 π. καὶ μήτηρ ἐμφανεῖς εἰσι θεοί. V 148, 4 ἐπὶ μὲν ἀτιμίᾳ πατρὸς ἢ μητρὸς φονᾶν. V 201, 7 πατρὶ πληγὰς ἐμφορῆσαι. III 196, 5 εἰ μητρὸς ὀλιγωρεῖς καὶ πατρός, ἀσέβει καὶ εἰς τὸ θεῖον. V 146, 3 ἐάν ... τις τυπτήσῃ πατέρα ἢ μητέρα. V 146, 23 σιδήρειος. V 155, 8 τελευτήσαντος πατρός. V 153, 15 πατρὸς εὐνὴν τετελευτηκότος. II 253, 16 τὸν φιλαυτίας κλῆρον παραλαβόντες παῖδες παρὰ πατρός. II 88, 8 τὰ δὲ τῶν προγόνων ἀξιώματα τῶν πρὸς πατρὸς καὶ μητρὸς ... ὑπερκύψετε. I 230, 7 δεόντως οὖν μιμούμενοι τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν οἱ ὑπήκοοι παῖδες. VI 128, 29 ἐκ πατέρων καὶ πάππων κτλ. IV 3, 12 καίτοι πατέρων καὶ πάππων ἤδη γεγονότων. V 213, 19 ἐκ πατέρων καὶ προπάππων. IV 169, 20 παρὰ πατέρων καὶ προγόνων. V 375, 13 αἵ τε πατέρων καὶ προγόνων εὐτυχίαι. II 237, 13 τὸν αὐτὸν ἐπιγεγραμμένοι πατέρα οὐ θνητὸν ἀλλ' ἀθάνατον, ἄνθρωπον θεοῦ. V 117, 3 οὐ προσέταξε μητέρας καὶ πατέρας τὰ υἱῶν καὶ θυγατέρων κληρονομεῖν. V 143, 8 ἔξεστι τοῖς πατράσι καὶ κακηγορεῖν τοὺς παῖδας. IV 270, 19 πάντας, ὅσους ἐραστὰς ἔσχεν ἡ μήτηρ, ἐπιγράφονται πατέρας. V 193, 7 πατέρας ὑπὲρ υἱῶν μὴ ἀποθνήσκειν. I 151, 31 τοῦτον τὸν λόγον οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες. — v. μήτηρ.

deus int.: V 126, 9 ὁ ἀνωτάτω π. θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων. VI 77, 11 πατέρα μὲν καὶ ποιητὴν καὶ δημιουργὸν τὸν θεοπλάστην ἐκεῖνον καλεῖ. I 270, 25 ἐὰν δὲ ... πατέρα μὲν τὸν γεννήσαντα ⟨τὸν⟩ κόσμον ... τιμῇς ἀξιώσῃς. I 65, 18 (θεὸς) οὐ τεχνίτης μόνον ἀλλὰ καὶ π. ὧν τῶν γινομένων. II 62, 21 ὁ δὲ θεὸς π. καὶ τεχνίτης καὶ ἐπίτροπος τῶν ἐν οὐρανῷ τε καὶ κόσμῳ. IV 284, 21 (ὁ τεχνίτης) τοῦ δημιουργηθέντος π. II 63, 4 δημιουργὸς δὲ καὶ χρόνου θεός· καὶ γὰρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ π. — π. δὲ χρόνου κόσμος. II 39, 3 τὸν θεὸν ὁμολογεῖν ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦ παντός. I 291, 25 τὸν μὲν γὰρ θεὸν ἄνδρα καὶ

πατέρα τῶν ὅλων ... φήσομεν. V 335, 1 ὁ πάντων κοινὸς π. III 15, 11 ἐκ πατρὸς τοῦ πάντων θεοῦ. II 176, 4 τοῦ γεγονότος (ὁ δημιουργός). I 195, 23 αἱ (δυνάμεις θεοῦ) ... ἀφίξονται κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐπικέλευσιν. III 28, 10 cf. 133, 16 ὃς (sc. θεῖος λόγος) προσηκόντως ἀνακείσεται τῷ πατρί. II 306, 10 sq, cf. V 24, 7 μηδὲ ἁρμόττειν πατέρα (sc. θεόν) ἐν υἱῷ (sc. ἐν κόσμῳ) περιέχεσθαι. III 240, 15 τῷ δ' ὡς ἀληθῶς πατρί. V 329, 10 τοῦ (πρώτου ἀνθρώπου) π. θνητὸς οὐδείς. VI 98, 18 οἷα γνήσιος π. (ὁ θεός). II 241, 20 (ὁ ἄνθρωπος) μιμούμενος τὰς τοῦ πατρὸς ὁδούς. III 192, 1 τὸν ἕνα ἄνδρα καὶ πατέρα φιλαρέτου ψυχῆς θεόν. VI 64, 10 σπείραντος εἰς αὐτὴν (sc. ψυχήν) ἀκτῖνας νοητὰς τοῦ πατρός. III 302, 14 θεὸν δὲ τὸν τῆς ψυχῆς θεραπευτρίδος ἄνδρα καὶ πατέρα γνήσιον. V 375, 11 εὐαρεστεῖν τῷ θεῷ καθάπερ υἱοὺς πατρί. V 344, 13 ὁ π. καὶ σωτήρ. II 85, 17 καθέζεσθαι ἐν τῷ τοῦ μόνου καὶ σωτῆρος οἴκῳ πατρός. II 248, 21 ὁ δ' Ἅλεως καὶ π. τῶν καλῶν. III 123, 19 φιλόδωρος γὰρ ὁ π. αὐτοῦ (sc. τοῦ ἀγαθοῦ). I 162, 7 αὐτὸς (sc. ὁ κύριος) γὰρ π. ἐστι τῆς τελείας φύσεως. I 286, 16 (ὁ θεὸς) καὶ τοῦ Ἰσαὰκ ὀρθότατα λέγοιτ' ἂν εἶναι π. I 103, 17 ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ πατρός. I 77, 18 ἐπὶ μόνῳ τῷ πατρὶ ... θεῷ. II 39, 15 ὥσπερ ὑπὸ πατρὸς καὶ μητρὸς πάντα γεννᾶσθαι. V 93, 2 γεννητής. I 175, 17. II 29, 20. 66, 15. 135, 7. 274, 26. III 47, 2. 162, 1. 212, 12. 243, 24. 246, 6. 263, 19. V 203, 11 (ὁ γεννήσας π.). IV 117, 14 (ὁ γενητός opp. ὁ ἀγένητος). — III 23, 6. IV 211, 5. 231, 14. 256, 2. 289, 14. 299, 4. V 24, 7. VI 176, 19 τοῦ κόσμου. I 24, 13. 100, 6. II 185, 5. 241, 19. 256, 22. 277, 12. 294, 19. 306, 22. III 26, 3. 53, 10. 124, 24. 127, 13. 149, 11. 152, 19. 212, 23. IV 3, 10. 28, 3. 45, 14. 158, 6. 275, 22. 293, 5. V 5, 20. 86, 18. 100, 16. 148, 22. 186, 8. 200, 2. 275, 14. 284, 3. 332, 4. 341, 8. VI 70, 22. 156, 2. 209, 6 τῶν ὅλων (persaepe coni. ποιητής). I 181, 2 τῶν ὄντων. II 159, 2. 160, 20. 178, 18. 195, 20. 263, 4. IV 205, 19. 221, 6. V 322, 8 τοῦ παντός. I 25, 8. 47, 3. II 181, 14. III 178, 18. V 4, 5. 287, 6. 333, 10. VI 13, 5 πάντων vel τῶν πάντων. IV 283, 13 ἁπάντων. I 182, 10. II 60, 9. III 133, 17. IV 14, 9. 18, 22. V 8, 16. 343, 5 τῶν συμπάντων. — I 50, 22. VI 156, 2 (coni. βασιλεύς). I 2, 15. 3, 6. 6, 16. 25, 25. II 262, 7. III 45, 27. IV 261, 6. V 9, 14. 203, 8. 206, 1. 250, 17 (coni. ποιητής). I 15, 3. 25, 18. 29, 10. 31, 9. 54, 19. II 183, 26. 226, 18. 282, 4. III 134, 18. 164, 18. 178, 26. 235, 13. IV 27, 14. 29, 4. 46, 5. 245, 6. 262, 10. 267, 21. 280, 12. V 10, 23. 14, 21. 77, 1. 101, 12. 135, 15. 375, 2. 7 dens int.

All: II 301, 21 Ἀβιοὺδ π. μου (ἑρμηνεύεται). I 131, 17 cf. 171, 6. II 54, 5 sq. III 169, 2. IV 20, 5 ἑρμηνεύεται γὰρ Ἀβδὰμ „π. μετέωρος". III 169, 12 (ὁ μετεωρολογικός). V 331, 13 (ἀστρονομικός). I 171, 20 cf. II 54, 12 sq. III 169, 2. 27 Ἀβραάμ, ὃς ἑρμηνεύεται π. ἐκλεκτὸς ἠχοῦς. III 169, 5 (Ἀβραὰμ) τρία, π. καὶ ἐκλεκτὸς καὶ ἠχοῦς. II 24, 15 Ἰουβὰλ π. εἴρηται ψαλτηρίου καὶ κιθάρας. III 80, 17 υἱός ἐστι Μαχείρ, ὡς Ἑβραῖοι καλοῦσιν, ὡς δὲ Ἕλληνες, πατρός. III 223, 20 Μωὰβ γὰρ ἐκ πατρὸς ἑρμηνεύεται. — III 64, 18 (αἰθήρ). III 64, 7 (αἱ τέτταρες ἀρχαί τε καὶ δυνάμεις). III 220, 21. 25 (ἥλιος). III 64, 1 (ἥλιος καὶ σελήνη καὶ οἱ ἄλλοι ἀστέρες). III 173, 16. V 92, 15. 93, 8 (ὁ λόγος). II 274, 15 ἀσκητῶν (ὁ ἱερὸς λόγος). II 22, 19 (ὁ γεγωνὸς λόγος). II 15, 8. 19, 26. 176, 21 sqq. 177, 9. 12. 181, 21. 182, 17. 185, 2 sqq. 188, 14. 237, 19. III 280, 18 (ὁ ὀρθὸς λόγος). II 269, 1. 24 cf. 270, 19. III 16, 16 (ὁ τοῦ πατρὸς οἶκος) λόγου ... σύμβολον. I 100, 17. 130, 22. 131, 19. 163, 13. 171, 20. 270, 16. II 38, 30. 54, 6. 269, 7 sq. III 80, 18. 133, 14. 169, 17. 176, 1 sq. IV 20, 9 (ὁ νοῦς). III 121, 9. 16 ἡ γε θυγάτηρ τοῦ θεοῦ σοφία, λέγοιτ' ἂν ἐνδίκως εἶναι π.

πατρικός. IV 178, 12 (ἔχθρα). II 299, 26. 300, 11 (οἰκία). II 299, 28 (οἶκος). V 90, 3 φίλος.

πάτριος. II 114, 20. III 109, 3. IV 223, 13. 304, 6. V 96, 5. 120, 17. 134, 12 πατρίῳ γλώττῃ. V 374, 7 (διδασκαλία). V 121, 19 ἔθος. II 207, 16. III 271, 24. IV 127, 11. 245, 10. V 242, 21. 360, 8. VI 128, 14. 130, 1. 6. 210, 15 (ἔθη). III 251, 15. IV 231, 7 (εὐχαί τε καὶ θυσίαι). IV 140, 3 (θυσίαι). VI 23, 13 (νόμοι). IV 207, 13 (παιδεία). II 229, 20. 285, 24 (πολιτεία). III 279, 8. IV 250, 18. VI 53, 11. 184, 18 (φιλοσοφία). — VI 198, 20 τὸ πάτριον. III 278, 23 τὸ ἐπὶ τῇ ἑβδόμῃ πάτριον. III 278, 19. IV 104, 11. 110, 13. 114, 21. 137, 5. 178, 7. 186, 10. 191, 1. 210, 7. 264, 8. V 14, 8. 74, 18. 148, 3. 375, 24. VI 129, 5. 176, 27. 184, 5. 16. 192, 25. 194, 13. 195, 27. 200, 7. 202, 1. 206, 7. 211, 18. 212, 25. 215, 12. 216, 18. 223, 11 (τὰ πάτρια). V 167, 16 κατὰ πάτρια.

πατρίς. I 107, 15 cf. V 13, 6. 17, 17.

339, 22 καταλιπὼν μὲν ἀνθρώπους συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ πατρίδα. IV 15, 8 sqq. περὶ τοῦ πατρίδα καὶ συγγένειαν καὶ πατρῷον οἶκον καταλιπεῖν. I 131, 13 κελεύει αὐτῷ πατρίδος καὶ τῆς γενεᾶς ταύτης ξενοῦσθαι. V 332, 1 καταλείπει μὲν πατρίδα καὶ γενεάν. V 295, 13 γενεὰν μὲν τὴν ἀφ' αἵματος καὶ πατρίδα καὶ ἔθη ... ἀπολελοιπότας. VI 51, 3 καταλιπόντες ... πολυανθρώπους συγγενείας, φιλικὰς ἑταιρείας, τὰς πατρίδας. IV 246, 11 μήτε γονεῖς μήτε πατρίδα μήτ' εὐεργέτας τιμᾶν. I 173, 20 ἐπὶ τῇ τῆς πατρίδος σωτηρίᾳ. II 59, 23 cf. 162, 21 μὴ σωτηρίας πατρίδος ... ἐπιστρεφόμενοι. II 60, 7 ὥσπερ αὐτοῖς μόνοις φύντες, οὐχὶ δὲ μυρίοις ἄλλοις ... πατρίδι, ἀνθρώπων γένει. II 244, 15 τοῖς ... ἀποικίαν στειλαμένοις ἀντὶ τῆς μητροπόλεως ἡ ὑποδεξαμένη δήπου π. II 311, 22 μὴ πατρίδος καὶ πολιτικῶν φιλανθρωπιῶν (ἀπόλαυσις). III 163, 17 ἢ φίλους εὐεργετῶν ἢ πατρίδος ὑπερασπίζων. III 214, 19 πατρίδος ἠξίωται Χαρράν. III 216, 7 τὴν δὲ ξένην ὡς πατρίδα οἰκήσαντες. IV 128, 7 ὡς ἐν δευτέρᾳ πατρίδι. V 189, 14 τὴν αὐτοῦ πατρίδα προδουλωσάμενος. V 198, 7 ἐν ... τοῖς ὑπὲρ πάσης τῆς πατρίδος κινδύνοις. V 213, 12 μηδ' ὄναρ τὸ τῆς πατρίδος ἔδαφος ἔτι προσκυνήσοντας. VI 37, 7 φύσεως δὲ ὑπερβολαῖς, ἃς ἡ π. οὐκ ἐχώρει. VI 37, 11 τῆς πατρίδος βραχυτέρας οὔσης ἢ ὥστε ... VI 38, 11 ἐν ἐλευθέρῳ γοῦν τῷ τῆς πατρίδος ἐδάφει ταφῆναι. VI 52, 1 (οἱ θεραπευταὶ) καθάπερ εἰς πατρίδα ἀποικίαν στέλλονται πρός τι χωρίον ἐπιτηδειότατον. VI 149, 12 τὴν νησίδα ταύτην τί φῶ; πότερον φυγαδευτήριον ἐμὸν ἢ πατρίδα καινήν; VI 149, 26 ἡ ἐν τῇ πατρίδι βίαιος ἀναίρεσις. VI 169, 16 κατεργασάμενος ... ἄθλους ἐκ τριῶν ... μερῶν, ὧνπερ μὲν ἐκ τῆς πατρίδος. VI 175, 13 ἀπὸ τῆς πατρίδος ὥσπερ ἀφ' ἱερᾶς ἤρχετο. VI 185, 4 κἀν ταῖς μηνιαίοις τῆς πατρίδος διανομαῖς. VI 206, 5 sqq. πᾶσιν ἀνθρώποις ... ἐμπέφυκεν ἔρως μὲν τῆς πατρίδος. VI 207, 2. 13 αὕτη (sc. ἱερόπολις) ... ἐμὴ μέν ἐστι π. VI 215, 17 ἐὰν μήτε ἡ π. ἀπαθὴς παντὸς κακοῦ διαφυλαχθῇ. — I 254, 5 ὡς γὰρ ἐκεῖνοι τῶν πατρίδων ἐλαύνονται. V 154, 12 δι' ἃς (sc. ἀδελφοκτονίας) οὐ μόνον αἱ συγγένειαι καὶ πατρίδες ... ἐξεφθάρη. V 161, 18 οἱ μεγάλων ἀγαθῶν αἴτιοι ταῖς πατρίσι προέρχονται. V 161, 20 ὡς κοινὰ τῶν πατρίδων ἄγη καὶ μιάσματα. V 229, 11 cf. VI 58, 13 (ἐχθροὶ) τῶν πατρίδων. V 267, 6 τά τε ἴδια ἑκάστων καὶ τὰ κοινὰ τῶν πατρίδων πεσόντα πολλάκις ἀνώρθωσαν. VI 129, 1 ἃς (sc. χώρας) ... πατρίδας νομίζοντες (οἱ Ἰουδαῖοι). VI 207, 20 cf. 208, 1. 3. 13 φίλων ἐνίων πατρίδας ὅλας τῆς Ῥωμαϊκῆς ἠξίωσας πολιτείας. VI 217, 27 τοὺς ἀρίστους ... ἤδη ζῶντας ὡς ἐν πατρίσι ταῖς νήσοις.

All. et metaph.: I 170, 9 καθάπερ εἰς πατρίδα τὴν ἀρετήν. V 325, 15 sq. (ἡ ἀρετὴ) σοφῶν ἀνδρῶν ἐστι π. II 245, 2 κατοικεῖ (ὁ σοφὸς) ὡς ἐν πατρίδι νοηταῖς ἀρεταῖς. VI 8, 8 ὅτι οἰκία καὶ συγγένεια καὶ π. οὐδεμία ἐστὶν ἑτέρα σοφῷ ὅτι μὴ ἀρεταί. II 162, 24 καθάπερ ἐκ πατρίδος μετανίστασθαι τοῦ βίου. VI 40, 10 „πᾶσα γῆ μοι π". III 126, 2 (ἡ ἐπιστήμη θεοῦ). I 50, 5. II 249, 12. III 213, 11. V 24, 14 (ὁ κόσμος). II 108, 17 cf. III 62, 21 πᾶσα ψυχὴ σοφοῦ πατρίδα μὲν οὐρανόν, ξένην δὲ γῆν ἔλαχε. II 244, 13 (ὁ οὐράνιος χῶρος). I 173, 6 (διάνοιαν) πατρίδα καὶ οἰκίαν λαχοῦσαν ⟨σάλον καὶ⟩ κλόνον. III 7, 18 sqq. σύ μοι, δέσποτα, ἡ π., σὺ ἡ συγγένεια, κτλ. III 19, 21 ἀποδημίαν ἡγούμενον ὅλον τὸν μετὰ σώματος βίον, ὁπότε δὲ δύναιτο τῇ ψυχῇ μόνῃ ζῆν, ἐν πατρίδι καταμένειν ὑπολαμβάνοντα.

πατροκτόνος. IV 109, 16.

πατροτύπτης. I 166, 18. V 146, 6. 20.

πατρῷος. III 186, 9. 276, 4. V 330, 10 (ἀγαθά). III 19, 16 (ἀγιστεῖαι). IV 122, 17 (ἡγεμονία). IV 155, 16. VI 165, 25 (γένος). II 274, 14. III 65, 18. 214, 15. 216, 6 (γῆ). V 328, 14 (ὡραιά). VI 2, 18 ἔδαφος. III 7, 21 ἑστία. IV 298, 4 (κλῆρος). IV 255, 3 (λῆξις). II 300, 2. III 7, 19. IV 115, 4. 118, 15 (οἰκία). III 258, 21. IV 15, 8 sqq. V 32, 3. 332, 1 (οἶκος). V 13, 12 (τῦφος). — I 219, 6. II 181, 25. IV 257, 12. V 118, 29. VI 151, 10 (τὰ πατρῷα).

πατρῳός. V 118, 5. 157, 1.

παύειν. I 62, 20 παύει μὲν γὰρ τὰ δοκοῦντα ποιεῖν οὐκ ἐνεργοῦντα, οὐ παύεται δὲ ποιῶν αὐτός (sc. ὁ θεός). I 65, 17 παύων ὁ θεὸς οὐ παύεται ποιῶν. I 62, 16 παύεται γὰρ οὐδέποτε ποιῶν ὁ θεός. I 64, 25 τὰ θνητὰ γένη παύεται πλάττων ὁ θεός. I 145, 25 (ἡ ψυχὴ) οὐδέποτε παύσεται. I 142, 7 ἵνα στειρωθεῖσα (ἡ ψυχὴ) παύσηται βλαβερὰ τίκτουσα. I 62, 20 εὖ μέντοι καὶ τὸ φάναι „κατέπαυσεν, οὐχὶ ἐπαύσατο". IV 291, 12 παυσάμενον τῶν ἔργων τὸν θεόν.

παῦλα. I 191, 23 τοῦ ποιεῖν.

παφλάζειν. III 306, 6.

παχυμερής. III 31, 16 sq. IV 142, 8.

πέδιλα. VI 173, 3. 23. 174, 6 Ἑρμοῦ.
πεδίον. All: I 258, 5 sqq. 265, 7 σημεῖον × ἀμίλλης καὶ διαμάχης. I 264, 15 „ἐν πεδίῳ" τουτέστιν ἐν ἀμίλλῃ λόγων.
πειθαρχεῖν. VI 168, 20 οἰκειότατον ... ὑπηκόῳ δὲ τὸ π. III 85, 22 τὸ δέ ἐστι τοῦ συναινεῖν καὶ π. εὐθυβολώτατον ὄνομα. III 109, 1 ἐπιτάγμασιν, ἅτε ἂν ὁ σωφροσύνης ἐραστὴς ἐπικελεύσῃ, πᾶσι π. III 85, 1 ἀναγκαῖον γὰρ τοῖς παραγγέλμασιν ἀρετῆς τὸν μανθάνοντα π. III 72, 8 ἐπίστατεῖ γάρ μου καὶ ἡγεμονεύει π. ἐγνωκότος. II 173, 10 ὅτι τὸ εἴκειν καὶ π. ἀρετῇ καλὸν καὶ συμφέρον. I 58, 20 οὗ (sc. ἀνδρός) τοῖς ἐπιτάγμασι π. ἀναγκαῖον. III 131, 15 ὅ τε ἔννοιαν λαβών, ὅτι νομοθέτης ὁ θεός ἐστιν, πειθαρχῶν οἷς ἂν προστάττῃ πᾶσιν εὐδαιμονήσει. III 270, 2 ὦ ψυχὴ πειθαρχοῦσα τῷ διδάσκοντι. II 177, 12 ἡ (παίδων τάξις) πειθαρχοῦσα πατρί. III 192, 7 (παῖδες σώφρονες) τοῖς ἐπιτάγμασι τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ παιδείας πειθαρχοῦντες. III 176, 24 ἐξ ἑτοίμου ἀγαθὰ πάρεστιν ἀθρόα τοῖς πειθαρχοῦσι.
πειθαρχία. II 63, 20 τὰ μὲν δὴ μὴ λείποντα τὴν τάξιν τῆς πειθαρχίας ἕνεκα ἐπαινεῖ. III 154, 12 ἀποδεξάμενος οὖν τῆς πειθαρχίας. IV 139, 19 τῷ δ' ἅρα προϋπείργαστο ἡ ψυχὴ κατ' ἐπιφροσύνην θεοῦ πρὸς πειθαρχίαν. IV 305, 18 εἰς πειθαρχίαν ἡγεμόνων. IV 159, 19 πῶς ἔχουσι πειθαρχίας ἐν οὐκ ἀφθόνοις χορηγίαις.
πειθαρχικός. VI 162, 12.
πείθειν. II 12, 18 ἡ μὲν γὰρ Πειθὼ ὁ × λόγος ἐστίν, ὅτι περὶ τοῦτον τὸ π. I 288, 2 (ὁ λόγος) τούς τε ἀκούοντας ἀντὶ τοῦ π. τὰ ὦτα ἀλγεῖν ἀναγκάζει. II 116, 4 τὸ δὲ „—" τοιοῦτον ὑποβάλλει νοῦν, ὡς γε ἐμαυτὸν πείθω. I 130, 14 ὁ δὲ βασιλεὺς ... οὐκ ἐπιτάττει μᾶλλον ἢ πείθει. II 240, 24 οὗτοι γὰρ οὐκέτι ἐξάρχοντι πείθοντας λόγῳ. II 107, 4 ὑπολαμβάνει καὶ τοὺς φιλαρέτους πεῖσαι δυνήσεσθαι μεταβάλλειν ὡς αὐτόν. IV 289, 1 κἂν μὲν ἰσχύσῃ πεῖσαι, γεγηθὼς καταλλάττεται. — IV 43, 4 τὸ πείθεσθαι θεῷ. I 144, 28 ᾧ προστάττοντι πείθεσθαι καλόν. I 172, 7 ἀρετῇ δὲ πείθεσθαι καλόν. I 167, 6 καὶ πείθεταί γε ὁ σοφὸς Ἀβραὰμ αὐτῇ (sc. Σάρρᾳ). I 86, 11 εἰ μὲν πείθοιτο ταῖς παραινέσεσιν. II 222, 8 ἡμεῖς δὲ πειθόμενοι τῷ ὑποβάλλοντι ὀρθῷ λόγῳ. II 103, 9 τῶν λόγῳ μηδέποτε πειθομένων. II 93, 27 ὁ μὴ πεισθείς. I 226, 9 (ἡ ψυχὴ) πεισθεῖσα τὸν ἀνωτάτω εἶναι θεόν. II 68, 4 (λογισμὸν) οἷς ἂν ὁ ὀρθὸς ὑποβάλλῃ λόγος πεισθησόμενον. II 108, 10 εἰκότως αὐχήσουσιν οἱ πεπεισμένοι, ὅτε ... I 167, 5 ἑτέρᾳ δὲ πειστέον γυναικί.
πειθήνιος. III 41, 20 ἡ ψυχή. I 245, 9. II 240, 1 πειθηνίως.
πειθώ. II 97, 20 ῥητορικῆς τὸ συνηγορικὸν καὶ ἐμμισθον εἶδος ... πραγματευόμενον ... περὶ τὴν δι' ἀπάτης π. τῶν ἀκουόντων. I 58, 3 (αἱ αἰσθήσεις) παράκλητον ἐπαγόμεναι π. II 135, 12 (συναγωγὸς τοῦ λόγου θείου). II 105, 3 τοῖς δὲ ... πειθοῦς ἡμεληκόσι. IV 118, 13 ἡ ἐν ταῖς ὁμιλίαις εὐέπεια καὶ ἡ παρακολουθήσασα π. III 140, 1 πειθοῖ δέ, ἀρετῇ γλυκείᾳ. III 246, 11 μετὰ πειθοῦς πολλὰ καὶ τῶν ἀρρήτων ἀναφέρει. V 333, 5 τοῦ θείου πνεύματος ... περιτιθέντος ... τοῖς δὲ λόγοις π. — v. Πειθώ in ind. nominum.
πεῖνα v. δίψα. — II 102, 12 (ἡ γεῦσις) πεῖναν ἄληκτον καὶ ἄπληστον ἴσχει τῶν ἀπόντων. III 107, 3 τῶν τῆς φύσεως ἀναγκαίων κατεξαναστάντες, ὡς πεῖναν, δίψος, κτλ. IV 166, 13 δόξαντες ἀπαλλαγῆναι δίψους ἐφεδρεῦον κακὸν πεῖναν εὗρισκον.
πεινᾶν v. διψῆν. — II 296, 3 ὑπὸ τοῦ πεινῶντος ἡδονῆς.
πεῖρα. VI 196, 2 οὐκ ἀκοῇ μόνον ἀλλὰ καὶ πείρᾳ. VI 203, 1 οὐκ εἰς μακρὰν αὐτοῦ πεῖραν ἕξεις. I 287, 25 ἐκ τῆς καθ' ἑκάστην ἡμέραν πείρας. V 137, 3 ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰς ἀληθῆ πεῖραν ἐλθεῖν. V 275, 15 πάσας δὲ πείρας καθιέντες. V 243, 13 ἰατροὶ γὰρ οὐ κλήρῳ λαγχάνουσιν, ἀλλ' ἐν πείρᾳ δοκιμάζονται. VI 130, 3 ἡ κατὰ τῶν νόμων π. III 142, 14 ὦ ἱεροπρεποῦς πείρας.
πειρᾶσθαι. II 94, 4 δίδαγμα αὐταρκέστατον τοῦ π. τὸν ἔνδον δικαστὴν ἔχειν εὐμενῆ. I 251, 15 π. μέντοι δεῖ ... διασῴζειν. II 112, 20 τὴν ἱππικὴν δύναμιν ... ὡς οἷόν τε πειρᾶται συναύξειν. I 141, 20 (Ἀαρὼν) ἔχων τὸ πάθος ἰᾶσθαι αὐτὸ πειρᾶται τοῖς λεχθεῖσι σωτηρίοις φαρμάκοις. II 90, 3 ἀνυπερθέτως οὖν τῇ βασιλικῇ πειρώμεθα βαδίζειν ὁδῷ. I 236, 7 οἱ σκοπόν τινα προθέμενοι τὰ βέλη πάντα ἐπ' αὐτὸν ἀφιέναι πειρῶνται. I 234, 18 ὡς δέον πολιὸν μὲν μάθημα χρόνῳ μηδὲν ἀρνεῖσθαι πειρωμένους καὶ γράμμασι σοφῶν ἀνδρῶν ἐντυγχάνειν. I 202, 6 τὴν ἐμφαινομένην φιλοσοφίαν ἀκριβοῦν ... πειρασόμεθα. V 138, 22 ὑπὲρ τοῦ μηκέτι πειραθῆναι κακῶν.
πειρατήριον. II 253, 26 (Γεδεὼν) ἐρμηνεύεται.
πειρατής. II 253, 24 τῆς ἀδικίας
πειρατικός. III 264, 22. 265, 11.
πεῖσμα. III 119, 3 τὸ ὑπ' ἀμαθίας σκλη-

ρὸν καὶ ὀρύτνον ὄντως coni. νόημα. III 78, 12 τὰ τοῦ ζῆν πείσματα. III 134, 16 βέβηλον ... καὶ ὀνίερον. VI 130, 8 οὐδενὸς ἐπειλημμένοι πείσματος εἰς ἀσφάλειαν.

πέλαγος. I 40, 6 (οἱ πλάνητες) καὶ πελαγῶν ἐργάζονται τροπάς. V 120, 7 πελάγη τοτὲ μὲν ἐξαναχωρεῖ καὶ ἀμπωτίζοντα ὑποσύρεται. IV 171, 13. V 9, 9 πελαγῶν ἀναχύσεις. — V 55, 5 τοῦ βίου. V 151, 3 τῶν ἐν πολιτείᾳ φροντίδων.

πελαργός. IV 295, 13 οἱ μὲν γηραιοὶ καταμένουσι ἐν ταῖς νεοττιαῖς.

πελιδνός. VI 204, 18.

πέμμα. III 107, 12 ἄζυμον. II 97, 1 τελείοις δὲ τὰ ἐκ πυρῶν πέμματα (ἐστὶ τροφή). III 266, 17 ἀμήτων καὶ μελιπήκτων πεμμάτων γένη μυρία. V 90, 17 πεμμάτων μελιπήκτων περιεργίοις. VI 40, 3 cf. 44, 4 τὰ πρὸς τὴν ἑορτὴν πέμματα τῶν ἐφήβων οἱ δοκιμώτατοι σιτοπονοῦσι.

πέμπτος. II 159, 18 sqq. (ἀριθμός). I 49, 20 (δακτύλιος). I 36, 3 (ἑπταετία). I 20, 12 (ἡμέρα). III 64, 18 οὐσία κυκλοφορητική. III 209, 11 κυκλοφορικὸν σῶμα. I 109, 19 sq. υἱός. I 42, 8 (φθόγγος).

πέμπτος καὶ ἑβδομηκοστός. II 309, 16 (ἀριθμός), ὃς ἐστι σύμβολον αἰσθητῆς καὶ νοητῆς φύσεως.

πένεσθαι. VI 7, 3.

πένης. II 106, 14 ὁ μὲν πάντα τὰ ἄλλα δοκῶν ἔχειν, τῇ δὲ ἑνὸς προστασίᾳ δυσχεραίνων, ἀτελὴς καὶ π. V 320, 18 τοὺς ἄλλους ὑπολαμβάνει πένητας, ἀδόξους, ἀτίμους. II 24, 3 ἑτέρως ὁμιλητέον ... καὶ πλουσίῳ καὶ πένητι. V 34, 12 ἴσον εἰσφέρειν καὶ πένητα καὶ πλούσιον. V 104, 8 (Μωυσῆς) πένησιν ἐπικουρῶν καὶ τοὺς πλουσίους ἐπὶ φιλανθρωπίαν προκαλούμενος. III 238, 4 πένητες δ' ἐκ πλουσίων καὶ ἐκ πενήτων πολυχρήματοι. VI 178, 8 πένητας ἐκ πλουσίων καὶ ἀπόρους ἐξ εὐπόρων γεγενῆσθαι. V 294, 2 τοὺς δὲ πένητας ἀδεῶς τοῖς τῶν πλουσίων χωρίοις ἐπιβατεύειν. VI 158, 2 τότε οὐ πλούσιοι πενήτων προύφερον. III 113, 8 (οἱ ἄφρονες). III 225, 5 οἱ χρεῶσται. III 116, 18 πένησι φίλων. V 112, 1 παρηγοροῦνται δ' οἱ πένητες. V 225, 16 κελεύει ⟨γὰρ⟩ πένητα ἐν κρίσει μὴ ἐλεεῖν. III 163, 17 πένητας ἐλεῶν. IV 91, 8 πένητα γὰρ βάσκανον οὐδεὶς ἂν ἐλεήσαι. V 90, 12 ἐφ' ἃ καὶ οἱ πένητες ἡμεῖς ἐσμεν ὅτε τρέπονται. V 105, 9 πενιχρότερον ἀπεργαζόμενος τὸν πένητα. V 107, 9 εἰ μὴ π. ὢν ἀπαλλάττοιτο τῆς οἰκίας. V 107, 12 πενήτων μὲν δὴ πέρι τοσαῦτα. V 111, 17 ἵνα τοῖς ἀπαυτοματισθεῖσι καρποῖς οἱ πένητες ἀδεῶς χρῆσθαι δύνωνται. V 254, 7 ἐκ τῆς τῶν πενήτων ὑπηρεσίας ἀπειληφέναι τοὺς εὐπόρους. V 288, 14 οὔθ' οἱ πένητες ἔμελλον ἀπορώτεροι γίνεσθαι. V 291, 7 τοὺς πένητας εὐθυμοτέρους ἀπεργαζόμενος. VI 3, 8 πένητας δὲ τοὺς ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ ... περιρρεομένους. VI 146, 18 πενητές ἐσμεν. VI 192, 17 π. γὰρ ἀφιγμένος. V 290, 2 μισθὸν πένητος αὐθημερὸν ἀποδιδόναι.

πενθεῖν. IV 56, 19 τὸ π. ἐπὶ πλέον ... ἀλλότριον ἡγησάμενος σοφίας. III 269, 17 Ἰακὼβ τὸν Ἰωσὴφ ἔτι ζῶντα πενθεῖ. V 28, 24 κἂν πενθῶσί τινες (ἱερεῖς). II 308, 12 Αἴγυπτος, ἡ μισάρετος καὶ φιλοπαθὴς φύσις πενθοῦσα. II 282, 25 (Ἄβελ) ὄνομα δέ ἐστι τὰ θνητὰ πενθοῦντος καὶ τὰ ἀθάνατα εὐδαιμονίζοντος. IV 252, 19 οὓς (sc. τετελευτηκότας) πενθοῦντες ὁπλῇ κατείχοντο λύπῃ. IV 57, 4 ἰδόντες οὐδὲν τῶν ἐν ἅδου παρ' αὐτοῖς γινομένων ἐπὶ τοῖς πενθοῦσιν. V 117, 6 ὑπὲρ τοῦ μὴ δοκεῖν ἀπευκτὴν ὠφέλειαν προσνέμων ὀνειδίζειν πενθοῦσιν. V 298, 8 ἐπιτρέψας αὐτῇ (sc. τῇ αἰγμαλώτῳ) πενθῆσαι ... πατέρα καὶ μητέρα. IV 268, 15 ὡς σύμπαν τὸ ἔθνος αὐτὸν (sc. Μωυσῆν) ... ἐπένθησεν. — III 269, 18 οὐ Μωυσῆς ἐάσει τοὺς περὶ Ναδὰβ ἰεθοὺς λόγους πενθεῖσθαι.

πενθερός. V 248, 19 (Μωυσέως).

πένθος. VI 171, 16 ἀθάνατον. V 283, 7 οἷς ἄληκτον καὶ ἀπαρηγόρητον εὐθὺς εἰσδύεται π. V 187, 6 δι' ὑπερβάλλοντα οἶκτον καὶ π. ἀπαρηγόρητον. IV 152, 9 βαρυτάτῳ πένθει κατασχεθέντας. V 117, 27 βαρυτάτῳ καὶ ἀπαρηγορήτῳ πένθει. IV 268, 15 ἴδιον καὶ κοινόν. IV 122, 11 οἰκτρῷ κατεσχημένοι πένθει. IV 67, 3 τί γὰρ μεῖζον ἢ οἰκτρότερον π.; VI 217, 28 οἰκτρότατον. V 176, 1 πρόωρον. IV 254, 3 συγγενικόν. II 308, 13 ἑβδομήκοντα γὰρ ἡμέραις καταριθμεῖται παρ' αὐτοῖς τὸ π. III 269, 16 καὶ ἔτι ζῶσιν αὐτοῖς ὡς νεκροῖς προτεθήσεται π. IV 63, 16 π. ἀνελεῖν. IV 152, 15 διπλοῦν π. πρὸς τῷ ἰδίῳ καὶ τὸ κοινὸν εὐθὺς ἐλάμβανεν. IV 253, 3 μήπω τοῦ πένθους ὑπερημέρου καὶ ἐκπροθέσμου γεγονότος. IV 253, 6 ᾧ κατ' ἀναγκαῖον ἐχρήσαντο. IV 254, 12 τοῖς μὴ διὰ π. ... κωλυομένοις. IV 258, 1 τὰ ἐπ' ὠκυμόροις τέκνοις ἀπαρηγόρητα πένθη. V 28, 22 τὸν δ' ἀρχιερέα παντὸς πένθους ὑπεξείλετο. V 29, 10 ἐκ τῶν ἁγίων ἐξιέναι κατὰ πρόφασιν πένθους. V 351, 12 ὁ πρῶτος ... π. χαρᾷ καὶ κακὰ ἀγαθοῖς ἐπιτειχίσας. V 376, 5 τὰ πένθη κατευ-

ωχηθέντες. VI 122, 5 ἐπὶ Τιβερίῳ. VI 130, 22 ἐπὶ Δρουσίλλῃ.
πενία. III 48, 10 π. πλοῦτος, δόξα ἀδοξία, κτλ. V 267, 14 π. καὶ ἀδοξία καὶ πήρωσις καὶ νόσων ἰδέαι πολύτροποι. II 223, 13 (coni. ἀδοξία, νόσος σώματος). III 65, 3 coni. ἀδοξία, δυσγένεια. II 232, 29. 250, 18. VI 10 9 (coni. ἀδοξία). II 233, 9 coni. ἀτιμία, ἀδοξία. VI 175, 22 πενίαι καὶ ἀτιμίαι κτλ.. V 267, 19 cf. 269, 3 πενίᾳ μὲν πλοῦτον ἀντιτάττοντες. VI 131, 4 π. γὰρ χαλεπὸν μέν, καὶ μάλιστ' ὅταν κατασκευάζηται πρὸς ἐχθρῶν. V 365, 18 πρώτην ἀρὰν ὡς κουφότατον κακὸν ἀναγράφει πενίαν καὶ ἔνδειαν. V 295, 6 πενίᾳ διδόντας δίκας, ἣν κολάζεσθαι μὲν οὐ θέμις, ἐλεεῖσθαι δὲ ἀναγκαῖον. III 225, 9 πενίας δ' εἰς αὐτά τις ἐλθών τὰ πέρατα. V 37, 19 ἢ τινων ὀλιγωρία ... γέγονεν αἰτία πενίας τοῖς ἱερωμένοις. V 138, 12 ἐν πλούτῳ πενίας μεμνῆσθαι. V 194, 17 ὀφείλειν διὰ πενίαν. V 245, 3 πολὺν πλοῦτον καὶ πάντα ἄδικον ἐκ τῆς πενίας τῶν ὑπηκόων θησαυρισάμενος. V 267, 21 μυρίους γὰρ π. κατεπάλαισεν. V 318, 13 πλουτήσαντες πενίαν ἄλλοις κατασκευάζουσιν. VI 50, 3 τοῦτο οἱ περὶ Δημόκριτον τοῖς ἀφ' αἵματος εἰργάσαντο χειροποίητον ἔνδειαν καὶ πενίαν αὐτοῖς κατασκευάσαντες. VI 130, 28 ὡς διχόθεν κατεσκευάσθαι πενίαν. VI 134, 9 ἵν' οἱ μὲν ὑπομένουσι διττὰς συμφοράς, πενίαν ὁμοῦ καὶ τὴν ἐν τοῖς σώμασιν ὕβριν. VI 144, 14 πενίαν ἀδικωτάτην ὑπέμειναν. — IV 157, 3 ψυχική. II 288, 11 ψυχῆς. I 118, 27 πλούσιον πεποιηκέναι τὸν ὁρῶντα πενίαν ἀρετῆς τῆς πλουσίας ἀντιδούς.
πενιχρός. III 293, 2 (ἀπαιδευσία).
πένταθλον. II 118, 10.
πενταπολις. All: IV 34, 3 cf. 38, 4 αἱ ἐν ἡμῖν πέντε αἰσθήσεις.
πεντάς. IV 280, 4 sqq. cf. 293, 10. 296, 19. 305, 23. 306, 24. III 39, 21 δέκα (λόγια) τοίνυν ὄντα διένειμεν εἰς δύο πενταδας. II 159, 24 cf. 307, 25. IV 219, 9 αἰσθήσεως π. ἀριθμὸς οἰκεῖος. I 20, 13 οὐδὲν οὕτως ἕτερον ἑτέρῳ συγγενὲς ὡς ζῴοις πενταδα. I 32, 20 (ἡ ἑβδομὰς) διαιρεῖται ... εἰς δυάδα καὶ πενταδα.
πενταχῆ. I 20, 14 cf. 105, 1 π. δὲ τμητὸν αἴσθησις.
πέντε. I 15, 15. 17. cf. 38, 13. II 122, 14. × III 87, 7. 211, 3. IV 227, 9 τῆς (συμφωνίας) τε διὰ τεττάρων καὶ διὰ π. I 33, 3 τὰ δὲ π. πρὸς δύο πλείστην ἐν ἁρμονίᾳ δύναμιν ἐπιδείκνυται. — v. αἰσθήσεις. — I 33, 10 τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον ... ἐξ ἀριθμῶν συνέστηκε τοῦ τρία καὶ τέσσαρα καὶ π.
πεντεκαιδεκάτη. V 123, 7 καθ' ἣν σελήνη πλησιφαὴς γίνεται.
πέντε καὶ ἑβδομήκοντα. II 307, 12 sqq. ὁ δὲ ἀριθμὸς οὗτος αἰσθητῆς καὶ νοητῆς, πρεσβυτέρας τε καὶ νεωτέρας, ἔτι δὲ φθαρτῆς καὶ ἀφθάρτης μεθόριος φύσεώς ἐστι.
πέντε καὶ εἴκοσι. I 273, 9.
πεντηκονταετία. III 90, 11. 118, 7. V 113, 4. 9.
πεντηκοντάς. VI 63, 12 ἁγιώτατος καὶ φυσικώτατος ἀριθμῶν. V 129, 15 sqq. θαυμαστὴ καὶ περιμάχητός ἐστιν ἡ φύσις ⟨αὐτῆς⟩. V 130, 3. 6 παράδειγμα ... ἀμείνονος φύσεως. IV 219, 3 ὁ ἁγιώτατος πεντηκοντάδος ἀριθμός, δύναμις ὢν τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου. III 94, 16 (ὁ τῆς ἀφέσεως ἀριθμός). III 196, 11 ὁ Ἀβραὰμ ἐπὶ τῆς Σοδομιτῶν ἀπωλείας ἀρξάμενος ἀπὸ πεντηκοντάδος εἰς δεκάδα τελευτᾷ.
πεντηκοστός. V 130, 1. 9 ἡ κατὰ τὸν πεντηκοστὸν ἀριθμὸν ἐνισταμένη ἑορτή. I 273, 1 εἴ τινες ἀριθμὸν πεντηκοστὸν ἔλαχον ἄφεσιν καὶ ἐλευθερίαν παντελῆ ... προκηρύττοντα. V 115, 12. 294, 10 (ἐνιαυτός). IV 305, 7. V 95, 12. 112, 14. 114, 2. 6. (ἔτος). IV 304, 11. cf. V 129, 12 (ἡμέρα), ἐν ᾗ προσάγειν ἄρτους ἔθος. I 251, 11 ὡς εἴ γε ὁ π. λόγος εὑρέθη. I 273, 8 τέλειος γὰρ ὁ π. λόγος. III 196, 14 λόγος ἱερός.
πεπαίνειν. I 227, 11 λόγῳ πεπαίνοντι. I 283, 17 προευτρεπισθέντι σωτηρίῳ πεπαίνεται φαρμάκῳ. II 65, 6 τελεσφορεῖται δὲ ὁ πεπανθεὶς ἄκρως. I 211, 16. 253, 1 τοὺς ἤδη πεπανθέντας (καρπούς).
πέπανσις. I 227, 12 coni. βελτίωσις.
πεποίθησις. V 335, 13 προγονικῆς ἀρετῆς.
περαίνεσθαι. V 203, 9 ταῦτα ... πεπέρασται δὲ ἑνὸς κόσμου περιγραφῇ. II 208, 22 (τὸ πᾶν) πεπερασμένον εἶναι. IV 37, 11 τὰ φανέντα ... πότερον ἄπειρα ἢ πεπερασμένα.
περατοῦν. I 62, 23 n. II 99, 23.
πέρας. II 180, 3 ὅρον ἐγέτω καὶ π. (τὸ τῆς ψυχῆς ἀγαθόν). II 149, 3 τῶν ἁπάντων (θεός). III 90, 17 ἀριθμῶν. I 63, 20 αὐξήσεως. II 99, 23. 147, 8. IV 227, 20. V 17, 15 γῆς. II 25, 21. 200, 19. III 187, 16. 197, 26. IV 89, 8. VI 165, 5 γῆς καὶ θαλάττης. I 278, 22 γῆς καὶ θαλάττης ... ἀέρος καὶ οὐρανοῦ. VI 152, 16 τῆς εἱμαρμένης. I 62, 25 τῶν ἑξηκόντων. II 33, 26. 38, 26. 294, 17. III 28, 16. 206, 17 ἐπιστήμης. I 52, 20 τῆς ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας. II 130, 9 εὐπραγίας. II 200, 4 ἰσχύος ... καὶ

ρώμης. IV 15, 18 κακοπραγιῶν ὁ θάνατος. I 11, 5 ὁ ... ἀσώματος κόσμος ἤδη π. εἶχεν. VI 212, 7 τοῦ κόσμου. III 200, 12 π. ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ. I 61, 4 οὔτε δὲ νοῦν τὸν ἄτομον οὔτε αἴσθησιν τὴν ἐν μέρει π. εἰληφέναι φησίν. I 194, 12. II 138, 9. 227, 28. 254, 8. 303, 26 οὐρανοῦ. I 39, 16. 279, 1. II 106, 10. 199, 18. III 242, 15. IV 37, 5. V 133, 1 τοῦ παντός. III 225, 10 πενίας. VI 187, 27 (πόλεων). III 90, 18 τῶν κατὰ τὸν βίον πράξεων. VI 175, 11 (Ῥώμης καὶ Ἰταλίας). II 236, 3 χείλη ... στόματος, φραγμὸς δέ τις γλώττης. I 35, 14. 17 πᾶν σῶμα ὀργανικὸν τρισὶ μὲν κεχρῆσθαι διαστάσεσι ... τέτταρσι δὲ πέρασι. II 128, 2 (τελειώσεως). II 132, 3 τῆς γεωργικῆς ... τέχνης. III 6, 11 τόλμης. II 294, 15 φρονήσεως. II 63, 10 χρόνων. — III 245, 6 σημεῖα δὲ καὶ γραμμαὶ καὶ ἐπιφάνειαι καὶ συνόλως πέρατα. III 290, 8 θεὸν ὑπολαβεῖν ... ἀριθμοῖς καὶ πέρασι καὶ ὅροις τὴν τῶν ὅλων περιγράψαι φύσιν. II 288, 15 τὰ δὲ πρὸς τοῖς πέρασιν ἐξετάσωμεν, κεφαλῇ τε καὶ βάσεσιν. III 211, 12 ἢ π. ἢ εἶδος ἢ ἀριθμὸν ἢ ἐνδελέχειαν (τὸν νοῦν οἰόμεθα). V 363, 6 ῥᾳδίως ⟨ἂν⟩ ἑνὶ κελεύσματι συναγάγοι ὁ θεὸς ἀπὸ περάτων εἰς ὅ τι θελήσῃ χωρίον. I 297, 10. III 160, 24 sq. IV 146, 7. 152, 12. 205, 2. VI 108, 22 ἀπὸ περάτων ἐπὶ πέρατα. I 64, 5. II 135, 5 ἀπὸ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ πέρατα. I 278, 8. 292, 28. II 4, 5. VI 99, 17 ἄχρι περάτων. IV 13, 9 ἐπὶ π. ... ἐλθεῖν. VI 159, 5 μέχρι περάτων. I 249, 9 ἐὰν μὴ προσγένηται τὸ π.

περάτης. All: II 272, 17 ὁ Ἑβραῖος ἑρμηνεύεται.

περατοῦσθαι. III 209, 7 ἐξ ὧν ὁ ἐνιαυτοῦ κύκλος πέφυκε π. IV 305, 23 ἡ μὲν προτέρα πεντὰς ἐν τούτοις περατοῦται. V 43, 14 ἐν ᾧ σελήνη τὸν ἑαυτῆς κύκλον περατοῦται. V 273, 1 ὧν εὐθέως ἄξιον θαυμάσαι τὸν ἀριθμὸν δεκάδι τῇ παντελείᾳ περατουμένων. IV 274, 6 τὸ μὲν γὰρ δυσὶ σημείοις περατούμενόν ἐστι γραμμή. V 12, 11 (ἰδέαι) τὰ ἄπειρα καὶ ἀόριστα καὶ ἀσχημάτιστα περατοῦσαι. — IV 280, 6 εὐρείας ὁδοὺς καὶ λεωφόρους ἑνὶ τέλει περατουμένας. I 62, 23 ὅσα δὲ ἐπιστήμῃ θεοῦ (δημιουργεῖται), περατωθέντα πάλιν κινεῖται. III 51, 18 τὰ θνητὰ ἀποτελέσματα ... περατωθέντα ὑπ' οὐρανοῦ. I 78, 7 τὸ δὲ „φορίζεται" ἴσον ἐστὶ τῷ ὅροις πεπεράτωται.

πέρθειν. II 80, 5 νοῦς πραθεὶς ... τῇ ἡδονῇ.

περιαλγεῖν. IV 266, 4. V 376, 1.

περιανιστάναι. I 96, 2. 185, 13. II 64, 22.

περιάπτειν. I 189, 1 (οὗτος) τὰ ἐν τῷ ποιεῖν ἅπαντα περιάπτων αὐτῷ. III 304, 29 τὸ ἀκαθαίρετον τοῦ θεοῦ κράτος γενέσει ... περιάπτοντες. I 149, 6 τὸν ἀσφάλειαν καὶ βεβαιότητα περιάπτοντα νοῦν. I 213, 12 (ἡ ἡδονὴ) περιῆπται δὲ δίκτυα καὶ πάγας. I 222, 6 (Μωυσῆς) περιῆψεν ἑαυτῷ τὸ ἔργον. II 103, 19 τῷ ... Ἰακὼβ τὴν ποιμενικὴν ἐπιστήμην περιῆψε. II 118, 6 ἑκατέραν τῶν χειρῶν περιάψαντες.

περίαπτος. I 212, 8. II 78, 17. III 176, 18. 190, 24. 191, 2. VI 173, 20 (τὰ περίαπτα).

περιαύγεια. VI 174, 17 (μεσημβρινή).

περιαυγής. III 252, 7 (ἀληθείας φέγγος). II 277, 18 φέγγος ἀρετῆς. II 141, 22 φρόνησις. III 220, 17 τὸ τοῦ ... θεοῦ ... φῶς. III 146, 7 (τὸ περιαυγές).

περίβλημα. II 69, 6 σαρκῶν. III 227, 8 cf. 228, 8 (ὁ λόγος) αἰσχύνης καὶ ὀνειδῶν ἀναγκαιότατον π.

περιβόητος. IV 119, 13 (αἰσχύνη). IV 183, 6 ἀνὴρ ... ἐπὶ μαντείᾳ. II 284, 17 (ἐπιστήμη). IV 267, 6 (εὐσέβεια τοῦ προφήτου). VI 61, 3 (συμπόσια). V 6, 16 ὕλαι.

περίβολος. IV 257, 1 ὁ τῆς γῆς ἅπας ἐν κύκλῳ π. I 50, 15 μεγαλοπολῖται τὸν μέγιστον περίβολον οἰκεῖν λαχόντες. VI 195, 20 ὅπερ (sc. ἔθνος) οὐκ ἐδέξατο ... μιᾶς χώρας τῆς ἀποκεκληρωμένης αὐτῷ μόνῳ π. VI 219, 1 ἐν τῷ τῆς τοσαύτης γῆς περιβόλῳ. VI 142, 24 τῶν ἐν πόλει δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν περιβόλων. VI 95, 15 (τελειότατος) ὁρατῶν ⟨θεῶν⟩. VI 218, 24 τὸν βραχὺν οὕτως περίβολον αὐτῷ (sc. θεῷ) καθιερωθέντα ... ἀφελέσθαι διανοῇ. VI 129, 10 οὐκ ἔχοντες ἱεροὺς περιβόλους. IV 29, 15 ἡ τῶνδε θεραπεία ... ἐντὸς εἱλεῖται θείων περιβόλων. — V 18, 11 τοῦ ἱεροῦ ὁ μὲν ἐξωτάτω π. V 19, 7 ἄλσος δὲ οὐδέν ἐστιν ἐν τῷ περιβόλῳ. VI 195, 10 θάνατος ἀπαραίτητος ὥρισται κατὰ τῶν εἰς τοὺς ἐντὸς περιβόλους παρελθόντων. IV 254, 5 ἕως μὲν οὖν ἐμπρόθεσμόν ἐστιν, ἔξω περιβόλων ἱερῶν ἐλαυνέσθω. V 63, 15 οὐκ ἐᾷ περιρρανάμενον ... εὐθὺς εἴσω περιβόλων ἱερῶν παρέρχεσθαι. — II 98, 3 τὸ δ' αὐ λογικὸν φραγμῷ καὶ περιβόλῳ (παραβάλλοντες οἱ παλαιοί). III 170, 4 αἱμασιαῖς δὲ' καὶ περιβόλοις τὸ λογικὸν (μέρος ἐξωμοίωσαν).

περίγειος. IV 37, 3 (ἀήρ). II 244, 10 (φύσις). V 4, 4 (φύσεις). I 264, 7. 278, 3. II 88, 15. 244, 14. V 22, 21 (χῶρος). — I 31, 5. 50, 7. 205, 13 sq. II 38, 3. 291, 26.

III 123, 18. 222, 23. 234, 20. 235, 9. 278, 1. 304, 20. IV 215, 18. 225, 12. VI 6, 1. 213, 19 (τὰ περίγεια).
περιγράφειν. I 234, 22. II 120, 22. III 290, 8.
περιγραφή. II 245, 23 ἄμορφα μορφῶσαι τύποις καὶ σχήμασι καὶ περιγραφαῖς. V 203, 9 πεπέρασται δὲ ἑνὸς κόσμου περιγραφῇ. I 66, 6 ἐπιφέρει τὸ „ὅτε ἐγένετο" τὸ πότε κατὰ περιγραφὴν οὐ διορίζων. I 39, 22 ἀποτεμνομένης τῆς αἰσθήσεως τοτὲ μὲν ἐλάττω τοτὲ δὲ μείζω περιγραφήν. V 214, 2 cf. 116, 18 κατὰ μείζονα περιγραφήν. II 77, 9 ὅτι (ἡ πόλις) κἂν μείζοσιν ἐξετάζεται περιγραφαῖς.
περιδεής. IV 45, 6 τὸ ἀνθρώπινον γένος. VI 152, 5 ὕπνος. III 244, 7 (ἡ ψυχὴ) τῷ δυστοπάστῳ τῆς σκέψεως π. γίνεται. — VI 196, 6 π. οὖν ὡς εἰκὸς ἦν. V 99, 8 τὸ ... περιδεὲς τοῦ ἡμετέρου γένους λογιζόμενος.
περιδινεῖσθαι. I 176, 15. II 248, 11.
περιδράσσεσθαι. I 287, 17 (ὁ λόγος) περιδραξάμενος.
περιεκτικός. III 103, 6 (ὄνομα).
περιεργία. I 57, 9 ἡ (ἡδονὴ) δὲ περιεργίαν καὶ πολυτέλειαν (ἀσπάζεται). VI 204, 5 περιεργίας ὁμοῦ καὶ προπετείας καὶ θράσους ὑπόληψιν ἐξενεγκάμενος. II 101, 23 cf. III 145, 17 ἀκοαὶ ... διψῶσαι δὲ ἀεὶ περιεργίας καὶ φιλοπραγμοσύνης. IV 6, 2 ἕνεκα πολυπράγμονος περιεργίας. — III 82, 22 ὀνομάτων καὶ ῥημάτων. VI 25, 9 Ἑλληνικῶν ὀνομάτων. II 196, 16 ὀφθαλμῶν. I 144, 19 cf. V 234, 27 ὀψαρτυτῶν καὶ σιτοπόνων. — III 169, 29 τίς ἐκ τῆς τοσαύτης περιεργίας γένοιτ' ἂν ὠφέλεια; II 304, 28 μεταναστάντες οὖν ἀπὸ τῆς κατ' οὐρανὸν περιεργίας ἑαυτούς. II 222, 1 ὁ ... ἐκ περιεργίας ἰδεῖν τὸν πατέρα ἐθελήσας. II 202, 10 βιασάμενός τις ὑπὸ περιεργίας.
περίεργος. I 144, 1 (ἡδονή). I 210, 5 (ποικιλία). V 358, 18 (πολυτέλεια). III 283, 29 (πόσις). II 212, 11 (ὑπηρέται). II 311, 12 τὸ φιλομαθές. — VI 147, 17 τὸ περίεργον. III 69, 20. 97, 14 περιέργως.
περιεσκεμμένως. III 275, 17.
περιέχειν. II 303, 30 τὸ γὰρ ὂν π. ἀλλ' οὐ περιέχεσθαι θέμις. III 218, 19 ὁ θεὸς καλεῖται τόπος τῷ π. μὲν τὰ ὅλα, περιέχεσθαι δὲ πρὸς μηδενὸς ἁπλῶς. I 35, 19 εἰ μὴ συνέβαινε τὰς τῶν πρώτων ἀριθμῶν ἰδέας ... ἑβδομάδος φύσιν π. II 227, 22 περιέχει γὰρ τὰ πάντα πρὸς μηδενὸς περιεχόμενος (ὁ θεός). III 244, 21 (ὁ κύριος) περιέχει γὰρ ἀλλ' οὐ περιέχεται. VI 105, 11 οὐδὲν γάρ ἐστιν ὃ μὴ περιέχει (ὁ κόσμος)· τὸ δὲ περιεχόμενον καὶ κατακρατούμενον ἀσθενέστερον δήπου τοῦ περιέχοντος. I 15, 14 περιέχει δ' ἡ τετρὰς καὶ τοὺς λόγους τῶν κατὰ μουσικὴν συμφωνιῶν. I 32, 18 περιέχει δὲ καὶ διαιρέσεις ἄλλας ... ἑβδομάς. I 38, 15 (ἡ ἑβδομὰς) ἔτι τὴν ἁρμονικὴν (ἀναλογίαν) περιέχει. V 136, 5 (ἡ δεκάτη) περιέχει δ' ἐν αὑτῇ τὰς ἀναλογίας πάσας. I 152, 16. 23 ὅσα περιέχει κακῶν ἀπαλλαγήν. I 279, 22 πρὸς ... τὸ ῥητὸν ἡ λέξις τὸ εὔλογον οὐ περιέχει. I 4, 20 (ἡ πρώτη ἡμέρα) περιέχει γὰρ τὸν νοητὸν κόσμον ἑξαίρετον. II 2, 13 cf. 254, 23. 306, 4 sq. III 125, 26 ἅτε (ὁ θεὸς) περιέχων, οὐ περιεχόμενος. I 72, 6 (ὁ θεὸς) τὰ μὲν ἄλλα ... πληρῶν καὶ περιέχων. I 31, 25 (ὁ ἕβδομος ἀ.) ἀμφότερα τὰ εἴδη περιέχων. I 1, 10 ἡ δ' ἀρχὴ ... κοσμοποιίαν περιέχουσα. II 74, 9 τὸ αὐγοειδὲς ... τὴν μὲν τοῦ καίειν μεθειμένον δύναμιν, τὴν δὲ τοῦ φωτίζειν περιέχον. II 133, 10 φυτὸν ... περιέχον ἐν ἑαυτῷ τὰ ἐν μέρει φυτὰ ἅμα ... ὅδε ὁ κόσμος. III 51, 19 sqq. ἀεὶ γὰρ τὸ περιέχον τοῦ περιεχομένου μέτρον. I 14, 3 ἐκ καρποῦ τὸ σπέρμα περιέχοντος ἐν ἑαυτῷ πάλιν τὸ φυτόν. III 211, 14 ὑπὸ τοῦ περιέχοντος ἀέρος. II 43, 12 τῶν ... στοιχειωδῶν μερῶν ἑκάστου τὰ οἰκεῖα ... ζῷα περιέχοντος. III 244, 10 θεὸν ..., τὸν περιέχοντα αὐτὸν ἐν κύκλῳ τὰ πάντα. VI 95, 15 τὸν γὰρ τελειότατον ὁρατῶν ⟨θεῶν⟩ περίβολον καὶ τοὺς ἐν μέρει περιέχοντα κληρούχους. I 4, 14 (τὸν ἑξ) περιέξοντα καὶ τὴν τοῦ σπείροντος ἄρρενος καὶ τὴν τοῦ ὑποδεχομένου τὰς γονὰς θήλεος ἰδέαν. I 5, 6 (τὸν σωματικὸν κόσμον) τοσαῦτα περιέξοντα αἰσθητὰ γένη. I 13, 23 (οἱ καρποὶ) τὰς σπερματικὰς οὐσίας περιέχοντες. I 114, 15 sq. ὁ φαῦλος δοκεῖ εἶναι τὸν θεὸν ἐν τόπῳ, μὴ περιέχοντα, ἀλλὰ περιεχόμενον.
περιέχεσθαι. III 140, 15 οἴεσθαι τὸ αἴτιον ἐν τῷ αἰτιατῷ π. II 254, 28 τὸ πεποιηκὸς ἐν οὐδενὶ τῶν γεγονότων θέμις εἶπεῖν π. I 124, 15 π. γὰρ αὐτὸ (sc. τὸ γενόμενον) ἀλλ' οὐ περιέχειν ἀναγκαῖον. I 114, 12 ἀνάγκη γὰρ ἐν τούτοις π., οὐ γὰρ ἔξω γέ τις τοῦ κόσμου φεύγειν δυνήσεται. I 121, 29 εἴς τε τῶν ἐκτός, ὃ δύναται ὑπ' ἄλλων π. I 124, 12 ἐπειδὴ γὰρ ᾠήθης τὸν θεὸν ἐν τῷ παραδείσῳ περιπατεῖν καὶ ὑπὸ τούτου π. I 183, 3 ὦ ψυχή, δέον ἐν οἴκῳ θεοῦ ... ἐπιστήμης π. I 207, 6 τῷ δὲ θεοῦ θεραπευτῇ πρεπῶδες ἀληθείας π. II 41, 7 θεὸν τιμᾶν καὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ π. II 306, 10 μηδὲ ἁρμόττειν πατέρα ἐν

υἱῷ π. II 271, 1 τὸν ἐφιέμενον τοῦ εἶναι μᾶλλον ἢ τοῦ δοκεῖν χρὴ π. διοικιζόμενον ἀπ' ἐκείνων. III 99, 17 μεγάλης ... ψυχῆς τὸ αὔχημα, ... μόνου τοῦ ἀγενήτου π. I 124, 15 οὐ γὰρ (ὁ θεὸς) περιέχεται ἀλλὰ περιέχει τὸ πᾶν. II 4, 2 (τὸ αἴτιον) περιέχεται μὲν ὑπ' οὐδενός, ἐπιβέβηκε δὲ πᾶσιν. VI 107, 16 οὐδέν ἐστιν ἐκτός, ὃ μὴ μέρος γέγονεν αὐτοῦ ⟨τοῦ⟩ ὅλου· περιέχεται γὰρ καὶ κατακρατεῖται. I 286, 27 ὁ ... χρησμός, ἐν ᾧ περιέχεται ταῦτα. II 58, 13 τὸ ᾆσμα, ἐν ᾧ περιέχεται τὸ „—". II 306, 8 διὸ καὶ (ὁ νοῦς) περιέχεται ὡς ἐν ἀγγείῳ τῷ σώματι. I 182, 1 λιπαρῶς ἐγκείμενοι περιέχεσθε. I 87, 19 ἐν τῇ ψυχῇ ... πάντες οἱ τύποι περιέχονται δυνάμει. I 72, 7 (ὁ θεὸς) ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου περιεχόμενος. II 51, 2 οὗ περιεχόμενός τις τὸ ἀτελὲς ... ἀποστραφήσεται. I 175, 18 ἡ ἐντὸς περιεχομένη σφαῖρα. I 32, 13 ἑβδομάδος εἶδος τὸ περιεχόμενον ἐν δεκάδι. III 218, 23 τὸ γὰρ περιεχόμενον διαφέρει τοῦ περιέχοντος, τὸ δὲ θεῖον ὑπ' οὐδενὸς περιεχόμενον. II 107, 5 τῶν ἀλόγων καὶ ἀψύχων περιεχόμενοι. II 271, 9 οἰκεῖον ὄνομα εὑράμενος τοῖς περιεχομένοις χρησμοῖς. II 44, 5 ταύταις (sc. ψυχαῖς) ἀφιερωθείσαις καὶ τῆς τοῦ πατρὸς θεραπείας περιεχομέναις.

περίζωμα. V 21, 14 (τοῦ ἱερέως).

περιήχησις. IV 238, 8

περίθυμον, τό. III 289, 21.

περικαθαίρειν. II 155, 12 sqq.

περικαθαρίζειν. I 74, 4.

περικαλλής. I 215, 21 (ἡδονή).

περικαλλέστατος. II 275, 1 ταῦτα (sc. ἀγαθά). I 18, 13 ἀγάλματα. VI 59, 6 ἀνδράποδα. IV 190, 15. V 276, 3 (γυναῖκες). V 12, 18 (δόγματα). II 200, 13 εἶδος ψυχῆς. II 26, 9 εἴδη. IV 135, 9 μορφή. I 194, 20 οἶκος.

περικάλυμμα. III 190, 23.

περικαλύπτειν. I 102, 24.

περικόπτεσθαι. I 184, 22.

περικρατεῖν. I 287, 19 τοὺς γοῦν μὴ πάνυ τῶν νοημάτων ἐν ταῖς τοῦ λέγειν διεξόδοις περικρατοῦντας. I 109, 9 περικρατῆσαι ἡδονῆς ἀδύνατον. I 133, 21 περικρατῆσαι τῶν εἰς αὐτὰς (sc. τέχνας) θεωρημάτων ἀδυνατοῦμεν. I 109, 6 τούτου μάλιστα λαβοῦ καὶ κατάσχες καὶ περικράτησον.

περικυκλοῦν. I 79, 4.

περιλαλεῖν. III 17, 12.

περιλαμβάνειν. I 278, 18 ὧν οὔτε ἀριθμὸν οὔτε φύσιν λόγῳ περιλαβεῖν εὔπορον. I 121, 22 οὓς (sc. ἀστέρας) ἐβουλόμεθα μὲν περιλαβεῖν καὶ περιαθρῆσαι. II 83, 14 ὡς ἅπαν περιλαβεῖν αὐτό (sc. τὸ σῶμα). I 15, 19 οὓς (sc. λόγους) ἅπαντας ἡ τετρὰς ἔχει περιλαβοῦσα. I 150, 12 (ὁ λόγος) κύκλῳ πᾶσαν (τὴν ψυχὴν) περιειληφώς. I 227, 19 τὸν σάρκινον ὄγκον „τὰ ὑποδήματα" λέγω, περιειληφότας ἀκλινῶς καὶ παγίως ἑστῶσι „τοῖς ποσί".

περιλάμπειν. III 60, 11 ἕως μὲν οὖν ἔτι περιλάμπει καὶ περιπολεῖ ἡμῶν ὁ νοῦς. III 223, 24 τὰ κεκρυμμένα τῶν ἀδικημάτων ... ταῖς ἡλιακαῖς περιέλαμψεν ἀκτῖσιν.

περιλάμπεσθαι. III 81, 14 ἡ διάνοια σοφίᾳ περιλάμπεται. III 229, 22 (ἡ ἀσκητικὴ διάνοια) ἀσωμάτοις ἀκτῖσι τῆς λογικῆς πηγῆς τοῦ τελεσφόρου θεοῦ περιλάμπεται. III 133, 19 τὸ ἡγεμονικὸν φωτὶ αὐγοειδεῖ περιλάμπεται. III 222, 22 ἐπειδὰν γὰρ ἀνίσχῃ (ὁ ἥλιος), τὰ μὲν κατὰ γῆν ἅπαντα περιλάμπεται. IV 264, 16 (ἡ ἀλήθεια) περιλάμπεται γὰρ ἰδίῳ φέγγει νοητῷ καὶ ἀσωμάτῳ. II 66, 10 (ὁ νοῦς) οἰκείαις περιλαμπόμενος αὐγαῖς. V 344, 10 ὁ δ' ἡνίοχος ἀκράτῳ φέγγει περιλαμπόμενος. IV 91, 21 (τὸν οὐρανὸν) περιλαμπόμενον ἀσβέστοις καὶ ἀκηράτοις ἀδιαστάτως φέγγεσιν. V 354, 17 ὥσπερ ἐκ ζόφου βαθέος εἰς φῶς ἀναχθέντα περιλαμφθήσεται. IV 27, 18 ἐπειδὰν οὖν ἡ ψυχὴ καθάπερ ἐν μεσημβρίᾳ θεῷ περιλαμφθῇ.

περιλαμπής. III 21, 8 (ἀρετῶν αὐγαί). III 229, 5 (θεοῦ αὐγοί).

περιλιχνεύειν. II 280, 23.

περιμάττειν. V 178, 16.

περιμάχητος. V 186, 14 γέρα. III 263, 17 γνῶμαι. V 305, 8 γονεῖς. V 250, 17 δικαιοσύναι καὶ ἀρεταί. II 60, 10 εἴδη. V 178, 10 (ἐπιστήμη). II 64, 9 ἔργον. I 192, 19 ἔργα. II 49, 19 (εὐπραγίαι). I 215, 21 (ἡδονή). V 235, 14 θέα. II 88, 12 κάλλος. II 239, 4 κάλλος εἰρήνης. II 238, 21 εἰρήνης ... κειμήλια. III 44, 9 (ἀναλογίας μέτρον). IV 204, 5 (νόμιμα). IV 210, 3 νόμοι. II 310, 1 παραίνεσις τῆς ὑπομονῆς. IV 43, 4 τὸ πείθεσθαι θεῷ. III 299, 2 (πρᾶγμα). III 281, 3 (πράγματα). I 75, 19 ἡ πρᾶξις καὶ ἡ χρῆσις (τῆς ἀρετῆς). II 147, 18 (σοφία). IV 13, 25 (τριάς). V 129, 16 ἡ φύσις (τῆς πεντηκοστῆς). V 373, 20 (φύσεις). — IV 9, 16 τί δ' οὐχὶ μέγα καὶ περιμάχητον. II 117, 4 καλὸν καὶ περιμάχητον εἶναι νομίζει. V 228, 8 ὅσα ... περιμάχητα εἶναι δοκεῖ. III 77, 23 ἃ περίβλεπτα καὶ περιμάχητα. — II 311, 25 (τὸ περιμάχητον). II 60, 2. VI 97, 5 (τὰ περιμάχητα).

περιμήκης. II 36, 9 cf. 64, 15 ἔρνος ...

περιμηκέστατον. II 205, 16 βραχύτατα τὰ περιμηκέστατα.
περινοεῖν. II 74, 4. 95, 5.
περίνοια. III 94, 2 λογισμοῦ.
περιοδονίκης. V 326, 12.
περίοδος. I 277, 23 ἀέρος καὶ οὐρανοῦ I 18, 2 τῶν (ἀπλανῶν sc. ἀστέρων). III. 22, 18. 169, 27. V 23, 7. 122, 15 ἀστέρων. I 175, 10 τῶν ἑπτὰ ἀστέρων. IV 252, 2. VI 89, 4. 95, 7. 106, 6. 110, 7. 117, 20 ἐνιαυτῶν. V 122, 22 (ἡλιακαί). III 150, 12 ἡλίου. I 14, 13. II 105, 24 ἡλίου καὶ σελήνης. I 19, 21. II 303, 16 cf. 17, 5 ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῶν ἄλλων (ἀστέρων). I 13, 24. II 32, 10. III 64, 14. IV 212, 18. V 101, 1. 181, 8 καιρῶν. VI 76, 2 (ὁ κόσμος) περιόδοις ἀθανατιζόμενος οὐδέποτε ληγούσαις. V 308, 7 μηνῶν. II 187, 13 μηνῶν καὶ ἡμερῶν. III 122, 18 μηνῶν γὰρ καὶ ἐνιαυτῶν καὶ συνόλως χρόνων. II 48, 8 (οὐράνιοι). V 364, 7 τῶν οὐρανίων. I 23, 16. II 280, 24. III 19, 1. 269, 25. V 235, 14 οὐρανοῦ. I 35, 1. II 304, 13. V 43, 25. 119, 20. 120, 10. 263, 22 σελήνης. III 202, 22 (σεληνιακαὶ ἢ ἡλιακαί). I 175, 6 ἢ (sc. σφαῖρα) καὶ τὴν αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἑῴων ἐπὶ τὰ ἑσπέρια εἰλεῖται περίοδον. I 52, 5. 66, 3. IV 228, 9. V 4, 15. 129, 9. 202, 16. 361, 12. VI 75, 12 χρόνων. — I 27, 2 ἐν τάξεσιν ἡρμοσμέναις καὶ ἀριθμῶν ἀναλογίαις καὶ περιόδων συμφωνίαις. IV 215, 17 δευτέρας ἀρχηγέται περιόδου. II 258, 3 παρὰ παισὶν ἰατρῶν λεγόμεναι περίοδοι. II 136, 9 (ψυχάς) κατά τινας ὡρισμένας περιόδους ἀπαλλάττεσθαι πάλιν. III 21, 7 τὴν τοῦ σοφοῦ ψυχὴν ἔχουσαν ⟨ἐν ἑαυτῇ καθάπερ⟩ ἐν αἰθέρι καθαρὰς φύσεις, τεταγμένας κινήσεις, χορείας ἐμμελεῖς, θείας περιόδους. III 43, 1 ταῖς μὲν νουθεσίαις περιόδοις ἀκολουθῆσαν (τὸ ἄλογον ἡμῶν μέρος).
περιοδυνᾶν. III 19, 4 τὰς κόρας.
περίοπτος. IV 297, 14 ἐν περιόπτῳ. II 256, 9 τὰ ... ἐμφανῆ καὶ περίοπτα.
περιορᾶν. II 287, 21. III 9, 20. 47, 11. 243, 24.
περιορίζειν. V 12, 11.
περιουσία. III 113, 14 coni. εὐκλεια. III 65, 13 (coni. εὐδοξία, ἀφθονία πλούτου). V 89, 23. 124, 16 (coni. ἀφθονία). IV 157, 12 (coni. πολυτέλεια). III 172, 25 (coni. κειμήλια, ἔπιπλα). II 311, 23 (coni. χρήματα, κτήματα). IV 203, 12 χορηγίαις καὶ περιουσίαις. II 261, 1 coni. ἰσχύς. VI 22, 15 τὴν ὀλιγοδείαν καὶ εὐκολίαν, ὅπερ ἐστί, κρίνοντες περιουσίαν. II 147, 17. III 48, 11 (opp. ἔνδεια). II 296, 20 τοτὲ μὲν ὑπερβολαῖς καὶ περιουσίαις, τοτὲ δὲ ἐλλείψεσι καὶ ἐνδείαις χρώμενος. V 316, 17 ὅταν πλοῦτοι καὶ δόξαι καὶ ἡγεμονίαι περιουσίας ἀφθόνους χορηγῶσιν. — IV 117, 19. V 88, 11. 137, 5. VI 56, 12. 177, 9 ἀγαθῶν. V 363, 13 τῶν κατ' εἰρήνην ἀγαθῶν. I 184, 21 τῶν ἄλλων. IV 6, 22 τῶν ἀρετῶν. IV 176, 17 ἀτολμίας. I 249, 6. II 26, 18. 271, 17 τῶν ἐκτός. II 95, 7. 112, 26 ἐπιστήμης. II 146, 3 ⟨τοῦ⟩ θεοφιλοῦς. III 107, 5 ἰσχύος. V 359, 14 τοῦ μέλλοντος. V 317, 13 οἰκιῶν καὶ κτημάτων καὶ θρεμμάτων. IV 57, 20 πλούτου. IV 194, 5 ῥώμης καὶ τόλμης. VI 61, 2 σιτίων καὶ ποτῶν. V 279, 9 συμμάχων, ὅπλων. V 33, 2. 313, 4 τροφῶν. V 309, 4 φιλανθρωπίας. V 375, 15 τῶν ἐν χερσί. II 49, 10 χρημάτων. I 289, 1 χρημάτων ἢ κτημάτων. III 116, 14 ἐν χρήμασι. — V 365, 22 διττὴν ἐργασάμενον συμφοράν, λιμὸν δὲ φίλοις, ἐχθροῖς δὲ περιουσίαν. V 268, 6 πάντες οἱ πανταχοῦ πολλὴν ἄγουσι περιουσίαν. VI 164, 17 ὧν δ' ἄγουσι περιουσίαν. VI 98, 7 τοῦ δ' ἀήττητος ἡ ῥώμη πολλῇ τινι περιουσίᾳ πάντων κατακρατοῦσα. V 360, 12 ὑπὸ γὰρ ἀφθόνου περιουσίας αὐτὸς ἄλλοις δανειεῖς. V 113, 14 τὴν ἀρχαίων δωρησάμενος αὖθις περιουσίαν. V 225, 20 τὰς περιουσίας οὐκ ἴδια κτήματα νομίζουσιν ἀλλὰ κοινά. V 231, 7 ὁ γὰρ ταῖς περιουσίαις ... μαθὼν μὴ ἐντρέχειν. V 313, 5 ἵνα ... περιουσίᾳ ζῇ δὲ μὴ μόνον τῶν ἀναγκαίων. V 105, 2 δανείζεται γάρ τις οὐ περιουσίᾳ ζῶν. V 254, 9 τοὺς εὐπόρους ... περιουσίᾳ ζῶντας. V 254, 5 οἷς ἄφθονοι περιουσίαι. II 113, 16 οὐ δωρεὰν περιουσίαν εὑρισκόμενος. I 261, 16 τῷ βασιλέως ἔχοντι περιουσίαν Ἰακώβ. — V 325, 1 διὰ τὰς ἀφθόνους περιουσίας. III 193, 18 ἐν ἀφθόνοις δὲ ταῖς εἰς περιουσίαν ὕλαις. I 142, 21 ἐκ περιουσίας. V 292, 1 τῶν ἐν περιουσίᾳ ζώντων. VI 50, 9 ἐν ἀφθόνοις περιουσίαις. I 142, 27. 284, 12. 287, 27. III 118, 8. 224, 9. IV 170, 7. V 358, 21 κατὰ πολλὴν περιουσίαν. V 69, 9 κατὰ περιουσίας ἀφθόνους. I 163, 28 (καρποὶ) πρὸς περιουσίαν ἀρκέσουσιν. I 118, 20 ὁ γὰρ ἀστεῖος οὐδὲν λήψεται πρὸς περιουσίαν τῶν ἀπὸ κακίας. III 137, 13 ταῖς πρὸς περιουσίαν ὕλαις. VI 215, 9 τὰ πρὸς περιουσίαν. I 262, 30 ὑπὸ περιουσίας νεῶν ἐρρύετο.
περιουσιάζειν. IV 91, 6. V 6, 11. 112, 5.
περιοχή. VI 73, 8.
περιπαθεῖν. I 198, 11. IV 264, 12.
περιπάθησις. I 195, 17. IV 39, 20. VI 200, 18. 23.
περιπατεῖν. I 124, 12 ἐπειδὴ γὰρ ᾠήθης

τὸν θεὸν ἐν τῷ παραδείσῳ π. I 94, 3 τί περιπατεῖς, τί διαλέγῃ, πάντα γὰρ ταῦτα ἀντὶ τοῦ „διὰ τί". III 89, 21 οὐκοῦν ἡ πρὸς ἀλήθειαν ζωὴ περιπατοῦντός ἐστιν ἐν ταῖς τοῦ θεοῦ κρίσεσι καὶ προστάξεσιν. IV 87, 14 περιπατοῦντες οὐ περιπατοῦμεν.

περίπατος. V 180, 13 εἰς περίπατον προῆλθεν. — v. περιπατητικός in indic. nom.

περιπίπτειν. I 105, 19 ἡδοναῖς περιπίπτει θάνατον ἐπαγούσαις. I 107, 10. 20 ἡ ψυχὴ περιπίπτει τοῖς ὄφεσιν. II 73, 3 κἂν τὸ σύμπαν ἀνθρώπων πλῆθος ἐξ ἑαυτοῦ δι' ὑπερβολὰς ἁμαρτημάτων περιπίπτῃ. V 55, 3 ὁ μηδενὶ τὸ παράπαν ἀβουλήτῳ περιπεσών.

περιπλέκειν. II 34, 17.

περιπλοκή. I 267, 22 (σοφιστῶν).

περιπνεῖν. I 163, 4.

περιπόθητος. V 150, 7 (νοῦς).

περιπολεῖν. III 230, 16 ἄχρι μὲν γὰρ ὁ νοῦς τὰ νοητὰ καὶ τὰ αἰσθητὰ αἴσθησις οἴεται παγίως καταλαμβάνειν καὶ ἄνω π. V 119, 19 σελήνη τὸν ζωοφόρον περιπολεῖ. III 60, 12 περιλάμπει καὶ περιπολεῖ ἡμῶν ὁ νοῦς. II 248, 10 (ἥλιος καὶ σελήνη) τὸν σύμπαντα οὐρανὸν μιᾷ περιπολοῦσιν ἡμέρᾳ. II 263, 13 (ψυχαὶ ἀσώματοι) κατά τε ἀέρα καὶ οὐρανὸν περιπολοῦσι. III 212, 6 καθ' ὃν (sc. οὐρανόν) αἱ ἄφθαρτοι καὶ μακραίωνες φύσεις περιπολοῦσιν. II 254, 10 (οὐρανός, i. e. ὁ νοῦς), καθ' ὃν αἱ ἄρισται καὶ θεῖαι φύσεις περιπολοῦσιν. III 30, 7 (ἡ ἀνθρωπίνη σοφία) τὰ ἀνθρώπων ἄστη περιπολοῦσα. III 123, 21 (τὸ κακὸν) περιπολοῦν τὸν θνητὸν βίον. III 223, 4 τοῦ (ἡλίου) κατ' οὐρανὸν περιπολοῦντος. IV 281, 17 τοῦ γὰρ οὐρανοῦ ... κύκλῳ περιπολοῦντος. I 135, 4 cf. V 345, 13 οὐρανὸν μὲν ἐν κύκλῳ περιπολοῦντα. I 18, 1 cf. III 99, 14 τῶν (πλανητῶν) μὲν κατὰ ταὐτὰ καὶ ὡσαύτως περιπολούντων. IV 18, 2 τούς τε κατ' οὐρανὸν περιπολοῦντας. — IV 292, 27 (οἱ ἀπλανεῖς) περιπολοῦνται ὑπεναντίως.

περιπόλησις. V 9, 12 cf. I 14, 15. IV 148, 14. 225, 2 τῶν ἄλλων πλανήτων τε καὶ ἀπλανῶν καὶ τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ. I 176, 13 ἑκατέρων τῶν ἡμισφαιρίων.

περιπταίειν. IV 92, 6. V 255, 2.

περιρραίνεσθαι. III 250, 15 βούλεται γὰρ τὸν ἐπὶ ταύτην (sc. ὁδόν) ἰόντα σποδῷ καὶ ὕδατι π. III 250, 23 διὰ τοῦτο καὶ τοὺς μέλλοντας ἱερουργεῖν π. τοῖς λεχθεῖσιν ἐδικαίωσεν. III 251, 7 ὁ ἱερὸς ἐδικαίωσε λόγος ὕδατι καὶ τέφρᾳ π. τὸ πρῶτον εἰς ὑπόμνησιν ἑαυτοῦ. IV 232, 17 ὑπομιμνῃσκέσθω μέντοι ... καὶ ὁ μέλλων π., ὅτι ... V 63, 16 κελεύει καὶ οἷς π. τῇ τρίτῃ καὶ ἑβδόμῃ. V 64, 17 ἐν οὖν τῷ π. πληττομένοις. V 63, 20 ἀμιγεῖ ὕδατι περιρραίνονται, θαλάττῃ μὲν οἱ πολλοί, τινὲς δὲ ποταμοῖς. IV 253, 8 οἷς οὐδὲ καθάρασθαι καὶ περιρράνασθαι κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐξεγένετο. IV 172, 7 περιρρανάμενος γὰρ τοῖς εἰωθόσι καθαρμοῖς. V 63, 14 τό γε μὴν σῶμα ... οὐκ ἐᾷ περιρρανάμενον εἰς ἅπαξ... εἶσω περιβόλων ἱερῶν παρέρχεσθαι. V 175, 9 ἕως ἂν ... περιρρανάμενοι καθαρθῶσι τοῖς εἰωθόσι καθαρσίοις. V 207, 9 μέχρις ἂν περιρρανάμενοι καὶ ἀπολουσάμενοι καθαρθῶσιν.

περιρραντήριον. II 156, 21. IV 123, 4. 279, 4. V 46, 15. 62, 19. 63, 14. 168, 3 (περιρραντήρια coni. λουτρά). V 121, 17 (ἁγνευτικά). IV 303, 24 (αἴσια καὶ ὑπήκοα). I 193, 15. II 56, 11. III 19, 19. 126, 23. V 308, 1. 312, 6 ἔξω (τῶν) περιρραντηρίων. V 38, 13 εἴσω περιρραντηρίων παρέρχεσθαι. I 262, 28 μηδ' εἴ τις περιρραντηρίοις ἢ καθαρσίοις χρώμενος διάνοιαν μὲν ῥυπαίνει τὴν ἑαυτοῦ. II 58, 11 (σῶμα) μὴ περιρραντηρίοις καὶ καθαρσίοις ἁγνευτικοῖς χρησάμενον. IV 232, 11 περιρραντηρίοις ... χρῶνται πόδας μάλιστα καὶ χεῖρας ἀπονιπτόμενοι. III 253, 12 ἐκάθηρεν ἡμᾶς ὁ ἱερὸς λόγος τοῖς εἰς ἁγιστείαν εὐτρεπισθεῖσι περιρραντηρίοις.

περιρρήττειν. V 29, 8 τὰ ἱμάτια.

περίσεμνος. V 357, 6 ἀρετή. IV 13, 25 (τριάς). — II 220, 18 τὸ περίσεμνον.

περίσημος. IV 217, 12. VI 191, 5 νεών. VI 180, 21 (προσευχή). V 202, 2 (χωρίον).

περισκέπτεσθαι. I 261, 1 πάνυ ἀκριβῶς περίσκεψαι τὸ πρᾶγμα. I 114, 20 (ὁ φαῦλος) μηδὲν ἔχων ἐναύγασμα θεῖον, ᾧ τὰ ὄντα περισκέψεται. I 293, 15 περισκεψάμενος ὃ' ὅπερ αἰνίττεται. IV 288, 6 περισκεπτέον οὐ παρέργως ἕκαστα τῶν ἐμφερομένων.

περίσκεψις. VI 203, 15 τοῦ μέλλοντος. I 256, 21. 287, 22. II 202, 7. 221, 5. ἐκ περισκέψεως.

περισκοπεῖν. II 200, 17 ὅσα ἀκοῆς καὶ θέας ἄξια περισκοπεῖ. II 54, 5 ὄνομα τοῦ τὰ μετέωρα καὶ ἐπουράνια περισκοποῦμένου ... νοῦ πατρός.

περισπώμενος. I 64, 16 (φθόγγος). I 42, 8 (φωνῆς μεταβολή).

περισσεύειν v. περιττεύειν.

περισσός v. περιττός.

περιστερά. V 235, 21 φάττας δὲ καὶ περιστερὰς καὶ τρυγόνας ... ἐν τῇ τιθασῷ καὶ ἡμέρῳ τάξει καταριθμεῖ. II 203, 14 τὸν δὲ αὐχένα τῆς περιστερᾶς ἐν ἡλιακαῖς αὐγαῖς οὐ κατενόησας μυρίας χρω-

μάτων ἀλλάττοντα ἰδέας; V 39, 15 (εἰς τὰς ἱερουργίας ζῷον, coni. τρυγών). — All: III 199, 24 (ὁ λόγος) ζεύγει τρυγόνων ἢ περιστερῶν ἐξομοιωθῆναι. III 30, 1 sqq. (ἡ ἀνθρωπίνη σοφία). III 52, 23 ὁ ἡμέτερος νοῦς.

περιστήθιον. III 251, 11 cf. V 23, 19 τῶν κατ' οὐρανὸν φωσφόρων ἄστρων ἀπεικόνισμα καὶ μίμημα

περιστροφή. IV 35, 4.

περισφίγγειν. II 2, 3 οὐρανοῦ κύκλος.

περιτέμνειν. III 263, 11 τὸ δὶς π. II 286, 14 τὸ περιτέμνεσθαι ἡδονῆς καὶ παθῶν πάντων ἐκτομήν. V 73, 22 „περιτέμνεσθε τὴν σκληροκαρδίαν", τὸ δέ ἐστι, τὰς περιττευούσας φύσεις τοῦ ἡγεμονικοῦ. V 2, 16 τὰ περιτεμνόμενα τῶν ἐθνῶν. II 103, 3 περιτεμνόμενοι καὶ ἀποκόπτοντες τὴν περιττὴν ... ἀφθονίαν. V 2, 10 τὴν πρὸς καρδίαν ὁμοιότητα τοῦ περιτμηθέντος μέρους

περιτομή. III 263, 11 ὅτε ἐκαινούργησεν ἐξευρὼν περιτομῆς περιτομήν. V 1, 12 sqq. τῶν γεννητικῶν. — All: V 2, 20. 3, 4 (σύμβολον) δυοῖν ... τοῖν ἀναγκαιοτάτοιν.

περιτρέπειν. I 117, 1. 163, 4. II 84, 2.

περιτροπή. III 182, 9. IV 129, 18. VI 194, 1.

περιττεύειν. III 33, 2 ἀνάγκη τῶν τμημάτων τὸ ἕτερον ἐνδεῖν ἢ π. I 157, 23 τῷ δ' ἄφρονι περιττεύει τὸ πάθος. IV 45, 21 κέκραται ἐξ ἀμφοῖν, περιττεύοντος τοῦ κρείττονος. V 73, 23 „περιτέμνεσθε τὴν σκληροκαρδίαν", τὸ δέ ἐστι, τὰς περιττεύουσας φύσεις τοῦ ἡγεμονικοῦ. IV 112, 21 ὡς μήτε τι τῶν εἰς τρυφὴν περιττεῦσαι. III 44, 13 ὃ (ὁ λόγος) γὰρ ἐπέβαλεν ἑκάστῳ, τοῦτ' ἀπεκληρώθη προνοητικῶς, ὡς μήθ' ὑστερῆσαι μήτ' αὖ περιττεῦσαι. V 21, 4 μέρους μήτε κατὰ πλεονασμὸν ἅμα τῇ γενέσει περιττεύσαντος.

περιττός. II 195, 12 (ἀγχίνοια). IV 84, 1 τὴν ἀναδίπλωσιν ἔχων οὐ περιττήν. II 251, 8 (ἀναισχυντία). I 53, 18 (ἀπόλαυσις). V 101, 8 (ἀριθμός). I 4, 9. IV 273, 2 sq. (ἀριθμοί). II 103, 4 (ἄφθονία). V 164, 7. 206, 4. VI 123, 4 ἄχθος. VI 202, 19 (δυσφλεια). V 257, 6 (δύναμις). III 102, 4 (ἐξέτασις). II 152, 24 (ἐπιμέλεια). IV 62, 5 (ἐπιμέλειαι). V 315, 4 (ἐπιφύσεις). V 13, 6. 193, 10. 251, 10. 326, 5. VI 123, 2. 166, 23 (εὔνοια). IV 44, 16 (εὐσέβεια). I 144, 1. V 3, 5. 70, 13 (ἡδονή). I 165, 23. IV 74, 15 (ἡδοναί). IV 122, 7 ἡμεῖς δ' οἱ περιττοί. VI 30, 2 (καταφρόνησις). II 35, 20 μέρος. IV 37, 17 νοῦς. III 122, 3 ὄνομα. VI 120, 19 ὄχλος. II 212, 27 ὀψαρτυταί. I 145, 19 (παρασκευαί). I 69, 20 (πλοῦτος). V 358, 18 (πολυτέλεια). VI 195, 8 σπουδή. III 293, 9 (τροφή). II 51, 22. 103, 25. III 174, 24 τῦφος. V 82, 12. VI 49, 19 (φρόνησις). — V 241, 23 ἐάν τις εἴξας ἀμαθίᾳ τῇ δι' ἀλαζονείαν, ὡς δὴ π. καὶ ἱκανὸς ἐπανορθοῦσθαι τὰ ἀνεπιδεᾶ. II 90, 19 ὅσοι μέντοι ἐν τῷ λογίζεσθαι περιττοί. II 1, 13 ἐπεὶ καὶ ταῦτα οὐ περιττὰ καὶ παρέλκοντα. I 283, 5. III 109, 13. VI 211, 7 περιττόν (ἐστιν). IV 147, 4 περιττὸν ἦν. I 107, 15 περιττὸν ἡγούμενοι τὸ ... ὑφηγεῖσθαι. VI 189, 11 ἐγὼ δὲ φρονεῖν τι δοκῶν περιττότερον. — I 4, 9 cf. VI 104, 18 ἄρρεν ... τὸ περιττόν, τὸ δ' ἄρτιον θῆλυ. II 50, 8 (περιττά) opp. ἄρτια. I 94, 7. 145, 30. V 40, 19 τὸ περιττόν. IV 200, 12 ἐκ περιττοῦ. I 146, 29. 281, 12. II 49, 1. 107, 13. V 92, 9. 134, 18 (τὰ περιττά). II 212, 7 (περιττά coni. ἄμετρα). V 210, 12 περιττοτέρων ὀρέγεται. — I 261, 24. II 38, 2. 216, 3. 277, 24. IV 290, 10 περιττῶς. — All: II 103, 25 cf. 51, 22. I 222, 6. III 174, 24 π. γὰρ Ἰοθὸρ ἑρμηνεύεται.

περίττωμα. V 19, 10 ἀνθρώπων καὶ ζῴων ἀλόγων. V 36, 9 ὁ τῶν περιττωμάτων (τόπος). V 52, 20 ἡ τῶν περιττωμάτων ὑγρὰ κάθαρσις. I 64, 8 διττοὶ περιττωμάτων ὀχετοί. I 42, 16 πρὸς τὰς τῶν περιττωμάτων ἀποχετεύσεις. V 65, 3 σὺν δορᾷ ... καὶ πλήρει τῇ κοιλίᾳ περιττωμάτων. VI 48, 12 μεστὰ περιττωμάτων ἰοβόλα τε καὶ ἀνθρωποβόρα.

περιυβρίζεσθαι. III 25, 11. 143, 10.

περιφαίνεσθαι. II 186, 7. V 362, 14.

περιφανής. I 127, 28. 129, 7. 17 χωρὶς αἰτίας περιφανοῦς. III 157, 7 (ἀκτῖνες). III 70, 6 (αὐγή). II 186, 15 (βωμὸς ἢ βίος). I 66, 14 (λόγος). I 154, 19 ὁ τῶνδε πόλεμος. V 202, 2 (χωρίον). — IV 187, 18 περιφανῶς. II 99, 15 πῶς οὖν ἄν τις περιφανέστερον ἐπιδεῖξαι δύναιτο, ὅτι ...

περιφεγγής. VI 101, 6 (φλόξ). III 220, 17 θεοῦ ... φῶς.

περιφέρεια. II 259, 2.

περιφερής. II 122, 16 (γραμμή). III 48, 8 γαμμαί. V 22, 11 λίθοι. II 205, 17 τὰ πολυγώνια.

περίφημος. V 58, 21.

περιφοιτᾶν. II 102, 14 (ἐπιθυμία).

περίφοιτος. III 19, 18 (ψυχή).

περιφορά. I 18, 1 ἀπλανῶν τε καὶ πλανητῶν. III 216, 14. V 101, 4. VI 73, 12 (ἀστέρων). IV 229, 11 τοῦ ἡλίου. VI 89, 5 τοῦ παντὸς οὐρανοῦ. V 23, 4 σελήνης καὶ ἡλίου καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων.

— IV 292, 20 ἡ ... ἀμέριστος (φύσις) τὴν πρώτην καὶ ἀνωτάτω καὶ ἁπλανῆ περιφορὰν εἴληχεν. I 191, 29 τά τε γὰρ συνεκτικώτατα τῶν ἐν οὐρανῷ τὰς κινήσεις ἐναλλάττει, τοτὲ μὲν βορείους τοτὲ δὲ νοτίους τοτὲ δὲ ἀλλοίας ποιούμενα τὰς περιφοράς.
περιχάρεια. II 299, 6. IV 261, 14. V 121, 5.
περιχαρής. III 1, 10.
περίψυξις. IV 286, 15 ἀπ' ἀέρος. VI 178, 11 (νυκτερινα). V 133, 16 φλογώσεσι ταῖς ἀφ' ἡλίου, χιονώδει περιψύξει. I 56, 10 τὸ βρέφος ... ἀλγῆσαν ὡς εἰκὸς τῇ περιψύξει. IV 148, 4 οἷς συνεφθάρη ζῷα οὐκ ὀλίγα, τὰ μὲν περιψύξεσι.
περιψύχειν. I 28, 6.
περιωδυνία. IV 150, 10.
πέταλον. IV 227, 1. 13 cf. 231, 3 χρυ× σοῦν δὲ π. ὡσανεὶ στέφανος. I 236, 9 τὰ πέταλα τοῦ χρυσίου κατατέμνει ὁ νομοθέτης εἰς τρίχας. I 212, 2 πέταλα δὲ οἷον κόμας σκέπην ἐν ταὐτῷ καὶ κόσμον ἐπανθῆσαι.
πέτεσθαι. II 43, 9 ψυχαὶ δ' εἰσὶ κατὰ τὸν ἀέρα πετόμενοι.
πέτρα. VI 20, 2 λίθων ποικίλων ... ἀνευροῦσα ἰδέας, τὰς μὲν πέτραις προσπεφυκυίας, τὰς δ' ὀστρέοις. I 21, 2 τὰς προκεχυμένας ἄκρας ἢ νήσους ἢ πέτρας. IV 166, 17 τραχεῖαι καὶ ἀπορρῶγες πέτραι. VI 8, 10 τὸν δὲ τυπτόμενον ... νενευρωμένον, οἷα πέτραν ἢ σίδηρον. IV 170, 17 Μωυσῆς ... τὴν ἀκρότομον πέτραν παίει. IV 272, 6 πέτρας δὲ ἀκροτόμου πηγὰς ἀνομβρούσης. — All: I 285, 2 μάννα. I 107, 24. 284, 19 ἡ σοφία τοῦ θεοῦ.
πέτρος. VI 199, 17. 22 εἰς πέτρους μεταβαλεῖν.
πεῦσις. IV 244, 12. 245, 5. 251, 18. 254, 20 ἐκ (vel διὰ) πεύσεως καὶ ἀποκρίσεως. I 271, 14 ἔστι δὲ π. τοιαύτη. VI 221, 14 πρὸς τὴν πεῦσιν γέλως ἐκ τῶν ἀντιδίκων κατερράγη.
πευστικόν. I 124, 10. 22.
πηγάζειν. I 46, 2.
πηγή. IV 166, 19 ποταμὸς οὐδείς ..., οὐδεμία π. VI 93, 14 οὐ γὰρ ποταμός, οὐ πηγή τις ... ἀνδ' ὕδατος μνημονεύεται ποτε ὁμβρῆσαι γάλα. I 12, 11. 28, 1. 46, 10. III 225, 16. IV 175, 7. 215, 6. V 120, 6. 268, 2 (πηγαί coni. ποταμοί). V 63, 21 τινὲς δὲ ποταμοῖς, οἱ δὲ καὶ κάλπεσιν ἐκ πηγῶν ἀρυόμενοι. V 135, 20 πηγὰς μὲν τότε πρῶτον ἀνατεμών. V 166, 10 ἐγχείτω καθαρὸν ὕδωρ ἐκ πηγῆς ἀρυσάμενος. IV 165, 11 cf. III 150, 6 sqq. (Αἰλείμ) πηγαῖς καταρρεόμενον δώδεκα. IV 132, 9 ἑπτὰ δὲ κόραι πατρὸς ἱερέως ποίμνην ἄγουσαι παρῆσαν ἐπί τινα πηγήν. II 29, 23 ἡ δὲ Ῥεβέκκα κατέβη ... ἐπὶ τὴν πηγήν. IV 181, 9 ἐν φρέατι δ' ἦν ἡ π. I 69, 23 πηγὰς δὲ ἐν τοῖς ἐρημοτάτοις ἀνομβρῇ. IV 171, 14 cf. 36, 18 ὧν αἱ μὲν ψυχρὸν αἱ δὲ θερμὸν ὕδωρ ἀνομβροῦσιν. IV 181, 8 πηγὴν εὔυδρον ἀνευρόντες. IV 181, 15 μὴ ἀσημείωτον τὴν πηγὴν παρελθεῖν. III 208, 22 πηγαὶ ζέον ὕδωρ ἐκδιδοῦσαι. III 283, 6 ἧς θολερὸν καὶ νοσερὸν τὸ νᾶμα. IV 165, 2 αἱ μὲν πηγαὶ γλυκαίνονται. III 303, 22 τῆς ἁλμυρᾶς καὶ πικρᾶς πηγῆς, ὡς ἂν θαλάττης. IV 164, 1 πικραί. IV 164, 21 ὃ (sc. ξύλον) προσέταξεν ἁράμενον εἰς τὰς πηγὰς καθεῖναι. IV 272, 6 πέτρας δὲ ἀκροτόμου πηγὰς ἀνομβρούσης. IV 170, 17 (πέτρα) προϋποκειμένης πηγῆς φλέβα καίριον διακοπεῖσα. IV 171, 4 αἱ πικραὶ μὲν ἦσαν φύσει, μετέβαλον δ' ἐπιφροσύνῃ θείᾳ πρὸς τὸ γλύκιον. IV 233, 19 λούει ... ὕδατι πηγῆς. V 304, 13 ἃς ἡ φύσις ὤμβρησε πηγὰς ἐν μαστοῖς.
metaph. et all: I 6, 13 δύναμις δὲ καὶ ἡ κοσμοποιητικὴ πηγὴν ἔχουσα τὸ πρὸς ἀλήθειαν ἀγαθόν. IV 287, 13 ἀφ' οὗ (sc. πρώτου ἀγαθοῦ) τρόπον πηγῆς ἀρδεται τῷ κόσμῳ ... τὰ ἐπὶ μέρους ἀγαθά. II 89, 8 ἀγαθῶν (πηγαί). IV 289, 17 ἀδικημάτων. III 151, 11 sq. τῆς αἰσθήσεως. II 295, 2 (αἰσθήσεων). III 152, 5 τῶν ἁμαρτημάτων. V 30, 17 τὸ δ' ἄνισον π. κακῶν. I 9, 17 ὑπερουράνιος ἀστήρ, π. τῶν αἰσθητῶν ἀστέρων. IV 36, 9 ὥσπερ ἀπ' ἀενάων πηγῶν ἑκάστου τῶν ἀστέρων αὐγὰς ἐκχέοντος. I 267, 14 cf. II 291, 6. III 169, 17 π. γὰρ λόγων διάνοια. III 79, 2 κατὰ διάνοιαν. III 96, 19 πηγαὶ ἀέναοι διαταγμάτων. I 38, 12 (ἡ ἑβδομάς) π. τοῦ καλλίστου διαγράμματος. I 33, 18 ἥδε (sc. ἡ οὐσία τῆς ἑβδομάδος) π. παντὸς σχήματος καὶ πάσης ποιότητος. V 338, 11 ἐλπίς, ἡ π. τῶν βίων. V 228, 17 ἐπιθυμία ... ἁπάντων π. τῶν κακῶν. II 41, 7 cf. VI 33, 17 εὐδαιμονίας καὶ βίου μακραίωνος ἥδε. III 179, 13 τῆς εὐπαιδίας. III 149, 28. 31 τὸ ἡγεμονικὸν ἡμῶν. II 28, 4 ἡ ἀνιοῦσ' ἀφ' ἡγεμονικοῦ π. σχιζομένη πολλαχῇ. II 116, 17 (ἡδονή, π.) ἀεννάων κακῶν. III 82, 24 τὸ ἦθος, (ἡ τοῦ ἀνθρωπείου ⟨βίου⟩ π.). III 152, 22 ὁ θεός ἐστιν ἡ πρεσβυτάτη. III 157, 6 π. δὲ τῆς καθαρωτάτης αὐγῆς θεός ἐστιν. V 67, 7 (ὁ θεὸς) ἡ ἀέναος π. φρονήσεως καὶ ... πάσης ἀρετῆς. II 15, 15 ὁ δὲ θεὸς π. λόγου. I 275, 5 ὁ θεός, ἡ τοῦ πρεσβυτάτου λόγου π. I 228, 13 ἡ π. τῆς σοφίας ὁ θεός.

I 191, 15 (ὁ θεὸς) τὸ δὲ ἴδιον μεταδεδωκὼς ἅπασι τοῖς ἐν μέρει τῆς τοῦ καλοῦ πηγῆς, ἑαυτοῦ. III 152, 24. 27 ζωῆς (ὁ θεός). II 276, 21 τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν (ὁ θεός), coni. ἀρχή. I 255, 2 π. νόμων αὐτός (sc. ὁ θεός). I 108, 4 ἐκ τῆς πηγῆς, ἣν αὐτὸς (sc. ὁ θεός) ἐξήγαγεν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ σοφίας. I 250, 15 θεωρίας δὲ τῆς τοῦ μόνου σοφοῦ ... π. τὸ θεραπευτικῶς ἔχειν αὐτοῦ. II 72, 27 π. μὲν ἁμαρτημάτων θυμός, λογισμὸς δὲ κατορθωμάτων. VI 171, 19 ἰσότητι, ἥτις ἐστὶ π. δικαιοσύνης. IV 243, 20 τοῦ κακοδαιμονεῖν. II 29, 23 τοῦ καλοῦ. II 226, 6. V 73, 15 cf. VI 219, 4 τῶν καλῶν. I 268, 15 (ὁ θεὸς) τὰς τοῦ λέγειν πηγὰς ἀνομβρήσας. I 277, 6. II 277, 19. III 229, 22. V 136, 16 (λογική). II 282, 10 sqq. λόγος ὁ μὲν πηγῇ ἔοικεν, ὁ δὲ ἀπορροῇ. I 267, 15 τὰ ἐνθυμήματα πάντα διὰ τούτου (sc. λόγου) καθάπερ νάματα ἀπὸ πηγῆς εἰς τοὐμφανὲς ἐπιρρέοντα. III 298, 3 (ὁ θεῖος λόγος). II 28, 7 ἀρχὴ γὰρ καὶ π. καλῶν πράξεων οὗτος (sc. ὁ θεοῦ λόγος). II 157, 13 cf. IV 131, 13 ἀέναος ἀρετῶν ὁ ὀρθὸς λόγος. VI 14, 3 (ὁ ὀρθὸς λόγος) καὶ τοῖς ἄλλοις ἐστὶ π. νόμοις. IV 230, 5 ὁ δὲ προφορικὸς (λόγος) ... οἷά τις π. III 131, 1 σοφίας (ὁ λόγος θεῖος). III 150, 4 παιδείας ... λόγοι. IV 139, 11 ἀπὸ καθαρᾶς πηγῆς τὸ τῶν λόγων νᾶμα. V 240, 17 ἀρύεσθαι ... ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τῶν λόγων καὶ δογμάτων ἀφθονον νᾶμα. III 149, 8 sqq. ὁ ἡμέτερος νοῦς, ἡ λογικὴ ἕξις καὶ παιδεία, ἡ φαύλη διάθεσις, ἡ σπουδαία καὶ ἐναντία ταύτης, ὁ τῶν ὅλων ποιητὴς καὶ πατήρ. I 68, 8 sqq. cf. 98, 23. 154, 15. 279, 10 sq. II 27, 24 πηγῆς δὲ τρόπον ἄρδει τὰς αἰσθήσεις ὁ νοῦς. VI 16, 3 ἀρύσασθαι τὸν λόγον ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τῆς Ἰουδαίων νομοθεσίας. III 151, 3 παιδείας τῆς μέσης. III 152, 19 ἣν ὁ πατὴρ τῶν ὅλων διὰ προφητικῶν ἐθέσπισε στομάτων. V 90, 11 πλούτου. III 152, 13 cf. 153, 15 (ἡ θεία σοφία). I 284, 26 φέρεται δ' ἡ τῆς θείας σοφίας π. II 30, 13 (Ῥεβέκκαν) ὑδρευσαμένην οὖν ἀπὸ σοφίας, τῆς θείας πηγῆς, τὰς ἐπιστήμας. II 29, 26 ἀπὸ σοφίας θεοῦ, τῆς ἀνελλιποῦς πηγῆς. V 287, 16 οἷς ἀρύτεσθαι θέμις ἀπὸ τῶν ἱερωτάτων πηγῶν διψῶσι σοφίας. III 297, 15 cf. V 226, 9 τῆς σοφίας. II 274, 21 ἀφ' ἧς ὄμβρεῖ τὰ ἀγαθά, ἡ τοῦ φιλοδώρου θεοῦ σύνοδός ἐστιν. I 15, 10 cf. 17, 8 ἣν (sc. τετράδα) δεκάδος ... ἀφορμὴν εἶναι λέγων καὶ πηγήν. V 95, 18 πρὸς τετράδα, τὴν δεκάδος ἀρχήν τε καὶ πηγήν. VI 56, 10 ἑκάτερον (sc. τῦφος, ἀτυφία) δὲ πηγῆς λόγον ἔχον. IV 297, 1 πηγὴν ἔχει φιληδονίαν (ἡ μοιχεία). V 202, 7 ἀγαθῶν ... φιλοσοφία. IV 165, 15 ὧν ἑκάστη (sc. φυλή) πηγῆς ἕξει λόγον. III 8, 20 (χάριτες) πηγῶν τρόπον. I 59, 6 cf. 199, 15. II 176, 16. 264, 15. V 287, 14. 375, 15 αἱ ἀέναοι πηγαὶ τῶν τοῦ θεοῦ χαρίτων. III 167, 8 πασῶν χαρίτων, coni. ἀρχή. — V 123, 5. 137, 10. 231, 6. 263, 16. VI 39, 18. 183, 10 coni. ἀρχή IV 303, 5 οἱ ... πόλεμοι πάντες ἀπὸ μιᾶς πηγῆς ἐρρύησαν. III 27, 11 coni. ῥίζα καὶ θεμέλιοι. III 153, 13 ἃ μὲν οὖν περὶ πηγῶν καιρὸς ἦν εἰπεῖν λέλεκται. V 67, 19 (ἥλιος) παρέχων ἐκ τῶν ὁρατῶν πηγῶν ὁρατὰ φέγγη τῷ βλεπομένῳ. VI 174, 9 κακὰ ἐπὶ κακῶν ἀμύθητα ὥσπερ ἐξ ἀενάων πηγῶν ... ὤμβρει. V 221, 19 ἵν' ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς γλυκείας φέρηται νᾶμα πότιμον τοῖς διψῶσιν εὐνομίας. V 276, 7 ἡ περὶ τοῦ ἑνὸς θεοῦ δόξα, ἀφ' ἧς οἷα πηγῆς ... φιλία κέχρηνται πρὸς ἀλλήλους. V 303, 7 ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς εὐμενοῦς ἀρύσασθαί τινος χρηστοῦ. V 269, 5 ὁ γὰρ ἔπαινος ... ὥσπερ ἀπὸ ἀενάου πηγῆς ἐκεῖθεν ῥέων. I 116, 4 εἰ ἀναδώσει ὁ θεὸς τῷ ... λογισμῷ πηγὴν ἱκανὴν ἐπικλύσαι τὴν φορὰν τοῦ Αἰγυπτίων βασιλέως, τῶν παθῶν. VI 149, 3 cf. 197, 11 δακρύων τινὰ φορὰν ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς ἐξέχει. II 47, 5 πρὸς τὸ ἄμεινον ἐπιδίδωσιν, ὥσπερ φασὶ τὰς ἀπαντλουμένας πηγάς. VI 157, 13 προσόδους ὥσπερ ἐκ πηγῶν ἀενάῳ τινὶ φορᾷ χορηγουμένας.

πῆγμα. III 95, 25 τῆς ὅλης ... σοφίας.

πηγνύναι. III 17, 16 θεῷ τῷ καὶ τὸ σῶμα σωματοῦντι καὶ πηγνύντι. I 123, 8 (Μωυσῆς) ἔπηξε καὶ ἐβεβαιώσατο καὶ κραταιῶς ἱδρύσατο (τὴν σκηνήν = σοφίαν). II 52, 16 Μωυσῆς ἔξω τῆς παρεμβολῆς ... πήξας τὴν ἑαυτοῦ σκηνήν. I 137, 12 ⟨ὁ⟩ πήξας ὅρον κακίαν. II 19, 28 οὗτοι τῆς ἀρετῆς τοὺς ὅρους ἐπήξαντο πρῶτοι. I 277, 17 (ὁ θεὸς) τῶν μὲν ἄλλων τὰς κεφαλὰς πηξάμενος ἐν χέρσῳ. — II 18, 23 μέρη γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ ταῦτα, ἐξ ὧν πέφυκε πήγνυσθαι. II 263, 3 οἵσπερ ἁρμόττει μὴ ὑπὸ μόνου πήγνυσθαι θεοῦ. I 151, 8 πήγνυνται τὰ κύματα. I 118, 14 τὸ γὰρ χεόμενον διαλυθὲν αὖθις πήγνυται. II 110, 18 ὡς μηκέτ' αὖθις ἁρμοσθῆναι καὶ παγῆναι δύνασθαι. I 4, 12 ἓδει γὰρ τὸν κόσμον ... κατ' ἀριθμὸν τέλειον παγῆναι τὸν ἓξ. II 269, 4 παγῆναί φησιν αὐτὸ (sc. τὸ σῶμα) χοῦν ... τοῦ θεοῦ διαπλάσαντος. II 262, 13 διὰ τούτων τῶν δυνάμεων ὁ ἀσώματος

καὶ νοητὸς ἐπάγη κόσμος. I 69, 4 ὁ δὲ γήϊνος (ἄνθρωπος) ἐκ σποράδος ὕλης ... ἐπάγη. I 260, 4 τὰ δ' ἐξ ὧν τοῦτο (sc. τὸ ἀγαθόν) ἐπάγη. I 60, 3 ὅλον γὰρ οὐκ ἂν ἦν, εἰ μὴ ἐξ ὅλων ἐπάγη καὶ συνέστη τῶν μερῶν. III 93, 10 τὸν παγέντα κόσμον ἐξ αὐτῶν. I 8, 16 (τὸν οὐρανόν) τοῦ καθαρωτάτου τῆς οὐσίας παγέντα. I 10, 16 μέσοι παγέντες ὅροι. III 32, 20 στοιχεῖα καὶ τὰ διὰ πάντων παγέντα ζῳά τε αὖ καὶ φυτά. II 297, 19 ὅταν δ' ἤδη παγέντα κραταιότερον ἱδρυθῇ. II 18, 15 τοὺς παγέντας ὑπὸ τῆς φύσεως τοῖς πράγμασιν ὅρους μετατιθείς. I 235, 5 τοῦ δὲ βεβασανίσθαι ... σημεῖον τὸ πεπηγέναι. III 209, 10 (οὐρανὸς) πεπηγὼς ἐστι κρύσταλλος. II 93, 9 ὀρθῷ καὶ πεπηγότι ὅρῳ καὶ λόγῳ. — v. πήττειν.

πηδαλιουχεῖν. I 163, 3 cf. II 186, 14 ὁ κυβερνήτης ... πηδαλιουχεῖ. VI 98, 20 (ὁ θεὸς) ἡνιοχεῖ καὶ παδαλιουχεῖ τὰ σύμπαντα. III 68, 10 πηδαλιουχεῖ γὰρ τὸ κοινὸν τοῦ κόσμου σκάφος. VI 165, 7 πηδαλιούχει τὸ κοινὸν ἀνθρώπων σκάφος σωτηρίως. II 247, 23 ὁ κυβερνήτης θεὸς τῶν ὅλων οἰακονομῶν καὶ πηδαλιουχῶν σωτηρίως τὰ σύμπαντα.

πηλός. II 246, 6 τρίτον μεθόριον ἀμφοῖν (sc. γῆς καὶ ὕδατος). II 248, 24 sqq. 249, 2 „ἡ ἀσφαλτος ἦν αὐτοῖς π.“. οὐκ ἔμπαλιν ὁ π. ἄσφαλτος. I 12, 1 ὡς εἶναι τέλματα καὶ βαθὺν πηλόν. VI 192, 29 πηλὸν σχηματίσαντες εἰς πλίνθους.

πημαίνειν. II 239, 27.

πῆξις. I 151, 5 πῆξιν ἀνεγείρει τῷ γεώδει ... παντί. I 42, 20 τῆς γονῆς. I 118, 13 κακίας δὲ καὶ παθῶν σύστασίς τε καὶ π. I 101, 9 (ἡ ψυχὴ) πῆξιν καὶ βεβαίωσιν καὶ ἵδρυσιν ἐν τοῖς τελείοις ἀρετῆς δόγμασι λαμβάνει.

πηρός II 171, 6 ἄγνοια. I 137, 18. 21 (αἴσθησις). III 136, 11 (βίος). V 105, 13 κακία. I 164, 26 ὁ λαός σου καὶ ἡ δύναμις. IV 149, 16 (ὄψις). I 133, 19 (λήθη), πηρὸν καὶ τυφλὸν πρᾶγμα. — III 146, 7 πρὶν ἰδεῖν π. ἔσται. III 210, 15 ἀμβλεῖς καὶ πηροὶ γεγόναμεν. I 137, 24 τῷ βλέποντι λογισμῷ τὰ πηρὰ ἐχρῆν ἕπεσθαι.

πηροῦν. V 223, 6 τὰ γὰρ ὦρα ... πηροῖ μὲν ὀφθαλμοὺς βλέποντας. I 138, 13 τῇ πηρούσῃ αὐτὴν (sc. αἴσθησιν) ἡδονῇ. III 302, 25 ἐλπίσαντες τὸ ὁρατικὸν πηρῶσαι γένος. I 197, 24 μικρὰ νόσου πρόφασις οὐ τὴν γλῶτταν ἐπήρωσεν; II 24, 24 αἰσθητήρια δὲ καὶ ἡ περὶ ταῦτα ἀκρίβεια, ἣν ... γῆρας ... ἐπήρωσεν. II 5, 16 (Κάϊν) τὸ ᾧ μόνῳ βλέπειν ἠδύνατο ἑκουσίως πηρώσας.

πηροῦσθαι. I 269, 26 sq. ὁ πηρῶν ἢ κτείνων ἑαυτὸν πηροῦται καὶ κτείνεται. III 135, 25 δυνάμενοι ὀξὺ καθορᾶν ἐπηρώθησαν. I 184, 19 ὅταν πηρωθέντα (τὸν νοῦν) τὰς ὄψεις θεάσωνται. II 2, 21 τοῦτο δ' ἐστὶν ἀφάνταστον αὐτοῦ (sc. θεοῦ) γενέσθαι τὸ ψυχῆς ὄμμα πηρωθέντα. I 138, 12 ὡς δοκεῖν πεπηρῶσθαι. I 297, 13 πεπηρῶσθαι μᾶλλον ἢ τὰ μὴ προσήκοντ' ὁρᾶν. V 151, 18 οὓς ἀπογνώσει τινὸς χρηστῆς ἐλπίδος ψήθην ἤδη πεπηρῶσθαι. III 18, 11 sq. ὃ βλέπειν δοκοῦν πεπήρωται. I 263, 13 εἰ γὰρ μὴ τὸ ψυχῆς ὄμμα ἐπεπήρωντο. I 230, 10 (Φαραὼ) τὰ ψυχῆς ὄμματα πεπηρωμένος. II 213, 24 ἐπιθυμίας ... πεπηρωμένης πρὸς πάντα τὰ θέας ἄξια. V 326, 7 τῷ τὰς ὄψεις πεπηρωμένῳ. V 268, 9 ἡγεμόνι τῆς ὁδοῦ χρώμενοι πεπηρωμένῳ. V 205, 6 προὐνόησεν οὖν ὁ νόμος τοῦ ... μήτε τὸν πεπηρωμένον προσαδικηθῆναι. VI 48, 20 ἀθεράπευτοι διατελείτωσαν ὄψιν ... πεπηρωμένοι. V 82, 21 ἀψευδέστατοι δ' οἱ πεπηρωμένοι μάρτυρες. II 76, 24 ὥσπερ οἱ τὰ ὄμματα πεπηρωμένοι. II 202, 11 καθάπερ οἱ πεπηρωμένοι. III 230, 10 οἱ τὰ ψυχῆς ὄμματα πρὸ τῶν σώματος πεπηρωμένοι. IV 284, 13 τῶν τὰς τοῦ σώματος ὄψεις πεπηρωμένων.

πήρωσις. V 269, 9 αἰσθήσεων. II 199, 27. 233, 16 τῶν αἰσθητηρίων. VI 15, 17 λογισμοῦ. V 369, 24 ὀφθαλμῶν. II 200, 5 ὀφθαλμῶν καὶ ὠτων. II 201, 1 ἐν τῷ σώματι opp. τῇ ψυχῇ. — III 65, 5 πηρώσεις coni. ἀσθένειαι, λῶβαι. II 232, 29 (coni. σώματος νόσοι). V 267, 14 πενία καὶ ἀδοξία καὶ π. νόσων ἰδέαι πολύτροποι. VI 175, 4 ὁ δὲ ἔμπαλιν νόσους μὲν τοῖς ὑγιαίνουσι, πηρώσεις δὲ τοῖς ὁλοκλήροις ... ἐπέφερε. V 49, 10 οὐ πήρωσιν, οὐχ ὕβριν, οὐ τραῦμα, οὐ βίαν ἐξειργάσαντο. IV 306, 9 οἱ περὶ ... τραυμάτων, πηρώσεως ἀναγκαῖοι νόμοι. V 197, 5 cf. 200, 19 (δίκη). V 255, 15 ἀνιάτους ὑπομένουσι πηρώσεις. II 216, 5 κουφότερον κακὸν πηρώσεως θάνατον εἶναι δικάσαντες ἑαυτοῖς. V 343, 11 μέμψις οὔτε τῷ ἰατρῷ τῆς πηρώσεως, οὔτε τῷ κυβερνήτῃ τῆς ἀποβολῆς ἕπεται.

πήττειν. I 235, 9 πέφυκε δὲ ὁ λόγος ... π. ἐν ψυχῇ τὰ θεωρήματα. II 248, 22. 25 τῆς ψυχῆς ... μήπω δυναμένης τοὺς ἐνσφραγιζομένους π. καὶ διαφυλάττειν χαρακτῆρας.

πίνειν. VI 35, 1 π. εἰς εὐσαρκίαν. I 216, 6 ἐξ ἧς (sc. θοίνης) αἱ γαστρὸς ἡδοναὶ πιμπλαμένης τὸ σῶμα πιαίνουσιν. — I 87, 2 ἕνεκα τοῦ πιαίνεσθαι. II 26, 23 ἀκολουθεῖ γὰρ τοῖς εὐπάθειαν σώματος

καὶ ἃς εἶπον ὕλας μεταδιώκουσιν ... παίνεσθαι. I 21, 5 (ἰχθύων γένη) κρατιστέρά τέ ἐστι καὶ παίνεται μᾶλλον. II 27, 8 οἱ δὲ τῇ τρεφούσῃ τὰς φιλαρέτους ψυχὰς σοφίᾳ παινόμενοι. V 108, 21 τῶν εἰς πολυσαρκίαν παινομένων. I 280, 18 τὸ γοῦν σῶμα ... πανθὲν ἀμέτρως. I 282, 23 ὡς πανθεῖσαν πάλιν ἀνηβῆναι (τὴν μητέρα).

πιθανός. I 24, 20. V 52, 1 (αἰτία). VI 166, 12 (αἰτίαι). VI 97, 7 (ἀποδείξεις). V 16, 8 (εἰκασίαι) II 302, 5 (λόγων εὕρεσις). II 11, 21. 237, 1. III 227, 23 (εὑρέσεις). I 164, 16 (λογισμοί). III 56, 15 (νοῦς). VI 203, 22 (πρόφασις). I 258, 5. III 69, 1 (σοφίσματα). IV 262, 8 (φαντασία). IV 269, 15 (φαντασίαι). III 69, 18 ψεῦδος. III 252, 18 (ψεύδη). — I 172, 10 τὰ πιθανά. I 14, 10. 165, 5. 206, 17. 207, 5 (τὰ εἰκότα παὶ πιθανά). I 207, 1. 267, 3. II 283, 6. IV 161, 24. 187, 16. V 10, 10 (τὰ εὔλογα καὶ πιθανά). V 15, 15 στοχασταὶ ... πιθανῶν καὶ εἰκότων. V 342, 15 εἰκότι γὰρ καὶ πιθανοῖς ἐφορμεῖ.

πιθανότης. II 166, 22 πρὸς τὴν ἐτυμολογίαν. II 175, 17. 253, 21 λόγων. III 70, 6 τῶν ἀδιαιρέτων καὶ ἀμερίστων λόγων ἐπικρατούντων ταῖς πιθανότησιν. II 283, 12 μυθικαί. II 98, 9. III 75, 18 τῶν σοφισμάτων. — II 183, 3 (coni. εὔλογα καὶ εἰκόνες). IV 90, 21 εὐλόγοις πιθανότησι. I 122, 7 πάντων ὑπεκστῆναι, ... [κατα]λόγων σοφιστικῶν, πιθανοτήτων. I 121, 5 ἀμούσους πιθανότητας μεμελέτηκας (ὦ διάνοια). II 114, 25 δράκων ... πιθανότησιν εὐπαραγώγοις γυναῖκα ἀπατῶν. III 69, 10 ὀλκὸν ἔχοντα δύναμιν ταῖς πιθανότησιν ἡμᾶς ἐπάγεται. III 69, 12 ἐὰν δὲ πᾶσαι αἱ ψευδεῖς πιθανότητες διελεγχθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀληθῶν πίστεων. III 303, 9 τὰς συνηγορούσας τῷ πάθει πιθανότητας. III 78, 7 εὐστόχῳ πιθανότητι.

πικραίνεσθαι. III 106, 20 ἡ γὰρ ἀδηλος ἀπόπειρα ... τῆς ψυχῆς ἐστιν ἐν τῷ πονεῖν καὶ π. VI 204, 2 ὡς δὲ συνόλως οὐδὲν εὑρισκεν ... ἑτέροις τισὶ π. IV 262, 6 ἅπερ ἰδὼν Μωυσῆς εἰκότως ἐπὶ τοῖς ἀπειθέσι πικραίνεται. III 142, 3 τὴν ἀνίκητον ἀρετὴν καὶ πικραινομένην. IV 192, 3 πάνυ πικρανθεὶς καὶ πληρωθεὶς ὀργῆς δικαίας.

πικρία. IV 41, 17 (coni. βασκανία). II 213, 26 (coni. πονηρία καὶ πανουργία). VI 187, 6 ὡς μὴ γέλωτα κινεῖν μόνον ἀλλὰ καὶ πικρίαν ἐκ τοῦ καχυπόνου. VI 25, 19 πικρίαν ἄλεκτον ἐπιτηδεύσαντες. IV 161, 15 Αἰγυπτίων. VI 34, 11 τυραννικῶν ἐχθρῶν. II 275, 20 τὸν ... πικρίας γέμοντα νοῦν. II 275, 17 τῆς ψυχῆς. VI 172, 9 τὰ δὲ ἀπὸ τῆς σαυτοῦ πικρίας. III 106, 10 ἐν χωρίῳ, ὃ κέκληται π.

πικρός. V 70, 14. 370, 9 (ἀλγηδόνες). V 305, 6 (δέσποιναι). IV 179, 14 (δουλεία). V 368, 18 (ἐπιτάγματα). III 86, 13 κακία. III 289, 21 τὸ ἀφροσύνης μέθυσμα. II 34, 14 νᾶμα. III 303, 21 (πηγή). IV 164, 2. 165, 3. 171, 5 (πηγαί). II 34, 19. IV 242, 20 (πόνος). II 34, 28 ἥδιστον ἀντὶ πικροῦ τὸ πονεῖν ὑπολαβεῖν. V 370, 7 (ῥεῦμα). VI 220, 11 συκοφάντης. VI 31, 1 (τύραννοι). III 47, 22 (ὕδωρ). I 187, 14 (χυλοί). II 234, 28 (ὠδῖνες). — II 34, 10 τὸ πικρὸν τοῦ πόνου. II 206, 21 γλυκὺ δὲ καὶ πικρὸν τίνα τρόπον δοκιμάζεται.

πιλεῖν. II 96, 10.

πίλημα. III 209, 18 cf. 236, 2 (οἱ ἀστέρες) πιλήματα ἀδιάλυτα αἰθέρος. II 74, 3 ἥλιος ... π. αἰθέριον. I 176, 14 (ὁ ἥλιος) φλογὸς γὰρ ὢν π. πολλῆς.

πίλησις. II 205, 27. IV 149, 8.

πινάκιον. I 195, 8.

πίνειν. II 89, 9. 21 ἐκ λάκκου πίνομεν. II × 165, 16 ἄχρι τοῦ σῶμα καὶ ψυχὴν παρεθῆναι πίνουσιν. I 102, 9 ὅταν πίῃ τοῦ οἴνου (ὁ Νῶε). II 92, 2 ἐὰν τοῦ ὕδατός σου (sc. τοῦ μοχθηροῦ) πίωμεν. I 284, 1 ὁ ποιός τις ἂν γένοιτο ἄνθρωπος ἐσθίων μὲν ἢ πίνων ἀεί. III 117, 6 γανδόν, ὡς οἱ ποιηταὶ λέγουσι, πίνων. I 96, 19 οὔτε πίνοντες μεθυσκόμεθα. I 147, 11 cf. 211, 11. 293, 22 τὸ φαγεῖν, τὸ πιεῖν. III 61, 21 (ἡ ψυχὴ) διψῇ μὲν γὰρ ἀεί, πιεῖν δὲ ἀδυνατεῖ. III 61, 23 τὸ γὰρ εὐθαλὲς αὐτῆς (sc. ψυχῆς) καὶ πῖον ἰσχναίνεται.

πιότης. II 26, 23 τὴν δὲ τοιαύτην πιότητα οὐκ ἰσχύν, ἀλλ' ἀσθένειαν ἔγωγε τίθεμαι. II 27, 6 ὑπὸ διαρρεούσης πιότητός τε καὶ τέρψεως. II 93, 7 ἵνα μηδ' ἴχνος ὑπολειφθῇ πιότητος ἀρχαίας. V 237, 21 τὸ (στέαρ) δ' ὡς ὕλη φλογὸς ἐπιφερόμενον ἀντ' ἐλαίου διὰ τὴν πιότητα τῷ ... πυρί. V 127, 11 αἱ (sc. φλέβες) διὰ πιότητα ζωοφυτεῖν εἰσιν ἀγαθαί. V 94, 8 οὐ γὰρ πολυσαρκίᾳ καὶ πιότητι ζώων χαίρει ὁ θεός. II 27, 11 κατὰ μὲν διάνοιαν. — All: II 26, 21 Νοεμάν, ἧς ἑρμηνεία π.

πίπτειν. III 166, 22 μέγα πτῶμα π. II 119, 19 μὴ πρόσω φάναι, κατόπιν δὲ π. II 38, 2 τὸ μηδὲν τῶν θείων σπερμάτων χαμαὶ π. III 183, 1. 5 ἀμφότερα δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον συμβαίνει τῷ ... σοφῷ, γελᾶν τε καὶ π. V 268, 9 π. ἐξ ἀνάγκης ὀφείλουσιν. I 110, 24 εἰς τοὔμπροσθεν οὐ πίπτει ἡ ψυχή. II 110, 9 ὁ δ' ἐπιβεβηκὼς ... πίπτει II 110, 7 αἱ δὲ τῶν χειρῶν ἀπορρυεῖσαι (ἡνίαι) χαμαὶ

πίπτουσι. V 337,15 ἐνταῦθα δὲ ὅλοι βίοι πίπτουσιν. IV 86,17 κἂν γὰρ κλιθῶσιν (οἱ εὐσεβεῖς), οὐκ εἰς ἅπαν πίπτουσιν. IV 59,2.4 οἱ μὲν δι' ὀλισθηρᾶς ὁδοῦ βαδίζοντες ὑποσκελίζονται καὶ πίπτουσιν. I 111,13 ὁ δὲ πίπτων ἱππεὺς εἰς τὰ ὀπίσθια. III 167,10 τὸν ... ἑκούσιον πτῶμα πίπτοντα. II 39,3 πίπτοντες δ' ὑπὸ μέθης καὶ παροινίας. II 110,24 πιπτούσης γὰρ ἀφροσύνης. II 269,18 τῶν εἰς δεῖξιν ἐρχομένων ἢ συνόλως πιπτόντων ὑπ' αἴσθησιν. I 110,21 „πεσεῖται ὁ ἱππεὺς εἰς τὰ ὀπίσω". I 268,2 παρελθὼν δ' ὡς Ἄβελ εἰς σοφιστικὸν ἀγῶνα πρὶν διερηρεῖσθαι πεσεῖται. II 110,20 (τὰ ζῷα) ὑποσκελισθέντα πεσεῖν. I 110,26 ἐὰν γὰρ ὁρμήσας ὁ νοῦς ... πέσῃ εἰς τὰ ὀπίσω. I 111,1 πέσοι τοιοῦτόν μου πτῶμα ἡ ψυχή. III 186,26 οὐκ ἀπὸ θεοῦ πεσών, ἀλλ' ἀφ' ἑαυτοῦ. III 166,24 sqq. ὅτι πέπτωκε μὲν αἴσθησις ..., πέπτωκε δὲ καὶ ὁ λόγος ..., πέπτωκε δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς νοῦς. I 55,3 ζῷον ἄπουν ... πεπτωκὸς ἐπὶ γαστέρα. II 292,3 πεπτωκότα ἐγείρειν.

πιστεύειν. I 164,12 ψεῦδος δὲ τὸ π. τοῖς κενοῖς λογισμοῖς. I 164,16 ἄλογον τὸ π. ἢ λογισμοῖς πιθανοῖς κτλ. II 105,19 ᾧ καλὸν π. IV 174,11 πᾶσα ἡ δύναμις ἐν μόνῳ τῷ π. θεῷ κεῖται. V 342,5 τοῦ δὲ π. θεῷ ... τί ἂν ὠφελιμώτερον ... ἐπινοήσειέ τις; I 164,12 ἀληθὲς μέν ἐστι δόγμα τὸ π. θεῷ. IV 261,23 π. δεῖ τῷ θεῷ. III 185,1 ᾧ (sc. τῷ κυρίῳ) π. ἀναγκαῖον. I 161,31 ᾧ προσεῖναι τοῦτο ἀνάγκη καὶ π. καλὸν ὑπισχνουμένῳ. IV 60,15 περὶ δ' ὧν ὁ θεὸς ὁμολογεῖ, τί προσῆκεν ἀνθρώπους ἢ βεβαιότατα π.; III 263,7 διὰ τὸ καὶ πεποιθέναι καὶ Μωυσεῖ λέγοντι π., ὅτι .... V 238,21 ἀναγκασθεὶς π. ἀπίστοις πράξεσιν. V 83,12 ὡς μουσικοὶ καὶ ποιηταὶ μαρτυροῦσιν, οἷς π. ἀναγκαῖον ἐπιτήδευμα τοῖς εὖ πεπαιδευμένοις. II 208,16 πιστεύει τοῖς ἅπαξ παραδοθεῖσι. I 14,11 ὅτι πιστεύουσι μᾶλλον τοῖς φαινομένοις ἢ θεῷ. V 215,14 ᾗ (sc. δυνάμει) πιστεύουσι μᾶλλον. I 263,26 μὴ πάνυ πιστεύωμεν αὐτῇ (sc. ψυχῇ). IV 138,21 πιστεύων δ' ὅμως παρῃτεῖτο τὴν χειροτονίαν. IV 187,20 ἐνὶ τῷ τοῦ κόσμου ἡγεμόνι πιστεύοντες. II 202,23 τοῖς ἅπαξ φανεῖσι πιστεύοντας τὰ μὲν αἱρεῖσθαι ... II 210,2 οἷς πρότερον ὡς βεβαιοτάτοις ἐπίστευε (ὁ νοῦς). II 271,27 τὸ πιστεῦσαι ὅτι „ἐπισκέψεται ὁ θεὸς" τὸ ὁρατικὸν γένος. III 21,25 ὅτι μόνῳ θεῷ ... οὐ ῥᾴδιον πιστεῦσαι. V 332,10 διὸ καὶ πιστεῦσαι λέγεται τῷ θεῷ πρῶτος. III 22,2 μόνῳ δὲ πιστεῦσαι θεῷ. II 240,19 πιστεῦσαι (φησί), ὅτε γέμει τὸ θνητὸν ἀπιστίας. III 187,4 περὶ τῆς Ἰσαὰκ ἐνδοιάσαι γενέσεως, ἐφ' ᾗ πρότερον ἐλέγετο πιστεῦσαι. V 347,1 ἐπειὸὴ τὸν μανθάνοντα πιστεῦσαι δεῖ τῷ διδάσκοντι περὶ ὧν ὑφηγεῖται. I 176,1 τὰς ἡνίας ἐπίστευσε τῶν ἐπόχων οὐδενί. II 276,24 εἰς μαρτυρίαν πίστεως, ἣν ἐπίστευσεν ἡ ψυχὴ θεῷ. V 285,4 τὰ χρησθέντα λόγια τῆς δοκιμασίας εὐθὺς ἐπεῖπεν, οἷς ἐπίστευσαν. I 108,14 πῶς ἂν τις πιστεύσαι θεῷ; V 59,5 ἵνα βεβαιότατα πιστεύσωσιν, ὅτι .... II 294,8 Ἀβραὰμ πιστεύσας „ἐγγίζειν θεῷ" λέγεται. V 342,9 ὁ μὲν τοίνυν ἀψευδῶς πιστεύσας θεῷ. V 217,12 καλεῖν μὲν ἑτέρους οὐχ ἁρμόττον, οὓς λανθάνειν ἐσπούδασεν ἴσως ὁ πιστεύσας. V 333,9 τὸν μετανάστην πιστεύσαντα δὲ μηδενὶ τῶν ἐν γενέσει. II 57,9 βεβαιότητα, ᾗ λέγεται πεπιστευκέναι. III 21,27 ὅπερ ἡμᾶς καὶ χρήμασι καὶ δόξῃ ... ἀναπείθει πεπιστευκέναι. III 23,7 τοὺς μὲν γὰρ τὰς γνώμας χαλδαΐζοντας οὐρανῷ πεπιστευκέναι ... φασὶν οἱ χρησμοί. III 23,16 ἴσως ἂν τις εἴποι μάχεσθαι τοῦτο τῷ πεπιστευκέναι. I 164,3 ἄριστον οὖν τῷ θεῷ πεπιστευκέναι. IV 167,17 ὠφειλον ... πεπιστευκέναι δ' αὐτῷ. III 188,18 ὡς ἄνθρωπος πεπίστευκεν. I 149,3 εἰ μὴ πεπίστευκε καὶ νῦν καὶ ἀεί. I 186,8 (Κάιν) πεπίστευκε ταῖς αἰσθήσεσιν. II 292,1 ὁ σοφὸς Ἀβραὰμ ... πεπίστευκεν ὅτι ... III 23,18 sq. ὅτι καὶ ἀπορεῖ καὶ πεπίστευκεν. III 194,13 οὐκ ἀπέγνωκε τὴν γένεσιν Ἰσαάκ ..., ἀλλὰ πεπίστευκε μὲν τῷ θεῷ. IV 59,8 ὅτι ὁ μὲν ἐκείνοις πιπιστευκὼς ἀπιστεῖ θεῷ, ὁ δ' ἀπιστῶν ἐκείνοις πεπίστευκε θεῷ. III 187,24 ὅτι πεπιστευκὼς ἴχνος ... ἀπιστίας δέχεται. III 21,17 πρὸς ἔπαινον τοῦ πεπιστευκότος. III 23,17 τὸ δὲ μηκέτι ζητεῖν ἔργον εἶναι πεπιστευκότος. III 187,8 ἐνδοιάσαι τῷ πεπιστευκότι. III 30,17 τοῦ σπουδαίου ... μὴ ἑαυτῷ, μόνῳ δὲ τῷ πεπιστευκότι φυλάξαντος. III 65,21 τῷ μὴ θεοπροπίοις καί τισι θεσφάτοις πεπιστευκότι. I 231,3 ἅτε μὴ πεπιστευκότες παγίως τῷ σωτῆρι θεῷ πρότερον. II 128,15 ὡς ἀληθέσι τοῖς κατεψευσμένοις πεπιστευκότες. I 260,14 (ἄνδρας) τὰ δ' ἐκτὸς καὶ περὶ σῶμα πλεονεκτήματα ... ἀγαθὰ πεπιστευκότας. III 4,12 τοὺς ἔρωτι σοφίας θείῳ πεπιστευκότας. — V 97,19 ἡ (sc. ἀρετή) πεπίστευται τὸ κοινὸν πολίτευμα πρυτανεύειν. I 240,13 τοῦ γε μὴν πιστευθῆναι χάριν ἀπιστούμενοι καταφεύγουσιν ἐφ' ὅρκον ἄνθρωποι. — I 266,17. II 295,6. IV 57,19. V 287,4 πιστευτέον.

πίστις. III 142, 27 (γνήσιον ἀγαθόν). II 276, 27 ἀγαθὸν τέλειον. V 216, 19 cf. 218, 23 σέβων ἀλήθειάν τε καὶ πίστιν. III 21, 22 (ἡ τελεωτάτη ἀρετῶν). III 142, 16 cf. 143, 18 διὰ τριῶν ἐνεχύρων ἢ συμβόλων ... βεβαιότητα καὶ πίστιν. II 235, 24 ἵνα ... τὴν ὀχυρωτάτην καὶ βεβαιοτάτην διάθεσιν, πίστιν, ἐνδύσηται. VI 33, 20 (coni. ἐλευθερία). II 294, 7 coni. εὐσέβεια. II 212, 1 τῷ ... πίστιν καὶ παρακαταθήκην βιωφελεστάτων δογμάτων φυλάξαι μὴ δυναμένῳ. V 216, 2 ἐπὶ τῇ τοῦ λαβόντος κειμένῃ πίστει (ἡ παρακαταθήκη). V 284, 8 (coni. φιλανθρωπία). III 179, 20 τίνος ὁ δακτύλιος, ἡ π., ἡ τῶν ὅλων σφραγίς ...; V 346, 25 τῷ ... ἐκ διδασκαλίας τελειωθέντι π. (τὸ ἄθλον, coni. χαρά, ὅρασις). V 342, 24 μετὰ πίστιν ... χαρὰ τὸ ἆθλον. IV 306, 15 τὸ μὴ ποιεῖσθαι προκάλυμμα πίστιν ἀπιστίας. V 216, 14 ἀπιστίαν δὲ καθυποκρινάμενος νόθην πίστιν. III 47, 9 πρὸς πίστιν opp. πρὸς εὐελπιστίαν. II 149, 28 ὅρκος ὠνομάσθη προσφυέστατα τὸ πίστεως βεβαιοτάτης σύμβολον. III 207, 14 ὅρκῳ ... τὰ ἄπιστα λαμβάνειν πίστιν. I 158, 20 ὁ ὅρκος γὰρ πίστεως ἕνεκα παραλαμβάνεται. V 218, 8 ἐπὶ τὴν ἄτεχνον λεγομένην πίστιν καταφεύγει, τὴν δι' ὅρκων. V 87, 9 οὐ γὰρ πίστεως ἡ πολυορκία τεκμήριον. — III 22, 6. 191, 12. 219, 22. IV 58, 18. 59, 17. 60, 2. V 342, 1 πρὸς θεόν. IV 59, 9 πρὸς τὸ ὄν. III 188, 1 τὴν γὰρ πίστιν, ἧς ἔλαχεν ἄνθρωπος, οὕτω βέβαιόν φησι δεῖν εἶναι, ὡς μηδὲν διαφέρειν τῆς περὶ τὸ ὄν. I 159, 24 ὁ δὲ θεὸς αὐτοῦ π. ἔστω. II 276, 24 εἰς μαρτυρίαν πίστεως ἣν ἐπίστευσεν ἡ ψυχὴ θεῷ. I 191, 7 κάλλιστον ἱερεῖον οἴσει θεῷ πίστιν. III 25, 3 τῶν δὲ τὴν πίστιν ἱερὰν καὶ ἄσυλον ὄντως διαφυλαττόντων ὀλίγος ἐστὶν ἀριθμός. IV 241, 8 εἰ μὴ μόνον ἀπιστεῖται διὰ τοσούτων ἐλέγχων τὴν ἑαυτοῦ πίστιν ἐπιδειξάμενος. III 87, 17 εἰκότως οὖν τῆς πίστεως αὐτὸν ἀγάμενος ὁ ἱερὸς λόγος φησίν. — II 206, 14 (ἀβέβαιος). V 342, 23 μετ' ... ἀκλινοῦς καὶ βεβαιοτάτης πίστεως. III 5, 20 ἐξ ἀληθοῦς πίστεως. II 302, 6 (ἀληθεστάτη). II 178, 11 (ἡ ἀληθεύουσα opp. ἡ ψευδοδοξοῦσα ἀπιστία). I 216, 12 ἁμάρτυρος. III 266, 1 (ἄπιστος). VI 154, 8 ἀψευδεστάτη. II 147, 21 (βεβαία). IV 82, 10 cf. 84, 2. V 220, 10 ἕνεκα βεβαιοτέρας πίστεως. II 3, 15. V 18, 9. 332, 13 (βεβαιοτάτη). V 97, 5 ἐμφανής. II 267, 12. IV 112, 13. VI 91, 24. 141, 20. 147, 23. 213, 8 (ἐναργής). I 29 14. II 187, 23. III 109, 9. IV 203, 8. VI 10, 2. VI 14, 5. 184, 9 (ἐναργεστάτη). IV 92, 14 cf. 134, 17 καθαρᾷ καὶ ἀδολωτάτῃ πίστει. VI 89, 1 (μεγίστη). IV 102, 1. 182, 15. 233, 15. V 22, 4. 82, 5. VI 151, 8 (σαφής). I 32, 1. 51, 18. III 294, 1. IV 9, 17. 32, 15. 49, 23. 54, 22. 95, 1. 179, 12. 209, 10. 282, 11. V 17, 20. 70, 6. 275, 10. 281, 3. VI 138, 6 (σαφεστάτη). V 66, 5 (τρανής). — V 239, 27 π. γὰρ ἀκοαῖς οὐκ ἔνεστιν. IV 271, 23 πίστιν ἐγγενέσθαι ταῖς διανοίαις. II 21, 6 δεκὰς δὲ τῆς κατὰ προκοπὴν τελειώσεως π. IV 92, 19 ἐναργέστατον δεῖγμα πίστεως. V 249, 11 τοῦ δὲ δευτέρου (παραδείγματος) τὴν πίστιν ἐφαρμοστέον. IV 185, 2 (πρᾶγμα) μὴ δεόμενον τῆς ἐκ λόγων πίστεως. IV 116, 3 τοσαύτῃ πίστεως ἐχρήσατο ὑπερβολῇ. I 173, 15 ἐπ' ἐνέδρᾳ τῆς περὶ μείζονα πίστιν ἀρνήσεως. II 153, 5 sq. μηδὲ τὴν ἐν ὀλίγοις πίστιν φύλαττε ⟨ἐπὶ⟩ θήρᾳ τῆς ἐν πλείοσι πίστεως. V 224, 6 sq. ἵνα τὴν ἐν ὀλίγοις πίστιν δέλεαρ καθεὶς ἀγκιστρεύσηται τὴν ἐν μείζοσιν πίστιν. II 78, 8 τοὺς τὰς ὀλιγοχρημάτους παρακαταθήκας ... εἴποις ἂν πίστει διαφέρειν, οἳ καὶ ὅτε ἀπέδοσαν πολλὰ τὴν ἔμφυτον ἀπιστίαν ἐβιάσαντο. — IV 186, 22 π. γὰρ ... τῶν ἀδήλων τὰ ἐμφανῆ. IV 73, 2 ἡ ἐσθὴς ... π. ἦν βίας. VI 115, 1 τὴν ἀνωμαλίαν τῆς γῆς πίστιν οὐκ εἶναι γενέσεως καὶ φθορᾶς κόσμου. IV 72, 20. 140, 19 τῶν λεγομένων. IV 268, 2 τῶν μελλόντων. IV 191, 1 π. δέ μοι τῆς βεβαίου μεταβολῆς γένοιτ' ἂν ἀρίδηλος. IV 101, 10 ἀψευδοῦς ὁμολογίας. V 278, 16 τῆς ἐκ θεοῦ συμμαχίας. II 258, 25 τίς οὖν π. τοῦ μὴ τετελεσιουργῆσθαι τὴν κατασκευήν; — I 18, 24 πίστιν ἔχει. I 39, 2 (πίστιν λαμβάνειν ἐκ). I 41, 6 (πίστιν παρέχεσθαι). — III 183, 5 εἰς πίστιν τοῦ μὴ μεγαλαυχεῖν. V 217, 5 τὸν συνδραμόντα εἰς φίλου πίστιν ὑφ' ἑτέρων ἀδικηθέντα. VI 10, 18 φίλων καὶ συγγενῶν προκριθέντες εἰς πίστιν. VI 30, 14 παράγειν εἰς πίστιν. VI 104, 15 κἀκείνῳ χρήσαιτ' ἄν τις εἰς πίστιν. IV 128, 3 καταπεφευγότες ὡς ἐπ' ἄσυλον ἱερὸν τήν τε βασιλέως πίστιν. IV 97, 7 πρὸς πίστιν τὴν ἐμὴν ὑμεῖς μὲν ἐνταυθοῖ διατρίψατε. V 221, 3 ὅτι δὴ πρὸς πίστιν ἀξιονικότεροι. VI 162, 16 ἀξιόχρεώς εἰμι πρὸς πίστιν. — VI 16, 12 ἐπάγειν πίστεις ἐπαλλήλους. VI 146, 3 τὰς διὰ τῶν ἔργων πίστεις ἐφαρμόζοντες. III 138, 18 περὶ ὧν πάντως οὐκ εἰσὶ πίστεις. III 149, 12 τὰς δὲ τούτων πίστεις οἱ ἀναγραφέντες δηλοῦσι χρησμοί. V 120, 5 ἐμφανεῖς γάρ αἱ πίστεις. VI 181, 7 cf. 126, 20 ἐναργεῖς δὲ πίστεις λαβεῖν ἔστι.

II 204, 2 ταῦτα δὴ καὶ τὰ τούτοις ὅμοια πίστεις ἐναργεῖς ἀκαταληψίας εἰσίν. V 142, 13 αἱ δ' ἐκ λόγου πίστεις. II 163, 12 (πίστεις τοῦ λόγου). VI 90, 6 ἐχρήσατο τοιαύταις πίστεσιν. V 182, 4 ἐναργεστάταις βεβαιοῦνται πίστεσιν. V 244, 13 ἀληθείας δὲ βάσανος αἱ σὺν λόγῳ πίστεις. VI 102, 4 αἱ δὲ πίστεις προχειρότατα. VI 26, 11 οἱ (sc. ἄνδρες) σαφέσταται πίστεις ἐλευθερίας εἰσί. III 69, 13 ἐὰν δὲ πᾶσαι αἱ ψευδεῖς πιθανότητες διελεγχθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀληθῶν πίστεων. IV 87, 21 ἄνευ τῶν παρ' ἐμοῦ πίστεων. III 175, 7 τὰς δὲ πίστεις ὑφηγήσεται. VI 103, 23 πίστεων δὲ τοῖς οὕτως ἐμφανέσι ... οὐδεμία χρεία.

πιστός. I 158, 20. III 22, 2 cf. I 240, 14. 241, 3 μόνος ὁ θεός. I 208, 4 π. δὲ τούτου μάρτυς. II 185, 10 πιστοτέρα γὰρ ὄψις ὤτων. II 185, 3 ἐθῶν πιστοὶ ταμίαι. II 80, 23 ἵν' ὦσιν ὑπάρχοι καὶ διάδοχοι φυλακῆς ἁμαρτημάτων ... πιστοὶ κριθέντες γένωνται. I 273, 16 (φύλαξ). — II 38, 19 Ἀβραὰμ ὁ π. I 103, 17 παρὰ τὸν πιστὸν ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ. VI 77, 17 πιστότερος οὐδείς. IV 138, 18 πιστὸν ὃ ὡς ἔοικε καὶ τοῦτ' ἀνεφαίνετο. V 223, 3 ἃ μὲν εἰδέ τις, πιστὰ κρίνειν.

πιστοῦν. I 159, 8 οὐδὲν τῶν δυναμένων π. δύναται παγίως περὶ θεοῦ πιστῶσαι. — I 159, 23 ἱκανὸν γὰρ τῷ γενητῷ πιστοῦσθαι καὶ μαρτυρεῖσθαι λόγῳ θείῳ. II 290, 1 ἔπαινον δὲ καὶ ψόγον οὐχ οὕτως ἡ τῶν λεγόντων καὶ γραφόντων πιστοῦται δύναμις. V 89, 9 ὅρκῳ τὴν ἀγριότητα πιστοῦνται τῶν ἠθῶν. I 159, 16 (ὁ θεὸς) εἰκότως ὤμνυε καθ' ἑαυτοῦ πιστούμενος ἑαυτόν. VI 109, 8 δι' ἀμφοτέρων ὀνομάτων πιστούμενοι τὸ λεγόμενον. V 165, 2 ἐναργέσιν ἐλέγχοις πιστουμένας ὑπαιτίους. VI 212, 15 τεκμηρίοις δὲ ἀφθόνοις πιστώσασθαι δυνάμενος. I 241, 3 συμβέβηκε ... τὸν δὲ ὅρκον αὐτὸν θεῷ πεπιστῶσθαι. II 68, 18 τὸ μὲν πρότερον ἀληθείᾳ βεβαιοτάτῃ πεπίστωται. II 95, 16 γεωργὸς δὲ τὸ μὴ ἰδιώτης ἀλλ' ἔμπειρος εἶναι καὶ τῷ ὀνόματι πεπίστωται.

πίων. I 67, 19 (γῆ). II 288, 10 (πλοῦτος). — I 265, 29 οἱ δ' αὐτῶν ἐπιμελούμενοι ... πίονες. I 256, 15 τὰ τῆς ψυχῆς γεγηθότα καὶ πίονα. I 239, 3 (Ἄβελ ἤνεγκεν) ἀντὶ δὲ ἡσθενηκότων ἐρρωμένα καὶ πιότερα.

πλαγιάζειν. V 370, 21. VI 187, 19.

πλάγιος. VI 216, 16 ἀναίρεσις. VI 43, 13 ἦθος. I 219, 13 (λογισμοί). — VI 2, 5. 186, 8 πλαγίως.

πλαδᾶν. II 297, 19 τὰ θεωρήματα αὐτῷ ... πλαδᾷ καὶ σαλεύει. I 235, 6 ἵνα (ὁ τῶν τεθηλότων ἀσταχύων καρπὸς) μηκέτι πλαδᾷ. III 96, 23 πλαδώσης ἔτι τῆς διανοίας. II 275, 20 τὸν κεχυμένον καὶ πλαδῶντα ... νοῦν.

πλάζεσθαι. IV 90, 2. 92, 6. 287, 10.

πλανᾶσθαι. II 294, 11 ὡς παρ' ἑκάτερα ἐκτραπόμενος π. τῆς μέσης ... διαμαρτὼν ὁδοῦ. II 134, 12 σῶμα ... οὐδὲν ἀπολειφθὲν εἰκὸς ἔξω (τοῦ κόσμου) π. III 135, 18 κινδυνευούσῃ ψυχῇ π. II 152, 11 ὁ νοῦς, τετραμμένος δὲ πόρρω πλανᾶται. III 3, 12 πολλοὶ ... ἔξω πλανῶνται. I 262, 12 ὁ δὲ προεληλυθέναι ὁδὸς πλανώμενος εὑρίσκεται. I 264, 17 ἐν πεδίῳ ... εὑρίσκεται ... πλανώμενος Ἰωσήφ. I 288, 2 διόπερ αὐτός (sc. ὁ λόγος) τε ἐν ἀηδίᾳ καὶ ἄσῃ περιρρέων καὶ πλανώμενος γίνεται. I 260, 26 εὑρήσει σε ... ὁ ἀληθινὸς ἄνθρωπος πλανώμενον ἐν τῇ ὁδῷ, οὐκ ἂν πλανηθέντα, εἰ .... I 263, 10 ἐν τῷ πεδίῳ πλανώμενον αὐτόν. III 94, 7 ψυχῆς ὃν ἐπλανήθη τε πλάνον ἀποσειομένης. V 4, 19 πλάνον ἐπλανήθησαν ἀνήνυτον. III 137, 23 μὴ πλανηθεῖσα (ἡ ψυχὴ) διαμάρτῃ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ. V 363, 7 τὸν νοῦν ... πάντῃ πλανηθέντα καὶ κακωθέντα πρὸς ἡδονῆς. I 153, 2 πλάνον πεπλᾶνῆσαι πολύν. I 263, 4 πεπλάνηται γὰρ καὶ οὗτος τῆς πρὸς εὐσέβειαν ὁδοῦ. IV 292, 23 οὐκ ἐπειδὴ πεπλάνηταί τι τῶν κατὰ τὸν οὐρανόν. V 342, 14 τὸ ... ἀνίδρυτον καὶ πεπλανημένον τῆς δόξης. III 169, 10 τῶν ἄλλων ἀστέρων κινήσεως, ἀπλανοῦς τε καὶ πεπλανημένης. III 47, 19 ἡ ἁπλανὴς τῇ πεπλανημένῃ φορᾷ (ἐναντία). III 19, 18 ψυχῇ τῇ περιφοίτῳ καὶ πεπλανημένῃ. VI 155, 11 αἰσθήσει πεπλανημένῃ. I 175, 4 ἡ (σφαῖρα) δὲ τὴν πεπλανημένην (κίνησιν ἔλαχε). I 263, 11 καὶ αὐτοὶ τρόπον τινὰ πεπλανημένοι. III 93, 7 ἑπτὰ τὰς πεπλανημένας ἐν τάξεσι φερομένας (μοίρας ὁ κόσμος ἔλαχε).

πλάνη. I 262, 26 οἰκτον λαβὼν τῆς περὶ αὐτὸν πλάνης. IV 293, 2 οἳ τὴν ἰδίαν πλάνην τοῖς οὐρανίοις ἐπεφήμισαν. I 263, 21 ἡνίκα τὴν πλάνην εἶδεν αὐτῆς (sc. ψυχῆς). V 374, 12 κακίσαντες μὲν αὐτοῖς τῆς πλάνης.

πλάνης. I 17, 21. 51, 22. 135, 5. II 136, 2. IV 171, 9. 281, 2. V 4, 3. 50, 23. 97, 14. 122, 14. 148, 13. 202, 13. V 345, 11. VI 47, 17 (ἀστέρες coni. ἀπλανεῖς). II 272, 12 (βίος). I 197, 21. II 249, 16 (νοῦς).

οἱ πλάνητες, πλάνητες abs. I 10, 1 cf. 98, 21 ἥλιος καὶ σελήνη καὶ οἱ ἄλλοι π. τε καὶ ἀπλανεῖς. I 39, 22 οἵ γε μὴν π., ἡ ἀντίρροπος στρατιὰ τῇ τῶν ἀπλανῶν, ἑπτὰ διακοσμοῦνται τάξεσι. III 52, 19 τὴν δ' ἐντὸς (σφαῖραν) ἑξαχῇ τμηθεῖ-

σαν ἑπτὰ κύκλους τῶν λεγομένων πλανήτων ἀποτελέσαι (λόγος ἔχει). IV 292, 17 ἡ ἰδέα τῶν πλανήτων (ἡ ἑβδομάς). IV 292, 23 ἥτις (sc. ἑβδομάς) ... τοὺς ἐπικαλουμένους ἑπτὰ πλάνητας εἰργάσατο. I 175, 6 αἱ δ' ἐντὸς (σφαῖραι) ἑπτά, τῶν πλανήτων, ... ὑπεναντίους ἅμα καὶ διττὰς ἴσχουσαι κινήσεις. III 50, 5 τῆς κατ' οὐρανὸν τῶν ἑπτὰ πλανήτων χορείας μίμημά ἐστιν ἡ ἱερὰ λυχνία. I 175, 19 ἑπτὰ κύκλους ἀναλογοῦντας ἑαυτοὺς εἰργάζετο τῶν πλανήτων ἕκαστον εἰς αὐτοὺς ἁρμοσάμενος. I 175, 12 τρεῖς γὰρ τῶν πλανήτων ἰσοταχεῖς. V 9, 12 τῶν ἄλλων πλανήτων τε καὶ ἀπλανῶν ... περιπολήσεις. IV 17, 5 κατά τε τὰς ... τῶν ἄλλων πλανήτων καὶ ἀπλανῶν περιόδους. III 50, 13 τὴν δὲ τῶν πλανήτων τάξιν ἄνθρωποι παγίως μὴ κατειληφότες. III 50, 7 τῶν πλανήτων ἕκαστος φωσφορεῖ. IV 36, 14 αὐγαὶ ... τῶν ἄλλων πλανήτων καὶ ἀπλανῶν. VI 76, 7 τὸ ἄλλο τῶν πλανήτων καὶ ἀπλανῶν ... πάνθειον. VI 87, 2 φθαρήσονται δ' οἱ λοιποὶ πλάνητες. IV 225, 5 σύμβολα τῶν λεγομένων παρὰ τοῖς φυσικοῖς ἀνδράσι πλανήτων. I 43, 9 λύρα μὲν γὰρ ἡ ἑπτάχορδος ἀναλογοῦσα τῇ τῶν πλανήτων χορείᾳ. — I 63, 6 cf. V 101, 2 π. τε γὰρ ἑπτὰ γεγόνασιν. IV 293, 1 π. ὠνομάσθησαν οὐ κυρίως ὑπ' ἀνθρώπων εἰκαιοτέρων, οἳ τὴν ἰδίαν πλάνην τοῖς οὐρανίοις ἐπεφήμισαν. I 23, 16 πλανήτων τε καὶ ἀπλανῶν χορείαις συμπεριποληθείς.

πλάνος. V 15, 11 (βίος). — I 186, 13 τὸν ἀκούσιον πλάνον εἰσάπαν ἐκδῦναι χαλεπόν. III 94, 7 ψυχῆς ὃν ἐπλανήθη τε πλάνον ἀποσειομένης. II 264, 20 ὁ μὴ τῷ πλάνῳ συνενεχθείς. IV 280, 20 πλάνος τις οὐ μικρὸς τὸ πλεῖστον τῶν ἀνθρώπων γένος κατέσχηκε περὶ πράγματος. V 4, 12 πλάνον εἶπε τὴν τῶν εἰρημένων ὡς θεῶν ἀποδοχήν. V 284, 6 τοῖς ὁμιληταῖς ... τὸν ἐπὶ τοῖς γενητοῖς θεοῖς πλάνον ἀπωσαμένοις. V 4, 19 πλάνον ἐπλανήθησαν ἀνήνυτον. V 322, 4 πλάνον ἀνήνυτον περὶ τῆς τοῦ ἀρίστου γνώσεως ἀπεργασάμενοι. V 245, 5 ⟨κατὰ⟩ πλάνον ἀνήνυτον. II 177, 28 οἰκτισάμενος τοῦ πολλοῦ πλάνου. I 153, 2 πλάνον πεπλάνησαι πολύν.

πλάξ. II 285, 5 cf. III 39, 1 ἐν αἷς ἐστηλιτεύθησαν οἱ χρησμοί.

πλάσμα. III 14, 9 γῆς (ὁ ἄνθρωπος). I 69, 6 τὸν μὲν γήϊνον (ἄνθρωπον) π., ἀλλ' οὐ γέννημα εἶναι τοῦ τεχνίτου. I 127, 3 τὰ σώματα οὕτως, ὡς ἔχει φύσεως ἐκεῖνα, πλάσματος καὶ τέχνης ἐκτός. I 286, 13 ὥστε οὐ γενέσεως π. τὸν Ἰσαὰκ ... νομιστέον. IV 237, 21 (Αἰγυπτιακά). IV 281, 13 εὖ τετεχνασμένα. IV 284, 25 πλάσματα καὶ ζωγραφήματα θεοὺς ἐνόμισαν. II 177, 17 Ἰοθόρ, π. τύφου. III 119, 2. IV 286, 9. VI 170, 9 μυθικόν. I 1, 3. 59, 21. 192, 14. V 13, 3. 295, 15. 322, 2 (μυθικὰ πλάσματα). I 54, 25. 286, 20. IV 53, 22. 264, 14. V 338, 2. VI 90, 21. 158, 4. 199, 17 μύθου. IV 303, 18. VI 62, 16 μύθων. III 84, 20 πλάσματος καὶ ποιήματος καὶ μυθικῶν λήρων ἑταῖρος. III 84, 14 π. καὶ μῦθός ἐστιν ὁ μετὰ ἀφροσύνης βίος. V 77, 5 (μυστικά). III 11, 5. V 74, 18 (ψευδῆ). VI 185, 17 ψευδεῖς ἦσαν διαβολαί, πλάσματα Σηιανοῦ. VI 100, 19 εὑρεσιλογούντων δὲ πλάσματα ταῦτ' ἐστί. VI 150, 7 πλάσματα ψυχῆς. VI 159, 24 τῆς ὑποκρίσεως.

πλάστης. II 266, 15 τῶν ψυχῆς ὁ π. μερῶν. — I 96, 3. 172, 23. II 31, 11. 191, 19. III 39, 10. IV 248, 4. VI 208, 15 (πλάσται coni. γραφεῖς).

πλαστικός. V 329, 3 (τέχνη). — V 181, 3 (ζῷον) ἐοικὸς ἀνδριάντι ἐν πλαστικῇ κατακειμένῳ. — I 105, 3. IV 58, 15. 270, 14. 303, 17 (πλαστική coni. γραφική). I 49, 15. II 301, 8. IV 70, 2. 284, 6. V 7, 15 (coni. ζωγραφία).

πλαστός. I 74, 15. 18 sq. 84, 28. 91, 6 (ἄνθρωπος). I 74, 23 νοῦς. III 281, 14 (τῦφος).

πλάτος. I 35, 14. III 102, 22 sq. 210, 10. IV 274, 7 (coni. μῆκος, βάθος). III 33, 13 coni. μήκη, βάθη, διαστάσεις. I 16, 6 πλάτους δὲ προσγενομένου γίνεται ἐπιφάνεια. III 52, 3 (οὐρανὸς) μήκους καὶ πλάτους οὐ μετέχει. V 202, 17 ἡλίου κινήσεις τὰς κατὰ π. II 227, 11 sqq. εὔχεται τούτῳ (sc. Ἰάφεθ) προσγενέσθαι π. — All: V 346, 17 sqq. ὀνομάζεται δὲ τὸ βραβεῖον πλάτους νάρκη συμβολικῶς.

πλάττειν. I 48, 1 ἔοικεν ὁ θεὸς χοῦν λαβὼν τὸν ἀνθρωποειδῆ τοῦτον ἀνδριάντα π. ἐθελῆσαι. I 93, 17 ἐπιχειρῇ π. τὴν γυναῖκα. I 93, 5 (ὁ θεὸς) πλάττει θηρία. I 95, 25 τὸ δεύτερον ... πλάττει δημιούργημα. I 64, 25 τὰ θνητὰ γένη παύεται πλάττων ὁ θεός. I 91, 10 sq. πρότερον μὲν γὰρ ἔπλασε τὸν νοῦν, μέλλει δὲ π. τὸν βοηθὸν αὐτοῦ. I 72, 20. 74, 6 „τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν". I 92, 14 ἐπιφέρει τὸ „ἔπλασε τὰ θηρία". I 93, 1. 10 οὐ παρέργως δὲ πρόσκειται τῷ „ἔπλασε" τὸ „ἔτι".

πλάττεσθαι. I 69, 10 τότε γὰρ γίνεται, οὐκέτι πλάττεται, εἰς ψυχήν. I 49, 16. II 301, 9 τὰ ... γραφόμενα καὶ πλαττόμενα. V 172, 19 κατὰ τῶν ψευδεῖς αἰτίας πλαττομένων. I 136, 7 δύο φύ-

σεις εὕρομεν γενομένας καὶ πλαττομένας καὶ ἄκρως τετορευμένας ὑπὸ θεοῦ. V 76, 8 λόγια καὶ χρησμοὺς ἐπλάσατο. I 1, 9 μύθους πλασάμενος. I 93, 24 αὐτὸς (sc. ὁ πρῶτος ἄνθρωπος) ἀρχὴ τοῖς ἄλλοις γενέσεως ἐπλάσθη. I 53, 3 ἐπεὶ δ' ἐπλάσθη καὶ γυνή. I 84, 12 ὁ μὲν γὰρ πλασθεὶς νοῦς. VI 116, 14 ἡ πλασθεῖσα τῷ λόγῳ μείωσις τῆς θαλάττης. I 46, 15. 84, 11 τοῦ τε νῦν πλασθέντος ἀνθρώπου. I 69, 5 τὸν μὲν οὐράνιόν (ἄνθρωπον) φησιν οὐ πεπλάσθαι, κατ' εἰκόνα δὲ τετυπῶσθαι θεοῦ. I 154, 17 ἐκ τοῦ Ἀδὰμ πεπλάσθαι φησὶ τὴν γυναῖκα. I 93, 2 πεπλάσθαι τὰ θηρία φησὶ πρὸ τῆς ἀνθρώπου γενέσεως. IV 266, 15 πέπλασμαι τὰ λόγια. III 14, 10 ὁ πεπλασμένος ἡμῶν χοῦς. I 91, 2 τὸ πεπλασμένον ἐκ γῆς (γένος ἀνθρώπων). V 277, 3 πεπλασμένον ἦθος σωφροσύνης. VI 166, 21 τὸ πεπλασμένον αὐτοῦ καὶ ποικίλον τῶν ἠθῶν. II 142, 24 ἐκ παντοίων συνηρημένῃ καὶ πεπλασμένῃ διαθέσει. II 100, 10 τὸν πεπλασμένον ἀνδριάντα. I 74, 12. II 142, 15 τὸν μὲν πεπλασμένον (ἄνθρωπον). VI 140, 3 πεπλασμένων ἐγκωμίων. V 374, 9 ἀντὶ πεπλασμένων μύθων.

πλατύς. I 186, 17. II 39, 26. 108, 7 (γέλως).

πλατυσμός. All: III 264, 26 Νεφθαλείμ.

πλέγμα. III 249, 7. 24 (ὁ κόσμος). II 189, 22 τὸ ψυγῆς καὶ σώματος.

πλειάς. V 101, 2 (coni. ἄρκτος). I 40, 21 ὁ τῶν πλειάδων χορός.

πλεονάζειν v. ὁρμή.

πλεονεκτεῖν. II 36, 2. IV 197, 15.

πλεονέκτημα. I 260, 13 cf. II 26, 5. 228, 8 τὰ δ' ἐκτὸς καὶ περὶ σῶμα πλεονεκτήματα. I 294, 6 (σωματικὰ καὶ τὰ ἐκτός). II 227, 15 (τὰ ἐκτός). I 289, 5. II 184, 4 σώματος. IV 151, 9 (φυσικά). II 36, 13 τοῦ τῆς ψυχῆς ἀγγείου. III 166, 2 μέγα π. πρὸς εὐδαίμονα βίον ὑπολαβὼν εἶναι τὸ ἀναμάρτητον. V 190, 7 π. εἰς ἀπολογίαν πεπορισμένος.

πλεονέκτης. I 214, 19. IV 132, 25.

πλεονεξία. V 210, 12 ἐπίβουλον καὶ δυσίατον πάθος. IV 243, 20 (ἡ ἐπίβουλος καὶ τοῦ κακοδαιμονεῖν πηγή). IV 68, 4 ἔστι δ' ἡ π. καὶ ἡ πρὸς ἀλλήλους ἀπιστία. V 214, 5 π. καὶ ὁ τῶν ἀλλοτρίων ἵμερος ... ἐστίν. III 24, 11 τοῖς ἀλλοτρίοις ὡς ἰδίοις ὑπ' ἀμέτρου τῆς πλεονεξίας καταχρησάμενοι. IV 107, 9 ὅτι π. καὶ τὸ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν παρανομώτατον. IV 132, 17 τὴν ἐρημίαν νομίζοντες εἶναι πλεονεξίαν. V 339, 12 (coni. ἀδικία). VI 65, 8 coni. ἀδικίαι. V 42, 12 (coni. ἀκολασία). V 97, 2 (coni. ἀντεπιθέσεις). V 49, 10. 194, 16 (coni. ἁρπαγή). II 112, 2. IV 306, 12 (coni. ἁρπαγαί). IV 303, 14 (coni. ἀταξία). VI 47, 4 coni. ἁφροσύναι καὶ ἀδικίαι. VI 44, 21 πλεονεξίαν δικαιοσύνη κατηγωνίσατο. V 67, 10 (coni. κακία). III 269, 14 coni. πανουργία. VI 170, 22 φθόνῳ καὶ πλεονεξίᾳ. V 65, 17 τῶν ἀδικιῶν. V 364, 9 κατὰ πλεονεξίαν παθῶν δυναστείας. VI 36, 14 τύχης. V 99, 10 ψυχῆς. — I 149, 15 πλεονεξίας γὰρ τοῦτο. V 221, 4 τὸ δ' ἴσον πλεονεξίας ἀλλότριον. III 174, 25 τὰ δὲ πλεονεξίας ἄνισα σεμνύνων. IV 299, 9 τῷ τὴν μὲν πλεονεξίαν ἐπὶ μήκιστον ἐκτείνεσθαι. V 133, 12 ἰσότητος εὐνομωτάτης πλεονεξίᾳ τοῦ ἀνίσου κρατηθείσης. V 238, 16 αἱ γὰρ ἄγαν πλεονεξίαι μέτρον οὐκ ἔχουσι. V 242, 17 πρὸς πλεονεξίας ἀποκοπήν. V 259, 17 ἐπιχειρονομοῦντες ταῖς πλεονεξίαις καινοὺς σπόρους ἐπενοεῖτε. V 260, 9 μακρόθεν τῶν ἐπ' ἀνθρώποις πλεονεξιῶν. VI 23, 8 ὧν τὴν συγγένειαν ἡ ἐπίβουλος π. παρευημερήσασα διέσεισεν. V 295, 4 τὰς εἰς πλεονεξίαν ἐπιφράττων ὁδούς. VI 23, 2 τὰς εἰς πλεονεξίαν ἀφορμὰς ἀποδιοπομπούμενοι. V 109, 6 τὰς πρὸς πλεονεξίαν ἀφορμὰς αὐτοῖς ἐνδιδόντες. V 105, 15. 355, 1. 356, 17 ἐκ πλεονεξίας. V 372, 16 ἐκ πλεονεξιῶν. V 259, 4 ἕνεκα πλεονεξίας. V 245, 4 ἕνεκα τῶν ἰδίων πλεονεξιῶν.

πλευρά. I 94, 26. 30 cf. II 8, 19 γέγονεν ἐκ πλευρᾶς ἀνδρὸς γυνή. I 95, 4 sq. ἀδελφαί γ' εἰσὶ ... αἱ ἡμῶν πλευραί ... πλευρὰς ὁ βίος ὀνομάζει τὰς δυνάμεις. I 95, 7 πλευρὰς ἔχειν τὸν κιθαρῳδὸν ἀντὶ τοῦ δύναμιν ἐρρωμένην ἐν τῷ ᾄδειν (λέγομεν). VI 112, 5 ἐκείνους ... τῇ προνομαίᾳ τὴν πλευρὰν τύπτοντας ὡς καθιξομένους τῶν δρακόντων. VI 154, 1 διακοπεὶς ... κεφαλήν, στέρνα, πλευράς. V 162, 16 κατασκευάσαι βοῦν καὶ διὰ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς ἐνθεῖναι τὴν Πασιφάην. VI 137, 4 ἀφ' ἑκατέρας πλευρᾶς. — I 32, 12. II 157, 15 (τοῦ τετραγώνου). V 129, 19 (τριγώνου).

πληγή. III 96, 10 cf. IV 150, 20. 154, 8 × δέκα (coni. τιμωρίαι). I 256, 1 καθ' ὃν (sc. χρόνον) ἐπλήγη τὴν μεγάλην πληγὴν φθορᾷ τῶν πρωτοτόκων Αἰγύπτου. I 270, 7 πληγὰς καὶ μεγάλας αἰκίας μετ' οὐ μετρίας αἰσχύνης ἐπιφέρει ἑαυτῷ.

πλῆθος. V 264, 3 ἐπ' ἀμφοτέραις ἰδέαις × τοῦ ποσοῦ, τῇ τε κατὰ π. καὶ τῇ κατὰ μέγεθος. III 44, 3 ἄρχεταί τε αὖ πάλιν ἀπὸ μονάδος εἰς ἀπερίγραφον συντιθέμενος π. I 216, 3. II 11, 12. 212, 7 (coni.

μέγεθος). II 24, 10 τῷ πλήθει καὶ ἀξιώματι καὶ μεγέθει. III 181, 16 ἐν πλήθει opp. δυνάμει. II 112, 21 εἴς τε ἰσχὺν καὶ π.

πλημμέλεια. IV 254, 4. V 44, 13. 57, 14. 59, 16.

πλημμελεῖν. VI 16, 8 πρὸς τὸ μὴ σὺν ἀδείᾳ π. II 258, 12 τοῦ δὲ π. εἰς αὐτὰ (sc. τὰ θεῖα) οἱ δυσκάθαρτοι τὰς ἀρχὰς εὑρίσκονται. V 192, 13 ὅρον οὐκ ἔχουσιν οἱ πονηροὶ τὰς φύσεις τοῦ π. V 264, 16 ὅσα γὰρ πλημμελεῖ μὲν τῶν παρ' ἡμῖν, ἀνισότης ... ἀπειργάσατο. VI 129, 19 τί μικρὸν ἢ μέγα πλημμελοῦμεν οὐκ οἶδα. I 59, 13 ἵνα μὴ ... πλημμελῶσι καὶ ὑβρίζωσι. I 103, 26 „οὐκ ἰσχύνοντο", ἀλλ' ⟨οὐκ⟩ οὐκ ἠδίκουν ἢ ... οὐκ ἐπλημμέλουν. I 54, 9 δυσίατα καὶ ἀθεράπευτα πλημμελούσῃ ψυχῇ. V 193, 19 φίλους καλουμένους ἠλλοτρίωσαν αἱ μοχθηρίαι πλημμελοῦντας. I 146, 20 τὰς τὸ σῶμα πλημμελούσας καὶ πιεζούσας ὕλας. V 48, 4 ἐπὶ θεραπείᾳ ὧν ἐπλημμέλησεν ἡ ψυχή. I 291, 22 ὀνειδίσας περὶ ὧν ἐπλημμέλησεν. V 55, 22 τῶν ... κακιζόντων μὲν αὐτοὺς ἐφ' οἷς ἐπλημμέλησαν. II 110, 22 τὸ τῆς ψυχῆς ὄγκημα ... πλημμελῆσαν τὴν ἡνιόχησιν. V 58, 7 τῷ πρὸς τὰ ἅγια πλημμελήσαντι. V 45, 23 τὰς ὑπὲρ τῶν πλημμεληκότων ἀράς. V 57, 8 εἰ δέ τις ἄρχων πλημμελήσειε.

πλημμελεῖσθαι. I 128, 17 ἵνα μὴ ὑπὸ κακοῦ ... πλημμελῆται τὸ ἄριστον ἡ ψυχή. V 211, 8 οὐδεμία τῷ πλημμελουμένῳ καταφυγὴ πρὸς βοήθειαν. II 263, 7 ἵνα μή τι πλεμμεληθείη τῶν ἀφικνουμένων εἰς γένεσιν. V 58, 2 προσαποτίσας καὶ τὸ ἐπίμεμπτον εἰς παρηγορίαν τοῦ πλημμεληθέντος. VI 145, 23 τὴν ἄλλην πόλιν εὖ εἰδότες πλημμεληθεῖσαν. II 70, 20 οἱ ... περὶ δὲ τὰς ἐν παισὶ τροφὰς πλημμεληθέντες. V 223, 10 sq. τὴν ὑπὲρ τῶν πεπλημμεληκότων τεταγμένοι τάξιν κατὰ τῶν πλημμεληκότων. V 255, 7 οὐκ ἀντικρὺς φησι τοῖς ἀδικοπραγοῦσι τοὺς μὲν πεπλημμεληκότους.

πλημμελής. I 142, 6 ψυχῆς ... γέννημα. I 120, 29 (δόγμα). I 290, 17. II 110, 8 (ὁρόμος). I 176, 1. II 161, 14 (ἐπιστασία). V 340, 8 ὄγλος. III 37, 1 (ὕλη). I 215, 10 (φιλήδονος). — V 252, 9. VI 91, 9 τὸ πλημμελές. VI 99, 12 ἐν ἀκοσμίᾳ καὶ ἀπραξίᾳ τοῖς πλημμελέσι πᾶσι. — I 120, 3. 163, 2. 220, 13. II 21, 13. 101, 21. 250, 27 πλημμελῶς.

πλήμμυρα. I 229, 6 τοῦ λόγου. I 19, 11 cf. 69, 24. IV 245, 20 ποταμῶν.

πλημμυρεῖν. I 40, 5 (πλάνητες) ποταμοὺς πλημμυροῦσι. II 299, 7 ὅταν ἀθρόα ἀγαθὰ ... αἰφνίδιον ὀμβρήσαντα πλημμυρῇ. I 12, 11 διὸ φλέβας μαστοῖς ἐοικυίας ἐπλημμύρει. III 294, 9 ἀφ' ἧς (sc. ἀρχῆς) ἡ τῶν ὄντων γένεσις ὤμβρησε καὶ τὸ σοφίας ἐπλήμμυρε νᾶμα. I 281, 2 τὴν τῶν αἰσθητῶν φορὰν ποταμοῦ πλημμυροῦντος δίκην. II 25, 3 χειμάρρου ... πλημμύροντος (πλημμυροῦντος coni. Wendl.). III 9, 1 τὸν ἀεὶ πλημμυροῦντα χειμάρρουν τῶν σῶν εὐεργεσιῶν. II 291, 27 ὡς τῶν περιγείων ἁπάντων τὰς δεξαμενὰς πλημμυρούσας ἀναχωθῆναι.

πλῆξις. II 75, 4. 277, 17 ἀέρος. I 154, 3 (τὸ αἰσθητικὸν ὄργανον) κωφὰς τὰς ἀπὸ τοῦ ἐκτὸς πλήξεις δεχόμενον. I 200, 19 τῶν σώματός τε καὶ ψυχῆς δυνάμεων. III 167, 5 ἁρμοσάμενος πλήξεις τοὺς φθόγγους μουσικῶς.

πλήρης. I 260, 3. V 374, 2 ἀγαθόν. II 8, 11. V 137, 1 (ἀγαθά). II 106, 11 θεοῦ πλήρη καὶ τέλεια τἀγαθά. V 241, 17 ἑκάστη (τῶν ἀνετῶν) ἀνελλιπὴς ἐστι καὶ π. II 10, 8 (βίος παθῶν τε καὶ κακῶν). III 294, 16 (διαθήκη χαρίτων). I 163, 25 (ἐνύπνια ἀσαφείας καὶ αἰνιγμάτων). I 270, 27 ὁ π. θεός. III 43, 15 (ὁ μόνος π. θεός). V 99, 19 (θεὸς ἀγαθῶν τελείων). I 72, 5 cf. V 128, 19 (ὁ θεὸς ἑαυτοῦ). I 206, 3 (θεός) π. καὶ ἰσαίτατος ὢν ἑαυτῷ. II 88, 7 τοὺς μὲν τοῦ πλούτου θησαυροὺς ἅπαντας ἐξῆς πλήρεις ἰδόντες. II 158, 5 (καρπός, coni. ἄρτιος, ὁλόκληρος). IV 1, 12 τελειότατον δὲ καὶ πληρέστατον ὁ κόσμος. V 139, 1 ὁ κόσμος ... φωτός. II 93, 8 τούτων δ' οὐχ ἅπαντες ἀρτίους καὶ πλήρεις λαμβάνουσι λογισμούς. III 221, 7 ὁ πληρέστατος ... αὐτοῦ (sc. θεοῦ) λόγος. III 297, 30 τοῦ σοφίας νάματος (ὁ θεῖος λόγος). III 43, 18 (ὁ λόγος θεῖος) ἑαυτοῦ. I 67, 3 τὸ δὲ γενικὸν (νοητὸν) ἅπαν (ἐστίν), ἅτε πλῆρες ὄν. II 165, 25 (ὄγκος). III 161, 23 (τὸ ὄν) αὐτὸ γὰρ ἑαυτοῦ. III 187, 2 περὶ πάντα (τὸ ὄν). II 158, 22 τέλεια μὲν καὶ πλήρη πάντα διὰ πάντων εἶναι. II 282, 20 χαρίζεται ὁ θεὸς ... πλήρη καὶ τέλεια πάντα. V 98, 11 αἱ πόλεις ... τῶν ἀπεργαζομένων χαράς. III 203, 1 (στάχυς). I 123, 11 (στρατόπεδον πολέμων). I 26, 17 τὸ (συμπόσιον) ... ἁπάντων. I 130, 19 (τροφαὶ εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς). I 114, 19 (ὁ φαῦλος) σκότους. III 49, 13 (ἡ φύσις) π. ὅλη δι' ὅλων. II 196, 19 ἄρτιῳ καὶ πλήρει καὶ πάντα τελειοτάτῃ κεχρημένος τῇ φύσει. II 83, 8 (ψυχὴ μιασμάτων). — IV 106, 13 ἀσθματος π. ... εἶπε. II 275, 10 κενὸς ἐλθὼν π. ἐξαίφνης ἐγενόμην.

III 103, 6 τί ἐλλιπὲς ἐν λόγῳ, τί πλῆρες. — II 134, 13 τὸ πλῆρες καὶ ναστόν.

πληροῦν. II 33, 6 (Ῥεβέκκα) αὐτὸν πληροῦ ποτίσασα. I 72, 6 (θεὸς) τὰ μὲν ἄλλα ... κενὰ ὄντα πληρῶν καὶ περιέχων. II 28, 18 εἰσάγει γὰρ τὴν Ἄγαρ πληροῦσαν ἀσκὸν ὕδατος. II 32, 26 ἕως ὅλην τὴν ψυχὴν τοῦ μανθάνοντος ποτίμων θεωρημάτων ἐπλήρωσεν. III 203, 6 τὸν ἀκροατὴν ... ἀθανάτων λόγων ἐπλήρωσεν. II 8, 2 ὃς τὸ πᾶν ἐμαυτοῦ πεπλήρωκα. I 114, 2 πάντα γὰρ πεπλήρωκεν ὁ θεός. II 4, 4 (ὁ θεὸς) πεπλήρωκε τὸν κόσμον ἑαυτοῦ. II 52, 23 ὧν καὶ τὸν βίον ἐν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἐτῶν ἀριθμῷ πεπλήρωκε. I 230, 2 cf. 292, 29. II 51, 7. 69, 14. III 294, 6. IV 256, 6 (ὁ θεὸς) πεπληρωκὼς πάντα διὰ πάντων.

πληροῦσθαι. I 279, 11 ἀφ' ἧς (sc. πηγῆς) αἱ τοῦ προφορικοῦ δεξαμεναὶ π. πεφύκασιν. II 29, 25 πόθεν γὰρ τὴν φρονήσεως ὀψῶσαν διάνοιαν εἰκός ἐστι π. πλὴν ἀπὸ σοφίας θεοῦ. II 102, 1 ἐπεὶ πόθεν ἄλλοθεν τὰ ... θέατρα νομίζομεν ἀμυθήτων μυριάδων ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν π.; I 146, 1 ἡ δὲ ἐπιθυμία πληροῦται μὲν οὐδέποτε. IV 302, 13 ὅ τε κρατηθεὶς ἐπιθυμίᾳ ... οὐδέποτε πληροῦται. II 85, 20 (Θάμαρ) πληρουμένη τῶν ἀρετῆς σπερμάτων. II 101, 23 ἀκοαὶ ... μηδέποτε πληρούμεναι. II 115, 20 (ἡδοναὶ) πληρούμεναι πρὸς τῆς τῶν ἐκτὸς ἀφθονίας. II 171, 2 τοὺς δ' ἀναισθησίᾳ παντελεῖ κατεσχημένους, τοὺς δὲ μηδέποτε πληρουμένους. I 126, 8 ὅταν γὰρ ἡ αἴσθησις ἐπιβάλλουσα τῷ αἰσθητῷ πληρωθῇ τῆς αὐτοῦ φαντασίας. II 69, 22 καὶ τρέφεται καὶ πληρωθεὶς μὲν ἀποπατεῖ. IV 25, 12 cf. 162, 20 πληρωθεὶς δὲ τὴν ψυχὴν χαρᾶς. IV 115, 11 πληρωθεὶς δ' εὐελπιστίας. IV 192, 3 πληρωθεὶς ὀργῆς δικαίας. I 143, 14 πληρωθείσης γὰρ τῆς γαστρός ..., κενωθείσης δέ. IV 199, 10 πληρωθέντες εὐθυμίας καὶ χαρᾶς. II 43, 17 καὶ τὸν ἀέρα ζῴων πεπληρῶσθαι. III 304, 23 τὸν δὲ κόσμον ... εὐδαιμονίας τῆς ἄκρας πεπληρῶσθαι. V 241, 1 τὴν ψυχὴν ὅλην δι' ὅλην πεπληρῶσθαι δικαιοσύνης. I 126, 10 ὁ νοῦς ... τροφῆς τῆς ἀπ' ἐκείνου (sc. αἰσθητοῦ) πεπλήρωται. II 198, 25 (ἡ ψυχὴ) τῶν χαρίτων τοῦ θεοῦ πεπλήρωται. II 254, 22 ὑπὸ τοῦ θεοῦ πεπλήρωται τὰ πάντα. II 30, 8 τῇ δὲ ἀκράτου σοφίας πεπληρωμένη (ὑδρείᾳ). V 72, 16 ὅλῃ τῇ ψυχῇ πεπληρωμένῃ γνώμης φιλοθέου.

πλήρωμα. V 139, 11 ἡ μετοπωρινὴ μέντοι ἑορτὴ ... π. τι καὶ συμπέρασμα τῶν ἐντὸς ἐνιαυτοῦ πασῶν. IV 214, 19 εἴ τις ἐθεάσατο τὸ π. (τοῦ ξυλίνου ἔργου). VI 40, 12 ἄγαμαι καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν, οἳ σύμπαν ἀπέφηναν ἐλεύθερον τὸ π. VI 37, 2 ὅτι μόνος π. καὶ ἔρμα καθ' αὑτὸν ὢν ἐναυβάρει. — V 350, 15 ἀρετῶν. IV 58, 18 χρηστῶν ἐλπίδων. VI 157, 23 τινος εὐτυχίας. V 136, 10 (ἡ δεκάτη) τῶν κατὰ μουσικὴν θεωρημάτων τελειότατον. V 65, 25. VI 12, 10 καλοκἀγαθίας. V 361, 5 πολυανθρώπου συγγενείας.

πλήρωσις. III 67, 23. VI 96, 2 (opp. κένωσις). IV 68, 17 πληρώσεις, κενώσεις. V 362, 1 ὑπερφυῶς δὲ ἔχει καὶ ἡ π. οὐ μηνῶν ἢ ἐνιαυτῶν ἀλλ' ἡμερῶν. I 284, 4 ἰσχὺν δ' ἡ π. ἀπεργάζεται. III 172, 20 εἰς πλήρωσιν ἀριθμοῦ.

πλησιάζειν. I 184, 7 ὅταν ὁ ἐν ἡμῖν × νοῦς ... ἐντυχὼν αἰσθήσει ... πλησιάζῃ. I 196, 12 ἵν' οὗ δεῖται τυχεῖν γλιχόμενον ἐξ ἀνάγκης τῷ παρασχεῖν δυναμένῳ πλησιάζῃ. II 6, 4 τὸ τῷ ἑστῶτι πλησιάζον. III 70, 5. V 318, 15 (οἱ πλησιάζοντες).

πλησίος. II 18, 17. 19 cf. V 354, 7 καλεῖ δὲ πλησίον καὶ ἐγγὺς τἀγαθόν. III 129, 6. 10 τὸ δὲ λογικοῦ πλησίον τὸ ἄλογον. II 9, 15 ὃς τὸ πλησίον πρὸ τοῦ μακρὰν αἰτίου παρῄνει τιμᾶν. — I 205, 6. II 5, 9. 51, 7. 96, 18. II 183, 9 πλησίον adv. I 139, 28. 140, 1. II 182, 25. 266, 20. IV 10, 1. 152, 13. V 272, 14. 300, 9 (ὁ πλησίον). IV 179, 15. V 6, 11. 153, 2. 176, 17. 202, 11. 214, 22. 226, 11. 359, 3. VI 57, 18 (οἱ πλησίον).

πλησιφαής. I 35, 7 sq. III 93, 20. IV 252, 12. V 43, 17. 22. 45, 25. 123, 7. 263, 23 (σελήνη).

πλησμονή. I 188, 23 κένωσιν ἀντὶ πλησμονῆς ... ψυχῇ δεξάμενος τῇ ἑαυτοῦ. VI 155, 14 οἱ μὲν ἀκράτῳ καὶ πλησμοναῖς ὑποσυγχέοντες. II 102, 23 λιμῷ μὲν οὐ χαίρει, πλησμονῇ δὲ ἕπεται. III 69, 23 τῶν ἁμαρτημάτων. IV 236, 20. V 317, 11 γαστρός. III 231, 8 τὰ δ' ὑπὸ γαστέρα πλησμονῆς ἔκγονα πάθη. VI 56, 3 πλησμονὴν ὡς ἐχθρόν τε καὶ ἐπίβουλον ψυχῆς τε καὶ σώματος ἐκτρεπόμενοι. II 215, 6 τάς τε γὰρ ἐξ ἀμέτρου πλησμονῆς γινομένας νόσους ἀπωθεῖται. IV 205, 18 ὁποῖα φιλεῖ συμβαίνειν ἐκ πλησμονῆς. V 238, 18 μέλλοντες οἱ κενοὶ φρενῶν ὑπὸ τῆς πλησμονῆς ἀπόλλυσθαι.

πλήττειν. I 120, 13 οὐ γάρ ἐστιν ἕτερος (ὁ πλήττων) τοῦ πληττομένου. III 211, 6 ἡ γλῶσσα πλήττουσα. I 120, 13 τὸν δὲ πλήττοντα παρησύχασεν. II 75, 9 τὸ ... πνεῦμα ... ἀναμιχθὲν ἀέρι συγγενεῖ καὶ πλῆξαν αὐτόν. I 97, 14 Ἰσραὴλ οὕτως τραπῆναι, ὥστε πληγῆναι ὑπὸ τῆς τροπῆς. I 255, 18 καθ' ὃν (χρόνον) ἐπλήγη τὴν

μεγάλην πληγήν. IV 82, 17 κοιμηθεὶς πάλιν ἑτέρᾳ πληχθῆναι φαντασίᾳ (ἔδοξε). I 125, 24 ἡ ἀκοὴ ἐπλήχθη ὑπὸ τῆς φωνῆς. I 56, 13 (τὸ βρέφος) ἐπλήχθη. II 23, 20 λύρα ..., εἰ μὴ πληχθείη πρός τινος. II 196, 23 ὑπὸ τῆς ἰδέας πληχθείς. IV 241, 19 λογίῳ πληχθείς. II 23, 11 λόγος τε αὐ μὴ πληχθεὶς ὑφ' ἡγεμονικοῦ ... ἡσυχίαν ἄγει. IV 184, 3 ὀνείρατα διηγούμενος, ὑφ' ὧν ἔλεγε πληχθείς. I 120, 18 εἴθε μέντοι πληχθεὶς ἀποθάνοι. I 26, 7 ἀφ' ἧς (sc. θεωρίας) πληχθεὶς ὁ νοῦς. I 154, 5 δεῖ γὰρ αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) πληχθέντα γνωρίσαι τὸ ἐκτός.

πλίνθιον. I 38, 15 τὸ δὲ π. συνέστηκεν ἐκ τῶνδε τῶν ἀριθμῶν. I 39, 13 περὶ σεμνότητος, ἣν ἔχει τὸ διάγραμμα ἢ π.

πλίνθος. VI 192, 29 πηλὸν σχηματίσαντες εἰς πλίνθους. II 246, 26 ὡς πλίνθον καὶ πέλεν τὸ γεῶδες ἐργάζεσθαι. II 248, 5 τὸν κόσμον ὡς εἶδος πλίνθου. II 247, 9 (γεώδη σώματα) πλίνθου τρόπον. All: II 248, 13 (τὰ πάθη καὶ αἱ κακίαι).

πλουθυγεία. II 25, 7.

πλεῖς. III 214, 12. 243, 19. IV 288, 3 × δεύτερος. VI 158, 17 τελευταῖος. II 6, 2 ὁ Σαῦλος ... εὑρύνειν τὸν ἑαυτοῦ πλοῦν ἀπταίστως ἀδυνάτων. II 108, 15 ἀλλ' οὐχ ἑτέρωσε τὸν πλοῦν ἐποιήσασθε;

πλούσιος. III 113, 7 (οὐδεὶς τῶν ἀφρόνων). II 147, 18 μηδένα τῶν ἀχρημάτων ... πλούσιον νομίζοντες. I 93, 6 τὸ κακίας γένος. I 165, 28 οἱ δ' αὐτῶν ἐπιμελούμενοι. I 72, 10 (κακά). III 132, 16 (καταφυγαί). IV 88, 20 Κροῖσος ..., πλουσιώτατος βασιλέων. I 118, 26 sq. πλούσιον πεποιηκέναι τὸν ὁρῶντα. II 226, 19 (υἱὸς) οὐ π., ἀλλὰ πάμπλουτος. V 343, 21 (φύσις). I 7, 3 (χάριτες). VI 165, 12. 181, 24 πλουσίᾳ χειρὶ καὶ γνώμῃ. — VI 193, 7 πλουσιώτερον καὶ μεγαλοφρονέστερόν τι. — V 226, 2 ὁ π. VI 144, 4 (ὁ πάνυ π.). II 24, 3 ἑτέρως ὁμιλητέον ... καὶ πλουσίῳ καὶ πένητι. V 34, 12 ἴσον εἰσφέρειν καὶ πένητα καὶ πλούσιον. II 101, 9 ἄπειρος ἀρχῆς ἅμα καὶ π. ἐξαναστάς. V 320, 16 (πᾶς ἀλάζων) πάντων τε οἴεται εἶναι πλουσιώτατος. V 104, 8. 108, 1. 111, 24. 294, 3. VI 175, 9 (οἱ πλούσιοι). III 238, 4 πλούσιοι opp. πένητες. VI 158, 1 τότε οὐ πλούσιοι πενήτων προὔφερον. VI 178, 8 πένητας ἐκ πλουσίων. V 319, 14 πλουσίους καὶ ἐνδόξους ... ἀπεργάζεσθαι τοὺς ἐντυγχάνοντας. VI 21, 6 πλουσίων μὲν καὶ ἐνδόξων μεστὴ γῆ. V 248, 14 ὅταν ... διαφέρωνται καὶ πλούσιοι πρὸς πλουσίους. VI 3, 4 πλουσίους μὲν ὀνομάζειν τοὺς ἀπορωτάτους. VI 22, 14 μόνοι γὰρ ... ἀχρήματοι ... πλουσιώτατοι νομίζονται. — I 160, 10. V 312, 13. VI 55, 7 πλουσίως.

πλούταρχος. III 271, 16 (θεός).

πλουτεῖν. III 265, 14 ὁ δὲ π. τὸν φύσεως πλοῦτον. IV 48, 20 πάντα ὅσα τοῦ π. ὕλαι. I 287, 26 ὁ λόγος ἐμφαντικωτάτων καὶ κυρίων ὀνομάτων πλουτεῖ. I 132, 14 ὅτε ἐλπίζομεν πλουτήσειν. V 318, 13 πλουτήσαντες πενίαν ἄλλοις κατασκευάζουσιν.

πλουτιστήριος. III 271, 16 ἔργα.

πλουτοδότης. II 8, 11 (θεός).

πλοῦτος. I 132, 4. 196, 2. 198, 5. 265, 21. 285, 30. II 24, 24. 180, 4. 184, 2. 227, 15. 233, 7. 238, 12. 250, 16. 302, 7. III 65, 14. 77, 22. 115, 21. 142, 20. 261, 13. IV 48, 15. 57, 20. 58, 1. 115, 2. 212, 10. V 7, 9. 75, 3. 150, 10. 316, 17. 317, 5. 341, 9. 363, 14 (coni. ἀρχή, δόξα, τιμή, εὐγένεια, ὑγεία, ἡδονή etc.). III, 48, 11. V 245, 2. 269, 3 (opp. πενία). V 138, 12 ἐν πλούτῳ πενίας μεμνῆσθαι. II 87, 18 τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ πλούτου παντὸς ἐστεφάνωσαι. II 88, 6 τοὺς μὲν τοῦ πλούτου θησαυροὺς ἅπαντας ἐξῆς πλήρεις ἰδόντες. II 147, 1 ὡς μηδὲ ὑποφυσηθέντα πλούτου μεγέθει. II 180, 19 τίς ἡμῶν ἀντιστατεῖ πλούτῳ; II 215, 14 τίς π.; II 282, 12 ἑκάτερον δὲ εἶδος λόγου βελτιωθῆναι πολὺς π. II 288, 10 δεύτερον δὲ τὸν αἰσθητὸν καὶ γήινον πλοῦτον χαρίσαιτο λιπαρόν. III 73, 6 οὔτε π., ᾧ μὴ δυνατόν ἐστι χρῆσθαι, τοὺς κεκτημένους ὠφελεῖ. III 193, 15 πλούτῳ πολλῷ ῥέοντι ἀντισχεῖν. IV 88, 13 μιᾷ ἡμέρᾳ πλοῦτοι μεγάλοι πολλάκις ἀπερρύησαν. IV 91, 6 πλούτου γὰρ τὸ κάλλος ἐν βαλαντίοις. IV 157, 14 τῷ παρ' ἀνθρώποις μέγα πνέοντι πλούτῳ. IV 199, 22 τὸν παρὰ τῶν ἐχθρῶν πάντα πλοῦτον. IV 255, 5 (θυγατέρες) οὐ θηρώμεναι πλοῦτον. IV 285, 3 ταῖς ἄλλαις πολυτελείαις, ἃς π. χορηγεῖ. V 6, 10. 15 sq. οὐκ ἔχοντες ἴδιον πλοῦτον, ὃν θεραπείας ἀξιώσουσι. V 7, 4 τί δεῖ τὸν ἀνθρώπινον πλοῦτον ... δηλοῦν ὡς ἔστιν ἀβέβαιος; V 90, 7 sq. πανταχοῦ τὸν πλοῦτον ἐπιδείξεσθαι. V 90, 11 ὥσπερ ἐξ ἀενάου τινὸς πηγῆς πλούτου ῥέοντος αὐτοῖς ἀδιαστάτως. V 254, 3 ὁ δὲ μετὰ δικαιοσύνης π. ἀναφαίρετος. V 358, 22 τὸν τῆς ἀβροδιαίτου τροφῆς πλοῦτον. VI 134, 10 ἀλλότριόν τε καρπούμενοι πλοῦτον. VI 147, 17 ὁ π. ἀργὸς ἦν ὕλη. VI 192, 18 παρεκλέγει ποικίλον τινὰ καὶ πολὺν πλοῦτον ἠθροικώς. — II 106, 16. 223, 19. III 12, 10. 114, 8. 257, 8. IV 20, 22. 116, 6. 157, 4. V 6, 18. 91, 5. 267, 19. 289, 9. 348, 8. VI 49, 11 (ὁ τυφλὸς π. opp. ὁ βλέπων).

I 69, 20. 25. 121, 23. 252, 8. II 32, 7. 38, 25 θεοῦ. I 148, 22 cf. V 375, 16 τῶν τοῦ θεοῦ χαρίτων. II 33, 24 ὁ σοφίας θεοῦ π. II 147, 5 ὃν (sc. τὸν ἀγένητον) μόνον πλοῦτον ... ἐνόμισαν. III 7, 22 cf. 243, 12 sq. σὺ ... ὁ μέγας καὶ ἀοίδιμος καὶ ἀναφαίρετος π. II 30, 22 τοῦτο μὲν γὰρ ἐπιδεικνυμένης τὸν θεῖον ἦν πλοῦτον. — III 18, 5. 232, 9. 265, 14. V 268, 1. 7. 358, 13 sqq. VI 50, 19 (τῆς) φύσεως. V 268, 10 ὁ .... σώματος δορυφόρος π. φύσεως εὕρημα καὶ δῶρον. — VI 3, 10 (ἀγαθῶν). V 359, 19 οἷς ... ὁ ἀληθινὸς π. ἐν οὐρανῷ κατάκειται. III 113, 11 ἐστέρηται δ' ὁ φαῦλος τοῦ ἀληθινοῦ πλούτου. IV 157, 15 θεὸς τὸν μέγιστον καὶ τελεώτατον ἀντιδοὺς πλοῦτον αὐτῷ. V 268, 12 τοῦτον τὸν πλοῦτον σοφία χορηγεῖ. V 226, 14 sq. (ψυχικός). V 289, 4 ἄψυχος opp. ἀρετῆς. — All: II 287, 1 (Ἀσὴρ) τοῦ αἰσθητοῦ καὶ νόθου σύμβολον πλούτου. III 264, 23 sq. Ἀσὴρ δὲ τοῦ φυσικοῦ πλούτου (σύμβολον).

πλουτοφόρος. III 108, 4 (ὁ θεός).

πλύνειν. I 144, 25. 145, 14. 18.

πλωτός. I 45, 8 πελάγη. II 135, 19 coni. γερσαῖα. πτηνά, πυρίγονα.

πνεῖν. III 193, 22. IV 157, 14. 256, 13. V 152, 5. 319, 17. 342, 11. VI 142, 29. 148, 8 (μέγα π.). III 227, 22. IV 127, 2 (μεγάλα π.). II 92, 16 ἔπνευσέ ποτε λαμπρὸν καὶ ἐπὶ μήκιστον Αἴγυπτος. III 94, 9 cf. 105, 14 ἡνίκα λαμπρὸν ἔπνει. IV 65, 19 πνεῖ λαμπρὸς ἔτι ὁ ἐν ἑκάστῳ θυμός. — III 272, 3 ὅσον εἴωθε π. ἀνάγκη. VI 164, 20 εἴ ποτε πολὺς ἄγαν πνέοι. III 236, 17 (οἱ τοῦ θεοῦ λόγοι) ψυχὴν σωτήριον πνέοντες.

πνεῦμα. 1. elementum: II 190, 23 (coni. οὐρανός, γῆ, ὕδωρ). I 242, 5 γῆν καὶ ὕδωρ καὶ π. καὶ οὐρανὸν ... οὐκ ἴδια κέκτησαι. I 196, 21 ἀὴρ δὲ ὕδατος, ὕδωρ δὲ πνεύματος ... ἐρῶσι. I 9, 10 sq. προνομίας δὲ τό γε π. καὶ τὸ φῶς ἠξιοῦτο· τὸ μὲν γὰρ ὠνόμασε θεοῦ, διότι ζωτικώτατον τὸ π. I 9, 7 ὕδατος ἀσώματον οὐσίαν καὶ πνεύματος (ἐποίησεν). I 85, 8 τίς τέ ἐστι καὶ ποταπός, π. ἢ αἷμα ἢ πῦρ ἢ ἀήρ (Ἀδάμ). II 43, 22 πάνθ' ὅσα χερσαῖα καὶ ἔνυδρα οὐκ ἀέρι καὶ πνεύματι ζῇ; II 70, 5 (τὸν θεὸν) βέλεσι χρώμενον καὶ πνεύματι καὶ φθοροποιῷ πυρί.

2. ventus: I 124, 26. V 6, 20. 104, 11 πνεύματος τρόπον ἀστάτου. III 272, 21 βαρὺ π. ἐναντίον. III 285, 17 βιαίῳ καὶ συντόνῳ πνεύματι. I 173, 6. II 311, 19. VI 76, 9. 115, 12 (βίαια). IV 163, 10. 225, 9 (βόρεια). III 269, 24. VI 188, 14 (δεξιόν). I 163, 4. VI 148, 22 (ἐναντίον). II 5, 20. 77, 21. 92, 21. 297, 6 (ἐναντία). II 130, 16 αἰφνίδιον ἐξ ἐναντίας καταρραγὲν π. IV 10, 15 ἐξαίσια. V 215, 12 ἐπιφόρῳ πνεύματι ῥυείσης τῆς φλογός. III 272, 26 εὔδιον. V 260, 5 ζωοφυτοῦν. V 133, 15 νοτίων βίαις πνευμάτων. V 123, 1 ξηροῖς πνεύμασι τοῦ ἀέρος. I 179, 14 cf. III 281, 26 οὔριον. — III 47, 20 opp. νηνεμία. I 19, 11. 28, 6. IV 37, 3. 129, 14. V 23, 9. 73, 2 (βία, βίαι πνευμάτων). I 179, 12 (διαφοραί). I 13, 11. IV 22, 7. V 345, 9 (εὐκρασία). III 99, 13. IV 68, 13 (μεταβολαί). — V 307, 8 τοῦ μὴ τὸν ἀέρα καὶ τὴν ἱερωτάτην πνεύματος φύσιν ὑπὸ τῆς αἱρομένης φλογὸς μιαίνεσθαι. — metaph.: III 261, 18 ἀντιπνεύσασα σοφία λάβρῳ καὶ σφοδρῷ πνεύματι. II 61, 19 σφοδρὸν π. τὸ κακίας. I 262, 10 καρτερίας.

3. spiritus: VI 178, 22 θερμὸν καὶ ἄτοπον π. διὰ μυκτήρων καὶ στόματος εἰσέπεμπε. II 75, 7 cf. V 370, 3 τὸ γὰρ ἀφ' ἡγεμονικοῦ π. διὰ τραχείας ἀναπεμπόμενον ἀρτηρίας. I 116, 10 ἀθλητοῦ τρόπον διαπνέοντος καὶ συλλεγομένου τὸ π. VI 8, 9 γέμοντα πνεύματος ἀθλητικοῦ. IV 141, 7 ὁλκοῦ πνεύματος ῥύμῃ βιαιοτάτῃ. II 43, 20 οὐ καθαρωτέρου σπῶντα τοῦ πνεύματος. VI 190, 10. 200, 19 κεκομμένῳ τῷ πνεύματι φησιν. V 82, 7 κατὰ τὴν τοῦ πεφυκότος ἐξωθεν ἐποχετεύεσθαι πνεύματος ἀποκοπήν. VI 112, 3 (ὁράκοντας) ἐπισπωμένους βιαίῳ πνεύματι. IV 276, 8 καθάπερ π. διὰ σάλπιγγος.

4. spiritus corpora permeat: II 64, 4 ἡ (ἕξις) δέ ἐστι π. ἀναστρέφον ἐφ' ἑαυτό. I 45, 15 πνεύματος ἐνωτικοῦ δυνάμει. III 150, 1 τοῦ κατὰ ψυχὴν ἡγεμονικοῦ ... τὸ μὲν ὁρατικὸν π. τείνοντος εἰς ὄμματα, τὸ δὲ ἀκουστικὸν εἰς οὖς, εἰς δὲ μυκτῆρας τὸ ὀσφρήσεως, τὸ δὲ αὖ γεύσεως etc.

5. π. est mens, ratio, anima: III 138, 10 ὁ νοῦς, ἔνθερμον καὶ πεπυρωμένον π. III 211, 11 (ὁ νοῦς) π. ἢ αἷμα ἢ σῶμα συνόλως. V 2, 11 τὸ μὲν ἐγκάρδιον π. νοημάτων, τὸ δὲ γόνιμον ὄργανον ζῴων. V 41, 23 ὑπὲρ τοῦ ἡγεμονικοῦ, τοῦ ἐν ἡμῖν λογικοῦ πνεύματος. I 277, 6 ἡ μὲν οὖν κοινὴ πρὸς τὰ ἄλογα δύναμις οὐσίαν ἔλαχεν αἷμα, ἡ δὲ ἐκ τῆς λογικῆς ἀπορρυεῖσα πηγῆς τὸ π. V 67, 1 τὸ καθαρώτατον τοῦ θύοντος π. λογικόν. I 276, 24. 26 cf. 277, 13. VI 106, 16 π. ἐστιν ἡ ψυχῆς οὐσία. VI 167, 17 (ψυχικόν).

6. π. est inspirationis auctor:

III 299, 1 ὑπηχεῖ δέ μοι πάλιν τὸ εἰωθὸς ἀφανῶς ἐνομιλεῖν π. ἀόρατον. IV 185, 20 προφητικοῦ πνεύματος ἐπιφοιτήσαντος. IV 307, 3 ὃν ... ἀναπλήσας ἐνθέου πνεύματος ἑρμηνέα τῶν χρησμῳδουμένων εἵλετο. IV 162, 3 (Μωυσῆς) καταπνευσθεὶς ὑπὸ τοῦ εἰωθότος ἐπιφοιτᾶν αὐτῷ πνεύματος. IV 209, 16 συνδραμεῖν λογισμοῖς εἰλικρινέσι τῷ Μωυσέως καταρωτάτῳ πνεύματι. II 46, 17. 19 cf. 47, 8 τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Μωυσέως π.

7. π. θεῖον, θεοῦ. I 47, 1 τοῦ δ' αἰσθητοῦ καὶ ἐπὶ μέρους ἀνθρώπου τὴν κατασκευὴν σύνθετον εἶναί φησιν ἔκ τε γεώδους οὐσίας καὶ πνεύματος θείου. I 47, 4 ὃ γὰρ ἐνεφύσησεν (ὁ θεὸς ἀνθρώπῳ), οὐδὲν ἦν ἕτερον ἢ π. θεῖον. I 50, 21 ἅτε δὴ πολλοῦ ῥυέντος εἰς αὐτόν (sc. τὸν πρῶτον ἄνθρωπον) τοῦ θείου πνεύματος. I 69, 15 sqq. cf. 70, 11 sqq. διὰ τί πνεύματος ὄνομα εἰδώς, ὅταν λέγῃ „καὶ π. θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος", πνοῆς νῦν ἀλλ' οὐχὶ πνεύματος μέμνηται. V 237, 9. 13 sq. ἐκείνης (sc. ψυχῆς λογικῆς) γὰρ οὐσία π. θεῖον. III 13, 20 cf. 14, 8 ἔδοξε τῷ νομοθέτῃ διττὴν καὶ τὴν οὐσίαν εἶναι ψυχῆς, αἷμα μὲν τῆς ὅλης, τοῦ δ' ἡγεμονικωτάτου π. θεῖον. I 69, 13 διὰ τί ἠξίωσεν ὁ θεὸς ὅλως τὸν ... νοῦν πνεύματος θείου. IV 263, 7 ὁ γὰρ νοῦς οὐκ ἂν οὕτως εὐσκόπως εὐθυβόλησεν, εἰ μὴ καὶ θεῖον ἦν π. τὸ ποδηγετοῦν πρὸς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν. II 137, 12 (τὴν ψυχὴν) τοῦ θείου καὶ ἀοράτου πνεύματος ἐκείνου δόκιμον εἶναι νόμισμα. II 138, 20 τῇ δὲ τοῦ θείου πνεύματος καὶ πάντα δυνατοῦ καὶ τὰ κάτω νικῶντος φύσει κοῦφον ὁ νοῦς ὢν οὐκ ἐπελαφρίζεται. II 56, 5. 7 προείρηται δὲ περὶ θείου πνεύματος. II 46, 7. 15 λέγεται δὲ θεοῦ π. καθ' ἕνα μὲν τρόπον ὁ ῥέων ἀὴρ ἀπὸ γῆς ..., καθ' ἕτερον δὲ τρόπον ἡ ἀκήρατος ἐπιστήμη. II 47, 10. 13 νῦν δὲ τὸ ἐπ' αὐτῷ π. ἐστι τὸ σοφόν, τὸ θεῖον, τὸ ἄτμητον, τὸ ἀδιαίρετον, τὸ ἀστεῖον, τὸ πάντῃ δι' ὅλων ἐκπεπληρωμένον. II 45, 21 cf. 47, 13. 20. 58, 11 ἐν δὴ τοῖς τοιούτοις ἀμήχανον τὸ τοῦ θεοῦ καταμεῖναι καὶ διαιωνίσαι π. II 51, 11 ἵνα καὶ τὸ σοφίας π. θεῖον μὴ ῥᾳδίως μεταναστὰν οἴχηται. V 333, 4 τοῦ θείου πνεύματος, ὅπερ ἄνωθεν καταπνευσθὲν εἰσῳκίσατο τῇ ψυχῇ. III 150, 21 οἷς τὸ θεῖον ἐπενεμήθη καὶ προφητικὸν π. III 60, 18 ἐξοικίζεται μὲν γὰρ ἐν ἡμῖν ὁ νοῦς κατὰ τὴν τοῦ θείου πνεύματος ἄφιξιν. V 220, 2 ἐπιπεφοιτηκότος δὲ καὶ ἐνῳκηκότος τοῦ θείου πνεύματος καὶ πᾶσαν τῆς φωνῆς ὀργανοποιΐαν κρούοντος.

8. V 281, 20 „κύριος ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων".

πνευματικός. VI 99, 16 (ἕξις). I 22, 19. IV 26, 9 (οὐσία). VI 110, 17 τόνος. III 54, 22. V 346, 22 (τόνοι).

πνεύμων. I 41, 22. 64, 3. V 369, 23.

πνοή. I 46, 13. V 237, 10 ζωῆς. I 69, 17 cf. 71, 10. 12 πνοῆς νῦν ἀλλ' οὐχὶ πνεύματος μέμνηται.

ποδαγρικός. V 370, 10 πάθη καὶ νοσήματα.

ποδηγεῖσθαι. I 137, 23.

ποδηγετεῖν. III 115, 2 οἳ (sc. χρησμοί) καὶ μέχρι νῦν με ποδηγετοῦσι. II 93, 23 ἄγγελος ποδηγετῶν καὶ τὰ ἐν ποσὶν ἀναστέλλων. IV 263, 8 θεῖον ... πνεῦμα τὸ ποδηγετοῦν πρὸς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν. II 8, 4 ποδηγετοῦντος ἐμοῦ. I 23, 18 (ὁ νοῦς) ἑπόμενος ἔρωτι σοφίας ποδηγετοῦντι. II 273, 13 παρέπεσθαι θεσμοθέτῃ λόγῳ Μωυσῇ ποδηγετοῦντι. V 65, 13 τὰ σοφίας δόγματα πρὸς τὴν θεωρίαν τοῦ κόσμου ... ποδηγετοῦντα. — II 86, 22 διὰ γὰρ ταύτης (sc. ὁδοῦ) ὁ νοῦς ποδηγετούμενος. V 332, 7 οἷς (sc. λογίοις) ποδηγετούμενος ἐπὶ τὴν τοῦ ἑνὸς ... ζήτησιν ἦλθεν. V 354, 23 τοῦτο τὸ γένος ... ποδηγετούμενον ὑπ' ἔρωτος οὐρανίου.

ποδηγός. I 137, 22.

ποδήρης. I 82, 15 ὅταν ἐπὶ τοῦ ποδήρους φῇ. I 101, 14 ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων οὐκ εἰσελεύσεται ἐν τῷ ποδήρει. IV 227, 19 cf. 228, 5. 11. 231, 9. 233, 21. V 26, 6 sq. 23, 13. 20 ὁ ἀὴρ μέλας καὶ τρόπον τινὰ π. III 150, 16 λίθους ... δώδεκα τῇ ἱερᾷ ἐσθῆτι τοῦ ποδήρους ἐνδύματος ἐπὶ τῷ λογίῳ συνυφαίνειν κελεύων.

ποδιαῖος. III 216, 11 (ἦλιος).

ποθεῖν. I 263, 26 ἐὰν δὲ φάσκῃ (ἡ ψυχὴ) ζητεῖν τοὺς ἐπιστήμης λόγους καὶ π. III 111, 23 ποθεῖς γὰρ ἴσως δὴ τοῦτο μαθεῖν. I 91, 5 πᾶν δὲ μίμημα ποθεῖ τοῦτο, οὗπέρ ἐστι μίμημα. III 215, 15 ὁ παιδείας ἐραστὴς ... ποθεῖ μὲν ἐκείναις (sc. ἀρεταῖς) ἐντυχεῖν. V 15, 9 ἣν (sc. ἀλήθειαν) καὶ πᾶσι τοῖς γνωρίμοις ... ἐνσφραγίζεσθαι ποθεῖ. V 115, 19 μυρία γὰρ τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων ποθεῖ τὰς ἐκ δούλων ὑπηρεσίας. V 219, 1 ⟨οἷς⟩ καθάπερ ἐπὶ θήρᾳ χρῆται ὧν ὀρέγεται καὶ ποθεῖ. II 244, 16 εἰς ἣν (sc. πατρίδα) καὶ ποθοῦσιν ἐπανέρχεσθαι (αἱ ψυχαί). VI 66, 9 θεάσασθαι δέ τινα ποθῶν ἀκριβέστερον. V 11, 1 τίς δὲ ... διαγνῶναι ποθῶν. V 286, 20 τῆς ψυχῆς ... τὴν κατὰ φύσιν ἐνθένδε ποθούσης μετανάστασιν. V 234, 16 (ψυχῆς) καρτερίαν καὶ ἐγκράτειαν ποθούσης. I 115, 26 τῇ διψώσῃ καὶ ποθούσῃ ψυχῇ.

I 119, 14 τῇ ποθούσῃ τὰ καλὰ ψυχῇ. V 112, 10 οἱ δράκοντες ... ἀπαλλαγὴν ἤδη ποθοῦντες. III 235, 4 τούτων (sc. ψυχῶν) αἱ μὲν τὰ σύντροφα καὶ συνήθη τοῦ θνητοῦ βίου ποθοῦσαι. IV 80, 11 τοῖς ἀληθειαν ποθοῦσιν. III 220, 14 τὰς ποθούσας ψυχὰς ἐντυχεῖν αὐτῷ (sc. θεῷ). I 168, 17 (ἡ ἄλογος ὁρμὴ) ἃ ἐπόθει λαβεῖν εὗρεν. III 93, 12 ὅλον γὰρ ὑπερκύψας τὸ ἔργον ἐπόθει τὸν τεχνίτην. V 128, 1 ᾗ (sc. εὑετηρίᾳ) τό τε ἔθνος καὶ τὸ σύμπαν ἀνθρώπων γένος ἐπόθει χρῆσθαι. V 332, 6 τὸν πόθον ὃν ἐπόθει. I 297, 18 τῶν βασανιστῶν ... οὐ δυνηθέντων ἃ ἐπόθουν ἐπιγνῶναι.

ποθεῖσθαι. III 285, 1 τὸ ποθούμενον τῷ ποθοῦντι. II 34, 27. 50, 22. III 61, 26. 70, 18. IV 301, 19. VI 49, 6 (τὸ ποθούμενον). II 312, 3 τῶν ζητουμένων καὶ ποθουμένων εἰς ἀπόλαυσιν ἐλθεῖν. III 137, 18 τοῖς ποθουμένοις ἐντυχεῖν.

ποθεινός. V 367, 20 ὁ βίος. I 287, 15 ἑκάστῳ γὰρ τὸ ἴδιον ἔργον ποθεινότατον.

πόθος. I 2, 5. 26, 7. 39, 17. III 283, 5. V 246, 3 (coni. ἔρως). III 107, 8 coni. ἔρως, ζῆλος καὶ φιλία τοῦ καλοῦ. I 53, 7 sq. (ἔρως) πόθον ἐνιδρυσάμενος ἑκατέρῳ τῆς πρὸς θάτερον κοινωνίας. III 95, 6. 296, 14. IV 207, 6. V 142, 30. 187, 1. VI 64, 7 (coni. ζῆλος). I 24, 4. V 344, 13. VI 21, 6 (coni. ἵμερος). — III 16, 14 τῶν θείων ἀγαθῶν κληρονομῆσαι. IV 7, 22 τῶν αἰσθητῶν. VI 72, 7 ἀληθείας. V 198, 11 πρὸς ἐκεῖνον (sc. τὸν ἄνδρα). V 12, 20 ἐπὶ τοῖς ἀοράτοις. V 274, 10 τῆς ἀπολαύσεως. II 174, 4 ἀρετῆς. V 301, 12 (ἀρετῶν). V 332, 6 τὸν πόθον ὃν ἐπόθει γνῶναι τὸ ὄν. V 118, 25 τῆς γυναικός. V 11, 21 τῆς διαγνώσεως. I 174, 22 (ἵνα) πόθον αἱ δυνάμεις ἴσχωσιν ἀλλήλων. III 276, 3 ἐγκρατείας. VI 6, 11 cf. 32, 12 ἐλευθερίας. III 145, 23. VI 55, 6 ἐπιστήμης. IV 293, 17 εὐσεβείας. II 294, 4 τοῦ καλοῦ. VI 82, 12 τῆς κατὰ φύσιν κινήσεως. II 185, 25 κοινωνίας. IV 158, 16 ὑπὲρ τοῦ κτήσασθαι τὸ εἶδος. III 23, 21 ᾧ κέχρηται πρὸς τὸ μαθεῖν. I 287, 14 τοῦ μηνῦσαι. II 125, 26 τοῦ νικῆσαι. II 113, 21 τοῦ νικοφορῆσαι. II 6, 5 ὁμοιότητος. IV 39, 2 τοῦ παιδός. VI 58, 16 τῆς Ἰταλικῆς πολυτελείας. V 39, 3 τοῦ συγγενοῦς. IV 302, 7 τοῦ τρανωθῆναι ταῖς ἀκοαῖς τὸν ἦχον. III 86, 27 (φιλοσοφίας). II 179, 20 (ἐπὶ φιλοσοφίᾳ). — II 3, 16 ἐπιτείνων οὐκ ἀνήσει τὸν πόθον.

ποιεῖν. IV 275, 7. 14 inter decem categorias enumeratur. × III 182, 25 ἃ χρὴ π. τε καὶ ἃ μή. I 79, 18 ἐπιστήμην ἔχειν ὧν τε δεῖ π. καὶ ὧν μή. II 39, 21 τὸν νοῦν ὡς [ἂν] αἴτιον τοῦ π. ἔχγονα. I 189, 1 τὰ ἐν τῷ π. ἅπαντα. I 62, 20 παύει μὲν γὰρ τὰ δοκοῦντα π. οὐκ ἐνεργοῦντα. I 269, 23 περὶ δ' τὸ π. καὶ τὸ πάσχειν εὑρίσκεται. I 189, 19 (ὁ ἄνθρωπος) ἀνακιρνὰς τῷ πάσχειν τὸ π. I 73, 8 (ὁ νοῦς) π. δοκῶν ἐν τῷ πάσχειν ἐξεταζόμενος. V 48, 20 τὸ γὰρ θῆλυ ἀτελές, ὑπήκοον, ἐν τῷ πάσχειν μᾶλλον ἢ π. ἐξεταζόμενον. I 270, 1 τὴν ψυχὴν ... ἀνάγκη πάσχειν δ π. δοκεῖ. II 312, 5 τί τὸ σῶμα καὶ τί ποιοῦν ἢ πάσχον διανοίᾳ συνεργεῖ. I 269, 20 ἕτερα μὲν τὰ ποιοῦντα, ἕτερα δ' εἶναι τὰ πάσχοντα. III 172, 9 ὅτε λέγειν τε καὶ π. ἐναντία τολμῶντες. III 287, 24 ἐπειδὴ τὰ καλὰ καὶ φρονεῖν καὶ λέγειν καὶ π. ἀναγκαῖον. I 275, 9 τί ἐποιήσατε; I 276, 9 τί πεποίηκας; I 7, 7. II 151, 3. IV 294, 12. V 118, 15. VI 16, 14 sq. εὖ π. V 179, 15 τὸ κακῶς π. I 271, 13 εὖ ἢ κακῶς π. II 150, 20 εὖ καὶ κακῶς π. — deus π.: dicitur: I 62, 18. 189, 6 θεοῦ τὸ π. (ἴδιόν ἐστιν). I 191, 23 τὸ τῶν ὅλων αἴτιον παῦλαν οὐδέποτε ἴσχον τοῦ π. τὰ κάλλιστα. I 64, 25 ὅταν (ὁ θεὸς) ἄρχηται π. τὰ θεῖα. I 66, 15 ὁ θεὸς ἀμφότερα ποιεῖ. I 62, 16. 21. 65, 17 παύεται γὰρ οὐδέποτε ποιῶν ὁ θεός. II 50, 12 ὁ (θεὸς) δ' ἐστὶν ἀγένητός τε καὶ ποιῶν ἀεί. I 229, 1 ὁ γὰρ θεὸς λέγων ἅμα ἐποίει. I 11, 7. 28, 20 ἐποίει τὸν οὐρανὸν ὁ δημιουργός. I 24, 16 τὸν μὲν οὐρανὸν ἡνίκα ἐποίει καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν. I 21, 14 ἐποίει τὸν ἄνθρωπον. II 135, 7 δεσμὸν γὰρ αὐτὸν ἄρρηκτον τοῦ παντὸς ὁ γεννήσας ἐποίει πατήρ. III 165, 2 διὰ τί οὖν ἐποίει τὰ μὴ ὄντα. IV 37, 16 τίς ὁ δημιουργός, ... καὶ τί διανοηθεὶς ἐποίει. I 25, 14 cf. II 261, 23. 263, 23. III 124, 22 sqq. 125, 7. 162, 6 ὅτι εἶπεν ὁ θεὸς „ποιήσωμεν". I 8, 5. 13, 14 „ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεός". III 221, 14 καὶ ἃ πρότερον οὐκ ἦν, ἐποίησεν. IV 224, 2 καθ' ἣν (sc. δύναμιν) ἔθηκε καὶ ἐποίησε καὶ διεκόσμησε τόδε τὸ πᾶν. II 276, 18 (ὁ θεὸς) εἴδησιν καὶ γνῶσιν καὶ κατάληψιν ὧν ἐποίησεν εἶχεν. I 74, 19. 84, 11 (ἄνθρωπον) οὐ πλαστόν, ἀλλὰ „ὃν ἐποίησε", I 60, 11 sq. πεποίηκε τὸν κόσμον καὶ πεποίηκεν ἕνα. I 128, 21 τὰ ἄψυχα οὐκ ἐξουσίᾳ πεποίηκεν (ὁ θεός). I 130, 6 (Μελχισεδὲκ) ἱερέα ἑαυτοῦ πεποίηκεν ὁ θεός. II 140, 4 ὁ ἀγένητος τεχνίτης, οὐ πεποιηκὼς μόνον, ἀλλὰ καὶ ποιῶν ἀεί. III 256, 14 ὁ κόσμος ἀνάθημα θεοῦ τοῦ πεποιηκότος τὸ ἀνάθημα. I 129, 8 τὸν θεὸν πεποιηκότα φύσεις.

I 4, 2. 8, 17. 9, 4. 11, 3. 13, 11. 20, 16. 49, 8. 94, 28. 277, 26. II 65, 10. 136, 6. 150, 18. 196, 3. III 112, 13. 130, 7. 270, 7. VI 20, 7 (ὁ ποιῶν, int. deus). II 5, 2 αἰεὶ δὲ τὸ ποιοῦν τοῦ γινομένου προελήλυθεν. III 121, 13 τὸ τὰ ὅλα ποιοῦν. V 142, 14 τὸ ποιοῦν τοῦ γινομένου ... πρεσβύτερόν ἐστιν. I 67, 5. II 143, 15. 159, 9. 176, 5. 294, 21. III 36, 13. 45, 24. 130, 8. 131, 5. 170, 12. 270, 10. IV 17, 8. 19, 13. 224, 6. 282, 3. 20. V 86, 16. 148, 11. VI 103, 13 (ὁ πεποιηκώς). III 66, 7 τὸ νοητὸν καὶ πεποιηκὸς αἴτιον. I 3, 10. 60, 7. 132, 2. II 147, 14. 159, 20. 172, 16. 247, 20. 254, 25. 306, 9. III 8, 15. 47, 3. 52, 12. 56, 2. 81, 23. 263, 17. IV 28, 8. V 345, 17 (τὸ πεποιηκός). IV 285, 8 ἤδη γάρ τινας οἶδα τῶν πεποιηκότων. II 181, 13. III 132, 22 (τὰ ποιητά). I 78, 7 τὰ ποιητέα. — All: II 139, 10 Bezelehl γὰρ ἐν σκιαῖς ποιῶν ἑρμηνεύεται.

ποίημα. I 286, 24 ὁ νοῦς ... τῶν θεοῦ ποιημάτων χαίρει. II 159, 14 ποιήματα συντιθέντες. III 84, 20. 119, 3 (coni. πλάσμα). IV 6, 15. 119, 12 (coni. συγγράμματα). III 87, 11 (coni. γραμμαί). — All: III 84, 11 sqq. Ἡσαῦ.

ποίησις. II 164, 11.

ποιητής. 1. creator: v. πατήρ. — II 144, 11 ἀγαθῶν καὶ ἁγίων. I 286, 14 γέλωτος δὲ π. ὁ θεός. I 293, 13 (τοῦ κόσμου). II 63, 18. IV 256, 1. 277, 19. V 8, 7. 70, 22. 331, 20 τῶν ὅλων. IV 280, 12. V 345, 3 τοῦ παντός. I 277, 27 ψυχὴν οὐδεμίαν ... ἱκανὴν ἐξ ἑαυτῆς τὸν ποιητὴν ἰδεῖν. I 17, 12. 31, 5. II 144, 2. 147, 12. 158, 19. III 14, 7. 162, 2. 10. 231, 14. 234, 9. IV 21, 15. 224, 4. V 5, 11. 50, 16. 126, 20. 322, 16. 336, 7. 338, 10. 340, 20 int. deus. III 155, 7 τῶν ἐμῶν βουλημάτων καὶ ἐκγόνων.

2. poeta: VI 78, 1 (Ἡσίοδος). IV 3, 14 sq. cf. II 230, 8. III 187, 12. VI 57, 5 Ὅμηρος. I 1, 14. V 263, 9 cf. II 165, 7. VI 46, 6 coni. λογογράφος. V 83, 12 ποιηταί coni. μουσικοί. I 280, 20. III 75, 5. 103, 2. VI 28, 10. 186, 14 (coni. συγγραφεῖς). VI 61, 12 coni. θαυματοποιοί. II 100, 3 cf. III 117, 6. 267, 9. 302, 21. V 19, 2. VI 12, 17. 111, 7 ὡς οἱ ποιηταί πού φασι. II 190, 7 κατὰ τοὺς ποιητάς. II 98, 22 ἡ τῶν παρὰ σοφοῖς ποιηταῖς ἀκριβὴς ἔρευνα. VI 68, 3 ἀρχαῖόν τινα (ὕμνον) τῶν πάλαι ποιητῶν. III 87, 1 (ἡ ἱστορία) τῶν παρὰ ποιηταῖς. III 249, 16 (ἥ) τε παρὰ ποιηταῖς (ἐμπειρία). VI 126, 14 ποιηταῖς μίμων καὶ γελοίων διδασκάλοις. VI 40, 14 παιδευταὶ γὰρ οὗτοί γε τοῦ σύμπαντος βίου. II 53, 10 τὰ παρὰ τοῖς ποιηταῖς μεμυθευμένα περὶ τῶν γιγάντων. II 70, 6 καταιγίδα καὶ κεραυνὸν ἑτέροις ταῦτα ποιηταὶ προσαγορεύοντες. II 163, 18 ἀστήρ, ὃν ὀπωρινὸν οἱ ποιηταὶ καλοῦσιν. VI 158, 4 τὸν παρὰ ποιηταῖς ἀναγραφέντα Κρονικὸν βίον. VI 92, 6 ποιηταὶ Πανδώραν αὐτὴν (sc. γῆν) ὀνομάσαι. II 91, 19 οὐ τὸν λεγόμενον ὦνον παρὰ ποιηταῖς ... παραλαμβάνει.

ποιητικός I 46, 6. 54, 25. 234, 10. II 103, 15. IV 61, 10. V 126, 2 γένος. II 306, 18. III 217, 10 γράμμα. III 130, 7. 131, 3. 132, 4. 18. 161, 30. IV 28, 6. 224, 1 (δύναμις). II 5, 8 (δυνάμεις). V 7, 19 (εὐφωνία). III 298, 20 (ὀνόματα). I 166, 14 (ὕλη). — I 195, 12 γραμματικὴ μὲν ποιητικὴν ἐρευνῶσα. I 286, 18. 20 εἴ τις οὖν ἱκανός ἐστιν ἀκοῦσαι τῆς θεοῦ ποιητικῆς. — II 299, 8 cf. III 43, 22. 123, 13. VI 113, 12 (τὸ ποιητικόν). I 168, 23 (τὸ πάθος τριττά ἐστιν), αὐτό τε καὶ τὸ ποιητικὸν καὶ τὸ ἐκ τούτων ἀποτέλεσμα. I 137, 21 (ἡ ἡδονὴ) λίχνον αὐτὴν (sc. αἴσθησιν) ἀπεργασαμένη τοῦ ἑαυτῆς ποιητικοῦ. I 154, 11 ὧν ἕκαστον αἰσθητόν τέ ἐστι καὶ ποιητικὸν ἡδονῆς. I 112, 1. 138, 24. 144, 14. 166, 12 sq. 169, 2. II 256, 16. III 116, 3. 172, 25 (τὰ ποιητικά). I 186, 14 ἀπείρων ὅσων ψευδοῦς δόξης ποιητικῶν ἐν τε ἡμῖν ... ὑπαρχόντων. I 294, 4 οὐχ ὡς ἀγαθοῖς τελείοις χρηστέον, ἀλλὰ ὡς ποιητικοῖς ἀγαθοῦ.

ποικιλία. IV 209, 7 ἑρμηνείας. II 204, 4 αἱ μηκέτι τῶν ζῳῶν ἁπάντων, ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπων ... ποικιλίαι. VI 60, 1 ἡδυσμάτων. II 23, 6 τῶν συνημμένων καὶ διεζευγμένων μελῳδιῶν. II 285, 3 (ἡ τῆς φύσεως ἔντεχνος). I 211, 5. 293, 22. II 155, 7 χρωμάτων. I 57, 18. IV 34, 5 χρωμάτων καὶ σχημάτων. — V 24, 2 ἕνεκα ποικιλίας ὁμοῦ καὶ πολυτελείας. II 155, 4 τῆς ἐν μέσοις ποικιλίας σκοταίοις καὶ ζοφεροῖς πανταχοῦ ἀναιρεθείσης. I 297, 7 ὑπό τε ἀτμῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπλέτοις ποικιλίαις ἀγομένων. I 210, 5 (ἡ ἡδονὴ) περιέργῳ ποικιλίᾳ τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας ἀναπεπλεγμένη.

ποικίλλειν. I 195, 9 αἷς (sc. διαθέσεσιν) οὐ μόνον τοίχους ἀλλὰ καὶ τὰ ἐδάφη ποικίλλουσι. I 14, 5 μετὰ τὴν γῆν τὸν οὐρανὸν ἐποίκιλλε. I 13, 15 χρώμασι διαφόροις ποικιλλόμενος (καρπός). II 288, 13 τὴν ἱερὰν ἑσθῆτα ... πεποικιλμένην.

ποίκιλμα. III 253, 9 ἀρετῶν. III 250, 6 ὁ κόσμος. I 236, 11 (ὁ λόγος) ἐκ μυρίων ἰδεῶν.

ποικίλος. III 112, 6. 245, 18. 258, 17

(ἀγέλη). II 45, 18 ποικίλαι γὰρ ἐξ ἀνάγκης αἱ ποικίλων ἡδονῶν αἱρέσεις. VI 162, 14 (Γάιος). III 248, 19 (τὰ ψυχῆς γεννήματα). I 259, 22. 264, 15 (δόγμα). III 112, 7 ἐν μὲν τοῖς ὅλοις τὸ εἶδος. I 105, 17 ποικίλον οὖσα ἡδονὴ ποικίλῳ ζιφῳ ὄφει παρεβλήθη. I 105, 5. 126, 14. 127, 16 (ἡδονή). I 105, 8 ἡδοναί. III 283, 28 (ἡδύσματα). I 113, 10 Ἠσαῦ. II 80, 19 (κακίαι). V 22, 3 (κατασκευή). I 112, 4 κατασκευαστικαὶ ἡδονῆς. VI 43, 13 ἦθος. I 104, 30. II 114, 17 (κίνησις). II 186, 14 ὁ βίος ποικιλτάτου δεῖται ... κυβερνήτου. VI 20, 1 (λίθοι). III 250, 9 sq. (λόγοι). VI 74, 15 (μορφαί). VI 16, 10 (νοσήματα). I 107, 11 (πάθος). I 106, 5 ποικίλῳ πάθει ποικίλη ἀρετὴ (ἐναντίον ἐστίν). III 251, 10 περιστήθιον. VI 192, 17 (πλοῦτος). III 206, 9 πρᾶγμα. VI 120, 18 (πραγματεῖαι). III 250, 12 (βαντοί). III 252, 10 (σφραγίς). III 251, 19 (τύπος). II 243, 6 (τοῦ βίου τῦφος). II 212, 11 (ὑπηρέται). III 252, 13 (χαρακτήρ). I 259, 23. III 252, 13. IV 68, 10 (χιτών). — V 72, 12 οὐδὲν βαρὺ καὶ ποικίλον ἢ δύσεργον. V 83, 11 ποικίλον δ' ἐστὶ καὶ παντοδαπὸν ἕκαστον. II 155, 9. III 251, 3. VI 166, 22 (τὸ ποικίλον). I 212, 7 εὖ καὶ ποικίλως.

ποικιλτής. III 250, 4 ὁ σοφός.

ποικιλτική. III 249, 2. 7. 250, 4. 7.

ποιμαίνειν. II 103, 15 σεμνὸν καὶ λυσιτελὲς νενόμισται τὸ π. II 105, 15 οὕτως μέντοι τὸ π. ἐστὶν ἀγαθόν, ὥστε ... I 222, 5 ὃς (sc. Μωυσῆς) μέγα καὶ λαμπρὸν ἡγούμενος τὸ π. II 218, 3 π., τὸ δ' ἐστὶ τῆς κατὰ ψυχὴν ἀλόγου φύσεως ἄρχειν τε καὶ ἐπιτροπεύειν. II 103, 19 ποιμαίνει γὰρ οὗτος τὰ πρόβατα Λάβαν. I 258, 15 ὅταν τὰς ἐν ψυχῇ δυνάμεις ἀλόγους τρόπον τινὰ ποιμαίνῃ. II 82, 8 δοκεῖ τὸν τύπον αὐτοῦ (sc. Ἰωσήφ) ... ποιμαίνοντα εἰσάγειν. I 263, 30 οἱ μὲν γὰρ βόσκοντες ..., οἱ δὲ ποιμαίνοντες. III 176, 1 αἱ τοῦ ἀλόγου δυνάμεις ... ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρός. II 106, 15 ἥτις δὲ ὑπὸ θεοῦ ποιμαίνεται ψυχή.

ποιμασία. All: III 175, 6. 176, 22 ἑρμηνεύεται γὰρ Ῥαγουὴλ π. θεοῦ.

ποιμενικός. II 103, 19. 106, 19. IV 134, 11 (ἐπιστήμη). II 108, 12 (τέχνη). IV 73, 11 (χαρακτὴρ) τοῦ πολιτικοῦ. — II 100, 20. 107, 16. 21. IV 61. 9. 11. 62, 1. 133, 20 ποιμενικὴ absol.

ποιμήν. I 29, 19 αἰπόλος βουκόλος. II 100, 19 ὡς γεωργὸν καὶ γῆς ἐργάτην δόξαντας ἀδιαφορεῖν ..., οὕτως ποιμένα καὶ κτηνοτρόφον. II 100, 25 κτηνοτρόφων καὶ ποιμένων ὀνόματα. II 21, 12 cf. 108, 26. 120, 4 κτηνοτρόφοι ... μακρὰν διεστηκότες ποιμένων. V 163, 4 τράγον οὐδεὶς ἐάσει π. Ἰουδαῖος ἐπιβαίνειν ἀμνάδι. I 30, 7 κριοὶ ... ὑπὸ ποιμένος κελευσθέντες. III 177, 3 τῆς ἀγρίας ἀγέλης. I 221, 17 ποιμένες εἶναι οἱ ἄνδρες οὗτοι. II 101, 2 ἀγαθὸς δὲ καὶ σπουδαῖος (ἀγελάρχης) ὀνομάζεται π. II 103, 2. 13 cf. 104, 5 ποιμένας δ' ἔμπαλιν (λεκτέον) ὅσοι τά τε ἀναγκαῖα καὶ αὐτὰ μόνα τὰ ἐπιτήδεια παρέχουσι. II 14, 27 ποίμνη δὲ πᾶσα τὸν ἐπιστάντα οὐκ ἔχουσα ποιμένα. II 103, 16. IV 61, 10. 134, 7. VI 9, 12 „ποιμένες λαῶν" οἱ βασιλεῖς. VI 164, 4 τὸν ἡγεμόνα γῆς καὶ θαλάττης ... καθάπερ ποιμένα τινὰ καὶ ἐπιστάτην ἀγέλης. II 108, 23 ὁ μὲν βασιλέως ὄνομα ἀποδύσεται π. προσαγορευθείς. II 105, 25 ὁ π. καὶ βασιλεὺς θεός. V 282, 2 cf. II 15, 7 „ἐπισκεψάσθω κύριος ὁ θεὸς ... ποιμένα ὃς ἀνυπαιτίως ἀφηγήσεται". I 222, 16 Ἄβελ π. κέκληται. II 103, 23 οὗτος (sc. Μωυσῆς) π. ἀποδείκνυται διανοίας. — All: I 220, 11 (ὁ νοῦς) γίνεται π. προβάτων. II 105, 8. 12 ὥσπερ αἰπόλον ἢ βουκόλον ἢ ποιμένα ἢ κοινῶς νομέα τὸν ἡμέτερον ἄρχειν νοῦν. III 176, 26 (ὁ θεῖος λόγος, coni. βασιλεύς).

ποίμνη. II 14, 27 π. δὲ πᾶσα τὸν ἐπιστάντα οὐκ ἔχουσα ποιμένα. — All: III 176, 8. 17. 23 τοῦ λογισμοῦ. II 103, 17 ἄρχοντας γὰρ αὐτοὺς (sc. σοφούς) ὡς ἂν ποίμνης εἰσάγει τῆς ἀνθρώπων ἁπάντων ἀλόγου φορᾶς. II 104, 4 μὴ ὡς ἀνεπιτρόπευτον ποίμνην τὸν ὄχλον καὶ λεὼν ἅπαντα τῆς ψυχῆς ἀφεθῆναι. II 108, 13. cf. III 112, 1 τῆς συμφυοῦς ποίμνης ἐπιμέλειαν ἔχειν. II 105, 22 καθάπερ γάρ τινα ποίμνην γῆν καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα καὶ πῦρ ... ὁ ποιμὴν καὶ βασιλεὺς θεὸς ἄγει. II 106, 6 ὁ κόσμος ἅπας, ἡ μεγίστη καὶ τελεωτάτη τοῦ ὄντος θεοῦ π.

ποίμνιον. All: II 104, 12 τὸ συγγενὲς καὶ συμφυὲς ἡμῶν ἑκάστῳ π. II 15, 10 τὸ ἐν ἡμῖν π. II 15, 15 ἐπεὶ γὰρ τὸ π. ἄλογον. II 14, 24. 26 Γαϊδάδ, ὃ ἑρμηνεύεται π.

ποιός. I 121, 1 ὅτι π. ἐστιν ὁ θεὸς ὡς καὶ τὰ γλυπτὰ ὁ ἄποιος. I 159, 11 ἢ ὅτι ποιὸν ἢ ὅτι ἄποιον τὸ αἴτιον. I 197, 12 ἀλλ' οὐκ ἐσόμεθα οἱ μετὰ σωμάτων σύγκριτοι ποιοί. I. 78, 21 κατὰ δὲ τὸν τόπον τῆς φρονήσεως δύο εἰσὶ ποιοί. I 82, 1 sq. οἱ δύο ποιοί, ὅ τε φρόνιμος καὶ ὁ φρονῶν. IV 275, 7 ποιόν inter decem categorias enumeratur. III 112, 17 τῷ ποιῷ opp. τῷ ποσῷ. — All: III 177, 21 sqq. Ὡσηὲ μὲν γὰρ ἑρμηνεύεται π. οὗτος,

ποιότης. I 159, 12 περὶ οὐσίας ἢ ποιότητος ἢ σχέσεως ἢ κινήσεως αὐτοῦ (sc. τοῦ αἰτίου). I 185, 15 (ὁ νοῦς ἐτύγχανε) ποιότητι, δυνάμεσιν, ἕξεσι κτλ. I 6, 20 (ἡ ὕλη ἐδέχετο) τάξιν ποιότητα ἐμψυχίαν ὁμοιότητα. V 181, 1 ἁπάντων μελῶν τὰς οἰκείους τάξεις καὶ ποιότητας ἀπειληφότων. IV 37, 16 κατ' οὐσίαν ἢ ποιότητα. II 37, 19 cf. III 56, 9 ὡς περὶ οὐσίας ἢ ποιότητος ζητεῖν. I 26, 19 ἃ πληκτικωτάτας μὲν ἔχει τὰς οὐσίας, καταπληκτικωτάτας δὲ τὰς ποιότητας. V 79, 9 ὅσα ποιότητες οὐσίας. V 7, 17 χρωμάτων καὶ σχημάτων καὶ ποιοτήτων εὖ δεδημιουργημέναις ἰδέαις. I 20, 21 καὶ ταῖς μεγέθεσι καὶ ταῖς ποιότησιν. I 13, 14 σὺν δὲ τῷ μεγέθει τὰς ποιότητας ἀλλάττει (ὁ καρπός). V 362, 5 οὐ ποσότητι ἀλλὰ ποιότητι. V 79, 12 ὡς γὰρ τὸ τεθλασμένον ἀφῄρηται τὴν ποιότητα καὶ τὸ εἶδος. VI 47, 16 πρὸς ἁπάσας σχημάτων καὶ ποιοτήτων ἰδέας. I 13, 8 τὰς ἐν πολυμόρφοις ἰδέαις ποιότητας. V 12, 7 τὰς περὶ ἐμὲ δυνάμεις περιποιούσας ἀποίοις ποιότητας καὶ μορφὰς ἀμόρφοις. V 252, 5 ἐξ ἀποίων ποιότητας. — I 33, 10. 16 τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον, ὅπερ ἐστὶν ἀρχὴ ποιοτήτων. I 33, 19 ἥδε (sc. ἡ ἑβδομάς) πηγὴ παντὸς σχήματος καὶ πάσης ποιότητος. — II 288, 21 (αἰσθηταί). II 310, 24 γνωρίζει γὰρ τὸ χρῶμα καὶ πᾶσαν ποιότητα αἴσθησις. I 214, 12 κατὰ ἀφήν. I 45, 12 γλυκείᾳ ποιότητι. II 274, 12. IV 142, 9 (σωματικαί). V 23, 1 αἱ τῶν σωμάτων ἀμύθητοι ποιότητες. III 210, 20 σώματα καὶ ὅσαι ποιότητες ἐν τούτοις. II 160, 2 χρωμάτων καὶ σχημάτων. IV 90, 13 χυλῶν. I 50, 2 τῶν ἀνθρώπων ... ἀμυδροτέρας λαμβανόντων τάς τε τοῦ σώματος καὶ τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις καὶ ποιότητας. — I 94, 29 ἐξ ἧς (sc. ὕλης) πᾶσα π. κατεσκευάζετο. IV 275, 11 καθ' ἣν ἄνθρωπός εἰμι. I 46, 17 ὁ ... διαπλασθεὶς αἰσθητὸς (ἄνθρωπος) ἤδη μετέχων ποιότητος. VI 98, 10 ἡ τῆς διακοσμήσεως π. I 19, 5 τὰς ἰδίους ἄρχονται διαφαίνειν ἀθρόοι (ἀστέρες) ποιότητας. II 69, 1 ἐκβιβάσαντες αὐτὸ (sc. τὸ ὄν) πάσης ποιότητος. I 73, 24 ὁ γὰρ ἢ ποιότητα οἰόμενος ἔχειν τὸν θεὸν ἢ μὴ ἕνα εἶναι. V 79, 20 ἀναιροῦσα γὰρ ταῦτα δι' ὧν αἱ ποιότητες, συναιρεῖ ποιότητας. VI 97, 17, 20 cf. 98, 8 κατὰ ἀναίρεσιν τῆς ἐπεχούσης ποιότητος. II 245, 16 εἰς τὰς ἁρμοττούσας ποιότητας ... ἀεὶ τεμεῖν εἴδη. II 265, 3 διακρίνεσθαι τῶν ποιοτήτων. II 265, 5 ἐξ ὧν ἀπετελέσθη (τὸ κραθέν). II 265, 10 σύγχυσις δέ ἐστι φθορὰ τῶν ἐξ ἀρχῆς ποιοτήτων. III 112, 18 μένει γὰρ ἡ αὐτὴ π. II 97, 24 ὡς τὴν ἑκάστου πράγματος ἰδιότητα κοινῶν διαζευγνύναι ποιοτήτων. I 262, 3 ὅταν διαφέρουσαι ποιότητες ... βαρύνασαι καὶ πιέσασαι τὴν ὅλην ψυχὴν κοιλοτέραν ... ἐργάσωνται. I 261, 29 ἃ τὰς παμπληθεῖς ποιότητας ἐπαντλοῦντα. I 106, 12 διὰ τί Μωυσῆς χαλκοῦν ὤφιν κατασκευάζεται, οὐ προσταγθὲν αὐτῷ περὶ ποιότητος. — All: I 186, 17 cf. II 273, 13. 310, 25 Λάβαν ὁ τῶν ποιοτήτων ἠρτημένος.

πολεμεῖν. I 27, 2 Μωυσῆς ... προτρέπων π. ταῖς ἐναντίαις δόξαις. II 280, 10 τοὐναντίον γὰρ ἀνθίστασθαι καὶ π. ἀκαταπλήκτῳ χρωμένους δυνάμεις προσήκει. I 116, 7 στρατευσάμενος γὰρ στρατείαν τὴν ὑπὲρ ἀρετῆς οὐ παύεται πολεμῶν. I 258, 14 ὁ ἀσκητὴς ἐπιστήμης τὴν ἐναντίαν διάθεσιν πολεμῶν ἀμαθίαν. II 54, 26 (ἡ ψυχὴ) φανερῶς ἀνθεστῶσα αὐτοῖς ἐπολέμει. I 254, 17 (οἱ ἱεροὶ λόγοι) πόλεμον ἀκήρυκτον ὑπὲρ εὐσεβείας ἐπολέμουν. I 84, 5 ὁ δικαστὴς οὔτε νικῆσαί τινας προήρηται οὔτε πολεμῆσαί τισι καὶ ἐναντιωθῆναι. — III 63, 1 οὐκοῦν οἱ μὲν ἀτελεῖς καὶ πολεμούμεθα καὶ δουλεύομεν. IV 49, 9 ἄχρι μὲν οὖν τινος ἐπολεμεῖτο ἡ Ψυχή.

πολεμικός. II 239, 3 (ἄνθρωπος). IV 49, 21 ὁ ἀστεῖος. II 237, 24 τοὺς γὰρ εἰρηναίους φύσει πολεμικοὺς εἶναι συμβέβηκεν. II 281, 13 (θυμός). II 240, 15 (λόγος). I 141, 28 (μέρος). V 133, 19 (ὄργανον). — IV 134, 2 τοῖς πολεμικοῖς τὰς φύσεις.

πολέμιος. I 79, 6 ἡ δὲ ἀνδρεία ταπεινώσει καὶ δειλίᾳ πολέμιον. V 262, 15 (ἄνθρωπος). I 209, 16 (γυνή). VI 146, 22 ὁ ... δημιουργὸς ἐκεῖνος ... εὐνόμῳ καταστάσει π. II 38, 11 ὄλεθρα γὰρ ἀρετῆς αὐτομολούσῃ κακίᾳ πολεμιώτατον. I 274, 28 (δυνάμεις). III 54, 17 τῆς ψυχῆς ἐννοήματα. I 138, 6 (ἡ ἡδονὴ) π. αἰσθήσει. I 106, 6 (ἡ ἀρετὴ) ἀμυνομένη πολεμίαν ἡδονήν. I 138, 5 ἡδονῇ ὡς πολεμιωτάτῃ καὶ ἐχθίστῃ. V 355, 4 (θῆρες, φύσει). VI 195, 5 τοῖς δὲ (λογισμοῖς) ὡς πολεμιωτάτοις ἀπέχθονται. III 303, 22 ὁ π. ἀρετῆς σοφιστὴς λόγος. III 90, 20 τὴν ... τριάδα πρὸς ἑνάτου γένεσιν ἀριθμοῦ πολεμιωτάτην ἐξεῖπον οἱ χρησμοί. II 259, 22 ἔστι δὲ φύσει πολέμια ταῦτα, στοχασμὸς ἀληθείᾳ καὶ ματαιότης ἐπιστήμῃ κτλ. I 154, 19 ὥστ' ἐπειδὴ ἐκεῖνα ἐχθρά, καὶ ταῦτ' ἂν εἴη πολέμια. — VI 188, 1 τὸν ἐμφωλεύοντα

ἔνδον πολέμιον. V 368, 10 εἰ ὁ αὐτὸς ἀμφότερα γένοιτο, δεσπότης ὁμοῦ καὶ π. II 238, 17 φιλίας γνησίου π. V 209, 14 κοινὸς ἀναγραφέσθω π. I 189, 4 τίς οὖν ἂν γένοιτο δυσμενέστερος ψυχῇ π. V 305, 10 οἱ τοῦ σώματος ἀνθρώπων γένους ἄσπονδοι πολέμιοι. VI 167, 21 ἥχθαιρε μᾶλλον τῶν ὁμολογουμένων πολεμίων τοὺς διδάσκοντας. V 371, 7 ἐφεδρείαν δ' ἔξουσι τῶν φύσει πολεμίων. VI 70, 3 οἱ ἐπακολουθήσαντες τῶν πολεμίων κατακλυσθέντες διαφθείρονται. II 297, 15 ὑπὸ τῶν ἐν ψυχῇ πολεμίων. III 55, 4 αἰνιττόμενος γὰρ τοὺς ψυχῆς πολεμίους. V 193, 3 τοὺς ἅπασι τοῖς μέρεσι τοῦ κόσμου πολεμίους. I 173, 19 πρὸς τοὺς πολεμίους τὸν σοφὸν ψεύσασθαι ἐπὶ τῇ τῆς πατρίδος σωτηρίᾳ. VI 58, 13 ἐχθροὶ δὲ καὶ τῆς πατρίδος, πολέμιοι δὲ καὶ ἑαυτῶν. I 92, 16 οὐ κυρίως δὲ οὗτοι βοηθοί ..., εὑρίσκονταί γέ τοι πρὸς ἀλήθειαν ⟨καὶ⟩ πολέμιοι. II 233, 9 πολεμίων τρόπον. VI 195, 23 τοσαύτας μυριάδας ἐφέλκεσθαι πολεμίων. V 251, 12 τὰ πολεμίων ἀσυμβάτων δρῶντας. V 214, 17 αὐτὸν τὰ πολεμίων ἀσπόνδων ἐργασάμενον. V 297, 13 sqq. χρηστὰ δ' ἕτερα καὶ μεστὰ ἡμερότητος ὑπὲρ πολεμίων. VI 198, 7 παραγενομένους δὲ αἰτιῶνταί τινες ὡς πολεμίους. V 326, 1 πάντας αὐτοὺς ὁρῶ πολεμίους ἀσυμβάτους. VI 124, 17 ὡς νεωτεροποιοὺς καὶ κοινοὺς πολεμίους. I 203, 6 συνοικεῖν γὰρ πολεμίους ἄχρι παντὸς ἀμήχανον. — V 314, 14 πρὸς τὰ μὴ πολέμια.

πολεμιστήριος. II 26, 14 (ὅπλα). I 142, 2 (ὄργανα).

πόλεμος. VI 176, 8 Ἄρης ... καθαιρετικὸς πολέμων. III 182, 8 coni. ἀνομία, κακοπολιτεῖαι. V 367, 5 πολέμων γενέσεις. IV 303, 5 τραγῳδηθέντες πόλεμοι. III 47, 13 παρὰ τοῦ καθαιρεῖν πολέμους ἐγνωκότος εἰρηνοφύλακος αἰεὶ θεοῦ. III 37, 10 ἀνισότης δὲ τοὺς διδύμους πολέμους ἔτεκε. I 10, 12. 191, 11. 258, 8. II 100, 6. 181, 16. 189, 2. 237, 12. 238, 10. 254, 5. 280, 17. III 48, 11. 78, 20. 108, 24. 264, 25. 299, 6. IV 134, 5. 307, 20. V 197, 11. 272, 4. 9. 337, 1. VI 3, 12. 19, 13. 22, 18. 62, 1. 131, 20 opp. vel coni. εἰρήνη. — III 261, 20 (ἴδιος). II 91, 4. III 167, 25. VI 177, 11 (ἀκήρυκτος). II 237, 18 (ἀκήρυκτοι). I 57, 6 (ἄσπονδος). III 134, 14 285, 18 (ἄσπονδος καὶ ἀκήρυκτος). V 215, 13 (ἀσύμβατοι). III 148, 15 (ἐμφύλιος). VI 174, 11. 128, 20. 216, 15 (ἐμφύλιοι). I 211, 16 cf. II 26, 7. IV 270, 7 ἐμφύλιος ἢ ξενικός. V 133, 10 θετήλατος. III 55, 10 (ξενικός). VI 168, 12 ξενικοί. — IV 7, 20 τὸν ἄπαυστον καὶ συνεχῆ πόλεμον ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ. V 355, 10. 15 ἄσπονδος γὰρ καὶ ἀκήρυκτος εἰς π. οὗτος, ὡς λύκοις πρὸς ἄρνας, καὶ πᾶσι θηρίοις πρὸς πάντας ἀνθρώπους. II 238, 7 (συνεχὴς καὶ ἐπάλληλος ἀνθρώπων ἁπάντων). I 297, 11 ὁ συνεχὴς καὶ ἄπαυστος καὶ μέγιστος πολέμων ὁ κατ' εἰρήνην ἀνθρώπων γένει καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ φύεται. II 51, 26 ἰδὼν γάρ τις τὸν ἐν εἰρήνῃ συνεχῆ πόλεμον ἀνθρώπων. VI 10, 9 ἔστι δέ τις καὶ κατ' εἰρήνην π. VI 182, 24 τοὺς φανεροὺς καὶ ἀφανεῖς πολέμους. III 301, 2 cf. II 279, 12 ἐν τοῖς τοῦ βίου πολέμοις καὶ κακοῖς. III 175, 25 ὁ μέγιστος ἐνίσταται τῷ ὁρατικῷ γένει π. III 65, 1 sqq. ὅτι σχεδὸν τὸ πλεῖστον ἀνθρώπων γένος ἐπὶ πολέμῳ καὶ τοῖς ἐκ πολέμου κακοῖς πᾶσι τρέφεται. V 133, 13 ὑπ' ἀμφοτέρων δὲ τῶν πολέμων ... πρὸς μὲν ἐχθρῶν ..., ὑπὸ δὲ τῶν κατὰ φύσιν. II 189, 17 ὁ σοφὸς μέτοικος καὶ μετανάστης ἐστὶν ἀπὸ πολέμου πρὸς ἀρετήν. III 299, 7 πόλεμον μὲν καὶ ἀνάγκην ... καταλιπεῖν. II 184, 10 τὸ μόνον ἀμέτοχον πολέμου (i. e. deus). II 41, 3 αὕτη (sc. ἡ ἐν ἀνθρώπῳ στάσις) μὲν γὰρ πολέμων ... ἁπάντων ἀρχέτυπόν ἐστιν. — III 202, 12 ὑπὲρ ἀρετῆς. I 254, 17 ὑπὲρ εὐσεβείας. I 216, 18 πρὸς ἡδονήν. I 154, 9 γίνεται τούτων (sc. ἡδονῆς καὶ αἰσθήσεως) ὁ π. II 240, 17 πρὸς κακίαν. I 208, 9 cf. 108, 30 πρὸς τὰ πάθη. I 142, 22 οἱ δὲ ... ὁρμῶσιν ἐπὶ τὸν τῶν παθῶν πόλεμον. III 282, 17 τὸν ὑπὸ τῶν παθῶν ἀναρριπιζόμενον ἐμφύλιον πόλεμον, ἀργαλεώτατον ὄντα πολέμων. I 154, 20 περιφανής ἐστιν ὁ τῶνδε (sc. πάθους καὶ νοῦ, ἡδονῆς καὶ αἰσθήσεως) π. III 227, 16 πρὸς τὴν λογικὴν φύσιν. I 28, 11. 12 κατὰ ψυχήν. I 139, 13 ὅταν ὁ ψυχῆς κρατήσῃ π. I 155, 2 διὰ τούτου πᾶς ὁ ψυχῆς ἀναρριπίζεται π. II 184, 1 τὸν ἐν ψυχῇ τῶν ἐπιθυμιῶν ἐμφύλιον πόλεμον. I 177, 22 (π.), ὃν ἁρμόττει ψυχῇ περὶ ἐπιστήμης ποιεῖσθαι.

πολεμοῦσθαι. II 208, 8. V 314, 14.

πολιός. VI 155, 5 ἡμεῖς οἱ γέροντες. V 145, 1 πολιὰν γήρως αἰδουμένους. I 234, 17 μάθημα χρόνῳ. II 34, 1 (ὑφηγητής). I 233, 22 ὁ μηδὲν ἐνεργῶν ἐστι χρόνος. — III 207, 2 τελευτῶντά τινα πολιὸν ἤδη. II 82, 3 κἂν μήκει χρόνου π. γένηται. I 151, 31. II 167, 13. VI 64, 1 (οἱ πολιοί).

πόλις. IV 208, 3. 6 (Ἀλεξανδρεία). VI 124, 12 cf. 130, 14 Ἀλεξανδρέων. VI 192, 21 (Ἰδμνεια). III 298, 21 θεοῦ ... Ἱερουσαλήμ. III 298, 5 ἱερὰ π., ἐν ᾗ καὶ

ἅγιος νεώς ἐστι. VI 208, 10 τῶν ἀνατολικῶν πρώτη αὕτη (sc. Ἱερουσαλήμ) σε προσεῖπεν αὐτοκράτορα. IV 115, 15 Ἡρώων. VI 115, 13 (Ῥήγιον). I 288, 12 ἔν τινι τῶν εὐνομοτάτων πόλεων (int. Sparta). IV 177, 9 (αἱ) ἐν Συρίᾳ πόλεις. VI 202, 13 (Συριαναί). II 12, 16 cf. 13, 2. III 221, 21 Ὤν, ἥ ἐστιν Ἡλίου π. — I 253, 8. 16. 254, 12 τὰς πόλεις τῶν Λευιτῶν „λυτρωτὰς διὰ παντὸς“ εἶναι. V 185, 1 πόλεις μὲν γὰρ ἐξ ἀπένειμεν ... τοῖς ἁλοῦσιν. V 38, 7 cf. 114, 21 ἀπένειμε δὲ καὶ πόλεις αὐτοῖς (sc. τοῖς ἱερεῦσιν) ὀκτὼ πρὸς ταῖς τεσσαράκοντα. V 187, 11 τῶν ἱερωμένων. I 174, 20 (ἡ) ἀντικρὺ τοῦ καραδείσου (π.). — II 291, 17 coni. οἶκος ... καὶ χώρα καὶ ἔθνη καὶ κλίματα γῆς. I 280, 24 πόλεις ὅλας καὶ χώρας καὶ κλίματα μεγάλα γῆς οὗτοι διέφθειραν. IV 204, 20 cf. II 51, 26. 92, 23 coni. χώρα, ἔθνος. II 286, 2 (coni. κώμη, οἰκία). I 135, 2 ἐπὶ πόλεως καὶ νεὼς καὶ παντὸς ἐλάττονος ἢ μείζονος κατασκευάσματος. V 13, 8 μὴ ἀμοιρεῖτωσαν ἑτέρων πόλεων καὶ οἰκείων καὶ φίλων. V 251, 8 κοινοὶ πόλεων καὶ ἐθνῶν γονεῖς. III 271, 24 (coni. νόμοι, ἔθνη πάτρια). — II 11, 18 πᾶσα π. ἐξ οἰκοδομημάτων καὶ οἰκητόρων καὶ νόμων συνέστηκε. II 249, 27 cf. V 197, 14 διττὸν δὲ πόλεως εἶδος. IV 69, 21 sq. οἰκία τε γὰρ π. ἐστὶν ἐσταλμένη καὶ βραχεῖα. IV 61, 10 τοῖς περὶ πόλιν (θεωρήμασιν). III 252, 26 cf. V 158, 14 ᾧ τὰ πόλεως πράγματα ἐφορμεῖ. IV 73, 14 τὰ πόλεως. II 23, 2. 103, 26. III 282, 15. IV 119, 9. 250, 20. 270, 19. 271, 3. 10. V 76, 5. 113, 20. 126, 1. 237, 24. 337, 18. VI 19, 8. 25, 21. 47, 2. 68, 8 κατὰ πόλεις. III 67, 12 οἱ κατὰ πόλεις γεγραμμένοι καὶ ἄγραφοι νόμοι. IV 204, 13 οὐδεμία π. ἐστίν, ἣ τὰ ἑτέρας νόμιμα τιμᾷ. IV 270, 23 ἕξω πόλεων ἐβουλήθη νομοθετεῖν. — V 109, 1 οἱ τῶν πόλεων ἡγεμόνες. VI 13, 10 τῶν πόλεων αἱ μὲν ὀλιγαρχούμεναι καὶ τυραννούμεναι. II 104, 17 τύραννος γὰρ ἐκ φύσεως ἐχθρός, πόλεων μὲν ἄνθρωπος. II 40, 3 πόλεως (προστασία). II 11, 8 παράλογον παντὶ τῷ ὄῆλον, ἕνα ἄνδρα πόλιν οἰκοδομεῖν. I 290, 18 ὅταν ἀπολειφθῇ π. πρὸς ἀρχόντων ἢ νόμων. I 156, 2 cf. V 131, 2 sq. ὡς καὶ ἄρχων ἐν πόλει. V 251, 19 πόλεως βασιλεύς. I 139, 1 (ὁ βασιλεὺς) ἄκραν ἐν πόλει λαχὼν οἰκεῖν. IV 200, 10 τὰς πόλεις ἐπιδοῦναι πρὸς τὸ βέλτιον, ἐὰν οἱ βασιλεῖς φιλοσοφήσωσιν. II 40, 23 οὓς (sc. πολέμους) αἱ πόλεις ποιοῦνται πρὸς ἀλλήλας. II 118, 1 οὓς (sc. ἀγῶνας) αἱ πόλεις ἐν ταῖς τριετηρίσιν ἄγουσι. — VI 51, 7 πᾶσα γὰρ π. ... γέμει θορύβων καὶ ταραχῶν. I 297, 10 μεσταὶ μὲν αἱ πόλεις ... τῶν κακῶν τούτων. IV 269, 12 αἱ πολλαὶ τῶν πόλεων ἀμυθήτων κακῶν εἰσι μεσταί. III 83, 27 οὐδενὶ γὰρ τῶν φαύλων οὐκ οἶκος, οὐ π. IV 213, 10 (αἱ) πόλεις αὐτῶν (sc. ἀσεβῶν). I 252, 5 sq. ὅταν τινὰ τῶν σπουδαίων διαιτώμενον ... κατὰ πόλιν θεάσωμαι, ... τὴν πόλιν ἐκείνην εὐδαιμονίζω. I 253, 3 τῶν πόλεων τὸ ἐχυρώτατον εἰς διαμονὴν ἄνδρες εἰσὶν ἀγαθοί. II 92, 25 ἵνα ὡς μία π. ἡ οἰκουμένη πᾶσα τὴν ἀρίστην πολιτειῶν ἄγῃ δημοκρατίαν.

I 3, 11. 50, 4 sqq. 135, 3. 198, 21. 200, 8. II 2, 14. IV 18, 4. V 4, 1. 97, 18. 203, 9. 343, 16. 345, 5 (ὁ κόσμος est π.). I 199, 3. III 298, 9. 21 (τοῦ θεοῦ). III 298, 23 τοῦ ὄντος. I 5, 18 ἀγαλματοφορεῖ νοητὴν πόλιν. I 6, 7 cf. 7, 13 sq. ἡ ἐν τῷ ἀρχιτεκτονικῷ προδιατυπωθεῖσα π. III 215, 2 ὁ δὲ μακρὸς αἰὼν αὐτῷ καὶ βίος ἐν τῇ νοητῇ πόλει ταμιεύεται.

All: I 113, 3 sqq. cf. 167, 11. II 78, 19. 272, 6 π. οἰκεία τῶν σοφῶν ἡ ἀρετή. II 77, 7 cf. III 148, 23 πόλεις μὲν οὖν καὶ οἰκίας συμβολικῶς τάς τε γενικὰς καὶ τὰς εἰδικὰς ἀρετὰς ὑπογράφει. II 11, 17 καθάπερ πόλιν τὸ αὐτοῦ δόγμα κατασκευάζειν ὁ Κάιν ἔγνωκε. II 14, 22 τὴν δόξαν, ἣν ὁ Κάιν ὥσπερ τινὰ πόλιν οἴεται δεῖν κατασκευάζειν. II 245, 9 cf. 11, 2. 12, 5 ὁ φαῦλος ... πόλιν ἄρχεται καὶ πύργον ... κακίᾳ κατασκευάζειν. II 267, 5 κακίας (coni. ὁ ἀθεότητος πύργος). I 163, 6 cf. 164, 8 (ὁ νοῦς) καθάπερ ἡγεμὼν πόλεως. IV 38, 9 (ὄρασις). I 113, 21 ὁ δὲ σπουδαῖος καὶ πόλιν ἔχειν καὶ οἶκον σοφίαν κεκλήρωται. I 245, 14 ὅσα δ' ἂν χωρὶς ἡγεμόνος, ὑπὸ ἀναρχίας ὥσπερ πόλιν τὸ σῶμα ἡμῶν διόλλυσι. I 291, 18 ἰσχῦσαι, καθάπερ πόλεως ἢ χώρας, σώματός τε καὶ αἰσθήσεων. II 189, 24 sqq. ἐν τῇ πόλει τοῦ σώματος καὶ τοῦ θνητοῦ βίου περιεχόμενος (ὁ νοῦς). I 122, 16. 25 π. γάρ ἐστι καὶ αὕτη (sc. ψυχή). II 12, 2 τοιαύτης πόλεως ἕκαστος τῶν ἀσεβῶν ἐν ἑαυτοῦ τῇ παναθλίᾳ ψυχῇ δημιουργὸς εὑρίσκεται. II 253, 17 πόλεις, ἃς ἐπετείχισαν ψυχῇ τῇ ταλαίνῃ. I 253, 5 τῆς περὶ ἕκαστον ἡμῶν πόλεως, ἣ συνέστηκεν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. II 249, 23 πόλεις ... τὰς ἐπὶ γῆς δημιουργηθείσας opp. ἃς ἀνθρωποι περιφέρουσι ταῖς ψυχαῖς ἑαυτῶν ἐνιδρυμένας.

πολιτεία. IV 68, 7 οἱ κατὰ μέρος πολιτεῖαι opp. (ἡ) κατὰ τὴν φύσιν. IV 69, 21 sq. οἰκονομία συνηγμένη τις π. II 187, 19 ἠθοποιΐαν, πολιτείαν, οἰκονομίαν (ὁ σοφὸς

κεχώρηκεν). V 197,16 τὴν δ' ἑκατέρων (sc. ἀστῶν καὶ οἰκιῶν) προστασίαν διειλήχασιν ἄνδρες μὲν τῶν μειζόνων, ἧς ὄνομα π., γυναῖκες δὲ τῶν βραχυτέρων, ἧς ὄνομα οἰκονομία. VI 24,3 παιδεύονται δὲ εὐσέβειαν, ὁσιότητα, δικαιοσύνην, οἰκονομίαν, πολιτείαν. IV 303,13 ὀλιγαρχίαν ἢ ὀχλοκρατίαν, ἐπιβούλους πολιτείας ... ἐξεληλακὼς ἐκ τοῦ καθαρωτάτου τῆς οὐσίας, οὐρανοῦ. V 264,19 cf. II 249,29 IV 53,19. V 322,18 ἡ ... πολιτειῶν ἀρίστη δημοκρατία. II 92,26 ἵνα ὡς μία πόλις ἡ οἰκουμένη πᾶσα τὴν ἀρίστην πολιτειῶν ἄγῃ δημοκρατίαν. VI 184,21. 207,20. 208,1 (Ῥωμαϊκή). VI 130,5 (ἡμετέρα). V 237,8 Ἰουδαίων. V 104,9 cf. 233,5 ἡ κατὰ Μωυσῆν. IV 249,10 cf. V 221,10. 231,11. 236,12. 289,15. 303,14 (οἱ ἐγγραφέντες) αὐτοῦ (sc. Μωυσέως) τῇ ἱερᾷ πολιτείᾳ. V 321,5 πολιτείας (κοινωνία) τῆς ἀρίστης. V 13,2 τούτους δὲ καλεῖ προσηλύτους ἀπὸ τοῦ προσεληλυθέναι καινῇ καὶ φιλοθέῳ πολιτείᾳ. V 75,23 (οἱ) γεννηθέντες ἐν πολιτείᾳ φιλοθέῳ. V 16,6 τὸν ἐγγραφόμενον τῇ κατὰ τοὺς νόμους πολιτείᾳ. IV 178,8 πάντα τὰ τῆς ἀρχαίας πολιτείας ἐκδεδιῃτημένους. V 219,12 τὸ ἀρχαῖον καὶ δόκιμον τῆς πολιτείας νόμισμα παρακόπτουσι. II 285,24 τὴν πάτριον πολιτείαν οὐκ ἀμελῶς φυλάττουσιν. II 229,20 οἱ δυσχεραίνοντες τῇ πατρίῳ πολιτείᾳ. II 53,14 cf. 191,20. III 39,11 εὐδοκίμους καὶ γλαφυρὰς τέχνας, ζωγραφίαν καὶ ἀνδριαντοποιΐαν, ἐκ τῆς καθ' αὐτὸν πολιτείας ἐξήλασεν (Μωυσῆς). V 15,13 πάντας δὲ τοὺς κολακεύοντας αὐτὴν (sc. τὴν μαντικήν) ἐλαύνει τῆς ἰδίου πολιτείας. V 115,18 βουλόμενος ... μὴ κατὰ τὸ παντελὲς ἀναγκαιότατον κτῆμα, θεράποντας, ἀνεῖρξαι τῆς αὐτοῦ πολιτείας. V 156,10 ἅπερ ἐκμυσαξάμενος ὁ ἱερώτατος Μωυσῆς ὡς ἀλλότρια καὶ ἐχθρὰ πολιτείας ἀνεπιλήπτου. V 196,16 ὡς φθοροποιὰ τῆς ἀρίστης πολιτείας ἀπεστράφη. V 77,5 τοὺς ἐν τοιαύτῃ πολιτείᾳ τραφέντας. IV 67,16 ἡ κατὰ δήμους π. VI 146,11 ἵνα καὶ τὸν Ἰσίδωρον ἀπελέγξῃ καὶ ἀπολογήσηται περὶ τῆς αὐτοῦ πολιτείας ὡς ἀδίκως διαβληθείς. IV 211,13 πολιτείαν διὰ τῆς τῶν νόμων θέσεως ἐφήρμοζον. IV 271,18 (οἱ) τῆς πολιτείας (κανόνες). V 104,21 ἐν ἀρεταῖς ἡ π. καὶ νόμοις. V 211,21 ἐν τοῖς δικαίοις, καθ' ἃ συμβαίνει τὴν πολιτείαν διατετάχθαι. V 200,21 τὸ γὰρ ἀνώμαλον καὶ ἄνισον ἐχθρὸν πολιτείας ζηλούσης τὴν ἀλήθειαν. IV 68,11 ποικίλαν γὰρ π. καὶ πολύτροπον. III 252,16 τὸ τῆς πολιτείας ... ὕφασμα παμποίκιλον. III 253,5 τί οὖν ὡς ἐσθῆτα πολυτελῆ τὴν ἐπηνθισμένην πολιτείαν ἀναψάμενοι γαυριῶμεν. I 264,16 ὁ ποικίλου δόγματος εἰσηγητὴς πρὸς πολιτείας μᾶλλον ἢ πρὸς ἀληθείας τύπον χρησίμου. I 259,25 (Ἰωσὴφ) πρὸς γὰρ πολιτείαν μᾶλλον ἢ πρὸς ἀλήθειαν φιλοσοφῶν. III 252,11 τὸν δὲ τῆς ἀνθρωπίνην πολιτείας ἐφιέμενον, Ἰωσὴφ ὄνομα. III 221,25 ὁ τὴν τοῦ σώματος πολιτείαν ἀναψάμενος, ὄνομα Ἰωσήφ. II 177,17 Ἰοθόρ, πλάσμα τύφου, πρὸς πόλιν καὶ πολιτείαν ... μάλιστα ἁρμόττων. I 234,8 ὠφέλιμον μὲν οὖν, εἰ καὶ μὴ πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν τελείας, ἀλλά τοι πρὸς πολιτείαν, καὶ τὸ παλαιαῖς καὶ ὠγυγίοις ἐντρέφεσθαι δόξαις. I 222,7 ἀπὸ τῶν ὑλικῶν τῆς πολιτείας σπουδασμάτων. II 186,12 ὁπότε δὲ μέτεισι πρὸς πολιτείαν (ὁ σοφός). II 145,1 τὸ βαρύτατον τῶν ἐν πολιτείᾳ καὶ βασιλείᾳ φροντίδων ἄχθος. V 151,3 εἰς μέγα πέλαγος τῶν ἐν πολιτείᾳ φροντίδων. V 151,11 εὐδία καὶ γαλήνη θορύβων τῶν ἐν πολιτείᾳ. V 338,14 coni. κοινῶν πραγμάτων (ἐπιμέλεια). IV 92,22 τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ... πράγματα. V 9,5 τὰ τῆς πολιτείας. III 117,26 πολιτείαν ἐγαλάσατε ὑμεῖς. IV 73,12 ὁ δ' ἐγκρατὴς ... πρὸς πολιτείαν συντείνει. V 242,20 τῶν μετειληφότων τῆς αὐτῆς πολιτείας. V 244,9 πολιτείας ἐγχειρίζεσθαι μέλλων καὶ πραγμάτων ἰδιωτικῶν τε καὶ δημοσίων καὶ ἱερῶν ἐπιμέλειαν. VI 44,15 μήτε τοῖς λεγομένοις ἀστοῖς πολιτείαν ἢ ἐλευθερίαν ... ἐπιφημίσωμεν. VI 219,7 μεταπεμφθέντες ἀγωνίσασθαι τὸν περὶ πολιτείας ἀγῶνα. VI 191,16 ὧν οἰχομένων ἔρρει καὶ ἡ π. VI 191,17 περὶ τῆς καθολικωτέρας πολιτείας. VI 221,25 τίσι χρῆσθε περὶ τῆς πολιτείας δικαίοις.

V 245,9 π. μία καὶ νόμος ὁ αὐτὸς καὶ εἷς θεός. V 333,18 καλὴν δ' ἀποικίαν στειλαμένοις πρὸς ἔμψυχον τῷ ὄντι καὶ ζῶσαν πολιτείαν. II 53,27 ἐγγραφέντες ἀφθάρτων ⟨καὶ⟩ ἀσωμάτων ἰδεῶν πολιτείᾳ. II 267,4. IV 212,6 τοῦ κόσμου. II 53,25 οἵτινες οὐκ ἠξίωσαν πολιτείας τῆς παρὰ τῷ κόσμῳ τυχεῖν. IV 15,3 (ἡ παντὸς λόγου κρείττων π), ᾗ χρῆται ὁ κόσμος. IV 67,17 ὁ κόσμος ... μιᾷ χρῆται πολιτείᾳ καὶ νόμῳ ἑνί. I 50,10 sqq. συνέβαινε τῷ κοσμοπολίτῃ χρῆσθαι πολιτείᾳ ᾗ καὶ σύμπας ὁ κόσμος· αὕτη δέ ἐστιν ὁ τῆς φύσεως ὀρθὸς λόγος. IV 291,14 ἐκέλευσεν οὖν καὶ τοὺς μέλλοντας ἐν ταύτῃ ζῆν τῇ πολιτείᾳ (sc. τῷ κόσμῳ) καθάπερ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ κατὰ τοῦθ' ἕπεσθαι θεῷ.

πολιτεύεσθαι. II 244,13 τὸν οὐράνιον χῶρον, ἐν ᾧ πολιτεύονται. II 299,21 ὁ

πολιτευόμενος ... τρόπος. II 182, 15 τὴν πολιτευομένην καὶ δημαγωγὸν μητέρα συνήθειαν. III 252, 23 πᾶς ὁ τοῦ πολιτευομένου βίος πέφυρται. V 262, 12. 316, 14. 337, 4 (οἱ κατ' αὐτὸν — sc. Μωυσῆν — πολιτευόμενοι). IV 69, 7 οὐ γὰρ εἷς δεσπότης τῶν πολιτευομένων, ἀλλ' ὄχλος. VI 14, 2 πειθαρχούντων αὐτοῖς (sc. νόμοις) τῶν πολιτευομένων. VI 37, 4 μεγέθει τῆς ἐμῆς διανοίας τῶν πολιτευομένων Ἀθήνησιν οὐ δυνηθέντων συνδραμεῖν. VI 22, 7 διὰ τὰς τῶν πολιτευομένων χειροήθεις ἀνομίας. II 255, 19 παρὰ τοῖς ἄριστα πολιτευομένοις ἀναγέγραπται νόμος. VI 135, 2 τοῖς γὰρ ὀρθῶς πολιτευομένοις τῶν ἀρχόντων. IV 271, 18 τό τε ζητεῖν νόμους, οἷς πολιτεύσονται. III 198, 12 εἰρήνῃ καὶ εὐνομίᾳ, ὧν ἡγεμών ἐστι δικαιοσύνη, πολιτεύσασθαι.

πολίτευμα. II 250, 3 ἐγγράφονται δ' οἱ μὲν ἀστεῖοι τῷ τῆς προτέρας (sc. πόλεως) πολιτεύματι. IV 76, 3 cf. I 50, 16 ἐν τῷ μεγίστῳ καὶ ἀρίστῳ πολιτεύματι τοῦδε τοῦ κόσμου. V 97, 19 τὸ κοινὸν π. (ὁ κόσμος). II 111, 17 (γυναῖκες) τῷ τῆς ἀρετῆς ἐγγεγραμμέναι πολιτεύματι.

πολίτης. VI 129, 4 (Ἰουδαῖος). VI 204, 12 οἱ καλοί σου καὶ ἀγαθοὶ πολῖται. VI 2, 15 πολίτας δὲ (καλεῖν) τοὺς ἢ μὴ ἐγγραφέντας τὸ παράπαν ἢ ὧν ἀτιμία καὶ φυγὴ κατέγνωσται. VI 195, 4 καὶ τοὺς ... ἀλλοφύλους αὐτῶν οὐχ ἧττον τῶν ἰδίων ἀποδέχονται πολιτῶν. IV 128, 5 σπεύδοντες εἰς ἀστῶν ἰσοτιμίαν καὶ γειτνιῶντες ἤδη πολίταις. V 24, 10 ὑπὲρ οἰκείων καὶ φίλων καὶ πολιτῶν. V 225, 4 ὧν ἐπιστήμην εἶχε καὶ μνήμην, οἰκείων, φίλων, πολιτῶν. II 24, 1 τίς δ' ἂν οἰκείοις καὶ ἀλλοτρίοις, ἢ πολίταις καὶ ξένοις (ὁμοίως διαλεχθείη). IV 180, 17 ἠύξαντο ἀναθήσειν τῷ θεῷ τὰς πόλεις τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς ἐν ἑκάστῃ πολίτας. I 198, 25 οἱ δὲ λεγόμενοι πολῖται καταχρήσει μᾶλλον ὀνόματος ἢ ἀληθείᾳ προσαγορεύονται. II 41, 1 τῶν πολιτῶν ἕκαστον ἀναπείσασαι τὴν ἐν αὐτῷ μεγάλην καὶ συνεχῆ στάσιν καταλῦσαι. I 58, 4 ἀντὶ πολίτου φυγάς.

III 215, 9 ἀρετῆς. I 113, 14 Ἰακὼβ καὶ π. ἐστὶ καὶ οἰκίαν τὴν ἀρετὴν κατοικεῖ. V 97, 18 (τοῦ κόσμου). VI 70, 21 οὐρανοῦ μὲν καὶ κόσμου. I 50, 14 ταύτης τῆς πόλεως (int. τοῦ κόσμου) καὶ πολιτείας ἔδει τινὰς εἶναι πρὸ ἀνθρώπου πολίτας. III 216, 9 τῆς Χαρράν. — I 198, 24 cf. 199, 1 μόνος κυρίως ὁ θεὸς π. ἐστί.

πολιτικός. IV 68, 9. 78, 2 (ἀνήρ). III 182, 6 (ἄνδρες). III 117, 12. 120, 10. IV 61, 7. V 271, 10 (βίος). VI 157, 6 (γένος). I 288, 24 δόγμα. VI 134, 24 (μάστιγες). III 154, 24 (μοῖρα). IV 74, 16 ὄχλος. III 154, 3 (προαίρεσις). V 362, 9 ὁ σπουδαῖος. III 136, 23 τρόπος. II 311, 22 (φιλανθρωπίαι). — II 187, 14. III 118, 2 (ἡ) πολιτική. — I 152, 24. II 299, 27. III 195, 8. IV 68, 18. 73, 10. 74, 1. 26. 75, 13. 77, 1. 87, 6. 90, 19. 92, 10. 19 sq. (ὁ π.). VI 223, 10 ποῖον πολιτικόν. IV 69, 23 τὸν αὐτὸν οἰκονομικόν τε εἶναι καὶ πολιτικόν. IV 69, 19 τὸν μέλλοντα ἔσεσθαι πολιτικόν. III 118, 1 πολιτικοί coni. οἰκονομικοί. VI 130, 6 μετουσίας πολιτικῶν δικαίων. II 283, 4 τὰ πολιτικά. I 119, 29 νόμους καὶ ἔθη καὶ πολιτικὰ ... ἔθετο μόνος ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. — V 362, 10 πολιτικῶς.

πολῖτις. II 258, 1. III 76, 20.

πολλαπλασιάζεσθαι. III 90, 19.

πολλαπλάσιος. III 216, 12.

πολλοστός. III 249, 10 μέρος.

πόλος. III 34, 12.

πολύανδρος. III 134, 17. 143, 8 κακόν.

πολυανθρωπία. II 42, 4 διά τί ... εἰς πολυανθρωπίαν ἐπιδίδωσιν ἡμῶν τὸ γένος. IV 121, 7 cf. 213, 5. V 350, 22. 376, 15 εἰς πολυανθρωπίαν ἐπιδιδόντος ἀεὶ τοῦ ἔθνους. VI 197, 26 cf. 195, 19 τοῦ ἔθνους. V 34, 22 περὶ τὸ ἔθνος. VI 128, 25 Ἰουδαίους γὰρ χώρα μία διὰ πολυανθρωπίαν οὐ χωρεῖ. IV 254, 14 ταῦτα μὴ χωρούσης διὰ πολυανθρωπίαν τὸ ἔθνος μιᾶς χώρας.

πολυάνθρωπος. IV 114, 9 γενεά. V 153, 3 γένη. IV 41, 1 δυνάμεις στρατευμάτων. II 87, 24. 93, 5. III 72, 10. IV 156, 11. 173, 17. 178, 4. 237, 13. 277, 4. V 1, 13. 20, 5. 33, 1. 127, 12. 275, 11. 284, 1. VI 22, 1 (ἔθνος). V 357, 17 (ἔθνη). IV 39, 6 (θεραπεία). VI 145, 8 θίασοι. IV 183, 1 (τῆς ἑῴας μοῖρα). III 272, 13 (οἰκειότης καὶ κοινωνία). VI 171, 7 (οἰκίαι). IV 74, 23. 237, 1. 238, 7. V 77, 18. 179, 2. 197, 10. 219, 11. 220, 10 (ὅμιλοι). V 2, 17 τὰ περιτεμνόμενα τῶν ἐθνῶν. IV 176, 8. VI 198, 22 (πόλις). V 244, 9 (πόλεις). V 361, 5 (συγγένεια). IV 266, 17. 297, 22. V 348, 24. 367, 9. VI 51, 2 (συγγένειαι). V 177, 7 συσσίτια. VI 21, 14. 180, 5 στίφη. V 215, 17 (στρατόπεδα). II 288, 26 χορός. IV 303, 1 χῶραι.

πολυαρχία. V 80, 9. 250, 1. 322, 9. VI 183, 11.

πολύβυθος. I 9, 6 τὸ κενόν.

πολυγαμία. III 143, 8.

πολυγονία. V 2, 15.

πολύγονος. III 72, 10 (ἀρετή). V 309, 13 π. ὢν ἀρετῆς. III 261, 24 κακίας δυσ

ἄλωτον γένος. V 2, 17 τὰ περιτεμνόμενα τῶν ἐθνῶν πολυγονώτατα.
πολυγώνιος. II 205, 17 cf. 102, 18 τὰ πολυγώνια.
πολύγωνον. IV 273, 14.
πολυδεής. V 268, 17. 269, 2.
πολυειδής. IV 287, 22 ἁμαρτίαι. IV 68, 19 (ὁ πολιτικός). VI 176, 1 ποσωπεῖα. VI 59, 4 ἕτερα πολυειδῆ.
πολυετία. II 216, 21. 220, 22. III 66, 10. IV 252, 10.
πολύζωος. I 29, 19.
πολυήμερος. III 9, 10 (ἀγαθόν).
πολύηχος. II 189, 7.
πολυθεία. III 191, 32.
πολύθεος. II 191, 22 (ἀθεότης). I 59, 22. II 281, 25. III 39, 8. IV 283, 20. V 332, 2 (δόξα). V 374, 5 (δόξαι). III 191, 32 (θίασος). II 282, 2 (θλαδία). II 237, 16. III 134, 17 (κακόν). V 334, 2 ἐν οἰκίᾳ καὶ πόλει ... πολυθέῳ. II 256, 13 στῖφος. — II 282, 4 ὁ ἐκ πόρνης.
πολυκέφαλος. III 261, 22 (ὕδρα).
πολυμάθεια. III 75, 5. 76, 7. 249, 23.
πολυμαθής. II 79, 10. 149, 18.
πολυμέρεια. III 53, 12.
πολυμήχανος. I 273, 17.
πολυμιγία. II 256, 14. 273, 15.
πολυμιγής. III 137, 12 (βίος). III 261, 25 (δόξα). III 134, 16 κακόν. II 142, 20 (σῶμα).
πολύμορφος. III 137, 12 (βίος). III 261, 23 γένος. I 13, 7. V 23, 1 (ἰδέαι). II 10, 23. III 248, 19 (λέπρα). II 203, 2 (μεταβολαί). IV 68, 19 (ὁ πολιτικός). II 56, 6 (ψυχή).
πολυοινία. II 162, 20. 174, 7.
πολυορκία. IV 290, 8. V 87, 9.
πολυπαιδία. IV 43, 20. 178, 2.
πολύπαις. V 373, 14 ἡ γὰρ ἔρημος. V 361, 15 (οἶκος). V 349, 15. 20 ὁ τρίτος τῶν ἀρχηγετῶν. V 330, 7 ὁ πρῶτος ἐκ τριῶν παιδοποιησάμενος γυναικῶν. IV 101, 22 ὁ π. καὶ εὔπαις ... νομισθείς.
πολυπλασιάζεσθαι. I 17, 3. 32, 3. 5. III 150, 18.
πολυπλάσιος. IV 273, 4. 10 (λόγοι).
πολύπλοκος. III 269, 13 βίος. II 116, 10 (δίκτυα). I 259, 23 (δόγμα). I 105, 7. II 114, 30 (ἡδονή). I 104, 30 τοῦ ὄφεως ἡ κίνησις. II 206, 18 μίξεις.
πολύπολις. VI 150, 1 (Ἀλεξάνδρεια).
πολυποσία. III 287, 26.
πολύπους. II 203, 10. 280, 25. 281, 23.
πολυπραγμονεῖν. III 216, 17 τί δὲ πολυπραγμονεῖς ἃ μή σε δεῖ τὰ μετέωρα; III 172, 4 ὁ δ' ἐξ ἑαυτοῦ ζητεῖ τε καὶ σκέπτεται καὶ πολυπραγμονεῖ. III 145, 13 τὸν γὰρ ἄβατον οὐ πολυπραγμονεῖ χῶρον. VI 115, 7 ἀλλὰ πολυπραγμονεῖτε καὶ τοὐναντίον. III 145, 19 τὰς δὲ αἰτίας ... μὴ πολυπραγμόνει. V 197, 18 μηδὲν οὖν ἔξω τῶν κατὰ τὴν οἰκονομίαν πολυπραγμονείτω γυνή. V 171, 5 πολυπραγμονητέον.
πολυπράγμων. IV 6, 2. V 18, 4.
πολυσαρκία. IV 243, 13. V 94, 8. 108, 21.
πολύστροφος. VI 68, 5.
πολυσχιδής. I 105, 11 ζῴων εὐμορφίαι. V 102, 9 (ἰδέαι). I 23, 3 (ὁδοί). II 56, 6 (ψυχή). — IV 147, 7 ἡ δὲ φύσις ... χαίρει τῷ ... πολυσχιδεῖ τῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων. I 45, 13 πολυσχιδῶς (codd. πολυσχιδῶν sc. ἀρατωμάτων).
πολυτέλεια. V 66, 18 οὐ μόνον ὕλης πολυτελείᾳ ... τετίμηται ὁ τῶν θυμιαμάτων βωμός. V 24, 2 ἕνεκα ποικιλίας καὶ πολυτελείας (τῆς ἱερᾶς ἐσθῆτος). VI 184, 25 ἀναθημάτων πολυτελείαις τὸ ἱερὸν ἡμῶν ἐκόσμησε. V 19, 6 (τοῦ ἱεροῦ). VI 58, 16 (Ἰταλική). V 90, 18 τραπεζῶν. V 268, 15 τῆς ψυχῆς. — IV 157, 8 (βασιλική). IV 181, 18 ἵν' ἐκ τῆς πολυτελείας βασιλικὸν φαίνηται τὸ ἔργον. I 57, 9 ἡ (ἡδονὴ) δὲ περιεργίαν καὶ πολυτέλειαν (ἀσπάζεται). V 89, 24 ὅρκοις ἐπισφραγίζονται τὴν χρῆσιν καὶ ἀπόλαυσιν τῶν εἰς πολυτέλειαν. V 358, 18 εἴ τις ἐθελήσειε τὴν περίεργον καὶ περιττὴν ἀφελεῖν πολυτέλειαν. V 231, 21 πειρώμενος ἀφελεῖν πολυτέλειαν. IV 285, 3 τὰ δὲ τεχνιτευθέντα πορφύρᾳ καὶ χρυσῷ καὶ ταῖς ἄλλαις πολυτελείαις. VI 158, 10 τῷ Γαΐῳ τὴν πρὸ μικροῦ δίαιταν ... εὐκολωτέραν ... εἰς πολυτέλειαν μεθαρμοσαμένῳ. VI 136, 22 εὐκολία διεφαίνετο πολυτέλειαν καὶ τὸ ἀβροδίαιτον μὴ προσιεμένων. VI 60, 7 ἐπαινέσαντες ... τὸν ἑστιάτορα τῆς πολυτελείας. IV 157, 1 τῶν εἰς πολυτέλειαν καὶ περιουσίαν οὐδέν. VI 218, 11 τοσαύτη τις ἦν ἡ π.
πολυτελής. IV 210, 1 (ἀκτή). I 263, 2. VI 214, 1 (ἀναθήματα). I 147, 4 δεῖπνα. I 210, 8. V 277, 4 (ἐσθῆτες). IV 185, 11 ἑστιάσεις. VI 221, 4 (κατασκευαί). III 231, 24 κλίνη. VI 183, 24 (κόσμος). I 195, 8. 210, 9. IV 217, 13. 226, 18. 298, 22. V 22, 12. VI 20, 1 (λίθοι). III 36, 20 (οὐσίαι). VI 66, 1 ὄψα. II 87, 15 (πομπή). I 211, 6. II 31, 22 σιτία. I 55, 16 (τράπεζα). III 117, 1. IV 205, 13. V 134, 4 (τράπεζαι). III 36, 17 (ὕλαι). III 231, 24 (χλαῖναι). — VI 55, 14 σιτοῦνται δὲ πολυτελῆς οὐδέν. VI 132, 25 τὰ μὲν πολυτελῆ νοσφιζόμενοι. — IV 223, 5 πολυτελῶς.
πολυτόκος. III 48, 9.
πολύτροπος. IV 287, 22 ἁμαρτίαι.

II 186, 13 βίος. II 142, 24 (διάθεσις). II 177, 14 τοῦ βίου ζηλώσεις. II 140, 1. IV 268, 4. V 267, 15. 306, 12. 338, 12. VI 56, 11. 132, 9 (ἰδέαι). VI 183, 14 (κακά). II 10, 23. III 248, 20 (λέπρα). II 203, 2 (μεταβολαί). VI 170, 25 (μορφαί). III 150, 4 τῆς παιδείας ... πηγαί. III 66, 3 (πόλεμοι). V 369, 13. VI 120, 18 (πραγματεῖαι). VI 179, 3 (συμφοραί). III 261, 20 (ψυχή). — IV 306, 5 τὸ πολύγουν καὶ πολύτροπον τῆς ἀκρασίας. II 298, 22 ἕνεκα τοῦ πολυτρόπου. IV 147, 7 ἅμα χαίρει τῷ πολυτρόπῳ ... τῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων. II 298, 10 (ἡ τοῦ φαύλου ψυχὴ) μία μὲν οὖσα ἀριθμῷ μυριὰς δὲ τῷ πολυτρόπῳ.

πολυφαγία. III 291, 24.

πολύφημος. II 187, 18.

πολυφόρος. II 175, 4.

πολύφωνος. II 189, 7.

πολύχους. V 349, 20 ἀμαθία. II 30, 10 ἡγεμονικόν. IV 5, 12 κακία. I 88, 2. II 175, 3 τὸ κακόν. — IV 306, 5 τὸ πολύχουν καὶ πολύτροπον τῆς ἀκρασίας.

πολυχρηματία. II 228, 11. III 196, 6. IV 157, 13. V 91, 5.

πολυχρήματος. VI 144, 5 ἄνθρωπος. IV 77, 6 (ὁ θεραπευόμενος). — III 116, 13. 173, 1. V 319, 13 (ὁ π.). III 238, 4 ἐκ πενήτων πολυχρήματοι. VI 147, 16 ἐνίων πολυχρημάτων ὁ πλοῦτος ἀργός; ἦν ὕλη.

πολυχρόνιος. I 252, 9 (ἀγαθοί). V 363, 7 (ἕλη). II 220, 11 (γέννημα). III 187, 8 (ἐνδοιασμός). III 66, 9. V 149, 25 (ζωή). — VI 39, 8 ὑπὸ τῶν παλαιοτέρων καὶ πολυχρονιωτέρων.

πολύχρυσος. III 115, 23. IV 46, 16.

πολυψηφία. VI 183, 14.

πολυώνυμος. III 178, 6 (ὁ ἀρχιπροφήτης). III 299, 11 (αἱ τοῦ ὄντος δυνάμεις). II 257, 4 (ὁ θεοῦ λόγος). IV 290, 18 (τὸ τοῦ θεοῦ ὄνομα). I 71, 21 (ἡ μετάρσιος καὶ οὐράνιος σοφία). II 187, 18 ὁ σοφός.

πόμα. II 188, 12 τῆς ἀφροσύνης. III 298, 18 λόγος, οὐ διαφέρων τοῦ πόματος. III 298, 10 ὅλον τὸν κρατῆρα τοῦ θείου πόματος. II 32, 25 μικρὸν γὰρ αἰτηθεῖσα (Ῥεβέκκα) π. πολὺ δίδωσιν.

πομπή. III 268, 3 ὡς πρὸς ἐπίδειξιν καὶ πομπήν. V 5, 17 θυσίαις τε καὶ πομπαῖς. IV 286, 18 πανηγύρεσι καὶ πομπαῖς. V 124, 7 θείᾳ πομπῇ. VI 39, 21 ἐπὶ ταῖς Σεμναῖς Θεαῖς. VI 133, 21 στεῖλας καλὴν πομπὴν διὰ μέσης ἀγορᾶς. II 87, 15 τῶν παλαιῶν τινα ... θεασάμενον ἐσταλμένην πολυτελῆ πομπήν.

πονεῖν. II 34, 28 ἥδιστον ἀντὶ πικροῦ τὸ π. ὑπολαβεῖν. I 142, 30 αὐτὸ τὸ π. βραχύτερον καὶ ἐλαττόν ἐστι τοῦ ἀπόνου. III 171, 24 τὴν ἐκ τοῦ π. τεθρυμμένην δύναμιν. I 249, 2 ἐὰν μὴ δυνηθῇς προκοπὴν ἀλλάξασθαι τοῦ π. I 248, 14 τὸν ἐκ τοῦ π. κάματον. III 106, 19 ἡ γὰρ ἀδηλος ἀπόπειρα ... τῆς ψυχῆς ἐστιν ἐν τῷ π. καὶ πικραίνεσθαι. VI 20, 13 οἱ δὲ σχολὴν μὲν βλαβερὸν ἡγούμενοι, π. δὲ ἐθέλοντες. II 20, 24 εἰ δὲ προσυπερβάλλων ἐθελήσεις ἔτι π. I 273, 11 τῷ δὲ τελείῳ μηκέτι π. (ἐπιτρέπει). III 258, 13 τί οὖν ἔτι, ψυχή, ματαιάζεις καὶ κενὰ πονεῖς; III 268, 9 εἰς ἃ καὶ μυρεψοὶ πονοῦσι. II 274, 10 ἵνα μὴ πάντοτε πονῇς ἀλλὰ καὶ τῶν πονηθέντων ἀπόνασθαι δυνηθῇς. V 102, 14 ἵνα πονοῦντος μὲν τοῦ σώματος ἡ ψυχὴ διαναπαύηται. I 83, 9 τῷ δὲ ἔτι πονοῦντι. III 243, 10 ψυχῇ πονούσῃ καὶ διαθλούσῃ. V 274, 3 μὴ τὰ τῶν πονησάντων ἀταλαιπώρως ἄλλοι λαμβάνωσι. II 210, 10 καθάπερ οἱ πεπονηκότες ἀθληταί.

πονεῖσθαι. VI 188, 23 τὸ μὲν ἔτι π. περὶ τοῦτο τὸ μέρος εἰάσαμεν. I 261, 2 περὶ ὃ μέλλεις π. πρότερον. II 95, 15 δύναται ... περὶ τὴν γῆς ἐπιμέλειαν π. II 126, 23 οὐ μόνον οἴεται δεῖν ὁ νόμος περὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν π. τινα κτῆσιν. V 161, 10 εἰς ταῦτα πονεῖται μεθ' ἡμέραν τε καὶ νύκτωρ. III 102, 8 περὶ ἃ πονεῖται καὶ πραγματεύεται. III 137, 9 περὶ ἃ πονούμεθα. VI 60, 1 περὶ ἃ σιτοπόνοι καὶ ὀψαρτυταὶ πονοῦνται. I 118, 28 ὁ γὰρ πονούμενος περὶ τὰς ἡδονάς. V 248, 19 τὰ περὶ δίκας Μωυσῆς ἔωθεν εἰς νύκτα πονούμενος. II 59, 2 ψυχῆς ... περὶ μηδὲν τῶν θνητῶν ἔργων ἔτι πονουμένης. II 78, 3 εἴ τι βιαζόμενοι πονοῦντο περὶ αὐτάς (sc. ἀναλήψεις). IV 131, 9 ὑφ' οὗ γυμναζόμενος πρὸς τοὺς ἀρίστους βίους ... ἐπονεῖτο. V 110, 7 (ἡ γῆ) τυχοῦσα γὰρ ἀδείας ἔτει ἑβδόμῳ καὶ μὴ πονηθεῖσα. II 31, 10 τὰ ἐν μακρῷ χρόνῳ πονηθέντα. V 260, 1 ὑπὲρ τοῦ τὴν γῆν ἀνακτήσασθαι πονηθεῖσαν. V 274, 13 οἱ περὶ νομίμου γυναικὸς ἢ οἰκίας ἢ χωρίου κτήσεως πονηθέντες. I 164, 2 ἐπὶ τοῖς τῶν πονηθέντων καρποῖς. II 294, 14 μὴ ἀτυχῆσαι τοῦ τέλους τῶν πονηθέντων. V 370, 6 τῶν μελῶν πάρεσις πρότερον πονηθέντων. IV 305, 5 τήν τε πεδιάδα καὶ τὴν ὀρεινὴν ... πονηθεῖσα ἀνέσεως ἠξίωσε. II 120, 8 αὐτὸ μόνον περὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῆς (sc. γεωργικῆς ἐπιστήμης) πεπονημένον.

πονηρεύεσθαι. V 88, 2. 226, 19. 223, 9. 335, 16.

πονηρία. II 213, 26. IV 106, 16.

πονηρός. III 176, 10 (ἀγέλη). V 334, 7

(ἀδελφοί). V 251, 13 οἱ δολερῶς ἀδικοῦντες πονηρότεροι τῶν φανερῶς ἐναντιουμένων εἰσίν. V 371, 4. VI 140, 5. 222, 12 (ἄνθρωποι). V 336, 9 (βίοι). IV 117, 18 βουλεύματα. V 205, 1 (δεσπότης). II 15, 28 (δίαιτα). V 3, 13 (δόξα). IV 290, 5 (ἔθος). I 127, 28. 129, 1 (ὁ Εἴρ). II 60, 3 (εἰσήγησις). IV 9, 20. V 153, 7. 369, 15. VI 172, 21 (ἐπιτηδεύματα). V 176, 14 εἰσὶ δὲ ἕτεροι πονηρότατοι. VI 186, 17 σπέρματα. V 218, 17 ὁ δ' ἄλλῳ συμπράττων. I 127, 30. 128, 6. 9 (σῶμα). — V 168, 20 μήτε ... π. ἐξετασθῇς. V 193, 17 π. δ' οὐδεὶς πρὸς ἀλήθειαν φίλος. IV 290, 1 ὑπὲρ ἑτέρου π. γενοῦ. II 45, 9 οὗτοί εἰσιν οἱ πονηροὶ τὸ ἀγγέλων ὄνομα ὑποδυόμενοι. V 192, 12 οἱ πονηροὶ τὰς φύσεις. V 337, 2 (οἱ πονηροί opp. οἱ ἀγαθοί). V 351, 6 τὰς προτεθείσας τοῖς πονηροῖς κολάσεις. V 325, 14 τοῖς δὲ ἐξ ἀγαθῶν πονηροῖς γεγονόσιν. V 325, 20 μὴ πεφυκέναι τοὺς πονηροὺς εὐγενεῖς. IV 79, 1 οἱ τοῖς πονηροῖς συζῶντες. V 335, 17 τοῖς ἐκ πονηρῶν ἀγαθοῖς. II 264, 2 τὰς κατὰ πονηρῶν κολάσεις. V 326, 15 οὔτε συνόλως ἀγαθοὶ (γονεῖς) πονηροῖς ὄφελος. IV 9, 5 οὐ πονηροῖς ἀντεξετασθέντες. V 331, 9 ἐξ ἀγαθῶν πονηροὺς γενομένους. IV 78, 11 τοὺς πονηροτάτους τῶν ἐκεῖ. VI 133, 25 τοὺς κακούργων πονηροτάτους. — II 20, 21 πῶς τό γε πονηρὸν γένοιτ' ἂν ἅγιον. I 76, 6 sqq. τὸ (ξύλον) τοῦ γιγνώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν. I 87, 23 τῷ πονηροῦ καὶ καλοῦ αἰτίῳ. II 141, 3 καλοῦ καὶ πονηροῦ (φαντασία). IV 179, 4 πονηρά opp. χρηστά. V 327, 6 ὑπαλλάξασθαι πονηρὰ χρηστοῖς. IV 129, 13 χρηστὰ προσδοκᾶν ἐκ πονηρῶν. VI 156, 21 τιμῆς ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν κολάσεως. I 54, 3 διὰ δὲ τοῦ καλῶν καὶ πονηρῶν γνωριστικοῦ. II 20, 14 sq. ὥστ' οὐδὲ καλὰ πονηρῶν ἐᾷ, πονηρὰ οὐ τὰ φαῦλα παραλαμβάνων. I 137, 28 (ἡ ψυχὴ) ἀναπείσασα ... ἀντιδοῦναι πονηρῶν ἀκακίαν. — II 20, 17 ἅπερ Ἀττικοὶ τὴν πρώτην ὀξυτονοῦντες συλλαβὴν καλοῦσι πόνηρα.

πόνος. IV 43, 6 κἂν πόνων τε καὶ ἀλγηδόνων μεστὸν ᾖ (τὸ προστεταγμένον). III 155, 11 πρὸς τῶν ἔτ' ἐν πόνοις καὶ δουλείαις ὑπαρχόντων. IV 157, 10 coni. ἐπιστῆμαι, κακοπάθειαι, ἡδονῶν ὑπεροψίαι. VI 201, 13 τὰ δὲ σὺν πόνῳ καὶ ἐπιστήμῃ. IV 108, 23 ἐν πόνοις καὶ δυσκαρτερήτοις κακοπαθείαις. V 108, 13 τὰ ἐκ πόνων καὶ καμάτων ὀδυνηρά. V 103, 23 τοὺς ὑπὲρ τῶν κεκτημένων ὑπομένειν πόνους τε καὶ καμάτους. V 319 πόνοις πολλοῖς καὶ καμάτοις. V 145, 15 μηδένα πόνον ἢ κίνδυνον ὑπερτιθέμενοι. V 344, 1 μηδένα πόνον ἢ κίνδυνον παρελθών. IV 197, 7 μάχαι δὲ καὶ πόνοι καὶ ταλαιπωρίαι. IV 205, 3 ἄνεσιν πόνων καὶ ῥᾳστώνην ... διδούς. III 185, 18 sq. π. ... τοῖς συμφέρουσι, ῥαστώνη δὲ τοῖς βλαβεροῖς ἕπεται. III 12, 8 συννοίας καὶ φροντίδων καὶ πόνων (μεστὸς ὁ βίος). VI 27, 12 πῦρ ... πόνους καὶ φθορὰν ἐργάζεται. III 48, 12 opp. ἀπονία. I 58, 21 πόνους καὶ ταλαιπωρίας καὶ συνεχεῖς ἱδρῶτας ἕνεκα πορισμοῦ τῶν ἀναγκαίων. II 77, 12 τὰ χωρὶς τῶν πόνων τούτοις πρόχειρα ἄθλα. II 312, 20 μόλις πολλοῖς καὶ μεγάλοις πόνοις ἀνευρισκόμενα. II 116, 11 ἃ πολὺς διεκδῦναι π. II 126, 12 χαλεπὸν τὸ ἑτέρους ἀπονητὶ τῶν ἡμετέρων ἀπολαῦσαι πόνων. II 113, 23 πόνους ἡδεῖς ὑποστάντες. II 76, 25 πόνον ἴσχουσιν ἀτελῆ. II 91, 22 ὅταν ἴδῃ τινὰ ... πόνον φεύγοντα. II 34, 19 ὥστε πρὸς τὰς συνεχεῖς τιθασείας αὐτῶν ἐνδόντες πόνῳ μὲν ἠλλοτριούμεθα. I 211, 5 ἐκχειρία καὶ πόνων ἀμελετησία. I 248, 12 σπούδαζε μὴ ὑπὸ ἀτελοῦς κατασχεθῆναι πόνου. I 262, 27 ἃ γὰρ ἐπετήδευσεν, ἀνήνυτοι καὶ ἄτρυτοι πόνοι. I 265, 29 οἱ δ' αὐτῶν ἐπιμελούμενοι ... πόνον οὐκ εἰδότες. II 223, 11 πόνοις δ' ἀητήτοις καὶ ἀοκνοτάτοις χρησάμενοι. V 111, 3 τὸν μεθημερινὸν πόνον ἐκνοσηλεύονται. V 73, 3 (μεθημερινοί). V 101, 16 ἵνα τοὺς συνεχεῖς καὶ ἀτρύτους πόνους χαλάσῃ. III 145, 14 ἀνήνυτον καὶ ἀτελῆ πόνον διαθλεῖν. III 118, 29 τὸν συνεχῆ καὶ ἀκάματον πόνον οὐκ ἐνεγκότες. III 148, 9 πόνων ἀφειμένος ἀτρύτων. V 149, 15 ἀναπαύλαις ἐκ τῶν συνεχῶν καὶ ἀτρύτων πόνων. V 110, 12 παρέχοντες ἀνέσεις ... τῶν ἐν ἀθλήσει πόνων. V 342, 3 τοῦ ... πόνοις ἀτρύτοις ... περιποιησαμένου. IV 132, 14 ἀλλότριον καρπωσόμενοι πόνον. III 172, 5 ἀδιαστάτῳ χρώμενος καὶ συνεχεῖ πόνῳ. VI 55, 13 τῶν συνεχῶν πόνων ἀνιέντες. II 300, 18 τὸν μὲν οὖν ὡς κηφῆνα τοὺς μὲν αὐτῶν ὠφελίμους πόνους λυμαίνεσθαι διεγνωκότα. III 106, 21 βαρὺν ἀντίπαλον ἡγησάμενοι τὸν πόνον. V 217, 19 πόνοις ἀποτρῦσαι συνεχέσι τὸ ζῷον. IV 68, 23 ὅπου δὲ πόνων ἡ σκέψις. I 217, 8 (τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα) προσχρησάμενον ὥσπερ φωτὶ συνεργῷ τῷ πόνῳ. V 108, 20 ἐν τοῖς πόνοις προγηράσαντες. III 206, 2. 267, 27 μετὰ πολλῶν πόνων. II 246, 27 μετὰ ἀργαλεωτάτων καὶ ἀτρυτοτάτων πόνων. V 259, 15 ἕνεκα τῶν ἐν ἐξαετίᾳ πόνων. IV 187, 17 οὐκ ἔσται π. ἢ μόχθος ἐν Ἑβραίοις. IV 200, 7 οὓς κατώρθωσε (Μωυσῆς). IV 128, 14 ἄλλους ἐπ' ἄλλοις πόνους προστιθείς. IV 2, 10. V 8, 21 οὐ

πολὺς π. IV 265, 7 ὧν ὑπερμαχεῖν ... κουφότατος π.
II 274, 27 cf. 310, 27 πόνοι coni. ἀσκήσεις. I 142, 26 ἀσκήσει καὶ πόνῳ χρώμενος. I 83, 10 ὠχροὶ γὰρ οἱ ἐν ἀσκήσει διά τε τὸν τρύχοντα πόνον. VI 92, 14 οἷς πόνους ἀσκεῖσθαι συμβέβηκεν.
I 216, 17 πρῶτον καὶ μέγιστον ἀγαθόν. I 217, 1 ἀρχὴν γὰρ ... παντὸς ἀγαθοῦ καὶ ἀρετῆς ἁπάσης ὁ θεὸς ἀνέδειξεν ἀνθρώποις πόνον. I 217, 12 ὁποῖον γὰρ ἂν ἐθέλῃς ἑλοῦ τῶν ἀγαθῶν, καὶ τοῦθ' εὑρήσεις πόνῳ περιγινόμενον. I 218, 8 πάντ' οὖν ὁρᾷς τὰ ἀγαθὰ ἐκ πόνου καθάπερ ἐκ ῥίζης τινὸς ἐκπεφυκότα. I 218, 15 θνητῷ δὲ οὐδενὶ κτῆσιν ἀγαθοῦ δίχα πόνων ἡ φύσις δεδώρηται. I 218, 19 π. ἐκκεκρέμακεν ἑαυτοῦ τὰ ἀγαθά. I 219, 1 τοῖς τῶν ἀγαθῶν κτήσεως ἐφιεμένοις πόνου προνοητέον. I 246, 7 ὅ γε περὶ ἀγαθῶν καὶ καλῶν τελείων π. ... ἱκανὸς ἐξ ἑαυτοῦ προωφελῆσαι τοὺς χρωμένους. I 262, 13 οὐχ ὁ π. καθ' αὑτὸν ἀλλ' ὁ μετὰ τέχνης ἀγαθόν. II 20, 23 τέλειον μὲν ἀγαθόν ἐστι τὸ καλόν, ἀτελὲς δὲ ὠφέλιμον π. IV 242, 12. 20 πικρὸν δὲ καὶ ἀντιτυπὲς καὶ σκληρὸν ὁ π., ἐξ οὗ φύεται τἀγαθόν. III 106, 2 sq. τὰ γὰρ πλεῖστα καὶ μέγιστα τῶν ἀγαθῶν ἀσκητικαῖς ἀθλήσεσι καὶ ἡβῶσι πόνοις εἴωθε περιγίνεσθαι. IV 243, 1 ὁ ... τὸν πόνον φεύγων φεύγει καὶ τὰ ἀγαθά. III 194, 16 τῶν ἐκ πόνου καὶ μελέτης συντρόφων καὶ συνηθεστέρων ἀγαθῶν. III 106, 5 ψυχῆς δὲ ἑορτὴ ζῆλος ὁ τῶν ἀρίστων καὶ τελεσφορουμένος π. — III 107, 6 sqq. γλυκὺς δὲ καὶ ἡδὺς π. ἑτέρῳ ὀνόματι φιλοπονία καλεῖται, τὸ γὰρ ἐν πόνῳ γλυκὺ ἔρως ἐστὶ ... τοῦ καλοῦ. I 219, 2 cf. 218, 17 ὃ γὰρ πρὸς τὸ ζῆν τροφή, τοῦτο πρὸς τὸ καλὸν π. I 250, 17 τῆς περὶ κακίαν σπουδῆς ἡττωμένης τοῦ πρὸς τὸ καλὸν πόνου. III 94, 9 περὶ τῶν καλῶν. — I 264, 7 οἷς ὑπὲρ κτήσεως ἀρετῆς π. διαθλεῖται. II 188, 3 (ἡ) μετὰ πόνων ἀρετῆς (κτῆσις). I 142, 28 ὁ πόνῳ κτώμενος τὴν ἀρετήν. I 143, 5 δεῖ τὸν ὑπὲρ ἀρετῆς πόνον μὴ ἑαυτῇ προσάγειν τὴν ψυχήν. II 296, 9 λογισμοῦ μὴ δυναμένου τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς ἀχθοφορῆσαι πόνους. V 237, 17 φροντίδας δὲ καὶ πόνους ἑθελοντὶ ἕνεκα κτήσεως ἀρετῆς ὑπομένοντος. II 301, 6 ὑπερβάλλουσά γε ἰσότης ἀρετῶν, ἀμιλλησαμένων πόνου μὲν πρὸς εὐεξίαν. II 227, 31 αἱ διὰ πόνων ἀρεταί. — I 248, 4. 6 πάντα πόνον ἀντικαταλλάττου προκοπῆς. I 248, 13 προκοπῆς γὰρ χάριν οἱστὸς ὁ π. I 249, 2 ἐὰν μὴ δυνηθῇς προκοπὴν ἀλλάξασθαι τοῦ πονεῖν, μέθες καὶ τὸν πόνον. I 83, 3 τῷ δὲ ἐκ πόνου προεληλυθότι Ἰσσάχαρ. — I 273, 12 τῷ δὲ τελείῳ μηκέτι πονεῖν, τὰ δ' ὅσα ἐκ μελέτης καὶ πόνου περιεποιήσατο φυλάττειν. III 146, 12 οὐ γὰρ σκέψεσι καὶ μελέταις καὶ πόνοις ἐβελτιώθη (ὁ αὐτοδίδακτος σοφός). — I 82, 14 ἦν οὐκ ἀτελὴς ὁ π. ἀλλὰ στεφανούμενος ὑπὸ θεοῦ. II 17, 11 ἵνα μηδ' ὁ π. ἀστεφάνωτος ἀφεθῇ. II 34, 10 θεὸς εἰς γλυκύτητα τὸ πικρὸν τοῦ πόνου μεταβαλών. I 143, 10 (ὅταν) ὁ π. μὴ οἴῃσιν ἐγκατασκευάσῃ ἀλλὰ παραγώρησιν τῷ εὐεργέτῃ θεῷ. I 217, 14 θεραπεία (θεοῦ) δὲ ταῖς ἐν πόνοις φιλοτιμίαις συνέζευκται. I 218, 13 (ὁ θεὸς) τὸν τοσοῦτον κόσμον ἄνευ πόνων πάλαι μὲν εἰργάζετο. II 76, 20 ὅταν γὰρ ὁ θεὸς παραδιδῷ τὰ τῆς ἀιδίου σοφίας θεωρήματα καμάτου χωρὶς καὶ πόνου. I 119, 3 (τῷ Ἰωσὴφ) μετιόντι τὸν ἐν τούτοις (sc. σωματικοῖς καὶ αἰσθητικοῖς) πόνον. I 168, 22 ὁ δὲ νοῦς ἐφιέμενος τῶν αἰσθητῶν διὰ τῶν αἰσθήσεων οὐκ ἄνευ πόνου καὶ ἱδρῶτος ἐφίεται. I 218, 7 θεραπεύουσιν μετ' ἀνηνύτων καὶ ἀπαύστων πόνων οἷς φροντὶς εἰσέρχεται τῶν ἐν αὐτοῖς δυνάμεων, ἐξ ὧν συνεκρίθησαν. — VI 172, 12 Ἡρακλέα ἐζήλωσας τοῖς ἀκαμάτοις σαυτοῦ πόνοις. V 101, 14 cf. 110, 15 (ὁ νόμος) πρὸς πόνον ἀλείφει. II 313, 19 ἐν τῷ φιληδόνῳ καὶ φιλοπαθεῖ καὶ ἀπεριτμήτῳ πόνῳ. VI 20, 11 οἱ ... ἀργίαν πόνου προτιμήσαντες. III 189, 25 ὃν ἄνοια γεννᾷ opp. ᾧ συγγενὴς ἀγχίνοια. III 230, 24 τὴν ῥητὴν πρὸς πόνου καὶ καρτερίας μελέτην ὑφήγησιν. II 274, 20 οὗ τὸν κλῆρον παραλαβὼν ἐξ ἀνάγκης ἀποθήσῃ τὸν πόνον. II 313, 13 πρὸς τοῦ τὸν ἐναντίον μοχθοῦντος πόνον, τοῦ φρονήσεως ἐπιβούλου.
All: I 250, 12 cf. 121, 12. III 79, 11. 241, 6 (π. καὶ προκοπή), ὧν Ἰακὼβ σύμβολον. — I 142, 25 σύμβολον ὁ βραχίων πόνου καὶ κακοπαθείας. II 313, 10 ὄρῶν ὑψηλὴν ἐν Συχὲμ πεφυτεῦσθαί φησιν αἰνιττόμενος τὸν ἀνένδοτον ... παιδείας πόνον. I 248, 7 πόνου μὲν γὰρ ὄνος ... σύμβολον. II 312, 22 ὠμίασις ..., πόνου σύμβολον. I 260, 16 cf. III 189, 24 (ὦμος) τλητικοῦ σημεῖον πόνου.
πορνεία. IV 191, 10 (οἱ) ἐπὶ φθορᾷ καὶ πορνείᾳ (νόμοι). V 68, 9 ψυχῆς.
πορνεύεσθαι. III 143, 3 cf. V 68, 3 πεπορνευμένη ψυχή.
πόρνη. V 67, 20—68, 22 Περὶ τοῦ μίσθωμα πόρνης εἰς τὸ ἱερὸν μὴ κομίζειν. III 97, 13 (Θάμαρ). III 191, 19 ἰδὼν γάρ τινα ... θύοντα καὶ εἰσιόντα πρὸς πόρ-

νην. V 79, 1 ἐλαύνει δὲ οὐ μόνον πόρνας ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκ πόρνης. V 164, 9 πόρνην ἡ κατὰ Μωυσῆν οὐ παραδέχεται πολιτεία. V 25, 18 πόρνῃ μὲν γὰρ καὶ βεβήλῳ σῶμα καὶ ψυχὴν οὐδὲ προσελθεῖν ἐᾷ III 134, 13. 17 χήρας γὰρ καὶ ... πόρνης ἀνὴρ οὐδέποτε γίνεται (ὁ ἀρχιερεύς). II 282, 2. 4 (ὁ ἐκ πόρνης). III 192, 1 cf. I 115, 2. II 256, 17. IV 270, 17 οἱ ἐκ πόρνης γεγονότες. — V 80, 11 sq. 83, 22 οἱ συμβολικῶς „ἐκ πόρνης“ ὑπὸ τοῦ νόμου προσαγορεύονται. I 210, 1 (ἡ ἡδονὴ) πόρνης καὶ χαμαιτύπης τὸν τρόπον τεθρυμμένη. III 223, 15 αἰσθήσεσιν, ὡς χαμαιτύπαις καὶ πόρναις.

πόρνος. I 115, 2 πόρνους (leg. ἐκ πόρνης) τὴν ἐνὸς ἀρχὴν ἀποδιδράσκοντας.

πορνοτρόφος. III 116, 17.

πόρος. II 65, 4 διά τινων ἀφανῶν πόρων. I 227, 4 διὰ στενότητα πόρων. — IV 51, 7 π. γὰρ ἐν ἀπόροις ... εὑρίσκεται. IV 162, 1 cf. V 238, 5 ἐν ἀπόροις πόρον εὑρεῖν ἴδιον θεοῦ. V 369, 12 π. οὐδεὶς εὐοδήσει. V 34, 18 ἄλλον πόρον οὐ βραχὺν ἐπινέμει τοῖς ἱερεῦσιν. V 37, 1 ἔδωκε σεμνότερον πόρον καὶ ἀγιώτερον.

πορφύρα. III 96, 6 ὕδατος (σύμβολον).

ποσθένη. V 2, 3 (fortasse leg. πόσθη).

ποσθία. V 2, 9. 16.

πόσις. IV 164, 16 (coni. βρῶσις). III × 283, 27 coni. βρῶσις, τὰ δὲ τῆς γαστριμαργίας εἴδη. IV 105, 9. 205, 14. V 230, 22 (coni. ἐδωδή). III 283, 29 (περίεργος). II 215, 22 οἴνου. IV 93, 14 τὰ περὶ πόσιν. II 90, 1 ᾧ δίδωσιν ὁ θεὸς τὰς ἀκράτους μεθύσματος πόσεις.

ποσόν. IV 275, 7 inter decem categorias enumeratur. V 264, 3 ἐπ' ἀμφοτέραις ἰδέαις τοῦ ποσοῦ, τῇ τε κατὰ πλῆθος καὶ τῇ κατὰ μέγεθος. II 278, 22 τὴν τοῦ ποσοῦ καθ' ἑκάτερον] εἶδος ... παραύξησιν. II 31, 24 τὸ δὲ π. ἐν ταῖς χάρισιν αὐτῷ παρείληπται διὰ συμμετρίαν. V 251, 19 διαφέρον αὐτὸ μόνον μεγέθει καὶ τῷ ποσῷ. III 112, 16 τῷ ποσῷ opp. τῷ ποιῷ.

ποσότης. V 362, 4 οὐ ποσότητι ἀλλὰ ποιότητι. I 13, 7 κατά τε τὴν ἐν μεγέθει ποσότητα. IV 275, 12 μετέχω ... καὶ ποσότητος, ᾗ πηλίκος. V 212, 2 τῶν ἐπιτιμίων. II 205, 19 ἐν τοῖς σκευαζομένοις. II 205, 22 ἡ ἐν ταῖς συνθέσεσι.

ποτάμιος. III 306, 21 (ῥεύματα).

ποταμός. III 149, 16. V 356, 10 (Αἰγύπτιος. III 306, 12. IV 168, 19 cf. 146, 19. 245, 19 ἐν Αἰγύπτῳ. I 80, 5. 84, 1. III 71, 18 sq. Εὐφράτης. I 83, 26 Τίγρις. I 83, 12. 17 ὁ Φεισὼν καὶ ὁ Γηών. — III 306, 20 περὶ ποταμῶν ... ἱστορίας. I 26, 17 ποταμοί coni. γῆ, θάλαττα, ἀήρ. II 304, 17 (coni γῆ, θάλαττα). I 12, 11. 28, 1. 46, 10. III 225, 17 (ποταμοί coni. πηγαί) II 43, 13 cf. III 234, 11 θαλάττης δὲ καὶ ποταμῶν τὰ ἔνυδρα (περιεχόντων). II 36, 6 εἰς ποταμοῦ ῥεῦμα ἢ θαλάττης καταβληθὲν σπέρμα. — I 19, 11 ποταμῶν πλημμύρας καὶ κενώσεις. I 40, 5 (οἱ πλάνητες) ποταμοὺς πλημμυροῦσι καὶ μειοῦσι. V 120, 6 ταῖς αὐξήσεσιν αὐτῆς (sc. σελήνης) ἀναχέονται ποταμοὶ καὶ πηγαί. V 9, 9 ποταμῶν αὐθιγενῶν καὶ χειμάρρων (φοραί). I 69, 24 ἄγονον γῆν ἀρδῃ ποταμοὺς ἀναχέων ταῖς πλημμύραις. III 306, 13 (ἱεροί). I 298, 1. IV 154, 13 (μεταβαλὼν) τὸν ποταμὸν εἰς αἷμα. I 108, 22 βακτηρίαν ἔχων ποταμὸν διέβαινε. — III 120, 20. 193, 14 τοῦ βίου. — All: I 117, 15 cf. 281, 2 (ὁ νοῦς) διαβαίνει τὸν τῶν αἰσθητῶν ποταμόν. I 78, 24 συμβολικῶς ἐστιν ὁ π. οὗτος ἡ ἀνδρεία. I 77, 14. 19. 78, 1 ὁ ... μέγιστος π. ... ἡ γενικὴ ἐστιν ἀρετή. III 297, 1 cf. II 28, 15. III 297, 7. 16. 27. 300, 4. 12 λόγον δὲ συμβολικῶς ποταμὸν εἶναί φαμεν. III 300, 5 ὁ Αἰγύπτιος π., ... ἄψυχος λόγος. III 71, 17 ἐπὶ τὴν τοῦ θεοῦ σοφίαν, τὸν μέγαν ὡς ἀληθῶς ποταμόν. III 276, 18 cf. 299, 16 Αἰγύπτιος, τὸ σῶμα. II 44, 6 (αἱ ψυχαὶ) ὅ' ὥσπερ εἰς ποταμὸν τὸ σῶμα καταβᾶσαι. III 236, 16 τὴν ἔτι ὥσπερ ἐν ποταμῷ, τῷ σώματι, φορουμένην ψυχήν.

ποτήριον. III 290, 28 cf. 291, 14 „τὸ π. Φαραώ“, ἡ δεξαμενὴ τῆς ἀνοίας καὶ παροινίας.

ποτίζειν. III 151, 2 ἄρδειν καὶ π. τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐπιστήμαις ἱδρύονται. II 36, 16 τούτοις οὖν π. ἀπαξιοῖ ⟨ὁ⟩ ἱεροφάντης τὴν διάνοιαν ἡμῶν. I 78, 3 τὸν παράδεισον δὲ ποτίζει ἡ γενικὴ ἀρετή. I 107, 25 ἐξ ἧς (sc. δυνάμεως) ποτίζει (ὁ θεὸς) τὰς φιλοθέους ψυχάς. II 28, 6 ὁ θεοῦ λόγος ποτίζει τὰς ἀρετάς. II 34, 4 τὰς δὲ καμήλους ἀπὸ τοῦ φρέατος ποτίζει. II 39, 8 ὥσθ' ὁπότε μὴ ποτίζουσιν, ὑπὸ νήφοντος οὐδέποτε δέξονται σποράν ἔννομον. II 28, 28 'Ρεβέκκα ... ποτίζουσα τὸν μαθητήν. II 28, 29 τὴν Ἄγαρ ... τὸ παιδίον ποτίζουσαν. II 27, 23 ποτισμὸς δὲ ὁ μέν ἐστι ποτίζοντος, ὁ δ' αὖ ποτιζομένου. I 131, 4 (ὁ Μελχισεδὲκ) ποτιζέτω καὶ ἀκρατιζέτω ψυχάς. II 30, 21 ποτιῶ, ἀλλά φησι· „πίε“. I 107, 23 μέχρις ἂν ὁ θεὸς ... ποτίσῃ τὴν τραπεῖσαν ψυχὴν ἀμεταβλήτῳ ὑγείᾳ. II 33, 6 ('Ρεβέκκα) ἐπιδεικνυμένη τὸ φιλόδωρον, ὅτε αὐτὸν πληροῖ ποτίσασα. — II 27, 25 τῶν αἰσθήσεων ἑκάστην ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τοῦ νοῦ

ποτίζεσθαι. III 149, 31 ποτίζεται οὖν ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τοῦ κατὰ ψυχὴν ἡγεμονικοῦ τὸ σώματος ἡγεμονικὸν πρόσωπον. I 108, 4 οὗτος δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ποτίζεται. II 64, 13 τὰ ποτιζόμενα ἐμφανῶς αὔξεται. II 27, 20 τὰ κατὰ γῆν σπέρματα καὶ φυτὰ ποτιζόμενα αὔξεται. II 33, 23 ἵνα ... διὰ μνήμης καὶ ἄλλων καινοτέρων ἐπιστήμαις ποτισθῇ. I 107, 26 (ψυχαί) ποτισθεῖσαι δὲ καὶ τοῦ μάννα ἐμπίπλανται τοῦ γενικωτάτου.

πότιμος. I 115, 26 ἀγαθόν. V 92, 19 (δόγματα). I 97, 4 (ἔννοιαι). II 32, 26 (θεωρήματα). III 300, 8 ὁ γὰρ ἀπαιδευσίας λόγος οὐ π. III 153, 4. 176, 16. V 77, 22. 102, 4. VI 4, 8 (λόγοι). II 28, 15 (λόγοι καὶ δόγματα). II 27, 22. 34, 13. V 222, 1 (νᾶμα). II 77, 12 (νάματα). III 31, 25. 208, 14. IV 272, 1. 6 (ὕδωρ). — I 154, 9. IV 165, 2 τὸ πότιμον.

ποτισμός. All: II 27, 19. 23 cf. 2, 32. 37, 29 Σὴθ ἑρμηνεύεται π.

ποτιστήριον. II 33, 14.

ποτνιᾶσθαι. II 214, 3. III 283, 1. IV 2, 20. 131, 2. 247, 7. V 89, 4 τὸν θεόν. III 281, 11 π. καὶ προσκυνεῖν ἐπιχειρήσωμεν. III 9, 21 ἱκέτης οὖν γίνομαι καὶ ποτνιῶμαι. V 11, 3 διὸ δὴ δέομαι καὶ ποτνιῶμαι προσέσθαι τὴν ἱκεσίαν ἀνδρὸς ἱκέτου. V 24, 15 τὸν ἡγεμόνα ποτνιώμενος. V 283, 14 ἀνεδυόμην ἱκετεύων καὶ ποτνιώμενος. III 196, 12 ὁ Ἀβραὰμ ... ποτνιώμενος καὶ ἱκετεύων. III 306, 9 τὸ δ' ἐστὶ καλέσαι ἑαυτὴν (sc. ψυχήν) ... ποτνιωμένην.

ποτόν. IV 205, 16. V 305, 2 coni. σιτίον. I 42, 1. 83, 5. 24. 144, 8. 145, 17. 148, 13. 166, 10. 211, 6. 237, 14. 262, 23. 284, 25. II 102, 11. 183, 17. 211, 14. III 108, 9. IV 216, 16. 19. 271, 7. 272, 11. 304, 5. V 134, 17. 135, 12. 136, 11. 137, 2. 228, 2. 289, 14. VI 61, 2 (σιτία καὶ ποτά). V 268, 4 αὐθιγενοῦ ῥεῖθρα ἀέναα πρὸς ποτοῦ χρῆσιν. V 135, 20 εἰς ἄφθονον ποτοῦ χρῆσιν. IV 171, 3 ὡς μὴ τότε μόνον παρασχεῖν ... ἀφθονίαν ποτοῦ. I 46, 11 ἵνα ... π. ἄφθονον ἔχει πάντα τὰ ζῷα. IV 94, 6 ναματιαίῳ ὕδατι ποτῷ χρώμενοι. VI 55, 15 π. δὲ ὕδωρ ναματιαῖον. II 89, 11 π. τεθησαυρισμένον ἐξ ἐπιτεχνήσεως ἀνθρώπων. II 149, 13 δι' οὗ σῶμα opp. δι' οὗ ψυχὴ πέφυκε τρέφεσθαι. — V 73, 17 ἀθανατίζον. III 152, 28 τῆς ἀθανασίας. V 73, 18 ἀρετῆς. V 167, 8 ἐλέγγου. II 192, 14 (καλοκἀγαθίας). III 153, 16 σοφίας. I 108, 4 ποτίζεται κάλλιστον π. σοφίαν.

πότος. VI 58, 9 ἐκ τῆς πηγῆς.

πούς. I 241, 15 χεῖρας πόδας εἰσόδους ἐξ-
× όδους ... (τῷ θείῳ) προσαναπλάττομεν. II 247, 24 οὔτε ποσὶν οὔτε χερσὶν ... (ὁ θεὸς) κεχρημένος. I 194, 18 (ἡ γῆ) γένοιτ' ἂν βάσις αὐτοῦ (sc. θεοῦ) τοῖς ποσίν. IV 232, 13 πόδας μάλιστα καὶ χεῖρας ἀποπιπτόμενοι (οἱ ἱερεῖς). V 49, 20. 24 τοὺς πόδας ἀπολούεσθαι. — I 218, 1 cf. II 33, 19. 99, 18 χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ πάσῃ δυνάμει. II 17, 21 τὸ λεγόμενον ἀρτίοις ποσὶ βαίνειν. — All: IV 235, 13 διεξόδου δὲ τῆς περὶ τὸν βίον (σύμβολον).

πρᾶγμα. II 39, 4. III 238, 8. 252, 5.
× IV 89, 11. 97, 18. 289, 19. V 81, 2. 103, 7. 272, 1. VI 139, 2 (ἀνθρώπεια). II 47, 17. IV 307, 12. V 48, 3. 187, 4. 328, 3. VI 142, 13. 143, 13 (ἀνθρώπινα). III 237, 20 ἀνθρώπων. III 191, 32 κατ' ἀνθρώπους. IV 302, 18 τοῦ βίου. I 110, 12. 228, 2. III 136, 7 ἐν τῷ βίῳ. II 52, 3. III 171, 2 κατὰ τὸν βίον. VI 168, 4 καὶ βουλαῖς καὶ λόγοις καὶ πράγμασιν. II 23, 24 ὁ λόγος συνῳδός τις ἑρμηνεὺς πραγμάτων. I 177, 14 τὸν μέσον τῶν πραγμάτων ἔνθερμον καὶ πυρώδη λόγον. II 24, 12 παρέχουσι δ' ὥσπερ τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα τῷ λόγῳ μεταβολάς. III 230, 1 λόγων, οὐκέτι πραγμάτων φέγγος. — I 43, 17 cf. 93, 22. 28. 183, 26. 184, 2. IV 209, 14. 273, 19 οἱ τὰ ὀνόματα τοῖς πράγμασιν ἐξ ἀρχῆς ἐπιφημίσαντες. I 184, 3 ὡς αὐτὸ τὸ π. ἐξ ἀνάγκης εὐθὺς εἶναι τοὔνομα. III 213, 24 δι' ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων ἑνὸς δηλουμένου πράγματος. II 86, 9 κύρια ὀνόματα καὶ ἐμπρεπῆ τῷ ἐπιθειασμῷ καὶ τῇ περιαθρήσει τῶν πραγμάτων ... τιθέμενοι. II 100, 16 ἰδέαι ... διὰ τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασι κοινωνίαν ἐπικρύπτουσαι τὰς ἐν τοῖς πράγμασι διαφοράς. III 158, 18 πράγματι opp. ὀνόματι. III 274, 20 πράγματα opp. ῥήματα. IV 185, 3 εἰ μὴ ἄρα ὀφθαλμῶν ὠτα ἀληθέστερα καὶ πραγμάτων ῥήματα. III 17, 11 διὰ σκιῶν μοι σώματα, διὰ ῥημάτων πράγματα, ἅπερ ἀμήχανον ἦν, δεικνύναι. III 191, 15 ταῖς γὰρ ἐν τοῖς πράγμασιν ὁμωνυμίαις ἠπατήθησαν οὐκ ὀλίγοι. II 163, 13 τὰ μὲν ὁμώνυμα, τὰ δὲ συνώνυμα. III 219, 4 μήποτε δυεῖν πραγμάτων ἐστὶν ὁμωνυμία διαφερόντων. II 100, 23 εἰσὶ δέ γε πραγμάτων διαφερόντων ἐν ταῖς δι' ὑπονοιῶν ἀποδόσεσι. II 118, 24 (coni. σῶμα). I 52, 17. 274, 9. 278, 9. 295, 23. II 13, 4. 66, 7. 202, 9. 233, 27. 311, 14. III 20, 19. 27, 5. 33, 8. 37, 9. 53, 8. 54, 19. 71, 1. 143, 9. 157, 20. 22. 167, 25. 186, 17. 187, 15. 275, 11 (πράγματα coni. σώματα). III 238, 14 ὑπεράνω ... ἱστασθαι τὸ ὂν ἐπὶ σωμάτων, ἐπὶ ψυχῶν, ἐπὶ πραγμάτων. III 280, 11 ὁ μὲν τοῖς σώμασιν, ὁ δὲ τοῖς κατὰ ψυχὴν

πράγμασιν ἐμπαρέχει φῶς. I 115, 24. III 48, 15. 55, 20. 63, 20. 136, 5. 216, 11. 241, 22. 265, 27. 288, 24 (τὰ τῆς φύσεως πράγματα). III 252, 26 πόλεως. II 162, 23. 223, 17 (ἴδια τε καὶ κοινά). II 181, 17 κατὰ πόλεμον ἢ κατ' εἰρήνην. — III 167, 8 (ἀσώματα). III 15, 18 (ἀσώματα καὶ θεῖα). III 1, 3 (θεῖα). III 16, 5 cf. II 285, 26 (νοητά). — All: III 264, 5 sqq. δράγματα δ' ἀλληγοροῦντές φαμεν εἶναι πράγματα. III 264, 21 cf. 265, 9 διακρίσεως δὲ καὶ τομῆς πραγμάτων Δὰν (σύμβολον).

πραγματεία. II 209, 17 cf. III 170, 8 ἡ λογικὴ καὶ ἠθικὴ καὶ φυσική. III 226, 18 πρὸς τοὺς τῆς ῥητῆς πραγματείας σοφιστάς. III 230, 23 ἐν ὑπονοίαις. II 47, 22 πραγματεῖαι, ὧν αἱ μὲν ἴδιαι αἱ δὲ κοιναί. IV 251, 9 αἱ ἄλλαι τέχναι καὶ πραγματεῖαι. IV 227, 12 περὶ ἀριθμῶν. III 103, 8 περὶ αὐτοτελῶν καὶ ἀξιωμάτων καὶ κατηγορημάτων. V 102, 20 περὶ βίον. I 251, 1 τῶν ἐν γενέσει. III 102, 24 ἡ περὶ ὅρων. III 117, 12 ἐν τῷ πολιτικῷ βίῳ. III 166, 13 μὴ βουλόμενος ἀπαρτᾶν τὸ συμφυὲς τῆς πραγματείας. IV 293, 18 πολλὰ χαίρειν φράσαντες ταῖς ἄλλαις πραγματείαις. IV 8, 3 φροντίδων καὶ πραγματειῶν ἀπαλλαγείς. V 111, 1 πολὺ βάρος πραγματειῶν. II 77, 18 ἀπόνως καὶ χωρὶς πραγματείας.

πραγματεύεσθαι. II 99, 20 τὴν γὰρ τοῦ × φαύλου ψυχὴν περὶ οὐδὲν ἄλλο π. συμβέβηκεν. I 286, 1 περὶ ἃ πραγματεύεται τὸ πλεῖστον ἀνθρώπων γένος. I 79, 11 περὶ ἣν (sc. ἐπιθυμίαν) ἡ σωφροσύνη πραγματεύεται. I 80, 5 (ἡ σωφροσύνη) περὶ τὸ ἐπιθυμητικὸν ... πραγματεύεται. III 102, 8 περὶ ἃ πονεῖται καὶ πραγματεύεται. I 249, 6 ὧν ἄλλων ἀναγκαίων περί τε σώματος ἐπιμέλειαν ... πραγματεύονται. I 278, 17 ὅσαι (τέχναι) ... τὰ περὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ... πραγματεύονται. III 216, 10 οἱ δὲ τῆς Χαρρὰν πολῖται περὶ τὸν τῶν αἰσθήσεων τόπον πραγματεύονται. I 96, 28 ὅταν μὴ πραγματεύηται τὰ ἐπιβάλλοντα αὐτῷ (sc. τῷ νῷ) νοητά. I 67, 15 οὐδ' ὁ νοῦς ἐργάσεται καὶ πραγματεύσεταί τι περὶ αἴσθησιν. II 97, 19 ῥητορικῆς τὸ ... ἔμμισθον εἶδος οὐ περὶ τὴν εὕρεσιν τοῦ δικαίου πραγματευόμενον. I 285, 12 (τῷ Κάιν) μηδὲν ἔξω τῶν περὶ αὐτὴν (sc. γῆν) πραγματευομένῳ. III 169, 23 τὸν γὰρ πραγματευόμενον τὰ περὶ φύσεως. I 165, 21 τοῖς γὰρ τὰ ῥήματα τοῦ νόμου πραγματευομένοις.

πραγματικός. III 53, 17. 163, 24.

πραγματολογεῖν. III 122, 4. 254, 5.

πρακτικός v. θεωρητικός. — I 108, 16 τί ἐστιν ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ (sc. τοῦ σοφοῦ) βίῳ. VI 46, 1 Ἐσσαίων περὶ διαλεχθείς, οἳ τὸν πρακτικὸν ἐζήλωσαν ... βίον. III 118, 8 (ὑπηρεσία).

πρᾶξις. V 224, 23 εἰς τελειότητα βίου καὶ πράξεων. I 25, 16. IV 178, 11. VI 166, 4 (βουλαί τε καὶ πράξεις). II 19, 2 ἐν δὲ ταῖς βουλαῖς καὶ ταῖς κατὰ τὸν βίον πράξεσιν. IV 249, 22 (coni. βουλεύματα, λόγοι). V 323, 19 οἷον τὸ βούλευμα τοιάδε ἡ π. I 1, 13 τοῦ νομίμου ἀνδρὸς ... πρὸς τὸ βούλημα τῆς φύσεως τὰς πράξεις ἀπευθύνοντος. I 280, 12 ὅταν δὲ προσγένηται τοῖς βουλευθεῖσιν ἡ π. I 159, 6 γνώμη βουλὴ νόμος π. ἡγεμονία (θεός ἐστιν). III 199, 10. 13 cf. 197, 24 (coni. διάνοια, λόγος). III 121, 11 δυνάμεις δὲ καὶ πράξεις ἀνδρῶν τελειοτάτων. III 200, 5 (coni. ἐγχείρημα). I 75, 16 sq. (ἡ ἀρετὴ) θεωρίαν ἔχει ... καὶ πράξεις. III 81, 9 ἡ ... ἄνευ πράξεως θεωρία ψιλή. I 185, 16 (ὁ νοῦς ἐνετύγχανε) κινήσεσιν, ἐνεργείαις, πράξεσι, μεταβολαῖς, κτλ. III 198, 23 τὸ ... τοῦ λέγειν βαρύτερον ἁμάρτημα ἡ ἀδικος π. ἐστι. V 354, 11 οἷα τὰ λεγόμενα τοιαῖδε αἱ πράξεις. IV 230, 20 ᾧ (sc. λόγῳ) μὴ πρόσεστιν οἰκείων ἀκολουθία πράξεων. I 81, 1 ὅπερ ἦν μὴ ἐν λόγῳ τὸ φρονεῖν, ἀλλ' ἐν ἔργῳ θεωρεῖσθαι καὶ σπουδαίαις πράξεσι. IV 216, 7. V 197, 11. 360, 16 διά τε λόγων καὶ πράξεων. V 62, 16 ἔν τε λόγοις καὶ πράξεσι. IV 24, 4 καλὰς ἐννοίας καλῶν πράξεων καὶ λόγων. II 89, 5 τὰ γὰρ ἤμερα ἐν ψυχῇ φυτὰ ... ἀποτίκτοντα ... ἀστείους μὲν λόγους, ἐπαινετὰς δὲ πράξεις. II 18, 22 cf. 267, 13. V 323, 17 ἐν λόγοις, ἐν βουλαῖς, ἐν πράξεσι (τὸ ἀγαθόν ἐστιν). I 109, 10 εἰ μὴ τὰς πράξεις καὶ προκοπὰς ἁπάσας ὁμολογήσειεν ἡ ψυχὴ κατὰ θεὸν εἶναι. I 75, 19 ἡ π. (τῆς ἀρετῆς) καὶ ἡ χρῆσις περιμάχητος. — II 245, 8 τῶν ἀδίκων. II 252, 15 ἀσεβῶν. III 224, 5 (διανοίας). III 286, 7 τῶν ὡσανεὶ πόλεων. I 109, 8. 123, 3 τοῦ σοφοῦ. I 108, 23 τοῦ σπουδαίου. II 16, 24 τῶν σπουδαίων. I 122, 28 τοῦ φαύλου. — VI 17, 11 ἐν οἷς δὲ αἱ πράξεις, ἢ ἀπ' ἀρετῆς εἰσι κατορθώματα ἢ ἀπὸ κακίας ἁμαρτήματα ἢ μέσα καὶ ἀδιάφορα. I 86, 23 τῶν κατορθωμάτων. I 74, 22 τῶν καλῶν. II 209, 16 πρὸς ἃ (sc. τέλη) χρὴ τὰς πράξεις ἁπάσας ἀναφέρεσθαι. IV 235, 15 ἐφ' ὃ σπεύδειν ἀναγκαῖον καὶ τὰς πράξεις ἁπάσας ἀναφέρειν. I 122, 18. 26 καὶ ἀναπετάσω καὶ ἐξαπλώσω πάσας τὰς πράξεις θεῷ. I 254, 20 οἱ τὰς ὁμοίας εἰ καὶ μὴ τὰς αὐτὰς πρά-

ξεις ἐργασάμενοι. I 75, 17 ἐν ᾧ (sc. βίῳ) καὶ αἱ σύμπασαι πράξεις. II 216, 11 τοῖς γνωσθεῖσιν (ἑπόμεναι). II 198, 4 ὅσαι κατὰ κενὰς δόξας συνίστανται. I 54, 20 ἡ γὰρ π. ὀργῆς ἀξία. I 261, 22 ἣν καὶ τῶν εὐτελεστάτων ἄν τις ῥᾳδίως κατώρθωσεν. III 262, 23 τὰς καθ' ἡμέραν δοκιμωτέρας πράξεις. II 236, 27 ἐπὶ χειρῶν, δι' ὧν εἰσιν αἱ πράξεις. — V 101, 22 τὰς ἀμείνους πράξεις ἐπιτελεῖν. III 86, 2 (ἀνεπλήπτοι). V 49, 3 (ἀνυπαίτιοι). IV 79, 15 ταῖς ἀνυσιμωτέροις παντὸς λόγου πράξεσι. I 217, 7. 225, 10. IV 48, 15 κατ' ἀρετήν. I 195, 3 ἐκ δὲ ἀρετῶν καὶ τῶν κατ' αὐτὰς πράξεων. I 232, 16. II 141, 8. III 114, 3. IV 8, 9. V 65, 14. 91, 6 κατ' ἀρετάς. II 275, 24 (κατὰ τὰς κατὰ μέρος ἀρετάς). II 172, 10. 238, 14 τοῦ βίου. II 61, 17. III 90, 19. 115, 6 κατὰ τὸν βίον. II 217, 14 κατὰ τὸν ὀρθὸν βίον. I 266, 6. II 16, 25. 89, 5. 97, 6. 127, 7. III 73, 6. 121, 18. IV 131, 11. 232, 15. V 65, 14. 208, 6. VI 25, 11 (ἐπαινεταί). II 165, 3 (ἐπαινέσεως καὶ σπουδῆς (ἄξιαι). II 225, 5 ἐπίληπτος. V 330, 5 (ἐπλήπτοι). II 85, 8 γνωρίζομεν ... τὰς ἐπιλήπτους καὶ ὑπαιτίους πράξεις. I 274, 15 ἐπὶ οὐκ εὐαγεῖ πράξει. IV 208, 5 οὐκ εὐαγεῖς πράξεις. III 153, 1 τὰς ἰδίας πράξεις τῶν οὐρανίων καὶ ὀλυμπίων προκρίναντες. I 130, 12. 168, 2 κατὰ κακίαν. I 28, 11 αἱ κακίαι καὶ αἱ κατ' αὐτὰς ἀνήνυτοι πράξεις. II 165, 24. V 301, 4 (καλή). I 77, 20 153, 10. 194, 22. 283, 22. II 28, 7. 85, 20. 97, 6. 165, 5. 214, 8. III 200, 27. IV 165, 15. V 92, 18. 250, 22. VI 193, 24 (καλαί). II 97, 6. III 121, 18 (καλαὶ καὶ ἐπαινεταί). I 195, 12 cf. IV 211, 2 παλαιῶν πράξεων (ἱστορία). V 89, 3 (παράνομοι). III 95, 13 κατὰ σοφίαν. III 264, 16. IV 4, 5. V 239, 12 (σπουδαῖαι). I 118, 23 (ψυχική). I 168, 2 αἱ διὰ τῆς ὅλης ψυχῆς. — All: I 108, 16. V 240, 4 ἡ γὰρ χεὶρ σύμβολον πράξεως. V 323, 18 cf. III 199, 28. 287, 23. V 354, 9. VI 9, 4. 20, 11 πράξεων δὲ χεῖρες (σύμβολον). IV 230, 12 τὸν γὰρ ὦμον ἐνεργείας καὶ πράξεως ποιεῖται σύμβολον.

πραοπαθεῖν. III 111, 13 (Mang. πραϋπαθεῖν).

πραοπαθής. VI 216, 19 (Mang. πραϋπαθής).

πρᾶος. I 71, 13 ἀναθυμίασις. I 251, 7 (ἀρρωστήματα). I 78, 15 (κατάστασις). IV 266, 4 πραότατος ὢν (Μωυσῆς). I 284, 26 ἠρεμαιοτέρῳ καὶ πραοτέρῳ ῥεύματι. — I 10, 20. 28, 14. 291, 19. II 288, 9 πράως. I 71, 9. πραότερον.

πραότης. I 36, 5. 212, 16. IV 305, 21. — v. πραΰτης.

πράσινος. I 78, 22. 82, 19. 21. 83, 9 (λίθος).

πράττειν. I 1, 7. III 246, 7 ἃ χρὴ π. IV × 244, 4 ἃ δεῖ, ... ἃ μὴ δεῖ π. II 18, 25 λέγειν μὲν τὰ βέλτιστα, διανοεῖσθαι δὲ καὶ π. τὰ αἴσχιστα. II 19, 5 π. γε μὴν τἄριστα οὐ σὺν διανοίᾳ καὶ λόγῳ πάλιν ὑπαίτιον. III 190, 18 cf. 198, 3 sq. τὸ εὖ καὶ βουλεύεσθαι καὶ π. καὶ λέγειν. IV 2, 16. 250, 16 cf. 292, 10 ἃ χρὴ π. καὶ λέγειν. I 50, 22 πάντα καὶ λέγειν καὶ π. ἐσπούδαζεν. V 76, 16 πάντα λέγειν τε καὶ π. ὑπὲρ εὐσεβείας. V 254, 2 ἕκαστα καὶ λέγειν καὶ π. III 190, 4 ἀκόλουθα τοῖς λεγομένοις π. III 85, 20 τὸ π. τοῦ λέγειν προτιμῶντα. III 191, 9 cf. II 240, 26 sqq. τὸ ἀκούειν τῷ π. ἐνώσας. I 159, 27 τὸ γὰρ ἕνεκα θεοῦ πάντα π. I 84, 20 τὸ μὲν οὖν „ἐργάζεσθαι" ἀντὶ τοῦ π. I 134, 8 ὥσπερ ἐπιλαθόμενοι τῶν πρακτέων πάλιν ἐπὶ τὸ π. ὥρμησαν αὐτά. IV 278, 17. V 319, 16. 363, 14. VI 146, 21 εὖ (π.). IV 37, 16 τί νῦν πράττει (ὁ δημιουργός). I 160, 7 (οἱ νήπιοι) πολλὰ πράττουσι καὶ λέγουσιν ὧν οἱ λογικοί. IV 126, 23 λέγων μὲν οἷα ἐφρόνει, πράττων δὲ ἀκόλουθα τοῖς λεγομένοις. I 141, 5 ὁ ἕνεκα θεοῦ πάντα πράττων. II 59, 22 εἰ γὰρ ἅπαντα πράξουσί τινες αὐτῶν ἕνεκα. — I 173, 24 τὸ μὲν λεγόμενον ἢ πραττόμενον. II 195, 18. V 87, 15 τὰ πραττόμενα (coni. τὰ λεγόμενα). I 173, 25 ἡ δὲ διάνοια οὐ γνώριμος ἀφ' ἧς ... τὰ πραττόμενα πράττεται. III 224, 8 τὰ πραχθέντα coni. τὰ ἐλπιζόμενα. I 134, 8. 144, 27. 192, 25 sq. II 84, 6. 85, 3. 216, 9. III 89, 10. IV 201, 5. 277, 12. V 261, 2 (τὰ πρακτέα).

πραΰνειν. I 245, 4 τὰ (θρέμματα) ... ἐρημίᾳ τοῦ πραΰνοντος ἐξαγριαίνεται. II 261, 6 ἣν (sc. ψυχήν) μόλις ἡνίαις ... ἔστι κατασχόντα πραῦναι. III 285, 9 ὀργάς τε καὶ λύπας ἐπράυνε. IV 126, 6 τῶν ἄλλων μέντοι παθῶν ἕκαστον ... ἐπράυνεν. I 208, 2 ἢ (sc. βεβαιότης ψυχῆς) τὸν ἐπάλληλον καὶ συνεχῆ σεισμόν, βαρύτατον κακὸν ψυχῆς, ἐπράυνεν. — I 167, 15 χρησμῷ πραϋνθήσεται θεοῦ τῷ κελεύοντι. II 310, 14 πραϋνθέντος δὲ ἀποθήσῃ τὴν ὑπόκρισιν.

πραϋπαθής. V 230, 6 cf. VI 216, 19 n.

πραΰτης. V 35, 18. — v. πραότης.

πραύτοκος. III 154, 17.

πρέπειν. I 73, 6 πρέπει τῷ θεῷ. VI 85, 12 × πρέπον αὐτῷ τὸ ἔργον. II 263, 5 τὸ πρέπον ὁρῶν ἑαυτῷ (ὁ τοῦ παντὸς πατήρ). IV 116, 12. 258, 2. V 47, 10. 142, 26. 163, 13. 164, 3. 198, 8. 232, 9. VI 163, 13

(τὸ πρέπον). I 194, 9 μετὰ τοῦ πρέποντος ἀξιώματος. VI 54, 6 μετὰ τοῦ πρέποντος σχήματος. I 195, 16 τὴν πρέπουσαν ἑρμηνείαν. VI 54, 21 τὴν πρέπουσαν αἰδῶ. I 10, 2 τὰ πρέποντα φέγγη. III 21, 21 τὰ πρέποντα ἐγκώμια. III 13, 3 τὰ ψυχῇ πρέποντα. II 207, 20. III 28, 24. 29, 13. 52, 4. 110, 11. 226, 20. IV 287, 21. V 148, 23 τὰ πρέποντα. II 193, 9. V 117, 2 πρεπόντως.

πρεπώδης. IV 232, 9 (ἀπαρχή). II 192, 5 ᾄσματα. II 253, 28 αὔχημα. I 222, 15 ἱερεῖα. II 66, 17 (κτῆμα). V 319, 5 μάθημα. IV 211, 13 (πολιτεία). V 35, 13 ἐξαίρετοι πρόσοδοι πρεπωδέσταται ἱερεῦσιν. II 111, 6 (ὕμνος). III 217, 1 (φιλοσοφία ἀνθρώπῳ). — I 182, 13. 183, 2. 190, 18. 207, 6 πρεπῶδες (sc. ἐστίν, ἦν). V 24, 6 cf. 19, 19 πρεπωδέστατον δὲ τὸ ...

πρεσβεία. III 94, 22 τὴν θαυμαστὴν ἐκείνην ἐπρέσβευε πρεσβείαν. IV 207, 19 τὰ τῆς καλῆς πρεσβείας ἀποτελεῖν. VI 138, 10. 189, 8. 200, 4. 201, 14. 220, 8 (legatio ad Gaium).

πρεσβεῖον. IV 241, 3 ὡς ἔχειν ... π. ἡγεμονίας. III 12, 12 νεώτερα χρόνῳ ... ταῦτα φύσει πρεσβείων ἀξιοῖ. I 208, 3. II 221, 19 τὰ χρόνου πρεσβεῖα. I 208, 7 τῷ ... Ἰακὼβ χαρίζεται τὰ πρεσβεῖα. II 63, 7 τὸν γὰρ πρεσβύτερον (υἱὸν) ... πρεσβείων ἀξιώσας. I 209, 11 μόνῳ δὲ τούτῳ καθήκει τὰ πρεσβεῖα. I 232, 4 ἵνα τὰ μὲν πρεσβεῖα γενέσει δῷ, τοῖς δὲ δευτερείοις ἀμείψηται τὸ θεῖον. III 233, 13. V 330, 18 τὸ γὰρ πρεσβείων ἐξίστασθαι. I 219, 4 πρεσβύτερος νομισθήσῃ καὶ τῶν πρεσβείων ἀξιωθήσῃ. I 219, 5 οὐ μόνον σοι τὰ πρεσβεῖα ὁ πατὴρ ἀλλὰ καὶ τὰ πατρῷα χαριεῖται πάντα. I 234, 3 ὁ τιμῆς καὶ γέρως καὶ πρεσβείων ἐπάξιος ὤν. I 250, 9 (ὁ θεὸς τὸν Λευίτην) τῆς τῶν πρεσβείων ἠξίωσε μερίδος. I 250, 18 τὰ Ῥουβὴν πρεσβεῖα ... Λευὶ οἴσεται. II 14, 10 ᾧ νόμος ἐστὶ ὡς πρεσβυτάτῳ διπλᾶ δίδοσθαι τὰ πρεσβεῖα. V 119, 1 ὥρισε διμοιρίαν τὰ πρεσβεῖα τῷ τῆς ἀπηλλαγμένης παιδί. IV 178, 13 ὁ ... ἀρχηγέτης αὐτὸς ἀποδόμενος τῷ ἀδελφῷ τὰ πρεσβεῖα. IV 252, 3 ἀναθεὶς οὐχ ὥσπερ ἔνιοι χρόνῳ τὰ πρεσβεῖα μᾶλλον ἢ ταῖς τῆς φύσεως χάρισιν.

πρεσβεύειν. IV 7, 10. VI 210, 25.

πρεσβευτής. VI 223, 7 ἐν ἡμῖν δὲ πέντε πρεσβευταῖς. VI 189, 14 τοσούτων ὄντων πρεσβευτῶν. VI 138, 15 πρεσβευτοῦ τάξιν ἐκπλήσω. VI 21, 13 πρεσβευταὶ λόγων καὶ ἔργων. II 45, 3. IV 26, 20 (ἄγγελοι). III 47, 4 (ὁ ἀρχάγγελος).

πρεσβευτικός. IV 182, 4 νόμος.

πρέσβυς. II 87, 5 οἱ μὲν οὖν πεμφθέντες πρέσβεις λέγουσι ταῦτα. VI 187, 21 τῶν Ἀλεξανδρέων οἱ πρέσβεις. VI 210, 23 ἵνα παυσάμενοι τοῦ σοὶ διενοχλεῖν πρέσβεις ἑλόμενοι δεώμεθα τοῦ δεσπότου. VI 223, 2 ἃ γὰρ ἂν πρέσβεις ὑπομένωσιν. VI 220 7 οἱ τῆς ἐναντίας μερίδος πρέσβεις.

πρεσβύτερος. II 219, 4 sqq. IV 59, 10, sqq. (Ἀβραάμ). II 217, 25. III 239, 22 ἀγαθόν. III 78, 21. 124, 17 ἀγαθά. V 156, 6 (ἀδελφαί). V 142, 15 τὸ αἴτιον οὗπερ ἐστιν αἴτιον. III 27, 12 (ἀρχή). I 34, 16 ὁ π. ἄρχων καὶ ἡγεμών. IV 60, 7 ὁ ἀστεῖος. III 12, 11 ἀεὶ τὰ γεννήματα τῆς μισουμένης ἀρετῆς. II 82, 3. 218, 9. 219, 9 (γνώμη). V 142, 9. 144, 7 (οἱ γονεῖς). I 234, 6 (δόγματα). I 44, 24 εἴδη καὶ μέρη. I 256, 5 ἔκγονα. II 73, 15 π. γὰρ δίκης ὁ ἔλεος. VI 90, 18 (ἔργον). II 19, 27 (ἑταῖροι), II 165, 24 (εὐφροσύνη). I 91, 18 τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς πρεσβύτερον. I 208, 5 Ἡσαῦ ... χρόνῳ. I 90, 20 ὁ δὲ θεὸς π. κόσμου. V 80, 8 (θεοί). II 221, 3 sqq. τὸν Ἰακὼβ γενέσει μὲν τοῦ Ἡσαῦ νεώτερον ... δυνάμει δὲ πρεσβύτερον. I 206, 13. 15 πρεσβύτερον εἰσαγαγὼν τοῦ Ἄβελ τὸν Κάϊν. I 207, 8 (κακία) ἀρετῆς. I 110, 10 (κινήματα ἐν ψυχῇ). I 5, 5 πρεσβυτέρου (κόσμου) νεώτερον ἀπεικόνισμα. II 240, 4 (λογισμός). II 269, 20. 307, 14. III 173, 16. 186, 6. 280, 18 (λόγος). II 19, 12 λόγοι. II 309, 3 cf. I 133, 2. 10 (Μανασσῆς) χρόνῳ μὲν π. ὤν, δυνάμει δὲ νεώτερος. II 219, 9 τὸ λογικὸν τῆς ψυχῆς μέρος. II 220, 13 (μοῖρα). V 356, 15 πόλεμος. V 283, 6 (σοφία). II 219, 6 sqq. π. ἐλέχθη ὁ σοφός. II 224, 23 πρεσβύτερον κινήσεως σχέσις. I 155, 20 τὰ σώματος. III 94, 20 (τάξεις). IV 284, 20 (ὁ τεχνίτης). IV 48, 11 (τρόπος). II 63, 7. 220, 7 (υἱός). II 179, 14. 18, 24 (φιλοσοφία opp. αἱ νεώτεροι). IV 48, 13 φρόνησις καὶ σωφροσύνη. II 307, 13 (φύσις). III 24, 8 πρεσβυτέραν χάριν χάριτι νεωτέρᾳ ... ἀμειψάμενος. III 80, 2 (χάριτες). I 133, 19 τὸ γεῖρον. I 8, 11 (ὁ χρόνος κόσμου). III 281, 17 (ψυχή opp. νεωτέρα). II 14, 3 πρεσβυτέραν γὰρ ἡ φύσις ψυχὴν μὲν σώματος ... εἰργάζετο. I 156, 1 (τὰ ψυχῆς). — I 234, 2 π. δὲ ὁ τιμῆς ... ἐπάξιος ὤν. I 219, 4 καὶ γενέσει νεώτερος ὢν π. νομισθήσῃ. V 344, 17 δ ... καὶ μονάδος πρεσβύτερον. II 178, 15 ἦν γάρ τι πρεσβύτερον θεοῦ ...; II 218, 14 ὡς δὲ καὶ πρεσβύτερον οὐ τὸν χῆρᾳ κατεσχημένον ... δηλώσομεν. V 86, 15 ἀξιολογώτατα γὰρ ταῦτα ἅτε πρεσβύτερα τῆς ἡμετέρας

γενέσεως. II 216, 21 sqq. τοὺς ἡλικίᾳ προήκοντας νέους ... ἔμπαλιν ὀνομάζει πρεσβυτέρους. II 219, 11 sqq. cf. 46, 17. 308, 3. III 150, 19 τοὺς συνέδρους τοῦ θεοφιλοῦς τὸν δέκα ἑβδομάδων ἀριθμὸν εἰληχότας πρεσβυτέρους ὀνομάζειν ἔθος. V 327, 20 ὁ π. ὑπέμεινε τὸν νεώτερον ὁλοφονῆσαι. III 194, 6 πρεσβυτέρου δὲ παρατυγχάνοντος αἰδεῖ ... κοσμεῖται νέος. VI 63, 22 sq. οἱ πρεσβύτεροι. II 21, 18 τοὺς ὁρισθέντας ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων ὅρους. IV 120, 7 παρά τινων ἀπὸ τοῦ ἔθνους πρεσβυτέρων. IV 104, 16 τὰς πρεσβυτέρων καὶ νεωτέρων τιμὰς διακρίνειν. II 290, 28 (πρεσβύτεροι coni. ἄρχοντες, νόμοι). VI 25, 7 αἰδὼς ... πρεσβυτέρων. II 40, 4 τὴν πρὸς πρεσβυτέρους αἰδῶ. VI 156, 6 πρεσβυτέρων ἢ ὑφηγητῶν. V 142, 6 πρεσβύτεροι νεωτέρων προκρίνονται. VI 23, 18 ὑπὸ πρεσβυτέροις νέοι. I 254, 21 ὃν (sc. λόγον) ἀκοαῖς πρεσβυτέρων παρακατατίθεσθαι χρή. II 19, 21 τῶν ἐκείνου μὲν ἡλικιωτῶν, ἐμοῦ δὲ πρεσβυτέρων. II 46, 18 οἷς οὐδὲ πρεσβυτέροις πρὸς ἀλήθειαν ἔνεστι γενέσθαι. V 188, 7 ἣν (sc. αἰτίαν) δὲ πρεσβυτέροις καὶ τελείοις τὸ ἦθος θέμις ἀναφέρειν. — II 14, 5 (ἡ φύσις) τὸ πρεσβύτερον ἀξιώματι μᾶλλον ἢ χρόνου μήκει δοκιμάσασα. III 68, 19 ἐφαντασιώθη γὰρ πρεσβύτερον ἄλλο ἐποχούμενον τοῖς ὅλοις. V 126, 19 πρεσβυτέρῳ πρὸ νεωτέρων ... ἀνακεῖσθαι. II 179, 8. 10 τὰ πρεσβύτερα opp. τὰ νεώτερα. I 110, 6 διαφορὰν τῶν ὄντων, ... νεωτέρων πρεσβυτέρων. I 239, 2 (Ἄβελ ἤνεγκεν) ἀντὶ δὲ νεωτέρων δὲ καὶ δευτερείων πρεσβύτερα καὶ πρῶτα.

πρεσβύτατος. III 241, 2 Ἀβραάμ. V 263, 11 ἀγαθόν. II 263, 30 ἀγαθὸν (ὁ θεός). II 257, 3 (ὁ) ἀγγέλων (π.). II 184, 5. 253, 2 sq. III 246, 4. 256, 3. V 8, 11. 86, 13. 275, 13. 284, 5 (αἴτιον). II 303, 24 αἴτια. III 27, 10 (αἰτία, ἡ φύσις). III 294, 8 (δύναμις). III 38, 20. IV 28, 5. 223, 18 αἱ ... τοῦ ὄντος δυνάμεις. II 14, 12 ἡ ἑβδόμη ... δυνάμει δὲ πρεσβυτάτη παντὸς ἀριθμοῦ. V 230, 19 (ἐπιθυμία). III 45, 22. IV 251, 11 ἔργον. V 353, 3. VI 76, 18 (ἡγεμών). III 121, 12 τὸ μετὰ τὸν θεόν. IV 2, 18 (θεσμός). I 151, 30. 277, 4. 285, 3. II 257, 9. III 47, 2. 132, 7. 133, 20. 254, 3. 294, 18 (λόγος). I 46, 9 γῇ τῇ πρεσβυτάτῃ καὶ γονιμωτάτῃ μητέρων. III 130, 4 μητρόπολις. I 104, 26 (νοῦς) πρεσβύτατον γὰρ ἐν ἀνθρώπῳ. II 30, 15 (παίδευμα). IV 152, 2 (ὁ π.) τῶν βασιλέως παίδων. V 117, 17. 23. 118, 18 (παῖς). VI 208, 8 παῖδες. III 152, 22 ὁ θεός ἐστιν ἡ πρεσβυτάτη ⟨πηγή⟩. II 241, 18 (υἱός, ὁ ἀσώματος ἄνθρωπος). III 221, 6 (φῶς = θεός). II 79, 19 (χάριτες). — V 331, 12 τοῦ τῶν Ἰουδαίων ἔθνους ὁ π. γένος. VI 54, 8 ὁ π. καὶ τῶν δογμάτων ἐμπειρότατος. IV 281, 3. V 331, 19 (ὁ π. int. deus). IV 214, 2 τὸν πρεσβύτατον καὶ ἡγεμόνα τῆς οἰκίας. II 14, 10 ᾧ νόμος ἐστὶν ὡς πρεσβυτάτῳ διπλᾶ δίδοσθαι τὰ πρεσβεῖα. VI 65, 19 (οἱ πρεσβύτατοι). IV 61, 4 τρεῖς δὲ καὶ σοφῶν οἱ πρεσβύτατοι. III 159, 12 τὸ τῶν ὄντων πρεσβύτατον. V 129, 17 ἐκ τοῦ στοιχειωδεστάτου καὶ πρεσβυτάτου τῶν ἐν οὐσίαις.

πρεσβύτης. VI 182, 2 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἔτι νέος ὢν ὁ π. ἐλέγετο. II 24, 2 πρεσβύτῃ γὰρ ἑτέρως ὁμιλητέον καὶ νέῳ. V 144, 21 ὁ γὰρ πρεσβύτην καὶ πρεσβύτιδα οὐδὲν γένει προσήκοντας αἰδούμενος. I 37, 11 Ἱπποκράτης ἡλικίας ἑπτὰ εἶναί φησι, παιδίου ..., ἀνδρὸς, πρεσβύτου, γέροντος. IV 155, 12 cf. VI 197, 31 πρεσβυτῶν, παίδων, γυναικῶν. V 120, 19 πρεσβύται καὶ νέοι. IV 305, 11 sqq. τοὺς ἐπὶ πρεσβύταις καὶ νέοις ἀναγραφέντας (νόμους). V 144, 24 προεδρίας ἐξίστασθαι διείρηται νέους πρεσβύταις. II 107, 1 πρεσβύταις γὰρ ἔθος ἐπὶ τὰς ἀνυπευθύνους ἀρχὰς καλεῖσθαι. I 187, 3 διὰ τὴν ὡρισμένην τοῖς πρεσβύταις ἀθεράπευτον νόσον γῆρας. II 15, 22 ὡς γὰρ ἡδονῶν ἀπεχομένους πρεσβύτας εὖ φρονῶν οὐκ ἂν τις ἀποδέξοιτο. III 133, 5 οἱ (ἀρχιερεῖς) μὲν νέοι, οἱ δὲ πρεσβῦται καθίστανται. V 93, 18 τῶν δ' ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη βεβιωκότων πρεσβυτῶν μὲν δραχμὰς ἑξήκοντα. VI 133, 21 πρεσβύτας δεσμίους ἐξηγκωνισμένους ... εἰς τὸ θέατρον εἰσάγει.

πρεσβυτικός. III 165, 10 ἄθλον.

πρεσβῦτις. V 93, 18. 144, 21. VI 197, 32.

προαγορεύειν. III 259, 10.

προαγωγεία. V 158, 15.

προάγων. I 203, 14. III 118, 4. V 236, 15.

προαγωνίζεσθαι. V 273, 10 κἂν ... καθ' ἑκάτερον σῶμα καὶ ψυχὴν π. ... ἐθέλωσιν. IV 265, 7 ὧν ὑπερμαχεῖν καὶ π. κουφότατος πόνος. V 278, 14 ἐν ᾧ (sc. ἀγῶνι) καὶ προαγωνίζεται θεός. V 14, 5 ἵνα ... σὺν ἀδείᾳ πολλῇ προαγωνίζωνται ὁσιότητος. II 111, 3 θεοῦ δύναμιν ὑπερασπίζουσαν καὶ προαγωνιζομένην αἰεὶ καὶ πανταχοῦ. IV 295, 7 τοὺς δ' ἐν ταῖς ποίμναις φασὶ προαγωνιζομένους τῶν θρεμμάτων. IV 259, 14 μὴ ὁρωμένη προαγωνιεῖται (ἡ ἐκ θεοῦ βοήθεια). V 174, 8 εἰ μὴ συγγενεῖς ἢ φίλοι προαγωνίσαιντο. II 64, 20 cf. V 373, 10 (ἡ φύσις)

διαπνεύσασα οἷά τις ἀθλητὴς προηγωνισμένος.

προαγωνιστής. V 151, 7 μὴ προαγωνιστῇ σοι (sc. θεῷ) καὶ ὑπερμάχῳ χρῆσθαι. III 227, 6 τούτῳ (sc. λόγῳ) δὲ προαγωνιστῇ χρώμενος. V 187, 24 τῶν ἀναιρεθέντων. IV 51, 13 τοῦ δικαίου (θεός). V 170, 19 (αὐτοκέλευστος) τοῦ δόξαντος ἠδικῆσθαι. V 349, 13 λογισμοῦ. I 56, 3 μυρίοις ... προαγωνισταῖς ἡδονὴ χρῆται. VI 182, 10 νῆσοι ... ἡγεμόνας ἔχουσαι καὶ προαγωνιστάς.

προαδικεῖν. IV 192, 9.

προαιρεῖσθαι. VI 173, 19 πῶς ὁ τἀναντία ὁρῶν οἷς ἰσότιμος εἶναι προαιρεῖται. VI 28, 1 ποιεῖν ἃ μὴ προαιρούμεθα. IV 197, 23 τῶν ἀνδραγαθίζεσθαι προαιρουμένων. V 216, 17 ὃς τὰ πάντων ἐφορᾷ καὶ τὰ πάντων ἐπακούει καὶ προαιρουμένων καὶ μὴ θελόντων. I 218, 5 τοῖς ἰλεων τὸ σῶμα ἔχειν προαιρουμένοις. I 97, 1 ὁπότε ἐβουλόμην ... καὶ ὁπότε μὴ ἐπροῃρούμην (Wendl. προῃρούμην). I 84, 5 ὁ δικαστὴς οὔτε νικῆσαί τινας προῄρηται. I 131, 26 ἑνίους δὲ ὁ θεὸς ... κλῆρον ἔχειν ἄριστον προῄρηται. I 113, 19 οἷς καὶ ἐνοικεῖν προῄρηνται. I 107, 20 (ὁ θεὸς) ἄγων ᾗ ἂν προαιρῆται τὸ τῆς ψυχῆς ὅμμα.

προαίρεσις. VI 25, 13 δυναστῶν καὶ φύσεσι καὶ προαιρέσεσι χρησαμένων διαφερούσαις. VI 198, 13 τὰς φύσεις ἐσμὲν εἰρηνικὸν καὶ τὴν προαίρεσιν. II 51, 23 τὴν ἀρρεπῆ καὶ ἰσαιτάτην καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχουσαν προαίρεσιν τοῦ σοφοῦ. VI 46, 10 ἡ δὲ π. τῶν φιλοσόφων εὐθὺς ἐμφαίνεται διὰ τῆς προσρήσεως. I 178, 1. II 78, 12. 80, 26. 107, 23. III 154, 2. 266, 10. V 253, 18 τοῦ βίου. I 206, 15 τῶν βίων. VI 146, 24 τοῦ κατηγορουμένου. IV 225, 17 τοῦ προσφέροντος. I 272, 8 (ὁ θεὸς) τῆς προαιρέσεως ἀγάμενος αὐτὸν (sc. Ἀβραάμ) ὁμολογεῖ τελεσφορήσειν καιρίως ἃ ᾐτήσατο. IV 189, 1 ὅτι οὐ συνᾴδει τῷ τοῦ θεοῦ βουλήματι ἡ τοῦ μισθωσαμένου π. αὐτὸν βασιλέως. IV 241, 12 λόγοις μὲν ἀναδιδάσκειν περὶ τῆς ἑαυτοῦ ποαιρέσεως. VI 176, 13 μηδὲ προαιρέσεως τετυχηκότα (Γάιον) τῆς αὐτῆς. V 337, 6 γυμνὴν τὴν ἑαυτῶν προαίρεσιν ἀνέφηναν. II 179, 1 τῆς αὐτῆς προαιρέσεώς ἐστι πᾶς, ὅτῳ ... VI 54, 18 γυναῖκες ... τὸν αὐτὸν ζῆλον καὶ τὴν αὐτὴν προαίρεσιν ἔχουσαι. VI 53, 16 μιμοῦνται τῆς προαιρέσως τὸν τρόπον. VI 64, 2 ἐὰν ὀψὲ τῆς προαιρέσεως ἐρασθῶσιν. VI 214, 8 τῆς ἡμερωτέρας προαιρέσεως τοιαῦτα παραδείγματα. VI 213, 9 ἐναργὴς πίστις ... τῆς Καίσαρος προαιρέσεως. IV 159, 3 ἐὰν δ' αὐστηροτέραν καὶ σεμνοτέραν ἕληται προαίρεσιν. V 15, 7 τὴν δ' ὁμοίαν προαίρεσιν ὁ ἱερώτατος Μωυσῆς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἅπαξ ἁπάντων σῴζειν ἔοικεν. V 25, 21 διὰ τὸ τὴν ἀρχαίαν προαίρεσιν ἀνίερον αὐτῇ γενέσθαι. V 174, 11 προαιρέσει γεγονὼς ἀνδροφόνος. IV 55, 16 οἰκίαν ... γένος μὲν Αἰγυπτίαν, τὴν δὲ προαίρεσιν Ἑβραίαν. V 262, 5 πᾶσι τοῖς ... τὴν προαίρεσιν εἰρηνικοῖς. V 59, 11 ἕνεκα προαιρέσεως καθαρᾶς. VI 50, 18 τῆς ἐναντίας προαιρέσεως ἕνεκα. VI 67, 10 κατὰ προαίρεσιν. IV 33, 1 μὴ κατὰ προαίρεσιν ..., ἀλλὰ τυχηρόν.

προαιρετικός. II 66, 21. 67, 13 (ἐνέργειαι). III 209, 19 κινήσεις. — II 150, 25 προαιρετικῶς.

προαισθάνεσθαι. VI 203, 11 τί δέ μου τῆς γνώμης προαισθάνονταί τινες; V 191, 9 διότι τὸ ἀνήμερον τοῦ ἰδίου προαισθανόμενος οὐκ ἐφυλάξατο. V 191, 17 τις τῶν ὁδῷ παριόντων μὴ προαισθόμενος κατὰ κενοῦ ἐπιβάς. V 177, 6 μυρίους ὅσους τὴν ἐπιβουλὴν οὐ προαισθανομένους. V 182, 14 ὅταν μὴ προαισθῶνται.

προακούειν. II 201, 3.

προαλγεῖν. V 195, 7.

προαναπίπτειν. I 190, 12. II 71, 12. IV 129, 1.

προαναφθέγγεσθαι. III 284, 17.

προαπαντᾶν. I 161, 6. 8. II 77, 2. 260, 18. V 324, 6.

προαποθνῄσκειν. V 116, 26 ἐχθρῶν δὲ ἀμειλίκτων ἀραὶ τἀναντία, π. υἱοὺς καὶ θυγατέρας τῶν φυσάντων. V 193, 11 ἐθελήσουσι πολλάκις ἄσμενοι π. VI 195, 27 cf. 194, 13 τοὺς τὴν Ἰουδαίαν κατοικοῦντας ... π. αἱρουμένους τῶν πατρίων ὑπὸ φρονήματος. VI 151, 28 προαποθνῄσκω πολλοὺς θανάτους ὑπομένων. IV 88, 5 τῶν ἡλικιῶν ἑκάστη παραχωροῦσα τοῦ κράτους τῇ μεθ' ἑαυτὴν προαποθνῄσκει. IV 295, 6 κύνες οἰκουροὶ προασπίζουσι καὶ προαποθνῄσκουσι τῶν δεσποτῶν. I 164, 1 ὁ δὲ ταῦτα λογισάμενος οὐκ ὤνατο, ἀλλὰ προαπέθανε. V 269, 10 ἔτι μυρίοι προαπέθανον. V 256, 5 τοῖς τρόπον τινὰ προτεθνηκόσιν. — IV 102, 7 ζῶν προαποθανεῖται.

προασπίζειν. III 301, 4. IV 187, 17. V 365, 4.

προασπιστής. III 229, 11.

προβαίνειν. III 247, 23.

προβάλλειν. II 29, 14. 86, 25. 88, 25.

πρόβατον. I 29, 19 (ἀγέλαι) προβάτων αἰγῶν βοῶν. II 108, 2 περὶ αἰγῶν ἢ προβάτων ἐπιμελείας. II 103, 20 ποιμαί-

νει γὰρ οὗτος τὰ πρόβατα Λάβαν. I 189, 16 π. ... οὐδὲν ἐνεργοῦν ἐξ αὐτοῦ πάσχον δὲ μόνον ὑφ' ἑτέρου κείρεται. III 197, 10 τὸ πρῶτον ἱερεῖον προσάγειν θῆλυ π. ἄμωμον. V 33, 11 ταῦτα γὰρ κελεύει διαδίδοσθαι τοῖς ἱερεῦσι, βοῶν καὶ προβάτων καὶ αἰγῶν αὐτὰ τὰ ἔκγονα. V 39, 19 τρεῖς (ἀγέλας) ἀριστίνδην ἐπέκρινε, βοῶν καὶ προβάτων καὶ αἰγῶν. V 211, 23 βοῦν δὲ ἢ π. εἴ τις ὑφέλοιτο. — All: III 199, 11 sqq. σύμβολον ... τῆς τοῦ ἀρίστου καθάρσεως, διανοίας. I 220, 11 (ὁ νοῦς) γίνεται ποιμὴν προβάτων. III 176, 1 τοῦ πατρός (sc. τοῦ νοῦ). III 248, 2 τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας, τὰς ἔτι νέας καὶ ἁπλᾶς ψυχάς. I 248, 8 cf. 149, 11 προκοπῆς δὲ π., ὡς καὶ αὐτὸ δηλοῖ τοὔνομα, σύμβολον.

πρόβλημα. II 209, 14. IV 16, 12.

προβολή. I 138, 9.

προβουλεύεσθαι. V 176, 10.

πρόβουλος. III 55, 7.

προγηθεῖν. III 184, 1.

προγηράσκειν. V 108, 20.

προγινώσκειν. III 204, 7.

προγνωστικός. III 259, 6. IV 244, 20 (δύναμις).

προγονή. V 156, 22.

προγονικός. V 326, 1 ἀξίωμα. V 335, 13 (ἀρετή). IV 264, 11 (εὐγένεια). V 376, 2 (εὐτυχία). III 186, 2 ἀρετῆς νόμισμα. V 326, 8 ὀξυωπία. IV 127, 17 (παιδεία). IV 140, 6. V 13, 12 (τῦφος).

πρόγονος. V 329, 8 ἄνθρωποι. — IV 120, 10 (Μωυσέως). IV 177, 25 ἀμφοτέρων τῶν ἐθνῶν. V 135, 18. VI 208, 17 (ἡμέτεροι). IV 213, 6. V 124, 7. 324, 18. 335, 3. VI 197, 13 (οἱ πρόγονοι). V 330, 4 οἱ τῶν προγόνων ἀρεταί. II 88, 8 τὰ δὲ τῶν προγόνων ἀξιώματα ... ὑπερκύψετε. IV 169, 20. V 154, 7. 375, 13 (coni. πατέρες). V 325, 17. VI 3, 14. 165, 24. 198, 25. 206, 12. 214, 11 (coni. πάπποι). V 25, 17. 250, 2 (coni. γονεῖς καὶ πάπποι). VI 42, 3 ἐκ προπάππων καὶ τῶν ἄνω προγόνων. VI 129, 1 ἐκ πατέρων καὶ πάππων καὶ τῶν ἔτι ἄνω προγόνων. V 76, 17. 329, 7 ἐκ προγόνων. V 331, 11 οἷς πρόγονοι μὲν ὑπαίτιοι. V 34, 1 συγγενικῷ αἵματι καὶ λόγοις προγόνων.

προγονός. V 118, 6. 155, 7. 335, 2.

πρόγραμμα. VI 130, 8.

προγυμνασία. IV 133, 20.

πρόδηλος. II 49, 25.

προδηλοῦν. IV 279, 6. 280, 1.

προδιαπλάττεσθαι. IV 218, 8.

προδιατυποῦν. I 6, 7. 130, 7.

προδιδάσκειν. IV 231, 17 ἴσως μέντοι καὶ προδιδάσκει τὸν τοῦ θεοῦ θεραπευτήν. V 240, 21 προδιδασκέτω δὴ τὰ δίκαια συγγενεῖς καὶ φίλους. V 157, 7 προδιδάσκων τὰ συγγενικὰ δίκαια μὴ λύειν.

προδιδάσκεσθαι. IV 138, 14 τρίτον δ' ἐπιφέρεσθαι μὲν οὐκ ἦν οὐδὲ π. V 236, 18 αὐτὸς δὲ μὴ ψαυέτω προδιδασκόμενος ἐν ὀλίγοις ζῴοις. V 159, 1 ἅμα προδιδασκόμενος μὴ ἀτελεῖς γονὰς ... προΐεσθαι. IV 133, 20 τὰς ἀγέλας ἐποίμαινε προδιδασκόμενος εἰς ἡγεμονίαν. VI 49, 1 τὸ δὲ θεραπευτικὸν γένος βλέπειν ἀεὶ προδιδασκόμενον. IV 140, 18 δεικνύειν ἄρχεται Μωυσῆς ἃ προὐδιδάχθη τέρατα.

προδιδόναι. I 297, 4.

προδικάζειν. III 184, 17.

προδιορίζεσθαι. II 276, 12.

προδοσία. II 125, 20. 153, 4. IV 193, 2. VI 215, 16.

προδότης. I 92, 17. V 196, 1. VI 215, 14.

προδουλοῦσθαι. V 189, 14.

προεγχαράττειν. V 27, 11.

προεδρία. II 244, 20. V 144, 24.

πρόεδρος. III 55, 6. III 288, 30. VI 66, 4. 67, 9.

προεκλογίζεσθαι. V 97, 24.

προεκτυποῦν. I 5, 4.

προέορτος. V 129, 11. VI 63, 12.

προεπιλογίζεσθαι. VI 81, 1.

προευαγγελίζεσθαι. I 10, 17. III 183, 20. IV 35, 9.

προευτρεπίζεσθαι. VI 100, 13 θεασάμενοι τὸν ἐπιφερόμενον ἔλεγχον ἠξίωσαν ὥσπερ θανατῶντι κεφαλαίῳ βοηθήματα π. III 216, 2 ἃς (sc. ὁσμάς) ἰατρῶν παῖδες λιποθυμίας ἄκη σωτήρια προευτρεπίζονται. VI 58, 10 οἶδα δέ τινας ... τὸν εἰς τὴν ὑστεραίαν πότον ἐξ ἐπιδόσεως καὶ συμβολῶν προευτρεπιζομένους. I 26, 15 (ὁ τῶν ὅλων ἡγεμὼν) τὰ εἰς ἑκάτερον εἶδος προευτρεπίσατο. I 46, 3 (ἡ φύσις) προευτρεπισαμένη τροφὰς τῷ γεννησομένῳ. I 283, 17 προευτρεπισθέντι σωτηρίῳ πεπαίνεται φαρμάκῳ. V 166, 20 τούτων δὲ προευτρεπισθέντων. III 255, 9 ὅσα πρὸς τιμωρίας ὄργανα ἐπιτήδεια κατὰ τῶν ἀδίκων προευτρέπισται.

προευφραίνειν. I 123, 19. II 5, 13. III 184, 25.

προηγεῖσθαι. I 133, 19 ἀναμνήσεως δὲ λήθη πάντως προηγεῖται. I 152, 17 ἧς (sc. ὑγείας) οὐ προηγεῖται νόσος ἐν τοῖς σώμασιν. VI 214, 18 προηγούμενον ἔργον. I 152, 14 cf. V 321, 6 τὰ μὲν προηγούμενα ἀγαθά. I 236, 4 εἰς κεφάλαια προηγούμενα. III 131, 16 μετουσίαν προηγουμένων ἀγαθῶν. I 144, 18 τῶν προηγουμένων ἡδονῶν. I 9, 1 εἱρμός ἐστι προηγουμένων τινῶν καὶ ἑπομένων.

προήγησις. III 304, 23.

προηγητήρ. IV 160, 8.
προθεμελιοῦσθαι. IV 13, 10.
πρόθεσις. V 125, 6 ἄρτων δώδεκα. III 150, 15 cf. 107, 15 ἄρτους δώδεκα τῆς προθέσεως νομοθετῶν. IV 208, 13 cf. 266, 9 αἰτούμενοι τὸν θεὸν μὴ διαμαρτεῖν τῆς προθέσεως. III 157, 19 καὶ ὅμως ἀμοιρεῖ τῆς προθέσεως. IV 214, 16 τῶν κατὰ πρόθεσιν φύντων.
προθεσμία. V 280, 10 τῆς θνητῆς ζωῆς. V 39, 7 τῆς φυγῆς. III 135, 3. 28 φυσικωτάτη π. καθόδου φυγάδων. III 128, 5 διὰ τί π. τοῖς φυγάσιν ὥρισται τοῦ κατελθεῖν ὁ τοῦ ἀρχιερέως θάνατος. V 257, 20 ἡ φύσις οὐ τὴν αὐτὴν προθεσμίαν ἀμφοτέροις ὥρισεν. V 299, 4 τὴν μηνιαίαν προθεσμίαν ἐπισχεῖν. IV 292, 3 παράδειγμα προθεσμίας ἔστω σοι. V 60, 25 ἠκούσης δὲ τῆς προθεσμίας. V 119, 18 ἐν ἐλάττονι προθεσμία. V 141, 2 κατὰ ῥητὴν προθεσμίαν. II 2, 6 κατὰ προθεσμίας ἀνίσους.
προθεσπίζειν. IV 183, 13 ὁ π. δοκῶν ὀνομαστότατος. V 220, 3 εἰς ἐναργῆ δήλωσιν ὧν προθεσπίζει. V 361, 16 ὅπερ εἶπέ που προθεσπίζων. IV 26, 20 ὅσα ἂν θελήσῃ τῷ γένει ἡμῶν προθεσπίσαι. III 61, 7 ἃ ἐρρέθη προθεσπισθέντα.
προθυμεῖσθαι. V 10, 12.
προθυμία. III 97, 11. V 35, 10 (coni. σπουδή). V 106, 20 τάχει καὶ προθυμία. V 234, 12 προθυμίαις καὶ τόλμαις. IV 198, 8 τοῖς σώμασι καὶ ταῖς προθυμίαις. — II 113, 22. V 121, 6 (ἄλεκτος). IV 301, 22 (ἀνανταγώνιστος). IV 232, 8 (αὐτοκέλευστος). III 203, 10. IV 134, 16 (ἐθελουργὸς καὶ αὐτοκέλευστος). V 11, 8 (ἐπαινετή). II 273, 21 (σύντονος). — IV 196, 10 ἡμίσειαν ἀρετῆς τὴν χωρὶς ἔργου προθυμίαν. III 29, 3 ὁσιότητος. V 70, 7 τοῦ καταθύοντος. IV 197, 22 τὰς προθυμίας ὑποσκελίζετε. V 261, 7 ῥωσθέντες ταῖς προθυμίαις. IV 195, 15 οὐκ ἐλαττούμενοι ταῖς προθυμίαις. IV 239, 20 ἡ ... Λευϊτικὴ φυλὴ ... τῇ ποδωκείᾳ τὴν προθυμίαν ἐπιδεικνυμένη. IV 180, 10 τὴν ἔνδειαν τῶν ἐαλωκότων ἐκπλῆσαι ταῖς προθυμίαις ἐπειγόμενοι. V 290, 7 προθυμίᾳ διπλασίονι ἐργασόμενος. IV 54, 20 μετὰ προθυμίας πάσης. II 312, 2. VI 65, 8 μετὰ σπουδῆς καὶ προθυμίας. I 225, 16 μετὰ σπουδῆς καὶ τάχους καὶ προθυμίας πάσης. II 129, 17 παρὰ τὴν ἰδίαν προθυμίαν opp. κατ' ἐπιφροσύνην θεοῦ.
πρόθυμος. IV 182, 15 ἀγωνισταί. IV 25, 17 καὶ δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι προθυμότατοι πρὸς τὰς ... ὑπηρεσίας. V 273, 11 ἦθος. — V 248, 1 κἂν προθυμότατος ᾖ. — IV 105, 16. 132, 11. V 12, 15. 329, 15 προθύμως. IV 199, 13 sq. προθυμότερον. V 20, 2. 288, 13 προθυμότατα.
προικίδιος. V 116, 10 (κλῆροι).
προῖξ. V 116, 3 sqq.
προκάλυμμα. V 88, 1 τοῦ ἀδικεῖν. V 210, 24 ὧν ἀδικεῖ. III 225, 14 αἰδοῦς. II 251, 9 (τῶν ἀδικημάτων). V 165, 14. 210, 1 τῶν ἁμαρτημάτων. IV 306, 15 τὸ μὴ ποιεῖσθαι π. πίστιν ἀπιστίας. II 52, 14 τῆς δόξης. III 117, 17 ταῦτα γὰρ προκαλύμματα ὄντα ἑτέρων. VI 128, 8 τὸ Καίσαρος ὄνομα π. ποιησάμενοι.
προκάμνειν. IV 85, 10 προκάμνοντας ταῖς ψυχαῖς ἀναπεσεῖν δυσελπιστίᾳ. V 10, 6 οὐ διὰ ταῦτα προκαμὼν ἀπαγορεύει. III 106, 21 οἱ ... προκαμόντες. V 108, 19 ἅτε προκαμόντες. V 234, 20 τοὺς μὴ προκαμόντας.
προκαταγιγνώσκειν. III 104, 6. V 162, 2.
προκαταλαμβάνειν. I 272, 13. IV 198, 2. 241, 12.
προκαταλύειν. II 4, 20.
προκατασκευή. III 205, 8 sqq.
προκατέχεσθαι. V 176, 13.
προκεῖσθαι. II 70, 9 τῷ ἀρίστα νομοθετήσοντι τέλος ἓν δεῖ π. II 68, 15 δύο τὰ ἀνωτάτω πρόκειται κεφάλαια. II 70, 14 τούτοις οἰκειότατον πρόκειται κεφάλαιον. II 108, 9 ἐπειδὴ δὲ περὶ τῶν ἐν ψυχῇ δυνάμεων ... πρόκειται σκοπεῖν. III 217, 18 ὁ λόγος ... προκείμενος. I 80, 19 114, 2. 149, 18. II 219, 6 τὸ προκείμενον. V 148, 26 τὰ δὲ προκείμενα. III 105, 13 τὰ προκείμενα ἄθλα. I 39, 3 ἐκ τῶν προκειμένων ἀριθμῶν. V 95, 22 τῶν προκειμένων ... εἰδῶν.
προκηρύττειν. I 251, 12. 273, 3. II 49, 26. 98, 14.
προκληρονομεῖν. V 118, 27. VI 49, 9.
πρόκλησις. I 258, 4 cf. 266, 15. 268, 18 (Κάιν) ἐκ προκλήσεως τὸν Ἄβελ εἰς συζήτησιν ἀγαγών. IV 178, 21 εἰρηνικαῖς οὕτω προκλήσεσιν. V 165, 6 γραψάμενος πρόκλησιν εἰς τὴν ἱερόπολιν.
προκοπή. VI 86, 12 αὐξήσεσι καὶ προκοπαῖς καὶ βελτιώσεσι. III 149, 2 coni. αὐξήσεις. I 248, 12 (σπούδαζε) προκοπὴν δὲ καὶ βελτίωσιν. III 160, 9 τῶν δ' ἐν προκοπαῖς καὶ βελτιώσεσι opp. τῶν μὲν φαύλων, τῶν ἀρίστων καὶ τελειοτάτων. I 248, 16 (ἡ φύσις) ἐναντιουμένη ταῖς ἐκ προκοπῆς βελτιώσεσι. I 109, 10 (αἱ πράξεις καὶ προκοπαί). I 168, 18 (ἡ ἄλογος ὁρμὴ) καταφλέγει τρία ταῦτα, ἀρετὴν τελείαν, προκοπήν, εὐφυΐαν. III 95, 5 (coni. διδασκαλία, σπουδή). III 148, 7 (opp. τελειότης). II 243, 11 cf. 127, 6

sqq. 129, 12 (coni. τελειότητες). II 28, 27 Ῥεβέκκα δ' οὐκέτι προκοπαῖς ἀλλὰ τελειότητι ποτίζουσα τὸν μαθητήν. II 185, 8 προκοπὰς τελειότητος (ἀντιδόναι). I 270, 9 ἐὰν ἄσκησις ἀναιρεθῇ καὶ π. I 248, 13 προκοπῆς γὰρ χάριν οἱστὸς ὁ πόνος. I 248, 7 πάντα πόνον ἀντικαταλλάττου προκοπῆς. I 249, 1 ἐὰν μὴ δυνηθῇς προκοπὴν ἀλλάξασθαι τοῦ πονεῖν. I 269, 2 ὁ ἀτελέστερος καὶ ἐπιπόνῳ προκοπῇ χρώμενος. I 106, 19 δευτερεύουσα δὲ ἡ (σωφροσύνη) ἐν τῷ κατὰ προκοπὴν σοφίαν ἀναλαβόντι. I 145, 7 σώματος. I 168, 20 στάγυσι δὲ τὴν προκοπὴν (παραβέβληκε). III 93, 22 ἱερουργεῖν ἤδη δύνηται τὰς ἀσινεῖς καὶ ἀμώμους προκοπάς. — All: III 156, 7 cf. II 21, 6 προκοπῆς μὲν γὰρ δεκὰς ... σύμβολον. I 250, 13. II 185, 13 (πόνος καὶ π.), ὧν Ἰακὼβ σύμβολον. I 248, 7 cf. 149, 11 προκοπῆς δὲ πρόβατον ... σύμβολον.

προκόπτειν. I 142, 11. 143, 27. 31. 144, 14. 147, 19. II 127, 19 ὁ προκόπτων. III 153, 16. 155, 13 ψυχὴ προκόπτουσα. I 144, 20 τὴν τοῦ ... προκόπτοντος μετριοπάθειαν. I 143, 24 ἴδε διαφορὰν πάλιν τελείου καὶ προκόπτοντος. I 259, 7 λόγου τοῦ προκόπτοντος. III 161, 9 τὸν δὲ προκόπτοντα opp. τὸν μὲν φαῦλον, τὸν δὲ τέλειον. III 296, 9. 13. 19. 24 τὸν δὲ προκόπτοντα πάλιν ἐν τῇ μεταξὺ χώρᾳ ζώντων καὶ τεθνηκότων τάττει. I 144, 21 τὸν μὲν ἄνευ προστάξεως παραιτεῖσθαι ὅλην τὴν γαστρὸς ἡδονήν, τὸν δὲ προκόπτοντα μετὰ προστάξεως. I 156, 31 οἱ προκόπτοντες. II 127, 14 cf. 128, 20 (ἀρχόμενοι, προκόπτοντες, τετελειωμένοι). II 17, 10 τοῖς ... ἀσκηταῖς προκόπτουσι καὶ βελτιουμένοις. I 204, 14 ὅσοι μὲν οὖν μαθήσει καὶ διδασκαλίᾳ προκόψαντες ἐτελειώθησαν. I 261, 10 πάγιοι δ' αἱ (γνῶμαι) τῶν προκεκοφότων.

προκόσμημα. I 194, 22. V 29, 11. VI 157, 11. 173, 21.

προκρίνειν. II 254, 11 οἱ δὲ ταῦτα τολμῶντες αἴσθεσιν διανοίας προκρίνουσιν. I 232, 5 εἰσί τινες οἳ ψυχῆς προκρίνουσι σῶμα. I 100, 14 τὸ φιλοπαθὲς προκρίνων τοῦ φιλοθέου. I 117, 7 (διάνοια) ἐλευθερίαν ἀτίθασον δουλείας χειροήθους προκρίνουσα. I 124, 21 (ἡ ψυχὴ) κακοδαιμονίαν ... εὐδαιμονίας ... προκρίνασα. I 181, 15 ὃς ἂν τῶν μνηστήρων ἁπάντων προκριθῇ.

προλαμβάνειν. III 204, 6 ὡς ἱκανὸς εἶναι π. καὶ προγινώσκειν τι τῶν μελλόντων. I 4, 21 cf. 14, 8 προλαβὼν γὰρ ὁ θεὸς ... ὅτι ... III 131, 12 ὅ τε γὰρ προλαβών, ὡς ... I 189, 7 ὃν προλαβὼν μέν τις ὡς ... I 173, 18 ἵνα μὴ (ὁ νοσῶν) προλαβὼν τὰ δεινὰ φύγῃ τὴν θεραπείαν. III 218, 6 τὴν ἐν πᾶσι τοῦ γενητοῦ σαφῶς προλαβὼν οὐδένειαν. II 102, 23 (ἡ φύσις) προλαβοῦσα ὅτι ... I 206, 8 μὴ προλαβόντι δὲ τὰς εὐεργεσίας ἀφθόνους (ὁ θεὸς) εἴωθεν ὀρέγειν. I 198, 7 ἐπιμελησόμεθα ὡς θεοῦ κτημάτων, προλαβόντες ὅτι ...

πρόληψις. II 255, 13. V 98, 1.

προμάμμη. VI 180, 26.

προμανθάνειν. IV 233, 11 ἔδει καὶ ἱερεῖς τοὺς ἐπιτηδειοτάτους αἱρεθῆναί τε καὶ προμαθεῖν. IV 109, 24 εἶποιμ' ἂν αὐτοῖς, ἃ διδάσκετε, οὐ προεμάθετε; I 60, 9 ὁ δὴ ταῦτα μὴ ἀκοῇ μᾶλλον ἢ διανοίᾳ προμαθών. VI 175, 18 προμαθὼν δὲ τὸ μέλλον ὡς ἤδη παρόν. VI 194, 15 προμαθὼν δὲ ἀκριβῶν τὰ μέλλοντα. VI 212, 12 τὰ μὲν μνήμαις ὧν ἡ διάνοια προμαθοῦσα. IV 26, 7 (Σάρρα) ἐξ ἔτι σπαργάνων τουτὶ τὸ δόγμα προμαθοῦσα. V 13, 15 ἅτε τὸ ψεῦδος ὡς ἀληθὲς προμαθόντες. V 163, 15 ἐκ τῶνδε προμαθόντες ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες.

προμελετᾶν. III 117, 27.

προμήθεια. II 9, 8 ⟨τὸ⟩ νοεῖν, ἐν ᾧ μυρία ἐννοήματα, ... προμήθειαι, καταλήψεις, ἐπιστῆμαι, κτλ. I 212, 17 συνείποντο δὲ αὐτῇ (sc. τῇ ἀρετῇ) ... εὐβουλία π. φρόνησις κτλ. I 251, 5 ἐλέῳ καὶ προμηθείᾳ χρώμενος ἐκεῖνος (sc. ὁ σοφός). II 3, 1 τὸ δὲ ἑκούσιον (εἶδος) ἅτε βουλῇ καὶ προμηθείᾳ γενόμενον. — II 259, 20. III 145, 15. IV 5, 6 θεοῦ. II 62, 16 (ὁ θεὸς) προμηθείᾳ καὶ προνοίᾳ χρώμενος. V 257, 4 ὁ δ' ὄντως ἱερὸς νόμος τοσαύτῃ προμηθείᾳ κέχρηται τοῦ δικαίου. I 67, 5 τοῦ πεποιηκότος. III 167, 1 τοῦ σωτῆρος. II 198, 1 τοῦ σοφοῦ ταξιάρχου. VI 75, 13 τοῦ τεχνίτου. II 274, 28. V 338, 7 φύσεως. II 32, 11 τῶν χρηζόντων. — V 306, 10 μετὰ πολλῆς προμηθείας.

προμηθεῖσθαι. V 183, 13 εἰ μέντοι καὶ ἡλικιῶν ἔδει π. III 261, 7 οὗτος γὰρ ... προμηθεῖται δὲ καὶ τῆς τοῦ σώματος εὐσταθείας. V 312, 4 (Μωυσῆς) προμηθεῖται δὲ τῶν ἀσθενεστέρων. I 60, 8 καθ' οὓς (sc. νόμους) καὶ γονεῖς τέκνων προμηθοῦνται. II 303, 27 (ὁ δημιουργὸς) τοῦ μὴ ἀνεθῆναι τὰ δεθέντα καλῶς προμηθούμενος. II 304, 26 ὁ τοῦ παντὸς (νοῦς) ... προμηθούμενος οὐ τῶν ἀξιονικοτέρων αὐτὸ μόνον. II 72, 25 ἡ τὰ πάντα προμηθουμένη θεοῦ φύσις. I 68, 10 ἡ πάντα προμηθουμένη φύσις. IV 122, 14 κατὰ θεὸν προμηθούμενον τοῦ παιδός. II 291, 18 ἑνὸς ἀνδρὸς καλοκἀγαθίας προμηθουμένου μεγάλης. I 271, 11 μεγάλα δ' αὐτοὺς ὀνήσουσι γνωρισθῆναι θεῷ προμηθούμενοι.

προμηθής. IV 96, 14. V 63, 18. 137, 18. 163, 1. 272, 17. 304, 14. VI 203, 15 (τὸ) προμηθές.
πρόναον. IV 224, 7. V 37, 26. VI 68, 12.
προνοεῖν. VI 156, 1 κἂν εἰ ἄπιστοι γεγόνασί τινες τοῦ π. τὸ θεῖον ἀνθρώπων. II 173, 28 ὅπερ ἐκ τοῦ π. συνάγεται· εἰ γὰρ προὐνόει (τὸ θεῖον), κἂν ἐγινώσκετο. IV 85, 11 φήσει δεῖν, καθάπερ ἐν εἰρήνῃ π. τῶν ἐν τῷ πολέμῳ παρασκευῶν. I 60, 6. 13 cf. V 332, 12 προνοεῖ τοῦ κόσμου ὁ θεός. IV 289, 19 εἰ δ' ὅτι προνοεῖ (ὁ θεὸς) σαφῶς οἶδας. II 250, 26 ὡς ὃν (τὸ θεῖον) οὐ προνοεῖ. I 251, 5 (ὁ σοφὸς) προὐνόει τῆς διαμονῆς αὐτοῦ (sc. τοῦ φαύλου). V 17, 11 προὐνόησε δ' ὡς οὔτε πολλαχόθι οὔτ' ἐν ταὐτῷ πολλὰ κατασκευασθήσεται ἱερά. V 113, 1 καὶ τῆς ἐν δέοντι χρείας τούτων προὐνόησε. V 163, 13 προὐνόησε μὲν οὖν ἀναλόγως τοῦ πρέποντος ... τῇ φύσει. V 176, 2 προὐνόησε μὴ φόνον ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι. V 205, 5 προὐνόησεν οὖν ὁ νόμος τοῦ μήτε τὸν ἐπιβεβουλευκότα ἀθῷον ἀφεθῆναι.
προνοεῖσθαι. V 203, 11 (ὁ γεννήσας πατὴρ) προνοούμενος καὶ τοῦ ὅλου καὶ τῶν μερῶν. V 32, 20 προνοούμενος ἅμα καὶ τῆς εἰς εὐσέβειαν ἀγούσης ὁδοῦ. VI 175, 20 προνοούμενος τοῦ μηδὲν ἀνήκεστον παθεῖν. V 314, 7 (τὰς πόλεις) ἐν μὲν εἰρήνῃ προνοουμένας τῶν κατὰ πόλεμον. — I 219, 1. II 285, 21. 286, 19. V 181, 8 προνοητέον.
προνοητικός. VI 156, 18 (δύναμις). V 50, 17 θεός. VI 128, 16 μυρία καὶ πάντα προνοητικά. — III 44, 12. VI 168, 10 προνοητικῶς.
πρόνοια. III 269, 6 τῶν ἀναγκαίων. VI 158, 19 τοῦ μὴ διαχειμάζειν. III 190, 21 τοῦ μὴ ὑπὸ τῶν ὀρώντων ἐλέγχεσθαι. II 121, 2 ἄτοπον γὰρ ἱερέων μὲν πρόνοιαν ἔχειν, ὡς ... IV 85, 18. V 259, 5 τοῦ μέλλοντος ἀδήλου. V 167, 16 τοῦ μηδὲν ἐπὶ γάμοις νεωτερίζεσθαι. II 195, 17 τοῦ νήφειν. V 207, 6 τοῦ μηδένα παραίτιόν τινα γενέσθαι θανάτου. V 343, 10 τῆς τῶν ἐμπλεόντων σωτηρίας. — II 103, 5 πρόνοιάν τε πολλὴν ἔχουσι. II 186, 17 πολλὴν ποιεῖσθαι (κατὰ τὸν περιφανῆ βωμὸν ἢ βίον). III 56, 14 προνοίας τῆς ἁρμοττούσης ἀξιώσῃ. IV 95, 12 ἤδη γὰρ ἡ π. τοῦ νεανίσκου πανταχόσε διηγγέλλετο. V 74, 17 τὸ ταπεινὸν τῶν λεχθέντων ἀξιοῖ προνοίας. V 40, 14 τοσαύτη γοῦν ἐστι π. ..., ὥστε ... V 345, 16 ὅτι πρόνοιαν ἀναγκαῖον εἶναι. VI 202, 20 τῆς προνοίας ἡμᾶς ἀποδέξεται. I 44, 12. II 3, 1. 67, 2. 201, 14. 233, 19. 263, 20. III 126, 11. 13. 132, 15. 280, 27. IV 2, 22. 9, 21. 300, 18. V 186, 15. 188, 12 ἐκ προνοίας. IV 247, 3. VI 165, 13 κατὰ πρόνοιαν. IV 169, 2. V 123, 8. 305, 4. 307, 7. VI 143, 14 προνοίᾳ.
II 209, 2. III 14, 14. IV 82, 6. 111, 15. 201, 1. 19. V 75, 1. 359, 20. VI 196, 22. 216, 21 θεοῦ. IV 135, 17 ἐκ θεοῦ. VI 151, 6 ἐκ σοῦ (sc. θεοῦ). VI 87, 15 cf. 88, 15. 24 ψυχὴ δ' ἐστὶ τοῦ κόσμου. V 332, 10 (τοῦ ἑνός, int. θεοῦ). III 161, 15. IV 159, 8. VI 143, 5 (θεία). II 251, 2 (θεία opp. ἀνθρωπίνη). II 62, 16 (ὁ θεὸς) προμηθείᾳ καὶ προνοίᾳ χρώμενος. II 172, 17 σωτηρίας αὐτοῦ (sc. τοῦ γενομένου) ... πρόνοιαν ἔχει (τὸ πεποιηκός). IV 282, 3 τοῦ πεποιηκότος. II 227, 23 ὡς πρόνοιαν καὶ ἐπιμέλειαν ἐκείνου τοῦ χωρίου διαφερόντως ποιούμενος (ὁ θεός). V 76, 24 προνοίας καὶ κηδεμονίας ἀξιωθησόμενοι τῆς ὡς ἐκ πατρός (sc. θεοῦ). I 3, 5 ὃν οἱ φάσκοντες ὡς ἔστιν ἀγένητος λελήθασι ... τὴν πρόνοιαν. V 74, 20 ἱκέται τε καὶ θεραπευταὶ τοῦ ὄντως ὄντος ἀξίως ὄντες τῆς προνοίας τῆς ἁρμοττούσης εἰκότως μεταλαγχάνουσι.
προοιμιάζεσθαι. II 48, 11.
προοίμιον. IV 211, 19 μετὰ προοιμίων καὶ ἐπιλόγων. II 55, 3 παντὸς γὰρ αὐτομολοῦντος π. γνώμης μεταβολή. IV 261, 18 τῆς κατ' ἐνθουσιασμὸν προφητείας Μωυσέως ἀρχὴ καὶ π. III 74, 9 τῶν μεγάλων ὑποθέσεων μεγάλα τὰ προοίμια. III 233, 18 τῆς θεοπέμπτου φαντασίας. III 293, 25 τοῦ φιλαύτου. III 74, 12 (γραμματική, γεωμετρία, ἀστρονομία, κτλ.). V 218, 20 διὸ καὶ προοιμίων ἐδέησεν.
προοράσθαι. V 352, 13 τὴν φορὰν τῶν μελλόντων προορώμενος. V 246, 22 ὀλιγόφρονος ψυχῆς τὸ μέλλον οὐ προορωμένης. III 210, 21 (αἱ αἰσθήσεις) κἂν εἴ τι βλαβερὸν ἔξωθεν ἐπίοι προορώμεναι. II 62, 12 προϊδέσθαι γὰρ ἢ μελλόντων πραγμάτων συντυχίας ἢ γνώμας ἑτέρων ἄνθρωπον ὄντα ἀμήχανον. II 201, 2 προϊδέσθαι coni. προακοῦσαι. V 25, 5 ὡς καὶ προϊδέσθαι πράγματα δύνασθαι. I 213, 13 ἃ προϊδόμενος, ἢν εὖ φρονήσῃς ἀτελῆ τὴν ἄγραν αὐτῇ (sc. ἡδονῇ) παρασκευάσεις. II 109, 5 μὴ προϊδόμενον χάσμα γῆς. I 234, 11 ὅταν γε μὴ προϊδομένοις μηδὲ ἐλπίσασι φέγγος αἰφνίδιον ἐπιλάμψῃ τὸ ... σοφίας.
προορατικός. IV 264, 4 (προφήτης).
προπαιδεύματα. I 194, 23. 220, 1. III 79, 8. 150, 10. 155, 13 (ἐγκύκλια). I 149, 20 cf. 217, 21 τὰ π. πάντα καὶ τὰ ἐγκύκλια λεγόμενα. I 195, 6 ἐκ δὲ τῆς

ἐγκυκλίου τῶν προπαιδευμάτων μελέτης. II 97, 3 cf. III 74, 4 τὰ τῆς ἐγκυκλίου μουσικῆς π. III 202, 2 (σοφιστικά). I 172, 16 πάντα σοφιστὴν καὶ μητέρα αὐτοῦ, τὴν τῶν προπαιδευμάτων διδασκαλίαν. III 109, 22 cf. 150, 30 τῆς μὲν γυμναζομένης ἐν τοῖς προπαιδεύμασι (διανοίας), τῆς δὲ τοὺς ἀρετῆς ἄθλους διαθλούσης. III 150, 27 παραγενόμενοι δὲ εἰς τοὺς θυρῶνας ἀρετῆς, τὰ π. I 172, 3 τὰ ἐπώνυμα τῆς Ἄγαρ π. III 77, 8 πάνυ γὰρ ἀναγκαία ἡ τῶν προπαιδευμάτων κτῆσις. III 103, 19 ἀφ' οὗ γὰρ ἐνεκολπίσασθε τὰ π. III 110, 12 εἰρηκότες ἐν τῷ προτέρῳ τὰ πρέποντα περὶ τῶν προπαιδευμάτων.

πρόπαππος. V 349, 2. VI 200, 8 cf. 128, 29. V 213, 19 (coni. πάππος). VI 42, 2 ἐκ προπάππων καὶ τῶν ἄνω προγόνων. VI 212, 4 τί δὲ ὁ σὸς π.;

προπάτωρ. I 51, 5. IV 268, 13.

προπέτεια. I 210, 13 πανουργία π. ἀπιστία ... κτλ. (συνομαρτοῦσι τῇ ἡδονῇ). II 207, 7 (coni. εὐήθεια, ἀλαζονεία). V 168, 18 (coni. θράσος). VI 204, 6 περιεργίας ὁμοῦ καὶ προπετείας καὶ θράσους ὑπόληψιν ἐξενεγκάμενος. V 211, 15 ἐπ' αὐθαδείᾳ καὶ προπετείᾳ. II 251, 21 μετὰ ἀναισχυντίας. III 199, 10 γλώττης.

προπηλακίζειν. V 109, 19. 143, 10. 194, 19. 198, 19. VI 30, 6.

προπιστεύειν. I 127, 12 μὴ τῷ ἑτέρῳ π. II 207, 13 μὴ λίαν τοῖς ἀφανέσι π. V 314, 8 μήτε τοῖς συμμάχοις ἀνέδην π. IV 161, 25 τί μόνοις τοῖς εὐλόγοις καὶ πιθανοῖς προπιστεύετε; II 255, 16 ἵνα μηδεὶς ἀνθρώπων οἷς οὐ πάρεστιν ... προπιστεύῃ. V 281, 16 οὐ προπιστεύων ἑαυτῷ. I 127, 13 τῷ Ἀδὰμ οὐ προπεπίστευκε κατὰ τῆς γυναικός.

προπλάττεσθαι. I 91, 15.

πρόποσις. II 198, 18 παρὰ τελείας ἀρετῆς. IV 165, 9 παρὰ τῆς εὐσεβείας. III 288, 8 τῶν ἀεννάων χαρίτων.

προσάγειν. I 100, 22 κελεύει δύο τράγους ... π. I 143, 5 δεῖ τὸν ὑπὲρ ἀρετῆς πόνον μὴ ἑαυτῇ π. τὴν ψυχήν. I 242, 9 (διείρηται) οὐχ ὅλα π. τὰ δοθέντα. I 256, 13 (Ἄβελ) προσάγει δ' οὐ μόνον ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τὰς ἀπαρχάς. I 242, 7 ὅ τι ἂν αὐτῶν ἱερείου τρόπον προσάγῃς. I 247, 9 (ὥρα) ἔμπλεα καὶ ὁλόκληρα καὶ τέλεια προσάγοντες. V 61, 17 ἐπεὶ δ' αὐτὸν ἠξίωτο προσαγαγεῖν. I 133, 8 τοῦ Ἰωσὴφ τοὺς δύο υἱοὺς προσαγαγόντος. — I 144, 4 ὅλην γὰρ τὴν ψυχὴν ἀξίαν οὖσαν θεῷ προσάγεσθαι. I 73, 20 τὰ δὲ ἄμωμα τῷ θεῷ προσάγεται. II 121, 7 ἵνα ἄμωμα καὶ ἀσινῆ προσάγηται τῷ βωμῷ τὰ ἱερεῖα.

προσαγορεύειν. I 52, 1 ἐμπρεπὲς δ' ἡγεμόνι π. ἕκαστον τῶν ὑπηκόων. I 4, 18 ὀνόματι εὐθυβόλῳ προσαγορεύει. II 28, 25 σοφιστής, ὃν προσαγορεύει τοξότην. I 266, 17 τὸ δὲ ὄκνον τοῦτον ...· ἀσφάλειαν δ' οἱ φίλοι προσαγορεύουσι. I 43, 21 (Ῥωμαῖοι) ἑτυμώτερον σέπτεμ προσαγορεύοντες (τὸν ἀριθμὸν ἑπτά). I 45, 8 ἣν (sc. θάλατταν) οἱ μετ' αὐτὸν Ὠκεανὸν προσαγορεύοντες. II 70, 6 καταιγίδα καὶ κεραυνὸν ἑτέροις ὀνόμασι ταῦτα ποιηταὶ προσαγορεύοντες. I 11, 8 ὃν (sc. οὐρανόν) ἑτύμως στερέωμα προσηγόρευσεν. II 13, 2 ὁ νομοθέτης τὴν Ὧν Ἰλίου πόλιν προσαγορεύσας. — II 12, 8 τὸ οἰκεῖον νόημα, ὃ προσαγορεύεται συμβολικῶς οὐρανός. II 309, 6 Ἐφραΐμ ..., ὃς καρποφορίᾳ μεταληφθεὶς προσαγορεύεται. I 198, 26 οἱ δὲ λεγόμενοι πολῖται καταχρήσει μᾶλλον ὀνόματος ἢ ἀληθείᾳ προσαγορεύονται. II 108, 23 ὁ μὲν βασιλέως ὄνομα ἀποδύσεται ποιμὴν προσαγορευθείς. I 259, 7 καθ' ὃ νενόηται καὶ προσηγόρευται Λάβαν.

προσαγωγός. I 214, 13.

προσαδικεῖν. V 205, 7.

προσαναδιδάσκειν. IV 137, 11.

προσαναζωγραφεῖν. III 290, 12.

προσαναιρεῖσθαι. V 191, 5.

προσανακαίειν. II 259, 10.

προσαναλίσκειν. II 96, 4.

προσαναπλάττειν. I 48, 10. 241, 16. II 1, 9. 70, 13. IV 281, 8. 285, 22.

προσαναπληροῦν. IV 290, 7.

προσαναρρηγνύναι. I 55, 11. IV 158, 20.

προσαναφθέγγεσθαι. I 199, 3.

προσαναφλέγειν. II 287, 24. V 46, 20. 235, 1.

προσαπαντᾶν. III 146, 10.

προσαποδιδόναι. II 121, 11.

προσαναπλύνειν. V 207, 13.

προσάπτειν. I 119, 25 ἅπαντα δὲ προσάπτει θεῷ. I 106, 3 (ὁ νοῦς) τὴν ἰδίαν τροπὴν προσάπτων θεῷ. I 93, 20 τὴν θέσιν τῶν ὀνομάτων προσῆψε τῷ πρώτῳ γενομένῳ. — II 58, 11 ἀλλ' ὅμως ὃν ἄψυχον (τὸ σῶμα) ἀψύχων οὐ προσάψεται. II 91, 14 οὗ χάριν οὐδενὸς αὐτῶν προσαψόμεθα. V 164, 6 ὧν ἂν προσάψαιτο κἀκεῖνα εὐθὺς ἀκάθαρτα εἶναι.

προσάρκτιος. III 242, 18.

προσαρμόζεσθαι. I 79, 17.

προσβάλλειν. II 74, 2 σβεσθήσεται γὰρ πρότερον ἡ ὄψις ... ἢ προσβάλλουσα καταλήψεται. I 193, 18 ἃ κακίας ἀμήχανος δύναμις προσέβαλε. I 280, 17 τὸ

γοῦν σῶμα ... τὰς ἀφ' ἑαυτοῦ προσβαλὸν κῆρας. I 126, 11 προσβαλούσης γάρ μου τῷ ὑποκειμένῳ.
προσβλέπειν. I 53, 4. IV 19, 4. 71, 22.
προσβολή. IV 163, 23 τοῦ παρόντος ... δεινοῦ. II 11, 21 τῶν ἐναντίων. II 260, 5 (κακίας). IV 106, 25 τῶν γὰρ ἀπροσδοκήτων κακῶν. V 10, 4 ὁ λογισμὸς ... ἀμυδροτέραις χρῆται ταῖς προσβολαῖς. III 156, 11 μὴ νομίσῃς τοῖς σώματος ὀφθαλμοῖς γίνεσθαι τὴν προσβολήν. II 248, 6. IV 229, 4. V 344, 14 τῆς ὄψεως. V 7, 8 δι' ὄψεως. V 97, 24 τῆς τύχης. IV 217, 8 ἠλιοειδοῦς φέγγους. — II 97, 22 ἀμβλείᾳ χρῆσθαι τῇ ... προσβολῇ. III 100, 6 ἡ μὲν οὖν ἀσαφὴς καὶ ἀδηλουμένη π. II 77, 1 εὐθυβόλῳ καὶ εὐθίκτῳ χρησάμενοι προσβολῇ. V 127, 15 θεηλάτοις προσβολαῖς. IV 302, 4 τῷ βιαίῳ καὶ συντόνῳ τῆς προσβολῆς. II 313, 7 τῷ συνεχεῖ τῆς προσβολῆς. II 37, 25 ἐκ τῆς ἀντικρὺς καὶ κατ' εὐθυωρίαν προσβολῆς. VI 22, 8 ὡς ... νόσον ἐγγινομένην προσβολὴν ψυχαῖς ἀνίατον. V 346, 5 πῶς δ' ἡ π. γέγονεν. V 302, 3 τὸ τῆς προσβολῆς ὄνομα καὶ πάθος (ὑποδύειν). V 342, 19 ὅταν γὰρ μυρίοις ... ποιῆται τὰς προσβολάς. III 141, 20 καθελεῖν τὴν σώματος ἅπασαν ἡγεμονίαν δυσὶ προσβολαῖς.
πρόσγειος. III 235, 1 (ψυχαί).
προσδιατάττεσθαι. V 192, 16. 220, 24. 242, 14. 309, 16.
προσδιδάσκεσθαι. IV 145, 11.
προσδιορίζεσθαι. III 65, 1.
προσδοκᾶν. I 285, 21 τὸ μὲν οὖν ἔχειν ἀποτελεῖ φοράν ..., τὸ δὲ σχήσειν π. τὴν τροφὴν φιλαρέτων ψυχῶν ἐλπίδα. I 98, 28 (ὁ νοῦς) τὰ μέλλοντα προσδοκᾷ. I 99, 3 ὁ δὲ νοῦς ... ἐπελπίζων καὶ προσδοκῶν. IV 3, 6 ἀνθρώπου τοῦ τὰ ἀγαθὰ προσδοκῶντος. I 290, 6 ἀστεῖοι ... ἢ ἐχέτωσαν ἢ προσδοκάτωσαν πάντως ἀγαθά. III 8, 19 ἔτι γὰρ ἀπολείπεταί τι πλέον προσδοκῆσαι; II 71, 15 ἐκ δὲ τοῦ τὰ ἐναντία ἀπάτῃ τοῦ θεραπεύοντος προσδοκῆσαι τλητικῶς πάνθ' ὑποστήσεται. I 214, 1 οἷς οὐκ ἄν τινα συναινέσειν εὐχερῶς (ἡ ἡδονὴ) προσεδόκησεν. I 195, 21 τἀπίγεια ... κάθοδον δυνάμεων θεοῦ προσδοκήσαντα. II 273, 23 ὃς εἰς ἐλευθερίαν οὐ προσδοκήσαντα αὐτὸν ἐξείλετο. II 76, 21 ταῦτα ἐξαίφνης οὐ προσδοκήσαντες θησαυρὸν εὐδαιμονίας τελείας εὑρίσκομεν. — III 184, 10 προσδοκωμένῳ δὲ ἐλπὶς (συνομαρτεῖ). IV 45, 6 ἢ παρόντων κακῶν ἢ προσδοκωμένων. I 290, 10 (φαῦλοι) ἐπὶ τοῖς προσδοκωμένοις φοβεροῖς τρέμοντες. I 132, 13 ἐπὶ μέλλουσι καὶ προσδοκωμένοις (ἀγαθοῖς). II 299, 7 ἀθρόα ἀγαθὰ μηδὲ προσδοκηθέντα.
προσδοκία. II 7, 3 ἐλπὶς μὲν γὰρ ἀγαθῶν οὖσα π. I 289, 18 cf. 98, 29 (coni. ἐλπίς). III 292, 12 μνήμαις ..., μετουσίαις ..., προσδοκίαις. IV 4, 15 π. μὲν γὰρ ἑκάτερον (sc. ἐλπὶς καὶ φόβος), ἀλλ' ἡ μὲν ἀγαθῶν, ἡ δ' ἔμπαλιν κακῶν. I 252, 7 τῶν ἁπάντων (ἀγαθῶν). I 197, 25 δεινοῦ. III 184, 12 cf. I 285, 18 τοῦ κακοῦ. I 290, 8 κακῶν. II 276, 25 τῶν μελλόντων.
προσεκκαίειν. I 165, 8.
προσεκτικός. III 85, 19.
προσεπισημαίνεσθαι. I 24, 9.
προσεξετάζειν. I 261, 4. V 235, 18.
προσεπιδαψιλεύειν. V 107, 7.
προσεπιθεσπίζειν. IV 254, 1.
προσεπικοσμεῖν. V 164, 18.
προσεπινοεῖν. IV 124, 16.
προσεπισκέπτεσθαι. V 203, 12.
προσεπισύρειν. III 302, 22. V 136, 18.
προσεπισφίγγειν. II 82, 21.
προσεπιτείνειν. I 144, 19.
προσέρχεσθαι. I 206, 19 cf. II 58, 12. × 146, 14 τῷ θεῷ.
προσευαγγελίζεσθαι. IV 35, 9 n.
προσευκτήριον. IV 250, 20.
προσεύχεσθαι. III 281, 10. V 6, 12.
προσευχή. VI 180, 6 πολλαὶ δέ εἰσι καθ' ἑκάστην τμῆμα τῆς πόλεως. VI 218, 15 ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι. VI 184, 17 συνιόντας εἰς αὐτάς, καὶ μάλιστα ταῖς ἱεραῖς ἑβδόμαις. VI 128, 6 εἰκόνας ἐν ταῖς προσευχαῖς ἀνατιθέναι. VI 181, 9 (ἀνάθεσις) εἰκόνων ἢ ἀνδριάντων ἐν προσευχαῖς. VI 183, 7 μηδὲν ἐν προσευχαῖς ὑπὲρ αὐτοῦ, μὴ ἄγαλμα, μὴ ξόανον, μὴ γραφὴν ἱδρυσάμενοι. VI 180, 17 προσευχὰς ... ἐλυμήναντο ... εἰκόνας γὰρ ἐν ἁπάσαις μὲν ἱδρύοντο Γαΐου. VI 181, 5 ἕνεκα τοῦ καινὰ τεμένη προσαναθεῖναι Γαΐῳ τὰς προσευχάς. VI 223, 10 τίς ἀπαθὴς καταλειφθήσεται π.; VI 128, 21 ἡ περὶ τὴν κατάλυσιν τῶν προσευχῶν φήμη. VI 129, 5 μὴ ... ἐπηρεάζωσι τοῖς πολίταις αὐτῶν Ἰουδαίοις εἰς τὰς προσευχάς. VI 129, 8 ἅμα ταῖς προσευχαῖς ἀπεστεροῦντο τὴν εἰς τοὺς εὐεργέτας εὐσέβειαν. VI 129, 14 ὁρμητήρια τῆς εἰς τὸν Σεβαστὸν οἶκον ὁσιότητός εἰσιν αἱ προσευχαί. VI 130, 4 ἡ κατὰ τῶν νόμων πεῖρα εὐοδεῖν ἔδοξεν αὐτῷ τὰς προσευχὰς ἁρπάσαντι. VI 142, 19 τὰς γὰρ προσευχὰς ἀφῄρηντο. VI 184, 1. 22 cf. 186, 10 οὔτε περὶ τὰς προσευχὰς ἐνεωτέρισαν. VI 191, 3 ἐξέσται ... διᾶ-

ραι τὸ στόμα περὶ προσευχῶν τῷ λυμεῶνι τοῦ πανιέρου.
προσεχής. II 123, 11 διαιρέσεις. III 132, 20 (δυνάμεις). I 25, 21. 237, 3. II 245, 16. III 181, 21 εἴδη. II 31, 5 (οἰκείωσις). I 287, 29. II 266, 10 (ὀνόματα). I 276, 29 (τομαί).
προσηγορία. V 2, 5. 205, 18. VI 186, 4.
προσηγορικός. I 185, 7.
προσήκειν. V 108, 8 τὸ μηδενὶ π. τὸ παράπαν ἀνθρώπους ἄχθει βαρύνειν. V 137, 11 τὸ π. ... εὐχαριστεῖν τῷ τελεσφόρῳ θεῷ. I 288, 7. II 226, 27. 263, 28. 280, 11. 307, 4. III 164, 17. 232, 14. IV 202, 7. V 6, 16. 54, 3. 92, 15. 138, 12. 177, 10. 179, 17. 189, 4. 215, 9. 225, 7. 243, 10. 247, 19. 252, 10. VI 205, 25 προσήκει. I 262, 16. 281, 19. II 270, 6. III 115, 21. 161, 21. IV 224, 11. 233, 12. 294, 17 προσῆκε(ν).

προσήκων. I 21, 8 τῶν ζῳων γένη. I 27, 20. II 231, 17. IV 10, 6. 247, 10 (δίκη). V 180, 7 (ἐπιμέλεια). IV 236, 9 (εὐχαί). V 47, 18 (θυσία). V 62, 17 (καθαρσις). IV 228, 9. V 29, 3 (καιροί). IV 298, 4 (κλῆρος). I 54, 23 (κολάσεις). IV 234, 7. V 33, 8. VI 23, 19. 68, 6 (κόσμος). II 166, 6 ἔν τε κόσμῳ καὶ καιρῷ προσήκοντι. I 20, 10 (κόσμοι). V 52, 14 (λόγος). IV 306, 16 νόμοι. V 264, 17 (τάξις). V 108, 17 (ὑπηρεσία). IV 284, 9 (ὑπόληψις). V 263, 7 χρεία. — IV 173, 3 παρὰ τὸ προσῆκον. IV 218, 3. 283, 2. V 1, 14. 71, 8. VI 68, 13, 183, 9 προσῆκον ἦν. IV 216, 18 προσῆκον ἡγούμενος. II 162, 1 τὸ οἰνοῦσθαι καὶ σπουδαίῳ προσῆκον. V 151, 6 καὶ ἐπὶ τούτοις θεῷ προσῆκον εὐχαριστεῖν. IV 278, 5 τί προσῆκον. I 280, 21 (ὁ νοῦς) θάνατον ἀκούσας γένει προσήκοντός τινος. I 50, 13. 297, 14. II 100, 17. 120, 4. 161, 15. III 97, 4. 198, 16. V 85, 9. 361, 6. VI 46, 4. 207, 1 (τὰ προσήκοντα). VI 133, 9 ταῖς τῶν προσηκόντων συμφοραῖς συνήλγησαν. V 367, 14 (ἀλληλοφαγίαι) οὐ μόνον ὀθνείων καὶ μηδὲν προσηκόντων. II 78, 19 μηδὲν προσήκοντας ἑαυτοὺς παρεγγράψαντες. V 109, 21 ὑπὲρ τοὺς ἢ κατὰ γένος ἢ καθ' ἑταιρίαν προσήκοντας εἰς οἶκτον ἀγαγεῖν. I 34, 17. 55, 2. 228, 5. II 59, 22. 82, 13. 86, 10. 158, 10. 236, 9. 263, 20. 295, 30. III 11, 8. 24, 9. 28, 10. 42, 14. 114, 10. 128, 8. 148, 11. 257, 6. IV 228, 12. 230, 13. V 44, 3. 60, 13. 61, 23. 69, 3. 72, 6. 92, 7. 147, 22. 148, 9. 255, 4 προσηκόντως.
προσήλυτοι. III 302, 11. V 13, 1. 74, 15.
προσημαίνειν. I 19, 15.
προσηνής. V 124, 19 τὸ αὐστηρὸν τῇ φύσει προσηνὲς τέχνῃ κατεσκεύασαν. III 271, 5 (βίος). V 37, 22 τὸ δὲ ἕπεσθαι τοῖς τῆς φύσεως νόμοις. V 232, 8 προσηνεστάτην καὶ ἡδίστην εὐωχίαν. II 123, 17 (κίνησις). I 105, 16 (χυλοί). — I 213, 17 ἃ μὲν ἔμελλεν (ἡ ἡδονὴ) ἀκούσαντί σοι προσηνῆ γενήσεσθαι. III 105, 5 τὸ δὲ σοὶ εὐάρεστον. III 95, 21 ἐπειδὰν δὲ δόξωσιν εἶναι προσηνεῖς.
πρόσθεμα. All: III 172, 23. 27 Ἰωσὴφ ἑρμηνεύεται π.
πρόσθεσις. VI 107, 8 sqq. (coni. ἀφαίρεσις, μετάθεσις, ἀλλοίωσις). I 202, 2. 205, 9. 242, 12. III 34, 20. 137, 11. V 241, 13. 242, 2. 6 (opp. ἀφαίρεσις). I 206, 8 θεὸς δὲ ἐλλειψιν ἢ πρόσθεσιν οὐκ ἀνέχεται. I 33, 22 κατὰ τὴν τοῦ ἑνὸς πρόσθεσιν. — All: III 266, 11. IV 67, 14 Ἰωσὴφ ἑρμηνεύεται.
προσθήκη. III 43, 14. V 241, 18 (coni. ἀφαίρεσις). II 158, 26 οὐδεμιᾶς ἔξωθεν εἰς κόσμον δεομένων (sc. τῶν τοῦ θεοῦ ἔργων). II 60, 11 μὴ τὰ πάντα προσθήκην ἑαυτοῦ, ἑαυτὸν δὲ τῶν πάντων νομίζοντα. III 109, 14 δ καὶ δίχα προσθήκης ἀνομολογηθήσεται. III 269, 3 προσθήκην τὸν ἀτυφίας μὲν ἐγθρὸν ... ὠνόμασεν ὁ ἱερὸς λόγος. V 262, 9 τὸ προσθήκην ἀνδρῶν πόλεμον κατασκευασάντων ποιεῖσθαι γυναῖκας. V 147, 2 ὧν (sc. γονέων) ἐστι π. III 36, 20 τοῦ ἐπιστημονικοῦ. VI 128, 18 κακῶν. VI 148, 11 νεωτέρων ⟨κακῶν⟩. IV 197, 10 οὐδὲ προσθήκην τὸ ὅλον μέρους εἶναι. IV 67, 15 ἡ κατὰ δήμους πολιτεία. IV 68, 6 sqq. προσθῆκαι μᾶλλον οἱ κατὰ μέρος πολιτεῖαι μιᾶς τῆς κατὰ τὴν φύσιν. IV 254, 8 ἵνα μὴ π. τετελευτηκότων οἱ ζῶντες ὦσιν. V 197, 1 ἐπὶ τιμωρίᾳ. III 172, 23 π. δ' ἐστὶ τῶν φύσει τὰ θέσει.
προσκατατάττειν. I 45, 10.
προσκληροῦν. I 189, 5 τοῦ διὰ μεγαλαυχίας τὸ ἴδιον θεοῦ προσκληροῦντος ἑαυτῷ. I 250, 9 (ὁ θεὸς τὸν Λευίτην) προσλαβόμενος καὶ προσκληρώσας ἑαυτῷ. II 250, 15 ἑκάστας τῶν ἐν ψυχῇ δυνάμεων προσκληρώσαντες. IV 293, 16 ἤδη μὲν οὖν τινες τῇ ἑτέρᾳ μερίδι προσκληρώσαντες ἑαυτούς. I 191, 8 (ὁ θεὸς) ἑαυτῷ γὰρ τὰς ἑορτὰς προσκεκλήρωκε. III 178, 18 ἀνθρώπου ... προσκεκληρωκότος δὲ ἑαυτὸν τῷ πάντων ἡγεμόνι. III 162, 17 ταῖς ψυχικαῖς δυνάμεσι καὶ τοὺς σωματικοὺς τόνους προσκεκληρωκότες.

προσκληροῦσθαι. III 63, 16 πῶς δὲ τὸν ... γένους ἑτέρου μέλλοντα ἡγεμόνα ἔσεσθαι π. τῷ παλαιῷ; I 204, 11

(ὁ Ἰσαὰκ) προστίθεται δὲ καὶ προσκληροῦται οὐκέθ' ὡς οἱ πρότεροι λαῷ. I 204, 14 ὅσοι μὲν οὖν μαθήσει καὶ διδασκαλίᾳ προκόψαντες ἐτελειώθησαν, προσκληροῦνται πλείοσιν. II 145, 25 ὁ ἀποσεμνύνων μὲν οὖν τὸ αἴτιον αὐτῷ προσκληρώσεται. V 374, 8 ᾧ (sc. θεῷ) δεῖ μόνῳ προσκεκληρῶσθαι τοὺς ἅπλαστον ἀλήθειαν ... μεταδιώκοντας. I 67, 8 τὸ αἰσθητὸν τῷ ἀλόγῳ μέρει ψυχῆς προσκεκλήρωται. I 21, 17 ψυχῆς γὰρ ἡ ... ἥκιστα τετυπωμένη τῷ γένει τῶν ἰχθύων προσκεκλήρωται. II 20, 7 ὁ γὰρ ὁρῶν τὸν θεὸν ... τῷ ὁρωμένῳ προσκεκλήρωταί τε καὶ μεμέρισται. II 54, 14 cf. III 295, 11. V 250, 15. VI 156, 3 ὁ δὲ τοιοῦτος τῷ ἑνὶ μόνῳ προσκεκλήρωται θεῷ. V 245, 10 εἷς θεός, ᾧ πάντες οἱ ἀπὸ τοῦ ἔθνους προσκεκλήρωνται. VI 206, 16 ἔθνει δὴ τοιούτῳ προσκεκληρωμένος. V 29, 4 προσκεκληρωμένος θεῷ. III 142, 2 (τὸ ἀγαθὸν) τῷ ἀρίστῳ τῶν ἐν ἡμῖν, διανοίᾳ μόνῃ, προσκεκληρωμένον. V 275, 14 τῷ ποιητῇ καὶ πατρὶ τῶν ὅλων προσκεκληρωμένοι. III 11, 4 τὰς προσκεκληρωμένας τῷ ἀσκητικῷ δυνάμεις. II 10, 2 γένει τῷ Κάιν προσκεκληρώσθησαν.

προσκλητικός. VI 96, 18 (δύναμις).

προσκολλᾶσθαι. I 100, 7.

προσκρίνεσθαι. I 90, 14. 16.

πρόσκρουσμα. III 55, 18. 285, 22. 304, 13. V 183, 15.

προσκυνεῖν. III 281, 11 εἶτα καταβαλόντες ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἔδαφος ποτνιᾶσθαι καὶ π. ἐπιχειρήσωμεν; I 29, 5 ἔμελλε ... π. ὡς ἂν ἡγεμόνα φύσει καὶ δεσπότην. II 52, 17 (Μωυσῆς) π. τὸν θεὸν ἄρχεται. IV 285, 9 οἷς πολὺ βέλτιον ἦν ἑκατέραν τῶν χειρῶν π. IV 205, 12 τίς δὲ τὴν λεγομένην νηστείαν οὐ τέθηπε καὶ προσκυνεῖ. IV 269, 17 ὃν (sc. τῦφον) τινες τεθήπασι καὶ προσκυνοῦσι. V 209, 14 ὡς μίαν (sc. γλῶτταν) καὶ τὴν αὐτὴν ἔν τε τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς ὀνόμασι τεθήπασι καὶ προσκυνοῦσιν. IV 238, 19 χειροποίητον κατασκευάσαντες ταυρόμορφον θεὸν οὐ θεὸν προσκυνοῦσι. VI 48, 14 (ζῷα ἄλογα) προσκυνοῦσιν. IV 283, 11 τοὺς ἀδελφοὺς φύσει μὴ προσκυνῶμεν. V 136, 2 ἵνα ... τὸν χορηγὸν θαυμάζωσι καὶ προσκυνῶσι. VI 212, 9 ἐθαύμαζε καὶ προσεκύνει. IV 185, 15 ἣν (sc. στήλην) οἱ ἐγχώριοι προσεκύνουν. IV 286, 4 μηδεὶς οὖν τῶν ἐχόντων ψυχὴν ἀψύχῳ τινὶ προσκυνείτω. V 6, 11 τὸν (πλοῦτον) τῶν πλησίον τεθηπότες καὶ προσκυνοῦντες. V 213, 13 μηδ' ὄναρ τὸ τῆς πατρίδος ἔδαφος ἔτι προσκυνήσοντας.

προσκύνησις. VI 176, 24.

προσλαλεῖν. II 284, 7.

προσνομοθετεῖν. V 24, 17. 60, 4. 70, 8. 103, 2. 185, 3. 217, 9.

προσοδεύεσθαι. IV 257, 22. V 316, 6.

προσόδιος. VI 68, 4 (ὕμνοι). VI 69, 7 τὰ προσόδια.

προσομιλεῖν. II 305, 14 (ὁ νοῦς) ἑαυτῷ π. ἄρχεται. I 50, 19 προσομιλῶν καὶ συνδιαιτώμενος. II 107, 23 ὁ προσομιλῶν αὐτοῖς βασιλεύς. I 265, 3 τὸν ἀειδῆ καὶ προσομιλοῦντα ἀοράτως. I 264, 25 μηδένα προσομιλοῦντα τῷ Ἰσαὰκ θνητόν. I 213, 6 (τὴν ἡδονὴν) λιπαρῶς θαμινά σοι προσομιλοῦσαν.

προσονομάζειν. I 50, 12. IV 14, 2.

προσορμίζεσθαι. II 108, 14. III 281, 27.

προσοχή. I 212, 18 συνείποντο δ' αὐτῇ (sc. ἀρετῇ) ... φρόνησις π. διόρθωσις κτλ. I 194, 24 ἐκ δὲ διδασκαλίας εὐμάθεια π. III 58, 6 coni. ἡ ἀκρόασις, ἡ ἐγκράτεια, κτλ. III 265, 4 cf. 246, 22 (coni. ἀκρόασις, ἡσυχία). III 3, 7 τῶν ἀξιόν τι προφερομένων ἀκοῆς. III 247, 14 ἀνακληθεὶς δὲ προσοχῇ χρῆται. III 85, 16 ἡ π. κατεσβέσθη. V 218, 21 προοιμίων ἐδέησεν εἰς προσοχὴν ἀκροατοῦ τῷ λέγοντι. V 102, 4. 140, 14 cf. III 4, 5 μετὰ προσοχῆς πάσης.

προσόψημα. IV 272, 4. V 43, 3. 90, 13.

πρόσοψις. I 29, 7. 172, 22. 174, 22.

προσπαλαίειν. III 253, 1.

προσπαράληψις. III 21, 24.

προσπίπτειν. I 126, 18 cf. II 208, 7 ἡ ἀπ' αὐτῶν (sc. ὑποκειμένων) προσπίπτουσα φαντασία. IV 301, 7 ἕκαστον (πάθος) θύραθεν ἐπεισιὸν καὶ προσπίπτον ἔξωθεν. I 189, 8 τὰ προσπίπτοντα. III 252, 24 ὑπὸ τῶν προσπιπτουσῶν ἀβουλήτων συντυχιῶν. II 239, 20 κατὰ τὰς προσπιπτούσας ... ἰδιότητας. IV 127, 2 κἂν ... αὖρα βραχεῖά τινος εὐτυχίας προσπέσῃ. III 280, 28 τὸ προσπεσὸν ἔξωθεν. II 299, 8 προσπεσοῦσα γὰρ ... ἡ ... χαρά. I 125, 15 ἡ ἀκοὴ μέντοι προσπεσούσης φωνῆς ἀντιλήψεται πάντως.

προσπεριβάλλειν. I 1, 3.

προσπεριεργάζεσθαι. I 18, 6.

προσπλάττειν. I 93, 9.

προσποίησις. III 265, 12.

προσποίητος. I 295, 25. II 251, 10.

προσπολεμεῖν. I 79, 4.

πρόσπολοι. V 59, 7 (θεοῦ).

προσπταίειν. II 116, 1. III 275, 15. IV 100, 3.

προσπυνθάνεσθαι. I 153, 21.

πρόσραξις. VI 75, 10.

πρόσρησις. III 171, 17 διὰ τί ὁ μὲν Ἀβραὰμ ... τῆς αὐτῆς προσρήσεως ἀξιοῦ-

ται. III 95, 3 ἀγαθοῦ. II 45, 2. 5 ἀγγέλους τοὺς μὲν τῆς προσρήσεως ἀξίους. III 6, 21 χρῆσθαι μάλιστα λιτταῖς ἐπὶ τοῦ αἰτίου προσρήσεσι. II 241, 15 καινοτάτη γε π. (sc. ἀνθρώπου). III 158, 10 τοῦ ἀρίστου. III 159, 18 ἀρχῆς καὶ βασιλείας. IV 240, 3 τοῦ ἀφθάρτου καὶ ἀγενήτου. IV 1, 6 Γένεσις ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως ... λαβοῦσα τὴν πρόσρησιν. I 263, 15 ἠρθρωμένης καὶ λογικῆς διανοίας οἰκειοτάτη π. III 59, 21 διὰ τῶν εἰς τοὺς ἐκγόνους προσρήσεων. IV 248, 8. 280, 10 cf. 12, 17. 137, 13. VI 220, 6 θεοῦ. III 172, 14 Ἰσαὰκ τῆς αὐτῆς ἔλαχεν εἰς ἀεὶ προσρήσεως. II 221, 14 μνήμης π. οἰκειοτάτη. I 4, 18 μονάδος. II 219, 15 τῶν πρεσβυτέρων. V 130, 9 πρόσρησιν δ' ἔλαχεν ἡ ... ἑορτὴ πρωτογεννημάτων. — III 121, 10 προσρήσεις opp. δυνάμεις δὲ καὶ πράξεις. III 200, 22 cf. V 60, 7 διὸ καὶ τοιαύτης ἔτυχε προσρήσεως. II 54, 4 οὗ χάριν καὶ προσρήσεως οἷς ἐπετήδευσεν ἔτυχεν οἰκείας. IV 4, 1 ὡς οὐκ ἀξίων τῆν αὐτῆς προσρήσεως ἐπιλαχεῖν. III 167, 21 οὓς εὐθέως καὶ προσρήσεως ἑτέρας ἠξίωσε. IV 158, 6 προσρήσεως τῆς αὐτῆς ἀξιωθείς. IV 59, 12 ὧν οὐδένα παρειλήφαμεν ἀξιωθέντα ταύτης τῆς προσρήσεως. V 82, 22 τὴν πρόσρησιν ἐπαληθεύοντες. V 106, 6. VI 46, 11 διὰ τῆς προσρήσεως. I 52, 9 τίνας θήσεται (Ἀδὰμ) προσρήσεις ἑκάστοις. IV 7, 8 οἰκειόταται προσρήσεις σοφῷ. VI 220, 11 γανύμενον δὲ ταῖς ὑπὲρ ἀνθρωπίνην φύσιν προσρήσεσι. IV 281, 6 παρεκαλύψαντο ψευδωνύμους προσρήσεις ἐκείνοις. II 95, 6 τοῖς μὲν γὰρ ὥσπερ ἐξ ἀνατομῆς περινοηθεῖσι κύριαι προσρήσεις ἔπονται. II 100, 22 τῆς αὐτῆς ἐπιτηδεύσεως συνωνυμούσας ὑπολήψονται προσρήσεις εἶναι. II 163, 22 προσρήσεις διάφοροι. II 150, 15 αἱ λεχθεῖσαι. VI 131, 8 ἀλλά μοι δοκεῖ προσρήσεων οἰκείων ἂν ἀπορῆσαι. VI 189, 5 φαιδρῷ τῷ βλέμματι καὶ ἱλαρωτέραις ταῖς προσρήσεσι.

προσριζοῦν. I 277, 21. II 48, 9.

πρόσταγμα. V 358, 11 (θεοῦ). I 59, 2 τὸ θεῖον π. διατηρεῖν. IV 60, 1 τὰ θεῖα προστάγματα πάντα. IV 123, 9 τοῦ βασιλέως. I 102, 3 π. γὰρ αὐτῷ δέδοται. I 232, 7 π. τεθεικότος τοῦ νομοθέτου. IV 298, 15 δεύτερον. VI 2, 1 cf. V 353, 22 καταπειθεῖς γενόμενοι τῷ προστάγματι.

προστακτικός. III 132, 22 (δύναμις).

πρόσταξις. I 85, 18 διαφέρει δὲ τρία ταῦτα· π., ἀπαγόρευσις, ἐντολὴ καὶ παραίνεσις. I 86, 3. III 132, 2. IV 201, 4 (coni. ἀπαγόρευσις). II 68, 14 τῶν γὰρ ἐν ταῖς προστάξεσι καὶ ἀπαγορεύσεσι νόμων, οἳ δὴ κυρίως εἰσὶ νόμοι. I 86, 6. III 96, 19. 132, 24. IV 210, 15. 211, 1. 18. 307, 5. V 72, 9 (προστάξεις coni. ἀπαγορεύσεις). V 181, 5 διὰ ταύτης τῆς προστάξεως καὶ ἕτερόν τι μεῖζον ἀπηγόρευται. VI 168, 22 ἐκάλουν γὰρ οἱ ἀνεξέταστοι τὴν παραίνεσιν πρόσταξιν. II 177, 20 (coni. οἱ ἱερώτατοι νόμοι). II 296, 2 τῶν ἑπομένων λόγοις καὶ προστάξεσι νομίμοις. I 223, 11 εὐχὴ μὲν οὖν ἐστιν αἴτησις ἀγαθῶν παρὰ θεοῦ, ἡ δὲ π. τυχόντα τῶν ἐλπισθέντων στεφανῶσαι θεόν. — VI 196, 11 δεσπότου. VI 203, 3 (ἡγεμονικαί). V 152, 10 (ἡδονῆς). IV 143, 1 προστάξει θεία. IV 214, 7. 217, 3 θείαις προστάξεσιν. III 90, 1, VI 69, 12 cf. II 293, 7 θεοῦ. I 85, 22. II 188, 13 τοῦ ὀρθοῦ λόγου. V 163, 12 ἀπεῖπε Μωυσῆς καθολικωτέρᾳ προστάξει. II 196, 17. III 91, 4. IV 252, 14. V 19, 7. 136, 3 νόμου. II 161, 8. V 120, 21. VI 3, 2 νόμων. I 15, 3 τοῦ πατρός. I 167, 1 τοῦ σκεδαστοῦ Φαραώ. — V 48, 15 ῥητή opp. διὰ συμβόλων. V 92, 13 cf. 149, 1 ῥηταί. I 246, 1 cf. III 270, 15 ἡ δὲ π. ἐστι τοιάδε. II 220, 10 εὐθὺς ἀρχόμενος τῆς προστάξεως. V 249, 4 ταύτην τὴν πρόσταξιν ἀνάγραπτον αἱ ἱεραὶ βίβλοι περιέχουσιν. I 85, 19 ἡ δὲ π. ⟨περὶ⟩ κατορθωμάτων (γίνεται). I 144, 20 sq. τὸν μὲν ἄνευ προστάξεως παραιτεῖσθαι ὅλην τὴν γαστρὸς ἡδονήν, τὸν δὲ προκόπτοντα μετὰ προστάξεως. V 145, 12 διὸ φιλίαν μὲν τὴν πρὸς τοὺς γεννήσαντας ὡς ... προστάξεως οὐ δεομένην ἀπέλιπε. II 270, 1 ἐπεὶ θάνατον ἦν διαγορεύοντος ἡ π. IV 14, 21 προστάξεις ὑπολαμβάνων οὐ τὰς διὰ φωνῆς ... μηνυμένας αὐτὸ μόνον. VI 65, 7 οὐδὲ προστάξεις ἀναμένοντες. V 354, 3 οὐ γὰρ ὑπέρογκοι καὶ βαρύτεραι τῆς τῶν χρησομένων δυνάμεως αἱ προστάξεις εἰσίν. V 196, 9 δοκεῖ τέ μοι μηδ' ἂν εἷς νοῦν ποτε βαλέσθαι τὰς τοιαύτας προστάξεις. V 260, 16 καθολικώτεραι δὲ προστάξεις εἰσὶν ἕτεραι.

προστασία. VI 139, 17 τὴν ἐπιμέλειαν καὶ προστασίαν εἰς δυναστείαν καὶ τυραννίδα μεθαρμοσάμενοι. III 195, 8 ὁ πολιτικὸς ἢ βασιλικὸς τὴν νόμιμον προστασίαν καὶ ἡγεμονίαν ἀναθήσει. V 282, 1 εἰς ἐπιμέλειαν καὶ προστασίαν ποιμένα δὲ ἀνυπαιτίως ἀφηγήσεται. V 4, 17 σελήνην ... νύκτωρ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ προστασίαν ἀνειληφυῖαν ὧν μεθ' ἡμέραν ἥλιος. V 283, 19 τῆς προστασίας οὐκ ἐπὶ τῷ τυχόντι ἔθνει γενησομένης. III 253, 2 τοῦ πλήθους τῇ προστασίᾳ δυσχεράναντος. — IV 94, 14 τῆς Αἰγύπτου. V 250, 6

τῶν γονέων. V 93, 1 (διανοίας). II 106, 14 ἑνός. III 172, 28 τῶν ἔξωθεν ἐπεισοδιαζομένων. II 104, 21 τῶν λίαν ἐπιεικῶν. I 56, 3 (ἡδονῆς). III 32, 8 ὧν (sc. καρπῶν) γεωργία τὴν προστασίαν καὶ ἐπιμέλειαν ἔλαχε. V 251, 3. 283, 10 τῶν κοινῶν. IV 17, 13 τῶν ἐν αὐτῷ (sc. κόσμῳ) μερῶν. II 108, 13 ποίμνης. II 40, 3 πόλεως. II 283, 17 ἰδίων τε καὶ κοινῶν ... πραγμάτων. VI 16, 8 τοῦ προεστῶτος. II 310, 19 (ἀλόγου φύσεως). II 176, 20 ψυχῶν.

προστατεῖν. I 121, 10.

προστάτης. VI 13, 12 αἱ (πόλεις) δὲ νόμοις ἐπιμεληταῖς χρώμεναι καὶ προστάταις. V 314, 18 καθάπερ ἀγαθῷ προστάτῃ. III 274, 2 τῆς κενῆς ... δόξης. V 353, 10 τοῦ ἔθνους. III 172, 20 ὁ τῶν τοῦ σώματος ἐπιτηδείων π. Ἰωσήφ. II 15, 8 τοῦ συγκρίματος ἡμῶν, ὁ ὀρθὸς λόγος.

προστάττειν. VI 168, 20 οἰκειότατον ἡγεμόνι μὲν τὸ π. V 348, 10 sq. δεῖ γὰρ τὸν βασιλέα π. καὶ ἀπαγορεύειν. I 86, 2 τῷ μὲν οὖν τελείῳ τῷ κατ' εἰκόνα π. ἢ ἀπαγορεύειν ἢ παραινεῖν οὐχὶ δεῖ. IV 211, 15 ὁ δὲ τὸ μὲν πρότερον ὑπολαβὼν τυραννικόν ..., ἄνευ προθυμίας π. ὡς οὐ ἐλευθέραις. V 108, 17 φθόνος γὰρ οὐδεὶς π. τὰ μέτρια. I 12, 3. 13, 19. 106, 9. 109, 3 cf. IV 247, 10 προστάττει ὁ θεός. I 115, 20 ὁ ἱερὸς λόγος προστάττει. V 224, 1 cf. I 146, 26. V 145, 12. 240, 5. 253, 17. 291, 10 Μωυσῆς ... προστάττει. VI 14, 4 ἅττ' ἂν ἢ προστάττῃ ἢ ἀπαγορεύῃ. III 131, 15 πειθαρχῶν οἷς ἂν προστάττῃ (ὁ θεὸς) πᾶσιν εὐδαιμονήσει. II 293, 13 cf. V 348, 11 λόγος θεῖος προστάττων ἃ δεῖ καὶ ἀπαγορεύων ἃ μὴ χρή. IV 277, 11 ὅτε δέ (τις) προστάττων ἢ ἀπαγορεύων. V 283, 13 τοῦ θεοῦ ... θεσπίζοντος καὶ προστάττοντος. III 131, 11 (δυνάμεως) τῆς προσταττούσης ἃ δεῖ. I 144, 28 ᾧ (sc. λόγῳ) προστάττοντι. I 4, 3 (θεὸν) οὐ προστάττοντα μόνον ἀλλὰ καὶ διανοούμενον. V 170, 8 καταλεύειν ὁ νόμος ἀμφοτέρους προσέταξεν. V 117, 2 οὐ προσέταξε μητέρας καὶ πατέρας τὰ υἱῶν καὶ θυγατέρων κληρονομεῖν. — V 66, 7 μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ νόμος προστάξας. V 156, 20 ἄλλας ὁμιλίας ἐκώλυσε προστάξας μὴ θυγατριδῆν ... ἐγγυᾶσθαι. V 101, 20 προστάξας μέντοι μὴ διαπονεῖν τοῖς σώμασι κατὰ τὰς ἑβδόμας. V 28, 7 προστάξας τῷ μὲν ἀρχιερεῖ μνᾶσθαι μὴ παρθένον μόνον. V 34, 12 προστάξας ἴσον εἰσφέρειν καὶ πένητα καὶ πλούσιον. V 192, 17 καὶ τοῦτο προστάξας ἀνατρέχει πάλιν. IV 215, 5 θεοῦ προστάξαντος. V 136, 11 τὴν οὖν σιτίων καὶ ποτῶν ἔνδειαν προστέταχε. I 245, 18 ἀπὸ τοῦ φυράματος ὅλου προστέταχεν ἀφαιρεῖν.

προστάττεσθαι. IV 293, 10 ἐν ᾗ τὰ ἱερώτατα προστάττεται. I 30, 3. II 173, 13. IV 14, 21. V 103, 1. 131, 8. 144, 16 (τὰ προσταττόμενα). IV 251, 15 ὅτι προσταχθὲν ἠρεμεῖν συνεκόμιζε. I 106, 12 Μωυσῆς χαλκοῦν ὄφιν κατασκευάζεται, οὐ προσταχθὲν αὐτῷ περὶ ποιότητος. I 21, 12 τὰ προσταχθέντα. I 174, 3. 223, 9. 227, 17. 236, 13. 244, 10. 247, 5. II 10, 27. 85, 16. IV 305, 16. V 19, 23. 22, 3. 46, 2. 56, 1. 101, 13. 113, 16. 253, 5 προστέτακται. I 256, 16 ὁρῶ δ' ἔγωγε ... τρία προστεταγμένον ἀναφέρειν ἀπὸ τῶν ἱερείων τὰ πρῶτα. IV 43, 6 ὡς μηδενὸς πώποτε τῶν προστεταγμένων ἀλογῆσαι. VI 204, 16 τὸ δ' ἀληθὲς ἐναντία τοῖς προστεταγμένοις ἐργασόμενοι. V 372, 19 τὰς προστεταγμένας δι' ἓξ ἡμερῶν ἐκεχειρίας.

προστερατεύεσθαι. IV 281, 16.

προσυπακούειν. II 278, 4.

προσυπογράφειν. I 280, 27.

προσυποδεικνύναι. I 17, 5.

προσφεύγειν. I 272, 21.

προσφιλοκαλεῖν. III 36, 18.

προσφιλοτεχνεῖν. VI 107, 6.

προσφιλοτιμεῖσθαι. II 287, 15.

πρόσφορος. IV 218, 10 (ὑλικαὶ οὐσίαι). I 68, 12. III 145, 8. 196, 26. 219, 24 τὰ πρόσφορα.

πρόσφυξ. I 250, 19. II 146, 7. 187, 29. III 29, 10. 122, 14 θεοῦ. V 114, 11 τῶν νόμων. III 302, 12 οἱ μὲν ἱκέται, οἱ δὲ μετανάσται καὶ πρόσφυγες.

προσφύειν. IV 220, 9.

προσφυής. I 142, 13 (ἀρεταί). V 47, 11 προσφυεστάτη τοῖς πράγμασιν ἡ διαίρεσις. III 227, 6 (δορυφόρος). V 71, 20 θυσία. III 235, 12 (ὄνομα). III 12, 4, 152, 13. V 361, 18 (ὀνόματα). III 147, 3 (ὅροι). — I 138, 3 ἃ δὲ καταρᾶται αὐτῇ (sc. ἡδονῇ) ἴδωμεν ὡς προσφυᾶ. — I 57, 13 148, 5 165, 5. III 174, 14. V 354, 24 προσφυῶς. II 22, 20. 116, 1. IV 74, 13. VI 90, 1 προσφυέστατα.

πρόσφυσις. V 36, 16. VI 113, 16.

πρόσω v. κατόπιν. III 136, 4 τὰ π. opp. τοὐπίσω. II 88, 5 τὴν εἰς τὸ π. ὑμῶν ὁρμήν. III 257, 6 τὰ π., τὰ θέας καὶ ἀκοῆς ἄξια. I 278, 24 (ὁ νοῦς) προσωτέρω δὲ χωρῆσαι γλιχόμενος.

προσωπεῖον. III 190, 21. VI 176, 1.

πρόσωπον. II 1, 8 ζῴου τμῆμα. I 70, 25. III 150, 1 σώματος ἡγεμονικόν. V 237, 11 τὸ τοῦ σώματος ἡγεμονικώτατον. I 64, 5 τό τε ἡγεμονικώτατον τοῦ ζῴου π. ἐπταχῇ

κατατέτρηται. I 68, 9 τὰς δὲ αἰσθήσεις π. (εἴρηκε). II 28, 3 ἔνειμεν ἡ φύσις τὸ π. αἰσθήσεσιν. III 149, 31 αἱ (αἰσθήσεις) δ' εἰσὶ παντὸς ζῴου περὶ κεφαλὴν καὶ π. I 70, 22 ἐν προσώπῳ τὰς αἰσθήσεις ἐδημιούργει. II 28, 5 ἡ ἀνιοῦσ' ἀφ' ἡγεμονικοῦ πηγὴ ... καθάπερ τινὰς ὑδρορρόας ἀναστείλασα μέχρι προσώπου. III 166, 23 ἐπὶ π. πεσεῖν λέγεται, ἐπὶ τὰς αἰσθήσεις, ἐπὶ τὸν λόγον, ἐπὶ τὸν νοῦν. II 118, 7 κεφαλὰς καὶ πρόσωπα τῶν ἀντιπάλων ἀποσκάπτουσι. II 110, 10 περιδρυπτόμενος δὲ γόνυ καὶ χεῖρας καὶ π. III 183, 2 cf. 185, 14. V 98, 16 σκυθρωπάζων μὲν τῷ προσώπῳ, μειδιῶν δὲ τῇ διανοίᾳ. VI 66, 19 τῇ σχέδην περιαγωγῇ τοῦ προσώπου. VI 59, 9 ⟨οἱ⟩ τά τε πρόσωπα ἐντρίβονται καὶ ὑπογράφονται. — I 48, 15 τὸν ἄνθρωπον ἐμπνευσθέντα εἰς τὸ π. I 69, 15 διὰ τί εἰς τὸ π. ἐμπνεῖται. I 70, 21 εἰς δὲ τὸ π. ἐμπνεῖ καὶ φυσικῶς καὶ ἠθικῶς. I 103, 15 ἐνέπτυσεν εἰς τὸ π. αὐτῆς (sc. Μαριάμ). I 183, 15 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὁηλώσεις προσώπου φάσκων. — I 45, 3 τῆς γῆς. III 236, 5 (σελήνης). — II 1, 5 εἰ γὰρ π. μὲν ἔχει τὸ ὄν. II 2, 11 cf. III 254, 22 μήτε π. ἔχει ὁ θεός. I 182, 6. 295, 8. II 3, 4. 5, 17. 37, 10. 61, 7. 79, 24. 146, 11. 261, 18. III 163, 14. 294, 3. IV 244, 11. V 217, 25 ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ. III 158, 19 ἐκ προσώπου ... τοῦ τῶν ὅλων ἡγεμόνος. III 139, 6 ἐκ προσώπου τοῦ αἰτίου. IV 244, 13 ἐκ προσώπου Μωυσέως. II 2, 17 τὸ ἐκ προσώπου μεταναστῆναι.

II 24, 12 ὥσπερ τὰ πράγματα, καὶ τὰ πρόσωπα. II 24, 5 καὶ τί δεῖ τὰς τῶν προσώπων ἀμυθήτους ἰδέας καταλέγεσθαι. V 55, 16 sq. αὕτη (sc. θυσία) τέτμηται πολλαχῇ, κἂν τοῖς προσώποις κἂν τοῖς τῶν ἱερείων εἴδεσι. V 174, 2 χρόνοις καὶ πράξεσι καὶ βουλήμασι καὶ προσώποις. V 59, 20 ἐπὶ τιμῇ τῶν προσώπων.

πρότασις. III 15, 15. 69, 17.

προτείνειν. I 136, 22 θεοῦ γὰρ ἴδιον τὰ μὲν ἀγαθὰ π. καὶ φθάνειν δωρούμενον. III 124, 12 τὰς μὲν γὰρ χάριτας ... αὐτὸν ἁρμόττει π. III 167, 19 τοῖς μὲν γὰρ δι' ἑτέρων τὰς εὐεργεσίας εἰώθε π. ὁ θεός. II 115, 10 ἐγκράτεια δ' ὑγείαν καὶ σωτηρίαν προτείνει βίου. III 220, 12 ἵν' ἐξαπίναιος ὁ θεῖος λόγος ἐπιφαινόμενος ἀπροσδόκητον χαρὰν ... προτείνῃ. III 242, 21 ἐξ ἑτοίμου τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ προτείνων ὠφέλειαν. III 298, 16 ψυχῇ δ' εὐδαίμονι τὸ ἱερώτατον ἔκπωμα προτεινούσῃ. I 142, 24 τὸν συμβατήριον λόγον προτείνοντες. III 43, 2 τὸ ἄλογον ἡμῶν μέρος ... ἀγνεῦσαν δὲ τῶν ὁλκὸν ἀπατεῶνα προτεινόντων δύναμιν αἰσθητῶν. III 225, 15 τοῦτο φέρων προὔτεινε. I 57, 17 (αἱ αἰσθήσεις) χαίρουσαι τοῖς προτεινομένοις. II 2, 15 λογισαμένους ὅτι τῶν προταθέντων οὐδὲν κυριολογεῖται.

προτέλεια. II 87, 23. III 73, 10. IV 21, 17.

προτεμένισμα. I 194, 16. VI 183, 16.

προτιμᾶν. II 103, 14 οἱ τῶν σὺν ἡδονῇ × βλαβερῶν τὰ μετὰ ἀηδίας προτιμῶσιν ὠφέλιμα. I 231, 16 πᾶς οὖν λογισμὸς ... ἑαυτὸν προτιμῶν θεοῦ. I 59, 15 ὁ βίος τῶν κακίαν ἀντ' ἀρετῆς προτιμώντων. III 142, 26 τῶν γνησίων ἀγαθῶν τὰ νόθα προτιμήσασα (ἡ γυνή). I 280, 1 ὅτι ἡδονὴν ἀρετῆς προτιμήσαντες θνητὸν βίον ἀθανάτῳ ἐπιζεύξαμεν. — II 280, 5 τὸ ἄδικον πλῆθος πρὸ ἑνὸς τοῦ δικαίου προτετίμηται.

προτρέπειν. IV 136, 17 διὰ χρησμῶν ἄρχεται π. αὐτόν. IV 242, 18 ἀφ' οὗ π. αὐτὴν (sc. ψυχήν) οἴεται δεῖν ἐπ' ἀρετῶν. I 86, 20 προτρέπει τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν ... ἀπὸ πασῶν τῶν ἀρετῶν ὠφελεῖσθαι. I 87, 23 παραινεῖ ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ παραδείσου ἐσθίειν, ἕνα προτρέπει. II 22, 14 εἴτε προτρέπει ... τὴν ἐπ' εὐθείας ἄγουσαν ἀτραπὸν ... βαδίζειν. II 273, 24 εἰ τὸν ὑπηγμένον κράτει πάθους ἀλόγου προτρέπει μὴ ἐνδιδόναι. III 147, 15 οὐ προτρέπει δὲ μᾶλλον ἡ γνώμην ἀποφαίνεται. I 117, 1 π. (αἱ ὑπομνήσεις) βλάπτουσι τὴν διάνοιαν καὶ ... προτρέπουσιν (περιτρέπουσιν). I 233, 14 (ὁ ἱερὸς λόγος) προτρέπων ἐνθύμια λαμβανεῖν. I 261, 24 (Μωυσῆς) προτρέπων ἀφίστασθαι τοῦ ῥητοῦ. II 27, 2 Μωυσῆς μαρτυρεῖ προτρέπων πολεμεῖν ταῖς ἐναντίοις δόξαις. II 218, 8 οὗ χάριν προτρέπων φησί. III 28, 25 διδοὺς τὰ πρέποντ' ἑαυτῷ καὶ προτρέπων τὰ δοθέντα μὴ κιβδηλεύειν. I 85, 23 παραινέσεως τῆς ἀνέχειν μὲν τῶν φαύλων διδασκούσης, προτρεπούσης δὲ ἐφίεσθαι τῶν ἀστείων. V 2, 2 πολλὰ δ' εἶναι τὰ προτρέποντα. V 156, 10 ἅπερ ἐκμυσαξάμενος ὁ ἱερώτατος Μωυσῆς ὡς ... προτρέποντα καὶ ἀλείφοντα. I 86, 18 δι' ὧν γὰρ προὔτρεπε δυνάμεων.

προτρέπεσθαι. I 258, 6 τὸ γὰρ πεδίον, εἰς ὃ προτρέπεται παραγενέσθαι. II 273, 17 καὶ προτρέπεται μᾶλα ἐρρωμένως ἀπολιπεῖν τὴν ... μητέρα. III 3, 9 νομισάτω ... καὶ προτρέψασθαι δυνατώτερον ἕτερον. IV 2, 6 ὑπὲρ τοὺς ἐντυγχάνοντας προτρέψασθαι. IV 292, 2 ἀφ' οὗ παγκάλη παραίνεσις καὶ πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν ἱκανωτάτη προτρέψασθαι. II 48, 13 πῶς ἂν τις προτρέψαιτο

μᾶλλον σαρκὸς ... καταφρονεῖν. IV 132, 2 ὑφ' οὗ προτραπείς.
προτρεπτικός. I 260, 27 λόγος τοῦ πατρός. I 83, 4 (λόγοι). II 110, 25 cf. 130, 6. III 140, 15. 147, 11. 164, 1. 197, 24. V 279, 1 ἐν προτρεπτικοῖς Μωυσῆς φησιν.
προτροπή. I 85, 16 ἐκεῖνος ... δίχα προτροπῆς ἔχει τὴν ἀρετὴν αὐτομαθῶς. V 226, 10 ἄνευ προτροπῆς αὐτοκέλευστοι. II 113, 22 διὰ τιμῆς ἔρωτα καὶ ζῆλον ἀρετῆς ἀλέκτῳ τινὶ προτροπῇ καὶ προθυμίᾳ χρησάμενοι. II 255, 14 cf. V 337, 2 προτροπῆς ἕνεκα καὶ διδασκαλίας. V 125, 11 μαλακωτέραις ὑφηγήσεσι καὶ φιλοσόφοις προτροπαῖς. IV 157, 11 προτροπαὶ πρὸς τὰ βέλτιστα. VI 38, 12 εἰς βελτίωσιν.
προτυποῦν. I 1, 7. 93, 13. II 263, 9.
προϋπαντᾶν. III 140, 10. 230, 18. IV 19, 17. 276, 19.
προϋπάρχειν. I 44, 25. 66, 20.
προϋπεῖναι. II 71, 13.
προϋπεργάζεσθαι. I 217, 4.
προϋποδεικνύναι. I 134, 14.
προϋποκεῖσθαι. I 68, 20. III 27, 14. VI 78, 6. 79, 9.
προϋποτυποῦσθαι. III 88, 22.
προϋπτος. II 207, 10 αἱ μικταὶ (δυνάμεις). III 47, 23 τἄλλα δὲ ἐναντία. III 223, 25 ᾧ πάντα προϋπτα.
προφαίνειν. I 19, 7 (ἀστέρες γεγόνασι), ὅπως σημεῖα μελλόντων προφαίνωσιν. III 207, 10 τῆς φύσεως ἀτεκμάρτως ἐκ ταὐτομάτου προφαινούσης.
προφαίνεσθαι. I 214, 8 ὡς ἔκδηλον τὴν ἑκάστου φύσιν καὶ τοῖς ἀμυδρῶς ὁρῶσι π. I 293, 8 ἔδει γὰρ αὐτὸ (sc. τὸ ζῷον) πάντως καθ' ἓν τοῦ κόσμου μέρος π. II 13, 8 (ὁ νοῦς) οὐδὲν ἐᾷ π. II 151, 20 ἐπ' αὐτῷ δ' ἔσθ' ὅτε χάριτι τοῦ αἰτίου π. III 222, 23 οἱ μὲν ἀστέρες προφαίνονται. III 159, 17 ὡς μιᾶς τῶν περὶ αὐτὸ δυνάμεων, τῆς βασιλικῆς, προφαινομένης. II 205, 10 ἰχθῦς ... μείζους ἀεὶ τῆς φύσεως προφαινομένους. III 246, 4 τοὺς κατὰ τὸ πρεσβύτατον τῶν αἰτίων προφαινομένους. I 265, 5 προφανέντων δυεῖν.
προφανής. I 258, 7. III 298, 7.
προφασίζεσθαι. VI 203, 5.
πρόφασις. I 178, 18 τοῦ συμβαίνοντος ἡ μηδὲν αἰτία θάλαττα τὴν πρόφασιν ἴσχει. IV 62, 23 προσλαμβάνον ἀεί τινα καινὴν πρόφασιν. IV 64, 11 διαπέμπονται τῷ πατρὶ πρόφασιν ὡς ... IV 72, 9 εὐρεσιλογεῖν προφάσεις. IV 123, 15 ἦν ἑτοιμότερον ἀσμένην ὑπισχνεῖσθαι πρόφασιν ἐπὶ μισθῷ τροφεύσειν. V 30, 6 προφάσει καταχρησάμενος εἰς ἀσέβειαν. V 35, 5 προφάσεις ἄλλοτε ἀλλοίας σκηπτόμεναι (αἱ πόλεις). V 88, 15 ποιούμενοι πρόφασιν τὸ εὐορκεῖν, ὡς ... V 176, 19 μηδεμιᾶς ἐγγινομένης προφάσεως. V 214, 21 προφάσεις γὰρ ἀεὶ ζητῶν. VI 29, 18 πρόφασιν εὐωχεῖτο. VI 3, 17 π. ἀνθρώπων, οἳ διάνοιαν μὲν ἠμαύρωνται. VI 166, 14 τοιαῦται δὲ ἦσαν αἱ προφάσεις. III 232, 20 cf. VI 204, 15 πρόφασιν μὲν ..., τὸ δ' ἀληθές. VI 203, 22 τὴν εἴτε πιθανὴν εἴτε ἀληθῆ πρόφασιν. — V 172, 8 ἀπαλλαγῆς. I 54, 10 τῆς ἀπάτης. IV 110, 22 τοῦ γνῶναι. VI 210, 20 τῆς εἰς τὸ ἔθνος ἐπηρείας. IV 253, 14 τοῦ μὴ ἱερουργῆσαι. IV 198, 21 οὐδενὶ τῶν ὁπλιτῶν πρόφασιν παρασχόντες μονῆς. I 197, 23. II 194, 2 νόσου. V 29, 10 πένθους. V 183, 15 προσκρουσμάτων τε καὶ διαφορῶν. — III 168, 6 ἀπὸ γὰρ μικρᾶς καὶ τῆς τυχούσης προφάσεως. IV 152, 6. VI 145, 19 ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως. II 124, 2 διὰ τὴν ἐναντίαν πρόφασιν. IV 203, 9 διὰ μυρίας προφάσεις. IV 88, 11 ἐκ μυρίων προφάσεων. IV 258, 19 cf. V 255, 14 μικρᾶς ἕνεκα προφάσεως. III 168, 19. IV 140, 10. V 303, 10. 307, 2. VI 121, 10 ἐπὶ προφάσει. VI 217, 19 ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει. V 37, 2. 198, 5 κατὰ πρόφασιν. V 158, 7 καθ' ἣν ἂν τύχῃ πρόφασιν. VI 63, 20 ὑπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως.
προφασιστικός. VI 5, 11 (εὑρεσιλογίαι).
προφητεία. V 348, 3. 14 cf. IV 200, 15. 244, 2 (coni. βασιλεία, νομοθεσία, ἀρχιερωσύνη). III 99, 7 coni. νομοθετική. III 178, 14 νόμων ἱερῶν (coni. ἑρμηνεία). IV 245, 1 ἑρμηνεία δὲ καὶ π. διαφέρουσι. III 191, 26 (θεοφόρητος, opp. σοφιστεία μαντική). V 219, 22 (ἡ μαντικὴ) παράκομμα τῆς ἐνθέου κατοκωχῆς καὶ προφητείας. III 95, 6 (coni. ἐνθουσιασμοί). IV 261, 17 τῆς κατ' ἐνθουσιασμὸν προφητείας Μωυσέως ἀρχή. IV 263, 6 καὶ αἱ τοιαῦται εἰκασίαι συγγενεῖς προφητείας εἰσίν. V 76, 4 κἂν μέντοι τις ὄνομα καὶ σχῆμα προφητείας ὑποδύς. V 220, 20 ὑποδυόμενοι δ' εὐπρεπὲς ὄνομα τὸ προφητείας. V 220, 12 ψευδοπροφήτην ... κιβδηλεύοντα τὴν ἀληθῆ προφητείαν. III 59, 11 παντὶ δὲ ἀστείῳ προφητείαν ὁ ἱερὸς λόγος μαρτυρεῖ. IV 201, 18 (Μωυσῆς) ἀναγκαίως καὶ προφητείας ἔτυχεν. IV 23, 10 ὃ (sc. ἔθνος) μοι δοκεῖ τὴν ὑπὲρ παντὸς ἀνθρώπων γένους ἱερωσύνην καὶ προφητείαν λαχεῖν. IV 201, 20 ὧν γὰρ ὁ νοῦς ἀπολείπεται, πρὸς ταῦθ' ἡ π. φθάνει. IV 244, 5 διὰ δὲ τῆς προφητείας ὅσα μὴ λογισμῷ καταλαμβάνεται θεσπίζῃ.

προφητεύειν. IV 216, 15 ἀφ' οὗ τὸ πρῶτον ἤρξατο π. καὶ θεοφορεῖσθαι (Μωυσῆς). IV 268, 11 (Μωυσῆς) καταπνευσθεὶς καὶ ἐπιθειάσας ζῶν ἔτι τὰ ὡς ἐπὶ θανόντι ἑαυτῷ προφητεύει. V 53, 20 (ἵνα ὁ νοῦς) προφητεύῃ διὰ τῶν ὀνείρων τὰ μέλλοντα. II 301, 20 ὁ γεγωνὼς λόγος προφητεύων διανοίᾳ. V 348, 16 τέταρτον δ' ἀρχιερωσύνην, δι' ἧς προφητεύων ἐπιστημονικῶς θεραπεύει τὸ ὄν (sc. Μωυσῆς). IV 162, 4 (Μωυσῆς) θεσπίζει προφητεύων τάδε. IV 187, 12 τὰ ὑποβαλλόμενα ἐξελάλει προφητεύων τάδε. V 148, 18 Μωυσέως ... λέγοντός τε καὶ προφητεύοντος τὰς ἱερωτάτας ... ὑφηγήσεις. IV 81, 12 τοῖς ὀνείρων κριτοῖς ἀληθεύειν ἀναγκαῖον θεῖα λόγια διερμηνεύουσι καὶ προφητεύουσι. III 59, 17 πάντας γοῦν ὁπόσους ἀνέγραψε δικαίους κατεχομένους καὶ προφητεύοντας εἰσήγαγεν. IV 208, 19 ἐνθουσιῶντες προεφήτευον. V 16, 16 προφήτης θεοφόρητος θεσπιεῖ καὶ προφητεύσει. III 59, 21 οὗτοι (sc. Ἰσαάκ, Ἰακώβ) ... διὰ τῶν εἰς τοὺς ἐκγόνους προσρήσεων ὁμολογοῦνται προφητεῦσαι. II 290, 18 εὐχὰς δὲ ἀναγκασθέντα διὰ στόματος καὶ γλώττης ὑπερφυεστάτας προφητεῦσαι. V 133, 5 τῶν γενικῶν νόμων, οὓς προεφήτευσεν ὁ θεός. V 111, 9 ὁ τοὺς νόμους ἡμῖν προφητεύσας.

προφήτης. II 284, 24. 301, 19 Ἀαρών. III 59, 6. V 333, 9 (int. Ἀβραάμ). II 85, 13. 23 (int. Elia). II 161, 1 παρά τινι τῶν προφητῶν (int. Hosea). I 182, 4 cf. III 286, 17 (Ἱερεμίας). V 373, 14 ἡ φησιν ὁ π. (int. Jesaias). I 151, 16. 254, 16. III 60, 2. IV 133, 1. 244, 8. 266, 11. 272, 18. V 336, 2. VI 63, 9. 70, 7 (Μωυσῆς). IV 201, 2. 268, 18 (Μωυσῆς, coni. βασιλεύς, νομοθέτης, ἀρχιερεύς). I 90, 3. II 51, 19. 53, 2. 271, 19. III 2, 1. 140, 3. 158, 7. 303, 1. IV 218, 7. 244, 12. 18. 248, 20. 250, 1. 258, 6. 259, 5. 261, 13. 262, 11. 265, 14. 266, 1. 267, 6. 272, 21. V 84, 3. 151, 24. 185, 7. 280, 1. 301, 6. 336, 15. 364, 16 (int. Moses). IV 307, 2 διὰ τοῦ τελειοτάτου τῶν προφητῶν (sc. Μωυσέως). III 107, 19 cf. II 298, 2 ὁ π. λόγος, ὄνομα Μωυσῆς. I 267, 17 (ὁ λόγος) καὶ π. καὶ θεοπρόπος. I 174, 4 τῷ ἱερεῖ καὶ προφήτῃ λόγῳ. III 59, 18 ὁ Νῶε δίκαιος. II 197, 24 μέγιστος Σαμουήλ. — VI 173, 24 τὸν ἑρμηνέα καὶ προφήτην τῶν θείων, ἀφ' οὗ καὶ Ἑρμῆς ὠνόμασται. II 86, 6 οἷς δ' ὑφηγεῖται ὁ ἑρμηνεὺς τοῦ θεοῦ λόγος καὶ π. ἕπηται. V 348, 15 ἑρμηνεὺς γάρ ἐστι ὁ π. ἔνδοθεν ὑπηχοῦντος τὰ λεκτέα τοῦ θεοῦ V 219, 22 cf. III 59, 12 π. μὲν γὰρ οὐδὲν ἴδιον ἀποφαίνεται τὸ παράπαν, ἀλλ' ἔστιν ἑρμηνεύς. V 253, 9 προφήτῃ δ' οὐδὲν ἄγνωστον, ἔχοντι νοητὸν ἥλιον ἐν αὐτῷ. V 253, 8 ὁ πρὸς ἀλήθειαν ἱερεὺς εὐθύς ἐστι π. 157, 21 φῶς δὲ ὁ π. ἀνείρηται θεοῦ. IV 264, 4 ἀληθόμαντιν δὲ καὶ θεοφράδμονα καὶ μόνον προορατικὸν τῶν ἀδήλων ἀνακαλοῦντες τὸν προφήτην. IV 245, 6 ὁ π. ἐνθουσιᾷ πυνθανόμενος. IV 245, 3 καθ' ὃ (sc. τὸ ἐνθουσιῶδες) μάλιστα καὶ κυρίως νενόμισται π. V 16, 15 ἀλλά τις ἐπιφανεὶς ἐξαπίναιος π. θεοφόρητος. III 61, 2 πρὸς ἀλήθειαν ἠσυχάζει. II 105, 18 τούτου δὲ ἐγγυητὴς οὐχ ὁ τυχὼν ἀλλὰ π. ἐστίν. V 76, 6 sq. οὐκ ἄξιον προσέχειν ἀπατωμένους ὀνόματι προφήτου· γόης γὰρ ἀλλ' οὐ π. ἐστὶν τοιοῦτος. — II 86, 7 τοὺς γὰρ προφήτας ἐκάλουν οἱ πρότερον τοτὲ μὲν ἀνθρώπους θεοῦ, τοτὲ δὲ ὁρῶντας. II 53, 24 οὐρανοῦ δὲ ὅσοι τεχνῖται ..., θεοῦ δὲ ἄνθρωποι ἱερεῖς καὶ προφῆται. II 275, 27 τοὺς προφήτας ἐκάλουν πρότερον τοὺς βλέποντας. III 18, 17 τοὺς προφήτας ὠνόμασαν οἱ παλαιοὶ ὁρῶντας. V 16, 19 ἑρμηνεῖς γάρ εἰσιν οἱ προφῆται θεοῦ. IV 209, 15 οὐχ ἑρμηνέας ἐκείνους ἀλλ' ἱεροφάντας καὶ προφήτας. IV 26, 9 ἢ προφητῶν ἢ ἀγγέλων μεταβαλόντων ἀπὸ πνευματικῆς καὶ ψυχοειδοῦς οὐσίας εἰς ἀνθρωπόμορφον ἰδέαν. VI 52, 18 λόγια θεσπισθέντα διὰ προφητῶν. IV 183, 28 ὡς δὴ τῶν ἐλλογίμων προφητῶν γεγονώς.

προφητικός. III 66, 11 ἀνήρ. II 53, 7 (βίος). II 284, 27. III 57, 3. 60, 17. 141, 18. 175, 29. 177, 18 (γένος). III 16, 19 (ἐπιθειασμός). I 122, 15. II 156, 26. 228, 15 λόγος. III 150, 20. IV 185, 20 (πνεῦμα), III 185, 11 (ῥήσεις). III 180, 11 (στόμα). III 152, 19 (στόματα). II 237, 27 (χορός).

προφῆτις. III 258, 9 Ἄννα. VI 70, 7 Μαριάμ.

προφητοτόκος. III 258, 9.

προφορά. I 70, 11 ἐμφαίνει δέ τι καὶ φυσικώτερον ἡ π. III 188, 26 οὐδὲ ἀπιστοῦντός ἐστιν ἡ π., ἀλλ' εὐχομένου. I 288, 10 μηδ' ἔμπαλιν σπουδαίου προφορᾷ τὰ ἀκόλαστα ... μηνύοιτο. II 72, 23 ὁρᾷς, ὅτῃ καὶ περὶ τὴν προφορὰν κέχρηται προφυλακῇ. II 282, 13 ὑπὸ παιδείας ὀρθῆς (ἡνιοχομένη). II 291, 5 τὰς ἐν προφορᾷ διεξόδους. II 283, 21 προφορᾶς τὸ λαλεῖν ἴδιον. II 9, 6. 21, 22. 52, 8. 183, 3. 268, 9. 270, 18. IV 230, 6. V 36, 1 (ὁ κατὰ προφορὰν λόγος). III 129, 16 γεγωνοῦ λόγου. II 282, 11 ἡ

διὰ στόματος καὶ γλώττης (ὁ λόγος). II 232, 3 διὰ λόγων.
προφορικός v. λόγος Nr. I 12 et II 7.
προφυλακή. II 72, 23. IV 234, 6. 291, 21. V 232, 12.
προφυλάττεσθαι. I 178, 14.
προχεῖν. I 42, 14. 228, 12. II 30, 22. 33, 21.
πρόχειρος. II 77, 12 ἄθλα. II 222, 7. 232, 18 (ἀποδόσεις). II 84, 21 (διάταξις). I 293, 13 (ἐκδοχὴ τοῦ λόγου). I 216, 15 (ἔντευξις). III 232, 13 ἔπαινος. V 55, 13 (εὐεργεσίαι). I 269, 7. II 1, 4 (φαντασία). II 182, 2 (φαντασίαι). — II 238, 18 διαβαλεῖν προχειρότατος. II 95, 11 τίνι γὰρ τῶν προχειροτέρων. II 256, 10 τὸ πρόχειρον τοῦτο. IV 284, 19 τὸ προχειρότατον. II 265, 24 (τὰ ἐμφανῆ καὶ πρόχειρα). I 226, 12 προχείρως.
πρόχυσις. I 42, 17.
προωφελεῖν. I 246, 8.
πρυτανεύειν. II 262, 2 ᾧ (sc. θεῷ) π. καὶ διοικεῖν μόνῳ θέμις τὰ σύμπαντα. V 247, 16 μετὰ τοῦ τὰ κοινὰ π. V 97, 19 ἣ (sc. ἀρετή) πεπίστευται τὸ κοινὸν πολίτευμα π. III 305, 4 ἣν (sc. δύναμιν) π. τῶν κατὰ τὸν κόσμον ... νομίζουσι. IV 118, 19 (Ἰωσὴφ) τὰ πρὸς ἑκάτερον καιρὸν π. ἱκανώτατος. VI 165, 1 ἀφ' οὗ τὸ ὑμέτερον γένος ἤρξατο π. τῶν παντὸς πάντων. IV 93, 13 πρυτανεύει γὰρ ὁ (ἀρχισιτοποιὸς) τὰ περὶ ἐδωδήν. V 187, 18 (ὁ ἀρχιερεὺς) πρυτανεύων μὲν τὰ δίκαια τοῖς ἀμφισβητοῦσι κατὰ τοὺς νόμους. VI 216, 22 τοῦ πάντα ἐφορῶντος καὶ σὺν δίκῃ πρυτανεύοντος θεοῦ. V 4, 6 οὗ (sc. τοῦ πάντων πατρός) μιμουμένους τὴν ἐπιστασίαν κατορθοῦν πρυτανεύοντος. IV 156, 10 τῷ πρυτανεύοντι καὶ ἐπιμελουμένῳ τῶν ὅλων ἔδοξεν. IV 19, 12 τὸν κόσμον ... οὐ πρυτανεύοντα ἀλλὰ πρυτανευόμενον ὑπ' αἰτίου τοῦ πεποιηκότος. IV 6, 24 ἡ τῶν ἀρετῶν ἐστι περιουσία, ἣν ... ὑποληπτέον ἡγεμονίαν ἐνδίκως πρυτανεύουσαν. — I 3, 13 ὑφ' οὗ πάντ' οἰκονομεῖσθαι καὶ πρυτανεύεσθαι θέμις. V 50, 6 δι' ἧς (sc. βασιλείας θεοῦ) ἐνδίκως ἕκαστα πρυτανεύεται. V 143, 7 ᾗ (sc. ἄνω φύσει) καὶ τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα σὺν δίκῃ πρυτανεύεται.
πρύτανις. VI 143, 13 τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. III 289, 1 coni. ὁ πρόεδρος, ὁ δημιουργός. IV 307, 19 θεὸς π. εἰρήνης.
πρωτογένειος. I 197, 8. VI 59, 18.
πρωτογενής. III 28, 2.
πρωτογέννημα. V 44, 21. 130, 10. 12 ἑορτὴ πρωτογεννημάτων. I 238, 10 οἴσεις θυσίαν. IV 304, 12 οἱ (sc. ἄρτοι) καλοῦνται πρωτογεννημάτων ἐτύμως. I 223, 5 cf. V 131, 9 ὧν σύνθετον ὄνομα πρωτογεννήματα.
πρωτόγονος. II 241, 19 (ὁ ἀσώματος ἄνθρωπος). II 257, 3 cf. III 251, 13 (θεοῦ λόγος). II 106, 1 (ὁ θεὸς) προστησάμενος τὸν ὀρθὸν αὐτοῦ λόγον καὶ πρωτόγονον υἱόν. II 14, 7 cf. III 154, 20 (υἱός, Ἰσραήλ).
πρῶτος. I 216, 17. II 17, 18. IV 287, 12. × VI 156, 10 ἀγαθόν. II 105, 10. 252, 25. V 200, 12 (αἴτιον). I 152, 31 (ἀκμή). I 47, 11. 48, 11. 49, 5. 11. 50, 2. 51, 1. 23. 52, 2. 7. 23. IV 13, 21. V 237, 10 (ἄνθρωπος, v. ἄνθρωπος Nr. 8). V 47, 13 (ἄνθρωποι). I 79, 24. 228, 16 (ἀρετή). II 38, 29 ἄσκησις. II 22, 2 βασιλεὺς ὁ θεός. I 232, 12 (γένεσις). II 14, 9 τοῦ ἀγενήτου γέννημα πρώτιστον. I 93, 20. 23. VI 90, 21 (γενόμενον). II 26, 25 ψυχῆς ... δύναμις. I 107, 24. 176, 19. V 74, 7 (δυνάμεις). II 79, 8 τό γε πρῶτον ... τῶν θείων ἔργων. I 11, 3. II 14, 19 (ἡμέρα). II 40, 18. 303, 23. 306, 14. IV 18, 22. 21, 14. 26, 19. 248, 3. 282, 7 (θεός). I 223, 4. 232, 3 (καρποί). II 66, 3 ψυχῆς (κίνησις). IV 274, 20 (κόσμος). II 14, 20 (μονάς). II 22, 21 ὄργανον. IV 292, 20 (περιφορά). II 151, 22 (φυτουργός). II 32, 13 (χάριτες). — I 156, 3 εἵληφεν οὖν τὰ πρῶτα ὁ π. κατ' ἀρετήν. I 159, 21 τῶν δὲ σοφῶν καὶ τελείων ὁ π. I 46, 4. 134, 26. 183, 23. II 143, 21. 163, 6. 177, 3. IV 2, 12. 273, 18. V 2, 12 (οἱ πρῶτοι). III 91, 25 τὸ ... πρῶτον καὶ ἄριστον ἐν ἡμῖν. IV 48, 11 τὰ πρῶτα καὶ ἡγεμονικὰ τῇ φύσει.
πρωτοτόκια, τά. I 99, 26. 155, 27. 250, 16. II 221, 3.
πρωτότοκος. III 248, 17 ψυχῆς ... γεννήματα. I 239, 12 τὸ Ἄβελ ὦρον. II 253, 1 τὰ πρωτότοκα, οὐ τὰ δεύτερα τῆς ποίμνης ἔγγονα ἱερουργεῖ. V 60, 9 τῶν ζώων τὰ πρωτότοκα ἀρρενικά. I 250, 1 ὁ δὲ Λευὶ τοῦ Ἰσραὴλ π. ἐστιν. II 220, 7 (υἱός). V 34, 10 (υἱοί). — I 183, 18 ἐπὶ τοῦ πρωτοτόκου, ὃς ἦν ἀρχὴ τῆς ἐξ ἀλλήλων γενέσεως ἀνθρώποις. I 256, 1 cf. IV 152, 1. 155, 3. V 117, 24 ἐπλήγη τὴν μεγάλην πληγὴν φθορᾷ τῶν πρωτοτόκων Αἰγυπτος. I 249, 22 τοὺς Λευίτας ὁμολογεῖ Μωυσῆς τοὺς ἀντὶ τῶν πρωτοτόκων γενομένους θεραπευτάς. I 253, 7 οὓς ὁ νομοθέτης ... λύτρα καὶ πρωτοτόκους καλεῖ. I 256, 1 οἱ Ἰσραὴλ πρωτοτόκοι ἐγένοντο ἅγιοι. V 34, 3 τοὺς πρωτοτόκους ἄρρενας τρόπον ἀπαρχῆς καθιεροῖ. III 91, 22 τὰ πρωτότοκα καθιέρωσε πάντα. V 293, 8 βοῶν καὶ προβάτων καὶ αἰγῶν τὰ πρωτότοκα ... νο-

μίζειν ἀπαρχάς. I 256, 13 προσάγει δ' οὐ μόνον ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τὰς ἀπαρχάς. V 33, 9 τὰ πρωτότοκα ἄρρενικὰ πάντα τῶν χερσαίων.

πταίειν. V 225, 7 οἷς βεβαίως ἐπερείσεται π. I 116, 25 ἐὰν ... μέλλῃς π. περὶ αὐτό. IV 91, 11 πταίεις πολλάκις, χρηστὰ ἔλπιζε. II 85, 5 ἔστι δ' ὅτε κατορθοῦν ἐν οἷς πταίουσι μεγάλα νομίζων. I 145, 27 οἶδα γοῦν πολλοὺς οὕτω πταίοντας. I 127, 15 ἡ (γυνὴ) δέ γε ὁμολογεῖ πταῖσαι. V 213, 18 λαβόντες οἶκτον τῶν ἐπταικότων.

πταῖσμα. III 78, 4. IV 93, 1. V 104, 10. 157, 8.

πτέρνα. II 116, 24 cf. I 110, 16 τὸν (ὄφιν) δὲ τοῦ Δὰν ... ἵππου πτέρναν, ἀλλ' οὐκ ἀνθρώπου δάκνοντα (εἰσάγει). I 155, 13. 26 (ἡ ψυχὴ) οὐ πρότερον ἀνήσει πτέρναν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ πάθους.

πτερνίζειν. I 155, 22 sq. (ἡ ἡδονὴ) π. δοκοῦσα καὶ ἀπατᾶν τὸν ἀστεῖον αὐτὴ πτερνισθήσεται. I 219, 7 cf. II 307, 22. III 241, 16 τῷ τὰς ἕδρας τοῦ πάθους καὶ βάσεις πτερνίζοντι Ἰακώβ. I 110, 23 ὅταν αὐτὰ (sc. τὰ πάθη) συλλογισθῇ καὶ πτερνισθῇ. I 256, 10 (Ἡσαῦ) πτερνισθεὶς γὰρ καὶ κληρονομηθεὶς ὑπὸ τοῦ σοφοῦ. I 110, 21 πτερνισθέντος δὲ τοῦ πάθους καὶ ὀκλάσαντος. I 155, 26 (τὸ πάθος) ἐπτέρνισται καὶ νενίκηται δίς.

πτερνιστής. I 76, 13. 108, 17. 116, 12. 134, 1. III 171, 4 sqq. cf. I 110, 17. 153, 1 Ἰακώβ.

πτερόν. I 176, 9 (τὰ Χερουβὶμ) νεύοντα × πρὸς τὸ ἱλαστήριον πτεροῖς. III 235, 6 (ψυχαὶ) ἄνω κούφοις πτεροῖς πρὸς αἰθέρα ἐξαρθεῖσαι. V 16, 1 ἐξάπτων ἀβεβαιοτάτων πεισμάτων, ὀρνίθων καὶ πτερῶν.

πτεροῦν. I 292, 22 πτερώσας καὶ μετεωρίσας σαυτόν. VI 92, 8 εἰ γοῦν τις ἔαρος ἀκμάσαντος πτερωθεὶς ἀρθείη μετάρσιος. V 50, 2 ἡ γὰρ τοῦ φιλοθέου ψυχὴ ... πτερωθεῖσα. II 138, 10 ὑπὸ πολλοῦ τοῦ τὸ ὂν κατιδεῖν τηλαυγῶς ἰμέρου πτερωθέντα.

πτέρυξ. V 234, 7 sqq. (σύμβολον) φιληδόνου ψυχῆς.

πτερύττειν. IV 49, 13 (ἡ ψυχὴ) πτερυξαμένη.

πτηνός. III 68, 21. 305, 15 (ἅρμα, ὁ οὐρανός, ὁ κόσμος). I 292, 23 γένος. V 337, 22 (δράκοντες). I 174, 23. II 196, 22 (ἔρως). IV 166, 20 ζῷον. II 231, 3 ζῷα. VI 181, 13 θηρία. IV 57, 24 (λόγοι). IV 295, 12 (φύσις). I 229, 8. III 187, 11. 292, 27. IV 173, 1 (φύσεις). IV 223, 13 Χερουβίμ. — V 354, 7 τις μετέωρος καὶ π. ἀρθείς. I 23, 15 π. ἀρθεὶς ὁ νοῦς. V 350, 3 ὁ νοῦς ... π. ὁρμᾷ. VI 173, 27 τὸν ἑρμηνέα καὶ προφήτην τῶν θείων ... ποδωκέστατόν τε εἶναι καὶ μόνον οὐ πτηνὸν φέρεσθαι. I 51, 15 τὸν ἄνθρωπον πάντα εἶναι, χερσαῖον ἔνυδρον πτηνὸν οὐράνιον. IV 223, 17 πτηνὸν γὰρ ὁ σύμπας οὐρανός. — I 21, 5. 22, 3. II 136, 6. III 53, 23. IV 151, 2. V 39, 14. 231, 12. 235, 19 (τὰ πτηνά). I 196, 19. II 135, 19. III 32, 16. 304, 17. IV 214, 12. 286, 22. V 152, 7. 235, 25 (πτηνά coni. χερσαῖα, ἔνυδρα). — All: III 54, 9 ἔννοιαι μυρίαι. III 31, 8 (αἱ ἀσώματοι καὶ θεῖαι ἐπιστῆμαι). III 199, 13. 20 sqq. σύμβολον ... λόγου δὲ τὰ πτηνά. III 52, 5 ὄρνεα καλῶν τοὺς πτηνοὺς καὶ πεφυκότας μετεωροπολεῖν δύο λόγους. I 92, 21 sqq. θηρίοις δὲ καὶ πτηνοῖς ἀπεικάζει τὰ πάθη. I 181, 17 cf. III 177, 17 τὴν πτηνὴν καὶ μετάρσιον ἀρετὴν Σεπφώραν. III 30, 2 τήν τε θείαν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην σοφίαν, πτηνὰς μὲν ἀμφοτέρους. III 292, 21 τὰ πτηνά, τὸ δ' ἐστὶν αἱ ἐπιποτώμεναι ἔξωθεν ἀτέκμαρτοι συντυχίαι.

πτόα, πτοία. I 283, 16. III 88, 14. IV 301, 15. V 370, 25.

πτοεῖν. III 285, 13.

πτόησις. III 57, 21.

πτῶμα. I 110, 29 (ὁ νοῦς) τὸ κατόπιν π. ἀποδεχόμενος. II 84, 7 ὁ νοῦς ... οἷα τυφλὸς ... συνεχεῖς ὀλίσθους καὶ πτώματα ἐπάλληλα καὶ ἀκούσια ὑπομένῃ. I 111, 1 πέσοι τοιοῦτόν μου π. ἡ ψυχή. II 117, 7 τὰ γὰρ τοιαῦτα πτώματα φέρει τὰς εὐκλεεστάτας νίκας. III 167, 10 ἑκούσιον π. πίπτοντα. II 283, 31 μέγα π. ἔπεσεν. III 166, 22 μέγα π. πίπτει. III 303, 23 τὴν θέαν τοῦ πτώματος (τῇ ψυχῇ εὐαγγελίζεται). II 129, 23 πτωμάτων γὰρ ἀργαλεώτατον θεοῦ τιμῆς ἀποπεσεῖν ὀλισθόντα. IV 64, 23 ἵν' ἐπιδακρύσας τῷ πτώματι λωφήσω τῆς συμφορᾶς. VI 212, 3 ἐπὶ τοῖς τῶν οἰκείων πτώμασιν ἑαυτοὺς τελευταῖον καθιερεύσειν.

πτῶσις. II 86, 16.

πύγαργος. V 232, 18.

πυθόχρηστος. VI 5, 15. 45, 6.

πυκνός. III 209, 18 ἁρμονία. V 12, 18 ὁ σοφίας ἵμερος. VI 105, 3 (τὸ πῦρ) βαρὺ δ' οὐδὲν ἢ πυκνὸν ἢ ψυχρόν. VI 104, 11 τὸ πυκνότατον τῶν στοιχείων.

πυκνότης. I 139, 2. II 205, 27. III 209, 4. IV 149, 8.

πυκνοῦσθαι. III 43, 16.

πυλών. III 150, 8 sqq. Αἰλὶμ πυλῶνες × ἑρμηνεύονται.

πυλωρός. V 8, 12. 37, 25. 352, 24.

πυνθάνεσθαι. III 5, 14 γνοὺς τε τῶν

εἰς ἐπιστήμην ὠφελιμώτατον ἔργον εἶναι ζητεῖν, ἐρωτᾶν, π. I 271, 17 εἰ κυρίως ἐνδέχεται π. θεόν. IV 185, 1 τί γὰρ ἔδει π. περὶ πράγματι οὕτως ἐμφανοῦς. I 108, 15 πυνθάνεται οὖν ὁ θεὸς τοῦ σοφοῦ. I 126, 2 sq. ἄλλο μὲν πυνθάνεται τῆς αἰσθήσεως ὁ θεός, ἄλλο δὲ αὐτὴ ἀποκρίνεται. I 151, 10 πυνθάνονται οὖν ἀλλήλων αἱ ψυχαί. II 107, 7 ἂν ὁ βασιλεὺς νοῦς τῆς σωματικῆς χώρας πυνθάνηται, τί τὸ ἔργον ὑμῶν, ἀποκρίνεσθε. I 127, 14 ὅταν πυνθάνηται (ὁ θεὸς) „τί τοῦτο ἐποίησας"; I 271, 17 sq. ὁ γὰρ ἐρωτῶν ἢ πυνθανόμενος περὶ ὧν ἀγνοεῖ ἐρωτᾷ τε καὶ πυνθάνεται ζητῶν ἀπόκρισιν. IV 245, 6 ὁ προφήτης ἐνθουσιᾷ πυνθανόμενος. II 107, 19 πυνθανομένου γοῦν τοῦ βασιλέως ... ἀποκρίνονται. I 228, 7 πυνθανομένου τοῦ πατρός. IV 244, 18 πυνθανομένου μὲν τοῦ προφήτου περὶ ὧν ἐπεζήτει. I 271, 21 τί οὖν ἀποκρίσεως ὄφελος μὴ μελλούσης τινὰ περιποιεῖν τῷ πυνθανομένῳ κατάληψιν; I 124, 22 μία μὲν πυνθανομένῳ „ποῦ εἶ" ἡ „οὐδαμοῦ", τόπον γὰρ οὐδένα ἔχει ἡ τοῦ φαύλου ψυχή. I 203, 15 ὁ δὲ πυνθανομένη ('Ρεβέκκᾳ) φησί. I 271, 24 (ἔστι) ἐρώτημα καὶ πύσμα προφέρεσθαι μήτε ἐρωτῶντα μήτε πυνθανόμενον. II 70, 8 τοῖς πυνθανομένοις ἀποκρίνεται. II 48, 21 πρὸς τοὺς πυνθανομένους ἄνθρωπον ἔφη ζητεῖν. I 263, 27 οὐ γὰρ ἂν ἐπυνθάνετο „ποῦ βόσκουσιν". IV 184, 22 ἐπυνθάνετο τῆς φανείσης ὄψεως. I 127, 17 τί οὖν ἐκώλυε, ... πυθέσθαι τοῦ ὄφεως. I 132, 25 ἐπειδὴ γὰρ πορεύεται ἡ ... 'Ρεβέκκα πυθέσθαι παρὰ θεοῦ. I 263, 11 οὗτος ὁ ἔλεγχος ἐπύθετο τῆς ψυχῆς. II 19, 20 ἆρ' οὖν ἐὰν πύθωμαι τοῦ ... πατρός. II 76, 17 πυθομένου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τῆς ἐπιστήμης. IV 185, 19 πεύσομαι τοῦ θεοῦ, τί λεκτέον. I 264, 26 'Ρεβέκκα ... πεύσεται τοῦ παιδός.

πῦρ. 1. elementum: v. ἀήρ Nr. 1. — I 260, 5 μήτε π. μήτε γῆν μήτε τι τῶν τεττάρων ... κόσμον εἶναι. IV 212, 17 τῶν τοῦ παντὸς δραστικωτάτων στοιχείων ... ὕδατος καὶ πυρός. III 209, 11 (ὁ οὐρανὸς) π. τὸ καθαρώτατον. II 259, 2 ὅτι ὁ αἰθήρ, ἱερὸν π., φλόξ ἐστιν ἄσβεστος. III 209, 15 οἱ ἀστέρες πότερον γῆς εἰσιν ὄγκοι πυρὸς πλήρεις. III 209, 23 ὡς ἂν ἐξ οἰκείου καὶ ἀλλοτρίου πυρὸς κρᾶμα (ἡ σελήνη).

2. substantia, vis, qualitates: VI 99, 14 sqq. πυρὸς τριττὸν εἶδος· τὸ μὲν ἄνθραξ, τὸ δὲ φλόξ, τὸ δὲ αὐγή. IV 279, 19 τοῦ πυρὸς τὸ μὲν φωτίζειν τὸ δὲ καίειν. I 62, 17 ἴδιον τὸ καίειν πυρός. IV 235, 2 πυρὸς τοῦ μὲν χρειώδους ..., τοῦ δὲ οὐρανίου. IV 149, 14 τοῦ χρειώδους πυρὸς τὸ φέγγος. IV 36, 7 τὸ μὲν (φῶς) γὰρ ἀπὸ τοῦ χρειώδους πυρός. VI 114, 15 ἄνω πρὸς τὴν τοῦ πυρὸς ἕδραν. VI 118, 1 ῥεῦμα αἰθερίου πυρὸς ἄνωθεν ἐκχεόμενον. II 74, 8 τὸ αὐγοειδὲς ἀπὸ τοῦ φλογώδους πυρὸς ἀνασταλέν. III 31, 25 εἰς τὸ χρειῶδες ... καὶ ... εἰς τὸ σωτήριον (διῃρεῖτο). IV 236, 17 τῷ καθαρωτάτῳ τῆς οὐσίας πυρί. III 138, 9 cf. IV 212, 17 τὸ ὁρῶν αἴτιον. IV 136, 10 τὸ π. φθοροποιὸς οὐσία. III 31, 21 τὸ θερμὸν φύσει. III 31, 17 τὸ μὲν λεπτομερὲς ἀέρα καὶ π. (διαιρεῖ). VI 105, 2 κοῦφον μὲν ἔσται τι καὶ μανὸν καὶ θερμόν — ἴδια γὰρ πυρὸς ταῦτα, I 293, 5 cf. III 34, 6. 45, 21. VI 108, 2 πρὸς τὰ τῇ φύσει κοῦφα ἀέρα καὶ π. IV 142, 10 ἐξ ἀέρος καὶ πυρὸς τῶν ψυχογονιμωτάτων. II 43, 13 πυρὸς δὲ τὰ πυρίγονα (περιέχοντος). III 34, 8 τὸ δὲ ψυχρότατον τῷ θερμοτάτῳ, πυρὶ ἀέρα. VI 180, 9 πυρὸς γὰρ ... οὐδὲν ὠκύτερον. VI 100, 14 αἴτιον κινήσεώς ἐστι τὸ π. VI 84, 2 πρὸς τὴν φυσικὴν τοῦ πυρὸς κίνησιν. V 221, 15 ὡς γὰρ ἡ τοῦ πυρὸς δύναμις ἀλεαίνουσα ὧν ἂν προσάψηται θερμὴ πολὺ πρότερον αὐτὴ καθέστηκεν ἐξ αὐτῆς. VI 114, 19 δυνάμει δὲ σφιγγόμενα τῇ τοῦ πυρός. VI 75, 12 τὴν ὑπάρχουσαν ἐν τοῖς οὖσι πυρὸς ἀκαμάτου δύναμιν. V 228, 14 τὴν ἐν ἀφθόνῳ ὕλῃ πυρὸς δύναμιν. IV 136, 2. 13 τῷ φύσει δαπανηρῷ πυρί. VI 114, 8 τὸ πυρὸς σχῆμα. VI 31, 8 cf. 132, 16 sq. 135, 17 πυρὸς καὶ σιδήρου, τῶν ἐν τῇ φύσει κραταιοτάτων, φανεὶς δυνατώτερος. VI 118, 14 πυρὸς ἀμυντήριον ἄφθονον ὕδωρ. V 317, 4 οἷα πυρὸς οὐσία διὰ σπάνιν ὕλης ἀμαυροῦται. IV 251, 13 ὕλῃ δὲ ξύλα πυρός. V 235, 25 καθάπερ ὕλην πυρός. II 47, 1 οἷα (sc. ἀφαίρεσις) γένοιτ' ἂν ἀπὸ πυρός, ὅ, κἂν μυρίας ὁδοὺς ἐξάψῃ, μένει μηδ' ὁτιοῦν ἐλαττωθὲν ἐν ὁμοίῳ. III 70, 15 καπνὸς δὲ γίνεται πρὸ πυρός. II 291, 21 δύναμιν ἔδωκεν ἀνανταγώνιστον, ὡς ... ξύλων ὕλην πυρί. II 224, 5 τοῦ πυρὸς ἡ δύναμις ἀπουσίᾳ μὲν ὕλης ἡσυχάζει, παρουσίᾳ δὲ ἀνακαίεται. II 206, 25 τοῦ τήκοντος τὰ σώματα πυρός. I 235, 6 τοῦτο (sc. τὸ φρύγεσθαι) δ' οὐκ ἄνευ πυρὸς πέφυκε συμβαίνειν. V 102, 20 ἄνευ πυρὸς οὐδέν ἐστι τῶν εἰς τὰς πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίας χρείας. IV 237, 6. 9 πυρὸς τῆς πρὸς τὰς βιωτικὰς χρείας ὑπηρετούσης. IV 251, 10. 16 αἱ βάναυσοι (τέχναι) ... ἢ διὰ πυρός εἰσιν ἢ οὐκ ἄνευ τῶν διὰ πυρός. V 102, 19 π. ἐναύειν

ὡς ἀρχὴν καὶ σπέρμα τῶν περὶ βίον πραγματειῶν. II 286,9 ὡς π. ἐναύειν. III 70,8 κλιβάνου δ' εἰλικρινὲς π. οὐκ ἔχοντος.

3. mundi, oppidorum, hominum igne interitus: VI 117,19 φθοραὶ τῶν κατὰ γῆν ... δυσὶ ταῖς μεγίσταις αἰτίαις ἀνατίθενται, πυρὸς καὶ ὕδατος ἀλέκτοις φοραῖς. IV 262,19 τὰς ἐν ὕδασι καὶ πυρὶ γενομένας ... φθοράς. IV 1,8 τὰς μεγίστας τῶν ἐπὶ γῆς φθορὰς διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος. VI 118,12 ἀπόλλυσθαι, πυρὶ μὲν ... ἔμπαλιν δ' ὕδατι. VI 114,3 sqq. ὅταν τὸ κατακεκλεισμένον ἐν τῇ γῇ πυρῶδες ἄνω τῇ τοῦ πυρὸς ἐλαύνηται φυσικῇ δυνάμει. VI 110,10 cf. 111,7 ἀποκριθήσεται δὲ τὰ πάντα εἰς μίαν οὐσίαν τὴν πυρός. VI 90,2 τὴν πρὸς τὸ π. αὐτοῦ (sc. τοῦ κόσμου) μεταβολήν. VI 99,9 cf. 100,16 ἐξαναλωθείσης γὰρ τῆς οὐσίας ὑπὸ πυρός, ἀνάγκη καὶ τὸ π.... ἀποσβεσθῆναι. VI 99,8 cf. 100,22. 101, 15. 18. 103,6. 22. 105,1 πάντων εἰς π. ἀναλυθέντων. IV 148,5 τὰ δ' ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἐξαναλωθέντα. IV 32,2 τὸν ἀέρα νεφωθέντα πολὺν ὄμβρον οὐχ ὕδατος ἀλλὰ πυρὸς ὕειν. IV 32,14 τὸ γὰρ κεραύνιον π. ἥκιστα σβεννύμενον ἢ νέμεται ἢ ἐντύφεται. IV 213,8. 13. 16 πυρὶ τούτους ἀναλῶσαι διενοήθη, τότ' οὖν ... κεραυνοὶ ῥυέντες ἐξ οὐρανοῦ τούς τε ἀσεβεῖς κατέπρησαν. IV 267,18 ἀναλωθέντες ὑπὸ τοῦ κεραυνίου πυρός. IV 267,13 πυρὸς πολλοῦ φοράν, καινότατον ὑετόν, ὀμβρήσας. II 70,5 (τὸν θεὸν) βέλεσι χρώμενον καὶ πνεύματι καὶ φθοροποιῷ πυρί. VI 27,11 π. μεγίστους τοῖς ζῶσι σώμασι πόνους καὶ φθορὰν ἐργάζεται. V 261,14 τὴν πόλιν ἐμπρησάτωσαν π. προσαγαγόντες. V 372,5 καθάπερ ὑπὸ πυρὸς δαπανηθεισῶν τῶν πόλεων. VI 79,12 τῇ πυρὸς βιαίῳ ῥιπῇ διαλυθῶσιν. VI 34,9 π. ἐνέντες καὶ ἑαυτοὺς ἐπικατασφάξαντες. V 215,5 sqq. βλάπτουσι ... π. ἀπερισκέπτως καὶ ἀπροοράτως ἀναφλέγοντες. VI 180,8 εἰς ἃς (sc. προσευχάς) δὲ καὶ π. ἐμβαλόντες ἐνέπρησαν. VI 179,20 sq. καπνῷ τὸ πλέον ἢ πυρὶ διεφθείροντο. VI 132,21 πυρὶ διέφθειρον.

4. in ara ignis, qui cremat victimas et sim.: V 48,13 τῷ ἱερῷ πυρὶ τοῦ βωμοῦ. V 69,8 ᾧ πᾶσαι (θυσίαι) καθιεροῦνται. V 69,2 π., φησίν, ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καυθήσεται διὰ παντὸς ἄσβεστον. V 237,21 τὸ (στέαρ) δ' ὡς ὕλη φλογὸς ἐπιφερόμενον ἀντ' ἐλαίου διὰ τὴν πιότητα τῷ καθωσιωμένῳ καὶ ἱερῷ πυρί. IV 225,16 τὰ μέρη τῶν ἱερουργουμένων, ἅπερ δαπανᾶσθαι πυρὶ πέφυκεν. V 131,13 cf. 140,6 τῶν προσαγομένων τῷ βωμῷ ὅσα μὴ ὑπὸ τοῦ ἀσβέστου πυρὸς ἀναλίσκεται. V 59,19 cf. 70,6 ἀναλίσκεται τὰ κρέα πυρί. V 54,18 τὴν εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν χρῆσιν (τοῦ σωτηρίου) ἀνὰ κράτος ἀπηγόρευσε προστάξας ... εὐθὺς ἀναλίσκεσθαι πυρί. V 64,1. 25 Μωυσῆς δὲ τέφραν προετοιμασάμενος ὑπολειφθεῖσαν ἐξ ἱεροῦ πυρός. V 61,22 τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας ἀπέκειρε καὶ παρέδωκε πυρί. V 307,5 ποῖον δὲ π. οὐκ ἂν δίχα τμηθὲν ἐξ ἑαυτοῦ διασταίη φεῦγον τὴν ἐξ ἀμίκτου πράγματος ἕνωσιν; IV 39,11 τῷ δὲ παιδὶ π. καὶ ξύλα δίδωσι κομίζειν. IV 251,11 cf. V 147,19 sq. ἐν ταῖς ἐβδόμαις π. ἐναύειν.

5. ignis divinus, mirificus: IV 135,4 οὗτος (sc. ὁ βάτος), οὐδενὸς π. προσενεγκόντος, ἐξαίφνης ἀνακαίεται. IV 260,10 ἐν ᾗ (sc. νεφέλῃ) θεία τις ὄψις πυρὸς αὐγὴν ἀπαστράπτουσα ἦν. IV 278,25 πυρὸς οὐρανίου φορᾷ καπνῷ βαθεῖ τὰ ἐν κύκλῳ συσκιάζοντος. IV 276,8 (ἡ φωνὴ) πρὸς π. φλογοειδὲς μεταβαλοῦσα. IV 279,9 sqq. φωνὴ δ' ἐκ μέσου τοῦ ῥυέντος ἀπ' οὐρανοῦ πυρὸς ἐξήχει.

6. ad hominis corpus, sensus, affectus spectantia: I 85,8 τίς τέ ἐστι (Ἀδάμ) καὶ ποταπός, πνεῦμα ἢ αἷμα ἢ π. ἢ ἀήρ. II 287,24 αἱ (αἰσθήσεις) δὲ προσαναφλέγουσαι τὸ π. ἐπὶ τὸν ἄθλιον νοῦν ἀπόλιδες. I 165,9 αἱ γυναῖκες προσεξέκαυσαν π., αἱ αἰσθήσεις. V 344,12 πολλοῦ ῥέοντος εἰς αὐτὴν (sc. τὴν ὄψιν) πυρός. I 168,12. 15 ἡ ἄλογος ὁρμὴ πυρὸς τὸν τρόπον. I 235,3 (ἔστω δὲ ἡ νέα ψυχῆς ἀκμὴ) ὡς πυρὶ χρυσός, λόγῳ δυνατῷ βεβασανισμένη. III 70,13 (ὁ νοῦς) ἔνθερμος ὢν ... ζωπυρῆται μέχρι τοῦ τὴν εἰς π. ἱερόν, ὡς ὁ Ναδὰβ καὶ Ἀβιούδ, δέξασθαι μεταβολήν. III 83,8 καθάπερ γὰρ ἡ τοῦ πυρὸς δύναμις τὴν παραβληθεῖσαν ὕλην ἀναλίσκει, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ πάθος ἀναζέον κτλ.

7. metaph. et all: II 89,1. III 292,22. IV 95,10. V 268,15 πυρὸς τρόπον. II 102,15 cf. IV 297,4 πυρὸς δίκην. III 70,10 σπινθῆρσι μὲν τῆς ἐπιστήμης ὑποτυφόμενοι, μήπω δὲ καθαρῷ πυρὶ δοκιμασθῆναι ... δυνάμενοι. VI 178,23. 27 τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν π. ἐπιφέρων πυρί. — IV 281,10. VI 47,10 (Ἥφαιστος). II 300,24 ὁ ... Ἐσχὼλ ... πυρὸς ἔχων ὄνομα. III 70,23. 26 αἱ δὲ λαμπάδες τοῦ πυρός, i. e. αἱ θεῖαι δυνάμεις. III 96,7 cf. IV 221,5 (σύμβολον) τὸ κόκκινον.

πυρά. II 269,5 (οὐράνιος).

πυραμίς. I 16,15.

πυραμοειδής. I 16,13.

πύργος. II 12, 6 cf. 230, 15 sqq. 258, 23 οὗ ἡ κεφαλὴ εἰς οὐρανὸν ἀφῖξεται (Gen. 11, 4). — All: II 267, 5 ἀθεότητος. II 254, 7 (αἱ αἰσθήσεις). II 251, 5 cf. 245, 9. 250, 20 (ὁ περὶ κακίας λόγος). II 253, 18 ὡς μὲν Ἑβραῖοι λέγουσι Φανουήλ, ὡς δὲ ἡμεῖς ἀποστροφὴ θεοῦ.
πυρεῖον. V 18, 19.
πυρετός. I 43, 5 ὅταν ἐκ δυσκρασίας τῶν ἐν ἡμῖν δυνάμεων πυρετοὶ συνεχεῖς ἐπισκήψωσιν. II 224, 11 θέρμη δὲ ἐν μὲν σώματι πυρετὸν ἐμφαίνει. II 224, 12 καταβολὴ πυρετοῦ νόσος. VI 178, 21 καταβολῇ πυρετοῦ πιεσθείς. V 369, 20 πυρετοῖς, ῥίγεσι, φθινάσι, τηκεδόσι.
πυρίγονα. II 43, 13. 135, 19. VI 87, 1.
πυρκαϊά. I 165, 9.
πυρόεις. III 50, 18 (πλάνης).
πυρός. I 246, 22. II 97, 1.
πυροῦσθαι. VI 104, 1 ὁ κόσμος ὁ πυρωθείς. II 35, 5 ὁ γὰρ φιλάρετος ὑπὸ τῆς αὐγοειδοῦς τοῦ καλοῦ φαντασίας πυρωθείς. V 185, 16 ἡ δὲ λεχθεῖσα φυλὴ ... ζήλῳ πυρωθεῖσα. II 35, 1 τὸ Αἰγυπτίων ἀφίδρυμα, τὸ σῶμα, πυρωθεὶς καὶ λεανθέν. I 83, 8 πεπύρωται γὰρ ἐν εὐχαριστίᾳ θεοῦ. III 211, 15 ἡ ἔνθερμος ἐν ἡμῖν φύσις οἷα σίδηρος ... πεπυρωμένος. IV 266, 10 ζέων καὶ πεπυρωμένος ... ἐνθουσιᾷ. I 78, 19 οὗ κτῆμά ἐστιν ἡ χρυσαυγὴς καὶ πεπυρωμένη καὶ τιμία φρόνησις. II 310, 9 τὸ ζέον αὐτοῦ καὶ πεπυρωμένον ἄγαν ἡμέρωσον. III 138, 10 ὁ νοῦς, ἔνθερμον καὶ πεπυρωμένον πνεῦμα. II 198, 15 τὸ σῶμα ἐνερευθὲς εἶναι καὶ πεπυρωμένον. I 81, 16 ἀδόλῳ καὶ καθαρᾷ καὶ πεπυρωμένῃ ... φύσει. I 238, 8 τὸν πεπυρωμένον καὶ ἀνίκητον λόγον. I 103, 21 τὴν ἄτρεπτον καὶ πεπυρωμένην καὶ δόκιμον φύσιν. III 15, 22 πεπυρωμένας ἐπιθυμίας.
πυροφόρος. VI 131, 28.
πυρρίζειν. I 262, 2.
πυρπολεῖν. IV 283, 7.
πυρώδης. I 56, 11 ἐκ ... πυρωδεστάτου χωρίου τοῦ κατὰ τὴν μήτραν. I 177, 15 (λόγος). VI 114, 3 τὸ κατακεκλεισμένον ἐν τῇ γῇ πυρῶδες. IV 146, 17 ῥέοντος τοῦ πυρώδους ἐκεῖθεν ἀφανῶς.
πυρωπός. V 204, 10.
πύσμα. I 126, 6. 271, 23. II 123, 2. III 103, 6.

ῥάβδος. I 108, 25 cf. 109, 6. 297, 25. IV 137, 18 αὕτη ἡ ῥ. ἀπορριφθεῖσα γίνεται ὄφις. IV 148, 9 εἰς τὸν ἀέρα Μωυσῆς τὴν ῥάβδον ἐκτείνει. — All: III 179, 23 τὸ ἐρηρεισμένον, τὸ ἀκράδαντον, τὸ ἄτρεπτον, ἡ νουθεσία, ὁ σωφρονισμός, ἡ παιδεία. I 108, 17. 24 cf. II 21, 4. III 91, 3. 142, 16 παιδεία, ἣν ῥάβδον καλεῖ.
ῥάδιος. I 22, 3. 30, 10. 58, 9. 136, 23. × 189, 8. 261, 23. 280, 3. 283, 14. 292, 18. II 51, 11 etc. ῥᾳδίως. I 98, 6. 269, 20 ῥᾴδιον (sc. ἐστίν). I 179, 4 ῥᾷον ἂν ἔφερες τὰ συμπίπτοντα. I 142, 5. 291, 8. II 1, 6. 76, 23. 110, 17. 112, 21 ῥᾷστα.
ῥαδιουργία. I 189, 20.
ῥαδιουργός. II 10, 8. III 282, 22 (βίος). I 215, 13 (φιλήδονος). II 258, 6 οἱ ῥαδιουργοί. I 295, 20 ῥαδιουργοὶ μὲν ἀδελφὰς ... κακίας ἐζηλωκότες.
ῥᾳθυμεῖν. II 294, 10. V 31, 25. 145, 13.
ῥᾳθυμία. II 174, 6 coni. ἄνεσις, τρυφή, θρύψις, παντελὴς ἐκδιαίτησις. V 86, 17 (coni. εὐχέρεια). V 110, 14 (coni. τρυφή). II 90, 24 μέση ... ῥᾳθυμίας δὲ ἐκκεχυμένης καὶ φειδωλίας ἀνελευθέρου σωφροσύνη. V 196, 17 τοὺς χρωμένους εἴτε ῥᾳθυμίαις εἴτε ἀπανθρωπίαις. VI 21, 4 πολὺς ὄκνος καὶ ῥ. συνεχής. II 88, 20 δι' ὄκνον ἢ ῥᾳθυμίαν ἢ ἀπειρίαν. II 125, 6 ὄκνῳ καὶ ῥᾳθυμίᾳ ... χρήσονται. III 206, 10 ὄκνῳ καὶ ἀμελείᾳ καὶ ῥᾳθυμίᾳ. II 103, 6 ἐξ ἀμελείας καὶ ῥᾳθυμίας. V 101, 13 οὐκ ἐπειδὴ ῥᾳθυμίας ὁ νόμος εἰσηγητής. VI 30, 1 ἐπί τε τῇ βλάβῃ καὶ τῇ τοῦ θεράποντος ῥᾳθυμίᾳ. VI 76, 9 ἢ χρόνῳ ἢ ῥᾳθυμίᾳ. V 191, 16 κατά τινα ῥᾳθυμίαν. III 136, 3 ὑπὸ ῥᾳθυμίας ἐμφύτου τε ὁμοῦ καὶ συνήθους. V 338, 22 ὑπὸ ῥᾳθυμίας. VI 77, 18 ἀψικόρῳ ῥᾳθυμίᾳ.
ῥᾴθυμος. I 248, 10. II 101, 19. 108, 21. 285, 27. III 276, 6. VI 117, 17 ῥᾳθύμως.
ῥᾳστώνη. I 213, 18 (ἡ ἡδονή) τὰ δὲ ἄλλα ὅσα μὴ ῥᾳστώνην εἶχεν ἀμύθητα ὄντα ἐθελοκακοῦσα ἐπεκρύψατο. I 216, 16 ἔστι δὲ ὁ ῥᾳστώνης ἐχθρὸς πόνος. III 185, 19 πόνου δὲ ῥᾳστώνην προκρίναντες. IV 205, 3 ἄνεσιν πόνων καὶ ῥᾳστώνην. I 217, 16 ἀλλ' οὐ τῇ ῥᾳστώνῃ ταῦτα (sc. τὰ ἀγαθά) ληπτά. II 310, 16. V 103, 10 μετὰ ῥᾳστώνης. II 116, 7 μετὰ σχολῆς καὶ ῥᾳστώνης.
ῥαψῳδεῖν. II 290, 6.
ῥαψῳδία. VI 50, 13.
ῥεῖθρον. I 28, 1 cf. 46, 10. IV 171, 14. V 268, 3 πηγῶν καὶ ποταμῶν. IV 215, 7 πρὸς γὰρ τοὺς οἰκείους τόπους ἕκαστον ῥ. ὑπενόστει. I 229, 5 τὰ διὰ κρουνῶν ἐκχεόμενα ἀέναα ῥεῖθρα.
ῥεῖν. VI 100, 4 (ἡ φλὸξ) καθ' ἑαυτὴν γὰρ ὑπόστασιν οὐκ ἔχει, ῥεῖ δὲ ἀπὸ τῶν προτέρων. VI 56, 11 ῥέουσι γὰρ ἀπὸ μὲν τοῦ ψεύδους αἱ πολύτροποι τῶν κακῶν ἰδέαι. IV 306, 17 ἀφ' ἧς (sc. ἐπιθυμίας) ῥέουσιν αἱ παρανομώτατα πράξεις.

III 139, 4 ἀφ' οὗ (sc. λόγου) πᾶσαι παιδεῖαι καὶ σοφίαι ῥέουσιν ἀένναοι. II 46, 8 ὁ ῥέων ἀὴρ ἀπὸ γῆς. II 92, 23 (ὁ λόγος θεῖος) εἶτα ἀεὶ ῥέων. IV 230, 5 ὁ δὲ γεγωνὸς (λόγος) ἀπ' ἐκείνου ῥέων. III 276, 18 ὁ τῶν παθῶν Αἰγύπτιος ποταμός, τὸ σῶμα, διὰ πασῶν τῶν αἰσθήσεων ῥέων. III 151, 15 ῥέουσα γὰρ πᾶσα αἴσθησις. I 279, 10 οὐ τὸ διὰ στόματος καὶ γλώττης ῥέον νᾶμα. I 227, 2 τὸ γὰρ τῆς ἀκράτορος ψυχῆς νᾶμα ἔξω ῥέον διὰ στόματος. V 344, 12 πολλοῦ ῥέοντος εἰς αὐτὴν (sc. ὄψιν) πυρός. IV 146, 17 ῥέοντος τοῦ πυρώδους ἐκεῖθεν ἀφανῶς. III 264, 20 ῥεούσης δὲ καὶ ἀπολιπούσης νυκτός. II 36, 14 τῆς σωματικῆς οὐσίας αἰεὶ ῥεούσης. II 248, 28 ῥεούσης σπουδῆς ... ἔργον. III 303, 4 πολλῷ ῥέοντι ... ὑπαντιάσαι. I 236, 3 ἐν ὀξύτατα ῥεούσῃ φύσει, τῷ λόγῳ. II 106, 8 μὴ τῇ διὰ γλώττης καὶ στόματος ῥεούσῃ φωνῇ. III 115, 20 τὸν φαῦλον πολὺν ῥέοντα κατὰ ἀρετῆς. III 105, 16 τὴν λείως ῥέουσαν εὐτυχίαν. IV 302, 17 ῥέουσαν τὴν ἐπιθυμίαν. VI 110, 18 λίθων οἱ κραταιότατοι ... θρυπτόμενοι καὶ ῥέοντες. V 46, 21 αἱ μετ' οἰνοφλυγίας ὀψοφαγίαι ... ῥέουσαι καὶ χεόμεναι πάντῃ. V 375, 16 αἱ (sc. περιουσίαι) καθάπερ ⟨ἀπ'⟩ ἀενάων πηγῶν τῶν τοῦ θεοῦ χαρίτων ῥέουσαι. II 248, 25 τὰ διαλυόμενα καὶ ῥέοντα. II 235, 13 ῥέοντας αὐτοὺς (sc. λόγους) ὑπαντιάσας ἐφέξει.

ῥεῖσθαι. V 7, 7 τὰ ἄλλα πάντα ... ῥ. VI 200, 19 ῥεόμενοι κατὰ τῶν μελῶν ἁπάντων ἰδρῶτι. I 17, 8 καθάπερ ἀπὸ πηγῆς ἐρρύη τῆς ἐν ἀριθμοῖς τετράδος. III 151, 24 (ὁ προφορικὸς λόγος) ῥυεὶς γοῦν ἀκωλύτως. III 261, 13 ῥυεῖσα πρὸς πλοῦτον καὶ δόξαν ὁρμή. V 100, 10 ἡ δ' ἀπ' ἐκείνης (sc. χαρᾶς θεοῦ) ῥυεῖσα μικτή. II 207, 4 διά τε τοῦ ῥυέντος ἀπὸ τῶν σωμάτων καὶ τοῦ πανδεχοῦς ἀέρος. III 180, 6 πολλοῦ τοῦ δεισιδαιμονίας ῥυέντος παρ' ἡμῖν κακοῦ. IV 279, 8 τοῦ ῥυέντος ἀπ' οὐρανοῦ πυρός. I 50, 21 πολλοῦ ῥυέντος εἰς αὐτὸν τοῦ θείου πνεύματος.

ῥεῦμα. II 93, 20 τῆς ἀφροσύνης. I 297, 8 ἀχαλίνου γλώττης. III 261, 18 τῶν ἡδονῶν. II 236, 4 τοῦ λόγου. II 166, 8 νόμων καὶ παιδείας ὀρθῆς. II 234, 11 πάθους ἑκάστου. II 36, 6 ποταμοῦ ... ἢ θαλάττης. III 306, 21 ποταμίοις ῥεύμασιν. I 77, 20 καλῶν πράξεων. VI 118, 1 αἰθερίου πυρός. V 352, 17 (χειμάρρου). IV 90, 6 ἐν τοῖς χειμάρροις τὸ φερόμενον ῥ. — II 138, 19 τοὺς γῆς κόλπους ἐκλιπόντος τοῦ ῥεύματος. III 9, 3 εἰ γὰρ περιττὸν ἀναχυθείη τὸ ῥ. II 24, 23 αἰσθητήρια δὲ καὶ ἡ περὶ ταῦτα ἀκρίβεια, ἣν ῥ. δυσῶδες ἐνέφραξεν. IV 88, 12 ἥ τ' ἀκρίβεια τῶν αἰσθήσεων οὐ παγία ῥεύματος ἐνστάσει βραχέος ἀνατρέπεται. I 68, 12 (ὁ νοῦς) ἐπιπέμπων τὰ πρόσφορα ἑκάστῃ (sc. αἰσθήσει) ῥεύματα. II 215, 16 (τὸ ψυχῆς ὅμμα) μηδὲν οἷα ὑπὸ ῥεύματος συγχυθῆναι μέρος. II 36, 15 εἰ μὴ συνεχὴς ἦν λόγῳ θεωρητῶν ῥευμάτων ἀπάντλησις. I 284, 27 φέρεται δ' ἡ τῆς θείας σοφίας πηγὴ τοτὲ μὲν ἡρεμαιοτέρῳ καὶ πραοτέρῳ ῥεύματι. I 229, 6 ἐπικαταλαμβάνοντος ἀεὶ τὴν λῆξιν τοῦ ἐπιόντος ῥεύματος. V 370, 7 ἁλμυροῦ καὶ πάνυ πικροῦ φορᾷ ῥεύματος εἴσω παραδυομένου. III 175, 15 πρὸς τὴν τῶν ἔξωθεν ἐπιχεομένων ῥευμάτων ὑποδοχήν. IV 148, 17 ἀκρίδες, αἳ ῥεύματος τρόπον ἀπαύστως ἐκχεόμεναι ... διέφαγον. III 302, 20 καθάπερ ῥ. ἀκατάσχετον.

ῥηγνύναι. I 178, 17 cf. 214, 5. II 266, 19 τὴν δι' αὐτῶν πραγμάτων ῥήξουσι φωνήν.

ῥῆμα. II 122, 12 τὸν λόγον (τέμνουσιν) εἰς ... ὄνομα, ῥ., σύνδεσμον. I 152, 5 τὸ δὲ ῥ. μέρος αὐτοῦ (sc. τοῦ λόγου). III 103, 5 τί ὄνομα, τί ῥ. II 277, 24. VI 193, 23 (coni. ὄνομα). I 63, 17. 139, 31. 180, 18. 229, 4. 231, 2. II 245, 8. 270, 19. 278, 1. 6. 283, 25. III 64, 11. 82, 22. 92, 14. 168, 11. 297, 3. IV 208, 20 (ῥήματα coni. ὀνόματα). V 198, 16 γυνὴ κατ' ἀγορὰν ῥ. τι τῶν ἀπηγορευομένων φθέγξεται. VI 197, 9 πληχθέντας γάρ φασιν ὑπὸ τῶν πρώτων ῥημάτων. IV 290, 7 (ἀποκοπὴ) ῥημάτων. VI 114, 1 ἔστι δ' οὔτε νέον τὸ λεγόμενον οὔτε ῥῆμαθ' ἡμῶν. VI 156, 17 οὐ δὲ γὰρ ὁ σύμπας οὐρανὸς ... εὐσκόπων εἰς τοῦτο ἂν εὐποροίη ῥημάτων. IV 300, 10 ὧν (sc. μαρτύρων) τὰ ῥήματα κανόνες εἰσὶ τοῖς δικασταῖς. — II 240, 9 οὔτε ῥ. εἰπόντες οὔτ' ἔργον διαπραξάμενοι. III 66, 14 ἔργοις μᾶλλον ἢ ῥήμασι. V 341, 1 ἔργοις, οὐ ῥήμασιν. III 274, 19. VI 212, 26 (ῥήματα opp. πράγματα). III 17, 11 διὰ ῥημάτων πράγματα, ἅπερ ἀμήχανον ἦν, δεικνύναι. IV 185, 3 εἰ μὴ ἄρα ὀφθαλμῶν ὦτα ἀληθέστερα καὶ πραγμάτων ῥήματα. III 2, 3 νοημάτων οὐ ῥημάτων ἐπάλληλα κάλλη. I 140, 18 οὐ μόνον ἡ διάνοια ἀλλὰ καὶ τὰ ῥήματα. I 165, 20 τοῖς γὰρ τὰ ῥήματα τοῦ νόμου πραγματευομένοις πρὸ ἀλληγορίας. — IV 279, 15 ὅσα ἂν λέγῃ ὁ θεός, οὐ ῥήματά ἐστιν ἀλλ' ἔργα. IV 26, 6 „μὴ ἀδυνατεῖ παρὰ τῷ θεῷ πᾶν ῥ.;" I 151, 17. II 22, 11 sqq. III 139, 3 (θεοῦ ῥ. καὶ λόγος). II 284, 3 (ῥήματα θεῖα coni. λόγοι).

ῥῆξις. IV 260, 1 θαλάττης. IV 147, 16 νεφῶν. I 279, 2 (ὁ νοῦς) τοῖς πέρασι τοῦ παντὸς συνευρύνεται ῥῆξιν οὐ λαμβάνων. II 25, 24 ὑπὸ βίας ἡ σφοδρὰ τάσις ῥῆξιν λαβοῦσα.
ῥῆσις. I 124, 14 ἄκουσον παρὰ τοῦ ἐπισταμένου θεοῦ ῥῆσιν ἀληθεστάτην. I 287, 22 κενὰς καὶ μακρὰς ἔτι δὲ ἀψύχους κυρίως εἰπεῖν ῥήσεις συνείροντας. II 12, 10 αἱ μακραὶ διέξοδοί τε καὶ ῥήσεις. III 16, 1 τῆς ῥήσεως προαποστείλας ... διδασκαλίαν. III 301, 17 τὰς δὲ καταλογάδην ῥήσεις ἐπιζητοῦντες. VI 177, 16 (κεναί). II 290, 6. V 222, 15. VI 140, 3 (μακραί). IV 290, 18 ὅλας ῥήσεις ὅρκων (συνείρειν). III 185, 11 (προφητικαί). VI 145, 20 ψευδεῖς.
ῥητορεία. I 267, 3.
ῥητορεύειν. I 193, 2. III 302, 7.
ῥητορικός. II 98, 23 (λόγοι). — I 195, 15. II 97, 18. III 74, 12. 75, 13. 16. 249, 20 ῥητορική.
ῥητός. V 34, 11 (ἀργύριον). II 222, 7 (ἀποδόσεις ἐν τοῖς νόμοις). I 43, 16 ἵνα γένηται τὰ ἄρρητα ῥητά. IV 5, 18 ῥητοῖς ἄρρητα (ἀναμιγνύς). III 59, 6 γράμμα ῥητὸν ἐστηλιτευμένον ⟨ἐν⟩ ἱεραῖς βίβλοις. II 84, 21 (διάταξις). I 296, 2 διερμηνεύσεις. III 159, 12 ὁ λόγος αὐτοῦ (sc. τοῦ ὄντος) κυρίῳ ὀνόματι οὐ ῥ. ἡμῖν. V 141, 2 (προθεσμία). — III 138, 19 ῥητὸν γὰρ μόνον τοῦτο. III 138, 20 τὰ δ' ἄλλα οὐ ῥητὰ γενέσει. — I 279, 22 πρὸς ... τὸ ῥητὸν ἡ λέξις τὸ εὔλογον οὐ περιέχει. I 94, 25 τὸ ῥητὸν ἐπὶ τούτου μυθῶδές ἐστι. II 195, 13 τὸ ῥητὸν τῆς προστάξεως. II 227, 28 καὶ τὸ ῥητὸν μέντοι συνᾴδειν ἔοικεν. I 261, 25 (Μωυσῆς) προτρέπων ἀφίστασθαι τοῦ ῥητοῦ. III 226, 12 ἕτερόν τι τοῦ ῥητοῦ κατανοεῖν. IV 74, 12 (ῥητὰ καὶ ἀπόρρητα). — V 121, 10 τὰ ῥητὰ τρέπειν πρὸς ἀλληγορίαν. IV 30, 5 τῆς ῥητῆς γραφῆς opp. ἐκ τῆς ἐν ἀλληγορίᾳ θεωρίας. III 226, 18 (πραγματεία) opp. ἡμεῖς ἑπόμενοι τοῖς ἀλληγορίας νόμοις. IV 16, 19 τῷ μὲν ῥητῷ τῆς γραφῆς opp. κατὰ δὲ τοὺς ἐν ἀλληγορίᾳ νόμους. II 126, 20 τὸ ... τοῦ νόμου ῥητόν opp. ἀλληγοροῦντες φήσομεν. V 92, 13 προστάξεις opp. ἔστι δὲ καὶ ἀλληγορῆσαι. IV 52, 10 αἱ ῥηταὶ γραφαί opp. ἀσώματα δὲ ὅσοι καὶ γυμνὰ θεωρεῖν τὰ πράγματα δύνανται, ... φήσουσι. V 6, 4 δίχα δὲ τῆς ῥητῆς ἀπαγορεύσεως καὶ ἕτερον αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ τῶν πρὸς ἠθοποιΐαν μάλιστα συντεινόντων. IV 48, 7 ἀπὸ τῶν ῥητῶν ἐπὶ τὰ νοητά. II 265, 28 τὰ ῥητὰ τῶν χρησμῶν σκιάς τινας ὡσανεὶ σωμάτων εἶναι. V 349, 17 τὴν ῥητὴν διήγησιν σύμβολον διανοίας ἀφανοῦς. V 199, 21 σύμβολα ... ῥητὰ ἀρρήτων. VI 53, 12 σύμβολα τὰ τῆς ῥητῆς ἑρμηνείας. V 69, 10 τὰ μὲν ῥητὰ ταῦτα [σύμβολα νοητῶν]. II 285, 25 cf. 286, 20 (νόμοι) σύμβολα νοητῶν πραγμάτων. V 48, 15 πρόσταξις opp. διὰ συμβόλων. I 93, 19 ἡ τροπικὴ καὶ ἡ ῥητὴ ἀπόδοσις. IV 87, 3 μετὰ τὴν ῥητὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν τροπικωτέραν ἐξετάζειν. V 149, 1 μὴ ῥηταῖς προστάξεσι opp. δι' ὑπονοίας. II 121, 11 cf. III 133, 1. IV 21, 10. 27, 15 opp. δι' ὑπονοιῶν. II 155, 17. IV 67, 11 (opp. τὰ ἐν ὑπονοίαις). III 230, 14 τὴν ῥητὴν πρὸς πόνου καὶ καρτερίας μελέτην ὑφήγησιν opp. τὴν ἐν ὑπονοίαις πραγματείαν καὶ φυσιολογίαν. V 350, 20 ἐν ταῖς ῥηταῖς γραφαῖς καὶ ἐν ταῖς καθ' ὑπόνοιαν ἀλληγορίαις. IV 44, 20 ἐπὶ τῆς ῥητῆς καὶ φανερᾶς ἀποδόσεως opp. φύσιν δὲ τοῖς πολλοῖς ἀδηλοτέραν. III 240, 2 ὡς φυσιογνωμονεῖν καὶ μὴ μόνον τοῖς ῥητοῖς ἐφορμεῖν. VI 67, 4 σῶμα μὲν ἔχειν τὰς ῥητὰς διατάξεις, ψυχὴν δὲ ... — I 76, 5. 136, 3. 289, 22. III 98, 3. 143, 3. 215, 7 ῥητῶς.
ῥήτωρ. VI 54, 11.
ῥίζα. I 218, 9 τὰ ἀγαθὰ ἐκ πόνου καθάπερ ἐκ ῥίζης μιᾶς ἐκπεφυκότα. III 9, 12 ὡς δυνηθῆναι ... ῥίζας ἐγυρότητος ἕνεκα ἀποτεῖναι (τὸ ἀγαθόν). III 236, 1 βάσιν μὲν καὶ ῥίζαν ἀέρος εἶναι γῆν. II 143, 12 τὰ σπέρματα καὶ τὰς ῥίζας ἁπάντων καθεὶς ὁ θεός. VI 20, 7 ἧς (sc. ἀρετῆς) τὰς ῥίζας ὁ ποιῶν ... οὑτωσὶ πλησίον ἐβάλετο. II 171, 17 ἀπὸ μιᾶς ῥίζης τοῦ ἡγεμονικοῦ τά τε ἀρετῆς καὶ κακίας διττὰ ἀνέδραμεν ἔρνη. II 28, 14 αὗται (sc. ἀρεταί) δὲ καθάπερ ἐκ μιᾶς ῥίζης ἐκπεφύκασι τοῦ θείου λόγου. II 98, 17 τὰ ἀφροσύνης δένδρα ... ἐπικαύσω καὶ τὰς ῥίζας αὐτῶν ἐφιεῖσ' ἄχρι τῶν ὑστάτων τῆς γῆς φλογὸς ριπήν. I 211, 18 (ἡ γῆ) ῥίζας μὲν οἱονεὶ θεμελίους εἰς τὸ κάτω βαλλομένη κραταιοτάτας. I 277, 15 οὗ (sc. δημιουργήματος) τὰς ῥίζας εἰς οὐρανὸν ἔτεινε. III 96, 19 οὗτοι δέ εἰσι θεσμοί, ... ῥίζαι καὶ ἀρχαὶ ⟨καὶ⟩ πηγαὶ ἀέναοι διαταγμάτων. I 195, 1 ἐκ δὲ διδασκαλίας εὐμάθεια προσοχὴ καθάπερ τινὸς ῥίζαι δένδρου ... συνίστανται. III 63, 19 (γενάρχης), ἀφ' οὗ καθάπερ ἀπὸ ῥίζης τὸ σκεπτικὸν ... ἀνέβλαστεν ἔρνος, ὄνομα Ἰσραήλ. II 227, 29 καλοκἀγαθίας (ὁ Σήμ). II 134, 10 (τοῦ κόσμου). II 71, 17 αὐταῖς ῥίζαις τὰς τῆς διανοίας νόσους ἐκτεμεῖν. II 157, 9 τοῦ παντός. III 27, 11. 17

τέχναις δὲ καὶ ἐπιστήμαις οὐ πηγὴ καὶ ῥ. ... ὑπόκειται ἡ φύσις; — III 241, 9 (τὸ φύσει ἔγγονον) ὑποβέβληται γὰρ ὡς ῥ. πᾶσιν. I 13, 3 ἡ (τῶν σπαρέντων αὔξησις) μὲν εἰς τὸ κάτω ῥίζας ἀποτείνουσα. I 28, 6 βία πνευμάτων ῥίζαις αὐταῖς ἀνέτρεψε. I 282, 25 μικρὸν δ' ὅσον πρὸς αὐταῖς ῥίζαις ἀνέχον εἴασε. I 282, 27 τὸ (ἔρνος) δὲ πρὸς ταῖς ῥίζαις οὐ κατὰ πολλοῦ βάθους ἐκτεμών. I 283, 3 αἱ μὲν γὰρ ῥίζαι τὸν ἐφαρμοσθέντα τρέφουσι ... κλάδον. II 96, 12 ὅσα δὲ μὴ εὔκαρπα ἑτέρων εἰς τὸν πρὸς ταῖς ῥίζαις κορμὸν ἐνθέσει ... βελτιοῦν ἐθελήσει. II 96, 16 μυρία (δένδρα) τοίνυν καὶ αὐτόπρεμνα ῥίζαις ἀνασπάσας κατέβαλε. II 36, 8 εἰ ⟨μὴ⟩ ῥίζαις ὥσπερ ἀγκύραις ... ἱδρυθείη (τὸ σπέρμα).

ῥιζοῦν. I 72, 11. 84, 15. II 135, 14.

ῥῖνες. III 149, 29. 216, 22. 285, 23 (coni. ὀφθαλμοί, ὦτα). III 210, 17 (ὄργανον) ὀσφρήσεως. II 278, 13 ὁ ἀτμὸς ... ὑπὸ ῥινῶν ἐξετασθήσεται. II 305, 3 ὁπὰς γὰρ καὶ φωλεοὺς ... ῥῖνας δὲ ὀσμῶν. II 266, 18 οὐδ' ἂν γεύσαιντο ῥ. III 101, 17 ἡ δὲ ψυχὴ διὰ ῥινῶν (ὀσφραίνεται).

ῥιψοκίνδυνος. II 129, 6. IV 282, 18.

ῥοῖσκοι. V 23, 14 sqq. cf. IV 227, 22. 228, 1 sqq. 231, 9 ὕδατος δὲ οἱ ῥ. (σύμβολα) λεχθέντες ἐτύμως παρὰ τὴν ῥύσιν.

ῥομφαία. I 172, 18 cf. 174, 19 ἡ φλογίνη ῥ. καὶ τὰ Χερουβὶμ ἀντικρὺ τοῦ παραδείσου τὴν οἴκησιν ἴσχει. I 175, 1 τίνα δέ ἐστιν ἃ διὰ τῶν Χερουβὶμ καὶ τῆς στρεφομένης ῥομφαίας φλογίνης αἰνίττεται. I 176, 5 ῥομφαίαν δὲ φλογίνην καὶ στρεφομένην τὴν κίνησιν αὐτῶν (sc. τῶν ἀστέρων) καὶ τοῦ παντὸς οὐρανοῦ τὴν ἀίδιον φορὰν ὑποτοπητέον λέγεσθαι. I 176, 13 ἡ δὲ φλογίνη ῥ. σύμβολον ἡλίου. I 177, 2 sqq. λόγου δὲ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν (εἶναι σύμβολον).

ῥοπή. II 75, 14 πρὸς τὸ βέλτιον. IV 44, 3 πρὸς τὸ θεοφιλές. I 149, 5 μικρὰ γὰρ ῥ. τὸν νοῦν ... ἄκυρον καὶ ἀβέβαιον ... ἐποίησε. VI 7, 12 τὰ δὲ θνητὰ ... πρὸς ἀνίσους ῥοπὰς ταλαντεύει. III 142, 22 ῥ. γὰρ εἰ γένοιτο πρός τι τούτων. V 235, 12 πρὸς τὴν ῥοπὴν τῆς ὁλκῆς ἀντιβιάσασθαι.

ῥοῦς (ῥόος). V 145, 23.

ῥοώδης. III 305, 21. V 152, 19. 364, 10.

ῥύεσθαι. I 279, 17. II 260, 8. 271, 19.

ῥυθμικός. IV 125, 5 (θεωρία).

ῥυθμός. I 195, 14. II 122, 12. 222, 24. III 249, 18. V 7, 14. 83, 1 (coni. μέτρον, μέλος). I 286, 22. VI 90, 14 (μέτρα καὶ ῥυθμοί). III 75, 9. V 83, 10 opp. τὸ ἄρρυθμον. V 142, 26 οὐκ ἄνευ ῥυθμοῦ καὶ τοῦ πρέποντος. II 165, 8 διὰ τῆς ἐν ῥυθμοῖς φωνῆς. VI 54, 2 ῥυθμοῖς σεμνοτέροις.

ῥύμη. VI 167, 22 τῶν ἐπιθυμιῶν. IV 187, 18 τῶν Αἰγυπτιακῶν ... κακῶν I 237, 9 ὃς (sc. λόγος) ἀτάκτῳ ῥύμῃ φερόμενος ἀσάφειαν ἐργάσεται. III 298, 8 τοῦ θείου λόγου. II 236, 8. III 5, 8 λόγων. V 143, 11 τῆς ἀνιάτου μοχθηρίας. I 229, 3 τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων. I 147, 2 τοῦ πάθους. II 131, 23 τάχους. I 163, 1. VI 19, 10 τῆς φορᾶς. II 273, 25 τῆς (τοῦ πάθους) φορᾶς. II 32, 18 (χαρίτων). — I 222, 4 cf. 283, 13 ἡ πρὸς τὰ ἐκτὸς ῥ. καὶ φορά. II 109, 6 ὑπὸ τῆς ἐν τῷ ὁρόμῳ ῥύμης. II 118, 14 ῥύμῃ καὶ ἀπνευστί. III 188, 20. V 172, 3 ῥύμῃ καὶ φορᾷ. III 227, 20 ἀκατασχέτῳ ῥύμῃ. IV 236, 13 συντόνῳ ῥύμῃ. V 219, 6 ἀθρόᾳ ῥύμῃ. I 270, 21. II 49, 2. 89, 1. 224, 4. 235, 15. VI 197, 21 ῥύμῃ μιᾷ. III 193, 15 ὑπ' οὐδεμιᾶς ῥύμης. III 177, 2 μετὰ πολλῆς ῥύμης. II 288, 1 μετὰ ῥύμης ἀνηνύτου καὶ φορᾶς. I 284, 28 μετ' ὀξυτέρου τοῦ τάχους καὶ πλείονος φορᾶς τε καὶ ῥύμης.

ῥυπαίνειν. I 262, 29. V 109, 4.

ῥυπᾶν. I 265, 26. III 117, 14. 236, 22.

ῥυσιάζειν. III 229, 16.

ῥύσις. III 300, 2 ἐν ῥύσει καὶ φθορᾷ. II 249, 1 τὸ ἐν συνεχεῖ ῥύσει γεῶδες αἰσθητόν. V 7, 8 ἀεὶ νικώσης τῆς περὶ τὴν ῥύσιν ὀξύτητος. V 29, 24 μέχρις ἂν ἡ τε ῥ. ἐπίσχῃ. I 16, 5 ῥύσει μὲν ἑνὸς ὄντος, ῥύσει δὲ σημείου συνίσταται γραμμή. V 23, 16 οἱ ῥοῖσκοι λεχθέντες ἐτύμως παρὰ τὴν ῥῦσιν. III 264, 20 ῥ. νυκτερίας (Ζαβουλών) ὀνομάζεται.

ῥωμαλέος. V 318, 5.

ῥώμη. II 35, 9. 200, 5. III 257, 18. 260, 30. V 314, 19. VI 84, 21 (coni. ἰσχύς). III 220, 2 cf. 200, 9 (coni. ἰσχύς, δύναμις). I 158, 2. II 227, 14. 233, 11. III 68, 2 (coni. δύναμις). I 21, 13 τῇ τε κατασκευῇ διαφέροντα (ζῷα) καὶ ταῖς ῥώμαις καὶ ταῖς ... δυνάμεσιν. I 132, 15. 289, 4. III 268, 7 (coni. εὐτονία). IV 194, 5 τοσαύτῃ περιουσίᾳ ῥώμης καὶ τόλμης. V 161, 7 (coni. ἀλκή). IV 175, 16 ἔν τε μεγέθεσι καὶ ῥώμαις. II 282, 28 τέχνῃ μᾶλλον ἢ ῥώμῃ. III 48, 13 opp. ἀσθένεια. II 88, 12 κάλλος περιμάχητον καὶ ῥώμην ἀναντιγώνιστον ... παραδραμεῖσθε. III 233, 1 μέχρις ἂν ἀναντιγώνιστον αὐτῷ ῥώμην ἐγκατασκευάσῃ. IV 8, 1 ὅταν ... δυνατωτέρᾳ ῥώμῃ καταχρατήσας ἀναχωρήσῃ. II 285, 8 ῥώμῃ τοῦ ἀντιπάλου νικηθέντες καρτερᾷ. III 175, 22 ῥώμῃ

δὲ καρτερᾷ χρησαμένῳ. IV 49, 12 cf. V 357, 10 ῥώμῃ κραταιοτέρᾳ. I 264, 19 (ἀγωνισταί) ἀσυγκρίτου ῥώμης εὐράμενοι τὰ πρωτεῖα. V 342, 20 ἀθλητὴς ὑπὸ ῥώμης δυνατωτέρας ἐκτραχηλιζόμενος. V 326, 11 (ἀθλητική). VI 98, 7 τοῦ δ' ἀήττητος ἡ ῥ. πολλῇ τινι περιουσίᾳ πάντων κατακρατοῦσα. III 21, 27. IV 57, 20. V 75, 4. 226, 6 σώματος. IV 89, 16 σωμάτων. IV 67, 2 τῆς ψυχῆς. I 71, 15 ῥώμην γὰρ ἔχει ὁ λογισμὸς αὐτοῦ (sc. νοῦ). I 296, 9 τῆς διανοίας. II 111, 2. IV 183, 5. V 275, 7 (ἄμαχος). IV 136, 11 cf. 174, 12 τὰς ἀμάχους ῥώμας ἰδόντες. V 110, 17 τὴν ῥώμην ἀνέσει καὶ ἐπιτάσει καθάπερ ἁρμονίαν συναύξοντες. III 118, 20 ἐπιδέδωκέ σοι τὰ τῆς ῥώμης. III 38, 6 ἄνδρα καὶ γυναῖκα, δύο τμήματα, ἄνισα μὲν ταῖς ῥώμαις. V 101, 19 ῥώμην συλλέγονται. III 282, 10 τίνι δ' οὐκ ἐφήδρευεν ἡ τύχη, διαπνέουσα καὶ συλλεγομένη ῥώμην. V 278, 11 μετὰ διπλασίονος ῥώμης. VI 92, 4 μέχρι παντελοῦς ῥώμης.

ῥώννυσθαι. I 87, 2 ὁ δὲ ἀθλητὴς καὶ ἕνεκα τοῦ παίνεσθαι καὶ ῥ. (τρέφεται). I 154, 26 ῥώννυται τὸ ὁρῶν τὸν θεόν. III 274, 11 ῥώννυται δὲ (ἡ κενὴ δόξα) ἀσθενήσαντος (τοῦ λόγου). I 244, 8 ὑφ' ὧν ἐγειρόμεθα καὶ ῥωννύμεθα. II 71, 8 οὐ ῥωσθησομένην τὴν νόσον. I 173, 20 μὴ ἐκ τοῦ ἀληθεῦσαι ῥωσθῇ τὰ τῶν ἀντιπάλων.

ἐρρωμένος. I 128, 2 ὁ μὲν ἐρρωμενέστατος ἀθλητής. I 29, 20 ἄνθρωποι μηδὲ τοῖς σώμασιν ἐρρωμένοι. II 116, 28 εἰκών τις ὢν ἐρρωμενεστάτης ἀρετῆς. III 62, 20 (ἀρεταί). I 95, 7. 116, 12. II 117, 12 (δύναμις). V 312, 6 (ζῷον). II 180, 14 (λογισμός). V 285, 6 (λογισμοί). V 274, 21 σῶμα. — III 190, 23 ἁφίξονται γάρ τινες εὖ μάλα ἐρρωμένοι. V 248, 2 cf. 273, 9 ἐρρωμενέστατος ἑκάτερον, σῶμα καὶ ψυχήν. II 119, 5 οἱ ... ἐρρωμενέστατοι δὲ τὰς ψυχάς. I 265, 29 οἱ δ' αὐτῶν ἐπιμελούμενοι ... πίονες, ἐρρωμένοι. I 190, 13 ἐρρωμένοι τοῖς διανοίας τόνοις. IV 152, 5 τὰ σώματα ἐρρωμένοι. III 274, 9 (ἐρρωμένοι opp. ἀσθενήσαντες). II 164, 23 τοὺς λόγους ὑγιαίνοντας καὶ ἐρρωμένους. III 202, 5 τὸ ἐρρωμένον. II 296, 6 τὸ ἐρρωμενέστερον τῆς ψυχικῆς δυνάμεως. I 239, 2 (Ἄβελ ἤνεγκεν) ἀντὶ δὲ ἠσθενηκότων ἐρρωμένα καὶ πιότερα. — I 222, 1. II 239, 11. 273, 17. 284, 12. 292, 19. 296, 11. III 107, 1. IV 283, 15. V 267, 17. VI 122, 2 ἐρρωμένως.

ῥῶσις. III 68, 11. VI 159, 7.

σάββατ, σάββατον. IV 7, 15 τὴν ἑβδόμην, ἣν Ἑβραῖοι σάββατα καλοῦσιν, ἀνάπαυσιν ὀνομάζει. V 134, 12 τὴν νηστείαν ἑορτὴν ... „σάββατα σαββάτων" αὐτὴν ὀνομάσας. — III 201, 19 cf. V 96, 4. 107, 16 ἐν ἱερᾷ ἑβδόμῃ, ἣν σάββατον καλεῖ.

σάκκος. All: III 13, 15 Δαμασκός, i. e. αἷμα σάκκου, ... σάκκον μὲν τὸ σῶμα αἰνιξάμενος.

σαλεύειν. II 6, 3 ὁ φαῦλος ... αἰεὶ σαλεύει. II 297, 19 τὰ θεωρήματα αὐτῷ ... πλαδᾷ καὶ σαλεύει. II 5, 22 ὅταν ὁ νοῦς σαλεύῃ θαλαττεύουσα. I 124, 26 τοιοῦτος δ' ὁ μὴ ἀστεῖος σαλεύων καὶ κλονούμενος ἀεί. I 210, 2 (ἡ ἡδονὴ) σαλεύουσα τὼ ὀφθαλμώ. I 239, 13 εἰς τὸν σαλεύοντα λόγον. II 273, 6 τὸ γνωριζόμενον τοῖς ἀδελφοῖς πάντας τοὺς φιλοσωμάτους κινῆσαι καὶ σαλεῦσαι τρόπους. — I 121, 16 τὰ δ' ἄλλα κλονούμενα καὶ σαλευόμενα. — All: III 84, 8 Θαμνά, ἔκλειψις σαλευομένη.

σάλος. II 8, 7 δεδηλωκότες οὖν ἑκάτερον, ἠρεμίαν τε ἀστείου καὶ ἄφρονος σάλον. II 5, 18 sq. ὁ ἄφρων ... σάλον καὶ κλόνον ... ὑπομένει. I 108, 24 (ὁ κλόνος καὶ σάλος) τῆς ψυχῆς. I 173, 7 (διάνοιαν) πατρίδα καὶ οἰκίαν λαχοῦσαν ⟨σάλον καὶ⟩ κλόνον. I 179, 17 (αἰφνίδιον πνεῦμα) πολὺν σάλον καὶ κλόνον ἐγείρει. III 84, 8 (ἡ ψυχὴ) σάλον καὶ κλύδωνα πολὺν ἀπὸ σώματος ἐνδεξαμένη. VI 7, 12 τὰ δὲ θνητὰ πάντα σάλῳ καὶ κλύδωνι πραγμάτων διαφερόμενα. II 235, 29 τοῖς σάλῳ καὶ κλύδωνι χαίρουσι. I 207, 3 τοῖς μὲν γὰρ εἰς τὸν τοῦ βίου σάλον καὶ κλύδωνα παρεληλυθόσιν. II 61, 19 τὸν πολὺν κλύδωνα καὶ σάλον, ὃν καταργὲν σφοδρὸν πνεῦμα τὸ κακίας αἰφνίδιον ἤγειρεν. I 239, 15 οὐχ ἵνα σάλον καὶ τροπὴν καὶ κλύδωνα ... ὑπομένῃς. I 239, 16 ἵνα τοῦ σάλου παυσάμενος αἰθρίαν καὶ γαλήνην ἀγάγῃς. V 240, 9 σάλον δ' ἐγέτω ταῦτα κινούμενα. — All: I 173, 1 ἑρμηνεύεται Ναιδ μὲν σ. II 224, 11 sqq. Χαναὰν (ἑρμηνεύεται).

σάλπιγξ. V 132, 16 cf. 134, 1 „σαλπίγγων" ... ἑορτή. V 133, 7. 19 ἐπώνυμον ἑορτὴν ὀργάνου πολεμικοῦ σάλπιγγος. V 45, 7 cf. IV 304, 4 ἱερομηνία ἄγεται προσαγορευομένη σαλπίγγων. V 132, 20 ἀπ' οὐρανοῦ φωνὴ σάλπιγγος ἐξήχησεν.

σαλπίζειν. V 132, 16 ἐν τῇ ἱερῷ.

σάπφειρος. I 82, 19 sq.

σαρκάζειν. VI 220, 2.

σάρκινος. I 227, 18 (ὄγκος). I 95, 2 (πλευρά).

σαρκοβόρος. III 266, 22. V 232, 14. 235, 20.
σαρκοφαγία. V 236, 3.
σάρξ. IV 151, 4 ἄχρις ἂν αἵματος καὶ σαρκῶν κορεσθῶσιν (μυῖα καὶ κύων). IV 81, 16 καταπτάμενα ὄρνεα τῶν σῶν εὐωχηθήσεται σαρκῶν. I 81, 8 ἀμβλωθρίδια εὑρίσκεται καὶ ἐκτρώματα, κατεσθίοντα τὸ ἥμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς (sc. ψυχῆς). V 182, 10 cf. 232, 6 ὅσα γὰρ ἀνθρωπίνων σαρκῶν ἅπτεται θηρία. IV 145, 5 ἃ (sc. θηρία) σαρκῶν ἀνθρωπείων ἅπτεται. V 307, 12 γεύσασθαι σαρκῶν ἐν ταὐτῷ μητέρων καὶ ἐγγόνων. V 367, 15 ἅψεται ... πατὴρ υἱοῦ σαρκῶν. I 42, 20 ἐν ἑβδομάδι κρατύνεσθαι καὶ τὴν πῆξιν τῆς γονῆς καὶ τὴν ἀνάπλασιν τῆς σαρκός. VI 133, 5 ὁ νεκρὸς δορᾶς, σάρκας, ἵνας ὑπὸ τῆς τῶν ἐδάφων ἀνωμαλίας ... περιθρυφθείς. V 29, 25 τῷ τῆς ὑγιοῦς σαρκὸς ... χρώματι. VI 8, 9 τὸν ... ὑπὸ πυκνότητος σαρκῶν πεπιλημένον. I 95, 2 ἀνεπλήρου σαρκὶ τὴν ἑτέραν (πλευράν). I 95, 4 (αἱ ἡμῶν πλευραὶ) σαρκὸς γεγόνασι. I 98, 22 „καὶ σ." φησίν „ἐκ τῆς σαρκός μου". I 100, 9 ἵνα „γένωνται μία σ. καὶ ἓν πάθος οἱ δύο". I 277, 11 cf. V 237, 3 σαρκὸς μὲν ψυχὴν φησι τὸ αἷμα. II 186, 16 (coni. αἷμα καὶ πάντα ὅσα περὶ σῶμα). III 295, 27 τὰ τοῦ σώματος καὶ τῆς σαρκὸς οἰκεῖα. II 182, 19 ὅσα οἰκεῖα καὶ φίλα τῇ σαρκί. II 49, 2 cf. 100, 9. III 162, 14. 186, 23 τὰ τῇ σαρκὶ φίλα. II 86, 25 πᾶς ὁ σαρκῶν ἑταῖρος. III 14, 2 τῷ σαρκῶν ὄγκῳ. IV 132, 18 χαῖται βαθεῖαι καὶ σάρκες ὑμεῖς ἐστε, οὐκ ἄνδρες. III 55, 5 ἐμφύεσθαι σώμασι καὶ σαρκῶν ἐμφορεῖσθαι. V 235, 11 τοὺς ὀλιγόφρονας συνεφέλκεται τῷ πλήθει τῶν σαρκῶν. II 86, 26 cf. III 14, 8 σαρκὸς ἡδονή. II 271, 14. 274, 18. V 43, 8 (ἡδοναί). III 61, 15 (τὰ σώματος πάθη) σαρκὸς ἐκπεφυκότα. I 147, 17 πᾶσα ἀσχημοσύνη σαρκὸς καὶ πάθους. III 17, 3 (coni. αἴσθησις). II 114, 29 αἰσθήσεως καὶ σαρκῶν ἐκκρεμαμένης ζωῆς. I 97, 28 ὅταν ἡ καθ' ἕξιν (αἴσθησις) κινηθεῖσα ταθῇ μέχρι τῆς σαρκὸς καὶ τῶν αἰσθητικῶν ἀγγείων. I 98, 1 τείνων αὐτὴν (sc. αἴσθησιν) ἄχρι σαρκὸς καὶ τῆς ὅλης ἐπιφανείας. IV 38, 1 αἱ (αἰσθήσεις) μὲν σαρκὶ καὶ τοῖς σαρκὸς πάθεσιν ἐδούλευσαν. I 100, 12. 14 ὅταν δὲ τὸ χεῖρον ἡ αἴσθησις ἀκολουθήσῃ τῷ κρείττονι τῷ νῷ, οὐκέτι ἔσται σ., ἀλλὰ ἀμφότερα νοῦς. I 277, 11 ἡ σαρκῶν φύσις νοῦ μὲν οὐ μεμοίραται. IV 36, 1 ἅτε σαρκὸς πλεῖστον μετέχουσιν (οἱ ὀφθαλμοί). II 48, 23 τὸ δὲ μὴ πρὸς πάντα οἰκεῖον προσέρχεσθαι τῆς σαρκὸς ἔχει λόγον ἀναγκαῖον. II 54, 19 οἱ δὲ γῆς παῖδες ... μεταλλοιώσαντες εἰς τὴν ἄψυχον καὶ ἀκίνητον σαρκῶν φύσιν. II 48, 14 πῶς ἄν τις προτρέψαιτο μᾶλλον σαρκὸς καὶ τῶν σαρκὸς οἰκείων καταφρονεῖν. III 269, 20 τὴν ... σαρκῶν ἀναλωτικὴν καὶ ὀξυκίνητον πρὸς τὴν εὐσέβειαν σπουδήν. II 48, 2 οὐδὲν οὕτως ἐμπόδιον πρὸς αὔξησιν αὐτῆς (sc. σοφίας), ὡς ἡ σαρκῶν φύσις. II 86, 14 sqq. ὅτι κατέφθειρε πᾶσα σ. τὴν ὁδὸν αὐτῆς. II 48, 7 ὅσαι (ψυχαὶ) δὲ τὸν σαρκῶν φόρτον ἀχθοφοροῦσι. V 287, 8 [ἐπὰν ἄνετος τοῦ τῆς σαρκὸς δεσμοῦ γένηται ἡ ψυχή]. II 56, 6 ἐν πολυσχιδεῖ καὶ πολυμόρφῳ ψυχῇ σαρκῶν ὄγκον βαρύτατον ἄχθος ἀνημμένῃ. II 50, 3 ἀντίθες γὰρ ... τὸ σαρκὸς ἀγαθὸν τῷ τῆς ψυχῆς καὶ τῷ τοῦ παντὸς ἀγαθῷ. II 50, 4 τὸ (ἀγαθὸν) μὲν σαρκός ἐστιν ἄλογος ἡδονή. I 146, 19 δι' ἃς (sc. ἐπιστήμας) καὶ τῆς σαρκὸς ἀμελεῖ (ἡ ψυχή). II 51, 3 οὐ περιεχόμενός τις τὸ ἀτελὲς καὶ φθαρτὸν καὶ σαρκῶν ἠρτημένον ἀποστραφήσεται. II 69, 6 ἀδυνατοῦντες ἀπαμφιάσασθαι τὸ σαρκῶν περίβλημα. V 282, 1 „κύριος ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός." VI 8, 1. 28, 15 „ὅπτα, κάταιθε σάρκας" Eurip.
σαφήνεια. I 139, 26. 140, 11 sqq. 141, 17 sq. 143, 29 (coni. ἀληθότης, ἀλήθεια). IV 276, 7 (coni. τρανότης). I 141, 10 ὑπὸ σαφηνείας τὸ ἀσαφὲς καὶ συγκεχυμένον θεραπευούσης. I 200, 15 διὰ τοῦ θεοῦ τὴν σαφήνειαν εὑρεθήσεσθαι τῶν ἐνυπνίων. II 23, 12 τὴν ... ἀνθρωπίνην μουσικὴν ... ἔχουσαν γέρας ἐξαίρετον, ᾧ τετίμηται, τὴν ἐναρθρον σαφήνειαν.
σαφηνίζεσθαι. I 164, 22.
σαφής. II 157, 1. III 209, 9 γνώρισμα. III 286, 12. IV 26, 12. V 49, 2. 125, 6. VI 26, 7. 213, 12 δεῖγμα. II 157, 13. 305, 11 δείγματα. II 275, 15 (δεῖξις). IV 236, 15 (δήλωσις). IV 111, 10. V 331, 6 (ἔλεγχος). III 274, 20 ἐνάργειαι. II 304, 22 (ἐπιστήμη θεοῦ). II 9, 16 (ἔργα). I 140, 2 (ἑρμηνεία). II 256, 1. IV 174, 2 (κατάληψις). III 229, 26 καταλήψεις. V 353, 20 μαρτυρία. II 240, 19 (μάρτυς). II 160, 7 παράδειγμα. V 248, 17 παραδείγματα. I 32, 1. 51, 18. III 293, 28. IV 9, 17. 32, 15. 49, 23. 54, 22. 95, 1. 102, 3. 179, 12. 182, 15. 209, 10. 233, 15. 282, 10. V 17, 20. 22, 4. 70, 6. 82, 5. 275, 10. 281, 3. VI 138, 6. 151, 8 (πίστις). VI 26, 10 πίστεις. I 139, 28 σαφῆ ποιῆσαι καὶ δῆλα τὰ πράγματα IV 169, 22 (τεκμήριον). III 238, 9 (τεκ-

μήρια). IV 91, 13 (τρανότητες). V 42, 2 σημεῖα. II 272, 11 τῶν πραγμάτων συγκρίσεις. III 259, 12. IV 271, 24 (χρησμοί). — II 19, 24 οὐδὲν σαφὲς ἀνεμάθομεν. III 65, 16 σαφές ἐστι. — I 293, 16. II 156, 15. 202, 7. 208, 18. V 16, 12 τὸ σαφές. — I 139, 31. 140, 5. 9. 182, 2. 248, 3. 270, 14. II 209, 23. 226, 15. 227, 17. 255, 14. 294, 23. 28. 301, 3. III 21, 24. 89, 9. 90, 17. 122, 3. 152, 3. 153, 24. 182, 17. 208, 1. 210, 14. 213, 12. 218, 6. 220, 13. 254, 6. 295, 10. IV 18, 21. 45, 15. 127, 9. 198, 16. 289, 19. V 10, 12. 113, 3. 189, 15. VI 6, 5. 15, 12. 151, 21. 213, 16 σαφῶς. I 142, 14. 184, 4. II 164, 10. 278, 11. III 169, 3. VI 134, 2 σαφέστερον. I 33, 4. II 61, 9. 143, 11. 193, 9. III 49, 3. 222, 15. IV 55, 23. 203, 5. VI 88, 14 σαφέστατα.

σβεννύναι. II 211, 22 διὰ τὸ ... σ. τὰ μένοντα τῆς φύσεως λαμπάδια ἀσβεστα. I 207, 13 ἄχρις ἂν ἡ ... ἡλικία τὸν ζέοντα φλογιμὸν τῶν παθῶν σβέσῃ. — III 211, 17 τελευτώντων σβέννυται (ἡ ψυχή). I 95, 29 ἐγρηγορότος νοῦ σβέννυται (αἴσθησις). I 72, 16 οὐ γὰρ δύεται καὶ σβέννυται, ἀλλ' ἀεὶ πέφυκεν ἀνατέλλειν ὁ ὀρθὸς λόγος. II 74, 1 σβεσθήσεται γὰρ πρότερον ἡ ὄψις. II 135, 9 οὐδ' ὑπὸ ἀέρος σβεσθήσεται πῦρ.

σβέσις. IV 56, 21 ψυχῆς. IV 36, 7 (τὸ φῶς) ἐκλάμπει σβέσιν ἐνδεχόμενον. VI 101, 10 ἧς (sc. φλογός) ὅλης δι' ὅλων σβέσιν λαμβανούσης. VI 106, 12 συνίζοντος μὲν πυρὸς κατὰ τὴν σβέσιν εἰς ἀέρα.

σβεστήριος. II 15, 25 (ὄργανον).

σεβασμός. IV 248, 13 cf. V 144, 6 ἐπ' αὐτοῖς (sc. γονέσιν). IV 251, 7 cf. V 104, 6 τῆς ἑβδόμης. V 107, 18 περὶ τὸν ἀριθμὸν (ἕβδομον). I 43, 18. 21 (περὶ τὸν ἀριθμὸν ἑπτά). VI 173, 1 Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος καὶ Ἄρεως. V 295, 15 τοῦ ἑνὸς καὶ ὄντως ὄντος θεοῦ. VI 171, 20 οὗτοι πάντες ... σεβασμοῦ τε καὶ τῶν ἀνωτάτω τιμῶν ἠξιώθησαν. VI 217, 13 ταῖς ἄλλαις (πόλεσιν) παράδειγμα γεγενῆσθαι τοῦ σεβασμοῦ. VI 182, 7 (ὁ πρῶτος ὀνομασθεὶς Σεβαστὸς) αὐτὸς γενόμενος ἀρχὴ σεβασμοῦ καὶ τοῖς ἔπειτα. VI 184, 2 ἤ τινα σεβασμὸν παρέλιπον τῶν ὀφειλομένων Καίσαρι;

σέβειν. V 148, 14 τὸν σύμπαντα οὐρανόν τε καὶ κόσμον σ. ἀξιῶν. V 322, 9 ὅσοι τὸν ... πατέρα τοῦ παντὸς εἰ καὶ μὴ ἐξ ἀρχῆς σ. ἠξίωσαν. IV 246, 10 μὴ σ. θεόν. IV 246, 12 μὴ σ. καὶ κακηγορεῖν. V 275, 13 ὅτι τὸ ἀνωτάτω καὶ πρεσβύτατον αἴτιον σέβουσι καὶ τιμῶσι. IV 286, 21 ἃ σέβουσι καὶ τιμῶσι. V 216, 19 σέβων ἀλήθειάν τε καὶ πίστιν. — III 249, 8 καὶ σέβομαι μὲν τὸν εὑροντα, τιμῶ δὲ τὴν εὑρεθεῖσαν.

σείειν. IV 301, 5 πάντα μὲν γὰρ τὰ ψυχῆς πάθη χαλεπά, κινοῦντα καὶ σείοντα αὐτήν. — V 70, 15 ὑφ' ὧν (sc. ἀληδόνων) ἀνάγκη τὴν ψυχὴν σείεσθαι καὶ κλονεῖσθαι. III 295, 7 ὁ ... νοῦς σείεται καὶ κυκᾶται. III 261, 10 Ἰωσὴφ ... σείεται καὶ κλονεῖται. II 12, 22 (ὁ νοῦς) σειόμενος καὶ σπαραττόμενος. V 36, 2 (τῶν σιαγόνων) σειομένων γὰρ — ἀφ' οὗ καὶ προσονομάσθησαν ἐτύωως.

σειρομάστης. II 40, 11. III 175, 20.

σεισμός. I 19, 14 cf. IV 266, 20 γῆς. VI 204, 19 τρόμος τε καὶ σ. πάντα αὐτοῦ τὰ μέρη ... συνεκύκα. I 208, 2 ἢ (sc. βεβαιότης ἀρετῆς) τὸν ἐπάλληλον καὶ συνεχῆ σεισμόν, βαρύτατον κακὸν ψυχῆς, ἐπράυνεν. — All.: III 221, 21 Ῥαμεσσὴ ... ἑρμηνεύεται γὰρ σ. σητός.

σελήνη v. ἥλιος Nr. 5, 6, 8. — III 236, 2 κρᾶμα δὲ ἔκ τε αἰθερώδους οὐσίας καὶ ἀερώδους. I 9, 18 (παναύγεια), ἀφ' ἧς ἥλιος καὶ σ. καὶ οἱ ἄλλοι πλάνητές τε καὶ ἀπλανεῖς ἀρύτονται. I 63, 9 τροπαὶ δὲ σελήνης ἑβδομάσι γίνονται, συμπαθεστάτου πρὸς τὰ ἐπίγεια ἄστρου. I 35, 4 ὁ δὲ γεννηθεὶς ἀριθμὸς ἀποκαταστατικός ἐστι σελήνης. III 169, 8 περὶ φωτισμῶν, σχηματισμῶν, μειώσεως, αὐξήσεως. III 216, 12 sqq. φωτισμοί. IV 171, 11 (φῶς). III 209, 20 πότερον γνήσιον ἢ νόθον ἐπιφέρεται φέγγος. III 255, 22 ὁρῶσι καὶ τὰς περὶ σελήνην ἅλως ὡς αὐτὴν ἐκείνην. V 202, 17 αὐξήσεις καὶ μειώσεις. IV 229, 2 μειοῦσθαι καὶ συναύξεσθαι καθάπερ σ. V 101, 3 σελήνης αὐξομένης τε καὶ μειουμένης ἀνακυκλήσεις. V 43, 13 ὁ μὴν τέλειος, ἐν ᾧ σ. τὸν ἑαυτῆς κύκλον περατοῦται. III 93, 21. V 45, 25. 123, 7 (πλησιφαής). V 263, 22 σελήνης περίοδοι διαυλοδρομούσης ἀπο συνόδου μέχρι πλησιφαοῦς. V 123, 10 σελήνης δὲ (ἐπιλάμποντος). V 96, 5 κατὰ σελήνην νέαν. V 43, 15 (περίοδοι). V 43, 16 δύο κινήσεις εἰσὶ σελήνης ἀεὶ διαυλοδρομούσης. V 119, 18 τῶν κατ' οὐρανὸν ἁπάντων ἐν ἐλάττονι προθεσμίᾳ σ. V 119, 21 τὸ συμπέρασμα τῆς περιόδου, τελευτώσης ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀφ' ἧς ἤρξατο φέρεσθαι σελήνης. I 18, 22 τῆς δὲ νυκτὸς (τὸ κράτος ὁ πατὴρ ἀνεδίδου) σελήνῃ. V 120, 4 ἃς δὲ παρέχεται τοῖς ἐπὶ γῆς ἅπασιν ὠφελείας σ. V 120, 10 σελήνης περιόδοις τιθηνουμένης ἕκαστα τῶν φυομένων. V 120, 13 μακρηγορεῖν ἔπαινον σελήνης. IV 281, 1 cf. II 191, 24 ἐκτεθειώκασι ... οἱ δ' ἥλιον καὶ σελήνην.

— VI 48, 9 τῶν κάτω σελήνης. IV 228, 13 τὰ κατώτερα σελήνης. IV 11, 1 ὁ ἀήρ, ἕξω μέρους βραγέος τοῦ κατὰ σελήνην. V 119, 4 cf. IV 291, 8 n. νουμηνία κατὰ σελήνην. I 10, 8 (τὰ) κατὰ σελήνην. I 19, 2 οἱ δ' ἄλλοι πάντες (ἀστέρες) μετὰ σελήνης. IV 227, 20. V 51, 5 (τὰ) μετὰ σελήνης. V 22, 7 ἄνωθεν ἀπὸ τῶν μετὰ σελήνην τόπων. V 4, 4 τὰς μετὰ σελήνην ἐν ἀέρι καὶ περιγείους φύσεις. I 29, 11. IV 45, 23. 215, 8 (τὰ) ὑπὸ σελήνην. — All: IV 281, 10 (Ἄρτεμις). III 280, 12 τὴν δὲ παιδείαν ... σελήνην (ὑπολαμβάνομεν).

σεληνιακός. IV 252, 12 (κύκλος). III 202, 21 (περίοδοι). III 234, 6 (σφαῖρα). III 280, 5 (φέγγος).

σεμίδαλις. I 225, 17 (Ἀβραὰμ) παρακελεύεται τῇ ἀρετῇ Σάρρᾳ ... φυρᾶσαι τρια μέτρα σεμιδάλεως. V 62, 7 ἡ ἐνδελεχὴς αὐτῶν (sc. ἱερέων) θυσία. V 43, 23 μετὰ δὲ τῶν ἱερείων σεμίδαλιν ἀναδεδευμένην ἐλαίῳ προσφέρειν. — All: III 200, 1 cf. 199, 13 πράξεως ... σύμβολον ἡ σ. III 270, 23 ἐκκεκαθαρμένης ταῖς παιδείας ὑποθήκαις γνώμης σύμβολον.

σεμνεῖον. VI 52, 14. 54, 15. 70, 18.

σεμνηγορεῖν. II 230, 1. IV 230, 20. 245, 22.

σεμνολογεῖν. I 188, 5. III 115, 2.

σεμνομυθεῖν. I 186, 22. II 9, 9. III 98, 24.

σεμνοποιεῖν. V 270, 19 ὅσα τῦφος εἴωθε σ. V 81, 22 οἱ δὲ τῶν αἰσθήσεων προστάται τὸν ἔπαινον αὐτῶν εὖ μάλα σεμνοποιοῦσι. V 126, 4 ἑτέρους ἕτεροι σεμνοποιοῦσι καὶ γεραίρουσιν. V 365, 14 θεοῦ τὰ καλὰ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ὁμοιότητα σεμνοποιοῦντος. VI 181, 2 μή τις γένηται μήνυσις τῷ πάντα σεμνοποιοῦντι τὰ καθ' αὐτὸν διαφερόντως. IV 269, 17 τὰς κενὰς δόξας σεμνοποιοῦντες. V 222, 14 τυφοπλαστῶν τὰ μηδενὸς ἄξια σεμνοποιούντων. V 5, 19 ἱερέων τε καὶ ἱερειῶν τὸν περὶ ταῦτα τῦφον ... σεμνοποιούντων. VI 194, 10 οὐχ ἵνα σεμνοποιήσῃ τὴν ἀνάθεσιν. — VI 184, 8 ἡ (sc. ἡγεμονία) διὰ τῶν τοιούτων πέφυκε σεμνοποιεῖσθαι. IV 285, 3 τὰ δὲ τεχνιτευθέντα ... σεμνοποιεῖται καὶ θεραπεύεται.

σεμνοποιία. IV 287, 4.

σεμνός. IV 298, 21 ἀνάθημα. V 268, 11 (ἄνδρες). I 1, 6 (ἀρχή). I 57, 8. II 198, 22. VI 52, 15 (βίος). I 64, 15 ὁ δὴ τῶν μελῳδουμένων γενῶν ἐστι τὸ σεμνότατον. V 125, 1 (διαιτα). V 56, 11 διάταξις. IV 96, 8 εἰς σεμνότερον εἶδος. V 323, 4 οἱ ἐπηλύται. V 178, 10 (ἐπιστήμη). I 221, 18 τὸ ἔργον. VI 221, 13 ἐρώτημα. VI 186, 1 θεοῦ κλῆσις. V 272, 18 (κλήσεις). V 206, 16 σεμνότατον ... τῶν ἐν σώματι μερῶν ὀφθαλμόν. I 2, 2 (νοήματα). V 196, 7 νομοθέται. V 250, 11 (νόμοι). IV 157, 7. 185, 13 (ὄγκος). III 298, 25 (οἶκος). V 333, 1 (ὁμιλίαι). IV 299, 14 (ὀνόματα). V 206, 17 (οὐρανός). IV 43, 4 τὸ πείθεσθαι θεῷ. V 268, 11 (πλοῦτος). II 103, 14 τὸ ποιμαίνειν. V 187, 11 αἱ γὰρ τῶν ἱερωμένων πόλεις σεμνότεραι τῶν ἄλλων. IV 92, 22 (ὁ πολιτικός). V 37, 1 (πόρος). IV 192, 2. V 101, 5 (πρᾶγμα). IV 159, 3 (προαίρεσις). VI 54, 2 (ῥυθμοί). — V 76, 21 (συγγένεια). IV 104, 21 (συμπότης). IV 205, 12 (τρόπος). IV 26, 9 (φαντασία). VI 70, 11 οἱ χορευταί. — V 50, 18 ὧν ἕκαστον καὶ καθ' αὐτὸ ἰδίᾳ σεμνὸν καὶ ἐπαινετόν. II 195, 13 πῶς γὰρ οὐ σεμνόν; II 40, 12 μηδὲν σεμνότερον ἀρετῆς ἀνευρών. V 342, 6 τί ἂν ὠφελιμώτερον ἢ σεμνότερον. I 43, 21 σέπτεμ προσαγορεύοντες ἀπὸ τοῦ σεμνοῦ. IV 204, 2. V 250, 12. 358, 7 τὸ σεμνόν. V 90, 3. VI 186, 24 τὸ σεμνότερον. VI 97, 5 τὰ σεμνά. VI 9, 16 (τὰ σεμνότερα). III 88, 6 σεμνότερα δὲ φαίνοιτ' ⟨ἄν⟩. — I 3, 19 σεμνῶς. III 254, 19. V 1, 15. VI 121, 7. 163, 15 σεμνότερον.

σεμνότης. IV 124, 10 (coni. αἰδώς). V 78, 15 (coni. ἀξίωσις). V 358, 6 (coni. δεινότης, εὐεργεσία). V 122, 2 (coni. ἐπιφάνεια). IV 75, 4. 278, 13 (coni. ὄγκος). II 167, 9 (coni. σπουδή, opp. παιδιά). V 121, 15 (coni. σχῆμα ἱεροῦ). V 87, 4 τοῦ πάντων αἰτίου. VI 209, 22 περὶ τὸν ἀρχιερέα. V 34, 23 βασιλέων. I 39, 12 ἣν ἔχει τὸ διάγραμμα. I 43, 19 (περὶ τὸν ἑπτά). IV 115, 19 (τοῦ Ἰακώβ). VI 192, 11 τοῦ ἱεροῦ. V 19, 14 περὶ τὴν ἱερουργίαν. V 38, 18 τῆς ἱερωσύνης. V 148, 5 ἐπὶ δ' ὀνόματι τῷ καὶ αὐτῆς εὐκλεεστέρῳ σεμνότητος. III 192, 22 ὀνομάτων. — VI 63, 15 μετὰ τῆς ἀνωτάτω σεμνότητος. V 37, 7 μετὰ σεμνότητος καὶ τιμῆς.

σεμνύνειν. III 129, 23 οἱ μὲν ἐτάγθησαν ἐπὶ τῷ τοὺς ἀγαθοὺς σ. III 174, 26 (Ἰοθὸρ) τὰ δὲ πλεονεξίας ἄνισα σεμνύνων. IV 4, 10 ὃς σεμνύνων τὸν τέταρτον ἀριθμόν φησιν. IV 209, 19 τό τε χωρίον σεμνυνοῦντες (leg. σεμνύνοντες). IV 190, 2 οὕτως σοι τῶν κατὰ τὴν ἐπιστήμην, ἐφ' οἷς πρότερον ἐσεμνύνου, γελασθέντων. IV 2, 8 οὓς δυσὶν χάριν ἐσέμνυνεν. I 31, 9 τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν ἑβδόμην ἐσέμνυνεν ὁ πατήρ. VI 40, 11 καὶ τοὔνομα αὐτῆς (sc. ἐλευθερίας) ἐσέ-

μνυνεν. IV 248, 20 τὴν ἱερὰν ἑβδόμην ἐσέμνυνεν ὁ προφήτης. IV 17, 3 τὴν ὁρατὴν οὐσίαν ἐσέμνυνον.

σεμνύνεσθαι. II 272, 18 τὸ σ. ὅτι ... I 289, 9 ἐφ' αἷς (sc. ἀρεταῖς) ἄξιον σ. III 292, 19 ἔστι δὲ τὸ ὑπέρογκον ... αὐτῷ, ... ἐν οἷς ἀπεικὸς βδελυρίας ἐπιτηδεύμασι σ. II 218, 1 ('Ιωσήφ) μάλιστα σεμνύνεται. III 291, 13 ἀφροσύνῃ σεμνύνεται ἐφ' οἷς εἰκὸς ἐγκαλύπτεσθαι. IV 65, 5 προσυπερβάλλοντες αὐτοὺς ὠμότητι σεμνυνώμεθα. I 103, 13 ἐπαυχῶν καὶ σεμνυνόμενος ἐπ' αὐτοῖς. IV 112, 22 ἀλλ' οὐκ ἐναβρυνόμενος καὶ σεμνυνόμενος ταυτὶ διεξῆλθον. III 47, 6 σεμνυνόμενος αὐτὴν (sc. τὴν δωρεάν) ἐκδιηγεῖται φάσκων. I 77, 18 (ἡ τοῦ θεοῦ σοφία) ἐπὶ μόνῳ τῷ πατρὶ αὐτῆς ἀγαλλομένη καὶ σεμνυνομένη θεῷ. I 162, 2 (Σάρρα) σεμνυνομένη. II 76, 4 ὅπερ ἦν τὰς ... ἀνατολὰς συναύξοντα καὶ τρόπον τινὰ κομῶντα καὶ σεμνυνόμενον ἐπ' αὐταῖς. II 257, 20 κατὰ δὲ τῶν ἐπ' ἀδικίαις σεμνυνομένων εἶπε κύριος. VI 85, 6 ἐφ' ᾧ (sc. λόγῳ) μυρίους οἶδα σεμνυνομένους. V 75, 5 μήτε ῥώμῃ μήτε τοῖς παραπλησίοις ... σεμνυνθῇς.

σέπτεμ. I 43, 21.

σῆμα. I 89, 9. V 252, 15 (= σῶμα).

σημαίνειν. III 104, 17 σημαίνει δὲ καὶ τοιοῦτον ἕτερον. II 34, 11 ὃν δὲ τρόπον μετέβαλε, σημανοῦμεν.— II 163, 17 ἃ δι' αὐτῆς (sc. φωνῆς) σημαίνεται. II 174, 18 πρὸς δήλωσιν ἐναργεστέραν τοῦ σημαινομένου. I 94, 1 καὶ τοῦτ' εἶναι σύμβολον ἅπασι τὸ αὐτὸ τοῦ τυγχάνοντος ἢ τοῦ σημαινομένου. III 204, 8 εἴδει τῷ σημαινομένῳ. I 155, 6 τῇ μὲν φωνῇ βαρβαρισμός ἐστι, τῷ δὲ σημαινομένῳ κατόρθωμα. III 259, 11. VI 74, 2 cf. III 218, 18. 223, 3. 11 κατὰ τὸ πρῶτον σημαινόμενον. II 163, 23 κατὰ σημαινομένου ἑνός. VI 73, 5 ἵνα καθ' ὃ σημαινόμενον νυνὶ τέτακται διαγνῶμεν. III 108, 7 τὰ δι' ὑπονοιῶν σημαινόμενα. II 10, 11 τὰ περὶ τὸν 'Ενὼχ σημαινόμενα. IV 209, 7 ἐν γεωμετρίᾳ καὶ διαλεκτικῇ τὰ σημαινόμενα. I 200, 22 τοὺς δὲ ὑπὸ φιλονεικίας τὰς τῶν σημαινομένων τάξεις ἐναλλάττοντας. IV 203, 15 (νόμιμα) καθάπερ σφραγῖσι φύσεως αὐτῆς σεσημασμένα.

σημεῖον. V 352, 9 σ. ἔθετο αὐτῷ (sc. Κάιν). I 298, 2 μήποτ' οὖν αὐτὸ τοῦτο σ. ἐστι τῷ Κάιν. IV 165, 14 ἀγαθῶν τῶν ἐθνικῶν ἐναργῆ σημεῖα καὶ δείγματα. V 343, 2 γέλως δὲ σ. ἐπὶ τοῦ σώματος φανερὸν ἀφανοῦς τῆς κατὰ διάνοιαν χαρᾶς. VI 83, 17 τὸ δ' ἐστὶ σ. χώρας τῆς κατὰ φύσιν. VI 110, 4 οἷς σημεῖ' ἄττα τῆς παλαιᾶς ἐναπολελεῖφθαι θαλαττώσεως. V 239, 25 cf. 240, 5 τὰ δίκαια ... ἐντιθέναι δεῖ τῇ καρδίᾳ καὶ ἐξάπτειν εἰς σ. ἐπὶ τῆς χειρός. V 40, 2 τῆς δ' ἡμερότητος πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα σημεῖα. V 210, 20 ὧν τὸ μέν ἐστι σ. τοῦ τὴν πρᾶξιν αἰσχρὰν ὑπειληφέναι. III 184, 15 τοῦ λεγομένου. V 6, 21 σ. δ' ἐστὶ τούτων ἐναργές. I 258, 13 σ. δὲ μέγιστον (sc. ἐστίν). V 22, 23 σ. δ' ἐναργέστατον (sc. ἐστίν). II 281, 25. III 90, 22. 111, 6. 153, 23. IV 8, 14. 204, 12. VI 11, 15. 25, 11. 80, 15 σ. δέ (sc. ἐστιν). I 75, 21 τοῦ χρηστικοῦ καὶ πρακτικοῦ σ. coni. σύμβολον. III 45, 21 ταῦτα πάλιν καθ' ἑαυτά, τῶν κούφων, ἀέρος καὶ πυρός, σημεῖα coni. σύμβολα. V 233, 6. 8 δοκιμασίαν τῶν δέκα ζῴων ὑπογράφεται κοινῇ κατὰ διττὰ σημεῖα ... ταυτὶ δὲ τὰ σημεῖα ἀμφότερα σύμβολα διδασκαλίας καὶ μαθήσεως. I 260, 16 (ὦμος) τληπικοῦ σ. πόνου. I 258, 6. 18 τὸ γὰρ πεδίον ... σ. ἁμίλλης. I 250, 15 θεραπείας δὲ ὁ Λευί ἐστι σ. I 235, 5 τοῦ δὲ βεβασανίσθαι καὶ δεδοκιμάσθαι σ. τὸ πεπηγέναι. I 66, 16. 297, 23 sq. διὰ σημείου. III 251, 3 τὰ τρία ταῦτα σημεῖα, τὸ διάλευκον, τὸ ποικίλον, τὸ σποδοειδὲς ῥαντόν. II 46, 19 τὸ ... ὃς φάναι „ἄνθρωπος ἀνθρώπου" σ. ἐστι τοῦ ... τὸν ἀρετῇ κεχρημένον δηλοῦσθαι. III 259, 3 (ἵνα) ἀγνοοῦντας καὶ ἡμᾶς ἀναδιδάξῃ περὶ τῶν σημείων. I 268, 6 σημείων καὶ αἰτιῶν καὶ θεραπείας ... ἑρμηνεῖς ἄριστοι. IV 262, 23 λογίῳ μαρτυρηθέντι διὰ σημείου τινὸς ἐναργοῦς, τὸ δὲ σ. τοιοῦτον ἦν. IV 137, 17 sq. τριτὶ σημείοις ἀναδιδαχθέντες ... ἦν δὲ τὰ σημεῖα τοιάδε. IV 15, 1 τὰς διὰ τῆς φύσεως τρανοτέροις σημείοις δηλουμένας (προστάξεις). V 23, 13 πάντων γὰρ ἐστηλίτευται τῶν ἐπὶ γῆς ἐν οὐρανῷ τὰ σημεῖα. I 18, 15 cf. 19, 6. 16 ἑνὸς μὲν τοῦ φωσφορεῖν, ἑτέρου δὲ σημείων (χάριν ἐποίησε τοὺς ἀστέρας). — IV 141, 18 τρανοτέραις χρησμῶν ἀποδείξεσι ταῖς διὰ σημείων καὶ τεράτων. VI 72, 12 διὰ σημείων ἢ τεράτων. V 140, 20 σημείοις καὶ τέρασι καὶ φάσμασι. IV 162, 21 σ. ἐπιγίνεται τερατωδέστατον. V 133, 4 τὰ οὕτως μεγάλα μεγάλων ἀποτελεσμάτων ἐστὶ σημεῖα. IV 170, 16 τὰ κατ' Αἴγυπτον ... σημεῖα. III 247, 15 τὰ φανέντα σημεῖα πειρώμενος ἀκριβοῦν, ἔστι δὲ τὰ σημεῖα τῶν λόγων ... IV 184, 5 γίνεται κατὰ τὴν ὁδὸν σ. ἀρίδηλον. I 35, 14 cf. III 102, 18. IV 227, 7. 274, 4 (πᾶν σῶμα ὀργανικὸν κεχρῆσθαι) τέτταρσι δὲ πέρασι, σημείῳ καὶ γραμμῇ

καὶ ἐπιφανείᾳ καὶ στερεῷ. III 245, 6 coni. γραμμαὶ καὶ ἐπιφάνειαι. IV 274, 5 τὸ ... δυσὶ σημείοις περατούμενόν ἐστι γραμμή. I 16, 4 κατὰ μὲν γὰρ τὸ ἓν τάττεται τὸ λεγόμενον ἐν γεωμετρίᾳ σ. III 102, 21 οὗ μέρος οὐδέν. I 33, 20 σ. μὲν κατὰ μονάδα (τέτακται). IV 274, 10 τοῦ μὲν ἀδιαστάτου σημείου τὸ ἓν (ἀρχέτυπον). I 16, 5 ῥύσει δὲ σημείου συνίσταται γραμμή.

σημειοῦσθαι. I 267, 7 (Μωυσῆς) μόνῳ δὲ σημειούμενος καὶ ἐνσφραγιζόμενος διανοίᾳ τὰ τῆς ἀληθοῦς σοφίας ... θεωρήματα. IV 111, 8 δυσὶν ἤδη μαρτυρίαις σημειωσάμενος. V 234, 6 σημειωσάμενος καὶ ταῦτα διττοῖς χαρακτῆρσι. V 23, 9 σοφοὶ δ' ἄνδρες ... ἐκ τῶν οὐρανίων σημειωσάμενοι νηνεμίας καὶ βίας πνευμάτων. II 137, 12 νόμισμα σημειωθὲν καὶ τυπωθὲν σφραγῖδι θεοῦ. III 179, 21 ἡ ἀρχέτυπος ἰδέα, ἣ τὰ πάντ' ἀνείδεα ὄντα καὶ ἄποια σημειωθέντα ἐτυπώθη. V 130, 7 αὔταρκες γὰρ ἐν τῷ παρόντι σεσημειῶσθαι τὴν διαφοράν.

σημειώδης. II 225, 14. IV 265, 13. VI 61, 3.

σήμερον. I 118, 31 ὁ γὰρ αἰὼν ἅπας τῷ σ. παραμετρεῖται. III 122, 16 ὁ ἀπέρατος καὶ ἀδιεξίτητος αἰών. III 122, 19 τὸ δ' ἀψευδὲς ὄνομα αἰῶνος ἡ σ.

σής. All: III 221, 21 cf. II 12, 21 (Pa × μεσὴ) ἑρμηνεύεται σεισμὸς σητός.

σθεναρός. III 121, 2. VI 30, 11.

σθένειν. VI 149, 19. 222, 8.

σθένος. II 270, 9. III 24, 11. V 87, 11 παντὶ σθένει.

σιαγών. All: V 35, 24. 26 λόγου τοῦ κατὰ προφορὰν (ἀπαρχή).

σιδήρεος. V 146, 23. VI 171, 24.

σιδηρῖτις. II 50, 21 λίθος.

σίδηρος. II 11, 11 cf. 25, 25. 26, 15. VI 79, 9 σίδηρον, χαλκὸν ἐργάζεσθαι. I 29, 16 (coni. τι τῶν ἀμυντηρίων). VI 132, 16. 135, 17 (coni. πῦρ). V 349, 5 τὸν σίδηρόν φασιν ὑπὸ λίθου τῆς μαγνήτιδος ἕλκεσθαι. VI 214, 20 ἕλυσάς με σιδήρῳ δεδεμένον. VI 80, 16 διότι πέφυκεν ἀναιρεῖσθαι ὑπὸ σιδήρου. II 118, 5 σιδήρου τρόπον.

σιδηροῦς. I 49, 18 (δακτύλιοι).

σίελος. I 42, 14. 64, 7.

σιτίον v. ποτόν. — I 55, 4 (ὄφις) γῆς βώλοις σιτίῳ χρῆται. VI 68, 10 τὸ παναγέστατον σ. I 126, 24 τῶν σιτίων (ἡ παρασκευή). V 205, 17 τέμνειν σιτία. I 55, 22 σιτίων δὲ ἀμετρία θανατῶδες φύσει καὶ ἰοβόλον. III 70, 22 διὰ σιτίων φθαρτῶν opp. δι' ἀφθάρτων ἀρετῶν. I 146, 32 οὔτε πέραν τοῦ μετρίου σιτίων ἐμφορηθησόμεθα. II 31, 22 εἰ μὴ καὶ διψῶσι μὲν πολυτελῆ σιτία ... ἐπιφέρειν δεῖ. III 215, 18 καλοκἀγαθίας καὶ σιτίων (vel ἀρετῶν) ἱερωτάτης κνίσσης.

σῖτος. I 41, 10 cf. V 130, 21. 131, 4. 337, 23 ὁ τοῦ σίτου καρπός. V 130, 11 (ἀπαρχὴ) σίτου, τῆς ἀρίστης τροφῆς. V 230, 25 ἀπάρχεσθαι γὰρ ἀπό τε σίτου καὶ οἴνου. II 21, 1 τὸν γοῦν ὑπὸ Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ συναχθέντα σῖτον. I 262, 22 ἐὰν οὖν τινα θεᾶσῃ σῖτα καὶ ποτὰ μὴ ἐν καιρῷ προσιέμενον. — All: II 308, 22 σῖτον ἀποπεμπτοῦν κελεύει, τὸ δέ ἐστιν ὕλας καὶ τροφὰς ἀφθόνους θησαυροφυλακεῖν ταῖς πέντε αἰσθήσεσιν.

σιτοποιός. I 264, 3. II 247, 8. VI 9, 16.

σιτοπόνος v. ὀψαρτυτής. — III 200, 2 (σεμίδαλις) γερσὶ σιτοπόνων ... διακρίνεται. II 272, 13 ταῖς διὰ σιτοπόνων καὶ μαγείρων καὶ οἰνοχόων τέρψεσι.

σιωπᾶν. III 198, 22 κἄπειτα μὴ ἡσυχάζων τις δύναται δήπου βουληθεὶς σ. V 229, 17 ἢ τὰ λεκτέα σ. ἢ τὰ ἡσυχαστέα λέγειν. III 4, 11 ὡς δέον καὶ σ. τοὺς μηδὲν ἄξιον ἀκοῆς ἐροῦντας. III 3, 5 sqq. „σιώπα καὶ ἄκουε". III 4, 4 σιωπήσας κατὰ τὸ Μωυσέως παράγγελμα.

σκαιός. V 169, 2 σ. γὰρ οὐδεὶς ἂν οὕτως γένοιτο. V 304, 4 μηδὲν σκαιὸν τῇ διανοίᾳ παραδεχόμενον.

σκαιότης. V 74, 4. 105, 8. 109, 7. 310, 14.

σκαληνός. III 102, 17 (τρίγωνον).

σκάφος. I 111, 18 τοῦ μὲν κυβερνήτου ἔργον ἄγειν τὸ σ. I 130, 15 δι' ὧν ὥσπερ σ. τὸ ζῷον εὐπλοίᾳ τῇ τοῦ βίου χρήσεται. II 21, 26 θαλαττεῦον σ. VI 165, 8 cf. 183, 12 τὸ κοινὸν ἀνθρώπων σ. III 194, 1 ψυχῆς. III 68, 21 τὸ κοινὸν τοῦ κόσμου σ.

σκεδαννύναι. I 72, 19 ἀρετὴ ἀνατείλασα ἐν ψυχῇ ... τὸν πολὺν σκότον σκεδάννυσι. III 15, 3 ὁ σκεδάσαι τὰς θεοσεβείας δεινὸς τρόπος. II 226, 26 „διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ἐκεῖθεν", ἐν ἴσῳ τῷ ἐσκέδασεν, ἐφυγάδευσεν, ἀφανεῖς ἐποίησε. I 179, 7 καθελὼν ἐκεῖνος τὸν πόλεμον καὶ τὰς ἐπ' αὐτῷ συννοίας ... σκεδάσας. I 107, 18 τὸν ψυχικὸν ὄγλον σκεδάσαντος θεοῦ. — II 22, 26 τοῦ τὴν προσιοῦσαν φωνὴν μὴ γεομένην ἔξω σκεδάννυσθαι. I 227, 5 τὸ δὲ ὑπερβλύζον ἀκατασχέτως ἐκχεόμενον σκίδναται πάντῃ. I 246, 14 εἴ τις ἄλλος φορυτὸς ἐτέρωσε σκίδναται. II 101, 13 (θρέμματα) κατὰ μέρος σκιδνάμενα. II 267, 6 τούτων γὰρ σκεδασθέντων.

σκέδασις. III 292, 16.

σκεδασμός. III 292, 17.

σκεδαστής. All: I 165, 24. 167, 2. 230, 9. 231, 12 ὁ σ. τῶν καλῶν Φαραώ.

σκεπάζεσθαι. I 101, 1.
σκέπασμα. I 166, 9 σκεπάσματα δὲ ὥσπερ σώματος τὰ ἐσθήματά ἐστιν. I 262, 24 ἐὰν οὖν τινα θεάσῃ ...: τῶν περὶ σῶμα σκεπασμάτων ἀμελοῦντα. I 236, 15 γυμνὴν ἄνευ σκεπασμάτων ... τὴν ψυχὴν φανῆναι. II 311, 4 οἰκεῖα καὶ φυλακτήρια φιλαρέτοις ψυχαῖς.
σκεπαστήριος. I 29, 17.
σκέπη. V 358, 15 coni. τροφή. I 200, 6 τίνος δὲ ἕνεκα πλὴν σκέπης καὶ ἀσφαλείας. V 21, 14 αἰδοίων. V 40, 7 σωμάτων. I 212, 2 πέταλα δὲ οἷον κόμας σκέπην ἐν ταὐτῷ καὶ κόσμον. V 358, 16. VI 56, 4 σκέπης δὲ διττὸν εἶδος.
σκέπτεσθαι. I 116, 2 σκέπτεται δέ, εἰ ... III 137, 13 εἰ δή τις ... σκέπτεται καὶ ζητεῖ περὶ τῆς ἀμείνονος ... γενεᾶς. III 172, 3 ὁ δ' ἐξ ἑαυτοῦ ζητεῖ τε καὶ σκέπτεται καὶ πολυπραγμονεῖ. II 232, 26 σκεπτόμεθα δ' ἡμεῖς. I 264, 2 εἴπερ οὖν ἐζήτει τοὺς ἀρετῆς πρὸς ἀλήθειαν ἀρετάς, ἐσκέπτετ' ἂν αὐτοὺς ἐν βασιλεῦσιν. III 137, 23 ὃς ἀποροῦσαν καὶ σκεπτομένην καὶ ζητοῦσαν αὐτὴν (sc. ψυχήν) ἰδὼν εὐλαβεῖται. I 85, 10 οἱ περὶ θεοῦ σκεπτόμενοι οὐσίας. I 139, 6 μὴ σκέπτου (ὦ διάνοια). III 163, 3 ταῦτα δ' εἰ μὲν ὀρθῶς λέγεται, σκεψόμεθα ἐν καιρῷ. II 84, 22 σκέψονται οἷς ἔθος καὶ φίλον. II 11, 1. III 208, 2 ἑπόμενον δ' ἂν εἴη σκέψασθαι. I 98, 24. 253, 15. II 5, 17. 56, 3. III 51, 15 cf. II 261, 17 ἄξιον δὲ σκέψασθαι. II 222, 6 ἀλλ' ἐσκέψαντο μὲν ἐφ' ἑαυτῶν ἴσως οἷς ἔθος ἀκριβοῦν. I 101, 12 ἵνα συγκινηθεῖσα ἡ ψυχὴ σκέψηται. I 119, 18. 292, 10. II 27, 16. 311, 11 σκεψώμεθα. III 162, 23 ποῦ γὰρ ⟨ἂν⟩ σκεψάμενός τις εὕροι τάγαθὸν τοῦτο; III 254, 5 καὶ γὰρ ἐν ἑτέροις σκεψάμενος, εἰ ... II 243, 28 εὑρεῖν ἀναζητήσαντας πάντως καὶ σκεψαμένους τὸ ... χωρίον. I 106, 11. 169, 6. 183, 22. 240, 3. II 9, 23. 100, 14. 297, 2. III 144, 3. 191, 16. 218, 9 σκεπτέον.
σκεπτικός. III 154, 28 βούλημα. III 63, 20 ἔρνος. — II 189, 4 ὁ σ. coni. ἐπίσκοπος τῶν πραγμάτων. II 209, 18. III 56, 8. 82, 11 (οἱ σκεπτικοί). — I 166, 3 σκεπτικῶς.
σκευάζεσθαι. II 205, 19.
σκευή. I 213, 10 τὴν ... σκευὴν ᾗ κέχρηται (ἡ ἡδονὴ) πᾶσαν ἀλλοτρίαν ἴσθε. VI 173, 13 (Διονυσιακή). VI 170, 16 ὥσπερ ἐν θεάτρῳ σκευὴν ἄλλοτε ἄλλοίαν ἀνελάμβανε.
σκεῦος. V 217, 15. 20 ἕνεκα τοῦ χρήσασθαι δεόμενος σ. ἢ ζῷον. I 135, 27 cf. IV 234, 12 τὴν σκηνὴν καὶ τὰ σκεύη πάντα αὐτῆς." V 56, 20 τὰ ἱερώτατα σκεύη. IV 222, 22 cf. 224, 9 ἱερά.
σκέψις. III 58, 6 coni. ἡ ἀνάγνωσις, ἡ ἀκρόασις, κτλ. III 146, 11 σκέψεσι καὶ μελέταις καὶ πόνοις. III 136, 22 (coni. εὕρεσις). V 10, 15 διὰ τὸ τὴν σκέψιν καὶ ἄνευ τῆς εὑρέσεως καθ' αὐτὴν τριπόθητον εἶναι. II 209, 17 μυρίων ἄλλων ὅσα τε ἡ λογικὴ καὶ ἠθικὴ καὶ φυσικὴ πραγματεία περιέχει γεγόνασι σκέψεις ἀμύθητοι. II 209, 6 τάγαθοῦ. II 188, 5 περὶ τοῦ ἀγενήτου. III 217, 16 περὶ τοῦ γνῶθι σαυτόν. III 140, 9 (θεοῦ). VI 74, 1 περὶ κόσμου. VI 193, 18 τῶν ὅλων. IV 68, 23 πόνων. VI 5, 8 περὶ τρόπων. — II 72, 14 ἐπανιτέον δὲ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς σκέψιν. II 4, 10 πρὶν ἄρξασθαι τῆσδε τῆς σκέψεως. II 163, 8 τὰ προοίμια τῆς σκέψεως. II 161, 19 παρὰ πολλοῖς τῶν φιλοσόφων. III 244, 7 (ἡ ψυχὴ) τῷ δυστοπάστῳ τῆς σκέψεως περιδεὴς γίνεται. III 137, 17 μένων γὰρ ἐν ἀκιβδηλεύτῳ τῇ ψυχικῇ σκέψει. IV 37, 10 εἰς σκέψιν ἦλθε. VI 196, 21 εἰς ἀκριβεστέραν σκέψιν. III 183, 13 κατὰ τὴν παροῦσαν σκέψιν. III 122, 7 παρὰ γυναῖκα σοφήν, ᾗ σ. ὄνομα.
σκηνή. 1. tentorium: II 21, 9 ὃν καὶ πατέρα ὀνομάζει κατοικούντων ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων. IV 189, 7 αἱ σκηναί σου ὡς νάπαι σκιάζουσαι. V 147, 11 γενομένης ἑβδόμης ... ἐν ταῖς σκηναῖς κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν διέτριβον. IV 195. 3 οἱ καταμείναντες ἐν ταῖς σκηναῖς. V 147, 14 οἱ δὲ τῶν σκηνῶν ἐκχυθέντες. IV 161, 2 ὡς ἐκχυθέντας τῶν σκηνῶν περιβλέπεσθαι. IV 209, 21 οἱ μὲν πηξάμενοι σκηνάς. IV 168, 9 ἢ (sc. κέγχρος) ... προὐκέχυτο τῶν σκηνῶν. V 238, 15 ἐναποτιθέμενοι ταῖς σκηναῖς. IV 250, 3 πάντας εἰδὼς ἐν ταῖς σκηναῖς ἡρεμοῦντας. IV 266, 21 αἱ σκηναὶ τῶν ἀσεβῶν. II 308, 6. III 150, 22. V 45, 26. 96, 9. 137, 8. 19. 138, 11. VI 141, 22 (ἡ τῶν σκηνῶν ἑορτή).
2. Judaeorum sacrarium: I 101, 11 cf. 294, 17. II 197, 4 sqq. „ἐκλήθη γὰρ σ. μαρτυρίου". III 95, 24 τὸ θεῖον ἐνδιαίτημα. IV 221, 8 καθάπερ νεὼς ἅγιος. IV 196, 8 ἐν τῇ καθιερωμένῃ σκηνῇ. IV 233, 7 τὰ παραδείγματα τῆς ἱερᾶς σκηνῆς. IV 217, 19 σκηνὴν οὖν, ἔργον ἱερώτατον, δημιουργεῖν ἔδοξεν. I 135, 27 τὴν σκηνὴν καὶ τὰ σκεύη πάντα αὐτῆς πρότερον μὲν ὑπὸ Μωυσέως, αὖθις δ' ὑπὸ Βεσελεὴλ κατασκευαζόμενα. III 90, 13 ἀναθεὶς αὐτῇ (sc. δεκάδι) ... τὴν κατασκευὴν τῆς ἀδιαλύτου σκηνῆς. IV 218, 22 ὥστε τῆς σκηνῆς τοὺς σύμπαντας (κίονας)

εἶναι ... πέντε καὶ πεντήκοντα ἐμφανεῖς. IV 219, 19 ἵν' ἡ σ. πᾶσι τοῖς μέρεσιν ἴση προφαίνηται. IV 222, 4 sqq. ἵν' ἡ σ. πρὸς τὸ διπλάσιον μετέωρος ἀρθεῖσα προφαίνηται κτλ. III 189, 8 τὴν αὐλὴν τῆς ἱερᾶς σκηνῆς Μωυσῆς κατασκευάζει πήχεσιν ἑκατόν. III 164, 5 τήν τε σκηνὴν δυσὶ περιβόλων ὁρίοις συνύφαινε. IV 219, 12 πρὸς τὰ ἄδυτα τῆς σκηνῆς. IV 234, 11 τὴν σκηνὴν καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν ἕκαστον (κατέχριεν ἐπιρραίνων ἑπτάκις). IV 236, 4 Μωυσῆς μὲν εἰς τὴν σκηνὴν εἰσέρχεται.

3. scena: III 84, 21 coni. μῦθος. II 78, 11. VI 124, 3. 176, 1 ὥσπερ ἐπὶ σκηνῆς. II 102, 6 τὸν ἐπὶ σκηνῆς ἀεὶ πόλεμον συγκροτοῦσι. VI 193, 13 ἐπὶ τὴν σκηνὴν παρῆλθεν. VI 137, 24 ἐπὶ τὴν σκηνὴν ... παρήγοντο.

4. All: I 123, 7 (Μωυσῆς) τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ σκηνὴν λαβών, τουτέστι σοφίαν. III 26, 17 sq. (ἱερά), σοφίας ἀπεικόνισμα καὶ μίμημα. I 294, 23 ἡ δὲ Μωυσέως σ. συμβολικῶς οὖσα ἀνθρώπου ἀρετὴ κλήσεως. II 196, 10 sqq. (ἰδέα, ἀρετῆς ἀσωμάτου σύμβολον). I 134, 13 δημιουργὸν αὐτὸν καὶ ἀρχιτέκτονα πάντων τῶν τῆς σκηνῆς, τουτέστι τῶν τῆς ψυχῆς ἔργων. II 52, 16 Μωυσῆς ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ τοῦ σωματικοῦ παντὸς στρατοπέδου πήξας τὴν ἑαυτοῦ σκηνήν.

σκηνικός. I 26, 11. VI 135, 22. 164, 6 (ἀγῶνες).

σκηνοβατεῖν. VI 193, 13. 219, 21.

σκῆπτρον. III 179, 25 (θεοῦ). V 246, 17 ἐμοὶ δὲ τὸ σ. ἐστιν ἡ βίβλος τῆς Ἐπινομίδος.

σκιά. II 139, 14 τὸ αἴτιον ... ὡς ἂν ἐν σκιᾷ. I 136, 4 ἐν σκιᾷ ὁ θεός, οὐκ ἐναργῶς, Μωυσεῖ δέ. IV 27, 22 sq. ἐπὶ θεοῦ τὰς σκιὰς κυριολογεῖσθαι. II 92, 27 ἔργον καὶ πρᾶγμα οὐδέν, ἀλλὰ σ. τις ἢ αὔρα. II 24, 20 ἃ τῷ ὄντι σκιᾶς οὐδὲν διαφέρει. II 24, 25 ὅσα τῶν ἐκτὸς ἀγαθὰ νενόμισται σ. πάντα. II 103, 21 (ψυχῆς) χρώμασι καὶ σκιαῖς ἠπατημένης καὶ δεδουλωμένης. II 98, 18 ὡς μηδὲν μέρος ἁλλὰ μηδ' ἴχνος ἢ σκιὰν ὑπολειφθῆναι. V 271, 4 μηδὲν ἴχνος ἢ σκιὰν ... προσάψασθαι. III 187, 24 (ἴχνος ἢ σ. ἢ αὔρα) ἀπιστίας. IV 27, 21 ὡς ἂν ἀπαυγαζομένων ἀπὸ τούτου σκιῶν. IV 91, 21 (coni. νύξ). V 323, 1 cf. 301, 2 ἕπεσθαι ὡς ἐν ἡλίῳ σκιὰν σώματι. III 245, 13 πρὸς τὸ θεαθὲν αὐτῷ εἶδος ἄνευ σκιᾶς. V 6, 19 cf. 7, 10 „εἴδωλα", σκιαῖς ἐοικότα καὶ φάσμασιν. IV 90, 4 (coni. φάσματα). VI 214, 7 ταῦτα (sc. τὰ νοητά) νομίζειν ἐκείνων (sc. τῶν αἰσθητῶν) εἶναι σκιάς. IV 287, 19 ὄνομα .... σκιᾷ παραπλήσιον. III 199, 1 „λόγος γὰρ ἔργου" φασὶ „σκιά" (Democritus). II 265, 28 ὡσανεὶ σωμάτων (τὰ ῥητὰ τῶν χρησμῶν). II 270, 21 sq. σωμάτων, coni. μίμημα ἀρχετύπων. III 17, 10 διὰ σκιῶν μοι σώματα ... δεικνύναι. II 139, 6 sqq. opp. ἀρχέτυποι φύσεις. II 242, 22 (ἀρετῆς. coni. εἴδωλον). II 243, 7 καλοκἀγαθίας, (coni. ἴχνος, εἴδωλον). III 66, 12 θανάτου. VI 150, 8 πραγμάτων. — All: I 134, 18 sqq. III 250, 1 ἑρμηνεύεται οὖν Βεσελεὴλ ἐν σκιᾷ θεοῦ· σ. θεοῦ δὲ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐστιν. I 135, 11 sqq. αὐτὸν (sc. θεόν) καταλαμβάνειν καὶ τὴν σκιὰν αὐτοῦ, ὅπερ ἦν τόν τε λόγον καὶ τόνδε τὸν κόσμον. II 24, 19. 26, 14 sq. Σελλὰ τοίνυν ἑρμηνεύεται σ. II 25, 4 ἐκ ταύτης τῆς σκιᾶς καὶ τῶν ἀβεβαίων ὀνειράτων ἀποκυεῖται υἱωνός, ὃν ὠνόμασεν Θοβέλ.

σκιαγραφεῖσθαι. III 169, 20.

σκιαγραφία. II 26, 20.

σκληραγωγία. VI 64, 16 cf. V 231, 21 (Λακωνική).

σκληραύχην. III 84, 13 (Ἡσαῦ). I 143, 3 (ἵππος). III 288, 12 (λογισμός). I 215, 19 (φιλήδονος). — III 271, 30 τέθηπε γὰρ ὁ μὲν αἰδοῦς ἐραστὴς τὸν σκληραυχένα. III 305, 12 ἀφηνιασταὶ καὶ σκληραύχενες.

σκληροδίαιτος. III 232, 4. IV 243, 8 (βίος). III 260. 28 οἱ δ' ἕτεροι σκληροδίαιτοι. V 110, 13. 226, 3 τὸ σκληροδίαιτον.

σκληροκαρδία. V 73, 22.

σκληρός. V 260, 13 ἦθη. III 119, 3 νόημα καὶ πεῖσμα. IV 242, 20 ὁ πόνος. III 41, 19 ἡ ψυχή. V 362, 16 (ψυχαί). — II 278, 11 τὰ μαλακὰ καὶ σκληρά. IV 52, 24 ἃ μαλακὰ καὶ σκληρά. V 95, 15 τοὺς δ' ἀφηνιαστὰς καὶ σκληροὺς τὸ ἦθος.

σκληρότης. I 20, 18. 249, 16. V 73, 21.

σκνέψ. IV 144, 19 cf. 146, 4. 154, 18 φορὰ σκνιπῶν.

σκοπεῖν. II 91, 11 ἔθος ἔχοντες ... ὁρικῶς ἕκαστα σ. II 108, 9 περὶ τῶν ἐν ψυχῇ δυνάμεων ... πρόκειται σ. I 157, 4 τὰ δὲ βραχέα τῶν κριμάτων ἐπιτρέπει τοῖς δευτερεύουσι σ. III 9, 1 σ. δὲ ἄξιον. III 98, 1 „ἐασόν με εἰσελθεῖν πρὸς σέ" ... καὶ σ. III 118, 8 σ. ἕκαστα καὶ θεωρεῖν (διείρηται). III 276. 21 τὴν δὲ ἑτέραν (ὄψιν) καιρὸς ἤδη σ. III 277, 10 ταῦτα ... παρετέον τοῖς μετεωροθήραις σ. III 289, 1 ὁ δημιουργός, ὁ ... μόνος ἐφ' ἑαυτοῦ σ. τε καὶ πράττειν ἕκαστα ἱκανός. V 203, 18 τὸ γὰρ περὶ θεοῦ σ. καὶ κόσμου. V 204, 12 ἐν μὲν τῷ λογίζεσθαι καὶ σ. αἱ κόραι πεπήγασι. I 76, 26 ὁπότε περὶ οὐρανοῦ σκοπεῖ. III 59, 3

δ νῦν σκοποῦμεν. I 136, 20 σκόπει τὴν τοῦ ὄντος ἀγαθότητα. II 38, 23 σκόπει δὲ τάς τε πρὸς βελτίωσιν ἐπιδόσεις τῆς ... ψυχῆς. III 6, 18 ἀλλὰ σκόπει πάλιν, ὅτι .... III 246, 6 σκόπει μέντοι καὶ τὰ ἀκόλουθον. III 266, 15 τί δ' ἐστὶν ὃ βούλομαι δηλοῦν, σκόπει. I 237, 5 σκοπῶμεν δὲ ὅπως τήν τε ψυχὴν γυμνάσομεν. II 233, 20 πάλιν ἐν μέρει σκοπῶμεν. III 108, 7 τὰ δι' ὑπονοιῶν σημαινόμενα σκοπῶμεν καὶ λέγωμεν. III 205, 20 σκοπῶμεν οὖν αὐτίκα τὸ πρῶτον. I 54, 4 καθάπερ δικαστὴς ἐσκόπει. I 129, 8 καὶ σκοπῶν, ὦ γενναῖε, εὑρήσεις. I 199, 6 εὑρήσεις τοίνυν σκοπῶν. II 26, 3 τὰς ... διαφορὰς εὕροι τις ἂν σκοπῶν. II 111, 21 τελειότερον οὐκ ἄν τις εὕροι σκοπῶν δίκην. II 259, 20 σκοπῶν οὐ τὰ λεχθέντα. III 35, 23 τὰ ⟨γὰρ⟩ βραχύτατα ζῷα τοῖς μεγίστοις ἀναλογίᾳ σκοπῶν ἴσα ἂν εὕροι. III 236, 8 τὴν (κλίμακα) δ' ἐν ἀνθρώποις σκοποῦντες εὑρήσομεν τὴν ψυχήν. III 240, 20 τίς οὖν ἐστι, μὴ παρέγως σκοπήσομεν. — II 312, 18 ἐὰν μέντοι σκοπούμενος μὴ ῥᾳδίως καταλαμβάνῃς ἃ ζητεῖς. V 203, 17 τί δὲ τῷ σκοπουμένῳ ταῦτα θεῖτο ἄν τις οἰκειότερον ὄνομα ἢ φιλόσοφον; IV 63, 3 τὸν πατέρα ... σκοπούμενον τὸ ἐσόμενον. III 136, 17 οἱ μέν γε βουλευόμενοι καὶ σκοπούμενοι.

σκοπή. III 286, 3.

σκοπός. IV 235, 16 στοχαζομένους ὥσπερ ἐν ταῖς τοξείαις σκοποῦ τοῦ περὶ τὸν βίον. I 6, 15 δοκεῖ μοι μὴ διαμαρτεῖν σκοποῦ φάμενος. I 45, 17 λεκτέον δὲ καὶ ἑτέραν στοχαζομένην (αἰτίαν) ὥσπερ σκοποῦ τῆς ἀληθείας. IV 131, 12 διὰ τὸ προκεῖσθαι σκοπὸν ἕνα τὸν ὀρθὸν τῆς φύσεως λόγον. IV 30, 2 σ. εἷς καὶ τέλος ἓν ἐστιν αὐτοῖς. I 249, 18 ἕνεκα ... τοῦ πρὸς ὃν ἀναφέρεται σκοποῦ. II 28, 26 ἐφ' ὃ γὰρ ἂν προθῆται κεφάλαιον ὥσπερ σκοπόν. I 236, 7 σκοπῷ μὲν γὰρ τὸ κεφάλαιον (ἔοικεν). I 236, 6 οἱ σκοπόν τινα προθέμενοι. I 3, 19. 9, 17. 13, 9. 24, 11. 27, 7. IV 23, 11 οὐκ ἀπὸ σκοποῦ.

σκοράκίζειν. IV 29, 10 μηδένα σ. ἀξιῶν τὸ παράπαν. V 249, 15 ὁ τῶν ὅλων ἡγεμὼν θεὸς οὐκ ἐσκοράκισεν αὐτοὺς τῆς ἀφ' αὐτοῦ δικαιονομίας. II 204, 9 ταῦθ' ἕτεροι ... ἐσκοράκισαν. V 78, 17 οὐδενὶ τῶν ἀνιάτως ἐχόντων ἐπιτρέψας καταφυγεῖν ἐπ' αὐτάς, ἀλλὰ πορρωτάτω σκορακίσας. — V 59, 10 καὶ γὰρ τῷ βραχυτάτῳ μώμῳ σκορακίζεται. I 86, 13 εἰ δὲ ἀφηνιάζοι, ὑπὸ τοῦ κυρίου ... σκορακίζοιτο. II 29, 17 τούτους οὐκ ἀνέχεται ἡ ἐκτὸς τῶν παθῶν Λεία, διόπερ σκορακιζόμενοι μισοῦσιν αὐτήν. I 170, 11 (τὸν) σκορακισθέντα εἰς ἀσεβῶν χῶρον. — II 49, 1 τὰ δὲ περιττὰ σκορακιστέον. V 297, 9 οὐχ ὡς ἐχθρῶν παῖδας ἀσυμβάτως σκορακιστέον.

σκόρδον. III 19, 4 τὰ σκόρδα, τὰ περιοδυνῶντα τὰς κόρας.

σκορπίζεσθαι. I 107, 13 οἱ ἐσκορπισμένοι opp. οἱ ἐν ἐρήμῳ. I 107, 16 σκορπισθεὶς ὁ νοῦς ἢ πάθει δηθείς. I 108, 2 ὁ δ' ἀσκητὴς δάκνεται ... ὑφ' ἡδονῆς καὶ σκορπίζεται.

σκορπίος. I 107, 20. IV 166, 22. V 179, 9. 356, 9.

σκορπισμός. I 107, 21.

σκορπιώδης. VI 193, 19.

σκοταῖος. II 141, 21 ἀφροσύνη. III 253, 18 τὸ πάντῃ σκοταῖον. III 259, 14 σκοτίως.

σκοτοδινιᾶν. I 24, 7. IV 90, 6. V 10, 6.

σκότος. I 9, 6 ἐποίησεν ... ἀέρος ἰδέαν καὶ κενοῦ· ὧν τὸ μὲν ἐπεφήμισε σ., ἐπειδὴ μέλας ὁ ἀὴρ τῇ φύσει, τὴν δ' ἄβυσσον. I 10, 5 sqq. „σ. ἦν ἐπάνω τῆς ἀβύσσου". V 344, 5 τὸ δ' ἀόριστον ἀδελφὸν σκότους καὶ συγγενές. I 9, 13 ὅσῳπερ ἥλιος, οἶμαι, σκότους (λαμπρότερος). III 66, 11 ὅσῳ καὶ βραχύτερον φῶς σκότους αἰωνίου (κρεῖττον). I 10, 13 sqq. ἐχώρισε φῶς καὶ σ. III 221, 10 τὸν θεὸν φῶς καὶ σ. διατειγίσαι. III 34, 8. 47, 18. 222, 6. 275, 29. IV 149, 22. 245, 17. V 67, 17. 123, 8. 137, 11. 151, 19. 247, 3. 322, 13. VI 55, 3. 174, 16. 215, 10 (opp. φῶς). II 50, 8 εἰ μὴ καὶ ... ἐρεῖ τις ... φωτὶ σ. καὶ ἡμέραν νυκτὶ καὶ πάντα τἀναντία τοῖς ἐναντίοις τὰ αὐτὰ πρὸς ἀλήθειαν εἶναι. II 82, 19 φωτὸς ἐπιλάμψαντος ἀφανίζεται τὸ σ. IV 45, 22 τὸ φῶς ἐν οὐρανῷ μὲν ἄκρατον καὶ ἀμιγὲς σκότους ἐστίν. V 13, 19 σ. αἱρούμενοι πρὸ αὐγοειδεστάτου φωτός. V 252, 7 (θεὸς) ἐκ δὲ σκότους φῶς ἐργασάμενος. III 38, 4 ἡμέραν γὰρ καὶ νύκτα καὶ φῶς καὶ σ. ἰσότης ἔταξε τοῖς οὖσι. V 263, 15 ἀνισότης ... σκότους ἀρχή τε καὶ πηγή. II 251, 8 νυκτὶ καὶ βαθεῖ σκότῳ τὰ ἑαυτῶν ἀδικήματα συγκρύπτειν. II 200, 2 μακρῷ δὲ σκότῳ καὶ νυκτὶ αἰωνίῳ συνοικοῦντες. VI 178, 2 λῃσταὶ νύκτα καὶ σ. ἐπιτηροῦντες. III 226, 5 νυκτὶ μὲν καὶ σκότῳ κρύπτεται πάντα. III 230, 9. 275, 26. 280, 7. IV 300, 4. V 77, 6 (coni. νύξ). IV 150, 3 ὃ πᾶσαν ἰδέαν φωτὸς οὐ παρεδέχετο. IV 149, 15 τὸ (φέγγος) δὲ τῷ βαθεῖ τοῦ σκότους ἀμαυρούμενον ἐνηφανίζετο. III 21, 2 αἰθέρος τὸ σ. (ἀπελήλαται). V 317, 15 ἀνατείλαντος ἡλίου τὸ μὲν σ. ἀφανίζεται. III 57, 7 (βαθύ, opp. μεσημβρία). IV 17, 10 (opp. καθαρὰ αὐγή). V 139, 3 ἃς (sc. αὐγάς)

μεθόριον οὐ διακρίνει σ. V 372,1 (coni. τάρταρος). V 210,25 προκάλυμμα ποιούμενος ὧν ἀδικεῖ τὸ σ. VI 150,23 πεφρικὼς τὸ σ. καὶ τὰς ἀλλοκότους φαντασίας. V 71,15 τὰ ἅγια γινόμενα ἀεὶ σκότους ἀμέτοχα. V 77,11. 16 συγκλεισάμενοι ἑαυτοὺς ἐν σκότῳ βαθεῖ. II 305,24 ἐν ἐρημίᾳ καὶ σκότῳ. III 139,1 (γένεσις), ἧς πολὺ κατακέχυται τὸ σ. ἠρεμία δ' ἀσφαλὲς ἐν σκότῳ. II 13,7 (ὁ νοῦς μὴ ἀνατείλας) πολὺ σ. τῶν ὄντων καταγέας οὐδὲν ἐᾷ προφαίνεσθαι. II 202,9 τῶν ὄντων ... κατακεχυμένον. II 42,10 τὸ μυρίον καὶ βαθὺ σ. κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν κεχυμένον. I 185,3 πολὺ σ. πάντων κατεκέχυτο τῶν σωμάτων. I 287,9 τὰ ἀποκείμενα ἐν σκότῳ. I 217,6 ἐπὶ σκότους δὲ ἡ δύναμις ἀνωφελὴς ἑκατέρου (sc. χρώματος καὶ ὀφθαλμοῦ). IV 149,6 ἐξαπίναιος ἀναχεῖται σ. II 84,5 ὥσπερ οἱ ἐν ἀγλύι καὶ σκότῳ βαθεῖ. V 334,3 καθάπερ ἐκ σκότους βαθέος. III 281,12 βαθὺ μὲν σ. κακοῖς. IV 96,19 κἂν βαθεῖ σκότῳ συσκιάζηται. IV 91,17 (τὰ ἐπίγεια) βαθύ σ. κατείληφεν. III 303,25 εἰς βαθὺ σ. IV 155,1 βαθυτάτου σκότους τοῖς ἄλλοις ἀναχυθέντος. — IV 83,19 οἷα φωτὶ σ. ἐπιστήμη τὴν ἀμαθίαν ... ἀποσκεδάσει. II 210,19 (βαθύ σ. coni. νύξ) πρὸς τὴν τῶν ἀφθάρτων ἐπιστήμην. IV 90,1 δεινὴ δ' ἀσάφεια καὶ πολὺ σ. III 69,3 sq. ἀσάφεια δὲ βαθύ σ. ἐν λόγῳ, κλέπτας δὲ συνεργὸν τὸ σ. V 252,20 (coni. ἀσάφεια). III 60,20 τὸ περὶ (τὸν λογισμόν). II 128,7 ἀγνοίας. II 201,8 τὸ μέγα καὶ βαθὺ (ἄγνοια). III 229,14 ψηλαφητὸν ἕξεις σ. τὸν αἰῶνα καὶ πληχθεὶς ἀορασίᾳ καὶ ἀγνοίᾳ. I 281,8 ὁράτω (ἡ ὄψις) τὰ φωτός, μὴ σκότους, ἄξια. II 200,12 βαθὺ (coni. πολλὴ ἀλογία). V 69,15 σ. ψυχῆς ἀφροσύνη. V 210,2 τῶν ἁμαρτημάτων. I 149,20 πολλοὶ οὖν τὰ ἐν ψυχῇ φῶτα ἐκτήσαντο εἰς νύκτα καὶ σ. II 56,12 οἱ τοῦ σκότους ἑταῖροι. III 265,8 ὁ δὲ φῶς ἀντὶ σκότους μεταδιώκων. III 252,8 ἃ σκότῳ φίλα εἶναι συμβέβηκε. I 114,19 (ὁ φαῦλος) σκότους γὰρ πλήρης ἐστί. I 72,19 ἀρετὴ ἀνατείλασα ἐν ψυχῇ ... τὸν πολὺν σκότον σκεδάννυσι. VI 48,6 πρὸς τὰς ἐν σκότῳ χρείας opp. τὰς ἐν φωτί. VI 57,12 ἐν σκότῳ μεθύοντες.

σκύβαλον. I 247,1. 257,10.

σκυθρωπάζειν. II 216,19. III 117,14.

σκυθρωπός. I 171,15. III 185,13 (βίος). II 167,6 τὸ τῆς σοφίας εἶδος. IV 124,10 τῶν ... μηδὲν ἐπιδεικνυμένων σκυθρωπόν. III 285,8 τὸ σκυθρωπόν.

σκῶμμα. VI 126,14. 163,15. 164,2. 187,17.

σκωπτικός. I 215,19 (φιλήδονος).

σμάραγδος. IV 226,15 οἷς τὰ ὀνόματα τῶν φυλάρχων ἐξ ἑκάτερον ἐνεχαράττετο. IV 229,3 σμαράγδῳ γὰρ ἔοικεν ἡ τοῦ παντὸς οὐρανοῦ φαντασία. IV 231,11 cf. V 22,10 κατ' εἶδος τοῖν δυοῖν ἡμισφαιρίοιν τοὺς ἐπὶ τῶν ἀκρωμίων σμαράγδους περιφερεῖς. IV 228,18 οἱ ἐπὶ τῶν ἀκρωμίων σμαράγδου δύο λίθοι περιφερεῖς μηνύουσιν ... ἥλιον καὶ σελήνην.

σοβάς. I 210,11 (ἡ ἡδονὴ πόρνης τὸν τρόπον) τριοδῖτις σ. III 143,4 τριοδῖτις (πεπορνευμένη ψυχή).

σοβεῖσθαι. V 161,13 τοὺς γοῦν ἀνδρογύνους ἔστιν ἰδεῖν διὰ πληθυούσης ἀγορᾶς ἀεὶ σοβοῦντας. II 25,16 τοῦ γὰρ σεσοβημένου περὶ τὰς ἢ σωματικὰς ἡδονὰς ἢ τὰς ἐκτὸς ὕλας. III 16,20 (διανοίας) σεσοβημένης κἀκμεμηνυίας. I 162,17 τὸν σεσοβημένον περὶ μέλος. I 212,13 (ἡ ἀρετὴ προσφερομένη) οὐ σεσοβημένην κίνησιν.

σοφία. 1. definitio, praedicationes, genera sapientiae: III 88,2 σ. δὲ ἐπιστήμη θείων καὶ ἀνθρωπίνων καὶ τῶν τούτων αἰτίων. γένοιτ' ἂν οὖν ὥσπερ ἡ ἐγκύκλιος μουσικὴ φιλοσοφίας, οὕτω καὶ φιλοσοφία δούλη σοφίας. II 186,14. 22 τέχνη τεχνῶν. II 276,8 ὄργανον τοῦ ὁρᾶν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ὁρᾷ. V 69,15 διανοίας δὲ φῶς ἐστι σ. V 151,19 φωτὶ τῷ σοφίας ἐναυγάζομαι. III 81,17 φωτὸς τοῦ κατὰ σοφίαν μετέσχηκεν. II 51,11 cf. III 261,17 τὸ σοφίας πνεῦμα θεῖον. II 276,7 διὰ σοφίας τὸ σοφὸν θεωρεῖται. II 302,5 οἵτινες ᾠήθησαν σοφίαν πιθανὴν εἶναι λόγων εὕρεσιν, ἀλλ' οὐ πραγμάτων ἀληθεστάτην πίστιν. I 172,11 σ. δὲ διὰ μελέτης τῶν ἀληθῶν τὸ μέγα διανοίας ὄφελος ... πεπόρισται. I 88,7 σοφίας ἔργον τοῦτ' ἐστίν, ἀλλοτριοῦσθαι πρὸς τὸ σῶμα καὶ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ. II 292,22 ἐξ ὧν (sc. ῥιζῶν) οἷα φυτὸν τὸ σοφίας ἀνεβλάστησε γένος. V 354,12 sq. εὐδαιμονία κρατεῖ, τουτέστιν ἡ ἀψευδεστάτη σ. καὶ φρόνησις, σ. μὲν πρὸς θεραπείαν θεοῦ, φρόνησις δὲ πρὸς ἀνθρωπίνου βίου διοίκησιν. V 233,13 τὰ σοφίας δόγματα καὶ θεωρήματα. V 268,12 τοῦτον τὸν πλοῦτον σ. χορηγεῖ διὰ λογικῶν καὶ ἠθικῶν καὶ φυσικῶν δογμάτων καὶ θεωρημάτων, ἐξ ὧν φύεσθαι τὰς ἀρετὰς συμβέβηκεν. IV 137,16 ὁ μὲν τῆς διδακτῆς, ὁ δὲ τῆς φυσικῆς, ὁ δὲ τῆς ἀσκητικῆς σοφίας κανών ἐστιν. I 71,21 sqq. τὴν μετάρσιον καὶ οὐράνιον σοφίαν πολλοῖς

ὀνόμασι πολυώνυμον οὖσαν opp. τὴν ἐπίγειον. I 169, 5. III 201, 16 (οὐράνιος). III 146, 12 εὐτρεπισμένην εὗρε σοφίαν ἄνωθεν ὁμβρηθεῖσαν ἀπ' οὐρανοῦ. III 139, 7 (αἰθέριος). II 76, 20 ὅταν γὰρ ὁ θεὸς παραδιδῷ τὰ τῆς ἀϊδίου σοφίας θεωρήματα. I 234, 12. 265, 1. II 57, 3 (αὐτομαθής). I 234, 22 (αὐτοδίδακτος). II 17, 12 τοῖς δ' αὐτοδιδάκτου καὶ αὐτομαθοῦς σοφίας ἀξιωθεῖσιν. V 65, 12 τὰ δὲ φαιδρύνοντα διάνοιάν ἐστι σ. καὶ τὰ σοφίας δόγματα. III 301, 25 ἡ δὲ σοφίας εὕρεσις ὑπερβάλλον καλόν. III 163, 4 ὅτι ἔστι μὲν ὑπαρκτὸν πρᾶγμα σ. II 192, 11 τὸ κάλλιστον κτημάτων. II 311, 26 τοῦ δὲ καλλίστου καὶ περιμαχήτου καὶ μόνῳ τῷ γένει τῶν ἀνθρωπίνων οἰκειοτάτου χάριν, σοφίας. III 207, 15 τὸ σοφίας γένος ἀπερίγραφον καὶ ἀτελεύτητον εἶναι. III 250, 18 σοφίας ... ἀρχὴ μὴ ἐπιλανθάνεσθαι ἑαυτοῦ. III 202, 5 ἡ σ. χαρὰν (τέξεται). I 286, 17 τὸ χαίρειν, ἐπιγέννημα σοφίας. II 167, 11 τέλος ἐστὶ σοφίας παιδιὰ καὶ γέλως. II 167, 6 οὐ σκυθρωπὸν καὶ αὐστηρὸν τὸ τῆς σοφίας εἶδος ... ἀλλ' ἔμπαλιν ἱλαρὸν καὶ γαληνίζον. IV 56, 20 τὸ πενθεῖν ἐπὶ πλέον ... ἀλλότριον ἡγησάμενος σοφίας. III 95, 13 πράξεις γὰρ αἱ κατὰ σοφίαν τελείοις ἀριθμοῖς βεβαιοῦνται. III 95, 25 τὸ γὰρ τῆς ὅλης πῆγμα σοφίας ἀριθμὸν τέλειον εἴληχε, δεκάδα. III 23, 1 τὴν ἄδεκτον μὲν αἰσθήσει, νῷ δ' εἰλικρινεστάτῳ καταλαμβανομένην. V 43, 1 παρὰ σοφίᾳ δικαζούσῃ. V 49, 13 ἃ παρὰ σοφίᾳ καὶ νόμοις ... τετίμηται. I 51, 24 σοφίας γὰρ καὶ βασιλείας τὸ ἔργον (sc. ἡ ὀνομάτων θέσις). II 307, 8 βασιλείαν δὲ σοφίαν εἶναι λέγομεν, ἐπεὶ καὶ τὸν σοφὸν βασιλέα. II 259, 24 ἡ διὰ ἐνθουσιασμοῦ μαντεία (πολεμία) νηφούσῃ σοφίᾳ.

2. s. quomodo referatur ad φιλοσοφίαν, σοφιστείαν, ἐπιστήμην, γνῶσιν, παιδείαν. III 88, 1 φιλοσοφία (συμβάλλεται) πρὸς σοφίας κτῆσιν. III 88, 4 φιλοσοφία δούλη σοφίας. IV 37, 19 σ. καὶ φιλοσοφία τὴν ἀρχὴν ἀπ' οὐδενὸς εἴληφεν ἑτέρου ... ἢ τῆς ... ὁράσεως. II 179, 16 οἱ καλοκἀγαθίας ἐρασταὶ οὐ πρότερον ἐπὶ τὰς τῆς πρεσβυτέρας ἀφικνοῦνται θύρας φιλοσοφίας, πρὶν ἢ ταῖς νεωτέραις ἐντυχεῖν, γραμματικῇ καὶ γεωμετρίᾳ καὶ τῇ συμπάσῃ τῶν ἐγκυκλίων μουσικῇ· αὗται γὰρ σοφίαν τοῖς ἀδόλως ... μνωμένοις ἀεὶ προξενοῦσιν. I 267, 7 τὰ τῆς ἀληθοῦς σοφίας, ἥτις ἀντίθετός ἐστι ψευδεῖ σοφιστείᾳ, θεωρήματα. I 172, 9 σ. σοφιστείας ἀλλότριον. I 14, 12 σοφιστείαν πρὸ σοφίας θαυμάσαντες. II 285, 4 ἀεὶ σοφιστείαν ὑπὸ σοφίας ἡττᾶσθαι. V 338, 2 (τοῖς) σοφιστείαν πρὸ σοφίας καὶ γοητείαν πρὸ ἀληθείας ἐπιτετηδευκόσιν. I 172, 16 πάντα σοφιστὴν καὶ μητέρα αὐτοῦ ... ἐλαύνει καὶ φυγαδεύει ἀπὸ σοφίας καὶ σοφοῦ, ὧν ὀνόματα Ἄβραάμ τε καὶ Σάρραν καλεῖ. VI 2, 6 κάλλος τὸ σοφίας εἰς τὸ σοφιστείας αἶσχος μεταχαράξαντες. II 217, 3 σοφίαν μὲν γὰρ Ἰσαάκ, σοφιστείαν δὲ Ἰσμαὴλ κεκλήρωται. — v. ἐπιστήμη Nr. 10. — I 86, 22 κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν τοῦ αἰωνίου καὶ ἀφθάρτου τελείαν ὁδὸν πρὸς θεὸν ἄγουσαν, ταύτην ἴσθι σοφίαν ... τὸ δὲ τέρμα τῆς ὁδοῦ γνῶσίς ἐστι καὶ ἐπιστήμη θεοῦ. — III 74, 4. 21 θεραπαινὶς δὲ σοφίας ἡ διὰ τῶν προπαιδευμάτων ἐγκύκλιος μουσική. V 92, 19 ἃ παιδεία καὶ σ. χορηγοῦσι. III 270, 15 εὖ μάλα τῶν παιδείας καὶ σοφίας θεωρημάτων ἐπίδραξει. III 139, 4 ἀφ' οὗ πᾶσαι παιδεῖαι καὶ σοφίαι ῥέουσιν ἀένναοι. III 98, 11 οὓς δ' ἂν αἴσθηται πένητας μέν, διψῶντας δὲ παιδείας ἀποστρέφεται, ὥσπερ θησαυρόν τινα σοφίας μόνος ἀνευρηκώς. II 201, 11 ὅταν μὴ μόνον ἀνεπιστημοσύνη τις συνέρχεται, ἀλλὰ καὶ οἴηται εἰδέναι ἃ μηδαμῶς οἶδε δόξῃ ψευδεῖ σοφίας ἐπαιρόμενος.

3. σ. quomodo referatur ad λόγον, λόγους. III 131, 1 πρὸς τὸν ἀνωτάτω λόγον θεῖον, ὃς σοφίας ἐστὶ πηγή. III 297, 15. 30 κάτεισι δὲ ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τῆς σοφίας ποταμοῦ τρόπον ὁ θεῖος λόγος. III 133, 17 μητρὸς δὲ σοφίας (ὁ λόγος θεῖος ἔλαχεν), δι' ἧς τὰ ὅλα ἦλθεν εἰς γένεσιν. V 93, 6 (ψυχὴ) ἔρημος οὖσα σοφίας ... ἰατρὸν ἁμαρτημάτων οὐκ ἔχουσα οὔθ' ὡς ἄνδρα συμβιωτὴν οὔθ' ὡς πατέρα γεννητὴν τὸν κατὰ σοφίαν λόγον. I 273, 24 (ὁ λόγος) διεξιὼν τὰ σοφίας δόγματά τε καὶ θεωρήματα. II 144, 8 ἡμᾶς οἷα παῖδας ἄρτι μανθάνειν ἀρχομένους διὰ τῶν σοφίας δογμάτων καὶ θεωρημάτων καὶ ... ἐν ὑψηλῷ καὶ οὐρανίῳ λόγῳ καταφύτευσον. I 55, 9 οὐράνιον τροφήν, ἣν ὀρέγει τοῖς φιλοθεάμοσι διὰ λόγων καὶ δογμάτων σ. III 203, 5 τὸν ἀκροατὴν αὐτὸν ἐτελείωσε κενὸν ὄντα σοφίας πρότερον καὶ ἀθανάτων λόγων ἐπλήρωσεν. III 248, 6 ἐπιβαίνετε οὖν οἱ σοφίας ὀρθοὶ λόγοι πάντες. v. Nr. 6; cf. λόγος p. 500 Nr. 3.

4. σ. et ἀρετή, ἀρεταί. V 362, 20 τὴν ... πρὸς ἀρετὴν καὶ σοφίαν ἐπάνοδον. IV 49, 16 ἐραστῇ σοφίας καὶ ἀρετῆς. IV 74, 5 ὅτι ἄγονός ἐστι σοφίας δοκῶν ἐπιτηδεύειν ἀρετήν. IV 48, 23 ὁ δὲ καλοκἀγαθίας ἐραστὴς τὰ καθ' ἑκάστην ἀρετὴν δόγματα καὶ τὰ σοφίας αὐτῆς θεωρήματα

(ἔχει). IV 59, 17 τὸν δὲ φρονήσεως καὶ σοφίας καὶ τῆς πρὸς θεὸν πίστεως ἐρασθέντα. I 106, 20 δευτερεύουσα δὲ ἡ (σωφροσύνη) ἐν τῷ κατὰ προκοπὴν σοφίαν ἀναλαβόντι. III 46, 20 διανοίαις ... ἀρετώσαις ἠρέμα σοφίαν ἐπιψεκάζει τὴν ἀπαθῆ φύσει παντὸς κακοῦ. V 359, 19 διὰ σοφίας καὶ ὁσιότητος. II 27, 8. 22 οἱ δὲ τῇ τρεφούσῃ τὰς φιλαρέτους ψυχὰς σοφίᾳ πιαινόμενοι. III 68, 6 ἀποστραφεῖσα τοῦ διαμαρτάνειν ἡ ψυχὴ κληρονόμος ἀποδείκνυται σοφίας. IV 23, 17 γάμος δέ, ὃν μὲν ἁρμόζεται ἡδονή ..., ὃν δὲ σ.

5. de hominibus, qui sapientiam vel possident vel appetunt: III 241, 7 τριῶν οὖν τρόπων ὑπαρχόντων, ἐξ ὧν σ. περιγίνεται (int. Ἀβραάμ, Ἰακώβ, Ἰσαάκ). III 220, 4 ὁ πάππος αὐτοῦ (sc. Ἰακώβ) τῆς σοφίας Ἀβραάμ. I 181, 8 τῷ σοφίας τυχεῖν γλιχομένῳ, οὗτος δὲ Ἀβραὰμ ὀνομάζεται. I 113, 13 ὁ δέ γε σοφίας μεστὸς Ἰακώβ. II 147, 19 cf. IV 120, 6 (περίβλεπτος καὶ περιμάχητος Μωυσέως). II 38, 28 ἡ δὲ ἀκροτάτη τοῦδε (sc. Ἀβραάμ) σ. Μωσέως ἐστὶν ἄσκησις ἡ πρώτη. II 87, 23 παρὰ Μωυσῇ τὰ προτέλεια τῆς σοφίας ἀναδιδαχθέντι. II 80, 2 τὴν μὲν κατὰ Μωυσῆν ἄκραν σοφίαν ἀξιοῖ γάριτος ὁ ὢν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ μόνου. III 99, 8 ὁ (Μωυσῆς) νομοθετικὴν ὁμοῦ καὶ προφητείαν ἐνθουσιώσῃ καὶ θεοφορήτῳ σοφίᾳ λαβών. II 83, 1 καινότατος δ' ἐν ἅπασι τὴν σοφίαν ὁ νομοθέτης ὤν. II 30, 8. 16 (Ῥεβέκκα) εὐθὺς ὀρέγει τὸ σοφίας νᾶμα. II 32, 22 (Ῥεβέκκα) ἀφ' ὑψηλοτέρου χωρίου καθελοῦσα τὸ σοφίας ἀγγεῖον ἐπὶ τὸν βραχίονα. — II 192, 17 μεγάλων ἡγεμόνων. II 181, 13 οἷς πρώτοις σοφίας ἀνεβλάστησεν ἔρνος. II 179, 9 ὁ σοφίας ἀσκητής. V 97, 6. 267, 9 ἀσκηταὶ σοφίας. I 268, 9 οἱ μὲν τῆς δι' ἔργων ἀσκηταὶ σοφίας πολλάκις λόγων ἠμέλησαν. II 277, 8 disting. ἄσκησις. II 183, 13. γνώριμος σοφίας. I 208, 12. II 288, 5. 297, 10. III 23, 12. 249, 12. V 42, 13. 121, 11. (ὁ σοφίας ἐραστής). I 180, 6 (οἱ σοφίας ἐρασταί). I 23, 18. III 4, 12 (ἔρως σοφίας). I 2, 6 ἔρωτι καὶ πόθῳ σοφίας. VI 64, 7 διὰ ζῆλον καὶ πόθον σοφίας. V 12, 17 ὁ σοφίας ἵμερος. III 163, 12 οἱ τῆς τιθασοῦ καὶ ἡμέρου σοφίας ἑταῖροι. III 23, 19 κληρονόμος ... σοφίας. V 97, 18 (οἱ σοφίας ὁμιληταί). III 219, 6 ὁ δὴ ξεναγηθεὶς ὑπὸ σοφίας. II 49, 25 τῶν λεγομένων ... σοφῶν, πωλούντων δὲ σοφίαν καὶ ἐπευωνιζόντων. I 220, 3 ὁ γὰρ τοῖς ἐγκυκλίοις μόνοις ἐπανέχων παροικεῖ σοφίᾳ. II 248, 15 ὡς μὴ πρὸς τῶν σοφίας δορυφόρων ποτὲ καθαιρεθεῖεν. II 149, 20 καί τινα τῶν παλαιῶν λόγος ἔχει θαυμαζόμενον ἐπὶ σοφίᾳ εἰκότως φάναι θαυμάζεσθαι. II 146, 20 ἤδη τινὰ τῶν παλαιῶν φασι καθάπερ ἐκπρεπεστάτης γυναικὸς τῷ σοφίας ἐπιμανέντα κάλλει. III 123, 23 τις καὶ τῶν ἐπὶ σοφίᾳ θαυμασθέντων ἀνὴρ δόκιμος. III 149, 2 αἱ εὐπαράδεκτοι σοφίας (ψυχαί). III 79, 21 ὁ ἄπονον καὶ ἀταλαίπωρον εὑράμενος σοφίαν δι' εὐμοιρίαν φύσεως καὶ εὐτοκίαν ψυχῆς. II 44, 13 οἱ (ψυχαὶ) δὲ καταποντωθεῖσαι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ὅσοι σοφίας ἠλόγησαν. III 153, 16 οὔπω γάρ ἐστιν ἱκανὴ ψυχὴ προκόπτουσα τῷ σοφίας ἀκράτῳ ποτῷ χρῆσθαι. II 152, 10 ἕως ... εἰς τὴν σοφίας ὁδὸν οὐ προσελήλυθεν ὁ νοῦς. IV 213, 20 οὐκ ἐπ' ἄκρον ἦλθε σοφίας. II 127, 24 τοὺς γὰρ ἄχρι σοφίας ἄκρας ἐληλακότας. IV 247, 21 μόνος ἀμιγοῦς ἠκρατίσω σοφίας. II 124, 9 ἡμιέργου δ' ὅσοι σοφίας ἢ πάλιν ἡμιπαγοῦς ἔλαχον. IV 227, 3 τοῖς ὦτα καὶ γλῶτταν σοφίᾳ κεκαθαρμένοις. IV 207, 16 ὁ ... ἀπεπειρᾶτο τῆς ἑκάστου σοφίας. V 287, 16 οἷς ἀρύτεσθαι θέμις ἀπὸ τῶν ἱερωτάτων πηγῶν διψῶσι σοφίας. V 325, 7 τῶν ἢ μὴ γευσαμένων σοφίας ἢ χείλεσιν ἄκροις. V 364, 13 ἐνσχολάσει τοῖς σοφίας θεωρήμασι. VI 33, 16 τοὺς δὲ σοφίας ἀκράτου σπάσαντας. VI 21, 1 ἔνδειαν σοφίας ἀνθρώπων καταγγέλλοντες. VI 51, 8 τις ἅπαξ ὑπὸ σοφίας ἁχθείς. VI 64, 10 θεωρεῖν τὰ σοφίας δόγματα. VI 87, 8 κἂν αἱ ἀνθρώπων σοφίαι κακομανῶσι. V 86, 4 τις ... τῶν ἀρχηγετῶν καὶ ἐπὶ σοφίᾳ μάλιστα θαυμασθέντων. V 98, 5 ἐμπύρευμα κατὰ πόλεις ὑποτυφόμενον σοφίας. VI 26, 16 Ἀλέξανδρος ... βουλόμενος ἐπιδείξασθαι τῇ Ἑλλάδι τὴν ἐν τῇ βαρβάρῳ σοφίαν. — III 108, 19 ἄγευστοι γάρ εἰσι τοῦ παντρόφου γεύματος σοφίας. III 169, 13 (ὁ μετεωρολογικὸς) οὐκ ἄγονος σοφίας. II 211, 19. 25 πᾶς ὁ δημιουργὸς ἡδονῆς σοφίας ἐστὶν ἄγονος. I 165, 24 cf. II 213, 1. V 80, 6 εὐνοῦχος κέκληται καὶ ἄγονος σοφίας. I 125, 1 ὅπου οἱ γυμνοὶ σοφίας. II 235, 4 τοὺς ἐστειρωμένους σοφίαν. III 41, 12 (ἡ γένεσις) μετανίσταται καὶ διῳκίσται καὶ μακρὰν ἀπελήλαται σοφίας. II 47, 22 πρὶν σοφίαν ἀνθῆσαι κατεμάρανεν.

6. σοφία θεοῦ, θεία. V 283, 6 σοφίαν δὲ πρεσβυτέραν οὐ μόνον τῆς ἐμῆς γενέσεως ἀλλὰ καὶ τῆς τοῦ κόσμου παντὸς οὖσαν. II 176, 8 cf. III 294, 9 περὶ αὐτῆς λέγουσα (ἡ σ.) ... „ὁ θεὸς ἐκτήσατό με πρωτίστην τῶν ἑαυτοῦ ἔργων, καὶ πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με". II 276, 13

τὴν δὲ σοφίαν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) διασυνίστησιν οὐ μόνον ἐκ τοῦ τὸν κόσμον δεδημιουργηκέναι, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ τὴν ἐπιστήμην τῶν γεγονότων ἱδρυκέναι βεβαιότατα παρ' ἑαυτῷ. III 152,16 ἡ τοῦ θεοῦ σ. ἁγία τέ ἐστιν ... καὶ κρίσις τῶν ὅλων. III 45,26 ὁ θείᾳ σοφίᾳ δημιουργηθεὶς κόσμος. I 228,13 ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, ὁ θεός. I 108,4 sq. οὗτος δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ποτίζεται κάλλιστον ποτὸν σοφίαν ἐκ τῆς πηγῆς, ἣν αὐτὸς ἐξήγαγεν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ σοφίας. I 265,2 τὸν τῆς σοφίας ἡγεμόνα θεόν. I 182,10 (ὁ θεὸς) σοφίας ἀνήρ. I 100,7 τὴν μητέρα τῶν συμπάντων, τὴν ἀρετὴν καὶ σοφίαν τοῦ θεοῦ. III 121,4 sqq. σοφίας δὲ ὄνομα Βαθουὴλ ἐν χρησμοῖς ᾄδεται, τοῦτο δὲ μεταληφθὲν θυγάτηρ θεοῦ προσαγορεύεται. III 71,17 τὴν τοῦ θεοῦ σοφίαν, τὸν μέγαν ὡς ἀληθῶς ποταμόν. II 33,24 ἀπερίγραφος γὰρ ὁ σοφίας θεοῦ πλοῦτος. II 29,25 πόθεν γὰρ τὴν φρονήσεως διψῶσαν διάνοιαν εἰκός ἐστι πληροῦσθαι πλὴν ἀπὸ σοφίας θεοῦ. I 81,17 sqq. (ἡ φρόνησις) ἐκεῖ μέν ἐστιν ἐν τῇ τοῦ θεοῦ σοφίᾳ. III 71,10 ἧς (sc. γῆς) ἐστιν ὁ καρπὸς κατάληψις ἀσφαλὴς καὶ βεβαία τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας. III 42,5 τὸ σοφίας ἱερὸν γένος διττόν ἐστι, τὸ μὲν θεῖον, τὸ δὲ ἀνθρώπινον. III 30,16 (θεία coni. ἀνθρωπίνη ἐπιστήμη). III 30,5 φιλέρημος ... ἡ θεία σ. II 22,6 τὴν πανουργίαν σοφίαν ἐκάλεσαν ἔργῳ μοχθηρῷ θεῖον ἐπιφημίσαντες ὄνομα. — I 77,17. 78,2 Ἐδέμ, (ἡ τοῦ θεοῦ σ.· ἡ δέ ἐστιν ὁ θεοῦ λόγος). III 30,2 „τρυγόνα καὶ περιστεράν", τήν τε θείαν καὶ ἀνθρωπίνην σοφίαν. I 107,22. 24 cf. 284,20. 26 ἡ γὰρ ἀκρότομος πέτρα ἡ σοφία τοῦ θεοῦ ἐστιν. II 57,10 Ἄννα, τῆς τοῦ θεοῦ ὡρημα σοφίας.

7. metaph. et alleg.: v. Nr. 6. — III 95,26 σ. δὲ αὐλὴ καὶ βασιλειόν ἐστι τοῦ πανηγεμόνος καὶ μόνου βασιλέως αὐτοκράτορος. III 242,11 τὸ δὲ σοφίας γένος ἄμμῳ γῆς ἐξομοιοῦται. II 274,15 (πατρῴα γῆ), τῶν φιλαρέτων ψυχῶν ἄριστον ἐνδιαίτημα. III 297,13 sq. καλεῖ δὲ τὴν μὲν τοῦ ὄντος σοφίαν Ἐδέμ, ἧς ἑρμηνεία τρυφή, διότι, οἶμαι, ἐντρύφημα καὶ θεοῦ σ. καὶ σοφίας θεός. II 239,1 (μήτηρ καὶ τιθήνη τοῦ σοφοῦ). I 270,26 ἐὰν ... μητέρα δὲ τὴν σοφίαν, δι' ἧς ἀπετελέσθη τὸ πᾶν, τιμῆς ἀξιώσῃς. III 13,12 οἱ δὲ ζῶντες ὄντως μητέρα μὲν ἔχουσι σοφίαν, αἴσθησιν δὲ δούλην. I 124,19 τὸ τῆς ζωῆς ξύλον, τουτέστι σοφίας ᾗ δυνήσῃ ζῆν. II 90,6 cf. 86,22 αὕτη (sc. ἡ βασιλικὴ ὁδός) δ' ἐστὶ ... σ., δι' ἧς μόνης ἱκέτισι ψυχαῖς ἡ ἐπὶ τὸν ἀγέννητον καταφυγὴ γίνεται. III 250,8 πᾶς ὁ σοφίας οἶκος. III 121,2 τὸν γὰρ σοφίας οἶκον εὔδιον καὶ γαληνὸν λιμένα εὑρήσεις. I 146,17 (ἡ ψυχὴ) ἐν τῷ οἴκῳ διατρίβουσα τῆς σοφίας. I 113,21 ὁ δὲ σπουδαῖος καὶ πόλιν ἔχειν καὶ οἶκον σοφίαν κεκλήρωται. II 108,18 πᾶσα ψυχὴ σοφοῦ ... νομίζει τὸν μὲν σοφίας οἶκον ἴδιον, τὸν δὲ σώματος ὀθνεῖον. I 106,24 ἡ ἄρχουσα σ. Σάρρα. III 26,17 ἀπεικόνισμα καὶ μίμημα (ἡ ἱερὰ σκηνή). I 123,8.12 (Μωυσῆς) τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ σκηνὴν λαβών, τουτέστι σοφίαν. III 286,11 ὅλον τὸ σοφίας στέλεχος. III 44,5 τὴν οὐράνιον τροφὴν — σ. δέ ἐστιν — τῆς ψυχῆς, ἣν καλεῖ μάννα. II 33,22 ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλῆσαι, ἐπὶ τὴν ἀέναον τοῦ θεοῦ σοφίαν.

σοφίζεσθαι. I 127,2 ἡ (ἡδονὴ) μὲν γὰρ σοφίζεται καὶ παράγει τὸν νοῦν. IV 107,17 ὁ δὲ οὐκ ἀγνοῶν ... ἐσοφίζετο. I 295,13 καθάπερ σοφιζόμενος διεξῄεις. III 198,14 λόγοις μὴ διαμαρτάνειν ψευδόμενον ἢ ψευδορκοῦντα ἢ ἀπατῶντα ἢ σοφιζόμενον. VI 77,6 τινὲς ... σοφιζόμενοι κατὰ Πλάτωνα.

σόφισμα. III 265,12 (coni. γοητεία, προσποίησις, ὑπόκρισις). III 69,15 (coni. ψεύσματα). IV 141,11 ἀνθρώπων σοφίσματα καὶ (τέχναι). II 53,15 (τέχναι) ἀπάτας καὶ σοφίσματα δι' ὀφθαλμῶν ψυχαῖς εὐπαραγώγοις τεχνιτεύουσι. I 266,19 σοφισμάτων γὰρ τέχναις καὶ ἀπάταις ἤθη χρηστὰ τρόπον τινὰ φαρμακεύεται. III 75,18 διαλεκτικὴ ... τὰς τῶν σοφισμάτων πιθανότητας ἐλέγχουσα. V 276,13 σ. κατ' ἐχθρῶν καὶ στρατήγημα. V 341,13 (coni. στρατηγήματα). III 78,6 ἡ λογικὴ σοφισμάτων εὕρεσις. III 29,18 λόγον ... ἱκανὸν μὲν τὰ σοφίσματα τῶν ἀντιδοξούντων ἀνατεμεῖν. III 69,1 οἱ πιθανῶν σοφισμάτων εὑρεταί. III 82,12 περὶ μικρὰ ... σοφίσματα τριβόμενοι. I 258,5 εἰκόσι καὶ πιθανοῖς σοφίσμασιν ἐλεῖν. II 242,4 τὸ ὂν ἐλπίσαι ἀπατᾶσθαι καὶ γνώμην αὐτοῦ τὴν βεβαιοτάτην ἀνθρώπων σοφίσμασι παρατρέπεσθαι. II 128,14 τοῖς πρὸς τῶν σοφισμάτων ἀπατωμένοις. II 98,8 ὅταν ... τὰς διὰ τῶν σοφισμάτων πιθανότητας ἐπιλύῃ. V 171,11 (ἡ νεᾶνις) σ. τοῦ βεβιάσθαι δοκεῖν προστησαμένη τὸν τόπον. VI 142,23 σ. τοῦ μηδένα συναισθέσθαι. VI 160,11 τὸ δὲ σ. τοιοῦτον ἦν.

σοφιστεία. I 14,11 σοφιστείαν πρὸ σοφίας θαυμάσαντες. V 338,2 (τοῖς) σοφιστείαν πρὸ σοφίας ... ἐπιτετηδευκόσιν. I 172,9 σοφία σοφιστείας ἀλλό-

τριον. VI 2, 6 κάλλος τὸ σοφίας εἰς τὸ σοφιστείας αἶσχος μεταχαράξαντες. II 285, 4 ἀεὶ σοφιστείαν ὑπὸ σοφίας ἡττᾶσθαι. I 267, 8 τὰ τῆς ἀληθοῦς σοφίας, ἥτις ἀντίθετός ἐστι ψευδεῖ σοφιστείᾳ, θεωρήματα. II 183, 10 ἀπηλλαγμένος πάντως ... τῶν κατὰ τὸν „ἔγγιστα" λόγον σοφιστειῶν. III 20, 13 „ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω" τῶν ... κατὰ τὸν ἀπατεῶνα λόγον σοφιστειῶν. III 191, 26 cf. IV 185, 21 n. (μαντική). IV 186, 1 (μαγική). V 165, 10 ὡς ἂν τις τῆς ἀληθείας ἀκριβὴς ἐξεταστὴς ἄνευ σοφιστείας. I 159, 7 παυσόμεθα τῆς ἄγαν σοφιστείας. All: II 217, 4 (Ἰσμαήλ, opp. σοφία Ἰσαάκ).

σοφιστεύειν. I 266, 3.

σοφιστής. II 8, 26 (Πρωταγόρας). I 274, 23 Βαλαάμ. I 164, 30 cf. 165, 1 τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀμμοραίων, τουτέστι τῷ σοφιστῇ λαλούντων. I 172, 4. 15. II 28, 25 Ἰσμαήλ. I 266, 18. 267, 9. II 283, 12. III 252, 19 (οἱ ἐν Αἰγύπτῳ σοφισταί). II 217, 3. 6 ἀντεξεταζόμενος σοφῷ. V 349, 6 ἀντὶ σοφιστοῦ γενόμενος ... σοφός. III 85, 17 (σοφισταί opp. φιλόσοφοι). VI 54, 11 ὥσπερ οἱ ῥήτορες ἢ οἱ νῦν σοφισταί. IV 141, 2 σοφισταὶ ὅ ὅσοι καὶ μάγοι. IV 249, 18 οἱ λογοθῆραι καὶ σοφισταί. III 226, 19 τοὺς τῆς ῥητῆς παραγματείας σοφιστάς opp. ἡμεῖς ἑπόμενοι τοῖς ἀλληγορίας νόμοις. II 302, 5 οἵτινες ᾠήθησαν σοφίαν πιθανὴν εἶναι λόγων εὕρεσιν. II 237, 1 τὰς πιθανὰς τῶν σοφιστῶν εὑρέσεις. II 282, 17 βουλεύσασθαι φαυλότατοι. III 154, 27 σοφιστοῦ γὰρ βούλημα τοῦτο τὸ λίαν σκεπτικὸν ἐπιμορφάζοντος. III 201, 6 παρὰ δὲ σοφιστὴν φοιτήσας ὁ νοῦς ἡμῶν. III 192, 16 μιμηλάζοντες δὴ οἱ σοφισταὶ καὶ παρακόπτοντες τὸ δόκιμον νόμισμα. III 158, 4 τίς γὰρ ψυχῆς οὐσίαν εἶδεν; ἧς ἡ ἀδηλότης μυρίας ἔριδας σοφισταῖς ἐγέννησεν. III 55, 19 ὁποίας εἶναι συμβέβηκε τὰς σοφιστῶν δογματικὰς ἔριδας. II 127, 15 δύσεριν ταραχὴν ἐπὶ νοθείᾳ τἀληθοῦς ἀεὶ (μελετῶντες). III 98, 20 ὅσαι (sc. ψυχαί) δὲ ἄνευ φρονήσεως, ἢ ἀμβλίσκουσιν ἢ δύσεριν καὶ σοφιστὴν ... ἀποκύουσι. I 274, 28 πεφύκασι δὲ οἱ σοφισταὶ πολεμίοις χρῆσθαι ταῖς ἐν αὐτοῖς δυνάμεσι. II 33, 16 σοφισταὶ μὲν γὰρ ὑπὸ μίσθαρνίας ἅμα καὶ φθόνον τὰς τῶν γνωρίμων κολούοντες φύσεις. IV 83, 19 τὴν ἀμαθίαν τῶν παρ' ἡμῖν σοφιστῶν ἀποσκεδάσει. VI 113, 8 ἀρκτέον γε τῆς ἀντιρρήσεως ἀφ' οὗ καὶ τῆς ἀπάτης αἱ σοφισταί. II 123, 23 (σοφιστάς) ὁ νομοθέτης τῷ συῶν παραβάλλει γένει. IV 83, 1 μεταπέμπεται τοὺς σοφιστὰς ἅμα τῇ ἕῳ καὶ τὴν φαντασίαν διηγεῖται. VI 47, 14 τὰ μὲν ὀνόματα σοφιστῶν ἐστιν εὑρήματα. II 122, 7 ὁ πανταχοῦ τῶν σοφιστῶν ὅμιλος. II 18, 25 σοφιστῶν οὗτος ὁ τρόπος. II 123, 18 μυρίοι τῶν λεγομένων σοφιστῶν θαυμασθέντες. — III 303, 22 ὁ πολέμιος ἀρετῆς σ. λόγος. III 155, 6 ἡ κυοφοροῦσα οὖν τὸν σοφιστὴν λόγον ψυχή. II 183, 5 διὰ τί οὖν οὐχὶ καὶ τοῦτον (sc. τὸν κατὰ προφορὰν λόγον) σοφιστὴν ὄντα καὶ μιαρὸν ἀμυνούμεθα.

σοφιστικός. I 268, 2. II 284, 22 (ἀγών). I 165, 4 αἰνίγματα. I 54, 26 γένος. I 80, 21. 122, 7. II 285, 2. III 69, 9 (λόγοι). II 22, 5 ὅμιλος. I 267, 21 (παλαίσματα). III 202, 2 (προπαιδεύματα). II 128, 6 (τῖφος). II 12, 4 (τέχναι).

σοφός. I 167, 6. 171, 19. 251, 13. 286, 16. II 148, 11. 174, 21. 190, 17. 219, 2. 227, 30. 235, 1. III 90, 25. 251, 8. 273, 11 Ἀβραάμ. I 108, 3. III 160, 12 (Μωυσῆς). — III 168, 16. IV 16, 20. 102, 15. V 100, 10. 334, 16. VI 173, 26 (ἀνήρ). I 198, 26. 234, 18. II 105, 16. 166, 15. III 180, 19. 260, 3. IV 269, 4. V 23, 8. 49, 14. 136, 5. 238, 25. 325, 16. VI 4, 4. 14, 2. 19, 1. 41, 4. 114, 1 (ἄνδρες). III 260, 19 (ἀρχιτέκτων, ἀλληγορία). V 219, 14 βούλευμα. V 354, 19 γένος. III 122, 7 (γυνή). III 269, 14 δημιουργοί. III 185, 5 (δόγμα). III 178, 22 θεὸς δὲ ὁ αὐτὸς οὗτος ἅτε σ. ὤν. II 294, 18 ἑνὸς ὄντος μόνου σοφοῦ τοῦ καὶ μόνου θεοῦ. II 279, 24 κοσμοπολίτης. II 279, 19 λεώς. I 115, 4 λογισμοί. II 170, 3. 290, 14. III 80, 25. V 241, 15. VI 20, 8 (νομοθέτης). II 47, 10 πνεῦμα. II 98, 22 (ποιηταί). VI 193, 10 (σύμβουλοι). II 198, 1 ταξιάρχης. II 145, 8. III 273, 18 (ψυχαί). III 162, 12 (ὁ θεὸς) μόνων ἀγαθῶν καὶ σοφῶν δημιουργός. V 225, 15 καὶ ἄλλο σοφὸν εἰσηγεῖται.

τὸ σοφόν. II 276, 7 διὰ σοφίας τὸ σ. θεωρεῖται. II 226, 14 φίλον γὰρ τὸ σ. θεῷ μᾶλλον ἢ δοῦλον. I 275, 21 τὸ ἔν τινι ... συνόλως σ. II 11, 23 τὸ πρὸς ἀλήθειαν σ. οὐκ εὐδότες.

ὁ σοφός, σοφός absol. I 177, 17. 195, 25. II 7, 7. 286, 23. 291, 31. III 81, 17. 94, 11. 96, 12. 294, 28. 299, 13. IV 20, 8 (Ἀβραὰμ ὁ σ.). I 172, 6. II 271, 5, 17. III 1, 3. 71, 6. IV 27, 13. 30, 5. 33, 7. 38, 18. 45, 4. 47, 9. 50, 21. 60, 11 (ὁ σ. int. Ἀβραάμ). I 143, 20 ὁ μὲν σ. τέλειος ... Μωυσῆς. II 38, 21 μέχρι Μωυσῆ τοῦ πάντα σοφοῦ. II 51, 13. 177, 19. 308, 1 (Μωυσῆς ὁ σ.). II 219, 15. 266, 9. 301, 14. III 174, 29 (ὁ σ. int. Μωυσῆς). — I 228, 15. 250, 14. II 78, 10.

141, 13. 143, 4. 182, 20. 191, 8. 237, 3. 247, 5. III 95, 20. 120, 13 (ὁ μόνος σ. i. e. θεός). — III 169, 21 ὁ φιλόσοφος, μᾶλλον δ' ὁ σ. V 349, 7 ἀντὶ σοφιστοῦ γενόμενος ... σ. II 217, 3. 6 ὁ σοφιστὴς ἀντεξεταζόμενος σοφῷ. I 172, 17 πάντα σοφιστὴν καὶ μητέρα αὐτοῦ ... ἐλαύνει καὶ φυγαδεύει ἀπὸ σοφίας καὶ σοφοῦ. I 123, 8 ἐν ᾗ (sc. σοφίᾳ) κατασκηνοῖ καὶ ἐνοικεῖ ὁ σ. III 162, 27 ἀνύπαρκτον εἶναι σοφίαν, ἐπειδὴ καὶ τὸν σοφόν. II 46, 12 λέγεται δὲ θεοῦ πνεῦμα ... ἡ ἀκήρατος ἐπιστήμη, ἧς πᾶς ὁ σ. εἰκότως μετέχει. III 296, 24 (coni. ὁ προκόπτων, opp. ὁ φαῦλος νοῦς). I 295, 1 ὁ σ. λέγεται μὲν θεὸς τοῦ ἄφρονος. II 275, 26 ὁ δὲ ὁρῶν ἐστιν ὁ σ. opp. οἱ ἄφρονες. III 20, 2 φιλιᾶς μέν ἐστιν ἔξω πᾶς ἄφρων ..., εἴσω δὲ πᾶς σ. I 127, 20 (ἡ αἴσθησις) κοινὸν σοφοῦ τε καὶ ἄφρονος. II 235, 20 opp. ὁ φαῦλος. III 163, 5 ὁ ἐραστὴς αὐτῆς (sc. σοφίας), σ., ὑπάρχων δὲ ὅμως ἡμᾶς τοὺς φαύλους διαλέληθεν. I 88, 2 σοφὸν μὲν εὑρεῖν ἕνα μόνον ἔργον, φαύλων δὲ πλῆθος ἀναρίθμητον. II 238, 1 οὐ πᾶς σ. πᾶσι φαύλοις ἐχθρός ἐστιν ἀσπονδος. I 251, 3 πᾶς σ. λύτρον ἐστὶ τοῦ φαύλου. III 243, 8 ὅσοι γείτονες καὶ ὅμοροι σοφοῦ. III 146, 11 cf. 94, 22 πᾶς αὐτομαθὴς καὶ αὐτοδίδακτος σ. I 51, 24 σ. δ' ἐκεῖνος αὐτομαθὴς καὶ αὐτοδίδακτος. II 186, 6 τὸν γὰρ σοφὸν ... δεῖ τῇ παντὸς τιμιωτέρᾳ χρυσοῦ φρονήσει κεκοσμῆσθαι. II 187, 8 ἡ ἐν τῷ σοφῷ δύναμις ... εὐσέβεια καὶ ὁσιότης ὀνομάζεται. IV 59, 19 πρῶτος ὁ σ. τοῦ ἀνθρώπων γένους. VI 12, 9 εὐδαίμων. I 161, 20 ὁ σ. χαίρων ἀλλ' οὐ λυπούμενος γεννᾷ. I 289, 8. 12 ὅτι σοφοῦ τὸ χαίρειν ἴδιον ... καὶ τὸ ἐλπίζειν. I 247, 12 μόνος δὲ ἑορτάζει τὴν τοιαύτην ἑορτὴν ὁ σ. II 169, 14 sqq. ὁ σ. οὔτε μελαγχολήσει ποτὲ οὔτε κοιμηθήσεται οὔτε συνόλως ἀποθανεῖται. II 168, 1 ἐμπρεπὲς ἔργον σοφῷ ... τὸ παίζειν καὶ γανοῦσθαι καὶ συνευφραίνεσθαι τῇ τῶν καλῶν ὑπομονῇ. II 221, 5 ἐνθουσιῶν ὁ σ. III 59, 14 μόνῳ δὲ σοφῷ ταῦτ' (sc. τὸ ἐνθουσιᾶν) ἐφαρμόττει. II 161, 20 sqq. cf. 163, 10. 164, 19 εἰ μεθυσθήσεται ὁ σ. II 167, 4 ἡδίων γὰρ αὐτὸς ἑαυτοῦ νήφοντος οἰνωθεὶς ὁ σ. γίγνεται. II 169, 4 οἴνου δὲ σπάσαι πλείονος οὐκ ἂν εἴη χεῖρον ἐν καιρῷ σοφόν. II 30, 18 ὅτι ὁ σ. μόνος ἐλεύθερός τε καὶ ἄρχων. I 156, 23 ἀνάξιος εἰ δουλεύειν σοφῷ. VI 12, 4 τὸν σοφὸν ἀδουλωτότερον εἶναι λεόντων. III 297, 25 μόνος ὁ σ. ἄρχων καὶ βασιλεύς. II 307, 9 cf. III 182, 23. 297, 21 τὸν σοφὸν βασιλέα (εἶναι). IV 57, 13 τὴν δὲ τοῦ σοφοῦ βασιλείαν ὀρέγει θεός. VI 6, 3 ὁ μὲν περὶ ἀρχῆς τοῦ σοφοῦ λόγος. II 219, 7 πρεσβύτερος ἐλέχθη ὁ σ. II 189, 16 ὁ σ. μέτοικος καὶ μετανάστης ἐστὶν ἀπὸ πολέμου πρὸς εἰρήνην. II 187, 18 πάντα γὰρ ταῦτα ὁ πολύφημος ὡς ἀληθῶς καὶ πολυώνυμος σ. κεχώρηκεν. II 295, 15 οὐ γὰρ τεκνοκτόνος ὁ σ. III 250, 4 ὁ σ. ποικιλτὴς μόνος ἐν τοῖς ἱεροφαντηθεῖσι χρησμοῖς ἀνείρηται. II 4, 18 ὁ σ. αἰεὶ γλιχόμενος κατανοῆσαι τὸν ἡγεμόνα τοῦ παντός. IV 20, 15 ὁ δὲ σ. ἀκριβεστέροις ὄμμασιν ἰδών. IV 19, 19 οὐχ ὅτι ὁ σ. εἶδε θεόν, ἀλλ' ὅτι „ὁ θεὸς ὤφθη" τῷ σοφῷ. II 56, 10 δι' ὧν (sc. αὐτῶν) τὸν θεὸν καὶ τὰς αὐτοῦ δυνάμεις ὁρᾷ ὁ σ. III 145, 5 αὐτάρκες γάρ ἐστι σοφῷ τὰ ἀκόλουθα καὶ ἑπόμενα καὶ ὅσα μετὰ τὸν θεὸν γνῶναι. II 151, 22 ὁ σ. ἑπόμενος τῇ τοῦ πρώτου καὶ μεγίστου φυτουργοῦ τέχνῃ. II 61, 7 τὸ γὰρ εἰρημένον τῷ σοφῷ ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ. III 203, 8 φύσει γὰρ θεοῦ ὀπαδὸς ὁ σ. IV 19, 7 ἅμα τῇ μεταναστάσει τοῦ σοφοῦ. I 269, 17 ὁ μὲν δὴ σ. τεθνηκέναι δοκῶν τὸν φθαρτὸν βίον ζῇ τὸν ἄφθαρτον. I 205, 11 τὸν σοφὸν ἐσότιμον κόσμῳ ὁ θεὸς ἡγεῖται. I 142, 9 μοῖραν γὰρ ὁ θεὸς ἔνειμεν ἀρίστην τῷ σοφῷ. III 134, 6 ὅ τε κεκαθαρμένος τοῦ σοφοῦ νοῦς. III 169, 18 ἐκλεκτὸν δὲ τὸν (νοῦν) τοῦ σοφοῦ. III 242, 22 (φῶς) τῶν ὅσοι λογικῆς κεκοινωνήκασι φύσεως. III 133, 22 ἡ δὲ τοῦ σοφοῦ διάνοια τὰς ἀρετὰς (ἐνδύεται). III 295, 14 ἡ τοῦ σοφοῦ διάνοια ... κρείττων μέν ἐστιν ἀνθρώπου, θεοῦ δὲ ἐλάττων. V 364, 17 βασίλειον καὶ οἶκος θεοῦ σοφοῦ διάνοια. II 243, 25 πράγματα ... ἐστηλιτευμένα ἐν τῇ τοῦ σοφοῦ διανοίᾳ. III 64, 7 πρὸς ἃ (sc. παραδείγματα) τὴν τοῦ σοφοῦ διάνοιαν μετοικίζεσθαι. II 108, 17 πᾶσα ψυχὴ σοφοῦ πατρίδα μὲν οὐρανὸν ξένην δὲ γῆν ἔλαχε. II 245, 1 παροικεῖ μὲν ὁ σ. ὡς ἐν ξένῃ σώματι αἰσθητῷ. II 273, 11 Αἴγυπτον τὸν σωματικὸν οἶκον οἰκεῖν οὐκ ἀνέχεσθαι οὐδ' ἐνθάπτεσθαι σοφῷ. III 298, 13 (ἡ ψυχὴ τοῦ σοφοῦ), ᾗ λέγεται καὶ ἐμπεριπατεῖν ὁ θεὸς ὡς ἐν πόλει. III 21, 5 οὐρανὸν ἐπίγειον ἀποφῆναι τὴν τοῦ σοφοῦ ψυχήν. I 144, 5 (τὴν ψυχὴν) διὰ τὸ μηδένα ἔχειν μήθ' ἑκούσιον μήτ' ἀκούσιον μῶμον ὁ σ. καθαγιάζει. I 168, 20 συγκεκόμισται ... ἐν τῇ τοῦ σοφοῦ ψυχῇ τὰ καλά. V 69, 12 τοῦ θεοῦ θυσιαστήριόν ἐστιν ἡ εὐχάριστος τοῦ σοφοῦ ψυχή. IV 216, 10 τιμὴ δ' ἁρμόττουσα σοφῷ θεραπεύειν τὸ πρὸς ἀλήθειαν ὄν. I 296, 11 cf. 297, 1 τὰ δὲ ἑπτὰ ταῦτα ἐν μὲν σοφοῦ ψυχῇ

ἀμίαντα καὶ καθαρά. I 145, 14 ὁ τέλειος σ. ὅλον μὲν τὸν θυμὸν ἰσχύει παραιτήσασθαι. — II 115, 10 παντὶ δὲ σοφῷ τὸ καλὸν φίλον, ὃ καὶ πάντως ἐστὶ σωτήριον. III 59, 8 (ἡ ἀρετὴ) ἴδιον σοφοῦ καὶ μόνου κτῆμα. IV 8, 9 πατρὶς οὐδεμία ἐστὶν ἑτέρα σοφῷ ὅτι μὴ ἀρεταί. VI 17, 9 ὁρέγεται δ' ὁ σ. τῶν ἀπ' ἀρετῆς. III 169, 25 τὸν γὰρ πραγματευόμενον τὰ περὶ φύσεως πρότερον ... ἐπὶ τὴν μετουσίαν καλέσας ἀρετῆς σοφόν. II 51, 16 παρ' ὅσον ὁ σ. ἀχώριστος ἀρετῆς. — V 362, 5 ὅθεν ἰσότιμον καλῷ (ὅλῳ) βίῳ σοφοῦ καὶ μίαν ἡμέραν ὑπέλαβεν εἶναι κατορθουμένην. IV 25, 16 βραδὺς γὰρ οὐδεὶς πρὸς φιλανθρωπίαν ἐν οἴκῳ σοφοῦ. IV 44, 19 βραχὺ δ' οὐδὲν ἔργον σοφοῦ. II 51, 24 τὴν ἀρρεπῆ καὶ ἰσαιτάτην καὶ κατὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχουσαν προαίρεσιν τοῦ σοφοῦ. II 293, 11 τὰ ἔργα τοῦ σοφοῦ λόγων ἀδιαφορεῖν θείων. I 109, 8 ἐν τῇ πράξει τοῦ σοφοῦ. I 122, 28 γένοιντ' ἂν αἱ (πράξεις) τοῦ σοφοῦ βαρεῖαι καὶ ἀκίνητοι οὐδ' εὐσάλευτοι. I 123, 3 αἱ τοῦ σοφοῦ πράξεις στηρίζονται ὑπὸ τῶν ἀναγκαιοτάτων λόγου τε καὶ ἀληθείας. I 118, 30 (τὰ πάθη) ἀπόλλυται δὲ καὶ διαφθείρεται παρὰ τῷ σοφῷ. III 144, 4 τὸ δὲ μετανοεῖν σοφοῦ ἴδιον. II 162, 13 τὸ μέγεθος τῆς περὶ τὸ πάθος ὑπερβολῆς οὐ κατανοήσαντες, οἶμαι, τοῦ σοφοῦ. III 303, 4 τοῦ δὲ σοφοῦ (ἴδιον) πολλῷ ῥέοντι τοῖς ὑπὲρ ἡδονῆς καὶ ἐπιθυμίας λόγοις ὑπαντιάσαι. I 119, 7 ὑποτάττει γὰρ καὶ τὰ δεύτερα (sc. τοὺς λόγους τμητικοὺς καὶ ἀμυντηρίους) ἑαυτῷ ὁ σ. I 102, 13 κἂν γὰρ ἁμάρτῃ ὁ σ., οὐχ οὕτως ἐξώκειλεν ὡς ὁ φαῦλος. I 155, 20 (ἡ ἡδονὴ) τοῦ δὲ σοφοῦ λύειν καὶ ἀναιρεῖν ἐπιχειρεῖ τὴν ἔνστασιν. II 221, 19 (λήθη καὶ ἀνάμνησις) ἐπ' εὐωνύμοις παρὰ σοφῷ ταξιαρχοῦντι τάττονται. II 238, 23 ἐφ' οἷς εἰκότως καὶ πᾶς σ. ἄχθεται. II 161, 4 μόνου σοφοῦ τὸ γνῶναι, τίνος ὁ διανοίας καρπός ἐστι. III 166, 5 κλῆρον ... τὸν ἁρμόζοντα δοῦναι μὲν θεῷ, λαβεῖν δὲ σοφῷ. III 183, 5 τῷ μεῖζονα ἐλπίδος ἀγαθὰ κληρονομοῦντι σοφῷ. III 201, 30 κἂν τυγχάνῃ περὶ κλήσεις σ. I 256, 11 (Ἡσαῦ) πτερνισθεὶς γὰρ καὶ κληρονομηθεὶς ὑπὸ τοῦ σοφοῦ λήσεται φθάσαντος. I 173, 19 πρὸς τοὺς πολεμίους τὸν σοφὸν ψεύσασθαι ἐπὶ τῇ τῆς πατρίδος σωτηρίᾳ. I 156, 8 καὶ εἰ ἀγαπήσεις δοῦλος γενέσθαι τοῦ σοφοῦ. I 160, 8 βούλεται δὲ ὁ νομοθέτης τὸν σοφὸν μὴ σχετικῶς ... εὐλόγιστον δοκεῖν εἶναι. IV 230, 12 ὅ τε τοῦ σοφοῦ (λόγος) μιμούμενος ἐκεῖνον (sc. τὸν τῆς φύσεως λόγον). II 169, 19 τῷ δὲ σοφῷ εὐλόγως (λόγον ἀπόρρητον παρακατάθοιτο). I 144, 22 ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ σοφοῦ λέγεται οὕτως. IV 56, 5 cf. III 21, 21 ἐγκώμια τοῦ σοφοῦ. II 289, 23 ταῦτα τὰ ἆθλα τῷ γενησομένῳ δωρεῖται σοφῷ. II 289, 23 ἃ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπονέμει διὰ τὸν σοφόν. II 236, 9 τὸ ἐπινίκιον ... ὁ σ. ἄσμα ... ᾄσεται. III 137, 10 ὁ δὲ σ. καὶ „ἐκλείπων προστίθεται". IV 7, 8 οἰκειότατα προσρήσεις σοφῷ. III 236, 19 χρησθὲν τῷ σοφῷ θεοπρόπιον. VI 9, 3 τὰς τοῦ σοφοῦ χεῖρας βαρείας. VI 15, 13 μὴ πειθαρχεῖν τῷ σοφῷ. V 324, 13 ὁ σ. ὅλου ἔθνους ἀξιώματι ἀμιλλᾶται. IV 90, 19 ὥσπερ τινὰ σοφὸν τὴν ὀνειροκριτικήν.

οἱ σοφοί, σοφοὶ absol. VI 21, 10 οἱ ἑτύμως ἑπτὰ σ. I 43, 18 ἅτε σ. καλέσαι τὸν ἀριθμὸν ἑπτά. I 93, 21 οἱ παρ' Ἕλλησι φιλοσοφοῦντες εἶπον εἶναι σοφοὺς τοὺς πρώτους τοῖς πράγμασι τὰ ὀνόματα θέντας. IV 273, 19 cf. 151, 1 οἱ πρῶτοι τὰ ὀνόματα τοῖς πράγμασι θέμενοι — σ. γὰρ ἦσαν. III 240, 21 τρεῖς τοὺς γενάρχας τοῦ ἔθνους σοφοὺς πάντας ἀνέγραψεν. IV 61, 4 τρεῖς δὲ καὶ σοφῶν οἱ πρεσβύτατοι. III 153, 3 Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ, οἱ σοφοί. II 49, 25 πῶς γὰρ οὐκ ἐναργῆ καὶ πρόδηλα τὰ ὀνείδη τῶν λεγόντων μὲν εἶναι σοφῶν. II 103, 16 ὁ δὲ νομοθέτης τοὺς σοφοὺς (ποιμένας εἴωθε καλεῖν), οἳ μόνοι πρὸς ἀλήθειαν βασιλεῖς εἰσιν. II 244, 8 οἱ κατὰ Μωυσῆν σοφοὶ πάντες. III 126, 26 τις τῶν πάλαι σοφῶν. I 297, 16 τινὰς τῶν σοφῶν τροχιζομένους ὑπὲρ τοῦ τὰ ἄρρητα μηνῦσαι γλῶτταν ἀποτραγόντας. VI 32, 11 ἀγωνισταῖς ..., σοφοῖς δέ. II 158, 16 παλαιὸς ... λόγος ὑπὸ μὲν σοφῶν εὑρεθείς. II 127, 24 διαλεληθότες ... σοφοί. VI 15, 5 τῶν βιωτικῶν ἄπειροι μὲν οἱ φαῦλοι, ἐμπειρότατοι δ' οἱ σοφοί. VI 43, 6 οἱ σοφοὶ βασιλικώτερον οὐδὲν ἀρετῆς νομίζοντες. IV 9, 5 ἐπιμνησθήσεται σοφῶν ἑτέρων, οἳ τὴν ἀρετὴν ἀνανταγώνιστον ἔσχον. II 17, 14 τὴν σοφῶν σύμβιον ἐπιστήμην. VI 37, 14 τῆς δὲ ἐν σοφοῖς ἐλευθερίας. VI 38, 18 τοὺς οὖν σοφοὺς ... δουλείας ἀντικαταλλάξεσθαι τελευτήν. IV 46, 7 τὴν δὲ τῶν σοφῶν (ψυχὴν) ... γήθειν καὶ εὐφραίνεσθαι. I 113, 4 πόλις οἰκεία τῶν σοφῶν ἡ ἀρετή. III 6, 12 οἱ σοφοὶ πάντες φίλοι θεοῦ. I 113, 7 ἐμφανεῖς οἱ σοφοὶ θεῷ. II 148, 2 σοφῶν (ὁ θεὸς κλῆρος). III 5, 15 sq. σοφοὶ ... ὑφηγητῇ καὶ διδασκάλῳ χρῶνται θεῷ, οἱ δ' ἀτελέστεροι τῷ σοφῷ. III 237, 11 σοφοὶ ... τὸν ὁλύμπιον καὶ οὐράνιον χῶρον ἔλαχον οἰκεῖν. IV 26, 15 εὐδαίμονα καὶ μακάριον οἶκον ὑπέλαβον εἶναί τινες, ἐν ᾧ συνέβη καταχθῆναι καὶ ἐν-

διατρῖψαι σοφούς. V 334, 20 φθόνος γὰρ οὐκ εἰσοικίζεται σοφῶν ψυχαῖς. I 296, 22 καὶ τοῦθ' ὅπερ ὥρισεν ὁ νομοθέτης ἐξ ἀνάγκης παρακολουθεῖ πᾶσι τοῖς σοφοῖς. I 159, 21 οὗτος (sc. ὁ λόγος) γὰρ ἡμῶν τῶν ἀτελῶν ἂν εἴη θεός, τῶν δὲ σοφῶν καὶ τελείων ὁ πρῶτος.

σπᾶν. I 157, 33 (ὁ ἀλόγιστος) ἄρρενας καὶ ἐλευθέρους σ. μὴ δυνάμενος λογισμούς. II 189, 26 μηδὲ ἐλευθέρου δύνασθαι σ. ἀέρος ἀντικρυς ὁμολογεῖ. II 43, 26 οὐ καθαρωτέρου σπῶντα τοῦ πνεύματος πρὸς πλείονα καὶ κραταιοτέραν διαμονὴν ἐπιδίδωσιν; IV 285, 11 τὸν ἀπὸ τῶν θυομένων ἀεὶ καπνὸν σπῶντες. III 243, 8 τῆς ἀπ' αὐτοῦ (sc. σοφοῦ) σπῶντες αὔρας. I 262, 10 (ὁ Ἰακὼβ τὸν Ἰωσὴφ) προκαλεῖται ... ἐλευθέρου σπάσαι τοῦ καρτερίας πνεύματος. I 63, 12 τὰ θνητὰ σπάσαντα ἀπ' οὐρανοῦ θείαν ἀρχήν.

σπάνιος. I 88, 1. II 175, 5. 280, 6. 292, 9 τὸ ἀγαθόν. IV 5, 13 ἡ ἀρετή. II 280, 18. III 162, 20. 200, 31 γένος. II 279, 26 τὸ καλόν. VI 19, 5 τὰ λίαν καλά. — VI 21, 8 τὸ δὲ ὀλίγον, εἰ καὶ σπάνιον, οὐκ ἀνύπαρκτον. — II 42, 5 ἀεὶ γὰρ ἐπειδὰν τὸ σπάνιον φανῇ, πάμπολυ τὸ ἐναντίον εὑρίσκεται. I 248, 1 ἄγευστον γὰρ παθῶν ... ψυχὴν εὑρεῖν σπανιώτατον.

σπάνις. IV 180, 15. 272, 2. V 365, 19. 367, 13. 368, 15. VI 10, 10. 50, 2. 131, 24. 178, 16. 179, 9 τῶν ἀναγκαίων. IV 300, 8 ἀποδείξεων. VI 62, 12 τοῦ ἀρίστου γένους ἀνθρώπων. V 107, 11 τῶν περὶ δίαιταν. V 11, 6 σπάνει τοῦ διδάξοντος ἐπὶ σὲ καταφυγεῖν ἐθάρρησα. II 80, 7. VI 46, 5 καλῶν ἐπιτηδευμάτων. VI 129, 24 σ. ἦν ἱερῶν κατὰ τὴν πόλιν. III 186, 13 τῶν καλῶν. II 32, 11 διὰ σπάνιν καὶ ἔνδειαν αὐτῶν (leg. αὐτοῦ, sc. τοῦ κόσμου). I 261, 15 οἰκετῶν ἢ ὑπηρετῶν. IV 178, 20 ποτοῦ. IV 94, 10 σιτίων. V 116, 16 τῆς συγγενείας. IV 170, 14 ὕδατος. V 317, 4 ὕλης. — V 238, 1 ἐπειδὴ σ. ἦν. V 258, 14 ἐν λιμῷ καὶ σπάνει. IV 166, 14 ἦν δ' οὐ μόνον ἡ παροῦσα σ. χαλεπόν. V 304, 1 πολλὰ τῶν ἀβουλήτων ἡ ἀπορία καὶ σ. ὁρᾶν ἀναγκάζει.

σπαράττεσθαι. II 242, 17 πᾶς ὁ τῶν φαύλων βίος. II 12, 22 (ὁ νοῦς).

σπασμός. I 187, 8.

σπασμώδης. I 148, 1.

σπαρτός. I 12, 4. 13, 20. 41, 10.

σπείρειν. III 270, 6 παρ' ἡμᾶς τὸ σ. ἐνόμισεν. I 243, 14 τὸ γοῦν σ. καὶ γεννᾶν κατ' ἀρετὴν ἀνδρῶν ἴδιον. II 266, 27 τὸ γὰρ σ. ⟨ἀγαθῶν, κακῶν δὲ αἴτιον τὸ διασπείρειν⟩. I 153, 3 σ. ἐν αὐταῖς (sc. ψυχαῖς) ἀρετάς. I 167, 14 ὅταν ἴδῃ τετελειωμένον αὐτὸν καὶ ἤδη δυνάμενον σ. I 183, 1 θεὸν ἀθανάτων καὶ παρθένων ἀρετῶν σ. ἰδέας. II 65, 9 αὐτὸς ... ἱκανὸς δ' ὢν ... σ. καὶ γεννᾶν ὅμοια τοῖς φυτεύσασι. II 96, 21 σ. ἢ φυτεύειν ἄγονον οὐδὲν ἐπιτηδεύει. II 211, 11 σ. μὲν ἄνδρες γονάς ὑποδέχεσθαι δὲ γυναῖκες ἐκ φύσεως πεπαίδευνται. II 214, 8 λόγους ... δυναμένους μὲν σ. καλὰς πράξεις. II 267, 3 βούλεται δὲ ὁ φυτουργὸς θεὸς σ. μὲν ἐν τῷ παντὶ καλοκἀγαθίαν. III 40, 3 (αἱ δυνάμεις ἐπέτρεψαν) τῷ θνητῷ γένει μιμησαμένῳ τὴν περὶ τὸ γεννᾶν τέχνην σ. III 180, 10 ὡς ἄρα μόνου θεοῦ σ. καὶ γεννᾶν τὰ καλὰ ἔργον ἴδιον. III 186, 14 Πεντεφρῇ ... σ. καὶ φυτεύειν τι τῶν κατὰ παιδείαν ἀδυνατοῦντα. III 288, 23 ἀμιάντους καὶ παρθένους γνώμας σ. ἱκανός. IV 23, 21 ἡ μὲν ἀρετὴ ... σ. πέφυκε βουλὰς ἀγαθάς. VI 209, 8 ἀσεβὲς σπέρμα σ. εὐλαβοῦντο δεδιότες. I 72, 8 ἐπίγειον ἀρετὴν σπείρει καὶ φυτεύει τῷ θνητῷ γένει ὁ θεός. I 181, 2 σπείρει μὲν οὖν οὗτος (sc. ὁ θεός). II 38, 6 σπείρει δ' ὁ θεὸς ἐν ψυχαῖς ἀτελὲς οὐδέν. II 42, 14 ἄοικος δὲ οὐδεὶς ἄρρενα γενεὰν ἐν ψυχῇ σπείρει τὸ παράπαν. IV 23, 19. 21 κατὰ μὲν γὰρ τὸν τῶν σωμάτων (γάμον) σπείρει μὲν τὸ ἄρρεν. I 195, 24 (δυνάμεις θεοῦ) σπείρουσιν ἐν αὐταῖς (sc. ψυχαῖς) γένος τὸ εὔδαιμον. I 281, 15 ὅσαι (sc. μίξεις) μετὰ νόμου τὸ ἀνθρώπων σπείρουσί τε καὶ φυτεύουσι γένος. V 159, 3 ὡς εἴ τι γεωπόνος ... πυροὺς καὶ κριθὰς εἰς λίμνας ... σπείροι. III 147, 16 μὴ σπείρητε, μὴ ἀμήσητε. III 248, 7 οἱ σοφίας ὀρθοὶ λόγοι πάντες, ὀχεύετε, σπείρετε. I 181, 1 τίς οὖν ὁ σπείρων ἐν αὐταῖς (sc. ἀρεταῖς) τὰ καλά. II 40, 6 σπείρων σεαυτῷ καὶ τιθηνούμενος τὴν ... ἡδονήν. I 153, 9 (ὁ θεὸς) σπείρων ἐν αὐταῖς (sc. ταῖς μήτραις) τὰς καλὰς πράξεις. I 162, 7 (ὁ κύριος) σπείρων ἐν ταῖς ψυχαῖς καὶ γεννῶν τὸ εὐδαιμονεῖν. II 269, 8 ὁ νοῦς σπείρων εἰς ἕκαστον τῶν μερῶν τὰς ἀφ' ἑαυτοῦ δυνάμεις. V 93, 3 ὁ αὐτὸς λόγος οὗτος ... σπείρων ἀνδρὸς τρόπον ἐννοίας ἀρίστας. II 100, 8 ἡ (sc. γεωργία ψυχική) σπείρουσα καὶ φυτεύουσα τὰς ἀρετάς. I 4, 14 τὴν τοῦ σπείροντος ἄρρενος ... ἰδέαν. VI 94, 10 σπείροντος μὲν εἰς μήτραν ἀνδρὸς ὡς εἰς ἄρουραν. I 73, 8 θεοῦ δὲ σπείροντος καὶ φυτεύοντος ἐν ψυχῇ τὰ καλά. II 150, 10 cf. III 147, 13 θεοῦ σπείροντος. II 295, 29 σπείροντος καὶ γεννῶντος θεοῦ τὰ ἀστεῖα γεννήματα. III 121, 17 σοφίαν ἄρρενά τε καὶ πατέρα εἶναι, σπείροντα καὶ γεννῶντα ἐν ψυχαῖς μάθησιν. I 28, 1 σπείροντές τε καὶ φυ-

τεύοντες. IV 31, 8 παιδοσποροῦντες ἠλέγχοντο μὲν ἀτελῆ γονὴν σπείροντες. VI 62, 14 σπείροντες ἀντὶ τῆς βαθυγείου πεδιάδος ὑφάλμους ἀρούρας. IV 305, 2 πᾶσαν ἀργὴν τὴν χώραν ἐᾶν μήτε σπείροντας μήτε ἀροῦντας. I 82, 3 ἔσπειρεν ὁ θεὸς ⟨ἐν⟩ τῷ γηγενεῖ φρόνησίν τε καὶ ἀρετήν. I 153, 12 ἐμοῦ γὰρ ἕνεκα ἔσπειρεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἀρετῇ τάχα. I 181, 3 τὸ δὲ γέννημα τὸ ἴδιον, ὃ ἔσπειρε (ὁ θεός), δωρεῖται. II 19, 21 ἢ διένειμεν ἔθνη ὁ θεὸς ἢ ἔσπειρεν ἢ ᾤκισεν. II 20, 1 τούς τε γῆς παῖδας ἔσπειρε (ὁ θεός). II 176, 5 ἢ συνὼν ὁ θεὸς οὐχ ὡς ἄνθρωπος ἔσπειρε γένεσιν. III 180, 2 ὅτι θεὸς αὐτὸ (sc. τὸ αὐτομαθὲς γένος) ἔσπειρε. V 74, 1 2ς (sc. φύσεις) αἱ ἄμετροι τῶν παθῶν ἔσπειράν τε καὶ συνηύξησαν ὁρμαί. II 91, 6 ὃν (sc. καρπόν) ἐπ' ὀλέθρῳ φρονήσεως σπείρας οὐκ ἐθέρισε. IV 298, 6 ἐπίληπτον σπορὰν σπείρας. III 100, 22 τὸ φυτὸν ὑπὸ τοῦ σπείραντος ... τελεσφορεῖσθαι. VI 64, 9 σπείραντος εἰς αὐτὴν ἀκτῖνας νοητὰς τοῦ πατρός. III 202, 27 sq. τῷ σπείραντι καὶ θερίζειν ἔθος. III 179, 15 (Θάμαρ) τὸν μὲν σπείραντα οὐκ ἰδοῦσα. II 258, 8 ἀδικίαν μὲν σπείραντες, ἀσέβειαν δὲ θερίσαντες. IV 294, 15. V 117, 20 (οἱ σπείραντες i. e. οἱ γονεῖς).

σπείρεσθαι. II 35, 1 οἷς ὁ χρυσοῦς μόσχος ... σπείρεται καθ' ὕδατος. II 36, 20 ἃ (sc. σπέρματα) σπείρεται καθ' ὕδατος. III 143, 9 (ψυχὴ) ἢ πολυγαμίας ἐρῶσα ἢ πρὸς μυρία σπειρομένη. III 286, 5 τὰ σπειρόμενα μαθήματα. II 275, 10 ἐπινιφομένων καὶ σπειρομένων ἄνωθεν ἀφανῶς τῶν ἐνθυμημάτων. V 131, 5 ὁ τοῦ σίτου καρπὸς ... πρωτογέννημα ὠνομάσθη διὰ τὸ πάντων ἄριστος εἶναι τῶν σπειρομένων. V 258, 18 ὑπὸ τῆς τῶν σπειρομένων ... πυκνότητος. II 36, 3 μηδὲν τῶν ἐφ' ὕδατος σπειρομένων. VI 110, 4 σπειρομένους καὶ φυτευομένους. II 36, 4 τὸν καταλεσθέντα μόσχον ἐπὶ τὸ ὕδωρ λόγος κατέχει σπαρῆναι. I 150, 17 τὸ σπέρμα τοῦ κορίου ... σπαρὲν βλαστάνειν. I 82, 12 ἐφ' οὗ φησι Μωυσῆς σπαρέντος καὶ φυτευθέντος ἐν ψυχῇ. IV 249, 3 εὗρισκε γὰρ αὐτὴν ... ἐκ μόνου πατρὸς σπαρεῖσαν ἄνευ σπορᾶς. V 100, 16 ἀμήτορα, σπαρεῖσαν ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς τῶν ὅλων. II 97, 5 ταῦτα γὰρ σπαρέντα καὶ φυτευθέντα ἐν διανοίᾳ. I 13, 3 τῶν σπαρέντων καὶ φυτευθέντων αὔξησις. II 96, 25 ὁ νοῦς, ὃς τὰς ἀπὸ τῶν σπαρέντων καὶ φυτευθέντων ὠφελείας εἴωθε καρποῦσθαι. V 71, 5 πρὸς ἀνθρώπους ... ἀπὸ τῶν αὐτῶν στοιχείων σπαρέντας.

σπένδειν. I 101, 17. II 199, 14. IV 235, 8.

σπέρμα. 1. semen est omnis vitae principium: I 154, 13 σ. γὰρ πᾶν ἔστι γενέσεως ἀρχή. VI 102, 1 sqq. ἐκ σπέρματος ἡ γένεσις καὶ εἰς σ. ἡ ἀνάλυσις. VI 103, 3 sqq. κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν σ. μόνον ὑπολειφθήσεται. VI 101, 18 τοῦ μέλλοντος ... κόσμου. VI 104, 7 σπέρματος ἔχει καὶ τοῦτο (sc. τὸ κενόν) λόγον. IV 225, 10 τῆς (γῆς) δὲ τὰ σπέρματα ταῖς τῶν ὑδάτων ἐπιρροίαις τελειογονούσης. II 143, 12 τὰ σπέρματα καὶ τὰς ῥίζας ἁπάντων καθεὶς ὁ θεός. II 44, 2 ἀὴρ ... τὰ ψυχῆς κατ' ἐξαίρετον χάριν παρὰ τοῦ δημιουργοῦ σπέρματα λαβών. I 97, 29 φύσις ἀποτελεῖται κινηθέντος σπέρματος. I 22, 16. 22 φύσις δὲ βέλτιον σπέρματος.

2. semen plantarum et animalium: II 38, 4 τὰ ... ὑπὸ τῶν θνητῶν καταβαλλόμενα σπέρματα πρὸς ζῴων ἢ φυτῶν γένεσιν. I 45, 19 αἱ καταβολαὶ τῶν σπερμάτων, ἅπερ ἢ ὑγρά ἐστιν, ὡς τὰ τῶν ζῴων, ἢ οὐκ ἄνευ ὑγρότητος, τοιαῦτα δὲ τὰ τῶν φυτῶν ἐστιν. IV 214, 12 (Νῶε) σπέρματα ὑπολειπόμενος πρὸς καταλλαγὴν καιρῶν τῶν αὖθίς ποτε γενησομένων. III 28, 14 φυτοῦ μὲν ἀρχή. I 163, 26 ὁ γεωπόνος φησί· σπέρματα βαλοῦμαι, φυτεύσω. II 36, 7 εἰς ποταμοῦ ῥεῦμα ἢ θαλάττης καταβληθὲν σ. VI 62, 16 τὰ καταβληθέντα φθείρει σπέρματα. V 369, 8 ἐπάρατος μὲν ἡ πεδιὰς καὶ ὅσα κατεβλήθη σπέρματα. II 75, 25 ὑετῶν ὡς σπέρματα καὶ φυτὰ συναυξόντων. II 27, 19 τὰ κατὰ γῆν σπέρματα καὶ φυτὰ ποτιζόμενα αὔξεται. I 14, 3 ἐκ καρποῦ τὸ σ. IV 242, 4 sqq. (τοῦ καρύου). I 150, 16 τὸ σ. τοῦ κορίου διαιρεθὲν εἰς ἄπειρα ... βλαστάνειν οὕτως, ὡς καὶ τὸ ὅλον ἠδύνατο. VI 102, 15 sq. τὰ γένη τῶν ζῴων ..., ἄχρι μὲν περίεστι καὶ ἡβᾷ, σ. προΐεται γόνιμον. I 22, 13 τὸ σ. τῶν ζῴων γενέσεως ἀρχὴν εἶναι συμβέβηκε.

3. semen hominis: I 64, 7 (σώματος ἀπόκρισις). I 42, 18 ἡ φυσικωτάτη σπέρματος πρόεσις διὰ τῶν γεννητικῶν. I 36, 2 καιρὸς τοῦ δύνασθαι προΐεσθαι σ. γόνιμον. VI 166, 2 κἂν ταῖς πρώταις τῶν σπερμάτων καταβολαῖς. III 9, 11 ὡς δυνηθῆναι καὶ σπέρματα βαλέσθαι καὶ ῥίζας ... ἀποτεῖναι. V 2, 15 ὡς εὐοδεῖ τὸ σ. (τῶν περιτεμνομένων). V 160, 8 οἱ δ' ἅμα τῇ καταβολῇ σβέσιν τοῖς σπέρμασι τεχνάζοντες ἐγθροὶ τῆς φύσεως ὁμολογουμένως εἰσίν. VI 94, 11 γυναικὸς δ' ὑπο-

δεχομένης τὰ σπέρματα σωτηρίας. I 155, 9 μετελήλυθεν ἐπὶ τὸ σ. καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτῆς (sc. τῆς γυναικός). I 165, 3 Σηὼν ... καὶ τὸ σ. αὐτοῦ. VI 186, 17 πονηρὰ σπέρματα (θηρία coni. Mang.).

4. semen dei: II 176, 6 ἡ (sc. μήτηρ, i. e. ἐπιστήμη) δὲ παραδεξαμένη τὰ τοῦ θεοῦ σπέρματα. III 179, 14 ἡ δὲ Θάμαρ ἐγκύμων τε γενομένη θείων σπερμάτων. IV 186, 12 τὰ μὲν σώματ' αὐτοῖς ἐξ ἀνθρωπίνων διεπλάσθη σπερμάτων, ἐκ δὲ θείων ἔφυσαν αἱ ψυχαί. VI 30, 16 μικτῆς γενέσεως, ἀθανάτων καὶ θνητῶν ἀνακραθέντων σπερμάτων. II 29, 19 παρ' οὗ (sc. θεοῦ) τὰ φρονήσεως παραδεξαμένη (Λεία) σπέρματα ὠδίνει. I 272, 5 εἰ μὴ σὺ καθεὶς ἐξ οὐρανοῦ τὰ σπέρματα ἀπεργάσαιο αὐτὴν ἐγκύμονα. I 182, 11 (ὁ θεός) σ. τῷ θνητῷ γένει καταβαλλόμενος εὐδαιμονίας εἰς ἀγαθὴν καὶ παρθένον γῆν. I 181, 13 ὥστε τὴν ἀρετὴν δέχεσθαι μὲν παρὰ τοῦ αἰτίου τὰ θεῖα σπέρματα. I 121, 24 χάρις τῷ φιλοδώρῳ, ὅτι οὕτω σπέρματα ἐν ψυχῇ βαλέσθαι φησὶ τηλαυγῆ. II 38, 2 τὸ μηδὲν τῶν θείων σπερμάτων χσμαὶ πίπτειν.

5. metaph.: I 127, 26. 154, 30. 168, 22. II 38, 8. 15. 85, 20. 211, 15. III 9, 21. 73, 19 σ. ἀρετῆς. V 376, 12 ἐν ψυχαῖς βραχυτάτου σπέρματος τῶν εἰς ἀρετὴν ὑπολειφθέντος. II 211, 21 τὰ πρὸς ἀφθαρσίαν ... σπέρματα. III 182, 7. VI 175, 13 εἰρήνης. V 338, 20 ἐλπίδος. III 97, 9 ἐπιστήμης. III 262, 3 τῆς σωματικῆς ἡδονῆς. V 306, 13 ἡμερότητος καὶ ἐπιεικείας. III 102, 16 τὰ σπέρματα, ἐξ ὧν ἀναβλαστεῖν ἔδοξε τὰ θεωρήματα. III 75, 11 γεωμετρία δ' ἰσότητος καὶ ἀναλογίας ἐμβαλλομένη τὰ σπέρματα εἰς ψυχήν. I 166, 28 φυτὸν ἡ σ. κακίας. II 273, 16. VI 21, 5 καλοκἀγαθίας. II 36, 20 ὥσπερ οὐδ' ἐκ σπερμάτων ἃ σπείρεται καθ' ὕδατος (ἐβλάστησε τὸ καλόν). III 99, 3 νομοθετικῆς τῆς παρὰ ἀνθρώποις. VI 181, 21 μηδὲ σ. πολέμου. V 102, 19 πῦρ ἐναύειν ὡς ἀρχὴν καὶ σ. τῶν περὶ βίον πραγματειῶν. II 84, 5 μηδενὸς τῶν εἰς τὸ συνιέναι σπέρματος ὑπολειφθέντος. I 252, 2 εἰ δέ τι καὶ μικρὸν ὅσον ὑγείας σ. ἐμφαίνοιτο. — III 15, 23 τὸ νοητὸν ἐκεῖνο. VI 209, 8 ἀσεβὲς σ. σπείρειν. III 98, 26 τὰ δὲ σπέρματα καὶ τὰς γονὰς ἔξωθεν ἁρδομένας καταλαμβάνουσαι (ψυχαί).

σπερματικός. VI 103, 9 (ἀρχή). III 27, 7 αἱ πρῶται τῶν φυτῶν .... καταβολαί. I 146, 4. III 28, 9. VI 99, 10. 101, 14 (λόγος). VI 166, 5 (λόγοι). I 13, 23 (οὐσίαι). II 36, 11. V 159, 8 (τόνοι).

σπερμολόγος. VI 193, 11.

σπήλαιον. III 273, 16-18 cf. II 13, 25 σοφῶν ψυχῶν ἄριστον ἐνδιαίτημα, τὸ διπλοῦν σ.

σπινθήρ. V 215, 10 σ. ἐντυφόμενος εἰς ... μεγάλας ἐνέπρησε πόλεις. III 274, 5 οὐχ ὡς φλόγα ἡμμένον ..., ἀλλ' ἔθ' ὡς σπινθῆρα ἐντυφόμενος. — III 70, 9 τῆς ἐπιστήμης. VI 192, 6 σπινθῆρας αὐτὸ μόνον τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἐνιέντες.

σπλάγχνον. I 41, 22 τὰ δ' ἐντὸς (σώματος μέρη) λεγόμενα σπλάγχνα. I 64, 2 σπλάγχνα γε μὴν ἑπτά. VI 178, 23 τῶν γὰρ ἐντὸς σπλάγχνων ἡ δύναμις ἐκ φύσεως φλογωδεστάτη καθέστηκεν. II 191, 6 οὐ παρὰ τῶν ἄλλων σπλάγχνων τὰς καθ' ἕκαστον οἰκείους ἐνεργείας (λήψομαι). IV 53, 13 ἀφὴ μὲν γὰρ καὶ γεῦσις ... σπλάγχνοις παραπέμπουσαι τὰ οἰκεῖα πρὸς διοίκησιν. II 26, 12 ὁ δὲ τῆς διανοίας ὀφθαλμὸς ... τὰ ἐν αὐτοῖς σπλάγχνοις ἐγκεκρυμμένα κατεῖδε. V 371, 13 παρελεύσονται καὶ μέχρι σπλάγχνων αἱ τηκεδόνες. VI 222, 19 πληγαὶ κατὰ τῶν σπλάγχνων. V 52, 22 λοβὸς δ' ἥπατος τοῦ κυριωτάτου τῶν σπλάγχνων ἐστὶν ἀπαρχή. V 16, 3 ἐξάπτων ἀβεβαιοτάτων πεισμάτων ... σπλάγχνων καὶ αἵματος καὶ νεκρῶν σωμάτων.

σπλήν. I 41, 22. 64, 3.

σποδοειδής. III 251, 3. 252, 10.

σποδός. III 251, 9 γῆν καὶ σποδὸν εἶπεν ἑαυτόν (sc. Ἀβραάμ).

σπονδεῖον. IV 234, 13. VI 213, 23.

σπονδή. IV 191, 3. V 18, 9. 76, 11 (σπονδαί coni. θυσίαι). V 21, 17 (coni. ἱερεῖα, εὐχαί). V 237, 19 ὡς σ. τῷ βωμῷ προσχεόμενον. V 49, 16 (ψυχική). V 49, 17 ψυχῆς ... σ. τὸ αἷμα. II 199, 13 cf. III 42, 14 τὸν νοῦν ... σπονδὴν ὅλων δι' ὅλων γίνεσθαί τε καὶ σπένδεσθαι θεῷ.

II 69, 5 οἱ δὲ συμβάσεις καὶ σπονδὰς πρὸς σῶμα θέμενοι. V 375, 9 (coni. συμβάσεις). II 271, 20 οἳ μέχρι τῆς τελευτῆς τὰς πρὸς σῶμα σπονδὰς ἔθεντο. II 272, 5 sq. ὅρκῳ τὴν σπονδὴν ἐμπεδώσασθαι. II 235, 2 τὸ ἑνώμοτον καὶ ἔνσπονδον οὔθ' ὅρκων οὔτε σπονδῶν ἐπάξιον εἰδώς. V 277, 11 (ἀσύμβατοι). VI 94, 6. 174, 3 (συμβατήριοι). II 237, 23 κατὰ τῶν σπονδὰς λύειν ἐπιχειρούντων. I 142, 23 (οἱ δὲ καταλλάττονται καὶ σπονδὰς πρὸς αὐτὰ τίθενται). V 372, 12 οἱ δ' ὅλον τοῦτον παρακαλυψάμενοι τὸν νόμον, τοὺς ἅλας, τὰς σπονδάς. V 177, 8 cf. VI 57, 7 ἐν σπονδαῖς ἀσπόνδα ἔπαθεν.

σπονδοφόρος. III 288, 7 ἀρχιερεύς.

σπορά. III 292, 16 (coni. σκέδασις, φθορά). I 13, 2 πρῶτον μέν ἐστι σ. καὶ φυτεία. I 19, 19 σποράς καὶ φυτείας

καρπῶν. V 372, 21 μήτε σποραῖς μήτε φυτείαις. V 311, 3 πρὸ μὲν τῆς σπορᾶς τῆς βαθυγείου πεδιάδος. V 349, 16 οἷά τις γεωργὸς εὐδαίμων ἅπασαν τὴν σποράν ἐπιδὼν σῶον. V 104, 3 γῆς προετοιμαζομένης εἰς σποράν. IV 286, 11 καιρῷ σπορᾶς. V 212, 9 ἀρχὴ σπορᾶς καρπῶν. IV 249, 3 (τὴν ἑβδόμην) σπαρεῖσαν ἄνευ σπορᾶς καὶ γεννηθεῖσαν ἄνευ κυήσεως. III 288, 15 οὔτε προέσθαι οὔθ' ὑποδέξασθαι σποράν δυνάμενος. VI 93, 5 ἐν σπορᾷ καὶ γενέσει τοῦ ... ἀνθρώπου. IV 11, 15. VI 93, 9 ἀνθρώπων. I 63, 19. V 327, 20. VI 102, 17 τοῦ ὁμοίου. IV 215, 12 τῶν ὁμοίων. IV 26, 4. 30, 12 παιδός. IV 31, 19. 71, 1. 126, 19. V 368, 24 παίδων. IV 55, 11. 296, 12. V 167, 12. 181, 20. 256, 16 τέκνων. V 117, 22 σ. μὲν γάμος, καρποὶ δὲ τέκνων γενέσεις. — III 10, 2 τέκνων τῶν ψυχῆς σπορᾶς καὶ γενέσεως. I 56, 7 αἵ τε σποραὶ καὶ γενέσεις διὰ ταύτης (sc. ἡδονῆς) συνίστανται. II 39, 9 ὑπὸ νήφοντος οὐδέποτε δέξονται σποράν ἔννομον. IV 298, 6 ἐπίληπτον σποράν σπείρας. IV 192, 5 διότι σποραῖς ὑπηρέτησαν ἐκθέσμοις. II 39, 12 Μωυσῆς τὴν ἀσεβῆ καὶ ἄναγνον αὐτῶν σποράν συλλόγου θείου παντὸς ἀπεσχοίνισε. V 79, 2 διότι ἡ πρώτη σ. καὶ γένεσις αὐτοῖς κεκιβδήλευται. IV 268, 3 ἥρμοττε γὰρ διαφέροντας καὶ ταῖς σποραῖς. III 39, 18 ἐπὶ τὸν σποράς καὶ γενέσεως τοῖς ὅλοις αἴτιον. III 200, 26 θείας γονῆς. IV 23, 24 ὁ δὲ λογισμὸς ... τὰς ἱεροπρεπεῖς καὶ θείας ὑποδέχεται σποράς. V 338, 9 ἦν ὁ ποιητὴς ἐν ἀρετώσῃ χώρᾳ κατέσπειρε λογικῇ ψυχῇ. I 291, 25 τὸν ... θεὸν ἄνδρα καὶ πατέρα τῶν ὅλων σποράν καὶ γένεσιν ἁπάντων παρεχόμενον. I 153, 6 (Λείαν) ἐξ οὐδενὸς γενητοῦ λαμβάνουσαν τὴν σποράν καὶ τὴν γονήν. III 173, 25 δόξης αἰσθητῆς καὶ κενῆς. III 248, 4 ἀοράτῳ σπορᾷ φρονήσεως χρώμενοι δογμάτων. — All: V 200, 10 δίδυμοι γὰρ σύμβολον σπορᾶς καὶ γενέσεως.

σπορά́ς. VI 130, 16 cf. V 374, 23 (Ἰουδαῖοι). I 121, 7. 17 (νοῦς). III 141, 22. IV 260, 7 (οὐσία). II 105, 13 (σύνοδος). III 83, 26 (τρόποι). I 69, 4 (ὕλη). — V 245, 12 τοῖς ἐν τῇ ξένῃ σποράσιν.

σπόρος. III 148, 2 ἀρχὴ μὲν οὖν ὁ σ., τελευτὴ δὲ ὁ ἄμητος. V 159, 4 ταῖς ἀρούραις καταβάλλεσθαι χρὴ τὸν σπόρον εἰς εὐκαρπίαν. I 40, 23 αὔλακες ἀνατέμνονται πρὸς σπόρον. V 40, 8 εἰς τὸ ἀρόσαι γῆν καὶ προετοιμάσασθαι πρὸς σπόρον. V 311, 7 ἵνα κόλποι βαθεῖς ... χορηγῶσιν ... τῷ σπόρῳ τροφὰς πίονας. V 291, 3 κελεύει ... μήτε πάντα τὸν σπόρον κείρειν. V 52, 21 δι' ὧν (sc. παραστατῶν) ἀρδεται ὁ σ. V 365, 20 τὸν γὰρ σπόρον, φησίν, ἀτελῆ μὲν ὄντα ὀχμώσουσι. V 52, 18 ὅπως ὁ τῆς φύσεως σ. εὐοδῇ. V 159, 7 ἵν' ἔτι μὲν ἐπικλυζομένης (τῆς μήτρας) ἐπέχοι τὸν σπόρον. V 27, 4 ἵνα ... εἰς ἄβατον καὶ καθαρὰν ἄρουραν ὁ ἱερὸς σ. χωρῇ. III 248, 16 τῆς τὸν ἱερὸν σπόρον παραδεξαμένης ψυχῆς. V 92, 17 τὸν ἀρετῶν σπόρον ὥσπερ εἰς ἀγαθὴν ἄρουραν τὴν ψυχὴν καταβάλλεται. V 373, 19 (ἡ ψυχὴ) παραδεξαμένη δὲ τὸν θεῖον σπόρον. III 181, 9 στεῖραν δὲ τὴν μὴ παραδεχομένην θνητὸν ὡς γόνιμον σπόρον (καλεῖ διάνοιαν).

σπουδαιολογεῖν. I 290, 1.

σπουδαῖος. II 101, 2 (ἀγελάρχης). I 127, 21 (αἴσθησις, opp. φαύλη). V 336, 9 (βίοι, coni. πονηροί). III 271, 19 βλαστήματα. I 286, 12. II 299, 14 (γέλως). IV 234, 17 (γενητόν). II 37, 28. 193, 19. III 149, 10 (διάθεσις). III 264, 17 (ἐνέργειαι δὲ καὶ πράξεις). VI 26, 14 (ἔργα). V 319, 4 (ἦθη). V 362, 17 κάλλη. I 110, 10 (κινήματα ἐν ψυχῇ). I 176, 16. 288, 7. 10 (λόγος). IV 23, 22. 207, 14. V 222, 12 (λόγοι). II 29, 26 (μαθητής). I 25, 4. 86, 8. 155, 16. 157, 21. 167, 27. II 23, 19. IV 23, 13 (νοῦς). V 155, 17 παράγγελμα. VI 72, 1 (πρᾶγμα). I 81, 1. IV 4, 4. V 92, 18. 239, 12 (πράξεις). II 160, 16 (φύσις, coni. λογική). I 129, 9 (φύσεις). I 101, 2. 158, 11 (ψυχή). — III 162, 9 πάντως οὖν σ. ἐκεῖνός ἐστιν, ᾧ φησιν.

ὁ σπουδαῖος, σπουδαῖος absol. V 269, 1 ὁ δὲ σ. ὀλιγοδεής, ἀθανάτου καὶ θνητῆς φύσεως μεθόριος, opp. ὁ δὲ φαῦλος πολυδεής. III 299, 19 ὁ σ. κλῆρον ἔλαχε ψυχὴν καὶ τὰς ψυχῆς ἀρετάς, ὥσπερ ὁ φαῦλος ἔμπαλιν σῶμα. III 306, 22 τοῦ σπουδαίου βίος ἐν ἔργοις, ἐν λόγοις δὲ ὁ τοῦ φαύλου θεωρεῖται. I 123, 21 ὁ μὲν φαῦλος ἐπ' ἀσθενῆ βοηθὸν ... καταφεύγει τὸν ἴδιον νοῦν, ὁ δὲ σ. ἔμπαλιν ἑαυτὸν ἀποδιδράσκων ἀναστρέφει πρὸς τὴν τοῦ ἑνὸς ἐπίγνωσιν. I 94, 12 τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν ὁ μὲν ⟨φαῦλος⟩ τελειότατον ἀγαθὸν κρίνει, ὁ δὲ σ. ἀναγκαῖον καὶ χρήσιμον αὐτὸ μόνον. I 94, 10 ὁ μὲν φαῦλος ὡς ἀγαθῷ τελείῳ (ἡδονῇ) χρήσεται, ὁ δὲ σ. ὡς μόνον ἀναγκαίῳ. I 167, 25 cf. 127, 24. 155, 18 (ἡ ἡδονὴ) μόνῳ γέ τοι τῷ φαύλῳ προσγίνεται, σπουδαίῳ δ' οὐδενί. I 103, 8 ἀναισχυντία μὲν οὖν ἴδιον φαύλου, αἰδὼς δὲ σπουδαίου. V 68, 18 μὴ ἀχαριστησάτω φαῦλος γενόμενος — σπουδαίῳ γὰρ ἐδόθησαν αἱ

χάριτες. VI 15, 8 sq. „οὐκ οἰμώξεται μὲν ὁ φαῦλος, ἐὰν ἀντιλέγῃ τῷ σπουδαίῳ;“ (Zeno). I 254, 2 ὁ σ. τοῦ φαύλου λύτρον. II 228, 16 τοῦτο ὅ γε προ⟨φητικὸς⟩ λόγος τὸν σπουδαῖον ἔγραψεν εὔχεσθαι (opp. οἱ ἄφρονες). V 293, 1 ὁ μὲν σ. ἐθελοντής, ὁ δὲ μοχθηρὸς ἄκων πειθαρχεῖ. I 85, 21 πρὸς τὸν μέσον τὸν μήτε φαῦλον μήτε σπουδαῖον. I 113, 20 ὁ δὲ σ. καὶ πόλιν ἔχειν καὶ οἶκον σοφίαν κεκλήρωται. II 10, 18 τὴν γὰρ ἀληθῆ ζωὴν ὁ σ. κεκάρπωται. II 37, 23 πάνθ' ὅσα μετὰ τὸν θεὸν τῷ σπουδαίῳ καταληπτά. II 7, 15 (τὸ ὂν) τῆς ἑαυτοῦ φύσεως, ἠρεμίας, τῷ σπουδαίῳ μεταδίδωσιν. VI 12, 7. 11 ὁ σ. ἐλεύθερός ἐστι. VI 17, 7 οὐκ ἄρα δοῦλος ὁ σ. II 147, 15 πάντα τοῦ σπουδαίου εἶναι. IV 158, 1 κοσμοπολίτης γάρ ἐστιν. V 364, 1 ἐδικαίωσε γὰρ ὁ θεὸς γέρας τῷ σπουδαίῳ παρασγεῖν εὖ συνῳκοδομημένην ... οἰκίαν. V 365, 9 κεφαλὴν μὲν τοῦ ἀνθρωπείου γένους ἔσεσθαί φησι τὸν σπουδαῖον εἴτε ἄνδρα εἴτε λαόν. V 356, 13 παρ' οἷς (sc. ζῴοις) ἅπασιν ἱερὸς καὶ ἄσυλος γένοιτ' ἂν ὁ σ. III 170, 23 ἡ ... ἐν τῷ σπουδαίῳ φρόνησις. IV 57, 13 ὁ σ. οὐδενὶ μὲν αἴτιος γίνεται κακοῦ. II 293, 10 οὕτως ὁ σ. ἕκαστα ὁρᾷ τὴν ἁτραπὸν εὐθύνων ἀμέμπτως τοῦ βίου. II 7, 12 τὸ ... λόγιον ἐναργέστατα δηλοῖ τὴν περὶ τὸν σπουδαῖον βεβαιοτάτην εὐστάθειαν. II 51, 17 παρ' ὅσον οὔτε ἀρετὴ κινητὸν οὔτε σ. μεταβλητόν. II 55, 6 ὁ δὲ σ. βεβαιότατος σύμμαχος. V 124, 4 ἅπας ὁ τοῦ σπουδαίου βίος ἰσότιμος ἑορτῇ. III 185, 8 ὡς τῆς τοῦ σπουδαίου προσόψεως αὐτὸ μόνον ἱκανῆς οὔσης ἀναπληρῶσαι τὴν διάνοιαν εὐφροσύνης. I 161, 18 (τὴν ἀρετὴν) τὸν σπουδαῖον σὺν γέλωτι καὶ εὐθυμίᾳ γεννῶντα. II 166, 21 οὐκ ἀλλότριον σπουδαίου τὸ μεθύειν. II 162, 1 τὸ οἰνοῦσθαι καὶ σπουδαίῳ προσῆκον. II 164, 16 πλείονος οἴνου χρῆσιν ... οὐκ ἂν ἀποστρέφοιτο ὁ σ. V 85, 11 ὁ γὰρ τοῦ σπουδαίου ... λόγος ὅρκος ἔστω. III 69, 6 ἀρίδηλον ... εἶναι καὶ ἀληθῆ τὸν τοῦ σπουδαίου λόγον. I 108, 23 αἱ πράξεις τοῦ σπουδαίου παιδείᾳ ὡς ἂν ῥάβδῳ ἐπερείδονται. I 282, 11 καθάπερ γεωργὸς ἀγαθὸς ὁ σ. τῆς τε ἀγρίας ὕλης τὰ μὲν ὅσα βλαβερὰ ἔρνη πρὸς παθῶν ἢ κακιῶν φυτευθέντα ἐκκόπτει. I 283, 11 τῷ δὲ σπουδαίῳ ... ἡ ὕλη πᾶσα τεγνικῶς καὶ σὺν λόγῳ μεθοδεύεται. V 362, 9 πάσαις μὲν ταῖς κινήσεσι, πάσαις δὲ ταῖς σχέσεσιν ὁ σ. ἐπαινετός. III 30, 14 τοῦτ' ἔπαινός ἐστι τοῦ σπουδαίου. V 362, 2 ὡς δέον ἑκάστην ἡμέραν τοῦ σπουδαίου μηδὲν ἔρημον καὶ κενὸν ἐᾶν εἰς πάροδον ἁμαρτημάτων. III 191, 11 ἔγνω τὴν ἐπαγγελίαν ... κατὰ τὴν αὐτοῦ διάνοιαν ὁ σ. (int. Ἀβραάμ). VI 41, 8 ἄξιον οὖν τῷ σπουδαίῳ ... λέγειν. VI 28, 22 τὸν αὐτὸν σπουδαῖον οὐχ ὁρᾷς. II 289, 25 ἐπὶ τιμῇ τοῦ σπουδαίου καὶ ταῦτα γίνεσθαι. II 54, 13 καλεῖται γὰρ πατὴρ ἐκλεκτὸς ἠχοῦς ἑρμηνευθείς Ἀβραάμ, ὁ τοῦ σπουδαίου λογισμός. I 171, 21 ὁ νοῦς ἐπειλημμένος τοῦ σπουδαίου. I 221, 2 (οἱ υἱοὶ Λάβαν) συμβολικῶς ἅπαντα χωρισθέντες τὸν αἰῶνα τοῦ σπουδαίου (int. Ἰακώβ).

οἱ σπουδαῖοι. σπουδαῖοι absol. I 127, 19 ἡ αἴσθησις οὔτε τῶν φαύλων οὔτε τῶν σπουδαίων ἐστίν. V 59, 25 τῶν σπουδαίων καὶ φιλοθέων συμβαίνει τὰς πρὸς καλοκἀγαθίαν ἀφορίας ἀμείνους εἶναι ὧν ἐκ τύχης οἱ φαῦλοι κατορθοῦσι. IV 58, 2 πλοῦτοι δὲ καὶ εὐγένειαι προσορίζονται μὲν καὶ τοῖς φαυλοτάτοις εἰ δὲ καὶ μόνοις σπουδαίοις ... VI 96, 14 ἀρετὴν δὲ σπουδαίων τελειοτάτην. VI 28, 7 „βιάσαιτο τῶν σπουδαίων ὁντινοῦν ἄκοντα δρᾶσαί τι τῶν ἀβουλήτων“ (Zeno). VI 14, 14 οἱ δὲ σ. πάντες ἔμπειροι τῶν κατὰ τὸν βίον πραγμάτων εἰσίν. VI 14, 17 οὐδεὶς ἄρα τῶν σπουδαίων δοῦλος, ἀλλ' ἐλεύθεροι πάντες. VI 39, 4 μήτε τινὰ τῶν σπουδαίων δοῦλον εἶναι. VI 15, 3 καὶ εἰσί τινες τῶν σπουδαίων ἐλεύθεροι. VI 28, 10 τῆς δὲ σπουδαίων ἐλευθερίας μάρτυρές εἰσι ποιηταί. VI 14, 6 ἰσηγορίαν, ἣν οἱ σπουδαῖοι πάντες ἄγουσι πρὸς ἀλλήλους. II 16, 24 αἱ τῶν σπουδαίων ἑκούσιοι πράξεις ἐπαινεταὶ πᾶσαι. II 236, 6 οἱ σ. (λόγῳ συμμάχῳ χρῶνται). I 252, 4 ὅταν τινὰ τῶν σπουδαίων διαιτώμενον κατ' οἰκίαν ἢ κατὰ πόλιν θεάσωμαι, τὴν οἰκίαν ἢ τὴν πόλιν ἐκείνην εὐδαιμονίζω.

II 53, 4 (τὸ σπουδαῖον). I 25, 9. 27, 15. 82, 8. II 12, 20. 49, 1. III 163, 20. IV 230, 19. V 76, 2 τὰ σπουδαῖα. III 200, 30 πάντα φέρων σπουδαῖα ὁ θεός. IV 6, 1 σπουδαίοις γελοῖα ἀναμιγνύς. I 110, 5 (διαφορὰ) τῶν ὄντων, ... σπουδαίων φαύλων.

σπουδαρχία. II 81, 2.

σπούδασμα. I 222, 7. II 92, 27. 186, 9. III 270, 3.

σπουδή. III 95, 5 (coni. διδασκαλία, προκοπή). II 128, 24 (coni. βελτίωσις, τελείωσις). III 296, 1 (coni. ὁρμή). V 280, 12 οἷς μία σ. τε καὶ εὐχή. II 312, 2. III 97, 12. VI 65, 7 (coni. προθυμία). I 225, 16 μετὰ σπουδῆς καὶ τάχους καὶ προθυμίας πάσης. V 35, 11 προθυμίᾳ καὶ ἑτοιμότητι καὶ σπουδῇ. IV 234, 5

μετὰ σπουδῆς καὶ τάχους. V 20, 14 γέρας ἀνδραγαθίας καὶ φιλοθέου σπουδῆς. II 167, 9 (coni. σεμνότης opp. παιδιά). IV 166, 7 ταῦτα (sc. τὰ ἐπίγεια κάλη) μὲν παιδιάν, ἐκεῖνα (sc. τὰ θεῖα) δὲ σπουδὴν ὡς ἀληθῶς νομίζουσα (ἡ διάνοια). V 76, 2 σπουδὴν δὲ τὰ παιδιᾶς ἄξια ἡγούμενοι. III 206, 10. IV 232, 4. V 271, 1. VI 166, 27 (coni. φιλοτιμία). II 108, 8. III 230, 27. 261, 19 (σπουδαί, coni. φιλοτιμίαι). VI 163, 2 (coni. βοηθεία). III 277, 11 ὁ σπουδῆς ἀκρίτου καὶ φιλονεικίας ἀλόγου καὶ κενῆς δόξης ἐραστής. II 87, 3 μετὰ σπουδῆς καὶ παρασκευῆς τῆς πάσης. II 247, 1 (ὑπερβάλλουσαι, coni. ἔργα). II 165, 3 (coni. ἐπαίνεσις). II 125, 14 ἄτοπον ἐπὶ ταῖς ἑτέρων σπουδαῖς ἢ τύχαις ὁρμεῖν. — III 193, 13 cf. 142, 4 τῶν ἀνθρώπων. I 28, 9 περὶ τὰ δικεῖν. VI 50, 17 περὶ βίον. II 199, 16 cf. III 270, 11 αἱ τοῦ θνητοῦ βίου κεναὶ σπουδαί. III 250, 13 περὶ θρεμμάτων διαφορᾶς. II 298, 3 περὶ τὴν ἔξοδον. III 269, 21 πρὸς τὴν εὐσέβειαν. VI 195, 9 περὶ τὸ ἱερόν. I 250, 17 περὶ κακίαν. VI 200, 15 οὐχ ὑπὲρ κέρδους ἀλλ' ὑπὲρ εὐσεβείας. V 9, 21 περὶ τὸ βούλεσθαι μαθεῖν. VI 31, 17 εἰς τὸ νικᾶν. VI 201, 4 περὶ παιδείαν. II 181, 16 περὶ τῶν κατὰ πόλεμον ἢ κατ' εἰρήνην πραγμάτων. — I 131, 16. 227, 7. 285, 5 II 107, 24. 263, 19. IV 171, 9. VI 201, 7 (σπουδῆς ἄξια). IV 105, 10. V 91, 9 cf. 64, 11 τὰ μηδεμιᾶς ἄξια σπουδῆς. III 168, 10 τὰ λεγόμενα ταῦτα πάσης ἐπάξια σπουδῆς. IV 93, 11 τὰ πλείστης ἀξιούμενα σπουδῆς. III 224, 19 τὴν τοσαύτην σπουδὴν, εἶναι τῷ νομοθέτῃ. VI 180, 22 τὸ τάχος καὶ τὸ σύντονον τῆς σπουδῆς. V 54, 1 σπουδὴν (ποιεῖσθαι), ὡς μὴ ... III 137, 20 τὰς μὲν ἡμετέρας σπουδὰς ἐκλιπόντες. I 123, 17 ἀτελῆ τὴν σπουδὴν ἄχρι παντὸς ἔσχον. III 292, 27 ὃς ἀτελεῖς τὰς εἰς ἄκρον πεποιημένας σπουδὰς τοῦ φιλοπαθοῦς ἐργάζεται. II 266, 12 ἀλλ' ἔστιν ἡ σ. διαλῦσαι τὸ κακίας στῖφος. II 248, 28 ῥεούσης σπουδῆς ... ἔργον. II 3, 17 μηδὲν συντόνου σπουδῆς ἀνιείς. II 173, 14 ὁ δὲ καὶ τοῖς ἐναντίοις ἐγχειρεῖν σπουδὴν πεποιημένος. III 306, 21 ἡ παροῦσα σ. — I 52, 3 σπουδῇ. V 332, 8 ἀοκνοτάτῃ σπουδῇ. V 14, 17 αὐτοκελεύστῳ καὶ ἐθελουργῷ σπουδῇ. I 177, 15. VI 217, 10 σπουδῇ πάσῃ. VI 222, 4 ἄνευ σπουδῆς. I 172, 2 οὐκ ἄνευ σπουδῆς. V 270, 16 διὰ σπουδῆς. VI 173, 27 διὰ σπουδὴν ἀνυπέρθετον. III 108, 13 δίγα σπουδῆς τῶν ἀνθρώπων. II 273, 19. 307, 5. III 46, 4. 58, 13. 172, 4. 247, 23. 278, 10. IV 239, 19. V 203, 4. 227, 16. VI 138, 20. 142, 8 μετὰ σπουδῆς. I 48, 2 μετὰ τῆς ἀνωτάτω σπουδῆς. I 230, 8 cf. II 81, 6. 100, 12 μετὰ σπουδῆς πάσης.

σταθερός. I 235, 8 (ἀνάληψις). I 212, 10 βάδισμα. IV 7, 13 (βίος). IV 40, 1 σταθερῷ μὲν τῷ βλέμματι, σταθερῷ δὲ τῷ λογισμῷ. III 120, 10 ἦθος. I 143, 16 (ὁρέξεις). — II 21, 27 σταθερὸν οὐδὲν ὁ ἄφρων λέγειν ἔμαθε. III 119, 17 σταθερῶς. II 189, 6. V 139, 12. 261, 1 σταθερώτερον.

σταθερότης. III 66, 19. VI 211, 3.

σταθμᾶσθαι. III 289, 25 τινὲς μετρεῖν καὶ σ. καὶ ἀριθμεῖν πάντα καθ' αὑτοὺς ἠξίωσαν. III 290, 7 τὸ τὸν μόνον δίκαιον θεὸν ὑπολαβεῖν πάντα μετρεῖν καὶ σ. II 32, 20 (ὁ θεὸς) πρὸς τὴν τῶν λαμβανόντων ἰσχὺν τὰ διδόμενα σταθμᾶται. III 197, 6 (ὁ κύριος) σταθμώμενος καὶ διαμετρῶν ἰσότητι παρ' ἑαυτῷ τὸ ἀνάλογον ἑκάστοις. I 226, 7 αἱ δυνάμεις ... τὰ μεθ' αὑτὰς ἐσταθμήσαντο. I 7, 10 (ὁ θεὸς) σταθμησάμενος εὐαρμόστως ἑκάστῳ τὸ ἐπιβάλλον.

στάθμη. III 290, 1 τῶν ὅλων (θεός).

στάθμημα. III 197, 6 τῆς ἑκάστου ψυχῆς.

σταθμός. III 33, 15.

στακτή. All: III 45, 11 sqq. cf. 51, 8 στακτὴν μὲν γὰρ ὕδατι ... ἀπεικάζει.

στάσιμος. VI 68, 5. 6), 7.

στάσις. I 42, 6 ἑπτὰ γάρ ἐστι τὰ ὁρώμενα, σῶμα, διάστασις, σχῆμα, μέγεθος, χρῶμα, κίνησις, σ. III 256, 12 sqq. στήλη τῶν τριῶν πραγμάτων σύμβολον, στάσεως ἀναθέσεως ἐπιγράμματος. I 110, 17 ὁ τὴν στάσιν τοῦ γενητοῦ καὶ φθαρτοῦ διασείων τρόπος. III 296, 21 cf. 294, 11 περὶ τὸ ὄν. II 6, 6 ὁ μὲν προσὼν θεῷ στάσεως ἐφίεται. IV 14, 12 πρὸς ὃν (sc. θεόν) εἴ τις τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα τείνας ἔφθακε, μονὴν εὐχέσθω καὶ στάσιν. II 7, 20 θεοῦ μὲν ἴδιον ἠρεμία ἀκλινὴς ἡ παρὰ τὸν ἀκλινῶς ἑστῶτα ἀεὶ θεόν. III 166, 13 ὁ (θεὸς) μὲν κατὰ τὰ αὐτὰ ἑστὼς κινεῖ τὴν σύμπαντα στάσιν.

III 106, 26. 298, 27 (coni. ταραχή). II 26, 13. VI 176, 10 (στάσεις, coni. ταραχαί). VI 145, 4 (coni. θόρυβοι). V 27, 20 (coni. φιλονεικίαι). II 189, 8. III 55, 21. 90, 23 (ἐμφύλιος). II 104, 15. 237, 17. IV 303, 2 (ἐμφύλιοι). II 40, 23 cf. 41, 2. IV 7, 12 (coni. πόλεμοι). VI 216, 14 (coni ἐμφύλιοι πόλεμοι). III 108, 26 ἐν τῇ ψυχῇ (coni. ταραχή). V 133, 22

ὃς (sc. θεός) καὶ τὰς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τὰς ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ παντὸς στάσεις ἀνελών. II 40, 17 (Φινεὲς) καταπαύσας μὲν τὴν ἐν αὐτῷ στάσιν. III 37, 21 (ἀδικία) στάσεως καὶ κακῶν (ἀρχή). III 56 17 τὸ γὰρ δυσεύρετον... τὰς λογικάς, ὡς οἶμαι, στάσεις ἐγέννησε.

στασιώδης. I 215, 1. V 229, 10.

σταυρός. II 97, 12 (coni. χάρακες). VI 133, 12 ἡ τελευταία καὶ ἔφεδρος τιμωρία σ. ἦν. VI 135, 14 ἐπὶ σταυρῶν καθαιρεῖν.

στάχυς. All: I 168, 20 στάχυσι δὲ τὴν × προκοπὴν (παραβέβληκε).

στέαρ. I 256, 17 cf. V 51, 17 sqq. 52, 14 sqq. 56, 23. 57, 9. 58, 14 τρία προστεταγμένον ἀναφέρειν ἀπὸ τῶν ἱερείων τὰ πρῶτα, σ. καὶ νεφροὺς καὶ λοβὸν ἥπατος. V 237, 5 sqq μήθ' αἷμα μήτε σ. προσφέρεσθαι. I 256, 14 (ἀπαρχαὶ) ἀπὸ τῶν στεάτων. II 27, 9 τὸ ὁλοκαυτούμενον ἀπὸ παντὸς ἱερείου σ.

στεῖρος. III 72, 9. 180, 30 sq. (ἀρετή). III 213, 4 (γένεσις). I 12, 8. III 47, 22. IV 261, 19 (γῆ). V 3, 12. 159, 13 (γυναῖκες). II 275, 6. III 181, 8 (διάνοια). V 159, 20 (κόραι). IV 55, 1 (Σάρα). III 227, 19 (ἡ λογικὴ φύσις). III 9, 15. 196, 2. 207, 9 (ψυχή). — V 361, 2 οὐδεὶς ἄγονος οὐδὲ στεῖρα γενήσεται. II 59, 5 τὴν μὲν οὖν στεῖραν, οὐ τὴν ἄγονον ... ἑβδομάδι τὴν ἰσότιμον μονάδα τίκτων εἰκὸς ἦν.

στειροῦν. III 179, 12 στειροῖ μὲν *** τὴν φιλόκαλον φύσιν. — III 136, 16 οἷα φυτὸν ... στειρούμενον. III 12, 22 τῆς φιλεῖσθαι νομιζομένης (γυναικὸς) αὐτίκα στειρουμένης. III 13, 3 ὅσα αἰσθητὰ στειρούμενα ἀτοκεῖ. III 9, 17 χάριν ἔδωκας ἐξαίρετον τῷ διορατικῷ γένει τὸ μηδέποτε στειρωθῆναι καὶ ἀτοκῆσαι. V 366, 15 δι' ὧν γὰρ ἀνθρώποις ἡ φύσις ἐχορήγει τὰ ἀγαθά, στειρωθήσεται. V 369, 10 ἐπάρατοι τῶν θρεμμάτων αἱ ἀγέλαι, στειρωθήσονται γὰρ πρὸς ἀγονίαν. V 375, 12 ἡ στειρωθεῖσα γῆ. I 142, 6. V 373, 18 στειρωθεῖσα (ψυχή). VI 91, 21 οὕτως καὶ ἡ γῆ γεγήρακεν ὡς διὰ χρόνου μῆκος ἑστειρῶσθαι δοκεῖν; III 72, 12 ἡ ἀρετὴ πρὸς μὲν τὰ φαῦλα πάντα ἑστείρωται. V 123, 2 καθ' ὃν (sc. μῆνα) ἑστείρωται καὶ ἀγονεῖ ἥ τε ὀρεινὴ καὶ ἡ πεδιάς. II 211, 13. 213, 24. 235, 4. III 281, 17 (ἑστειρωμένος). III 181, 2 ψυχὴ δ' ἡ πρὸς τὰ φαῦλα ἑστειρωμένη. III 94, 13 τῆς ἑστειρωμένης τὰ καλὰ καὶ τυφλῆς τὸν λογισμὸν ψυχῆς. II 96, 17 μυρία ... τὰς εἰς εὐκαρπίαν ⟨ἐκ⟩φύσεις ἑστειρωμένα. V 263, 3 ἀγόνων δὲ καὶ ἑστειρωμένων ... ἔστω μηδεμία φειδώ.

στείρωσις. V 167, 13. VI 62, 12 (coni. ἀγονία). V 258, 15 τὰ φυτὰ ... στείρωσιν ἐνδέξεται. — All: II 213, 17 cf. III 283, 23 Σόδομα μέντοι σ. καὶ τύφλωσις ἑρμηνεύεται.

στεναγμός. I 160, 11.

στενάζειν. I 279, 20 ἀλλὰ τότε λέγονται σ. II 299, 1 (ἡ διάνοια), ὁπότε μὴ δύναται τυχεῖν ὧν ὀρέγεται, δακρύει καὶ στενάζει. I 160, 22 ἀποθανούσης κακίας στενάζει ὁ ὁρῶν τὸν θεόν. I 279, 15 ὅταν ἐπὶ τοῖς Αἰγυπτίοις ἔργοις καὶ πάθεσι στενάζοντες ... ἐκβοῶσι. II 81, 2 (ψυχὴ) κακωθεῖσα μὲν γὰρ καὶ στενάξασα ἔλεον εὑρήσεις. II 86, 4 (ἡ ψυχὴ) μέγα στενάξασα καὶ μέγα κλαύσασα τὴν παλαιὸν τροπήν. V 376, 1 cf. II 271, 15 κλαύσαντες οὖν καὶ στενάξαντες τὴν ἰδίαν τροπήν.

στένειν. I 160, 14 τὸ δὲ σ. ἐστὶ διττόν. I 285, 16 φόβον τε καὶ λύπην, τὴν μὲν τοῦ σ., τὸν δὲ τοῦ τρέμειν συνώνυμον. IV 6, 9 χαίρων μὲν ἐφ' οἷς σ. ἄξιον. IV 179, 19 φιλαπεχθημόνως ἔχοντες σ. μὲν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς. I 161, 11 ἡ δέ γε αἴσθησις αἰεὶ λυπεῖται καὶ στένει. I 160, 26 (ἡ ψυχὴ) στένει. II 101, 17 στένει καὶ κλαίει τὴν ἰδίαν κακίζων εὐχέρειαν. II 246, 28 ἐφ' οἷς εἰκότως ὀδυνᾶται καὶ στένει. V 108, 2 ὥστε ἀπορίας ἐπισχούσης στένουσι καὶ κατηφοῦσιν. I 287, 22 ἀσχημονῶν οὖν ὁ τῶν τοιούτων λόγος δικαίως ἂν στένοι. III 161, 8 ἵν' εὐλαβούμενος (ὁ φαῦλος) καὶ στένων ἐπικρεμάμενον ἔχῃ τὸν δεσποτικὸν φόβον. V 151, 4 στένων δ' ὅμως ἀντέχω. IV 122, 18 (τὴν θυγατέρα) κατηφοῦσαν δὲ ἀεὶ καὶ στένουσαν. I 160, 12 πολλάκις γὰρ ἀλγοῦμεν οὐχὶ στένοντες. I 290, 9 (οἱ φαῦλοι) ἐπὶ μὲν τοῖς ἐν χερσὶν ὀδυνηροῖς στένοντες. IV 164, 5 οὐχ οὕτως ἐφ' ἑαυτοῖς ὡς ἐπὶ τοῖς νηπίοις παισὶ στένοντες. IV 252, 18 δεδακρυμένοι δ' ἕτεροι καὶ στένοντες διῆγον. IV 122, 1 στένοντες ἀπῆεσαν. VI 136, 10 τῇ μὲν ἡδόμενοι, τῇ δὲ στένοντες. VI 176, 21 καίτοι στένοντες ἐπὶ τοῖς γινομένοις. IV152, 14 ἀγνοῶν ἕκαστος τὸ τοῦ πλησίον κακὸν ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ μόνον ἔστενε.

στενότης. I 227, 4.

στέργειν. V 335, 5 ἀδελφοὶ ... οὐκ ἐφ' ἡμισείᾳ σ. ἀλλήλοις ἠξίωσαν. I 188, 7 ἐπὶ τῷ τὴν αἴσθησιν σφόδρα σ. V 296, 7 ἕπεται γὰρ ταῦτα πάντα θεσμοῖς τοῖς τῆς εὐνοίας τοῦ στέργοντος ὁμοίως τὸν ἐπήλυτον ὡς ἑαυτόν. VI 206, 7 σοι ... στέργοντι τὴν πατρίδα. V 86, 6 (τοὺς γονεῖς) στέργοντες ὡς εὐεργέτας. V 178, 17 στέργοντες μὲν εἰς ἀνήκεστον ἔχθραν μισοῦντας δὲ εἰς ὑπερβάλλουσαν εὔνοιαν

ἄξειν. II 218, 10 τὴν ἀρετὴν δι' αὐτὴν μόνον στέρξον.
στερέμνιος. III 208, 12 (σῶμα).
στερεομετρία. I 33, 24.
στερεός. I 38, 9 (ἰσότης). I 31, 27. 106, 16. II 246, 4. V 139, 8 (οὐσία). I 284, 19 (πέτρα). I 11, 9. 16, 15. 62, 9 (σῶμα). I 185, 5 (σώματα). II 248, 18. V 139, 10 (φύσις). — I 35, 15 cf. III 102, 22. IV 227, 7. 274, 5. 7 (πᾶν σῶμα ὀργανικὸν κέχρηται) τέτταρσι δὲ πέρασι, σημείῳ καὶ γραμμῇ καὶ ἐπιφανείᾳ καὶ στερεῷ. I 62, 9 τριὰς δὲ στερεοῦ σώματος (εἰκών ἐστιν), ὅτιπερ τριχῇ τὸ στερεὸν διαιρετόν. I 33, 22 cf. I 16, 2. 7. IV 274, 11 τὰ δὲ τέσσαρα στερεοῦ (ἀριθμός ἐστιν). III 193, 6 τὰς δὲ τῶν εὐφυῶν ψυχὰς ... μήτε ἄγαν στερεοῦ μήτε ἄγαν ἁπαλοῦ κεκερασμένας. II 134, 19 στερεοῦ μηδενὸς ἐπερείδοντος.
στερέωμα. I 11, 8. 12 (οὐρανός).
στέρησις. I 58, 21 τῶν αὐτομάτων ἀγαθῶν. IV 153, 10 ἐλευθερίας. II 78, 8 μειζόνων.
στέρνον. I 41, 21 cf. 64, 4 (σώματος μέρος). I 79, 22 δεύτερον (μέρος τοῦ ζῴου) δὲ στέρνα. II 1, 10 αὐχένα καὶ στέρνα καὶ χεῖρας ⟨καὶ⟩ βάσεις (προσαναπλάττειν θεῷ). VI 154, 1 διακοπεὶς χεῖρας, βάσεις, κεφαλήν, στέρνα, πλευράς. I 79, 16 cf. 139, 1. II 281, 5. V 35, 19. 230, 2 (χωρίον ἐστὶ) τοῦ δὲ θυμικοῦ τὰ στέρνα. I 138, 23 περὶ γὰρ ταῦτα φωλεύει τὰ μέρη τὸ πάθος, τά τε στέρνα καὶ τὴν γαστέρα. I 80, 2 (ἀνδρεία) σώματος δὲ τὰ στέρνα φωλεύει. V 22, 12 πρὸς τοῖς στέρνοις. VI 149, 3 τὰ στέρνα πλήξας.
στερρός. II 313, 10 (παιδείας πόνος). III 193, 4 ὡς ἀπὸ στερροῦ τινος. II 59, 5 τὴν μὲν οὖν στεῖραν, οὐ τὴν ἄγονον, ἀλλὰ τὴν στερράν.
στερρότης. II 61, 5.
στέφανος. I 112, 8 σπούδασον στεφανωθῆναι ... καλὸν καὶ εὐκλεᾶ στέφανον. V 342, 4 ὁ σ. ἐστὶν ὅρασις θεοῦ. VI 173, 6 στεφάνοις μὲν ἀκτινοειδέσι. VI 174, 14 (ἀκτινωτός). Cf. I 128, 6. 190, 2. 208, 9. II 118, 9. 22. 294, 12. 14. IV 227, 1. VI 180, 11. 164, 11.
στεφανοῦν. II 117, 15 μὴ ἐπιτρέψῃς ... βραβευτῇ στεφανῶσαι τὸν ἐχθρόν. I 223, 11 sq. ἡ δὲ πρόσταξις τυχόντα τῶν ἐλπισθέντων στεφανῶσαι θεόν, μὴ ἑαυτόν, καὶ εἰ οἷόν τε ἀγρόνως καὶ ἀμελλητὶ στεφανῶσαι. II 87, 18 τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ πλούτου παντὸς ἐστεφάνωσαι. II 117, 17 αὐτὸς παρελθὼν τὰ βραβεῖα καὶ τὸν φοίνικα ἀνάδος καὶ στεφάνωσον. — I 82, 14 (πόνος) στεφανούμενος ὑπὸ θεοῦ. I 112, 6 σπούδασον στεφανωθῆναι. I 264, 18 οἳ διὰ σώματος εὐεξίαν ... ἐστεφανώθησαν ἁμαχί. V 347, 14 ὁ δ' ἀνὴρ οὗτος τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας ἐξῆς στεφανωθείς. VI 61, 5 ἡνίκα στεφανωθέντος Αὐτολύκου τὰ ἐπινίκια εἱστία. V 339, 2 τί οὖν ἄθλον πρόκειται τῷ στεφανωθέντι τὸν ἀγῶνα τοῦτον; VI 157, 25 οὐδὲν γοῦν ἦν ἰδεῖν ἕτερον κατὰ πόλεις ἢ ... ἐστεφανωμένους, φαιδρούς.
στῆθος. I 79, 2 τὰ στήθη, ὅπου καὶ ἡ καρδία. I 139, 10 cf. 138, 25. V 35, 19 ἐν στήθει καὶ κοιλίᾳ, ὅπου ὁ θυμὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία. I 140, 14 ἱδρῦσθαι τὸν κεκριμένον λόγον ... ἐπὶ τοῦ στήθους. I 141, 4 τὸ λόγιον φέρειν ἐπὶ τοῦ στήθους μετὰ τῶν ἀρετῶν. — All: I 79, 1 ἑρμηνευθὲν γὰρ τὸ Γεὼν ὄνομά ἐστι σ. ἢ κερατίζων. V 35, 16 τῆς περὶ τὸν θυμὸν πλεω πραύτητος (σύμβολον). I 141, 12. 27 cf. 142, 8 sqq. 143, 12. 28 Μωυσῆ ἐκτέμνοντος τὸ σ., ὅπερ ἐστὶ τὸν θυμόν.
στηθύνιον. I 143, 1. 8. 145, 13.
στήλη. III 38, 22 cf. I 44, 6. IV 280, 3. V 67, 21. 79, 11. 209, 12. 218, 14. 223, 2 αἱ στῆλαι τῶν γενικῶν δέκα νόμων. V 8, 14 ἐν ταῖς τῆς φύσεως στήλαις ἀναγέγραπται. III 257, 14 ἀνίστησι τῷ θεῷ στήλην. III 256, 18 ὅστις μὴ θεῷ στήλην ἀνατίθησιν, ἀλλ' ἑαυτῷ. VI 180, 11 (στῆλαι coni. ἐπιγραφαί). III 241, 19 χρησμὸς ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀναγεγραμμένος στήλαις. III 258, 19 ὕμνους ἱεροπρεπεῖς στήλαις ἐγχαράξεις. VI 13, 17 ἐν χαρτιδίοις ἢ στήλαις. V 242, 19 δόγματα παλαιῶν ἀνδρῶν οὐ στήλαις ἐγκεχαραγμένα. V 160, 5 ἐν ἀσεβῶν στήλαις ἐγγραφέσθωσαν. III 208, 1 ὅτι ἐν εὐόρκων γραφήσεται στήλαις. III 257, 10 ἄψυχος ἀνακείσεται σ. IV 185, 14 ἔνθα καὶ στήλην συνέβαινεν ἱδρῦσθαι δαιμονίου τινός. III 257, 5 τὴν γὰρ Λὼτ γυναῖκα ... γενέσθαι στήλην ἁλός. — All: III 256, 7. 11 τριῶν πραγμάτων σύμβολον, στάσεως ἀναθέσεως ἐπιγράμματος. I 164, 20 sq. τὰς ἐν αὐτῷ (sc. νῷ) στήλας, τουτέστι τὰ κατὰ μέρος ἐνθυμήματα, ἃ καθάπερ ἐν στήλῃ τετύπωται ... Ἀρνὼν δ' εἰσὶν αἱ στῆλαι.
στήριγμα. III 238, 19 θεός.
στίλβων. I 175, 12. III 50, 18. IV 281, 11.
στοιχεῖον. 1. littera: III 64, 12 γραμματικῆς. II 122, 10 τὰ στοιχεῖα τῆς ἐγγραμμάτου φωνῆς. I 43, 11. 64, 12. 233, 3. II 135, 11. III 48, 7 (τὰ φωνήεντα). III 103, 9 ἡμίφωνον δὲ ἢ φωνῆεν ἢ παντελῶς ἄφωνον. III 103, 10 πᾶσα ἡ περὶ φωνῆς καὶ στοιχείων ... ἰδέα. VI 130, 14 πέντε μοῖραι τῆς πόλεώς εἰσιν

ἐπώνυμοι τῶν πρώτων στοιχείων τῆς ἐγγραμμάτου φωνῆς. IV 20, 3 ἄλφα. VI 107, 11 μεταθέσει δὲ τὸ I. σ. εἰς H. III 167, 31 ἄλφα, ῥῶ. III 170, 15 ῥῶ.
2. elementum: I 17, 7 cf. 200, 9. III 32, 19. IV 37, 12. VI 105, 19 τὰ γὰρ τέτταρα στοιχεῖα, ἐξ ὧν τόδε τὸ πᾶν ἐδημιουργήθη. VI 82, 5 ἄνθρωποι γὰρ ἀπὸ τῶν τεττάρων στοιχείων ... συνεκράθημεν. III 64, 13 ἕκαστος ἡμῶν συγκριθεὶς ἐκ τῶν τεττάρων. V 71, 5 πρὸς ἀνθρώπους ... ἀπὸ τῶν αὐτῶν στοιχείων σπαρέντας. III 35, 16 ἀναλογίᾳ μὲν ἴσα τὰ τέτταρα στοιχεῖα, coni. τὰ περὶ ἡμᾶς ... τέτταρα. V 50, 11 (διακόσμησις) δὲ κατὰ τὴν τῶν τεττάρων στοιχείων ἰσονομίαν. III 209, 12 πέμπτον κυκλοφορικὸν σῶμα, μηδενὸς τῶν τεττάρων στοιχείων μετέχον. IV 221, 1 τὰς δὲ τῶν ὑφασμάτων ὕλας ... τοῖς στοιχείοις ἰσαρίθμους, ἐξ ὧν ἀπετελέσθη ὁ κόσμος. V 148, 12 cf. III 51, 5 sqq. IV 142, 3. 234, 22. VI 91, 23 (γῆ ἢ ὕδωρ ἢ ἀὴρ ἢ πῦρ), τὰ στοιχεῖα τοῦ παντός. I 51, 10 (ἄνθρωπος) συγκέκραται γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν, γῆς καὶ ὕδατος καὶ ἀέρος καὶ πυρός, ἑκάστου τῶν στοιχείων εἰσενεγκόντος τὸ ἐπιβάλλον μέρος. VI 47, 9 τοὺς τὰ στοιχεῖα τιμῶντας, γῆν, ὕδωρ, ἀέρα, πῦρ. IV 228, 10. 13 τὰ λεχθέντα τρία στοιχεῖα μιᾶς ἰδέας ἐστίν. I 29, 13 ὅσα γὰρ θνητὰ ἐν τοῖς τρισὶ στοιχείοις γῇ ὕδατι ἀέρι. V 64, 18 τὰ στοιχεῖα, γῆ καὶ ὕδωρ. IV 142, 8 ἐκ τῶν παχυμερεστέρων στοιχείων γῆς καὶ ὕδατος. I 12, 2 ἀμφοτέρων τῶν στοιχείων (sc. ὕδατος καὶ γῆς) ἀναδεδευμένων καὶ συγκεχυμένων. I 45, 4 sqq. οἱ μὲν ἄλλοι φιλόσοφοι τὸ σύμπαν ὕδωρ ἓν σ. εἶναί φασι τῶν τεττάρων ... (Μωυσῆς) σ. μὲν οἴεται εἶναι τὴν μεγάλην θαλάττην. IV 267, 11 τῶν στοιχείων ἑκάτερον (γῆ καὶ οὐρανός). IV 212, 17 τῶν τοῦ παντὸς δραστικωτάτων στοιχείων ... ὕδατος καὶ πυρός. II 46, 8 ὁ ῥέων ἀὴρ ἀπὸ γῆς, τρίτον σ. ἐποχούμενον ὕδατι. VI 100, 23 τὸ στοιχείων βαρύτατον. VI 104, 11 εἰς γῆν, τὸ πυκνότατον τῶν στοιχείων. VI 143, 6 τὰ στοιχεῖα τοῦ παντός. III 45, 11 σύμβολα τῶν στοιχείων ἐξ ὧν ἀπετελέσθη σύμπας ὁ κόσμος. III 96, 2 cf. 51, 8 ἃ τῶν τεττάρων στοιχείων σύμβολά ἐστιν. III 31, 18 στοιχεῖα αἰσθητὰ αἰσθητοῦ κόσμου. IV 259, 11 στοιχεῖα φύσεως. V 79, 14 πρὸς τὴν ἀνωτέρω τῶν στοιχείων οὐσίαν τὴν ἄμορφον καὶ ἄποιον ἐκείνην. VI 47, 14 τὰ δὲ στοιχεῖα ἄψυχος ὕλη. IV 263, 18 μεταβαλὼν τὰ στοιχεῖα. VI 170, 27 μεταβολὰς παντοίας ἐνδεχόμενον (τὸν Πρωτέα) εἰς τε τα στοιχεῖα καὶ τὰ ἐκ τούτων ζῷα καὶ φυτά. VI 98, 13 εἰ μὲν ἕκαστον ἐν μέρει τῶν στοιχείων ἐφθείρετο. IV 157, 19 τῶν στοιχείων ἕκαστον ἀλλάττον ἦν εἶχε δύναμιν. III 48, 2 cf. 51, 14. 17 στοιχεῖα opp. ἀποτελέσματα. I 260, 6 (ἡ) δὲ τῶν στοιχείων εἰς ταὐτὸ (σύνοδός τε καὶ κρᾶσις). IV 157, 16 cf. V 346, 3 ὅσα στοιχεῖα καὶ συγκρίματα. V 285, 22 τὰ στοιχεῖα τοῦ παντὸς καὶ τὰ συνεκτικώτατα μέρη τοῦ κόσμου. VI 74, 15 τὰς ποικίλας μορφὰς στοιχείων τε καὶ συγκριμάτων. VI 97, 12 τῶν στοιχείων ἀποκριθέντων εἰς αὐτὸν (sc. τὸν κόσμον) ὁλοκλήρων. III 251, 2 ἐξ ὧν συνεκρίθη στοιχείων. V 122, 12 διακρινομένων τῶν στοιχείων καὶ τὴν ἐναρμόνιον τάξιν λαμβανόντων. IV 172, 12 cf. 215, 15 ὅ τε τῶν στοιχείων νεωτερισμός. VI 95, 20 (τὸν κόσμον) πεπηγέναι τε γὰρ ἐξ ὅλων τῶν στοιχείων. VI 117, 4 εἰ μὲν συλλήβδην ἁπαξάπαντα τὰ στοιχεῖα ὑφ' ἕνα καιρὸν ἠφανίζετο. VI 110, 8 εἰ δὴ μειοῦται ἡ θάλαττα, μειωθήσεται μὲν καὶ ἡ γῆ, μακραῖς δ' ἐνιαυτῶν περιόδοις καὶ εἰς ἅπαν ἑκάτερον σ. ἀναλωθήσεται. IV 236, 12 κατὰ τὴν τῶν στοιχείων φύσει μεταβολήν. VI 108, 5 ἰσοκρατὴς γὰρ ἡ τῶν στοιχείων μεταβολή. VI 106, 7 τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ταῖς εἰς ἄλληλα μεταβολαῖς ... θνῄσκειν δοκοῦντα ἀθανατίζεται. VI 106, 18 (ἡ) εἰς ἕτερον σ. (μεταβολή). IV 275, 9 ἐγὼ μετέχω μὲν οὐσίας δανεισάμενος ἀφ' ἑκάστου τῶν στοιχείων. III 51, 4 εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν στοιχείων εὐχαριστίαν. II 66, 12 τοῦτο τῆς ψυχῆς τὸ εἶδος οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν στοιχείων, ἐξ ὧν τὰ ἄλλα ἀπετελεῖτο, διεπλάσθη. I 260, 4. 9 τὰ δ' ἐξ ὧν τοῦτο (sc. τὸ ἐξ ἀὑρόων συντεθὲν ἀγαθόν) ἐπάγη μέρη μὲν ἦ στοιχεῖα ἀγαθῶν. III 44, 3 (σ. καὶ ἀρχὴ) ἀριθμοῦ.

στοιχειώδης. III 24, 1 (εἰσαγωγή). II 303, 20 cf. V 129, 17 (οὐσίαι).

στολή. V 224, 17 cf. VI 209, 22 τοῦ ἀρχιερέως. II 186, 10 ἀληθείας.

στόλισις. IV 234, 6.

στόμα v. γλῶττα. — I 64, 6 ἑβδόμῳ στόματι (πρόσωπον κατατέτρηται). III 211, 5 (ἡ φωνὴ) ἐν τῷ στόματι ἀρθροῦται. III 254, 23 (coni. φωνή.) III 198, 2 (coni. καρδία, χείρ). III 303, 17 παρὰ στόματι καὶ χείλεσι καὶ λόγῳ. VI 178, 22 διὰ μυκτήρων καὶ στόματος. III 150, 3 τὸ γεύσεως (πνεῦμα). II 207, 6 (ἡ κατὰ τὸ σ. ὑγρὰ οὐσία). I 42, 14 διὰ δὲ στόματος ὁ ἀποπτυόμενος σίελος. I 41, 25 στόματι, δι' οὗ γίνεται

θνητῶν μὲν ... εἴσοδος, ἔξοδος δ' ἀφθάρτων. III 199,5 τὰ δ' ὅσα ἂν ἐξέλθῃ διὰ τοῦ στόματος. III 117,3 πρὸ τοῦ στόματος τὰς ἁπλήστους διοίξας ἐπιθυμίας. I 263,19. IV 106,24. VI 191,3 διᾶραι τὸ σ. III 268,13 εὐ μάλα τῷ στόματι προσθείς. VI 221,12 τῶν ἐθῶν καὶ νομίμων ... τὸ σ. κλειόντων καὶ ἀπορραπτόντων. V 171,15 εἰ ... τὸ σ. ἀποφράξειεν. V 363,15. VI 168,1 διὰ παντὸς στόματος. III 187,1 τὸ „εἰπεῖν" οὐχὶ τῷ στόματι, ἀλλὰ „τῇ διανοίᾳ". III 7,14 σὺ τὸ σ. ἀπερραμμένον ἐξέλυσας. IV 285,17 στόματι μὴ φωνοῦντες. IV 290,13 δι' οὗ στόματος τὸ ἱερώτατον ὄνομα προφέρεταί τις. I 197,24 μικρὰ νόσου πρόφασις ... οὐ τὸ σ. καὶ τῶν πάνυ λογίων ἀπέρραψεν; I 288,16 ἀπερραμμένου τὸ σ. τοῦ διδάξαντος. — III 285,12 ἄκλειστον. VI 186,1 ἀνειμένοις δὲ στόμασι. III 26,2. 279,25. IV 7,23. 246,14 (ἀχάλινον). IV 42,22 cf. 113,6. V 59,1 στόμασιν οὖν ἀχαλίνοις. III 302,19 ἀχαλίνωτον. III 127,21 εὔφημον. III 180,11 (προφητικόν). III 152,20 (προφητικά). — I 70,9 ὥστε νομίσαι θεὸν στόματος ... χρῆσθαι. IV 141,7 (ὁ δράκων) τὸ δὲ σ. διοίξας. IV 146,21 τοῦ Νείλου. — All: IV 139,12 ὑποδιακονικόν (int. Ἀαρών). III 175,16 ἑρμηνεύεται γὰρ Βεελφεγὼρ ἀνωτέρω σ. δέρματος. III 78,10 Ζέλφα μεταληφθεῖσα πορευόμενον καλεῖται σ. I 80,19.23. 152,5. III 287,23. V 323,16.17. 354,8 (σύμβολον λόγου). II 12,19 (ἡ Πειθὼ) ἔχει δὲ ἑρμηνείαν σ. ἐκθλῖβον. II 284,24 ὃς νῦν μὲν εἴρηται σ., αὖθις δὲ καὶ προφήτης κεκλήσεται. II 40,11 Φινεὲς ... ἑρμηνεύεται γὰρ στόματος φιμός. III 173,1 (Ψονθομφανὴχ) ἑρμηνεύεται οὖν ἐν ἀποκρίσει σ. κρῖνον.

στομαργία. V 13,12.

στόμαργος. III 25,14 (λόγος). IV 283,3 (λύττα).

στόμαχος. I 41,22. 64,3. V 52,24. 53,2. 369,22.

στόμιον. I 281,1.21 τῶν αἰσθήσεων. I 267,14 (διανοίας, ὁ λόγος). III 175,14 τοῦ σώματος. II 64,18 τά τε πρὸς τὰς ἐκφύσεις στόμια πάντα ἔσφιγκται. II 65,1 (ἡ φύσις) τά τε μεμυκότα τῶν στομίων ἀναστέλλασα εὑρύνει. II 40,9 Φινεές, ὁ τῶν σωματικῶν στομίων καὶ τρημάτων δίοπος.

στομοῦν. I 12,11. 118,6.

στοργή. V 176,4.

στρατάρχης. IV 281,4. V 287,6 (θεός).

στρατεία. V 274,1 ἀφείσθω πάσης στρατείας. I 116,6 στρατευσάμενος γὰρ στρατείαν τὴν ὑπὲρ ἀρετῆς. II 184,9 (ἡ ἀνθρωπίνη καὶ θνητή), ἐν ᾗ ταγματαρχοῦσιν αἱ κεναὶ δόξαι.

στρατεύεσθαι v. στρατεία.

στράτευμα. II 112,19.22. 263,1.

στρατήγημα. V 220,14. 276,3.14. 341,13.

στρατηγικός. II 112,24.

στρατηγός. I 254,16 (Μωυσῆς). IV 194,22 Φινεές. V 16,4 (coni. δικασταί, ἐκκλησιασταί).

στρατιά. I 39,22. V 50,4. 202,14. 345,12 (ἀστέρων).

στρατιωτικός. V 272,10. 274,17 (κατάλογος).

στρατόπεδον. I 123,10. II 97,13. — All: II 198,1. IV 293,3 (θεῖον). I 294,16. II 52,16. 190,10. 194,16 (σωματικόν). II 189,11 sqq. (ὁ μετὰ σώματος βίος).

στρατός. II 26,17 ναυτικὸς ἢ πεζός. II 111,4. III 278,3 (θεῖος). I 204,7 ἄγγελοι γὰρ σ. εἰσι θεοῦ. VI 87,4 αἰσθητῶν θεῶν. II 262,22 ψυχῶν.

στρογγύλος. I 125,23.

στροφή. V 23,7 τῶν ἀστέρων. IV 89,11 τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων. VI 69,7 (coni. ἀντιστροφαί). VI 68,5 στροφαῖς πολυστρόφοις.

στυγεῖσθαι. II 220,9.15. V 118,26.

στυγητός. IV 298,13.

στῦλος. II 292,11 (νοῦς).

στωμυλία. I 195,17. V 277,8.

στωμύλος. VI 11,11. 187,4.

συβαριτικός. IV 119,12.

συγγένεια. IV 15,8 sqq. πατρίδα καὶ συγγένειαν καὶ πατρῷον οἶκον καταλιπεῖν. III 7,21 σύ μοι, δέσποτα, ἡ πατρίς, σὺ ἡ σ., σὺ ἡ πατρῴα ἑστία. IV 8,8 (coni. οἰκία, πατρίς). V 326,4. 348,26 (coni. οἰκία). III 128,10 (οἱ Λευῖται) γονεῖς καὶ τέκνα καὶ πᾶσαν τὴν θνητὴν συγγένειαν ἀπολελοιπότες. V 245,8 sq. ἡ δ' ἀνωτάτω σ. ἐστι πολιτεία μία καὶ νόμος αὐτὸς καὶ εἷς θεός. V 116,17 σ. γάρ τίς ἐστι καὶ ἡ φυλή. IV 240,4. V 28,20 (coni. φιλία). V 186,2 φίλον καὶ συγγένειαν ἓν τὸ θεοφιλὲς εἶναι. V 194,13 (coni. φιλία, κοινωνία). II 50,10. III 134,7 (coni. κοινωνία). II 257,21 coni. οἰκειότης. V 327,3 opp. ἀλλοτρίωσις). III 109,7 ἡ πρὸς θεὸν ὁμολογία σ. γίνεται. — II 137,9 (ἀνθρώπου) πρὸς αἰθέρα. IV 293,14 πρὸς ἀνθρώπους καὶ τὰ ἄλλα ζῷα. III 178,17 πρὸς γένεσιν. V 141,13 αἱ (sc. ἑορταί) συγγένειαν ἔχουσι πρὸς ἑβδομάδα. V 95,17 ἣν συγγένειαν (ἔχει ἡ ἑβδόμη) πρός τε αὐτὴν δεκάδα καὶ πρὸς

τετράδα. V 193, 19 σ. γὰρ οἰκειοτέρα τῆς πρὸς αἷματος ἡ πρὸς δικαιοσύνην καὶ πᾶσαν ἀρετὴν ὁμολογία. VI 48, 16 πρὸς τὸ θεῖον. V 287, 11 πρὸς τὰ θεῖα. V 333, 8 cf. I 25, 10. IV 10, 4 πρὸς θεόν. I 26, 1 τῆς αὐτοῦ συγγενείας μεταδοὺς ὁ θεὸς ἀνθρώπῳ τῆς λογικῆς. III 21, 25 πρὸς τὸ θνητόν. III 53, 22 πρὸς τὰ κάτω. II 108, 27 τρίτον δ' ἐστὶ συγγένειάν τινα ἔχον πρὸς τὰ λεχθέντα. V 374, 17 πρὸς τὸν αὐτοῦ (sc. θεοῦ) λόγον. IV 257, 19 πρὸς πατέρα. I 51, 5 sq. πρὸς τὸν προπάτορα. V 106, 15 δοῦλος ... ἔχων πρὸς σὲ τὴν ἀνωτάτω συγγένειαν. VI 161, 6 πρὸς Τιβέριον. I 38, 8 (τὸν ἕβδομον ἀριθμὸν) καταγγέλλοντα τήν τ' ἐπίπεδον διὰ τετραγώνου κατὰ τὴν πρὸς τριάδα συγγένειαν. III 176, 20 πρὸς τῦφον. V 106, 7 πρὸς τὸν ὑπήκοον. IV 35, 20 ἣν ἔχουσι πρὸς ψυχὴν συγγένειαν (οἱ ὀφθαλμοί). V 237, 4 τῶν συγγένειαν πρὸς ψυχὴν ἐχόντων. — V 76, 17 ἀφ' αἵματος. V 116, 16 σπάνις δ' εἰ καταλάβοι τῆς συγγενείας. V 157, 15 ἑνοῦνται φύσει καὶ συγγενείᾳ μιᾷ. IV 39, 5 συγγενείας ὀνόματα καὶ φίλτρα. V 146, 1 δι' ἣν ἔχει τάδικήματα πρὸς ἄλληλα συγγένειαν. III 7, 19 οὐ τῆς συγγενείας ἀπελήλαμαι; III 55, 12 τοῖς δὲ τὴν παλαιὰν συγγένειαν οἰκειώσασθαι (λυσιτελὲς ἦν). IV 278, 7 ὁμοίᾳ συγγενείᾳ κέχρηνται. I 278, 15 κατά τι συγγενείας δίκαιον. VI 23, 7 ὧν τὴν συγγένειαν ἡ ἐπίβουλος πλεονεξία παρευημερήσασα διέσεισεν. IV 98, 5 ᾐσχύναμεν τὴν συγγένειαν (fortasse leg. εὐγένειαν). IV 101, 9 πάντα ἀπαμπίσχοντες ... τὰ τῆς συγγενείας. IV 178, 10 ἁρμόττον εἶναι διδόναι τι καὶ χαρίζεσθαι συγγενείας ὀνόματι. IV 178, 18 οὐκ ἐδικαίωσε διὰ τὴν εἰρημένην συγγένειαν. IV 195, 8 διὰ τὴν ἀνωτάτω καὶ κοινὴν συγγένειαν. V 76, 21 ἀντιλήψονται γὰρ οἱ τοιοῦτοι σεμνοτέρας καὶ ἱεροπρεπεστέρας συγγενείας. V 341, 7 ἑτέρα τριὰς ὁσιωτέρα ... γίνεται μιᾶς συγγενείας. V 311, 13 νόμον ἑξῆς εἶπε τῆς αὐτῆς ὄντα συγγενείας. III 93, 8 τούτων (sc. κόσμου μοιρῶν) γὰρ μία σ. III 263, 16 ταύτης ἐστὶ τῆς συγγενείας καὶ τὸ διπλοῦν σπήλαιον. II 214, 9 τὴν εὐδαιμονίας ἅπασαν συνέχειν ... εἰς ἀεὶ συγγένειαν. II 303, 10 (τῶν μερῶν) τόποις μὲν διεζευγμένων, συγγενείᾳ δὲ οὐ διῳκισμένων. V 361, 5 (πολυάνθρωπος). IV 266, 18. 297, 22. V 348, 24. 367, 9. VI 51, 3 (πολυάνθρωποι). VI 171, 7 πολυανθρώπους οἰκίας καὶ συγγενείας ... μεθαρμόζεται. VI 174, 22 τοξεύειν εὐσκόπως οἶδεν ἄνδρας, γυναῖκας, συγγενείας ὅλας (Ἀπόλλων) V 154, 12 αἱ συγγένειαι καὶ πατρίδες. V 116, 13 ἡ γὰρ μεθ' υἱοὺς καὶ θυγατέρας ἐν συγγενείαις τάξις ἀδελφῶν ἐστιν. V 156, 18 ἐπιγαμίαι καιναὶ ἀπεργάζονται συγγενείας τῶν ἀφ' αἵματος οὐκ ἀποδεούσας. IV 302, 25 συγγένειαι μὲν ἀλλοτριοῦνται. V 28, 15 δεύτεραι συγγένειαι. V 115, 22 κἂν ταῖς συγγενείαις ἐγέτωσαν προνομίαν. V 199, 22 ὥσπερ ἐν ταῖς συγγενείαις. VI 208, 8 ἐν ταῖς συγγενείαις. — All: II 268, 9. 269, 23. 270, 14. III 16, 16 (αἰσθήσεως σύμβολον).

συγγενής. III 189, 26 (πόνῳ) ἀγχίνοια. V 168, 12. 15. 192, 2 (ἀδίκημα). II 75, 9 (τὸ πνεῦμα) ἀναμιχθὲν ἀέρι συγγενεῖ. II 270, 11 (αἴσθησις). I 283, 8 τὸ γεῶδες σῶμα καὶ τὰς συγγενεῖς αἰσθήσεις αὐτῷ. III 228, 12 ἀλόγου φύσεως συγγενὲς αἶσχος. IV 251, 13 ἁμάρτημα. II 244, 6 (ἁμαρτήματα). IV 299, 2 ἄνθρωπος ... συγγενέστατος τῷ καθαρωτάτῳ τῆς οὐσίας οὐρανῷ. V 212, 17 ἄνθρωπος ... θεοῦ. I 107, 14 (ἄνθρωποι, coni. φίλοι). V 71, 4 πρὸς ἀνθρώπους τοὺς φύσει συγγενεῖς. V 344, 6 τὸ δ' ἀόριστον ἀδελφὸν σκότους καὶ συγγενές. II 178, 9 (ἀπιστία). I 166, 30 (ἀρεταί, coni. ἀδελφαί). V 48, 18 (τὸ ἄρρεν) τοῦ θήλεος ... συγγενέστερον αἰτίῳ δραστικῷ. V 187, 17 τοῦ σύμπαντος ἔθνους ... ὁ ἀρχιερεύς. II 39, 28 ὁ τοῦ δερματίνου Ἥρ σ. Αὐνάν. IV 182, 3 (βασιλεύς). III 291, 23 τὸν δὲ συγγενῆ τούτου (sc. τοῦ βεβαχευμένου) γάστρωνα. II 38, 12 γέννημα. II 56, 15 τὰ δὲ συγγενῆ φαύλων (γεννήματα). II 235, 21 γέρας (θεοῦ). II 187, 7 τὰ δημιουργηθέντα, coni. ἀδελφὰ καὶ δίδυμα. III 113, 12 διαθέσεις. V 306, 14 διάταγμα. V 374, 6 (διδασκαλία). I 277, 1. III 161, 30. V 224, 19 (δύναμις). I 218, 6. III 151, 20. 214, 18 δυνάμεις. IV 263, 6 αἱ τοιαῦται εἰκασίαι συγγενεῖς προφητείας εἰσίν. V 283, 19 ᾗ τὸ εἰκὸς συγγενέστερόν ἐστι τοῦ ἀληθοῦς. I 62, 10 ὁ ἓξ σ. ἐστι ταῖς τῶν ὀργανικῶν ζῴων κινήσεσιν. IV 77, 11 ἐπιθυμίαι. IV 307, 13 ἔργον. I 262, 21 τοῖς συγγενέσιν ἔργοις ... ἀλλὰ μὴ τοῖς ἐναντίοις. III 272, 13 (ἑταῖροι). I 65, 6 συγγενέστατοι γὰρ ἀλλήλοις ὁ εὐλόγιστός τε καὶ ὁ ἅγιος. V 162, 17. 357, 1 (ζῷον). II 48, 17 ταῖς φίλαις καὶ συγγενέσι σώματος ἡδοναῖς. I 159, 4 (ὁ θεὸς) σ. οἰκεῖος φίλος. V 61, 14 cf. 60, 5 ἀδελφαὶ καὶ συγγενεῖς εἰσιν αἱ τρεῖς ἰδέαι τῶν θυσιῶν. II 100, 14 ἰδέαι συγγενεῖς τῶν εἰρημένων. V 137, 11 ἡ (ἰσότης) μὲν ἀσκίου φωτός, ἡ (ἀνισότης) δὲ σκότους σ. I 295, 20 (κακίαι, coni. ἀδελφαί). II 72, 8

ἀκόλουθα καὶ συγγενῆ (κεφάλαια). II 11, 25. III 165, 16 (κῆρες). II 43, 16 (ἀστέρες) κύκλῳ κινοῦνται τὴν συγγενεστάτην νῷ κίνησιν. VI 1, 5 οὐτοσὶ (sc. λόγος) ἐκείνου σ. III 174, 5 εὐφυεῖ τὸ μεμνῆσθαι. VI 48, 5 μέρη, coni. ἀδελφά. V 321, 11 ἧς (sc. ἀναμνήσεως) ἀδελφὸν καὶ συγγενέστατον τὸ μετανοεῖν ἐστιν. I 53, 3 (μορφή). II 231, 1 (μῦθος). III 81, 17 (Ναχὼρ) Ἀβραὰμ ... τοῦ σοφοῦ. V 239, 6 ὥσπερ ἰδίᾳ ἑκάστῳ (sc. νόμῳ) τῶν δέκα συγγενῆ τινα τῶν ἐπὶ μέρους ἐστίν. II 55, 2 συγγενὲς αὐτομολίᾳ καὶ ὄνομα ὀνόματι καὶ ἔργον ἔργῳ. V 155, 9 (ὄνομα). V 204, 4 (ἡ ὄψις) συγγενεστέρα ψυχῇ. I 56, 20 (πάθος) συγγενέστατον ζῴοις. V 310, 14 τὸ ἀναγκαιότατον καὶ συγγενέστατον λογικῇ ψυχῇ πάθος. V 300, 7 πάθος (φθόνῳ). V 140, 1 πανήγυρις. VI 214, 9 παραδείγματα, πάντα οἰκειότατα καὶ συγγενέστατα. I 95, 3 πᾶσι τοῖς μέρεσιν αἱ ἡμῶν πλευραί. II 104, 12 τὸ συγγενὲς καὶ συμφυὲς ἡμῶν ἑκάστῳ ποίμνιον. I 120, 13 πρᾶγμα ἀμαθίας καὶ ἀπαιδευσίας συγγενές. V 90, 2 πρεσβύτης παρὼν σ. ἢ πατρικός. I 128, 11 (ὁ νοῦς τὸ σῶμα) φίλον αὐτῷ καὶ συγγενὲς καὶ ἀδελφὸν ἡγεῖται. II 74, 10 τὸ αὐγοειδὲς ... τῷ ταμιευομένῳ ἐν ταῖς ὄψεσι συγγενεῖ αὐτοῦ καὶ φίλῳ ὑπαντιάσαν ἀσπάσηται. II 280, 3 (τάξεις, coni. ἀδελφαί). IV 202, 11 νομοθετικῇ δ' ἀδελφὰ καὶ συγγενῆ τέτταρα ταυτὶ διαφερόντως ἐστί. III 101, 9 (τέχναι). II 278, 18 (τόπος). I 148, 10 σῶμα συγγενεῖς ἔχει τροφάς. II 227, 14 ὑγείᾳ καὶ εὐαισθησίᾳ δυνάμει τε καὶ ῥώμῃ καὶ ταῖς τούτων συγγενέσιν. V 279, 19 τὴν δ' εὐσεβείας συγγενεστάτην καὶ ἀδελφὴν ... φιλανθρωπίαν. II 34, 5 τὸ δὲ φρέαρ συγγενὲς μνήμης. III 272, 6 φυλακτήριον. III 61, 11 παντὸς δὲ φαύλου συγγενὲς τὸ σώματος χωρίον. I 51, 13. II 139, 21 (χωρία). — VI 6, 6 οὐδὲν ἄλλῳ συγγενὲς οὕτως, ὡς αὐτοπραγία ἐλευθερίᾳ. I 20, 13 οὐδὲν οὕτως ἕτερον ἑτέρῳ συγγενὲς ὡς ζῴοις πεντάδα. IV 90, 16 πᾶν ὅσον ἀνισότητι καὶ ἀνωμαλίᾳ συγγενές. II 300, 2 ὅσα συγγενῆ τούτῳ. III 34, 9 cf. 301, 10 ὅσα τούτων συγγενῆ. II 123, 9. III 257, 9 cf. II 246, 16 ὅσα συγγενῆ τούτοις. IV 202, 9 κἀν ταῖς οἰκίαις οἱ μὲν ἐγγυτάτω γένους εἰσίν, οἱ δὲ πόρρω, συγγενεῖς δὲ πάντες ἀλλήλων. II 10, 17 τῷ δὲ Σὴθ συγγενέστατος ἀφ' οὗπερ ἀποστέλλεται ... τὸ ἀποθνῄσκειν. II 29, 26 κατά τι συγγενὲς σπουδαίου μαθητοῦ. VI 175, 24 μηδὲν οἰκεῖον ἢ συγγενές. — V 39, 3. 245, 7 (ὁ σ.). III 223 8. IV 54, 13. 253, 1. 6. V 187, 16. 195, 14. 249, 21. 320, 15. VI 135, 10 (οἱ συγγενεῖς). IV 294, 12 οἱ τῶν συγγενεστάτων ... ὀλιγωροῦντες. V 282, 8 τὸ ἔθνος προκρίνων τῶν συγγενεστάτων καὶ οἰκειοτάτων. V 309, 7 (coni. ἀδελφοί). V 116, 15. 179, 1. VI 181, 10 (coni. οἰκεῖοι). V 13, 7 cf. 17, 17 ἀπολελοιπότες ... πατρίδα καὶ φίλους καὶ συγγενεῖς. IV 192, 8. 193, 17. 197, 5. 240, 3. 265, 5. V 174, 8. 175, 16. 193, 18. 240, 21. 295, 17. 339, 22. VI 3, 10. 10, 18. 49, 16. 57, 7. 131, 19. 132, 1. 133, 9 (coni. φίλοι). V 322, 10 (φίλτατοι καὶ συγγενέστατοι). V 116, 9. 20 συγγενεῖς, εἰ δὲ μή, πάντως γοῦν ὁμόται καὶ φυλέται. VI 49, 9 sq. υἱοῖς ἢ θυγατράσιν εἴτε καὶ ἄλλοις συγγενέσιν. V 196, 6 ὅτι συγγενεῖς εἰσι. V 214, 2 οὗτοί γε συγγενεῖς εἰσιν οὐ πόρρω τῶν ἀφ' αἵματος. III 63, 10 οἷς μόνοις ἐχρήσατο συγγενέσιν. IV 177, 22 ἕτεροί τε καὶ ὃη καὶ συγγενεῖς αὐτῶν. IV 179, 23 τὸ δὲ μηδ' ἀμύνασθαι συγγενεῖς ὄντας ἐθελῆσαι. — I 295, 15 ὑπὸ μὲν τοῦ ὁμοίου καὶ συγγενοῦς. III 241, 8 τὸ δὲ φύσει συγγενές. V 326, 19 τὸ συγγενὲς οὐχ αἵματι μετρεῖται μόνον. I 3, 16 ὡς ἀδελφὸν καὶ συγγενές. V 229, 10. 239, 10 ἀδελφὰ καὶ συγγενῆ. V 258, 11 τάξει ... συγγενὲς κόσμος. V 71, 18 ἀδελφόν τι καὶ συγγενὲς ταῖς μεθημεριναῖς θυσίαις ἐπιτελεῖσθαι. IV 25, 3 ᾗ (sc. κακίᾳ) συγγενὲς ἀδοξία. II 269, 6 αἴσθησις δὲ συγγενὲς καὶ ἀδελφόν ἐστι διανοίας. IV 13, 20 συγγενὲς μὲν ἀϊδιότητος ἀφθαρσία. V 318, 9 ἀχαριστία συγγενὲς ὑπεροψίᾳ. II 7, 27 ἀδελφὸν γὰρ καὶ συγγενὲς αὐτοῖς μετάβασις. III 6, 13 παρρησία δὲ φιλίας συγγενές. III 118, 18 τὰ συγγενῆ τούτοις. VI 21, 3 ὡς συγγενέστατα καὶ οἰκειότατα.

συγγενικός. III 276, 4 (ἀγαθά). IV 44, 14. V 34, 1. VI 199, 9 (αἷμα). III 86, 3 (γάμος). VI 42, 3 (διαδοχή). V 157, 7 τὰ συγγενικὰ δίκαια μὴ λύειν. V 280, 14 (εὔνοια). VI 169, 17 (μέρος). V 104, 20 (οἰκειότης). I 274, 6 (ὄργανον). IV 127, 17 (παιδεία). IV 254, 3 πένθος. — III 3, 13 τὰ συγγενικά. III 187, 22 συγγενικῶς.

συγγενναῖν. II 101, 3. IV 15, 13. V 350, 3.

συγγίγνεσθαι. I 122, 11. V 224, 15.

συγγινώσκειν. V 368, 12 τὸ δὲ μηδὲν σ. ἐξ ἀσυμβάτου δυσμενείας περιπεποιημένον. IV 164, 16 ἱκετεύει τὸν θεὸν Μωυσῆς ... συγγνῶναι μὲν τοῖς ἀθυμοῦσι. IV 184, 20 πρὸς ἱκεσίας καὶ λιτὰς ἐτρά-

πετο συγγνῶναι δεόμενος. IV 238, 23 συγγνῶναι τῶν ἡμαρτημένων δεόμενος. V 89, 5 (ὁ θεός) συγγνοὺς ἐφ' οἷς ἀβουλίᾳ χρησάμενος ὤμοσε. IV 167, 19 ὅτε εἰς ἔννοιαν ἦλθε τῆς ἐνδείας ..., συνεγίνωσκεν. IV 161, 20 ὁ δὲ ταῦτα ἀκούων τοῖς μὲν συνεγίνωσκε.

συγγνώμη. V 205, 1 οὐχ ὅτι συγγνώμης ἐστὶν ἄξιος. V 91, 12 ὡς μηδὲ παρὰ θεῷ τῷ τὴν φύσιν εἰδέναι συγγνώμης ἀξιοῦσθαι. V 11, 6 διὸ συγγνώμης ἀξιῶ τυχεῖν. V 160, 1 συγγνώμης εἰσὶν ἐπάξιοι. IV 248, 16 ἔτι νῦν συγγνώμης ἀξιούσθωσαν. VI 121, 25 τῷ μὲν γὰρ ἀγνοίᾳ τοῦ κρείττονος διαμαρτάνοντι σ. δίδοται. IV 128, 16 ὠμοθύμους οὐδενὶ συγγνώμης μεταδιδόντας ἤρεῖτο. III 127, 11 τῶν εἰς τὸ θεῖον βλασφημούντων οὐδενὶ συγγνώμης μεταδοτέον. V 375, 3 τοῦ παρακαλουμένου συγγνώμην πρὸ τιμωρίας ἀεὶ τιθέντος. II 85, 3 σ. δὲ τοῖς δι' ἀμαθίαν ἀπειρίᾳ τῶν πρακτέων ἁμαρτάνουσιν. V 57, 22 τὸ πραχθὲν ἀδίκημα συγγνώμην αἰτῆται. V 17, 11 ἐφ' οἷς ἂν ἁμαρτάνωσι συγγνώμην καὶ παραίτησιν αἰτεῖσθαι. V 162, 1 μιάσματα δίχα συγγνώμης ἀνηροῦντο. V 171, 4 τῇ δὲ παιδὶ ... ἔλεος καὶ σ. ... παρακολουθήσει. V 135, 3 τοῦ συγγνώμην πρὸ κολάσεως ὁρίζοντος (θεοῦ).

συγγνώμων. V 184, 5 (θεός). V 214, 16 (νόμος).

συγγνωστός. IV 73, 5. 93, 2. V 184, 13. 303, 16.

σύγγραμμα. IV 6, 15 cf. 119, 12 διά τε ποιημάτων καὶ τῶν καταλογάδην συγγραμμάτων. VI 53, 13 συγγράμματα παλαιῶν ἀνδρῶν. VI 76, 13 Ὠκέλλου. VI 77, 10 (Πλάτωνος Τίμαιος).

συγγράφειν. IV 203, 2. 210, 13.

συγγραφεύς. IV 211, 2 οἷά τις σ. III 216, 5 (ἱστορικός). I 280, 25. III 75, 5. 103, 2. VI 28, 11. 186, 14 (συγγραφεῖς coni. ποιηταί).

συγγυμνάζεσθαι. III 101, 6.

συγκαθιεροῦν. II 287, 16. V 44, 2.

συγκακουργεῖν. IV 290, 1.

συγκάμνειν. I 296, 10. IV 129, 12.

συγκατάθεσις. II 38, 30. IV 253, 19.

συγκαταθύειν. V 306, 14.

συγκαταριθμεῖν. I 4, 17. 109, 19.

συγκεραννύναι. I 200, 9 τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ἐξ ὧν συνεκράθη (ὁ κόσμος). V 64, 11 ἐξ οἵων ὡς οὐδεμιᾶς σπουδῆς ἀξίων, τέφρας καὶ ὕδατος, συνεκράθη. III 188, 10 θείου καὶ θνητοῦ συγκερασθέντων. I 51, 8 (ὁ ἄνθρωπος) συγκέκραται γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν (στοιχείων). V 286, 18 τῶν ἐξ ὧν συνεκέκρατο. II 309, 17 συγκεκραμένων ἀμφοῖν εἰς εἶδους ἑνὸς ἀνεπιλήπτου γένεσιν.

συγκινεῖσθαι. III 204, 5 ὁ ἡμέτερος νοῦς τῷ τῶν ὅλων συγκινούμενος. III 259, 9 τῆς ἡμετέρας διανοίας τῇ τῶν ὅλων συγκινουμένης ψυχῇ. II 242, 13 τῶν κατὰ κακίαν ... ἐν ἁρμονίᾳ τινὶ τῷ ὅλῳ σώματι συγκινουμένων. I 101, 11 ἵνα συγκινηθεῖσα ἡ ψυχὴ σκέψηται. IV 279, 2 πάντα πρὸς ὑπηρεσίαν συγκεκινῆσθαι (ἔδει).

συγκληρονόμος. V 104, 18 (ἀδελφοί). VI 171, 24 (coni. ἀδελφός). VI 160, 21 τῷ συγκληρονόμῳ καὶ κοινωνῷ δικαίῳ. VI 161, 5 (coni. συνάρχων). VI 168, 7 cf. 169, 23 ἐπὶ μὲν τῷ ἀνεψιῷ καὶ συγκληρονόμῳ τοιαῦτα φάσκοντες.

σύγκλυς. IV 271, 2 (ἄνθρωποι). II × 298, 16 (δόξαι). V 171, 21 (ἤθη). III 181, 6 (λογισμοί). III 127, 16 (ψυχαί). — I 155, 1 τῶν μιγάδων καὶ συγκλύδων ... ἀβουλεῖ τὸ πάθος ἄρχει. I 73, 15 τὰ ἀμικτα καὶ σύγκλυδα.

συγκολάζεσθαι. V 196, 3.

συγκρατατοῦν. III 70, 21.

σύγκριμα. IV 157, 16. V 346, 3. VI 74, 15 συγκρίματα coni. στοιχεῖα. I 90, 10 cf. 90, 13. III 145, 25. 188, 9 ὁ θεὸς μόνος ἐστὶ καὶ ἓν, οὐ σ., φύσις ἁπλῆ. I 290, 3 ὅρος οὖν τοῦ μὲν συγκρίματος ἡμῶν ζῷον λογικὸν θνητόν ἐστι. I 156, 2 ἡγεμονὶς δὲ τοῦ συγκρίματος ἡ ψυχή. I 245, 9 τῷ τοῦ συγκρίματος ἡγεμόνι λογισμῷ. II 54, 6 cf. I 270, 17 πατὴρ δὲ τοῦ συγκρίματος ὁ νοῦς ἐστιν. II 13, 5 τοῦ συγκρίματος εἶναι ἡμῶν τὸν νοῦν ἥλιον. II 80, 6 φιλοπαθὴς νοῦς πραθεὶς τῇ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ συγκρίματος ἡμῶν ἡδονῇ. I 222, 1 ἅπαντος τοῦ συγκρίματος (ἀφηγήσασθαι). I 281, 26 (Κάιν) τοὺς φωλεοὺς τοῦ συγκρίματος διοίξας. I 287, 1 πεποίηκε γὰρ αὐτὸν (sc. λόγον) ὥσπερ ὄργανον τοῦ συγκρίματος ἡμῶν. II 15, 9 ὅ τι φίλον καλεῖν τοῦ συγκρίματος ἡμῶν. I 277, 13 ἄνθρωπον αὐτὸ σ. καλῶν. II 81, 14 τὰ ... τοῦ συγκρίματος γεννήματα πέφυκεν εἶναι καὶ αὐτὰ συγκρίματα. I 67, 22 τὰ κατὰ μέρος συγκρίματα.

συγκρίνειν. II 126, 14 τὸ σ. τὰ οὕτως μακρὰν ἀφεστῶτα. II 178, 29 θεοῖς οὖν τοῖς ψευδωνύμοις οὐκ ἂν τις τὸν ἀληθῆ θεὸν σ. ὑπέμενεν. II 23, 11 τὴν μὲν γὰρ ἀνθρώπων μουσικὴν οὐδενὶ τῶν ἄλλων σ. ἄξιον. II 178, 20 ὅταν συγκρίνῃς τὰ ἀσύγκριτα. V 206, 15 εἰ δὲ καὶ συγκρίναί τις ἐθελήσει. — V 250, 8 τὸ σύμπαν Ἰουδαίων ἔθνος ... συγκρινόμενον τοῖς ἁπανταχοῦ πᾶσι. V 367, 18 τὰ θυέστεια

παιδιὰ συγκρινόμενα ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν συμφορῶν. V 370, 1 καίτοι δεινὰ ὄντα, συγκρινόμενα βαρυτέροις οὐ φαίνεται δεινά. III 250, 19 τὰ δ' ἐξ ὧν συνεκρίθη. III 251, 2 ἐξ ὧν συνεκρίθη στοιχείων. I 218, 8 τῶν ἐν αὐτοῖς δυνάμεων, ἐξ ὧν συνεκρίθησαν. III 64, 13 ἕκαστος ἡμῶν συγκριθεὶς ἐκ τῶν τεττάρων. I 88, 26 τῶν συγκριθέντων σώματός τε καὶ ψυχῆς. II 79, 2 ὅσα οὐ συγκέκριται μόνον, ἀλλὰ καὶ στοιχειώδεις ἁπλαῖ φύσεις εἰσί. I 246, 5 (ἡμῶν) συμπεφορημένων καὶ συγκεκριμένων πλείστων οὐσιῶν.

σύγκρισις. II 75, 3 τὸ γὰρ κεκραμένον οὐχ ἁπλοῦν ἅτε καὶ σύγκρισιν καὶ διάκρισιν ἐπιδεχόμενον. III 263, 8 παρ' ὃν (sc. θεόν) αἱ συγκρίσεις καὶ αἱ διακρίσεις τῶν ἁπάντων. I 292, 17 χερσαῖον δὲ κατὰ γοῦν τὰς σώματος συγκρίσεις ζῷον καὶ ἄνθρωπός ἐστι. I 207, 10 ὅταν δὲ ἐπιτηδεύσεων σ. ἐξετάζηται. II 233, 19 ⟨τῶν⟩ ἐκ προνοίας. II 272, 11 ἀληθεῖς καὶ σαφεῖς τῶν πραγμάτων ... εἶναι κατὰ θεόν. IV 94, 19 τῶν ὀνειράτων. I 33, 14 ὀρθὴ (γωνία) δ' οὐκ ἐπιδέχεται σύγκρισιν. IV 245, 17 (ἡ γῆ) εἰς δὲ σύγκρισιν ἰοῦσα αἰθέρος. V 366, 19 εἰς ἄποιον καὶ πεφορημένην σύγκρισιν. V 329, 7 εἰς σύγκρισιν ἐλθεῖν. II 50, 6 ἐφάμιλλός γε ἡ ἀσύγκριτος σ. I 48, 6 ὃ μηδὲ σύγκρισιν ἔχει πρὸς τὰ λεχθέντα. II 206, 12 ἐκ τῆς πρὸς ἕτερον συγκρίσεως γνωρίζεσθαι. VI 186, 14 ὡς καὶ τὰ τῶν ἄλλων συγγραφέων καὶ ποιητῶν ἀηδέστατα συγκρίσει τῆς ἐν τούτοις χάριτος νομίζεσθαι. VI 87, 6 ἐν ἀτίμων συγκρίσει τοῦτ' ἂν εὕροι σκοπῶν εὐλογώτερον ἐκείνου. VI 149, 27 μᾶλλον δὲ συγκρίσει τῶν παρόντων ἀσπαστὸν ἀγαθόν. VI 153, 17 ἐν συγκρίσει κακῶν. V 218, 18 ἐν δὲ συγκρίσει κακῶν ἀνδρῶν. IV 246, 13 τὸ κακηγορεῖν ἧττον ἐν συγκρίσει κατάρας. II 147, 12. 216, 24. IV 9, 3. 139, 3. V 289, 4. VI 170, 16 κατὰ σύγκρισιν.

σύγκριτος. III 156, 12 τὰ δ' αἰσθητά. I 221, 13 (ζῷον). I 197, 12 sq. ἀλλ' οὐκ ἐσόμεθα οἱ μετὰ σωμάτων σύγκριτοι ποιοί. V 329, 2 ὃς ἕνεκα εὐγενείας οὐδενὶ θνητῷ σ.

συγκρύπτειν. II 251, 9 βαθεῖ σκότῳ τὰ ἑαυτῶν ἀδικήματα σ. ὀφείλοντες. III 227, 9 cf. 228, 12 δεινὸς γὰρ συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων λόγος. — I 101, 1 ἐσθήματα ψυχῆς, οἷς σκεπάζεται καὶ συγκρύπτεται. I 147, 16 ᾧ καλύπτεται καὶ συσκιάζεται καὶ συγκρύπτεται πᾶσα ἀσχημοσύνη σαρκὸς καὶ πάθους. I 123, 25 συγκεκρυμμένης αὐτῷ (sc. Ἀδάμ) καὶ τῆς γυναικός.

συγκαίρειν. I 106, 27. 286, 19. II 5, 12.

συγχαρητικός. I 106, 26.

συγχεῖν. III 189, 4 καλόν γε ἔγγονον ψυχῆς κλονεῖν καὶ σ. III 169, 31 ποία παθῶν, ἃ κλονεῖ καὶ συγχεῖ τὴν ψυχήν, ἐκτομή. V 79, 13 ἡ ἀναιροῦσα δόξα ἰδέας πάντα συγχεῖ. I 276, 5 οἱ παιδείας ἀμύητοι ... πάντα διὰ πάντων συγχέουσι καὶ φύρουσι. V 109, 10 πάντα φύρουσι καὶ συγχέουσιν. V 27, 13 οἳ (sc. τύποι) ... ἢ οὐ παραδέχονται σφραγῖδας ἑτέρας ἢ παραδεξάμενοι συγχέουσι ταῖς ἑαυτῶν ἀνωμαλίαις. IV 5, 17 (ὁ φαῦλος) συγχέων ἅπαντα καὶ φύρων. V 208, 4 ὁ ἄδικος ... πάντα φύρων καὶ συγχέων. I 275, 8 πάνθ' ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀνθρώπεια καὶ θεῖα συγχέοντές τε καὶ ἀνατρέποντες εὑρίσκονται. II 121, 1 ἔδει γὰρ μὴ φῦραι καὶ συγχέαι πάντων ἅθρόως ἀποφήναντας αἴτιον. III 297, 6 ὁ δὲ ἀνακυκήσας καὶ συγχέας τὸν τῶν οὐ προσεχόντων λογισμόν.

συγχεῖσθαι. II 266, 4 οὐ γὰρ συγχεῖται τὰ τεμνόμενα, διακρίνεται δ' ἐμπαλιν. V 226, 25 ἵνα μὴ φύρηται συγχεόμενα τοῖς παρασήμοις τὰ δόκιμα. V 257, 19 ἵνα μὴ φύρηται συγχεόμενα τὰ γένους ὄντα ἑτέρου. III 304, 25 φύραντες γὰρ τὸ ἱερὸν ... συγχυθέντες οὐ συγχέαντες. V 8, 5 ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχυθέντας ἢ ἐπιλεανθέντας ἀμαυρωθῆναι ποτε χρόνῳ. II 300, 16 τῷ μὲν ἄκρως ... φιλαρέτῳ πᾶν ὃ μὴ ἀρετὴ ἢ ἀρετῆς ἔργον ἀναμεῖχθαι καὶ συγχεχύσθαι δοκεῖ. VI 215, 24 ἀγωνιῶν καὶ συγχεχυμένος. I 236, 1 ἔστω δὲ ὁ λόγος μὴ σύγκεχυμένος. I 141, 10 τὸ ἀσαφὲς καὶ συγκεχυμένον. II 279, 26 ἐν πεφυρμένῳ καὶ συγκεχυμένῳ βίῳ. II 279, 11 πρὸς τὸν ἐμφύλιον καὶ συγκεχυμένον ... τοῦ βίου πόλεμον. II 133, 12 τὴν οὐσίαν ἄτακτον καὶ συγκεχυμένην οὖσαν. III 98, 16 (ψυχαὶ) τὰ συγκεχυμένα διακρίνουσαι. II 245, 13 συμπεφορημένα καὶ συγκεχυμένα τὰ πάντα τῆς ψυχῆς. I 12, 2 ἀμφοτέρων τῶν στοιχείων ἀναδεδευμένων καὶ συγκεχυμένων.

συγχορεύειν. V 50, 3 ἡλίῳ καὶ σελήνῃ.

σύγχυσις. II 264, 17 sqq. τίς δέ ἐστιν. VI 97, 17 cf. 98, 1-14 γενικοὶ τρόποι φθορᾶς εἰσι τρεῖς· ὅ τε κατὰ διαίρεσιν καὶ ὁ κατὰ ἀναίρεσιν τῆς ἐπεχούσης ποιότητος καὶ ὁ κατὰ σύγχυσιν. II 133, 13 τὴν οὐσίαν ... ἐκ συγχύσεως εἰς διάκρισιν ἄγων ὁ κοσμοπλάστης. III 283, 15 σ. ἐκ διακρίσεως. II 266, 23 (coni. φθορά). II 250, 4 (opp. εὐσταθὴς κατάστασις). V 79, 20 (coni. ἀταξία). V 353, 8 τοῦ περὶ τὸ ἱερὸν κόσμου σύγχυσιν λαμβάνοντος

ὑπ' ἀταξίας δεινῆς. VI 173, 4 τάξιν τε ἐν ἀταξίᾳ καὶ τὸ ἀκόλουθον ἐν συγχύσει ... παρεπιδεικνύμενος. V 30, 9 τὸ κάλλιστον ... τῶν ἐν τῷ βίῳ, τάξις, ἀναιρεθήσεται ὑπὸ τοῦ βλαβερωτάτου παρευημερηθεῖσα, συγχύσεως. IV 255, 22 τῆς τάξεως. III 182, 9 συγχύσεις coni. δύσπλοιαι, περιτροπαί. V 370, 1 τῶν ... αἰσθήσεων. II 231, 23 γλώττης. II 266, 2 sqq. cf. 229, 2. 259, 15 (διαλέκτων, opp. διάκρισις). VI 74, 17 (ὁ κόσμος) δεξάμενος παντελῆ σύγχυσιν. II 237, 23 ὁρκίων. II 267, 12 οἰκειότατον κακίας ὄνομα. III 304, 11 οἰκεῖον ὄνομα τῷ καινουργηθέντι τολμήματι. II 265, 15 ὅταν δ' ἀπειλῇ σύγχυσιν τοῖς ἀσεβέσι λογισμοῖς ὁ θεός. II 91, 4 δέδιε γὰρ περὶ τῆς τῶν ἑαυτοῦ δογμάτων ἀνατροπῆς τε καὶ συγχύσεως. I 140, 18 τῶν γοῦν ὀργιζομένων οὐ μόνον ἡ διάνοια ἀλλὰ καὶ τὰ ῥήματα ταραχῆς καὶ συγχύσεως γέμει. I 10, 14 ἔμελλε γὰρ γειτνιῶντα (φῶς καὶ σκότος) σύγχυσιν ἀπεργάζεσθαι. II 12, 5 μέχρις ἂν ὁ θεὸς βουλευθεὶς ταῖς σοφιστικαῖς αὐτῶν τέχναις ἄθρόαν καὶ μεγάλην ἐργάσηται σύγχυσιν. I 163, 7 σ. καταλαμβάνει δεινή. II 18, 2 ἐν γοῦν ἀρᾷς εἴδει λέγεται κατὰ τὸν τῆς συγχύσεως τόπον.

συγχυτικός. III 304, 12.

συζῆν. III 119, 9 ἀρετῇ δὲ τελείᾳ καὶ αὐτομαθεῖ σ. ἀδυνατεῖ. III 67, 10 κακοῖς ἄρχεται σ. III 281, 18 σ. εὐλαβείᾳ. V 98, 17 κακοβουλότατος ὢν καὶ συζῶν ἀφροσύνῃ. I 129, 24 (τὸν) ἀναπαυόμενον ἐπὶ τῷ καλῷ καὶ δικαιοσύνῃ συζῶντα. I 266, 1 οἱ δ' αὐτῶν ἐπιμελούμενοι ... ἡδοναῖς συζῶντες. V 269, 9 πηρώσει γε μὴν αἰσθήσεων, ᾗ συζῶντες ἔτι μυρίοι προαπέθανον.

συζήτησις. I 142, 4. 258, 4.

συζυγή. All: I 261, 25. II 13, 16 Χεβρὼν καλεῖται.

συκοφαντεῖν. IV 306, 14 περὶ τοῦ μὴ ψευδομαρτυρεῖν, ᾧ πολλὰ ἐμφέρεται, τὸ μὴ σ. VI 187, 9 συνυφαίνειν τὸ βλασφημεῖν τῷ σ. I 179, 5 (σὺ) παυσάμενος τοῦ σ. V 172, 9 ἐπὶ τὸ σ. τραπόμενοι. IV 103, 22 ὡς τὰς τοῦ θεοῦ χάριτας σ. V 218, 5 ὅ τε ἀρνούμενος ἑτέρῳ σπουδάζων προσβάλλειν τὸ ἔγκλημα συκοφαντεῖ. III 198, 14 λόγοις μὴ διαμαρτάνειν ψευδόμενον ἢ ψευδορκοῦντα ἢ ... συκοφαντοῦντα. V 173, 3 τοὺς δὲ οὐδετέρου κυρίους ἀπέφηνεν, ἀνθ' ὧν ἐσυκοφάντησαν. — IV 103, 16 ἑτόπαζον ἐπὶ κλοπῇ μέλλειν συκοφαντεῖσθαι. VI 220, 17 ἀναβοησάντων δὲ ἡμῶν ὁμοθυμαδὸν „κύριε Γάιε, συκοφαντούμεθα". IV 108, 16 ἐφ' οἷς ἐσυκοφαντοῦντο καταδυομένων. IV 118, 16 (Ἰωσὴφ) συκοφαντούμενος. IV 187, 2 „ἀδικωτάτην" εἶπεν „αἰτίαν ὑπομένω συκοφαντούμενος". IV 111, 12 πρὸς τὸν συκοφαντούμενον ἀδελφόν. VI 137, 24 (γυναῖκες) συκοφαντούμενοι. IV 106, 1 πρὸς τῷ μὴ συκοφαντηθῆναι. IV 112, 25 καὶ γὰρ ἐδέδην ποτὲ συκοφανθείς. V 167, 12 εἰ μὲν γὰρ σεσυκοφάντηται.

συκοφάντημα. V 218, 6. VI 135, 24 sq. 136, 11.

συκοφάντης. III 282, 22 (βίος). VI 220, 11 Ἰσίδωρος. I 178, 18 ὦ συκοφάντα. II 148, 7 ὦ συκοφάνται. V 218, 16 ψεκτὸς μὲν γὰρ ὁ σ. V 218, 6 πᾶς τε σ. εὐθύς ἐστιν ἐπίορκος. V 165, 8 ὡς ἂν τις σ. ἢ κακοτεχνῶν. V 309, 9 τοὺς δὲ νόμους ὡς ἄμικτα καὶ ἀκοινώνητα παραγγέλλοντας αἰτιάσθωσαν οἱ δεινοὶ συκοφάνται.

συκοφαντία. IV 105, 20. V 228, 18.

συλλαβή. II 20, 17. III 168, 18.

συλλαμβάνειν. I 184, 7 ὅταν ... ἡ (αἴσθησις) συλλαμβάνῃ ... τὸ ἐκτὸς αἰσθητόν. III 146, 15 ὃν (sc. Ἰσαάκ) οὐχ ἑτέρῳ μὲν χρόνῳ συνέλαβεν, ἑτέρῳ δὲ ἔτεκεν ἡ ψυχή. I 68, 26 (ὁ νοῦς) γλιχόμενος ἐφικέσθαι καὶ συλλαβεῖν αὐτό (sc. τὸ ὑποκείμενον). II 46, 3 συλλαβεῖν δ' αὐτὴν (sc. τὴν καλοῦ φαντασίαν) καὶ φυλάξαι παρ' ἑαυτοῖς ἀδυνατοῦσιν. II 101, 16 εἴ τι δύναιτο συλλαβεῖν ἐξ ὑπαρχῆς καὶ ὑπαγαγέσθαι. III 85, 15 ὥστε οὐδὲν αὐτῶν ἴσχυσεν ἡ ψυχὴ συλλαβεῖν καὶ κυοφορῆσαι. II 100, 1 ἵν' ὡς πλείστους ἐντὸς ληφθέντας ἀρκύων οἷα τειχήρεις γεγονότας ἰχθύας συλλάβωσι. I 203, 11 τὰς γὰρ μαχομένας δύο φύσεις ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ συλλαβοῦσα (Ῥεβέκκα). I 181, 11 ἡ (Λεία) δὲ συλλαβοῦσα ἔτεκεν οὐ θεῷ. I 184, 10 (ἡ αἴσθησις) συλλαβοῦσα ἐγκύμων τε γίνεται. I 135, 5 οὐρανὸν μὲν ἐν κύκλῳ περιπολοῦντα καὶ πάντα ἐντὸς συνειληφότα. II 64, 19 τῆς φύσεως εἴσω τότε συνειλημμένης καὶ ἡσυχαζούσης.

συλλαβομαχεῖν. III 82, 21.

συλλέγεσθαι. I 116, 10. II 64, 20. 112, 18.

συλλειτουργεῖν. V 24, 6.

συλλήβδην. VI 98, 4. 117, 4.

σύλληψις. II 203, 13. III 197, 27. VI 139, 30. 147, 2.

συλλογίζεσθαι. I 110, 23. 121, 10. 17.

συλλογισμός. V 94, 15.

συλλογιστικός. II 156, 17.

σύλλογος. IV 5, 15. V 97, 10 (coni. θίασος). V 197, 10 θίασοι καὶ σύλλογοι. I 130, 21 οὗ χάριν ἐκκλησίας εἴργονται καὶ συλλόγου θείου. III 288, 17 συλλόγου καὶ ἐκκλησίας ἱερᾶς ἀπεσχοινισμένος.

II 80, 9 ἐν ᾗ (sc. ἐκκλησίᾳ) [σύλλογοι καὶ] λόγοι περὶ ἀρετῆς ἀεὶ μελετῶνται. V 78, 19. 83, 19 (ἱερός). II 39, 12 (θεῖος). VI 54, 5 εἰς κοινὸν σύλλογον. V 77, 20 τοὺς συλλόγους ὀνήσοντες. VI 169, 10 τοιαῦτα ἐν ἅπασι τοῖς συλλόγοις ἐθρύλουν.

σύμβασις. II 69, 5. V 375, 9 (συμβάσεις coni. σπονδαί). I 292, 5. IV 94, 7. 111, 17 (coni. καταλλαγαί). V 158, 11 πρὸς δὲ συμβάσεις εἴ τις ἐθέλει χωρεῖν ἀνὴρ τῇ τοιαύτῃ γυναικί. IV 112, 6 πρὸς συμβάσεις ἐθελοντὴς ἀφῖγμαι.

συμβατήριος. I 142, 23 (λόγος). IV 47, 16 (λόγοι). VI 94, 5. 174, 3 (σπονδαί). V 321, 16 (ὑφηγήσεις). — II 308, 10 τὰ ἔνσπονδα καὶ συμβατήρια καὶ φίλα τῆς ψυχῆς. V 313, 16 τοὺς ... συμβατηρίων ἄρξαντας ἐνσπόνδους αὐτίκα γενέσθαι.

σύμβιος. II 17, 14 σοφῶν (ἐπιστήμη). III 84, 4 λογισμοῦ (ἡ ψυχή).

συμβιοῦν. III 155, 18 μήπω ὁ' ἱκανὸς ὢν τελείοις σ. ἀγαθοῖς. VI 64, 7 ᾗ (sc. σοφίᾳ) σ. σπουδάσασαι (γυναῖκες). IV 12, 16 διὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ἀρετῶν αἷς συνεβίουν. III 80, 13 μνημονικῷ μὲν οὖν ἀνδρὶ ἀστὴ συμβιοῖ γυνή, μνήμη. IV 238, 5 ἡδέσι κακοῖς συνεβίουν. IV 37, 18 νοῦς φρονήσει συμβιῶν. V 341, 3 ἑνὸς ἀνδρὸς ... δικαιοσύνῃ συμβιοῦντος. V 93, 2 τῆς δ' ὡς γυναικὸς ἀστείῳ λόγῳ τῷ κατ' ἀρετὴν συμβιούσης. III 296, 11 τοὺς συμβιοῦντας φρονήσει. III 79, 17 ἀμήχανον ἦν ἔτι δούλαις καὶ παλλακαῖς συμβιῶναι τέχναις. IV 1, 11 ἀνδρῶν τῶν μὲν ἀρετῇ τῶν δὲ κακίᾳ συμβιωσάντων.

συμβίωσις. III 73, 9. 78, 22. V 160, 2.

συμβιωτής. IV 6, 12. V 93, 8. VI 149, 7.

σύμβολαιον. III 174, 31. V 216, 3.

συμβολή. II 173, 4. 174, 1 sqq. 175, 17. 188, 8.

συμβολικός. III 200, 19 ἀπόκρισις. — I 53, 23. 57, 5. 61, 5. 66, 15. 78, 24. 80, 6. 96, 11. 104, 24. 133, 25. 147, 22. 221, 2. 225, 8. 261, 26. 286, 4. 294, 23. II 8, 8. 12, 8. 24. 33, 7. 77, 8. 248, 13. 251, 5. 254, 9. III 24, 15. 26, 16. 30, 6. 40, 22. 67, 17. 126, 8. 175, 30. 197, 30. 222, 1. 230, 11. 234, 4. 236, 7. 297, 1. 300, 11. IV 23, 12. 24, 10. 34, 2. 92, 8. 219, 13. V 49, 17. 21. 70, 17. 80, 11. 200, 7 συμβολικῶς. V 132, 1 συμβολικώτερον.

σύμβολον. V 199, 21 τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τοῖς νόμοις ὑπολαμβανόντων εἶναι σύμβολα φανερὰ ἀφανῶν καὶ ῥητὰ ἀῤῥήτων. II 285, 25 οἱ τοὺς ῥητοὺς νόμους σύμβολα νοητῶν πραγμάτων ὑπολαμβάνοντες. II 286, 22 ὧν (sc. ῥητῶν νόμων) εἰσιν οὗτοι (sc. οἱ δι' ὑπονοιῶν δηλούμενοι) σύμβολα. V 69, 10 τὰ μὲν ῥητὰ ταῦτα [σύμβολα νοητῶν]. V 349, 18 (ἡ ῥητὴ διήγησις) σ. διανοίας ἀφανοῦς. VI 53, 11 σύμβολα τὰ τῆς ῥητῆς ἑρμηνείας. I 139, 30 τὰ διὰ φωνῆς σύμβολα, ὀνόματα καὶ ῥήματα. IV 27, 16 σύμβολα τὰ ἐν φωναῖς τῶν διανοίᾳ μόνῃ καταλαμβανομένων ἐστίν.

nomina: III 158, 12 διδασκαλίας, τελειότητος, ἀσκήσεως, ὧν σύμβολα Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ. IV 13, 4 (Ἀβραὰμ) διδασκαλικῆς ἀρετῆς. III 169, 13 τὰ ... τοῦ Ἀβραὰμ σύμβολα οὕτως ἀκριβοῦται, τὰ δὲ τοῦ Ἀβραάμ, ὡς ὑποδείξομεν. III 74, 13 ὧν ἐστι σ. ἡ Σάρας θεραπαινὶς Ἄγαρ. III 88, 23 παθῶν μὲν Αἴγυπτος ... κακιῶν δὲ ἡ Χαναναίων γῆ. II 283, 16 ὧν ἐστιν ἡ Αἰγύπτου χώρα. III 150, 9 (Αἰλίμ = πυλῶνες) εἰσόδου τῆς πρὸς ἀρετὴν σ. I 164, 31 (οἱ Ἀμορραῖοι) τοῦ γεγωνότος λόγου σ. ὄντες. II 287, 1 (Ἀσὴρ) τοῦ αἰσθητοῦ καὶ νόθου ... πλούτου. III 136, 6 (Δωθαΐν) σ. ψυχῆς ... ἀποδεδρακυίας τὰς κενὰς δόξας. II 141, 10 Ἐδὲμ ... σ. ψυχῆς τῆς ἄρτια βλεπούσης. II 300, 24 ὁ ... Ἐσχὼλ εὐφυΐας. III 78, 10 (Ζέλφα) τῆς ἑρμηνευτικῆς καὶ διεξοδικῆς σ. δυνάμεως. I 250, 13 (πόνος καὶ προκοπή), ὧν Ἰακὼβ σ. I 82, 9 τοῦ ... ἐξομολογουμένου ὁ Ἰούδας σ. III 239, 10 (Ἰσαὰκ) αὐτηκόου καὶ αὐτοδιδάκτου καὶ αὐτομαθοῦς ... ἐπιστήμης. II 243, 16 ὁράσεως μὲν γὰρ Ἰσραήλ, Ἰακὼβ δὲ ἀκοῆς σ. III 264, 13 ἑκάστου δὲ αὐτῶν (sc. τῶν Ἰωσὴφ ἀδελφῶν) τοὔνομα σ. ἀναγκαιοτάτου πράγματος. III 124, 3 ὁ Κάϊν ... τὸ κακίας σ. II 310, 25 χρωμάτων δὲ καὶ ποιοτήτων ὁ Λάβαν σ. III 174, 9 ὁ δὲ Μανασσῆς ἀναμνήσεως σ. II 221, 11 (Μανασσῆς, Ἐφραΐμ) μνήμης καὶ ἀναμνήσεως. III 123, 3 ἐφ' ὧν (sc. Ναδὰβ καὶ Ἀβιούδ) τὰ σύμβολα τῆς ἀφθαρσίας ᾄδεται. I 173, 1 (τὸ Ναιὸ) μὲν κακίας κλονούσης ψυχὴν σ. III 174, 2 Ῥουβὴν μὲν σ. εὐφυΐας. I 171, 9 Σάρα δὲ σ. ἀρχῆς ἐμῆς. III 170, 18 τὸ μὲν οὖν πρότερον (sc. Σάρα) εἰδικῆς σ. ἀρετῆς ἐστι, τὸ δ' ὕστερον (sc. Σάρρα) γενικῆς. III 223, 18 (Σαττίν = ἄκανθαι) παθῶν κεντούντων καὶ τιτρωσκόντων ψυχήν. II 24, 20 Σελλά (= σκιά), τῶν περὶ σῶμα καὶ ἐκτὸς ἀγαθῶν ... σ. II 312, 22 Συχὲμ ... πόνου. III 177, 32 (Χαλεβ = πᾶσα καρδία) τοῦ μὴ ἐκ μέρους ἐπαμφοτερίζουσαν. III 119, 19 Χαρράν (= τρῶγλοι), σ. τῶν

αἰσθήσεων. IV 223, 15 (Χερουβὶμ) τῶν ἡμισφαιρίων ἀμφοῖν. I 177, 1 ἀρχῆς ... καὶ ἀγαθότητος τῶν δυεῖν δυνάμεων τὰ Χερουβὶμ εἶναι σύμβολα.

res: III 285, 27 ἄμπελος δυεῖν σ. πραγμάτων ἔστιν. II 89, 7 εὐφροσύνη, ἧς οἱ λεχθέντες ἀμπελῶνες σύμβολα. IV 243, 17 (ἡ ἀμυγδαλῆ) τῆς ἱερατικῆς φυλῆς. II 288, 21 cf. IV 227, 23. 228, 6 τὰ δ' ἄνθινα καὶ οἱ κώδωνες αἰσθητῶν ποιοτήτων. V 76, 15 φιλίας ἓν σ. ἡ πρὸς θεὸν ἀρέσκεια. III 105, 23 τῆς πρώτης ἑορτῆς τὸ σ. „ἄρτον κακώσεως" εἶπε, τὰ ἄζυμα. V 42, 9 ὧν (sc. δωρεῶν) εἰσι σύμβολα αἱ δίτται τῶν προκειμένων ἄρτων ἑξάδες. V 26, 6 αἳ (sc. αὐλαί) σ. ἀτυχίας. IV 135, 13 σ. γὰρ ὁ μὲν καιόμενος βάτος τῶν ἀδικουμένων, τὸ δὲ φλέγον πῦρ τῶν ἀδικούντων. I 142, 25 ὁ βραχίων πόνου καὶ κακοπαθείας. V 35, 17 (βραχίων, στῆθος), τὸ μὲν ἰσχύος καὶ ἀνδρείας ... σ., τὸ δὲ τῆς περὶ τὸν θυμὸν ἕλεω πραότητος. III 96, 2 ἃ τῶν τεττάρων στοιχείων σύμβολά ἐστιν (sc. βύσσος, ὑάκινθος, πορφύρα, κόκκινος). III 96, 4 γῆς μὲν ἡ βύσσος ... ἀέρος δὲ ὁ ὑάκινθος κτλ. III 201, 26 (χαρᾶς γέλως). II 269, 1 τὴν μὲν γὰρ γῆν σώματος, τὴν δὲ συγγένειαν αἰσθήσεως, τὸν δὲ τοῦ πατρὸς οἶκον λόγου συμβέβηκεν εἶναι σ. II 220, 15 τῶν γυναικῶν τὴν μὲν στεργομένην ἡδονῆς, τὴν δὲ στυγουμένην φρονήσεως εἶναί φαμεν σ. III 156, 8 προκοπῆς ... δεκάς, ἑκατοντὰς δὲ τελειότητος σ. III 133, 24 τὸ βασίλειον ... διάδημα, τὸ σ. τῆς ... ὑπάρχου δὲ καὶ θαυμαστῆς ἡγεμονίας. III 166, 8 (διαθήκη) χάριτος. V 200, 10 δίδυμοι γὰρ σ. σπορᾶς καὶ γενέσεως. V 233 8 (τό τε διιχνεῖν καὶ τὸ μηρυκᾶσθαι) σύμβολα διδασκαλίας καὶ μαθήσεως ἐπιστημονικωτάτης. V 233, 20 εἷς τε αἵρεσιν ὧν χρὴ καὶ φυγὴν τῶν ἐναντίων, ἧς τὸ διιχνεύειν σ. II 77, 16 τοὺς δ' ἐλαιῶνας φωτὸς πεποίηται σ. V 234, 14 τὰ μὲν πρότερα (sc. ἔνυδρα) φιληδόνου ψυχῆς, τὰ δ' ὕστερα καρτερίαν καὶ ἐγκράτειαν ποθούσης. II 286, 12 ἡ ἑορτὴ ... ψυχικῆς εὐφροσύνης. V 166, 1 αἰδοῦς (τὸ ἐπίκρανον). III 251, 23 (ἡ λινῆς ἐσθῆς) εὐτονίας, ἀφθαρσίας, αὐγοειδεστάτου φέγγους. V 24, 9 ἔστι δὲ καὶ τρίτον τι τῆς ἱερᾶς ἐσθῆτος σ. V 131, 16 ἡ ζύμη δυεῖν. III 247, 19 τὰ δὲ ζῷα ταῦτα (sc. τράγος καὶ κριός) δυεῖν λόγων σύμβολα τελείων. I 149, 18 σ. φωτός ἐστιν ἡ ἡμέρα. III 45, 10. 19 cf. 51, 9 τὰ τέτταρα ταῦτα, ἐξ ὧν τὸ θυμίαμα συντίθεται, σύμβολα τῶν στοιχείων. IV 224, 10 τὸ θυμιατήριον, γῆς καὶ ὕδατος σ. εὐχαριστίας. V 61, 17 ἧς (sc. ὁλοκλήρου καὶ παντελοῦς διαθέσεως) ἡ ὁλόκαυτος θυσία σ. IV 223, 8 (τὸ ἱλαστήριον) σ. φυσικώτερον μὲν τῆς ἵλεω τοῦ θεοῦ δυνάμεως, ἠθικώτερον δὲ διανοίας. III 226, 21 λόγου σ. ἱμάτιον. II 117, 1 (ἵππος), τὸ πάθους καὶ κακίας σ. IV 81, 14 τὰ τρία κανᾶ σ. τριῶν ἡμερῶν ἐστιν. IV 242, 18 (κάρυον) ἀσκητικῆς ψυχῆς. II 234, 8 τοῦ παθήματος τούτου (ὁ κατακλυσμός). II 142, 11 σώματος (ἡ κιβωτός). V 166, 6 (κρίθινον τὸ ἄλευρον) σ. τοῦ τὴν μεμοιχευμένην οὐδὲν θηρίων διαφέρειν. IV 225, 4 λαμπάδια τε καὶ λύχνοι ἑπτά ... τῶν λεγομένων παρὰ τοῖς φυσικοῖς ἀνδράσι πλανήτων. V 42, 20 λιβανωτὸς καὶ ἅλες, ὁ μὲν σ. τοῦ μηδὲν ἥδυσμα εὐωδέστερον ὀλιγοδείας εἶναι ..., οἱ δ' ἅλες διαμονῆς τε τῶν συμπάντων. IV 232, 14 (λουτήρ) ἀνυπαιτίου ζωῆς καὶ βίου καθαρεύοντος. III 51, 20 οὐρανός, οὗ σ. ἐστιν ἡ λυχνία. IV 225, 11 (λυχνία, θυμιατήριον) οὐρανοῦ δὲ καὶ γῆς. V 21, 6 (νόμοι δὲ ἱερέων) σύμβολα τῆς περὶ ψυχὴν ... τελειότητος. II 170, 12 (οἶνος) πλειόνων. II 149, 28 ὅρκος ... τὸ πίστεως βεβαιοτάτης σ. III 159, 10 τὰ δὲ γενητῶν σύμβολα, ὀνόματα. I 93, 28 καὶ τοῦτ' (sc. ἡ θέσις τῶν ὀνομάτων) εἶναι σ. ἅπασι τὸ αὐτὸ τοῦ τυγχάνοντος ἢ τοῦ σημαινομένου. I 55, 2 cf. II 116, 25 (ὄφις) ἡδονῆς. I 265, 8 τὸ πεδίον ... ἁμίλλης καὶ διαμάχης. II 309, 17 ὅς (sc. ὁ πέμπτος καὶ ἑβδομήκοστος ἀριθμός) ἐστι σ. αἰσθητῆς καὶ νοητῆς φύσεως. III 196, 13 ἡ παντελὴς εἰς ἐλευθερίαν ἄφεσις, ἧς σ. ὁ πεντηκοστὸς λόγος ἱερός. V 2, 20 (ἡ περιτομὴ) δυοῖν ... τοῖν ἀναγκαιοτάτοιν. IV 228, 12 (ὁ ποδηρὴς) ἀέρος, ὕδατος, γῆς. V 22, 6 ποδήρης χιτών, ἀέρος σ. I 248, 8 προκοπῆς δὲ πρόβατον, ὡς καὶ αὐτὸ δηλοῖ τοὔνομα, σ. III 199, 18 (τὸ πρόβατον) τῆς τοῦ ἀρίστου καθάρσεως, διανοίας, ... λόγου δὲ τὰ πτηνά. II 21, 4 ἡ δὲ ῥάβδος παιδείας σ. I 176, 14 ἡ δὲ φλογίνη ῥομφαία σ. ἡλίου. III 199, 28 πράξεως ... σ. ἡ σεμίδαλις. III 270, 24 σεμίδαλις ἐκκεκαθαρμένης ταῖς παιδείας ὑποθήκαις, γνώμης σ. II 196, 11 τὴν (σκηνὴν) μὲν ἀρετῆς ἀσωμάτου, τὸν (βωμὸν) δὲ αἰσθητῆς εἰκόνος εἶναι σ. III 256, 12 στήλη γὰρ τριῶν πραγμάτων σ. III 164, 10 (αἱ δίτται στολαὶ) ψυχῆς. I 152, 5. V 323, 17 τὸ μὲν γὰρ

στόμα σ. τοῦ λόγου. II 30, 10 ἡ (sc. ὑδρία) σ. ἐστιν ἀγγείου. II 188, 18 οὗ (sc. τύφου) σ. ἡ τοῦ χρυσοῦ ταύρου κατασκευή. II 157, 17 (τετρὰς) ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης καὶ πάσης ἀρετῆς. IV 106, 1 (τράπεζα καὶ ἅλες) γνησίου φιλίας. III 51, 18 τὰ μὲν στοιχεῖα καὶ τὰ θνητὰ ἀποτελέσματα, ὧν ἡ τράπεζα καὶ τὸ θυμιατήριον σύμβολα. II 305, 2 τρῶγλαι ... αἰσθήσεως ὀπῶν. V 22, 9 ὕφασμα θωρακοειδὲς ἐπὶ τούτῳ, σ. οὐρανοῦ. I 86, 22 τὸ γὰρ φαγεῖν σ. ἐστι τροφῆς ψυχικῆς. V 69, 5 τὸ σ. τῆς εὐχαριστίας, ἡ ἱερὰ φλόξ. I 128, 28 cf. II 85, 22. φοῖνιξ, σ. νίκης. III 205, 20 σ. εἶναι τὸ φρέαρ ἐπιστήμης. IV 235, 12 χεὶρ δ' ἔργου σ. I 108, 16. V 240, 4 ἡ γὰρ χεὶρ σ. πράξεως. III 49, 11 (χρυσὸς) μείζονος φύσεως. IV 230, 23 (ὦμος) ἐνεργείας καὶ πράξεως. III 189, 24 ὦμος, πόνου σ. — IV 227, 5 τετραγράμματον δὲ τοὔνομά φησιν ὁ θεολόγος εἶναι, τάχα που σύμβολα τιθεὶς αὐτὰ τῶν πρώτων ἀριθμῶν. II 36, 6 τὸν καταλεσθέντα μόσχον ἐπὶ τὸ ὕδωρ λόγος κατέχει σπαρῆναι, τοῦ μηδὲν γνήσιον ἀγαθοῦ φυτὸν ἐν ὕλῃ φθαρτῇ ποτε δύνασθαι βλαστάνειν σ. V 60, 20 τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μὴ ἀποκείρεσθαι, σ. ἐναργὲς τοῖς ὁρῶσι παρέχοντα τοῦ μὴ παρακόπτειν τὸ νόμισμα τῆς εὐχῆς. II 236, 16 λόγου δὲ θάνατός ἐστιν ἡσυχία, οὐχ ἣν οἱ ἐπιεικέστεροι ποιούμενοι σ. αἰδοῦς μετέρχονται. I 75, 20 „εἰς ὅρασίν ἐστιν ὡραῖον", ὅπερ ἦν τοῦ θεωρητικοῦ σ. II 78, 16 τοιγάρτοι βραχὺν χρόνον ἐπισκιασθέντες διὰ τῶν δεισιδαιμονίας συμβόλων. II 149, 3 μετιόντες οὖν ἀπὸ τούτων τινὲς ὡσανεὶ συμβόλων ἔφασαν. I 159, 26 τὸ δὲ „οὗ εἵνεκα ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο" σ. ἐστιν εὐσεβείας. III 54, 2 ταῦτα (sc. ἃ ἔχει σκέλη ἀνωτέρω τῶν ποδῶν) ὅ' ἐστὶ σύμβολα ψυχῶν, ὅσαι ... μετεωροπολεῖν ἰσχύουσιν. III 167, 26 σύμβολα φύσεως τῆς ἀεὶ κρύπτεσθαι φιλούσης ὑπάρχοντα. III 179, 17 (Θάμαρ) τὸ δὲ σύμβολα καὶ τὰ μαρτύρια διαθρήσασα. VI 67, 7 (ἡ ψυχὴ) τὰ μὲν σύμβολα διαπτύξασα καὶ διακαλύψασα. III 213, 7 ἐξ ἑκατέρου τῶν συμβόλων ἐμφαίνεται τὸ πάντα διῳῆν θεοῦ. V 66, 22 τὸ δ' ἐστὶ σ. τοῦ παρὰ θεῷ μὴ τὸ πλῆθος τῶν καταθυομένων εἶναι τίμιον. VI 94, 6 συμβατηρίων σπονδῶν σύμβολα. VI 11, 2 ἃ μόνα σύμβολα δουλείας ἐστί. VI 39, 5 μυρίοι τὰ δεσπότων σύμβολα προφέροντες. I 118, 24. II 21, 22. III 45, 24. 60, 8. 76, 16. 235, 23. 276, 14. IV 45, 4. 279, 18. V 63, 10. 130, 18. VI 1, 10 διὰ συμβόλου. I 123, 2. 168, 11. II 186, 5. III 76, 5. 81, 1. 142, 15. 169, 22. 183, 18. 221, 2. 223, 24. IV 62, 19. 125, 8. 172, 18. V 6, 15. 41, 2. 48, 16. 65, 7. 92, 14. 166, 12. 235, 8. 323, 16. VI 9, 4. 20, 10. 24, 1. 173, 21 διὰ συμβόλων. I 67, 20. III 224, 13. 232, 14. IV 18, 7. V 70, 13 κατὰ σύμβολον.

συμβουλευτικός. V 83, 4 (λόγοι).

συμβουλή. III 115, 19.

σύμβουλος. III 111, 15 ἔλεγχος. IV 74, 11 (ἐπιθυμία). IV 56, 10 (λογισμός). III 305, 9 (μετάνοια). V 266, 8 (ὀργή). I 27, 15. IV 4, 13. 307, 9 (φόβος). — III 228, 25 ἦν (sc. ὠφέλειαν) ὁ μὴ ὁρῶν σ. ἢ ὁ συναγωνιστὴς ἡσυχος. II 115, 3 (ἡ ἡδονὴ σ.) ἀνθρώπου. III 246, 9 ὡς ἱερὸς λόγος ... ὡς σ. III 84, 13 (Ἡσαῦ) συμβούλῳ χρώμενος ἀνοίᾳ. V 301, 4 συμβούλῳ χρώμενος καλῇ πράξει. VI 193, 16 εἰς τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν ὁ Ἀπελλῆς παρῆλθεν. III 229, 11 παρουσίᾳ τοιούτου συμβούλου καὶ προασπιστοῦ. II 114, 19 (ὁ φίλος καὶ σ. ζωῆς, i. e. Εὔα). I 206, 8 τῷ γὰρ εὖ πάσχοντι συμβούλῳ ὁ θεὸς περὶ ὧν μέλλει χαρίζεσθαι οὐ χρῆται. VI 168, 22 ἐκάλουν γὰρ οἱ ἀνεξέταστοι τὴν παραίνεσιν πρόσταξιν καὶ τὸν σύμβουλον ἄρχοντα. VI 193, 24 οἱ μὲν καλῶν πράξεων καλοὶ σύμβουλοι. II 294, 26 οἱ δοκησίσοφοι ... σύμβουλοι περὶ τῶν κατασκευαζομένων τῷ δημιουργῷ γενόμενοι. VI 193, 10 συμβούλοις χρησάμενος τοῖς ἀρίστοις.

συμμαχία. III 253, 19. IV 52, 4 (θεία). II 279, 11 cf. IV 172, 7 (θεοῦ). IV 22, 17. V 278, 17 ἐκ θεοῦ. III 301, 4 οὐ γὰρ δεῖται συμμαχίας ὁ βοηθὸς οὗτος (sc. θεός). I 116, 11 ἐγείρας τὴν φρονήσεως καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς συμμαχίαν. IV 182, 14. V 261, 8. 298, 1. 357, 5 τοῦ δικαίου. II 237, 3 τοῦ μόνου σοφοῦ. II 181, 1 ψυχῆς. III 236, 15 ἐπικουρίας ἕνεκα καὶ συμμαχίας. IV 278, 10 τοῖς ... οἰκειοτάτης συμμαχίας ἐρήμοις. V 260, 19 τοῖς τῆς συμμαχίας ἀφισταμένοις. IV 198, 15 τὴν συμμαχίαν ἀπολιπόντες. I 295, 28 μυρίων ἐν τῇ σῇ τεταγμένων συμμαχίᾳ. IV 199, 15 προθυμότερος εἰς συμμαχίαν. V 250, 4 δυνάμεως τῆς μόνης εἰς συμμαχίαν ἀναγκαίας ἐρημωθείς. IV 132, 3 ἐπὶ τὴν τῶν ἀσθενεστέρων συμμαχίαν.

συμμαχικόν. III 301, 15. IV 172, 16.

σύμμαχος. I 95, 24 δημιουργηθῆναι αἴσθησιν βοηθὸν αὐτῷ (sc. νῷ) καὶ σύμμαχον. III 266, 25 (ἡ κενὴ δόξα). II 108, 10 κρατεῖν τῶν ἀλόγων συμμάχοις χρώμενοι ταῖς λογικαῖς (δυνάμεσιν). II 280, 16

(εἷς ὁ πάντων ἡγεμών). II 236, 5 λόγῳ δὲ καὶ οἱ μισάρετοι ... συμμάχῳ χρῶνται. I 179, 21 λόγον ἡ φύσις δυνατώτατον σύμμαχον ἀνθρώπῳ δημιουργήσασα. II 182, 16 συμμάχῳ χρώμενοι ὀρθῷ λόγῳ. I 120, 3 (ἡ ψυχὴ τὸν) νοῦν σύμμαχον ἐπισπᾶται. I 91, 26 (νοῦς) συμμάχῳ χρησάμενος ὀσφρήσει. II 55, 6 ὁ δὲ σπουδαῖος βεβαιότατος σ. II 250, 11 τούτους οὖν καλέσας τοὺς συμμάχους ὁ νοῦς. II 112, 21 ἵνα ... οἱ σύμμαχοι ῥᾷστα τοὺς ἐναντίους καθαιρῶσι. IV 132, 24 καὶ γάρ εἰμι σ. ταῖς ἀδικουμέναις. I 92, 17 τῶν πόλεων ἔστιν ὅτε οἱ σύμμαχοι προδόται καὶ αὐτόμολοι. I 220, 15 ἐρημίᾳ συμμάχων. IV 199, 13 τὰ δ' ὅπλα ἀναλαβόντες ἐξέθεον τῶν ἄλλων συμμάχων προθυμότερον. IV 198, 5 ὅταν ... ἐν δὲ ταῖς εὐθύναις ἀνεπίληπτοι δοκιμασθῶσιν οἱ σύμμαχοι. II 175, 20 κατηγόρους μὲν τοὺς ἄλλοις συμμάχους λαβεῖν. I 265, 18 συμμάχους οὖν καὶ φίλους οὐκ ἐν ἴσῳ τιμητέον ἑαυτοῖς;

συμμεταβάλλειν. II 61, 4. 62, 12. IV 35, 1. V 204, 15.

συμμετρία. III 87, 2 (coni. ἀναλογία). IV 233, 1 μερῶν. II 129, 10 εἰς εὐμορφίαν. I 48, 9 μετὰ δὲ τῆς συμμετρίας καὶ εὐσαρκίαν προσανέπλαττε. II 31, 25 διὰ συμμετρίαν, πρᾶγμα ὠφελιμώτατον.

σύμμετρος. IV 261, 10 ἡ κρᾶσις.

συμπάθεια. II 303, 9. 17 τῇ μὲν ἐν τοῖς μέρεσι κοινωνίᾳ καὶ συμπαθείᾳ τοῦ παντός. I 41, 13 ἐκ τῶν οὐρανίων τὰ ἐπίγεια ἤρτηται κατά τινα φυσικὴν συμπάθειαν. I 40, 2 (οἱ πλάνητες) πλείστην ἐπιδεικνύμενοι συμπάθειαν πρὸς ἀέρα καὶ γῆν. III 216, 14 cf. IV 17, 7. V 4, 18 (ἀστέρων) πρός τε ἀλλήλους καὶ τἀπίγεια. V 60 23 την φυσικὴν εὔνοιαν καὶ συμπάθειαν πρὸς τὰ οἰκεῖα καὶ φίλτατα νικώσης εὐσεβείας.

συμπαθεῖν. V 113, 13.

συμπαθής. I 63, 10 σελήνης, συμπαθεστάτου πρὸς τὰ ἐπίγεια ἄστρου. VI 205, 15 καθεώρα τὸ παρ' ἑκάστῳ συμπαθές. IV 253, 15 τὸ συμπαθὲς ἀνακεκραμένον τούτοις. V 256, 9 μηδὲν ἀνθρώπινον καὶ συμπαθὲς δράσαντες.

συμπαράληψις. I 25, 14. 165, 18.

σύμπας. I 145, 1 τοῦ νομοθέτου ἀπὸ × μέρους ἑνὸς τὸ σύμπαν ἐναργῶς παριστάντος. I 24, 27. 34, 13. 35, 12. 100, 7. 129, 27. 181, 2. 182, 10. 194, 16. 271, 3. II 60, 9. 69, 17. 247, 23. 262, 3. 269, 21. III 32, 18. 36, 10. 71, 10. 120, 6. 131, 4. 133, 16. 179, 23. 218, 20. 220, 22. IV 14, 10. 227, 7. 231, 13. 281, 5. V 8, 17. 43, 2. 149, 17. 289, 7. 343, 5. 364, 18. VI 98, 20 (τὰ σύμπαντα). IV 196, 13 τῷ συμπάντων ἡγεμόνι θεῷ. IV 18, 22 τοῦ συμπάντων πατρός. I 119, 23 ἐπὶ τὸν συμπάντων (νοῦν). — All: II 25, 6 (Θαβὲλ) ἑρμηνεύεται δὲ σύμπασα.

συμπάσχειν. V 204, 14.

συμπέρασμα. V 119, 20. 139, 6 sqq.

συμπεριάγεσθαι. II 136, 3.

συμπεριπολεῖν. I 23, 17 cf. V 10, 3. 97, 14. 150, 12. 364, 6 (ὁ νοῦς) πλανήτων τε καὶ ἀπλανῶν χορείαις συμπεριποληθείς.

συμπίπτειν. I 179, 4. II 216, 18. VI 7, 13 (τὰ συμπίπτοντα).

συμπλεκτικός. III 45, 17 (σύνδεσμος).

συμπληροῦν. I 97, 31 συνεπλήρου τὴν καθ' ἕξιν αἴσθησιν ἄγων εἰς ἐνέργειαν. I 63, 8 ἄρκτος ἑπτὰ ἄστροις συμπληροῦται. I 4, 6 (ὁ ἑξ) ἰσούμενος τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσι καὶ συμπληρούμενος. I 43, 16 ὁ τῶν πλειάδων χορὸς ἀστέρων ἑβδομάδι συμπεπλήρωται. I 35, 10 ἐξ ὧν ὁ λεχθεὶς ἀριθμὸς συμπεπλήρωται.

συμπλήρωμα. III 277, 19 τοῦ κόσμου.

συμπλήρωσις. VI 79, 18 (τοῦ κόσμου). II 263, 27 τοῦ παντός. V 238, 28 τῶν δέκα λογίων. I 95, 26 cf. II 180, 6 τῆς ὅλης ψυχῆς.

συμπληρωτικός. V 183, 10.

συμπλοκή. III 45, 20.

συμπνεῖν. II 242, 20. IV 99, 7. V 34, 8.

συμποσίαρχος. III 298, 17. VI 145, 12.

συμπόσιον. I 26, 16 ἵν' εἰς τὸν κόσμον εἰσελθὼν (ὁ ἄνθρωπος) εὐθὺς εὕρῃ καὶ σ. καὶ θέατρον ἱερώτατον. VI 61, 3. 8 (τὰ) ἐν τῇ Ἑλλάδι. VI 58, 16 ἴσως δ' ἄν τις ἀποδέξαιτο τὴν ἐπιπολάζουσαν νυνὶ τῶν συμποσίων πανταχοῦ διάθεσιν. V 54, 6 τῶν τὴν θυσίαν ἐπιτελούντων. V 134, 3 ἑορτὴ δ' ἐστὶ τίς, ἐν ᾗ μὴ συμπόσια καὶ συσσίτια ...; III 285, 19 δυεῖν γοῦν συμποσίων τὸ μὲν πέπλησται γέλωτος, παιδιᾶς, κτλ., τὸ δὲ συννοίας, κατηφείας, κτλ. V 121, 18 οἳ παραγεγόνασιν οὐχ ὡς εἰς τὰ ἄλλα συμπόσια. VI 56, 14. 65, 5. 16. 69, 2. 70, 15 (Θεραπευτῶν). VI 63, 4 τὰ ὀιωνομασμένα συμπόσια τοιαύτης μεστὰ φλυαρίας. VI 57, 19 οἱ πρὸ μικροῦ παρελθόντες εἰς τὰ συμπόσια σῷοι καὶ φίλοι μικρὸν ὕστερον ἐξίασιν ἐχθροί. VI 57, 12 κιβδηλεύοντες ἐπὶ συμποσίων. IV 278, 3 ὡς μόνον ἑστιᾶν μέλλων καὶ μόνῳ τὸ σ. εὐτρεπίζεσθαι. II 187, 15 περὶ τὰ συμπόσια καὶ τὰς εὐωχίας. V 43, 4 οἱ περὶ τὰ συμπόσια καὶ τὰς εὐωχίας πραγματευόμενοι. V 229, 21 περὶ συμπόσια καὶ τραπέζας ἱλυσπωμένους. VI 140, 24 παρελθὼν δὲ εἰς τὸ σ.

VI 141, 3 τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν παρὰ τὸ σ. ἑστάντες. VI 141, 15 ἀνάλυσιν ἐκ συμποσίου ποιησάμενος. VI 163, 12 ὁπότε οὖν ἢ καταδαρθόντα ἐν συμποσίῳ θεάσαιτο.

συμποτικός. II 187, 15. IV 104, 14.

σύμπότης. IV 104, 22.

συμφέρειν. VI 125, 5 τὰ δοκοῦντα σ. V 347, 20 αἳ (sc. κακίαι) μήθ' ἑαυταῖς μήτε ἄλλαις συμφέρουσιν. I 147, 28 τοῖς λέγουσι ... οὐ συμφέρεται. I 10, 11 ἵν' οὖν μὴ ἀεὶ συμφερόμεναι (αἱ ἐναντιότητες) στασιάζωσι. II 44, 4 cf. I 226, 8 αἱ (ψυχαὶ) δὲ οὐδενὶ τῶν γῆς μορίων ἠξίωσάν ποτε συνενεχθῆναι. II 109, 7 ὑπὸ τῆς ἐν τῷ δρόμῳ ῥύμης καταχρημνισθῆναι [συνηνέχθη].

συμφέρων, συνοίσων. III 173, 4. V 49, 6 (γνῶμαι). V 246, 2 (διατάγματα). III 190, 15 ἡ δικαιοσύνη. III 4, 6 ἡσυχία. IV 5, 7 πᾶν γὰρ τὸ σὺν θεῷ. IV 76, 18 (λόγοι). I 275, 1 (σωφροσύνη). I 117, 20 (ψυχή). — VI 196, 12 cf. I 216, 16 τοῦτο συμφέρον. II 208, 10 ὅτι τὸ τοιόνδε ἐστὶ δίκαιον ἢ φρόνιμον ἢ καλὸν ἢ συμφέρον. V 77, 11 εἰ καλὰ ταῦτ' ἐστίν ... καὶ συμφέροντα. — II 105, 8. 200, 25. 250, 19. III 246, 10. 260, 19. 283, 9. IV 74, 20. 75, 6. 77, 3. 15. 91, 3. 177, 4. 291, 5. V 80, 2. 267, 8. 321, 15. 343, 12. 348, 12. VI 50, 5. 159, 18. 196, 26 (τὸ συμφέρον). I 126, 21 (ἡδονὴ) εἰς συμφέροντος τάξιν ἐμβιβάζουσα. I 231, 15. II 173, 10. 174, 2. 176, 23. III 81, 7. IV 185, 5. V 49, 22. 60, 25. 322, 21. 362, 11 συφέρον (sc. ἐστίν). I 173, 5 καλὸν καὶ συμφέρον ἦν. V 271, 12 συμφέρον ἔκρινε. I 131, 19. 213, 9. 270, 19. 20. 291, 16. II 85, 9. 202, 4. III 185, 18. 20. IV 56, 12. V 49, 13. 73, 7. 96, 15. 144, 17 (τὰ συμφέροντα). II 202, 7 τὰ μὲν ὡς ἀληθῆ καὶ συμφέροντα ἐλέσθαι. V 88, 8 περὶ καλῶν καὶ συμφερόντων. V 249, 2 καὶ γὰρ ἦν συμφέροντα. — I 208, 15. III 100, 10. 254, 19. 283, 20. IV 298, 19 συμφερόντως. — III 89, 11. IV 74, 24. 77, 12. V 102, 5 τὰ συνοίσοντα.

συμφθείρειν. I 81, 23 (ἡ ἐν ἐμοὶ φρόνησις) φθαρέντος γάρ μου συμφθείρεται. III 211, 17 τί δέ; (ἡ ψυχὴ) τελευτώντων σβέννυται καὶ συμφθείρεται τοῖς σώμασιν; III 170, 26 ἐκείνη (sc. φρόνησις) μὲν ἡ ἐν εἴδει τῷ ἔχοντι συμφθαρήσεται. I 276, 8 ἅπερ οἴεται μετὰ ζῴων ἄφθαρτα ὄντα συνεφθαρκέναι. I 275, 18 ἡ μὲν ἐν τοῖς ἀνδράσι μουσικὴ καὶ γραμματικὴ συνέφθαρται.

συμφοιτητής. VI 149, 7.

συμφορεῖσθαι. I 246, 5 (ἡμῶν) συμπεφορημένων καὶ συγκεκριμένων πλείστων οὐσιῶν. II 245, 13 συμπεφορημένα καὶ συγκεχυμένα τὰ πάντα τῆς ψυχῆς. II 298, 9 συμπεφορημένη (ἡ τοῦ φαύλου ψυχή).

σύμφόρημα. I 246, 8 sq. ὁ ζῳοπλάστης ... ἕκαστον ἡμῶν ἀπεργάζετο σ., ἀφ' οὗ καὶ φύραμα εἴρηται. II 80, 18 σύστημα καὶ σ. κακιῶν ἀθρόων. III 252, 15 τέφρας καὶ ὕδατος.

συμφρονεῖν. IV 241, 2 ὑπὲρ δὲ τοῦ μὴ δοκεῖν ἰδίᾳ γνώμῃ νεωτερίζειν καὶ τὴν πρεσβυτάτην τῶν ὁώδεκα φυλῶν σ. ἀναπείθουσι. IV 130, 6 εἰ ὁ θυγατριδοῦς αὐτῷ μὴ συμφρονεῖ. II 240, 3 πάντες οἱ δορυφόροι καὶ ὑπέρμαχοι ψυχῆς συμφρονήσουσι λογισμοί. V 143, 14 συμφρονῆσαι γὰρ οὐκ εἰκὸς ἐπ' ἀναιρέσει τοῦ παιδὸς ἑκάτερον τῶν γονέων. V 98, 7 εἰ δὲ τοῖς ὀλίγοις συνεφρόνησαν οἱ πανταχοῦ. VI 157, 6 τοῦ δὲ πολιτικοῦ τῷ στρατευομένῳ συμφρονήσαντος. V 170, 9 ἐάν γε ἀπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς γνώμης ἐπιθῶνται τοῖς ἀδικήμασι συμφρονήσαντες. II 234, 2 ὥσπερ ἐν σκάφει ναυτῶν, ἐπιβατῶν, κυβερνητῶν κατά τινα φρενοβλάβειαν ἐπ' ἀπωλείᾳ τούτου συμφρονησάντων. VI 195, 24 ἀλλὰ μήποτε γένοιτο συμφρονήσαντας τοὺς ἑκασταχοῦ πρὸς ἄμυναν ἐλθεῖν.

συμφύειν. IV 288, 13 συμπεφυκώς.

σύμφυής. V 370, 4 (ἀήρ). IV 234, 18 τὸ ἁμαρτάνειν. III 54, 23 δεσμός. II 96, 13 ἐνθέσει καὶ συμφυεστάτῃ ἑνώσει. V 296, 3 (κοινωνία). II 44, 15 ἐπὶ τὸν συμφυᾶ νεκρὸν ἡμῶν, τὸ σῶμα. V 364, 3 οἰκία δὲ ψυχῆς συμφυεστάτη σῶμα. III 231, 5 τὸν συμφυᾶ τῆς ψυχῆς οἶκον. V 352, 15 παραμύθιον. II 104, 12 cf. 108, 13 τὸ συγγενὲς καὶ συμφυὲς ἡμῶν ἑκάστῳ ποίμνιον. — III 166, 13 τὸ συμφυὲς τῆς πραγματείας. I 185, 1 τμῆμα καθ' ἑαυτὸν στερόμενον τοῦ συμφυοῦς οὐκ εὐτυχές.

συμφυΐα. I 121, 18 ὃς συμφυΐας καὶ ἑνώσεως τῆς πρὸς τὸ καλὸν ἐστέρηται. II 64, 3 ἃ δὴ τῆς συμφυΐας ἀπέσπασται. V 183, 9 cf. 308, 7 τὰ δ' ἀποκυηθέντα τῆς τε συμφυΐας ἀπέζευκται. II 65, 7 ἡνίκα ... τῆς συμφυΐας αὐτὸς ἐπείγεται διαζεύγνυσθαι. VI 107, 19 ἀμήχανον ἔξω τι σῶμα τοῦ ὅλου διαρτηθὲν τῆς συμφυΐας σκεδασθῆναι. VI 133, 6 τῶν ἡνωμένων μερῶν τῆς συμφυΐας διαστάντων. VI 48, 4 λιθοτόμων καὶ δρυοτόμων τῆς συμφυΐας αὐτὰ διακοψάντων.

σύμφυτος. III 257, 2 γυνή. IV 167, 23 διὰ τὴν σύμφυτον ἐπιείκειαν καὶ φιλανθρωπίαν. IV 37, 1 τὸ σύμφυτον ἡμῶν

θρέμμα. III 62, 9 κακά. I 5, 18 τὰ εἴδωλα μνήμῃ τῇ συμφύτῳ (ἐνσφραγισάμενος). V 213, 4 (μοχθηρία).
συμφωνεῖν. II 209, 18. 266, 24. IV 125, 15.
συμφωνία. II 257, 26. III 75, 10 opp. τὸ ἀσύμφωνον. II 242, 8 (ἀσύμφωνος). VI 96, 11 τῶν ἀσυμφόνων. V 83, 2 μέλη καὶ μέτρα καὶ ῥυθμοί, ἔτι δὲ ἁρμονίαι καὶ συμφωνίαι. IV 227, 8 αἱ κατὰ μουσικὴν ἄρισται συμφωνίαι. VI 70, 10 ἐναρμόνιον συμφωνίαν ἀποτελεῖ καὶ μουσικὴν ὄντως. III 87, 7. 211, 3 διὰ τεττάρων, διὰ πέντε, διὰ πασῶν. I 32, 7 διὰ πασῶν. III 5, 2. 263, 20 διὰ πασῶν ἢ ὃις διὰ πασῶν. I 15, 15 (οἱ λόγοι) τῶν κατὰ μουσικὴν συμφωνιῶν. V 286, 3 ἐν μέσοις τὰς ὑμνῳδίας ἐποιεῖτο διὰ παντὸς ἁρμονίας καὶ συμφωνίας εἴδους. IV 261, 8 κατὰ τὴν βαρύτητος πρὸς ὀξύτητα συμφωνίαν. III 263, 23 (coni. μελῳδίαι). V 370, 5 τῶν μελῶν (coni. ἁρμονία). IV 273, 14 (αἱ) τῶν συμφωνιῶν (ἰδιότητες). III 249, 1 ὧν αἱ ἰδιότητες ἀναμιχθεῖσαι ... μουσικὴν συμφωνίαν ἐργάσονται. II 193, 2 (φθόγγοι) ὅταν μιᾷ πλήξει συνηγῶσι τὴν αὐτὴν συμφωνίαν ἀποτελοῦντες. I 233, 2 τῶν γὰρ ἐν τούτοις (sc. μουσικῆς ὀργάνοις) φθόγγων καὶ καθ' αὐτὸν ἕκαστος ἥρμοσται καὶ πρὸς ἑτέρου συμφωνίαν μάλιστα ᾠκείωται. V 123, 18 καθάπερ ἐν ὀργάνῳ μουσικῷ συμφωνίᾳ τῶν ἄκρων τὰς μεθορίους συναρμόσασθαι. III 61, 5 τέχνῃ δὲ ἀοράτῳ καὶ παμμούσῳ ταῦτα (sc. τὰ φωνητήρια ὄργανα) ... γέμοντα συμφωνίας τῆς πάσης ἀποτελεῖ.

V 116, 27 ἐν ἁρμονίᾳ καὶ συμφωνίᾳ, καθ' ἣν διοικεῖται σύμπας ὁ κόσμος. V 23, 17 τῶν τοῦ κόσμου μερῶν. II 303, 8 (ἡ ἐμμελεστάτη) τοῦ παντός. IV 147, 8 τοῦ παντός. II 265, 18 ἡ πάντων σύνοδός τε καὶ σ. II 240, 21 θαυμασιωτάτη ... ἡ κοινὴ πάντων. II 257, 22 ἡ αὐτὴ πάντων, coni. ἁρμονία. IV 91, 15 πάντων τῶν κατ' αὐτὸν (sc. οὐρανόν) ὁμοίων μενόντων καὶ τοῖς τῆς ἀληθείας αὐτῆς μετρουμένων κανόσιν ἐν τάξεσιν ἐναρμονίοις καὶ συμφωνιῶν ταῖς ἀρίσταις. I 27, 2 τὰς κινήσεις καὶ χορείας ἐν τάξεσιν ἡρμοσμέναις καὶ ἀριθμῶν ἀναλογίαις καὶ περιόδων συμφωνίαις. IV 228, 2 (γῆς καὶ ὕδατος). I 196, 14 (τὰ γενητὰ) εἰς κοινωνίαν καὶ συμφωνίαν ἐλθόντα. I 233, 7 (ἡ φύσις) πάσας (δυνάμεις) ἁρμοσαμένη δι' ἀναλογίας κοινωλᾳ καὶ συμφωνίᾳ τῇ πρὸς ἀλλήλας.

I 17, 1 πάγκαλόν τε συμφωνίας εἶδος ἐπιδεικνύμενος (ὁ τέτταρα). — II 193, 7 (ψυχῆς). I 80, 8 ὅταν τὰ τρία μέρη τῆς ψυχῆς συμφωνίαν ἔχῃ. III 304, 6 σ. τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν πάντων ἀσύμφωνος. III 8, 5 οὐκ ἔχει τὴν ἄμικτον ἐν ἐμοὶ μάχην φόβος τε καὶ θάρσος ..., ἀλλὰ τὴν ἀνακεκραμένην συμφωνίαν. — V 26, 3 συμφωνίαν ... τὴν ἀπὸ γενέσεως [ἀρχῆς] ἄχρι τελευτῆς ἀνυπαίτιον. V 232, 4. 239, 14 βίου. IV 211, 8 ἁρμονίᾳ καὶ συμφωνίᾳ πρὸς ἔργα λόγων. II 61, 16 ἥτις ... ἐν ὁμολογίᾳ τῶν κατὰ τὸν βίον πράξεων ἔχει τὸ τέλος. I 217, 10 φιλίαν καὶ συμφωνίαν αὐτὸς (sc. ὁ πόνος) ἀγαθὰ τέλεια ἐργάζεται. II 237, 20. 267, 11. IV 233, 3 ἀρετῶν. II 232, 24. 28. 233, 20 κακῶν. I 80, 8 σ. δὲ αὐτοῖς ἐστιν ἡ τοῦ κρείττονος ἡγεμονία. II 237, 11 τεθαύμακα τῆς εὐαρμόστου συμφωνίας. IV 118, 10 ἡ ... ὁμαλότης εὐαρμοστίαν τοῖς ἀναρμόστοις καὶ συμφωνίαν τοῖς ἐξ αὐτῶν ἀσυμφώνοις ἐργασαμένη. V 276, 5 ἡ ὁμόνοια καὶ σ. τούτων.
σύμφωνος. IV 218, 5 (λειτουργίαι). III 4, 17 μέλος. II 193, 6 (τὸ ψυχῆς ὄργανον). — I 7, 1. III 191, 5. IV 110, 12. VI 157, 3 (τὸ σύμφωνον). — V 324, 1 συμφώνως.
συναγωγή. VI 23, 17.
συναγώγιον. III 279, 6. VI 212, 19.
συναγωγός. V 60, 6 εὐχὴ μεγάλη. I 104, 18 ἀνάγκη τρίτην ἡδονὴν συναγωγὸν ἀμφοῖν (sc. νῷ καὶ αἰσθήσει) ὑπάρξαι. I 176, 21. IV 298, 17 (λόγος). II 135, 13 πειθώ.
συναγωνίζεσθαι. V 250, 10.
συναγωνιστής. I 271, 27. III 228, 25. V 249, 21. VI 189, 20.
συνᾴδειν. IV 261, 12 τὸν αὐτὸν ὕμνον ἐν ταὐτῷ σ. τεράστια ἐκεῖνα μεγαλουργήματα (ἔπεισεν). II 227, 28 καὶ τὸ ῥητὸν μέντοι σ. ἔοικεν. IV 188, 20 ὅτι οὐ συνᾴδει τῷ τοῦ θεοῦ βουλήματι ἡ ... παραίνεσις. II 241, 4 εἰ λόγος θείοις καὶ ἱεραῖς παραινέσεσι συνᾴδει. II 84, 21 ταῦτα μὲν εἰ συνᾴδει τῇ ῥητῇ καὶ προχείρῳ διατάξει. II 288, 27 ἵνα ... ἐκ διαφερόντων φθόγγων ἀνακεκραμένων ἓν μέλος ἐναρμόνιον συνᾴδῃ. V 311, 2 (ὁ νόμος) συνᾴδων τοῖς προτέροις. V 117, 4 μὴ συνᾴδον τὸ πρᾶγμα βίῳ τε καὶ φύσει. V 222, 16 ἕτερόν τι τῷ προτέρῳ συνᾴδον. I 1, 11 τοῦ κόσμου τῷ νόμῳ καὶ τοῦ νόμου τῷ κόσμῳ συνᾴδοντος. VI 163, 17 (ὁπότε οὖν θεάσαιτο) χορῶν τῆς ἐμμελείας ἡττώμενον, ἔστιν ὅπου καὶ συνᾴδοντα. I 274, 29 λόγων ἐνθυμήμασι καὶ βουλημάτων λόγοις ἀντιστατούντων καὶ μηδαμῇ μηδαμῶς συνᾳδόντων. IV 261, 16 οἱ δ' ἀκούοντες εἰς δύο χοροὺς ἁλισθέντες τὰ λεχθέντα συνῇδον.

συναδικεῖν. II 232, 1 αἱ ὁμότροποι τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ ἁμαρτάνειν ζηλώσεις τοῦ σ. αἴτιαι. II 174, 26 ὅτι οὐ μόνον ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ σ. ἔγνωκεν. IV 297, 6 ἀναπείθει τὸν μοιχὸν οὐκ ἀδικεῖν μόνον ἀλλὰ καὶ διδάσκειν σ. V 170, 10 οὐχ οἷόν τε γὰρ μὴ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὁρμηθέντας βουλευμάτων νομίζεσθαι σ., οὐ συναδικοῦντες. II 231, 24 ὡς μηκέτ' ἀλλήλων ἀκροώμενοι κοινῇ συναδικῶσιν.
συναηδίζεσθαι. II 231, 9.
συναίνεσις. II 208, 17. 252, 12. III 207, 17. V 219, 3. — All: II 209, 20. 201, 21 sqq. σ. καὶ βουλή (Λὼτ θυγατέρες).
συναισθάνεσθαι. VI 204, 23 οἴκαδε κομίζουσιν οὐδενὸς συναισθανόμενον. V 286, 18 ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον συνῃσθάνετο τῆς τῶν ἐξ ὧν συνεκέκρατο διαζεύξεως. V 66, 3 αἱ γὰρ τῶν ἀνθρώπων οὐ φθάνουσιν ἀκοαὶ συναισθέσθαι. VI 177, 19 ὅπερ συναισθόμενος ὁ Ἀλεξανδρέων ... ὄχλος. III 103, 16 συναισθομένη δὲ αὕτη (sc. ἡ κυρία) τῆς ὀλιγωρίας τούτων. IV 103, 15 ἐφ' ὅτῳ μὴ συναισθόμενοι διεπτόηντο.
συναίτιος. III 27, 9. VI 126, 20. 196, 20.
συνακολουθεῖν. VI 27, 1.
συναλγεῖν. VI 200, 20 ὡς ἦδη σ. τοὺς ἀκούοντας. IV 81, 9 συναλγῶ τε τοῖς ἐν συμφοραῖς. V 105, 9 τοιγάρτοι συναλγεῖ μὲν οὐδείς. IV 105, 4 ὡς καὶ τὸ τοῦ συναλγοῦντος τοῖς δεομένοις ... διασῴζει. IV 294, 4 συναλγοῦντες δ' ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις. VI 148, 17 οἱ δ' ἄλλοι συναλγήσοντες.
συναναλάμπειν. IV 210, 9.
συναναμέλπειν. II 288, 29.
συναναμιγνύναι. IV 186, 10.
συνανασπᾶν. III 236, 11.
συνανατρέπειν. III 304, 10.
συναποθνῄσκειν. V 28, 1.
συνάπτεσθαι v. συνημμένος.
συναπολλύναι. I 115, 11. III 170, 28.
συναπονοεῖσθαι. V 186, 4 τοὺς σ. μέλλοντας. IV 239, 17 ἀεὶ γὰρ οἱ πολλοὶ τοῖς μὴ συναπονοουμένοις ἐπιτίθενται. V 219, 5 ἐνὶ μὲν οὖν μοχθηρῷ μὴ συναπονοηθῆναι. IV 197, 20 καὶ τὰς ἐκείνων συμφορὰς καὶ τῶν συναπονοηθέντων. V 353, 4 μετ' ὀλίγων τῶν συναπονοηθέντων. IV 177, 9 μετὰ τῶν ἐκ τοῦ πλήθους συναπονοηθέντων.
συναριθμεῖσθαι. III 3, 15. IV 186, 8.
συνασεβεῖν. IV 289, 10.
συνασκεῖν. III 257, 17. V 49, 24. 337, 2. 350, 11.
συνασμενίζειν. V 76, 10.
συνατιμάζειν. IV 296, 13.
συναύξησις. I 36, 4. III 27, 18. V 201, 12. 264, 2. 315, 13.
συνάχθεσθαι. II 5, 14. 231, 7.
σύνδεσμος. II 122, 12. III 45, 17. 103, 5.
σύνδετος. I 89, 11 cf. 128, 17 (ψυχῆς) ἀπηλλαγμένης κακοῦ καὶ νεκροῦ συνδέτου τοῦ σώματος. I 269, 15 ἃ πέπονθεν ὑπὸ κακοῦ συνδέτου. III 215, 1. 228, 19 (σῶμα).
συνδιαιωνίζειν. IV 226, 3. V 8, 15. 19, 23. 352, 2.
συνδιασκέπτεσθαι. III 67, 4.
συνδικάζειν. V 247, 20.
συνδυασμός. I 4, 13.
συνεγγίζειν. II 7, 7. 279, 22 sq. III 295, 8 cf. 174, 14 τῷ θεῷ. I 51, 22 ἡλίῳ καὶ σελήνῃ.
συνεδρεύειν. IV 250, 12. 291, 19.
συνέδριον. V 342, 12 coni. δικαστήριον. VI 3, 19 (τῶν αἰσθήσεων). II 201, 23 καθίσας ὁ νοῦς ἐν τῷ ἑαυτοῦ συνεδρίῳ. III 246, 20 τῶν φίλων. II 245, 20. VI 53, 8 (ψυχῆς). VI 195, 14 συγκαλέσας ὡς ἐν συνεδρίῳ τοὺς τῆς ψυχῆς ἅπαντας λογισμούς.
σύνεδρος. II 219, 10. VI 200, 24. 202, 23. 219, 10. 16.
συνείδησις. I 291, 17. V 98, 15 ἀδικημάτων. V 302, 11 ἁμαρτημάτων.
συνειδός. IV 289, 21 λέγων, εἰ καὶ μὴ στόματι καὶ γλώττῃ, τῷ γοῦν συνειδότι πρὸς θεόν. I 263, 20 (ὁ ἀληθινὸς ἄνθρωπος) ταῖς τοῦ συνειδότος ἡνίαις τὸν αὐθάδη μετὰ ἀφηνιασμοῦ δρόμον γλώττης ἐπέσχεν. V 330, 6 ὑπὸ τοῦ συνειδότος, ὃ μόνον ἐξ ἁπάντων δικαστήριον τέχναις λόγων οὐ παράγεται. II 83, 17 τὸ σ. βαρὺν κατήγορον οὐκ ἔχοντα. IV 71, 22 τὸ σ. ἐλλαμβανόμενον. IV 75, 19 τὸ σ. αὐγάζων ὡς ἐν ἡλίῳ καὶ φωτί. III 2, 15 ὅταν ... τὸ φιλοδέσποτον ἐκ τοῦ συνειδότος κρίνῃ. III 145, 2 μὴ γὰρ ἐπιτρέπειν τὸ σ. αὐτῷ μετανοίᾳ ταφῆναι. IV 117, 16 δν μάρτυρα καλῶ τοῦ συνειδότος. IV 103, 19 τὸ σ. ἰώμενοι. IV 107, 1 ἁλισκόμενοι τῷ συνειδότι. II 78, 6 πρὸς τοῦ συνειδότος τιτρώσκεσθαί τε καὶ διώκεσθαι. VI 121, 26 ἐν τῷ τοῦ συνειδότος δικαστηρίῳ. V 374, 14 εἰς τὸ τοῦ συνειδότος ἀψευδὲς καὶ ἀνύπουλον. V 354, 25 ταῖς ἀπὸ καθαροῦ τοῦ συνειδότος κατακλήσεσι. VI 147, 1 ὁ μὲν ἕνεκα τοῦ συνειδότος ἀπεδίδρασκε. VI 163, 4 ἕνεκα γὰρ τοῦ συνειδότος κολακικωτέρα γίνεται. V 49, 8. VI 28, 21 cf. 186, 10 ἐκ καθαροῦ τοῦ συνειδότος. II 13, 10 cf. 194, 21 τὸ σ. ἔλεγχος ἀδέκαστος καὶ πάντων ἀψευδέστατος. VI 42, 7 ὁ τοῦ συνειδότος ἔλεγχος. I 44, 9 εἰς βελτίωσιν ἠθῶν καὶ τὸν τοῦ συνειδότος ἔλεγχον. II 252, 11

τὸ σ. ἔνδοθεν ἐλέγχει. IV 117, 2 (διὰ) τοῦ συνειδότος ἐλεγχομένοις. V 165, 13 εἰ δὲ ὑπὸ τοῦ συνειδότος ἐλέγχοιτο. IV 72, 3. V 210, 19. 218, 3 cf. 57, 21 ὑπὸ τοῦ συνειδότος ἐλεγχόμενος.

συνεκτικός. I 192, 2 μεταβολῆς αἴτιον. II 72, 26. III 299, 19 δόγμα. I 34, 21 (δύναμις). I 145, 2 ἡ γαστρὸς ἐκπλήρωσις. V 286, 1 μέρη τοῦ κόσμου. I 56, 15 τέλος. I 75, 24 (χώρα). — I 145, 1 (τοῦ νομοθέτου) ἀπὸ τοῦ συνεκτικωτάτου περὶ τῶν ἄλλων, ἐν οἷς ἡσύχασε, δυνάμει διεξιόντος. III 304, 7 τὸ συνεκτικώτατον ἐν τοῖς οὖσιν. I 130, 23 δύο ταῦτα τῶν ὄντων συνεκτικώτατα νομίζοντες νοῦν καὶ αἴσθησιν. V 230, 21 συνεκτικώτατα δύο ἐστίν. I 2, 17 τὰ πολλὰ καὶ συνεκτικώτατα τῶν τῆς φύσεως. I 114, 9 τῶν γὰρ γενομένων τὰ συνεκτικώτατα. I 191, 28 τά τε γὰρ συνεκτικώτατα τῶν ἐν οὐρανῷ. IV 94, 1 τὰ συνεκτικώτατα τῶν εἰς τὸ ζῆν χρησίμων. V 51, 10 εἰς τὰ συνεκτικώτατα. I 276, 28 πρός τι τῶν ἀναγκαιοτάτων καὶ συνεκτικωτάτων.

συνεξαμαρτάνειν. IV 300, 19. V 196, 3.

συνεξετάζειν. IV 291, 19. VI 102, 5.

συνεπελαφρίζεσθαι. VI 114, 13.

συνεπιγράφεσθαι. II 303, 18. IV 197, 21. V 92, 3. 147, 23. 155, 6. 169, 13. VI 97, 3.

συνεπιχουφίζειν. V 248, 8.

συνεπιμαρτυρεῖν. IV 229, 2.

συνεπινεύειν. II 239, 25. IV 201, 13.

συνεπισχέπτεσθαι. I 192, 12. II 8, 7. 75, 17.

συνεπισχοπεῖν. I 5, 11. 211, 10. IV 201, 8.

συνεπιψεύδεσθαι. V 217, 3.

συνεργάτις. VI 22, 9.

συνεργεῖν. III 238, 18 νομισάτω τι σ. θεῷ πρὸς τὸ παγίως στῆναι. I 88, 7 τὸ δὲ σῶμα οὐχ οἷον οὐ συνεργεῖ πρὸς τοῦτο, ἀλλὰ καὶ κωλυσιεργεῖ. II 97, 21 ὅσα εἰς μὲν ἐπανόρθωσιν ἤθους οὐδὲν συνεργεῖ. I 264, 12 ἃ μὴ πρὸς ἀρετὴν συνεργεῖ. V 222, 19 φωτὸς συνεργοῦντος. I 193, 22 ἡλίου συνεργοῦντος. II 75, 24 μηδενὸς ἑτέρου τῶν εἰς τὸ δοκεῖν ὠφελεῖν συνεργοῦντος. I 20, 7 πρὸς δὲ τὴν τοῦ ὅλου συνεργούντων διαμονήν. I 138, 11 διὰ τῶν συνεργουσῶν αἰσθήσεων. I 24, 17 οὐδενὸς ἐδεήθη τοῦ συνεργήσαντος (ὁ θεός). I 228, 18 τὸν χρόνον οὐδ' ὅτε τὸ πᾶν ἐγέννα συνεργήσαντα.

συνεργία. II 234, 4.

συνεργός. III 124, 21 μόνον τὸν ἄνθρωπον ὡς ἂν μετὰ συνεργῶν ἑτέρων ἐδήλωσε διαπλασθέντα. I 25, 15 ὅπερ ἐμφαίνει συμπαράληψιν ἑτέρων ὡς ἂν συνεργῶν. IV 145, 10 (ὁ θεὸς) οὐκ ἀνιζῴοις ἐχρῆτο πρὸς τὰς ἐπιθέσεις ὥσπερ συνεργοῖς. II 261, 20 (ὁ θεὸς) φαίνεται γὰρ διαλεγόμενός τισιν ὡς ἂν συνεργοῖς αὐτοῦ. III 156, 14 (ὀφθαλμοὶ) συνεργῷ φωτὶ χρώμενοι καταλαμβάνουσιν. I 217, 8 (τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα) προσχρησάμενον ὥσπερ φωτὶ συνεργῷ τῷ πόνῳ. VI 99, 18 αὐγὴ ... συνεργὸν ὀφθαλμοῖς. III 171, 21 διὰ συνεργοῦ μνήμης. V 345, 22 ἑτέρῳ μηδενὶ χρησάμενοι λογισμῷ συνεργῷ πρὸς τὴν θέαν. III 114, 15 ἐγὼ ... τῆς ἐπ' ἀρετὴν ἀγούσης ὁδοῦ συνεργὸν ἄνθρωπον οὐκ ἔλαβον. III 147, 3 (Ἑβραῖαι) φύσει μόνῃ χρώμεναι συνεργῷ. II 250, 5 συνεργοῖς ὁ ἄφρων ἀξιοῖ πρὸς τὸ ἁμαρτάνειν ... χρῆσθαι. V 7, 16 πλαστικὴν καὶ ζωγραφίαν συνεργοὺς τῆς ἀπάτης προσπαρέλαβον.

σύνεσις. I 159, 5 ἐπιστήμη σ. ἀρχὴ τέλος (θεός ἐστιν). V 222, 3 (coni. δικαιοσύνη, ἀνδρεία). I 53, 21. III 92, 1. 96, 24. 136, 19 cf. IV 157, 10 (coni. ἀγχίνοια). II 47, 13 (πνεῦμα) οὐδ' αὐ προστεθὲν ἐλαττοῦται τὴν σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην καὶ σοφίαν. II 215, 18 (τὸ ψυχῆς ὄμμα) σύνεσιν καὶ φρόνησιν αὐτὴν ἐμβλέπον. IV 113, 7 ἄλλος ἄλλο τι διεξιών, ὁ μὲν τὸ ἀμνησίκακον, ὁ δὲ τὸ φιλοίκειον, ὁ δὲ τὴν σύνεσιν. II 122, 3 coni. περιττὴ ἀκρίβεια. II 223, 18 (coni. εὐβουλία). IV 62, 19 cf. 105, 2 οἱ δὲ εἰς σύνεσιν ἀκριβεῖς. V 333, 6 τοῦ θείου πνεύματος ... περιτιθέντος ... τοῖς δ' ἀκούουσι σύνεσιν. IV 118, 9 μαρτυρεῖ ... τὴν δὲ σύνεσιν ἡ ἐν ταῖς ... ἀνωμαλίαις ὁμαλότης. VI 15, 10 τοῦ λόγου ... ὡς αὐθαδείᾳ τὸ πλέον ἐρωτηθέντος ἢ συνέσει. I 36, 3 ἕκτῃ (ἑπταετίᾳ) δὲ συνέσεως ἀκμή. IV 179, 23 συνέσεως ... ἔργον. VI 162, 2 ἐπὶ τοσοῦτον συνέσει διενεγκών. I 53, 25 δένδρα ... ζωῆς ἢ συνέσεως. II 141, 3 λέγουσι γὰρ ἐν τῷ παραδείσῳ φυτὰ εἶναι μηδὲν ἐοικότα τοῖς παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ ζωῆς, ἀθανασίας, εἰδήσεως, καταλήψεως, συνέσεως, καλοῦ καὶ πονηροῦ φαντασίας.

συνεταιρίς. All: I 261, 26 Χεβρών.

συνετός. IV 85, 7 (ἀνήρ). III 180, 19 (ἄνδρες). II 114, 17 (κίνησις). — IV 85, 23 ὁ φρόνιμος καὶ σ. III 238, 6 συνετοὶ μὲν ἐξ ἀφραινόντων. III 195, 11 τὸ συνετόν coni. τὸ φρόνιμον. II 39, 7 εἴ τι συνετὸν ἦν ἐν αὐτῷ.

συνευφραίνεσθαι. II 168, 1. 231, 7.

συνέχεια. I 180, 10. II 289, 5. III 265, 7. IV 43, 9. 149, 7.

συνέχειν. II 214, 9 ἱκανοὺς δὲ τὴν εὐδαιμονίας ἅπασαν σ. ... συγγένειαν.

III 134,1 ὅ τε γὰρ τοῦ ὄντος λόγος δεσμὸς ὢν τῶν ἁπάντων ... καὶ συνέχει τὰ μέρη πάντα. III 7,9 (ὁ θεὸς) τῶν ὅλων δεσμός ἐστι συνέχων αὐτά. I 218,13 (ὁ θεὸς τὸν κόσμον) νυνὶ δὲ καὶ εἰσαεὶ συνέχων οὐδέποτε λήγει. IV 256,8 ὁ τοῦ κόσμου πατὴρ ... συνέχων καὶ διακρατῶν. VI 84,21 ἡ συνέχουσα φύσις αὐτόν (sc. τὸν κόσμον). VI 114,18 λυθέντος γὰρ δεσμοῦ τοῦ συνέχοντος. IV 18,18 (οὐ γὰρ) ὁ δὲ κόσμος ... βασιλέως ἀμοιρεῖ τοῦ συνέχοντος. IV 231,13 τοῦ συνέχοντος καὶ διοικοῦντος τὰ σύμπαντα (μίμημα) τὸ λογεῖον. II 165,2 δι' ἔνδειαν τῆς συνεχούσης δυνάμεως. VI 114,16 τῆς συνεχούσης αὐτὰ (sc. τὰ ὄρη) δυνάμεως. V 70,3 οἱ ἅλες ἐπὶ πλεῖστον αὐτὰ (sc. τὰ σώματα) συνέχοντες. II 110,18 τὰ δὲ ζῷα πάντων τῶν συνεχόντων ἀφειμένα.

συνέχεσθαι. II 303,25 σ. μὲν τόδε τὸ πᾶν ἀοράτοις δυνάμεσιν. III 56,2 διὰ τὸ κραταιοτέρῳ δεσμῷ, τῇ τοῦ πεποιηκότος βουλήσει, σ. (τὸ πᾶν). V 203,14 δυνάμεις αἷς συνέχεται (τὰ ὁρατά). I 45,12.15 ἵν' ὡς ἂν ὑπὸ δεσμοῦ συνέχηται (ἡ γῆ). VI 96,15 (ὁ κόσμος) αἰωνίῳ συνεχόμενος ... δεσμῷ. I 49,21 (δακτύλιοι) ὑπὸ μιᾶς ὁλκοῦ δυνάμεως συνεχόμενοι.

συνεχής. VI 24,7 (ἀγνεία). III 144,12 τὸ ἀδικεῖν. VI 108,19 ἀνωμαλίαι. II 36,15 ἀπάντλησις. II 32,12 ἀπόλαυσις. III 209,17 ἁρμονία. I 238,1 ἄσκησις. II 109,18 (ἀφηνιασμοί). I 170,12 (βαρυδαιμονία). II 64,7 δίαυλος. I 278,23 (δρόμος). VI 35,2 (ἔνδειαι). IV 35,19 ἐνέργειαι. V 100,13 (ἑορτή). I 217,16. II 130,5. III 73,16 (ἐπιμέλειαι). I 285,8 (ἐπιμονή). V 372,15 (ἐπιτάγματα). I 163,29 ἐπομβρίαι. III 173,20 ἔριδες. I 211,7 ἔρωτες. V 24,4 (θεά). III 75,12 (θεωρία). I 58,21 (ἱδρῶτες). V 12,18 ὁ σοφίας ἵμερος. VI 106,19 (ἰσονομία). V 280,8 (καλοκάγαθία). II 103,10 (κόλασις). I 150,11 λόγος θεοῦ. I 237,12 (μελέτη καὶ ἄσκησις). II 127,22. 237,2. III 257,12 (μελέτη). II 174,5. III 77,10. V 233,16 (μελέται). II 120,12 (μεταβολαί). V 246,2 (μνήμη). VI 152,16 ὀδύναι. V 350,20 ὁ ἀσινὴς οἶκος, ὁ τέλειος καὶ σ. II 105,3 (ὀλιγωρία). II 84,7 (ὀλισθοι). I 280,2 (ὀλόφυρσις). II 47,6 ὁμιλίαι. I 139,2 κραταιότητι συνεχῶν ὀστέων. I 174,22 (περιάρθρησις). I 21,4 (πληγαί). I 297,11. II 51,25. 238,4. 279,11. III 299,6. IV 7,20 (πόλεμος). III 118,29. 172,5 (πόνος). V 101,16. 149,15. 217,19. VI 55,13 (πόνοι). I 43,5 πυρετοί. II 249,1 (ῥύσις). I 208,2 (σεισμός). II 41,2 (στάσις). II 34,18 (τιθασεία). I 253,10 (τροπαί). V 82,3. 268,1 (τροφή). V 136,17 τροφαί. II 288,8 (ὁ νοητὸς καὶ οὐράνιος ὑετός). VI 92,20 (ὕλαι). I 272,23 (ὑπηρεσία). I 116,27 ὑπομνήσεις. V 362,15 φαντασίαι. IV 262,20 (φθοραί). IV 105,7 φιλοφροσύναι. II 28,15. 37,8. III 298,2 (φοραί). II 89,2 (φοραί). V 130,20 (χάριτες). — II 3,9. 81,9. 313,7. 274,3. IV 29,21. V 87,8. 97,4. VI 109,1 (τὸ συνεχές). I 133,20 * * * συνεχὲς καὶ ἀδιάστατον. — I 191,26. 271,4. II 32,10. 91,2. 93,26. 150,28. 151,11. III 5,12. 46,1. 80,6. IV 281,17. V 8,6. VI 106,9 συνεχῶς.

συνηγορεῖν. III 303,8 δυνήσεται τὰς συνηγορούσας τῷ πάθει πιθανότητας ἀνατρέψαι.

συνηγορία. II 206,14. III 302,22.

συνηγορικός. II 97,18.

συνήγορος. II 252,15. VI 58,2.

συνήδεσθαι. II 231,9.

συνήθεια. III 228,17 coni. εὐμένεια, δεξιότης φίλων. VI 167,4 ἡ γυνή, καίτοι νομισθεῖσα διὰ συνηθείας αὐτῷ γενέσθαι. V 160,1 ἐπάξιοι συνηθείας, βιαστικωτάτου πράγματος. V 246,5 αἱ γὰρ μακροχρόνιοι συνήθειαι φιλίαν ἄδολον ... ἀποτελοῦσι. II 182,16 (ἡ πολιτευομένη καὶ δημαγωγὸς μήτηρ opp. ὁ ὀρθὸς λόγος, ὁ πάτηρ). VI 211,14 ἡ περὶ τὴν πόλιν ἀρχαία σ. IV 271,10 ἐκ τῶν κατὰ πόλεις βλαβερωτάτων συνηθειῶν. II 311,20 φίλων. II 181,18 περὶ τὰς αἰσθήσεις καὶ τὰ πάθη καὶ τὰ αἰσθητά. II 201,18 (ἐχθρὰ φύσις) ἀληθείας. II 232,14 ἐν τοῖς ὀνόμασι. V 339,23 ὁλκὸν γὰρ ἡ σ.

συνήθης. III 194,16 (ἀγαθά). V 68,9 (ἀκολασία). II 275,5 (γραφή). IV 279,10 (διάλεκτος). VI 36,1 (ἐκχείρια). VI 131,2 (ἐπιτηδεύματα). II 283,1 (ἠρεμία). II 280,17 κακά. IV 144,16 (κακία). III 228,21 (ὁ λόγος). I 63,17 (ὀνόματα καὶ ῥήματα). I 16,12 (παιδιά). III 136,4 (ῥαθυμία). I 213,3 σχῆμα. V 111,11 (φιλανθρωπία). VI 70,19 (φιλοσοφία). I 183,21 (χρῆσις). — V 322,4 μυρίοι ἄλλοι τῶν συνήθων. V 3,11 ἐκ τῶν συνήθων. VI 221,19 τοῖς μὴ πάνυ συνήθεσιν. VI 57,6 (συνήθεις καὶ φίλοι). VI 204,26 ὁ συνηθέστατος καὶ φίλτατος. I 210,13. VI 123,18 (οἱ συνηθέστατοι). V 17,19 (οἱ συνηθέστατοι καὶ φίλτατοι). I 183,9. II 82,23. IV 171,19. VI 51,4 (τὸ σύνηθες). III 146,19. 235,3. V 111,5. VI 130,27 τὰ συνήθη.

συνημμένος. III 87,6 μέλη. II 23,5 (μελῳδίαι). III 263,23 (συμφωνία). III 211,2 (τάσεις). II 123,5 (τὰ οὐχ ἁπλᾶ τέλεια opp. παρασυνημμένα). I 140,8 τὸ συνημμένον ὅτι διεζευγμένον.
συνηχεῖν. V 36,4 ἅπασα ἡ τῆς φωνῆς ὀργανοποιΐα συνηχεῖ. II 54,14 πατὴρ φωνῆς ᾗ συνηχοῦμεν. V 239,13 ἵνα τὸ ψυχῆς ὄργανον εὐαρμόστως ὅλον δι' ὅλων συνηχῇ. II 288,25 ἵνα ... καὶ αἱ αἰσθήσεις ὠφελούμεναι κατ' ἀρετὴν συνηχῶσι. II 75,10 τὸ γὰρ συνηχοῦν ἐκ φθόγγων διαφερόντων. IV 127,1 (λόγος καὶ βίος) καθάπερ ἐν ὀργάνῳ μουσικῷ συνηχοῦντες. IV 261,6 ἵν' ᾄδωσιν ὕμνους εἰς τὸν πατέρα καὶ ποιητὴν ἀντιφθόγγοις ἁρμονίαις συνηχοῦντες. I 118,9 αἱ τῶν αἰσθήσεων φωναὶ ταῖς τῶν παθῶν ἐνεργείαις συνηχοῦσαι (codd. συνηχοῦσι). IV 228,8 γῇ καὶ ὕδωρ, καὶ τῇ τοῦ παντὸς ἁρμονίᾳ συνηχοῦντα. I 196,14 (τὰ γενητὰ) εἰς κοινωνίαν καὶ συμφωνίαν ἐλθόντα συνηχήσειν ἔμελλεν. II 240,8 ἡμεῖς πάσαις ταῖς ὑφηγήσεσι συνηχήσαμεν. II 135,12 ἵνα τὸ ὅλον ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἐγγραμμάτου φωνῆς συνηχήσῃ. — VI 168,2 ὡς διὰ παντὸς στόματος ὑσκάθαρτα ἄγῃ συνηχεῖσθαι.
συνήχησις. V 23,17 τῶν τοῦ κόσμου μερῶν.
σύνθεσις. I 35,17 κατὰ τὴν ἐκ διαστάσεων τριῶν καὶ περάτων τεττάρων σύνθεσιν. III 45,4 τῶν ἐκθυμιωμένων. III 51,7 λιβανωτοῦ καὶ χαλβάνης. V 23,5 τῶν μερῶν τοῦ χρόνου. I 231,5 φαρμάκων. I 16,18 sq. συνθέσει coni. δυνάμει. III 45,22 (coni. κρᾶσις). III 45,25 ἡ μυρεψικὴ τέχνη κατασκευασθεῖσα σ. III 44,1 ὁ κατὰ σύνθεσιν ἀπειράκις ἄπειρος ἀριθμός. II 148,26 ἐν τοῖς κατὰ τὴν πρώτην σύνθεσιν (ἀριθμοῖς). II 157,23 κατὰ τὴν διπλῆν σύνθεσιν ἐξ ἑνὸς καὶ τριῶν καὶ τεττάρων ὀγδοάς. IV 274,11 ὧν ἡ σ. ἑνὸς καὶ δυοῖν καὶ τριῶν καὶ τεσσάρων ἀποτελεῖ δεκάδα. II 205,22 ἡ γὰρ ἐν ταῖς συνθέσεσι ποσότης ὅροις καὶ κανόσι μεμέτρηται. VI 82,3 εἰς τὸ παρὰ φύσιν.
σύνθετος. II 25,6 ἀγαθόν. III 42,9 (γένος). II 189,23. 198,2 ζῷον. I 46,20 (ἀνθρώπου ἡ κατασκευή). I 223,4. II 174,17. V 131,4. VI 20,17 (ὄνομα). II 100,10 (χοῦς). — VI 82,1 πάνθ' ὅσα τῶν συνθέτων φθείρεται.
συνθήκη. III 87,15. VI 162,15.
συνιερουργεῖν. III 251,17. IV 254,13.
συννοεῖν. V 204,12.
σύννοια v. κατήφεια. VI 36,1 οἱ ἄλλοι συννοίας γέμοντες. III 12,8 συννοίας καὶ φροντίδων καὶ πόνων (μεστὸς ὁ βίος). VI 35,6 „οὐ παύσῃ τῆς συννοίας;“ (Diog.).
σύννομος. VI 159,14 (βίος). IV 298,16 ζῷον (ἄνθρωπος). — V 356,4 τὸ σύννομον. I 184,16 (τὰ σύννομα).
σύννουν, τό. III 285,8.
συνοδοιπορεῖν. III 54,10. 220,11.
συνοδοιπόρος. II 70,12 (ἀλήθεια). I 264,24. III 243,11 (θεός). II 302,13 (λόγοι).
σύνοδος. V 43,17 sqq. ἡ (κίνησις σελήνης) δὲ κατὰ μείωσιν ἄχρι συνόδου. V 263,23 ἀπὸ συνόδου μέχρι πλησιφαοῦς. V 119,4 sqq. συνόδῳ μὲν γὰρ ὑποδραμούσης ἥλιον σελήνης. V 96,5 μετὰ σύνοδον τὴν κατὰ σελήνην νέαν. V 202,16 χορείας ἐμμελεῖς καὶ τεταγμέναις χρόνων περιόδοις συνόδους. I 182,14 ἐπὶ γενέσει τέκνων. VI 121,10 (coni. ἑταιρεῖαι). IV 31,18 ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. V 169,17 (πρώτη). I 56,6 αἵ τε πρῶται τοῦ ἄρρενος πρὸς τὸ θῆλυ σύνοδοι. II 211,12 (αἰτία) γενέσεως. V 170,7 τὰ ἐπὶ συνόδοις. V 28,5 τὰ περὶ συνόδους γυναικῶν. IV 70,21 πρὸ δὴ συνόδων νομίμων. V 299,6 ὅτι γονεῖς οὐκ ἐγγυῶσι τὴν εὐκταιοτάτην ἁρμοζόμενοι σύνοδον. — VI 56,13 (αἱ κοιναὶ σύνοδοι αὐτῶν, sc. Θεραπευτῶν). VI 212,20 μὴ γὰρ εἶναι ταῦτα συνόδους ἐκ μέθης καὶ παρθενίας ἐπισυστάσας. VI 213,10 μὴ βουληθεὶς τῷ κοινῷ τύπῳ τῶν συνόδων ἀναιρεθῆναι τὰς τῶν Ἰουδαίων εἰς ταὐτὸ συμφοιτήσεις. VI 145,10 coni. κλῖναι. II 237,8 εἰς τὸ ἁμαρτάνειν. VI 150,14 τῶν πολλῶν. III 140,4 θεοῦ μόνου. II 280,17 (τοῦ πάντων ἡγεμόνος). II 274,22 ἡ τοῦ φιλοδώρου θεοῦ. — IV 228,4 ἡ σ. καὶ κρᾶσις ἀμφοῖν (sc. γῆς καὶ ὕδατος). I 177,7 γνώσῃ γὰρ εὐθὺς καὶ τὴν τῶν ἀκράτων δυνάμεων σύνοδόν τε καὶ κρᾶσιν. IV 267,16 τοῦ γάσματος. II 265,18 coni. συμφωνία. II 69,9 τῷ μὲν ἐκ πλειόνων συνόδου δυνάμεων γενομένῳ πλειόνων ἕδει μερῶν. — I 199,22 κατὰ τὴν πρὸς αἴσθησιν σύνοδον. III 84,23 λογισμοῦ φιλοθεάμονος πρὸς ἀστὰς καὶ παλλακίδας δυνάμεις. I 88,27 σ. ἀμφοῖν (sc. σώματός τε καὶ ψυχῆς). — II 74,11. 274,3. III 163,8 cf. I 216,2 εἰς ταὐτό. I 260,7 τὴν δὲ τῶν στοιχείων εἰς ταὐτὸ σύνοδόν τε καὶ κρᾶσιν. II 124,7 ἡ δ' ἀμφοῖν εἰς ταὐτὸ σ. τε καὶ κοινωνία. IV 23,20 ἐν ψυχαῖς. II 105,12 οὗ κατασταθέντος ἀμήχανον τὴν σύνοδον τῆς διανοίας γενέσθαι σποράδα.
συνοικεῖν. II 271,6 σ. γὰρ ἀμήχανον τὸν ἀσωμάτων ... ἔρωτι κατεσχημένον

τῷ πρὸς τὰ αἰσθητὰ ... ῥέποντι. I 210, 17 ἦν ἐθέλῃς μοι (sc. ἡδονῇ) σ. I 253, 17 τοῖς ἱερωτάτοις τοὺς ἀνιέρους εἶναι δοκοῦντας σ. ἀξιώσας. I 203, 6 σ. γὰρ πολεμίους ἄχρι παντὸς ἀμήχανον. I 209, 11 δύο γὰρ ἡμῶν ἑκάστῳ συνοικοῦσι γυναῖκες ἐχθραί. II 274, 12 εὑρήσεις τοῖς αἰσθητοῖς ἔτι συνοικῶν. IV 288, 13 ὁ γὰρ ἑκάστη ψυχῇ συμπεφυκὼς καὶ συνοικῶν ἔλεγχος. I 180, 8 αἱ γὰρ τούτοις (sc. σοφίας ἐρασταῖς) συνοικοῦσαι λόγῳ μέν εἰσι γυναῖκες. I 255, 13 συνοικείτωσαν οὖν δύο θεράποντες τῶν νομοθετικῆς ὑπηρέται δυεῖν εἰδῶν.

σύνοικος. I 254, 19. II 239, 16.

συνομαρτεῖν. I 210, 12. II 93, 9.

συνομνύναι. II 241, 5.

συνομολογεῖν. III 98, 25. 104, 12.

συνονομάζεσθαι. II 235, 12.

συνορᾶν. I 233, 13. III 225, 1.

συνορθιάζειν. II 119, 18.

συνουσία. I 147, 4 εἰς γὰρ ἀδιάγωγον συνουσίαν ἐλθὼν καὶ πολυτελῆ δεῖπνα. I 96, 17 ἐν ταῖς ἀβροδιαίτοις συνουσίαις. I 146, 30 ἐν συνουσίαις ὄντες. I 184, 7 (ὁ νοῦς) [συνουσίας ἴσης ὀρεχθείς]. III 248, 8 (coni. ὁμιλία). V 3, 3. 276, 8 ἀνὸρὸς πρὸς γυναῖκα. I 284, 3 (ὁ ἄνθρωπος) πρὸς συνουσίαν ὀρέξεσιν ἀκμάζων. I 280, 24 τῶν μὲν γὰρ πρὸς συνουσίαν οἴστρων τί δεῖ μεμνῆσθαι; I 296, 24 τὰς πρὸς συνουσίας οὐκ ἐκνόμους ὁρμάς. V 25, 16 ταῖς πρὸς συνουσίαν ὁρμαῖς. I 297, 19 πρὸς συνουσίας ἐκνόμους λυττᾶν. III 181, 9 τῶν φαύλων (coni. ὁμιλίαι). V 152, 14 οἱ φιλογύναιοι συνουσίαις ἐπιμεμηνότες. VI 212, 13 κατὰ γὰρ τὰς ἐν ὀείπνῳ συνουσίας. IV 104, 14 (συμποτικαί). II 220, 16 ὁ πολὺς ὅμιλος ἀνθρώπων τὴν συνουσίαν ὑπερφυῶς ἀγαπᾷ. II 102, 17 γαστριμαργίᾳ τοίνυν ἡ ὀπαδὸς ἐκ φύσεως ἀκολουθεῖ συνουσίας ἡδονή. II 102, 22 οὗ χάριν ἡ φύσις ὡς ἔοικεν ὑπογάστρια τὰ συνουσίας ὄργανα ἐδημιούργησε. II 85, 18 (Θάμαρ) καταλιποῦσα τὰς τῶν θνητῶν συνουσίας καὶ ὁμιλίας. III 112, 21 βλαβεραὶ γὰρ αἱ μετὰ ἀνοήτων συνουσίαι.

συνουσιαστικός. IV 34, 10.

σύνταξις. II 105, 13 cf. VI 137, 6 ὑπὸ γὰρ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἐξ ἀνάγκης φανεῖται. III 139, 14 ἡ θεία σ. αὕτη τὴν ὁρατικὴν ψυχὴν φωτίζει. IV 1, 14. 4, 12. V 1, 9 διὰ τῆς προτέρας συντάξεως. III 1, 1 cf. II 85, 5 ἐν μὲν τῇ πρὸ ταύτης συντάξει. IV 269, 6. V 295, 9. 336, 16 ἐν ταῖς προτέραις συντάξεσι. III 166, 11 τὸν δὲ περὶ διαθηκῶν σύμπαντα λόγον ἐν δυσὶν ἀναγέγραφα συντάξεσιν. V 280, 6 ἐν δυσὶ συντάξεσιν, ἃς ἀνέγραψα περὶ τοῦ βίου Μωυσέως. IV 200, 3 περὶ γενέσεως τῆς Μωυσέως καὶ τροφῆς. II 168, 22 περὶ μέθης.

συντάττειν. I 43, 13. 90, 9. II 101, 14. V 22, 17.

συντείνειν. III 130, 16 προτρέπει δὴ τὸν μὲν ὠκυδρομεῖν ἱκανὸν σ. ἀπνευστὶ πρὸς τὸν ἀνωτάτω λόγον θεῖον. V 166, 11 ἅπερ οἶμαι καὶ αὐτὰ σ. πρὸς τὴν ἔρευναν. IV 292, 6 ὅσα συντείνει πρὸς ... V 19, 9 cf. 6, 5 τὰ συντείνοντα πρὸς ... I 294, 1 καὶ ὅσα ἄλλα συντείνοντα πρὸς δόξαν. I 198, 12 cf. II 53, 20 γίνεται οὖν οὐ μόνον ἀληθὲς ἀλλὰ καὶ τῶν μάλιστα συντεινόντων εἰς παρηγορίαν. III 281, 8 συντενοῦσι δὲ καὶ οἱ ἀμφοτέρων ἡμῶν ἔγγονοι. III 295, 28 (ὁ νοῦς) συντείνας ἑαυτὸν ἄχρι τῶν ἀδύτων.

συντέλεια. III 5, 10 sq. κατὰ συντέλειαν. V 101, 5 (ἑβδομάς).

συντελεῖν. II 180, 4.

σύντηξις. II 34, 27.

σύντομος. V 347, 6 εὕρεσις.

σύντονος. IV 37, 2 δρόμος. II 106, 17 (ἔρως). I 105, 4 (ἡδοναί). I 148, 2 (κίνησις). I 143, 15 τῆς γαστρὸς ὀρέξεις καὶ τῶν ἄλλων ἡδονῶν γίνονται σύντονοι. II 273, 21 (προθυμία). VI 112, 3 συντόνῳ ῥοίζῳ. IV 236, 13 συντόνῳ ῥύμῃ. II 3, 17 (σπουδή). II 112, 15. III 297, 2. VI 142, 8. 174, 7 (τάχος). — III 171, 27. IV 302, 4. VI 180, 22 (τὸ σύντονον). III 193, 22 πνεύσαντες μέγα καὶ σύντονον. — II 302, 24. III 46, 4. 171, 23. 176, 31. V 352, 18 συντόνως.

συντρέφεσθαι. II 311, 2. III 18, 20.

συντροφία. VI 161, 4.

σύντροφος. III 194, 16 (ἀγαθά). V 68, 9 (ἀκολασία). II 221, 2 ἀφροσύνη ... ἡμῖν. V 112, 11. 260, 13 (ἔθος). III 52, 23 ζῷον. V 273, 6 κακόν. I 187, 9 ἡ σ. ψυχῆς νόσος λήθη. III 88, 13 (πάθη). V 339, 11 (πλεονεξία). V 13, 16. 224, 13 (τὸ ψεῦδος). — I 207, 13 γενομένῳ γὰρ τῷ ζῴῳ συμβέβηκεν ... συντρόφους ἔχειν ἀφροσύνην ἀκολασίαν κτλ. II 201, 19. III 235, 3 τὰ σύντροφα.

συντυγία. III 252, 24. IV 118, 15. 254, 17. V 63, 8 (ἀβούλητοι). VI 199, 19 αἱ μεγάλαι καὶ ἀβούλητοι καὶ ἀνήκεστοι συντυχίαι. III 228, 20 αἱ τῶν ἔξωθεν κατασκηπτόντων ἀπροόρατοι συντυχίαι. III 282, 5 ἀκροσδόκητοι καὶ ἀτέκμαρτοι. III 238, 9 (ἄστατοι καὶ ἀνίδρυτοι). II 62, 13 μελλόντων πραγμάτων. III 275, 27 πραγμάτων ἀδήλων καὶ ἀτεκμάρτων. IV 253, 23 εἰ ταῖς αὐταῖς χρήσαιντο συντυχίαις. VI 124, 24. 192, 20 καὶ σ. τις τοι-

αὐτη. — All: III 292, 22 τὰ πτηνά, τὸ δ' ἐστὶν αἱ ἐπιποτώμεναι ἔξωθεν ἀτέκμαρτοι συντυχίαι.

συνυφαίνειν. I 185, 7 (ὁ θεὸς) τὸ ἕτερον τῷ προειργασμένῳ τμῆμα συνυφαίνων. II 23, 5 (ἡ φύσις) τὰ ἐναρμόνια καὶ χρωματικὰ καὶ διατονικὰ γένη συνυφαίνουσα. III 135, 16 τὴν κατὰ τὸν εἱρμὸν ἀκολουθίαν συνυφανοῦμεν. I 236, 10 ὥστε συνυφῆναι τὰ οἰκεῖα ἐπιμόνως. II 72, 7 τοῖς προειρημένοις δυσὶ κεφαλαίοις ... ἕτερα δύο συνυφῆναι. II 4, 6 (ὁ θεὸς) ἕκαστον ἑκάστῳ κατὰ τοὺς ἁρμονίας λόγους συνύφηνεν. III 96, 2 καὶ τὰς αὐλαίας ἐκ τοιούτων συνύφηνεν, ἃ τῶν τεττάρων στοιχείων σύμβολά ἐστιν. II 60, 12 τὰ δ' ἀκόλουθα τῷ λόγῳ συνυφήνωμεν. III 43, 18 ὁ δ' εἶρας καὶ συνυφήνας ἕκαστα. III 49, 14 (ἡ φύσις) εὐαρμόστως καὶ τὰ ἄλλα συνυφήνασα. — I 236, 9 οὕτως τὸ πάντων ἄριστον ἐσθημάτων ὁ λόγος ἁρμονίως συνυφαίνεται. I 204, 10 ὅσον σωματοειδὲς αὐτοῦ (sc. Ἰσαάκ) τῇ ψυχῇ συνύφαντο. III 125, 8 τὸ γὰρ „ποιήσομεν ἄνθρωπον" ἐμφαίνει τὸν ἐξ ἀλόγου καὶ λογικῆς συνυφανθέντα φύσεως. I 259, 22 δόγματι ἐκ διαφερόντων συνυφασμένῳ. II 80, 19 σύστημα καὶ συμφόρημα κακιῶν ἀθρόων ... εἰς ἓν εἶδος συνυφασμένων.

συνῳδός. II 23, 23 ὁ λόγος σ. τις ἑρμηνεὺς πραγμάτων γινόμενος. I 286, 25 cf. II 19, 8 ὁ λόγος σ. ὢν τοῖς διανοίας ἐνθυμήμασι. II 302, 30 λόγου γὰρ ἔχει συνῳδὸν τοῖς πρόσθεν εἰρημένοις. II 300, 30 τῷ δὲ θεωρητικῷ (βίῳ) τὸ ὁρᾶν συνῳδόν τε καὶ οἰκειότατον. V 155, 10 τὸ τῆς ψυχῆς συνῳδὸν πάθος. V 120, 1 τὰ τέλη συνῳδὰ ταῖς ἀρχαῖς. V 123, 20 ὑπὲρ τοῦ τόν τε παρελθόντα καὶ μέλλοντα χρόνον συνῳδὸν ἀποφῆναι τῇ ἑορτῇ. V 217, 23 τοῖς προτέροις τὰ ἑπόμενα. II 84, 22 ὅτι συνῳδὸν οὕτως οὐδὲν ἄλλο ἄλλῳ. II 164, 22 τὸ μὴ συνῳδὸν καὶ διαφωνοῦν. V 271, 6 τὰ οἰκεῖα καὶ συνῳδά. VI 170, 11 τὰ ἀκόλουθα καὶ συνῳδά. V 301, 14 συνῳδὰ ... καὶ περὶ δούλων νομοθετεῖ. II 288, 12 συνῳδὰ (φρονεῖν).

συνωνυμεῖν. II 100, 22. 164, 12.

συνωνυμία. I 285, 2. II 163, 14 sq.

συνώνυμος. III 179, 5 Ἰσαὰκ ... ὁ σ. τῆς ἀρίστης τῶν εὐπαθειῶν. III 7, 1 συνώνυμα ... κύριος καὶ δεσπότης. II 163, 13 (πράγματα, opp. ὁμώνυμα). I 285, 16 φόβον τε καὶ λύπην, τὴν μὲν τοῦ στένειν, τὸν δὲ τοῦ τρέμειν συνώνυμον. I 173, 8 χαρὰ σ. Ἐδέμ. II 22, 15 συνωνύμων ὄντων. — I 92, 18. 168, 29 συνωνύμως.

συρμός. V 234, 23 τοῦ γαστρός. II 44, 7 (ψυχαὶ) ὑπὸ συρμοῦ δίνης βιαιοτάτης ἁρπασθεῖσαι. I 179, 13. 227, 7. II 93, 3 μετὰ συρμοῦ.

συρραδιουργεῖν. IV 290, 1.

συρρεῖν. I 12, 5.

σύρρυσις. VI 116, 3.

συρρωνύναι. I 296, 9.

σῦς. II 123, 23 τοὺς οὕτω βιοῦντας τῶν σοφιστῶν ὁ νομοθέτης τῶν συῶν παραβάλλει γένει. II 124, 1 (ἀκάθαρτος). V 231, 17 τὸ συῶν γένος ἥδιστον ἀνωμολόγηται παρὰ τοῖς γρωμένοις.

συσκιάζειν. VI 216, 4 ἐπῆνει δὲ τὸ μηδὲν ἐν ἑαυτῷ σ. καὶ ἐπικρύπτειν. I 119, 16 ἀποκρύπτειν καὶ σ. καὶ ἀπολλύναι ἀεὶ τὸ βλαβερὸν πάθος. I 103, 13 ὅταν ὁ νοῦς ἀποκαλύπτῃ τὰ αἰσχρά, σ. δέον. IV 230, 14 ὅ τε τοῦ σοφοῦ (λόγος) ... ὀφείλει ... μηδὲν φθόνῳ σ. V 105, 6 τί κοινωνίᾳ τρόπον ἀκοινώνητον συσκιάζεις; III 228, 11 τίς ἄλλος γὰρ οὕτως τὰ ὀνείδη ... τοῦ βίου συσκιάζει καὶ συγκρύπτει, ὡς λόγος; VI 93, 1 αἱ (sc. ὕλαι) τὰ πλεῖστα καὶ μέγιστα τῶν ὁρῶν ... συσκιάζουσι; III 225, 14 ὧ τὰ τῆς φύσεως ἀπόρρητα συνεσκίαζε. VI 174, 23 τὰς δὲ χάριτας ἢ ῥιψάτω θᾶττον ἢ τῇ εὐωνύμῳ συσκιαζέτω. IV 278, 26 πυρὸς οὐρανίου ... τὰ ἐν κύκλῳ συσκιάζοντος. V 251, 6 ψυχῆς ... συσκιαζούσης ὑποκρίσει τὸ ἔργον. I 214, 3 τὰ δὲ ἔχοντα δυσκολίαν συσκιάσαι καὶ περιστεῖλαι. III 227, 9 δεινὸς γὰρ συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων λόγος.

συσκιάζεσθαι. II 216, 16 τὰ δυνάμενα οἴκοι σ. V 19, 15 πανούργων ... τὴν ἐκ τοῦ σ. ποριζομένων ἀσφάλειαν. III 223, 12 δι' οὗ τὰ ἀνίατα τῶν ἁμαρτημάτων ἀνακαλύπτεται σ. δοκοῦντα. III 222, 23 (ἡλίου δύντος) τὰ δὲ περίγεια συσκιάζεται. I 147, 16 ᾧ καλύπτεται καὶ συσκιάζεται καὶ συγκρύπτεται πᾶσα ἀσχημοσύνη σαρκὸς καὶ πάθους. II 63, 2 τά γε μέλλοντα συσκιάζεται ὑπὸ τοῦ αὐθις χρόνου. IV 297, 16 (τὸ μῖσος) πανούργοις τέχναις συσκιαζόμενον. IV 80, 10 τὰ συνεσκιασμένα τῶν πραγμάτων. II 182, 2 τὰς δὲ ἀφανεῖς καὶ συνεσκιασμένας δυνάμεις οὐ κατανοοῦσιν.

συσσίτια. V 121, 16. 134, 3 177, 7. VI 24, 17. 26, 6.

σύστασις. III 160, 20 πᾶσα ἡ σωματικὴ καὶ γεώδης σ. I 61, 6 σύστασιν σωματοειδῆ καὶ γεωδεστέραν ἔλαχεν αἴσθησις. I 53, 2 (θνητή). I 62, 15. 65, 15 τῶν θνητῶν. II 25, 10 (ἀνθρωπίνη). II 269, 2

τὸ σῶμα ... ἐκ γῆς ἔλαβε τὴν σύστασιν. I 129, 21 (Νῶε) ἐπαινετῆς ἐλέγχεται συστάσεως καὶ γενέσεως. II 269, 23 (ἀνυπαίτιος) τῶν ἀποτελουμένων. IV 275, 11 τὰ πρὸς τὴν ἐμὴν σύστασιν αὐταρκέστατα. I 84, 14 (ὁ νοῦς) καθαρωτέρας καὶ εἰλικρινεστέρας τετυχηκὼς συστάσεως. I 293, 10 cf. VI 81, 4 τοῦ κόσμου. I 66, 3 τὸν τοῦ θεοῦ λόγον, ᾧ συμβέβηκεν ἐγγράφεσθαι ... τὰς τῶν ἄλλων συστάσεις. I 118, 13 κακίας δὲ καὶ παθῶν σ. τε καὶ πῆξις. IV 133, 18 ὡς ἀξιέραστον μόνον τὸ καλόν ἐστι τῆς ἀφ' ἑτέρου συστάσεως οὐ δεόμενον. IV 254, 20 (διάταγμα) ἐκ πεύσεως καὶ ἀποκρίσεως λαβὸν τὴν σύστασιν. V 353, 3 προστησάμενοι δὲ τῆς συστάσεως ἡγεμόνα τὸν πρεσβύτατον.

σύστημα. VI 73, 8 κόσμος ... σ. ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἄστρων. II 89, 20 πάντα ὅσα κατὰ γῆς ὕδατος συστήματα. III 182, 12 ζῴων ὁμοῦ καὶ πραγμάτων. II 288, 25 ὅλον τὸ σ. ἡμῶν. III 223, 7 τὸ γεῶδες ἡμῶν σ. I 61, 13 πᾶς χρόνος ἡμερῶν καὶ νυκτῶν ἐστι σ. I 15, 16 ἐξ ὧν (sc. λόγων τῶν κατὰ μουσικὴν συμφωνιῶν) σ. τὸ τελειότατον ἀπογεννᾶται. V 83, 2 ἁρμονίαι καὶ συμφωνίαι καὶ τῶν γενῶν καὶ συστημάτων αἱ μεταβολαί. II 36, 17 τῶν σωματικῶν ἀγαθῶν. II 80, 18 σ. καὶ συμφόρημα κακιῶν ἀθρόων. III 101, 6 ἐκ καταλήψεων συγγεγυμνασμένων. I 148, 20 πᾶν τὸ τῆς ψυχῆς σ. VI 65, 9 οἱ νέοι τῶν ἐν τῷ συστήματι μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἀριστίνδην ἐπικριθέντες.

συστολή. V 346, 20.

συσφίγγειν. I 281, 25.

σφαγεύς. VI 172, 23 τῶν ἀδελφῶν.

σφαγή. IV 40, 10. 195, 6. V 88, 14. VI 194, 17. 199, 2.

σφάγιον. V 58, 7. 307, 3. VI 34, 8.

σφαγιάζειν. IV 42, 11 ἐκεῖνος ἔμελλε σ. τὸν υἱόν. IV 42, 1 οἱ μὲν οὖν ἔθει σφαγιάζοντες οὐδὲν ὡς ἔοικε μέγα ὁρῶσιν. IV 39, 1 θεσπίζεται λόγιον οὔποτ' ἐλπισθέν, σφαγιάσαι τὸν υἱόν. — IV 44, 23 ὁ μελλήσας σφαγιάζεσθαι ... Ἰσαάκ. V 308, 2 ὃ γενόμενος ἔξω τῶν περιρραντηρίων ἐλαύνει καὶ ὅσα τῶν ζῴων κυοφορεῖ, μὴ ἐπιτρέπων ἄχρις ἂν ἀποτέκῃ σφαγιάζεσθαι. V 59, 16 τὰ δ' ὑπὲρ τοῦ ἀρχιερέως ἢ τοῦ ἔθνους ἕνεκα πλημμελείας σφαγιαζόμενα. IV 40, 19 τοὺς μὲν ὑπὲρ πατρίδων σφαγιασθησομένους. IV 44, 6 κἂν ὑπὲρ σωτηρίας πατρίδων ἢ στρατευμάτων ἐπιδιδῶσι σφαγιασθησομένους τοὺς ἑαυτῶν. V 64, 26 κελεύει γὰρ δάμαλιν πυρρὰν ἄζυγον ἄμωμον ἀχθεῖσαν σφαγιασθῆναι μὲν ἔξω πόλεως. V 121, 15 τοῦ σφαγιασθέντος ἱερείου. IV 44, 1 τῆς ἐπὶ τῷ σφαγιασθέντι λύπης.

σφαδάζειν. I 179, 2. II 299, 4. IV 56, 13. V 304, 6. VI 11, 17.

σφαῖρα. III 52, 2 (οὐρανός) εἰς σφαῖραν ἀποτετορνευμένος. II 259, 7 (οὐράνιος). III 249, 5 ἐν οὐρανῷ. II 230, 20 (αἰθέριος). III 234, 6 (σεληνιακή). V 130, 5 ἡ καλλιστεύουσα τῶν ἐν οὐρανῷ σ. ἡ ζῳοφόρος. III 50, 20 ἀρχετύπου τῆς κατ' οὐρανὸν σφαίρας ἐπταφεγγοῦς μίμημα. I 175, 2. 18 κίνησιν γὰρ αἱ κατ' οὐρανὸν σφαῖραι τὴν ἐναντίαν ἔλαχον ἀλλήλοις. III 52, 17 τὴν μὲν ἐξωτάτω καὶ ἀπλανῆ σφαῖραν ἄτμητον φυλαχθῆναι, τὴν δ' ἐντὸς ἐξαχῇ τμηθεῖσαν. III 209, 12 ἡ ἀπλανὴς καὶ ἐξωτάτω σ. πρὸς τὸ ἄνω βάθος ἔχει ἢ αὐτὸ μόνον ἐστὶν ἐπιφάνεια βάθους ἐρήμη. V 203, 10 τῇ τῶν ἀπλανῶν ἐξωτάτω σφαίρᾳ περιλαμβανόμενα. IV 293, 1 τῇ ἀμερίστῳ καὶ ἐξωτάτῳ σφαίρᾳ. IV 292, 17 (ἡ ἰδέα) τῆς ἀπλανοῦς σφαίρας μονάς. IV 281, 20 ἄνω γὰρ καὶ κάτω ... οὐδὲν ἐν σφαίρᾳ.

σφαιρηδόν. I 241, 12.

σφαιρικός. II 22, 25 τὸ οὗς ἡμῶν.

σφαιροῦσθαι. III 4, 14.

σφαλερός. III 253, 7 αἰσχος. IV 57, 21 ἀρχὴ μὲν πᾶσα σφαλερόν. V 247, 3 (κίνδυνοι). IV 57, 24 κτῆμα. III 116, 10 (νόσοι). III 119, 7 τὸ (συνδιατρίβειν) δὲ ἀγαθῷ τελείῳ. — VI 152, 7 σφαλερόν, ἀδυσώπητον. III 116, 9 σφαλερῶς.

σφάλλειν. II 313, 25 ἔστιν ἡ μισοπόνηρος ... δίκη σφάλλουσα τὰ τέλη τῶν αἰσχυνόντων ἀρετήν. I 133, 12 τὸν πατέρα ἄκοντα σφαλῆναι περὶ τὴν τῶν χειρῶν ἐπίθεσιν. III 274, 29 ὅτι οἱ τοιοῦτοι δικασταὶ γνώμης οὐκ ἄν ποτε ἐσφάλησαν ὑγιοῦς. III 141, 9 τῆς ἀδίκως ἐλπισθείσης εὐπραγίας ἐσφάλησαν. I 223, 14 οἱ μὲν διὰ λήθην ... μεγάλου κτήματος εὐχαριστίας ἐσφάλησαν. III 229, 1 κἂν σφαλῇ πείρας ἐν οἷς διανοεῖται ἢ ἔργῳ ἐπεξέρχεται. I 136, 26 ὅταν ἡ ψυχὴ σφαλῇ κατὰ τὴν βάσιν τοῦ ὀρθοῦ λόγου. IV 302, 3 (οἱ ὀφθαλμοί) σφαλέντες. I 70, 4 ἀπειρία γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ σφάλλεσθαι περὶ αὐτό. III 132, 24 τοῖς μὴ πεφυκόσι σφάλλεσθαι. II 78, 3 σφάλλεσθαι τοῦ τέλους. III 101, 13 ὧν οὐδὲ εἷς ἐν τοῖς τῆς διαπεπονημένης ἐπιστήμης σφάλλεται δόγμασι. III 17, 11 (ὁ λόγος) σφαλλόμενος. I 215, 11 σφαλλόμενος (ὁ φιλήδονος). III 134, 21 τὸν μέν γε τὴν μεγάλην εὐξάμενον εὐχὴν οἷδέ που καὶ ἀκουσίως σφαλλόμενον. I 86, 5 τῷ δὲ σφαλλομένῳ περὶ τὰ θεωρήματα. III 127, 22 κατορθοῦντες μὲν ἐπαινετοί, σφαλλόμενοι

δὲ μὴ κατὰ γνώμην οὐ πάνυ ψεκτοί. II 253, 11 σφαλλομένων γε τῶν καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς περί τε νοῦν καὶ αἰσθήσεων. II 217, 13 τοὺς ... ἄνδρας ... τὰ πολλὰ σφαλλομένους ἐν ταῖς κατὰ τὸν ὀρθὸν βίον πράξεσιν.

σφάλμα. II 130, 11. III 135, 8 (σφάλματα ἑκούσια). III 126, 3 (ἀκούσια). III 132, 15 (ἀβούλητα). IV 300, 17 τῶν μὲν τὸ σ. οὐ κατὰ γνώμην. V 253, 4 τὸ παρὰ μικρὸν οὐ μιαρὸν σ. ἡγούμενοι. V 126, 16 τὸ σ. τῶν ἄλλων ἐπηνωρθώσατο. V 56, 17 διὰ κοινὸν τοῦ ἔθνους σ.· τὸ δὲ σ. οὐκ ἀνίατον. I 137, 4 (ἡ τοῦ σφάλματος ἴασις). II 239, 24 τῶν σφαλμάτων διελέγχειν ἕκαστον. I 221, 6 τὰ σφάλματα αὐταῖς (sc. ταῖς ἀλόγοις δυνάμεσιν) ... ἀπὸ ἀμαθίας ἀναγώγου προσγεγενῆσθαι.

σφάττεσθαι. V 176, 3. VI 79, 14. — v. σφάζειν.

σφῆξ. V 70, 12 οἱ σφῆκες ἐξ ἱππείων σωμάτων (γεννώμενοι). V 358, 1 οἷς σμήνη σφηκῶν ἀντιτάξειν.

σφίγγειν. I 49, 23 διὰ τὸ τὴν ὀλκὴν ἀνίεσθαι μηκέθ' ὁμοίως σ. δυναμένην. III 134, 1 (ὁ λόγος) συνέχει τὰ μέρη πάντα καὶ σφίγγει. II 135, 6 (ὁ λόγος) συνάγων τὰ μέρη πάντα καὶ σφίγγων. III 7, 9 τῶν ὅλων δεσμός ἐστι συνέχων αὐτὰ ἄλυτα καὶ σφίγγων διάλυτα ὄντα ἐξ ἑαυτῶν. II 254, 28 (ὁ θεὸς) πάντα δὲ συναγαγὼν διὰ πάντων ἀοράτοις ἔσφιγξε δεσμοῖς. II 261, 12 αἷς (sc. δυνάμεσι) τὰ πάντα σφίγξας ἄλυτα εἶναι βεβούληται (ὁ θεός). — III 43, 16 χαῦνα γὰρ τά τε ἄλλα ἑαυτῶν ... λόγῳ σφίγγεται θείῳ. II 22, 27 (τὴν φωνὴν) εἴσω δ' ὑπὸ τῶν κύκλων συναγομένην καὶ σφιγγομένην. VI 114, 19 δυνάμει δὲ σφιγγόμενα τῇ τοῦ πυρός. II 64, 18 τά τε πρὸς τὰς ἐκφύσεις στόμια πάντα ἔσφιγκται.

σφραγίζειν. III 266, 5 τὸν ὅλον ἐσφράγισε κόσμον εἰκόνι καὶ ἰδέᾳ, τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ. VI 215, 23 ταῦτα γράψας καὶ σφραγισάμενος. I 60, 10 ἐν τῇ αὐτοῦ ψυχῇ σφραγισάμενος θαυμάσια καὶ περιμάχητα εἴδη. IV 127, 5 τὸ ἀκλινὲς τῆς εὐπραγίας ἐν βεβαίῳ παρ' ἑαυτοῖς εὖ μάλα σφραγισάμενοι. I 136, 25 οὐ μόνον ἐν τῷ ἄλλῳ χρόνῳ φησὶ τοὺς θησαυροὺς τῶν κακῶν ἐσφραγίσθαι. I 137, 1 ⟨ἐν⟩ ἡμέρᾳ γάρ φησιν ἐκδικήσεως ἐσφραγίσθαι τοὺς τῶν κακῶν θησαυρούς.

σφραγίς. I 2, 7 ὡς γὰρ τῶν κολοσσιαίων μεγεθῶν τὰς ἐμφάσεις καὶ ἡ βραχυτάτη σ. τυπωθεῖσα δέχεται. I 275, 27 μία σ. πολλάκις μυρίας ὅσας ἀπείρους οὐσίας τυπώσασα. IV 226, 18 λίθοι ... σφραγῖσιν ἐοικότες. I 87, 17 ἐν τῷ κηρῷ δυνάμει μέν εἰσι πᾶσαι αἱ σφραγῖδες. III 248, 22 γράμμασιν ἐγκεκολαμμένα καὶ σφραγῖσι διαφόροις. II 20, 12 αἰεὶ γὰρ ἐπιτεθειμέναι δεύτεραι σφραγῖδες τοὺς τῶν προτέρων τύπους διαφθείρουσιν. II 65, 17 (ἡ φαντασία) ὥσπερ δακτύλιός τις ἢ σ. ἐναπεμάξατο τὸν οἰκεῖον χαρακτῆρα. V 12, 4 οἷαι αἱ παρ' ὑμῖν σφραγῖδες ... τοιαύτας ὑποληπτέον καὶ τὰς περὶ ἐμὲ δυνάμεις. V 122, 20 ὥσπερ ἀρχετύπου σφραγῖδος τυπωθείς. V 27, 12 (τύποι) οὐ παραδέχονται σφραγῖδας ἑτέρας. IV 218, 9 ἐναποματτομένου τὰς σφραγῖδας τοῦ τεχνίτου ταῖς προσφόροις ἑκάστων ὑλικαῖς οὐσίαις. — II 196, 4 sqq. ἀρχέτυπος, ἀσώματός ἐστιν ἰδέα. III 179, 20 σ. τῶν ὅλων, coni. ἡ ἀρχέτυπος ἰδέα. II 288, 19 ἰδέα ἐστὶν ἰδεῶν. I 8, 2 ἡ ἀρχέτυπος σ., ὃν φαμεν νοητὸν εἶναι κόσμον. I 46, 18 ὁ δὲ κατὰ τὴν εἰκόνα (θεοῦ πλασθεὶς ἄνθρωπος) ἰδέα τις ἢ γένος ἢ σ., νοητός, ἀσώματος. I 10, 22 ἰδέαι καὶ μέτρα καὶ τύποι καὶ σφραγῖδες. I 44, 20 ἃς (sc. ἰδέας) τῶν αἰσθητῶν ἀποτελεσμάτων σφραγῖδας εἶναι συμβέβηκε. I 66, 21 ⟨ἰδέα τις αἰσθήσεως⟩ σφραγῖδος λόγον ἔχουσα εἴδη τυπούσης. II 137, 13 (ἡ ψυχὴ) νόμισμα σημειωθὲν καὶ τυπωθέν, σφραγῖδι θεοῦ, ἧς ὁ χαρακτὴρ ἐστιν ὁ ἀίδιος λόγος. III 112, 13 ὁ δὲ τοῦ ποιοῦντος λόγος. III 252, 10 ὁ ... μέγας ἀρχιερεὺς τρισὶ ταῖς εἰρημέναις τυπωθεὶς σφραγῖσι. — III 41, 22 ἡ ψυχὴ ... ἀναμαξαμένη τὰς σφραγῖδας ἄκρως διαφυλάττει. III 266, 3 δίδωσι γὰρ οὗτος τῇ ψυχῇ σφραγῖδα. V 240, 2 καὶ ταῦτα (sc. τὰ μαθήματα) χαράττοντα σφραγῖσι δοκίμοις. IV 203, 15 (νόμιμα) καθάπερ σφραγῖσι φύσεως αὐτῆς σεσημασμένα. II 128, 26 αἱ ... δυνάμεις σπουδῆς, βελτιώσεως, τελειώσεως ... σφραγῖσιν ὁμοιούμεναι. III 170, 26 ἡ (φρόνησις) δὲ σφραγῖδος τρόπον αὐτὴν (sc. τὴν ἐν εἴδει φρόνησιν) τυπώσασα.

σχέσις v. κίνησις.

σχετλιάζειν. II 51, 24. IV 124, 23. V 307, 14.

σχετλιασμός. II 258, 5.

σχέτλιος. I 268, 22. 284, 25. II 233, 18. 251, 17.

σχῆμα. I 42, 5 ἑπτὰ γάρ ἐστι τὰ ὁρώμενα, σῶμα, διάστασις, σ., μέγεθος, χρῶμα, κίνησις, στάσις. I 198, 2 (αἰσθήσεως) δοῦλος ἀκολουθῶν ᾗ ἂν ἄγῃ, πρὸς χρώματα, πρὸς σχήματα, κτλ. V 82, 11 σώματα καὶ σχήματα καὶ χρώματα καὶ μεγέθη. II 165, 12 coni. χρῶμα. I 57, 18. 125, 23. 281, 7. 297, 4. II 59, 12. 160, 1. III 116, 4. IV 34, 5. 52, 22. V 23, 2 (σχήματα coni.

χρώματα. I 116, 15 τῶν κατὰ Λάβαν πραγμάτων, τουτέστι χρωμάτων καὶ σχημάτων καὶ συνόλως σωμάτων. I 220, 18 „Λάβαν", τοῦ χρώμασι καὶ σχήμασι καὶ συνόλως ἀψύχοις σώμασιν ἐγκειμένου. III 210, 19 coni. χρώματα, φωναί κτλ. II 179, 3 (coni. σώματα). V 7, 16 (coni. χρώματα, ποιότητες). I 33, 16. VI 47, 16 (coni. ποιότητες). II 245, 23 (coni. τύποι, περιγραφαί). V 76, 4. 334, 17 coni. ὄνομα. III 245, 12 [ἄνευ ἡντινοσοῦν σχημάτων ὄψεως]. V 49, 15 κύκλος σχημάτων ⟨τὸ⟩ τελειότατον. II 157, 13 τὸ κατὰ γεωμετρίαν. III 102, 18 τὰ ἄλλα σχήματα γεωμετρία προσεξεῦρε. VI 59, 12 γραμμῆς κυκλοτεροῦς, ἠκριβωμένον σ. I 183, 2 γυναικός. III 209, 14 (ἐπίπεδα). I 33, 20 ἐπιπέδου. II 24, 6 πρὸς ἃς (sc. ἰδέας) ὁ λόγος τρεπόμενος ἄλλοτε ἀλλοῖα λαμβάνει σχήματα. I 16, 13. 15 πυραμοειδές. VI 114, 8 πυρός. I 35, 4 ἀφ' οὗ ἥρξατο (ἡ σελήνη) σχήματος λαμβάνειν αὔξησιν αἰσθητῶς. II 245, 25. IV 230, 7 (τετράγωνον). II 246, 6 σχήματα περιτιθεὶς ἑκάστῳ τῶν τμημάτων τὰ οἰκεῖα. II 23, 2 ὤτων. I 134, 15 τοῦτο τὸ σ. τῇ ψυχῇ ἐντετύπωκεν ὁ θεός.

I 213, 3 ἡ (ἀρετὴ) δὲ σ. τὸ σύνηθες ἑαυτῇ λαβοῦσα. VI 171, 8 πρὸς ἀνειμένης σ. καὶ ὑλαρᾶς διαίτης. III 55, 17 (τῆς διανοίας). VI 143, 14 σ. μὲν ὑποδύεσθαι δικαστοῦ. V 106, 17 δοῦλος ... ἐνδείας χάριν εἰς τουτὶ τὸ σ. ὑπηγμένος. VI 65, 16 (δουλοπρεπές). V 138, 13 (ἰδιωτικόν). V 121, 15 σ. ἱεροῦ. VI 221, 7 κατηγόρου. V 25, 20 κόσμιον καὶ σῶφρον. IV 76, 15 τὰ τῶν κρινομένων ἀξιώματα καὶ σχήματα. II 296, 27 τὸ ταπεινοῦ καὶ ἀφανοῦς μεταποιεῖσθαι σχήματος εὐεπίβατον. V 111, 22 ταπεινοῦ σχήματος αὐτοὺς ἀπαλλάττων. VI 54, 6 μετὰ τοῦ πρέποντος σχήματος.

σχηματίζειν. II 187, 6 ἡ τελεία τέχνη ... σχηματίζει καὶ ἐνσφραγίζεται τὴν αὐτὴν ἁπάσαις (ὕλαις) ἰδέαν. II 246, 11 τέμνουσι τὸ κραθὲν εἰς εἴδη καὶ διαπλάττουσι καὶ σχηματίζουσιν οἱ βαρυδαίμονες. I 157, 30 (ὁ ἄνθρωπος) σχηματίζων ἑαυτὸν πρὸς τὸ κείρεσθαι. I 189, 18 ὁ δ' ἄνθρωπος συνδρῶν καὶ σχηματίζων. III 36, 15 (ὁ θεὸς) γεννῶν καὶ σχηματίζων ἕκαστα. IV 142, 6 (θεοῦ) τὰ αὐτὰ καὶ σωτηρίως ἐπὶ γενέσει τῶν ὅλων σχηματίζοντος. IV 128, 18 εἰργάζοντο δ' οἱ μὲν πηλὸν εἰς πλίνθον σχηματίζοντες. V 12, 12 (αἱ ἰδέαι) τὰ ἄπειρα καὶ ἀόριστα καὶ ἀσχημάτιστα περατοῦσαι καὶ περιορίζουσαι καὶ σχηματίζουσαι. IV 209, 2 ταὐτὸν ἐνθύμημα ... σχηματίσαι πολλαχῶς. III 266, 4 ὅτι ⟨ὁ θεὸς⟩ ἀσχημάτιστον οὖσαν τὴν τῶν πάντων οὐσίαν ἐσχημάτισε. IV 276, 7 ἡ (sc. ψυχὴ λογική) τὸν ἀέρα σχηματίσασα ... φωνὴν τοσαύτην ἔναρθον ἐξήχησεν. VI 192, 29 πηλὸν σχηματίσαντες εἰς πλίνθους. — V 336, 13 κεφάλαια μὲν δέκα ... ἐν τῷ ὑψώματι τοῦ ἀέρος σχηματιζόμενα. I 3, 2 (τὸ δὲ παθητὸν) σχηματισθὲν καὶ ψυχωθὲν ὑπὸ τοῦ νοῦ.

σχηματισμός. I 63, 11. III 169, 8. V 43, 20.

σχίζειν. I 175, 18 ἦν (sc. σφαῖραν) ἑξαχῇ σχίσας (ὁ γεννήσας πατήρ). — III 210, 15 (ἡ αἴσθησις) πενταχῇ σχίζεται. III 297, 19 ὁ δὲ ἱερὸς οὗτος λόγος ... εἰς τὰς τέσσαρας ἀρετὰς σχίζεται. I 41, 15 τῆς ἡμετέρας ψυχῆς τὸ δίχα τοῦ ἡγεμονικοῦ μέρος ἑπταχῇ σχίζεται. II 28, 4 ἡ ἀνιοῦσ' ἀφ' ἡγεμονικοῦ πηγὴ σχιζομένη πολλαχῇ. II 101, 5 τὸ δ' ἑξαχῇ σχισθὲν εἰς ἑπτὰ φύσεις.

σχολάζειν. IV 73, 8 τοῦ λογισμοῦ καιρὸν οὐκ ἔχοντος ἐνηρεμεῖν καὶ σ. ἑαυτῷ. VI 179, 6 περικαθήμενοι δὲ ἐν κύκλῳ τινὲς τῶν ἀργεῖν καὶ σ. εἰωθότων. V 101, 15 τοὺς ἀργεῖν καὶ σ. ἐθέλοντας. V 110, 24 τοὺς ἀργῷ καὶ ἀβροδιαίτῳ βίῳ σ. ἐθιζομένους. III 95, 11 ἀκοὴν γὰρ οὐδενὶ σ. ἐμπρεπές. V 18, 7 σχολάζουσι τὴν ἀναγκαιοτάτην σχολὴν ὁσιότητι καὶ τιμῇ θεοῦ. VI 19, 6 θεωρίᾳ τῶν τῆς φύσεως σχολάζουσιν. V 150, 6 ἦν ποτε χρόνος, ὅτε φιλοσοφίᾳ σχολάζων καὶ θεωρίᾳ τοῦ κόσμου ... VI 126, 9 τῷ γὰρ ἀργοῦντι καὶ σχολάζοντι τῆς πόλεως ὄχλῳ. VI 127, 5 ἄθυρμα νηπίων καὶ μειρακίων σχολαζόντων. IV 291, 16 τοὺς μέλλοντας ἐν ταύτῃ ζῆν τῇ πολιτείᾳ ... φιλοσοφοῦντας καὶ θεωρίαις μὲν τῶν τῆς φύσεως σχολάζοντας. IV 249, 14 τοὺς ἐγγραφέντας αὐτοῦ (sc. Μωυσέως) τῇ ἱερᾷ πολιτείᾳ ... σχολάζοντας οὐχ ὡς ἔνιοι γέλωσιν ἢ παιδιαῖς. I 44, 8 ἑνὶ μόνῳ σχολάζοντας τῷ φιλοσοφεῖν. VI 188, 8 ὡς μόνος ἔχειν εὐκαιρούσας καὶ σχολαζούσας ἀκοὰς αὐτοκράτορος. II 305, 5 τούτοις οὖν ἔτι διατρίψαντες ἐνηρεμήσατε καὶ σχολάσατε.

σχολαῖος. VI 66, 11.

σχολή. VI 128, 2 cf. IV 197, 4 (coni. ἀργία). V 176, 15 (coni. ἀναχώρησις). IV 140, 12 (σχολαί coni. ἀνέσεις). V 134, 21 τῶν ἀνθρώπων σχολὴν ἀγόντων. V 18, 7 σχολάζουσι τὴν ἀναγκαιοτάτην σχολήν. VI 20, 13 (βλαβερός). I 86, 27. IV 263, 20. V 245, 19 κατὰ σχολήν. II 116, 7 μετὰ σχολῆς καὶ ῥᾳστώνης.

σῴζειν. I 51, 5 τοὺς δ' ἀπογόνους ... ἀναγκαῖον ... ἔτι σ. τοὺς τύπους τῆς

πρὸς τὸν προπάτορα συγγενείας. V 15,8 τὴν δ' ὁμοίαν προαίρεσιν ὁ ἱερώτατος Μωυσῆς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἅπαξ ἁπάντων σ. ἔοικεν. V 279,5 ᾧ (sc. θεῷ) δι' ἐπιμελείας ἐστὶ τοὺς ἀγαθοὺς σ. ἀνὰ κράτος. IV 271,7 οἱ τὴν ἰατρικὴν ἀγαθοὶ σῴζουσι τοὺς κάμνοντας. II 197,12 τὸ σῳζόν ἐστι φρόνησις. II 71,16 κἂν ἀλγεινότατα ᾖ τὰ σῴζοντα. IV 292,26 τὴν γοῦν ἐν ὁμοίῳ ταυτότητα σῴζοντα διολιτχεύει τὸν αἰῶνα. VI 167,1 ὑπὲρ τοῦ σῶσαι Γάιον. IV 77,7 ἑνὸς περιέχεται μόνου τοῦ σῶσαι κατὰ δύναμιν.

σῴζεσθαι. I 201,5 οὐ διὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ ὡς αἰτίου τὸ σ. I 251,17 κἂν ὁρῶσιν ἀδύνατον τοῖς κάμνουσι τὸ σ. II 84,2 (ἡ ψυχὴ) ὅλον τὸ τοῦ βίου δὴ σκάφος ἐν εὐδίᾳ καὶ γαλήνῃ δυνάμενον σ. περιέτρεψεν. II 97,18 δι' ὧν τοὺς κάμνοντας εἰκός ἐστι σ. II 194,3 οἷς καὶ ἡ τυχοῦσα νόσου πρόφασις μέγα ἐμπόδιον πρὸς τὸ σ. II 234,23 οὐ γὰρ ἓν τι μέρος διέφθαρτο τῆς ψυχῆς, ἵνα τοῖς ἄλλοις ὑγιαίνουσι σ. δύναιτο. II 300,13 ᾗ (sc. Αἰγύπτῳ) φίλον ἐστὶ τοῦτο (sc. τὸ πάθος) σ. III 130,11 ἀξίων σ. ψυχῶν τὸν αἰῶνα ἅρισταί γε καταφυγαί. IV 33,19 sq. ἐχρῆν γὰρ διὰ μὲν τῆς κολαστηρίου (δυνάμεως) γίνεσθαι τὴν φθοράν, σ. δὲ διὰ τῆς εὐεργέτιδος. IV 154,13 ὑπὸ τῶν αὐτῶν κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον τοὺς μὲν διαφθείρεσθαι, τοὺς δὲ σ. IV 283,17 ὑφ' ὧν καὶ οἱ δυνάμενοι σ. διαφθείρονται. V 61,15 καὶ τὸν μετανοοῦντα σ. καὶ τὸν σῳζόμενον ἐκ τῶν ψυχικῶν ἀρρωστημάτων μετανοεῖν. I 295,24 πάντα γὰρ ... καὶ σώματα καὶ πράγματα πρὸς μὲν οἰκείων καὶ φίλων σῴζεται. I 110,30 ὑπὸ θεοῦ σῴζεται ὁ ἀποπίπτων τῶν παθῶν. I 143,9 τότε γὰρ ἡ ψυχὴ σῴζεται. IV 213,17 εἷς μόνος ἀνὴρ μέτοικος ἐπιφροσύνῃ θείᾳ σῴζεται. V 58,14 καὶ ὁ μετανοῶν σῴζεται. V 256,10 ἃ τετελευτηκόσι καὶ πρὸς ἐχθρῶν ἐν ἀκηρύκτοις πολέμοις σῴζεται. I 252,16 τοὺς δὲ ἐρήμους μεγάλης καὶ δυνατῆς χειρός, δι' ἣν ἐσῴζοντο. III 61,25 (ἡ ψυχὴ) μόνως ἂν οὕτως σωθήσεσθαι προσδοκῶν. I 155,22 τὸν δ' ἄφρονα (μελετᾶν) δι' ὧν μάλιστα σωθήσεται. V 190,5 μηδὲν παρόσον δεσπότης ἐστὶ κερδαίνων εἰς τὸ σωθῆναι. VI 215,4 ὀόξω γὰρ οὐ τοῦ σωθῆναι χάριν ἀφεῖσθαι. VI 122,21 πρὸς τὸ τυχεῖν τῆς ἡγεμονίας καὶ ἔτι μᾶλλον πρὸς τὸ σωθῆναι.

σῶμα. 1. universe, sensu mathematico et physico: I 42,5 ἑπτὰ γάρ ἐστι τὰ ὁρώμενα, σ., διάστασις, σχῆμα, μέγεθος, χρῶμα, κίνησις, στάσις. V 82,11 σώματα καὶ σχήματα καὶ χρώματα καὶ μεγέθη. II 64,1 τῶν γὰρ σωμάτων τὰ μὲν ἐνεδήσατο ἕξει, τὰ δὲ φύσει, τὰ δὲ ψυχῇ, τὰ δὲ λογικῇ ψυχῇ. — I 11,9 sq. τὸ γὰρ σ. φύσει στερεόν, ὅτιπερ καὶ τριχῇ διαστατόν. I 16,10 εἰς ἔννοιαν ... τριχῇ διαστατοῦ σώματος τοῦ φύσει πρῶτον αἰσθητοῦ. I 16,16 ἐν δὲ σχήμασι πυραμίδα γεννᾷ, στερεὸν ἤδη σ. I 62,9 τριὰς δὲ στερεοῦ σώματος (εἰκών ἐστιν). III 210,9 καὶ τριχῇ διαστατὸν καὶ ἑξαχῇ κινητόν. I 64,1 σώματος ἑπτὰ κινήσεις. III 19,13 (μεταβατικαὶ κινήσεις). III 234,17 (ἀκίνητα, opp. κινούμενα). II 232,2 (σχέσεις καὶ κινήσεις). VI 205,8 ἐκ τῆς περὶ τὸ σ. σχέσεως. — I 35,13.16 πᾶν σ. ὀργανικὸν τρισὶ μὲν κεχρῆσθαι διαστάσεσι ... τέτταρσι δὲ πέρασι. I 62,11 cf. II 191,30 ἑξαχῇ γὰρ τὸ ὀργανικὸν σ. πέφυκε κινεῖσθαι. I 242,13 σ. ὀργανικὸν ᾧ λαβεῖν, ᾧ δοῦναι κτλ. ... ἔνεστιν. — II 134,11 οὐδὲν ἀπολειφθὲν εἰκὸς ἔξω (τοῦ κόσμου) πλανᾶσθαι. VI 107,18 ἀμήχανον ἔξω τι σ. τοῦ ὅλου ... σκεδασθῆναι. II 134,22 τὸ μέγιστον (ὁ κόσμος) opp. πλῆθος ἄλλων σωμάτων. III 51,21 (ὁ οὐρανὸς) περιέχεται γὰρ ὑπ' οὐδενὸς σώματος. III 209,11 πέμπτον κυκλοφορικὸν σῶμα (i. e. οὐρανός). III 209,24 (τὸ ἄριστόν τε καὶ τέταρτον τῶν ἐν κόσμῳ). III 208,12 (ἡ γῆ) σ. βαρὺ καὶ ἀδιάλυτον καὶ στερέμνιον. III 209,3 ὁ ἀὴρ ἔχει φύσιν εἰκουσαν ἀντιπεριστάμενος τοῖς σώμασιν. III 218,12 cf. 125,25 χώρα ὑπὸ σώματος πεπληρωμένη. II 254,25 ὅτι καὶ χώραν καὶ τόπον αὐτὸς τοῖς σώμασι συγγεγέννηκε. VI 27,9 σώματα μὲν γὰρ μετοίσεις ἐκ τόπου εἰς τόπον. — V 22,24 πῶς ἂν αἱ τῶν σωμάτων ἀμύθητοι ποιότητες διεφάνησαν, πῶς δ' ἂν αἱ πολύμορφοι τῶν χρωμάτων ἰδέαι; II 264,24 μῖξις μὲν οὖν σωμάτων διαφερόντων ἐστὶν οὐκ ἐν κόσμῳ παράθεσις. II 207,4 (μῖγμα), ὅπερ συνέστη διά τε τοῦ ῥυέντος ἀπὸ τῶν σωμάτων καὶ τοῦ πανδεχοῦς ἀέρος. VI 97,19 τὰ ... ἐκ συναπτομένων σώματα παγέντα διαστάσει καὶ διαιρέσει λύεται. II 303,21 καθάπερ ἐπὶ σωμάτων συμβέβηκε τῶν ἠνωμένων ἀλληλουχεῖν. VI 103,22 ἅπαν σ. ἀναλυόμενον εἰς πῦρ. VI 100,1 μηδὲν τότε τῶν ἄλλων ὑφεστάναι σωμάτων, ἀλλὰ γῆν καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα εἰς ἄκρατον πῦρ ἀναλελύσθαι. II 206,25 τοῦ τήκοντος τὰ σώματα πυρός. VI 78,1 Χάος δὲ ὁ μὲν Ἀριστοτέλης τόπον οἴεται εἶναι, ὅτι τὸ δεξόμενον ἀνάγκη προϋποκεῖσθαι σώματι. II 206,24 αἱ ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιωμένων ὀσμαὶ μὴ τὰς

ἁπλᾶς ⟨καὶ⟩ εἰλικρινεῖς τῶν σωμάτων φύσεις παριστᾶσιν; II 278,15 φωνὴ δὲ οὔθ' ὡς ἀκουστὸν οὔθ' ὡς σ., εἰ δὴ καὶ σ. ἐστιν, ὁρατὸν εἶναι πέφυκεν. IV 278,25 (νεφέλη) τὴν μὲν βάσιν ἐπὶ γῆς ἠρήρειστο, τὸ δ' ἄλλο σ. πρὸς αἰθέριον ὕψος ἀνέτεινε.

2. σώματα opp. ἀσώματα, ἰδέαι. II 122,19 ὅτι τῶν ὄντων τὰ μέν ἐστι σώματα, τὰ δ' ἀσώματα. III 47,23 καὶ τἆλλα δὲ ἐναντία προϋπτα, σώματα, ἀσώματα. I 33,25 ἡ τῆς ἑβδομάδος οὐσία ... ἀρχὴ ... ἀσωμάτων ὁμοῦ καὶ σωμάτων. I 50,18 λογικαὶ καὶ θεῖαι φύσεις, αἱ μὲν ἀσώματοι καὶ νοηταί, αἱ δὲ οὐκ ἄνευ σωμάτων. I 10,23 πάντα ἰδέαι καὶ μέτρα καὶ τύποι καὶ σφραγῖδες, εἰς γένεσιν ἄλλων ἀσώματα σωμάτων. V 203,15 πότερον αὗται (sc. αἱ δυνάμεις) σώματα ἢ ἀσώματοι. V 342,21 πάντα μὲν σώματα πάντα δ' ἀσώματα ὑπεριδεῖν. V 69,17 πρὸς κατάληψιν σωμάτων opp. πρὸς θεωρίαν τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν. III 245,5 οὐδὲ γὰρ ἄλλο τῶν ὄντων οὐδὲν ἀσώματον ἐννοῆσαι δυνατὸν ὅτι μὴ τὴν ἀρχὴν λαβόντας ἀπὸ σωμάτων. I 159,11 ἢ ὅτι ἀσώματον ἢ ὅτι σ. ... τὸ αἴτιον. III 145,24 τίς ἐστιν ὁ δυσόρατος οὗτος (sc. κοσμοποιός) καὶ δυστόπαστος, σ. ἢ ἀσώματος; I 226,6 ὁ δὲ ἡγεμὼν αὐτὸς (μέτρον) ἁπάντων καὶ σωμάτων καὶ ἀσωμάτων. I 197,12 μετὰ τὸν θάνατον; ἀλλ' οὐκ ἐσόμεθα οἱ μετὰ σωμάτων σύγκριτοι ποιοί, ἀλλ' εἰς παλιγγενεσίαν ὁρμήσομεν οἱ μετὰ ἀσωμάτων σύγκριτοι ποιοί. — II 262,15 (ὁ κόσμος νοητὸς) ἰδέαις ὁρατοῖς συσταθείς, ὥσπερ οὗτος σώμασιν ὁρατοῖς. II 196,6 ἡ ... ἀρχέτυπος σφραγὶς ἀσώματός ἐστιν ἰδέα, ἡ δὲ χαραχθεῖσα εἰκὼν σ. ἤδη. IV 218,1 τῶν μελλόντων ἀποτελεῖσθαι σωμάτων ἀσωμάτους ἰδέας. I 67,21 ἰδέα δὲ σωμάτων ἀλλότριον. IV 27,11 ἀσωμάτους ὄντας [τοῦδε σώματος] εἰς ἰδέαν ἀνθρώπων μεμορφῶσθαι.

3. corpora sensibus cognoscuntur: II 191,16 τὰ δὲ ἐν κόσμῳ σώματα αἰσθήσεσι (καταληπτά). I 137,17 μόνα γὰρ τὰ σώματα φαντασιούμεθα δι' αἰσθήσεως. II 278,11 sqq. τὰ μὲν γὰρ κατὰ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις πάνθ' ὁρατά, τὰ χρώματα, ... τὰ μαλακὰ καὶ σκληρά, ἦ σώματα. III 210,19 (αἱ αἰσθήσεις) ἄγγελοι διανοίας εἰσὶ διαγγέλλουσαι χρώματα, σχήματα, φωνάς, ... συνόλως σώματα καὶ ὅσαι ποιότητες ἐν τούτοις. II 139,18 ὥσπερ βαθύγειον χωρίον σ. τὸ ἡμέτερον, λαβὼν δεξαμενὰς αὐτῷ τὰς αἰσθήσεις ἀπειργάζετο. I 180,6 ἀλλοτριώσει δ' αἰσθήσεως καὶ σώματος ἐπιστήμη συνίσταται. I 157,10 ἐμὴ καὶ ἡ αἴσθησις, αὐταρκες τῶν σωμάτων κριτήριον. II 253,6 (ἡ αἴσθησις δικάζει) τὰ σώματα. I 124,7 μόνων γὰρ σωμάτων διακριτικὴν εἰργάσατο αὐτὴν (sc. αἴσθησιν) ὁ ἐργασάμενος. I 127,3 ἡ δὲ αἴσθησις ἀκραιφνῶς δίδωσι τὰ σώματα. I 184,17. 23 (ὁ νοῦς) σώματος οὐκ ἐφήπτετο. I 58,12 τὰς διὰ τῶν αἰσθήσεων φαντασίας, αἷς (ὁ νοῦς) τὰ σώματα καταλαμβάνει. I 185,11 (ἡ αἴσθησις τὸν νοῦν) τὰς φύσεις τῶν σωμάτων ἰδεῖν ... παρεσκεύασεν. I 186,2 (ὁ νοῦς) πᾶσαν ἰδέαν θηρεύσας σώματος. I 104,20 οὔτε γὰρ ὁ νοῦς δίχα αἰσθήσεως ἠδύνατο καταλαβεῖν ζῷον ἢ λίθον ἢ ξύλον ἢ συνόλως σ. I 198,3 (αἰσθήσεως) δοῦλος ἀκολουθῶν ἢ ἂν ἄγῃ, πρὸς χρώματα, πρὸς σχήματα ..., πρὸς τὰ ἄλλα σώματα. I 125,30 τίς γὰρ ἔδωκεν τῇ διανοίᾳ γνωρίσαι τὸ σ. ἢ τὸ λευκόν; I 125,21 εἰδέ τε γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς τὸ σ. I 17,18 (χρεὶος) ὀφθαλμὸς δὲ φωτὸς εἰς τὴν τῶν σωμάτων ἀντίληψιν. I 184,10 (ἡ αἴσθησις) διὰ τῶν ἀφῆς (ὀργάνων) ἅπαν σ. ... συλλαβοῦσα. IV 53,12 ἀφὴ μὲν γὰρ καὶ γεῦσις ἄχρι τῶν τοῦ σώματος βαθυτάτων ἀφικνοῦνται. I 67,21 τὰ ἐπὶ μέρους αἰσθητά, ἃ δὴ σώματά ἐστιν. I 185,3. 5 στερεῶν σωμάτων (κατάληψις). III 167,2 (ἡ) τῶν ὑποκειμένων σωμάτων (ἀντίληψις). I 125,24 (αἱ) τῶν σωμάτων (ἀντιλήψεις).

4. hominis et animalium corpus: III 28,8 (σ. coni. νοῦς, λόγος, αἰσθήσεις). III 210,7 cf. 212,2 οὐκοῦν τέτταρα τὰ ἀνωτάτω τῶν περὶ ἡμᾶς ἐστι, σ., αἴσθησις, λόγος, νοῦς. II 306,2 τὸν μὲν ὑμέτερον νοῦν ἀποδυσάμενον σ., αἴσθησιν, λόγον. II 142,21 ὁ τοῦ πολυμιγοῦς καὶ γεωδεστέρου σώματος (ἄνθρωπος) opp. ὁ ... τῷ κατὰ τὴν εἰκόνα θεοῦ χαραχθεὶς πνεύματι. I 51,8 πᾶς ἄνθρωπος κατὰ μὲν τὴν διάνοιαν ᾠκείωται λόγῳ ... κατὰ δὲ τὴν τοῦ σώματος κατασκευὴν ἅπαντι τῷ κόσμῳ. VI 98,6 οὔτε τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς ἡμετέροις ἥνωται (ὁ κόσμος) σώμασι. IV 129,22 (ἡ τοῦ σώματος μορφή). V 178,8 οἱ τοῦ σώματος χαρακτῆρες ἀνθρωπόμορφοι. V 271,8 τύπους σωμάτων ... ἀνομοίους ἀνδρός τε αὖ καὶ γυναικός. I 100,18 (ἡ τοῦ σώματος ὕλη). V 64,19 ἡ τοῦ σώματος ὑμῶν οὐσία. I 47,1 γεγενῆσθαι γὰρ τὸ μὲν σ. χοῦν τοῦ τεχνίτου λαβόντος. I 148,7. 10 τὸ μὲν οὖν σ. ἐκ γῆς δεδημιούργηται. V 64,8 ἡμῶν ἡ κατὰ τὸ σ. οὐσία, γῆ καὶ ὕδωρ.

III 250, 17 γῆν καὶ ὕδωρ ... φυραθέντα ... εἰς τὸ ἡμέτερον ἀποκριθῆναι σ. I 128, 6 ἐξ ἀρχῆς (ὁ θεὸς) νεκρὸν τὸ σ. ἀπειργάσατο. I 197, 5 ποῦ γάρ μου τὸ σ. πρὸ γενέσεως ἦν; II 269, 2 ἐκ γῆς ἔλαβε τὴν σύστασιν καὶ ἀναλύεται πάλιν εἰς γῆν. III 246, 17 ἀνίδρυτον δὲ καὶ τὸ σ., ὡς μηνύουσιν αἱ ἐκ βρέφους ἄχρι γήρως τῶν ἡλικιῶν ἁπασῶν τροπαί. I 128, 19 (ὁ θεὸς) ἀναιρεῖ τὸ σ. IV 6, 14 ὧν (sc. ἀνθρώπων) τὰ μὲν σώματα διέλυσεν ὁ χρόνος. I 292, 17 χερσαῖον δὲ κατὰ γοῦν τὰς σώματος συγκρίσεις ζῷον καὶ ἄνθρωπός ἐστι. II 138, 1 τὸ σ. ἀνεγερθὲν πρὸς (τὸν οὐρανὸν) τὰς ὄψεις ἀνατεῖναι. — I 22, 18. III 285, 24. VI 152, 1 τὰ τοῦ σώματος μέλη καὶ μέρη. I 48, 7. II 139, 25. 165, 22. III 134, 3. 136, 7. V 82, 16. 103, 9. 111, 7. 157, 12. 206, 16. 228, 11. 285, 6. 343, 9. 365, 10. VI 57, 3. 179, 5 (μέρη). IV 235, 9 τρία μέρη τοῦ σώματος χρίει τῶν τελουμένων ἱερέων. I 41, 19 τοῦ σώματος ... τὰ τ' ἐκτὸς καὶ ἐντὸς μέρη. I 64, 4 μέλη. II 160, 5. 305, 4 (ἁφή). I 145, 11 (γαστήρ). I 76, 23 ἡγεμονικόν. I 70, 24 σώματος ἡγεμονικόν ἐστι τὸ πρόσωπον. V 237, 11 εἰς τὸ τοῦ σώματος ἡγεμονικώτατον. I 80, 4 (ἧτρον). I 76, 1. 91, 15 sq. (καρδία). I 80, 1. V 201, 14. 362, 13. VI 127, 8 (κεφαλή). II 138, 5. VI 155, 14 (ὄμματα). I 17, 16 ὀφθαλμός. I 9, 15. II 216, 2. 248, 8. IV 19, 1. 160, 8. 282, 12. V 10, 16. 269, 12. VI 175, 20 (ὀφθαλμοί). II 66, 7. V 244, 21 (ὄψις). I 80, 2 στέρνα. II 242, 12. VI 10, 8 (χεῖρες). — I 42, 12. 17 (αἱ διὰ τοῦ σώματος ἐκκρίσεις). I 64, 8 ὁ δι' ὅλου τοῦ σώματος ἰδρώς. V 237, 3 τυμβεύοντες τῷ σώματι τὸ αἷμα. I 276, 27 αἷμα διαφέρον σῶμά τι. II 210, 8 κἂν τὰς τοῦ σώματος δεξαμενὰς ἀποπληρωθῶσι πάσας. V 136, 15 εἰς τὰς τοῦ σώματος δεξαμενάς. I 277, 20 τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ μέν ὅσον ἀναισθητότατον. II 199, 23 (ἀναισθησία). II 49, 16 cf. 99, 18. 239, 2. V 279, 1 (ἡ τῶν σωμάτων δύναμις). II 200, 4. 239, 21. III 102, 3. V 25, 1. 82, 25 (δυνάμεις). II 36, 2 τὰ οἷς σ. πλεονεκτεῖ πάντα. VI 199, 23 (φυσικαὶ κινήσεις). V 52, 24 εἰς τὴν τοῦ ὅλου σώματος διαμονήν. I 47, 15 τεκμηριώσαιτο δ' ἄν τις τὴν μὲν σώματος εὐμορφίαν ἐκ τριῶν. II 295, 23 (ἀκμή). III 207, 5 ἀκμαί. II 204, 1. IV 182, 9 (ἀλκή). II 217, 15 (ἡλικίαι). IV 23, 19 (ὁ τῶν σωμάτων γάμος). IV 23, 17. 302, 15 (κοινωνία). III 122, 11 (ἡ πρὸς σ. κοινωνία). VI 154, 7 οἷς ἡ κοινωνία συνεδεῖτο πᾶσα τοῦ σώματος. III 74, 16 sq. (αἱ) σωμάτων πρὸς σώματα μῖξεις. V 339, 16 (νεωτεροποιαί). II 271, 20 εἰσὶ δ' οἳ μέχρι τῆς τελευτῆς τὰς πρὸς σ. σπονδὰς ἔθεντο. II 69, 5 οἱ δὲ συμβάσεις καὶ σπονδὰς πρὸς σ. θέμενοι. II 153, 19 τὰς γὰρ μισθαρνούσας ἐπὶ τῇ ὥρᾳ τοῦ σώματος. V 276, 13 τὰ μὲν σώματα ... προέμεναι (αἱ γυναῖκες.) II 144, 21 cf. V 110, 25. VI 202, 7 πρὸς τὴν τοῦ σώματος ἐπιμέλειαν. VI 52, 17 πρὸς τὰς τοῦ σώματος χρείας. III 75, 22 οὐ πρότερον πεπηγυίαις καὶ πολυτελέσι χρῆται τροφαῖς. I 148, 13 ὧν ἐπιδεές ἐστι τὸ σ. I 117, 25 οὐ παρέμεινας τῇ τοῦ σώματος ἀπολαύσει. II 215, 8. 11 σώμασιν ... λυσιτελέστατον τὸ νήφειν. III 257, 18 ἡ (sc. ἐπιστήμη) τὰ σώματα πιαίνεται. V 201, 2 ἐὰν εἰς τὰ σώματα ἐξαμαρτάνωσι. V 195, 9 ὡς ἐν τοῖς ἑτέρων σώμασιν αὐτοὶ κακούμενοι. — V 2, 6 (ἡ) δι' ὅλου τοῦ σώματος (καθαριότης). V 60, 22 τὸ σ. φυλάττειν καθαρὸν καὶ ἀμίαντον. V 63, 13 τό γε μὴν σ. ... λουτροῖς καὶ περιῤῥαντηρίοις καθαίρει. I 193, 10 τὰ μὲν σώματα λουτροῖς καὶ καθαρσίοις ἀπορρύπτονται. V 109, 22 λύτρα καταθέσθαι τῶν σωμάτων. II 58, 7 ὃς ἂν μὴ πρότερον λουσάμενος φαιδρύνηται τὸ σ. V 27, 16 κἂν ἀγνεύῃ τὸ σ. V 21, 2 τὸν ἱερέα ... μηδεμίαν ἐν τῷ σώματι λώβην ἔχοντα. V 172, 14 περὶ τῆς τῶν σωμάτων ἁγνείας. — IV 286, 13 γυμνὰ γὰρ ἂν τὰ σώματα διεφθείρετο ῥᾳδίως. IV 72, 15 ἐμοῦ ... αἰσχύναι τὸ σ. III 221, 12 τὰ κεκρυμμένα τῶν σωμάτων. III 267, 8 ἀμπεχόνη ... τῷ σώματι κατεσκευάσθη. III 226, 23 ἐσθὴς ... σώματι κόσμος ἡ ἀμπεχόνη. V 40, 8 εἰς ἐσθῆτας τὴν ἀναγκαιοτάτην σκέπην σωμάτων. I 166, 10 σκεπάσματα δὲ ὥσπερ σώματος τὰ ἐσθήματά ἐστιν. I 262, 24 ἐὰν οὖν τινα θεάσῃ ... τῶν περὶ σ. σκεπασμάτων ἀμελοῦντα. IV 227, 22 ὁ γιτῶν ... περὶ ὅλον τὸ σ. κέχυται. II 287, 15 τὸν σώματος κόσμον ἀντικαταλλαττόμεναι τοῦ τῆς εὐσεβείας. — V 146, 16. 337, 14 ὅλα τὰ σώματα τῶν ἀθλητῶν. II 210, 11 οἱ πεπονηκότες ἀθληταὶ τὰ σώματα διαπνεύσωσι. VI 131, 12 cf. IV 194, 12 πλῆθος αἰχμαλώτων σωμάτων. V 338, 15 οἱ τῶν σωμάτων ἀσκηταί. III 231, 13 τὸ σ. τοῦ μαλθακωτέρου κόμματος ὁ τεχνίτης ... αὐταῖς (sc. γυναιξίν) εἰργάζετο. VI 38, 10 ὡς ἐχθρῶν ἀγωνιούμενοι σώμασι. VI 31, 3 ὥσπερ ἀλλότρια ἢ ἐχθρῶν ἐπιφερόμενοι σώματα. VI 58, 1 ἐχθροὶ καὶ τὰ σώματα ἠκρω-

τηριασμένοι: I 1198, 14 (τοῖς θεοφορήτοις) τὸ σ. ἐνευρεθὲς εἶναι καὶ πεπυρωμένον. V 2, 1 τά τε ἑαυτῶν καὶ τῶν οἰκειοτάτων σώματα. II 162, 22 τῶν οἰκειοτάτων σωμάτων ἀσφάλεια. II 182, 5 cf. III 279, 11 (οἰκειότατα καὶ φίλτατα σώματα). — IV 293, 14 διὰ τὴν πρὸς ἀνθρώπους καὶ τὰ ἄλλα ζῷα συγγένειαν κατὰ τὸ τοῦ σώματος ἐπίκηρον. VI 170, 24 ἑνὸς σώματος οὐσίαν μετασχηματίζων ... εἰς πολυτρόπους μορφάς, Αἰγυπτίου τρόπον Πρωτέως. — II 188, 17 ὡς θεοπλαστεῖν μὲν τὸ σ. I 23, 6 οὔτε θεοειδὲς τὸ ἀνθρώπειον σ. III 17, 15 θεῷ τῷ καὶ τὸ σ. σωματοῦντι. II 68, 11 θεῷ δὲ οὔτε τὰ ψυχῆς ἄλογα πάθη οὔτε τὰ σώματος μέρη καὶ μέλη συνόλως ἐστὶν οἰκεῖα. III 255, 4 ὡς μὴ δύνασθαι θεὸν ἄνευ σώματος ἐπινοῆσαι. — I 212, 11 χρῶμα καὶ τὸ αἰδοῦς καὶ τὸ σώματος ἀκιβδήλευτον. IV 70, 19 ὅσαι μισθαρνοῦσιν ἐπὶ τοῖς σώμασι μετὰ πολλῆς ἀδείας. IV 83, 15 χαρακτῆρες γὰρ ἐπιφαίνονταί τινες τῷ σώματι. I 23, 5 τὴν δ' ἐμφέρειαν μηδεὶς εἰκαζέτω σώματος χαρακτῆρι. V 15, 4 ἐν τοῖς σώμασι καταστίζοντες αὐτὰ (sc. τὰ γράμματα) σιδήρῳ πεπυρωμένῳ. V 53, 15 ὕπνῳ μὲν παρειμένου τοῦ σώματος. IV 88, 9 ὅσα περὶ τὸ σ. οὐκ ἐνύπνια; IV 100, 6 ἐν ταῖς ἀναπαύλαις τῶν σωμάτων. I 218, 5 τοῖς ἴλεων τὸ σ. ἔχειν προαιρουμένοις. V 200, 8 οὐχ ὅπως ἀκρωτηριάζηται τὸ σ. II 195, 25 ὅλῳ διαρρέων τῷ σώματι. III 266, 8 τῷ σώματι θησαυροφυλακῶν ... τὰς τροφάς. V 70, 1 φυλακτήριον γὰρ οἱ ἅλες σωμάτων. III 78, 12 καταπόσει γὰρ τὰ σώματα ἡμῶν ἑνορμεῖ. V 61, 21 τοῦ γὰρ κατὰ τὸ σ. φυτικοῦ ... κλάδους τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας ἀπέκειρε. V 53, 11 διὰ παντὸς εἴληται τοῦ σώματος. I 68, 4 μηδενὸς ὄντος ἐπὶ μέρους οἰκείου σώματος. V 110, 22 μεθ' ἡμέραν γὰρ τὰ σώματα διανίστησι. VI 70, 15 τάς τε ὄψεις καὶ ὅλον τὸ σ. πρὸς τὴν ἕω στάντες. I 51, 19 ἡ δὲ μετέωρον ἀπὸ γῆς ἀνώφοιτον ἐξῆρται τὸ σ. V 301, 2 cf. 323, 1 ἕπεται ... ὥσπερ σκιὰ σώματι. II 162, 19 ὅλον τὸ σ. κατασυρεὶς ἀναπεσεῖται. IV 128, 23 τὰ σώματα αὐτοῖς ἀπαγορεύειν. VI 31, 17 ἀπαγορευόντων αὐτοῖς τῶν σωμάτων. VI 198, 9 παρέχοντες αὐτῶν τὰ σώματα. IV 175, 13 γιγαντώδεις τὰς τῶν σωμάτων ὑπερβολάς. VI 131, 5 cf. 134, 10 (ἡ εἰς τὰ σώματα ὕβρις). V 172, 19 (αἱ) διὰ πληγῶν εἰς τὰ σώματα ὕβρεις. V 167, 7 (ἁραί,) ὧν τὰ δείγματα ἀναφανεὶς ἐπὶ τοῦ σώματος. VI 133, 3 βαρυτέρας αἰκίας τοῖς σώμασιν ἐπέφερον. VI 132, 23 ὧν τὰ σώματα ἡμίφλεκτα ἀναμὶξ ἔκειτο. II 236, 25 τὸ ὅλον σ. ἀπῳώρηκεν αὐτοῦ. V 290, 5 ὅλῳ τῷ σώματι κακοπαθῶν ὑποζυγίου τρόπον. V 368, 18 πικρῶν μὲν ἐπιταγμάτων ὑπηρεσίας ἀναδέξονται τοῖς σώμασι. V 101, 21 προστάξας μέντοι μὴ διαπονεῖν τοῖς σώμασι κατὰ τὰς ἑβδόμας. V 72, 3 τοῦ μὲν σώματος τῶν μεθημερινῶν πόνων ἀφιεμένου. III 171, 25 οἱ τὰ σώματα ἀλειφόμενοι. — VI 93, 18 ἐγγινομένας τοῖς σώμασι ζημίας. II 40, 26 ἄχρι τῆς σωμάτων καὶ χρημάτων ζημίας. II 174, 10 ζημιουμένους δὲ πάντα, χρήματα, σώματα, ψυχάς. V 109, 12 cf. 195, 20 ὡς μὴ μόνον ἐκ τῶν οὐσιῶν ἀναπράττειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν σωμάτων. VI 153, 23 σύμπαν κατετρώθη τὸ σ. VI 133, 11 μετὰ πάσας τὰς αἰκίας, ὅσας ἐδύνατο χωρῆσαι τὰ σώματα αὐτοῖς, ἡ τελευταία ... τιμωρία σταυρὸς ἦν. V 195, 2 βασάνοις καὶ στρέβλαις τὰ σώματα κατατείνων. VI 154, 3 τῆς δίκης σφαγὰς ἰσαρίθμους τοῖς φόνοις τῶν ἐκνόμως ἀναιρεθέντων Ἰουδαίων ἑνὶ σώματι βουληθείσης ἐργάσασθαι. — IV 267, 4 μηδὲν μέρος ὑπολειπόμενοι τῶν σωμάτων, ὃ ταφῆς ἐπιμοιράσεται. VI 151, 25 ἕως ὅλα τὰ σώματα αὐτοῖς ἐδαπανήθη. VI 131, 19 οἱ δὲ τὴν ἔχθραν καὶ πρὸς νεκροὺς ἀποτείνοντες ὑπόσπονδα τὰ σώματα διδόντες. IV 66, 16 τὸ σ. συγκρύψαι. IV 56, 19 τῷ σώματι ἐπιδακρύσας. IV 143, 10 τοσούτων σημομένων ἀθρόον σωμάτων. IV 129, 3 οὐδὲ κόνιν ἐπαμήσασθαι τοῖς σώμασιν ἐῶντες. IV 240, 8 κειμένων δ' ἐν ἀγορᾷ μέσῃ τῶν σωμάτων. IV 260, 15 διὰ τῶν ἐπαναπλευσάντων σωμάτων, ἃ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πελάγους κατεστόρεσε. V 29, 2 (ὁ ἀρχιερεὺς) μὴ προσαπτόμενος νεκροῦ σώματος. V 207, 7 ὡς καὶ τοὺς προσαψαμένους νεκροῦ σώματος ... οἴεται δεῖν μὴ εὐθὺς εἶναι καθαρούς. VI 179, 24 μηδὲ νεκρῶν ἀπεχόμενοι σωμάτων. I 129, 5 (θάνατος) τοῦ νεκροῦ σώματος. V 89, 13 οὐδὲ νεκροῖς τοῖς σώμασιν ἐπιτρέποντες ἐν διαθήκαις τὰ νομιζόμενα παρασχεῖν. IV 144, 13 (ὀσμαὶ) ἐκ νεκρῶν σωμάτων. — IV 286, 23 ὅλα τὰ σώματα ἢ μέρη τούτων (sc. ζῴων) ἐκτεθειώκασιν. V 310, 7 ὡς τῷ πῆς ζωῆς αἰτίῳ καταχρήσασθαι καὶ πρὸς τὴν τοῦ ὑπολείπου σώματος ἀνάλωσιν. VI 27, 12 πῦρ μεγίστους τοῖς ζῶσι σώμασι πόνους καὶ φθορὰν ἐργάζεται. I 269, 19 ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν διεστηκότων ζῴων τε καὶ κοινῶς σωμάτων ἕτερα μὲν τὰ ποιοῦντα, ἕτερα δ' εἶναι τὰ πάσχοντα. V 40, 13 (ζῷα ὁλόκληρα)

περὶ μηδὲν μέρος κηραίνοντα τοῦ σώματος. II 121, 3 ὡς ὁλόκληροι τὰ σώματα καὶ παντελεῖς ἔσονται. V 16, 4 σπλάγχνων καὶ αἵματος καὶ νεκρῶν σωμάτων (πείσματα). V 163, 7 τὰ σώματα αὐτοῖς (sc. τοῖς ὀρεῦσιν) πέπηγε. I 30, 14 ἑτέρου (sc. ἵππου) σώματι καὶ ποσὶν ἀνύτει τὸν ὁρόμον. V 70, 12 καθὰ οἱ σφῆκες ἐξ ἱππείων σωμάτων (γεννῶνται). I 22, 1 πρὸς αὐτὸ μόνον τὴν τῶν σωμάτων διαμονὴν παρασπαρέντος αὐτοῖς (sc. ἰχθύσι) τοῦ ψυχοειδοῦς. V 57, 2 τοῦ μόσχου.

5. sanitas et morbus corporis humani: V 54, 15 (ἡ κατὰ τὸ σ. ὑγεία). III 21, 27 ὑγείᾳ τε καὶ ῥώμῃ σώματος. II 209, 10 τὰς τυχηρὰς εὐπραγίας δορυφόρους εἶναι σώματος, ὑγείαν καὶ ἰσχὺν κτλ. I 152, 18 ἧς (sc. ὑγείας) οὐ προηγεῖται νόσος ἐν τοῖς σώμασιν. II 88, 11 ὑγείαν σώματος καὶ αἰσθήσεων ἀκρίβειαν ... παραδραμεῖσθε. V 180, 14 αἱ (sc. αἰτίαι) καὶ τοὺς ὑγιεινοτάτους τὰ σώματα πολλάκις ἐξαίφνης ἐπιθέμεναι διέφθειραν. I 128, 13. 264, 17. IV 212, 10. V 274, 24. 325, 8. VI 41, 13 (εὐεξία). IV 124, 18 τὰ εὐεκτικὰ τῶν σωμάτων. III 193, 18 τῷ τὸ μὲν σ. εὐεκτοῦντι. VI 31, 20 (εὐτονία). V 142, 24 τὸ μὲν οὖν σ. διὰ τῆς γυμναστικῆς καὶ ἀλειπτικῆς ὠφέλησαν εἰς εὐτονίαν τε καὶ εὐεξίαν. II 24, 21 ἰσχὺς δὲ καὶ εὐτονία σώματος. IV 6, 25 (ἄνοσον). I 187, 2 διὰ χαλεπὰς καὶ ἀνηκέστους ἀρρωστίας σώματος. V 94, 1 πρὸς τὰς τῶν σωμάτων εὐεξίας καὶ εὐμορφίας. II 217, 16. V 75, 4. 164, 12. 212, 1. VI 147, 20 (εὐμορφία). IV 57, 21 ῥώμῃ καὶ κάλλει σώματος. II 180, 3. IV 118, 8. 233, 1. V 229, 14. 333, 5 κάλλος. IV 285, 2 τὸ σ. καλλίστων. I 289, 10. II 26, 22. V 110, 14. 150, 10 (εὐπάθεια). V 357, 18 σωμάτων ἰσχὺς κραταιοτάτη. V 226, 6 (ῥώμη). I 289, 5 ἐπὶ ῥώμῃ καὶ εὐτονίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις σώματος πλεονεκτήμασιν. IV 89, 16 δυνάμεσι καὶ ῥώμαις καὶ εὐεξίαις σωμάτων. IV 152, 5 τὰ σώματα ἐρρωμένοι. I 29, 20 ἄνθρωποι μηδὲ τοῖς σώμασιν ἐρρωμένοι καὶ σφριγῶντες. V 274, 21 ἐρρωμένον (opp. ἀσθενές). II 35, 25. III 65, 4 (ἀσθένεια). V 274, 20 ἀσθενεῖ σώματι ἢ λελωβημένῳ. III 116, 9 τῶν καμνόντων οἱ μὲν ἀπειρίᾳ τῶν θεραπευόντων χρησάμενοι σφαλερῶς τὰ σώματα ἔσχον. I 43, 4 αἵ τε βαρεῖαι νόσοι σωμάτων. V 255, 12 σ. μὲν πάσαις ἁλωτὸν νόσοις. II 197, 11 ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν νόσος μὲν διαλύσεως, ὑγεία δὲ σωτηρίας αἰτία. VI 80, 4 cf. II 311, 20 τὰ νόσοις καὶ γήρᾳ σώματα ἁλωτά. V 267, 2 τῶν σωμάτων αὐτοῖς ἢ μακραῖς νόσοις ἢ ἐπιπόνῳ πήρᾳ κατεσκελετευμένων. V 273, 4 νόσος δέ τις καὶ ἡ δειλία, βαρυτέρα τῶν κατὰ τὸ σ. VI 158, 24 ἐκείνη (νόσος) μὲν γὰρ σώματος ἦν αὐτὸ μόνον. VI 152, 28 καθάπερ αἱ ἐν τοῖς σώμασιν ὑποτροπιάζουσαι νόσοι. II 212, 7 ἃ ... τὰς τοῦ σώματος δεξαμενὰς πλήθει βαρύνοντα ... καὶ παντοδαπὰ τίκτειν νοσήματα φιλεῖ. II 232, 29 (νόσοι ἢ πηρώσεις). II 224, 13 καταβολὴ πυρετοῦ νόσος ... ὅλου σώματος. V 273, 2 τοῖς τὰ σώματα νοσοῦσι. III 196, 24 ὑγιαινόντων γὰρ καὶ νοσούντων ἕτερα μὲν γυμνάσματα. II 285, 17 ὥσπερ ἐπὶ σωμάτων πέφυκεν ἔχειν· εἰ γὰρ πάντες ἄνθρωποι τὸν νοσοῦντα ὑγιαίνειν ἢ τὸν ὑγιαίνοντα νοσεῖν ὑπολάβοιεν ... κτλ. I 268, 7 τὰ δὲ πρὸς καμνόντων ἐπιμέλειαν σωμάτων φαυλότατοι. II 71, 6. 103, 12. IV 4, 1 (οἱ τὰ σώματα κάμνοντες). III 268, 6 κάματον σώματος λύει. VI 92, 15 ὁ ... τῆς ἐλαίας καρπὸς σώματος κάματον ἰᾶται. V 99, 10. 326, 12 αἱ σώματος κῆρες. II 194, 2 τοὺς τὰ σώματα ἐκ φύσεως ἐπικήρως ἔχοντας. VI 171, 5 τὰ δὲ σώματα ὑγιεινότερα ... παρασκευάζει. V 101, 17 ἵνα ... τὰ σώματα ... καινώσῃ. V 340, 11 ὡς γὰρ τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς ἀρχομένοις ἀναλαμβάνειν εὐάλωτά πως ἐστι τὰ σώματα. V 25, 8 βαρυνομένου σώματος. II 123, 12 ἰατρὸς τὰ σώματα (παραθήγει). V 26, 5 διὰ μὲν τὰς ἐκ τῶν τραυμάτων ἐπιγενομένας αὐλὰς ἐν τοῖς σώμασιν. II 224, 11 θέρμῃ δὲ ἐν μὲν σώματι πυρετὸν ἐμφαίνει. IV 284, 13 τῶν τὰς τοῦ σώματος ὄψεις πεπηρωμένων. V 29, 19 ἤ τι μέρος ἄλλο πηρωθῇ τοῦ σώματος. IV 95, 10 (ἑρπήν). II 83, 13 (λέπρα). III 226, 22 τάς τε γὰρ ἀπὸ κρυμοῦ καὶ θάλπους τῷ σώματι κατασκήπτειν βλάβας. IV 150, 8 καὶ τὰ σώματα εὐθὺς συνῳδόει. V 25, 4 νήφοντος δὲ τά τε μέρη τοῦ σώματος ἐπελαφριζόμενα.

6. σ., quomodo referatur ad ψυχήν, νοῦν, διάνοιαν, αἴσθησιν etc: I 47, 13. 57, 10. 126, 25. 200, 19. 262, 28. 278, 16. II 104, 18. 125, 25. 195, 15. 205, 4. IV 22, 20. 177, 17. V 25, 19. 51, 10. 54, 11. 62, 14. 16. 72, 2. 86, 20. 149, 14. 159, 10. 273, 9. 308, 10. 320, 10. 323, 10. 368, 4. VI 56, 4. 62, 6. 158, 13. 175, 27. 176, 2 (σ. coni. ψυχή). I 49, 5 cf. 51, 2. II 204, 19. III 293, 26. IV 303, 21. V 125, 16. 142, 13. 145, 18. 296, 1. VI 95, 16 κατά τε σ. καὶ ψυχήν. — III 36, 6 ἑκάτερον (sc. κόσμος

καὶ ἄνθρωπος) ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς καθέστηκε λογικῆς. I 46, 17 cf. 148, 7. 197, 3. II 241, 16. IV 276, 6 (ὁ ἄνθρωπος) ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς συνεστώς. IV 267, 21 ὃς αὐτὸν (sc. Μωυσέα) δυάδα ὄντα, σ. καὶ ψυχήν, εἰς μονάδος ἀνεστοιχείου φύσιν. I 88, 27 τῶν συγκριθέντων σώματός τε καὶ ψυχῆς. II 182, 18 (ἄνθρωποι) ζῷα λογικὰ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνεστῶτα. I 90, 12 οἷον ἐγὼ πολλά εἰμι, ψυχὴ σ., ... πάλιν σώματος θερμὸν ψυχρὸν βαρὺ κοῦφον ξηρὸν ὑγρόν. II 189, 22 τὸ ψυχῆς καὶ σώματος ὕφασμα (ὁ ἄνθρωπος). I 253, 5 τῆς περὶ ἕκαστον ἡμῶν πόλεως, ἣ συνέστηκεν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. I 246, 9 τοῦ συμφορήματος, ὃ ψυχὴ καὶ σ. δύο τὰ ἀνωτάτω τμήματα κεκλήρωται. I 128, 1 τὸ νεκρὸν ἐξ ἑαυτοῦ σ. ἐγειρούσης καὶ ἀμοχθὶ φερούσης τῆς ψυχῆς. II 48, 19 μὴ τὸν (ἄνθρωπον) ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς ἀλλὰ τὸν ἀρετῇ κεχρημένον δηλοῦσθαι. II 13, 17 ψυχῆς ἢ σώματι συνεζευγμένης ἢ πρὸς ἀρετὴν ἡρμοσμένης. I 294, 13 εἰς ἀσώματον τοῦδε τοῦ σώματος ψυχήν. I 265, 15 cf. II 286, 19. III 231, 6. V 364, 3 οὐκ οἰκία ψυχῆς τὸ σ.; II 13, 21 cf. 182, 23. III 129, 5 ἀνάγκη γὰρ ψυχαῖς ταῖς φιλοσωμάτοις ἀδελφὸν μὲν νομίζεσθαι τὸ σ. II 244, 11 (ψυχαὶ) ἐνδιατρίψασαι σώμασι. III 235, 1 τῶν ψυχῶν αἱ μὲν κατίασιν ἐνδεθησόμεναι σώμασι θνητοῖς. III 133, 22 ἡ δ' ἐπὶ μέρους ψυχὴ τὸ σ. (ἐνδύεται). II 249, 13 ἐνδεθείς ποτε τῷ ἐπαληλιμμένῳ ὡς ἂν „ἀσφαλτοπίσσῃ" σώματι. III 243, 23 (ψυχὴ) καθάπερ εἰς ξένην χώραν ἦλθε τὸ σ. IV 59, 20 ψυχὴ μὲν ἐν σώματι, νοῦς δ' ἐν ψυχῇ. II 307, 20 ψυχαὶ ... πρὸ σωμάτων γεννήματα. IV 186, 12 τὰ μὲν σώματ' αὐτοῖς ἐξ ἀνθρωπίνων διεπλάσθη σπερμάτων, ἐκ δὲ θείων ἔφυσαν αἱ ψυχαί. II 216, 6 ψυχὴ σώματος κρείττων. II 136, 9 (ψυχὰς εἰσκρίνεσθαι) σώμασι θνητοῖς. II 44, 7 ἐκεῖναι (sc. ψυχαί) δ' ὥσπερ εἰς ποταμὸν τὸ σ. καταβᾶσαι. III 236, 16 τὴν ἔτι ὥσπερ ἐν ποταμῷ, τῷ σώματι, φορουμένην ψυχήν. III 54, 3 ὅσαι (sc. ψυχαί) τρόπον ἑρπετῶν προσερριζωμέναι τῷ γηίνῳ σώματι καθαρθεῖσαι μετεωροπολεῖν ἰσχύουσιν. I 106, 16 αἱ δ' ἡμέτεραι ψυχαὶ οὐ δυνάμεναι ἐκδῦναι τὰ σώματα. I 101, 8 ἡ φιλόθεος ψυχὴ ἐκδῦσα τὸ σ. V 375, 4 ταῖς ἀφειμέναις σωμάτων ψυχαῖς. IV 16, 9 τῇ ψυχῇ πρὸ τοῦ σώματος τὴν ἀποικίαν ἐστέλλετο. IV 95, 16 τὰς ψυχὰς ἀναθρέψειν πρὸ τῶν σωμάτων. V 70, 2 αἰτία τοῦ μὴ διαφθείρεσθαι τὰ σώματα ψυχή. I 290, 20 σ. μὲν ἀπουσία ψυχῆς ... πέφυκε παραπόλλυσθαι. II 128, 13 (θάνατος) ψυχὴν καὶ σ. (διακρίνων). II 163, 3 τὸν (θάνατον) διακρίνοντα καὶ διαλύοντα ψυχήν τε καὶ σ. IV 56, 22 τὸν θάνατον νομίζειν μὴ σβέσιν ψυχῆς, ἀλλὰ χωρισμὸν καὶ διάζευξιν ἀπὸ σώματος. III 211, 17 (ἡ ψυχὴ) συμφθείρεται τοῖς σώμασιν. I 88, 21 cf. 105, 20 (ὁ θάνατος) χωρισμός ἐστι ψυχῆς ἀπὸ σώματος. I 89, 1. 4 χωρίζεται ψυχὴ ἀπὸ σώματος. II 236, 12 (ἡ) ἀπὸ σώματος ψυχῆς (διάκρισις). IV 117, 13 ψυχῇ μηκέτι ταῖς σώματος ἀνάγκαις ἐνδεδεμένῃ. I 89, 11 (ψυχῆς) ἀπηλλαγμένης κακοῦ καὶ νεκροῦ συνδέτου τοῦ σώματος. II 299, 10 μείζονα αὐτὴν (sc. ψυχήν) ἢ πρότερον ἦν ἐποίησε, ὡς διὰ τὸν ὄγκον μηκέτι χωρεῖν τὸ σ. V 286, 19 συνῃσθάνετο τῆς τῶν ἐξ ὧν συνεκέκρατο διαζεύξεως, τοῦ μὲν σώματος ὀστρέου δίκην ⟨περιπεφυκότος⟩ περιαιρουμένου, τῆς δὲ ψυχῆς ἀπογυμνουμένης. IV 204, 4 ψυχῆς ἢ σώματος ... ἐπανάστασις. VI 88, 19 οὐκοῦν ἀνάγκη λέγειν ὅτι ὁ μὲν κόσμος οὐκ ἔφθαρται ὁ τὸ σ. ἀφαιρεθείς opp. ἡ τοῦ κόσμου ψυχή. IV 164, 3 τά τε σώματα παρεῖντο καὶ τὰς ψυχὰς ἀναπεπτώκεσαν. III 254, 13 ταῖς δὲ ἔτι ἐν σώματι (ψυχαῖς). III 21, 13 cf. II 26, 10. III 100, 2. 156, 10. 14. 230, 10. VI 48, 21 οἱ κατὰ τὸ σ. ὀφθαλμοί (opp. τὸ ψυχῆς ὄμμα). II 201, 2 ἄγνοια δὲ χαλεπωτέραν τῆς ἐν τῷ σώματι πήρωσιν ἐπιφέρουσα τῇ ψυχῇ πάντων ἁμαρτημάτων αἰτία γίνεται. V 177, 22 χαλεπώτερα μέντοι συμβαίνειν φιλεῖ τῶν ἐν τοῖς σώμασι καὶ ⟨τὰ⟩ περὶ τὰς ψυχὰς πάθη τῶν ἐπιβουλευομένων. II 203, 8 περὶ τὰς τῶν κατὰ σ. καὶ ψυχὴν ἀμυθήτων παθῶν ἰδιότητας. I 190, 9 τοῦτο ... τὸ πάθος μήτε σώματι μήτε πολὺ μᾶλλον ψυχῇ δεξώμεθά ποτε. IV 297, 2 ἡ (sc. φιληδονία) καὶ τὰ σώματα θρύπτει τῶν ἐχόντων καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς ἐκλύει τόνους. IV 129, 13 μὴ συγκάμνειν τὰς ψυχὰς τοῖς σώμασιν. V 321, 6 ἐν μὲν σώμασιν ἡ ἄνοσος ὑγεία opp. ἐν δὲ ψυχαῖς. V 269, 19 νόσοι γε μὴν σωμάτων ὑγιαινούσης ψυχῆς ἥκιστα βλάπτουσιν. V 264, 19 ἔν τε αὐ σώμασιν ὑγεία καὶ ἐν ψυχαῖς καλοκἀγαθία. V 42, 19 νόσους σώματι καὶ ψυχῇ κατασκευάζει. V 58, 15 τὴν χαλεπωτέραν τῶν ἐν τῷ σώματι παθῶν νόσον ψυχῆς ἐκτρεπόμενος. II 71, 13 νόσον ἑτέραν τῆς ψυχῆς ἀργαλεωτέραν τῆς προϋπούσης τοῦ σώματος προσλαβών. VI 150, 12 οὐχ ἧττον τῶν σωμάτων τὰς ψυχὰς ἐκαμνον. V 231, 15 δυσίατον

κακὸν ψυχαῖς τε καὶ σώμασιν. II 215, 6 τὸ νήφειν οὐ μόνον ψυχαῖς ἀλλὰ καὶ σώμασιν ὠφελιμώτατον ἀνωμολόγηται. V 102, 14 ἵνα πονοῦντος μὲν τοῦ σώματος ἡ ψυχὴ διαναπαύηται. V 248, 2 ἐρρωμενέστατος ἑκάτερον, σ. καὶ ψυχήν. II 280, 23 ψυχὴ ... τὰ σώματος περιλιχνεύουσα. III 141, 14 αἰεὶ παιδικαὶ ψυχαὶ καὶ ἐν σώμασι γεγηρακόσι. III 84, 9 (ἡ ψυχὴ) σάλον καὶ κλύδωνα πολὺν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐνδεξαμένη. III 149, 23 ψυχῆς τὸ σ. (προκρίνειν). IV 297, 11 sq. ὡς τὸ σ. μόνον διαφθείρεται τῆς μοιχευομένης γυναικός, ἀλλ' ... ἡ ψυχὴ πρὸ τοῦ σώματος. V 65, 9 sq. τό τε σ. φαιδρύνεσθαι καὶ τὴν ψυχὴν πρὸ τοῦ σώματος. IV 216, 22 καὶ τὸ σ. διὰ τῆς ψυχῆς ἐβελτιοῦτο. V 178, 5 τὸ τῆς ψυχῆς φαυλότερον εἶδος ὑπολειπόμενος ἐν τῷ σώματι. IV 126, 22 ψυχῇ γὰρ ἐπόθει μόνῃ ζῆν, οὐ σώματι. II 166, 7 σώματα καὶ ψυχὰς καθηράμενοι. IV 216, 14 ὥσπερ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σ. καθαρεῦσαι. IV 290, 12 εἰ καθαρεύει ψυχὴν καὶ σ. καὶ γλῶτταν. V 62, 18 κάθαρσιν δ' ἐπενόησεν ἑκατέρῳ τὴν προσήκουσαν, ψυχῇ μὲν ..., σώματι δὲ ... V 275, 1 σ. μὲν ἐξετάζων, εἰ ὁλόκληρον ..., ψυχὴν δὲ ... VI 171, 4 ποτὸν ... ὠφελιμώτατον ψυχαῖς τε καὶ σώμασι. III 150, 1 ποτίζεται οὖν ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τοῦ κατὰ ψυχὴν ἡγεμονικοῦ τὸ σώματος ἡγεμονικὸν πρόσωπον. V 97, 15 τὰ μὲν σώματα κάτω πρὸς χέρσον ἱδρυμένοι, τὰς δὲ ψυχὰς ὑποπτέρους κατασκευάζοντες. II 307, 6 τοῖς ἀγγείοις τῆς ψυχῆς, σώματι καὶ αἰσθήσει. I 232, 13 μέρη ψυχῆς, μέρη σώματος, αἱ τούτων ἐνέργειαι. VI 94, 12 καὶ τῶν τοῦ σώματος καὶ τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν. VI 166, 3 αἱ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ὁμοιότητες. I 50, 1 τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων φαίνεται καθ' ἑκάστην γενεὰν ἀμυδροτέρας λαμβανόντων τὰς τε τοῦ σώματος καὶ τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις καὶ ποιότητας. III 214, 9 τὴν ... γυμνὴν κίνησιν αὐτῆς (sc. ψυχῆς) τὰ νοήσει μόνῃ καταληπτὰ ἔλαχε, τὴν δὲ μετὰ σώματος τὰ αἰσθητά. II 174, 11 τῶν δὲ σωμάτων ... θρύπτουσι τὰς δυνάμεις, τὰς δὲ ψυχὰς ... III 78, 16 λεία δὲ κίνησις ἐν μὲν σώματι γινομένη ὑγείαν, ἐν δὲ ψυχῇ καλοκἀγαθίαν καὶ δικαιοσύνην ἂν ἐργάσαιτο. III 261, 14 ὁρμὴ τὰς περὶ σ. καὶ ψυχὴν φροντίδας ἐξενίκησεν. IV 52, 12 οἱ ψυχῇ μᾶλλον ἢ σώματι ζῶντες. I 155, 31 πρεσβύτερα δὲ ὁ μὲν φαῦλος ἡγεῖται τὰ σώματος, ὁ δ' ἀστεῖος τὰ ψυχῆς. V 21, 12 (παντέλεια ἡ) ἔν τε σώμασι καὶ ψυχαῖς. V 370, 16 ἅμα ταῖς ψυχαῖς καὶ τὰ σώματα ἐξηγρίωνται. IV 243, 4 ἁβροδιαίτοις καὶ τὴν ψυχὴν ἐκτεθηλυμμένοις καὶ τὸ σ. διαρρέουσιν. VI 5, 2 δουλεία τοίνυν ἡ μὲν ψυχῶν, ἡ δὲ σωμάτων. VI 212, 14 ἵνα μὴ τὸ σ. μόνον ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχὴ τοῖς οἰκείοις ἀνατρέφοιτο. VI 195, 26 τὰ σώματα γενναιοτάτους καὶ τὰς ψυχὰς εὐτολμοτάτους (τοὺς Ἰουδαίους εἶναι). VI 55, 13 μετὰ τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν καὶ τὸ σ. λιπαίνουσιν. VI 160, 16 μὴ μίαν ψυχὴν ἢ σ. ἓν ἐπηχθέσθαι. VI 214, 22 οἱ μὲν γὰρ λυθέντες (δεσμοὶ) μέρει περιβέβληντο τοῦ σώματος, οἱ δὲ νῦν προσδοκώμενοι ψυχῆς εἰσιν. VI 155, 4 τὰ μὲν σώματα ... πολιοί, τὰς δὲ ψυχὰς ... νήπιοι. I 88, 16 περὶ δὲ κακίας πλείοσι, ψυχῇ, λόγῳ, αἰσθήσει, σώματι. διὰ πάντων γὰρ τούτων ἐμφαίνεται. VI 151, 18 αἰκισθεὶς πρὸ τοῦ σώματος τὴν ἀθλίαν ψυχήν. I 121, 10 τὸν προστατεῖν λέγοντα ⟨τὰ⟩ τοῦ σώματος καὶ μηδὲν τὰ ψυχῆς νομίζοντα. I 155, 24 πάλην δ' οὐ τὴν σώματος ἀλλ' ἣν παλαίει ψυχή. I 146, 18 οὐ δύναται ἡ ψυχὴ ... χρῆσθαί τινι τῶν φίλων σώματος. I 197, 20 λεπτομερὴς γὰρ αὐτῆς (sc. ψυχῆς) ἡ φύσις, ὡς μηδεμίαν ἐμπαρέχειν λαβὴν σώματι. IV 38, 18 υἱὸς ... τό τε σ. κάλλιστος καὶ τὴν ψυχὴν ἄριστος. IV 22, 8 ἦν δ' αὐτῷ γυνὴ τήν τε ψυχὴν ἀρίστη καὶ τὸ σ. τῶν καθ' αὐτὴν περικαλλεστάτη. IV 193, 7 αἳ (sc. γυναῖκες) τὰ μὲν σώματα λαγνείαις τὰς δὲ ψυχὰς ἀσεβείᾳ τῶν χρωμένων διέφθειραν. IV 31, 12 οὐ μόνον τὰ σώματα μαλακότητι καὶ θρύψει γυναικοῦντες ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχὰς ... V 277, 10 διὰ τῆς τῶν σωμάτων αἰσχύνης ἀγκιστρευσάμεναι τὰς ψυχάς. V 33, 19 ἀπάρχεσθαι ... καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. IV 270, 5 τὴν ψυχὴν πρὸ τοῦ σώματος ... πιεζόμενοι. V 372, 23 εἰς ἡμερότητα προκαλουμένων τὰ μὲν σώματα καὶ τὰς ψυχάς. III 272, 11 ὅλα τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς ... ἐκδέδενται. III 162, 15 τὸ δοῦλον ἐπιτετειχικότες ψυχῇ τὸ σ. III 248, 5 ὁ γάμος οὗτος οὐ σώματα συμπλέκων, ἀλλ' εὐφυέσι ψυχαῖς τελείας ἁρετὰς ἁρμοζόμενος. V 274, 8 ἵνα μὴ σώματι στρατευόμενοι ταῖς ψυχαῖς ὑστερίζωσιν. IV 196, 11 οἱ σώμασι καὶ ψυχαῖς ἐκινδύνευσαν. IV 191, 16 τά τε σώματα καὶ τὰς ψυχὰς ἐπιδεδώκασι. IV 195, 14 τούτοις μεταδοῦναι τῆς ὠφελείας, εἰ καὶ μὴ τοῖς σώμασι, ταῖς γοῦν ψυχαῖς διαγωνισαμένοις. V 139, 21 τέρψεις ... σώματα καὶ ψυχὰς ἀναχέουσαι. III 55, 2 sqq. ὅτι δικαιοσύνη μὲν καὶ πᾶσα ἀρετὴ

ψυχῆς, ἀδικία δὲ καὶ πᾶσα κακία σώματος ἐρῶσι. V 152, 16 ἡ δὲ μέμψις σώματός ἐστι μᾶλλον ἢ ψυχῆς. III 67, 18 καθ' ἣν (sc. ἡλικίαν) τό τε σ. ἡβᾷ καὶ ἡ ψυχὴ πεφύσηται. II 218, 12 οὐκ εἰς τὴν σώματος ἀκμήν, ἀλλ' εἰς τὴν ψυχῆς. I 140, 22 ἅτε μέθῃ κεκρατημένος ψυχῆς, οὐ σώματος. I 232, 5 εἰσί τινες οἳ ψυχῆς προκρίνουσι σ., τῆς δεσποίνης τὸ δοῦλον. I 277, 26 ψυχὴν οὐδεμίαν τῷ σώματι ὁ ποιῶν εἰργάζετο ἱκανὴν ἐξ ἑαυτῆς τὸν ποιητὴν ἰδεῖν. II 165, 16 ἄχρι τοῦ σ. καὶ ψυχὴν παρεθῆναι πίνουσιν. II 149, 14 δι' οὗ σ. opp. δι' οὗ ψυχὴ πέφυκε τρέφεσθαι. II 68, 22 τῶν γὰρ ἀνθρώπων οἱ μὲν ψυχῆς, οἱ δὲ σώματος γεγόνασι φίλοι. II 44, 11 (ψυχαὶ) μελετῶσαι τὸν μετὰ σωμάτων ἀποθνῄσκειν βίον. V 269, 2 διὰ σ. θνητόν opp. διὰ ψυχὴν ἐφιεμένην ἀθανασίαν. II 257, 18 ψυχῶν γὰρ ἀπαθανατιζομένων ἀρεταῖς, οὐ φθαρτῶν σωμάτων ἐστὶ γένεσις. IV 34, 2 ὅσοι τρόπους ψυχῆς ἐρευνῶσιν ἀλλ' οὐ σώματος μορφάς. V 208, 1 οὐκ ἐπὶ σώματος αὐτὸ μόνον ἱστάμενος, ἀλλὰ ἤθη καὶ τρόπους προσδιερευνώμενος ψυχῆς. V 156, 3 ἐπιδαψιλευόμενος δυσθεράπευτον κακὸν σώμασι καὶ ψυχαῖς ἀκρασίαν. V 102, 12 ἀπένειμε καὶ τῷ σώματι τὰ οἰκεῖα ἔργα καὶ τῇ ψυχῇ τὰ ἐπιβάλλοντα. V 160, 14 τάς τε ψυχὰς καὶ τὰ σώματα διαρρέουσι. V 108, 15 sq. ἃ καὶ τὰ σώματα κατακλᾷ βιαζόμενα καὶ τὰς ψυχὰς πρὸ τῶν σωμάτων ἀπαγορεύειν ἀναγκάζει. II 152, 20 ἑκάτερα γὰρ ὠφελιμωτάτους φέρει καρποὺς, τὰ μὲν σώμασι, τὰ δὲ ψυχαῖς. II 294, 28 οἵτινές ἐστε ... κατὰ τὸ σ., κατὰ τὴν ψυχήν, κτλ. III 280, 10 ὁ (ἥλιος) μὲν τοῖς σώμασιν, ὁ δὲ τοῖς κατὰ ψυχὴν πράγμασιν ἐμπαρέχει φῶς. II 199, 23 ἀναισθησίας δὲ τῆς μὲν κατὰ τὸ σ. δημιουργὸς οἶνος, τῆς δὲ κατὰ ψυχὴν ἄγνοια. I 166, 1 ὅταν ... ἡ ψυχὴ ... ἀποτάξηται τοῖς κατὰ τὸ σ. καὶ τὰ ἴδια ὡς ψυχῆς ἔργα ἐργάσηται. VI 42, 8 οἳ δὲ τὴν τοῦ σώματος ἀδειαν ἐκ τῆς περὶ τὸν τόπον ἀσυλίας πεπορισμένοι ψυχῆς. VI 44, 17 γένη καὶ δεσποτικὰ γράμματα καὶ συνόλως σώματα παρελθόντες ψυχῆς φύσιν ἐρευνῶμεν. III 54, 20 sq. (τὰ γοῦν πολέμια τῆς ψυχῆς ἐννοήματα) οὐ γὰρ μόνον σώμασιν, ἀλλὰ καὶ σωμάτων δίχα διαιρεθέντων τμήμασιν ἐπιφοιτᾷ. III 19, 17 τὸν μὴ τέλειον ἀρχιερέα ... ἔνδον εἶναί τε καὶ ἔξω, ἔνδον μὲν τῷ φανερῷ σώματι, ἔξω δὲ ψυχῇ τῇ περιφοίτῳ. III 104, 18 τὰ μὲν τῆς δούλης εἰς χεῖρας ἀφικνεῖται σώματος ..., τὰ δὲ τῆς κυρίας εἰς ψυχὴν ἔρχεται. III 238, 13 ὑπεράνω ... ἱστασθαι τὸ ὂν ἐπὶ σωμάτων, ἐπὶ ψυχῶν. — II 58, 10 καθ' αὐτὸ δὲ καὶ τὸ σ. ἄψυχον. I 48, 16 αἷς (sc. αἰσθήσεσι) τὸ μὲν σ. ἐψύχωσεν ὁ δημιουργός. I 70, 23 τοῦτο γὰρ μάλιστα τοῦ σώματος τὸ μέρος ἐψύχωται. VI 167, 18 λειψάνων τινῶν ὑστάτων τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος ἐνυπαρχόντων καὶ ἐγκατειλημμένων τῷ σώματι. — I 69, 7 ἄνθρωπον δὲ τὸν ἐκ γῆς λογιστέον εἶναι νοῦν εἰσκρινόμενον σώματι. III 211, 11 sq. (ὁ νοῦς) πνεῦμα ἢ αἷμα ἢ σ. συνόλως — ἀλλ' οὐ σῶμα. I 85, 8 sq. τίς τέ ἐστι καὶ ποταπὸς (ὁ νοῦς), πνεῦμα ἢ αἷμα ἢ πῦρ ἢ ἀὴρ ἢ ἕτερόν τι [σῶμα], ἢ τοσοῦτόν γε ὅτι σ. ἐστιν ἢ πάλιν ἀσώματον. III 91, 18 ἐπὶ τοῖς ξυλίνοις καὶ γηίνοις σώματος ὄγκοις οὐδ' ἐπ' ἀλόγοις ζῴοις, ταῖς αἰσθήσεσι ..., ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ νῷ. III 15, 20 ὁ καθαρώτατος νοῦς, ἀλογῶν οὐ μόνον σώματος ἀλλὰ καὶ τοῦ ἑτέρου ψυχῆς τμήματος. V 364, 12 (ὁ νοῦς) ἐνδιαιτώμενος δὲ ὑγιεινῷ σώματι. III 58, 19 (ὁ νοῦς) ἄρχει τοῦ σώματος. I 205, 16 πᾶσαν τὴν περὶ τὸ σ. χώραν καὶ τὸν ἡγεμόνα αὐτῆς νοῦν ὑπήκοα καὶ δοῦλα ἀποφήνας. I 128, 10 (ὁ νοῦς) πονηρὸν καὶ δυσμενὲς κρίνει τὸ σ. VI 41, 15 ὁ γὰρ ἡγεμὼν σώματος ἐν ἐμοὶ νοῦς. V 142, 29 τὸν νοῦν εἰσῳκισμένον θνητῷ σώματι. I 95, 9 ὁ γυμνὸς καὶ ἀνένδετος σώματι νοῦς. I 125, 7 γυμνότητα οὐ τὴν τοῦ σώματος παραλαμβάνει, ἀλλὰ καθ' ἣν ὁ νοῦς ... γυμνὸς ἀρετῆς ἀνευρίσκεται. I 122, 4 τί γὰρ ὄφελος ἦν καταλιπεῖν αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) τὸ σ. II 305, 14 ἀναχωρήσας γὰρ ὁ νοῦς καὶ τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν ἄλλων ὅσα κατὰ τὸ σ. I 130, 11 ὁ μὲν οὖν τύραννος νοῦς ἐπιτάγματα ἐπιτάττει τῇ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι βίαια. IV 126, 15 τίς ἄρα ὁ ἐνοικῶν αὐτοῦ τῷ σώματι ... νοῦς. IV 18, 15 ᾧ (sc. νῷ) καὶ τοῦ σώματος ἅπασα κοινωνία πειθαρχεῖ. I 280, 17 τὸ γοῦν σ. ἢ νόσῳ χρησάμενον τὰς ἀφ' ἑαυτοῦ προσβαλὸν κῆρας ἄσης καὶ ἀδημονίας αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) ἐνέπλησεν ἢ πανθὲν ἀμέτρως ἀπολαύσει ἡδονῶν ἀμβλυτέρας τὰς εἰς τὸ καταλαμβάνειν ἀκμὰς ἀπειργάσατο. III 20, 10 κἂν ἔτι μένῃ τὸ σ. ἔνδον αὐτῷ (sc. τῷ νῷ). I 277, 12 ἡ σαρκῶν φύσις νοῦ μὲν οὐ μεμοίραται, ζωῆς δὲ καθάπερ καὶ ὅλον ἡμῶν τὸ σ. μετέχει. I 88, 10 εἰς δὲ ἀπόλαυσιν κακίας οὐ μόνον δεῖ πῶς ἔχειν τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ τὴν αἴσθησιν καὶ τὸν λόγον καὶ τὸ σ. VI 62, 8 ἀνάγκη γὰρ τοῦ παιδεραστοῦ τὸν μὲν νοῦν τετάσθαι πρὸς

τὰ παιδικά, ... ⟨τὸ δὲ σ.⟩ ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας... συντήκεσθαι. — I 47, 10 (ἄνθρωπος θνητὸς) μὲν κατὰ τὸ σ., κατὰ δὲ τὴν διάνοιαν (ἀθάνατος). II 312, 5 τί τὸ σ. καὶ τί ποιοῦν ἢ πάσχον διανοία συνεργεῖ. V 12, 16 οὐ σώματος ὀφθαλμοῖς ἀλλὰ τοῖς διανοίας ἀκοιμήτοις ὄμμασι. V 102, 17 κατὰ τὴν τοῦ σώματος ὑπηρεσίαν opp. πρὸς ... τελειότητα διανοίας. III 184, 24 ταῖς μὲν τοῦ σώματος τροφαῖς opp. τῆς διανοίας. IV 45, 2 γέλως δ' οὐχ ὁ κατὰ παιδιὰν ἐγγινόμενος σώματι ..., ἀλλ' ἡ κατὰ διάνοιαν εὐπάθεια. IV 55, 13 θεράπαιναν ἀγαγοῦ, τὸ μὲν σ. δούλην, ἐλευθέραν δὲ καὶ εὐγενῆ τὴν διάνοιαν. V 278, 16 ἀλκὴν δὲ τοῖς σώμασι κραταιοτάτην ἐντιθεὶς opp. ταῖς διανοίαις. I 262, 29 μηδ' εἴ τις περιρραντηρίοις ἢ καθαρσίοις χρώμενος διάνοιαν μὲν ῥυπαίνει τὴν ἑαυτοῦ, τὸ δὲ σ. φαιδρύνει. IV 40, 1 τροπὴν οὔτε κατὰ τὸ σ. οὔτε κατὰ τὴν διάνοιαν. VI 5, 4 ἡ (ἐλευθερία) μὲν γὰρ ἄδειαν σωμάτων ἀπ' ἀνθρώπων δυνατωτέρων, ἡ δὲ διανοίας ἐχεχειρίαν ἀπὸ τῆς τῶν παθῶν δυναστείας ἐργάζεται. V 343, 2 ἐπὶ τοῦ σώματος opp. κατὰ διάνοιαν. III 85, 10 τοῖς μὲν σώμασι παρεῖναι μόνον, ταῖς δὲ διανοίαις ἀπηλλάχθαι. IV 39, 13 οὐ τοῖς σώμασι μᾶλλον ἢ ταῖς διανοίαις. IV 239, 22 „εἰ μὴ μόνον τοῖς σώμασιν" εἶπεν „ἐπισπεύδετε τὴν πρὸς ἡμᾶς ἄφιξιν ἀλλὰ καὶ ταῖς διανοίαις". IV 264, 22 οὐχ ἧττον ταῖς διανοίαις ἢ τοῖς σώμασιν. III 129, 15 ὁ κατὰ διάνοιαν (λόγος) ... ἔρημος σώματος. III 61, 15 ξένα διανοίας τὰ σώματος ὡς ἀληθῶς πάθη. — V 330, 14 μήτε τοῖς σώμασι μήτε ταῖς γνώμαις. — V 136, 18 αἱ συνεχεῖς καὶ ἐπάλληλοι τροφαὶ κατακλύζουσαι τὸ σ. καὶ τὸν λογισμὸν προσεπισύρουσιν. III 16, 10 τίς οὖν γενήσεται κληρονόμος, οὐχ ὁ μένων ἐν τῇ τοῦ σώματος εἱρκτῇ λογισμός ..., ἀλλ' ὁ λυθεὶς τῶν δεσμῶν. IV 243, 11 ὁ λογισμὸς ... καθελὼν τὸν βαρὺν τοῦ σώματος ἐπιτειχισμόν. V 42, 14 τὰ σώματα ἄνοσα καὶ τὸν λογισμὸν ὑγιῆ. III 84, 5 λογισμοῦ γὰρ ἡ μὲν ὅλη ψυχὴ καθάπερ ἀστὴ σύμβιος ..., ἡ δὲ τοῦ σώματος φύσις παλλακή. IV 73, 9 τοῦ λογισμοῦ καιρὸν οὐκ ἔχοντος ἐνηρεμεῖν ... ἑαυτῷ διὰ τὰ πεφύρθαι μᾶλλον ἢ οὐχ ἧττον τοῦ σώματος. — IV 198, 7 τοῖς σώμασι καὶ ταῖς προθυμίαις. — II 28, 2 ὅλου τοῦ σώματος μέρος ἐξαίρετον ἔνειμεν ἡ φύσις τὸ πρόσωπον αἰσθήσεσιν. I 68, 9 χωρίον αὐταῖς (sc. αἰσθήσεσιν) ἐξ ἁπάντος τοῦ σώματος ..., ἐπιτηδειότατον. III 175, 14 τὰ τοῦ σώματος στόμια. III 216, 22 ἴθι νοερῶς εἰς Χαρρὰν τὴν ὀρυκτήν, τὰς τρώγλας καὶ ὀπὰς τοῦ σώματος, καὶ ἐπίσκεψαι ὀφθαλμούς, ὦτα, ῥῖνας, κτλ. I 262, 8 τὸν Ἰωσὴφ οὐν ὅλον εἰς τὰς τοῦ σώματος καὶ τῶν αἰσθήσεων κοιλότητας εἰσδεδυκότα. III 213, 24 τὸ γὰρ σ. ἡμῶν εἰς τὰ τῶν αἰσθήσεων ὄργανα τρόπον τινὰ ἐξορώρυκται. III 243, 3 αἱ τοῦ περὶ ἐμὲ γεώδους φυλαὶ συγκαθαίρονται, ἃς ἔλαχον αἱ αἰσθήσεις καὶ ἡ μεγίστη δεξαμενή, τὸ σ. I 221, 19 (ἰσχῦσαι) σώματός τε καὶ αἰσθήσεων.

7. σ. θνητόν, φθαρτόν ex quo proficiscuntur πάθη, ἡδοναί, κακίαι et sim.: IV 76, 10 ὀλίγα φροντίζων τοῦ θνητοῦ σώματος, ὃ κἂν ὀστρέου δίκην περιπεφυκός. III 163, 2 ἀδύνατον εἶναι θνητῷ σώματι ἐνδεδεμένον εἰσάπαν εὐδαιμονῆσαι. III 188, 22 οὐκ ἔστι ... ἀρτίπους ἡ ἐν θνητῷ σώματι ἀρετή. III 219, 18 τῷ ἐκπεπληρωμένῳ (τόπῳ) ὑπὸ σώματος θνητοῦ. III 194, 20 ταῦτα γὰρ ἅτε θεῖα ὄντα θειοτέραις ... φύσεσιν ἀπηλλαγμέναις θνητοῦ σώματος εὑρίσκειν ἀναγκαῖον. V 21, 7 τὸ φύσει θνητὸν σ. τοῦ ἱερέως. I 122, 10 ⟨τὸν⟩ κατοικοῦντα ἐν σώματι καὶ τῷ θνητῷ γένει. V 286, 7 εἴ τις ἄνθρωπος ὢν ἐνδεδεμένος σώματι φθαρτῷ. I 146, 9 ἡμᾶς ἐνδεδεμένους σώματι. I 294, 7 sq. λυθεὶς γὰρ τῶν ἀρρήκτων σώματος καὶ περὶ σ. δεσμῶν. III 235, 5 cf. 20, 12 δεσμωτήριον μὲν καὶ τύμβον ἐκάλεσαν τὸ σ. III 11, 20 τὸ ... πρὸς θεὸν (γένος) οὐ κατέβη πρὸς ἡμᾶς οὐδὲ ἦλθεν εἰς τὰς σώματος ἀνάγκας. III 62, 16. 215, 1. 228, 19. IV 164, 14. V 364, 8. VI 55, 4 (αἱ τοῦ σώματος ἀνάγκαι). II 263, 15 τῷ συμφορῶν ἀνηνύτων ... χωρίῳ, σώματι. I 42, 2 φθαρτοῦ σώματος φθαρταὶ τροφαί. II 44, 16 πάντα δὲ ἐπὶ τὸν συμφυᾶ νεκρὸν ἡμῶν, τὸ σ. II 273, 3. III 296, 27 (τὸ νεκροφορούμενον). I 146, 20 τὰς τὸ σ. πλημμελούσας καὶ πιεζούσας ὕλας. I 169, 12 ἤρξω τε γὰρ ἀπὸ τῶν φθειρομένων γῆς σωμάτων, τελευτήσεις δὲ πάλιν εἰς ἐκεῖνα. II 189, 11. 285, 22. III 19, 20. 71, 16. V 285, 20 (ὁ μετὰ σώματος βίος). III 192, 24. IV 59, 15 (ἡ μετὰ σώματος ζωή). V 285, 2 ἀπαλλάττεσθαι ... τῆς ἐν σώματι ζωῆς. III 236, 22 (οἱ ἐκνιψάμενοι) τὴν ῥυπῶσαν καὶ κεκηλιδωμένην ⟨ἐν⟩ σώμασι βαρέσι ζωήν. III 295, 26 τὰ τοῦ σώματος καὶ τῆς σαρκὸς οἰκεῖα. II 49, 5 τὴν ἀρετῆς φίλην ὀλιγοδεΐαν πρὸ τῶν σώματος οἰκείων ἀσπαζόμενοι.

II 138, 23 τὰ σώματος καὶ γῆς φῦλα. III 299, 20 ὁ φαῦλος (κλῆρον ἔλαχε) σ. III 61, 11 παντὸς δὲ φαύλου συγγενὲς τὸ σώματος χωρίον. I 283, 10 (ὁ φαῦλος) βλάπτει δὲ καὶ ὃ δοκεῖ μάλιστα ὠφελεῖν τὸ ἴδιον σ. I 88, 6 τὸ δὲ σ. οὐχ οἷον οὐ συνεργεῖ πρὸς τοῦτο (sc. τὴν ἀρετῆς χρῆσιν) ἀλλὰ καὶ κωλυσιεργεῖ. V 235, 10 ἡ . . . τοῦ σώματος ὀλκὴ φύσει βρίθουσα τοὺς ὀλιγόφρονας συνεφέλκεται τῷ πλήθει τῶν σαρκῶν αὐχενίζουσα. VI 47, 2 σώματα θεραπεύει μόνον. I 283, 8 ὁ μὲν δὴ φαῦλος τὸ γεῶδες σ. . . . ἐργαζόμενος. II 30, 19 ὁ σοφὸς μόνος ἐλεύθερός τε καὶ ἄρχων, κἂν μυρίοις τοῦ σώματος ἔχῃ δεσπότας. IV 53, 15 (ἡ δουλεία) τοῦ σώματος. VI 12, 5 σώματι φύσει δούλῳ. I 128, 16 (ὁ φιλόσοφος) τοῦ δὲ νεκροῦ ὄντως σώματος ἀλογεῖ. VI 31, 6 μετανάστιν μὲν σώματος εἰργάσαντο. III 17, 3 μετῳκισάμην τοῦ σώματος. II 155, 9 κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος μετάβασιν. II 194, 18 πορρωτάτω τοῦ σώματος . . . διοικίζεσθαι. II 245, 1 παροικεῖ μὲν ὁ σοφὸς ὡς ἐν ξένῃ σώματι αἰσθητῷ. II 245, 4 (ξένη ἡ) ἐν σώματι. II 244, 21 Ἰακὼβ τὴν ἐν σώματι παροικίαν ὀλοφύρεται λέγων. III 71, 14 οἱ τέλειοι τὰς μὲν ἀρχὰς ἔχουσιν ἀπὸ σώματος καὶ αἰσθήσεως. II 270, 8 ἐκφυγὼν δεσμωτήριον τὸ σ. II 247, 9 ὅσα ἄλλα γεώδη μήτε διαπλάττειν μήτε συντιθέναι σώματα πλίνθου τρόπον, ἀναβαίνειν δὲ τοῖς λογισμοῖς πρὸς αἰθέριον ὕψος. I 123, 9 (ἡ σοφία) οὐκ ἐν τῷ σώματι, ἀλλ' ἔξω τούτου. II 108, 18 πᾶσα ψυχὴ σοφοῦ . . . νομίζει τὸν μὲν σοφίας οἶκον ἴδιον, τὸν δὲ σώματος ἀθνεῖον. IV 76, 8 τὴν σώματος ἐπιγράψονται κυρείαν, οὐ τὴν κατ' ἐμέ. III 141, 20 καθελεῖν τὴν σώματος ἅπασαν ἡγεμονίαν δυσὶ προσβολαῖς. I 245, 14 ὅσα δ' ἂν χωρὶς ἡγεμόνος, ὑπὸ ἀναρχίας ὥσπερ πόλιν τὸ σ. ἡμῶν διόλλυσι. I 145, 7 (αἱ σώματος προκοπαί). V 269, 14 (ἡ φρόνησις) διὰ βάθους χωρεῖ τῶν σωμάτων. — III 36, 2 σ. καὶ ψυχὴ καὶ πάθη, ἀλγηδόνες τε καὶ ἡδοναί, πρὸς δὲ καὶ οἰκειώσεις καὶ ἀλλοτριώσεις καὶ ὅσα ζῴων φύσις χωρεῖ. V 121, 12 (ἡ) ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τῶν παθῶν (διάβασις). III 129, 9 cf. 186, 1 διακοπέντος αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ σώματος καὶ τῶν ἀνηνύτων ἐπιθυμιῶν. I 88, 8 ἀλλοτριοῦσθαι πρὸς τὸ σ. καὶ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ. — I 260, 17. III 276, 1 (ἡ σώματος ἡδονή). I 53, 9 ὁ δὲ πόθος οὗτος καὶ τὴν τῶν σωμάτων ἡδονὴν ἐγέννησεν. II 48, 17. 53, 18. 99, 21. 272, 3. III 261, 16 cf. 107, 1-7. VI 64, 7 (αἱ σώματος ἡδοναί). III 84, 7 ἡδονῶν γὰρ καὶ ἐπιθυμιῶν χώρα. I 129, 16 ἡδονὴν καὶ σ. ἄνευ μεμίσηκεν αἰτιῶν ὁ θεός. II 7, 4 ἐκ τοῦ σώματος, ὃ δεξαμενὴν καὶ χώραν ἡδονῶν ἡ φύσις ἐδημιούργησεν. II 115, 2 ἡδονὴν . . . καταδύσεις τὰς ἐν τῷ σώματι ζητοῦσαν. II 183, 8 δύνηται δ' ἀπηλλαγμένος πάντως τῶν κατὰ τὸ „ἀδελφὸν" σ. ἡδονῶν. I 148, 5 τῆς γὰρ σώματος τροφῆς ἡδοναὶ γήινα. I 216, 5 οὐκ ἐξ ἧς (sc. θοίνης) αἱ γαστρὸς ἡδοναὶ πιμπλαμένης τὸ σ. πιαίνουσιν. V 149, 26 μετὰ σώματος θρέψεις. V 227, 24 αἱ ἀμείλικτοι καὶ ἀπαρηγόρητοι δέσποιναι τοῦ σώματος, δίψα ⟨καὶ⟩ πεῖνα. III 66, 17 ἵνα μὴ πολὺν τῦφον ἐπὶ τοῦ φανεροῦ σώματός ποτε ἀποδεξώμεθα. II 233, 7 δορυφόροι μὲν οὖν σώματος πλοῦτος, εὐδοξία, τιμαί, κτλ. III 65, 13 δορυφορεῖται δὲ σ. μὲν εὐδοξία καὶ περιουσία καὶ ἀφθονία πλούτου. V 268, 10 ὁ μὲν δὴ σώματος δορυφόρος πλοῦτος. I 283, 18 εἴ τις ἐπινεμομένη κακία μηκύνεται, τῆς ἐν σώματι ἐρπηνώδους ἀδελφὴ νόσου. V 97, 20 τῶν περὶ σ. κακῶν. III 299, 21 τὰς . . . διὰ σώματος κακίας.

8. τὰ σώματος (ἀγαθά), opp. τὰ ψυχῆς, τὰ ἐκτός. I 259, 26 τὰ τρία γένη τῶν ἀγαθῶν, τά τε ἐκτὸς καὶ περὶ σ. καὶ ψυχήν. III 195, 10 ὅσα ἢ ψυχῆς ἢ σώματος ἢ τῶν ἐκτὸς ἀγαθά ἐστιν. I 117, 25 cf. II 24, 19. V 363, 17 ⟨τὰ⟩ περὶ σ. καὶ τὰ ἐκτὸς ἀγαθά. III 186, 21 σώματος ἀγαθὸν οὐ προσιέμεθα οἱ τὰ ψυχῆς ἰδόντες. I 242, 2 καὶ τὰ ἐκτὸς καὶ τὸ σ. καὶ ἡ αἴσθησις (θεοῦ κτήματα). I 198, 6 οὔτε τιμὰς οὔθ' ὅσα περὶ σ. ἢ ψυχὴν ἴδια κεκτήμεθα. III 246, 15. 260, 25 (coni. ψυχή, τὰ ἐκτός). IV 306, 19 περί τε σώματα καὶ ψυχὰς καὶ τὰ λεγόμενα ἐκτός. III 141, 26 cf. II 227, 9. 13 τὸ (ἀγαθὸν) μὲν ψυχῇ, τὸ δὲ σώματι, τὸ δὲ τοῖς ἐκτὸς ἀπονέμοντα. III 261, 8 τῆς τοῦ σώματος εὐσταθείας, coni. τῶν κατὰ ψυχὴν ἀρετῶν, τῆς τῶν ἐκτὸς εὐπορίας. II 209, 9 (τὸ καλὸν) ἄχρι σώματος καὶ τῶν ἐκτὸς (ἀποτείνειν). II 179, 2 cf. 186, 18. 233, 5. III 65, 11 τὰ περὶ σ. τε καὶ ἐκτὸς . . . τὰ ψυχῆς. V 325, 3 (τὰ περὶ σ., τὰ ἐκτός, τὸ ἡγεμονικόν). V 55, 3 μήτε κατὰ σ. μήτε κατὰ τὰ ἐκτός. I 249, 5 ὧν ἄλλων ἀναγκαίων περί τε σώματος ἐπιμέλειαν καὶ τὴν τῶν ἐκτὸς περιουσίαν πραγματεύονται. I 260, 13 cf. II 26, 5. 228, 8 τὰ δ' ἐκτὸς καὶ περὶ σ. πλεονεκτήματα. II 184, 3 ὅσα σώματος πλεονεκτήματα (coni. κάλλος, ἰσχύς). II 25, 14

διὰ τὴν τῶν περὶ σ. καὶ ἐκτὸς ἀμετρίαν. II 27, 12 τῆς (πιότητος) δὲ κατὰ τὸ σ. καὶ τὰ ἐκτὸς ἀναφερομένης ἐπὶ τὸν ἀντίθεον καιρόν. II 273, 9 πρὸς τὴν τοῦ σώματος καὶ τῶν ἐκτὸς ἔκνομον ἐπιστασίαν. II 217, 23 ὁ τῆς περὶ τὸ σ. ἀπάσης ὑπέρμαχος δυνάμεως (ἑταῖρος, coni. τὰ ἐκτός). II 308, 15 τοῦ καὶ τὸ σ. καὶ τὰ ἐκτὸς ἀσπαζομένου (Ἰωσήφ). II 91, 13 cf. V 270, 10 καταφρονητικῶς ἔχομεν πάντων ὅσα ἐκτός τε καὶ περὶ σ. IV 58, 3 οὐδ' ἐπὶ τοῖς περὶ τὸ σ. μέγα φρονεῖν. I 260, 8 ἐν τοῖς περὶ σ. II 186, 16 ὅσα περὶ σ. III 186, 10 τὰ ὄντως ὑπάρχοντα ἀγαθὰ ἔξω προεληλυθότα τοῦ σώματος.

9. σ., σώματα coni. πρᾶγμα, πράγματα. II 118, 23 δυεῖν γὰρ ἐναντίων καθ' ἑνὸς εἴτε σώματος εἴτε πράγματος ὁριζθέντων. III 17, 10 διὰ σκιῶν μοι σώματα, διὰ ῥημάτων πράγματα ... δεικνύναι. I 52, 17. 274, 8. 278, 9. 295, 25. II 13, 4. 66, 6. 202, 9. 233, 26. 311, 13. III 27, 5. 30, 19. 33, 7. 37, 8. 53, 8. 54, 19. 71, 2. 143, 9. 157, 20. 22. 167, 24. 186, 17. 187, 15. 275, 11. V 147, 5. 172, 2 σώματα coni. πράγματα.

10. All. et metaph.: I 102, 4. 266, 18. II 14, 4. 113, 11. 246, 1. III 299, 17 cf. I 166, 22. 221, 12. II 21, 2. 34, 12 35, 1. 108, 14. 113, 3. 210, 12. 254, 13. 271, 12. 283, 16. 299, 27. III 76, 8. 114, 4. 276, 18 (Αἴγυπτος). I 129, 7 Εἴρ. II 82, 2 cf. 106, 19. III 58, 18. 172, 20. 221, 25 ὁ τοῦ σώματος καὶ τῶν περὶ αὐτὸ χορευτὴς Ἰωσήφ. I 118, 6 cf. 116, 15. 220, 18 ὦ σωμάτων καὶ χρωμάτων ἑταῖρε Λάβαν. I 261, 26 συζυγὴ δὲ καὶ συνεταιρὶς Χεβρὼν καλεῖται συμβολικῶς ἡμῶν τὸ σ. — II 30, 10 (ἀσκός). I 295, 9. II 234, 10. 268, 9. 269, 23. III 16, 15. 61, 9 (γῆ). I 294, 9 „γῆν καὶ συγγένειαν καὶ πατρὸς οἶκον", τὸ σ., τὴν αἴσθησιν, τὸν λόγον, „καταλιπὼν" (Ἀβραάμ). I 296, 18. II 142, 12. 249, 6 (κιβωτός). III 28, 5 (κτῆνος). I 127, 30 (ὁ δερμάτινος ὄγκος ἡμῶν). II 7, 1 ὁ δὲ ἀπηώρησεν ἑαυτὸν σώματος, ὃς ἐστιν ἐν ἡμῖν ξύλινος ὄγκος. III 13, 16 (σάκκος). I 89, 9. V 252, 14 (σῆμα). II 268, 8 τὴν ἐκ τριῶν χωρίων μετανάστασιν σώματος, αἰσθήσεως, λόγου τοῦ κατὰ προφοράν. — VI 67, 3 σ. μὲν ἔχειν τὰς ῥητὰς διατάξεις, ψυχὴν δὲ τὸν ἐναποκείμενον ταῖς λέξεσιν ἀόρατον νοῦν. II 270, 21 sq. σκιᾷ μὲν δὴ καὶ μιμήματι ἔοικεν ἑρμηνεία, σώμασι δὲ καὶ ἀρχετύποις αἱ τῶν διερμηνευομένων φύσεις πραγμάτων. II 265, 29 νομίσαντες τὰ μὲν ῥητὰ τῶν χρησμῶν σκιάς τινας ὡσανεὶ σωμάτων εἶναι. II 286, 18 ταῦτα (sc. τὰ ῥητά) σώματι ἐοικέναι νομίζειν, ψυχῇ δὲ ἐκεῖνα (sc. τὰ δι' ὑπονοιῶν δηλούμενα). IV 287, 19 ὄνομα ... σκιᾷ παραπλήσιον, ᾗ παρέπεται σώματι. — II 189, 24 ὃς ἐν μὲν τῇ πόλει τοῦ σώματος ... περιεχόμενος. V 187, 21 πάντα μέρη τοῦ ἔθνους ὡς ἑνὸς σώματος. III 232, 17 τὸν ἀνωτάτω (λόγον) καὶ ὡσανεὶ σώματος ἠνωμένου κεφαλὴν πλησίον ἱδρύεται διανοίας. III 70, 11 ἵνα μὴ νεκρῶν τρόπον σωμάτων ὁ νοῦς ὑπὸ παθῶν καταψυχθῇ.

σωμασκία. IV 12, 8.

σωματικός. II 30, 5 (ἀγγεῖα). II 35, 7. 36, 17 (ἀγαθά). I 96, 16. 101, 22. 146, 15 (ἀνάγκη). I 122, 6. 146, 10 (ἀνάγκαι). I 106, 16 (ἀρετή). I 257, 11 (ἀσθένεια). II 134, 21 (βάσις sc. τοῦ κόσμου). IV 186, 14 (βίος). II 246, 25 (δίκτυα). II 271, 16 (εὐθηνία). III 262, 3 (ἡδονή). II 26, 18. 35, 5. IV 38, 3 (ἡδοναί). I 118, 1 (ἦχοι). V 266, 9 (ἰσχύς). III 299, 20 (κακίαι). I 264, 9 (κῆρες). I 5, 5 (κόσμος). I 193, 16 (λῶβαι). V 369, 18 νόσοι. I 105, 19. 264, 6. II 305, 20. III 91, 12. 214, 6 (ὄγκος). I 123, 14. 145, 28 (ὄγκοι). II 273, 11. 305, 1 (οἶκος). II 91, 1. III 104, 18 (ὄργανα). I 11, 8 (οὐρανός). I 18, 14. 21, 22. 31, 26 sq. 45, 23. II 36, 14 (οὐσία). I 6, 3 (οὐσίαι). IV 205, 18 (πάθος). III 71, 20 πάθη. I 294, 5 (πλεονεκτήματα). II 274, 12. IV 142, 9 (ποιότητες). II 40, 9 (στόμια καὶ τρήματα). I 294, 15. II 52, 16. 190, 10. 194, 16 (στρατόπεδον). II 13, 18 (συζυγίαι). III 160, 20 σύστασις. III 162, 17. VI 190, 15. 204, 20 (τόνοι). I 83, 3 (ὕλη). II 305, 12 (φωλεοί). I 146, 11 (χρεία). II 107, 7. 272, 15. 298, 1. 17. III 136, 12. 172, 29. 192, 20. 265, 21. IV 37, 21. 93, 9 (χώρα). — III 64, 17 τὰ μὲν σωματικὰ ταῦτα, τὸ δὲ νοερὸν καὶ οὐράνιον τῆς ψυχῆς γένος. — I 151, 5 (τὸ σωματικόν). I 119, 3. 145, 9. II 228, 21. 240, 11. III 300, 2. IV 48, 17. 59, 3 (τὰ σωματικά). III 20, 7 σωματικῶς.

σωμάτιον. VI 205, 17.

σωματοειδής. V 329, 3 (ἀνδριάς). II 181, 15 (κόσμος). III 76, 14 ψυχῆς μέρος. I 11, 11 (οὐρανός). I 61, 6 (σύστασις). — VI 88, 18 ὅσον αὐτοῦ (sc. τοῦ κόσμου) σωματοειδές. I 204, 10 ὅσον σωματοειδὲς αὐτοῦ (sc. Ἰσαάκ) τῇ ψυχῇ συνύφαντο. — VI 88, 22. 95, 10 (τὸ σωματοειδές).

σωματοῦν. III 17, 15.

σῶς. II 126, 25 (βίος). III 274, 12 (δύναμις). V 20, 10 (ἐλπίδες). II 156, 8 ὁ τῆς παιδείας καρπός. IV 106, 4 καὶ τὸν νεώτατον ἀγαγεῖν πρὸς τὸν πατέρα σῷον. IV 33, 18 μία (πόλις) δὲ ἀπαθὴς παντὸς κακοῦ σ. ὑπολείπεσθαι. V 349, 16 (σπορά). — IV 169, 6 οὐδὲν ἔτι σῷον εὑρισκον. IV 297, 4 μηδὲν σῷον (ἀπολείπειν). IV 169, 14 τὰ δὲ συγχομισθέντα σῷα διέμενον. IV 135, 6 οὗτος ... διέμενε σ. IV 194, 6 αὐτοὶ δὲ πάντες σῷοι. IV 103, 8 ἐπανέρχησθε σῷοι. VI 58, 1 σῷοι καὶ φίλοι.

σῶστρον. I 251, 2. II 247, 4. III 11, 14. V 191, 5 (σῶστρα καὶ λύτρα). V 45, 2 τὰ σῶστρα τῷ πάσας ἀποσκεδάσαντι τὰς ἐπιβουλὰς ἀνάγεται χαριστήρια.

σώτειρα. I 117, 2.

σωτήρ. I 59, 10. 101, 18. 119, 13. 231, 8. 13. II 34, 21. 85, 17. 89, 14. 111, 13. 226, 13. 247, 3. 273, 22. 292, 14. III 15, 6. 108, 4. 145, 15. 167, 2. 191, 23. IV 31, 17. 40, 7. 103, 7. V 50, 17. 61, 16. 65, 26. 118, 1. 135, 15. 344, 13. 363, 8. 374, 15. VI 70, 6. 192, 1 (θεός vel deus int.). VI 133, 16 cf. 143, 10. 159, 20 σ. καὶ εὐεργέτης Σεβαστός.

σωτηρία. V 343, 11 τῶν ἐμπλεόντων. V 321, 10 ἐκ τῶν κατὰ πλοῦν κινδύνων. VI 159, 10 ἡγεμόνος. V 243, 14 τῶν θαλαττευόντων. II 292, 16 τῶν καμνόντων. IV 74, 22 τῶν κοινῶν. I 31, 3 τῆς νεὼς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ. I 173, 20. II 59, 23. 162, 21 (τῆς) πατρίδος. IV 44, 5 πατρίδων. V 48, 3 τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. V 51, 5 τῶν μετὰ σελήνην. IV 42, 10 τῶν τέκνων. II 113, 1 φίλων. — II 114, 9 Μωυσῆς ... τοῖς ἱππεῦσιν εὔχεται σωτηρίαν παντελῆ. IV 196, 3 ὑπέρ τε τῆς αὐτῶν σωτηρίας καὶ τῶν συστρατευσαμένων. IV 121, 18 σωτηρίαν ἑνὶ μενώμενοι. IV 68, 17 ταῦτα πρὸς σωτηρίαν ποτὲ μὲν ταυτὶ ποτὲ δὲ ταυτὶ προσφέρων. IV 215, 14 δι' ὧν οὐ μόνον αὐτοὶ καὶ γένη σωτηρίας ἔτυχον. IV 214, 4 τὸν δὲ τρόπον τῆς σωτηρίας ... ἄξιον ἱστορηθῆναι. II 114, 26 ἕτερος (δράκων) αἴτιος σωτηρίας γενόμενος παντελοῦς τοῖς θεασαμένοις. I 166, 25 Φινεὲς δὲ ... οὐ φυγῇ τὴν ἰδίαν σωτηρίαν πεπόρισται. IV 100, 21 ὁδὸν εὗρεν εἰς σωτηρίαν. VI 134, 1 εἰς ἀπόγνωσιν σωτηρίας ἐλθεῖν. IV 170, 15 πρὸς ἀπόγνωσιν ἤδη τραπομένων σωτηρίας. IV 144, 7 ἐν ... σωτηρίας ἀπογνώσει. IV 258, 20 μέσοι δὴ ληφθέντες ἐχθρῶν καὶ θαλάττης ἀπέγνωσαν τὴν ἰδίαν σωτηρίαν. VI 122, 16 τὰ ζώπυρα τῆς ἰδίας σωτηρίας οὐκ ἀπεγίνωσκεν. V 276, 2 ἐφ' ὧν ἀπογνῶσι σωτηρίας. VI 159, 9 ἰδίαν ἑαυτῶν νομίζουσαι σωτηρίαν πᾶσαι μὲν ἤπειροι πᾶσαι δὲ νῆσοι. II 273, 27 δευτέρα ἔφοδος εἰς σωτηρίαν. II 268, 7 (ἀφορμὴ) εἰς σωτηρίαν παντελῆ. II 183, 15 σωτηρίας ἠξιώθη παντελοῦς. III 223, 9 ὡς καταφυγὴν καὶ σωτηρίαν αὐτοῖς πορίζειν παντελῆ. III 126, 18 τῆς μόνοις ἱκέταις πρὸς σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν καταφυγῆς, τοῦ βωμοῦ, στερούμενος. V 328, 15 εἰς ἐτόλμησε τὸν αἴτιον τῆς σωτηρίας πατέρα κατακερτομεῖν. VI 215, 22 μία σωτηρίας ἐλπίς. V 182, 9 ἐλπίδι σωτηρίας. II 175, 1 ὅπως ... μηδεμίαν εἰς σωτηρίαν ὑπολείπηται χρηστὴν ἐλπίδα ἑαυτῷ. II 292, 13 τὰς εἰς παντελῆ σωτηρίαν ἐλπίδας. II 126, 17 τοῖς δέ γε ἀποθνῄσκουσιν ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας. V 194, 9 ὑπὲρ ὧν τῆς σωτηρίας ἀποθνῄσκειν ἄσμενοι διανοοῦνται. II 125, 23 οἱ μὲν τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐκείνων σωτηρίας ἀγῶνας ἀναρρίπτειν θελήσουσιν. V 371, 3 σωτηρίαν δ' ἐκ τοῦ ἑαυτοὺς ἀποδιδράσκειν ἕκαστον (προσδοκήσαντες). V 222, 8 ἕνεκα σωτηρίας καὶ ἀσφαλείας τῶν τὰ οἰκεῖα ἐπιτετροφότων αὐτῷ. V 54, 16 ὃ κυρίως πέφυκε σωτηρίαν ἐνδέχεσθαι. V 20, 5 ἐλευθηρίαν ὁμοῦ καὶ σωτηρίαν εἰς ἅπαν καρποῦσθαι. VI 131, 16 τοῖς γὰρ εὖ πάσχουσιν ἀδιαφορεῖ τῆς σωτηρίας ὁ τρόπος. — II 197, 11 ὑγεία δὲ σωτηρίας αἰτία. V 68, 16 ἐφ' οἷς ἅπασιν ὑγείαν καὶ σωτηρίαν ἐκπορίζειν ὀφείλει τῷ λογισμῷ. II 115, 10 ἐγκράτεια δ' ὑγείαν καὶ σωτηρίαν προτείνει βίου. VI 108, 9 ὑγιείας καὶ ἀτελευτήτου σωτηρίας δημιουργός. VI 84, 16 νόσον ἀνθ' ὑγιείας καὶ φθορὰν ἀντὶ σωτηρίας παντελοῦς ἐπιχειρεῖν τεχνάζειν. IV 155, 10 (ἡ κρίσις) τοῖς μὲν φθορὰν τοῖς δὲ σωτηρίαν παρασχοῦσα. VI 69, 12 τὸ γὰρ πέλαγος προστάξει θεοῦ τοῖς μὲν σωτηρίας αἴτιον τοῖς δὲ πανωλεθρίας γίνεται. I 43, 6 τοῖς μὲν σωτηρίαν ψηφιζομένη (ἡ ἑβδόμη ἡμέρα), τοῖς δὲ θάνατον. V 134, 19 οὐ διαμονῆς καὶ σωτηρίας ἕνεκα. — V 54, 14 τῆς ψυχικῆς σωτηρίας (ὑπόμνησις). II 84, 1 ἡ ψυχὴ ... (τῷ λόγῳ) μὲν οὐ χρῆται ὡς κυβερνήτῃ πρὸς τὴν τῶν καλῶν σωτηρίαν. I 111, 3 (ἡ ψυχὴ) θεοῦ σωτηρίαν περιμείνασα. II 192, 9 ὡς χαρίσασθαι παντελῆ σωτηρίαν αὐτῇ (sc. τῇ ψυχῇ). V 270, 4 σωφροσύνη σωτηρίαν τῷ φρονοῦντι τῶν ἐν ἡμῖν ἀπεργαζομένη. — V 61, 6 τὸν σωτῆρα ὄντως θεὸν ἐπιγέγραπται τῆς σωτηρίας αἴτιον. I 110, 29 „τὴν σωτηρίαν περιμένων κυρίου". I 111, 20 τὴν σωτηρίαν περιμένει τοῦ δεσπότου. V 55, 8 τὸν κυβερνήτην θεὸν καὶ ἄνεσον μὲν σωτηρίαν ἀζημίους δ'

ὠφελείας ... δωρούμενον. V 160, 7 cf. II 172, 16 τῷ (θεῷ) μὲν γὰρ ... ἐστὶ σωτηρίαν καὶ μονὴν τοῖς γένεσιν ἅπασιν ἐργάζεσθαι. V 355, 13 ὅταν κρίνῃ τινὰς σωτηρίας ἀξίους (ὁ ἀγένητος). — All: III 177, 22 (Ἰησοῦς δὲ σωτηρία κυρίου ἑρμηνεύεται).

σωτήριος. III 216, 2 ἄκη. I 268, 17. 275, 2 (ἀρετή). III 283, 24 ἀρχή. V 340, 17 (γέρας). V 306, 11 (τοῦ θεοῦ δωρεαί). II 151, 7 (δύναμις θεοῦ). II 262, 10. V 279, 13 (δυνάμεις). IV 73, 14 ἐγκράτεια. II 73, 6. III 283, 3 (ἔλεος). VI 183, 25 ἐλπίς. II 225, 17 (τὸ ἡσυχάζειν). I 143, 8. V 44, 25. 45, 5. 47, 9. 23. 48, 3. 51, 15. 53, 23. 54, 10. 55, 1. 12. 57, 1. 58, 13. 60, 4. 61, 1. 5. 22. VI 220, 14 (θυσία). II 115, 12 τὸ καλόν. V 250, 19 (καρπός). V 370, 4 (ἄερος κρᾶσις). III 67, 22. IV 76, 18 (λόγοι). IV 24, 7 τὸ πάθος. II 162, 10 (παιδεία). II 39, 18 (πρᾶγμα). III 32, 2 (πῦρ). IV 143, 16 ῥεῖθρα. II 275, 18. III 217, 20 (τροφή). I 283, 17. III 229, 3. V 370, 10. 375, 25 (φάρμακον). I 141, 21. V 83, 9. VI 175, 1 (φάρμακα). III 9, 22 τὸ ἀρετῆς ... φέγγος. V 363, 10 (φυγή). I 111, 25. II 203, 13. 264, 10. VI 190, 22 (φύσις). I 129, 11 (φυτά). II 73, 3 (χείρ). II 197, 16 χρῆμα. III 236, 17 (ψυχή). — II 174, 15. III 218, 17. IV 84, 13. 307, 8. V 178, 4 (τὰ σωτήρια). I 255, 7 ἢ δι' ὁλοκαυτωμάτων ἢ διὰ σωτηρίων ἢ διὰ μετανοίας ἁμαρτημάτων. V 177, 16 ὡς σωτήρια προσῶνται τὰ πανωλεθρίας αἴτια. II 82, 25 πάντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι ... οὐκ ἔμπαλιν τὰ ὑγιαίνοντα καὶ ζῶντα τῶν ἐναντίων (φθορὰς) ἀλλὰ σωτήρια νομίζουσι. I 63, 13. II 209, 4. 247, 23. IV 17, 13. 92, 17. 142, 6. 163, 3. 271, 19. 281, 5. 282, 16. 303, 12. V 343, 17. VI 94, 11. 165, 8 σωτηρίως.

σωφρονεῖν. I 284, 16 ἐκ δὲ σωφροσύνης τὸ σ. (γίνεται). V 262, 1 τοῖς ἑτέρων πάθεσιν ἄνθρωποι διδάσκονται σ. I 187, 5 σωφρονεῖς ἢ μέμηνας τοιαῦτα δοξάζων; V 253, 15 ὀφείλουσι δ' αὐτοὶ ἑαυτῶν, ἐὰν σωφρονῶσιν.

σωφρονίζειν. I 224, 14 τὸν δὲ ἑαυτὸν νομίζοντα τῶν συμβαινόντων ἀγαθῶν αἴτιον σωφρονίζει τὸν τρόπον τοῦτον. III 109, 17 ἐπιπλήξει γὰρ σωφρονίζει. V 292, 19 οὓς ... ἀκοντας νουθετεῖ καὶ σωφρονίζει νόμοις ἱεροῖς. V 299, 11 οὐ ζημιοῖ μᾶλλον αὐτὸν ἢ νουθετεῖ καὶ σωφρονίζει πρὸς βελτίωσιν ἠθῶν. VI 156, 22 ὅτι καὶ ἡ κόλασις νουθετεῖ καὶ σωφρονίζει πολλάκις μὲν καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας. I 258, 15 ὅταν τὰς ἐν ψυχῇ δυνάμεις ἀλόγους τρόπον τινὰ ποιμαίνῃ νουθετῶν καὶ σωφρονίζων. I 269, 21 ὁπότε γὰρ πατὴρ υἱὸν τύπτει σωφρονίζων. II 238, 7 τίς ἐστιν ὅ γε μὴ περαινῶν, κακίζων, νουθετῶν, σωφρονίζων; IV 76, 19 ἐπιτιμῶν, νουθετῶν, σωφρονίζων. III 131, 8 φόβῳ γὰρ ἄρχοντος τὸ ὑπήκοον ... ἀνάγκῃ σωφρονιζούσῃ νουθετεῖται. VI 40, 16 οὗτοι δημοσίᾳ τὰς πόλεις σωφρονίζοντες. III 108, 8 cf. 105, 10 ὅτι τὸ μὲν „ἐκάκωσε" ἴσον ἐστὶ τῷ ἐπαίδευσε καὶ ἐνουθέτησε καὶ ἐσωφρόνισε. V 163, 14 μακρόθεν δ' ὡς ἀπὸ σκοπῆς ἐσωφρόνισεν ἀνθρώπους.

σωφρονίζεσθαι. II 68, 14 τοῦ νουθετῆσαι χάριν τοὺς ἑτέρως μὴ δυναμένους σ. II 71, 5 εἰ μὴ δύνανται δι' ἀληθείας σ. II 271, 11 πρὸς νουθεσίαν καὶ σωφρονισμὸν ἑτοιμότατος τῶν οἵων τε νουθετεῖσθαι καὶ σ. V 367, 12 πρὸς νουθεσίαν τῶν δυναμένων σ. VI 168, 18 οἷς ἔθος ταῖς ἑτέρων τύχαις σ. II 51, 6 φόβῳ σωφρονίζονται οἱ ἐξ ἑαυτῶν μὴ πεφυκότες νουθετεῖσθαι. V 372, 2 ἵνα ταῦτα ὁρῶντες τὰ παραδείγματα πάντες ἄνθρωποι σωφρονίζωνται. V 370, 21 κἂν ⟨εἰ⟩ ἐπὶ τούτοις μὴ σωφρονίζοιντο. II 85, 2 ὑφ' οὗ νουθετηθῆναι καὶ σωφρονισθῆναι μόνου δυνατόν. III 255, 11 ἐὰν τῷ διὰ τούτων ἐπικρεμασθέντι φόβῳ σωφρονισθῆναι δυνηθῶσι. III 39, 2 ἃ παιδευθῆναί τε καὶ σωφρονισθῆναι χρή. V 340, 1 πολλοὶ γοῦν ἀποδημίαις ἐσωφρονίσθησαν. V 127, 18 ἵνα οἱ ἀντὶ τούτων εἰσοικιζόμενοι τοῖς ἑτέρων σωφρονισθῶσι κακοῖς. IV 136, 12 τὰς ἁμάχους ῥώμας ἰδόντες καθαιρουμένας σωφρονίσθητε. I 110, 25 μὴ γὰρ προερχέσθω τῶν παθῶν, ἀλλ' ὑστεριζέτω τούτων, καὶ σωφρονισθήσεται. IV 101, 20 ἐὰν ἄρα ἀπίῃ, ταῖς τῶν ἀδελφῶν κακοπραγίαις οὐ σωφρονισθείς. III 154, 18 ἀκοαῖς θείαις σωφρονισθεῖσα (Ἄγαρ). IV 156, 1 πλήθει τῶν ἐπαλλήλων κολάσεων μετεβάλοντο σωφρονισθέντες.

σωφρονισμός. I 156, 9. II 21, 5. 93, 26. 176, 1. 271, 10. III 179, 24. V 286, 13 (coni. νουθεσία). IV 198, 13 οὐκ ἐπ' ὀνείδει σωφρονισμῷ δέ.

σωφρονιστήριον. IV 79, 12.

σωφρονιστής. I 291, 20 (ἔλεγχος). I 222, 13. IV 54, 3 (λόγος). V 145, 20 (πατέρες καὶ μητέρες). III 106, 2 (πόνος). II 103, 9 (φόβος). — IV 47, 7 τὸ οἰκετικὸν αὐτῷ δύσερι ... ἦν σωφρονιστὴν οὐκ ἔχον. IV 115, 4 μηδενὸς τῶν ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας συνεξεληλυθότος σωφρονιστοῦ. VI 165, 17 (ὁ σ.). III 25, 18. V 89, 21 (οἱ σωφρονισταί).

II 290, 27 σωφρονιστῶν ὡς ἔοικε τοῦτό ἐστι τὸ ἔθος. III 18, 14 νουθητὰς μὲν καὶ σωφρονιστὰς ... ἀποδιδράσκει.

σωφροσύνη. II 90, 24 μέση ... ῥᾳθυμίας δὲ ἐκκεχυμένης καὶ φειδωλίας ἀνελευθέρου σ. I 79, 8 sqq. τρίτη ἐστὶν ἀρετὴ σ. I 80, 3 τρίτη δὲ σ., ὅτι περὶ τὸ ἧτρον, ὃ δὴ τρίτον ἐστὶ τοῦ σώματος. I 79, 19 sq. τῷ δὲ ἐπιθυμητικῷ σωφροσύνην (προσηρμόσθαι). I 284, 16 ἐκ δὲ σωφροσύνης τὸ σωφρονεῖν (γίνεται). V 270, 3 ὄνομα ταύτης ἴδιον τῆς ὑγείας ἐστὶ σ., σωτηρίαν τῷ φρονοῦντι τῶν ἐν ἡμῖν ἀπεργαζομένη. II 115, 11 ἀντιπαθὲς δ' ἀκολασίας φάρμακον, ἡ ἀλεξίκακος σ. II 117, 2 σ. τὴν τούτων (sc. πάθους καὶ κακίας) καθαίρεσιν τε καὶ φθορὰν μελετᾷ. I 111, 26 αὕτη (sc. ἡ πρὸς ἡδονὴν διαμαχομένη φύσις) δὲ ἡ σ. ἐστί. I 106, 5 ἡδονῇ γὰρ ἐναντίον σ. I 83, 21 ἡ δὲ σ. ἀδυνατεῖ κυκλώσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἡδονήν. I 25, 6. 77, 13. 171, 12. 237, 3. II 28, 10. 174, 16. IV 48, 13. 243, 7. 250, 21. V 102, 2. 373, 21. VI 20, 3. 21. 44, 21 (coni. φρόνησις, ἀνδρεία, δικαιοσύνη). III 30, 12. 97, 16. 111, 11. 194, 7. VI 193, 14 (coni. αἰδώς). IV 93, 16 (coni. αἰδώς, ἐγκράτεια, δικαιοσύνη). III 195, 25 (coni. ἀνδρεία, δικαιοσύνη, φιλανθρωπία). I 291, 4. V 339, 12. VI 212, 21 (coni. δικαιοσύνη). I 275, 5 (coni. δικαιοσύνη καὶ εὐσέβεια). IV 157, 9 coni. ἐγκράτειαι, καρτερίαι, ἀγχίνοιαι, κτλ. III 12, 10 (coni. εὐκλεια). III 288, 2 (coni. εὐσέβεια). I 212, 16 συνείποντο δὲ αὐτῇ (sc. ἀρετῇ) ... ἐχεθυμία σ. κοσμιότης κτλ. I 147, 9. II 115, 23. 116, 19. IV 126, 3 (coni. καρτερία). III 143, 13. IV 70, 10 (coni. κοσμιότης). III 231, 16. V 164, 10 (coni. κοσμιότης καὶ αἰδώς). III 117, 15 (coni. κοσμιότης, καρτερία). V 34, 7 (coni. οἰκουρία, ὁμόνοια). II 97, 4. 116, 11. 227, 12. III 113, 12. V 239, 15. VI 72, 8 (coni. φρόνησις). V 347, 18 (coni. φρόνησις, ἀνδρεία). III 72, 5 coni. φρόνησις καὶ δικαιοσύνη. IV 79, 16 (σ. καὶ πᾶσα ἀρετή). III 190, 14 αἱρετὸν ἡ σ., ἐχθρὸν ἡ ἀκολασία. III 48, 4 (opp. ἀκολασία). — V 167, 11 σωφροσύνης ἄθλον. III 292, 18 (ἀγαθά). IV 232, 8 (ἀπαρχή). III 186, 4 γυμνάσια. I 110, 2. III 109, 1 (ἐραστής). I 107, 1 πολλαὶ δὲ καρτερίας καὶ σωφροσύνης ἐρασθεῖσαι ψυχαί. V 277, 3 ἦθος. I 106, 22 κάλλος. I 106, 4. 17. 110, 20 λόγος. IV 213, 7 μάθημα. V 230, 20 (νόμοι). II 99, 2 (φυτόν). — V 118, 3 ὀψὲ σωφροσύνην ἀπομαθόντες. I 263, 23 ἀλλὰ σωφροσύνην (ζητεῖς); I 275, 1 (οἱ σοφισταὶ) τὴν σωφροσύνην συμφέρον ... ἀποφαίνοντες. II 116, 2 προσφυέστατα οὖν ἔχεσθαι τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ σωφροσύνην εἶπε. IV 24, 12 ἐπιμορφάζει κοινωνίαν ... πρὸς σωφροσύνην ὁ ἀκόλαστος. VI 41, 9 „σωφροσύνην ἄρα ἀναδιδαχθήσῃ". I 262, 17 οὐδὲ σωφροσύνην φειδωλῶς καὶ ἀνελευθέρως (ἐπιτηδεύειν προσῆκεν). I 106, 28 τοῦ σωφροσύνην καὶ θεὸν ἰδόντος εἰλικρινῶς τὸ μὴ ἀποθνῄσκειν (ἐστίν). I 106, 18 ἡ μὲν ἐν τῷ θεοφιλεῖ σ. τιμιωτάτη ἐστὶ καὶ χρυσῷ ἐοικυῖα. I 106, 10 οὐ παντός ἐστι κτῆμα σ., ἀλλὰ μόνου τοῦ θεοφιλοῦς. I 78, 8 ἡ δὲ σ. τοῖς αἱρετέοις (ὅρους τιθεῖσα). I 28, 9 εἰ δὲ σωφροσύνῃ μὲν ἐξευμαρισθεῖεν αἱ ἄμετροι τῶν παθῶν ὁρμαί. IV 73, 22 τὰ ἐκ σωφροσύνης. — All: I 83, 26 ὁ Τίγρις ποταμός, ἡ σ. τῆς ἡδονῆς. I 108, 2 cf. 106, 6. 109, 12 sq. 110, 11 κἀκεῖνος μὲν σωφροσύνῃ, χαλκῷ ὄφει, θεραπεύεται.

σώφρων. VI 16, 4 δυοῖν ὄντοιν ἀδελφοῖν, τοῦ μὲν σώφρονος, τοῦ δ' ἀκολάστου. I 279, 28. II 143, 19. VI 156, 7 (βίος). V 326, 15 (γονεῖς). V 166, 19 (γυνή). V 369, 1 (γυναῖκες). V 323, 3 οἱ ἐπηλύται. IV 43, 15 (ἔρωτες καὶ φιλίαι). II 39, 2 (λογισμός). III 73, 10 (οἰκουρία). III 192, 6 παῖδες. V 25, 20 σχῆμα. — III 182, 25 cf. V 319, 1 ὁ σ. coni. ὁ φρόνιμος, ὁ ἀνδρεῖος, ὁ δίκαιος. II 223, 18 coni. ὁ φρόνιμος, ὁ δίκαιος, ὁ ἀσκητὴς εὐσεβείας. IV 72, 11 (ἡ σ. καὶ κοσμία). V 368, 8 οἱ σώφρονες. II 223, 9 coni. οἱ φρόνιμοι, ἀνδρεῖοι καὶ δίκαιοι τὰς ψυχάς. I 224, 5 εἶναι γὰρ φρόνιμοι καὶ ἀνδρεῖοι καὶ σώφρονες καὶ δίκαιοι. V 325, 13 μόνους λέγειν εὐγενεῖς τοὺς σώφρονας καὶ δικαίους. I 94, 21 ἀπὸ τῶν ἀρετῶν ὁ κατ' αὐτὰς ποιὸς καλεῖται φρόνιμος ἢ σ. ἢ δίκαιος ἢ ἀνδρεῖος. V 320, 17 cf. VI 167, 19 πάντων τε οἴεται εἶναι ... φρονιμώτατος, σωφρονέστατος, δικαιότατος, κτλ. I 275, 21 cf. II 312, 13. III 165, 18. 181, 18 sq. τὸ ἓν τινι φρόνιμον ἢ σῶφρον ἢ ἀνδρεῖον ἢ δίκαιον.

τάγμα. II 288, 2. 310, 2.

ταλαιπωρεῖσθαι. VI 73, 11. 148, 22.

ταλαιπωρία. I 58, 21. III 189, 3. 25. 242, 9. IV 197, 7.

ταλαίπωρος. III 189, 4 (ἀδικία). VI 205, 21 (ἔθνος). — III 108, 18 ταλαιπώρως ζῆν.

τάλας. III 267, 2. IV 236, 20. V 42, 18. 234, 25. VI 44, 6. 205, 24 (γαστήρ).

ταμεῖον. I 274, 8 ὃς (sc. νοῦς) μέγα τ. ὑπὸ φύσεως δημιουργηθείς. II 65, 14

ἐπειδὴ (ὁ νοῦς) μέγιστόν ἐστι τ. καὶ πανδεχές. V 20, 7 τῶν ἱερῶν χρημάτων.
ταμίας. I 155, 17 ὁ μὲν οὖν ἄφρων φύλαξ καὶ τ. ἂν γένοιτο τῆς ἡδονῆς. II 80, 17 ὁ δὲ ἐπίτροπος καὶ φύλαξ καὶ τ. τούτων, ὁ ἡγεμὼν τοῦ δεσμωτηρίου. I 148, 24 τῶν λοιπῶν ταμίαν οἰηθῆναι τὸν θεόν. II 139, 3 Μωυσῆς, coni. φύλαξ τῶν τοῦ ὄντος ὀργίων. I 273, 23 ὥστε ὁ μὲν τοῦ ἀστείου νοῦς φύλαξ καὶ τ. τῶν ἀρετῆς ἔσται δογμάτων. II 185, 3 ἐθῶν πιστοί. II 244, 17 (coni. νεκροφύλακες τῶν θνητῶν). V 340, 18 τὸ δὲ ταμίαν καὶ φύλακα γενέσθαι. III 302, 10 ταμίας καὶ φύλακας αὐτῶν (sc. τῶν ἁγίων) ἐπιστήσας.
ταμιεία. II 286, 1.
ταμιεύειν. I 84, 19 ἀεὶ τ. καὶ φυλάττειν ἑκάστην (sc. ἀρετήν). I 121, 3 τί γὰρ τὰς φαύλας ἕξεις ... ταμιεύεις καὶ θησαυρίζεις, ὦ διάνοια, ἐν σαυτῇ. III 17, 19 μὴ ταμιεύσῃ τὸ νοεῖν ... σεαυτῇ. — III 153, 9 μνήμῃ τὰ παραδοθέντα ταμιεύεσθαι. I 241, 7 οὐ γὰρ δυνάμεθα διηνεκῶς τὸ ἄξιον τοῦ αἰτίου κεφάλαιον ἐν ψυχῇ ταμιεύεσθαι τῇ ἑαυτῶν. III 215, 2 ὁ δὲ μακρὸς αἰὼν αὐτῷ καὶ βίος ἐν τῇ νοητῇ πόλει ταμιεύεται. I 287, 11 τὰ ἐνθυμήματα ἐν ἀοράτῳ χωρίῳ, διανοίᾳ, ταμιεύεται. I 226, 12 (ἡ ψυχὴ) ταμιευομένη δὲ αὐτά (sc. τὰ μυστήρια). II 236, 17 δύναμις γὰρ καὶ ἥδε ἐστὶν ἀδελφὴ τῆς ἐν τῷ λέγειν ταμιευομένη μέχρι καιροῦ τὰ λεκτέα. II 74, 9 ὅπως τὸ αὐγοειδὲς ... τῷ ταμιευομένῳ ἐν ταῖς ὄψεσι συγγενεῖ αὐτοῦ καὶ φίλῳ ὑπαντίασαν ἀσπάσηται. II 129, 13 ἄμεινον δὲ πρὸ ἐκείνων αὐτὸν ἐκλάμψει ταμιευόμενον τὰς ὑπὸ τοῦ θεοῦ δοθείσας ἀσφαλῶς χάριτας. II 33, 17 σοφισταὶ ... ταμιευόμενοι τὸν ἀργυρισμὸν εἰσαῦθις ἑαυτοῖς. II 283, 22 τὰ ἐν αὐτῷ (sc. τῷ νῷ) ταμιευόμενα. I 211, 3 τὸ πλῆθος τῶν ταμιευομένων ἀγαθῶν. II 290, 23 ὁ τῶν ἐν ψυχῇ ταμιευομένων ἐπίσκοπος. III 4, 2 μηδενὶ τῶν ἔξωθεν ἐπιφοιτώντων ἢ ἔνδον ταμιευομένων πραγμάτων. II 99, 5 καὶ τοῦτο ταμιεύσομαι. III 302, 9 „ἐξεκάθηρα τὰ ἅγια ἀπὸ τῆς οἰκίας μου“ καὶ ἐταμιευσάμην ἐν τῷ τοῦ θεοῦ οἴκῳ. II 32, 14 τὰς πρώτας αἰεὶ χάριτας ... ἐπισχὼν καὶ ταμιευσάμενος. I 181, 21 (μύσται μυστήρια) ταμιευσάμενοι δὲ παρ' ἑαυτοῖς φυλάττετε θησαυρόν. II 243, 8 οὐδὲ ἴχνος ἢ σκιὰν καὶ εἴδωλον καλοκἀγαθίας ταμιευσάμενοι.
ταντάλειος. III 61, 21 (τιμωρία).
ταξιαρχεῖν. II 221, 19. 262, 24. 280, 3. V 50, 4.
ταξιάρχης. II 198, 1. V 143, 2 (deus int.). V 304, 3 (ὁ τῆς φύσεως ὀρθὸς λόγος).
ταξίαρχος. II 112, 23. IV 277, 9. V 29, 5.
τάξις. I 9, 1 τ. δ' ἀκολουθία καὶ εἱρμὸς ἐστιν προηγουμένων τινῶν καὶ ἑπομένων. III 141, 9 cf. V 30, 9 τὸ κάλλιστον ἐν βίῳ. VI 83, 8. 105, 14 (opp. ἀταξία). I 236, 2 ἐν ἅπαντι μὲν γὰρ ἀταξίας ἄμεινον ἡ τ. VI 182, 27 ὁ τὴν ἀταξίαν εἰς τάξιν ἀγαγών. II 133, 12 τὴν οὐσίαν ... εἰς τάξιν ἐξ ἀταξίας ... ἄγων ὁ κοσμοπλάστης. V 252, 4. 258, 10 τ. ἐξ ἀταξίας. VI 85, 9 sq. πρὸς τάξιν γὰρ ἀταξίαν μεταβάλλειν. III 112, 5 τὴν ἐξ ὀχλοκρατίας ἐν τοῖς οὐσιν ἀταξίαν εἰς ἀρχῆς νομίμου, βασιλείας, τάξιν ἀγαγόντα. V 264, 8 ὁ ἀὴρ ... ἐπιδεικνύμενος ἐν ἀταξίᾳ τάξιν. VI 173, 3 τάξιν ἐν ἀταξίᾳ ... παρεπιδεικνύμενος. VI 96, 11 (ἡ τ.) τῶν ἀτάκτων. III 283, 14 ἀταξία μὲν ἐκ τάξεως. IV 262, 22 (coni. ἀκολουθία). V 140, 4 (coni. ἀξίωμα). V 362, 1 (coni. ἀριθμός). I 4, 4 τοῖς γινομένοις ἕδει τάξεως· τάξει δὲ ἀριθμὸς οἰκεῖον. I 27, 1 ἐν τάξεσιν ἡρμοσμέναις καὶ ἀριθμῶν ἀναλογίαις. VI 62, 5 (coni. διάθεσις). III 150, 22 ἐν διαιρέσεσι καὶ τάξεσιν ἐναρμονίοις. III 256, 10 τὴν ἀταξίαν καὶ ἀκοσμίαν εἰς κόσμον καὶ τάξιν ἀγαγών. I 6, 20 cf. V 181, 1 (ὕλη ἐδέχετο) τάξιν ποιότητα ἐμψυχίαν ... IV 91, 15 ἐν τάξεσιν ἐναρμονίοις καὶ συμφωνίαις ταῖς ἀρίσταις. V 143, 1 πόθον ἐνεργαζομένη τῆς ἀτρέπτου καὶ ἐναρμονίου τάξεως. V 258, 11 τάξει ... συγγενὲς κόσμος, ἀταξία δὲ τὸ ἄκοσμον. V 84, 8 τὴν παρὰ τῷ ὄντι θεῷ ... τάξιν. I 104, 25 πάνυ καλῶς ὁ ζωοπλάστης θεὸς ἐδημιούργησε τὴν τάξιν. VI 7, 11 τὰ μὲν θεῖα αἰωνίῳ τάξει καὶ εὐδαιμονίᾳ τετίμηται. VI 83, 13 ἀρίστην γὰρ θέσιν καὶ τάξιν ἐναρμόνιον τὰ τοῦ κόσμου μέρη πάντα εἴληχεν. V 345, 12. 15 τὸν σύμπαντα οὐρανὸν ἐν τάξεσι ... ἡρμοσμένον. V 371, 22 τὴν ἐν οὐρανῷ τάξιν βεβαίαν. — II 180, 8 (νεωτέρα) τῶν ἀγαθῶν. III 21, 3 τὸ ὁρώμενον αἰθέριον ... τάξει χρώμενον ἀκλινεῖ. I 175, 17 οἱ ἀπλανεῖς θείαν ὡς ἀληθῶς χορείαν χορεύουσι τάξιν οὐ λείποντες. I 79, 13 τῶν ἀρετῶν. III 99, 14 ἀρετῶν πλῆθος ἐν τάξεσιν ἐναρμονίοις. IV 17, 4 ἐν ἐκείνοις (sc. τοῖς ἄστροις). I 8, 18 τάξιν οὐδὲν ἧττον εἶχε τὰ καλῶς γινόμενα. I 22, 11 ἐν δὲ τοῖς κατὰ μέρος γινομένοις τ. ἦδ' ἐστίν. VI 144, 7 τὰς δίκας εἰσάγων ὡς ἔχων (ἔχοιεν coni. Mang.) τάξιν. IV 28, 20 τρεῖς εἰσιν

ἡθῶν ἀνθρωπίνων. I 176, 3 ἐναρμόνιον τῆς κινήσεως μάλιστα οὕτως τάξιν γενήσεσθαι. I 22, 10 ἡ τ. ἀναγκαίως λόγῳ ὑπεγράφετο. III 93, 7 ἑπτὰ τὰς πεπλανημένας ἐν τάξεσι φερομένας ταῖς αὐταῖς (μοίρας). III 50, 8 τῶν πλανήτων. I 40, 1 (οἱ πλάνητες) ἑπτὰ διακοσμοῦνται τάξεσι. III 249, 20 παρὰ δὲ ῥητορικῆς. II 262, 23 τὸν στρατὸν ἑκάστων (sc. ψυχῶν) ἐν ταῖς ἁρμοττούσαις διακεκοσμημένον τάξεσιν. II 198, 1. IV 293, 3 τοῦ θείου στρατοπέδου. VI 140, 8 τῶν στρατιωτῶν. VI 66, 3 μετὰ δὲ τὸ κατακλιθῆναι μὲν τοὺς συμπότας ἐν αἷς ἐδήλωσα τάξεσι. IV 101, 17 τῶν συμφορῶν. IV 11, 20 τῶν δ' εἰρημένων τριῶν ... τρόπων ἐναρμόνιος ἡ τ. IV 15, 3 ἐν τῇ φύσει. II 209, 12 τρισὶ τῆς τἀγαθοῦ φύσεως κεχρημένης. II 136, 8 ψυχῶν ὁ θίασος οὗτος ἀσωμάτων ἐστὶ διακεκοσμημένων οὐ ταῖς αὐταῖς ἐν τάξεσι. V 366, 18 τῶν ἐτησίων ὡρῶν ... πρὸς τὰς οἰκείας τάξεις ἀνιόντων. — III 50, 16 οἱ τὴν μέσην ἀπονενεμηκότες ἡλίῳ τάξιν. II 280, 1 πολλὰς μὲν ἂν εὕροι τάξεις ἀκοσμούσας. VI 198, 1 πᾶσαι αἱ τάξεις καθάπερ κελευσθεῖσαι προσπίπτουσιν εἰς ἕδαφος. V 337, 17 τάξεις ἐναρμονίους ὑφηγεῖται, κατ' ἄνδρας, κατ' οἴκους, κατὰ πόλεις, κτλ. IV 293, 9 τάξιν αὐτῷ (sc. τῷ παραγγέλματι) δοὺς μεθόριον τῶν δυοῖν πεντάδων. VI 84, 3 ἡ παρὰ φύσιν τ. VI 169, 17 (ἱππική). V 31, 5 ἐν τῇ ἱερατικῇ τάξει. V 2, 7 τὸ ἁρμόττον τάξει ἱερωμένῃ. V 29, 4 τῆς ἱερᾶς τάξεως γεγονὼς ταξίαρχος. VI 209, 21 (coni. λειτουργία) περὶ τὰ ἱερουργούμενα. II 179, 7 τὴν ἐν χρόνοις τάξιν φυλάττειν. IV 265, 23 ἐπὶ συγχύσει τοῦ κρατίστου καὶ δημωφελεστάτου, τῆς τάξεως. V 264, 17 ὅσα δὲ τάξιν ἔχει τὴν προσήκουσαν. IV 287, 17 τὰ μὲν οὖν τῆς τάξεως γνώριμα τοῖς τὴν διάνοιαν ὀξυδορκοῦσιν. V 304, 2 σὺ δὲ ... ὀφείλεις τὴν καλλίστην τεταγμένος τάξιν. II 306, 26 ὁ ταχθεὶς τὴν ἀρίστην τάξιν παρὰ θεῷ τρόπος. III 94, 20 εἰ μὴ δύναιτο διὰ τῶν πρεσβυτέρων τάξεων βελτιοῦσθαι ὁ νοῦς. IV 5, 12 ἐν τῇ βελτίονι ταχθέντα τάξει. III 237, 18 μέχρις ἂν ὁ ... θεὸς ἀναδῷ τὰ βραβεῖα τάξει τῇ βελτίονι. VI 173, 9 τετάχθαι τὴν βελτίονα τάξιν τὴν ἐπὶ δεξιά. III 54, 10 ἡ μὲν ἄνω φορὰ τὴν ἀμείνω τάξιν ἔλαχε. III 11, 23 ὑπὸ τῆς ἀμείνονος ἀγόμενον τάξεως. II 273, 10 πολλὰ καὶ ἄλλα τούτοις ὁμοιότροπα τῆς ἀμείνονος καὶ ἱερωτέρας ὄντα τάξεως. III 94, 11 γέρας ἐξαίρετον δοὺς, κλῆρον ἀθάνατον, τὴν ἐν ἀφθάρτῳ γένει τάξιν. V 12, 22 μεταβάλλεσθαι πρὸς τὴν ἀμείνω τάξιν. V 349, 13 τὸν δ' ἥμερον καὶ φιλάνθρωπον ... ἐν βελτίονι τεταγμένον τάξει. — II 258, 4 τάξιν (φυλάττειν). VI 93, 4 μὴ λιποτακτεῖν τάξιν οἰκείαν. II 50, 13 καλὸν δὲ μὴ λιποτακτῆσαι μὲν τῆς τοῦ θεοῦ τάξεως. II 63, 20 τὰ μὲν δὴ μὴ λείποντα τὴν τάξιν. VI 49, 3 μηδέποτε τὴν τάξιν ταύτην λειπέτω. III 229, 11 τάξιν ἣν ἐτάχθη μηδέποτε λείψοντος. II 54, 21 τὴν μὲν ἀμείνω καὶ οἰκείαν τάξιν ἔλιπον. VI 174, 20 μὴ κιβδηλευέτω τὴν τάξιν. I 206, 14 τί δήποτε ... τὸν Κάϊν νυνὶ τὴν τάξιν μετατέθεικεν. — IV 292, 21 δυνάμει καὶ τάξει. I 95, 25 cf. 232, 10. II 14, 11 καὶ τῇ τάξει καὶ τῇ δυνάμει. II 220, 26 τάξει coni. ἡγεμονίᾳ. I 22, 25 cf. 223, 6. 232, 11 τὰ μὲν πρῶτα τῇ τάξει. I 30, 19 διὰ τὴν τάξιν. VI 197, 31 εἰς τάξεις δὲ ἓξ διενεμήθησαν. VI 203, 26 διὰ τῆς οὐκ ἐν τάξει κινήσεως. III 191, 5 ὁ μὲν πατὴρ αὐτοὺς ἐν τάξει ἑνὸς κατηρίθμει. VI 206, 13 ἐν δευτέρᾳ τάξει. VI 23, 18 καθ' ἡλικίας ἐν τάξεσιν. VI 68, 6 κατὰ τάξεις. VI 211, 21 τῶν τὴν εὐθὺς μετὰ τὸν πρῶτον τάξιν εἰληχότων. V 308, 8 τὴν ἴσην ἔλαχε τάξιν. V 204, 6 αὕτη δὲ καθάπερ ἐν ταῖς οἰκίαις τὴν ἐγγυτάτω γένους πρώτην καὶ ἀνωτάτω τάξιν εἴληχε. V 333, 9 γνώριμον αὐτῷ γενέσθαι καὶ ταχθέντα μὲν τάξιν ἀρίστην. V 331, 8. 11 οὗτοι μὲν οὖν εἰσι τῆς ἐπιλήπτου τάξεως.

V 321, 12 τῶν ἀγαθῶν. I 288, 18 ἀκροατοῦ. V 220, 5 ἀνοίκειον τάξιν παρατίθησι τὴν τῆς ἀληθείας. VI 168, 18 ἄρχοντος. I 10, 21 ἐν τῇ τάξει τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν θετέον. III 242, 4 γνωρίμου. I 34, 8 γονέων καὶ ἐκγόνων. I 291, 16 γονέων. I 273, 20 διδασκάλου δύναμιν καὶ τάξιν ἔλαχε. II 254, 12 δούλων. I 38, 1 ἑβδομάδος ὡς θαυμαστὴν ἐχούσης ἐν τῇ φύσει τάξιν. I 199, 1 ἐπηλύτων καὶ παροίκων λαβεῖν τάξιν. VI 207, 23. 215, 16 ἐν τῇ τάξει τῶν ἑταίρων. V 287, 6 εὐγενεῖς τὴν ἀνωτάτω τεταγμένοι τάξιν. V 13, 18 εὐσεβείας καὶ ὁσιότητος. II 62, 7 ἐχθρῶν. V 257, 8 ἐν τῇ τάξει τῶν καθαρῶν ζῴων ἀναγράφεται. II 184, 6 τὴν ἱερωσύνης λαβεῖν τάξιν. VI 188, 7 τοῦ κατακοιμιστοῦ. I 263, 18 μάρτυρος ἢ κατηγόρου. II 177, 4 cf. 187, 22 τοῖς γονεῦσι τούτοις τέτταρες παίδων εἰσὶ τάξεις. I 182, 20 εἰς ἀγνευούσης παρθένου τάξιν. VI 138, 15 πρεσβευτοῦ. V 353, 1 πυλωρῶν. I 200, 22 τῶν σημαινομένων. VI 193, 16 συμβούλου.

I 126, 21 εἰς συμφέροντος τάξιν. II 63, 5 υἱωνοῦ τάξιν ἔχειν. VI 136, 1 ὑπηκόου. II 107, 9. VI 143, 21 ὑπηκόων. V 331, 1 κατ' ἔλεον χαρίζονται τὴν ὑπήκοον τάξιν. — All: II 57, 12 (Ἄννα) τὸν τεταγμένον ἐν τῇ τοῦ θεοῦ τάξει τρόπον ἀποκυήσασα, ὃν ἐπεφήμισε Σαμουήλ.

ταπεινός. II 16, 20 ἀρρώστημα. I 79, 5 ταπεινὸν δὲ ἡ δειλία. I 108, 21 ταπεινὸν γὰρ τὸ ἐκδέχεσθαι. II 10, 30. 17, 14 Λάμεχ. II 10, 24 ἡ ὄψις ταπεινοτέρα. I 117, 11 τὸ πάθος. IV 256, 16 (παῖδες). II 296, 26. V 111, 21 (σχῆμα). I 265, 25 (φιλάρετοι). VI 7, 6 sq. (φρόνημα). I 117, 21. 262, 5. II 33, 11 (ψυχή). — I 142, 20. 261, 12. II 195, 7. V 150, 9 ταπεινὸν οὐδέν. II 91, 13 ταπεινὰ γὰρ ταῦτά γε καὶ λίαν χαμαίζηλα. II 108, 3 ἄδοξα γὰρ καὶ ταπεινὰ τὰ τοιαῦτα ... νενόμισται. IV 91, 9 τ. εἰ ταῖς τύχαις. III 8, 10 τ. γεγονώς. — IV 127, 8 τὸν δὲ ταπεινὸν μετέωρον ἐξαίρει. II 24, 3 ἑτέρως ὁμιλητέον ... ἐνδόξῳ καὶ ταπεινῷ. IV 278, 1 ὁ ... θεὸς θεῶν οὐδὲ τὸν ταπεινότατον ὑπεριδεῖν ὑπέμεινεν. III 195, 12. IV 282, 21. V 249, 12 (οἱ ταπεινότεροι). V 74, 16 τὸ ταπεινόν. III 108, 21 τὸ ταπεινότατον. I 131, 20 (τὰ ταπεινά). I 131, 10 ταπεινῶς.

ταπεινότης. I 161, 3. II 30, 1. III 94, 1.

ταπεινοῦν. II 10, 28 προστέτακται γὰρ τὰς ψυχὰς τ. δεκάτῃ τοῦ μηνός. III 189, 27 ταπεινώσας αὐτὴν (sc. παρθένον) πρότερον ὁ Συχέμ. — II 16, 16 ὑφ' ὧν ἱλυσπωμένη (ἡ ψυχὴ) ταπεινοῦται καὶ κάμπτεται. IV 93, 3 (ὁ πολιτικὸς) ἕλκεται κάτω ... καὶ ταπεινοῦται. II 10, 21 κατὰ τὰ ... ἀρρωστήματα ταπεινούμεθα. V 229, 6 ταπεινομένους ἐν ταὐτῷ καὶ πρὸς ὕψος ἐπαιρομένους. I 227, 14 ὑπενδόντες καὶ ταπεινωθέντες τὸ αὔχημα.

ταπείνωσις. III 61, 14 τὰ δουλείαν καὶ κάκωσιν καὶ δεινὴν ... ταπείνωσιν ἐπάγοντα τῇ ψυχῇ. III 154, 16 ὅταν δ' ὑποστρέψῃς „ταπεινώθητι ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς" καλὴν ταπείνωσιν φρονήματος ἀλόγου καθαίρεσιν περιέχουσαν. — All: I 79, 5 sq. (Αἰθιοπία). II 9, 30 cf. 10, 19. 16, 18 Λάμεχ.

τάπτειν. IV 268, 12. VI 38, 12.

τάρανδρος (τάρανδος). III 203, 20.

ταραξίπολις. VI 124, 6. 145, 12.

ταράττειν. II 242, 18. IV 45, 7.

ταραχή. III 298, 27 (coni στάσις). II 26, 12. VI 176, 10 (ταραχαί coni. στάσεις). II 237, 17 (ἐμφύλιοί τε καὶ ξενικαί, coni. στάσεις). III 55, 10 (ἐμφύλιος). VI 168, 12 ἐμφύλιοι. IV 288, 11. VI 128, 1 (coni. θόρυβος). IV 7, 11. VI 51, 8. 172, 16 (coni. θόρυβοι). II 104, 14 ὡς μὴ ... θορύβοις καὶ ταραχαῖς καὶ ἐμφυλίοις στάσεσιν ἀεὶ χρώμενοι διατελῶμεν. III 285, 19 ἀσπόνδου καὶ ἀκηρύκτου πολέμου δυσωνυμωτέρᾳ ταραχῇ. II 127, 16 (δύσεριες). III 283, 15 τ. δ' ἐξ εὐσταθείας. IV 90, 18 (coni. ἀταξία). IV 91, 16 τὰ δ' ἐπίγεια πολλῆς ἀταξίας γέμοντα καὶ ταραχῆς. IV 106, 10 αἰφνίδιος καὶ ἀπροσδόκητος τ. καταλαμβάνει. V 353, 6 τ. μὲν οὖν, ὡς εἰκός, ἐπεῖχε τὴν πληθὺν ἅπασαν. III 304, 13 προσκρουσμάτων γέμουσι καὶ ταραχῆς. VI 203, 26 τῶν ὀμμάτων. IV 238, 14 παροινίας. III 108, 26 ἐν τῇ ψυχῇ, coni. στάσις. III 282, 12 οἳ μηδεμιᾶς ἐπῄσθοντο ταραχῆς. I 140, 18 τὰ ῥήματα ταραχῆς καὶ συγχύσεως γέμει. I 147, 25 (ἡ ἡδονή ἐστι) τῶν κινουμένων καὶ ταραχῆς γεμόντων.

ταραχώδης. IV 35, 4 (ἀταξία). V 18, 4 (βίος). II 243, 3 τὸ ταραχῶδες ... κακίας. VI 190, 2 ὕφαιμόν τι καὶ ταραχῶδες. IV 46, 23 τὰ φιλόνεικα καὶ ταραχώδη.

τάρταρος. V 371, 23.

τάσις. II 25, 24 ὑπὸ βίας ἡ σφοδρὰ τ. ῥῆξιν λαβοῦσα. III 211, 6 τῆς φωνῆς. I 64, 16 τάς τε τῶν φθόγγων τάσεις ἑπτὰ εἶναι. III 211, 2 συνημμέναις τάσεσι καὶ διεζευγμέναις.

τάττειν. I 170, 6 εἰδὼς ἐφ' ὧν κυρίως καὶ εὐθυβόλως πραγμάτων αὐτὰ τάττει. II 93, 25 ὅταν ... τὰς ἀκρίτους ἑαυτῶν γνώμας πρὸ τῶν ὑφηγήσεων τάττωμεν τῶν ἐκείνου. I 14, 6 οὐκ ἐπειδὴ τοῦτον (sc. τὸν οὐρανόν) ἐν ὑστέρῳ γῆς ἔταττε. I 175, 17 ἣν (sc. τάξιν) ὁ γεννήσας αὐτοὺς (sc. ἀπλανεῖς) ἔταξεν ἐν κόσμῳ. II 112, 22 τίνι γὰρ οὕτω λογίσαι στράτευμα καὶ τάξαι ... ἐξεγένετο. II 21, 7 n ἀφ' ἧς ὅσιον ἀπάρχεσθαι τῷ τάξαντι. — I 16, 4 κατὰ ... τὸ ἓν τάττεται τὸ λεγόμενον ἐν γεωμετρίᾳ σημεῖον. I 91, 5 πᾶν δὲ μίμημα ποθεῖ τοῦτο, οὗπερ ἐστὶ μίμημα, καὶ μετ' ἐκείνου τάττεται. II 306, 26 ὁ ταχθεὶς τὴν ἀρίστην τάξιν παρὰ θεῷ τρόπος. I 168, 12 μεθ' ὧν ταχθεῖσα (ἡ ἄλογος ὁρμή). I 16, 7 ἐπιφάνεια, ἣ τέτακται κατὰ τριάδα. I 33, 22 ἐπίπεδον δὲ κατὰ τριάδα τέτακται. I 90, 18 τέτακται οὖν ὁ θεὸς κατὰ τὸ ἕν. I 84, 3 (ἡ δικαιοσύνη) τέτακται οὔτε κατὰ τὸν κατήγορον οὔτε κατὰ τὸν ἀπολογούμενον. I 250, 14 θεωρίας δὲ τῆς τοῦ μόνου σοφοῦ, καθ' ἣν Ἰσραὴλ τέτακται. II 57, 12 sq cf. 58, 23. 198, 4. III 258, 12 Σαμουὴλ καλεῖται δ' ἑρμηνευθεὶς τεταγμένος θεῷ. III 22, 20 ἡ τῶν κατ' οὐρανὸν ὁμαλὴ καὶ τεταγμένη κίνησις. I 65, 22 τοῦ τε

κατὰ τὰς ἰδέας νοῦ τεταγμένου. I 66, 1 τῆς κατὰ τὰς ἰδέας τεταγμένης νοητῆς ... αἰσθήσεως. I 295, 28 μυρίων ἐν τῇ σῇ τεταγμένων συμμαχία. I 19, 21 cf. III 22, 18 ἡλίου γὰρ καὶ σελήνης καὶ τῶν ἄλλων τεταγμένοις περιόδοις. II 50, 13 ἐν ᾗ (sc. θεοῦ τάξει) τοὺς τεταγμένους πάντας ἀριστεύειν ἀνάγκη. II 32, 10 κατὰ τεταγμένας καιρῶν περιόδους. I 135, 8 ὕδατός τε καὶ ἀέρος χύσεις ἐν μεθορίῳ τεταγμένας. III 21, 6 τεταγμένας κινήσεις. V 101, 1 τεταγμένως. II 10, 6 ὑπὸ ἀρχηγέτῃ τῷ Σὴθ τετάχθωσαν.

ταυρόμορφος. IV 238, 18 (θεός).

ταῦρος. V 257, 8 ἐν τῇ τάξει τῶν καθαρῶν ζῴων ἀναγράφεται. V 162, 11. 17 ταύρου γὰρ (ἐρασθεῖσα Πασιφάη). V 190, 17 ἐάν τινα τ. ἀναπείρας ἀποκτείνῃ. I 30, 3 ταῦροι μὲν καταζεύγνυνται πρὸς ἄροτον γῆς. II 81, 15 λέοντες λέοντας καὶ βόες ταύρους ... γεννῶσι. VI 29, 17 τὸν ἄριστον τῶν ἐκεῖ ταύρων καταθύσας Διΐ. VI 213, 15 ἄρνες εἰσὶ δύο καὶ τ. τὰ ἱερεῖα. II 36, 21 cf. IV 286, 8 ταῦροι δὲ καὶ κριοὶ καὶ τράγοι, οὓς Αἴγυπτος διὰ τιμῆς ἔχει. V 20, 17 τὸν ἐγχώριον τῦφον, ὃν ἐπ' ἀλόγοις ζῴοις καὶ μάλιστα ταύροις μυθοπλαστοῦσι. II 188, 19. IV 237, 21. 264, 9. V 185, 12 (χρυσοῦς).

ταυτολογία. III 86, 21.

ταυτότης. I 7, 1. IV 292, 25. V 252, 6.

ταφή. I 206, 4 (Μωυσέως). IV 267, 5. V 109, 17.

τάφος. IV 268, 13 τῶν προπατόρων. IV 66, 12 ἀποθανόντων δὲ πᾶσα γῆ τ.

τείνειν. II 96, 11 ὅσα μὲν εὐγενῆ πολυκλήματοῦντα κατὰ γῆς τ. ἐν οὐ πάνυ βαθείαις τάφροις. III 221, 24 (ὁ νοῦς) τὰς αὐτοῦ δυνάμεις ὥσπερ ἀκτῖνας εἰς ὅλον τείνει. V 141, 22 ἅπερ σύμπαντα τείνει πρὸς εὐσέβειαν. III 220, 7 (ὁ θεὸς) μηκέτι τὰς ἀφ' αὐτοῦ τείνων φαντασίας. I 98, 1 τείνων αὐτὴν (sc. αἴσθησιν) ἄχρι σαρκὸς καὶ τῆς ὅλης ἐπιφανείας. V 150, 14 τείνων ὥσπερ ἀπὸ σκοπιᾶς τὸ τῆς διανοίας ὄμμα κατεθεώμην τὰς ... θεωρίας. III 243, 15 τὸ πρὸς δικαιοσύνην καὶ τὴν ἄλλην τεῖνον ἀρετήν. II 27, 26 τοῦ νοῦ ... τὰς δυνάμεις καθάπερ ὀχετοὺς ἀνευρύνοντός τε καὶ τείνοντος. III 150, 1 (τοῦ ἡγεμονικοῦ) τὸ μὲν ὁρατικὸν πνεῦμα τείνοντος εἰς ὄμματα. IV 302, 1 (ὀφθαλμοὶ) τείνοντες αὐτούς. II 45, 18 τὰς μηκίστας ἐν ἑαυτοῖς τείνοντες ἐπιθυμίας. III 303, 29 οἱ τὴν τῶν λόγων δεινότητα μέχρις οὐρανοῦ τείνοντες. II 264, 10 ἵνα μηδενὸς τῶν εἰς φθορὰν τεινόντων ἡ σωτήριος αὐτοῦ κατάρχῃ φύσις. I 282, 17 (ὁ γεωργὸς) τὰς κληματίδας ἔτεινε κατὰ γῆς. I 277, 15 οὗ (sc. δημιουργήματος) τὰς ῥίζας εἰς οὐρανὸν ἔτεινε. II 74, 5 τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἔτεινε μὲν ἀπ' οὐρανοῦ μέχρι τερμάτων γῆς. I 102, 22 ὅτι τὴν τῆς ψυχῆς τροπὴν ἔξω ἀπήγγειλε, τουτέστι καὶ εἰς τὰ ἐκτὸς ἔτεινε καὶ ἐπεξειργάσατο. III 161, 27 ἃς (sc. δυνάμεις) ἔτεινεν εἰς γένεσιν. I 68, 17 ὁ νοῦς τείνας ἑαυτὸν ἄχρι τῆς αἰσθήσεως. I 68, 25 κατὰ τὴν τοῦ νοῦ τονικὴν δύναμιν, ἣν τείνας δι' αἰσθήσεως .... IV 14, 11 πρὸς ὃν εἴ τις τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα τείνας. II 190, 24 ὁ τὰς τῆς ψυχῆς ἐνεργείας πρὸς θεὸν τείνας. II 4, 5 (ὁ θεὸς) διὰ γὰρ *** δυνάμεως ἄχρι περάτων τείνας. II 118, 3 ὁ καταπελαίσας τινὰ καὶ ... πρηνῆ τείνας ἐπὶ γῆν. II 199, 17 (τὴν ψυχὴν) προαγαγὼν δὲ ἔξω καὶ τείνας καὶ ἀναχέας τοσοῦτον. II 254, 27 (ὁ θεὸς) τὰς δυνάμεις αὐτοῦ διὰ γῆς καὶ ὕδατος ... τείνας. II 23, 4 τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν ἡ ... φύσις ... ὥσπερ μουσικὸν κανόνα τείνασα. I 233, 6 (ἡ φύσις) πρός τι τῶν οἰκείων ἑκάστην (sc. δύναμιν) τείνασα ἔργων. II 100, 4 ἡ πλείστη μοῖρα ἀνθρώπων ... τὰ πάναγρα, ὡς οἱ ποιηταί πού φασι, λίνα τείναντ' ἄπαντα πανταχόθεν. I 70, 15 τείναντος τοῦ θεοῦ τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ δύναμιν διὰ τοῦ μέσου πνεύματος. II 191, 9 παρὰ τοῦ μόνου σοφοῦ τὰς αὐτοῦ χαριστηρίους δυνάμεις πάντῃ τείναντος.

τείνεσθαι. II 64, 5 (πνεῦμα) ἄρχεται μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ πέρατα τ. III 236, 6 ὃς (sc. ἀήρ) ... ἄχρις οὐρανοῦ τείνεται. II 138, 11 (τὸ ψυχῆς ὄμμα) πρὸς τὸν ἔσχατον αἰθέρα τείνεται. I 154, 16 ἀπὸ γὰρ τούτου (sc. νοῦ) καθάπερ τινὸς πηγῆς αἱ αἰσθητικαὶ τείνονται δυνάμεις. I 99, 13 (ἡ κατ' ἐνέργειαν αἴσθησις) ἐκ γὰρ τῆς ἐν νῷ καθ' ἕξιν οὔσης αἰσθήσεως ἐτάθη. I 97, 28 ὅταν ἡ καθ' ἕξιν (αἴσθησις) κινηθεῖσα ταθῇ μέχρι τῆς σαρκός.

τεκμαίρεσθαι. III 216, 17 τί δὲ περὶ τῶν ἀτεκμάρτων τ. τολμᾷς; II 9, 1 τεκμαίρομαι δὲ ἐνθένδε ὅτι .... IV 111, 6 ἀποβλέπων εἰς ἕκαστον καὶ τεκμαιρόμενος ἐκ τῆς ὄψεως. I 258, 7 ἀπὸ τῶν προφανῶν τεκμαιρόμενοι περὶ τῶν ἀδήλων. IV 23, 14 ἐκ τῆς περὶ τοὔνομα ἑρμηνευθείσης δυνάμεως τεκμαιρόμενοι τρόπον ἀστεῖον ἐν ψυχῇ. VI 203, 25 ἐτεκμαίρετο μέντοι ... ὀργήν. VI 205, 9 ὡς ἐνῆν ἐκ τε τῆς ἀναπνοῆς ... τεκμήρασθαι. V 34, 22 τεκμήραιτ' ἄν τις. V 100, 19 ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν τεκμηράμενοι τὴν νοητὴν ... οὐσίαν.

τεκμήριον. I 95, 29. 111, 14. 125, 25. 128, 28. 138, 6. 151, 27. 260, 25. 264, 25. 295, 8. II 64, 12. 87, 24. 93, 16. 106, 19. 297, 14 τ. δέ (sc. ἐστιν). VI 195, 9 τ. δὲ μέγιστον. IV 169, 22 τεκμηρίῳ πάνυ σαφεῖ. III 238, 10 οὐκ ἀδήλοις ἀλλὰ σαφέσι τεκμηρίοις. VI 212, 15 τεκμηρίοις δὲ ἀφθόνοις πιστώσασθαι. — IV 19, 5 ἐναργέστατον τῆς ἀποικίας. IV 286, 1 τῆς ἐπιπολαζούσης ἀσεβείας ἀνθρώπων. I 156, 23 ἤθους. I 158, 24 τῆς ἰσχυρότητος αὐτοῦ (sc. θεοῦ). I 174, 12 τῆς οἰκειώσεως. V 87, 9 πίστεως ... ἀπιστίας.

τεκμηριοῦσθαι. I 35, 12. 47, 15. IV 35, 1. V 204, 6. VI 101, 4 τεκμηριώσαιτο δ' ἄν τις.

τεκνοκτονία. V 181, 19. 182, 4.

τεκνοκτόνος. II 295, 15. IV 122, 2.

τέκνον. III 181, 26 παρὰ γὰρ τὸν τόκον × τὸ τ. εἴρηται. IV 101, 21 μέρη γὰρ τέκνα γονέων. II 162, 21 τιμή, coni. γονέων. IV 156, 18 τὴν φυσικὴν πρὸς τὰ τέκνα φιλοστοργίαν. V 118, 2 (ἡ ἐν τέκνοις ἡγεμονία). V 153, 4 (αἱ ἐπὶ τέκνοις ἐλπίδες). V 159, 17 δι' ἐλπίδα τέκνων. V 167, 12 (σπορὰ καὶ γένεσις). I 182, 14 ἡ ἐπὶ γενέσει τέκνων σύνοδος. V 298, 13 διὰ τέκνων γένεσιν. V 117, 23 τέκνων γενέσεις. V 181, 20 σπορᾶς ἕνεκα τέκνων. IV 296, 12 πρὸς τέκνων σποράν. V 256, 16 τὰς ἐπὶ τέκνων σπορᾷ γνησίων χρηστὰς ἐλπίδας. V 75, 12 τὰ τέκνα ... ἐμπιμπράναι. I 60, 8 νόμοις καὶ θεσμοῖς ἀναγκαίοις, καθ' οὓς καὶ γονεῖς τέκνων προμηθοῦνται. — I 159, 27 τῆς ἀρετῆς. III 10, 2 ψυχῆς. II 59, 10 (ἡ ψυχὴ) πλήθει τέκνων ἐξαρτημένων βαρυνομένη.

τεκτονική. I 75, 12 (τέχνη).

τελεῖν. 1. finire, perficere: V 187, 19 εὐχὰς δὲ καὶ θυσίας τελῶν. V 203, 14 ἐκ τίνων ἕκαστα ἐτελέσθη. II 65, 8 εἶθ' ὅταν τελεσθῇ, παρέχεται τὰς τροφὰς οἷα μήτηρ τῷ γενομένῳ.

2. initiare: VI 166, 10 ἱεροφαντεῖν καὶ τ. τὰ ἡγεμονικὰ μόλις ἂν ἐν μύσταις ἀναγραφέντες. V 77, 8 μηδεὶς οὖν μήτε τελείτω μήτε τελείσθω τῶν Μωυσέως φοιτητῶν. V 78, 11 τοῖς τελοῦσιν καὶ ἱεροφαντοῦσιν. — IV 278, 5 τὰς μεγάλας τελεῖσθαι τελετάς. VI 52, 15 ἐν ᾧ (sc. μοναστηρίῳ) μονούμενοι τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυστήρια τελοῦνται. II 52, 19 (Μωυσῆς) καταμένει τελούμενος τὰς ἱερωτάτας τελετάς. IV 235, 9 τῶν τελουμένων ἱερέων. V 14, 8 τελουμένους δὲ τὰς μυθικὰς τελετάς. IV 134, 13 ἀμήχανον γὰρ τὰ μεγάλα πρὸ τῶν μικρῶν τελεσθῆναι. IV 28, 14 (ἡ ὁρατικὴ διάνοια) τὰς μεγάλας τελεσθεῖσα τελετάς. III 175, 13 τελεταῖς ἀνιέροις ταῖς Βεελφεγώρ τελεσθέντες. I 181, 24 ἐὰν δέ τινι τῶν τετελεσμένων ἐντυγχάνητε. III 162, 26 τῶν φιλοσοφίᾳ τετελεσμένων εἰσί τινες.

3. solvere: II 107, 12 καθάπερ δεσποίναις οἰκέται φόρον τελοῦντες.

τελειογονεῖν. V 366, 16 ἡ (γῆ) μὲν ἀμβλίσκουσα καὶ τ. ἀδυνατοῦσα τοὺς καρπούς. V 316, 8 τὸ δὲ στέλεχος ... δυνήσεται τ. ἔτει τετάρτῳ. V 315, 9 τῶν ζῴων ὅσα μὴ τέλεια οὐ τελειογονεῖ. VI 102, 20 σπέρμα γὰρ ἔοικεν ἀρχῇ, ἀρχὴ δὲ καθ' αὑτὴν οὐ τελειογονεῖ. IV 225, 11 τῆς (γῆς) δὲ τὰ σπέρματα ταῖς τῶν ὑδάτων ἐπιρροίαις τελειογονούσης. V 279, 14 τοῖς δ' εὐτελέσι ... ὁ θεὸς τὰς σωτηρίους δυνάμεις ἐμπαρέσχεν ἀνεγερθῆναί τε καὶ τελειογονῆσαι. V 314, 16 ἅπερ αὐτὴ ἡ φύσις ... ἐτελειογόνησε. V 311, 8 ἄχρις ἂν σταχυηφορήσας τελειογονήσῃ τὸν ἐτήσιον καρπόν.

τελειογονεῖσθαι. I 43, 1 τὰ κατὰ γαστρὸς βρέφη μησὶν ἑπτὰ τ. πέφυκεν. IV 252, 4 κατὰ γὰρ ταύτην (sc. ἡμερίαν) τὰ μὲν σπαρτὰ ... τελειογονεῖται. I 11, 6 ὁ δ' αἰσθητὸς (κόσμος) πρὸς παράδειγμα τούτου ἐτελειογονεῖτο. VI 91, 13 καὶ νῦν ἂν ἐτελειογονεῖτο ἄνθρωπος. IV 216, 6 οὐ πρότερον ἀνῆκεν ἢ τελειογονηθῆναι τοὺς ἀρετῆς καρπούς. V 181, 9 πῶς οὐχὶ μᾶλλον τοῦ τελειογονηθέντος (βρέφους προνοητέον).

τέλειος. I 288, 4 Ἀαρών. I 158, 12. 167, 7. II 57, 2 Ἀβραάμ. I 18, 10. 94, 9. 12. 206, 10. II 7, 2. 20, 22. 51, 1. 115, 16. 124, 7. 217, 26. 263, 20. 275, 16. 276, 28. 289, 12. III 7, 18. 81, 5. 99, 1. 105, 22. 119, 7. 165, 18. 188, 27. 196, 8. IV 287, 13. V 36, 11. 67, 7. 128, 4. 250, 21. VI 16, 6. 51, 14 (ἀγαθόν). I 142, 28. 156, 30. 217, 11. 15. 246, 7. 260, 4. 294, 4. II 106, 11. III 155, 18. IV 73, 22. V 99, 20. 137, 1. 230, 15. VI 213, 21 (ἀγαθά). II 73, 1 (ἀγαθότης). II 279, 7 ἀγρός. III 118, 5 (ἀγών). II 274, 8 ἀθλητής. II 151, 12 ἀγαθῶν ἀφθόνων καὶ ἀεννάων αἴτιος τελειότατος. III 69, 19 ἁμάρτημα. II 287, 22 (ἀνάθημα). I 197, 8. II 84, 17. 217, 6. IV 119, 5. V 240, 15. VI 123, 6 (ἀνήρ). III 121, 11 (ἄνδρες). I 28, 21. II 312, 15 (ἄνθρωπος). IV 105, 22 τὰ δ' ἀποβάντα αἰσίων τελειότερα εὐχῶν. III 67, 3 (ἀποκατάστασις ψυχῆς). II 33, 4 (ἀπόλαυσις). I 76, 17. 117, 17. 167, 9 sqq. 168, 18. 234, 8. 250, 18. 272, 7. II 28, 19. 126, 25. 198, 19. III 119, 9. 243, 1. 262, 19. IV 27, 5. 242, 10. V 49, 1. 103, 16. 282, 9.

VI 96, 14 (ἀρετή). I 219, 14. 247, 10. II 89, 7. III 21, 21. 248, 5. IV 23, 18. V 69, 13. 91, 6. VI 26, 9 (ἀρεταί). I 4, 5. 12. 15, 9. 31, 9. 35, 3. 62, 4. 64, 17. II 10, 27. 20, 28. 38, 17. 148, 24. III 29, 21. 90, 6. 95, 26. 150, 10. 189, 17. IV 142, 2. 220, 5. 274, 23. V 43, 14. 95, 19. 96, 10. 136, 12. 233, 2. 316, 3. 350, 17 (ἀριθμός). II 301, 18. III 95, 14. 188, 25 sq. (ἀριθμοί). IV 276, 5 (ἁρμονίαι). III 19, 16 (ὁ μὴ τ. ἀρχιερεύς). III 251, 4 (ὁ ἀσκητὴς μήπω). II 123, 1 (τὰ ἀσώματα). IV 134, 11 βασιλεύς. I 272, 7. IV 59, 14. V 323, 20. VI 26, 7 (βίος). V 298, 13 (γάμοι). II 33, 27 τ. τῶν γεγονότων οὐδείς. I 133, 6. II 160, 19 γέννημα. I 100, 1 τὰ τῆς μισουμένης ἀρετῆς γεννήματα. I 205, 3. III 63, 3 γένος. III 172, 19 (τὸ αὐτομαθὲς γένος). V 149, 4 γέρας. V 143, 6 γνώμη. I 103, 1. III 249, 15 (γραμματική). I 86, 4 (γραμματικός, μουσικός). II 129, 10 (γραφή). II 244, 1 τὰ ἐκ τοῦ κακοτεχνεῖν ... γυμνάσματα. V 197, 13 (γυναῖκες). VI 47, 19 (δημιουργός). III 90, 18 τὸ δίκαιον ἐν ψυχῇ. I 101, 9 (ἀρετῆς δόγματα). IV 137, 20 δράκων. II 192, 24 (δυνάμεις). I 247, 9. III 80, 1 δῶρα. IV 13, 15 δώρημα. III 169, 12 ἔγγονα. V 16, 6 τὸν ἐγγραφόμενον τῇ κατὰ τοὺς νόμους πολιτείᾳ „τέλειον“ εἶναι. II 159, 1 τῆς ἀληθείας ... ἐγκώμιον. III 112, 14 εἶδος. IV 158, 15 τὸ εἶδος τέλειον ἀρετῆς. IV 149, 7 (ἡλίου ἔκλειψις). VI 77, 14 ἐκμαγεῖον. III 177, 26 ἕξις. V 99, 6 (ἑορτή). III 104, 15 (ἡ ἐπιστήμη καὶ φρόνησις). IV 201, 10. 226, 12 (ἐπιστήμη). II 179, 22 ἐπιτήδευμα (φιλοσοφία). I 3, 3. II 79, 8. 134, 13 sq. 247, 17. III 45, 22. 100, 14. 195, 17. IV 18, 17. 263, 16. V 18, 15. 101, 12 (ἔργον). I 286, 23 ἔργα. II 279, 8 ἔρνος. II 81, 19 (τὸ θεῷ εὐαρεστῆσαι). II 76, 21. 141, 8. 147, 5. III 296, 15. VI 49, 3 (εὐδαιμονία). III 196, 23 (εὐλογίαι). II 74, 20. 77, 14 (εὐφροσύνη). III 18, 9 (εὐφροσύναι). I 156, 4 (εὐχαί). III 112, 17. V 50, 22. VI 81, 7 (ζῷον). V 315, 9 τῶν ζῴων ὅσα μὴ τέλεια. II 133, 9. IV 244, 1 (ἡγεμών). IV 38, 19 (ἡλικία). IV 304, 1. V 69, 8. 312, 7 (θυσίαι). II 165, 25. IV 201, 10 (ἱερά). V 48, 18 ἱερεῖον. III 114, 1 ἱερεῖα. I 255, 6 (ἱερωσύνη). I 294, 17 ἱκέτης καὶ θεραπευτὴς ἔσεσθαι τ. θεοῦ. II 216, 24 ἐν ἀρεταῖς (Ἰσαάκ). V 149, 27 (κάθαρσις). IV 246, 5. V 364, 5 (καθάρσεις). V 325, 12 (καθάρσια). I 13, 16. III 213, 5 (καρπός). II 308, 5 τῆς ψυχῆς ... καρποί. I 4, 11. II 159, 17. IV 1, 12. VI 81, 13. 88, 16. 95, 18 (κόσμος). I 65, 21. 273, 8. II 43, 3. 176, 22. III 29, 18. 112, 15. 199, 27 (λόγος). III 247, 19. 25 (λόγοι). III 203, 6 ὁ μαθητής. III 263, 21 (μελῳδίαι). I 237, 10. 293, 11. II 134, 15. VI 104, 8 (μέρη). V 43, 13 ὁ μήν. II 99, 2. 134, 7 (μοσχεύματα). I 18, 3. 23, 17. III 188, 11. 312, 19 (μουσική). I 108, 30. 288, 4. II 111, 9. 188, 7. IV 124, 3 (Μωυσῆς). II 111, 21 (νίκη). II 307, 17 νικητήρια. I 135, 13. V 5, 3 (νοῦς). IV 8, 18 (Νῶε). I 13, 13 (ὄγκος). II 86, 21 (ὁδός). V 350, 19 οἶκος. — II 22, 21. 61, 14 ὄργανον. V 336, 6 (οὐρανός). V 349, 4 (ὄψις). II 179, 12 (παιδεία). VI 90, 20 (γῆς παῖδες). III 104, 13 (παιδίσκη). II 158, 22 τέλεια μὲν καὶ πλήρη πάντα διὰ πάντων εἶναι. IV 251, 6 παρανόμημα. II 38, 20 (παραύξησις). VI 95, 14 (περίβολος). V 116, 18 (περιγραφή). V 65, 25 πλήρωμα καλοκἀγαθίας. IV 157, 14 (πλοῦτος). II 106, 5 ποίμνη. I 50, 16 (πολίτευμα). III 100, 17 sq. (πρᾶγμα). II 128, 20 (οἱ προκόπτοντες) οὐ τέλειοι. IV 307, 2 διὰ τοῦ τελειοτάτου τῶν προφητῶν. III 264, 15 (Ῥουβὴν) οὐ τ. V 263, 23 (σελήνη). I 143, 30. 145, 14 ὁ σοφός. V 49, 15 κύκλος σχημάτων ⟨τὸ⟩ τελειότατον. V 43, 20 (σχηματισμοί). II 187, 5. VI 85, 17 (τέχνη). III 118, 22. 239, 21 (τρόπος). II 97, 3. III 76, 2. 261, 5 (τροφαί). III 251, 19 (τύπος). IV 231, 15 (υἱός). I 13, 17 (ὕλη). I 133, 3 ὅταν ἤδη γένηται ἐν τῇ ψυχῇ τέλειον ἑκάτερον (sc. τὸ φαῦλον καὶ τὸ ἀστεῖον). III 213, 11 (φρονήματα). II 301, 2. V 304, 15 (φρόνησις). I 162, 7. 191, 12. II 196, 19. V 332, 18 (φύσις). I 172, 8. III 217, 22 (φύσεις). II 201, 15 φυτόν. II 133, 7 φυτά. I 65, 14. 152, 31 (φῶς). V 373, 24 (χαρά). I 195, 26 (χάρις). II 277, 7 χῶρος. I 184, 22. 206, 5. 288, 7. II 287, 6. III 178, 20 (ψυχή). I 273, 13 sq. III 141, 15 (ψυχαί). — II 19, 9 τ. καὶ πρὸς ἀλήθειαν εὐάρμοστος ὁ τοιοῦτος ἂν νομίζοιτο. II 313, 11 τὸν μέλλοντα ἔσεσθαι τέλειον. III 28, 16 τ. γὰρ οὐδεὶς ἐν οὐδενὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων. I 196, 10 οὐδὲν τῶν κατὰ μέρος τέλειον ἐργασάμενος (ὁ θεός). II 185, 15 τελειότερον δὲ τί ἂν εἴη ... ἢ τὸ ὄντως ὂν ἰδεῖν; IV 20, 15 ἰδών τι τελεώτερον νοητόν. VI 72, 5 οὔτε ἐν νοητοῖς θεοῦ τελεώτερόν (τι). VI 156, 13 τι τῶν εἰρημένων τελειότερον. II 275, 3 ὅσα ... τέλεια καὶ ὁλόκληρα καὶ πάντων ἄριστα γεννᾶται. III 27, 3 τέλειά τε αὖ καὶ ὁλόκληρα. II 282, 20 χαρίζεται ὁ θεὸς ...

πλήρη καὶ τέλεια πάντα. I 245,12 ὅσα ... αἴσθηται κατὰ τὴν ἐπικέλευσιν τοῦ νοῦ, πάντα ἐστὶν ἄρρενα καὶ τέλεια. II 120,18 μὴ γὰρ ἐφ' ἱεροῖς καὶ τελείοις βουθυτῆσαι. II 38,7 σπείρει δ' ὁ θεὸς ἐν ψυχαῖς ... οὕτως καίρια καὶ τέλεια. I 180,23 ἀρεταῖς δὲ πολλὰ καὶ τέλεια τικτούσαις. IV 142,2 κατὰ τῶν τέλεια ἡμαρτηκότων. — I 142,31. II 38,13. III 177,28. IV 7,1 (τὸ τέλειον). III 198,11 τὸ ... ἄριστον τῆς καθάρσεως καὶ τελεώτατον. III 296,18 (τὰ τέλεια). II 139,26 τὰ τελειότερα coni. τὰ ἀμείνω. — II 296,8 τὸν ... τέλειον οὔτε θεὸν οὔτε ἄνθρωπον ἀναγράφει Μωυσῆς, ἀλλ' ... μεθόριον τῆς ἀγενήτου καὶ φθαρτῆς φύσεως. II 127,20 ὁ ἀρχόμενος ... ὁ προκόπτων ... ὁ τ. III 161,10 (opp. ὁ μὲν φαῦλος, ὁ δὲ προκόπτων). III 160,10 δικαιοῖ γὰρ τῶν μὲν φαύλων λέγεσθαι κύριος καὶ δεσπότης, τῶν δ' ἐν προκοπαῖς καὶ βελτιώσεσι θεός, τῶν δ' ἀρίστων καὶ τελειοτάτων ἀμφότερον, κύριος ὁμοῦ καὶ θεός. I 86,1 sqq., 142,10. 20. 143,25. 44,19 n. 26. 147,19. 205,13. 219,14. 273,11. 280,9. II 61,6. 143,18. 190,8. 218,7, 309,19. III 251,5. 264,19. IV 11,21. 235,11. V 61,4 (ὁ τ.). I 143,24 ἴδε διαφορὰν πάλιν τελείου καὶ προκόπτοντος. II 81,18 τὸ τέλειον εἶναι. II 151,19 ἐν μηδενὶ τῶν ἐν γενέσει τέλειον εὑρίσκεσθαι. I 228,17 ὡς ἔνεστι τέλειον ἀτελεῖς μιμεῖσθαι. V 9,16 ὡς ὑπό τινος τὴν ἐπιστήμην ἀγαθοῦ καὶ τελειοτάτου πάντως δεδημιουργῆσθαι (τὸν κόσμον). I 69,19. 152,6. 156,30. 159,21. 226,11. II 293,1. III 71,14. 93,11. V 93,12. 183,15 (οἱ τέλειοι). II 97,1 τελείοις δὲ τὰ ἐκ πυρῶν πέμματα (ἐστὶ τροφή). V 188,7 πρεσβυτέροις καὶ τελείοις τὸ ἦθος. VI 91,7 τὸ δὲ γεννηθῆναί τινας οἴεσθαι τελείους ἐξ ⟨ἀρχῆς⟩. VI 91,13 ἁρμόττον ἐνόμιζεν ἀποτίκτεσθαι τελείους. — I 96,8. 111,9. 120,24. 166,20. 291,6. 297,13. II 94,3. 105,16. 146,13. 227,20. III 36,11. 74,21. 118,26. 137,6. 191,30. IV 211,16. V 88,7. VI 48,4. 58,9. 60,16 τελείως vel τελέως.

τελειότης. I 273,8 τῷ μὲν ἡμίσει τὴν τελειότητα ... ἐνεργεῖν ἐπιτρέπει. I 279,1 (ὁ νοῦς) μεμοιραμένος τῆς ἐν τῷ παντὶ τελειότητος. II 47,7 αἱ γὰρ συνεχεῖς πρὸς ἑτέρους ὁμιλίαι ... ὁλόκληρον τελειότητα ἐργάζονται. V 129,22 (ἑξὰς) ἀρχὴ τελειότητος. II 121,19 πρὸς τελειότητα χρεία τοῦ διχηλεῖν. III 36,12 ταῖς πρὸς τελειότητα ἰδέαις. V 102,18 πρὸς ἐπιστήμην καὶ τελειότητα διανοίας. — IV 13,14 τοῦ βίου. V 224,23 βίου καὶ πράξεων. III 177,31 τοῦ ἡγεμονικοῦ μεταβαλόντος πρὸς ἄκραν τελειότητα. II 32,2 (θεοῦ). III 28,17 αἱ τελειότητες καὶ ἀκρότητες ἑνός εἰσι μόνου. II 186,1 ἱερῶν. IV 213,20 τῆς ἐν αὐτῷ φύσεως. — II 28,28 Ῥεβέκκα δ' οὐκέτι προκοπαῖς ἀλλὰ τελειότητι ποτίζουσα τὸν μαθητὴν εὑρίσκεται. II 129,12. 243,10. III 148,8 (coni. προκοπαί). II 127,6 sqq. (coni. ἀρχαί, προκοπαί). II 185,8 προκοπὰς τελειότητος (ἀντιδιδόναι). III 161,10 ὅπως ταῖς εὐποιίαις τελειότητος ἐφίκηται (ὁ προκόπτων). I 250,19 τῆς δὲ τελειότητος δεῖγμα ἐναργέστατον πρόσφυγα γενέσθαι θεοῦ. II 62,1 ὁ ... τῶν ἀρετῶν καὶ αὐτῆς τελειότητος καὶ εὐδαιμονίας ἀνημμένος τὸ κράτος. II 128,21 λέληθεν αὐτοὺς (sc. τοὺς πρῶτον τελειωθέντας) ἄχρι τῆς τ. II 124,7 τελειότητα δὲ καὶ οἱ δυσμενεῖς τῆς ψυχῆς καταπτήσσουσιν. III 70,16 τελειότητα ἐλπίζομεν. IV 6,25 τὸ δευτερεῖα φέρεται μετάνοια τελειότητος. III 134,19 ὑπερβολή τις περὶ τὸν τρόπον τοῦτον τελειότητος ἐνορᾶται. II 160,18 ἡ τεκοῦσα ... πρὸς τὸν τελειότητος ὅρον ἐλθοῦσα. II 282,23 ἡ γὰρ τ. δι' ἀμφοῖν, ὡς ἔοικε, τοῦ τε ὑπερβάλλοντος τὰ ἐνθυμήματα καθαρῶς καὶ τοῦ διερμηνεύοντος αὐτὸ ἀπταίστως. — All: III 158,12 (coni. διδασκαλία, ἄσκησις), ὧν σύμβολα Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ. II 185,14 Ἰσραὴλ (ὄνομα). III 156,8 ἑκατοντὰς δὲ τελειότητος σύμβολον. V 21,7 ἅ μοι δοκεῖ πάντα σύμβολα τῆς περὶ ψυχὴν εἶναι τελειότητος.

τελειοῦν. I 102,17 ὥστε αὐτὸ ἔργῳ τελειῶσαι. IV 15,11 ἰσότιμον εἶναι τῷ τελειῶσαι τὸ ταχέως τὸ προσταχθὲν ἀνύσαι. V 95,14 ἡ ... διήγησις ἱκανὴ τοὺς μὲν εὐφυεῖς τελειῶσαι πρὸς ἀρετήν. III 203,5 τὸν ἀκροατὴν αὐτὸν ἐτελείωσε κενὸν ὄντα σοφίας πρότερον. III 248,9 (τὴν ψυχὴν) τελειώσατε καὶ ἐγκύμονα ἀπεργάσασθε. III 266,5 (ὁ θεὸς) τελειώσας τὸν ὅλον ἐσφράγισε κόσμον. I 267,11 τὰς πρὸς ἑρμηνείαν ἁπάσας ἰδέας ἀναδείξαντος καὶ τελειώσαντος θεοῦ. II 258,22 sq. οὗ χάριν καὶ τετελειωκέναι, φησὶ τὸν πύργον αὐτοὺς οὐ τελειώσαντες. II 259,14 οὐ δήπω τελειώσαντες (τὸν πύργον), ἀλλὰ τελεσιουργῆσαι κωλυθέντες. — II 246,8 ῥᾳδίως γὰρ οὕτως ἔμελλε τὰ κατασκευαζόμενα τελειοῦσθαι. I 63,18 ἄνθρωπον ... κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἑπταετίαν ἄκρως τελειοῦσθαι. I 178,22 παρ' ὃν τό τε εὖ καὶ τὸ μὴ συμβέβηκε τελειοῦσθαι. III 148,6 τίς δὲ τοῦ τελειοῦσθαι ... ἡ φύσις. V 338,7 ὅσα τέχναις καὶ ἐπιμελείαις ὕστερον τελειοῦσθαι δοκεῖ. V 343,22 ὁ ἀσκητὴς τελειοῦται. VI 52,19

τὰ ἄλλα οἷς ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια συναύξονται καὶ τελειοῦνται. III 79, 9 ἡ δι' ἀσκήσεως τελειουμένη (ἀρετή). II 149, 26 σχεδὸν ἀδυνάτου καθεστῶτος πρὸς ἡντινοῦν τελειωθῆναι τέχνην. IV 13, 8 οὔτε γὰρ διδασκαλίαν ἄνευ φύσεως ἢ ἀσκήσεως τελειωθῆναι δυνατόν. V 349, 24 πρὶν τελειωθῆναι τὸν ἐν αὐτοῖς λόγον. I 31, 8 ἐπεὶ δ' ὁ σύμπας κόσμος ἐτελειώθη. VI 95, 7 ὁ κόσμος ... μήκεσι χρόνοις οὐδὲ καὶ μόλις ἐτελειώθη. I 204, 14 ὅσοι μὲν οὖν μαθήσει καὶ διδασκαλίᾳ προκόψαντες ἐτελειώθησαν. I 128, 25 ὅταν τελειωθῇς καὶ βραβείων καὶ στεφάνων ἀξιωθῇς. I 123, 4 Ἀαρὼν ὅταν τελευτᾷ, τουτέστιν ὅταν τελειωθῇ. II 310, 26 καὶ αὐτὸς δὲ ἐπειδὰν ἤδη τελειωθῇ. III 172, 1 ἵνα τὸ οἰκεῖον πάθος τῷ γενητῷ καταβάλῃ, κἂν τελειωθῇ, καμὼν πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἐπάνεισι γένος. II 295, 9 τελειωθεὶς ὁ νοῦς. III 233, 8 (ἡ ψυχὴ) τελειωθεῖσα ἐν ἄθλοις ἀρετῶν. IV 265, 15 (τὸ λόγιον) τελειωθὲν οὐ μακροῖς χρόνοις ὕστερον. II 264, 4 τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ τελειωθέντος ἐξ ἀσκήσεως τόδε. II 103, 18 τῷ τελειωθέντι ἐξ ἀσκήσεως Ἰακώβ. V 346, 25 τῷ μὲν γὰρ ἐκ διδασκαλίας τελειωθέντι. I 108, 29 (διανοίᾳ) μήπω τελειωθείσῃ φυγὴν ... τῶν παθῶν ἁρμόζει μελετᾶν. V 315, 15 ὅτε χρὴ τελειωθέντα καρπὸν φέρειν. II 129, 16 καὶ τελειωθέντες τινὲς ἀτελεῖς ἐνομίσθησαν. II 128, 21 (οἱ πρῶτον τελειωθέντες coni. οἱ ἀρχόμενοι τοῦ μανθάνειν, οἱ προκόπτοντες). II 151, 24 (οἱ μήπω τελειωθέντες). I 62, 22 ὅσα ... ταῖς ἡμετέραις τέχναις δημιουργεῖται, τελειωθέντα ἵσταται. IV 262, 8 πρὸς μὲν τὰς πιθανὰς ... φαντασίας ἀδύνατα πραχθῆναι, τελειωθέντα δὲ εὐμαρῶς ἐπιφροσύναις θείαις. II 127, 21 τὰς τῶν τελειωθέντων ψυχάς. IV 187, 15 ὃ μὴ τελειωθήσεται βεβαίως. II 302, 13 ἕως ... οὐ τετελείωται. I 167, 13 ὅταν ἴδῃ τετελειωμένον αὐτόν. II 127, 15 (ἀρχόμενοι, προκόπτοντες, τετελειωμένοι).

τελείωσις. I 63, 18 τ. δέ ἐστι δύναμις τῆς τοῦ ὁμοίου σπορᾶς. II 128, 24 (coni. σπουδή, βελτίωσις). V 166, 15 αἱ γενέσεις καὶ αὐξήσεις καὶ τελειώσεις ἁπάντων. V 87, 13 τοῦ γνωσθέντος. V 338, 19 τῶν ἀρίστων βίων θεωρητικοῦ τε καὶ πρακτικοῦ. III 57, 17 τῶν ἱερῶν. V 137, 12 ἁπάντων καρπῶν. IV 291, 22 cf. V 101, 6 τοῦ κόσμου. I 61, 3 νοῦ καὶ αἰσθήσεως. I 36, 5 ἡ ἐν ἑκατέρῳ (sc. νῷ καὶ λόγῳ) τ. II 38, 27 cf. 82, 14 (τοῦ Νῶε). IV 268, 3 τῶν προγεγονότων. I 160, 27 (ἡ ψυχὴ) ἱκετεύουσα, μηκέτι τραπῆναι μηδὲ ἀτελῆ τὴν τελείωσιν λαβεῖν. — VI 103, 17 ἄχρι παντελοῦς τελειώσεως. V 311, 8 μετὰ δὲ τὴν τελείωσιν. VI 95, 5 αὔξεσθαι μέχρι παντελοῦς τελειώσεως. III 79, 1 τὸ λογικὸν αὐτῷ διχόθεν συνεργάζηται πρὸς τελείωσιν. V 342, 1 διδακτικῇ χρησάμενος ἀρετῇ πρὸς τελείωσιν. VI 103, 8 τοῦ μάλιστα πρὸς τελείωσιν συνεργοῦντος. II 128, 1 τοὺς γὰρ ἄχρι σοφίας ἄκρας ἐληλακότας ... ἀμήχανον εἰδέναι φασὶ τὴν ἑαυτοῦ τελείωσιν. III 70, 20 τοῦ φιλομαθοῦς καὶ ἐλπίδα τελειώσεως ἔχοντος. II 21, 6 δεκὰς δὲ τῆς κατὰ προκοπὴν τελειώσεως πίστις. I 141, 30 cf. IV 235, 5. 17 (ὁ κριὸς τῆς τελειώσεως).

τελεσιουργεῖν. II 263, 7 οὐδὲ ταύταις (sc. δυνάμεσι) εἰσάπαν αὐτοκράτορα δοὺς τοῦ τ. ἐπιστήμην. I 44, 28 ἥτις (sc. φύσις) ἄνευ ἀσωμάτου παραδείγματος οὐδὲν τελεσιουργεῖ τῶν ἐν αἰσθήσει. V 159, 11 οὗτοι (sc. οἱ σπερματικοὶ τόνοι) δ' εἰσὶν οἱ ἐν τῇ μήτρᾳ ... τῶν μερῶν ἕκαστον ... τελεσιουργοῦντες. II 259, 15 οὐ δήπου τελειώσαντες, ἀλλὰ τελεσιουργῆσαι κωλυθέντες. I 95, 24 τελεσιουργήσας οὖν ἐκεῖνον τὸ ... δημιούργημα. — II 38, 5 τὰ σπέρματα πρὸς ζῴων ἢ φυτῶν γένεσιν οὐ πάντα τελεσιουργεῖται. I 236, 12 (ὁ) λόγος ποίκιλμα ὢν ἐκ μυρίων ἰδεῶν ἐπαινετῶς τελεσιουργεῖται. IV 34, 4 τὰ τῶν ἡδονῶν ὄργανα, δι' ὧν ἅπασαι μικραί τε αὖ καὶ μεγάλαι τελεσιουγοῦνται. I 195, 2 ὧν ἄνευ τελεσιουργηθῆναι διάνοιαν ἀμήχανον. I 164, 1 ὅτε τὰ μὲν ἐτελεσιουργήθη. II 258, 25 τίς οὖν πίστις τοῦ μὴ τετελεσιουργῆσθαι τὴν κατασκευήν. III 250, 6 τὸ τοῦ θεοῦ καλὸν ποίκιλμα, ὅδε ὁ κόσμος, ἐπιστήμῃ πανσόφῳ τετελεσιούργηται.

τελεσφορεῖν. I 81, 6 οὐ γὰρ πέφυκε γόνιμον οὐδὲν τ. ἡ τοῦ φαύλου ψυχή. I 40, 11 (οἱ πλάνητες) αὔξουσι καὶ τελεσφοροῦσι τὴν ἐν ἑκάστοις φύσιν. III 147, 14 τοῦ θεοῦ σπείροντος αὐτὰ καὶ τῇ γεωργικῇ τέχνῃ τελεσφοροῦντος. I 19, 19 αἱ δ' ὧραι πάντα τελεσφοροῦσαι κατορθοῦσι. I 272, 8 (ὁ θεὸς) αὐτὸν ὁμολογεῖ τελεσφορήσειν καιρίως ἃ ᾔτήσατο. IV 201, 13 πῶς γὰρ οὐ τελεσφορήσει τὰς εὐχὰς ὁ καὶ ἐκ φύσεως εὐμενής; II 158, 19 ἡνίκα ... τὸν σύμπαντα κόσμον ὁ ποιητὴς ἐτελεσφόρησεν. V 149, 17 τὰ σύμπαντα ἐτελεσφόρησεν ἑβδομάδι. II 21, 7 τῷ τὰ ἐλπισθέντα τελεσφορήσαντι. — III 100, 22 ἐπεὶ τὸ φυτὸν ὑπὸ τοῦ σπείραντος ἐμπρεπὲς τελεσφορεῖσθαι. I 35, 12 ταύτῃ (sc. ἑβδομάδι) τελεσφορεῖται τὰ σύμπαντα. II 65, 6 τελεσφορεῖται δὲ ὁ πεπανθεὶς ἄκρως. V 43, 25 ταῦτα σελήνης περιόδοις ... τελεσφορεῖται. V 203, 2 οἷς (sc. καιροῖς τοῖς

ἐτησίοις) τὰ πάντα τελεσφορεῖται. V 4, 15 ἐν αἷς (sc. ὥραις) αἱ ζῴων καὶ φυτῶν καὶ καρπῶν γενέσεις ... τελεσφοροῦνται. III 106, 4 τελεσφορούμενος πόνος. I 252, 7 τὴν τῶν ἀπόντων (ἀγαθῶν) προσδοκίαν τελεσφορουμένην. V 365, 13 ἃς (sc. εὐχάς) φησι τελεσφορηθήσεσθαι χάριτι τοῦ φιλοδώρου. V 287, 3 ἃς (sc. εὐχάς) ὅτι τελεσφορηθήσονται πιστευτέον. II 65, 5 (ἡ φύσις) οὐ πρότερον παύεται τρέφουσα ἢ τὸν καρπὸν τελεσφορηθῆναι. V 101, 11 ταῦθ' ἑβδομὰς τελεσφορηθέντα ἐπεδείξατο.

τελεσφόρος. I 35, 24 (δύναμις ἑβδομάδος). I 35, 12. 38, 11 (ἑβδομάς). I 38, 6 (ὁ ἕβδομος ἀριθμός). II 130, 12. II 274, 24. 295, 9. III 229, 22. 302, 8. V 137, 12 (θεός). III 281, 24 (οὐρανός). II 57, 11. 176, 6 (ὠδῖνες). — III 271, 14 (ὁ τ. int. deus).

τελετή. V 77, 3 τὰ περὶ τελετὰς καὶ μυστήρια. V 77, 9 τὸ διδάσκειν καὶ τὸ μανθάνειν τελετὰς οὐ μικρὸν ἀνοσιούργημα. III 175, 13 (ἀνίεροι). V 161, 14 τοὺς γοῦν ἀνδρογύνους ἔστιν ἰδεῖν ... μυστηρίων καὶ τελετῶν καταργονται καὶ ⟨τὰ⟩ Δήμητρος ὀργιάζονται. VI 4, 10 οἱ δὲ ὥσπερ ἐν ταῖς τελεταῖς ἱεροφαντηθέντες. III 222, 16 ὡς ταῖς ἁγίαις καὶ ἱεροπρεπέσι χρῆσθαι τελεταῖς. IV 28, 14 ὅταν μήπω (ἡ ὁρατικὴ διάνοια) τὰς μεγάλας τελεσθεῖσα τελετὰς ἔτι ἐν ταῖς βραχυτέραις ὀργιάζηται. V 364, 6 (τὸν νοῦν) μύστην γεγονότα τῶν θείων τελετῶν. I 162, 4 ἀναπετάσαντες οὖν ὦτα, ὧ μύσται, παραδέξασθε τελετὰς ἱερωτάτας. I 180, 15 sq. τελετὰς γὰρ ἀναδιδάσκομεν θείας τοὺς τελετῶν ἀξίους τῶν ἱερωτάτων μύστας. I 182, 2 ἐὰν δέ τινι τῶν τετελεσμένων ἐντυγχάνητε, λιπαρῶς ἐγκείμενοι περιέχεσθε, μή τινα ἄρα καινοτέραν εἰδὼς τελετὴν ἐπικρύπτηται. I 226, 12 (ἡ ψυχὴ) τῶν τελείων μύστις γενομένη τελετῶν. I 227, 14 οὐκ ἐπαρθέντες τῇ τελετῇ. II 52, 19 (Μωυσῆς) καταμένει τελούμενος τὰς ἱερωτάτας τελετάς. V 14, 9 τελουμένους δὲ τὰς μυθικὰς τελετάς. IV 278, 5 τὰς μεγάλας τελεῖσθαι τελετάς. I 193, 7 ὡς ἀπεργάσασθαι ... ἀνοργιάστους τελετάς. II 195, 10 (ἀόρατοι). IV 235, 6 τὰς ἁρμοττούσας θεραπευταῖς καὶ λειτουργοῖς θεοῦ τελετὰς ἔμελλον ἱεροφαντεῖσθαι. IV 236, 4 ὀγδόη δ' ἦν τῆς τελετῆς ἡμέρα. I 180, 20 ἀρκτέον οὖν τῆς τελετῆς ὧδε.

τελευτᾶν. I 205, 8 ἡνίκα γοῦν τ. ἔμελλεν οὗτος (sc. Μωυσῆς). III 133, 7 ἤδη μέλλοντος τ. τοῦ ἱερωμένου. I 123, 4 Ἀαρὼν ὅταν τελευτᾷ. τουτέστιν ὅταν τελειωθῇ. I 292, 19 διὰ τοῦτο ἀμείψαντα τὰς οἰκείους χώρας ἕκαστα ... ῥᾳδίως τελευτᾷ. III 210, 13 ὅτι ἡβᾷ, φθίνει, γηράσκει, τελευτᾷ, ὀιαλύεται, σαφῶς ἴσμεν. III 122, 6 τίνι γὰρ ἄλλῳ ὁ ἀποθνῄσκων ἢ θανάτῳ τελευτᾷ; III 196, 11 ὁ Ἀβραὰμ ... ἀρξάμενος ἀπὸ πεντηκοντάδος εἰς δεκάδα τελευτᾷ. VI 112, 16 πνιγῇ τελευτῶσιν. V 116, 14 εἰ δὲ ἀνάδελφός τις εἴη τελευτῶν. III 207, 2 διὸ καὶ τελευτῶντά τινα πολιὸν ἤδη καὶ ὑπέργηρων λόγος ἔχει δακρύειν. II 38, 19 τὴν (παραύξησιν) ἀπὸ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Σὴμ εἰς ἑτέραν δεκάδα τελευτῶσαν. III 211, 17 (ψυχὴ) τελευτώντων. IV 107, 14 θανάτων μυρίων ἄξια πεπραχὼς τελευτάτω. II 114, 22 καίτοι μέλλοντες τελευτήσειν. I 169, 12 τελευτήσεις δὲ πάλιν. VI 80, 16 νόσῳ τελευτήσει. VI 117, 8 αὐτίκα τελευτήσει. III 46, 11 οἱ σφόδρα ὑγιαίνοντες ... ἐμέλλησαν τελευτῆσαι. VI 215, 6 δόξω γὰρ οὐ τοῦ σωθῆναι χάριν ἀφεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῦ ... τελευτῆσαι. VI 204, 28 ὡς μηδὲ ἀκοὴν ἀνέχεσθαι τὴν κατ' αὐτῶν, ἀλλ' ὑπ' ἐκλύσεως μικροῦ καὶ τελευτῆσαι. IV 118, 6 (Ἰωσὴφ) ἔτη δὲ βιώσας δέκα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἐτελεύτησεν εὐγήρως. IV 155, 3 ἐτελεύτησεν Ἑβραῖος οὐδείς. IV 255, 6 sq. ὁ μὲν πατὴρ ἡμῶν ἐτελεύτησεν. IV 268, 11 (Μωυσῆς) ὡς ἐτελεύτησε μήπω τελευτήσας. VI 186, 25 ἐπεὶ δὲ ὁ (Γιβέριος) μὲν ἐτελεύτησε. III 123, 4 ἐτελεύτησαν ἐνώπιον κυρίου, τουτέστιν ἔζησαν. I 160, 19 ἐὰν μὴ τελευτήσῃ καὶ ἀποθάνῃ ἐκ τῆς ψυχῆς ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου. I 160, 26 ὅταν δὲ τελευτήσῃ (ὁ φιλήδονος τρόπος). I 279, 18 ὅταν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τελευτήσῃ. I 279, 27 ὅταν ... τρόπον τινὰ τελευτήσῃ ὁ τοῦ βδελυρῶς καὶ ἀσελγῶς ζῆν αἴτιος. III 168, 7 ἵν' ὁ μιαρὸς ... μηδὲ καθαρῶ θανάτῳ τελευτήσῃ. V 180, 6. 12 κἂν ὕστερον ὁ τὴν πληγὴν λαβὼν τελευτήσῃ. V 217, 10 ἐὰν οὖν ⟨ἐν⟩ παρακαταθήκῃ θρέμματα τελευτήσῃ. V 247, 17 ὁ νόμιμος ἄρχων, κἂν τελευτήσῃ. V 191, 18 ἐὰν οὖν τις τῶν ὀδῷ παριόντων ... ἐνεχθῇ καὶ τελευτήσῃ. V 32, 2 τελευτήσαντος ἀνδρὸς ἢ καὶ ἔτι ζῶντος. I 275, 17 μουσικοῦ τινος ἢ γραμματικοῦ τελευτήσαντος. IV 116, 20 τελευτήσαντος τοῦ πατρός. V 118, 28 τούτους δὲ κινδυνεῦσαι καὶ (τοῦ πατρὸς) τελευτήσαντος ἁπάντων ἀφαιρεθῆναι τῶν πατρῴων. II 303, 8 τελευτήσαντος δὲ αὐτῷ (sc. Ἀβραάμ) τοῦ πατρός. V 39, 6 οὗ (sc. μεγάλου ἱερέως) τελευτήσαντος ἀμνηστίας ἀξιωθεὶς κατίτω. V 155, 7 ὥστε οὐδὲ προγονῷ τελευτήσαντος πατρὸς ἄγεσθαι μητρυιὰν ἐφῆκε. VI 166, 17 ἀλλὰ καὶ τελευτήσαντος ἔχων ὑπηκόους τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις. VI 102, 15. 17 τὰ γένη τῶν ζῴων ... τελευτήσαντα δ' οὐδαμῇ οὐδαμῶς γίνεται

σπέρμα. VI 49, 7 τετελευτηκέναι νομίζοντες ἤδη τὸν θνητὸν βίον. V 207, 12 εἰς οἰκίαν, ἐν ᾗ τετελεύτηκέ τις. V 27, 19 ὧν (sc. χηρῶν) τετελευτήκασιν ἄνδρες. IV 117, 10 φυλάξῳ ταῦτα καὶ πατρὸς τετελευτηκότος. V 27, 2 οὔτε τετελευτηκότος ἀνδρὸς ... οὔτε ... ἔτι ζῶντος. V 116, 12 ἀδελφοὶ τοῦ τετελευτηκότος. V 153, 15 πατρὸς εὐνὴν τετελευτηκότος ... καταισχύνειν. V 158, 8 ζῶντος ἢ καὶ τετελευτηκότος τοῦ δευτέρου (ἀνδρός). V 191, 19 ἐπιγραφέσθωσαν οἱ βουλόμενοι ὑπὲρ τοῦ τετελευτηκότος. III 66, 23 τὸν φαῦλον ... τὴν ἀρετῆς ζωὴν τετελευτηκότα. II 2, 4 αἱ τῶν τετελευτηκότων ἀναστοιχειούμεναι μοῖραι. IV 252, 19 οἰκείων ... τετελευτηκότων. IV 254, 8 ἵνα μὴ προσθήκη τετελευτηκότων οἱ ζῶντες ὦσιν. V 86, 1 τετελευτηκότων δὲ τὴν μνήμην ὅρκον ποιητέον. V 116, 1 τὴν τῶν τετελευτηκότων τάξιν. V 117, 5 ἐπὶ παίδων τετελευτηκότων κληρονομίαν. V 188, 5 τὰ τῶν ζώντων καὶ τὰ τῶν τετελευτηκότων ἐφεῖται βραβεύειν. V 256, 3 οὗτοί μοι δοκοῦσι μηδ' ἂν τετελευτηκότων ἀποσχέσθαι. V 60, 23 ὡς μὴ γονεῦσιν ἐπεισιέναι τελευτηκόσι μηδ' ἀδελφοῖς. V 256, 9 ἃ τετελευτηκόσι καὶ πρὸς ἐχθρῶν ... σῴζεται. II 40, 4 τὴν πρὸς τοὺς τετελευτηκότας εὐφημίαν. IV 143, 12 οὐ σθενόντων ἐπὶ τὰ μνήματα τῶν οἰκείων τοὺς τετελευτηκότας ἐκκομίζειν. VI 152, 8 θεασάμενοι τοὺς φιλτάτους ἀπροσδοκήτως τετελευτηκότας.

τελευτή. III 30, 1 ἀρχὴν μεσότητα τελευτὴν ἔχοντα. III 48, 2 ἀρχὴ τ., γένεσις φθορά. III 148, 2 ἀρχὴ μὲν οὖν ὁ σπόρος, τ. δὲ ὁ ἄμητος. III 8, 20 αἱ σαὶ χάριτες ... ὅρον ἢ τελευτὴν οὐκ ἔχουσαι. III 207, 11 τὸ ... ἐπιστήμης φρέαρ ὅρον καὶ τελευτὴν οὐκ ἔχον. IV 266, 14. 291, 25. 296, 3 VI 31, 19. 181, 24 τοῦ βίου. — V 109, 16 ὁ θάνατος, ἡ κακῶν ἁπάντων ἀπαλλαγὴ καὶ ὡς ἀληθῶς τ. IV 51, 3 τέλος μὲν γάρ, ὡς αὐτό που δηλοῖ τοὔνομα, τῶν κατὰ τὸν βίον ἁπάντων καὶ μάλιστα κακῶν ἴδοι τὴν τελευτήν. I 298, 5 (ἡ Σκύλλα) τὴν μὲν κατὰ τὸ τεθνάναι τελευτὴν οὐχ ὑπομένουσα. — V 38, 12 τὸν ὀπωσοῦν γενόμενον ἀνθρώπῳ τελευτῆς παραίτιον. V 185, 4 (τοῦ ἀρχιερέως). IV 56, 6 τῆς γυναικός. VI 120, 12 Ἰβήρου. V 187, 15 τοῦ μεγάλου ἱερέως. IV 268, 17 cf. V 284, 16 Μωυσέως. IV 117, 2. 255, 2 τοῦ πατρός IV 253, 6 τῶν συγγενῶν. VI 185, 15 ἐκείνου (sc. Τιβερίου). — VI 79, 13 καὶ ζῴοις ἐπιγίνεται. VI 95, 19 τριττὰς αἰτίας ... ὑποβεβλῆσθαι ζῴοις τελευτῆς. IV 88, 3 γήρᾳ δ' ἕπεται τ. IV 94, 9 τ. γὰρ ἕπεται σιτίων σπάνει. II 126, 19 ἡδίστη. IV 109, 15 τελευτὴν αἱρετίστην ὑπομενεῖ. VI 32, 11 εὐκλεὴς ἀγωνισταῖς ἡ τ. VI 38, 19 τοὺς οὖν σοφοὺς ... δουλείας ἀντικαταλλάξεσθαι τελευτήν. IV 100, 2 πρόφασιν δ' εἶναι τὰ δεσμὰ τελευτῆς ὑπολήψεται. V 195, 11 μεγάλην ... νομίζοντες ἐπιτυχίαν τὴν ἄνευ βασάνων τελευτήν. V 207, 7 ὃ (sc. σῶμα) τελευτὴν ἐνδέδεκται τὴν κατὰ φύσιν. VI 191, 9 εἰ δὲ ἐκ τῆς ἡμετέρας τελευτῆς γενήσεται μηδὲν ὄφελος. V 28, 18 τοὺς ἐπὶ τελευταῖς ἀνέγραψε τοῖς ἱερεῦσι νόμους. VI 106, 16 τὴν μὲν ἀέρος τελευτὴν γένεσιν ὕδατος (οἰόμενος εἶναι). II 73, 10. 100, 11. V 26, 4. 96, 17 ἀπὸ γενέσεως ἄχρι τελευτῆς. II 237, 18 τὸν ἀπ' ἀρχῆς γενέσεως ἄχρι τελευτῆς βίον. VI 38, 9 ἄχρι τελευτῆς. VI 91, 17 ἄχρι γήρως καὶ τελευτῆς. V 280, 7 ὡς ἐπὶ τελευτῇ κατώρθωσαν. I 91, 17. V 89, 12 μετὰ τὴν τελευτήν. IV 208, 4 διὰ νόσους καὶ τελευτάς. II 271, 19. III 215, 6. V 89, 12 μέχρι (τῆς) τελευτῆς.

τέλος v. ἀρχή. I 169, 11 ἡ ἀρχή σου καὶ × τὸ τ. ἓν καὶ ταὐτόν ἐστιν. II 151, 18 τὸ ἀρχήν τε καὶ τ. λαμβάνεσθαι τῶν ἁπάντων εἶναι θεόν. II 295, 10 cf. III 28, 12 τὸ τ. εἶναι κυρίου. I 191, 13 αὐτὸς ἄκρα καὶ τ. καὶ ὅρος εὐδαιμονίας ὁ θεός. I 249, 10 κεφαλὴ δὲ πραγμάτων ἐστὶ τὸ τ. αὐτῶν. — III 281, 23. 298, 24. V 341, 7 τοῦ βίου. II 52, 11 cf. 298, 12. III 261, 9 πολλὰ τοῦ βίου τέλη. III 276, 7 ὡς ἐπὶ κορυφῆς τοῦ ἑαυτοῦ βίου καὶ τέλους IV 30, 2 σκοπὸς εἷς καὶ τ. ἓν ἐστιν αὐτοῖς. II 209, 15 βίων διαφορᾶς καὶ τελῶν πρὸς ἃ χρὴ τὰς πράξεις ἁπάσας ἀναφέρεσθαι. II 96, 2 ὁ μὲν γῆς ἐργάτης πρὸς ἓν τ., τὸν μισθόν, ἀφορῶν. II 70, 9 τῷ ἄριστα νομοθετήσοντι τ. ἓν δεῖ προκεῖσθαι. II 71, 17 ὁ νομοθέτης ἓν ἔργον καὶ τ. προὔθετο. II 38, 26 ὃς ἄλλοις ἀρχὰς τὰ ἑτέρων ἐδώρηται τέλη. I 284, 9 ὁ μὲν ἄθεος ἀτυχεῖ τοῦ τέλους. II 5, 14 κἂν ἀτυχῆται τοῦ τ. II 77, 20 πρὸς γὰρ τῷ τοῦ τέλους ἀποτυγχάνειν. II 78, 3 σφάλλεσθαι τοῦ τέλους. II 110, 16 τῷ μὲν δὴ τοιοῦτον ἀποβαίνει τὸ τ. IV 61, 3 τὸ ἄριστον τ. IV 235, 15 ἐφ' ὃ σπεύδειν ἀναγκαῖον. IV 156, 20 προύκειτο γὰρ ἓν αὐτῷ τ. ἀναγκαιότατον. I 252, 15 τοῖς μὲν γὰρ ἀκολουθίᾳ φύσεως τὸ ἀναγκαῖον ἀποβῆναι τ. III 241, 14 ἐὰν μέντοι ὁ ἀσκητὴς οὗτος εὐτόνως ὁρμὴ πρὸς τὸ τ. I 248, 13 (σπούδαζε) βελτίωσιν ἐπὶ τὸ εὐκλεέστατον ἄγοντα τ. εὑρέσθαι. II 227, 7 τοῦ ἀγαθὸν ἡγουμένου τὸ καλὸν

μόνον. I 249,7 κἂν (ὁ πόνος) ὑστερίζῃ τοῦ τέλους. I 219,5 ἐὰν δὲ βελτιούμενος ἀεὶ πρὸς τ. ἀφίκῃ. IV 86,17 τοιαῦτα τῶν εὐσεβῶν τὰ τέλη. — V 374,6 ὧν ἀθεότης τὸ τ. V 342,13 οὗ τ. ἀλήθεια opp. οὗ τ. δόξα. V 270,10 ἓν μὲν τ. ἡγουμένους τὸ κατ' ἀρετὴν βιοῦν. V 185,10 τ. προσέθηκαν ἀσέβειαν. I 50,24 ψυχαῖς ... τ. ἡγουμέναις τὴν πρὸς τὸν γεννήσαντα θεὸν ἐξομοίωσιν. II 293,18 τὸ ἕπεσθαι θεῷ. IV 287,12 τὸ ἄριστον ... τ., (ἐπιστήμη) τοῦ ὄντως ὄντος. IV 52,8 οἷς ἓν τ. εὐαρεστεῖν θεῷ. VI 70,12 εὐσέβεια. I 56,15 σπεύδει ... πᾶν ζῷον ὡς ἐπ' ἀναγκαιότατον καὶ συνεκτικώτατον τ. ἡδονήν. I 121,11 τ. ἡγούμενον τὰς ἡδονάς. IV 70,22 οὐχ ἡδονὴν ἀλλὰ γνησίων παίδων σποράν. III 55,20 πρὸς ἓν ἀπονεύουσι τ., θεωρίαν τῶν τῆς φύσεως πραγμάτων. IV 39,14 ὁδὸν τὴν ἐπίτομον, ἧς ὁσιότης τὸ τ. V 76,19 (ἡ τοῦ θεοῦ τιμή). II 293,5 τὸ ἀκολούθως τῇ φύσει ζῆν. — II 258,20 ἀσεβείας. V 158,5 τῆς ἀνωτάτω βαρυδαιμονίας. IV 268,7 τῶν ἱερῶν γραμμάτων. V 45,18 ἔργων ἑβδομάς. II 150,3 ἐπιστήμης. III 206,13 τὰ τέλη τῶν ἐπιστημῶν. II 143,20. III 194,3. IV 285,13. V 84,4. 95,4. 144,15 εὐδαιμονίας. II 256,28. τῆς ἡδονῆς. II 279,10 τοῦ μεγέθους καὶ πλήθους τῶν καλῶν. IV 113,8 τὰ τέλη τῶν κατορθουμένων. I 123,5 τοῦ λόγου ἀλήθεια. II 12,9 παντὸς λόγου (ὁ ὁηλούμενος νοῦς). II 167,11 σοφίας παιδιὰ καὶ γέλως. II 212,25 τῆς τέχνης. II 294,16 τοῦ φρονεῖν ὀρθῶς. II 256,14 τὸ ψυχῆς (ἡδονή). — IV 51,3 τ. μὲν γάρ, ὡς αὐτό που δηλοῖ τοὔνομα, τῶν κατὰ τὸν βίον ἁπάντων καὶ μάλιστα κακῶν ἧδει τὴν τελευτήν.

τέμενος. IV 221,9 (τῆς σκηνῆς). VI 183,19. 23. Σεβαστεῖον. III 18,1 τῶν πανιέρων τεμενῶν τὸ ἁγιώτερον. VI 209,19 ἐφοίτησεν εἰς τὸ τ. τερπόμενος τῇ θέᾳ. VI 181,4 καινὰ τεμένη προσανατεῖναι Γαΐῳ. VI 181,14 ἱερὰ καὶ ναοὶ καὶ τεμένη κατὰ πᾶσαν Αἴγυπτον. II 11,12 προπύλαια καὶ προτειχίσματα, ἱερὰ καὶ τεμένη ... οἰκοδομεῖσθαι. IV 286,17 γεραίρουσιν ἱεροῖς καὶ τεμένεσι.

τέμνειν. I 173,17 τὸν ἰατρὸν κενοῦν ἢ τ. ἢ καίειν διεγνωκότα. III 37,8 ἧς (sc. δικαιοσύνης) ἴδιον τὸ δίχα τ. II 266,9 μίαν οὖσαν φωνὴν ἐκέλευσε τ. ὁ σοφὸς εἰς πλειόνων διαλέκτων τμήματα. II 121,23 τί γὰρ ὄφελος τὰς φύσεις τῶν πραγμάτων τ.; III 53,6 ἄτμητοι (φύσεις λογισμοῦ καὶ θείου λόγου) δὲ οὖσαι μυρία ἄλλα τέμνουσιν. II 246,11 τέμνουσι τὸ κραθὲν εἰς εἴδη. II 122,11 οἱ μὲν τὰ στοιχεῖα τῆς ἐγγραμμάτου φωνῆς εἴς τε ἄφωνα καὶ φωνήεντα τέμνουσιν. I 232,17 τέμνε δὲ αὐτόν (sc. τὸν λόγον). III 53,9 ὅ τε ἡμέτερος νοῦς ... τέμνων οὐδέποτε λήγει. III 187,17 (ἡ διάνοια) τέμνουσα τὰ ἀπειρομεγέθη διαστήματα. III 30,18 ἵνα τὸν ἀδειατον ἔννοῃς θεὸν τέμνοντα τὰς ... φύσεις. I 55,20 (ὀδόντες) πάνυ ὄσα πρὸς εἰλῆδην τέμνοντές τε καὶ λεαίνοντες. II 91,5 εἰ βιαζοίμεθα διέρχεσθαι τέμνοντες καὶ κείροντες ἀεὶ τὸν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καρπόν. III 31,20 τὸ βαρὺ καὶ κοῦφον καθ' ἑτέρας ἔτεμνεν ἰδέας. III 32,3 οὕτω καὶ τὸ κατὰ μέρος ἔτεμνεν. III 32,15 τὸ ζῷον εἰς ἄρρεν ἔτεμνε καὶ θῆλυ. III 34,5 ἴσα βαρέα τοῖς κούφοις ἔτεμνε. I 163,23 (τὸν κάμνοντα) φαρμάκοις ἰάσοιτο ⟨καὶ⟩ διαίτῃ, τεμῶ, καύσω. I 107,25 ἣν (sc. σοφίαν) ἄκραν καὶ πρωτίστην ἔτεμεν ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) δυνάμεων. I 282,24 ὃς τῶν ἡμέρων δένδρων οὐκ εὐγενὲς ... ἔρνος ἔτεμε. I 211,17 πόλεμος οὐδὲ εἷς ... τὰ φυτὰ ταῦτα πώποτε ἔτεμεν.

τέμνεσθαι. I 255,3 (ἡ νομοθετικὴ δύναμις) διχῇ πέφυκε τ. III 31,9 τὰς γὰρ ἀσωμάτους καὶ θείας ἐπιστήμας εἰς μαχομένας ἐναντιότητας ἀδύνατον τ. I 237,3 ἡ (sc. ἀρετὴ) κατὰ εἴδη τὰ προσεχῆ τέμνεται. I 278,29 τέμνεται γὰρ οὐδὲν τοῦ θείου κατ' ἀπάρτησιν. I 243,8 τὸ γενόμενον αὐτὸ κατὰ τὰς τῶν εἰδῶν εἰς ἃ τέμνεται διαφοράς. I 283,19 (ἡ κακία) λόγῳ τομεῖ τῷ κατ' ἐπιστήμην τέμνεται. III 50,23 δίχα δὲ ἕκαστον τῶν μερῶν, ὡς ἐδείχθη, τέμνεται. III 181,30 εἰς ἔθνη τὰ προσεχέστατα εἴδη τέμνεται καὶ τὰ ὑπὸ τοῖς εἴδεσιν. V 102,10 ὧν ἑκάτερον εἰς πολυσχιδεῖς ἰδέας καὶ πάσας ἐπαινετὰς τέμνεται. I 62,8 ἡ μὲν δυὰς ὕλης ἐστὶν εἰκών, διαιρουμένη καὶ τεμνομένη καθάπερ ἐκείνη. II 277,25 τὴν μὲν γὰρ (φωνὴν) εἰς ὄνομα καὶ ῥῆμα καὶ συνόλως τὰ τοῦ λόγου μέρη τεμνομένην. III 39,2 (αἱ στῆλαι) τεμνόμεναι πάλιν ὑπὸ τοῦ θεσμοθέτου μόνου. II 266,4 οὐ γὰρ συγχεῖται τὰ τεμνόμενα. II 231,19 εἰς ἃς (sc. διαλέκτους) ἡ μία καὶ κοινὴ πάντων ἐτμήθη. II 263,10 ἡ μὲν φύσις τῶν ζῴων εἴς τε ἄλογον καὶ λογικὴν μοῖραν ... ἐτμήθη τὸ πρῶτον. I 236,12 (ὁ λόγος) ἄχρι τῶν λεπτοτάτων κεφαλαίων τμηθείς. I 237,9 (ὁ λόγος) τμηθεὶς δὲ εἰς τὰ οἰκεῖα κεφάλαια. I 150,16 τὸ σπέρμα τοῦ κορίου ... τμηθὲν καθ' ἕκαστον τῶν μερῶν. II 121,19 τοῦ μνημονικοῦ δίχα τμηθέντος. III 48,18 ἓν γὰρ τὸ ἐξ ἀμφοῖν τῶν ἐναντίων, οὗ τμηθέντος

γνώριμα τὰ ἐναντία. III 38, 13 ἐξάδος τιμηθείσης ἰσότητι πρὸς αἰῶνος καὶ χρόνου ὀήλωσιν. III 52, 18 τὴν δ' ἐντὸς (σφαῖραν) ἑξαχῇ τιμηθεῖσαν. I 233, 1 ὄνπερ τρόπον ἡ λύρα καὶ τὰ ἄλλα μουσικῆς ὄργανα τέτμηται. II 71, 10 ὧ οὗτος, τετμήσῃ, κεκαύσῃ, ἀκριβωτηριασθήσῃ. I 236, 1 (ὁ λόγος) εἰς οἰκείους τετμήσθω τομάς.

τέρας. IV 141, 18. VI 72, 12 διὰ σημείων καὶ τεράτων. V 140, 20 σημείοις καὶ τέρασι καὶ φάσμασι. II 114, 24 ταῦτα δ' οὕτως μὲν λεγόμενα φάσμασιν ἔοικε καὶ τέρασι. V 162, 21 τέρατα παλίμφημα. IV 140, 20 ἡ δὲ τῶν τεράτων ἐπίδειξις. IV 138, 13 τὰ τῶν τεράτων ὄργανα. IV 140, 18 ἃ προὐδιδάχθη τέρατα.

τεράστιος. III 108, 14. V 132, 18. VI 94, 14 (ἔργον). IV 160, 1 μεγαλούργημα τῆς φύσεως. IV 261, 12 ἐκεῖνα μεγαλουργήματα. — II 134, 5. IV 27, 9. 11 τεράστιον (sc. ἐστίν). IV 136, 15. 263, 8. V 238, 11 (τὸ τεράστιον). VI 2, 11 τεράστια ... φάσμασιν ἐοικότα.

τερατεύεσθαι. III 22, 21. IV 286, 9. V 338, 1. VI 87, 18. 93, 23.

τερατολογία. III 51, 23.

τερατοσκόπος. II 359, 17. III 252, 20. V 15, 14. 219, 19.

τερατουργία. I 83, 6.

τερατουργός. I 213, 4.

τερατώδης. IV 147, 17 (ὄψις). IV 172, 14 πάθος. IV 162, 21 σημεῖον. IV 263, 21 (χρησμός). — IV 236, 10 τερατωδέστατόν τι συμβαίνει. IV 27, 11 τὸ ... τερατωδέστατον.

τερθρεία. I 180, 19. 266, 6. IV 283, 10. V 77, 4. 349, 4.

τέρμα. II 74, 6. IV 119, 7 γῆς. II 86, 23 τῆς ὁδοῦ. III 239, 2 ψυχῆς.

τέρπειν. I 105, 9. 293, 23. V 10, 12. VI 165, 9.

τερπνός. III 292, 8.

τέρψις. I 18, 4. II 113, 19. III 284, 3. V 19, 8. VI 164, 9 (coni. ἡδονή). II 245, 19. III 12, 6 (τέρψεις coni. ἡδοναί). IV 38, 2 τέρψεις ἑτέρας ἀνευρεῖν πολὺ βελτίους τῶν σωματικῶν ἡδονῶν. VI 157, 27 (τέρψεις coni. ἀνέσεις, ἐκεχειρίαι, ἡδοναὶ διὰ πάσης αἰσθήσεως). II 27, 6 ὑπὸ διαρρεούσης ποιότητός τε καὶ τέρψεως. IV 16, 2 (coni. ὠφέλεια). I 214, 4 τὰ μὲν τέρψιν ἐξ ἑαυτῶν καὶ χαρὰν ἐνδιδόντα. IV 74, 16 δι' ἀκοῆς. V 78, 3 δι' ὄψεως. I 56, 18 ὅσα θεάματα καὶ ἀκούσματα τέρψιν δύναται παρασχεῖν. II 272, 14 διὰ σιτοπόνων καὶ μαγείρων καὶ οἰνοχόων. I 260, 18 τὴν πρὸς τὰ ἐκτὸς καὶ τὰς ἀπ' αὐτῶν ἐγγινομένας τέρψεις ἀντίταξιν. I 195, 10 ὅσα ἄλλα τοιαῦτα πρὸς μὲν ἰσχὺν οὐ συμβάλλεται, τέρψιν δὲ περιποιεῖ. V 240, 25 τ. γὰρ οὐκ ἔστιν ἡδίων ἢ τὴν ψυχὴν ... πεπληρῶσθαι δικαιοσύνης. V 139, 20 τέρψεις ἀμέτοχοι συννοίας καὶ κατηφείας. I 265, 20 τὰς παρὰ πάντα τὸν βίον τέρψεις ... οὐχὶ τοῖς ζῶσιν ἡ φύσις ἐδημιούργει; II 34, 15 αἱ ... τέρψεις ἐναυλοί τε ἦσαν καὶ σφόδρα ἐκήλουν ὑπηχοῦσαι.

τέσσαρες v. τέτταρες.

τετραγράμματος. IV 227, 4 (ὄνομα θεοῦ).

τετράγωνος. I 38, 3 τὸν μὲν τρίτον ἀπὸ μονάδος, εἰ διπλασιάζοι τις, εὑρήσει τετράγωνον. I 16, 17. IV 274, 21 τέτταρα. I 32, 2 ὁ τέσσαρα καὶ ἑξήκοντα. I 32, 5 ὁ ἑπτακόσια εἰκοστιεννέα. I 31, 25. 32, 9. 11. 38, 4 sqq. V 95, 20 (coni. κύβος). II 157, 11 πρεσβύτατός τε αὖ τετραγώνων ὁ ἀριθμὸς ὢν ἐν ὀρθαῖς γωνίαις. I 31, 27 κατὰ τὴν ἐπίπεδον ἣν ἀποτελοῦσι τετράγωνοι. II 157, 14 (πλευραὶ ἴσαι). IV 273, 13 τὰς τῶν τριγώνων καὶ τετραγώνων ... ἰδιότητας. I 125, 23 ὅτι ... τρίγωνον ἢ τετράγωνον ἢ στρογγύλον (τὸ ὀραθέν ἐστι). II 148, 22 κατὰ τὴν τοῦ τετραγώνου φύσιν. II 245, 25 τῇ τοῦ τετραγώνου σχήματος οἰκειούμενα φύσει. V 56, 21 (τὸ θυμιατήριον). IV 226, 20 cf. 230, 8 τὸ δὲ λογεῖον τετράγωνον διπλοῦν.

τετραπλάσιος. V 136, 8 (ἁρμονία). I 15, 15. 21. 32, 16 sq. IV 227, 10. 273, 17 (λόγος).

τετράπους. II 48, 9 (ψυχαί) δίκην τετραπόδων γῇ προσερρίζωνται. II 114, 1. 192, 7 (πάθος). II 111, 22 παθῶν τε καὶ κακιῶν ἀλκιμώτατον στίφος.

τετράς. I 15, 14-17, 10. II 158, 6 sqq. IV 227, 6 sqq. de τ. agitur. IV 4, 8 ἡ τ. τετίμηται παρά τε τοῖς ἄλλοις φιλοσόφοις ... καὶ μάλιστα παρὰ Μωυσεῖ. I 15, 9 sqq. V 316, 3 (ἀριθμὸς τέλειος). II 157, 18 καλεῖται ... „πᾶς". V 95, 17 (ἡ δεκάδος ἀρχή τε καὶ πηγή). IV 220, 4 (ἡ δεκάδος οὐσία). I 32, 20 cf. 33, 8. 18 38, 9 sq. (ἡ ἑβδομὰς διαιρεῖται) εἰς τριάδα καὶ τετράδα. I 20, 11 τοῦ (οὐρανοῦ) ... τετράδι (κοσμηθέντος).

τετρασκελής. I 110, 18 τὸ πάθος.

τετραστοιχεί. V 22, 13.

τετραφάρμακος. II 265, 11. VI 98, 1.

τέτταρες (τέσσαρες) v. ἀρετή Nr. 5, × ἀρχή Nr. 2, πάθος Nr. 1 b, στοιχεῖον Nr. 2. — II 156, 24 sqq. τὸν τέσσαρα ἀριθμὸν ... ἀποσεμνύνειν ἔοικεν ὁ προφητικὸς λόγος. I 16, 17 cf. IV 274, 21 πρῶτος ἀριθμῶν ὁ τέτταρα τετράγωνός ἐστιν. II 111, 23 κακίαι τῷ γένει τ. I 35, 20 (ὅροι). I 35, 14. 17 (πέρατα).

I 17, 7 αἱ ἐτήσιοι ὧραι. I 32, 3 sq. κύβος δὲ τεσσάρων ἐπὶ τέσσαρα τετράκις. I 143, 20 τὸν ἐπὶ τεσσάρων (sc. ποδῶν) βαδίζοντα. I 15, 15. 17. 33, 6. 38, 13. 17. III 87, 7. 211, 2. IV 227, 8. 273, 15. V 136, 7 διὰ τεττάρων (συμφωνία vel. ἁρμονία). I 122, 14 τὸ μέλος ... διὰ τεσσάρων.

τετταρεσκαιδεκαετάς. I 63, 19 (ἡλικία).

τετταρεσκαιδέκατος. V 121, 21.

τεττρακοντάς. IV 220, 5 (ζφογονικωτάτη).

τέττιξ. VI 55, 10 τὸ τῶν τεττίγων γένος ἀέρι τρέφεσθαι.

τέφρα. II 90, 11 Ἀβραὰμ ... ἑαυτὸν εὐθὺς ἔγνω γῆν καὶ τέφραν ὄντα. III 252, 15 cf. V 64, 11 ἑαυτὸν ἂν ἔγνω τέφρας καὶ ὕδατος συμφόρημα. V 57, 4 ἔνθα τὴν ἱερὰν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τέφραν ἐκκομίζεσθαι συμβέβηκε. III 250, 21 coni. ὕδωρ ... τῆς γενέσεως αἱ ἀρχαί. III 251, 7 ὕδατι καὶ τέφρᾳ περιρραίνεσθαι. V 59, 17 τὰ δ' ὑπὲρ τοῦ ἀρχιερέως ... σφαγιαζόμενα ... κατακαίεται δ' ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τέφρας. V 63, 21 τέφραν ... ὑπολειφθεῖσαν ἐξ ἱεροῦ πυρός. V 64, 24 τῆς περὶ τὴν τέφραν ταύτην ἰδιότητος. V 65, 6 τὴν τέφραν συλλέγειν καθαρὸν ἄνθρωπον. IV 150, 5 τέφραν ἀπὸ καμίνου λαμβάνουσι ταῖς χερσίν. IV 213, 12 μνημεῖα ... δείκνυται κατὰ Συρίαν, ἐρείπια καὶ τέφρα καὶ θεῖον καὶ καπνός.

τεχνάζειν. V 177, 14 διὰ τροφῆς ἡ τοῦ ζῆν αἰτία καθέστηκε θάνατον τ. VI 84, 17 νόσον ἀνθ' ὑγιείας ... ἐπιχειρεῖν τ. V 194, 12 οἳ ἢ λάθρα τεχνάζουσιν ἢ ἐπιθαρροῦσι φανερῶς. I 118, 21 τῷ Σοδόμων βασιλεῖ τεχνάζοντι ἀλόγου φύσεως ποιήσασθαι ἀντίδοσιν πρὸς λογικήν. V 220, 20 μαντικὴν μὲν ἐπεψευσμένην τεχνάζοντες. 275, 15 πάσας μὲν μηχανὰς τεχνάζοντες. VI 100, 20 πλάσματα ... κατὰ τῆς ἀληθείας τεχναζόντων.

τέχνη. 1. τ. et ἐπιστήμη, quomodo et distinguantur inter se et confundantur, v. ἐπιστήμη Nr. 1. — II 186, 22. 25 ἡ σοφία τ. τεχνῶν. I 187, 19 τὰς διανοήσεις, τὰς ἐπιστήμας, τὰς τέχνας, τὰ θεωρήματα ... κτλ. (τοῦ θεοῦ κτήματα εἶναι). II 276, 20 sq. (ὁ θεὸς) αὐτὸς ἀρχὴ καὶ πηγὴ τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν.

2. τέχναι speciales: IV 70, 4 ὁ γὰρ ἀγαθὸς ἀνδριαντοποιὸς ἢ ζωγράφος ... τὴν αὐτὴν ἐπιδεικνύμενος τέχνην. II 212, 25 (ἀρχιτοινογόων). I 112, 3. V 81, 12. 102, 22. VI 10, 12 (βάναυσοι). II 96, 19 ἡ περὶ τὰ βλαστάνοντα ἐκ γῆς φυτὰ τ. III 40, 3 περὶ τὸ γεννᾶν. I 59, 4 γεωπόνων ἀνδρῶν. I 282, 14 ἡ γεωργία. I 28, 17. 282, 10. 283, 11. 23. II 95, 16. 99, 8. 132, 3. 133, 1. 9. 279, 8. III 147, 13. V 128, 5. 338, 21. VI 20, 11 (γεωργική). I 86, 5 τῷ τελείῳ γραμματικῷ ἢ μουσικῷ οὐδενὸς δεῖ παραγγέλματος τῶν εἰς τὰς τέχνας. III 39, 10. IV 248, 4 γραφέων καὶ πλαστῶν. IV 58, 15 ὅσα γραφικῆς ἔργα καὶ πλαστικῆς ἐν ἑκατέρᾳ τέχνῃ κατορθούμενα. I 134, 31 οὐ γὰρ ἄνευ τέχνης καὶ δημιουργοῦ νομιεῖ τὴν οἰκίαν ἀποτελεσθῆναι. I 194, 16 δημιουργῶν τέχναις στοὰς καὶ προπύλαια ... κατασκευαζόντων. III 79, 17 δούλαις καὶ παλλακαῖς συμβιῶναι τέχναις. II 53, 23 ὁ νοῦς ... τὰ ἐγκύκλια καὶ τὰς ἄλλας ἅπαξ ἁπάσας ἐπιτηδεύει τέχνας. III 252, 21 ὧν τὰς ἐπιβούλους τέχνας μέγα ἔργον διεκδῦναι. II 53, 13 (ζωγραφία καὶ ἀνδριαντοποιία). VI 164, 12 sq. μεγίστη δὲ καὶ ἀρίστη τ. πασῶν ἐστιν ἡ ἡγεμονία. III 293, 4 αἱ πρὸς ἀπόλαυσιν ἡδονῆς τέχναι. II 114, 1 (ἡνιοχική). III 36, 9 τοῦ θεοῦ. III 36, 22 (ὁ θεὸς) τῆς αὐτῆς μετέδωκε πᾶσι τέχνης ἐξ ἴσου. V 64, 19 θεία τέχνη. I 75, 11 ἔνιαι γὰρ τῶν τεχνῶν θεωρητικαὶ μέν εἰσιν, οὐ πρακτικαὶ δέ. III 58, 1 (Ἡσαῦ) ἀεὶ θηρεύεται καὶ πτερνίζεται τὴν τέχνην ἐπὶ βλάβῃ κτησάμενος. I 152, 19. III 258, 1. IV 77, 4 (ἰατρική). II 31, 13 ἰατρὸς ἀγαθὸς οὐ πρὸς τὸ τῆς τέχνης μέγεθος ἀλλὰ πρὸς τὴν τοῦ θεραπευομένου δύναμιν ἀφορῶν. II 109, 3. 20 cf. 110, 23 (ἱππική). V 243, 17 (κυβερνητική). I 165, 1. 266, 13. 267, 26. 268, 6 10. II 22, 6. 26, 16. V 184, 9. 330, 7 λόγων. II 283, 17 περὶ λόγους. I 266, 8 τοὺς δὲ λόγους ταῖς περὶ αὐτοὺς τέχναις μάλιστα ὀχυρώσασθαι. II 295, 27. III 72, 13 (μαιευτική). V 219, 20 cf. IV 188, 18 (μαντική). I 217, 20 ὡς ἀπὸ τῶν ἄκρων ἐπὶ τὰς μέσας καταβῆναι τέχνας. I 249, 5. 15. III 102, 2 (μέσαι). II 301, 10 μιμητικαί. I 27, 5. VI 14, 12 (μουσική). II 23, 18 μουσικῷ δὲ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ τέχνην εὐάρμοστον (ὄργανον) γίνεται. III 45, 25. IV 234, 10 μυρεψικῇ τέχνῃ. III 260, 4. 276, 22 (ὀνειροκριτική). III 61, 4 τέχνῃ δὲ ἀοράτῳ καὶ παμμούσῳ. IV 297, 16 πανούργοις τέχναις. III 124, 25 (τοῦ τῶν ὅλων πατρός). V 329, 3 (πλαστική). III 249, 2. 250, 4 (ποικιλτική). II 103, 23. 108, 12 (ποιμενική). II 12, 4 (σοφιστικαί). I 266, 19 σοφισμάτων γὰρ τέχναις καὶ ἀπάταις. IV 141, 12 (coni. σοφίσματα). III 267, 2 τραπεζοποιοὺς εὐδοκίμους τὴν τέχνην. II 212, 11 ποικίλων καὶ περιέργων ... ὑπηρετῶν.

II 187, 1 (τοῦ Φειδίου). II 151, 23 τοῦ πρώτου καὶ μεγίστου φυτουργοῦ.
3. τ. opp. φύσις. II 155, 4. V 124, 20. 125, 7 τέχνῃ opp. (τῇ) φύσει. III 201, 20 (ἀγαθῶν) οὐκ ἐξ ὅλης τέχνης ἀνατελλόντων opp. φύσει. III 268, 12 τοῦ φύσεως ἐκπώματος ἀκρότησι τέχνης εἰργασμένου. I 127, 3 τὰ σώματα οὕτως, ὡς ἔχει φύσεως ἐκεῖνα, πλάσματος καὶ τέχνης ἐκτός. III 147, 12 τέχνης γὰρ οὐδεμιᾶς χρεῖα τὰ φύσει. II 274, 27 ἄνευ τέχνης coni. φύσεως προμηθείᾳ. II 187, 5 ἡ τελεία τ., μίμημα καὶ ἀπεικόνισμα φύσεως οὖσα. II 28, 18 ποιούμενος ἀπὸ τῶν φύσει τὴν ὑφήγησιν τεχνῶν. I 22, 18 ἡ (φύσις) ὃ' οἷα τεχνίτης ἢ κυριώτερον εἰπεῖν ἀνεπίληπτος τ. ζῳοπλαστεῖ. II 301, 6 (opp. ἡ αὐτοδίδακτος φύσις).
4. varia: II 9, 8 ⟨τὸ⟩ νοεῖν, ἐν ᾧ μυρία ἐννοήματα ... τέχναι, διαθέσεις. III 48, 7 opp. ἀτεχνία. II 119, 6 πάνθ' ὅσα καὶ τέχνης καὶ δυνάμεως ἔργα δρῶσι. III 170, 28 αἱ μὲν ἐν εἴδει ..., αἱ δὲ γενικαί. V 369, 13 τέχναι πᾶσαι. IV 251, 9 αἱ ἄλλαι τέχναι καὶ πραγματεῖαι. III 206, 5 ἦν γοῦν ἂν ἐθέλῃς ἑλοῦ τῶν τεχνῶν ... εὑρεθήσεται γὰρ οὐχ ἁπλοῦν, ἀλλὰ ποικίλον πρᾶγμα. V 124, 18 τέχνης ἔργον. IV 251, 16 ἃ πυρός ἐστιν ὕλη, τῆς τῶν τεχνῶν ἀρχῆς. IV 35, 13. V 159, 11 ἀκρότητι τέχνης. VI 99, 2 ἀνεπανορθώτου τέχνης ἀκρότητι. I 262, 15 οὐδὲ ... τέχνην ἀτέχνως ἢ κακοτέχνως ἀλλὰ τεχνικῶς ἑκάστην ἐπιτηδεύειν προσῆκεν. VI 10, 7 ὅσα ὑπουργίας ἢ τέχνης πάντα. V 176, 16 τέχνας καὶ μηχανὰς πολυτρόπους ἀνευρίσκοντες. I 283, 14 μηχανῇ τινι ὧν ἡ τ. κατεσκευάσατο ῥᾳδίως στέλλονται. I 62, 22 ὅσα μὲν γὰρ ταῖς ἡμετέραις τέχναις δημιουργεῖται. I 64, 11 (αἱ ὠφελιμώτατα) τῶν τεχνῶν. I 75, 16 ὅλου γὰρ τοῦ βίου ἐστὶ τ. ἡ ἀρετή. I 116, 13 (Ἰακὼβ) μεθόδοις καὶ τέχναις τὴν ἀρετὴν οὐκ ἀκονιτὶ κτώμενος. I 105, 9 τἄλλα ὅσα κατὰ τέχνας τεχνικὰ δημιουργήματα τέρπει τὴν ὄρασιν. I 119, 28 τέχνας δὲ καὶ ἐπιτηδεύματα καὶ νόμους ... ἔθετο μόνος ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. I 133, 21 οἱ γὰρ πρῶτον εἰς τὰς τέχνας εἰσαγόμενοι. I 228, 11 οἱ τὰς τέχνας καὶ τὰ τεχνῶν παραγγέλματα τοῖς μανθάνουσι παραδιδόντες. I 248, 9 ἴθι οὖν ἐπὶ τὴν τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων ... μελέτην. I 263, 3 ἀφθόνους μὲν ὕλας τέχνας δὲ παντὸς ἀργύρου καὶ χρυσοῦ τιμιωτέρας εἰσάγων. I 291, 11 οἱ ὑπὸ διδασκάλων ἐν οἷς περὶ τὰς τέχνας οὐ κατορθοῦσιν ὀνειδιζόμενοι. I 295, 27 πᾶς ὁ τὰ παλαίσματά σου τῆς τέχνης εὑρών. II 78, 2 καὶ τοὺς ἀφανῶς ἔχοντας πρὸς τὰς τῶν τεχνῶν ἀναλήψεις. II 109, 22 ἑνὸς καὶ ὑποβεβλημένου καὶ ἀπαραδέκτου τέχνης ζῴου περιέσονται. II 148, 4 τ. τῷ τεχνίτῃ λέγεται κλῆρος. III 177, 25 παντὸς τεχνίτου. τ. ποιὰ (ἀμείνων). II 149, 22 ἑλοῦ ... μικρὰν ἢ μείζονα τέχνην. II 149, 24 εἰ τὰ ἐπαγγέλματα τῆς τέχνης ἰσάζει τοῖς ἔργοις τοῦ τεχνίτου. III 85, 7 τῶν ἀφ' ἑκάστης τέχνης καὶ ἐπιτηδεύσεως κερδῶν. III 87, 13 ἔχει γὰρ ἑκάστη τ. γλαφυρότητας. III 98, 4 συναρπάζει ἡ τ. τὸν μανθάνοντα. III 182, 10 πανουργία, ἀφ' ἧς ἀντὶ τεχνῶν κακοτεχνίαι προσερρήθησαν. III 249, 12 ὅτι τὴν αὐτὴν τέχνην ἐπιτετήδευκε. III 268, 16 ἄλλων ἐπιφανῶν τέχνας ἀναζητεῖν ἔδει. IV 125, 7 ἐν ταῖς τέχναις καὶ διεξόδοις τοπικωτέραις. IV 141, 4 χρώμεθα τέχνῃ δημιουργῷ τῶν ὁμοίων. V 177, 2 οὐ ῥᾴδιον τὰς τέχνας συνιδεῖν. V 218, 5 τέχνας ἐπινοεῖ, δι' ὧν εὔλογον εἶναι δόξει τὸ εὐκοφάντημα. VI 22, 9 οἱ δὲ τέχνας μετιόντες ὅσαι συνεργάτιδες εἰρήνης. VI 86, 8 καὶ τὴν τέχνην καὶ τὴν διάνοιαν ἦν ἀτελέστερος. VI 112, 23 ἀναγκαῖον ἀνθρώποις συνυπάρξαι τὰς τέχνας. VI 192, 19 τέχνην ἐπενόησεν, ἢ ... VI 44, 10 οὐδ' ὅναρ τῶν τεχνῶν ἐπῃσθημένον. — I 126, 20 τέχνῃ. II 284, 14 τέχνῃ τε καὶ δυνάμει. VI 85, 17 τελειοτάτῃ τέχνῃ καὶ ἐπιστήμῃ. II 282, 27 τέχνῃ μᾶλλον ἢ ῥώμῃ. VI 92, 18 τέχνῃ δαιμονίῳ. V 110, 15 μεθόδῳ καὶ τέχνῃ. V 338, 6 τέχναις καὶ ἐπιμελείαις. — III 194, 17 ἄνευ τέχνης. I 135, 10. III 200, 1 οὐκ ἄνευ τέχνης (καὶ ἐπινοίας). VI 120, 9 διὰ τέχνης ... ἢ δυνάμεως. II 276, 6 διὰ πάσης τέχνης. II 34, 2 πρὸς πολιὸν ἤδη διὰ τὴν ἡλικίαν ἅμα καὶ τὴν τέχνην ὑφηγητήν. II 22, 23 cf. VI 85, 2 ἐκ τέχνης. III 48, 7 τὰ ἐν ταῖς τέχναις. III 81, 9 τὰ κατὰ τὴν τέχνην. III 100, 19 κατά τινα τεχνῶν. I 293, 2 καθ' ἣν τέχνην. II 291, 21 τὰ κατὰ ... πᾶσαν τέχνην ὄργανα. II 222, 15 (τὰ) κατὰ τὰς τέχνας. III 116, 11 τὰ μετὰ τέχνης. I 262, 14. VI 129, 26 μετὰ τέχνης. II 149, 26 πρὸς ἡντινοῦν τελειωθῆναι τέχνην. V 174, 12. VI 57, 11 σὺν τέχνῃ. — III 206, 20. VI 50, 22 „βραχὺς μὲν γὰρ ὁ βίος, ἡ δὲ τ. μακρά".

τεχνικός. I 105, 9 δημιουργήματα. I 121, 5 (διάνοια). III 49, 5. IV 226, 11 ἔργον. I 283, 5. III 37, 2. V 9, 14 (ἔργα). V 9, 15 τεχνικώτατον δὲ καὶ ἐπιστημονικώτατον ὅδε ὁ κόσμος. III 28, 10 θεῖος ... λόγος. VI 15, 1 (νόμος). II 283, 3

(παλαίσματα). — III 36, 15. 195, 4 (ὁ τ.). II 42, 7 τὰ τεχνικά. VI 59, 1 καὶ ἕτερα πολυειδῆ τεχνικώτατα. III 36, 19 τὰ ... τεχνικώτερα. I 262, 16. II 283, 12. II 161, 13. III 120, 9 τεχνικῶς. II 30, 24 τεχνικώτατα.

τεχνιτεύειν. I 135, 29 Μωυσῆς μὲν γὰρ τὰ ἀρχέτυπα τεχνιτεύει. I 162, 17 ὅσα ὀψαρτυταὶ καὶ σιτοπόνοι τεχνιτεύουσι. II 53, 15 (τέχναι) ἀπάτας καὶ σοφίσματα δι' ὀφθαλμῶν ψυχαῖς εὐπαραγώγοις τεχνιτεύουσι. V 42, 16 ὅσα σιτοπόνων καὶ ὀψαρτυτῶν περιεργίαι τεχνιτεύουσι. VI 187, 19 πλαγιάζων δὲ καὶ τεχνιτεύων. III 291, 7 τοῦ θάτερον εἶδος τῆς γαστριμαργίας τεχνιτεύοντος. V 180, 18 τῇ φύσει ζῳογονῆσαι τὸ κάλλιστον τεχνιτευούσῃ. III 291, 25 τὸν ... λαιμαργίας ἑταῖρον, τὰ περὶ ἐδωδὴν ἀκράτως τεχνιτεύοντα. I 51, 11 ἵνα τεχνιτεύσῃ (ὁ δημιουργὸς) τὴν ὁρατὴν ταύτην εἰκόνα. III 162, 1 ὁ γεννήσας καὶ τεχνιτεύσας πατήρ. — VI 157, 11 ἃ πρὸς ἐπίδειξιν τεχνιτεύεται. IV 284, 19 τοῦ τεχνιτευθέντος ὁ τεχνίτης ἀμείνων. IV 285, 2 τὰ δὲ τεχνιτευθέντα. III 100, 8 τῷ ... τετεχνιτευμένῳ (ἐμβρύῳ). I 212, 7 (τὴν ὄψιν) εὖ καὶ ποικίλως ἐπὶ ἀπάτῃ τετεχνιτευμένην. IV 190, 9 τὰς καλὰς αὐτοῦ παραινέσεις ἐξετάσωμεν, ὡς τετεχνιτευμέναι. V 234, 27 ὅσα σιτοπόνων καὶ ὀψαρτυτῶν τετεχνιτευμέναι περιεργίαι ... δημιουργοῦσιν.

τεχνίτης. I 121, 1 ἔργον χειρῶν τεχνίτου. I 135, 12 (οἱ) διὰ τῶν ἔργων τὸν τεχνίτην κατανοοῦντες. I 134, 3 εἴ τις ἴδοι δεδημιουργημένην οἰκίαν ..., ἔννοιαν λήψεται τοῦ τεχνίτου. III 177, 24 παντὸς τεχνίτου τέχνη ποιὰ (ἀμείνων). II 148, 4 τέχνη τῷ τεχνίτῃ λέγεται κλῆρος. III 81, 8 τεχνίτου τὰ κατὰ τὴν τέχνην μὴ ἐνεργοῦντος. VI 15, 1 ὁ τεχνικὸς πρὸς τεχνίτας ἀτέχνοις (οὐ δίδωσιν ἰσηγορίαν). II 149, 24 τὰ ἐπαγγέλματα τῆς τέχνης ἰσάζει τοῖς ἔργοις τοῦ τεχνίτου. VI 130, 27 μηδενὸς δὲ ἐωμένου, μὴ γεωργοῦ ..., μὴ τεχνίτου, τὰ συνήθη πραγματεύεσθαι. III 277, 17 ὅτι τ. οὐδεὶς ἕνεκα μέρους ποτὲ ὅλον ... δημιουργεῖ. IV 284, 20 τοῦ τεχνιτευθέντος ὁ τ. ἀμείνων. II 62, 20 τῶν δημιουργηθέντων τὸν τεχνίτην ... ἐπιστήμονα [ἀναγκαῖον] εἶναι δεῖ. IV 285, 1 πολλάκις ἄποροι καὶ ἄδοξοι. VI 86, 15 τῇ γὰρ φύσει τῶν τεχνιτῶν εὔλογον τὰ δημιουργηθέντα ἐξομοιοῦσθαι. II 24, 4 ἑτέρως ὁμιλητέον ... ἀτέχνῳ καὶ τ. II 46, 13 δηλοῖ δὲ ἐπὶ τοῦ τῶν ἁγίων ἔργων δημιουργοῦ καὶ τεχνίτου φάσκων, ὅτι ... II 165, 12 ὅσοι τῆς ἐν βαφικῇ καὶ μυρεψικῇ τεχνῖται περιεργίας. — I 282, 4 γεωργὸς μὲν γὰρ πᾶς τ. I 130, 16 (κυβερνήτης). II 291, 20 (coni. μουσικός). III 101, 10 μουσικοί τε καὶ γραμματικοί. I 152, 20 (ὁ θεὸς) ἐπιγράφων καὶ ἐπιστήμῃ καὶ τεχνίτῃ τὸ δοκεῖν ἴασθαι. I 6, 8 (πόλις) ἐνεσφράγιστο τῇ τοῦ τεχνίτου ψυχῇ. II 122, 16 cf. 222, 15 οἱ ἄλλοι τεχνῖται. II 222, 27 τῶν ἄλλων ἕκαστος. III 36, 16 ὅσοι τῶν τεχνιτῶν εἰσι δόκιμοι. II 36, 1 κατήλεσε τὸν μόσχον ὁ τ. — I 183, 13. IV 218, 10. 222, 3. 226, 5. 230, 8. 232, 2. 10 (int. Μωυσῆς). I 68, 21 ὁ (νοῦς) ... ὡς ἂν τ. I 184, 14 (ὁ νοῦς) πάντων ὑπέλαβεν εὑρετὴν καὶ τεχνίτην ἑαυτόν. I 22, 17 (ἡ φύσις). I 47, 2. 65, 18. 69, 6. 135, 26. 178, 3. 200, 18. II 62, 21. 140, 3. 150, 8. 266, 20. III 31, 13. 49, 14. 50, 20. 93, 12. 130, 9. 162, 9. 231, 14. 234, 17. V 10, 23. VI 47, 15. 75, 14. 86, 1 (int. θεός). VI 174, 15 (int. Ἀπόλλων).

τεχνολογεῖν. I 93, 18 περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων θέσεως τεχνολογεῖ.

τηλαυγής. II 139, 13 τὸ αἴτιον. I 123, 6 ἡ (ἀλήθεια) φωτὸς τηλαυγεστέρα. II 178, 25 νοηταὶ αὐγαί. II 283, 28 (ἐνθύμημα). II 156, 19 ὁ τηλαυγέστατος (παιδείας καρπός). II 276, 5 (καταλήψεις). III 171, 15 (κατανόησις). I 151, 2 τί γὰρ ἂν εἴη λαμπρότερον ἢ τηλαυγέστερον θείου λόγου. I 66, 14 τῷ γὰρ περιφανεστάτῳ καὶ τηλαυγεστάτῳ ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) λόγῳ. III 265, 21 (πράγματα). I 121, 25 (σπέρματα). IV 276, 15 τὸ τέλος τῆς ἀρχῆς ἀπέφαινε τηλαυγέστερον. III 248, 18. V 220, 17 (φέγγος). I 287, 8 φωνή. I 285, 7. III 184, 9. 281, 13. IV 91, 18. V 220, 22. VI 215, 10 (φῶς). — IV 302, 8 οὐδὲν τῶν εἰς γνῶσιν τηλαυγέστερον ἐπιδίδωσιν. III 248, 13 οἱ τηλαυγέστατοι καὶ ἀριδηλότατοι. — I 185, 11. 269, 15. II 13, 4. 62, 15. 138, 10. III 100, 3. 101, 3. 241, 14. 259, 13. 262, 12. τηλαυγῶς. II 14, 21. III 101, 16 τηλαυγέστερον.

τημελεῖν. I 73, 1. 221, 2.

τηρεῖν. I 154, 6. 155, 12.

τηρητικός. IV 225, 14.

τίγρις. I 79, 9. V 356, 2.

τιθασεία. II 34, 19. 310, 11. IV 29, 7.

τιθασεύειν. I 29, 9. 283, 20. IV 126, 6. V 106, 13. 228, 2. VI 94, 4.

τιθασός. II 22, 8 (τῆς ἡδονῆς γοητεῖαι). I 209, 14 (γυνή). III 52, 23. V 39, 17 (ζῷον). I 245, 2 (θρέμματα). III 154, 24 (μοῖρα). II 310, 10 (πάθος). V 39, 16 (περιστερά). V 232, 16 (τὰ ποηφάγα). III 30, 6 cf. 163, 12 (ἡ ἀνθρωπίνη σοφία). V 235, 22 (τάξις).

I 143, 26 (ψυχή). — V 309, 13. 356, 16 (τὸ τιθασόν). III 280, 18 τιθασῶς.
τιθηνεῖσθαι. I 13, 12. 211, 18. II 40, 7. 98, 20. V 120, 11.
τιθήνη. II 176, 11 τῶν ὅλων (ἡ σοφία). II 239, 1 (τοῦ σοφοῦ ἡ σοφία). II 181, 13 (ἡ ὕλη, coni. μήτηρ, τροφός). III 13, 7 τοῦ θνητοῦ γένους (ἡ αἴσθησις). III 10, 4 ὧν ἀκακία καὶ τροφὸς καὶ τ.
τιθηνοκομεῖν. II 217, 27.
τίκτειν. I 145, 8 (ὁ θεὸς) Βάλλαν τ. παρασκευάζει. I 109, 26 διὰ τοῦτ' ἔστη τοῦ τ. τὸν Ἰούδαν. I 153, 15 ᾧ ταῦτα (sc. τὰ τέκνα) τ. λέγεται. II 59, 7 τὴν μὲν οὖν στεῖραν ... ἑβδομάδι τὴν ἰσότιμον μονάδα τ. εἰκὸς ἦν. III 74, 2 οὗ φησι μὴ τ. τὴν Σάρραν, ἀλλ' αὐτῷ τινι μὴ τ. VI 64, 8 ἃ μόνη τ. ἀφ' ἑαυτῆς οἷα τέ ἐστιν ἡ θεοφιλὴς ψυχή. III 13, 3 ὅταν ἡ ψυχὴ κυοφορῇ καὶ τ. ἄρχηται τὰ ψυχῇ πρέποντα. III 100, 2 οὕτως ἐν γαστρὶ λαμβάνουσαι μᾶλλον ἢ ἔχουσαι αἱ ψυχαὶ τ. πεφύκασι. I 181, 14 ὥστε τὴν ἀρετὴν ... τ. δέ τινι τῶν ἑαυτῆς ἐραστῶν. III 213, 2 τὴν ἀρετὴν μέντοι Λείαν ἀκούομεν ἐπὶ τῆς τοῦ τετάρτου γενέσεως υἱοῦ μηκέτι τ. δυναμένην. III 73, 18 καλὸν οὖν εὔχεσθαι τὴν ἀρετὴν μὴ μόνον τ., ... ἀλλὰ καὶ ἡμῖν αὐτοῖς τ. III 73, 20 (ἡ ἀρετὴ) εἴωθε γὰρ θεῷ μόνῳ τ. I 153, 11 ἡ δὲ μήτρα ... οὐ τίκτει τῷ θεῷ ... υἱούς. II 220, 20 τίκτουσι δ' ἀμφότεραι (sc. ἡ ἀγαπημένη καὶ ἡ μισουμένη γυνή). I 13, 20 ἡ (γῆ) δ' ὥσπερ ἐκ πολλοῦ κυοφοροῦσα καὶ ὠδίνουσα τίκτει πάσας ... ἰδέας. III 173, 23 ἡ (sc. ψυχή) τίκτει κενοδοξίαν. III 84, 5 ψυχὴ δὲ ἐπίληπτος τίκτει κακίας. II 59, 12 (ἡ ψυχὴ) τίκτει μὲν γὰρ τὰς πρὸς σχήματα καὶ χρώματα δι' ὀφθαλμῶν ἐπιθυμίας, τίκτει δὲ τὰς πρὸς φωνὰς δι' ὤτων, κτλ. I 161, 11 (ἡ αἴσθησις) τίκτει ... τὸ αἰσθάνεσθαι. I 184, 11 (ἡ αἴσθησις) ὠδῖνει καὶ τίκτει κακῶν ψυχῆς τὸ μέγιστον. I 161, 13 τίκτει δὲ ἡ μὲν ὅρασις τὸ ὁρᾶν. III 181, 8 ἡ (sc. διάνοια) ... ἀνήκεστα κακὰ τίκτει. I 81, 6 (ὁ ἄφρων νοῦς) ἐν ὠδῖσι δὲ ὧν οὐδέποτε τίκτει. II 115, 20 καὶ ὅσα ἄλλα αἱ ἀμέτρητοι καὶ ἄπληστοι ... ... ὠδίνουσι καὶ τίκτουσιν ἡδοναί. V 317, 8 „τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν". III 98, 16 ὅσαι μὲν οὖν ψυχαὶ μετὰ φρονήσεως κυοφοροῦσι πραγμάτων τίκτουσιν ὅμως. III 73, 12 sq. Σάρα οὖν, ἡ ... ἀρετή, ἔτικτε μέν, ἐμοὶ δ' οὐκ ἔτικτε. VI 93, 3 (ἡ γῆ) ἔτικτεν ἀνθρώπους. II 290, 19 τὰ δ' ἐννοούμενα ... ἔτικτεν ἡ μισάρετος διάνοια. I 142, 7 ἵνα στειρωθεῖσα (ἡ ψυχὴ) παύσηται βλαβερὰ τίκτουσα. I 82, 10 τίκτουσα ἡ Λεία. II 104, 16 οὐ μὴν ἀναρχία μόνον ὀχλοκρατίαν τίκτουσα δεινόν. III 181, 3 (ἡ ψυχὴ) τὰ ἀξιέραστα τίκτουσα. III 146, 19 ἡ τίκτουσα (ψυχὴ) αὐτὸ λέγεται „τὰ γυναικεῖα ἐκλιπεῖν". III 207, 9 πολλὰ μὲν καὶ τῆς ψυχῆς, ὁπότε μὴ στεῖρα ... εἴη, τεκτούσης. I 145, 22 γῆς τῆς πάντα τικτούσης. I 211, 14 (φυτὰ) βλαστάνοντα καὶ τίκτοντα καρποὺς ἐπαλλήλους. I 181, 7 (Σάρραν) τίκτουσαν δ' οὐκέτι τῷ τὴν ἐπίσκεψιν πεποιημένῳ. I 180, 23 ἀρεταῖς δὲ πολλὰ καὶ τέλεια τικτούσαις. I 153, 4 (τὰς ψυχὰς) ποιεῖν ἐγκύμονας καὶ τικτούσας τὰ καλά. III 73, 8 ἡ φρονήσεως εὐτοκία, ἐὰν μὴ καὶ ἡμῖν αὐτοῖς τὰ ὠφέλιμα τίκτῃ. III 175, 24 ἵνα μηδὲν ἔτι κακὸν θεήλατον τίκτῃ. III 196, 2 φερέτω γὰρ ἕν τι ἀγαθὸν ἡ ψυχὴ καὶ τικτέτω. II 295, 26 sqq. καὶ ἔτεκον μαιευτικῆς τέχνης οὐ προσδεηθεῖσα· τίκτομεν γὰρ ... ἄνευ τῶν ἐξ ἔθους συνεργούντων. I 181, 11 ἡ (Λεία) δὲ συλλαβοῦσα ἔτεκεν οὐ θεῷ. I 183, 13 φησὶν ὅτι ἔτεκε τὸν Κάιν. I 203, 7 ἕως μὲν οὖν ἔτεκεν ἡ ψυχὴ τὸ φιλόθεον δόγμα. I 281, 12 πολλὰ γὰρ τῶν οὐ τροφίμων μόνον ἀλλὰ καὶ περιττῶν νόσους μετὰ χαλεπῆς ὠδῖνος ἔτεκε. II 16, 15 (τοῦτο τὸ πάθος) ἀρρωστήματα ἔτεκεν ἀνίατα. III 146, 16 ὃν οὐχ ἑτέρῳ μὲν χρόνῳ συνέλαβεν, ἑτέρῳ δὲ ἔτεκεν ἡ ψυχή. III 37, 10 ἀνισότης δὲ τοὺς διδύμους πολέμους ἔτεκε. II 260, 27 ὧν ἂν ὁ ἐκλελυττηκὼς κάκτεθηριωμένος τέκῃ νοῦς. II 269, 12 ὅσα ἂν ἐνθυμήματα τέκῃ (ὁ νοῦς). V 164, 2 ἵνα μηδὲν ἢ τέκῃ ἢ γεννήσῃ παλίμφημον. V 315, 12. 14 ἵνα ὃν ἂν τέκῃ καρπὸν (τὰ δένδρα) εὐθὺς ἀποθλίβωσι. II 160, 11 τεκοῦσα τὸν τρόπον τοῦτον ἡ ψυχή. II 160, 17 ἡ τεκοῦσα αὐτὸν φύσις. II 65, 8 ἅτε μηκέτι τροφῶν τῶν ἀπὸ τῆς τεκούσης δεόμενος. V 309, 15 πρὶν ἀποτιτθον γενέσθαι, μὴ ἀποσπᾶν τῆς τεκούσης. V 310, 5 ὃ (sc. γάλα) διὰ μαστῶν τῆς τεκούσης οἷα δεξαμενῶν φέρεσθαι διετάξατο. II 21, 7 ἀφ' ἧς (sc. πίστεως) ὅσιον ἀπάρχεσθαι τῷ τέξαντι, τῷ παιδεύσαντι, κτλ. II 58, 21 πῶς οὖν ἑπτὰ τετοκέναι φησίν. I 106, 26 τέτοκεν ἡ ἀρετὴ τὴν εὐδαιμονίαν Ἰσαάκ. — III 248, 9 (ἡ ψυχὴ) τέξεται γὰρ πάντα ἀστεῖα. V 373, 13 (ἡ χώρα) πάλιν δὲ νεάσασα εὐφορήσει καὶ τέξεται γενεὰν ἀνεπίληπτον.
τιμαλφής. I 194, 15. IV 298, 22. V 22, 10.
τιμᾶν. I 149, 26. 265, 13. IV 24, 8 (τὴν × ἀρετήν). V 148, 17 τὰ ἄψυχα. V 148, 11

τοὺς γεγονότας πρὸ τοῦ πεποιηκότος. I 232, 6 γένεσιν μᾶλλον θεοῦ. I 87, 5. II 173, 15 sq. III 163, 17. IV 246, 11. V 144, 5 (τοὺς) γονεῖς. I 115, 9 σὲ γάρ, ὦ δέσποτα, τιμᾶσθαι δίκαιον μόνον. V 149, 18 cf. I 44, 2 τὴν ἑβδόμην. II 113, 14 ἄλογα ζῷα. II 301, 21. V 293, 10 τὸ θεῖον. I 115, 12 II 41, 6. III 39, 12. 99, 11. 239, 27. IV 29, 9. 16. 283, 19. V 48, 2. 126, 1 θεόν. III 93, 10 τὸν κόσμον. III 81, 24 κόσμον πρὸ θεοῦ. II 72, 11. 130, 1. 193, 9. V 50, 12 τὸ ὄν. I 87, 10 τὸν ὄντα. V 144, 10 πατέρα ... καὶ μητέρα. II 184, 12 τὸν πατέρα καὶ τὰ τοῦ πατρός. II 185, 5 τὸν πατέρα τῶν ὅλων. II 237, 20 ἕνα πατέρα τὸν ὀρθὸν ... λόγον. VI 47, 9 τὰ στοιχεῖα. II 228, 21 τὰ σωματικὰ καὶ τὰ ἐκτός.

τιμή. I 286, 1 τὰ μεθόρια κακίας καὶ
× ἀρετῆς ..., πλοῦτον καὶ δόξας καὶ ἀρχὰς καὶ τιμάς. I 112, 2 χρυσὸς ἄργυρος δόξα τιμαὶ ἀρχαί (ποιητικὰ ἡδονῆς). I 198, 5 οὔτε δόξαν οὔτε πλοῦτον οὔτε τιμὰς οὔτε ἀρχὰς ... ἴδια κεκτήμεθα. I 265, 22 cf. 24, 24. 184, 3. 250, 17. 302, 7. V 363, 14 (τιμαί coni. πλοῦτος, δόξα, ἀρχαί). II 26, 4 ἢ εὐμορφίας γυναικὸς εἵνεκα ἢ χρημάτων ἢ δόξης ἢ τιμῆς ἢ ἀρχῆς ἢ κτήσεως. II 233, 7 τιμαί coni. πλοῦτος, εὐδοξία (δορυφόροι σώματος). V 360, 15 ἀρχαῖς καὶ τιμαῖς καὶ εὐδοξίαις. I 208, 4 τὰ δὲ ἀξιώματος καὶ τιμῆς καὶ εὐκλείας (πρεσβεῖα). IV 57, 24 δόξαι δὲ καὶ τιμαὶ κτῆμα σφαλερώτατον. I 234, 3 ὁ τιμῆς καὶ γέρως καὶ πρεσβείων ἐπάξιος ὤν. IV 76, 4 τιμῶν ἔρως. — I 270, 17. 23 ἐάν τε τὴν αἴσθησιν ὡς μητέρα διὰ τιμῆς ἔχωμεν. II 294, 3. V 87, 4 τοῦ πάντων αἰτίου. VI 210, 20. 211, 13 τοῦ αὐτοκράτορος. II 191, 26 τῶν ἀφθάρτων. IV 282, 17 τοῦ μεγάλου βασιλέως. V 34, 23 βασιλέων. IV 248, 19 τοῦ γεννητοῦ τῶν ὅλων. II 40, 1. 59, 23. III 39, 17. IV 248, 12. 280, 11. 293, 9. 296, 18. 305, 10. V 141, 16 sqq. 328, 20 γονέων. V 155, 13 εἰς ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς. II 162, 21 γονέων ἢ τέκνων. IV 210, 19 δικαίων. I 234, 6 ἀξίων δογμάτων. V 122, 1 cf. 149, 18. I 44, 2 ἑβδομάδος. IV 179, 7 πρὸς τὸ ἔθνος. IV 29, 3 ἑνός. I 141, 8. V 13, 17. 249, 22. 275, 16 τοῦ ἑνός. VI 172, 24 Ἡρακλέους ἢ Διονύσου. I 249, 19 τιμαῖς γεραίρωμεν τὸ θεῖον. I 230, 9. II 9, 10. 26, 25. 120, 20. 129, 23. 158, 13. 159, 11. 177, 20. 191, 23. 253, 23. III 88, 7. 91, 24. 275, 2. IV 240, 12. 241, 9. 265, 6. 287, 8 sq. V 5, 9. 13, 10. 14, 19. 16, 22. 18, 8. 47, 15. V 76, 20, 121, 4. 158, 5. 185, 12. 322, 6. 323, 2. VI 200, 5 θεοῦ. VI 219, 2 εἰς τὸν ὄντως ὄντα ἀληθῆ θεόν. IV 125, 10. 286, 8. V 295, 13. VI 48, 9 θεῶν. VI 213, 9 τοῦ ἡμετέρου ἱεροῦ. IV 253, 2 περὶ τὴν ἱερουργίαν. IV 157, 12 κατορθούντων. I 227, 15 τοῦ παντοκράτορος. III 212, 23 τοῦ τῶν ὅλων πατρός. V 155, 8 εἰς τὸν πατέρα. V 142, 5 ἄξιοι ... τιμῆς πατήρ τε καὶ μήτηρ. VI 209, 6 τοῦ ποιητοῦ τῶν ὅλων. I 270, 27 ἐὰν ... μητέρα δὲ τὴν σοφίαν ... τιμῆς ἀξιώσῃς. II 289, 25 ἐπὶ τιμῇ τοῦ σπουδαίου. II 111, 13 τοῦ μόνου σωτῆρος. IV 282, 21 τῶν ταπεινοτέρων. II 36, 21 ταῦροι δὲ καὶ κριοὶ καὶ τράγοι, οὓς Αἴγυπτος διὰ τιμῆς ἔχει. II 3, 9 ἐπὶ τὴν τοῦ τριποθήτου καὶ ἀξιεράστου καλεῖ τιμήν. VI 11, 6 πατέρες υἱῶν τιμὰς κατέθεσαν. IV 287, 20 τοῦ ἀεὶ ὑπάρχοντος. V 333, 21 τῶν χειροκμήτων. — IV 245, 13. V 333, 17 (ἰσόθεοι τιμαί). IV 270, 16 (ὀλύμπιοι καὶ ἰσόθεοι). VI 183, 15 (ὀλύμπιοι). VI 184, 11 (ὑπέρογκοι). — V 93, 10. 13. 94, 12 sqq. 113, 3 sqq. 143, 19. 191, 7. 192, 1. 205, 9. 223, 20 (pretium).

τιμητικός. II 58, 4. III 195, 5 τιμητικῶς.

τίμιος. I 196, 3 τὸ γὰρ δουλεύειν θεῷ ... πλούτου καὶ ἀρχῆς ... τιμιώτερον. I 131, 15 τὰ γὰρ δῶρα τοῦ θεοῦ. I 256, 5 τὰ τοῦ θεοῦ ... ἔκγονα. I 214, 9 τὰ παρ' ἐμοὶ μέγιστα δοκοῦντα εἶναι κακὰ καλλίω καὶ τιμιώτερα τοῖς χρωμένοις ἐξελεγχθήσεται. I 212, 13 τὸν χρυσοῦ τιμιώτερον φρονήσεως καὶ ἀρετῆς κόσμον. I 236, 11 ὁ τιμιώτερος χρυσοῦ λόγος. IV 270, 12 ὄνομα καὶ ἔργον. III 95, 14 ἑκάστη (sc. ποᾶξις κατὰ σοφίαν) τιμιωτέρα χρυσοῦ. I 106, 18 σωφροσύνη τιμιωτάτη. I 263, 3 ἀφθόνους μὲν ὕλας τέχνας δὲ παντὸς ἀργύρου καὶ χρυσοῦ τιμιωτέρας. III 36, 21 τίμιον δ' οὐδὲν τῶν ἐν ὕλαις παρὰ θεῷ. I 78, 20 φρόνησις. I 81, 17 (φύσις). II 157, 1 φῶς. — II 120, 24 τὸ μόνον ... τίμιον. V 207, 15 ψυχὴ γὰρ ἀνθρώπου τίμιον. V 205, 15 ζωὴ μὲν τίμιον. I 208, 11 τὰ δυνάμει πρῶτα καὶ κατ' ἀρετὴν τίμια. I 293, 21 τὰ γὰρ παρ' ἡμῖν ἀναγκαῖα καὶ τίμια καὶ γνήσια. V 91, 9 τὰ φύσει τίμια. I 22, 23 cf. V 301, 1 τὸ τιμιώτατον. I 159, 4. V 289, 1. 376, 13 τὰ τιμιώτατα.

τιμωρεῖσθαι. V 201, 4 κἂν ἄχρι μέντοι τῆς ψυχῆς ἐπιβουλεύσωσιν, εἰς ψυχὴν τ. κελεύει. V 179, 12 καὶ ἀνθρώπου; ἄξιον τ. I 86, 17 ὡς δεσπότης ὁ κύριος καὶ ὡς εὐεργέτης ὁ θεὸς ἐνετέλλετο, πάλιν ὡς ἀμφότερα ὢν τὸν παρακούσαντα τιμωρῆται. IV 145, 3 διὰ τί τοῖς οὕτως ἀφανέσι ... ζῴοις ἐτιμωρεῖτο τὴν χώραν.

V 238, 5 δυοῖν ἕνεκα· τοῦ̓ τ' ἐπιδείξασθαι, ὅτι πάντα θεῷ δυνατὰ ..., καὶ τοῦ τιμωρήσασθαι τοὺς γαστρὸς ἀκράτορας. IV 31, 21 τοὺς ὀργῶντας ἐπὶ ταύτας (sc. συνόδους) ... ἐτιμωρήσατο.
τιμωρητής. III 25, 13.
τιμωρία. I 296, 14. 297, 21. V 187, 17 × (coni. δίκη). V 68, 22 (τιμωρίαι coni. κολάσεις). VI 196, 20 ὀργαὶ καὶ τιμωρίαι. III 125, 23 τὸ μιμηλάζον ἀγαθὸν κακῷ, ἡ τ. II 264, 13 (θεοῦ) δυνάμεις οἰκειοῦσθαι τιμωρίαις. II 51, 10 τὸ ἀνίκητον τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ (sc. θεοῦ) κράτος καὶ τὸ φοβερὸν καὶ ἀπαραίτητον ἐν ταῖς τιμωρίαις. I 59, 11 (ὁ θεός) ἐμετρίασε τὴν τιμωρίαν. III 96, 10 cf. IV 142, 1 sqq. δέκα τιμωρίαι (coni. πληγαί). IV 267, 11 ὅθεν καὶ τῶν στοιχείων ἑκάτερον ἐχορήγησε τὰς τιμωρίας. II 234, 19. 26 καταλυσμός. IV 212, 15 (αἱ ἐν ἅδει τιμωρίαι). IV 78, 4 τῇ μεγίστῃ τῶν τιμωριῶν, ἀπαιδευσίᾳ. IV 108, 14 (δουλεία). I 89, 3 sq. II 115, 17. IV 15, 15. 97, 12. 248, 2. V 168, 7. 180, 11 (θάνατος). VI 133, 12 σταυρός. I 189, 9 (Σισύφειος). III 61, 21. IV 302, 10. V 227, 19 (Ταντάλειος). V 148, 10 πάσης ἄξιος τιμωρίας ὁ τὸν ὄντως ὄντα ἀρνούμενος. V 148, 26 αἱ ... κατὰ τῶν παραβαινόντων τοὺς πέντε χρησμοὺς τιμωρίαι. IV 211, 10 κατὰ τῶν παραβαινόντων. IV 192, 10 διὰ τῆς τῶν προηδικηκότων ἀπαραιτήτου τιμωρίας. IV 238, 6 ὧν ἄξιοι τιμωριῶν εἰσιν. V 145, 28 χρὴ δὲ καὶ τὰς ὁριαθείσας ἐπὶ τῇ τούτων παραβάσει τιμωρίας δηλῶσαι. V 76, 14 κατ' ἀνδρὸς ἀνοσίου. III 209, 17 cf. IV 251, 17 τῶν ἀσεβῶν. V 167, 12 ἀκολασίας. V 13, 19 ταῖς ἀνωτάτω τιμωρίαις ὀφείλουσι κολάζεσθαι. II 260, 9 ῥύεσθαι τῶν ἐφ' οἷς ἠδίκησαν ἀξιοῦντες ἑαυτοὺς τιμωριῶν. II 251, 12 ἐφ' ὁμολογουμένοις ἁμαρτήμασι. II 118, 18 ἐπὶ ταῖς αἰκίαις. IV 31, 21 καινουργήσας δ' ἐκτόπους καὶ παρηλλαγμένας τιμωρίας. III 255, 9 ὅσα πρὸς τιμωρίας ὄργανα ἐπιτήδεια. III 305, 21 ἀντὶ φαρμάκων τὰς τιμωρίας προσφέρων. V 190, 15 τοὺς νόμους κυρίους ποιῶν τῆς τιμωρίας. IV 307, 8 τὰ σωτήρια ... ἀμέτοχα τιμωρίας. V 173, 12 διὰ τὸ τῆς τιμωρίας ἀθάνατον. IV 198, 1 σπεύσετε καὶ πρὸς τιμωρίας. IV 253, 10 τιμωρίαν ἐργασάμενον πρὸ ἑλέου. V 375, 3 (συγγνώμη) πρὸ τιμωρίας. V 13, 22 ἀναπράττειν ἀνυπερθέτως τὰς τιμωρίας. V 226, 20 τιμωρίας δ' ἐπ' ἀδίκοις ὡς ἐπὶ δικαίοις τιμαὶ βεβαιούσθωσαν.
τιμωρός. I 27, 20. II 3, 5. 252, 14. V 229, 18. 335, 17. VI 139, 13 (δίκη).
τινάσσεσθαι (τινάττεσθαι). II 92, 20. 242, 17. 243, 2. 17.
τίνειν. II 67, 10. 73, 6. 251, 29.
τιτρώσκειν. I 110, 20 ὁ δὲ σωφροσύνης λόγος δάκνειν καὶ τ. φιλεῖ ... τὸ πάθος. I 116, 16 ἃ τὸν νοῦν διὰ τῶν αἰσθητῶν τ. πέφυκεν. I 169, 14 βάτων καὶ τριβόλων κεντεῖν τε καὶ τ. πεφυκότων. I 269, 26 καὶ εἴ τις μέντοι παίει ἑαυτὸν ἢ τιτρώσκει, παίεταί τε καὶ τιτρώσκεται. I 270, 6 εἴ τις τὸν ἀνδρείας λόγον κτείνει, ἑαυτὸν ἐναντίᾳ νόσῳ τιτρώσκει δειλίας. I 168, 11 τὰ κεντοῦντα καὶ τιτρώσκοντα αὐτὴν (sc. ψυχήν) πάθη. IV 24, 17 διὰ τῶν τῆς ἀρετῆς μερῶν, ἅπερ ἐπεισιόντα χαλεπῶς αἰκίζεται καὶ τιτρώσκει. — II 78, 6 πρὸς τοῦ συνειδότος τιτρώσκεσθαί τε καὶ διώκεσθαι. I 158, 3 ὡς μὴ τιτρώκεσθαι πρὸς αὐτῶν (sc. τῶν ἀλγεινῶν). I 138, 15 τούτοις γὰρ νοῦς τιτρώσκεται καὶ διαφθείρεται. I 280, 21 (ὁ νοῦς) ἔρωτος ἑτρώθη δεινοῦ πάθους βέλεσιν. I 269, 1 ἵνα ... ἡδονῆς ἢ λύπης ἤ τινος ἄλλου πάθους κέντροις τρωθῇ. I 120, 9 n. ἐν τῷ διορύγματι τουτέστι ἐν τῷ τετρωμένῳ καὶ διῃρημένῳ.
τλῆναι. I 189, 12.
τλητικός. I 248, 7 τὸ ζῷον. III 265, 7 (καρτερία καὶ ἐπιμέλεια). I 260, 16 (πόνος). — III 172, 2 τλητικώτερος μὲν γὰρ οὗτος εὐτυχέστερος δ' ἐκεῖνος. VI 38, 8 τὸ τλητικόν. — II 71, 15. III 107, 1. IV 243, 2. VI 7, 9. 34, 13. 41, 14 τλητικῶς. VI 31, 11 τλητικώτατα.
τμητικός. I 119, 6 (λόγοι).
τοιχωρυγος. V 229, 3.
τοκεύς. II 172, 15. III 27, 10. V 373, 12. VI 11, 1 (οἱ τοκεῖς).
τοκογλύφος. III 116, 15. V 105, 11. 289, 8.
τόκος. V 105, 1 sqq. cf. 115, 8 ὑπαίτιον δὲ τὸ δανείζειν ἐπὶ τόκῳ. V 288, 7 τόκους ἐπὶ χρήμασιν οὐ δικαιῶν ἐκλέγειν. VI 218, 1 τόκους προσεκλέγων καὶ ἐπιτοκίας. III 181, 25 παρὰ γὰρ τὸν τόκον τὸ τέκνον εἴρηται.
τομεύς. III 38, 21 (θεός). I 283, 19. III 30, 20. 31, 1. 32, 17. 38, 11. 49, 1. 51, 1 (ὁ λόγος). III 71, 10 καθ' ἣν (sc. σοφίαν) τὰ σύμπαντα τοῖς τομεῦσιν ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ) διαφυλάττει. III 41, 14 ὁ ἀόρατος τ. III 41, 8 ἀδήλῳ καὶ ἀτεκμάρτῳ τομεῖ, κλήρῳ.
τομή. I 237, 7. 238, 8. II 120, 25. 187, 23. V 50, 14 (coni. διαίρεσις). II 266, 10 (coni. διανέμησις, διαίρεσις). III 200, 13 τῶν πραγμάτων (coni. διαστολαί). I 232, 18 cf. 236, 1 τέμνε δὲ αὐτὸν (sc. τὸν λόγον) κατὰ τὰς οἰκείας τομάς. II 97, 23

τομαῖς δὲ ἀεὶ καὶ διαστολαῖς χρῆσθαι (τὸν νοῦν). II 231, 23 φωνῆς εἰς μυρίας διαλέκτων ἰδέας. III 1 cf. 71, 22 n. Περὶ τῆς εἰς τὰ ἴσα καὶ ἐναντία τομῆς. II 266, 7 διάκρισις δὲ ἐνὸς εἰς πλείω τομή. III 189, 20 κατὰ τὰς ἐν τοῖς εἴδεσι τομάς. III 31, 11. 47, 14 περὶ τῆς εἰς ἴσα τομῆς. III 31, 23 cf. 32, 16 ἕκαστον δὲ τούτων ἄλλας τομὰς ἐδέχετο. I 276, 29 κατὰ τὰς προσεχεῖς τομάς. III 243, 14 κατὰ πάσας αὐτῆς (sc. ἀρετῆς) τὰς τομάς. II 96, 9 τὰ δ' ὑπὸ πλεοναζούσης τροφῆς κεχυμένα τομαῖς στέλλειν. IV 302, 14 εἰ μὴ προανακρουσθείη τομαῖς ἢ καύσεσιν. — All: III 264, 21 cf. 265, 9 διακρίσεως δὲ καὶ τομῆς πραγμάτων Δὰν (σύμβολον).

τονικός. I 68, 24 (τοῦ νοῦ δύναμις). I 230, 6 (ὁ θεὸς) τονικῇ χρώμενος τῇ κινήσει.

τόνος. II 61, 17 ἥτις (sc. συμφωνία) οὐκ ἐν κλάσει καὶ τόνοις ἐμμελοῦς φωνῆς ... ἔχει τὸ τέλος. II 75, 11 δυάδι μεριστῇ ... ὀξὺν καὶ βαρὺν τόνον ἐχούσῃ. II 23, 13 ταῖς ἐπαλλήλοις τῶν τόνων μεταβολαῖς ἀκοὰς αὐτὸ μόνον ἡδύνει.

I 153, 27 ἅπαντες οἱ τόνοι τῶν αἰσθήσεων. I 153, 23 ἐκπίπτει τῶν τόνων ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια. II 193, 6 οἱ τῆς ἀνδρείας καὶ πάσης ἀρετῆς τόνοι πάντες. I 190, 13. IV 74, 17 διανοίας. V 340, 13 οἱ νοεροὶ τόνοι. I 96, 14 τῶν νοητῶν. I 154, 27 ἐπειδὰν δὲ (ὁ νοῦς) καθῇ τοὺς ἰδίους τόνους. II 15, 24 τῶν ὀρέξεων. VI 110, 17 πνευματικός. III 54, 23. V 346, 28 (πνευματικοί). II 36, 11. V 159, 8 (σπερματικοί). III 162, 17. VI 190, 15. 204, 21 (σωματικοί). II 10, 20. 188, 22. 194, 4. IV 297, 3. V 25, 2 τῆς ψυχῆς. I 166, 1 (ἡ ψυχὴ) ἀναδραμοῦσα ἐπὶ τοὺς ἑαυτῆς τόνους. III 118, 21. 223, 14 (ψυχικοί). — V 290, 8 τοὺς τόνους ὑπὸ λύπης ἐκλυθείς. II 16, 3 τὰ γὰρ ἡδονῆς ὁλκοῦ δελέατα αὐστηρῷ τόνῳ καθελεῖν ἰσχύσαι.

τόνωσις. I 195, 17.

τοπικός. I 78, 5 (ἀρχαί). III 297, 20 (ὅροι). IV 125, 7 ἐν ταῖς τέχναις καὶ διεξόδοις τοπικωτέραις. — I 78, 18 οὐκ ἔστι τοπικὸν τοιοῦτον. — II 8, 1 τοπικῶς.

τόπος. III 218, 11 cf. 205, 17 τριχῶς δὲ ἐπινοεῖται τ., ἅπαξ μὲν χώρα ὑπὸ σώματος πεπληρωμένη, κατὰ δεύτερον δὲ τρόπον ὁ θεῖος λόγος, ... κατὰ δὲ τρίτον σημαινόμενον αὐτὸς ὁ θεὸς καλεῖται τ.

1. IV 275, 8 inter 10 categorias enumeratur. IV 275, 17 εἰμὶ δὲ πάντως κἀν τόπῳ καὶ χρόνῳ. III 245, 5 ἠρεμούντων μὲν γὰρ ἐνοήθη τ., χρόνος δὲ κινουμένων. II 222, 12 τὸ περὶ τὸν αὐτὸν τόπον εἰλούμενον (εἶδος κινήσεως) opp. τὸ μεταβατικόν. II 135, 16 (τὰ φυτὰ) ἑστῶτα κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον opp. τὰ μεταβατικῶς κινητά. III 219, 14 sqq. πάντες οἱ γηγενεῖς ἐκπεπληρωκότες χώραν καὶ τόπον τινὰ κατὰ τἀναγκαῖον ἐπέχοντες. II 254, 24 ὅτι καὶ χώραν καὶ τόπον αὐτὸς (sc. ὁ θεός) τοῖς σώμασι συγγεγέννηκε. I 124, 15 τὸ δὲ γενόμενον ἐν τόπῳ (ἐστιν), περιέχεσθαι γὰρ αὐτὸ ἀλλ' οὐ περιέχειν ἀναγκαῖον. III 218, 22 ἐγὼ μὲν οὖν οὔκ εἰμι τ., ἀλλ' ἐν τόπῳ. I 5, 7 τὸν δ' ἐκ τῶν ἰδεῶν συνεστῶτα κόσμον ἐν τόπῳ τινὶ λέγειν ... οὐ θεμιτόν. III 243, 21 (οὐράνιος). II 134, 1 (αἰθέριος). I 117, 17 (ὁ νοῦς) διαβὰς εἰς τὸν ὑψηλὸν καὶ μετέωρον ⟨τόπον⟩. VI 78, 6 χάος δὲ ὁ μὲν Ἀριστοτέλης τόπον οἴεται εἶναι. V 22, 9 ἄνωθεν ἀπὸ τῶν μετὰ σελήνην τόπων. IV 224, 12 τὸν γὰρ μέσον ταῦτα τοῦ κόσμου τόπον. VI 83, 16 γῇ μὲν ὁ μεσαίτατος ἀπενεμήθη τ. I 56, 12 εἰς ἀέρα, ψυχρὸν καὶ ἀσυνήθη τόπον. V 58, 17 ἐν τρισὶ δ' ἡ διαφορά· τόπῳ, χρόνῳ, τοῖς λαμβάνουσι. I 230, 6 cf. II 254, 22 ὡς τὸν μὲν ἐπιλαμβάνειν τὸν δὲ ἀπολείπειν τόπον. II 278, 18 πρὸς τὸν συγγενῆ τόπον καταφεύγει. III 218, 16 ἀναβαίνειν εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός. II 4, 15 sq. Ἀβραὰμ ἐλθὼν εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός. III 219, 3 ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν τόπον. II 64, 6 ἄχρις ἂν ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀφίκηται τόπον. I 259, 9 ἐκλεξάμενοι ἐπιτήδειον τόπον τὸ πεδίον. III 220, 9. 15 cf. 218, 10 τὸ μὴ φάναι ἐλθεῖν εἰς τὸν τόπον, ἀλλ' ἀπαντῆσαι τόπῳ. III 155, 15 τοῦ τοιούτου φρέατος. III 255, 10 (ὁ θεὸς) τὸν ἀγγέλου τόπον ἐπέσχεν. VI 213, 19 (ἱερός). V 140, 8 (ἑορτῶδης). IV 58, 15 τὰ περὶ τὸν τόπον. IV 278, 21 πάντα δ' ὡς εἰκὸς τὰ περὶ τὸν τόπον ἐθαυματουργεῖτο. III 145, 21 ποῖος τ.; ἢ δῆλον ὅτι ὁ αἰτιολογικός, ὃν μόνον ταῖς θείαις ἀνῆψε φύσεσιν. I 5, 13 τὴν εὐκρασίαν καὶ εὐκαιρίαν τοῦ τόπου θεασάμενος. I 72, 13 τ. δὲ οἰκεῖος τῷ παραδείσῳ Ἐδέμ. II 312, 21. 313, 13 Συχέμ. II 311, 9 cf. 303, 4 κατὰ τὴν Χαρράν. II 18, 2 cf. III 304, 11 ἐν γοῦν ἁρᾶς εἶδεν λέγεται κατὰ τὸν τῆς συγχύσεως τόπον. III 135, 11 ἐκ φύσεως κεκάρπωται τὸ μηδέποτ' εἰς αὐτὸν παραδέξασθαι τόπον γνώμης ὄλισθον. — I 48, 16 cf. III 216, 9 ἕνθα τῶν αἰσθήσεων ὁ τ. I 139, 7 τὸν περὶ κεφαλὴν τόπον, ὅπου τὸ λογιστικόν. I 139, 5 τῷ δὲ ἐπιθυμητικῷ τὸν περὶ τὸ ἧτρον καὶ τὴν κοιλίαν τόπον (ἔνειμαν). II 178, 3 μετανιστάμεθα εἰς τὸν ἐπιστή-

μης τόπον. III 143, 3 περὶ πάντα τὸν τόπον τοῦ καλοῦ. I 124, 23 τόπον γὰρ οὐδένα ἔχει ἡ τοῦ φαύλου ψυχή. II 275, 25 (ὁ μεσαίτατος καὶ ἄριστος ἐν ψυχῇ). V 343, 20 πάντα τόπον τῆς ψυχῆς αὐτοῦ χαρᾷ προκατέχεσθαι. III 203, 12 δίδωσι γὰρ ὁ διδάσκαλος τῷ μαθόντι τόπον πρὸς τὴν ἄνευ ὑποβολῆς ἐκούσιον μελέτην. VI 129, 15 τ. ἢ τρόπος τιμῆς. I 78, 21 κατὰ δὲ τὸν τόπον τῆς φρονήσεως δύο εἰσὶ ποιοί. I 103, 6 κατὰ τὸν τόπον. V 22, 15 σύμπας δ' ὁ τ. καλεῖται λογεῖον ἐτύμως. — II 24, 14 τὰ ὧν οὐκ ἄνευ πάντα, χρόνοι καὶ τόποι. II 205, 8 (τόποι coni. θέσεις, διαστήματα). II 312, 16 τὰ μέρη (τοῦ κόσμου), ὡς τόποις μὲν διέζευκται, δυνάμεσι δὲ ἥνωται. II 303, 10 (τῶν μερῶν) τόποις μὲν διεζευγμένων, συγγενείᾳ δὲ οὐ διῳκισμένων. II 136, 3 (οἱ ἀστέρες) τόπους ἐναλλάττειν δοκοῦσιν. II 7, 24 σοὶ γὰρ ἡ τόπων ἐναλλαξις ἁρμόζει. I 51, 13 τόπους ἀμείβων. I 30, 13 εἰς οὓς ἂν ἐπείγηται γίνεσθαι τόπους ἐκεῖνος. I 22, 20 συνίστασθαι κατὰ τόπους. I 292, 15 ὅτι τοῖς ζῴοις ἡ φύσις διαφέροντας ... τόπους πρὸς διαμονὴν ἐδωρήσατο. II 40, 14 τοὺς τόπους, ἐξ ὧν ἐβλάστησαν αἱ ... χλιδαί τε καὶ θρύψεις. I 107, 18 οὐ τόπων διαφοραὶ τό τε εὖ καὶ χεῖρον ἐργάζονται. I 130, 30 ἔνιοι ... τὰ μέρη ταῦτα (sc. ψυχῆς) δυνάμει μόνον διέκριναν ἀλλήλων, τινὲς δὲ καὶ τόποις. III 220, 19 οἱ αἰσθητοὶ τόποι πάντες. V 86, 19 τόπους εἰ βέβηλοι ἢ ἱεροί. VI 23, 17 (ἱεροί, συναγωγαί). IV 148, 6 τοὺς τόπους τῶν κεραυνίων τραυμάτων. III 54, 13 δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ὀνόματα οὐχ ἥκιστα τὴν τῶν τόπων ἐναντιότητα.

2. ὁ λόγος. I 6, 9. 11 οὐδ' ὁ ἐκ τῶν ἰδεῶν κόσμος ἄλλον ἂν ἔχοι τόπον ἢ τὸν θεῖον λόγον. III 219, 6. 230, 4 sqq. cf. 253, 24 sqq. (ὁ θεῖος λόγος).

3. ὁ θεός. I 72, 5 (αὐτὸς sc. ὁ θεός) ἑαυτοῦ τ. III 125, 25 τόπον γὰρ καλεῖ νῦν οὐ χώραν ἐκπεπληρωμένην ὑπὸ σώματος, ἀλλὰ δι' ὑπονοιῶν αὐτὸν τὸν θεόν. III 126, 8 ἐπὶ τὸν θεόν, τὸν προειρημένον συμβολικῶς τόπον. III 218, 24 τὸ δὲ θεῖον ... αὐτὸ τ. ἑαυτοῦ. III 219, 12 τόπον οὖν ἀλληγορῶν ἐπὶ τοῦ αἰτίου παρείληφεν. I 114, 4 ποῖον δή τις τόπον ἐφέξει, ἐν ᾧ οὐχὶ θεός ἐστι; II 227, 22 ὁ θεὸς οὐχ ὡς ἐν τόπῳ. II 4, 1 sq. οὐ γὰρ ἐν γνόφῳ τὸ αἴτιον οὐδὲ συνόλως ἐν τόπῳ. III 244, 6. 13 πρῶτον ὑπετόπησεν εἶναι τὸ ὂν ἐν τόπῳ. I 194, 4 παρασκευάζωμεν τὸν τόπον ἐκεῖνον ὡς ἔνεστι καλλιστον, ἀξιόχρεων ἐνδιαίτημα θεοῦ γενησόμενον. III 232, 15 ὁ θεῖος τ. καὶ ἡ ἱερὰ χώρα πλήρης ἀσωμάτων ἐστὶ λόγων. II 247, 11 ᾧ ὁ ἀκλινὴς καὶ ἄτρεπτος θεὸς ἐφέστηκε. I 114, 15 ὁ φαῦλος δοκεῖ εἶναι τὸν θεὸν ἐν τόπῳ.

4. in libris: III 110, 13. 127, 24. IV 93, 8. 245, 4. V 79, 4. 92, 14. 270, 14. 272, 8.

τραγέλαφος. V 232, 18.

τραγικός. VI 199, 7 sq. τραγικῶν γὰρ ὀνομάτων δεῖ τοῖς τὰς τραγικὰς συμφορὰς ὑπομένουσιν. I 158, 5 τὸ τραγικόν. VI 43, 1. 77, 17 (ὁ τ.). VI 88, 13 (ὁ τ. int. Aischylus). VI 33, 7 cf. 74, 9. 82, 14. 117, 7 ὁ τ. Εὐριπίδης. VI 38, 14 ὁ τ. Ἴων. — I 213, 5 (τὴν) ἡδονὴν τραγικώτερον ἐνεσκευασμένην.

τράγος. I 100, 22 κελεύει δύο τράγους [κλῆρον] προσάγειν. II 15, 19 τοῦ δ' ἐναντίου βίου παράδειγμα τίθεται τὸν ἐπιτυχόντα τοῦ κλήρου τράγον. II 36, 21 cf. IV 286, 8 ταῦροι δὲ καὶ κριοὶ καὶ τράγοι, οὓς Αἴγυπτος διὰ τιμῆς ἔχει. — All: III 247, 25 τοὺς ἀναλογοῦντας τράγοις καὶ κριοῖς τελείους λόγους.

τραγῳδεῖσθαι. IV 278, 13. 303, 5. V 368, 5.

τραγῳδία. I 105, 13 κιθαρῳδῶν κωμῳδίαν τραγῳδίαν τὴν ἄλλην ὑποκριτικὴν ἐπιδεικνυμένων. II 36, 24 οἱ τραγῳδίαν τὸν βίον τύφων ἐρώντων νομίζοντες. III 84, 15 ὁ μετὰ ἀφροσύνης βίος, τραγῳδίας ... καὶ κωμικῆς χλεύης ἀνάπλεως. III 176, 18 ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ. VI 40, 4 πρώην ὑποκριτῶν τραγῳδίαν ἐπιδεικνυμένων.

τραγῳδός. VI 193, 12.

τρανής, τρανός. V 195, 8 (αἴσθησις). IV 141, 18 (χρησμῶν ἀποδείξεις). III 17, 13. V 256, 15 (ἔμφασις). VI 21, 16 (ἐμφάσεις). V 228, 28 (ἐνάργεια). I 140, 2 (ἑρμηνεία). I 22, 4. III 100, 5. VI 13, 19 (ἰδιότητες). III 175, 19 ὁ εἰρηνικὸς καὶ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τρανὸς (λόγος coni. Wendl.), Φινεές. IV 27, 13 (ὄψις). V 66, 5 (πίστις). III 109, 7 (προσβολή). I 24, 20 (τύποι). I 116, 20 (τύποι). V 108, 13. 178, 10. 332, 8 (φαντασίαι). — I 140, 5. 9. III 259, 11. 262, 15 τρανῶς.

τρανότης. IV 91, 13. 276, 7. V 27, 10.

τρανοῦν. I 42, 11. 43, 20. IV 209, 9. 302, 7. V 86, 12.

τράπεζα. III 40, 14. 51, 3 sqq. 107, 14. × 215, 23. IV 223, 1. 234, 13. V 29, 23. 42, 2. 53, 24. 125, 5. VI 68, 12 (ἱερά). VI 65, 20 καθαρὰ τῶν ἐναίμων. IV 225, 8 ἐφ' ἧς ἄρτοι καὶ ἅλες. IV 106, 1 cf. VI 57, 7 τραπέζης καὶ ἁλῶν ... μεταλαχεῖν. — All: III 51, 18 τὰ μὲν

στοιχεῖα καὶ τὰ θνητὰ ἀποτελέσματα, ὧν ἡ τ. καὶ τὸ θυμιατήριον σύμβολα.
τραχύς. II 23, 3. 75, 7 (ἀρτηρία). I 69, 24 (γῆ). III 300, 9 (ἦχος). I 169, 14. II 34, 8. 199, 1. III 78, 3 (ὁδός). II 234, 27 τὸ κακιῶν ⟨καὶ⟩ παθῶν χωρίον. — I 98, 9 ὑπὸ ⟨τοῦ⟩ τραχέος καὶ μαλακοῦ ἡ ἁφὴ (διατίθεται). I 125, 32 τὸ τραχὺ καὶ μαλακόν. I 91, 28 τὰ μαλακὰ καὶ τραχέα. II 278, 10 τὰ λεῖα, τὰ τραχέα. IV 52, 24 τὰ μαλακὰ καὶ σκληρὰ τραχέα καὶ λεῖα.
τραχύτης. I 2, 19. II 123, 16. 205, 26. 309, 20. VI 133, 5.
τρεῖς. I 259, 26 γένη τῶν ἀγαθῶν. I × 35, 13 sqq. (διαστάσεις). I 115, 16. 19 (καιροί). I 75, 15 (ἀρετῆς μέρη). I 80, 8 μέρη τῆς ψυχῆς. I 98, 27 (χρόνοι).
τρέμειν. I 125, 1. 285, 16. 290, 10. III 7, 12.
τρέπειν. II 7, 14 τὸ ὂν τὰ ἄλλα κινοῦν × καὶ τρέπον.
τρέπεσθαι. III 294, 12 περὶ τοῦ μὴ τ. τὸ θεῖον. I 96, 32 εἰ γοῦν παρ' ἐμὲ ἦν τὸ τ. II 61, 1 τοῦ ὑπολαμβάνειν τὸν ἄτρεπτον τ. I 97, 6 πᾶν μὲν οὖν τὸ γενητὸν ἀναγκαῖον τ. II 4, 21 (ὁ σοφὸς) τ. δὲ τὴν ἄλλην (ἀτραπὸν) ἐγνωκὼς ἐπέχεται. II 51, 14 ἥκιστα τ. καὶ μεταβολαῖς χρῆσθαι πεφυκώς. I 280, 12 δύναται γὰρ καὶ ἀκουσίως ἡ ψυχὴ τ. I 253, 12 (τὰς πόλεις τῶν Λευιτῶν) ἀεὶ μὲν τ., ἀεὶ δὲ ἐλευθεροῦσθαι. I 137, 19 (αἴσθησιν) δυναμένην ἐπὶ νοῦν τ. I 10, 3 ὅταν ἄρξηται τ. κατὰ τὴν ἐκ νοητοῦ πρὸς αἰσθητὸν μεταβολήν. I 108, 14 πάντα τὰ ἄλλα τρέπεται, μόνος δὲ αὐτὸς ἄτρεπτός ἐστι. I 96, 30 εὖ δὲ τὸ φάναι ὅτι (ὁ νοῦς) ἑξίσταται, τοῦτο δ' ἐστὶ τρέπεται. I 140, 27 πολλάκις γάρ (ἡ διάνοια) τρέπεται. I 146, 21 (ἡ ψυχὴ) ἐπὶ τὰς ... ὕλας τρέπεται. II 7, 26 ἐγὼ γὰρ οὐ τρεπόμενος. V 72, 18 μὴ τρεπόμενος (ὁ θεός). I 192, 1. 7 ὅ τε ἀὴρ ... πάσας τροπὰς τρεπόμενος. III 112, 18 μηδαμῇ τρεπομένου θείου λόγου. I 107, 30 ὃ ἐν ὕδατι ἐνῦν διαφορὰν τοῦ ἐν ἐρήμῳ τρεπομένου καὶ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ. II 6, 7 γενέσει τῇ τρεπομένῃ. I 97, 14 τὸν ... Ἰσραὴλ οὕτως τραπῆναι, ὥστε πληγῆναι ὑπὸ τῆς τροπῆς. I 160, 27 (ἡ ψυχὴ) ἱκετεύουσα, μηκέτι τραπῆναι μηδὲ ἀτελῆ τὴν τελείωσιν λαβεῖν. II 310, 2 ὅταν (ὁ νοῦς) ... τράπηται πρὸς τὸ ἐναντίον τάγμα. I 102, 16. 31 cf. 107, 23. 254, 13. II 2, 32 ἡ ψυχὴ τραπεῖσα. I 134, 7 τραπέντες γὰρ ἀνέδραμον τὴν τροπήν. I 182, 22 τρεπτὴ γὰρ ἦδε (sc. παρθένος) καὶ θνητή.
τριάς. I 4, 7 sqq. περιττῶν μὲν οὖν ἀριθμῶν ἀρχή. I 16, 7 sqq. ἐπιφάνεια, ἣ τέτακται κατὰ τριάδα. I 62, 8 τ. δὲ στερεοῦ σώματος (εἰκών ἐστιν). I 62, 7 δυὰς μέντοι καὶ τ. ἐκβέβηκε τὴν κατὰ τὸ ἓν ἀσωματότητα. I 20, 11 γῆς δὲ καὶ οὐρανοῦ διακοσμηθέντων τοῖς προσήκουσι κόσμοις, τῆς μὲν τριάδι ... I 17, 2 ὁ ἐξ συντιθέμενος ἐκ δυοῖν τριάδων. I 32, 20. 33, 8 sqq. 38, 8 sq. (ἡ ἑβδομὰς διαιρεῖται) εἰς τριάδα καὶ τετράδα. IV 13, 25 τὴν δὲ περίσεμνον τριάδα καὶ περιμάχητον ἐνὸς εἴδους ἐπιλεγομένου „βασίλειον καὶ ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον" οἱ χρησμοὶ καλοῦσι. IV 227, 6 τάχα που σύμβολα τιθεὶς αὐτὰ τῶν πρώτων ἀριθμῶν, μονάδος καὶ δυάδος καὶ τριάδος καὶ τετράδος. IV 12, 4 τ. τῶν ἀρετὴν ἐπιποθησάντων.
τριγωνία. V 302, 10. VI 3, 16.
τρίγωνον. I 16, 14 τὸ ... ἐν ἐπιπέδῳ τ. ἵσταται μέχρι τριάδος. IV 273, 13 τὰς τῶν τριγώνων ... ἰδιότητας. I 33, 9. 16. IV 219, 3. V 129, 19. VI 63, 13 ὀρθογώνιον. I 125, 23 ὅτι ... τ. ἢ τετράγωνον ἢ στρογγύλον (τὸ ὁραθέν ἐστι).
τρίδυμος. II 98, 1 (ὁ κατὰ φιλοσοφίαν λόγος).
τριετηρίς. II 64, 8. 118, 1.
τριχυμία. III 198, 9. IV 146, 23.
τριμερής. I 115, 16. 221, 3. II 156, 5. 20 (χρόνος). I 79, 13. 138, 27. II 233, 20. III 50, 22 (ψυχή).
τρίμετρος. VI 68, 4 (ἔπη). VI 6, 12. 81, 17 τὸ τρίμετρον. VI 14, 6 τὰ τρίμετρα ... ἐκεῖνα. VI 40, 5 τὰ παρ' Εὐριπίδῃ τρίμετρα.
τριοδῖτις. I 210, 11. III 143, 4 σοβάς.
τριπλάσιος. I 31, 19 sqq. (ἀριθμοί). IV 273, 9 (λόγοι)
τριπλασίων. I 32, 4 (λόγος).
τριπόθητος. VI 115, 6 (ἀλήθεια). III 11, 3 (ἡ ζωὴ σὺν αἰσθήσει). IV 169, 18 (ἡμέρα). III 186, 22 ἵμερος. V 10, 16 (σκέψις). — III 157, 14 (ὁ τ. καὶ μόνος ἀγαθός). II 3, 9 ἐπὶ τὴν τοῦ τριποθήτου καὶ ἀξιεράστου καλεῖ τιμήν.
τρισευδαίμων. IV 65, 12. V 8, 11. 200, 6. VI 48, 2.
τρισμακάριος IV 65, 12. V 8, 10. 237, 14. 342, 23.
τρισώματος. VI 170, 23 (Γηρυόνης).
τρίτος. I 28, 15 (αἰτία). I 79, 7. 12. × 80, 3 ἀρετή. I 181, 23 (γέννημα). I 102, 33 γύμνωσις. I 104, 23 δεσμός. I 35, 22 (διάστασις). I 36, 2. 63, 20 ἑπταετία. I 104, 18 (ἡδονή). I 207, 2. II 4, 15 (ἡμέρα). I 176, 21 (λόγος). I 35, 20 (ὅρος). II 38, 20 (παραύξησις).

II 46, 8 στοιχεῖον. II 32, 15 (χάριτες). I 80, 4 (χώρα).
τρόμος. VI 204, 19 coni. σεισμός.
τροπή. II 187, 11 cf. I 192, 1. 278, 10. III 209, 5. IV 171, 15. V 120, 9. 264, 7 ἀέρος. II 105, 24 ἀστέρων. V 200, 5 γένεσιν ... τὴν τροπαῖς ἀμυθήτοις χρωμένην καὶ μεταβολαῖς. V 6, 21 „εἴδωλα“ ... φέρεται γὰρ πνεύματος τρόπον ἀστάτου τροπὰς καὶ μεταβολὰς παντοίας ἐνδεχόμενα. III 246, 18 ἡλικιῶν ἁπασῶν. III 238, 3 μηδενὸς ἐν ὁμοίῳ πεφυκότος μένειν τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ παντοίας μεταβαλλόντων τροπάς. I 52, 22 τροπὰς δὲ καὶ μεταβολὰς ἀναγκαίως τὰ θνητὰ δέχεται. IV 204, 15 τῶν καιρῶν καὶ τῶν πραγμάτων. III 93, 9 cf. 56, 9 τούτων (sc. τῶν τοῦ κόσμου μοιρῶν) γὰρ μία συγγένεια τροπὰς καὶ μεταβολὰς παντοίας δεχομένων. III 167, 11 τῶν μετ' αὐτὸ (sc. τὸ ὄν) τροπὰς καὶ μεταβολὰς ἐνδεχομένων. IV 35, 1 ἐκείνης (sc. ὁράσεως). IV 292, 26 (τὰ κατὰ τὸν οὐρανὸν) τὸν αἰῶνα μηδεμίαν ἐνδεχόμενα τροπὴν καὶ μεταβολήν. V 204, 15 ταῖς ἀμυθήτοις τροπαῖς συμμεταβάλλειν (οἱ ὀφθαλμοὶ) πεφύκασι. II 76, 1 πάντα γὰρ ταῦτα δυνάμει θεοῦ μεταβολὰς δέχεται καὶ τροπάς. V 313, 14 πάντων τροπαῖς καὶ μεταβολαῖς χρωμένων. IV 89, 2 τροπαῖς δὲ καὶ μεταβολαῖς ἐχρήσατο πάντα διὰ πάντων. I 40, 6 πελαγῶν. I 63, 9 σελήνης. IV 228, 14 τὰ κατωτέρω σελήνης ἅπαντα τροπὰς ἔχει καὶ μεταβολάς. IV 263, 3 εἴ τι (τῆς τροφῆς) κατελείφθη ... τότε ὁ' οὐδεμίαν ἐνδεχόμενον τροπὴν ἐν ὁμοίῳ διέμενεν. I 6, 19 (ἡ ὕλη) τροπὴν δὲ καὶ μεταβολὴν ἐδέχετο. I 192, 4 τὰς καθόλου καὶ κατὰ μέρη τροπὰς αὐτῶν (sc. τῶν χερσαίων ἢ καθ' ὕδατος). IV 229, 10. 13 cf. V 9, 10 (τροπαὶ τέσσαρες, ἐτήσιοι ὧραι). I 14, 13. V 292, 14 ἔαρος καὶ μετοπώρου. III 34, 19 ἀπὸ ... τῆς ἐαρινῆς ἄχρι θερινῶν τροπῶν. IV 243, 19 (ἐαρινὰι). III 34, 21. IV 146, 18 (θερινὰι). III 31, 25 θέρους καὶ χειμῶνος. II 64, 16 cf. III 35, 4. IV 147, 12. 168, 8 (χειμερινὰι). — IV 5, 5 ἡ γὰρ μετάθεσις τροπὴν ἐμφαίνει καὶ μεταβολήν. I 239, 15 οὐχ ἵνα σάλον καὶ τροπὴν καὶ κλύδωνα ... ὑπομένῃς. II 39, 20 καὶ πρότερον μεθώμεθα ἢ κατὰ τὸ παντελὲς τὸ κυμαῖνον πέλαγος, τὴν φορὰν τῆς τροπῆς διεκδῦναι.
I 102, 21. 24. 165, 12. 253, 10. III 198, 7 sq. V 188, 12 (τῆς ψυχῆς). I 107, 2 (ψυχαὶ) τροπὴν τὴν πρὸς τὸ χεῖρον εἰλέξαντο. — I 286, 6. III 200, 9 τῆς διανοίας. — I 96, 27 ἡ γὰρ ἔκστασις καὶ τ. τοῦ νοῦ ὕπνος ἐστὶν αὐτοῦ. I 102, 10 ἡ τ. καὶ ἡ γύμνωσις τοῦ νοῦ. I 106, 2 (ὁ νοῦς) τὴν ἰδίαν τροπὴν προσάπτων θεῷ. I 123, 27 ὅταν (ὁ νοῦς) ἔλεγχον λαμβάνῃ καὶ ἐπίστασιν τῆς τροπῆς. I 65, 7 ἐὰν τ. κατασκήψασα αἰφνίδιον μιάνῃ τὸν νοῦν. — I 102, 27 μὴ ἡσυχαζόντων τῶν λογισμῶν μηδὲ ἐπιτιθεμένων τῇ τροπῇ, ἀλλὰ περιαιρούντων τὸ ἁμάρτημα. — I 257, 1 τὸ ἡγεμονικὸν ... πολλὰς πρὸς ἑκάτερον τό τε εὖ καὶ χεῖρον τροπὰς λαμβάνον. — VI 91, 9 αἱ μὲν γὰρ ἡμέτεραι γνῶμαι ... τροπὰς καὶ μεταβολὰς εἰκότως ἐνδέχονται. — II 297, 8 ἐπὶ τὰ ὁμείνω. V 55, 20. 58, 11 πρὸς τὸ βέλτιον. V 376, 1 ἐπὶ τὴν ... εὐτυχίαν. I 77, 2 πρὸς τὸ χεῖρον. III 132, 13 ὁ ... ἄνευ τροπῆς, ἑκουσίου μὲν ἄπαγε, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀκουσίου γεγονώς. II 76, 7. 84, 3. 131, 16. III 125, 27 sq. 135, 5 (ἀκούσιος). III 130, 14. 199, 3 (ἀκούσιοι). IV 91, 12 πρὸς γὰρ τἀναντία τῶν ἀνθρώπων αἱ τροπαί. III 187, 22 περὶ τὸν ἀστεῖον ἡ τ. βραχεῖα, ἄτομος, ἀμερής, οὐκ αἰσθητή, νοητὴ δὲ μόνον, τρόπον τινὰ ἄχρονος. I 81, 10 ἱάσασθαι τὴν τροπὴν τῆς Μαριάμ, ἵνα μὴ γένηται ἐν ὠδῖνι κακῶν ἡ ψυχή. I 96, 31 παρὰ τὸν ... ἐπιπέμποντα τὴν τροπὴν θεόν. I 97, 2 νυνὶ δὲ καὶ ἀντιφιλονεικεῖ μοι ἡ τ. I 97, 12 ὄλεθρος δὲ ψυχῆς ἐστιν ἡ τ. I 97, 14 Ἰσραὴλ οὕτως τραπῆναι, ὥστε πληγῆναι ὑπὸ τῆς τροπῆς. I 105, 27 μέχρις ἂν μετανοίᾳ χρησάμενον ὁμολογήσῃ τὴν τροπήν. I 134, 7 τραπέντες γὰρ ἀνέδραμον τὴν τροπήν. I 160, 17 (τοὺς) ἀχθομένους ἐπὶ τῇ πάλαι τροπῇ. I 160, 23 στενάζει ὁ ὁρῶν τὸν θεὸν τὴν ἑαυτοῦ τροπήν. II 86, 5 μέγα κλαύσασα τὴν παλαιὰν τροπήν. III 188, 19 οὐκ ἄλλως αὐτῷ γενέσθαι, εἰ μὴ ἐκ φύσεως, τὴν τροπήν. II 39, 17 καὶ ἐὰν δεξώμεθά ποτε τὴν τροπὴν ταύτην. II 204, 18 εἷς ὧν ἕκαστος ἐφ' ἑαυτοῦ ... μυρίας μεταβολὰς καὶ τροπὰς δεχόμενος κατά τε σῶμα καὶ ψυχήν. I 253, 13 τῆς μὲν τροπῆς διὰ τὸ φύσει θνητὸν ἐγγινομένης. II 76, 10 ὡς τὰς προτέρας τῆς τροπῆς ἡμέρας ἀλόγους ἐξετάζεσθαι. III 144, 13 ἐν τροπῇ τις γενόμενός φησι. IV 39, 21 ὁ δ' οὐδεμίαν ἐνδεξάμενος τροπήν. VI 168, 4 εἰ οὕτως ἄθρόαν ἐνδέδεκται τροπὴν ὁ ... Γάιος. II 193, 25 κατὰ τροπὴν καὶ ἀσθένειαν opp. κατ' ἰσχὺν καὶ δύναμιν.
τροπικός. I 39, 19 cf. III 34, 11 (κύκλος). — I 93, 18. III 12, 19. IV 87, 3 (ἀπόδοσις). II 265, 27 (ἀποδόσεις, opp. τὰ ἐμφανῆ καὶ πρόχειρα). — I 72, 13. 180, 5. V 365, 5 τροπικῶς. I 296, 4 II 1, 3.

12, 16. 72, 19. 254, 15. IV 93, 7. V 281, 19. 354, 9 τροπικώτερον.

τρόπος. I 282, 15 κατὰ διαφέροντας καὶ × οὐχὶ τοὺς αὐτοὺς τρόπους. I 183, 21 οὐκ ἀπειρίᾳ τρόπων, καθ' οὓς ὀνόματα δεῖ τίθεσθαι. IV 140, 5 cf. 254, 11 τρόπῳ καὶ νόμῳ. VI 129, 15 τόπος ἢ τ. τιμῆς. III 241, 6 τριῶν οὖν τρόπων ὑπαρχόντων, ἐξ ὧν σοφία περιγίνεται. II 24, 13 αἱ τῶν γινομένων αἰτίαι καὶ οἱ τρόποι καθ' οὓς γίνεται (παρέχουσι τῷ λόγῳ μεταβολάς). — I 296, 16 ἁγνείας ἱερᾶς. IV 269, 8 ἀλληγορίας. VI 113, 20 τῆς γενέσεως. I 183, 8 τῆς ἑρμηνείας. I 214, 2 ἡδονῆς. I 18, 8 τίς ὁ τ. τῆς κινήσεως. III 197, 18 μετανοίας. V 216, 5 παρακαταθηκῶν. I 227, 11 τῆς πεπάνσεως καὶ βελτιώσεως. II 18, 26 σοφιστῶν οὗτος ὁ τ. II 310, 11 τῆς τιθασείας καὶ ἡμερώσεως. VI 53, 16 τῆς προαιρέσεως. IV 251, 1 τῆς τιμωρίας. VI 97, 16 γενικοὶ τρόποι φθορᾶς εἰσι τρεῖς. VI 107, 8 φθορᾶς τέτταρας εἶναι τρόπους. III 78, 19 διττοὶ ... ὠφελείας.

II 80, 15. III 19, 12. IV 11, 20. 13, 2. 34, 1. 48, 7 ψυχῆς. V 235, 9. 208, 1 (ἤθη καὶ τρόποι) ψυχῆς. V 27, 6 ὅπως ... διαπλάττωσι τὰ ἤθη καὶ τοὺς τρόπους αὐτῶν. III 274, 25 τῶν ἐν ἑκάστου τῇ ψυχῇ τρόπων ὁ δοξομανὴς καὶ φιλότυφος. VI 5, 8 ἔστιν ἡ σκέψις περὶ τρόπων, οὓς οὔτ' ἐπιθυμίαι οὔτε φόβοι ... κατέζευξαν. IV 78, 12 βελτιοῦνται τοὺς τρόπους. IV 117, 5 ἐγὼ δὲ τὸν τρόπον οὐ χρόνοις μεταβάλλομαι. IV 107, 5 τοσαύτῃ δ' ἐχρησάμεθα τῶν τρόπων μεταβολῇ. V 310, 14 χαλεπὴν ἐπιδείκνυσθαι τρόπων σκαιότητα. IV 47, 6 διὰ τὴν τῶν τρόπων ἀνωμαλίαν. V 73, 21 διὰ σκληρότητα τρόπων. V 81, 17 (ἡ τῶν τρόπων ἐπανόρθωσις). V 17, 15 τῶν τρόπων ἀναγκαιοτάτην λαμβάνων βάσανον. V 251, 1 διὰ τὴν τῶν τρόπων κακίαν. III 44, 11 συνέλεξεν οὐκ ἀνθρώπους μᾶλλον ἢ λογισμοὺς καὶ τρόπους. I 186, 4 ὃν χαρακτηρίσας Μωυσῆς τρόπον ἐν ἡμῖν ἐπεφήμισε Κάιν. I 130, 22 Μωαβῖται οἱ ἐκ τοῦ πατρὸς νοῦ φύντες τρόποι. I 110, 18 πτερνιστής ἐστιν ὁ τὴν στάσιν τοῦ γενητοῦ καὶ φθαρτοῦ διασείων τ. I 65, 5 τοὺς κατὰ τὸ ἕβδομον καὶ θεῖον ὡς ἀληθῶς φῶς κινηθέντες τρόπους εὐλογεῖ τε ὁ θεός. IV 48, 10 δύο δ' οἱ νυνὶ μέλλοντες ἐπικρίνεσθαι τρόποι. — I 65, 10 ἀλόγιστος γὰρ ὁ μὴ ἅγιος τ., ὥστε ὁ εὐλόγιστος ἅγιος. I 160, 20 ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ὁ ἄθεος καὶ φιλήδονος τ. I 111, 12, III 141, 21. 149, 22 Αἰγύπτιος. V 105, 6 (ἀκοινώνητος). I 155, 25 ἦν (sc. πάλην) παλαίει ψυχὴ πρὸς τοὺς ἀνταγωνιστὰς τρόπους αὐτῆς. III 140, 5 (ἀντίθεος). III 167, 9 ἀγάμενος οὖν τὸν αὐτὸν ἀποδιδράσκοντα τρόπον. V 79, 6 τῶν γὰρ ἀσεβῶν καὶ ἀνοσίων οὐχ εἷς τ., ἀλλὰ πολλοί. III 118, 22 (ἀσκητικός). II 249, 11. IV 23, 14 (ἀστεῖος). VI 185, 3 (αὐτοκρατορικοί). I 220, 15 ἀφηνιασταί. III 191, 3 (βέβηλοι καὶ ἀκάθαρτοι). III 83, 25 (γήϊνοι). III 118, 16 ὁ δρύινος καὶ ὑπ' ἀμαθίας ἀπειθὴς τ., ὄνομα Ἡσαῦ. I 165, 27 Ἰωσὴφ ὁ ἐγκρατὴς τ. I 82, 22 cf. 109, 26. III 179, 26 ὁ μὲν Ἰούδας ὁ ἐξομολογητικὸς τ. III 163, 7 ὁ εὐαρεστήσας τ. τῷ θεῷ. II 300, 25 (εὐφυεῖς καὶ φιλοθεάμονες). II 267, 6 μισάρετοι. II 175, 12 (πᾶς μοχθηρός). II 216, 14 νεωτεροποιίαν ἀγαπῶντος ἐμφαίνει τρόπου διάθεσιν. II 299, 22 ὁ πολιτευόμενος (Ἰωσήφ). III 136, 23 ὁ πολιτικὸς coni. δοξομανής (Ἰωσήφ). II 57, 12 (Ἄννα) τὸν τεταγμένον ἐν τῇ θεοῦ τάξει τρόπον ἀποκυήσασα, ὃν ἐπεφήμισε Σαμουήλ. II 306, 27 ὁ ταχθεὶς τὴν ἀρίστην τάξιν παρὰ θεῷ τ. IV 49, 14 (ὁ) τὰς ἐκτὸς ὕλας (τεθαυμακὼς τ.). IV 20, 12 ὁ φαῦλος τ. opp. ὁ ἀγαθός. III 176, 15 ὁ τέως ἠρεμεῖν τ. δοκῶν φιλάρετος καὶ ἐπιθειάσας, ὄνομα Μωυσῆς. III 126, 22 φίλαυτοι. I 160, 25. II 220, 21 (φιλήδονος). II 273, 6 (πάντες οἱ φιλοσώματοι). IV 45, 11 τῷ δὴ τὴν ἀληθῆ ταύτην ὁμολογίαν ὡμολογηκότι τρόπῳ. I 152, 12 ὡραῖος οὗτος ὁ τ. — III 169, 26 (ὁ μεταχαραχθεὶς τ., Ἀβράμ). III 154, 23 (ὁ γεννηθεὶς τ., Ἰσμαήλ). II 160, 11 (Ἰσσάχαρ, μισθός). IV 67, 13 ὁ τοίνυν ἐπικρινόμενος τ. ... Ἰωσὴφ καλεῖται. II 146, 17 ὁ Λευίτης τ. II 37, 29 (ἀρετῆς τις πρῶτος τ. ὁ Σήθ). III 15, 4 ὁ σκεδάσαι τὰς θεοσεβείας δεινὸς τ., ὄνομα Φαραώ.

τροφεύς. I 152, 13. III 108, 4 (ὁ θεός). II 273, 13 ἀστείων ἔργων, λόγων, βουλευμάτων, coni. τιθηνός. V 181, 17 τροφεῖς.

τροφή. I 232, 12 (τὰ τῇ τάξει πρῶτα) τ. × αὔξησις, ὅρασις κτλ. III 195, 15 (coni. γένεσις, ζωή). III 213, 8 παρ' ὃν (sc. θεόν) αἱ γενέσεις καὶ τροφαὶ τοῖς γεγονόσιν ἄρδονται. V 177, 13 ἡ τοῦ ζῆν αἰτία. III 108, 3 τοῖς ἄνευ τροφῆς ζῆν μὴ δυναμένοις. I 242, 14 σῶμα ὀργανικόν, ᾧ ... προσενεγκάσθαι τροφὴν ... ἐνέστιν. I 242, 11 τροφὴν τροφῆς οὐ δεομένη (ἡ φύσις ἀνθρώπων γένει δεδώρηται). II 140, 20 ὁ γε θεὸς ... καὶ τροφῆς ἀνεπιδεής ἐστιν. IV 252, 8 ὅσα ἄλλα εἴδη τροφῆς. VI 103, 2 ἐκ γῆς. IV 225, 10 ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς αἱ τρο-

φαί. III 201, 12. 16 ἀπὸ γῆς opp. ἀπ' οὐρανοῦ. IV 261, 19 ἦν ... ὤμβρησε ὁ οὐρανός. V 135, 21 ὕων δὲ τροφὴν ἐξ οὐρανοῦ. IV 272, 4 οὐρανοῦ μὲν ὄντος τροφὰς τὸ καλούμενον μάννα. IV 263, 1. 11 ἀπ' ἀέρος ἐγίνετο ἡ φορὰ ... τῆς τροφῆς. IV 168, 18 ἀέρα τροφὴν ἐνεγκεῖν ἀνθ' ὕδατος. — V 313, 4 περιουσία μὲν τροφῶν. V 206, 23 (ἀφθονία). II 174, 12 (ἀμετρία). V 368, 3 ἔνδεια. V 135, 7 τροφῆς μὴ προσάψασθαι. III 196, 25 ὑγιαινόντων γὰρ καὶ νοσούντων (σωμάτων) ... ἕτεραι δὲ τροφαί. IV 271, 9 ἀνωφελεῖς αἱ τροφαί ... ὕλαι γινόμεναι τοῦ πάθους. V 62, 7 ἀπὸ τοῦ καθαρωτάτου τῆς ἀνθρωπίνης τροφῆς. V 131, 6 τοῦ ζῴων ἀρίστου. V 136, 13 διὰ τὰς τοῦ ἀρίστου τῶν ἐν ἡμῖν ἀρίστας τροφάς. V 130, 11 (ἀπαρχὴ σίτου), τῆς ἀρίστης τροφῆς. V 42, 13 ἄρτος γὰρ ἑραστῇ σοφίας διαρκὴς τ. II 70, 20 οἱ ... περὶ δὲ τὰς ἐν παισὶ τροφὰς πλημμεληθέντες. II 69, 21 τί δὲ δεῖ λέγειν περὶ τῶν τῆς τροφῆς ὀργάνων; — V 122, 4. 124, 13. 17 (ἄζυμος). III 260, 30 (ἀθλητικαί). I 246, 15 ἀληθεῖς. III 231, 6 (ἄμετροι). III 270, 24 (ἄνοσος). III 261, 4 ἀπαλαῖς καὶ γαλακτώδεσι νηπίαις τε καὶ παιδικαῖς τροφαῖς opp. εὐτόνοις καὶ τελείαις. III 108, 13 (ἄπονος καὶ ἀταλαίπωρος, τὸ μάννα). IV 121, 6. 124, 7 (βασιλική). II 274, 17 γαλακτώδης. I 238, 4. 284, 23 (θεία). IV 216, 20 τροφὰς ἔχων ἀμείνους τὰς διὰ θεωρίας. V 367, 17 κακαὶ καὶ ἐπάρατοι. VI 24, 17 κοιναί. I 277, 19 (ὀλύμπιοι καὶ ἄφθαρτοι). I 55, 8. III 19, 3. 44, 4. 92, 11. 139, 5. IV 263, 14. 264, 5 (οὐράνιος). I 148, 14 οὐράνιοι αἱ ψυχῆς τροφαί. III 75, 22 (πεπηγυῖαι καὶ πολυτελεῖς). III 70, 21 (πεττομένη). II 275, 18 σωτήριος. III 217, 20 σωτηρίου καὶ ἡδίστης ἐμπίπλασθαι τροφῆς. VI 28, 13 ἐξ ὑπαιτίου τροφῆς καὶ διαίτης. II 215, 13 φθαρτή. I 42, 2 φθαρτοῦ σώματος φθαρταὶ τροφαί. I 86, 22 (ψυχική). I 150, 11. 152, 22. 29. 284, 18. II 34, 28. 97, 2 cf. I 130, 18. 146, 18. 151, 17. III 76, 1 ψυχῆς. II 299, 14. III 184, 24. IV 271, 12 διανοίας. VI 45, 4 ἁπαλὰς τροφάς, τὰς διὰ τῶν ἐγκυκλίων ὑφηγήσεις.

τροφός. III 10, 4 ὧν ἀκακία καὶ τ. καὶ τιθήνη. III 13, 6 (αἴσθησις). I 211, 18. I 136, 17 (ἡ γῆ). III 37, 22 (ἰσότης ἡ δικαιοσύνης τ.) II 240, 11 τῶν σωματικῶν ... Μαδιάμ. I 284, 20 (σοφία θεοῦ). II 181, 12 (ὕλη). III 281, 8 ἡ τοῦ φιλομαθοῦς θιάσου [ψυχή].

τρόφιμος. III 148, 13 ἡ ἐν θεῷ ἀνάπαυσις. III 271, 19 βλαστήματα. IV 225, 9 τὰ βόρεια τροφιμώτατα. III 153, 5 τρόφιμον καλόν. II 149, 5 (καρπός, ὁσιότης). II 309, 6 καρπὸς ... ψυχῆς. II 156, 12. III 150, 4 (λόγοι). I 87, 5 τὸ τιμᾶν τοὺς γονεῖς εὐώδιμον καὶ τρόφιμόν ἐστιν. II 111, 25 τροφιμώτατον ἂν καὶ σωτήριον γένοιτο ἡ πρὸς ἡδονὴν διαμαχομένη φύσις. — I 281, 11 πολλὰ γὰρ τῶν οὐ τροφίμων μόνον ἀλλὰ καὶ περιττῶν νόσους ... ἔτεκε. V 177, 14 τοῖς φύσει τροφίμοις.

τροχίζεσθαι. I 297, 16. V 228, 1.

τροχός. I 189, 20. II 78, 13. IV 301, 20 ἐπὶ τροχοῦ (κατατείνειν). III 265, 26 (κύκλος καὶ τ.) ἀνάγκης ἀτελευτήτου.

τρυγών. V 39, 15 sq. δύο μόνα ἐξ ἁπάντων εἵλετο, περιστερὰν καὶ τρύγωνα. V 235, 21 φάττας δὲ καὶ περιστερὰς καὶ τρυγόνας ... ἐν τῇ τιθασῷ καὶ ἡμέρῳ τάξει καταριθμεῖ. — All: III 53, 1 cf. 199, 24 ὁ θεοῦ λόγος. III 30, 1 sqq. (ἡ θεία σοφία).

τρυφᾶν. I 72, 15 ἐν οἷς τὸ τ. ὡς ἀληθῶς ἐστι. II 205, 6 οἱ μὲν γὰρ τ. ἐν ἀφθόνοις ὕλαις ἀναπείθουσιν. III 230, 26 οὐ γὰρ ἀξιοῖ τὸν ... τ. ζηλοῦντα τὰς τῶν λεγομένων μὲν εὐδαιμόνων ... σπουδὰς (χρῆσθαι). V 237, 24 οἷς οὐκ ἀπέχρη κατὰ πόλεις αὐτὸ μόνον τ. V 306, 7 οἱ ἐν ἀφθόνοις χορηγίαις τῶν ἀναγκαίων τ. οὐ κεκώλυνται. VI 153, 6 οὐκ ἄτοπον εἶναι τ. ἀπολαύοντας εἰρήνης. I 77, 18 τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας, ᾗ χαίρει καὶ γάνυται καὶ τρυφᾷ. II 308, 24 ὅπως ἑκάστη (sc. αἴσθησις) τῶν οἰκείων ἀνεπισχέτως ἐμπιπλαμένη τρυφᾷ. IV 132, 20 οἱ δὲ νεανίαι κορικῶς ἤδη τρυφᾶτε. VI 55, 7 τινὲς δὲ οὕτως ἐνευφραίνονται καὶ τρυφῶσιν ὑπὸ σοφίας ἐστιώμενοι. II 226, 20 ἀεὶ τρυφῶν ἀγαθοῖς μόνοις. III 232, 4 οἱ μὲν τρυφῶντες. IV 295, 17 οἱ μὲν ἀξίως τῆς ἡλικίας ἡρεμοῦντες ἐν ἀφθονίᾳ διατελοῦσι τῇ πάσῃ τρυφῶντες. VI 65, 22 οἷς ἔστιν ὅτε καὶ ὕσσωπος ἡδύσμα παρατύεται διὰ τοὺς τρυφῶντας.

τρυφερός. III 260, 26 (δίαιτα).

τρυφή. II 174, 6 coni. ἄνεσις, ῥᾳθυμία, θρύψις, παντελὴς ἐκδιαίτησις. V 110, 14 διδάσκαλοι ῥᾳθυμίας καὶ τρυφῆς. I 173, 2 ἀρετῆς εὐπάθειαν αὐτῇ (sc. τῇ ψυχῇ) περιποιούσης καὶ τρυφήν. V 145, 17 τρυφὴν καὶ χλιδὴν ἐζηλωκότες. VI 186, 27 νέῳ δεσπότῃ ... εἰς ἀνέσεις καὶ τρυφὴν τὴν διὰ πάσης αἰσθήσεως ἐπιχαλῶντι. IV 203, 11 πολλάκις δὲ καὶ τ. πλεονάσασα χορηγίαις ... καθεῖλε νόμους. IV 71, 4 (ἐγχώριος). VI 58, 17 (Ἰταλική). III 231, 12 γυναικῶν. V 370, 15 διὰ τὴν ἐκ

πρώτης ἡλικίας συναυξηθεῖσαν τρυφὴν ὑπὸ κακώσεως. I 149, 22 τρυφῆς ἕνεκεν ἡ ἀρχῆς. I 210, 2 κεκλασμένῳ τῷ βαδίσματι ὑπὸ τρυφῆς τῆς ἄγαν καὶ χλιδῆς. — All: I 72, 14. 173, 1. II 8, 9. 141, 10. III 297, 13 Ἐδέμ, τοῦτο δέ ἐστι τ.

τρώγλη. II 305, 1 sq. cf. III 119, 19. 213, 23. 216, 21. IV 18, 7 Χαρρὰν γὰρ ἑρμηνεύεται τ., τρῶγλαι δὲ σύμβολα αἰσθήσεως ὀπῶν εἰσίν.

τρώκτης. I 215, 20 (ὁ φιλήδονος).

τυμβεύειν. V 237, 2.

τύμβος. II 88, 13 ὁ τῆς ψυχῆς οἶκος. III 235, 5 τὸ σῶμα.

τύμπανον. III 115, 4.

τύπος. I 10, 22 ἰδέαι καὶ μέτρα καὶ τύποι καὶ σφραγῖδες. IV 208, 2 τὴν ἐξ ἀρχῆς ἰδέαν καὶ τὸν τύπον αὐτῶν (sc. νόμων). I 276, 7 τὸ ὁμώνυμον τοῦ Ἄβελ ἀνῄρηκε, τὸ εἶδος, τὸ μέρος, τὸν ἀπεικονισθέντα τύπον, οὐ τὸ ἀργέτυπον, οὐ τὸ γένος, οὐ τὴν ἰδέαν. V 78, 24 τὸν ἄρρενα τύπον μεταχαράττοντας εἰς θηλύμορφον ἰδέαν. VI 195, 2 εἶτα ἐναργεῖς τύπους καὶ μορφὰς αὐτῶν (sc. εἰκόνων) καθορῶντες. VI 97, 21 ἵνα μηδὲ ἑτεροειδῆ τινα παράσχῃ τύπον μορφῆς. V 148, 15 ἅπερ εἰς ἀνθρωποειδεῖς τύπους ἐμορφώθη. III 242, 2 ὃς καὶ τοὺς ἀρχετύπους τῆς παιδείας ἡμῶν τύπους ἀδηλουμένους ἐμόρφωσας. II 245, 23 coni. σχήμασι καὶ περιγραφαῖς. VI 146, 23 τύποι γάρ τινες ἦσαν ἀρίδηλοι καὶ χαρακτῆρες. V 12, 5 αἱ παρ' ὑμῖν σφραγῖδες ... μυρίους ὅσους τύπους ἐναπομάττονται. II 20, 13 αἰεὶ γὰρ ἐπιτεθειμέναι δεύτεραι σφραγῖδες τοὺς τῶν προτέρων τύπους διαφθείρουσιν. I 24, 10 εἰς ἔμφασιν ἀκριβοῦς ἐκμαγείου τρανὸν τύπον ἔχοντος. I 54, 26 δείγματα τύπων ἐπ' ἀλληγορίαν παρακαλοῦντα. IV 292, 9 ἐναργεῖς εἰκόνας καὶ τύπους ταῖς ἑαυτῶν διανοίαις ἐγχαράττωμεν. I 58, 10 (αἱ αἰσθήσεις) τοὺς τύπους ἑκάστων ἐνσφραγιζόμεναι. I 5, 17 ὥσπερ ἐν κηρῷ τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ τοὺς ἑκάστων δεξάμενος τύπους. I 76, 13 κηρῷ πάντας τύπους καλούς τε καὶ αἰσχροὺς δεχομένῳ. I 87, 19 ἐν τῇ ψυχῇ κηροειδεῖ ὑπαρχούσῃ πάντες οἱ τύποι περιέχονται δυνάμει. III 41, 21 ἡ ψυχὴ ... βαθεῖς τοὺς τύπους δέχεται. V 260, 14 διαπλάσαι πρὸς βελτίονας τύπους· τύποι δ' ἀμείνους εἰσίν, οὓς ἐνσφραγίζεται ψυχῇ δικαιοσύνη. V 233, 18 ἐνσφραγίσηται τῇ ψυχῇ βεβαίως τὸν τύπον. IV 158, 13 ὅσοι τὸν τύπον ταῖς ἑαυτῶν ψυχαῖς ἐναπεμάξαντο. I 278, 2 ἡ (θειότης) δ' ἀόρατος ἀοράτῳ ψυχῇ τοὺς ἑαυτῆς τύπους ἐνεσφραγίζετο. I 287, 5 ὁ νοῦς ... δεξάμενος ἀπὸ τῶν ἐκτὸς τύπους διαφέροντας. I 77, 2 τύπους αὐτὴν (sc. τὴν διάνοιαν) λαμβάνειν φαύλους. V 8, 5 βαθεῖς τύπους ταῖς διανοίαις ἐγχαράττειν ὁσιότητος. I 82, 4 εἰ μὴ οἱ δεξόμενοι λογισμοὶ ὑπῆρχον καὶ τύπους αὐτῆς (sc. τῆς φρονήσεως) ἐναπομαξόμενοι. I 257, 2 τὸ ἡγεμονικὸν ... διαλλάττοντας ἀεὶ τύπους δέχεται. I 116, 27 αἱ γὰρ συνεχεῖς ὑπομνήσεις τύπους ἐγχαράττουσαι τρανούς. II 65, 19 ἡ ἀντίπαλος μνήμης τὸν τύπον λεάνασα λήθη. III 162, 8 „ποιήσομεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν", ἵν', εἰ μὲν δέξεται φαῦλον τύπον, ἑτέρων φαίνεται δημιούργημα. III 251, 19 δύο μὲν οὖν ἤδη, τόν τε βαντὸν καὶ τὸν ποικίλον τύπον, ἔχων ἐπιδέδεικται. V 27, 11 ὑπὸ τῶν προεγχαραχθέντων τύπων. III 289, 16 τὸ δὲ ἀνοίας καὶ λύπης καὶ παροινίας (εἶδος) ἤδη μὲν τρόπῳ τινὶ τύπῳ δὲ ἕτερον ἐκτυποῦται. II 222, 19 ἐπειδὰν ... ὁ δὲ ζωγράφος ... ἐπὶ τοῦ πίνακος διαγράφῃ τοὺς τύπους. — V 26, 11 αὐλαὶ καὶ τύποι τῶν ἀρχαίων ἀδικημάτων. II 21, 19 ἕκαστον αὐτῆς (sc. ἀρετῆς) εἶδος οἰκείῳ τύπῳ χαράξαντες. I 256, 9 Ἠσαῦ ἀντὶ τῶν ἀρετῆς τύπων ἐνσφραγιούμενος κακίας ... χαρακτῆρας. II 20, 10 τὰ γὰρ φρονήσεως καὶ καρτερίας ... κάλλη θεοειδέστατα τύποις ἐναντίοις ἀφροσύνης ... μετεχάραττεν. VI 72, 13 τοὺς ἀφροσύνης καὶ ἀδικίας καὶ τῶν ἄλλων κακιῶν ἀναμαξάμενοι [στοχασμοὺς καὶ] τύπους. VI 22, 3 οὐκ ἀκριβεῖ τύπῳ διαλέκτου Ἑλληνικῆς. II 207, 11 ἑκάστης (sc. δυνάμεως) τῶν συνεραννισθεισῶν. I 277, 7 τὸ πνεῦμα, οὐκ ἀέρα κινούμενον, ἀλλὰ τύπον τινὰ καὶ χαρακτῆρα θείας δυνάμεως. II 245, 14 (ἐναργὴς) μηδενὸς εἴδους. I 154, 5 γνωρίσαι τὸ ἐκτὸς καὶ λαβεῖν αὐτοῦ τύπον ἐναργῆ. VI 27, 5 ἤθους ἀδουλώτου (τύποι). II 177, 16 τῆς μὲν οὖν φιλομήτορος ταῖς τῶν πολλῶν δόξαις ὑπεικούσης ... ἰδέας ... τ. ἐναργέστατος Ἰοθόρ. III 233, 2 αὐτὸν μεταχαραχθέντα καινὸν τύπον Ἰσραήλ. II 82, 6 (τὸν τύπον αὐτοῦ (sc. Ἰωσήφ) καὶ τὴν ἀκριβεστάτην ἰδέαν βουλόμενος ἐκδηλοτέραν ἐγγράψαι. I 76, 22 ὁ τ. ὁ κακίας ἀλλότριός ἐστι θείων ἀνατολῶν. I 44, 15 ἐπιλογιζόμενος δὲ τὴν κοσμοποιίαν κεφαλαιώδει τύπῳ φησίν. VI 88, 13 τοῦ λόγου. I 6, 5 τὴν μεγαλόπολιν κτίζειν διανοηθεὶς ἐνενόησε πρότερον τοὺς τύπους αὐτῆς. IV 218, 6 τοῦ παραδείγματος. IV 271, 5 οἱ τῶν ἀρχαίων παρανομημάτων ἐνσφραγισθέντες τύποι. I 264, 16 ὁ ποικίλου δόγματος εἰσηγητὴς πρὸς πολιτείας

μᾶλλον ἢ πρὸς ἀληθείας τύπον χρησίμου. I 51, 5 σῴζειν τοὺς τύπους τῆς πρὸς τὸν προπάτορα συγγενείας. VI 213, 10 τῷ κοινῷ τύπῳ τῶν συνόδων. V 271, 8 τύπους σωμάτων ... ἀνομοίους ἀνδρός τε αὖ καὶ γυναικός. II 257, 12 ἐναργεῖς ... τῶν ὑποκειμένων. VI 4, 17 τοὺς πρώτους τῶν φαντασιῶν τύπους. I 177, 5 ἑκατέρου δὴ τῶν Χερουβίμ, ὧ διάνοια, δέξαι τύπον ἀκιβδήλευτον. II 43, 19 ἀλλ' οὐ παρ' ὅσον ἀδύνατος ἡ ὄψις ψυχῶν φαντασιωθῆναι τύπους. — IV 218, 9 τὸ δ' ἀποτέλεσμα πρὸς τὸν τύπον ἐδημιουργεῖτο. III 52, 11 (τὸν νοῦν) τρίτον εἶναι τύπον ἀπὸ τοῦ πεποιηκότος. IV 305, 24. V 227, 3. 245, 16. VI 188, 25 (κεφαλαιώδης). I 275, 28 πάντων ἔστιν ὅτε τῶν τύπων ἐξιτήλων αὐταῖς οὐσίαις γενομένων. I 183, 24 παραδιηγήσεως μᾶλλον ἢ θέσεως ὀνομάτων τύπῳ χρησάμενος. I 131, 16 τοῦτον τὸν τρόπον ἐγέννησε τύπον ἔχοντα σπουδῆς ἄξιον. IV 44, 18 ἡ ἑνὸς φαντασία τύπῳ τινὶ βραχεῖ. IV 8, 12 κοινῷ τύπῳ. II 206, 11 κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον. II 158, 5 ὡς τύπῳ φάναι.

τυποῦν. II 24, 7 αἱ τῶν πραγμάτων ἰδιότητες τυποῦσιν αὐτὸν (sc. τὸν λόγον) κατὰ τοὺς ἰδίους χαρακτῆρας. I 68, 23 κατὰ τὴν τοῦ ἐκτὸς πρόσοδον τυποῦντος νοῦν δι' αἰσθήσεως. I 66, 22 ⟨ἰδέα τις αἰσθήσεως⟩ σφραγῖδος λόγον ἔχουσα εἴδη τυπούσης. II 196, 24 τῇ τὰς κατὰ μέρος ἀρετὰς τυπούσῃ σφραγῖδι. I 182, 25 ἄφθαρτον αἱ τυποῦσαι δυνάμεις τῶν ἐν μέρει κλῆρον εἰλήχασι. I 94, 30 ἐκ πλευρᾶς ἐτύπου τὴν γυναῖκα. I 238, 6 ἕνεκα τοῦ τυπῶσαι βεβαιοτέραν τὴν διάνοιαν. I 70, 20 ὡς ἐγῆγ ἀνθρώπινον νοῦν ἀναπασθῆναι, καὶ ἐτύπωσε κατὰ τὰς ἐφικτὰς νοηθῆναι δυνάμεις. II 187, 5 καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν διδύμων ἡ φύσις ... ὁμοιότητας ἐτύπωσε. II 288, 20 καθ' ἣν (sc. ἰδέαν) ὁ θεὸς ἐτύπωσε τὸν κόσμον. III 266, 5 (ὁ θεὸς) ἀτύπωτον (οὐσίαν) ἐτύπωσε καὶ ἄποιον ἐμόρφωσε. V 326, 18 εἰ θεὸς αὐτὴν εἰς ἀνθρωπόμορφον ἰδέαν ἐτύπωσε. I 275, 28 μία σφραγὶς πολλάκις μυρίας ὅσας ἀπείρους οὐσίας τυπώσασα. III 170, 24. 27 ἡ δὲ ταύτην (τὴν ἐμοὶ φρόνησιν) τυπώσασα, ἡ γενικὴ φρόνησις. II 66, 2 τὸ δὲ φανὲν καὶ τυπῶσαν τοτὲ μὲν οἰκείως τοτὲ δὲ ὡς ἑτέρως διέθηκε τὴν ψυχήν. — II 75, 7 τὸ ... πνεῦμα ... τυποῦται μὲν ἐν στόματι· ὥσπερ ὑπὸ δημιουργοῦ τινος γλώττης. V 240, 13 ὅτῳ δ' ἐξεγένετο τυπώσασθαι ἐν τῷ τῆς ψυχῆς ὄμματι. I 4, 14 (ἔδει γὰρ τὸν κόσμον) πρὸς μικτὸν ἀριθμὸν τὸν πρῶτον ἀρτιοπέριττον τυπωθῆναι. III 14, 7 (τὸν ἄνθρωπον) κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ ποιητοῦ λόγος ἔχει τυπωθῆναι. V 21, 9 ψυχὴν τὴν ἀθάνατον, ἣν φασι τυπωθῆναι κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ ὄντος. I 126, 12 ὀξυκίνητος ὢν αὐτὸς ἐφαντασιώθη καὶ ἐτυπώθη (ὁ νοῦς). III 179, 21 ἡ ἀρχέτυπος ἰδέα, ᾗ τὰ πάντ' ἀνείδεα ὄντα καὶ ἄποια σημειωθέντα ἐτυπώθη. III 208, 7 ἐξ ὧν διαπλασθέντες εἰς ἀνθρωπόμορφον εἶδος ἐτυπώθημεν. III 252, 9 ὁ μὲν δὴ μέγας ἀρχιερεὺς τρισὶ ταῖς εἰρημέναις τυπωθεὶς σφραγῖσι. V 122, 21 ὥσπερ ἀρχετύπου σφραγῖδος τυπωθείς. V 207, 18 ὁ ἀνθρώπινος νοῦς πρὸς ἀρχέτυπον ἰδέαν τὸν ἀνωτάτω λόγον, τυπωθείς. V 329, 3 ⟨εἰς⟩ ἀνδριάντα τὸν σωματοειδῆ τυπωθεὶς (ὁ πρῶτος γηγενής). VI 13, 18 (ὁ νόμος) ἐν ἀθανάτῳ διανοίᾳ τυπωθείς. I 2, 7 σφραγὶς τυπωθεῖσα. I 278, 5 ὥστε καὶ ἡ εἰκὼν οὐχ ὁρατή, τυπωθεῖσα μέντοι κατὰ τὸ παράδειγμα. II 137, 12 νόμισμα σημειωθὲν καὶ τυπωθὲν σφραγῖδι θεοῦ. III 262, 1 τὸ λογικὸν ἐγκρατείας εἶδος, ὃ τῆς ἄρρενος γενεᾶς ἐστι, κατὰ τὸν πατέρα Ἰακὼβ τυπωθέν. V 173, 9 πάγκαλον ἐκμαγεῖον ἀρχετύπου λογικῆς ἰδέας παραδείγματι τυπωθέν. V 280, 10 τῇ ψυχῇ χαρακτῆρι θείῳ τυπωθείσῃ. II 142, 15 οὐ τὸν κατὰ τὸν εἰκόνα τυπωθέντα ἄνθρωπον. III 191, 9 δύο οὐσίας κερασάμενος, ἀφ' ὧν ἕνα εἰργάσατο οἷον ἰδέᾳ μιᾷ τυπωθέντα. V 22, 14 δώδεκα λίθοι ... πρὸς παράδειγμα τοῦ ζῳδιακοῦ τυπωθέντες. VI 19, 1 εἰκόνες ἀπὸ ἀρχετύπου γραφῆς ... τυπωθέντες. I 69, 5 τὸν μὲν οὐράνιον (ἄνθρωπον) φησιν οὐ πεπλάσθαι, κατ' εἰκόνα δὲ τετυπῶσθαι θεοῦ. I 164, 21 ἃ καθάπερ ἐν στήλῃ τετύπωται καὶ ἐγκεχάρακται. I 87, 18 ἡ τετυπωμένη (σφραγίς). I 21, 17 ψυχῆς γὰρ ἡ μὲν ἀργοτάτη καὶ ἥκιστα τετυπωμένη. III 67, 7 (ψυχῆς) τοῖς ἀγαθῶν καὶ κακῶν χαρακτῆρσι μήπω τετυπωμένης. III 248, 22 βούλεται δὲ καὶ ποικίλα ... γράμμασιν ἐγκεκολαμμένα καὶ σφραγῖσι διαφόροις, δοκίμοις δὲ πάσαις τετυπωμένα.

τύπτειν. V 146, 3. 8 πατέρα ἢ μητέρα. × I 269, 21 sq. ὁπότε γὰρ πατὴρ υἱὸν τύπτει σωφρονίζων. V 143, 9 τοὺς παῖδας. V 109, 14 τοὺς τεθνεῶτας. — I 189, 19 sqq. ὥσπερ γὰρ τὸ κείρεσθαι διττόν ..., οὕτως καὶ τὸ τύπτεσθαι. I 157, 25 ἑτέρως τύπτεται ὁ ἀθλητὴς καὶ ὁ δοῦλος.

τυπώδης. V 351, 4. VI 166, 6.

τύπωσις. I 76, 15. II 65, 16.

τυραννεῖν. I 279, 19. III 61, 24. VI 13, 10.

τυραννικός. V 189, 8 (δυναστεία). VI 34, 11 (ἐχθραί). V 229, 11 (φύσεις). — IV 211, 14 τυραννικὸν καὶ δεσποτικόν. VI 120, 10 οἷς γὰρ ἰσχὺς οὐ πρόσεστι τῶν τὰς φύσεις τυραννικῶν.
τυραννίς. IV 299, 13 οἱ τυραννίδων καὶ δυναστειῶν ἐπιθυμοῦντες. VI 130, 10 οὗ τί ἂν εἴη τυραννίδος ἐπάγγελμα μεῖζον; VI 139, 18 τὴν ἐπιμέλειαν καὶ προστασίαν εἰς δυναστείαν καὶ τυραννίδα μεθαρμοσάμενοι. IV 203, 10 πολέμοις ἢ τυραννίσιν ἢ τισιν ἄλλοις ἀβουλήτοις. — IV 53, 20 ἐν τῇ ψυχῇ. II 267, 7 τῆς ἀφροσύνης.
τύραννος. IV 88, 17 Σικελίας. IV 77, 7. 204, 4. 277, 15 coni. βασιλεύς. I 130, 9 βασιλεὺς δὲ ἐχθρὸν τυράννῳ. I 130, 17 ὁ μὲν τ. ἄρχων πολέμου, ὁ δὲ βασιλεὺς ἡγεμὼν εἰρήνης. III 272, 4. V 74, 15 τύραννοι (coni. βασιλεῖς). VI 138, 2 coni. δεσπόται. V 249, 19 (coni. σατράπαι). II 260, 25 (αἱ τῶν τυράννων τύχαι). II 104, 17 τ. γὰρ ἐκ φύσεως ἐχθρός, πόλεων μὲν ἄνθρωπος. VI 219, 16 τυράννου δὲ ἀμειλίκτου δεσποτικὴν ὀφρὺν ἐπανατειναμένου τὰ πραχθέντα. V 189, 11 ὁ γὰρ τὴν μὲν ἰδίαν οἰκίαν ὥσπερ ἄκραν ἐπιτειχίσας, ... τ. ἐστιν. I 279, 19 εἰκὸς γὰρ ἦν ἀποθανόντος τυράννου χαίρειν καὶ γεγηθέναι τοὺς τυραννουμένους. VI 31, 1 ὑπὸ τυράννων ὠμοθύμων. V 196, 2 κελεύσαντες τοῖς μὲν προδόταις τοὺς παῖδας συναναιρεῖσθαι, τοῖς δὲ τυράννοις τὰς ἐγγυτάτω πέντε οἰκίας. IV 121, 14 ὡς καὶ τῶν τοῦ τυράννου κηρυγμάτων ... τοὺς γονεῖς ἀλογῆσαι. — I 130, 10 ὁ μὲν οὖν τ. νοῦς. I 109, 3 (τὰ πάθη) πᾶσαν ἐκπολιορκήσει καὶ λεηλατήσει τυράννου τρόπον τὴν ψυχήν. II 208, 14 (coni. δεσπόται, ἔθη καὶ νόμοι). II 245, 9. 250, 21 (κακία).
τύφεσθαι. VI 177, 20.
τυφλός. I 137, 15. IV 247, 1 (αἴσθησις). III 284, 22 (ἀνοδία). II 275, 26 οἱ ἄφρονες. III 289, 24 ἀφροσύνη. III 136, 10. IV 20, 17 (βίος). III 18, 10 τῶν ἀγελαίων ἀνθρώπων (γένος). V 252, 18 (γνῶσις). V 105, 14 ὁ δανείζων τ., τὸν χρόνον τῆς ἀποδόσεως οὐ βλέπων. II 272, 2 (δέσποινα, ἀμαθία). II 111, 14. V 13, 20 (διάνοια). VI 176, 13 ἡ ἐπιθυμία. V 210, 17 τυφλὴν ἀπεργαζόμενος τὴν ἔρευναν τῆς ἀληθείας. I 137, 27 (ἡγεμόνες). III 175, 3 (Ἰοθόρ).. IV 264, 13 ὁ λαός. I 184, 19. 185, 13 (νοῦς). I 256, 3 (πάθος). . II 106, 16. 223, 19. III 12, 10. 114, 8. 257, 8. IV 116, 7. 157, 4. V 6, 18. 91, 7. 267, 19. 268, 8. 348, 8. VI 49, 19 (πλοῦτος). I 137, 22 (ποδηγός). I 133, 19 (λήθη πηρὸν καὶ τυφλὸν πρᾶγμα). III 136, 6 τὰ τυφλὰ τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων. II 313, 6 τυφλὸν γὰρ ὕπνος. III 94, 13 (ψυχή). — V 320, 5 ὁ τ. opp. ὁ βλέπων. VI 175, 17 καθάπερ τ. II 84, 6. IV 298, 8 οἷα τ. III 181, 1 οὐδὲ τ. βλέπειν. V 225, 6 οἷα τυφλὸν δίχα βάκτρου προερχόμενον. III 275, 14 ὥσπερ οἱ τυφλοί. II 235, 4. III 141, 3. 240, 1 (οἱ τυφλοὶ διάνοιαν). II 265, 30 (οἱ μὴ τυφλοὶ διάνοιαν). V 322, 12 τυφλοὶ πρότερον ὄντες. V 172, 3 τυφλῶν τρόπον. III 57, 6 τυφλῶν ἐν μεσημβρίᾳ καθάπερ ἐν βαθεῖ σκότῳ ψηλαφώντων. V 254, 21 οἱ τυφλοῖς ὀλίσθους ἐμποιοῦντες. IV 149, 13 καθάπερ τυφλούς. II 292, 7 τὰ τέως μεμυκότα καὶ τυφλά. V 200, 4 τυφλῶς.
τυφλοῦν. I 164, 26. II 191, 15. IV 284, 12. VI 62, 8.
τύφλωσις. All: II 213, 17 cf. III 289, 23 Σόδομα ... στείρωσις καὶ τ. ἑρμηνεύεται.
τυφλώττειν. II 282, 4. IV 115, 1. V 80, 16. VI 49, 12. 159, 17.
τυφοπλασταί. V 222, 14.
τυφοπλαστεῖν. III 75, 7. 252, 6. 269, 13. VI 184, 7.
τῦφος. VI 56, 9 τοῦ ψεύδους (ἀρχή). V 327, 2 κάμοὶ μὲν ἐχθρὰ τὸ ἀναίσχυντον, τὸ ψεῦδος, ἡ ἀμετρία τῶν παθῶν, ὁ τ. V 341, 10 ὃς ἐκ ψευσμάτων ἀεὶ συνυφαίνεται. III 174, 24 περιττὸν δὲ ἀψευδεῖ βίῳ τ. II 103, 26 περιττὸν δὲ καὶ ἐπεισηγμένον ἁπλανεῖ βίῳ πρὸς ἀπάτην τ. III 266, 14 κενὴ δὲ δόξα προστίθησιν ἀεὶ γνησίῳ μὲν τὸ νόθον, ... ἀληθεῖ δὲ τὸ ψεῦδος ..., βίῳ δὲ τῦφον. V 321, 17 cf. 341, 25 τῦφον προβεβλῆσθαι καὶ ἀληθείας. V 349, 3 ὁ ... πρὸς ἀλήθειαν ἐκ τύφου μεταθέμενος. V 341, 16 ἀληθείᾳ δὲ τ. ἀντίπαλον. IV 270, 5 πολλῶν ἄλλων κακῶν δημιουργός. VI 121, 7 ἄρχοντι δὲ λυσιτελέστατον ὁ τ. V 270, 19 ὅσα τ. εἴωθε σεμνοποιεῖν. V 5, 19 ἱερέων τε καὶ ἱερειῶν τὸν περὶ ταῦτα τῦφον ὡς ἕνι μάλιστα σεμνοποιούντων. II 294, 22 οἱ τύφου καὶ ἀπαιδευσίας καὶ πολλῆς ἀλαζονείας γέμοντες. — II 103, 24 διανοίας τῦφον πρὸ ἀληθείας ἀσπαζομένης. II 178, 2 τῆς διανοίας (ὁ κενός). II 36, 24 ἐρώτων. I 180, 18 ῥημάτων καὶ ὀνομάτων. — II 188, 18 παρ' Αἰγυπτίοις. II 300, 5. III 129, 2. IV 239, 14. 264, 9. V 185, 13 (Αἰγυπτιακός). V 7, 4 (ἀνθρώπινος). IV 287, 2. V 20, 17 (ἐγχώριος). IV 269, 17 ὁ πάντων ἐπιβουλότατος. V 13, 12 (πατρῷος καὶ προγονικός). III 281, 14 (ὁ πλαστὸς καὶ φέναξ τ.). IV 140, 6 (προγονικός).

III 268, 18 (ὁ φρυαττόμενος μέγας τ.). — II 272, 13 (βίος τύφου μεστός). II 244, 18 ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ νεκροῦ βίου καὶ τύφου. V 149, 7 οἵτινες θεραπεύουσι τῦφον. II 178, 8 ἀναδραμεῖται πρὸς τὸν ἴδιον καὶ κενὸν τῦφον. II 194, 15 τύφῳ γὰρ καὶ τοῖς τύφου χορευταῖς ἐντυγχάνομεν. III 281, 10 τῦφον πρότερον ἀφέντες. IV 270, 9 τύφῳ γὰρ καὶ τὰ θεῖα ἐξωλιγώρηται. III 66, 17 πολὺν τῦφον ἐπὶ τοῦ φανεροῦ σώματος. III 274, 19 πάνθ' ὅσα ὁ τ. ἂν εἰδωλοποιῇ. III 176, 20 (ἡ πρὸς τῦφον συγγένεια). III 269, 4 προσθήκην ... τύφου δ' ἑταῖρον ὠνόμασεν ὁ ἱερὸς λόγος. I 192, 15 (πανηγύρεις) κενὸν τῦφον ἔχουσαι τὸ τέλος. V 8, 1 διὰ ταῦτ' ἐνιστάμενος ἐπὶ μέγα δυνάμεως προεληλυθότα τὸν τῦφον. V 74, 18 οἷς ἐνετράφησεν ψευδῶν πλασμάτων γέμοντα καὶ τύφου. VI 19, 19 θεοπλαστοῦσα δὲ ἡ κενὴ δόξα τὸν τῦφον. VI 176, 23 αὐτὸν ἀποσεμνύνοντες πλέον τοῦ μετρίου καὶ τὸν τῦφον συναύξοντες. III 274, 14 θαρρείτω βάλλειν καὶ τοξεύειν τὸν ἐναντιούμενον τῦφον. — All: II 51, 22 cf. 177, 17. III 174, 23 ὁ περισσὸς τ., ἐπίκλησιν Ἰοθόρ. II 243, 6 (ὁ πολιτικὸς τ. τοῦ βίου, Ἰωσήφ).

τυφοῦσθαι. I 281, 10. II 249, 16. III 98, 9. 12. 269, 8.

τυφών. II 76, 6 sq.

τύχη. III 272, 3 coni. ἀνάγκη, καιρός. IV 42, 7 ἢ καιροῖς ἢ τύχαις. I 282, 7 κατὰ τύχην, οὐ σὺν λόγῳ, κατορθοῦσι. V 189, 4 sqq. οὐ τὸ τῆς τύχης ἀλλὰ τὸ τῆς φύσεως ἐναρμόνιον. II 92, 23 χορεύει γὰρ ἐν κύκλῳ λόγος ὁ θεῖος, ὃν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ὀνομάζουσι τύχην. VI 11, 16 ὡς παρὰ τύχης καὶ ἀγαθοῦ δαίμονος. IV 58, 2 ἐγκώμια προγόνων καὶ τύχης. III 282, 10 τίνι δ' οὐκ ἐφῆδρευεν ἡ τ. IV 91, 10 ταπεινὸς εἰ ταῖς τύχαις. VI 5, 6 μυρίαι γὰρ αἱ ἀνθρώπων τύχαι. — IV 127, 6 τύχης γὰρ ἀσταθμητότερον οὐδέν. VI 155, 6 τὸ μὲν ἀσταθμητότατον. V 302, 2 εἰς τὸ τῆς τύχης ἀτέκμαρτον ἀφορᾶν. V 213, 18 τὸ τῆς τύχης ἄδηλον καὶ ἀτέκμαρτον. IV 89, 24 ἄδηλοι μὲν αἱ τύχαι. III 246, 19 φορᾷ τύχης ἀεὶ σαλευούσης. V 255, 17 τὰς ἀδήλους καὶ ἀτεκμάρτους τῆς τύχης ἐπιβουλάς. V 99, 11 αἱ τῆς τύχης ἀνωμαλίαι. IV 278, 6 τύχαις μὲν ἀνίσοις. VI 215, 11 τὴν πρὸ μικροῦ τύχην οὐ παραιτοῦμαι. VI 190, 17 ἰδέας ὁμοῦ καὶ κοινὰς τύχας ἐθρηνοῦμεν. VI 148, 18 ταῖς ἑτέρων τύχαις σωφρονίζεσθαι. II 31, 24 χλεύην τὰς ἑτέρων τύχας τιθεμένους. II 24, 1 οὐ μικρὰς οὐδὲ ... τύχης ἢ φύσεως ἢ ἡλικίας ἔχουσι διαφοράς. II 125, 14 ἄτοπον ἐπὶ ταῖς ἑτέρων σπουδαῖς ἢ τύχαις ὁρμεῖν. VI 34, 17 οὔθ' ὑπὸ τῆς παρούσης τύχης γναμφθείς. VI 212, 6 ὁ πρῶτος ἀρετῆς ἕνεκα καὶ τύχης Σεβαστὸς ὀνομασθείς. — VI 10, 15 εὐμοιρία τύχης. VI 207, 17 ἁρμόττει δέ σου τῷ μεγέθει τῆς τοσαύτης τύχης. IV 203, 11 νεωτερισμῷ τύχης. V 91, 4 πλάνῳ τινὶ τύχης. V 97, 24 ταῖς τῆς τύχης μὴ καμπτόμενοι προσβολαῖς. V 143, 4 cf. 243, 11 ὀλίσθῳ τύχης. VI 36, 14 πλεονεξίᾳ τύχης. — V 93, 23 τῶν ἀνδραπόδων. II 92, 10 τῶν κατὰ μέρος ἀνθρώπων. III 113, 8. VI 210, 13 βασιλέων. VI 132, 3 μεταιτῶν. VI 181, 17 τῶν Πτολεμαίων. II 260, 25 τῶν τυράννων. — VI 7, 9 (τὰ) ἀπὸ τύχης. I 160, 8. III 198, 20. 303, 26. IV 2, 19. 111, 12. V 60, 1. 352, 6. VI 188, 28 ἐκ τύχης.

τυχηρός. II 224, 8 (εὐπορίαι). II 209, 9. III 119, 12 (εὐπραγίαι). II 44, 14 cf. VI 34, 13 (πράγματα). IV 93, 2 πταῖσμα. — III 173, 5 τὸ φρόνιμον ἐν τῷ τυχηρῷ τίθεται. II 218, 11. 232, 19. 233, 17. VI 155, 8 sq. τὰ τυχηρά.

τωθάζειν. VI 186, 15.

ὑακίνθινος. V 23, 20 ὁ δὲ ποδήρης (ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀὴρ μέλας ὤν).

ὑακίνθιος. V 29, 6 ἔνδυμα.

ὑάκινθος. III 96, 5 (σύμβολον) ἀέρος.

ὑβρίζειν. V 369, 4 τοῖς ἐθέλουσιν ἄγειν, φέρειν, ἁρπάζειν, ὑ. VI 127, 23 ἐτόλμησαν καὶ ἔργοις καὶ λόγοις καὶ φανερῶς καὶ πλαγίως ὑ. V 109, 20 οὐχ ὑπὲρ τοῦ κωφὴν καὶ ἀναίσθητον κόνιν ὑ. I 59, 13 ἵνα μὴ δυσὶ κακοῖς ἀργίᾳ καὶ κόρῳ χρώμενοι πλημμελῶσι καὶ ὑβρίζωσι. V 106, 23 μηδὲ ... ἄχθεσι πιέζων μηδ' ὑβρίζων. VI 126, 8 πλαγίως αὐτὸν ὕβριζεν. V 171, 3 πρὸς ἐπανόρθωσιν ὧν ὕβρισε καὶ παρηνόμησε. IV 119, 11 τὰς δυνάμεις ἃς ἔσχον διὰ παιδείας ὕβρισαν. V 162, 8 κορεσθέντες ἐξύβρισαν. I 166, 19 οὐκ ὄντες πατροτύπται ἀλλότριον ὕβρισαν. V 172, 7 μηδὲν οἰκεῖον ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς πάθος σῴζοντες, ἀλλ' ὑβρίσαντες. III 190, 11 ἐν ᾧ δυνηθέντες αὐτὴν (sc. τὴν ἀρετήν) οὐχ ὑβριοῦσι καὶ κακώσουσι. — V 198, 10 πυθομένη τις ὑβρίζεσθαι τὸν ἄνδρα. V 148, 8 μεῖζον δ' ἀσέβημα τοῦ πρὸς γονεῖς κακηγορουμένους καὶ ὑβριζομένους. V 369, 1 ὄψονται καὶ γυναῖκας ... φιλάνδρους ἑταιρῶν τρόπον ὑβριζομένας. V 198, 14 εἰ βουλομένη τις ὑπεξελέσθαι τὸν ἄνδρα ὕβρεως ὑβρισθήσεται πρὸς ἑαυτῆς.

ὕβρις. II 118, 4 ὁ ... μηδεμιᾶς μήτε ὕβρεως μήτε ἀδικίας ἀπεχόμενος. VI 131, 7 (coni. αἰκία). I 104, 9 ἐν αἰσχύνῃ καὶ ὕβρει. III 116, 25. IV 297, 21. VI 57, 14 (coni. ἀτιμία). V 168, 8 (coni. βία). IV 77, 1 cf. 288, 12 (coni. βλασφημία). V 202, 11 (coni. παράνοια). VI 145, 10 ἄκρατος καὶ μέθη καὶ παροιναὶ καὶ ἡ τούτων ὕ. V 49, 11 οὐ πήρωσιν, οὐχ ὕβριν, οὐ τραῦμα, οὐ βίαν ἐξειργάσαντο. VI 139, 14 (coni. συμφορά). — V 89, 20 τὴν νουθεσίαν ὕβριν εἶναι νομίζουσι. IV 203, 14 ὕ. δ' ἀντίπαλον νόμῳ. IV 306, 8 οἱ περὶ βιαίων, ὕβρεως ... ἀναγκαῖοι νόμοι. II 251, 21 ὕ. μετὰ βίας. IV 270, 5 δι' ὑπερβολὴν ὕβρεως. V 198, 14 βουλομένη τις ὑπεξελέσθαι τὸν ἄνδρα ὕβρεως. V 146, 9 τὴν γὰρ ὕβριν οὐ χεῖρες ... δρῶσιν. VI 134, 10 ἐν τοῖς σώμασιν. VI 131, 5 εἰς τὰ σώματα. V 317, 8 cf. II 21, 15. 101, 12. IV 50, 13. 238, 15. V 162, 8. VI 136, 23 „τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν". — V 180, 17 διὰ τὴν ὕβριν. VI 127, 20 (ἀφορμὴ) εἰς ὕβριν τῶν βελτιόνων. VI 134, 20 ἐν ὕβρει παραφερόμενόν τι. V 290, 15 ἐφ' ὕβρει τῶν δανεισαμένων. VI 137, 25 μετά τινος ἀφορήτου καὶ ἀργαλεωτάτης ὕβρεως. IV 140, 8 πρὸς ὕβριν εἰπών. IV 182, 3 πρὸς ὕβριν ἀπεκρίνατο. VI 167, 18 ὁ δὲ πρὸς ὕβρεως τὰς νουθεσίας λαμβάνων. — I 192, 21 (πανηγύρεως ἔργα') βιαιόταται ὕβρεις, ἀσκήσεις, κτλ. VI 210, 26 τὰς ὕβρεις, τὰς ἁρπαγίας, τὰς αἰκίας ... διεξελθόντες. VI 141, 24 μετὰ τὰς ἀνηκέστους καὶ ἀφορήτους αἰκίας καὶ ὕβρεις. V 68, 3 ἐπ' αἰσχύνῃ καὶ ὕβρεσι ταῖς ἐσχάταις. V 347, 15 cf. 109, 12 βίαις καὶ ὕβρεσι καὶ ἀδικίαις. IV 136, 20 κακουμένων γὰρ ἐκ πολλοῦ καὶ δυσανασχέτους ὕβρεις ὑπομενόντων. VI 15, 14 cf. V 172, 20. 197, 5. 199, 1 αἱ διὰ πληγῶν ὕβρεις. VI 151, 18 ἐπὶ ταῖς ἐσχάταις ὕβρεσι.

ὑβριστής. II 118, 18. V 146, 10. 171, 14. 359, 2.

ὑβριστικός. V 299, 3.

ὑγίεια, ὑγεία. II 35, 8 τῶν σωματικῶν ἀγαθῶν ἐστιν ὑ. ἡ κάλλος ἢ ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀκρίβεια. V 350, 14 (coni. δύναμις). I 132, 3. II 227, 13 (coni. εὐαισθησία). IV 57, 20 εὐγενείᾳ ἢ ὑγείᾳ. V 85, 13 (coni. εὐετηρία). V 135, 9 ὡς ὑγείας ἢ ζωῆς αἰτίοις. III 91, 14 coni. ζωὴ καὶ διαμονὴ καὶ αὔξησις. II 209, 10. 233, 11. III 65, 11. VI 158, 15 (coni. ἰσχύς). II 228, 11 (coni. πολυχρηματία). III 21, 26 (coni. ῥώμη σώματος). III 68, 11 (coni. ῥῶσις). V 68, 16 (coni. σωτηρία). VI 108, 8 ὑγιείας καὶ ἀτελευτήτου σωτηρίας δημιουργός. II 197, 11 σωτηρίας αἰτία. III 78, 16 λεία δὲ κίνησις ἐν μὲν σώματι γινομένη ὑγείαν ... ἂν ἐργάσαιτο. II 285, 19. III 48, 3. 90, 26. V 58, 6. VI 84, 16 (opp. νόσος). III 306, 7 (opp. νόσημα). IV 243, 10 (ἄνοσος). IV 88, 10 ὑ. δὲ ἀβέβαιον διὰ τὰς ἐφέδρους ἀσθενείας; I 152, 17 ὑγείαν μὲν τὴν ἁπλῆν ... ὁ θεὸς χαρίζεται δι' ἑαυτοῦ μόνου. II 69, 15 (ὁ θεὸς) οὐ γὰρ ὑγείας φροντίζων ὥσπερ καὶ ἡμεῖς. II 115, 9 ἐγκράτεια δ' ὑγείαν καὶ σωτηρίαν προτείνει βίου. I 132, 10 χαίρομεν γὰρ καὶ ἐπὶ ὑγείᾳ. VI 4, 2 ὑγείας ὀρεγόμενοι. IV 7, 1 ἡ πρὸς ὑγείαν ἐξ ἀσθενείας μεταβολή. V 363, 22 ὑγείᾳ δ' ἕψεται καὶ εὐαισθησία. I 252, 2 εἰ δέ τι καὶ μικρὸν ὅσον ὑγείας σπέρμα ἐμφαίνοιτο. V 61, 8 (ἰατροὶ) μηδ' αὐτοῖς ὑγείαν ἱκανοὶ παρασχεῖν. III 195, 7 ὑγείαν δὲ καμόντων ἰατρὸς ... ἀναθήσει. II 75, 26 ἰατρικῆς ὡς ὑγείας (αἰτίας). I 218, 5 τοῖς ἕλεων τὸ σῶμα ἔχειν προαιρουμένοις θεραπευτέον ὑγείαν καὶ τὰς συγγενεῖς αὐτῇ δυνάμεις. — II 300, 10 Φαραώ. VI 175, 2 πρὸς ὑγείαν ἀνθρώπων. III 142, 20. V 343, 9 σώματος. V 54, 15 κατὰ τὸ σῶμα. V 321, 7 ἐν μὲν σώμασιν ἡ ἄνοσος ὑ. V 264, 20 ἓν τε αὖ σώμασιν ὑ. καὶ ἐν ψυχαῖς καλοκἀγαθία. II 88, 11 ὑγείαν σώματος καὶ αἰσθήσεων ἀκρίβειαν ... παραδραμεῖσθε. III 145, 8 μηδὲν τῶν εἰς ὑγίειαν προσφόρων. — V 269, 19 ὑ. δὲ ψυχῆς εὐκρασία δυνάμεών ἐστι. I 107, 23 μέχρις ἂν ὁ θεὸς ... ποτίσῃ τὴν τραπεῖσαν ψυχὴν ἀμεταβλήτῳ ὑγείᾳ. II 197, 13 διανοίας (φρόνησις). V 270, 3 ὄνομα ταύτης ἴδιον τῆς ὑγείας ἐστὶ σωφροσύνη.

ὑγιάζεσθαι. V 340, 12.

ὑγιαίνειν. I 220, 6 τροφῶν δὲ οὗτος, οὐκ ὀσμῶν, δεῖται πρὸς τὸ ὑ. VI 94, 18 τὸ αἴτιον αὐτῷ τοῦ ὑ. ἀνοσόν ἐστιν. I 261, 7 τὴν περὶ τοῦ ὑ. τοὺς ἀσκητὰς διάγνωσιν. IV 301, 5 (τὰ πάθη τὴν ψυχὴν) ὑ. οὐκ ἐῶντα. II 234, 5 μηδενὸς (μέρους τῆς ψυχῆς) οἷα ἐν πανδήμῳ συμφορᾷ δυνηθέντες ὑ. II 285, 18 τὸν νοσοῦντα ὑ. ἢ τὸν ὑγιαίνοντα νοσεῖν (ὑπολαμβάνειν). I 279, 25 ὅταν ἐν ἡμῖν ζωπυρῆται Φαραὼ καὶ ὑ. δοκῇ. I 279, 26 εἰ δή τινα τῶν φαύλων ὑ. λεκτέον. IV 104, 2 ζῇ καὶ ὑγιαίνει. I 173, 26 εἴτε (ἡ διάνοια) ὑγιαίνει καὶ καθαρεύει εἴτε νοσεῖ. VI 102, 11 ἄχρι μὲν ὑγιαίνει τὸ στέλεχος. I 261, 17 υἱὸν ... διαγγελοῦντα περὶ τῶν ἄλλων παίδων, εἰ ὑγιαίνουσι. III 191, 27 ἵν' οὗτος μόνος Ἰσμαὴλ ὑγι-

αἰνῃ. II 128, 17 ἡ τῆς ψυχῆς ὑγιαίνουσα (φιλία) καὶ ἀληθής. V 275, 2 σῶμα μὲν ἐξετάζων, εἰ ὁλόκληρος, εἰ ὑγιαῖνον ὅλον δι' ὅλων. II 83, 3 τὸ γὰρ ὑγιαῖνον καὶ ζῶν ἐν ψυχῇ χρῶμα. V 335, 12 ὑγιαίνοντος ⟨βίου καὶ⟩ βεβαίου. V 251, 2 εἰς ὑγιαίνοντος βίου κατόρθωσιν. II 292, 13 τούτου (sc. τοῦ δικαίου) γὰρ ὑγιαίνοντος. III 135, 9 εἰ γὰρ μένοντος (τοῦ λόγου) καὶ ὑγιαίνοντος ἐν ἡμῖν ἐξῳκίζετο. III 16, 9 ὑγιαινούσης μαθήσεως. V 269, 19 νόσοι γε μὴν σωμάτων ὑγιαινούσης ψυχῆς ἥκιστα βλάπτουσιν. III 80, 6 τῷ συνεχῶς ὑγιαίνοντι. I 104, 11 εὐηθείᾳ καὶ μωρίᾳ πολλάκις χρώμενοι μᾶλλον ἢ ὑγιαινούσῃ ἐπιστήμῃ. II 83, 21 ἔχουσα γὰρ ἡ ψυχὴ τὸν ὑγιαίνοντα καὶ ζωτικὸν καὶ ὀρθὸν ἐν ἑαυτῇ λόγον. III 145, 6 ὅμοιον ὡς εἰ καὶ ὁ νοσῶν τὸν ὑγιαίνοντα καθυποκρίνοιτο. IV 149, 16 ὡς τὴν ἀναγκαιοτάτην ὄψιν τῶν αἰσθήσεων ὑγιαίνουσαν πηρὸν εἶναι. II 40, 27 ψυχὴν δὲ ὑγιαίνουσαν. III 46, 11 οἱ σφόδρα ὑγιαίνοντες. II 156, 11 οἱ κεκαθαρμένοι καὶ ὑγιαίνοντες ἀστεῖοι λόγοι. IV 152, 5 ὑπ' ἐκείνῳ υἱοὶ πάλιν πρῶτον ὀνομασθέντες ὑγιαίνοντες. V 267, 3 ὑγιαίνοντες καὶ νεάζοντες τῷ κρείττονι μέρει τῆς ψυχῆς. II 82, 25. 83, 2 τὰ ὑγιαίνοντα καὶ ζῶντα. II 82, 24 οἱ ἄνθρωποι τὰ νοσοῦντα φθορὰς τῶν ὑγιαινόντων ... νομίζουσι. III 196, 24 ὑγιαινόντων (σωμάτων) γὰρ καὶ νοσούντων ἕτερα μὲν γυμνάσματα, ἕτεραι δὲ τροφαί. I 110, 7 (διαφορὰ τῶν ὄντων) νοσούντων, ὑγιαινόντων. V 46, 16 δι' ὑγιαινόντων καὶ ἀδιαφθόρων ὠτῶν. V 144, 1 (ἡ ἐπιμέλεια) ὑγιαινόντων τε καὶ καμνόντων. IV 208, 4 τὰς ὑγιαινόντων οὐκ εὐαγεῖς πράξεις. II 204, 21 οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ ὑγιαίνουσι καὶ νοσοῦσι προσπίπτειν φιλεῖ. II 234, 23 ἵνα τοῖς ἄλλοις (μέρεσι τῆς ψυχῆς) ὑγιαίνουσι σῴζεσθαι δύναιτο. VI 175, 4 ὁ δὲ ἐμπαλιν νόσους μὲν τοῖς ὑγιαίνουσι ... ἐπέφερε. I 58, 18 καὶ νοσοῦσι καὶ ὑγιαίνουσι καὶ ἀτυχοῦσι (τέκνοις). IV 131, 21 ταῖς τῆς ψυχῆς ὑγιαινούσαις ὁρμαῖς. IV 60, 13 ὑγιαινούσαις καὶ ἀνόσοις ὁρμαῖς. II 213, 21 (ἡ τοῦ φαύλου ψυχὴ) οὐχ ὑγιαινούσαις (κεχρημένη). II 291, 14 ταῖς περὶ αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) ἁπάσαις φυλαῖς τε καὶ δυνάμεσιν ὑγιαινούσαις. II 164, 23 τοὺς λόγους ὑγιαίνοντας καὶ ἐρρωμένους. IV 49, 11 τοὺς ὑγιαίνοντας λόγους. V 239, 12 βουλαῖς μὲν ἀγαθαῖς ὑγιαίνοντας λόγους συνείροντες. IV 239, 6 ἀλλά τινας ὑγιαίνοντας ἔτι.

ὑγιεινός. I 275, 2 (ἀρετή). VI 158, 9 δίαιτα. IV 58, 10 ὑγιεινότατα ... πλεῖστα τῶν ἀλόγων ζῴων. VI 52, 8. 205, 7 (κατάστασις). III 77, 12 (κίνησις). I 262, 7. III 67, 22 (λόγοι). V 83, 9 φάρμακα. II 197, 16 χρῆμα παιδεία. V 364, 12 (σῶμα). VI 171, 5 σώματα. — III 65, 14 δορυφορεῖται ... ψυχὴ δὲ τῷ τοῦ σώματος ὁλοκλήρῳ καὶ κατὰ πάντα ὑγιεινῷ. III 196, 27 ὅπως πρὸς τὸ ὑγιεινότερον μεταβάλωσι. IV 74, 19 τὰ ὑγιεινά. I 265, 29 οἱ δ' αὐτῶν ἐπιμελούμενοι ... ὑγιεινοί. IV 135, 1 εἰς δὲ πλῆθος ἐξ εὐτοκίας καὶ τῶν περὶ δίαιταν ὑγιεινῶν. V 180, 14 τοὺς ὑγιεινοτάτους τὰ σώματα. — II 48, 24. 212, 5. III 92, 17 ὑγιεινῶς.

ὑγιής. I 173, 14. 23. 260, 27. III 274, 29. V 165, 20. 330, 10 (γνώμη). I 212, 12 (διάνοια). V 126, 7. VI 151, 7 (δόξα). I 200, 12 (ἐπιστήμη). I 165, 3. II 51, 21 (κανών). I 110, 10 (κινήματα ἐν ψυχῇ). I 179, 2 (κριτήρια). V 42, 14 (λογισμός). I 120, 7. 146, 7. III 222, 6 (λόγος). V 29, 25 (σάρξ). — III 84, 16 ὁ μετὰ ἀφροσύνης βίος ... ὑγιὲς ἔγων οὐδέν. V 60, 2. VI 145, 9 cf. III 280, 17 οὐδὲν ὑγιές. VI 89, 7 ἐπεὶ δὲ τοῦθ' ὑγιές ἐστι. IV 184, 1. V 58, 10. 219, 3 ἐφ' ὑγιεῖ. — I 67, 2. 186, 15. 289, 17. 273, 17. II 246, 29. III 66, 11. 101, 7. V 222, 17. VI 116, 19 ὑγιῶς.

ὑγρός v. ξηρός. — V 90, 1. 145, 18. 229, 19. VI 58, 14 (βίος). V 52, 20 κάθαρσις. I 22, 18. 45, 18 sqq. II 207, 6. 246, 4 (οὐσία). II 264, 23 ἡ κρᾶσις ἐν ὑγραῖς οὐσίαις. VI 103, 2 (τροφή). V 253, 14 ὠνια. — VI 103, 14 ζῷα πιότατα καὶ περιμηκέστατα ἐξ ἀλόγου τοῦ προειθέντος ὑγροῦ. II 206, 21 τῷ κατ' αὐτὴν τὴν ὄψιν ὑγρῷ.

ὑγρότης. I 45, 20. II 248, 21. III 67, 8. V 159, 8.

ὑδατώδης. V 305, 3. III 45, 13.

ὕδρα. III 261, 21 (πολυκέφαλος).

ὕδωρ v. ἀήρ Nr. 1, γῆ Nr. 1 et Nr. 2 b. — I 45, 4 sqq. οἱ μὲν ἄλλοι φιλόσοφοι τὸ σύμπαν ὕ. ἓν στοιχεῖον εἶναί φασι τῶν τεττάρων ... (Μωυσῆς) τὸ δὲ γλυκὺ καὶ πότιμον ὕ. διέκρινεν ἀπὸ τοῦ θαλαττίου. III 31, 24 εἰς θάλατταν καὶ ποταμοὺς (διηρεῖτο). III 47, 22 τὸ γλυκὺ τῷ πικρῷ (ἐναντίον). III 250, 15 γῆν καὶ ὕ. ... φυραθέντα ... εἰς τὸ ἡμέτερον ἀποκριθῆναι σῶμα. II 134, 3 ὀχεῖσθαι γῆν ὕδατι ξηρὰν οὖσαν, ἣν δέος ἦν ὕδατι διαλύεσθαι. V 64, 8 ἡμῶν ἡ κατὰ τὸ σῶμα οὐσία, γῆ καὶ ὕ. I 135, 7 ὑδατός τε καὶ ἀέρος χύσεις ἐν μεθορίῳ τεταγμένας. IV 11, 2 ὁ ἀὴρ ... νικηθεὶς ὑπὸ τῆς τοῦ ὕδατος φορᾶς καὶ βίας.

VI 104, 10 sq. στελλομένου δ' ἀέρος εἰς ὕ. καὶ συνίζοντος, παχυνομένου δ' ἔτι μᾶλλον ὕδατος κατὰ τὴν εἰς γῆν ... μεταβολήν. I 196, 20 sq. ἀὴρ δὲ ὕδατος, ὕ. δὲ πνεύματος ... ἐρῶσι. I 69, 17 „πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος". II 46, 10 ὁ ἀὴρ κοῦφος ὢν ἄνω φέρεται ὕδατι βάσει χρώμενος. VI 111, 1 εἰ μὴ πρὸς ἀνέμων ῥιπίζοιτο τὸ ὕ. IV 212, 17 τῶν τοῦ παντὸς ὁραστικωτάτων στοιχείων ... ὕδατος καὶ πυρός. IV 262, 19 διὰ τὰς ἐν ὕδατι καὶ πυρὶ γενομένας ... φθοράς. VI 117, 19 cf. 118, 14 πυρὸς καὶ ὕδατος ἀλέκτοις φοραῖς. VI 118, 8 ἅπασαν τὴν ὕδατος [κατομβρίαν] κατασύρειν φύσιν. VI 83, 20 τὸν μεθόριον ὕδατος καὶ πυρὸς ... τόπον. VI 108, 22 ἡ ὕδατος φύσις. III 31, 23 τὸ ὑγρόν. VI 118, 9 τὰ κοιλότερα ἀεὶ τοῦ ὕδατος συνίζοντος. I 9, 7 ὕδατος ἀσωμάτου (οὐσία). I 179, 14 φύσει γὰρ παντὸς ὕδατος ἡρεμίαν ἐξ αὐτοῦ λαχόντος. — I 292, 19. 21 τὰ μὲν χερσαῖα καθ' ὕδατος δύντα. I 192, 3 περὶ τῶν χερσαίων ἢ καθ' ὕδατος μακρηγορεῖν. I 21, 6 sqq. τὰ γένη τῶν πτηνῶν ἐδημιούργει ὡς ἀδελφὰ τῶν καθ' ὕδατος. — IV 144, 4 ἐναντία γὰρ χέρσος ὕδατι. IV 154, 15 ἐκ τῶν ὑδάτων ἐπὶ τὴν χέρσον. — V 314, 15 ὑδάτων ἐπιῤῥοίαις. VI 114, 19 πρὸς ὕδατος σκεδασθῆναι (τὰ ὄρη). VI 219, 15 πρὸς μεμετρημένον ὕ. V 227, 21 ὑπὸ φεύγοντος ὕδατος. IV 170, 18 τότε πρῶτον ὕδατος ἀφανέσιν ὑπονόμοις εἰς αὐτὴν (sc. τὴν πέτραν) ἀθρόου συῤῥυέντος. IV 189, 8 αἱ σκηναί σου ὡς νάπαι σκιάζουσαι, ὡς παράδεισος ἐπὶ ποταμοῦ, ὡς κέδρος παρ' ὕδατα. II 213, 22 ἀνθ' ὕδατος τὰς κεραυνίους φλόγας θεοῦ. II 205, 12 εἱρεσίας ... κεκλασμένας ὁρᾶσθαι ... καθ' ὕδατος. II 35, 2. 36, 3 sqq. σπείρεται καθ' ὕδατος. IV 225, 10 τῆς (γῆς) δὲ τὰ σπέρματα ταῖς τῶν ὑδάτων ἐπιῤῥοίαις τελειογονούσης. — V 191, 14 (ὄμβριον). V 166, 10. 16 καθαρόν. III 208, 23 sq. ζέον. III 211, 15 ψυχρόν. IV 143, 15. 272, 1 (πότιμον). III 266, 16. IV 94, 6 ναματιαῖον. IV 272, 5 ὕδατος δὲ πικροῦ γλυκαινομένου πρὸς τὸ πότιμον. IV 147, 10 (ἡ ἐξ ὕδατος ὠφέλεια). IV 171, 14 ὧν (sc. πηγῶν) αἱ μὲν ψυχρὸν αἱ δὲ θερμὸν ὕ. ἀνομβροῦσιν. IV 181, 17 περὶ τὴν εὕρεσιν τοῦ ὕδατος. III 213, 7 τοῦ μὴ εὑρίσκειν ἐν τῷ τετάρτῳ ῥρέατι τοὺς παῖδας Ἰσαὰκ ὕ. III 206, 12 οὐδ' ὕ. ἐν τῷ ῥρέατι τούτῳ. V 167, 10 τῷ κατὰ τὸ ἀγγεῖον ὕδατι. II 30, 11 ἀγγείου τὸ πολύχουν ὕδατος τρόπον ἡγεμονικὴν κεχωρηκότος. II 28, 18 εἰσάγει γὰρ τὴν Ἄγαρ πληροῦσαν ἀσκὸν ὕδατος. II 92, 2 ἐὰν τοῦ ὕδατός σου πίωμεν. I 131, 4 Μελχισεδέκ. ἀντὶ ὕδατος οἶνον προσφερέτω. V 60, 19 τοῖς λειτουργοῖς τῶν ἱερέων δίψαν ἀκουμένοις ὕδατι. VI 205, 23 ὕδατος ἀπογευσάμενος. VI 65, 19 οἶνος ... οὐκ εἰσκομίζεται, ἀλλὰ διαυγέστατον ὕ. VI 55, 15 ποτὸν δὲ ὕ. ναματιαῖον αὐτοῖς (sc. θεραπευταῖς) ἐστιν. V 358, 15 ἄρτος καὶ ναματιαῖον ὕ. III 212, 21 μήτε ἄρτου μήτε ὕδατος ψαῦσαι. VI 93, 15 ἀνθ' ὕδατος ... ὀμβρῆσαι γάλα. IV 168, 18 ἀέρα τροφὴν ἐνεγκεῖν ἀνθ' ὕδατος. IV 170, 14 ὕδατος ... δεινὴ σπάνις. IV 178, 20 ὕδατος, εἰ ποτοῦ γένοιτο σπάνις, τιμὴν παρέξειν. IV 181, 10 ὥσπερ οὐχ ὕδατος ἀλλ' ἀκράτου σπάσαντες τὰς ψυχὰς ἀνεχύθησαν. — III 250, 15 σποδῷ καὶ ὕδατι. III 251, 7 cf. 250, 21. 252, 15 ὕδατι καὶ τέφρᾳ περιῤῥαίνεσθαι. V 64, 3. 11. 18 (coni. τέφρα). V 63, 19 οἱ μὲν ἄλλοι σχεδὸν ἅπαντες ἀμιγεῖ ὕδατι περιῤῥαίνονται. IV 233, 19 λούει ... αὐτοὺς ὕδατι πηγῆς τῷ καθαρωτάτῳ καὶ ζωτικωτάτῳ. — IV 138, 16 αἷμα ξανθότατον ἔσται. II 284, 19 εἰς αἵματος χρόαν μετατρέπουσι. III 278, 14 νομίζοντες ὡς ζῷον καὶ ὕ. κεντεῖσθαι, τιτρώσκεσθαι, κτείνεσθαι δύνασθαι. — IV 142, 5. 13 τὸ ὕ. Αἰγύπτιοι διαφερόντως ἐκτετιμήκασιν ἀρχὴν τῆς τῶν ὅλων γενέσεως τοῦτ' εἶναι νομίζοντες. II 191, 25 (εἰκόνες, coni. γῆς). — IV 123, 18 τὸ γὰρ ὕ. μῶυ ὀνομάζουσιν Αἰγύπτιοι. — All: II 235, 19 (ἡ τῶν ἀδικημάτων καὶ παθῶν ἀθρόων φορά). I 111, 13 cf. II 242, 23 sq. ὑπὸ τὸ ὕ. τουτέστιν ὑπὸ τὴν φορὰν τῶν παθῶν φεύγει. IV 224, 10 γῆς καὶ ὕδατος σύμβολον εὐχαριστίας. III 96, 6 cf. IV 221, 3 (σύμβολον). ἡ πορφύρα. VI 47, 12 τὸ δὲ ὕ. Ποσειδῶνα τάγα που διὰ τὸ ποτὸν (καλοῦντες). III 150, 20 στρατοπεδεύειν οὐ παρὰ τοῖς φυτοῖς ἀλλὰ παρὰ τοῖς ὕδασι (i. e. τοῖς προπαιδεύμασι) λέγονται. IV 228, 1 cf. V 23, 15 sq. οἱ δὲ ῥοῖσκοι (σύμβολον) ὕδατος. III 149, 2 αἱ εὐφυεῖς ψυχαί, αἱ εὐπαράδεκτοι σοφίας ὡς ἐκεῖνοι ὕδατος. VI 78, 7 χάος ... τῶν δὲ Στωικῶν ἔνιοι τὸ ὕ. παρὰ τὴν χύσιν τοὔνομα πεποιῆσθαι νομίζοντες.

ὕειν. IV 263, 15 ἤρξατο γὰρ ... τὴν λεχθεῖσαν ὕ. τροφήν. III 18, 18 ἐξ οὗ (sc. οὐρανοῦ) δὴ τὰς τελεωτάτας εὐφροσύνας ὁ χορηγὸς ... ὕει. I 69, 22 ὅταν γὰρ ὑγῇ μὲν κατὰ θαλάττης. V 135, 21 ὧν δὲ τροφὴν ἐξ οὐρανοῦ. IV 225, 10 διότι ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς αἱ τροφαί, τοῦ μὲν ὄντος, τῆς δὲ ... IV 272, 4 οὐρανοῦ μὲν ὄντος τροφάς. II 89, 9 ὄντος ἡμῖν ἀνεπισχέτως οὐρανοῦ τὴν νέκταρος καὶ

ἀμβροσίας ... τροφήν. II 8, 11 ὄντος τοῦ πλουτοδότου θεοῦ τὰς παρθένους ... χάριτας αὐτοῦ. I 67, 16 (ὁ νοῦς) ἄπρακτος γὰρ αὐτὸς ἐξ ἑαυτοῦ μὴ ὥσπερ ὄντος καὶ ἐπιψεκάζοντος. I 68, 16 ἐὰν μὴ βρέξῃ καὶ ὕσῃ τὸ αἰσθητὸν ὁ θεός. — III 201, 16 τίνα οὖν ἀπ' ⟨οὐρανοῦ⟩ τροφὴν ἐνδίκως ὕεσθαι λέγει. IV 170, 2 τὸ πρὸ τῆς ἑβδόμης ὑόμενον (μάννα). II 274, 31 διὰ τὴν πληθὺν τῶν ὑομένων (ἀγαθῶν) καὶ ἀδιαστάτως ἐπομβρούντων. I 68, 16 οὔτε ὑσθέντος αἰσθητοῦ ὄφελός ἐστιν.

ὑετός. V 359, 5 ὁ μὲν οὐρανὸς ὀμβρήσει καιρίους ὑετούς. II 32, 9 cf. V 292, 11 ὑετῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐν κόσμῳ φορὰν κατὰ τεταγμένας καιρῶν περιόδους. V 311, 6 ἵνα κόλποι βαθεῖς ὑποδεξάμενοι τὰς διὰ τῶν ὑετῶν χάριτας ταμιεύωσι. II 75, 25 ὑετῶν ὡς σπέρματα καὶ φυτὰ συναυξόντων. V 366, 20 οὐ γὰρ ὄμβρος, οὐχ ὑ. ... ἐπιγενήσεται. II 89, 17 ὁ μηδ' οὐρανὸν ἢ ὑετὸν ἢ λάκκον ... νομίσας ἱκανὸν εἶναι τρέφειν ἑαυτόν. IV 168, 18 γῆ πολλάκις ὑετὸν ἤνεγκεν. IV 147, 6 ὡς ὑετὸν χορηγεῖν μὴ δεομένῃ γῇ. IV 245, 19 τῆς γὰρ χώρας οὐχ ὑετῷ καθάπερ αἱ ἄλλαι νιφομένης. VI 114, 16. 20 εἰ μὴ τὰ ὄρη ταῖς τῶν ὑετῶν φοραῖς ἐξανήλωται. IV 267, 14 πυρὸς πολλοῦ φοράν, καινότατον ὑετόν. IV 147, 15 ἐνεωτέρισεν ὁ ἀήρ, ὥσθ' ὅσα ἐν τοῖς δυσχειμέροις ἅθρόα κατασκῆψαι, φορὰς ὑετῶν, χάλαζαν πολλήν, κτλ. IV 154, 19 οὐχ ὑετῶν, οὐ χαλάζης, οὐ κεραυνῶν αἱ γενόμεναι συνεχεῖς φοραὶ μέχρι τούτων ἔφθασαν. IV 168, 6 sqq. τίς τε ὁ ὑ. οὗτός ἐστιν, ὃν οὐδεὶς πω πρότερον εἶδεν ἀνθρώπων (int. ὁ τοῦ μάννα). II 288, 8 (ὁ νοητὸς καὶ οὐράνιος).

ὕθλος. II 37, 6.

υἱός. IV 187, 14 οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ θεὸς × διαψευσθῆναι δύναται οὐδ' ὡς υ. ἀνθρώπου μετανοεῖ. II 257, 2 κἂν μηδέπω μέντοι τυγχάνῃ τις ἀξιόχρεως ὢν υ. θεοῦ προσαγορεύεσθαι. II 241, 19 τοῦτον (sc. τὸν ἀσώματον ἄνθρωπον) μὲν γὰρ πρεσβύτατον υἱὸν ὁ τῶν ὅλων ἀνέτειλε πατήρ. III 179, 6 Ἰσαὰκ ... ὁ ἐνδιάθετος υ. θεοῦ. II 226, 19 (Ἀβραὰμ) μόνος γὰρ εὐγενὴς ἅτε θεὸν ἐπιγεγραμμένος πατέρα καὶ γεγονὼς εἰσποιητὸς αὐτῷ μόνος υ. II 63, 6. 8 ὁ μὲν γὰρ κόσμος οὗτος νεώτερος υ. θεοῦ, ἅτε αἰσθητὸς ὤν. II 176, 7 τὸν μόνον καὶ ἀγαπητὸν αἰσθητὸν υἱὸν ἀπεκύησε, τόνδε τὸν κόσμον. V 24, 7 ἱερώμενον τῷ τοῦ κόσμου πατρὶ καὶ τὸν υἱάν, τὸ πᾶν, ἐπάγεσθαι πρὸς θεραπείαν. V 10, 22 ὑφηγητής μοι γέγονεν ὅδε ὁ κόσμος, καὶ ὡς υ. ἀναδιδάξας με περὶ τοῦ πατρός. II 306, 10 sq. μηδὲ ἁρμόττειν πατέρα ἐν υἱῷ περιέχεσθαι. II 106, 2 (ὁ θεὸς) προστησάμενος τὸν ὀρθὸν αὐτοῦ λόγον καὶ πρωτόγονον υἱόν. IV 231, 15 τὸν ἱερώμενον τῷ τοῦ κόσμου πατρὶ παρακλήτῳ χρῆσθαι τελειοτάτῳ τὴν ἀρετὴν υἱῷ. — II 256, 23 τοῦ ἑνὸς υἱοὶ θεοῦ. V 76, 23 υἱοί εἰσι τοῦ θεοῦ. — II 20, 1 cf. 145, 18 τούς τε γῆς παῖδας ..., οὓς Ἀδὰμ ὠνόμασεν υἱούς. — All: III 264, 27 cf. 173, 1 sqq. (Βενιαμὶν) ἑρμηνευθεὶς υ. ἡμερῶν εἶναι. III 264, 14 cf. 174, 2 Ῥουβὴν ... υ. γὰρ ὁρῶν καλεῖται.

ὑλακτεῖν. III 285, 22.

ὑλακτικός. II 163, 17 ζῷον.

ὕλη. 1. silva: I. 282, 11. 283, 20. II 152, 11. III 32, 6. IV 166, 20. V 19, 11. 263, 3. cf. VI 92, 20 (ἀγρία).

2. totius mundi materia: I 200, 9 εὑρήσεις ... ὕλην δὲ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα, ἐξ ὧν συνεκράθη (ὁ κόσμος). I 200, 1 πρὸς γὰρ τήν τινος γένεσιν πολλὰ δεῖ συνελθεῖν, τὸ ὑφ' οὗ, τὸ ἐξ οὗ, τό δι' οὗ, τὸ δι' ὅ· καὶ ἔστι τὸ μὲν ὑφ' οὗ τὸ αἴτιον, ἐξ οὗ δὲ ἡ ὕ. ... VI 47, 15 τὰ δὲ στοιχεῖα ἄψυχος ὕ. καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἀκίνητος. III 138, 9 τὸ πάσχον (αἴτιον). III 112, 2 ἄσημος δὲ ἐν μὲν τοῖς ὅλοις ἡ ἄποιος ὕ. III 37, 1 ἐπῆνεσε δὲ ὁ θεὸς οὐ τὴν δημιουργηθεῖσαν ὕλην, τὴν ἄψυχον καὶ πλημμελῆ καὶ διαλυτήν, ἔτι δὲ φθαρτὴν ἐξ ἑαυτῆς ἀνώμαλόν τε καὶ ἄνισον. II 196, 1 τὰ ὁρώμενα ἐκ τῆς ἀψύχου καὶ φθαρτῆς δημιουργηθέντα ὕλης opp. τὰ ἀόρατα καὶ νοητὰ θεωρήματα, ὧν αἰσθητὰ ταῦτα εἰκόνες. I 47, 18 τὴν ὕλην συνέβαινε τῶν γινομένων ἀμιγῆ καὶ ἄδολον καὶ καθαρὰν ἔτι δ' ὀλκὸν καὶ εὐεργὸν εἶναι. III 36, 15 sqq. (ὁ θεὸς) ἔκρινε γεννῶν καὶ σχηματίζων ἕκαστα, μήτε δι' ἀφάνειαν ὕλης ὑφελών τι ... I 94, 28 ἦ τε ὕ. σχεδὸν ἄπειρος, ἐξ ἧς πᾶσα ποιότης κατεσκευάζετο. II 134, 12 πᾶσαν τὴν δι' ὅλων ὕλην ἐργασαμένου καὶ διακοσμήσαντος θεοῦ. I 60, 2 (ὁ δημιουργὸς) ἁπάσῃ κατεχρήσατο τῇ ὕλῃ εἰς τὴν τοῦ ὅλου γένεσιν. ...

3. singularum rerum et operum materia: II 36, 22 καὶ ὅσα ἄλλα φθαρτῆς ὕλης ἀφιδρύματα. VI 192, 29 (βωμὸς) εἰκαιοτάτης ὕλης. V 66, 7 δύο κατασκευασθῆναι βωμοὺς καὶ ταῖς ὕλαις καὶ τοῖς τόποις καὶ ταῖς χρείαις διαφέροντας. II 114, 21 (δράκονι) τῷ πρὸς Μωυσέως ἐξ ὕλης χαλκοῦ δημιουργηθέντι. V 79, 13 τὸ εἶδος καὶ οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἢ ... ἄμορφος ὕ. IV 217, 13 λίθων πολυτελῶν. I 194, 14 (οἶκος) λίθων μὲν ἢ ξυλίνης ὕλης. I 50, 5.

II 58, 9 cf. V 18, 13 λίθων καὶ ξύλων. I 200, 5 τί δὲ λίθοι καὶ ξύλα πλὴν ἡ ὕ., ἐξ ἧς ἡ κατασκευή. II 249, 24 ὧν (sc. πόλεων) εἰσιν ὕλαι λίθοι καὶ ξύλα. II 222, 18. 291, 21. IV 250, 7. VI 132, 21 ξύλων. IV 299, 1 ὅσαι ἄλλαι τιμαλφέσταται ὕλαι κόσμος οἰκοδομημάτων ἐστίν. V 367, 6 πολεμιστηρίων ὅπλων. II 115, 6 (ὄφις) τῆς χαλκοῦ κραταιοτάτης ὕλης κατεσκευασμένης εἰσάγεται. IV 232, 18 τοῦ σκεύους. VI 64, 14 στιβάδες γάρ εἰσιν εἰκαιοτέρας ὕλης. IV 222, 1 τῶν στύλων. VI 58, 19 τρίκλινά τε καὶ πολύκλινα χελώνης ἢ ἐλέφαντος κατεσκευασμένα καὶ τιμαλφεστέρας ὕλης. IV 222, 21 ποικίλον ὕφασμα ... κάκ τῆς ὁμοίας ὕλης ἀπειργασμένον. IV 221, 1 τὰς δὲ τῶν ὑφασμάτων ὕλας ... τοῖς στοιχείοις ἰσαρίθμους. V 6, 2 οὐδ' ἐξ ἑτέρας ὕλης χειρόκμητον. — III 36, 17 ἃς ἂν παραλάβωσιν ὕλας (οἱ τεχνῖται). V 5, 14 οἱ (ἀνδριαντοποιοὶ) δὲ λαβόντες ἀργὴν ὕλην. VI 197, 1 μεταπεμψάμενος οὖν ὁ Πετρώνιος δημιουργοὺς τῶν ἐν Φοινίκῃ τοὺς φρονιμωτάτους δίδωσι τὴν ὕλην. II 245, 11 τοὺς θιασώτας πάντας παρακαλεῖ τοῦ ἔργου μετασχεῖν τὴν ἁρμόττουσαν προευτρεπισαμένους ὕλην. IV 285, 12 τὰ ἄλλα ἐργαλεῖα, δι' ὧν ἐμορφώθησαν αἱ ὕλαι. II 186, 22. 27. 187, 6. 191, 18 (διάφοροι). VI 179, 16 ὕλῃ χρώμενοι πηδαλίοις, οἷαξι, κοντοῖς. V 12, 5 κηρὸς ἤ τις ὁμοιότροπος ὕ. II 186, 11 (λινῆ). V 22, 10 σμαράγδου τῆς τιμαλφεστάτης ὕλης. VI 19, 19 χαλκόν τε καὶ σίδηρον, καὶ τὰς ἄλλας ὕλας. I 189, 22 ὅσαι ἐν χαλκοτυπείῳ ἐλαυνόμεναι ὕλαι ἢ διαιρούμεναι. IV 196, 6 ὧν πάλιν ὕ. χρυσὸς ἦν. II 287, 14 πάνθ' ὅσα χρυσὸν εἶχε τὴν ὕλην. VI 157, 10 ἄργυρον καὶ χρυσόν, τὸν μὲν ὡς ὕλην, τὸν δὲ ὡς νόμισμα. I 263, 2 ἀφθόνους μὲν ὕλας τέχνας δὲ παντὸς ἀργύρου καὶ χρυσοῦ τιμιωτέρας εἰσάγων. V 26, 16 ταῖς ὕλαις καὶ τοῖς χαρακτῆρσι δόκιμα (τὰ χρήματα). II 212, 18 ταῖς τῆς ὕλης διαφοραῖς. IV 284, 5 τῶν ... τὰς παραπλησίους ὕλας μορφωσάντων. IV 232, 2 οὐκ ἀγρὸν ὕλην λαβόντος τοῦ τεχνίτου. VI 187, 9 ὕλας δὲ μὴ ζήτει περιττοτέρας. V 66, 18 ὕλης πολυτελείᾳ. IV 157, 3 τὸν ἐν ταῖς ὕλαις ... πλοῦτον. V 6, 16 πλούτου γὰρ αἱ περιβόητοι ὕλαι χρυσὸς καὶ ἄργυρος εἶναι πεφύκασιν. III 137, 13 κεχρημένος ἀφθόνοις ταῖς πρὸς περιουσίαν ὕλαις. III 172, 25 τῆς ἄλλης περιουσίας ἄφθονοι ὕλαι. III 287, 29 πολλὴν ... καὶ ἄφθονον ἐπιφέρων ὕλην. III 274, 4 ἐν ἀφθόνῳ ὕλῃ. III 193, 19 ἐν ἀφθόνοις δὲ ταῖς εἰς περιουσίαν ὕλαις. II 223, 16 τὰς εἰς ἐπίδειξιν ὕλας ἀφθονωτάτας. II 135, 2 οὐδὲν τῶν ἐν ὕλαις κραταιὸν οὕτως, ὡς τὸν κόσμον ἀχθοφορεῖν ἰσχῦσαι. V 6, 4 τὰ πρωτεῖα τῶν ἐν ὕλαις. II 28, 12 κἂν μηδεμιᾶς ὕλης εὐπορῇ. II 308, 22 ὕλας καὶ τροφὰς ἀφθόνους θησαυροφυλακεῖν. III 232, 6 βασιλικαῖς ὕλαις καὶ παρασκευαῖς περιουσιάζοντα τὸν ἀθλητὴν τῶν καλῶν ἐπιτηδευμάτων εἰσάγει. — IV 251, 13 ὕ. δὲ ξύλα πυρός. IV 135, 7. 251, 16. V 235, 25 πυρός. V 228, 14 τὴν ἐν ἀφθόνῳ ὕλῃ πυρὸς δύναμιν. V 237, 20 φλογός. V 62, 2 φλογὸς ἱερᾶς. IV 306, 21 οἷα φλὸξ ἐν ὕλῃ. IV 213, 24 ὥσπερ φλόγα λασίῳ ὕλῃ κεχυμένῃ. VI 180, 9 πυρὸς γάρ, ὁπότε λάβοιτο ὕλης. V 317, 4 οἷα πυρὸς οὐσία διὰ σπάνιν ὕλης ἀμαυροῦται. V 215, 6 ἡ γὰρ τοῦ πυρὸς δύναμις ὕλης λαβομένη. III 70, 3 ἡ φλὸξ καίει μὲν τὴν παραβληθεῖσαν ὕλην. III 83, 9 ἡ τοῦ πυρὸς δύναμις τὴν παραβληθεῖσαν ὕλην ἀναλίσκει. II 224, 6 τοῦ πυρὸς ἡ δύναμις ἀπουσία ὕλης ἡσυχάζει. VI 111, 9 (τὸ πῦρ) ὀρθοῦται κατὰ τὴν τῆς ἀναφθείσης ὕλης μονήν. VI 21, 2 καθάπερ ἐν ὕλῃ σπινθῆρα τυφόμενον ζωπυρῆσαι. VI 179, 20 τῆς φρυγανώδους ὕλης πῦρ μὲν ἀμενηνὸν καὶ καπνώδες ἐξαπτούσης. I 285, 1 (ἡ τῆς θείας σοφίας πηγὴ) ἀθρόα ὕ. καθάπερ ἔλαιον ψυχικοῦ γίνεται φωτός.

4. corporis humani et animalium materia: I 48, 3 cf. 51, 11 ἐκ καθαρᾶς ὕλης τὸ καθαρώτατον καὶ διηθημένον ἄκρως, ὃ πρὸς τὴν κατασκευὴν (τοῦ ἀνθρώπου) μάλιστα ἥρμοζεν. I 69, 4 ὁ δὲ γήϊνος ἄνθρωπος ἐκ σποράδος ὕλης. II 138, 7 ἐκ φθαρτῆς παγέντες ὕλης ὀφθαλμοί. I 83, 3 τῷ δὲ ἐκ πόνου προεληλυθότι Ἰσσάχαρ δεῖ καὶ ὕλης σωματικῆς. — I 12, 20. 53, 14. V 258, 7 (δένδρων). V 313, 2 (δένδρα), ὅσα τῆς ἡμέρου ὕλης. I 73, 12 ἐν ἄλσει γὰρ καὶ ἀγρίας ὕλης ἐστὶ καὶ ἡμέρου δένδρα. I 13, 16 cf. VI 102, 9 τῶν φυτῶν.

5. ὕ. est id, quod sensibus percipi possit: I 68, 20 τὸ (αἰσθητὸν) μὲν προϋποκείμενον αἰσθήσει ὡς ἂν ὕ. I 112, 2 αἱ ὕλαι τῶν αἰσθητῶν. I 20, 16 ἑκάστῃ (αἰσθήσει) μέντοι προσένειμεν ὁ ποιῶν καὶ ἐξαιρέτους ὕλας καὶ κριτήριον ἴδιον. III 138, 11. 13 ἰδοὺ ἡ αἴσθησις, τὸ κριτήριον, ἀλλὰ καὶ τὰ αἰσθητά, αἱ ὕλαι. III 49, 8 (τὸ ἓν) ἑβδομάδα τὴν ἀμήτορα γεγέννηκεν ἐξ ἑαυτοῦ μόνου μὴ προσχρησάμενον ὕλῃ τὸ παράπαν. IV 218, 8 ἀφανῶς ἄνευ ὕλης ἀοράτοις εἴδεσι. I 106, 14 ἄυλοί εἰσιν αἱ θεοῦ χάριτες

... αἱ δὲ τῶν θνητῶν σὺν ὕλῃ θεωροῦνται.

6. sensu morali ὕ. φθαρτή est materia deo, menti, virtuti opposita: III 152, 26 ἡ μὲν γὰρ ὕ. νεκρόν, ὁ δὲ θεὸς πλέον τι ἢ ζωή. V 200, 14 ⟨τὴν⟩ ὕλην ἀποδεχόμενος μᾶλλον ἢ θεόν. III 36, 21 τίμιον δ' οὐδὲν τῶν ἐν ὕλαις παρὰ θεῷ. I 84, 13 (νοῦς) φθαρτῆς ὕλης ἀμέτοχος. I 71, 15 ὁ δὲ ἐκ τῆς ὕλης (νοῦς) τῆς κούφης καὶ ἐλαφροτέρας αὖρας ὡς ἂν ἀποφορᾶς τινος (κοινωνεῖ). III 182, 20 οὐ τὰς ὕλας ἐξετάσαντες, ... ἀλλὰ τὴν ἐν τῇ διανοίᾳ βασιλικὴν ἕξιν κατανοήσαντες. III 119, 15 αἱ γὰρ κατὰ τὸν βίον ὕλαι φαύλῳ μὲν παραδοθεῖσαι μετέωρον ἐξαίρουσι τὸν κενὸν φρονήσεως νοῦν. I 169, 8 (ὁ ἄφρων νοῦς) εἴληπται δὲ οὐκ ἀπὸ τῆς μεταρσίου φύσεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς γεωδεστέρας ὕλης. V 79, 17 οὐ γὰρ ἦν θέμις ἀπείρου καὶ πεφυρμένης ὕλης ψαύειν τὸν εὐδαίμονα καὶ μακάριον. III 117, 24 τῶν γαστρὸς καὶ μετὰ γαστέρα ἡδονῶν ἐπιμορφάζοντες ἀλογεῖν, ἡνίκα τὰς εἰς ταῦτα ἀφθόνους ὕλας εἴχετε, ἐμετριάσατε; III 95, 3 οὐκ ἄργυρον οὐδὲ χρυσὸν ἤ τινα ἄλλα τῶν ἐν ὕλαις φθαρταῖς ... ἀλλὰ τὰ γνήσια, ἃ δὴ ψυχῆς ἐστι μόνα. I 167, 3 (Φαραὼ) τῆς θηλείας ὕλης ἐραστὴς ὤν. I 66, 14 εἰ μέλλω, φησί, δουλεύειν πάθει διὰ τὴν ποιητικὴν ὕλην. I 138, 24 ὅταν μὲν ἔχῃ τὰ ποιητικὰ καὶ τὰς ὕλας ἡ ἡδονή. I 146, 21 (ἡ ψυχὴ) ἐπὶ τὰς τὸ σῶμα πλημμελούσας καὶ πιεζούσας ὕλας τρέπεται. IV 271, 9 αἱ τροφαὶ ... ὕλαι γινόμεναι τοῦ πάθους. II 88, 25 γενομένους ἐν ἀφθόνοις τῶν φαινομένων ἀγαθῶν ὕλαις ἁπάσαις ὑπὸ μηδενὸς τῶν προβληθέντων ὑφ' ἑκάστης δικτύων ἁλῶναι. II 105, 6 οἱ μὲν γὰρ τρυφᾶν ἐν ἀφθόνοις ὕλαις ἀναπείθουσιν. II 100, 6 ὕλας ἀφθόνους ὡς βασιλίδι ἡδονῇ πορίζοντες. II 25, 9 ἐκλαθόμενοι ἑαυτῶν καὶ ὕλης φθαρτῆς ἐξ ἧς γεγόνασι. II 25, 17 τοῦ γὰρ σεσοβημένου περὶ τὰς ἢ σωματικὰς ἡδονὰς ἢ τὰς ἐκτὸς ὕλας. II 13, 23 καθάπερ οἱ ἀνασκολοπισθέντες ἄχρι θανάτου φθαρταῖς ὕλαις προσήλωνται. II 26, 22 τοῖς εὐπάθειαν σώματος καὶ ἃς εἶπον ὕλας μεταδιώκουσιν. I 283, 11 τῷ δὲ σπουδαίῳ ... ἡ ὕ. πᾶσα τεχνικῶς καὶ σὺν λόγῳ μεθοδεύεται. IV 49, 13 τὸν τὰς ἐκτὸς ὕλας τεθαυμακότα τρόπον. IV 48, 20 ὅσα τοῦ πλουτεῖν ὕλαι καὶ παρασκευαί. VI 147, 17 ὁ πλοῦτος ἀργὸς ἦν ὕ.

7. metaph.: III 102, 9 (φιλοσοφίας) ὅδε ὁ κόσμος. V 60, 11 μηκέτ' ἔχοντες ὕλας, ἐν αἷς διαθήσονται τὴν εὐσέβειαν. IV 134, 4 τῶν ἀλόγων οἷά τινος ὕλης ὑποβεβλημένων πρὸς ἄσκησιν τῆς καθ' ἑκάτερον καιρὸν ἀρχῆς, τόν τε πολέμου καὶ τὸν εἰρήνης. III 74, 11 περὶ μεγίστην ὕλην καταγίνεται, τὸν σύμπαντα ἀνθρώπων βίον. II 103, 12 αἱ ἰατρικαὶ ὕλαι.

8. All: I 62, 8 cf. V 200, 12 ἡ μὲν ⟨δυὰς⟩ ὕλης ἐστὶν εἰκών. II 181, 11 (μήτηρ, τροφός, τιθήνη). I 100, 18 πατέρα καὶ μητέρα ..., τὸν νοῦν καὶ τὴν τοῦ σώματος ὕλην. II 36, 5 τοῦ μηδὲν γνήσιον ἀγαθοῦ φυτὸν ἐν ὕλῃ φθαρτῇ ποτε δύνασθαι βλαστάνειν σύμβολον,

ὑλικός. I 293, 1 (ἀρχαί). III 112, 10 (ἡγεμονίαι vel ἡγεμονικαὶ οὐσίαι). III 116, 5. IV 218, 10 (οὐσίαι). II 306, 4 (φύσις).

ὑμνεῖν. V 285, 19 ἄρχεται τὸν θεὸν ὑ. μετ' ᾠδῆς. I 111, 4 Μωυσῆς ἐν τῷ ᾄσματι ὑμνεῖ τὸν θεόν. III 150, 14 Μωυσῆς δ' οὐκ ἐν ὀλίγοις ὑμνεῖ τὸν ἀριθμόν. I 275, 6 ὅταν φρόνησιν καὶ σωφροσύνην καὶ δικαιοσύνην καὶ εὐσέβειαν ὑμνῶσι. III 37, 7 ἰσότητος δὲ εἰ καί τις ἄλλος ἐπαινέτης γέγονε Μωυσῆς, πρῶτον μὲν ὑμνῶν ἀεί. III 190, 12 ποία γὰρ πόλις οὐκ ἐστι μεστὴ τῶν τὴν ἀειπάρθενον ὑμνούντων ἀρετήν; V 324, 16 τοῖς ὑμνοῦσι τὴν εὐγένειαν ὡς μέγιστον ἀγαθόν. VI 142, 12 προτείνοντες τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ὕμνουν καὶ παιᾶνας ἐξῆρχον. IV 114, 19 ὕμνει τὸν θεόν. I 106, 27 συγχαρητικὸν ὕμνον ὑμνήσει. I 2, 1 τὸ μὲν οὖν κάλλος τῶν νοημάτων τῆς κοσμοποιίας οὐδεὶς ... ἀξίως ἂν ὑμνῆσαι δύναιτο. I 31, 13 τὴν δ' ἑβδομάδος φύσιν οὐκ οἶδ' εἴ τις ἱκανῶς ἂν ὑμνῆσαι δύναιτο. III 301, 20 καλὸν οὖν εὐχαριστῆσαι καὶ τὸν ἐπιπέμψαντα ὑμνῆσαι. IV 3, 9 ὅθεν καὶ παγκάλως ὑμνῆσαι βουλόμενος τὸν εὐελπιν. V 263, 9 δικαιοσύνην δ' αὐτὴν τίς ἂν ἀξίως ποιητὴς ἢ λογογράφος ὑμνῆσαι δύναιτο. III 90, 9 ὕμνησε δὲ οὐ μετρίως ὁ ἱερώτατος Μωυσῆς (τὴν δεκάδα). V 272, 7 τὰ μὲν κατ' εἰρήνην ἔργα πολλαχοῦ τῆς νομοθεσίας ὕμνησεν. IV 256, 7 πῶς ἂν σέ τις ὑμνήσειε; VI 9, 2 ὑμνήσας τὸν ἄνθρωπον ἐπεῖπεν. III 26, 13 τὸν κόσμον καὶ τὸν δημιουργὸν ὑμνήσας. V 249, 16 ὑμνήσας γὰρ τὰς τοῦ ὄντος ἀρετὰς ὁ ἱεροφάντης. II 257, 15 οἱ ... υἱοὶ τοῦ τὸν θεὸν ὑμνήσαντος Δαβίδ. — III 263, 22 τὰ ὑμνούμενα.

ὑμνογράφος. II 45, 6.

ὕμνος. VI 52, 18 νόμους καὶ λόγια θεσπισθέντα διὰ προφητῶν καὶ ὕμνους. III 265, 5 (coni. ἔπαινοι, ἐγκώμια). III 212, 11 (coni. ἔπαινοι, εὐδαιμονισμοί).

VI 142, 17 ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς. V 185, 14 σὺν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις. V 55, 9. 136, 2 ὕμνοις τε καὶ εὐδαιμονισμοῖς. III 26, 2 coni. ἐγκωμίοις, εὐδαιμονισμοῖς. V 46, 26 ἐπὶ μετουσίαν ὕμνων καὶ εὐχῶν καὶ θυσιῶν. V 65, 25 ὕμνοις καὶ εὐχαριστίαις. V 121, 19 μετ' εὐχῶν τε καὶ ὕμνων. — II 299, 16 εἰς τὸν ἀγένητον. II 249, 30 θεαῦ. II 218, 2. 290, 10. III 264, 18. IV 163, 16. VI 54, 1. 68, 2. 69, 4 εἰς τὸν θεόν. VI 70, 5 εἰς τὸν σωτῆρα θεόν. II 111, 6. 17 τῷ νικηφόρῳ καὶ καλλινίκῳ θεῷ. II 111, 11 εἰς τὸ θεῖον. IV 261, 5 εἰς τὸν πατέρα καὶ ποιητήν. II 160, 20 εἰς τὸν πατέρα τοῦ παντός. III 213, 1 ἐπὶ τιμῇ τοῦ τῶν ὅλων πατρός. IV 261, 2 εὐχαρίστοις ὕμνοις γεραίρει τὸν εὐεργέτην. II 226, 27 λόγοις καὶ ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις τὸν εὐεργέτην ἀμείβεσθαι. — VI 70, 5 (εὐχαριστήριοι). II 188, 1. 190, 19. IV 163, 16 (εὐχαριστητικός). II 191, 27. IV 188, 2 (ἐπινίκιος). II 193, 24 (ἐπινίκιος καὶ εὐχαριστικός). III 258, 19 (ἱεροπρεπεῖς). VI 68, 4 sqq. προσοδίων ὕμνων, παρασπονδείων, παραβωμίων, στασίμων χορικῶν. I 106, 27 (συγχαρητικός). — VI 173, 12 χοροὶ ... ὕμνοις γεραίροντες. IV 238, 2 ὕμνους τε ἡδὺν θρήνων οὐδὲν διαφέροντας. IV 261, 11 τὸν αὐτὸν ὕμνον ἐν ταὐτῷ συνᾴδειν. II 158, 14 οὐχ οὐς ἡ γεγωνὸς ἄσεται φωνή. I 119, 4 (Ἰούδᾳ) αἴνεσιν καὶ ὕμνους καὶ θεοπρεπεῖς ᾠδὰς πρὸς τῶν ἀδελφῶν. — II 139, 22 cf. 237, 5. 239, 13. 299, 12. III 123, 7. 176, 25. 297, 14. 28 ἐν ὕμνοις λέγων ὧδε (in psalmis int.).

ὑμνῳδία. II 105, 19 ὁ τὰς ὑμνῳδίας ἀναγράψας. II 160, 14 Ἰούδας ... τὰς εἰς αὐτὸν (sc. θεόν) εὐχαρίστους ὑμνῳδίας ἀπαύστως μελετῶν. V 286, 11 ταῖς πρὸς θεὸν εὐχαρίστοις ὑμνῳδίαις. V 286, 2 ἐν μέσοις τὰς ὑμνῳδίας ἐποιεῖτο διὰ παντὸς ἁρμονίας καὶ συμφωνίας εἴδους. — II 141, 15 ἐν ὑμνῳδίαις ἀνεφθέγξατο (in psalmis int.).

ὑμνῳδός. II 73, 7. 159, 3.

ὑπαινίττειν. IV 62, 22. 305, 11.

ὑπαίτιος. I 280, 13 τὸ βουλεύεσθαι. II 154, 12 (γνώμη). V 105, 1 τὸ δανείζειν ἐπὶ τόκῳ. II 90, 14 αἱ γὰρ ἐφ' ἑκάτερα ἐκτροπαί. III 199, 7. IV 107, 12 (ἔργα). III 302, 17 (ἑρμηνεία). I 52, 24. 57, 10. V 93, 6. 363, 2 (ζωή). II 225, 12 (ἡσυχία). V 227, 6 τῆς ψυχῆς ἡ ἄλογος καὶ παρὰ φύσιν κίνησις. IV 195, 8 ὁ κτείνων ἄνθρωπον. II 175, 15 οἱ λογισμοί. I 159, 2 οὐκ ἔστιν ὑπαίτιον ἑαυτῷ μαρτυρεῖν τὸν θεόν. V 218, 16 ὁ δὲ τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν. V 148, 10 ὁ μὴ προσηκόντως ὀμνύς. I 27, 19 ὀρέξεις. V 340, 9 ὄχλος. V 349, 7 (παῖδες). I 168, 3. II 85, 8. V 330, 5 (πράξεις). II 19, 6 πράττειν γε μὴν τἄριστα οὐ σὺν διανοίᾳ καὶ λόγῳ πάλιν ὑπαίτιον. III 126, 18 τὸ ἀβόλως (πραττόμενον) ἔμπαλιν οὐδ' ὑπαίτιον. V 331, 11 οἷς πρόγονοι μὲν ὑπαίτιοι. VI 28, 12 (τροφή). I 129, 9 φύσεις ... ἐν ψυχῇ. V 199, 16 χεῖρες. — V 348, 16 παρὰ θεῷ δ' οὐδὲν ὑπαίτιον. IV 2, 19 ὑπαίτιον μὲν οὐδὲν γνώμαις ἑκουσίοις ἐργασάμενοι. III 198, 19 τῶν δ' ἀκουσίων οὐδὲν ὑπαίτιον. II 72, 21 πάνθ' ὅσα δι' ὀργὴν ἢ φόβον ... πράττομεν, ὑπαίτια καὶ ἐπίληπτα ὁμολογουμένως ἐστίν. V 338, 24 ὑπαίτιοι δὲ πάντες οὗτοι. IV 93, 2 τοῦτο γὰρ ὑπαίτιον. — V 118, 14 κολάζει τὸν ὑπαίτιον. II 53, 1. III 125, 10. 129, 23. V 165, 2. 179, 6. 194, 5 (οἱ ὑπαίτιοι). III 67, 14. 284, 28. IV 65, 10. 288, 14 (τὰ ὑπαίτια). V 89, 2 προστίθησι γὰρ ὑπαίτια ὑπαιτίοις. — II 250, 28. III 287, 10 ὑπαιτίως.

ὑπακούειν. I 50, 8 πάντων ὅσα θνητὰ κατεπτηχότων καὶ ὑ. ὡς δεσπότῃ δεδιδαγμένων. I 172, 6 ὅταν (ὁ θεὸς) κελεύῃ τῷ σοφῷ ὑ. τῶν λεγομένων ὑπὸ Σάρρας. II 105, 14 τό γε πολλαῖς ὑ. ἀρχαῖς ἀναγκάζεσθαι βαρύτατον ἄχθος. II 240, 1 τῶν μὲν ὑ. μαθόντων. II 270, 6 οὕτως γὰρ ὧν τε ὑ. καὶ οἷς ἐπιτάττειν προσῆκεν αἰσθήσῃ. III 239, 17 ἵνα. τιῷ μὲν κράτει τοῦ ἡγεμόνος ὑπακούῃ τῶν νομοθετουμένων. III 85, 22 οὐ γὰρ ἀκούων ἀλλ' ὑπακούων εἰσάγεται. III 85, 24 μὴ τῆς φωνούσης Σάρρας ὑπακοῦσαι. III 115, 1 ἐγὼ δὲ ... ὑπήκουσα χρησμῶν θείων.

ὑπαλλαγή. I 19, 12 ὡρῶν τῶν ἐτησίων. IV 20, 1 τοῦ ὀνόματος.

ὑπαλλάττεσθαι. I 53, 10.

ὑπαμφίβολος. IV 47, 4. V 166, 5.

ὑπανίστασθαι. II 102, 24. 110, 25.

ὑπαντᾶν. I 288, 23 τοιοῦτον γάρ ἐστι τὸ Ἀαρὼν τὸν Λευίτην ὑ. τῷ ἀδελφῷ Μωυσεῖ. II 241, 2 ἵνα μὴ διδασκαλίᾳ καὶ ὑφηγήσει δοκῶσιν, ἀλλὰ ... αὐτοκελεύστῳ διανοίᾳ πρὸς τὰ καλὰ τῶν ἔργων ὑ. III 111, 6 σημεῖον δὲ τὸ ὑ. αὐτῇ (sc. Ἄγαρ) ἄγγελον, θεῖον λόγον. III 230, 4 τὸ ὑ. μέντοι τόπῳ ἢ λόγῳ. II 235, 25 sq. ἔπειτα δὲ ἐστώς, τὸ παραδοξότατον, ὑπαντᾷ ... καίτοι τὸ μὲν ὑ. ἐν κινήσει, κατὰ δ' ἠρεμίαν τὸ ἱστασθαι θεωρεῖται. III 218, 10 τίς ὁ τόπος, ᾧ ὑπαντᾷ. III 220, 3 οὐκέτι θεῷ, λόγῳ δ' ὑπαντᾷ θεοῦ. II 283, 25 ὁ λόγος τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑπαντῶν. I 288, 3 μήτε δ' ὁ πᾶς λόγος ὑπαντάτω μήτε πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν.

III 220, 15 τὴν δ' αἰτίαν ἐπιφέρει, δι' ἣν τόπῳ ὑπήντησεν. I 170, 15 (Ἄγαρ) κατάγεται ὑπαντήσαντος ἀγγέλου. I 287, 13 ἐξέρχεται ὁ λόγος τοῖς νοήμασιν ὑπαντησόμενος. I 287, 3 οὗτος ὁ λόγος ... προσεξέρχεταί γε ὑπαντησόμενος οἷς ἡ διάνοια λελόγισται.

ὑπαντιάζειν. II 30, 14. 44, 10. III 303, 5.

ὑπάργυρος. III 105, 17 (θεοί).

ὑπαρκτός. II 286, 25 τὰ μεγάλα (ἀγαθά). III 163, 4 πρᾶγμα σοφία. II 243, 24 πράγματα. III 163, 8 ὁ εὐαρεστήσας τρόπος τῷ θεῷ. — I 157, 2. 219, 12. 14. II 243, 26 (τὰ ὑπαρκτά).

ὕπαρξις. I 59, 19. V 9, 17. 80, 1. 345, 1. 346, 4. 10. VI 23, 12 (θεοῦ). V 332, 10 (τοῦ ἑνός, int. θεοῦ). IV 287, 20 τοῦ ἀεὶ ὑπάρχοντος. V 344, 19 τὸ δ' ὅτι ἔστιν, ὑπάρξεως ὄνομα καταληπτὸν ὄν. II 70, 17 ὅ. γὰρ ἔσθ' ἣν καταλαμβάνομεν αὐτοῦ (sc. θεοῦ), τῶν δέ γε χωρὶς ὑπάρξεως οὐδέν. II 37, 16 τὴν ἐμὴν ὕπαρξιν θεάσασθε. III 254, 10 ἵν' ὧν δυνατὸν ἀνθρώπῳ καταλαβεῖν μὴ ὄντων περὶ θεόν, ἐπιγνῷ τὴν ὕπαρξιν. II 69, 3 τὸ ψιλὴν ἄνευ χαρακτῆρος τὴν ὕπαρξιν καταλαμβάνεσθαι. II 37, 27 αὗται (sc. αἱ δυνάμεις) γὰρ οὐ τὴν οὐσίαν, τὴν δ' ὕπαρξιν ἐκ τῶν ἀποτελουμένων αὐτῷ (sc. θεῷ) παριστᾶσι. V 142, 3 ἐπειδὴ ὡς ἐκεῖνος τῷ μὴ ὑπάρχοντι ὕπαρξιν κατειργάσατο. I 294, 24 ἡ δὲ Μωυσέως σκηνὴ ... κλήσεως, οὐχ ὑπάρξεως, ἀξιωθήσεται.

ὑπάρχειν. VI 94, 19 sq. τὸ αἴτιον αὐτῷ τοῦ ὑ. ἀίδιόν ἐστιν. V 10, 21 τοῦ μὲν εἶναί σε καὶ ὑ. διδάσκαλος καὶ ὑφηγητής μοι γέγονεν ὅδε ὁ κόσμος. I 60, 11 ἔστι καὶ ὑπάρχει θεός. II 37, 18 ὅτι ἔστι τε καὶ ὑπάρχει τὸ τῶν ὅλων αἴτιον. I 59, 18 ἔστι τὸ θεῖον καὶ ὑπάρχει. I 230, 3 (ὁ θεὸς) οὐδὲν ἔρημον ἑαυτοῦ καταλελοιπὼς ὑπάρχει. I 107, 29 τὰ δ' ἄλλα λόγῳ μόνον ὑπάρχει, ἔργοις δὲ ἔστιν οὗ ἴσα τῷ οὐχ ὑπάρχοντι. I 76, 27 ἐν βεβήλοις ὄντες χωρίοις τινὲς κατὰ τὴν οὐσίαν ἐν ἱερωτάτοις ὑπάρχουσι. I 294, 18 ἵν' ἡ (σκηνὴ) τοῦ ὄντος ὑπάρχῃ, μὴ καλῆται μόνον. II 73, 12 ἵν' οὖν ὑπάρχῃ τὸ γένος. I 82, 4 εἰ μὴ οἱ δεξόμενοι λογισμοὶ ὑπῆρχον. I 197, 11 πότε δὲ καὶ ἐκτησάμεθα αὐτήν (sc. τὴν ψυχήν); πρὸ γενέσεως; ἀλλ' οὐχ ὑπήρχομεν. I 128, 14 ἅτε (ὁ ἀθλητὴς) φιλοσώματος ὑπάρχων. I 76, 2 (καρδία) τὴν μέσην τοῦ σώματος χώραν ἔλαχεν, ὡς ἂν κατ' αὐτοὺς ἡγεμονικὸν ὑπάρχουσα. I 294, 25 ἡ δὲ Μωυσέως σκηνὴ ... μίμημα καὶ ἀπεικόνισμα τῆς θείας ἐκείνης ὑπάρχουσα. IV 287, 20 περὶ τῆς ὑπάρξεως καὶ τιμῆς τοῦ ἀεὶ ὑπάρχοντος (sc. θεοῦ). I 52, 15 τῆς λογικῆς φύσεως ὑπαρχούσης ἐν ψυχῇ. II 86, 23 διὰ γὰρ ταύτης (sc. ὁδοῦ) ὁ νοῦς ποδηγετούμενος εὐθείας καὶ λεωφόρου ὑπαρχούσης. I 165, 12 τῆς ψυχῆς ἀεικινήτου ὑπαρχούσης. I 261, 21 ἀφθόνου θεραπείας ὑπαρχούσης. V 142, 3 ἐκεῖνος (sc. θεός) τῷ μὴ ὑπάρχοντι ὕπαρξιν κατειργάσατο. I 87, 19 ἐν τῇ ψυχῇ κηροειδεῖ ὑπαρχούσῃ. I 271, 1 τὴν δὲ εὐσέβειαν θεοῦ θεραπείαν ὑπάρχουσαν. I 77, 1 ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπάρχοντες ἄλλοι. II 74, 22 ἐδείχθησαν γὰρ αἱ ἀμιγεῖς καὶ ἄκρατοι καὶ τῷ ὄντι ἀκρότητες περὶ τὸ ὂν μόνον ὑπάρχουσαι. I 156, 32 τὰ μὲν ὑπάρχοντα. II 286, 24 καλεῖ τὰ μὲν μεγάλα (ἀγαθὰ) ὑπάρχοντα καὶ ὑπαρκτά. I 219, 11 Ἀβραάμ, ὃς τῷ πανσόφῳ Ἰσαὰκ δίδωσι τὰ ὑπάρχοντα πάντα. I 104, 18 νοῦ καὶ αἰσθήσεως καὶ τούτων γυμνῶν ... ὑπαρχόντων. I 94, 29 τοσούτων (μερῶν) ὑπαρχόντων. I 171, 7 τὴν μετέωρον τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ὑπαρχόντων φιλοσοφίαν. I 186, 15 ἀπείρων ὅσων ψευδοῦς δόξης ποιητικῶν ἔν τε ἡμῖν ... ὑπαρχόντων. II 5, 9 ταῖς ... δυνάμεσι πλησίον ὑπαρχούσαις ἑκάστου. I 152, 20 τὰς ψυχῆς τροφὰς ἐπιστήμας ὑπαρχούσας. II 26, 3 διαφορὰς ... καὶ πάλαι γεγενημένας καὶ νῦν ὑπαρχούσας καὶ ἐσομένας αὖθις. I 49, 12 ἔοικεν ὁ μὲν πρῶτος διαπλασθεὶς ἄνθρωπος ... ὑπάρξαι γένους. I 104, 18 ἀνάγκη τρίτην ἡδονὴν συναγωγὸν ἀμφοῖν (sc. νῷ καὶ αἰσθήσει) ὑπάρξαι.

ὑπαρχή. II 64, 21. 101, 16 ἐξ ὑπαρχῆς.

ὕπαρχος. IV 160, 6 τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἀφανὴς ἄγγελος. IV 26, 19 τοῦ πρώτου θεοῦ (ἄγγελοι). I 31, 6 (ὁ ἄνθρωπος) οἷά τις ὕ. τοῦ πρώτου καὶ μεγάλου βασιλέως. I 52, 3 ὃν (sc. ἄνθρωπον) ... ὁ θεὸς ἡξίου δευτερείων, ὕπαρχον μὲν αὐτοῦ. IV 281, 8 δαίμονας ἐναλίους ὑπάρχους αὐτῷ (sc. Ποσειδῶνι) προσαναπλάττοντες. II 106, 3 (ὁ λόγος) οἷά τις μεγάλου βασιλέως ὕ. διαδέξεται. III 256, 11 ἵνα στηριχθῇ βεβαίως τῷ κραταιῷ καὶ ὑπάρχῳ μου λόγῳ. III 235, 9 (αἱ ψυχαὶ) ὕπαρχοι δὲ τοῦ πανηγεμόνος. II 263, 21 τοῖς ὑπάρχοις αὐτοῦ λέγων (ὁ θεός). V 5, 6 τοὺς κατ' οὐρανὸν οὓς αἴσθησις ἐπισκοπεῖ θεοὺς ... τὴν ὑπάρχων τάξιν εἰληφότας. V 4, 5 τοὺς δὲ λεχθέντας ἄρχοντας (sc. τοὺς ἀστέρας) οὐκ αὐτεξουσίους, ἀλλ' ἑνὸς τοῦ πάντων πατρὸς ὑπάρχους. IV 307, 15 ἐμπρεπὲς γὰρ ὑπηρέταις μὲν καὶ ὑπάρχοις θεοῦ ... ἐπὶ λιποτάκταις ... ἀμυντηρίοις χρῆσθαι. IV 282, 17 τοῦ μεγάλου βασιλέως

τὰς τιμὰς εἴ τις τοῖς ὑπάρχοις σατράπαις ἀπένειμεν. II 80, 22 ἵν' ὕπαρχοι καὶ διάδοχοι φυλακῆς ἁμαρτημάτων ... πιστοὶ κριθέντες γένωνται. V 249, 3 τοὺς δοκιμωτάτους ἐξ ἅπαντος τοῦ πλήθους ἐλόμενος ὑπάρχους ἅμα καὶ δικαστὰς καθίστησι. III 133, 25 τὸ βασίλειον οὐκ ἀποθήσεται διάθημα, τὸ σύμβολον ὑπάρχου δὲ καὶ θαυμαστῆς ἡγεμονίας, IV 172, 6. V 281, 10 (Ἰησοῦς). VI 194, 7 τῆς Συρίας.

ὑπάτη. I 140, 8.

ὑπεκδύειν. I 294, 13.

ὑπέκκαυμα. III 70, 12 ἀρετῆς. V 300, 10 τῆς διαφορᾶς. V 327, 8 τῆς ἔχθρας. IV 93, 22 ἡδονῶν. III 291, 11 τοῦ πάθους. — IV 126, 2 ἔνιοι τὰς μειρακιώδεις ἐπιθυμίας ἀχαλινώτους ἐῶν καίτοι μυρία ἐχούσας ὑπεκκαύματα.

ὑπεκλύειν. II 188, 22.

ὑπεξιστάναι. I 122, 6. 256, 6.

ὑπέραντλος. II 113, 10 ὁ νοῦς.

ὑπεράνω. II 255, 2 τὸ ὑ. τῶν δυνάμεων ὄν. II 270, 2 στῆθι πάντων. I 151, 29 παντὸς ... τοῦ κόσμου. III 93, 11 τὸν ὑ. τῶν ἐννέα (κόσμου μοιρῶν) ... δέκατον θεόν. III 145, 25 σῶμα ἢ ἀσώματος ἢ ὑ. τι τούτων. II 292, 20 ἔστη τῶν δεινῶν ἁπάντων. I 284, 10 τῶν ὅσα γεώδη. II 4, 1 (τὸ αἴτιον) ὑ. καὶ τόπου καὶ χρόνου.

ὑπερασπίζειν. II 111, 3. 238, 18. III 176, 16. 301, 16.

ὑπερασπιστής. II 192, 8. III 242, 1.

ὑπεράυλος. I 131, 11 ὑπεραύλως νοεῖν.

ὑπέραυχος. III 152, 9 (ἀλαζονεία). II 108, 5 τὸ δὲ Αἰγυπτιακόν. II 226, 24 (δέσποινα, κενὴ δόξα). II 296, 25 κακόν. V 64, 14 ὁ ἐγχειρῶν ὑπεραύχοις ἢ λόγοις ἢ ἔργοις. II 191, 29 (νοῦς). II 280, 12 πάθος. III 80, 15 παλλακίς, ἀνάμνησις, Σύρα τὸ γένος. II 111, 22 στῖφος. V 70, 21 ὕψος. V 318, 7. 363, 21 (φρόνημα). — V 64, 12. 246, 22 (τὸ ὑπέραυχον). VI 121, 8 (οἱ ὑπέραυχοι).

ὑπερβαίνειν. II 216, 17 τοὺς ψυχῆς ὅρους μὴ ὑ. VI 49, 2 τὸν αἰσθητὸν ἥλιον ὑπερβαινέτω. IV 278, 15 μενῶ δ' ἐντὸς τῆς φύσεως τοὺς ὅρους αὐτῆς μὴ ὑπερβαίνων. I 165, 2 οἱ τὸν ὅρον τῆς ἀληθείας ὑπερβαίνοντες. III 177, 6 οὐ δυνάμεναι (sc. αἱ αἰσθήσεις) τὴν ἑαυτῶν φύσιν ὑπερβῆναι. II 88, 4 πάντα ... ὑπερβῆναι παρελθεῖν παραδραμεῖν τὰ φαινόμενα ... δυνήσεσθε. I 1, 4 Μωυσῆς δ' ἑκάτερον ὑπερβάς. II 89, 18 ὑπερβὰς δὲ ταῦτα πάντα καὶ δ ἔπαθεν εἰπών. IV 28, 12 (ἡ διάνοια) μὴ μόνον τὰ πλήθη τῶν ἀριθμῶν ἀλλὰ καὶ τὴν γειτονα μονάδος δυάδα ὑπερβᾶσα. V 5, 7 ὑπερβάντες τῷ λογισμῷ πᾶσαν τὴν ὁρατὴν οὐσίαν. II 39, 30 φιλαυτίας καὶ φιληδονίας ὑπερβεβηκὼς τοὺς ὅρους.

ὑπερβάλλειν. I 149, 8 μήτε πλείω τῶν ἱκανῶν ὡς ὑ. III 99, 16 γένεσιν ὑπερκύπτειν καὶ τοὺς ὅρους αὐτῆς ὑ. III 21, 12 ὥστε μυρίῳ πλήθει τὰ νοητὰ τῶν αἰσθητῶν ὑ. I 2, 1 (τὸ κάλλος) λόγον καὶ ἀκοὴν ὑπερβάλλει. I 75, 18 (ἡ ἀρετὴ) θεωρίαν ἔχουσα καὶ πρᾶξιν, πάλιν ἐν ἑκατέρῳ ὑπερβάλλει. III 233, 17 τὰ δευτερεῖα τῶν ἐν τῷδε τῷ ἀγῶνι τιθεμένων ἄθλων τὰ πρῶτα ... μεγέθει πλεῖστον ὅσον ὑπερβάλλει. IV 200, 7 ἃ δύναμιν πᾶσαν λόγων ὑπερβάλλει. V 221, 7 ἄριστον δ' ὡς ἔοικεν ἐπέχειν, ἔνθα μηδὲν ἐνδεῖ μηδὲ ὑπερβάλλει. II 226, 8 τίνας ὑπερβολὰς τοῦτο οὐχ ὑπερβάλλει; I 7, 8 τοῦ (θεοῦ) μὲν αἱ δυνάμεις ὑπερβάλλουσι. VI 117, 5 τὸν λεχθέντα τῶν ἐναυτῶν ἀριθμὸν οὐχ ὑπερβάλλουσιν. VI 129, 8 οἱ περὶ τῶν ἐθῶν ἀγῶνες καὶ τοὺς περὶ ψυχῆς κινδύνους ὑπερβάλλουσιν. VI 31, 14 αἱ εὐτολμίαι τὴν ἡρωϊκὴν εὐγένειαν οὐ μετρίως ὑπερβάλλουσι. I 251, 8 εἰ μή που (τὰ ἄρρωστήματα) ... τὴν τῆς θεραπείας ὑπερβάλλει φροντίδα. II 255, 9 ὑπερβαλὼν τὰ γεγονότα. II 66, 5 ἴσωμεν δὲ τίνι τῶν ἄλλων ζῴων ὑπερβέβληκεν ἄνθρωπος.

ὑπερβάλλων. IV 247, 4 ἀγαθόν. I 213, 7. II 226, 26 (ἀγαθά). V 100, 15 (ἀγνεία). I 14, 17 (ἀμαθία). VI 106, 8 τῶν τεττάρων ἀντέκτισις δυνάμεων. V 147, 7 (ἀσέβεια). II 239, 9 βλάβος. II 260, 12. IV 151, 18 (δίκη). III 200, 8 (δύναμις). I 52, 1 δύναμις ἀρχῆς. V 64, 7 (θεοῦ δύναμις). IV 147, 21 (δυσθυμίαι). II 289, 10 δωρεά. II 31, 7 (ἕξις). VI 167, 14 (εὐγένεια). III 168, 19 (εὐεργεσία). III 235, 21 (εὐεργεσίαι). V 178, 17. 193, 11. 326, 5 (εὔνοια). V 214, 21. VI 175, 3 (ἡμερότης). III 303, 13 (θέα καὶ νίκη). II 301, 5 ἰσότης ἀρετῶν. II 35, 26 (ἰσχύς). II 26, 16 (κάλλος). I 2, 8. 24, 2 κάλλη. III 301, 26 καλόν. IV 113, 10 (χαρτερία). III 7, 11 κράτος. II 81, 7 τὸ τοῦ ἀξιώματος μέγεθος. IV 171, 12 μεγέθη. V 187, 6 (οἶκτος). V 159, 18 (οἶστρος). IV 43, 14 τὸ πάθος ... ὑπερβάλλον τοὺς σώφρονας ἔρωτας. II 247, 1 (σπουδαί). II 240, 22 ἡ κοινὴ πάντων (συμφωνία). V 345, 15 τάξις. II 273, 19 (τάχος). IV 134, 8 τιμή. II 290, 11 (ὕμνοι). V 145, 13 (φιλοστοργία). V 259, 2 (φιλοχρηματία). I 161, 18 (χαρά). III 1, 11 χαραί. VI 217, 22 (ὠμότης). — V 94, 12

ὁ δὲ τιμάσθω μὴ ὑ. τὴν ἀξίαν. III 187, 20 (ἡ διάνοια) πολλὰ ὑπερβάλλουσα καὶ τοῦ παντὸς αἰσθητοῦ τούτου ὅρου ἔξω φέρεται. III 244, 18 τὸ ἀγένητον ... τοῖς ὅλοις ὑπερβάλλον. I 264, 22 τὸ μεγαλεῖον καὶ ὑπερβάλλον ἐν ἅπασι τῆς φύσεως αὐτοῦ (sc. Ἰσαάκ). II 2, 23 ὑπερβάλλοντες καὶ τὸν αὐτῆς ὅρον κακίας. — I 9, 12 ὑπερβαλλόντως.

ὑπερβατός. III 159, 2.

ὑπερβολαία. I 140, 8.

ὑπερβολή. III 194, 8 ἀγαθῶν. I 280, 5 ἄγους ἀδελφοκτονίας. V 306, 16 ἀγριότητος. II 183, 18 ἀδικημάτων. II 60, 22 ἀθεότητος. V 232, 5 τῶν ἄκρων. II 73, 2 ἁμαρτημάτων. VI 147, 8 ἀνίας. IV 12, 16. V 104, 20 ἀρετῶν. IV 289, 20 ἀσεβείας. III 294, 15 τοῦ βεβαίου. V 60, 13 γνώμης φιλοθέου. II 173, 11 τοῦ δεινοῦ. V 329, 6 εὐγενείας. IV 26, 17 εὐδαιμονίας καὶ μακαριότητος. II 58, 3. III 166, 9 εὐεργεσίας. III 277, 16 τῆς εὐηθείας. IV 246, 7 τοῦ θράσους. V 165, 15 κακίας. IV 246, 4. V 208, 4 κακιῶν. II 261, 3 κακοδαιμονίας. VI 16, 2. 152, 14 κακῶν. V 99, 5 τοῦ ... κάλλους. III 290, 20 τῶν κατορθωμάτων. V 126, 23 κοινωνίας καὶ εὐνοίας. V 71, 7 τοῦ κράτους. III 217, 6. V 15, 1 μανίας. V 89, 8 μισανθρωπίας. VI 11, 1 μισοτεκνίας. IV 246, 12. V 219, 16. 289, 10 μοχθηρίας. VI 108, 20 παμπόλλων ὁρῶν. V 307, 14 τοῦ καινουργηθέντος πάθους. IV 116, 3 πίστεως. I 69, 25 τοῦ τε πλούτου καὶ τῆς ἀγαθότητος (θεοῦ). IV 114, 16 τοῦ πράγματος. V 367, 18 τῶν συμφορῶν. IV 175, 14 τῶν σωμάτων. II 35, 21 τοῦ περὶ τὰς ὁσμὰς τάχους. V 32, 13 τιμῆς. IV 284, 13 τιμῶν. IV 270, 5 ὕβρεως. IV 42, 4 τῶν φοβερῶν. VI 37, 7 φύσεως. IV 9, 18 τῶν χαρίτων. V 256, 3 ὠμότητος. — V 247, 10 ὁδὸν τὴν μέσην, ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως οὖσαν μεθόριον. III 134, 19 ὑ. τις περὶ τὸν τρόπον τοῦτον τελειότητος ἐνορᾶται. VI 3, 4 διὰ γὰρ ὑπερβολὴν οὐδ' οἰκείων ὀνομάτων εὐπορῆσαι ῥᾴδιον. I 47, 14 κατὰ τὰς ἐν ἀμφοτέροις (sc. ψυχῇ καὶ σώματι) ὑπερβολάς. I 224, 13 μεμνήσῃ καὶ τῆς τοῦ θεοῦ περὶ πάντα ὑπερβολῆς. V 253, 4 διὰ τὰς ἐν ἅπασιν ὑπερβολάς. VI 131, 6 διὰ τὰς ὑπερβολὰς ὧν ἔπαθον. II 162, 12 τὸ μέγεθος τῆς περὶ τὸ πάθος ὑπερβολῆς οὐ κατανοήσαντες. V 19, 3 τὰ ... ἐν οἰκοδομίαις ὑπερβολὰς ἔχονται. II 296, 20 ὑπερβολαῖς καὶ περιουσίαις ... χρώμενος. VI 139, 28 ἡ μισοπόνηρος δίκη ταῖς ἀμέτροις ὑπερβολαῖς ὧν ἠδίκει καὶ παρηνόμει δυσχεράνασα. II 226, 8 τίνας ὑπερβολὰς τοῦτο οὐχ ὑπερβάλλει; II 90, 13 αἱ γὰρ ἑφ' ἑκάτερα ἐκτροπαὶ τῇ μὲν ὑπερβολὰς εἰς ἐπίτασιν τῇ δὲ ἐλλείψεις πρὸς ἄνεσιν ἔχουσαι ὑπαίτιοι. IV 294, 14 ὧν (sc. δωρεῶν) ἔνιαι δι' ὑπερβολὴν οὐδ' ἀμοιβὰς ἐνδέχονται. III 8, 8 cf. 36, 11. 94, 3 τὰς ἐν ὑπερβολαῖς ἀκρότητας τῶν σῶν εὐεργεσιῶν. II 74, 15 εἰδὼς τοίνυν ὁ δημιουργὸς τὰς περὶ αὐτὸν ἐν ἅπασι τοῖς ἀρίστοις ὑπερβολάς. V 368, 5 ἃ δι' ὑπερβολὰς μεμυθεῦσθαι δοκεῖ.

ὑπέργηρων. III 207, 2.

ὑπερεγγυᾶν. V 170, 2.

ὑπερέχειν. I 282, 24. II 119, 16. III 301, 3.

ὑπερηφανία. V 320, 3.

ὑπέρθεσις. IV 288, 5. V 179, 5. 10. VI 202, 21.

ὑπερθετικός. I 215, 16.

ὑπερκύπτειν. III 99, 16 μεγάλης καὶ ὑπερφυοῦς ψυχῆς τὸ αὔχημα, γένεσιν ὑ. καὶ τοὺς ὅρους αὐτῆς ὑπερβάλλειν. IV 126, 17 τῷ μηδὲν ἔχειν τοῖς πολλοῖς ὅμοιον, ἀλλ' ὑ. καὶ πρὸς τὸ μεγαλειότερον ἐξῆρθαι. VI 170, 1 οὐκέτι ἠξίου μένειν ἐν τοῖς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ὅροις, ἀλλ' ὑπερέκυπτε σπουδάζων θεὸς νομίζεσθαι. II 289, 10 (δωρεά) ὡς ὑπερκύπτουσα καὶ ὑπερβάλλουσα πάσας. II 88, 9 καὶ τὰς ᾠδομένας παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐγενείας ὑπερκύψετε. I 281, 5 (ὁ νοῦς) μηδ' ὅσον ἀνανήξασθαι καὶ ὑπερκῦψαι δυνάμενος. V 342, 21 ὅτῳ δ' ἐξεγένετο πάντα μὲν σώματα πάντα δ' ἀσώματα ὑπεριδεῖν καὶ ὑπερκῦψαι. I 241, 8 ἵνα πάντα τὰ ἀνθρωπολογούμενα ὑπερκύψωμεν. I 152, 8 ὁ δὲ Ἰακὼβ καὶ τὸν λόγον ὑπερκύψας. I 135, 15 (ὁ νοῦς) ὑπερκύψας τὸ γενητόν. I 24, 1 πᾶσαν τὴν αἰσθητὴν οὐσίαν ὑπερκύψας ἐνταῦθα ἐφίεται τῆς νοητῆς. III 145, 23 ὁ δ' ἆρα διὰ πόθον ἐπιστήμης ὑπερκύψας ἅπαντα τὸν κόσμον. III 93, 12 ὅλον γὰρ ὑπερκύψας τὸ ἔργον ἐπόθει τὸν τεχνίτην. V 126, 17 τὸ Ἰουδαίων ἔθνος, ὅσα μὲν εἰς γένεσιν ἦλθε πάνθ' ὑπερκύψαν ὡς γενητὰ καὶ τῇ φύσει φθαρτά. II 53, 26 τὸ δὲ αἰσθητὸν πᾶν ὑπερκύψαντες. II 304, 12 τὸν ἀέρα ὑπερκύψαντες αἰθεροβατεῖτε. II 286, 4 τὰ δοκοῦντα τοῖς πολλοῖς ὑπερκύψαντες τὴν ἀλήθειαν γυμνὴν ... ἐρευνῶσιν. VI 156, 9 αἱ τὸ γενητὸν πᾶν ὑπερκύψασαι τὸ ἀγένητον καὶ θεῖον ὁρᾶν πεπαίδευνται. I 226, 9 ὃς (sc. θεός) ὑπερκέκυψε τὰς δυνάμεις ἑαυτοῦ.

ὑπέρμαχος. II 111, 4 αἱ ἀρεταὶ φιλοθέων ὑπέρμαχοι ψυχῶν. V 189, 17 δίκη. II 240, 3 (ψυχῆς λογισμοί). III 303, 16

χείρ. II 238, 17 ἀληθείας ἐχθρός, ὑ. ψεύδους. III 175, 19 Φινεές, ὑ. αὐτοκέλευστος. IV 22, 18 τῶν ἀδικουμένων (θεός). IV 51, 13 cf. 13, 8. 151, 7 (θεός). V 170, 19 τὸν ἔχοντα κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὑπέρμαχον καὶ προαγωνιστὴν αὐτοκέλευστον τοῦ δόξαντος ἠδικῆσθαι. V 187, 23 τοῦτον οὖν εὐλαβείσθω πᾶς ὁ ἀκουσίως ἀνελὼν ὡς ὑπέρμαχον καὶ προαγωνιστὴν τῶν ἀναιρεθέντων. I 56, 2 μυρίοις ὑπερμάχοις καὶ προαγωνισταῖς ἡδονὴ χρῆται.

ὑπερμεγέθης. I 131, 11. IV 137, 20. 175, 19.

ὑπέρογκος. V 154, 24 (εὐπραγίαι). I 117, 12 (πάθος). V 323, 13 πρᾶγμα. V 354, 3 αἱ προστάξεις. IV 206, 20 (φιλοτιμίαι). — II 233, 3 καταβαλεῖν καὶ τὸν λίαν ὑπέρογκον. VI 36, 15 τοῖς τάξίωμα ὑπερόγκοις. IV 139, 4 ὑπεστέλλετο τοῖς ὑπερόγκοις. — III 292, 18 τὸ ὑπέρογκον καὶ βασιλικόν. V 90, 22 (τὰ ὑπέρογκα). — I 131, 7 ὑπερόγκως.

ὑπερόπτης. III 231, 20. V 225, 18. 229, 5.

ὑπερορᾶν. II 60, 6 ὅσοι τὸ ἴδιον λυσιτελὲς μόνον θηρώμενοι τῶν ἄλλων ὑπερορῶσιν. III 165, 5 τῆς δὲ καθ' αὐτοὺς φύσεως μὴ ὑπερορῶντες. IV 278, 2 θεὸς θεῶν οὐδὲ τὸν ταπεινότατον ὑπεριδεῖν ὑπέμεινεν. V 342, 21 ὅπῳ δ' ἐξεγένετο πάντα μὲν σώματα πάντα δ' ἀσώματα ὑπεριδεῖν καὶ ὑπερκῦψαι. II 311, 1 πότε τῶν αἰσθητῶν καὶ αἰσθήσεων ὑπεριδὼν νοῦν καὶ διάνοιαν οἰκήσω. — III 163, 18 τὸ ἀνθρώπεια οὐχ ὑπερορᾶται.

ὑπερόριος. III 82, 24 (κακίαι). II 31, 3. V 226, 10 (φθόνος). — V 78, 11 ὑπερόριοι δὲ πάντες οὗτοι φυγαδευέσθωσαν πόλεως.

ὑπερουράνιος. I 9, 16 ἀστήρ.

ὑπεροχή. I 38, 25. 39, 1. 4.

ὑπεροψία. IV 270, 6. 277, 16. V 189, 6. 316, 15. 346, 18 (coni. ἀλαζονεία). IV 157, 10 κακοπάθειαι, ἡδονῶν ὑπεροψίαι. V 318, 9 ἀχαριστία συγγενὲς ὑπεροψίᾳ. V 317, 10 πάντων μὲν ἁμαρτημάτων ἀπέχεσθαι, διαφερόντως δὲ ὑπεροψίας. V 318, 1 καθαιρεῖν ὑπεροψίαν ἀξιῶν τὰς αἰτίας ἐπιλέγει. I 178, 20 μὴ καθ' ὑπεροψίαν ἄλλως εἰργασάμεθά σοι κακοπραγίαν.

ὑπερπέτεσθαι. I 205, 6.

ὑπερπηδᾶν. I 225, 13.

ὑπέρσεμνος. VI 209, 16.

ὑπερτιμᾶν. I 141, 6.

ὑπερτρέχειν. III 193, 21.

ὑπερτροχάζειν. I 225, 13.

ὑπερφυής. V 307, 9- (γαστριμαργία). VI 157, 8 (εὐπραγία). II 290, 17 (εὐχαί). II 88, 3 (ὑπόσχεσις). III 99, 15 (ψυχή). — III 11, 3. 165, 4. V 362, 1 ὑπερφυῶς. III 220, 8 ὑπερφυέστατα.

ὑπερωκεάνιος. II 254, 18 ἀσέβεια. III 279, 18 κακόν. VI 157, 19 (οἰκουμένη).

ὑπεύθυνος. V 5, 6 (θεοί).

ὑπήκοος. III 75, 21 (ἀρεταί). III 280, 21 × sq. τὰ ἄρχοντα (ἔσται). II 80, 4. 263, 6 (δυνάμεις). VI 166, 18 (αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις). IV 112, 17 (ἔθνη). II 49, 20 (εὐπραγίαι). VI 48, 17 τὰ ὑπήκοα φύσει καὶ δοῦλα (int. ζῷα). V 48, 19 τὸ ... θῆλυ. IV 19, 11 (ὁ κόσμος). II 237, 7 (λόγος). V 199, 17 (μέρη). II 304, 25 (ὁ νοῦς) ἕκαστον τῶν μερῶν ὑπήκοον ἀπέφηνεν ἑαυτῷ. I 230, 7 παῖδες. IV 304, 1 (περιρραντήρια). V 330, 22. VI 136, 1 (τάξις). II 246, 22 φρόνησις δὲ καὶ πᾶσα ἀρετὴ ἀφροσύνης καὶ κακίας ἁπάσης ὑπήκοον. — I 24, 15 ᾧ πάντα ὑπήκοα. I 206, 1 πᾶσαν τὴν περὶ τὸ σῶμα χώραν καὶ τὸν ἡγεμόνα αὐτῆς νοῦν ὑπήκοα καὶ δοῦλα ἀποφήνας. V 98, 10 τὰ δ' ἄλλα πάντα ὑπήκοα καὶ δοῦλα. — VI 168, 18 μετετίθει τὸν μὲν ὑπήκοον αὐτὸν εἰς τάξιν ἄρχοντος. I 58, 4 ὑ. ἀνθ' ἡγεμόνος καὶ δοῦλος ἀντὶ δεσπότου. III 274, 9 ἐν ὑπηκόου μοίρᾳ τετάξῃ. VI 165, 2 ὁ τὸν αὐτοκράτορα τῷ ὑπηκόῳ πειθαρχεῖν ἀξιῶν. VI 168, 19 sq. οἰκειότατον ἡγεμόνι μὲν τὸ προστάττειν ... ὑπηκόῳ δὲ τὸ πειθαρχεῖν. I 131, 21 τὸν δὲ Ἡσαῦ ὑπήκοον καὶ δοῦλον ἔτι κατὰ γαστρός. I 190, 16 ὡς ὑπήκοον καὶ δοῦλον, οὕτως ἡγεμόνα ἐν τῷ παντὶ εἶναι καὶ κύριον. — II 304, 20. III 47, 5. 124, 2. 131, 8. 283, 2 (τὸ ὑπήκοον). IV 48, 12 τὰ ὑπήκοα. V 336, 8 ὑπήκοα opp. ἡγεμονικά. — V 332, 17 θεραπεύοντες αὐτὸν ... ὡς ἄρχοντα ὑπήκοοι. VI 143, 9. 18. 21 οἳ πρὸ μικροῦ μὲν τάξιν εἶχον ὑπηκόων. VI 147, 10 ἄρχων πρὸς ὑπηκόων. V 142, 8 ἄρχοντες ὑπηκόων (προκρίνονται). IV 197, 15 ἄρχοντες ὑπηκόων ... καταφρονήσαντες. VI 43, 8 τὰς ἄλλων ἡγεμονίας ὡς ὑπηκόων οὐ δεδίασι. II 107, 9 εἰ ἡγεμόνες ὄντες ὑπηκόων τάξιν ἔχειν ὁμολογήσουσιν. V 283, 5 πρὸς εὐνομίαν ὑπηκόων. I 226, 5 ἡ δὲ ἐξουσία (θεοῦ) μέτρον ὑπηκόων. I 265, 25 (φιλάρετοι) ὑπηκόων μᾶλλον δὲ καὶ δούλων ἀτιμότεροι. IV 305, 12 sqq. τοὺς ἐπ' ἄρχουσι καὶ ὑπηκόοις (νόμους). VI 208, 4 τί γὰρ ἂν γένοιτο εὐμενείας ἡγεμόνος ὑπηκόοις ἄμεινον ἀγαθόν; II 51, 4 οὔτε δὲ ὑπηκόοις παρόντων ἡγεμόνων ... ἀδικεῖν ἀσφαλές. II 104, 22 χρηστότης γὰρ πρᾶγμα εὐκαταφρόνητον καὶ

ἑκατέροις, ἄρχουσί τε καὶ ὑπηκόοις, βλαβερόν. VI 150, 4 ἐν ὑπηκόοις ἔχων. V 243, 5 ἐν ὑπηκόοις ἐξετάζεσθαι. II 262, 20 τῆς παρ' ὑπηκόους ἄρχοντος διαφορᾶς. V 358, 9 καταπειθεῖς ἄρχουσιν ὑπηκόους. VI 9, 7 (ὁ ἀστεῖος) ὑπηκόους ἔχων ἅπαντας ἄφρονας.

ὑπηρεσία. I 271, 5 ὅταν τὴν εὐσέβειαν λέγωμεν εἶναι θεοῦ θεραπείαν, ὑπηρεσίαν τινὰ τοιαύτην φαμέν, οἵαν δοῦλοι δεσπόταις ... ὑπηρετοῦσι. I 271, 7 οἱ μὲν δεσπόται ὑπηρεσίας ἐνδεεῖς, ὁ δὲ θεὸς οὐ χρεῖος. I 272, 23 τὸ φιλοδέσποτον διὰ τῆς συνεχοῦς ὑπηρεσίας ... ἐπιδεικνύμενοι. I 273, 20 τὸν ἀδελφὸν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς διδασκαλίας χειροτονήσας τὸν ἑαυτοῦ προφορικὸν λόγον. I 282, 6 γεωπόνοι τὴν ἄνευ ἐμπειρίας ἕνεκα τῶν ἀναγκαίων μετιόντες ὑπηρεσίαν. VI 10, 1 οὐχ αἱ ὑπηρεσίαι μηνύματ' εἰσὶ δουλείας. VI 7, 5 οἵτινες ἐκ τῶν χρειῶν δοκιμάζοντες τὸν δοῦλον εἰς τὰς ὑπηρεσίας ἀφορῶντες. VI 11, 2 ὥσθ' ἃ μόνα σύμβολα δουλείας ἐστί, τὰς ὑπηρεσίας ἀναγκάσαι ἂν παῖδας τοὺς ἑαυτῶν ὑπομένειν. VI 40, 13 μηδένα μηδὲ τῶν εἰς ἀναγκαίας ὑπηρεσίας προσέμενοι δοῦλον. V 103, 14 δούλων. III 264, 4 δούλων καὶ ἀνεπιστημόνων. V 115, 20 ἐκ δούλων. V 254, 7 τῶν πενήτων. V 206, 13 (coni. λατρεία). V 103, 6 (coni. λατρεῖαι). V 62, 4 (coni. λειτουργίαι). IV 216, 13 ἕκαστα τῶν εἰς τὰς λειτουργίας καὶ ἱερὰς ὑπηρεσίας. IV 237, 14 (ἱεραί). V 231, 4 περὶ τὰς ἱερουργίας. V 28, 23 τῶν ἄλλων ἱερέων opp. τοῦ ἀρχιερέως. III 118, 8 τοῖς Λευίταις ... ἀπαλλαγεῖσι δὲ τῆς πρακτικῆς ὑπηρεσίας σκοπεῖν ἕκαστα (διείρητοι). II 45, 4 ἀγγέλους ... ἱεροὺς καὶ ἀσύλους διὰ τὴν ἀνυπαίτιον καὶ παγκάλην ταύτην ὑπηρεσίαν. II 1, 14 τὰ ὅσα πρὸς τὰς οἰκείας χρείας τε καὶ ὑπηρεσίας. II 69, 10 πρὸς τὴν τῶν καθ' ἕκαστον χρειῶν ὑπηρεσίαν. II 66, 20 τὰ ... ἄλλα ζῷα ... πρὸς ὑπηρεσίαν ἀνθρώποις παραδέδοται. — V 33, 9. 103, 21 ἀνθρώπων. V 325, 10 ἀρετῆς. V 110, 23 τοῦ βίου. V 164, 4 τῶν περὶ βίον. III 13, 12 ἐπιστήμης. IV 36, 15 τοῦ ὁρᾶν. II 263, 2 τῶν τοιούτων πραγμάτων. V 102, 17 τοῦ σώματος. — VI 40, 4 πρὸς εὐδοξίας καὶ τιμῆς, ὅπερ ἐστί, τὴν ὑπηρεσίαν τιθέμενοι. VI 146, 14 οἱ μὲν ὑπηρετήσαντες τὴν καλὴν ταύτην ὑπηρεσίαν ἀναβιβασθέντες. V 30, 21 μηδὲ μισθωτῷ μηδεὶς παρεχέτω μήτε μισθὸν μηθ' ὑπηρεσίας ἀμοιβὴν ἱερὸν γέρας. V 108, 17 ὑμεῖς τῆς προσηκούσης ὑπηρεσίας ἀπολαύσετε. VI 140, 14 ἄπρακτον αὐτῷ τὴν ὑπηρεσίαν ἐργάσασθαι. II 212, 12 ἀποικίλῃ χρωμένων ὑπηρεσίᾳ, μαγείρων, οἰνοχόων, σιτοπονῶν. V 38, 9 ὧν δεῖ πόλεσιν ἀναγκαίας ὑπηρεσίας. V 106, 19 παρέξει μὲν οὖν ἐκεῖνος ἀοκνότατα τὰς ὑπηρεσίας. V 190, 12 ὑπηρεσιῶν τε ἃς παρὰ ζῶντος (οἰκέτου) εἶχε στερόμενος. V 152, 11 οὐ φθάνοντα τὰς προστάξεις ὀξύτητι καὶ ἀνυπερθέτῳ τάχει τῶν ὑπηρεσιῶν. V 205, 9 ἅμα τῇ τιμῇ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀφαιρεθείς. V 368, 18 δουλεύοντες ⟨γὰρ⟩ πικρῶν μὲν ἐπιταγμάτων ὑπηρεσίας ἀναδέξονται τοῖς σώμασι. V 301, 17 θῆτας ... ὑποβεβληκότας ἑαυτοὺς ἄλλων ὑπηρεσίαις. V 281, 9 ὑπηρέτει μέντοι καὶ τὰς ἄλλας ὑπηρεσίας. V 21, 15 ἕνεκα τῆς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ὀξύτητος. VI 173, 16 ὑπηρετήσοντες κακὰς ὑπηρεσίας. V 102, 23 ὡς ... κεκωλῦσθαι καὶ τῶν κατὰ μέρος ὑπηρεσιῶν (κατὰ τὴν ἑβδομάδα). V 364, 1 εἰς τὰς πρὸς ὃ γέγονεν ἕκαστον ἀκωλύτους ὑπηρεσίας. V 302, 8 χρόνος εἰς ὑπηρεσίαν ἑξαετία. IV 305, 21 εἰς ὑπηρεσίαν φιλοδέσποτον. I 242, 16 εἰς τὰς ἀναγκαίας ἅμα καὶ ὠφελίμους ὑπηρεσίας. VI 63, 17 ὑποσημαίνοντός τινος τῶν ἐφημερευτῶν — οὕτω γὰρ ὀνομάζειν ἔθος τοὺς ἐν ταῖς τοιαύταις ὑπηρεσίαις. VI 59, 6 οὐκ ὑπηρεσίας ἕνεκα. V 290, 3 τὸν ἐπὶ τῇ ὑπηρεσίᾳ μισθὸν ἀνυπερθέτως ἀπολαβεῖν. IV 33, 11 καθ' ὑπηρεσίαν. II 250, 8 τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν ἐπιτήδεια πάντα. I 227, 18 „τὰς ὁσφῦς περιεξωσμένους" ἑτοίμως πρὸς ὑπηρεσίαν ἔχοντας. IV 205, 6 ὅσα πρὸς ὑπηρεσίαν γέγονεν ἀνθρώπου. IV 279, 2 πρὸς ὑπηρεσίαν. V 311, 9 πρὸς ἑτέραν ὑπηρεσίαν. VI 59, 19 ἠσκημένοι ... πρὸς τὰς βαρυτέρας ὑπηρεσίας. VI 66, 3 στῆναι δὲ τοὺς διακόνους ἐν κόσμῳ πρὸς ὑπηρεσίαν ἑτοίμους.

ὑπηρετεῖν. II 99, 6 ὅτι ὑ. ἀναγκαίῳ καὶ χρησίμῳ σφόδρα πέφυκε. II 246, 22 ὡς ὑ. ἐξ ἀνάγκης ἄττ' ἂν προστάττῃ τὸ δεσπόζον. II 271, 14 βαρύταταν ἄχθος ἡγούμενος ὁρατικὴν διάνοιαν πρὸς σαρκὸς ἡδονῶν πιεσθῆναι καὶ ἐπιτάγμασιν ὑ. V 66, 20 καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὑ. ταῖς πρὸς θεὸν ἀνθρώπων εὐχαριστίαις. I 197, 16 (ἡ ψυχὴ) ἐπιτάγματα ἐπιτάττει, οἷς ἐξ ἀνάγκης ὑπηρετοῦμεν. I 271, 6 ὁποίαν (sc. ὑπηρεσίαν) δοῦλοι δεσπόταις ... ὑπηρετοῦσι. I 271, 8 ὥστε (οἱ δοῦλοι) ἐκείνοις (sc. δεσπόταις) μὲν τὰ ὠφελήσοντα αὐτοὺς ὑπηρετοῦσι. V 199, 18 χεῖρες ... πειθαρχοῦσαι τοῖς ἡμετέροις ἐπιτάγμασιν ὑπηρετοῦσιν. II 90, 1 διά τινος ὑπηρετοῦντος τῶν ἀγγέλων. VI 10, 12 ὑπηρετοῦντες ἀόκνως ἕνεκα τοῦ

παρατρέφεσθαι. VI 3, 2 δι' ἑαυτῶν ἠκονημένοι καὶ νόμων προστάξεσιν ὑπηρετοῦντες. III 124, 11 (ὁ θεὸς) κολάζει δὲ ⟨δι'⟩ ὑπηρετούντων ἑτέρων. VI 10, 8 τάφρους ἀνατεμνόντων ... καὶ τῷ ἄλλῳ σώματι ὑπηρετούντων. V 36, 20 τοὺς ὑπηρετοῦντας ταῖς θυσίαις ἱερεῖς. II 239, 28 ὑπακούοντες δὲ τὰ δέοντ' ὑπηρετήσουσι. II 191, 13 ὄργανα ὑπηρετήσοντα ταῖς ἀθανάτοις αὐτοῦ (sc. θεοῦ) χάρισι. VI 173, 16 ὑπηρετήσοντες κακὰς ὑπηρεσίας. V 188, 17 καὶ εἰ τὰ μάλιστα τοῖς τῆς φύσεως ὑπηρετῆσαι βουλήμασιν ἔδοξαν. V 187, 4 εἰδὼς γνώμῃ μὲν οὐκ ἑκοντα χερσὶ δὲ ὑπηρετήσαντα τῇ τῶν ἀνθρωπίνων ἐφόρῳ δίκῃ πραγμάτων. VI 146, 14 οἱ μὲν ὑπηρετήσαντες τὴν καλὴν ταύτην ὑπηρεσίαν. — V 213, 14 ἧττον γὰρ ἂν ἠδίκουν ὑπηρετούμενοι πρὸς τῶν ἀνδραποδισθέντων. III 159, 5 αἱ ὑπηρετούμεναι δυνάμεις.

ὑπηρέτης. V 37, 7 (coni. λειτουργοί). III 262, 25 ἰδιωτῶν καὶ ὑπηρετῶν ἔργον. V 206, 11 (coni. ὑποδιάκονος). II 262, 23 τοῦ διακοσμήσαντος ἡγεμόνος (coni. θεραπευτής). IV 112, 12 τοῦ αὐτοῦ (sc. θεοῦ) χαρίτων καὶ ὡρεῶν (coni. διάκονος). IV 307, 15 ἐμπρεπὲς γὰρ ὑπηρέταις μὲν καὶ ὑπάρχοις θεοῦ. III 172, 8 ἄγγελος ὑ. τοῦ θεοῦ, λόγος. III 235, 22 (ὁ θεὸς) μὴ χρώμενος ὑπηρέταις ἄλλοις. V 184, 14 χρῆται γὰρ ὁ θεὸς ... ὑπηρέταις κολάσεως. IV 296, 12 θεοῦ γὰρ ὑπηρέται ... αἱ γονεῖς. II 69, 18 λόγῳ χρώμενος ὑπηρέτῃ δωρεῶν (ὁ θεός). — I 55, 20 ἀπληστίας (οἱ ὀδόντες). V 56, 10 τοῦ ἔθνους (ὁ ἀρχιερεύς). I 255, 5. 9. 14 τοῦ μὲν οὖν προτέρου τμήματος (τῆς νομοθετικῆς δυνάμεως) ὑ. ὁ Λευίτης ἐστί. II 20, 5 τῶν μὲν οὖν ὑπηρετῶν αἱ ἐν εἴδει ἀρεταί (εἰσιν). II 210, 20 τὴν ἐξάρχουσαν ἡδονῆς μέθην καὶ τὸν ὑπηρέτην αὐτῆς δεξιοῦται. I 261, 15 ἆρα τοσαύτην σπάνιν οἰκετῶν ἢ ὑπηρετῶν εἰκὸς εἶναι τῷ ... Ἰακώβ. II 11, 10 οἰκίας μέρος τὸ ἀφανέστατον, μὴ χρώμενον ὑπηρέταις ἑτέροις. II 212, 11 οὐ ποικίλων καὶ περιέργων τὴν τέχνην δέονται ὑπηρετῶν.

ὑπηρέτις. IV 219, 10 (τοῦ νοῦ) αἴσθησις. III 101, 21 (αἰσθήσεις). I 220, 6 (ὄσφρησις γεύσεως). II 44, 5 ταύταις (sc. ψυχαῖς) ... ὑπηρέτισι καὶ διακόνοις ὁ δημιουργὸς εἴωθε χρῆσθαι.

ὑπηχεῖν. VI 201, 7 τοῖς δὲ ἀγαθοῖς ἀγαθὰς ὑ. ἔοικε γνώμας ὁ θεός. IV 84, 13 ὑπηχεῖ δέ μοι καὶ ἐκλαλεῖ τὸ θεῖον. III 298, 27 ὑπηχεῖ δέ μοι πάλιν τὸ εἰωθὸς ἀφανῶς ἐνομιλεῖν πνεῦμα. III 85, 17 οἷς ἔναυλα μὲν τὰ λεχθέντα ὑπηχεῖ. V 106, 9 ἦν (sc. διδασκαλίαν) ὁ ἱερὸς λόγος ὑπηχεῖ. IV 24, 5 (ἡ ἀρετὴ) καλὰς ἐννοίας καλῶν πράξεων καὶ λόγων ὑπηχεῖ. II 290, 18 τὰ ... λεγόμενα καλὰ ὄντα ὁ φιλάρετος ὑπήχει θεός. III 240, 4 αὐτός, ὦ ἱεροφάντα, ὑπήχει καὶ ἐπιστάτει. IV 18, 10 εἰ μὴ νοῦς ἀόρατος ... ἔνδοθεν ὑπήχει ταῖς ἑαυτοῦ δυνάμεσιν. III 59, 12 προφήτης γὰρ ἴδιον μὲν οὐδὲν ἀποφθέγγεται, ἀλλότρια δὲ πάντα ὑπηχοῦντος ἑτέρου. IV 185, 4 ἐμοῦ τὰ λεκτέα ὑπηχοῦντος ἄνευ τῆς σῆς διανοίας. V 348, 15 ἔνδοθεν ὑπηχοῦντος τὰ λεκτέα τοῦ θεοῦ. III 259, 7 θεοῦ ... ὑπηχοῦντος ἀοράτως τὰ ἡμῖν μὲν ἄδηλα. V 347, 6 ὑποβολέως ἔνδοθεν ὑπηχοῦντος. VI 35, 12 τῆς ψυχῆς τὸ ἐλεύθερον καὶ εὐγενὲς καὶ φύσει βασιλικὸν ὑπηχούσης. III 180, 14 τὸν δ' ὑπηχοῦντα καὶ κρούοντα ἀόρατον ἀοράτως τὸ φωνῆς ὄργανον. II 34, 16 αἱ ... τέρψεις ἔναυλοί τε ἦσαν καὶ σφόδρα ἐκήλουν ὑπηχοῦσαι. II 284, 2 ὑπηχήσεις αὐτῷ τὰ ἐνθυμήματα. IV 187, 3 ἅττ' ἂν ὑπηχήσῃ τὸ θεῖον.

ὑπισχνεῖσθαι. I 161, 32. II 33, 6. III 21, 18.

ὕπνος. I 154, 1 ὕπνου καταλαμβάνοντος, ὃς καὶ τοὔνομα ἔσχεν ἀπὸ τῆς ὑφέσεως αὐτῶν (sc. τῶν αἰσθήσεων). V 24, 20 (coni. ὄκνος, λήθη, ἀφροσύνη). V 110, 20 (ἡ φύσις) νυκτὶ δ' ὕπνον παρασχοῦσα. II 313, 6 τυφλὸν γὰρ ὕ. ὡς ὀξυωπὲς ἐγρήγορσις. II 209, 22 οὔτε γὰρ ὕπνον οὔτε ἐγρήγορσιν ... ἔοικε σαφῶς ... καταλαμβάνειν. V 72, 7 (εὐχαριστίαι) ὑπὲρ μὲν ἐγρηγόρσεως ..., ὑπὲρ δὲ ὕπνου. V 111, 5 διὰ δὲ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως. VI 152, 5 ἐπίπονος ἐγρήγορσις, περιδεὴς ὕ. IV 188, 2 οὐ τρέψεται πρὸς ὕπνον. VI 125, 12 τετραμμένων ⟨ἁπάντων⟩ πρὸς ὕπνον. IV 92, 4 τὰ δ' ὕπνῳ κατεχόμενα. V 53, 15 ὕπνῳ μὲν παρειμένου τοῦ σώματος. VI 58, 6 ὕπνῳ βαθεῖ πιέζονται. V 111, 3 καταβαρθόντες ὕπνῳ βαθεῖ. II 213, 11 μέχρις ἂν ... βαθεῖ ὕπνῳ δαμασθῶσιν. I 185, 13 cf. II 64, 22. III 275, 28 ὁ δ' ὥσπερ ... ἐκ βαθέος ὕπνου περιαναστάς. IV 90, 2 ὡς δ' ἐν βαθεῖ ὕπνῳ πλαζόμεθα. II 77, 17 cf. III 262, 13 παραπλήσιόν τι πάσχοντες τοῖς ἐκ βαθέος ὕπνου διανισταμένοις. II 305, 13 ἐν τοῖς βαθέσιν ὕπνοις. III 267, 22 καὶ μὴν πρός γε ὕπνον μαλακὸν μὲν ἕδαφος αὐτάρκες ἦν. I 192, 23 ὕ. ἐν ἡμέρᾳ, ὁπότε καιρὸς ἐγρηγόρσεως. VI 27, 9 οὐδ' ἐν ὕπνοις ἐωρακότες ἡμέτερα ἔργα. IV 35, 17 τὴν γὰρ καθ' ὕπνον ἀπραξίαν. VI 205, 7. 12 ὑπενεχθεὶς εἰς ὕπνον. I 296, 26 ἴσχεται μὲν κατὰ τοὺς ὕπνους

ἠρεμοῦντα. I 211, 8 μαλακώτατος ὕ. (παρὰ τῇ ἡδονῇ ἐστιν). II 200, 20 ὁ ἐπιστήμης ἔρως, ἐχθρὸς μὲν ὕπνου, φίλος δὲ ἐγρηγόρσεως. II 216, 8 λήθην καὶ ὄκνον (ἐμποιῶν) τῶν πρακτέων (opp. ἐγρήγορσις).

I 96, 2 πῶς ὕπνῳ χρῆται ὁ νοῦς. I 96, 21 cf. III 222, 9 ἥ τε τῶν αἰσθήσεων ἐγρήγορσις ὕ. ἐστι ⟨τοῦ⟩ νοῦ. III 59, 2 ὕ. νοῦ ἐγρήγορσίς ἐστιν αἰσθήσεως. I 96, 28 ἡ γὰρ ἔκστασις καὶ τροπὴ τοῦ νοῦ ὕ. ἐστὶν αὐτοῦ. III 151, 10 εἰ πρὸς ὕπνον τράποιτο ὁ νοῦς. III 88, 17 τοῦ λογισμοῦ ... ὡς ἐν ὕπνῳ βαθεῖ κατα-μεμυκότος. II 309, 13 τὸ δὲ ἐπιλανθανόμενον ὕπνῳ λογισμοῦ χρώμενον θηλυτοκεῖ. V 72, 1 τοῦ μὲν σώματος ..., τῆς δὲ ψυχῆς. IV 17, 10 ὥσπερ ἐκ βαθέος ὕπνου διοίξας τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα. III 240, 8 (ψυχαὶ) καθάπερ ἐκ βαθέος ὕπνου διαναστᾶσαι. III 259, 4 ἐν τοῖς ὕπνοις ἐξ ἑαυτῆς ἡ ψυχὴ κινουμένη. — VI 53, 3 ἐκλαλοῦσιν ἐν ὕπνοις ... τὰ τῆς ἱερᾶς φιλοσοφίας ἀοίδιμα δόγματα. III 204, 3 cf. 262, 21. 280, 26. IV 87, 8. 11. 97, 22 (αἱ ἐν τοῖς ὕπνοις φαντασίαι). IV 189, 5 ὅστις καθ' ὕπνον ἐναργῆ φαντασίαν εἶδε θεοῦ. — III 284, 28 ὁ δὲ βαθὺς καὶ διωλύγιος ὕ., ᾧ πᾶς κατέχεται φαῦλος. III 231, 1 οἷς πᾶς ὁ βίος ὕ. καὶ ἐνύπνιόν ἐστι.

ὑπνοῦν. I 95, 28. II 240, 12.

ὑποβάλλειν. I 231, 17 cf. 249, 3. 253, 12. 269, 7. II 116, 3. 249, 22. 260, 7. III 167, 13 τὸ γὰρ „—“ τοιοῦτον ὑποβάλλει νοῦν. III 274, 6 χρηστὰς γὰρ ἐλπίδας ὑποβάλλουσιν ἑαυτοῖς. II 68, 3 (λογισμὸν) οἷς ἂν ὁ ὀρθὸς ὑποβάλλῃ λόγος πεισθησόμενον. II 13, 18 ἡ (ψυχὴ) ... σωματικαῖς συζυγίαις ὑποβάλλουσα αὐτήν. V 16, 18 cf. 219, 23 καθάπερ ὑποβάλλοντος ἑτέρου. IV 186, 3 ὑποβάλλοντος ἑτέρου θεσπίζει τάδε. II 282, 23 τοῦ τε ὑποβάλλοντος τὰ ἐνθυμήματα. III 259, 18 ἅτε τοῦ θεοῦ χρησμοῖς σαφέσιν ἐοικότα διὰ τῶν ὀνείρων ὑποβάλλοντος. II 222, 8 ἡμεῖς δὲ πειθόμενοι τῷ ὑποβάλλοντι ὀρθῷ λόγῳ. III 211, 9 πρὸς τὸν ὑποβάλλοντα νοῦν. V 245, 5 ὑποβαλὼν ἀτελεῖς ἐλπίδας μειζόνων ἀγαθῶν κτήσεως. II 81, 2 σπουδαρχίαις δὲ καὶ λιμοδοξίαις ὑποβαλοῦσα σαυτὴν (sc. ψυχήν). IV 187, 12 τὰ ὑποβαλλόμενα ἐξελάλει προφητεύων τάδε. II 303, 20 εὔλογον τάς γε στοιχειώδεις οὐσίας ὑποβεβλῆσθαι τοῖς ἀποτελουμένοις. I 138, 16 ὅτι (ἡ ἡδονὴ) σχεδὸν ὑποβέβληται πᾶσι (πάθεσιν). II 48, 3 αὕτη (sc. σάρξ) γὰρ καθάπερ τις θεμέλιος ... πρῶτος καὶ μέγιστος ὑποβέβληται. II 227, 29 ὁ γὰρ Σὴμ ὡσανεὶ ῥίζα καλοκἀγαθίας ὑποπεβέβληται. III 241, 8 ὑποβέβληται γὰρ ὡς ῥίζα πᾶσιν. I 194, 21 θεμέλιοι μὲν ὑποβεβλήσθωσαν εὐφυΐα καὶ διδασκαλία. I 189, 11 πᾶσι τοῖς ἐπιτρέχουσι καὶ τραχηλίζουσι δεινοῖς ὑποβεβλημένος. I 296, 28 τὸ μὲν καθ' ἕξιν καὶ ἠρεμίαν ἅτε πρὸς τὸ παθεῖν ὑποβεβλημένον καλεῖται θῆλυ. II 109, 21 ἑνὸς καὶ ὑποβεβλημένου καὶ ἀπαραδόκτου τέχνης ζῴου περιέσονται. I 170, 10 τὸν δὲ πιεσθέντα καὶ ὑποβεβλημένον σφοδρᾷ καὶ ἀνιάτῳ νόσῳ. I 163, 10 τῶν αἰσθήσεων τὴν φλόγα ἐγειρουσῶν τὰ αἰσθητὰ ὑποβεβλημένων.

ὑποβλέπεσθαι. IV 202, 18 ὡς κοινοὺς δυσμενεῖς τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους ὑ. V 218, 19 τὸν μὲν κατήγορον ὑποβλέπεται πᾶς δικαστής. VI 176, 16 μόνους γὰρ Ἰουδαίους ὑπεβλέπετο. VI 190, 3 προσέρχεταί τις ὕφαιμόν τι καὶ ταραχῶδες ὑποβλεπόμενος. IV 97, 14 ὁ μὲν τοιαῦτ' ἀπειλήσας ὑποβλεπόμενος. VI 204, 2 πάλιν δὲ ὅτε ὑποβλεπόμενον εἶδε. III 285, 22 τὸ (συμπόσιον) δὲ (πέπλησται) συννοίας, κατηφείας ... βριμουμένων, ὑποβλεπομένων.

ὑποβολεύς. II 284, 3 sq. III 171, 28. IV 208, 20. V 347, 5.

ὑποβολή. III 203, 12.

ὑποβολιμαῖος. II 147, 25. III 181, 24.

ὑπογάμιος. V 170, 1. 3 Περὶ ὑπογαμίου.

ὑπογάστριος. III 264, 12 (ἀδελφός). IV 205, 15 (ἐπιθυμίαι). IV 126, 19. V 125, 17 (ἡδοναί). I 55, 13 (οἰστροι). — III 282, 20 περὶ τῶν ὑπογαστρίων.

ὑπογράφειν. I 91, 20 οὔπω μὲν δεδήλωκε, μέλλει δὲ ὑ. I 77, 13 βούλεται τὰς κατὰ μέρος ἀρετὰς ὑ. VI 219, 3 καλὰς ὑπογράφεις τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐλπίδας. I 66, 13. 75, 6. 95, 22. II 55, 1. 77, 8. V 16, 22. 245, 1 (Μωυσῆς) ὑπογράφει. II 72, 15 τίνα ὑπογράφει νοῦν τὸ „—“. VI 75, 8 οἱ μὲν γὰρ πολλοὺς κόσμους ὑπογράφουσιν. — II 46, 16 ὥστε τὸ τί ἐστι πνεῦμα θεῖον ὁρικῶς διὰ τῶν λεχθέντων ὑπογράφεσθαι. VI 166, 5 οὕτως εἰκὸς ἐν τοῖς αὐτοῖς ὑπογράφεσθαι τυπωδέστερον καὶ τὴν πρὸς ἡγεμονίαν ἐμφέρειαν. V 233, 6 βάσανον δὲ καὶ δοκιμασίαν τῶν δέκα ζῴων ὑπογράφεται κοινῇ κατὰ διττὰ σημεῖα. I 22, 10 ἡ τάξις ἀναγκαίως λόγῳ ὑπεγράφετο. — I 210, 8 (ἡ ἡδονὴ πόρνης τὸν τρόπον) ὑπογεγραμμένη τὴν ὄψιν. V 160, 17 τὰς ὄψεις τριβόμενοι καὶ ὑπογραφόμενοι. I 126, 22 τῶν ἑταιρῶν εἰδεχθεῖς ἰδεῖν ἔστι φαρματτούσας καὶ ὑπογραφομένας τὴν ὄψιν.

ὑπογραφή. IV 136,4.
ὑπόδειγμα. II 27,9. 241,22. III 58,20. 259,13.
ὑποδέχεσθαι. II 211,11 ὅτι σπείρειν μὲν ἄνδρες γονὰς ὑ. δὲ γυναῖκες ἐκ φύσεως πεπαίδευνται. I 194,6 βασιλεῖς ὑ. μέλλοντες λαμπροτέρας κατασκευάζομεν τὰς ἰδίας οἰκίας. IV 23,20. 24 γονὴν δὲ ὑποδέχεται τὸ θῆλυ ..., ὁ δὲ λογισμὸς τὰς ἱεροπρεπεῖς καὶ θείας ὑποδέχεται σποράς. I 4,14 τὴν τοῦ ὑποδεχομένου τὰς γονὰς θήλεος ἰδέαν. VI 94,10 γυναικὸς δ' ὑποδεχομένης τὰ σπέρματα σωτηρίως. I 156,16 ὑποδέξεταί σε φιλόδουλος δεσπότης ἐπ' ἐλπίσι χρησταῖς ἐλευθερίας.
ὑποδιακονικός. IV 139,12.
ὑποδιάκονος. V 4,21 αἴσθησις ὑ. νοῦ. V 29,15 (ὁ ἀρχιερεύς). V 17,5 cf. IV 26,19 τοὺς ὑποδιακόνους αὐτοῦ (sc. θεοῦ) τῶν δυνάμεων ἀγγέλους. V 8,12 μὴ τοὺς ὑποδιακόνους καὶ πυλωροὺς πρὸ τοῦ βασιλέως (int. θεοῦ) θεραπεύειν ἀξιοῦν. IV 307,20 τῷ γὰρ ὄντι ὁ μὲν θεὸς πρύτανις εἰρήνης, οἱ δ' ὑποδιάκονοι πολέμων ἡγεμόνες εἰσίν. V 49,12 (χεῖρες) τῶν καλῶν. V 206,11 ἐὰν οὖν τις ... ὀδόντα ἐκκόψῃ τὸν ὑπηρέτην καὶ ὑποδιάκονον τῶν ἀναγκαιοτάτων.
ὑπόδικος. V 191,4 ὥσπερ αἴτιος ὑ. ἔστω. V 210,2 κολαζέσθω μόνον ὧν ὑ. ὧν ἐπεχείρησε βλάπτειν. V 217,17 ὁ λαβὼν ὑ. οὐκ ἂν γένοιτο. V 214,25 ἔστω μὲν οὖν ὑ., ὅτι ... V 184,11 τὸν ἀνελόντα φόνῳ μὲν οὐ ποιῶν ὑπόδικον. V 147,4 ὑ. ἔστω θανάτου. V 190,7 ὁ δεσπότης ὑ. ἔστω φόνου. V 327,10 ὑπόδικοι δ' ὑμεῖς οἱ ἐκ μεγάλων φύντες οἴκων. II 207,22 ὑπόδικα τὰ τιμῆς ἄξια ... νομίζουσι.
ὑποδοχή. II 140,13 τοῦ μεγάλου βασιλέως (int. θεοῦ). III 180,9 τῶν ἱερῶν τούτων λόγων. III 175,15 τῶν ἔξωθεν ἐπιχεομένων ῥευμάτων.
ὑπόδρομος. V 18,3 εἰς τὸ ἱερὸν καταίρουσιν οἷά τινα κοινὸν ὑπόδρομον. II 34,21 τὸν ἀσελγοῦς καὶ ἀκολάστου βίου ὑπόδρομον. II 89,12 ὑπόδρομον καὶ καταφυγὴν δυσελπιστίας ἔργον προσιέμεθα. I 240,1 εἰς ὑπόδρομον ἢ ὕφορμον ἢ ναυλοχώτατον λιμένα. I 20,24 ὑποδρόμοις καὶ λιμέσι. III 231,18 ψυχῆς ἀσφαλεῖς ὑποδρόμους. II 77,22 πρὸς γὰρ τῷ μὴ τυγχάνειν ὑποδρόμων ἐφ' οὓς ἐπείγονται.
ὑποδύεσθαι. I 153,22. II 45,9.
ὑποδύτης. IV 226,7 sqq. (τοῦ ἀρχιερέως).
ὑποεπιμερής. IV 273,4 (λόγοι).
ὑποζευγνύναι. I 80,15. 17. 156,13. 222,2. II 4,2.
ὑποζύγιον. I 30,20. 178,19. II 116,5.
ὑπόθεσις. III 263,27 μεμνημένος τῆς ἐξ ἀρχῆς ὑποθέσεως. I 276,24 τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑποθέσεων ἄκρως εἴωθε διαμεμνῆσθαι. II 62,9 τὰς ἐξ ἀρχῆς ὑποθέσεις ἀδυνατούντων κραταιῶς διαφυλάττειν. II 106,20 ὁ τὴν περὶ σῶμα καὶ τὰς κενὰς δόξας ὑπόθεσιν ἀεὶ μελετῶν Ἰωσήφ. IV 136,5 ὑπογραφή τίς ἐστι τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως. V 336,11 τοῦ δὲ νομοθετικοῦ τὸ μὲν καθολικωτέραν ὑπόθεσιν ἔχει. II 1,7 τί ... τὰς μυθικὰς ὑποθέσεις ... παραιτούμεθα; IV 275,3 ὃ καθ' αὑτὸ συμβέβηκεν αὐταρκεστάτην εἶναι ὑπόθεσιν τοῖς περὶ τὰ μαθήματα διατρίβουσι. IV 41,19 δι' ἀβουλήτους καὶ μεγάλας ὑποθέσεις. VI 155,16 ὁ παρὼν καιρὸς καὶ αἱ μετ' αὐτὸν κριθεῖσαι πολλαὶ καὶ μεγάλαι ὑποθέσεις. V 248,9. 13 ἐπειδὴ τῶν ὑποθέσεων αἱ μέν εἰσι μείζους, αἱ δὲ βραχύτεραι. III 74,9 τῶν μεγάλων ὑποθέσεων μεγάλα καὶ τὰ προοίμια. III 151,24 μεγάλας βίων ὑποθέσεις ὁρᾷς. III 74,10 μεγίστη ... ἀρετή. VI 219,11 ἐξεταζομένης ὑποθέσεως μεγίστης ἐν τετρακοσίοις ἔτεσιν ἡσυχασθείσης. IV 120,2 τὰς ἀμείνους ὑποθέσεις παρελθόντες. II 260,21 τὰ ἐξ ὑποθέσεως τοῦ νοῦ πάντα. III 272,4 ὅσας ὑποθέσεις καὶ ἡλίκας εὐπραγίας ... ἄχρις οὐρανοῦ κατέσεισαν. VI 220,2 ὡς μὴ μόνον τὴν ὑπόθεσιν ἀλλὰ καὶ τὸ ζῆν ἀπογνῶναι. VI 189,9 αὐτὸς ... τῆς ὑμετέρας ὑποθέσεως ἀκούσομαι προσευκαιρήσας. VI 223,6 ἤκουσε γὰρ τῆς ὑποθέσεως, ὃς πραγμάτων ἐνίων παρήκουσεν; VI 190,1 φροντίζουσι δὲ ἡμῖν τῆς ὑποθέσεως. VI 191,20 ἀμφοτέρων οὖν τῶν ὑποθέσεων δι' ἃς ἐστάλημεν οἰχομένων.
ὑποθήκη. III 270,23. V 72,11. 158,2. 285,14.
ὑποκακοήθης. VI 187,5.
ὑποκαταλίνεσθαι. IV 283,16.
ὑποκεῖσθαι. III 27,12 εἴ τι ἄλλο πρεσβυτέρας ὄνομα ἀρχῆς ὑπόκειται ἡ φύσις. I 68,19. 25. 70,16. 125,14. 126,11. 19. II 224,22. III 7,2. 241,23. 299,11. IV 302,3. VI 88,23 (τὸ ὑποκείμενον). II 44,20 ἓν δὲ καὶ ταὐτὸν ὑποκείμενον. IV 87,16 πρὸς οὐδὲν ὑποκείμενον. IV 287,18 ὑποκειμένου πράγματος. II 164,7. 13. IV 27,19. 30,3 ἑνὸς ὑποκειμένου. I 52,15. 67,14. 95,26. 97,22. 104,22. 105,15. 126,17. 127,1. II 207,3. 249,14. 257,12. III 17,12. 28,8. 102,1. IV 70,1. V 15,18 (τὰ ὑποκείμενα). II 209,5 καταλήψεις τῶν ὑποκειμένων πραγ-

μάτων. II 163, 15 πολλῶν ὑποκειμένων opp. ἑνὸς ὑποκειμένου. III 167, 2 τὴν τῶν ὑποκειμένων σωμάτων ἀντίληψιν.
ὑποκνίζειν. IV 190, 17.
ὑποκρίνεσθαι. II 238, 16.
ὑπόκρισις. IV 76, 1 θανάτου γὰρ ἐμοὶ κακὸν ἀργαλεώτερον ὑ. III 265, 13 (coni. σοφίσματα, προσποίησις). VI 28, 19 coni. θωπεία, κολακεία. VI 185, 29 δεινοὶ γάρ εἰσι τὰς κολακείας καὶ γοητείας καὶ ὑποκρίσεις. III 249, 21 παρὰ δὲ ῥητορικῆς. II 78, 18 γυμνὴν ἐπιδείκνυνται τὴν ὑπόκρισιν. III 143, 25 τοῖς μὲν ἀλήθεια, τοῖς δὲ ὑ. ἀσκεῖται. III 11, 5 ὑποκρίσεως καὶ ψευδῶν πλασμάτων ἀνηρτηκὼς τὸν ἑαυτοῦ βίον. IV 75, 18 ἄνευ τῆς ἐχθρᾶς ὑποκρίσεως. VI 25, 20 ἠρεμαιοτέρας φωνῆς ὑποκρίσει βαρύμηνι ἦθος ἐπιδεικνύμενοι. V 251, 6 ψυχῆς ... συσκιαζούσης ὑποκρίσει τὸ ἔργον. VI 159, 24 ἣν συνεσκίαζεν ἀγριότητα τῷ πλάσματι τῆς ὑποκρίσεως ἀναφήνας. II 310, 15 πραϋνθέντος δὲ ἀποθήσῃ τὴν ὑπόκρισιν. III 117, 20 ἐχλεύασαν καὶ τῆς ὑποκρίσεως ἐμίσησαν.
ὑποκριτικός. I 105, 14.
ὑπολαμβάνειν. I 103, 27 τὸ ὑ. ὅτι νοῶ × ἢ ὅτι αἰσθάνομαι. III 22, 17 ἀνεδίδασκεν οὐ θεοῦ ἔργον, ἀλλὰ θεὸν ὑ. τὸν κόσμον εἶναι. III 108, 1 τίς οὖν οὕτως ἀνόσιός ἐστιν, ὡς ὑ. κακωτὴν τὸν θεόν ...; III 68, 15 ὡσ ὑ., ὅτι ... V 320, 18 τοὺς ἄλλους ὑπολαμβάνει πένητας. IV 40, 17 ὡς ἡμεῖς ὑπολαμβάνομεν. II 68, 9 ὑπολαμβάνουσι θυμοῖς καὶ ὀργαῖς χρῆσθαι τὸ ὄν. I 200, 14 τὸ μὲν αἴτιον ὄργανον τὸν δημιουργόν ... ὑπολαμβάνουσιν. VI 186, 7 Γάιος ὑπελάμβανε τῷ ὄντι νομίζεσθαι παρ' Ἀλεξανδρεῦσι θεός. I 225, 2 ὁ δὲ ἀξιόχρεων ἑαυτὸν ὑπολαμβάνων κτήσεως καὶ ἀπολαύσεως ἀγαθῶν. II 45, 5 καὶ αὐτὸς ὑπολαμβάνων οὐχ ἁμαρτήσει. II 285, 26 οἳ τοὺς ῥητοὺς νόμους σύμβολα νοητῶν πραγμάτων ὑπολαμβάνοντες. II 83, 12 ὅπερ εὔλογον ἦν ὑπολαβεῖν. I 71, 25 ὡς ὑπολαβεῖν ὅτι θεὸς γεωπονεῖ. I 184, 13 (ὁ νοῦς) πάντων ὑπέλαβεν εὑρετὴν καὶ τεχνίτην ἑαυτόν. I 186, 6 ἀντὶ γὰρ τοῦ νομίσαι θεοῦ πάντα κτήματα, ὑπέλαβεν ἑαυτοῦ. III 169, 22 μηκέτ' οὖν ὀνομάτων ἀλλαγὴν ὑπολάβῃς χαρίζεσθαι τὸ θεῖον. II 43, 9 καὶ μηδεὶς ὑπολάβῃ μῦθον εἶναι τὸ εἰρημένον. II 29, 28 ὁ ἀρετῆς ἐκδεξάμενος καὶ ὑπολαβὼν δι' εὐκλείας ... λόγος. III 143, 19 καίτοι γ' ὑπολαβόντες ἐπιτηδειότατα τῇ ψυχῇ δεδωρῆσθαι. III 104, 2. 4 ἐγὼ μὲν ταῦτα περὶ ὑμῶν ὑπείληφα. I 19, 17 καιροὺς δὲ τὰς ἐτησίους ὥρας ὑπείληφεν εἶναι. II 39, 16 τοῦτο πρὸς ἀλήθειαν γενέσεως αἴτιον ὑπειληφότες. — I 294, 26 Μωυσῆν, ὁπότε χειροτονεῖται „θεὸς τοῦ Φαραώ", μὴ πρὸς ἀλήθειαν γεγενῆσθαι, δόξῃ δὲ μόνον ὑπολαμβάνεσθαι. I 128, 25 πότε οὖν, ὦ ψυχή, μάλιστα νεκροφορεῖν σαυτὴν ὑπολήψῃ; V 9, 6 τί ἕτερον ὑπολήψεται ἢ ὅτι ... I 14, 14 αἰτίας ὑπολήψονται. I 259, 6 ᾗ (sc. ψυχῇ) δ' ἐμπεριπατεῖ ὁ θεός, τὸ ἐκτὸς αἰσθητὸν ἀγαθὸν οὐχ ὑπεληπται. I 62, 25. II 99, 17 ὑποληπτέον.
ὑπόληψις. I 234, 2 ἀποδιδράσκειν δεῖ τὴν μυρίους ἀπατῶσαν ἐκκλίνοντας ὑπόληψιν. I 237, 1 γυμνὴν ἄνευ σκεπασμάτων, ὅσα περιποιοῦσιν αἱ κεναὶ καὶ ψευδεῖς ὑπολήψεις, τὴν ψυχὴν φανῆναι. III 219, 23 τῆς πρὸς θεὸν πίστεως καὶ ἀφανοῦς ὑπολήψεως ἀφιστάμενον. III 182, 29. V 149, 15 ἀρίστοις ὑπολήψεσι ταῖς περὶ θεοῦ. IV 284, 9 τὴν περὶ τοῦ ζῶντος ἀεὶ θεοῦ προσήκουσαν ὑπόληψιν. V 80, 10 τοῦ ἑνὸς καὶ ὄντως ὄντος. V 80, 6 περὶ τοῦ πάντα γεννῶντος. V 332, 11 ὡς ἔστιν ἓν αἴτιον. III 166, 16 ἣν περὶ ἑαυτοῦ τε ἴσχε καὶ θεοῦ. VI 170, 8 ταύτην τὴν ὑπόληψιν ἐνσφραγισάμενος τῇ διανοίᾳ. VI 204, 6 προπετείας καὶ θράσους ὑπόληψιν ἐξενεγκάμενος. IV 159, 4 σπουδάζοντες ὑπόληψιν ἐμποιεῖν, ὅτι ... — III 168, 22 ἐν ἀψευδέσι καὶ καθαραῖς ὑπολήψεσιν. II 287, 2 (ἐπιεικής). II 286, 5. V 144, 23 (χρηστή). III 275, 29 (ψευδής).
ὑπομειδιᾶν. IV 35, 3. VI 138, 12.
ὑπομενετέος. I 79, 3 ἐπιστήμη γάρ ἐστιν ὑπομενετέων καὶ οὐχ ὑπομενετέων καὶ οὐδετέρων. I 78, 8 ἡ δὲ ἀνδρεία τοῖς ὑπομενετέοις (ὅρους τιθεῖσα).
ὑπόμνησις. I 116, 27. II 34, 6. 123, 15.
ὑπομιμνῄσκειν. III 224, 20 εἰ καὶ μὴ ὀνειδίζειν ἀλλά τοί γε ὑ. II 230, 7 τί δεῖ ... οὐ μόνον τῶν ἐν χερσὶ καὶ παρὰ πόδας ὑ.; V 117, 7 ὑπὲρ τοῦ μὴ δοκεῖν ἀπευκτὴν ὠφέλειαν προσνέμων ὀνειδίζειν πενθοῦσιν ἢ ὑ. κακοπραγιῶν. V 90, 22 οὐ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὑπομιμνῄσκει τῆς ἀνθρωπότητος. V 122, 17 ὑπομιμνῄσκων ὁ θεὸς τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως. I 214, 11 ὅσα ἂν ἐνδέχηται τῶν ὑπ' ἐκείνης ἡσυχασθέντων ὑπομνήσω. V 363, 21 ὑπομνῆσαι τὸν θνητὸν ὅτι θνητός ἐστιν. V 272, 8 περὶ ὧν ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις ὑπεμνήσαμεν.

ὑπομιμνῄσκεσθαι. I 117, 3 τὸ δ' ὑ. καὶ ἀναγγέλλειν καὶ ἀναπολεῖν κρατεῖ καὶ δουλοῦται βιαίως τὸν λογισμόν. V 144, 22 ἔοικέ πως ὑ. πατρός τε καὶ μητρός.

VI 55, 5 ἔνιοι δὲ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ὑπομιμνῄσκονται τροφῆς. IV 232, 16 „ὑπομιμνῃσκέσθω μέντοι" φησί „καὶ ὁ μέλλων περιρραίνεσθαι, ὅτι ..." V 186, 12 τὸν οὖν ἀκούσιον δράσαντα φόνον ... ὑπομιμνῃσκόμενον ἐκ τοῦ τόπου τὸ ἄφοβον. IV 166, 22 εἶθ' ὑπομιμνησκόμενοι τῆς κατ' Αἴγυπτον εὐθηνίας. V 103, 16 τῶν ἀνθρώπων ... ὑπομιμνησκομένων ἰσότητος. III 80, 18 τὸν πατέρα νοῦν αἴτιον εἶναι τοῦ ὑπομνησθῆναι. III 80, 13 ἔξω λήθης γίνεται, ᾗ πρὶν ὑπομνησθῆναι κατέσχητο. — III 129, 18 ὑπομνηστέον.

ὑπόμνημα. V 246, 7 (coni. γράμματα). III 301, 18 ἀνακείμενα ὑπομνήματα. III 111, 4 τῶν τριῶν τούτων αἰτιῶν ἔστιν εὑρεῖν ἐν ταῖς ἱεραῖς γραφαῖς ὑπομνήματα. — V 271, 16 ἀνανδρίας. V 120, 23 τῆς μεγίστης ἀποικίας ὑ. ἐστιν ἡ ἑορτή. IV 2, 13 βίου τῶν παλαιῶν. V 124, 21 τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως. IV 196, 8 τῆς εὐχαριστίας τῶν ἀνδρῶν. IV 211, 2 παλαιῶν πράξεων. VI 219, 2 τιμῆς καὶ εὐσεβείας. III 40, 21 θείων φύσεων. V 36, 17 τοῦ καταφρονητικῶς ἔχειν ἁπληστίας.

ὑπομνηματίζειν. VI 144, 7.

ὑπομνηματικός. VI 186, 12.

ὑπόμνησις. IV 225, 20. V 52, 11 ἁμαρτημάτων. V 124, 14 ἐλπίδος χρηστῆς. V 137, 2 ἐνδείας. V 132, 18 τεραστίου ... ἔργου. V 121, 8 εὐχαριστίας. VI 148, 12 τῶν ἀρχαίων κακοπραγιῶν. V 138, 10 τῆς τῶν προγόνων μακρᾶς ὁδοιπορίας. V 54, 15 τῆς ψυχικῆς σωτηρίας. IV 102, 7 φοβερῶν ἐκείνων. — III 80, 8 ἀνάγκη δὲ τὸν ὑπομνήσει χρώμενον ἐκλαθέσθαι πρότερον ὧν ἐμέμνητο. V 239, 20 οὐ πρότερον ἐποιησάμην ὑπόμνησιν. V 317, 10 ὑπόμνησιν ποιεῖται τῶν μὲν ἀναφλέγειν τὸ πάθος εἰωθότων. — III 251, 8 εἰς ὑπόμνησιν ἑαυτοῦ. V 148, 20 ὄνομα θεῶν ἑτέρων μήτε τῇ ψυχῇ παραδέξῃ εἰς ὑπόμνησιν. VI 67, 8 τοῖς δυναμένοις ἐκ μικρᾶς ὑπομνήσεως τὰ ἀφανῆ διὰ τῶν φανερῶν θεωρεῖν. V 290, 15 πρὸς ὑπόμνησιν τῆς τῶν ἀλλοτρίων ἀποδόσεως.

ὑπομονή. II 59, 6 διὰ καρτερίας καὶ ἀνδρείας καὶ ὑπομονῆς. I 189, 14 τῇ ἑαυτοῦ καρτερίᾳ καὶ ὑπομονῇ. II 168, 2. 296, 10 τῶν καλῶν. III 190, 14 ὑπομονῆς ἄξιον ἡ ἀνδρεία, φυγῆς ἡ δειλία. II 310, 5 τίς οὖν ἡ παραίνεσις τῆς ὑπομονῆς; — All: I 264, 26 cf. 203, 10. 268, 19. 270, 8. II 167, 17. 309, 19. III 79, 19. 118, 14. 152, 6. 214, 21 Ῥεβέκκα γὰρ ἡ ὑ.

ὑπομονητικός. I 132, 25 ψυχή.

ὑπονοεῖν. I 5, 8 λέγειν ἢ ὑ. III 168, 17 ὑ. ἄξιον, ὅτι ... II 78, 24 τὸ μὲν πρότερον οὐκ εἰκὸς ὑ. VI 180, 14 ὡς ὑ., ὅτι ... VI 98, 15 ἀναγκαῖον ὑ. τὸ ἀδύνατον. VI 89, 8 πάντων δ' ἀτοπώτατον ὑ. ὅτι ... VI 86, 8 ὅπερ οὐδὲ θέμις ὑ. VI 99, 6 ὃ μηδὲ θέμις ὑ., ὅτι ... VI 83, 13 τοῦτο δὲ ὑ, οὐκ εὐαγές. VI 87, 5 ὃ δὴ γένοιτ' ἂν οὐδὲν ἕτερον ἢ θεοὺς φθειρομένους ὑ. VI 95, 14 ἅπερ οὐ μόνον λέγειν ἀλλὰ καὶ ὑ. ἀσεβές. VI 77, 10 ἀληθέστερον ὑ. τὸ πρότερον, οὐ μόνον ὅτι ... VI 95, 12 ἐπεὶ καὶ οἱ φθείροντες αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) λογικὸν εἶναι ὑπονοοῦσιν. III 109, 21 μηδὲν τῶν ἐν ταῖς γυναικείοις ζηλοτυπίαις εἰωθότων γίνεσθαι ὑπονοήσῃς. III 80, 26 μηδεὶς τοῦτ' εὐφρονῶν ὑπονοήσειεν. V 165, 6 φησὶν οὖν τῷ ὑπονοήσαντι ἀνδρί. — IV 288, 4 ὅ γε ὁμνὺς εἰς ἀπιστίαν ὑπονοεῖται. VI 89, 17 τοῦ κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν ὑπονοουμένου (κόσμου). V 57, 19 ἐάν τις ... ὑπονοηθείς, ὅρκου προταθέντος, ὀμόσῃ. I 145, 21 ἐπὶ τῆς ὑπονοηθείσης διεφθάρθαι ψυχῆς φησιν. — I 44, 23. III 159, 14. IV 235, 13 ὑπονοητέον.

ὑπόνοια. V 165, 8 τὸ ... τῆς ὑπονοίας πάθος. V 217, 11 φαύλης ὑπονοίας ῥυόμενος ἑαυτόν. V 165, 18 ὀηλούτω τὴν ὑπόνοιαν. V 165, 2 καθ' ὑπόνοιαν. IV 103, 3 cf. 106, 5 τῆς κατασκοπῆς. IV 116, 21. 23 ὑπονοίᾳ πληχθέντες. VI 162, 10 τοῦ Τιβερίου. VI 122, 24 τοῦ Μάκρωνος. VI 162, 20 πρὸς τὰς ἐξ ὑπονοιῶν αἰτίας καὶ κατηγορίας. VI 217, 5 ἠρεμοῦντος καὶ τῆς ὑπονοίας ἀπηλλαγμένου.

V 350, 20 ἐν ταῖς ῥηταῖς γραφαῖς καὶ ἐν ταῖς καθ' ὑπόνοιαν ἀλληγορίαις. IV 67, 11 μετὰ τὴν ῥητὴν διήγησιν καὶ τὰ ἐν ὑπονοίαις προσαποδοῦναι. III 230, 23 τὴν ἐν ὑπονοίαις πραγματείαν καὶ φυσιολογίαν opp. τὴν ῥητὴν ... ὑφήγησιν. III 168, 8 τὰς ὑπονοίας ἐκκόψαιμεν, φυσιολογοῦντες ... II 155, 17 τοῦθ' ἓν ἐστι τῶν ἐν ὑπονοίαις ἀποδιδομένων (opp. τὸ ῥητόν). III 221, 15 λέγεται ... ἐν ὑπονοίαις. VI 53, 12 ἀποκεκρυμμένης φύσεως ἐν ὑπονοίαις δηλουμένης. V 149, 1 δι' ὑπονοίας. I 55, 1. 175, 2. 293, 15. 296, 5. II 100, 23. 114, 27. 121, 12. 285, 18. III 66, 3. 108, 7. 125, 26. 133, 11. 148, 13. 149, 26. 208, 5. 298, 7. IV 21, 10. 27, 16. 223, 18. V 183, 1. VI 67, 2 δι' ὑπονοιῶν.

ὑπονοστεῖν. I 234, 23.

ὑποπιμπλάναι. I 186, 2.

ὑποπίπτειν. I 157, 31 ὁ μὲν ἀλόγιστος ... ὑποπίπτει ταῖς ἀλγηδόσιν. I 20, 17 ᾧ δικάσει (ἡ αἴσθησις) τὰ ὑποπίπτοντα.

IV 306, 21 πολλὰ δὲ καὶ τῶν ὑποπιπτόντων αὐτῇ διατέτακται. I 83, 21 ὁ δειλὸς ὑποπέπτωκε τῷ ἀνδρείῳ.
ὑποπόδιον. II 247, 20 θεοῦ (ὁ αἰσθητὸς κόσμος).
ὑπόποκος. I 30, 6 κριοί.
ὑπόπτερος. III 132, 4 Χερουβίμ. V 151, 11 ὑ. ἐπικυματίζω μόνον οὐκ ἀεροπορῶν.
ὑποπτήσσειν. III 301, 11.
ὕποπτος. VI 176, 25 ἔθνος ... τῶν Ἰουδαίων. IV 208, 5 τὰ γὰρ ἐντὸς τείχους. I 215, 16 (φιλήδονος). VI 152, 8 ὁ ῥέμα προσιὼν ὕ. V 179, 7 τοὺς δὲ εἰς τὸ παθεῖν ὑπόπτους φοβερωτέρου δέους ἀναπιμπλᾶσι. VI 140, 1 περὶ ὧν ὕ. ἦν ἐξευμενίζεσθαι. VI 137, 10 πρὸς γὰρ νεωτερισμὸν ὕποπτοι πολλάκις ἀποστάντες ἦσαν.
ὑπόπτωσις. I 157, 26. 189, 16.
ὑπόπυος. V 369, 21.
ὑπορρίπτειν. I 190, 8.
ὑπορρεῖν. I 234, 23.
ὑποσημαίνειν. II 232, 3. IV 63, 7. 82, 9. 92, 21. 106, 12. 304, 4. VI 63, 15.
ὑποσκελίζειν. I 36, 8 φιλεῖ γὰρ τὸ μακρὸν γῆρας ἕκαστον ὑ. IV 197, 22 τὰς προθυμίας ὑποσκελίζετε τῶν ἀνδραγαθίζεσθαι προαιρουμένων. I 55, 7 ἐκτραχηλιζούσης καὶ ὑποσκελιζούσης τῆς ἀκρασίας. V 145, 19 ἃς (sc. δυνάμεις) ὑποσκελίζοντες καὶ ἐνευρίζοντες οὐκ ἐρυθριῶσιν. III 280, 16 οὓς πάντας ὀρθὴν ἀτραπὸν εὐθύνοντας τοῦ βίου ... καταρράττειν ὑποσκελίζοντες. III 233, 12 (ἡ ψυχὴ) εἶθ' ἑκουσίως ὑποσκελίσασα ἑαυτὴν χωλεύοι. III 116, 24 οὕτως γὰρ τὸν μακρὰ βαίνοντα καὶ φρυαττόμενον ἄθλιον ὑποσκελιεῖς.
ὑποσκελίζεσθαι. VI 131, 22 μηδεμίαν (ὁρμὴν) ἐῶν ὑ. V 82, 25 αἱ τοῦ σώματος δυνάμεις οὐχ ὑποσκελίζονται μόνον ἀλλὰ καὶ φθείρονται. III 166, 21 ὁ δ' οὐδέποτε ἐν ταὐτῷ βεβαίως ἱδρυμένος ... καὶ ὑποσκελιζόμενος. IV 86, 18 ὡς μηκέθ' ὑποσκελισθῆναι. III 207, 7 πρὶν οὖν ἡβῆσαι ..., χαλεπὸν ὑποσκελισθῆναι. III 282, 9 τίς δ' οὐχ ὑπεσκελίσθη; II 110, 20 (τὰ ζῷα) ὑποσκελισθέντα πεσεῖν.
ὑπόσπονδος. VI 131, 19.
ὕπόστασις. III 245, 11. VI 100, 4. 101, 9.
ὑποστέλλεσθαι. I 42, 13. 122, 5. 216, 14. III 10, 19.
ὑποστρέφειν. I 35, 8. 170, 14. 171, 15.
ὑποστροφή. II 49, 4.
ὑποσυγχεῖν. II 95, 6. 121, 8. III 100, 4.
ὑποσύγχυτος. I 237, 6. II 273, 15.
ὑποσύρειν. I 40, 8.
ὑπόσχεσις. II 95, 9 πολλαχοῦ μὲν οὖν τῆς νομοθεσίας τὴν ὑπόσχεσιν ἐπαληθεύουσαν εὑρήσομεν. II 88, 3 ὧ ὑπερφυεστάτης καὶ μεγαλοπρεποῦς ὑποσχέσεως. III 81, 2 (ἀληθής). V 122, 7 ἀψευδής. III 23, 21. 166, 15. 242, 15 (θεῖαι). III 244, 2 τὰς διὰ λόγων ὑποσχέσεις ἀληθείας. III 99, 20 ἐγγυᾶται δέ μου τὴν ὑπόσχεσιν λόγιον. III 22, 14 τοῦτ' οὐχ ὑπόσχεσιν μόνον ἀλλὰ καὶ παλαιᾶς ὑποσχέσεως βεβαίωσιν ἐμφαίνει. I 131, 28 (τῷ Ἀβραὰμ) γελάσαντι ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει. I 158, 17 εὖ καὶ τὸ ὅρκῳ βεβαιῶσαι τὴν ὑπόσχεσιν. I 212, 6 μή ποτε λαθὼν ὁ νοῦς αἰχμάλωτος ἀνδραποδισθεὶς ἀπαχθῇ τοσαύταις δωρεαῖς καὶ ὑποσχέσεσιν. II 50, 1 ἔστι δ' ὅτε καὶ ὑποσχέσεων, αἳ διαφέρουσιν ὀνειράτων οὐδέν. III 182, 30 ταύταις εἰκὸς ἦν ταῖς ὑποσχέσεσι τὸν νοῦν ἐμφυσηθέντα μετέωρον ἀρθῆναι. IV 245, 4 τῆς δ' ὑποσχέσεως ἀρκτέον ὧδε. I 34, 4 τὴν δ' ὑπόσχεσιν ἀποδείξει βεβαιωτέον. V 57, 24 οὐχ ὑποσχέσει ἀλλ' ἔργοις. II 276, 22 τὸν μέλλοντα τῇ ὑποσχέσει χρόνον προδιώρισται. V 64, 23 ἤδη δ' ἀναγκαῖον καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ἀποδοῦναι. V 76, 22 βεβαιοῦται δέ μου τὴν ὑπόσχεσιν ὁ νόμος λέγων. VI 138, 18 ἐπὶ ταύταις ταῖς ὑποσχέσεσι γεγηθότες εὐχαριστοῦμεν. IV 167, 2 οἱ ταῖς μὲν ὑποσχέσεσι τοῦ ἡγεμόνος εὐδαίμονες. VI 146, 4 τὸν καθ' ὑποσχέσεις ὕστερον δοθησόμενον (μισθόν).
ὑποτάττειν. I 29, 13. 119, 7. II 104, 22.
ὑποτέμνειν. I 3, 5. II 97, 8. 112, 18.
ὑποτίθεσθαι. I 82, 26 ἕως δὲ ἑαυτὸν ὑποτίθεται ὡς αἰτιόν τινος. IV 190, 7 τὰ ἐναντία τοῖς χρησμοῖς ὑποτιθέμενος. III 151, 7 γυναῖκα τὴν αἴσθησιν καλεῖ, νοῦν ἄνδρα αὐτῆς ὑποτιθέμενος. II 256, 21 μυρίας ἀρχὰς καὶ αἰτίας τῆς τῶν ὄντων ὑποθέμενοι γενέσεως. II 3, 6 Μωυσῆς δὲ τοῖς γνωρίμοις αὐτοῦ παράγγελμα κάλλιστον ὑποθήσεται.
ὑποτοπεῖν. II 210, 3 εἰς τὰ ἐναντία, ὧν ὑπετόπησέ τις. III 244, 6 ὑπετόπησεν εἶναι τὸ ὂν ἐν τόπῳ. II 303, 11 οὗτοι τὸν φαινόμενον τοῦτον κόσμον ἐν τοῖς οὖσιν ὑπετόπησαν εἶναι μόνον. III 64, 8 τινὲς δὲ πατέρας ὑπετόπασαν εἰρῆσθαι τὰς τέτταρας ἀρχάς. IV 101, 4 εἶτ' ἐκ διαβολῆς εἴτε καὶ ὑποτοπήσας. V 4, 20 μόνους εἶναι τούτους θεοὺς ὑποτοπήσαντες. III 230, 11 ἔνιοι δὲ ἥλιον μὲν ὑποτοπήσαντες εἰρῆσθαι νυνὶ συμβολικῶς αἴσθησίν τε καὶ νοῦν. IV 100, 11 οἱ δ' οὐ χάριν ἀλλ' ἐνέδραν ὑποτοπήσαντες ἠθύμουν. IV 293, 20 οἱ δ' οὐδὲν

... ἀγαθὸν ὑποτοπήσαντες εἶναι. II 303, 29 μηδεὶς ὑποτοπησάτω τὸν κατὰ τὸ εἶναι λέγεσθαι. I 255, 17 οὐχ ἵνα τοῦθ' ὑποτοπήσωμεν, ὅτι ... II 60, 17 ἴσως τινὲς τῶν ἀνεξετάστων ὑποτοπήσουσι τὸν νομοθέτην αἰνίττεσθαι, ὅτι ... II 260, 14 ἦν (sc. δίκην) ἴσως τινὲς τῶν ἀφρόνων οὐ βλάβην, ἀλλ' ὠφέλειαν ὑποτοπήσουσιν. II 205, 13 ἄψυχα γὰρ ἔστιν ὅτε ὄντα ὑπετοπήθη ζῷα εἶναι. I 176, 6 ὑποτοπητέον.

ὑποτροπιάζειν. II 297, 14. VI 148, 12.

ὑποτυποῦν. III 169, 20. 262, 8. IV 17, 16.

ὑποτύφεσθαι. V 160, 14 μηδὲν ἐμπύρευμα τῆς ἄρρενος γενεᾶς ἐῶντες ὑ. IV 97, 5 τούτοις ὑποτυφομένῳ καὶ ζωπυρουμένῳ πάντως τὰ ἐντὸς ἑκαίετο. VI 203, 26 ἐτεκμαίρετο μέντοι διὰ ... τῆς τῶν ὀμμάτων ταραχῆς ὑποτυφομένην ὀργήν. I 174, 7 τὴν ὑποτυφομένην εἰρωνείαν. III 70, 9 σπινθῆρσι μὲν τῆς ἐπιστήμης ὑποτυφόμενοι. III 9, 21 σπερμάτων καὶ ἐμπυρευμάτων ὑποτυφομένων.

ὑποτυφοῦσθαι. III 266, 7.

ὕπουλος. III 126, 13. VI 26, 3.

ὑπουργεῖν. VI 65, 12.

ὑπουργία. IV 234, 2. VI 10, 7. 65, 9.

ὑπουργός. I 55, 2.

ὑποφαίνεσθαι. IV 232, 19. 269, 7.

ὑποφήτης. II 158, 19. III 160, 6. 246, 4.

ὑποχείριος. II 260, 16. III 104, 16.

ὕποχος. I 280, 11. II 225, 13. 259, 26.

ὑπόχρυσος. III 105, 17 (θεοί),

ὑποχωλαίνειν. III 188, 23.

ὑποχωρεῖν. I 10, 9. IV 6, 6.

ὑποψία. VI 160, 6. 161, 24.

ὕσσωπος. V 64, 3 εἶτα ἐκ τοῦ κράματος βάπτοντας ὑσσώπου κλάδους τοῖς καθαιρομένοις ἐπιρραίνειν. V 65, 5 ὑπομαραινομένης τῆς φλογὸς εἰς τὸ μεσαίτατον τρία ταῦτα ἐμβάλλειν, ξύλον κέδρινον καὶ ὕσσωπον καὶ κόκκινον, κελεύει. VI 55, 15 cf. 65, 21. 68, 11 σιτοῦνται ... ἄρτον εὐτελῆ καὶ ὄψον ἅλες, οἷς οἱ ἁβροδίαιτοι παραρτύουσιν ὑσσώπῳ.

ὕφαιμος. IV 35, 5. V 204, 10. VI 190, 2.

ὑφαιρεῖν. I 39, 9. 283, 27. 284, 10.

ὑφαίρεσις. III 78, 20. VI 177, 1.

ὕφασμα. V 22, 18 ἐπὶ δὲ τοῦ λογείου διττὰ ὑφάσματα καταποικίλλει. III 249, 6 cf. V 24, 1 ὅταν ... τὸ παμποίκιλον ὕ., τουτονὶ τὸν κόσμον, ἀπίδω. III 252, 17 τῆς πολιτείας. II 189, 22 ψυχῆς καὶ σώματος. V 22, 8 θωρακοειδὲς ... σύμβολον οὐρανοῦ.

ὕφεσις. I 154, 1. 251, 14.

ὑφηγεῖσθαι. II 107, 16 περιττὸν ἡγούμενοι τὸ μὴ μαθησομένοις διαφορὰν κτηνοτροφίας καὶ ποιμενικῆς ὑ. II 276, 18 ⟨οὐ⟩ τοίνυν ἐμπρεπὲς ὑ. καὶ διδάσκειν καὶ δεικνύναι τὰ καθ' ἕκαστα τοῖς ἀγνοοῦσιν. IV 211, 20 τὰ πλεῖστα καὶ ἀναγκαιότατα πειρώμενος ὑ. IV 277, 13 ὡς ἐνὶ ἑκάστῳ τῶν ἐμφερομένων εὐθὺς ἂν δόξαι τὰ πρακτέα καὶ κοινῇ πᾶσιν ἁθρόοις ὑ. VI 72, 12 οὐκ ἂν ἴσως ἀπηξίωσεν ὁ θεὸς ... ψυχαῖς ἐπιστήμην τῶν οὐρανίων ... διὰ σημείων ἢ τεράτων ὑ. I 233, 10 ὡς ὑφηγεῖται ὁ ἱερὸς λόγος. II 86, 6 οἷς δ' ὑφηγεῖται ὁ ἑρμηνεὺς τοῦ θεοῦ λόγος καὶ προφήτης ἔπηται. II 306, 27 (Σαμουὴλ) οὐχ ὑφηγεῖται τὰ τῆς βασιλείας δίκαια τῷ Σαούλ. III 246, 9 τοῖς δὲ ὡς γνωρίμοις διδάσκαλος τὰ πρὸς ὠφέλειαν ὑφηγεῖται. III 178, 7 ὁπότε μὲν γὰρ τοὺς χησμῳδουμένους χρησμοὺς ἑρμηνεύων ὑφηγεῖται. IV 233, 18 ὡς τὰ λόγια ὑφηγεῖτο. IV 282, 1 ὁσιώτατον ὑφηγεῖται παράγγελμα. V 347, 1 πιστεῦσαι δεῖ τῷ διδάσκοντι περὶ ὧν ὑφηγεῖται. V 337, 18 τάξεις ἐναρμονίους ὑφηγεῖται. V 102, 5 ἀναστὰς δέ τις τῶν ἐμπειροτάτων ὑφηγεῖται τὰ ἄριστα. VI 65, 23 νηφάλια γὰρ ... τούτοις βιοῦν ὁ ὀρθὸς λόγος ὑφηγεῖται. II 33, 5 ὅσα ἂν ὁ διδάσκων ὑφηγῆται. IV 214, 8 ἃς ὑφηγοῦντο οἱ χρησμοί. V 158, 3 οἱ γονεῖς ... τοὺς ἱεροὺς νόμους ὑφηγοῦντο. III 174, 39 οὗτος ... ὑφηγούμενος τῷ σοφῷ ἀναδιδάσκειν ἂν μόνα μανθάνειν ἄξιον. V 278, 15 βουλὰς μὲν ἀγαθὰς ταῖς διανοίαις ὑφηγούμενος. I 144, 27 μετὰ τοῦ ὑφηγουμένου τὰ πρακτέα λόγου. II 271, 18 ὑφηγησαμένου τοῦ ἴλεω θεοῦ τὰ ἀπὸ τῶν ἔργων. IV 250, 15 τοῦ μὲν ἡγεμόνος ὑφηγουμένου καὶ διδάσκοντος ἅ τε χρὴ πράττειν καὶ λέγειν. III 219, 24 τῷ μέσῳ λόγῳ θείῳ τὰ ἄριστα ὑφηγουμένῳ. II 52, 21 ἃ τοῖς ὦτα κεκαθαρμένοις ὑφηγήσεται. III 175, 7 τὸ μὲν κεφάλαιον εἴρηται, τὰς δὲ πίστεις ὑφηγήσεται. V 144, 18 οὐδὲν γὰρ ἀλλότριον ἀρετῆς ὁ ταῖς ἀληθείαις ὑφηγήσεται πατὴρ παιδί. III 111, 7 τὸ ὑπαντᾶν αὐτῇ ἄγγελον, θεῖον λόγον, ἃ χρὴ παραινέσοντα καὶ ὑφηγησόμενον ἐπανόδου τῆς εἰς τὸν δεσποίνης οἶκον. II 112, 25 τίνι γὰρ ... τοῖς ὀρθῶς χρησομένοις ὑφηγήσασθαι κατὰ πολλὴν τῆς ἐν τούτοις ἐπιστήμης περιουσίαν ἐξεγένετο; III 299, 3 πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα εὐκαίρως ὑφηγησάμην. I 21, 16 εἰρμῷ κέχρηται, καθ' ἣν ὑφηγήσατο ζῳογονίαν. I 277, 26 τὴν γὰρ αἰτίαν χρησμῷ μαθὼν αὐτὸς (sc. Μωυσῆς) ἡμῖν ὑφηγήσατο. III 224, 3 εἶτ' ἐξ αὐτῆς (sc. διανοίας) εἴτε καὶ ὑφηγησα-

μένου τινός. IV 203, 2 συνέγραψεν ὑφηγησαμένου θεοῦ.
ὑφήγησις. II 241, 1 cf. V 270, 7 (coni. διδασκαλία). III 24, 1 ὁ διδάσκαλος ἄρχεται τῆς ὑφηγήσεως ἀπὸ στοιχειώδους εἰσαγωγῆς. VI 44, 4 (αἱ) διὰ τῶν ἐγκυκλίων (ὑφηγήσεις). II 193, 21 coni. παραδόσεις. II 31, 8 εὐήθεις γὰρ ὅσοι τῶν διδασκάλων ... πρὸς τὴν ἑαυτῶν ὑπερβάλλουσαν ἕξιν ἐπιχειροῦσι ποιεῖσθαι τὰς ὑφηγήσεις. II 31, 1 τεχνικώτατα μέντοι χαρακτηρίζει τὴν τῆς διδασκούσης καὶ ὠφελούσης ὑφήγησιν. II 257, 12 τὸ διδασκόμενον τοῦ χωρὶς ὑφηγήσεως ἐναργεῖς τύπους τῶν ὑποκειμένων λαμβάνοντος αἰεὶ δεύτερον. II 28, 17 ποιούμενος ἀπὸ τῶν φύσει τὴν ὑφήγησιν τεχνῶν. II 188, 14 τὰς παιδείας τῆς μητρὸς νομίμους ὑφηγήσεις ἀνείλε. I 204, 15 οὐ γὰρ ὀλίγος ἐστὶν ἀριθμὸς τῶν ἐξ ἀκοῆς καὶ ὑφηγήσεως μανθανόντων. III 230, 25 (ῥητή, opp. ἡ ἐν ὑπονοίαις πραγματεία καὶ φυσιολογία). V 240, 20 ἐποχετευέτω ταῖς ἀκοαῖς ἀθρόας ὑφηγήσεις. — I 205, 1 οἱ δὲ ἀνθρώπων μὲν ὑφηγήσεις ἀπολελοιπότες. I 235, 2 αὐτὸν (sc. θεοῦ φοιτητήν) ἀμήχανον ἔτι θνητῶν ὑφηγήσεως ἀνέχεσθαι. II 298, 2 τοῦ προφήτου λόγου, Μωυσέως. VI 63, 9 τοῦ προφήτου Μωυσέως. V 148, 19 Μωυσέως ... προφητεύοντος τὰς ἱερωτάτας καὶ καταθέους ἐκείνας ὑφηγήσεις. II 220, 20 τῶν γονέων καὶ τρεφόντων. — II 240, 8 πάσαις ταῖς ὑφηγήσεσι συνηχήσαμεν. III 16, 8 (ἵνα) ἡ φωνὴ μηδὲν ἔρημον ἐάσῃ καὶ κενὸν ὑφηγήσεως μέρος. II 196, 2 καταπλαγήσεται μᾶλλον τὴν ὑφήγησιν. V 89, 22 γέλωτα καὶ χλεύην τιθέμενοι τὰς φρονήσεως ... ὑφηγήσεις. V 185, 11 τὰς μὲν ἀρίστας καὶ καλὰς ὑφηγήσεις περὶ τῆς τοῦ ὄντως ὄντος θεοῦ τιμῆς χλευάσαντες. V 260, 8 ἄρ' οὐκ ἄξιον ἐρασθῆναι τῶν τοιούτων ὑφηγήσεων. V 11, 17 πέπεισμαι μὲν ταῖς σαῖς ὑφηγήσεσιν. V 125, 20 μαλακωτέραις ὑφηγήσεσι καὶ φιλοσόφοις προτροπαῖς. V 337, 3 συνασκήσας γὰρ ὑφηγήσεσι καὶ προτροπαῖς μαλακωτέραις. IV 124, 15 φθάνων τὰς ὑφηγήσεις, ὡς ἀνάμνησιν εἶναι δοκεῖν, οὐ μάθησιν. V 309, 14 καί τινι εὐτροπίᾳ χρώμενος πρὸς τὰς καλὰς ὑφηγήσεις. V 321, 17 προσκαλεῖται τὰς συμβατηρίους καὶ φιλικὰς ... ὑφηγήσεις. V 316, 14 τοιαύταις ὑφηγήσεσι τὰς διανοίας τῶν κατ' αὐτὸν πολιτευομένων ἐξημερώσας. 323, 11 εἰς μετάνοιαν. — IV 119, 14 πρὸς τὴν τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν τε καὶ βίων ὑφήγησιν. V 287, 19 τῶν ἱερῶν λογίων. V 125, 16 νόμων θείων. II 161, 8. VI 184, 23 νόμων. — III 99, 17. 191, 28. V 102, 11 (ἱεραί). II 223, 11. V 309, 12 (νόμιμοι). II 97, 4 τέλειαι (ψυχῆς τροφαί) ... αἱ διὰ φρονήσεως ... ὑφηγήσεις. II 93, 25 ὅταν ... τὰς ἀκρίτους ἑαυτῶν γνώμας πρὸ τῶν ὑφηγήσεων τάττωμεν τῶν ἐκείνου.
ὑφηγητής. V 10, 22. 161, 5. VI 142, 28 (coni. διδάσκαλος). II 9, 14 παρ' ὑφηγητῇ καὶ διδασκάλῳ πάνυ καλῷ πεπαιδεῦσθαι Κάιν. VI 121, 3 ἀντὶ γνωρίμου διδάσκαλον γεγενῆσθαι τῶν τέως ὑφηγητῶν. V 240, 16 ἐν διδασκάλοις καὶ ὑφηγηταῖς. III 288, 28 ὁ δὲ τούτων ὑ. ὁμοῦ καὶ πατήρ. III 242, 3 τοῦ μὲν γὰρ ὑ., τοῦ δὲ πατὴρ ὑπέμεινας ὀνομασθῆναι. VI 156, 6 πρεσβυτέρων ἢ ὑφηγητῶν ἢ ἀρχόντων ἢ γονέων ὄψις. III 194, 5 ὑ. δὲ ἐγγὺς ὢν ὠφελεῖ τὸν μανθάνοντα. III 153, 7 ἐπαντλούντων ἀεὶ τῶν ὑφηγητῶν ἀκοαῖς τῶν μανθανόντων ἀθρόα τὰ ἐπιστήμης δόγματα. V 11, 2 οὐδένα τούτου τοῦ μαθήματος ὑφηγητὴν ἐν οὐδενὶ τῶν τοῦ παντὸς μερῶν ἀνευρίσκω. IV 236, 6 ἀνεδίδαξεν οἷα ὑ. ἀγαθὸς εὐμαθῇ γνώριμον. IV 297, 9 τὸν ὑφηγητοῦ τὸν δὲ γνωρίμου τάξιν λαβόντα. VI 77, 17 πιστότερος οὐδεὶς ὑφηγητῇ γνωρίμου μαρτυρεῖν. II 34, 2 πρὸς πολιὸν ἤδη διὰ τὴν ἡλικίαν ἅμα καὶ τὴν τέχνην ὑφηγητήν. VI 10, 23 γνώριμοι γὲ ὧν ὑφηγηταὶ διακελεύονται. V 110, 2 μὴ ἀποροῦντες ἀγαθῶν ὑφηγητῶν. III 201, 4 κατ' ἐπιτάγματα ἢ παραινέσεις ὑφηγητῶν. VI 213, 21 ὑφηγητῇ τοιούτῳ τῆς εὐσεβείας χρησαμένη καὶ ἡ ... Ἰουλία. — I 274, 5 διαιωμάτων καὶ νόμων ἑρμηνεὺς καὶ ὑ. ἄριστος (ὁ ἀστεῖός ἐστιν). V 142, 16 (οἱ γεννήσαντες). V 142, 9. 144, 8 (γονεῖς). VI 176, 18 ὑπὸ γονέων καὶ παιδαγωγῶν καὶ ὑφηγητῶν. I 52, 12 ὡς ὑ. γνωρίμου (θεός). I 135, 20 χρῆται μὲν γὰρ Μωυσῆς ὑφηγητῇ τῷ θεῷ. III 5, 16. 95, 18. 147, 7 (θεός). II 4, 11 ἐξ ὧν (Μωυσῆς) αὐτὸν ἱκετεύει τὸν ὄντα μηνευτὴν καὶ ὑφηγητὴν τῆς ἑαυτοῦ φύσεως γενέσθαι. I 222, 11 τὸν γὰρ κυβερνήτην καὶ ὑφηγητὴν τῶν καλῶν ὀρθὸν λόγον. V 200, 12 ἰσότητος δὲ ὑ. ὁ ἡμέτερος νόμος.
ὑφίεσθαι. I 96, 15 (ὅταν ὁ νοῦς) ὑφιῆται πρὸς τὰ πάθη. II 10, 20 ὑφιεμένων τῶν τῆς ψυχῆς τόνων. I 153, 27 διὰ πλῆθος ἄμετρον τροφῆς ἅπαντες οἱ τόνοι τῶν αἰσθήσεων ὑφείθησαν. II 61, 21 (ἡ ψυχὴ) τὸ κυμαῖνον καὶ παρῳδηκὸς ὑφεῖσα.
ὑφιστάναι. I 166, 12 φημί σε μὴ ἂν δυνηθῆναι ὑποστῆναι. I 248, 11 ὑποστῆ-

ναι καρτερῶς πάντα κάματον. II 93, 1 σκιά τις ἡ αὖρα πρὶν ὑποστῆναι παρατρέχουσα. II 36, 13 πρὶν ὑποστῆναι φθείρεται. I 145, 10 οὐδὲν ... ὑποστῆναι δύναται. I 128, 23 ἔδει γὰρ εἰς τὴν τῶν βελτιόνων δήλωσιν γένεσιν ὑποστῆναι καὶ τῶν χειρόνων. I 220, 15 (αἱ ἄλογοι δυνάμεις) μὴ καθάπερ τινὰ ἀπροστασίαστον ... ὀρφανίαν ὑποστάντες. II 113, 23 πόνους ἡδεῖς ὑποστάντες. I 197, 6 ποῦ δὲ καὶ τοῦ δοκοῦντος ὑφεστάναι τῶν ἡλικιῶν αἱ διαφοραί; II 92, 7 ἢ νομίζεις τι τῶν θνητῶν πραγμάτων ὄντως πρὸς ἀλήθειαν εἶναι καὶ ὑφεστάναι. I 294, 22 ὡς τῶν μετ' αὐτὸν (sc. θεόν) οὐκ ὄντων κατὰ τὸ εἶναι, δόξῃ δὲ μόνον ὑφεστάναι νομιζομένων. III 244, 15 πᾶν τὸ ὑφεστὼς χώραν τινὰ κατείληφε. II 265, 29 τὰ ὑφεστῶτα ἀληθεία πράγματα. I 109, 27 ὑφέστηκε δὲ τὸ θνητὸν καταπόσει. I 230, 1 (ὁ θεὸς) πρὸ παντὸς ὑφέστηκε τοῦ γενομένου. I 294, 20 ἐπεὶ καὶ ὁ θεὸς μόνος ἐν τῷ εἶναι ὑφέστηκεν. II 63, 13 ἐν αἰῶνι δὲ οὔτε παρελήλυθεν οὐδὲν οὔτε μέλλει, ἀλλὰ μόνον ὑφέστηκεν. I 233, 19 μηδὲν ἡγεῖσθαι παρ' αὐτῷ (sc. θεῷ) παλαιὸν ἢ συνόλως παρεληλυθός, ἀλλὰ γινόμενόν τε ἀχρόνως καὶ ὑφεστηκός. I 92, 26 ἡ αἴσθησις φύσει νῦν ἐστι κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον ὑφισταμένη μόνον. II 71, 15 τλητικῶς πάνθ' ὑποστήσεται.

ὑφοράσθαι. IV 130, 9.

ὕφορμος. I 240, 1.

ὑψαυχενεῖν. IV 278, 5 ἐμοὶ τῷ θνητῷ τὸ προσῆκον ὑ. καὶ πεφυσῆσθαι. III 183, 1 οἷ καὶ ἐπὶ τοῖς μικροτάτοις εἰώθαμεν ὑ. III 98, 9 καὶ μετεωρίσας καὶ φυσήσας ἑαυτὸν ὑψαυχενεῖ. I 186, 16 κἂν φρυαττόμενος ὑψαυχενῇ. I 178, 19 αἷς καθάπερ ὑποζυγίοις ὑψαυχενῶν ἐπεβεβήκεις. I 117, 12 (πάθος) μετέωρον καὶ ὑψαυχενοῦν καὶ ὑπέρογκον. II 116, 19 τῆς ὑψαυχενούσης κακίας. V 236, 8 τοὺς περὶ τὰ κυνηγέσια δεινοὺς ... καὶ ἐπ' εὐθήροις ἀγραις ὑψαυχενοῦντας. III 119, 12 ἀφικόμενοι δὲ οὐχ ὑψαυχενήσει.

ὑψαύχην. II 110, 2.

ὑψηγορεῖν. I 177, 11.

ὑψηγορία. I 276, 16.

ὑψήγορος. III 2, 4.

ὑψηλός. II 91, 9 (δυνάμεις). II 144, 9 (λόγος). II 93, 11 (ὁδοί). IV 217, 2 ὄρος ὑψηλότατον καὶ ἱερώτατον. I 117, 17 (τόπος). V 318, 6 φρόνημα. I 292, 26. II 32, 21 cf. 129, 19 (χωρίον). — II 24, 10 ὑψηλὸν αἴρων ἑαυτόν. V 90, 22 (τὰ ὑψηλά. II 195, 5 μετέωρα καὶ ὑψηλὰ φρονῶν λογισμός. IV 172, 8 (ὁ ὑ. opp. ὁ ταπεινός). — I 131, 6. 11 ὑψηλῶς.

ὑψηλοτάπεινον. IV 90, 15.

ὕψιστος. I 131, 7 sqq. VI 128, 28. 185, 1. 206, 11. 213, 14 (θεός).

ὕψος. II 230, 11. 247, 15. IV 278, 25. × VI 108, 20 αἰθέριον. IV 267, 10 εἰς αἰθέρα, τοσοῦτον ὕ. — I 117, 22. II 162, 15. III 152, 8. IV 182, 9 ἀρετῆς. V 70, 21 τοῦ φρονήματος. IV 44, 19 ψυχῆς. — III 229, 21 ὅταν (ἡ διάνοια) ... πρὸς τὸ ὕ. αἴρηται. IV 223, 10 τὴν πρὸς ὕ. ἄλογον αἴρουσαν καὶ φυσῶσαν οἴησιν. VI 114, 7 (οὐσία) πρὸς μήκιστον ἀρθεῖσα ὕ. IV 173, 1 πρὸς ὕ. ἤρθησαν. II 233, 8 εἰς ὕ. αἴροντες (τὸ σῶμα). II 304, 12 ἀρθέντες ἀπὸ γῆς εἰς ὕ. III 169, 5 τὸν ἀπὸ γῆς ἑαυτὸν εἰς ὕ. αἴροντα. II 227, 27 (ὁ θεὸς τὸν νοῦν) ἐξαίρων εἰς ὕ. III 233, 9 μὴ πρὸς ὕ. ὑπὸ μεγαλαυχίας ἀρθείη (ἡ ψυχή). II 29, 28 εἰς ὕ. αἴρει λόγος. III 237, 7 (ἄσκησις) τοτὲ μὲν προϊοῦσα εἰς ὕ. V 285, 16 διάρασα εἰς ὕ. ἐπάνω τῶν καιρῶν καὶ τῶν πραγμάτων.

ὕψωμα. V 336, 13 τοῦ ἀέρος.

φαγεῖν. I 86, 22 sqq. τὸ γὰρ φ. σύμβολόν × ἐστι τροφῆς ψυχικῆς. I 87, 4. 15 sqq. ἀπὸ δὲ τούτου μὴ φ. (παραγγέλλει). I 88, 18 καὶ φαγόντες οὐχ οἷον οὐκ ἀποθνῄσκουσιν. I 126, 5. 7 (ἡ γυνὴ) λέγουσα ὅτι ἔφαγον. I 147, 11 τὸ φ., τὸ πιεῖν. I 151, 18 ὃν (sc. ἄρτον) δέδωκεν ἡμῖν φ. I 211, 11 τί ἂν φαγὼν ἢ πιὼν γανωθείης.

φαέθων. III 50, 18 (πλάνης).

φαιδρός. VI 189, 4 φαιδρῷ τῷ βλέμματι. IV 252, 17 λεώς. I 179, 7 cf. V 285, 1 φ. καὶ γεγηθὼς τὴν δεξιὰν ἐμβαλεῖς ἡμῖν. V 20, 3 φαιδροὶ καὶ γεγηθότες. VI 150, 25 ὁ γὰρ περὶ αὐτὸν ξόφος ἠναντιοῦτο τοῖς φαιδροῖς ἅπασιν. VI 63, 15 ἐπειδὰν οὖν συνέλθωσι λευχαιμονοῦντες φαιδροί. VI 157, 25 οὐδὲν γοῦν ἦν ἰδεῖν ἕτερον κατὰ πόλεις ἢ βωμούς, ἱερεῖα, ... ἐστεφανωμένους, φαιδρούς.

φαιδρύνειν, III 263, 13 παραχωροῦντας τῷ θεῷ τὸ φ. III 280, 5 οὓς ὅταν ἴδωσι σπουδάζοντας τὸν αὐτῶν βίον ἀληθείᾳ ἀδόλῳ φ. I 262, 30 διάνοιαν μὲν ῥυπαίνει τὴν ἑαυτοῦ, τὸ δὲ σῶμα φαιδρύνει. VI 213, 16 οἷς Καῖσαρ ἐφαίδρυνε τὸν βωμόν. III 236, 23 ἄγγελοι, λόγοι θεῖοι, φαιδρύνοντες αὐτὰς (sc. διανοίας) τοῖς καλοκἀγαθίας δόγμασιν. V 65, 11 τὰ δὲ φαιδρύνοντα διάνοιάν ἐστι σοφία. — V 65, 9 ἀναγκαῖον οὖν τοὺς μέλλοντας φοιτᾶν εἰς τὸ ἱερὸν ... τό τε σῶμα φαιδρύνεσθαι καὶ

τὴν ψυχὴν πρὸ σώματος. II 58, 7 ὃς ἂν μὴ πρότερον λουσάμενος φαιδρύνηται τὸ σῶμα. II 130, 5 (ἡ παιδεία) τὸ ἀειθαλὲς εἶδος φαιδρυνομένη. III 196, 20 εἰ καὶ μὴ παντελῶς ἐξερρύψαντο καὶ ἀπελούσαντο τὸ ἀδικεῖν φαιδρυνόμενοι δέ. VI 199, 10 τοιαῦτα γὰρ τὰ λουτρὰ τοῖς εἰς ἕδου φαιδρυνομένοις. VI 72, 10 φαιδρυνομέναις ... ψυχαῖς. V 46, 15 τὴν δὲ τοῦ θύοντος διάνοιαν μὴ οὐ κεκαθάρθαι πάντα τρόπον καὶ πεφαιδρύνθαι.

φαίνειν. I 83, 1 τοῦ φαίνοντος αὐτῇ (sc. × ψυχῇ) θεοῦ τὸ εὐχάριστον. I 53, 24 δένδρα γὰρ ἐπὶ γῆς οὔτε πέφηνέ πω πρότερον οὔτ' αὖθις εἰκὸς φανεῖσθαι ζωῆς ἢ συνέσεως. I 128, 7 οὐ φαίνεται δὲ πᾶσιν, ἀλλὰ μόνῳ τῷ θεῷ. I 294, 12 ὅτι (ὁ θεὸς) ἐναργῶς φαίνεται τῷ τὰ θνητὰ ὑπεκδύντι. I 150, 13 φαίνεται δ' οὐ πανταχοῦ ὁ λόγος οὗτος. I 161, 26 οὗτος μὲν δὴ φαίνεται γεγηθὼς καὶ γελῶν. I 183, 21 (ὁ νομοθέτης) οὐκ ἀπειρίᾳ τρόπων ... φαίνεται τὴν συνήθη χρῆσιν ἐπὶ τῶν περὶ Κάιν ἀνελών. I 297, 2 ἐν τῷ σοφῷ τὰ ἑπτὰ φαίνεται καθαρά. I 49, 24 ὅμοιον δή τι πεπονθέναι καὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων φαίνεται. II 27, 22 καθάπερ φαίνεται. II 83, 15 ὡς ἔμοιγε φαίνεται. I 175, 8 (αἱ σφαῖραι) φαίνονται γὰρ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν ἰοῦσαι. II 10, 24 ὅταν γὰρ ἡ ὄψις ταπεινοτέρα φαίνηται. I 120, 25 ὁ φαινόμενος λαμπρὸς νοῦς ἐν ἡμῖν. III 220, 11 οὐχ ὁ φαινόμενος οὗτος (ὁ ἥλιος). I 177, 4 (τὸ αἴτιον) ἐπὶ πᾶσι φαινόμενον. II 83, 4 τὸ γὰρ ὑγιαῖνον καὶ ζῶν ἐν ψυχῇ χρῶμα ὡς ἀληθῶς φαινόμενον. II 262, 14 τὸ τοῦ φαινομένου (κόσμου) τοῦδε ἀρχέτυπον. II 289, 4 τὸν φαινόμενον τοῦ βίου κόσμον. II 303, 10 τὸν φαινόμενον τοῦτον κόσμον. III 62, 1 (τὸ φαινόμενον). II 88, 4 cf. 87, 25. 88, 25. 103, 21. 141, 18. 180, 17. III 137, 16 τὰ φαινόμενα καὶ νομιζόμενα γῆς ἀγαθά. I 14, 11. 29, 15. II 205, 5. 287, 5. 303, 14. III 176, 14. V 18, 17 (τὰ φαινόμενα). II 105, 13 ὑπὸ γὰρ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἐξ ἀνάγκης φανεῖται (ἡ διάνοια). I 290, 14 τοῦθ' οἷόν ἐστιν, ἀπὸ τῶν ὁμοίων φανεῖται. I 185, 3 οὐδενὸς φανῆναι δυναμένου. I 237, 1 ὑπὲρ τοῦ πρῶτον μὲν γυμνὴν ἄνευ σκεπασμάτων ... τὴν ψυχὴν φανῆναι. II 42, 5 ἀεὶ γὰρ ἐπειδὰν τὸ σπάνιον φανῇ, πάμπολυ τὸ ἐναντίον εὑρίσκεται. I 262, 2 ὅταν ἐν οἰκίᾳ κοιλάδες γλωρίζουσαι ἢ πυρρίζουσαι φανῶσι. III 291, 27 ὁ φανεὶς ὄνειρος. I 213, 14 ὀφθαλμοὺς μὲν γὰρ φανεῖσα (ἡ ἡδονὴ) ἡδύνει. I 117, 4 τὸ φανὲν αἰσθητόν. II 66, 1 τὸ δὲ φανὲν καὶ τυπῶσαν τοτὲ μὲν οἰκείως τοτὲ δὲ ὡς ἑτέρως διέθηκε τὴν ψυχήν. III 249, 10 ἀπὸ δὲ τοῦ φανέντος μοι μέρους. II 203, 2 μὴ ἑστῶτος τοῦ φανέντος. I 47, 16 ἄρτι τῆς γῆς νεοκτίστου φανείσης. IV 184, 22 ἐπυνθάνετο τῆς φανείσης ὄψεως. I 296, 17 τῷ φανέντι δικαίῳ. IV 81, 7 ἐβουλόμην μὲν ... μὴ παραστῆναί σοι τὴν φαντασίαν ἢ φανεῖσαν ἡσυχασθῆναι. II 73, 6 οἱ ἄλλοι φανέντες ἀχάριστοι. IV 83, 7 ὀνείρατα τὰ φανέντα ἡμῖν. III 247, 14 τὰ φανέντα σημεῖα. I 58, 9. II 65, 13. 181, 19. 202, 23. IV 37, 7. 10. 63, 9. V 345, 14 (τὰ φανέντα).

φαίνων. III 50, 18.

φανερός. IV 44, 20 (ἀπόδοσις). VI 213, 17 ἀφίδρυμα. II 232, 19 τῶν νόμων (γραφή). V 172, 9 (ἐγκλήματα). I 13, 24 (λόγοι). III 104, 2 (ὁμιλία). II 205, 17. III 253, 6. VI 204, 7 (ὄψις). VI 182, 24 (πόλεμοι). V 343, 2 σημεῖον ... ἀφανοῦς ... χαρᾶς. V 48, 17 cf. 199, 21 σύμβολα δ' ἐστὶ τὰ λεχθέντα φανερὰ ἀδήλων καὶ ἀφανῶν. III 19, 17. 66, 17 (σῶμα). III 168, 21 (χαρακτῆρες) ἀδήλων (δυνάμεων). I 48, 12. 93, 11 φανερόν (sc. ἐστιν). II 138, 2 τὸ φανερόν. III 115, 18. II 252, 6 ἐκ τοῦ φανεροῦ. I 41, 20. III 206, 1. IV 33, 23. VI 155, 12 ἐν φανερῷ. II 286, 1. III 145, 4. VI 67, 9 (τὰ φανερά). IV 167, 26 ἔν τε τοῖς φανεροῖς κἀν τοῖς ἀδήλοις. I 122, 20. 173, 24. 179, 18. II 54, 26. IV 306, 13. V 175, 3. 194, 12. 209, 14. 216, 3. 251, 13. V 309, 10. VI 168, 2. 178, 3. 219, 16 φανερῶς.

φανεροῦν. I 123, 16 πολλοῖς γὰρ οὐκ ἐφανέρωσεν ἑαυτόν (ὁ θεός).

φαντάζεσθαι. IV 90, 7. V 7, 2.

φαντασία. II 65, 10 ψυχὴν δὲ φύσεως τρισὶ διαλλάττουσαν ὁ ποιῶν ἐποίει, αἰσθήσει, φαντασίᾳ, ὁρμῇ. III 195, 16 (coni. αἴσθησις, ὁρμή, λογισμός). I 68, 22 τὸ γὰρ ζῷον τοῦ μὴ ζῴου δυσὶ προὔχει, φαντασίᾳ καὶ ὁρμῇ. I 95, 15 ψυχὴ δέ ἐστι φύσις προσειληφυῖα φαντασίαν καὶ ὁρμήν. I 68, 24 ὁρμή, τὸ ἀδελφὸν τῆς φαντασίας. III 234, 18 ἐποίει γὰρ αὐτὸν ὁ τεχνίτης ἀκινήτων μὲν σωμάτων ἕξιν, κινουμένων δὲ ἀφαντάστως φύσιν, ἥδη δὲ ὁρμῇ καὶ φαντασίᾳ χρῆσθαι δυναμένων ψυχήν. III 201, 4 αἱ δ' ὁρμαὶ καὶ φαντασίαι — πρῶται δ' εἰσὶν αὗται κινήσεις καὶ σχέσεις ψυχῆς. — II 65, 16 φ. δέ ἐστι τύπωσις ἐν ψυχῇ. I 68, 22 ἡ ... φ. συνίσταται κατὰ τὴν τοῦ ἐκτὸς πρόσοδαν τυποῦντος νοῦν δι' αἰσθήσεως.

III 25, 7 κατ' αὐτὸν εἶναι τὰς ἑκάστων ἐνεργείας, τοῦ νοῦ τὰς διανοήσεις, τοῦ λόγου τὰς ἑρμηνείας, τῆς αἰσθήσεως τὰς φαντασίας. I 126, 9 ὅταν γὰρ ἡ αἴσθησις ἐπιβάλλουσα τῷ αἰσθητῷ πληρωθῇ τῆς αὐτοῦ φαντασίας. I 126, 18 τοιαῦτα γάρ ἐστι τὰ ὑποκείμενα, οἷα καὶ ἡ ἀπ' αὐτῶν προσπίπτουσα φ. II 249, 14 πάντων ⟨τῶν⟩ ὑποκειμένων ἐν αἰσθήσει. III 28, 8 τὰς ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων ἐγγινομένας φαντασίας. III 31, 5 τὴν δὲ αἴσθησιν εἰς καταληπτικὴν φαντασίαν καὶ ἀκατάληπτον (διεῖλε). II 305, 16 κατὰ τὰς αἰσθήσεις. I 58, 12 τὰς διὰ τῶν αἰσθήσεων φαντασίας, αἷς τὰ σώματα καταλαμβάνει (ὁ νοῦς). V 53, 20 πάσαις ταῖς φαντασίαις εὐαρεστήσας (ὁ νοῦς). I 280, 10 ἕως μὲν γὰρ τὰ αἰσχρὰ μόνον ἐννοοῦμεν κατὰ ψιλὴν τοῦ νοῦ φαντασίαν. V 108, 13 ᾧ (sc. λογισμῷ) τὰ ἐκ πόνων καὶ καμάτων ὀδυνηρὰ τρανοτέραις φαντασίαις ἐντυποῦται. III 246, 16 (λογισμοὶ) φαντασίας ἀπὸ τῶν αὐτῶν πραγμάτων οὐχὶ τὰς αὐτὰς ἀλλ' ἐναντίας ἔχοντες. — IV 138, 6 τῆς ψυχῆς ἰσορρόπῳ πληχθείσης φαντασίᾳ. III 156, 13 τὸ δεχόμενον τὴν θείαν φαντασίαν τὸ τῆς ψυχῆς ἐστιν ὄμμα. IV 28, 10. 21 παρέχει τῇ ὁρατικῇ διανοίᾳ τοτὲ μὲν ἑνὸς τοτὲ δὲ τριῶν φαντασίαν. IV 27, 19 τριττὴν φαντασίαν ἑνὸς ὑποκειμένου καταλαμβάνει. IV 30, 3 ἡ τριττὴ φ. δυνάμει ἑνός ἐστιν ὑποκειμένου. IV 44, 18 ἡ ἑνὸς φ. τύπῳ τινὶ βραχεῖ. IV 100, 7 ἐναργεστέρας τῶν ἀβουλήτων ἡ διάνοια λαμβάνουσα φαντασίας. — II 272, 12 (ἄδηλοι καὶ ἀσαφεῖς). II 203, 3 (ἀνίδρυτος). II 205, 7 τὸ ἄστατον. II 202, 20 (ἀπαράλλακτοι). III 275, 25 ταῖς κεναῖς τῶν κενοδόξων φαντασίαις. II 205, 13 ψευδεῖς. — I 295, 4 πρὸς φαντασίαν καὶ δόκησιν, οὐ πρὸς ἀλήθειαν καὶ τὸ εἶναι. I 101, 14 τὸν τῆς δόξης καὶ φαντασίας ψυχῆς χιτῶνα. I 187, 7 καὶ εἰκασίαι ἀβέβαιοι καὶ φαντασίαι πραγμάτων ψευδεῖς. I 237, 6 μὴ ὁλοσχερέσι καὶ ἀτυπώτοις φαντασίαις ὑποσυγχύτως ἀπατᾶσθαι. I 216, 14 τυῦτό που φαντασίᾳ μὲν κατὰ τὴν πρόγειρον ἔντευξιν ἀργαλέον εἶναι δοκεῖ. II 1, 4 τῆς ἐν τοῖς ὀνόμασι προχείρου φαντασίας πολὺ τἀληθοῦς ἀπαδούσης. II 182, 2 ταῖς προχείροις (ἀπατᾶσθαι). II 10, 25 ὅταν γὰρ ἡ ὄψις ταπεινοτέρα φαίνηται τὴν ὁμαλὴν καὶ εὔτονον κλασθεῖσα φαντασίαν. II 205, 1 ἐστὼς μέντοι καὶ κινούμενός τι ἑτέρας ἔλαβε φαντασίας. II 255, 8 πρὸ πάσης δείξεως καὶ φαντασίας. II 249, 8 βεβαιούμενος τὰς δι' αὐτοῦ φαντασίας καὶ ἐνεργείας. II 208, 8 ἀνάγκη καὶ τὰς προσπιπτούσας διαφέρειν φαντασίας. I 269, 7 τὸ ἐπιφερόμενον ... κατὰ μὲν τὴν πρόχειρον φαντασίαν ὑποβάλλει. VI 4, 17 τοὺς πρώτους τῶν φαντασιῶν τύπους. V 15, 15 ἄλλοτε ἄλλας ἀπὸ τῶν αὐτῶν φαντασίας λαμβάνοντες. IV 262, 8 πρὸς μὲν τὰς πιθανὰς καὶ εὐλόγους φαντασίας ἀδύνατα πραχθῆναι. IV 171, 20 ξέναις φαντασίαις ἐνδιδόντες. V 10, 8 φαντασίας δ' ἀληθοῦς δεύτερά ἐστιν εἰκασία καὶ στοχασμός. IV 269, 15 πιθανὰς δ' ὑποβάλλει φαντασίας. V 277, 1 κατὰ τὴν πρώτην φαντασίαν. IV 175, 15 ὀλισθηρὸν γὰρ αἱ πρῶται φαντασίαι. IV 255, 13 ὑφ' ἑτέρας ἑλκόμενος φαντασίας. V 178, 10 ᾗ τὰ τῆς φύσεως ἔργα τρανοτέραις φαντασίαις αὐγάζεται. IV 18, 1 ηὔξησε τὴν φαντασίαν ἀπεριγράφοις μεγέθεσι. VI 150, 23 πεφρικὼς τὸ σκότος καὶ τὰς ἀλλοκότους φαντασίας. VI 176, 1 φαντασίαις ψευδέσιν ἡπάτα τοὺς ὁρῶντας. VI 189, 11 ὅσοι ταῖς ἐπιπολαίοις παράγονται φαντασίαις. VI 149, 25 φαντασίαις ἐναργεστάταις. II 12, 23 αἱ γὰρ ἐπεισιοῦσαι μὴ καθ' ἡδονὴν φαντασίαι λυπηρὸν ... ἀποτίκτουσι τὸν βίον. II 141, 3 καλοῦ καὶ πονηροῦ φαντασίας (φυτόν). — IV 301, 9 τοῦ παρόντος καὶ νομισθέντος ἀγαθοῦ. III 159, 16 (τοῦ παντὸς αἰτίου). V 356, 5 ἀνθρώπου. I 19, 3 τῶν τοσούτων ἀστέρων. IV 42, 15. 43, 10 τῶν δεινῶν. V 225, 3 τῶν δικαζομένων. V 240, 24 τῶν δικαίων. I 230, 10 ἀχρόνων δυνάμεων. II 69, 4 τὴν κατὰ τὸ εἶναι φαντασίαν μόνην ἐνεδέξαντο. I 264, 27 ἑνὸς μόνου. VI 143, 2 τῆς ... ἐπεξόδου. IV 27, 10 ἐσθιόντων. II 313, 8 τῶν ζητουμένων. III 159, 21 (τοῦ ἡγεμόνος) τῆς ἀρχῆς. II 248, 8 (ἡλίου, σελήνης) ὡς ἑστώτων. I 173, 4. II 2, 19 cf. V 11, 18 (τοῦ) θεοῦ. V 10, 14 τῆς κατὰ τὸν ὄντως ὄντα θεὸν ἐναργοῦς φαντασίας ἀμοιροῦμεν. III 220, 7 (ὁ θεὸς) μηκέτι τὰς ἀφ' αὐτοῦ τεύνων φαντασίας. I 226, 2 (ὁ θεὸς) τριττὰς φαντασίας ἐνεργάζετο τῇ ὁρατικῇ ψυχῇ. I 116, 26 (τοῦ κάλλους). II 35, 5. 46, 3 τοῦ καλοῦ. IV 7, 5 τῶν καλῶν. III 245, 11 τοῦ ὁρατοῦ (κόσμου). IV 19, 16 τοῦ πάλαι κρυπτομένου καὶ ἀειδοῦς. II 269, 15 (τοῦ λόγου). V 344, 4 νυκτός. IV 33, 22 ἐκείνου (sc. τοῦ ὄντος). IV 26, 8 τῶν ὁρωμένων. IV 229, 3 τοῦ παντὸς οὐρανοῦ. V 332, 9 οὐχὶ τῆς οὐσίας (θεοῦ) ..., ἀλλὰ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ. V 362, 15 τῶν καλῶν παραδειγμάτων. II 209, 6 περὶ τὴν τάγαθοῦ σκέψιν. I 52, 17 τῶν σωμάτων καὶ

πραγμάτων. IV 259, 18 τεθνεώτων. V 339, 24 (φίλτρων).
III 280, 26. IV 87, 8. 12. 97, 22. 189, 5 κα θ' ὕπνον. III 204, 3. 262, 21 ἐν τοῖς ὕπνοις. III 259, 16 αἱ δὲ κατὰ τὸ τρίτον εἶδος (τῶν θεοπέμπτων ὀνείρων) φαντασίαι. IV 82, 9 cf. 83, 23 διτταῖς φαντασίαις ὀι' ὀνείρου. III 259, 11 τὰς μὲν κατὰ τὸ πρῶτον (ὀνείρων εἶδος) σηματινόμενον φαντασίας. V 371, 19 κοιμωμένων ἐξ ὀνειράτων ἀποτροπαίους φαντασίας. IV 87, 18 τῶν παρ' ἡμῖν ἐγρηγορότων αἱ φαντασίαι τοῖς ἐνυπνίοις ἐοίκασιν. III 233, 18. 277, 4 (θεόπεμπτος). III 205, 8 προκατασκευὴ ὅ ἐστι τῆς φαντασίας· ἀναγκαία. III 205, 10 τὰ ὀηλούμενα ὑπὸ τῆς φαντασίας καταλαβεῖν. IV 83, 2 τὴν φαντασίαν διηγεῖται. IV 82, 17 ἑτέρᾳ πληχθῆναι φαντασίᾳ. IV 184, 3 ὑφ' ὧν ἔλεγε πληχθεὶς ἐναργέσι φαντασίαις ἀναγκάζεσθαι μηκέτι μένειν. III 260, 8 (Ἰωσήφῳ) ὑπὸ ὀυεῖν τῶν τοῦ κόσμου μερῶν, οὐρανοῦ τε καὶ γῆς, διττὰς φαντασίας λαβών. IV 80, 16 εὐτυχίαν ... ἡ φ. σοι καταγγέλλει. IV 81, 6 μὴ παραστῆναί σοι τὴν φαντασίαν. IV 62, 22 διὰ τῆς κατεψευσμένης φαντασίας. III 284, 7 ὥστε οὐχ ἥκιστα καὶ διὰ τοῦτο χρόνον τὸν αὐτὸν τῆς φαντασίας ἀμφοτέροις ἀναγεγράφθαι. — V 349, 5 ἕνεκα τελειοτέρας ὄψεως, ἣν θεασάμενος ἐλχθεὶς ἠκολούθησε τῇ φαντασίᾳ.

φαντασιάζεσθαι. II 304, 4.

φαντασιοῦσθαι. V 240, 8 τὸ ἀεὶ καὶ πανταχοῦ φ. τὰ δίκαια καθάπερ ἐγγὺς ὄντα ὀφθαλμῶν. III 256, 5 ὁ νοῦς ἄρχεται ... τὸν ἡγεμόνα πασῶν τῶν τοιούτων δυνάμεων φ. V 81, 5 καί φασιν ἱκανὸν εἶναι ... τὰ μέλλοντα εἰκότι στοχασμῷ φ. VI 53, 2 ὡς ... τὰ κάλλη τῶν θείων ἀρετῶν καὶ δυνάμεων φ. IV 293, 6 ὡς γὰρ διὰ κατόπτρου φαντασιοῦται ὁ νοῦς θεόν. III 237, 6 τὸν ἑαυτοῦ βίον ὁ ἀσκητὴς φαντασιοῦται κλίμακι ἐοικότα. III 284, 9 φαντασιοῦται δὲ ἑκάτερος (sc. ὁ ἀρχιοινοχόος καὶ ὁ ἀρχισιτοποιός) τὰ οἰκεῖα. III 235, 23 διὰ συμβόλου κλίμακος φαντασιοῦται τὸν ἀέρα. I 137, 17 μόνα γὰρ τὰ σώματα φαντασιούμεθα δι' αἰσθήσεως. V 350, 8 κυοφορεῖ δίδυμα ἡ ψυχή, κακόν, ὡς ἔφην, καὶ ἀγαθόν, ἑκάτερον φαντασιουμένη. III 26, 4 φαντασιουμένη (ἡ αἴσθησις) τὸν αἰσθητὸν ἅπαντα κόσμον. V 354, 22 τοῦτο τὸ γένος οὐ μακρὰν ἀπῴκισται θεοῦ, φαντασιούμενον ἀεὶ τὰ αἰθέρια κάλλη. III 238, 23 λέγει τῷ φαντασιουμένῳ τὸ ὄναρ. III 284, 1 μιᾷ νυκτὶ φαντασιούμενοι τοὺς ὀνείρους εἰσάγονται. I 76, 27 ἐν ἱερωτάτοις ὑπάρχουσι φαντασιούμενοι τὰ τῆς ἀρετῆς. III 254, 14 ὀόξαν ἐντιθέντα ταῖς φαντασιουμέναις (ψυχαῖς) ἑτερόμορφον. I 294, 8 λυθεὶς γὰρ τῶν ἀρρήκτων σώματος καὶ περὶ σῶμα δεσμῶν φαντασιώσῃ τὸν ἀγένητον. III 157, 10 ὄργανον γὰρ οὐδὲν ἐν ἑαυτοῖς ἔχομεν, ᾧ δυνησόμεθα ἐκεῖνο (sc. τὸ ὄν) φαντασιωθῆναι. V 345, 4 εἰ δέ τινες καὶ ὀι' ἐπιστήμης ἴσχυσαν φαντασιωθῆναι τὸν ποιητὴν καὶ ἡγεμόνα τοῦ παντός. II 43, 19 ἀλλ' οὐ παρ' ὅσον ἀδύνατος ἡ ὄψις ψυχῶν φαντασιωθῆναι τύπους. III 300, 17 χείλη ποταμοῦ φαντασιωθῆναι ὁμολογεῖ φάσκων. III 17, 5 ὁπότε τὰ αἰσθητὰ πάντα ὡς μὴ πρὸς ἀλήθειαν ὄντα ἐφαντασιώθην. I 126, 12 ὀξυκίνητος ὢν αὐτὸς ἐφαντασιώθη καὶ ἐτυπώθη. III 160, 2 ἐφαντασιώθη τὴν ἐν τοῖς οὖσιν ἀρχὴν καὶ ἡγεμονίαν. III 68, 19 ἐφαντασιώθη γὰρ πρεσβύτερον ἄλλο ἐποχούμενον τοῖς ὅλοις. V 350, 2 ἐπειδὰν ... ὁ νοῦς ... φαντασιωθῇ τὸ ἀγαθόν. III 290, 12 ὁ δὲ εὐνοῦχος ἅμα καὶ ἀρχιοινοχόος τοῦ Φαραὼ τὸ ἀφροσύνης γεννητικὸν φυτόν, ἄμπελον, φαντασιωθείς. III 245, 18 ὄν (sc. ὄνειρον) περιαναστὰς ὁ φαντασιωθεὶς διηγεῖται. VI 171, 14 φαντασιωθεὶς γὰρ τὸν ἄπειρον αἰῶνα καὶ λογισάμενος. I 203, 12 (Ῥεβέκκα) ἑκατέραν (ὀόξαν) ἄκρως φαντασιωθεῖσα. V 346, 14 οἱ τὸν θεὸν θεῷ φαντασιωθέντες, φωτὶ φῶς.

φάντασμα. III 141, 2 (κενά, coni. ὀνείρατα). III 137, 15 τὰ ὀνείρατα καὶ φαντάσματα τῶν νομιζομένων καὶ φαινομένων ἀγαθῶν. III 284, 27 ψευδῶν φαντασμάτων ἀναπίμπλησι τὴν ὀιάνοιαν.

φαρμακεία. V 177, 2. 21.

φαρμακεύεσθαι. I 267, 1.

φαρμακεύς. I 266, 19.

φαρμακευτής. II 284, 15. 285, 7. V 176, 15. 17. 179, 4. 16.

φαρμακίς. V 176, 18.

φάρμακον. II 205, 22 κατὰ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην. III 82, 17 φαρμάκοις γὰρ καὶ χειρουργίαις καὶ ὀιαίταις. V 195, 10 ξίφεσιν ἢ φαρμάκοις ἢ ἀγχόναις. V 83, 9 ᾠὸν γὰρ καὶ λόγος ὑγιεινὰ καὶ σωτήρια φάρμακα. II 115, 10 ἀντιπαθὲς ὀ' ἀκολασίας φ. ἡ ἀλεξίκακος σωφροσύνη. VI 65, 23 οἶνος ... ἀφροσύνης φ. II 175, 9 cf. 195, 8 τὸ παραίτιον ἀφροσύνης (ἀπαιδευσία). III 298, 20 τὸ εὐφροσύνης ἀμβρόσιον, ἵνα καὶ αὐτοὶ ποιητικοῖς ὀνόμασι χρησώμεθα, φ. II 162, 25 μανίας ... αἴτιον. III 229, 2 ψυχῆς παθῶν. II 203, 14. V 269, 10 ἀλεξίκακον.

II 162, 23 θανάσιμον. V 177, 5. 229, 1 (θανάσιμα). II 292, 14 παγακέστατον. I 283, 17. V 370, 11. 375, 25 (σωτήριον). VI 175, 1 cf. I 141, 21 (σωτήρια). I 231, 4 τὰς ἐν γενέσει βοηθείας, ἰατρούς, βοτάνας, φαρμάκων συνθέσεις. I 163, 23 (τὸν κάμνοντα) θρέψω, φαρμάκοις ἰάσομαι ⟨καὶ⟩ διαίτῃ. V 253, 6 μηδὲν τοῦ παραπαίειν καὶ παραληρεῖν φ. III 305, 21 ἀντὶ φαρμάκων τὰς τιμωρίας προσφέρων.

φαρμάττειν. I 126, 22.

φάρυγξ. I 55, 22. II 305, 4. III 212, 18. VI 60, 17.

φάσις. VI 116, 20.

φάσμα. III 280, 8 εἰδώλων καὶ φασμάτων καὶ ὀνειράτων ἔθνη μυρία. IV 90, 20 τὰ μεθημερινὰ ἐνύπνια καὶ φάσματα. V 6, 19 cf. IV 90, 4 „εἴδωλα", σκιαῖς ἐοικότα καὶ φάσμασιν. V 140, 20 σημείοις καὶ τέρασι καὶ φάσμασι. II 114, 24 ταῦτα δ' οὕτως μὲν λεγόμενα φάσμασιν ἔοικε καὶ τέρασι. VI 2, 11 τεράστια ... φάσμασιν ἐοικότα. II 134, 20 ἐξ οὗ φάσματι ἂν ἐοικέναι δόξαι. VI 150, 6 ἀλλὰ μὴ φ. ταῦτ' ἦν, οὐκ ἀλήθεια;

φάτνη. V 36, 5 ἀλόγου θρέμματος, ἐπιθυμίας.

φάττα. V 235, 21.

φαυλίζειν. III 167, 27.

φαῦλος. II 101, 1 ὁ ἀγελάρχης οὗτος. I 127, 20 (αἴσθησις). II 123, 21 (ἄνθρωποι). I 285, 14 βίος. III 149, 10 διάθεσις. VI 221, 7 (δικαστής). I 121, 1 (δόξαι). I 86, 8. 155, 16. 167, 27. II 23, 19. III 296, 25 (νοῦς). I 160, 15 (τὸ στένειν). IV 20, 2 τρόπος. III 162, 7 (τύπος). I 77, 2 (τύποι) V 217, 11 (ὑπόνοια). I 101, 2 (ψυχή).

ὁ φαῦλος, φαῦλος absol. III 165, 20 (φ. coni. ἄδικος, ἄφρων, ἀκόλαστος, opp. ἀγαθὸς τέλειος). III 161, 8 (opp. ὁ προκόπτων, ὁ τέλειος). I 251, 4 cf. 254, 2 πᾶς σοφὸς λύτρον ἐστὶ τοῦ φαύλου. I 102, 13 κἂν γὰρ ἁμάρτῃ ὁ σοφός, οὐχ οὕτως ἐξώκειλεν ὡς ὁ φ. I 113, 5 ἧς (sc. πόλεως τῶν σοφῶν) ἀδυνατεῖ μετέχειν ὁ φ. I 85, 21 πρὸς τὸν μέσον, τὸν μήτε φαῦλον μήτε σπουδαῖον. VI 6, 6 πολλὰ μὲν τῷ φαύλῳ τὰ ἐμποδών ..., τῷ δ' ἀστείῳ τὸ παράπαν οὐδέν. VI 15, 8 sq. „οὐκ οἰμώξεται μὲν ὁ φ., ἐὰν ἀντιλέγῃ τῷ σπουδαίῳ; οὐκ ἄρ' ἐστὶν ἰσηγορία τῷ φαύλῳ πρὸς σπουδαῖον" (Zeno). III 306, 23 ὁ τοῦ φαύλου (βίος), opp. τοῦ σπουδαίου. III 189, 21 ἑρμηνεύει ... τὰ καλά, πράττει δὲ αἰσχρῶν τὰ αἴσχιστα, opp. ὁ ἀστεῖος. II 55, 5 ὁ μὲν φ.. ὥσπερ ἄοικος καὶ ἄπολις καὶ ἀνίδρυτος καὶ φυγάς, οὕτως καὶ αὐτόμολος. I 113, 9. 19 cf. V 325, 15 ἄπολις καὶ ἄοικος ὁ φ. I 124, 23. 25 ἄτοπος. IV 6, 5 βάσκανον γὰρ καὶ μισόκαλον καὶ φιλοπόνηρον ὁ φ. φύσει. III 58, 11 ἐλέγχει δὲ καὶ τὸν φαῦλον ὡς βραδὺν καὶ ὀκνηρὸν καὶ μελλητὴν πρὸς τὰ παιδείας ἔργα. VI 1, 4 περὶ τοῦ δοῦλον εἶναι πάντα φαῦλον. V 268, 17 ὁ δὲ φ. πολυδεής, opp. ὁ δὲ σπουδαῖος ὀλιγοδεής. I 113, 3. 6 cf. 119, 17. 121, 7 φυγάς. I 114, 18 ἐν τῷ φαύλῳ ἡ ἀληθὴς περὶ θεοῦ δόξα ἐπεσκίασται. III 59, 13 φαύλῳ δ' οὐ θέμις ἑρμηνεῖ γενέσθαι θεοῦ. I 288, 8 μὴ γάρ ποτε φαύλου λόγος ἑρμηνεὺς γένοιτο δογμάτων θείων. I 114, 15 ὁ φ. δοκεῖ εἶναι τὸν θεὸν ἐν τόπῳ. I 123, 20 ὁ μὲν φ. ἀρετήν γε φεύγων καὶ θεὸν ἀποκρυπτόμενος. III 115, 20 τὸν φαῦλον πολὺν ῥέοντα κατὰ ἀρετῆς. V 331, 2 ἀγαθὸν εἶναι τῷ φαύλῳ τὸ μὴ αὐτεξούσιον. II 228, 13 τῆς ἀψευδοῦς τῶν ἀγαθῶν μερίδος οὐδενὶ φαύλῳ συνταττομένης. II 35, 10 ὧν, εἴπερ ἦν ἀγαθά, φ. οὐδενὸς οὐδεὶς ἂν μετεῖχε. I 160, 2 καὶ ὁ φ., ἕνια ὁρᾷ τῶν καθηκόντων. I 235, 12 θεμέλιος γὰρ τῷ φαύλῳ κακία καὶ πάθος. I 269, 18 ὁ δὲ φ. ζῶν τὸν ἐν κακίᾳ (βίον) τέθνηκε τὸν εὐδαίμονα. III 12, 19 καὶ ὁ τοῦ φαύλου λόγος ἐξωθεῖν καὶ ἀνατρέπειν τὰ σπουδαῖα μελετᾷ. I 168, 30 ἄλογον δὲ ⟨ὁ⟩ φ. ἐκτετμημένος τὸν ὀρθὸν λόγον. II 6, 1 ὁ φ. παραφόρῳ καὶ χειμαινούσῃ διανοίᾳ κεχρημένος ... αἰεὶ σαλεύει. II 298, 8 τὴν τοῦ φαύλου ψυχὴν ἐπίμικτον καλεῖ. III 162, 3 φαύλου ... ψυχὴν οὐ διέπλασεν (ὁ θεός). I 168, 6 ἐπωδύμως γὰρ ὁ φ. πάντα τὸν βίον χρῆται τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ. II 99, 20 τὴν γὰρ τοῦ φαύλου ψυχὴν περὶ οὐδὲν ἄλλο πραγματεύεσθαι συμβέβηκεν ἢ τὸ γήινον σῶμα. I 155, 21 πρεσβύτερα δὲ ὁ μὲν φ. ἡγεῖται τὰ σώματος, ὁ δ' ἀστεῖος τὰ ψυχῆς. I 81, 6 οὐ γὰρ πέφυκε γόνιμον οὐδὲν τελεσφορεῖν ἡ τοῦ φαύλου ψυχή. I 283, 26 cf. II 99, 16 γεωργὸς μὲν ὁ ἀστεῖος, γεωπόνος δὲ ὁ φ. I 283, 7 ὁ μὲν δὴ φ. τὸ γεῶδες σῶμα καὶ τὰς συγγενεῖς αἰσθήσεις αὐτῷ καὶ ὅσα ἐκτὸς αἰσθητὰ ἐργαζόμενος ἀτέχνως οὐ παύεται. III 61, 11 cf. 299, 20 παντὸς δὲ φαύλου συγγενὲς τὸ σώματος χωρίον. II 213, 20 εὐφροσύνης μὲν ἀληθοῦς οὐδὲν ἐμπέφυκε τῇ τοῦ φαύλου ψυχῇ φυτόν. II 280, 8 sq. εἷς δ' ὢν ... πολύς ἐστι κακίαις. I 88, 10 ὁ γὰρ φ. δεῖται τούτων ἁπάντων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἰδίας κακίας. II 245, 9 πόλιν ἄρχεται καὶ πύργον ... κακίᾳ κατασκευάζειν. II 242, 13

ἀρχὴ γὰρ καὶ ἀφορμὴ φαύλῳ πρὸς τὰς παρὰ φύσιν ἐνεργείας τὸ κακίας χωρίον. I 127,25 μόνος δ' αὐτῆς (sc. ἡδονῆς) ὁ φ. ἀπολαύει. I 167,25 αὕτη (sc. ἡδονή) κατάρατος ἐξ ἑαυτῆς, μόνῳ γέ τοι τῷ φαύλῳ προσγίνεται. I 94,9 ἀλλ' ὁ μὲν φ. ὡς ἀγαθῷ τελείῳ (sc. ἡδονῇ) χρήσεται, ὁ δὲ σπουδαῖος ὡς μόνον ἀναγκαίῳ. I 297,2 ἐν τῷ φαύλῳ πάντα ἐκδικούμενα. III 66,22 ὀλιγοχρονιώτατον δὲ τὸν φαῦλον, ἀποθνῄσκειν ἀεὶ μανθάνοντα. I 122,28 αἱ τοῦ φαύλου πράξεις ἀνεμιαῖοί τε καὶ κοῦφοι. III 116,13 (πολυχρήματος). I 94,12 τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν ὁ μὲν ⟨φ.⟩ τελειότατον ἀγαθὸν κρίνει, ὁ δὲ σπουδαῖος ἀναγκαῖον ... μόνον. III 119,15 αἱ γὰρ κατὰ τὸν βίον ὕλαι φαύλῳ μὲν παραδοθεῖσαι. III 113,11 ἐστέρηται ... τοῦ ἀληθινοῦ πλούτου καὶ τῆς ἀψευδοῦς εὐδοξίας. II 16,23 πᾶν ὅ τι ἂν ἑαυτῷ λαμβάνῃ φ., πάντως ἐστὶν ἐπίληπτον. I 208,11 τὰ δυνάμει πρῶτα καὶ κατ' ἀρετὴν τίμια φαύλου μέν ἐστιν οὐδενός. I 103,8 ἀναισχυντία μὲν οὖν ἴδιον φαύλου, αἰδὼς δὲ σπουδαίου. IV 5,14 φιλοπραγμοσύνη συζῶν. II 235,18 ἕξεισιν ἐπὶ τὴν τῶν ἀδικημάτων καὶ παθῶν ἀθρόων φοράν. III 84,3 γίνεται οὖν τῷ φαύλῳ ἐξ ἀστῆς μὲν κακία, τὸ δὲ πάθος ἐκ παλλακῆς. III 185,10 φαύλῳ δ' οὐδενὶ χαίρειν ἐφεῖται. III 284,26 ὁ δὲ βαθὺς καὶ ὀιωλύγιος ὕπνος, ᾧ πᾶς κατέχεται φ. II 261,15 μηδέποτ' οὖν ἰδών τινα τῶν φαύλων ... θαυμάσῃς ὡς κατορθοῦντα, ἀλλὰ τοὐναντίον ὡς ἀποτυγχάνοντα οἰκτίζου. I 201,2 τοῖς δεδιόσι, μή ποτε πρὸς τοῦ φαύλου πανστρατιᾷ διώκοντος ἀπόλωνται. I 116,2 δικαστέον πάλιν πρὸς τὸν φαῦλον ἐπ' ὀλέθρῳ αὐτοῦ. I 86,3 τῷ δὲ φαύλῳ προστάξεως καὶ ἀπαγορεύσεως χρεία. V 68,18 μὴ ἀχαριστησάτω φ. γενόμενος. I 85,19 ἡ μὲν γὰρ ἀπαγόρευσις περὶ ἁμαρτημάτων γίνεται καὶ πρὸς φαῦλον. V 88,3 μέλει γάρ μοι πλημμελοῦντι μὴ φαύλῳ νομίζεσθαι. VI 29,3 ὁ γοῦν Ἑρμῆς πυνθανομένῳ μέν, εἰ φ. ἐστιν, ἀποκρίνεται.

οἱ φαῦλοι, φαῦλοι absol. III 160,8 τῶν μὲν φαύλων opp. τῶν δ' ἐν προκοπαῖς καὶ βελτιώσεσι θεός, τῶν ἀρίστων καὶ τελειοτάτων. II 42,9 τὴν τῶν ἀτέχνων καὶ ἀνεπιστημόνων καὶ ἀδίκων καὶ συνόλως φαύλων ἄπειρον ὅσην πληθύν. II 238,1 οὐ πᾶς σοφὸς πᾶσι φαύλοις ἐχθρός ἐστιν ἄσπονδος. I 88,3 σοφὸν μὲν εὑρεῖν ἕνα μόνον ἔργον, φαύλων δὲ πλῆθος ἀναρίθμητον. VI 15,4 τῶν βιωτικῶν ἄπειροι μὲν οἱ φαῦλοι, ἐμπειρότατοι δ' οἱ σοφοί. III 163,5 ἡμᾶς τοὺς φαύλους opp. ὁ ἐραστὴς αὐτῆς (sc. σοφίας) σοφός. II 250,3 τῶν δὲ φαύλων ἡ πληθύς, opp. οἱ μὲν ἀστεῖοι. VI 15,7 μὴ εἶναι τοῖς φαύλοις ἰσηγορίαν πρὸς ἀστείους. I 127,19 ἡ αἴσθησις οὔτε τῶν φαύλων οὔτε τῶν σπουδαίων ἐστίν. V 60,1 ὧν ἐκ τύχης οἱ φαῦλοι κατορθοῦσι (opp. οἱ σπουδαῖοι). III 122,9 τοὺς μέν γε φαύλους ... νεκροὺς ἔλεγεν εἶναι opp. τοὺς δὲ ἀστείους ... II 168,13 εἰ τὸ λευκὸν ἀστείοις τε καὶ φαύλοις ... προσέσται. III 143,23 cf. VI 39,3 (οἱ ἄγαν φαῦλοι opp. οἱ λίαν ἀγαθοί). II 72,16 οἱ μὲν φαῦλοι θυμῷ γεγόνασι θεοῦ, οἱ δ' ἀγαθοὶ χάριτι. I 87,6 ἑτέρως οἱ ἀγαθοὶ καὶ οἱ φ. τιμῶσιν. II 168,16 μετέχουσι δὲ τοῦ νήφειν ... ἀγαθοί τε καὶ φ. VI 15,5 δοῦλοι δὲ πάντες. I 279,25 εἴ δή τινα τῶν φαύλων ὑγιαίνειν λεκτέον. IV 7,12 ἦν (sc. τὴν παρὰ φύσιν κίνησιν) μετίασιν οἱ φ. II 56,15 τὰ δὲ συγγενῆ φαύλων (γεννήματα) αἱ ἀνάρμοστοι κακίαι. III 83,27 οὐδενὶ γὰρ τῶν φαύλων οὐκ οἶκος, οὐ πόλις. II 166,16 οὐδὲ εἷς τῶν φαύλων πρὸς ἀλήθειαν ἱερουργεῖ. V 98,14 τῶν φαύλων οὐδεὶς ... ἑορτάζει. I 118,18 οὗτοι δ' εἰσὶ τῶν φαύλων θεοί. III 302,16 οἱ φ. ἡσυχίας ἐπιλήπτου καὶ ἑρμηνείας ὑπαιτίου ζηλωταί. III 181,9 τὰς τῶν φαύλων ὁμιλίας καὶ συνουσίας. II 242,17 τινάττεται πᾶς ὁ τῶν φαύλων βίος. I 111,30 ὁ βίος ὁ τῶν φαύλων δεσπόζεται ὑφ' ἡδονῆς. II 296,15 τὸν γὰρ τῶν φαύλων βίον ἐπαχθῆ καὶ βαρὺν ὄντα φύσει. III 66,13 θάνατον μέντοι τῶν φαύλων αἰνιττόμενος βίον. I 113,8 ἀποκρύπτονται καὶ καταδύονται πάντες οἱ φ. III 83,2 παλλακὰς ... δόξας καὶ δόγματα προσίενται καὶ οἱ φ. II 248,24 δοκοῦσι οἱ φ. τὰ ἀσθενῆ κρατοῦσθαι κατὰ τῶν ἀμεινόνων. II 272,20 τὸ μηδὲν τῶν ἐντοῦθα σπουδαζομένων παρὰ τοῖς φαύλοις ἐργάσασθαι. III 125,12 τὸ δ' ἁρὰς τοῖς φαύλοις τίθεσθαι. II 290,7 φ. δ', ὧν Κάτν ἐστὶ θιασώτης, ἐν λύπαις καὶ φόβοις ὄντες. II 18,11 τὴν οὖν Ἀδὰ ... τὴν μαρτυροῦσάν τε τοῖς φαύλοις. I 85,23 παραινέσεως τῆς ἀνέχειν μὲν τῶν φαύλων διδασκούσης.

I 133,2 φύσει γὰρ δοῦλον παρὰ θεῷ τὸ φαῦλον καὶ ἄλογον. II 53,4 τὸ φαῦλον τῷ σπουδαίῳ δύναται μὲν καὶ ἀριθμοὺς καὶ χρόνους ἔχειν τοὺς ἴσους. II 20,21 ἀλλ', ὅπερ ἔφην, τὸ ἐπίπονον ἀλλ' οὐ φαῦλον παρείληπται. I 73,22. 298,7. II 20,15. 243,19. 296,12. III 68,12. 72,11. 155,18.

303,28 (τὰ φαῦλα). I 110,5 (διαφορὰ) τῶν ὄντων, ... σπουδαίων φαύλων.
V 178,5 τὸ τῆς ψυχῆς φαυλότερον εἶδος. I 22,25 τὰ μὲν πρῶτα τῇ τάξει φαυλότερά πως ἦν, ἰχθύες. II 290,19 τὰ δ' ἐννοούμενα — φαυλότερα γὰρ ἦν. V 109,23 ὦ φαυλότατοι πάντων ἀνθρώπων. V 365,7 οὐρὰ δ' ὕστατον καὶ φαυλότατον. VI 82,11 δεσμῶν δὲ φαυλότατος. III 86,21 μακρολογίας τὸ φαυλότατον εἶδος. IV 262,13 τὸ φαυλότατον ζῷον. I 59,23 cf. II 104,13. V 322,17 (ἡ φαυλοτάτη κακοπολιτεία, ὀχλοκρατία). I 22,14 (σπέρμα ἐστὶ) φαυλότατον ἐοικὸς ἀφρῷ. II 252,8. IV 24,7 οἱ φαυλότατοι. I 289,5 ἃ καὶ τῶν φαυλοτάτων ἐστὶ κοινά. II 282,17 φαυλότατοι cpp. δυνατώτατοι. I 268,7 οἱ δ' ἔμπαλιν τὰ μὲν περὶ λόγους εἰσὶ δεινοί ..., τὰ δὲ πρὸς καμνόντων ἐπιμέλειαν σωμάτων φαυλότατοι. IV 58,2 πλοῦτοι δὲ καὶ εὐγένειαι προσορίζονται μὲν καὶ τοῖς φαυλοτάτοις. — I 22,12 (τὸ φαυλότατον) τὴν φύσιν. I 93,7. II 263,19. V 178,16 τὰ φαυλότατα.

φέγγος. II 276,9 τὸ ἀρχέτυπον. III 149,4 νοητόν. IV 264,17 ἰδίῳ φέγγει νοητῷ καὶ ἀσωμάτῳ. III 157,1 αὐτὰ γὰρ ἑαυτοῖς ἐστι φ. τὰ νοούμενα. III 60,10. 173,15. V 119,12 (αἰσθητόν). V 67,19 ὁρατά. III 230,6 τὸ ἄκρατον ἐκεῖνο φ. opp. τὸ κεκραμένον. III 93,20 οὐράνιον. IV 91,22 τὸν οὐρανὸν ... περιλαμπόμενον ἀσβέστοις καὶ ἀκηράτοις ἀδιαστάτως φέγγεσιν. — III 222,25 τῶν αἰσθήσεων. II 283,7. III 140,1. 252,7 ἀληθείας. I 65,15. II 277,18. III 9,22 ἀρετῆς. III 70,4 (ἡ ἀρετὴ) φέγγους δὲ τὴν ὅλην ἀναπίμπλησι διάνοιαν. II 241,9 ἀρετῶν. I 10,2 cf. 19,4. V 123,11 τῶν ἀστέρων. V 71,16 (οἱ ἀστέρες) τὸ ἴδιον ἀναφαίνουσι φ. II 128,8 cf. V 69,18 τῆς ἐπιστήμης. II 141,24. 178,24 (ἡλίου). V 220,18 ἄσκιον καὶ τηλαυγὲς ἐπιδεικνύμεναι φ. (αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες). I 185,12 (ἡλιακόν). IV 160,5 ἡλιοειδές, φλογοειδές. IV 217,8 (ἡλιοειδές). III 248,18 cf. V 10,19 οἷα γένοιτ' ἂν ἀφ' ἡλιακῶν ἀκτίνων. V 346,8 ὁ θεὸς ἑαυτοῦ φ. ὤν. V 344,10 cf. III 73,26 ὁ δ' ἠνίοχος ἀκράτῳ φέγγει περιλαμπόμενος. V 264,16 ἰσότης ... τὴν δ' ὥσπερ αὐγὴν ἡλίου ⟨ἐπὶ γῆν⟩ ἀποστέλλουσα, δεύτερον φ. III 220,18. 230,1. 240,6 λόγων. II 13,7 (ὁ νοῦς) μὴ ἀνατείλας καὶ τὸ ἴδιον φ. ἐκλάμψας. III 60,12 ὁ νοῦς μεσημβρινὸν οἷα φ. εἰς πᾶσαν τὴν ψυχὴν ἀναχέων. II 190,27 τὸ νυκτὶ φ. IV 149,14 τοῦ χρειώδους πυρός. III 209,21 σελήνη πότερον γνήσιον ἢ νόθον ἐπιφέρεται φ. III 216,13 εἰ (ἡ σελήνη) νόθον ἔχει φ. III 280,6 πρὸς σεληνιακὸν ἢ τὸ ἀφ' ἡλίου καθαρὸν φ. I 234,12 τὸ αὐτομαθοῦς σοφίας. VI 99,21 (φλὸξ) ζωπυρουμένη δ' ἔχει φ. III 222,19 φρονήσεως. — III 229,12 ἱερόν. V 71,21 ἡ τοῦ ἱερωτάτου φέγγους ἐν τοῖς ἀδύτοις αὐγή. III 230,14 δύντος τοῦ θνητοῦ καὶ ἀνθρωπίνου φέγγους. IV 17,11 διοίξας τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα ... ἠκολούθησε τῷ φέγγει καὶ κατεῖδεν. V 10,5 ἀκράτου καὶ πολλοῦ φέγγους ἐκχεομένου, ὡς τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα ταῖς μαρμαρυγαῖς σκοτοδινιᾶν. III 269,20 ὑπὸ ῥιπῆς ἀσβέστου καὶ ἀθανάτου φέγγους. III 251,24 σύμβολον εὐτονίας, ἀφθαρσίας, αὐγοειδεστάτου φέγγους.

φείδεσθαι. I 78,13.

φειδωλία. I 263,23. II 90,17. 24. V 54,9. 347,18.

φειδωλός. I 262,17.

φεναξίζειν. I 57,16. II 128,16. 238,19. III 69,1. 175,22. IV 300,16. V 172,17.

φεναξισμός. I 210,13. III 265,12. VI 139,3.

φέναξ. I 212,12. III 281,14.

φερώνυμος. II 95,16.

φήμη. II 284,14 παρὰ τοῖς πολλοῖς. II 289,14 τῶν πολλῶν. IV 187,10 ἐξέπεμπε τὸν μάντιν ἐπ' οἰωνοὺς καὶ φήμας αἰσίους. IV 118,5 ἡ δὲ φ. ῥυεῖσα. VI 159,5 φήμης γὰρ οὐδὲν ὠκύτερον. IV 113,4 φθάνουσι γὰρ αἱ φῆμαι πανταχόσε. IV 183,14 διὰ τὴν ἐπιβαίνουσαν ἀεὶ καὶ φθάνουσαν πανταχόσε φήμην. V 370,24 (ψευδεῖς). II 228,19 περὶ ταγαθοῦ. II 251,16 (ἄγγελοι) τῶν οἰκείων ἀδικημάτων. VI 128,21 ἡ περὶ τὴν κατάλυσιν τῶν προσευχῶν. VI 63,6 ὡς δὴ πάνυ κατωρθωμένων φήμην ἐθελήσειεν ἀφορᾶν. VI 208,7 ἐπὶ τὰς παρ' ἑκάτερα ἠπείρους ἐχώρησεν ἡ φ. VI 198,18 πρὸς τὰς ἄλλας (πόλεις) ἔδραμεν ἡ φ. VI 158,16 διαγγελείσης οὖν τῆς ὅτι νοσεῖ φήμης.

φθαρτικός. III 32,1 (πῦρ).

φθαρτός. II 177,25 (ἀγαθά). III 241,22 (ἄνθρωποι). I 171,23 (ἀρετή). I 171,13 (ἀρεταί). I 269,17. V 284,20 (βίος). II 144,12. 183,16. 210,15 (γένεσις). V 126,18 ὅσα μὲν εἰς γένεσιν ἦλθε. I 109,23 (γένος). II 10,10. IV 228,10 (γέννη). IV 54,7 αἱ ... ἐννέα δυναστεῖαι τεττάρων παθῶν καὶ πέντε αἰσθή-

σεων. I 171,14 ἐγώ. II 23,10. 263,11. III 170,20 εἶδος. VI 86,14 τὰ μὲν τῶν θνητῶν ἔργα. I 242,6 (ζῷα καὶ φυτά). V 329,8 ζῷα. I 121,2 ὅτι φ. (ἐστιν ὁ θεὸς) ὡς τὰ χωνευτὰ ὁ ἄφθαρτος. I 90,17 εἰ δὲ τοῦτο (sc. θεὸς ἐλαττωθήσεται) καὶ φ. ἔσται. VI 75,3. 76,1. 97,8. 100,12 sq. 113,5 (ὁ κόσμος). VI 13,16 θνητοῦ (λόγος). II 197,19 ὁ ὀρθὸς λόγος ... οὐ. I 69,8. 85,2 νοῦς. IV 276,13 τὰ ὄργανα. I 69,3. II 249,27. III 299,5 (οὐσία). I 181,22. IV 240,2 (οὐσίαι). III 55,23. VI 95,17 (τὸ πᾶν). IV 36,7 φθαρτοῦ (πυρὸς) φθαρτὸν (φῶς). III 70,22 (σιτία). I 42,1 sq. V 286,7 (σῶμα). II 257,17 (σώματα). II 123,8 (τὰ οὐχ ἁπλᾶ τέλεια). II 215,13 τροφή. I 277,19 (τροφαί). I 84,13. II 25,10. 36,5. 22. 138,6. 195,28. III 37,2 (ὕλη). II 13,23. III 95,3 (ὕλαι). I 108,20. II 258,15. 307,13. III 296,9. IV 13,18. 177,4 (φύσις). — VI 116,21 οὗ πάντα τὰ μέρη φθείρεται φθαρτόν ἐστιν ἐκεῖνο. V 342,10 ὅσα γενητὰ καὶ φθαρτά. III 187,27 τὸν φθαρτὸν (ἀποφαίνειν) ἄφθαρτον. I 28,25. 110,17. II 51,2 (τὸ φθαρτόν). V 135,14 φθαρτὸν δὲ οὐδὲν ... τῆς ἡμετέρας διαμονῆς αἴτιον. I 28,1. II 210,18 (τὰ φθαρτά). IV 54,5 φθαρτὰ γὰρ ἀφθάρτῳ συνοικεῖν οὐ θέμις. III 170,21 ἀντὶ μικρῶν καὶ φθαρτῶν μεγάλα καὶ ἀθάνατα χαρίζεσθαι. II 59,17 ὅσοι φθαρτοῖς ἑαυτοῖς φθαρτὰ γεννῶσιν. I 148,18 οὐ γηίνοις καὶ φθαρτοῖς τρέφεται ἡ ψυχή.

φθέγγεσθαι. IV 290,14 οὐ γὰρ ὅσιον ... φ. τι τῶν αἰσχρῶν. VI 204,11 ὅτι οὐ τῇ φωνῇ μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι φθέγγομαι. I 160,4 ὅτε νηφάλια φθέγγεταί τε καὶ ποιεῖ. V 135,11 κἂν μηδὲν τῇ φωνῇ φθέγγωνται τὸ παράπαν. IV 15,4 φθεγγομένου μηδενός. II 284,4 ἄνευ γὰρ τοῦ ὑποβολέως οὐ φθέγξεται ὁ λόγος. IV 187,14 (ὁ θεὸς) φθέγξεται τὸ παράπαν οὐδέν, ὃ μὴ τελειωθήσεται βεβαίως. V 198,17 λοιδορήσεται γὰρ γυνὴ κατ' ἀγορὰν ῥῆμά τε τι τῶν ἀπηγορευμένων φθέγξεται. III 7,14 σύ μοι γλῶσσαν παιδείας ἔδωκας τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ φθέγξασθαι. III 198,21 ὁ μηδ' ἐκ τύχης ἐθέλων τι τῶν ἐπιτεικεστέρων φθέγξασθαι. IV 248,10 εἰ δέ τις ... τολμήσειεν ἀκαίρως αὐτοῦ φθέγξασθαι τοὔνομα. IV 113,17 ἐφθέγξατό τι περὶ τῆς ἰδίας εὐγενείας. VI 31,11 ἵνα μηδ' ἄκων ἃ καλὸν ἡσυχάζειν φθέγξηται βιασθείς. V 13,14 ἃ μὴ θέμις φθέγξωνται κατὰ τοῦ ὄντως ὄντος. I 213,14 ὥτα δὲ φθεγξαμένη (ἡ ἡδονὴ) λιγαίνει. IV 247,2 οὔτε ἡ γλῶττα τοῦ τοσοῦτον ἀσέβημα φθεγξαμένου παρείθη.

φθείρειν. II 86,25 ταύτην τὴν ἀτραπὸν × μισεῖ ... καὶ φ. ἐπιχειρεῖ πᾶς ὁ σαρκῶν ἑταῖρος. II 86,19 οὐ τὴν ὁδὸν λυμαίνεσθαί τε καὶ φ. ἐπιχειρεῖ. IV 11,4 φθείρει γὰρ ὡς ἔνδεια καὶ πλῆθος ἄμετρον. II 197,13 τὸ φθεῖρον ἀφροσύνη. II 86,17 μήποτε δὲ οὐ περὶ μόνης σαρκός ἐστιν ὁ λόγος τὴν αὐτῆς φθειρούσης ὁδόν. VI 85,7 τίνος ἕνεκα τὸν κόσμον φθερεῖ ὁ θεός.

φθείρεσθαι. VI 98,3 cf. 79,16. 83,11. 97,14. 102,4. 7. 105,9. 13. 107,4. 9. 116,13. 117,6 τὸν κόσμον φ. φάναι. II 86,10 ὁ ἱερώτατος Μωυσῆς τότε φ. τὴν γῆν εἰπεν, ὅτε ... VI 74,6. 13 cf. V 64,22 εἰ ὁ κόσμος εἰς τὸ μὴ ὂν φθείρεται. VI 87,1 εἰ φθείρεται ὁ οὐρανός. VI 82,1 πάνθ' ὅσα τῶν συνθέτων φθείρεται. II 82,18 ἐπειδὰν ἐν ψυχῇ τὸ ἄφθαρτον εἶδος ἀνατείλῃ, τὸ θνητὸν εὐθέως φθείρεται. VI 116,21 οὗ πάντα τὰ μέρη φθείρεται φθαρτόν ἐστιν ἐκεῖνο. VI 110,12 φθείρεται πάντως ἐκεῖνο, οὗ πάντα τὰ μέρη φθαρτά ἐστι. II 130,3 τὰ ἄλλα χρόνῳ φθείρεται. I 251,9 οὕτως γὰρ καὶ Σόδομα φθείρεται. I 96,1 ὅταν ἀναστῇ καὶ ἐγρηγόρσει χρῆται ὁ νοῦς φθείρεται αἴσθησις. II 314,3 (ἡ ψυχὴ) οὐδέποτε ἐφθείρετο. VI 86,19 φθειρομένου δὲ ὕδατος. VI 118,17 φθειρομένου τοῦ πλείστου μέρους ἀνθρώπων. VI 86,17 φθειρομένης μὲν τῆς γῆς. II 86,19 περὶ ὑδεῖν, σαρκός τε τῆς φθειρομένης καὶ ἑτέρου. VI 88,14. 24 καὶ αὐτὴν φθειρομένην τὴν πρόνοιαν. I 91,18 (καρδίαν) πρώτην γινομένην καὶ ὑστέραν φθειρομένην. III 145,10 ὅσα ἐν γενέσει φθειρόμενα καὶ γεννώμενα. II 38,5 εἰ μὴ τὰ φθειρόμενα πλείω τῶν διαμενόντων ἐστί. I 63,1 γένεσις τε αὖ φθειρομένων ἑτέρων ... ἀποτελεῖται. II 129,4 μὴ νομίσητε φθειρομένοις συμφθείρεσθαι τὰς δυνάμεις ὑμῖν. VI 87,4 θεοὺς φθειρομένους ὑπονοεῖν. III 55,23 οἱ ἀγέννητον εἶναι λέγοντες τὸ πᾶν ..., καὶ πάλιν οἱ φθαρήσεσθαι. VI 87,1 sqq. φθαρήσεται μὲν ἥλιος καὶ σελήνη, φθαρήσονται δ' οἱ λοιποὶ πλάνητες κτλ. V 142,1 (οἱ γονεῖς) γεγόνασι καὶ φθαρήσονται. III 56,1 μηδέποτε δὲ φθαρησόμενον (τὸ πᾶν). III 304,3 οὔτε γενόμενόν ποτε οὔτ' αὖθις φθαρησόμενον (τὸ αἰσθητόν). VI 81,3 τὸν κόσμον ἄνουν εἶναι καὶ μὴ φθαρησόμενον. III 53,3 ἐν ὄχλῳ τῷ τῶν γεγονότων καὶ φθαρησομένων. II 73,4 (ὁ θεὸς) οὐκ ἐῶν

εἰσάπαν φθαρῆναι καὶ ἀφανισθῆναι τὸ γένος. IV 142,5 οἷς ἀπετελέσθη ὁ κόσμος, τὴν ἀσεβῶν χώραν φθαρῆναι. VI 88,22 ἐφθάρη δ' ἡ ψυχὴ (τοῦ κόσμου). I 251,14 οὐκ ἂν οὕτως ἀκλεῶς ὁ νοῦς ἐφθάρη. I 81,22 (ἡ ἐν ἐμοὶ φρόνησις) φθαρέντος γάρ μου συμφθείρεται. VI 88,19 ὁ μὲν κόσμος οὐκ ἔφθαρται ὁ τὸ σῶμα ἀφαιρεθείς.

φθινάς. V 369,20.

φθίνειν. II 64,13. III 210,8. VI 111,3.

φθόγγος. I 64,16 τάς τε τῶν φθόγγων τάσεις ἑπτὰ εἶναι. II 167,10 ἀντίφωνοι. II 193,2 ἀπωδός. I 42,8 (δασύς). III 48,8 ὀξεῖς καὶ βαρεῖς. IV 261,8 οἱ μὲν ἀνδρῶν βαρεῖς, ὀξεῖς δ' οἱ γυναικῶν. II 75,10 τὸ γὰρ συνηχοῦν ἐκ φθόγγων διαφερόντων. III 172,11 ἐπιτάσεις καὶ ἀνέσεις φθόγγων. II 257,24 τὸ γὰρ φωνητήριον αὐτοῖς ὄργανον πᾶσι τοῖς φθόγγοις ἔστιν. I 43,15 τῶν μὲν γὰρ ἡμιφώνων (τὰ φωνήεντα) ἀναπληροῖ τὸ ἐνδέον ὁλοκλήρους κατασκευάζοντα τοὺς φθόγγους. III 102,8 φθόγγους δὲ μουσικὴ (παρεσπάσατο). III 167,5 ἁρμοσάμενος πλήξεις τοὺς φθόγγους μουσικῶς. II 288,26 ἐκ διαφερόντων φθόγγων ἀνακεκραμένων ἓν μέλος ἐναρμόνιον. II 240,7 τὰ μουσικῆς ὄργανα ἄκριως ἡρμοσμένα πᾶσι τοῖς φθόγγοις. I 233,1 τῶν γὰρ ἐν τούτοις (sc. μουσικῆς ὀργάνοις) φθόγγων καὶ καθ' αὐτὸν ἕκαστος ἥρμοσται καὶ πρὸς τὴν ἑτέρου συμφωνίαν μάλιστα ᾠκείωται. I 196,13 λύρας τρόπον ἐξ ἀνομοίων ἡρμοσμένης φθόγγων. II 61,11 ὥσπερ τινὰ λύραν τὴν ψυχὴν μουσικῶς ὁρμοσμένον οὐκ ὀξέσι καὶ βαρέσι τοῖς φθόγγοις.

φθονεῖν. IV 6,4 ὡς αὐτίκα τοῖς μὲν φ., ἐφ' οἷς δὲ ἥδεσθαι. VI 66,9 θεάσασθαι δέ τινα ποθῶν ἀκριβέστερον καὶ θεασάμενος μὴ φθονῆσαι τοῖς ... τὸν ... τοῦ μαθεῖν ἥμερον παραπλήσιον ἔχουσι. I 26,3 οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐφθόνησεν. I 6,17 οὗ χάριν τῆς ἀρίστης αὐτοῦ φύσεως ἐφθόνησεν οὐσίᾳ. — II 117,22 ὥστε καὶ παρὰ τοῖς ἀνταγωνισταῖς ἡμῖν ... μὴ φθονεῖσθαι. VI 37,5 κἀγὼ διὰ τοῦτο μετανέστην, ... ἅμα καὶ φθονηθείς. II 119,12 ᾧ καὶ τὰ πρῶτα τῶν ἄθλων οὐ φθονητέον λαμβάνοντι.

φθόνος. III 173,20 τὰ γὰρ ἀντιπνέοντα πολλά, βασκανία, φθόνοι, συνεχεῖς ἔριδες. I 178,12. III 176,9. 227,21. IV 179,11. V 319,16 (coni. βασκανία). VI 170,22 φθόνῳ καὶ πλεονεξίᾳ. V 300,5 βαρύμηνι πάθος ἐπιχαιρεκακίαν εἰδώς, ἀδελφὸν ὁμοῦ καὶ ἀντίπαλον φθόνου. II 33,16 σοφισταὶ μὲν γὰρ ὑπὸ μισθαρνίας ἅμα καὶ φθόνου τὰς τῶν γνωρίμων κολούοντες φύσεις. II 304,1 (μισάρετος καὶ μισόκαλος). V 151,1 cf. IV 43,1 τὸ κακῶν ἀργαλεώτατον, ὁ μισόκαλος φ. III 253,3 ἔστι δὲ καὶ ὁ φ. βαρὺς καὶ δυσαπότριπτος ἐχθρός. III 202,29 τὴν ἐχθρὰν φθόνου καὶ κακίας ἀρετήν. V 77,14 φ. γὰρ ἀρετῆς διῴκισται. IV 62,6 ὁ ἀεὶ ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις ἀντίπαλος. IV 45,11 ὁ θεός, φθόνον ἐλήλακὼς ἀφ' ἑαυτοῦ. V 226,10 φθόνον ὑπερόριον τῆς διανοίας ἐληλακότες. V 334,19 φ. γὰρ οὐκ εἰσοικίζεται σοφῶν ψυχαῖς. V 355,14 οἷς φ. ... οὐκ ἐνῴκησεν. III 97,6 ἐξοικίσασα φθόνον ἀφ' ἑαυτῆς. IV 111,7 εἴ τις αὐτοῖς ὑποικουρεῖ φ. II 119,16 ἡ τῶν μέσων κτῆσις ... βεβαιοτέρα τὸν ἐκφυόμενον ἀεὶ τοῖς ὑπερέχουσιν ἐκφεύγουσα φθόνον. IV 64,24 πρὸς τοὺς ἐκποδὼν φ. οὐδεὶς φύεται. III 143,11 φθόνον ἠλλοτριωκὼς ἀφ' αὐτοῦ. V 375,17 πλοῦτον ... φθόνου κρείττονα. VI 113,21 φ. δ' οὐδεὶς ἀναδιδάσκειν. V 108,16 φ. γὰρ οὐδεὶς προστάττειν τὰ μέτρια. V 112,10 ἐκ τῶν δεσποτῶν. VI 125,24 προκαλούμενοι φθόνον. VI 164,17 φ. γὰρ οὐδέποτε πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐκράτησεν. V 147,6 cf. VI 4,6 „φ. ἔξω θείου χοροῦ βαίνει" (Plato). II 31,4 ἧς (sc. γνώμης) ὑπερόριος ἐκτετόξευται φ. IV 230,14 μηδὲν φθόνῳ συσκιάζειν. VI 37,6 sq. φθόνῳ. III 74,23. IV 119,8 διὰ φθόνον. II 298,4. VI 125,17 ὑπὸ φθόνου.

φθορά. VI 97,16 γενικοὶ τρόποι φθορᾶς εἰσι τρεῖς. VI 107,7 φθορᾶς τέτταρας εἶναι τρόπους ..., πρόσθεσιν ἀφαίρεσιν μετάθεσιν ἀλλοίωσιν. VI 74,3 ἥ τε πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολὴ ... καὶ ἡ ἐκ τοῦ ὄντος ἀναίρεσις παντελής. VI 80,13 διττῶν οὐσῶν φθορᾶς αἰτιῶν. VI 84,2 φθορᾶς μὲν αἴτιον ἡ παρὰ φύσιν τάξις. VI 80,18 ὅ τι τὴν ἔξωθεν αἰτίαν πεφυκὸς ὑπομένειν τῆς φθορᾶς. IV 282,3 γένεσις δὲ φθορᾶς ἀρχή. V 7,6 cf. VI 81,20 ὧν γένεσίς ἐστι καὶ φ. I 182,24 γένεσιν γὰρ καὶ φθορὰν ἐνδεχομένων φύσει τῶν ποιῶν. V 200,3 (τὰ) ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ. III 299,7 γένεσιν καὶ φθορὰν καταλιπεῖν. V 351,12 ὁ πρῶτος φθορὰν γενέσει ... ἐπιτειχίσας. III 48,2 cf. V 206,2 ἀρχὴ τελευτῆ, γένεσις φ., ζωὴ θάνατος. I 19,10 ζῴων (coni. γένεσις). I 63,1 φ. γεννωμένων ἄλλων ἀποτελεῖται, opp. γένεσις. III 56,9 μεταβολάς τε αὖ καὶ τροπὰς καὶ γενέσεις, ἔτι δὲ φθορὰς αὐτῶν ἀναζητοῦσιν. IV 262,5

σκώλακας, ὧν ἡ γένεσις ἐκ φθορᾶς ἐστι. V 28, 18 ἕπεται γενέσει φ. IV 245, 18 (opp. ἀφθαρσία). III 54, 4 (opp. ἀθανασία). III 47, 1 cf. IV 13, 23 (κατακλυσμὸς φ. οἰκτίστη). IV 33, 19 ἐχρῆν γὰρ διὰ μὲν τῆς κολαστηρίου (δυνάμεως) γίνεσθαι τὴν φθοράν. VI 89, 14 τὰ δ' ἀΐδια φθορᾶς ἀνεπίδεκτα. VI 98, 12 εἰς τὸ μὴ ὂν γίνεσθαι τὴν φθορὰν παραδέχεσθαι. IV 262, 20 ἐν ὕδασι καὶ πυρί. I 185, 16 (ὁ νοῦς ἐτύγχανε) πράξεσι, μετάβολαῖς, φθοραῖς. VI 105, 14 ὁ γὰρ θεὸς οὐκ ἀταξίας καὶ ἀκοσμίας καὶ φθορᾶς ... αἴτιος. II 164, 23 (coni. πάθος ἀνήκεστον). II 36, 15 πῶς γὰρ νόσοι καὶ χῆρας καὶ παντελεῖς ἐπεγίνοντο φθοραί. I 129, 12. II 172, 11. 197, 17 (coni. νόσος). V 157, 13. VI 93, 22 (φθοραί coni. νόσοι). VI 84, 16 νόσον ἀνθ' ὑγιείας καὶ φθορὰν ἀντὶ σωτηρίας παντελοῦς ἐπιχειρεῖν τεχνάζειν. IV 155, 10 (ἡ κρίσις) τοῖς μὲν φθορὰν τοῖς δὲ σωτηρίαν παρασχοῦσα. IV 129, 2 ἐξέθνῃσκον ὡς ὑπὸ λοιμώδους φθορᾶς. IV 54, 7 αἱ μὲν οὖν ἐννέα δυναστεῖαι τεττάρων παθῶν καὶ πέντε αἰσθήσεων φθαρταί τε καὶ φθορᾶς αἴτιαι. VI 27, 12 (φθοραί coni. πόνοι). III 223, 10 (coni. ὄλεθρος). III 292, 28 (coni. ἀναίρεσις). II 267, 2 (coni. ἀπώλεια). III 63, 7. VI 78, 5 (coni. διάλυσις). II 261, 14 τῆς ἀκαθάρτου φθορᾶς αἴτιον ἡ διάλυσις. VI 73, 3 coni. κόσμος. III 300, 2 (coni. ῥύσις). III 292, 17 (coni. σπορά, σκέδασις). II 266, 24 (coni. σύγχυσις). II 177, 10 ἡ (παίδων τάξις) ὁ' ἀντίπαλος ἦτταν ὁμοῦ καὶ φθορὰν ἀναδέξεται. III 156, 12 (τὰ αἰσθητὰ) φθορᾶς ἀνάμεστα. II 82, 24 πάντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι τὰ νοσοῦντα φθορᾶς τῶν ὑγιαινόντων ... νομίζουσι. I 124, 20 εἰς ἀπόλαυσιν ἀμαθίας καὶ φθορᾶς ἐνεφορήθης. I 97, 8 οἱ μὲν τραπέντες κατέμειναν ἄχρι παντελοῦς φθορᾶς. I 178, 6 ἵνα μὴ (ἡ ἀφροσύνη) πολλὴν καὶ ἄδικον ἅπασι τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐνεργάσηται φθοράν. I 269, 3 οὐ τραῦμα μόνον ἀλλὰ καὶ παντελῆ φθορὰν δέξεται. I 275, 25 μὴ καὶ ἀνθρώπου τινὸς τῶν ἐν μέρει θάνατον φθορὰν ἐργάσασθαι φήσομεν ἀνθρωπότητι. I 289, 3 ἐπί τινι τῶν ἐκτὸς ... ἐξ ἑαυτῶν τὰς φθορὰς δεχομένων. I 281, 13 (μηδὲ) φθορὰς καὶ μοιχείας καὶ τὰς ἄλλας οὐκ εὐαγεῖς μίξεις μετέρχου. I 296, 10 φθορᾷ δὲ ἣν ἐπάγει κακία παντελεῖ. I 298, 8 τὰ φαῦλα ... παντελῆ φθορὰν ὑπομένοντα. II 156, 9 ὁ τῆς παιδείας καρπὸς ... φθορὰν μὴ δεχόμενος. II 175, 20 ⟨φθορὰν⟩ ἐνδέξασθαι παντελῆ (τὸν ἀπειθῆ καὶ φίλεριν). II 59, 21 καὶ αὐτὸς ἀνεδέξατο φθορὰν παντελῆ. IV 225, 19 ἀθυτα-θυσίαι ... παντελῆ φθορὰν ἐνεχόμεναι. II 184, 24 φθοραὶ γὰρ αὗται μεγάλαι τοῖς ἐντυγοῦσι. II 264, 9 (τὰ εἰς φθορὰν τείνοντα). III 276, 14 ἐκ φθορᾶς ἀνασῴζει. V 123, 6 αἱ παλίμφημοι φθοραί. IV 249, 6 οὔτ' ἐκ φθορᾶς οὔτε φθαρησομένη. V 368, 4 εἰ μόνον ἀνυπέρθετον φθορὰν ἐργάσοιτο (ῥῖγος, δίψος, ἔνδεια τροφῆς). III 287, 14 (κακοὶ) φθορᾶς ἐθάδες ὄντες. V 340, 18 ἐν κοινῇ φθορᾷ. VI 111, 6 ἐπὶ φθορᾷ. — VI 111, 3 ἀέρος. I 88, 22 ἀρετῆς. V 159, 12 (γονίμων). VI 153, 17 κατὰ γῆν. VI 117, 17 τῶν κατὰ γῆν. IV 1, 8 τῶν ἐπὶ γῆς. II 116, 27 διανοίας. II 236, 13 ἀνοσίων δογμάτων καὶ λόγων. II 265, 14 πασῶν (δυνάμεων). II 266, 6 τῶν ἁπλῶν δυνάμεων. V 154, 8. 10 στρατιωτικῶν δυνάμεων. IV 151, 17 ζῴων ἀλόγων. I 192, 22 τοῦ καλοῦ. V 133, 23 καρπῶν. VI 75, 7. 11. 79, 8. 84, 20. 96, 6. 97, 15. 99, 12. 108, 10. 115, 2. 117, 5 (τοῦ κόσμου). VI 75, 9 (τῶν κόσμων). VI 112, 17 τῶν μερῶν ... τοῦ κόσμου. IV 262, 12 τοῦ ὑπολειφθέντος (ωάννα). V 82, 24 τῶν ὀμμάτων. III 301, 24 τοῦ πάθους. II 117, 2 (πάθους καὶ κακίας). II 265, 9 τῶν ἐξ ἀρχῆς ποιοτήτων. IV 260, 12. 14 πολεμίων. I 111, 6 τῶν πραγμάτων. VI 87, 16 τῇ προνοίᾳ ... φθορὰν ἐπιφέροντες. V 117, 27 πρωτοστατούντων. I 256, 1 τῶν πρωτοτόκων. V 44, 26 (τροφῶν). VI 108, 13 χερσαίων. I 105, 21. II 156, 12 (ψυχῆς). II 174, 20 (ψυχῶν). V 367, 5 τῶν ἐτησίων ὡρῶν. V 168, 11 sqq. Περὶ φθορᾶς. V 170, 2 cf. 88, 13. 228, 18 (coni. μοιχεία). II 251, 22 σὺν μοιχείαις. IV 191, 10 ἐπὶ φθορᾷ καὶ πορνείᾳ.

φθορεύς. I 162, 10 sq. δύο αἰσθήσεως ἄνδρες εἰσίν, ὁ μὲν νόμιμος, ὁ δὲ φ. II 238, 20 ἀγαθῶν. V 229, 14 (coni. μοιχοί, παιδερασταί). IV 306, 2 τὸ κατὰ φθορέων (διάταγμα). V 169, 12 προικιζέτω τὴν παῖδα ὁ φ.

φθοροποιός. VI 22, 8 (ἀήρ). VI 97, 10 (αἰτία). V 196, 16 (ἁμαρτήματα). IV 143, 9. V 215, 23 (δύναμις). I 129, 4 τὸ ζῷον. II 312, 11 κακία. VI 175, 14 κακόν. II 97, 7 (καρποί). V 177, 14 (μεταβολή). IV 136, 10 τὸ πῦρ φ. οὐσία. I 247, 6 (πάθος). IV 148, 6 πλῆθος ἀμήχανον ζῴων ... φθοροποιὸν φυτῶν. II 70, 5 (πῦρ). — V 366, 22 ὅσα λυμαντικὰ μὲν φυομένων, φθοροποιὰ δὲ καρπῶν. VI 175, 6 τὰ φθοροποιά.

φιλαγαθία. IV 202, 15.
φιλάγαθον. IV 202, 12.
φιλαδελφία. VI 171, 23.
φιλαδελφεῖος v. indic. nom.
φιλάδελφος. VI 172, 23 (Διόσκουροι). v. indic. nom. IV 108, 2 (εὔνοια).
φίλαθλος. II 49, 17. III 77, 15. 106, 9. 257, 19.
φιλαλήθης. I 200, 11. IV 266, 16.
φιλάλληλος. V 285, 8 (πάθος).
φιλανδρία. IV 54, 12. 55, 20. V 198, 11.
φίλανδρος. V 369, 1 (γυναῖκες).
φιλανθρωπία. V 279, 18. 20 sqq. Περὶ φιλανθρωπίας. I 213, 1 συνείποντο δὲ αὐτῇ (sc. ἀρετῇ) ... ἡπιότης φ. μεγαλοφροσύνη κτλ. I 194, 11 θεῷ δι' ἡμερότητα καὶ φιλανθρωπίαν ἀξιώσαντι τὸ γενητὸν ἐπισκέψεως. V 106, 4. 213, 21. 214, 22. 301, 15. 325, 5 (coni. ἡμερότης). IV 202, 13 (coni. δικαιοσύνη, φιλαγαθία, μισοπονηρία). III 196, 1 (coni. σωφροσύνη, ἀνδρεία, δικαιοσύνη). IV 305, 9. V 102, 8 (coni. δικαιοσύνη). V 225, 17 (coni. ἔλεος). IV 167, 24. V 112, 14 (coni. ἐπιείκεια). V 293, 11 (coni. εὐσέβεια). V 71, 9 (coni. ἰσότης). V 78, 14 (coni. κοινωνία). V 286, 16 (coni. ὁσιότης). V 284, 9 (coni. πίστις). IV 257, 6 (coni. χάρις). V 119, 14. VI 169, 12 (coni. χρηστότης). — V 192, 18 αὐτοῦ (sc. Μωυσέως). V 287, 17 τοῦ νομοθέτου (coni. κοινωνία). V 118, 21. 131, 13 νόμου. V 32, 1 φιλανθρωπίας μεστὸν νόμον ἐξῆς ἀναγράφει. V 105, 18 ἀπὸ τῶν νόμων. V 111, 11 ἕνεκα ... τῆς συνήθους φιλανθρωπίας, ἣν ἅπαντι μέρει τῆς νομοθεσίας συνυφαίνειν ἀξιοῖ. V 294, 11 τί δ' ὅσα περὶ τοῦ πεντηκοστοῦ διατέτακται, οὐχὶ πᾶσαν ὑπερβάλλει φιλανθρωπίαν; II 32, 27 πρὸς φιλανθρωπίαν δίδαγμα θαυμασιώτατον. V 230, 23 ἐπεστόμισε διατάγμασι καὶ πρὸς ἐγκράτειαν καὶ πρὸς φιλανθρωπίαν ... ἀγωγοτάτοις. II 311, 22 (πολιτικαί). V 54, 9 (ἀρετὴ εὐγενής). V 31, 18 αἱ ἱεραὶ φιλανθρωπίαι. IV 179, 24 φιλανθρωπίας ἔργον. V 30, 6 καταχρησάμενος εἰς ἀσέβειαν ἀκαίρῳ φιλανθρωπίᾳ. V 296, 10 ὀλκὸν φύσει πρᾶγμα. IV 25, 16 βραδὺς γὰρ οὐδεὶς πρὸς φιλανθρωπίαν ἐν οἴκῳ σοφοῦ. V 290, 1 τῶν εἰς φιλανθρωπίαν τεινόντων. IV 112, 8 τῇ φυσικῇ φιλανθρωπίᾳ, ᾗ πρὸς ἅπαντας διαφερόντως δὲ πρὸς τοὺς ἀφ' αἵματος χρῶμαι. VI 185, 10 προσετέτακτο τοῖς διανέμουσι ταμιεύειν τοῖς Ἰουδαίοις εἰς τὴν ὑστεραίαν τὴν κοινὴν φιλανθρωπίαν. II 151, 14 βασιλεῖ ... φιλανθρωπίᾳ τὸ ἐνδεὲς ἑκάστῳ ἐπανορθοῦσθαι προαιρουμένῳ. V 104, 9 καὶ τοὺς πλουσίους ἐπὶ φιλανθρωπίαν προκαλούμενος. V 309, 4 ἵν' ἐν τοῖς ἀνομοιογενέσιν ἀσκήσαντες πολλῇ τινι περιουσίᾳ χρώμεθα φιλανθρωπίας. IV 25, 7 τοῦ δὲ τοιαῦτα πεπονθότος ἄξιον θαυμάσαι τὴν φιλανθρωπίαν. III 236, 15 διὰ φιλανθρωπίαν καὶ ἔλεον τοῦ γένους ἡμῶν. IV 19, 16 δι' ἕνεκα φιλανθρωπίας ἀφικνουμένην τὴν ψυχὴν ὡς ἑαυτὸν οὐκ ἀπεστράφη. IV 81, 10. V 213, 1 ἕνεκα φιλανθρωπίας.
φιλάνθρωπος. IV 6, 7 ὁ δ' ἀστεῖος. VI 168, 5 Γάιος. III 130, 12 ἡ διάταξις. V 295, 8 (διατεταγμένα). V 323, 4 οἱ ἐπηλύται. IV 51, 8 (ἔργα). I 28, 15. IV 31, 17. 45, 11. V 160, 6. 287, 5 (θεός). IV 238, 10. V 321, 2 Μωυσῆς. IV 103, 20 (λόγος). V 297, 1 ὄνομα. IV 78, 21 (πάθος). V 349, 12 (παῖς). — V 105, 7 τί δὲ τῷ μὲν δοκεῖν εἶναι χρηστὸς καὶ φ. προσποιῇ; V 194, 3 ὅ τι χρηστὸν καὶ φιλάνθρωπόν ἐστιν. IV 46, 13 τῆς γὰρ αὐτῆς φύσεώς ἐστιν εὐσεβῆ τε εἶναι καὶ φιλάνθρωπον. IV 294, 1 τούτους μὲν οὖν φιλανθρώπους, τοὺς δὲ προτέρους φιλοθέους ἐνδίκως ἂν εἴποι τις. VI 131, 17 οἱ μὲν ἐπιεικεῖς καὶ φιλάνθρωποι. II 299, 5. IV 202, 11. VI 24, 5. 11 (τὸ φιλάνθρωπον). IV 99, 5. 117, 10. V 110, 1. 294, 4 (τὰ) χρηστὰ καὶ φιλάνθρωπα. — V 274, 1. VI 220, 1 φιλανθρώπως. III 178, 27 μετριώτερον καὶ φιλανθρωπότερον.
φιλαπεχθήμων. V 214, 7 (ἄνδρες). V 323, 7 (οἱ) τῶν ἱερῶν νόμων (ἀποστάντες). III 111, 10 τὸ δὲ φιλαπεχθήμονος πάθος ψυχῆς. — III 167, 23. IV 40, 15. 109, 17. VI 129, 26 (οἱ φιλαπεχθήμονες). V 58, 21 βασκάνων καὶ φιλαπεχθημόνων γνώμαις. — IV 179, 19. V 275, 12 φιλαπεχθημόνως.
φιλαργυρία. III 196, 6. IV 108, 1. V 6, 10. 68, 4. 105, 16. VI 6, 7. 131, 15.
φιλάργυρος. II 25, 20. 49, 16.
φιλάρετος. III 263, 26 (γνώμη). II 181, 5. III 179, 9 (διάνοια). I 101, 12 (διάνοιαι). II 253, 17 δίκη. I 269, 10 δόγμα. I 28, 14. II 290, 18. IV 156, 5. V 333, 13 (θεός). III 214, 19 Ἰακώβ. II 113, 4 (λαός). I 44, 4. 141, 26. V 321, 2 (Μωυσῆς). IV 7, 7 (Νῶε). II 12, 13 (πληθὺς) Ἰσραήλ. II 220, 21 sqq. III 176, 15 (τρόπος). IV 288, 14 (φύσις). I 108, 26. 137, 9. III 179, 12. 192, 1. IV 3, 2. 16, 20 (ψυχή). I 195, 24. 285, 22. II 27, 8. 264, 7. 274, 15. 296, 23. 311, 5. III 78, 3. 113, 13. 297, 17 (ψυχαί). — IV 49, 4 ὅσοι φιλόκαλοι καὶ φιλάρετοι. — I 108, 28.

141, 27. 142, 8. 145, 20. II 35, 4. III 61, 8. 144, 1. 232, 13. 239, 5. IV 8, 5 (ὁ φ.). I 171, 15. 260, 17. 265, 24. II 107, 4. 237, 27. III 217, 19. 219, 26 (οἱ φιλάρετοι). II 91, 16 ὡς καὶ ἡμῶν τῶν φιλαρέτων δελέασιν ἡδονῆς ὑπαχθέντων. II 10, 6 οἱ ... εὐγενεῖς πρὸς ἀλήθειαν οὐκ ἐκ παλαιπλουσίων ἀλλ' ἐκ φιλαρέτων φύντες. I 274, 27. II 182, 23. 300, 15. VI 24, 5. 9 (τὸ φιλάρετον). II 271, 23 εἰ δέ πού τι φιλάρετον παρανέβλαστε.

φιλαύστηρος. I 57, 8.

φιλαυτία. I 225, 11 ἐὰν οὖν λήθην καὶ ἀχαριστίαν καὶ φιλαυτίαν καὶ τὴν γεννητικὴν τούτων κακίαν ἀνέλωμεν οἰήσιν. II 11, 22 οἰκήτορες δὲ οἱ ἀσεβείας, ἀθεότητος, φιλαυτίας, μεγαλαυχίας, ψευδοῦς δόξης ἑταῖροι δοκησίσοφοι. II 39, 30 φιλαυτίας καὶ φιληδονίας ὑπερβεβηκὼς τοὺς ὅρους. III 99, 1 κακὸν μέγιστον. V 80, 20 ζηλωταὶ μεγάλου κακοῦ, φιλαυτίας. IV 86, 2 φιλαυτίᾳ ..., πάθει δυσιάτῳ. V 238, 25 φιλαυτίαν παραιτούμενος, εἰ μέλλει καλὸς κἀγαθὸς γενήσεσθαι. IV 285, 10 εἰ δὲ μὴ βούλοιντο δόξαν φιλαυτίας ἐκτρεπόμενοι. V 338, 23 φιλαυτίαν πρὸ εὐσεβείας ἀσπασάμενοι. V 47, 20 (θνητή). II 253, 15 τὸν φιλαυτίας κλῆρον παραλαβόντες. II 130, 11 διὰ φιλαυτίαν. III 24, 16 ταῦτα δ' οἱ μὲν εὐθὺς ὑπὸ φιλαυτίας ἐνοσφίσαντο. VI 191, 14 ὑπὸ φιλαυτίας ἰδίου τινός. V 83, 18 ὑπὸ φιλουτίας ἐκλαθόμενοι.

φίλαυτος. I 203, 8. 265, 12 (δόγμα). I 274, 10. II 5, 14 Κάιν. I 73, 7. 164, 23 (νοῦς). III 126, 22 τρόποι. I 215, 18 (ὁ φιλήδονος). — I 188, 13. 223, 2. III 195, 10. 293, 25 (ὁ φ.). I 276, 5 διὸ πᾶς φ., ἐπίκλησιν Κάιν, διδαχθήτω. V 83, 22 (οἱ φλαυτοι). I 265, 12 φίλαυτοι δὲ ... παγκρατιάζοντες οὐ παύονται. — IV 91, 5 τὸ φλαυτον.

φιλέβδομος. I 39, 16.

φιλεγκλήμων. I 215, 5. II 108, 11.

φιλεῖν. II 310, 14 coni. μισεῖν. II × 205, 2 φιλῶν opp. μισῶν. III 10, 12 φίλημα δὲ διαφέρει τοῦ φ. III 10, 16 cf. 11, 2 οὐδ' ἐν τῷ καταφιλεῖν τὸ φ. V 335, 6 coni. ἀντιφιλεῖσθαι. III 12, 22 τῆς φιλεῖσθαι νομιζομένης (γυναικός).

φιλελεύθερος. VI 41, 1 φύσις.

φιλεπιστήμων. V 151, 21. 265, 4.

φιλεργία. V 254, 4. VI 198, 14.

φιλέρημος. III 30, 4 ἡ θεία σοφία. III 53, 2 ὁ θεοῦ λόγος.

φίλερις. II 128, 6. 173, 12. 16. 175, 16. VI 165, 16.

φιλεστιάτορες. IV 105, 10.

φιληδονία. VI 6, 7 πολλὰ μὲν τῷ φαύλῳ τὰ ἐμποδών, φιλαργυρία, φιλοδοξία, φ. V 156, 8 coni. ἀκολασία. II 39, 30 φιλαυτίας καὶ φιληδονίας ὑπερβεβηκὼς τοὺς ὅρους. V 181, 18 νόμους φύσεως καταλύοντες καὶ τὰ μέγιστα κατηγοροῦντες αὐτῶν, φιληδονίαν, μισανθρωπία-, ἀνδροφονίαν. V 68, 4 ἐπ' αἰσχύνῃ καὶ ὕβρεσι ταῖς ἐσχάταις, οἰνοφλυγίαις, ὀψοφαγίαις ..., φιληδονίαις. IV 6, 19 ἐκ μὲν φιληδονίας εἰς ἐγκράτειαν. IV 297, 2 ἢ καὶ τὰ σώματα θρύπτει τῶν ἐχόντων καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς ἐκλύει τόνους.

φιλήδονος. II 40, 13 (γένεσις). II 113, 4 (λαὸς ψυχῆς). III 186, 1 νοῦς. II 313, 18 (πόνος). I 160, 20. 25. II 220, 21 sqq. (τρόπος). I 108, 26. V 234, 15 (ψυχή). — I 55, 6. 121, 17. 143, 19. 147, 18. III 292, 13. IV 93, 15 (ὁ φ.). I 214, 16 ἴσθι οὖν, ὡ οὗτος, ὅτι γενόμενος φ. πάντ' ἔσει ταῦτα. I 138, 26. 144, 17. 261, 5 οἱ φιλήδονοι. V 181, 20 φιλήδονοι ... θηρώμενοι συῶν ἢ τράγων τρόπον τὴν ἐξ ὁμιλίας ἀπόλαυσιν.

φιλήκοος. II 174, 20. 187, 28. III 297, 5. V 300, 1.

φίλημα. All: III 10, 11 sqq. cf. 13, 4. 14 ἑρμηνεύεται τοίνυν Μασὲκ ἐκ φιλήματος.

φιλία. V 297, 17 τὸ μέγιστον ἀγαθόν. V 229, 8. 314, 3. VI 23, 9 (opp. ἔχθρα). III 274, 21 (opp. μῖσος). III 276, 10 τὸ μῖσος εἰς φιλίαν ... μεταβαλόντες. IV 240, 4. V 28, 20 (coni. συγγένεια). V 114, 15 (coni. κοινωνία). V 194, 13 (coni. συγγένεια, κοινωνία). II 151, 8 (coni. εὔνοια) ὡς ἐπ' εὐεργέτῃ (sc. θεῷ). IV 77, 1 τὰ φιλίας καὶ εὐνοίας ὀνόματα. V 13, 5 ἐξαιρέτῳ φιλίᾳ καὶ εὐνοίᾳ περιττῇ. V 372, 13 coni. ὁμόνοια. V 322, 11 (coni. οἰκειότης). III 13, 5. VI 123, 23 (γνησία). IV 106, 2 σύμβολα γνησίου φιλίας. V 76, 15 φιλίας ἓν σύμβολον ἡ πρὸς θεὸν ἀρέσκεια. II 238, 17 γνησίου πολέμιος. III 10, 18 (ἀψευδής). III 6, 13 παρρησία δὲ φιλίας συγγενές. III 6, 16 φιλίᾳ μᾶλλον ἢ αὐθαδείᾳ. I 153, 20 νόσος γὰρ φιλίας ἡ κολακεία. I 92, 17 ἐν ταῖς φιλίαις οἱ κόλακες ἀντὶ ἑταίρων ἐχθροί. I 217, 10 φιλίαν καὶ συμφωνίαν αὐτὸς (sc. ὁ πόνος) ἀγαθὰ τέλεια ἐργάζεται. I 261, 27 (τὸ σῶμα) ὥσπερ ἑταιρίαν καὶ φιλίαν πρὸς ψυχὴν τέθειται. II 34, 27 προσγενομένης δὲ φιλίας καὶ τῆς πρὸς τὸ πεθούμενον συντήξεως ἄκρως κατορθοῦται. II 128, 18 ἡ τῆς ψυχῆς ὑγιαίνουσα (opp. νοσερά). III 122, 27. VI 71, 1 θεοῦ. III 107, 8 τοῦ καλοῦ.

V 246, 6 φιλίαν ἄδολον καὶ καθαρὰν οὐ πρὸς ἀνθρώπους μόνον ἀλλὰ καὶ πρὸς ἰδέας. V 145, 11 πρὸς τοὺς γεννήσαντας. VI 122, 18 πρὸς Μάκρωνα. V 314, 2 φιλίας κοινωνητέον. V 276, 7 ἑνωτικῇ καὶ ἀδιαλύτῳ φιλίᾳ κέχρηνται. III 118, 23 παρὰ τὸν τέλειον καὶ φιλίας ἄξιον. IV 43, 15 τὰς φιλίας, ὅσαι δ' ὀνόματος γεγόνασι. V 193, 17 τοὺς ἄξια φιλίας δρῶντας. III 11, 10 τὸ φιλίας παράκομμα ποιεῖν. IV 289, 12 ὅτι τὴν ἀρχὴν ἀνδρὶ τοιούτῳ φιλίας ἐκοινώνησεν. V 281, 5 οὗ (sc. Ἰησοῦς) τὴν φιλίαν προύξένησεν οὐδὲν τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰωθότων. V 18, 8 φιλίαν καὶ πρὸς τοὺς τέως ἀγνοουμένους συντιθέμενοι. V 92, 2 φιλίᾳ ἢ αἰδοῖ ἢ φόβῳ διδοὺς πλέον ἢ εὐσεβείᾳ. II 154, 4 cf. 153, 15 φιλίας (φυτόν). II 153, 25 τῆς ἀκιβδηλεύτου φιλίας δένδρον.

φιλικός. VI 51, 3 (ἑταιρεῖαι). III 247, 11 (θίασος). VI 218, 7 (προσποίησις). V 321, 17 (ὑφηγήσεις). — IV 178, 10 τὰ φιλικά. VI 13, 8 οὔτε φιλικῶν ἀμελὴς δικαίων θεὸς ἑταιρεῖος ὤν.

φίλιος. II 232, 13 (ἀνήρ).

φιλογυμναστής. II 49, 17. III 77, 15. 257, 19. V 236, 14.

φιλογύναιοι. V 152, 14.

φιλόδειπνοι. IV 105, 10.

φιλοδέσποτος. V 216, 7 ἀνδράποδον. I 271, 8 (γνώμη). III 2, 17 (θεραπεῖαι καὶ λειτουργίαι). V 103, 13 (οἰκέται). IV 305, 21 (ὑπηρεσία). — I 272, 22. III 2, 14. V 356, 7 (τὸ φιλοδέσποτον). III 4, 7 τοῖς δὲ ἐπιστήμης ἐφιεμένοις καὶ ἅμα φιλοδεσπότοις.

φιλοδίκαιος. III 37, 20. IV 49, 20. 202, 12.

φιλοδοξία. IV 6, 20. V 68, 4. VI 6, 7.

φιλόδοξος. II 25, 21. 49, 17. IV 24, 19. 49, 2.

φιλόδουλος. I 156, 17.

φιλόδωρος. II 151, 11 ὁ δεσπότης καὶ ἡγεμὼν τῶν ὅλων. II 264, 12 (θεοῦ δυνάμεις). I 69, 18. 121, 24. 149, 17. 174, 23. 177, 13. 289, 19. II 7, 3. 130, 12. 141, 6. 150, 25. 185, 9. 274, 22. III 8, 19. 124, 12. 165, 8. IV 56, 3. V 54, 5. 72, 1. 365, 14 (θεός). II 30, 16 (παίδευμα). III 123, 19 ὁ πατὴρ αὐτοῦ (sc. τοῦ ἀγαθοῦ). — I 136, 24. II 33, 6 τὸ φιλόδωρον.

φιλοεθνής. V 285, 8 (πάθος).

φιλοζωεῖν. VI 222, 24.

φιλόζωος. I 215, 14. V 137, 19. 160, 6.

φιλοθεάμων. V 204, 1 (διάθεσις). III 298, 26 (διάνοια). III 139, 9 (διάνοιαι). III 84, 22 (λογισμός). III 192, 21 (νοῦς). II 300, 24 (τρόποι). III 19, 3. 172, 17 (ψυχή). III 152, 12 (ψυχαί). — I 191, 5. II 244, 10. 283, 11. III 302, 3 (ὁ φ.). I 55, 9. II 194, 16. 305, 22. III 213, 13 (οἱ φιλοθεάμονες). — All: II 300, 26 ὁ ... Αὐνὰν τοῦ φιλοθεάμονος (σύμβολον).

φιλόθεος. I 171, 19 Ἀβραάμ. V 11, 3 (ἀνήρ). V 60, 13. 72, 16 (γνώμη). V 65, 22 (γνῶμαι). III 83, 14 (διάνοια). I 203, 7. 265, 11. 269, 11. 282, 1 (δόγμα, Ἄβελ). I 276, 10. III 66, 6 (δόξα). V 3, 14 (δόξαι). II 113, 4 (λαὸς ψυχῆς). I 100, 20 Λευί. IV 216, 8 (Μωυσῆς). V 14, 2 (πάθος). V 13, 2. 75, 23 (πολιτεία). V 20, 14 (σπουδή). III 126, 22 τρόποι. III 186, 29 (φρόνημα). I 101, 7. II 4, 6 ψυχή. I 107, 25. II 28, 16. 111, 4. V 46, 17 (ψυχαί). — I 128, 26 ἔσῃ γὰρ τότε φ., οὐ φιλοσώματος. IV 294, 1 τούτους μὲν οὖν φιλανθρώπους, τοὺς δὲ προτέρους φιλοθέους ἐνδίκως ἂν εἴποι τις. V 324, 1 εὐαρεστήσει θεῷ γενόμενος ὁμοῦ θεοφιλὴς καὶ φ. III 19, 19 ἔμπαλίν τινα μηδὲ γένους ὄντα τοῦ ἱερωμένου θεοφιλῆ, καὶ φιλόθεον. IV 12, 14 τούτους τοίνυν συμβέβηκε μιᾶς οἰκίας καὶ ἑνὸς γένους εἶναι ... καὶ πάντας φιλοθέους ὁμοῦ καὶ θεοφιλεῖς. — I 100, 15. VI 12, 15. 24, 5 sq. (τὸ φιλόθεον). V 50, 1 (ὁ φ.). II 105, 21 τοῦτο μέντοι τὸ ᾄσμα παντὶ φιλοθέῳ μελετᾶν ἐμπρεπές. II 5, 12. IV 283, 8. V 59, 25 (οἱ φιλόθεοι).

φιλοίκειος. IV 111, 18. 122, 12. V 106, 8. 280, 15. 353, 15 (πάθος). IV 113, 7. V 306, 6 (τὸ φιλοίκειον). IV 233, 17 (ὁ φ.) IV 40, 17 (οἱ φιλοίκειοι).

φίλοινος. II 213, 3.

φιλόκαινος. IV 171, 20.

φιλόκαισαρ. VI 162, 17. 206, 25.

φιλόκαλος. IV 131, 5 ἦθος. I 28, 14. IV 156, 6 (θεός). IV 62, 4 (Ἰακώβ). V 321, 2 Μωυσῆς. V 203, 6 (ὁ νοῦς). III 179, 13 (φύσις). — IV 49, 4 ὅσοι φιλόκαλοι καὶ φιλάρετοι.

φιλοκινδύνως. V 278, 13. 368, 8. VI 37, 16.

φιλόκοσμος. VI 147, 16.

φιλομαθής. V 204, 1 (διάθεσις). III 112, 8 διάνοια. IV 269, 6 (ἐπιστήμη). III 281, 7 (θίασος). II 187, 28 (λογισμοί). II 81, 26 λόγος. III 98, 5 (ὁ μανθάνων). V 203, 6 (ὁ νοῦς). III 75, 12 (ψυχή). II 174, 20 (ψυχαί). — II 202, 11. 244, 10. 311, 11. V 10, 13 (τὸ φιλομαθές). I 133, 27. II 30, 13. 33, 10. 121, 14. 127, 12. 312, 21. III 15, 15. 70, 20. 85, 21. 94, 21. 97, 17.

145, 9. 169, 19 (ὁ φ.) III 86, 25 τοῦτο δὲ παντὶ συμβαίνει φιλομαθεῖ. II 30, 7. III 207, 8 (οἱ φιλομαθεῖς). II 53, 21 οὐρανοῦ δὲ ὅσοι τεχνῖται καὶ ἐπιστήμονες καὶ φιλομαθεῖς.
φιλομήτωρ. II 177, 8. 13.
φιλονεικεῖν. I 125, 16. IV 10, 1. 47, 19. V 234, 11. VI 104, 15.
φιλονεικία. I 165, 7 τὰ γὰρ εἰκότα καὶ πιθανὰ οὐκ ἔχει περὶ ἀληθείας ἐπιστήμην, ἀλλὰ δίκην καὶ ἀμφισβήτησιν καὶ ἐριστικὴν ἅμιλλαν καὶ φιλονεικίαν. VI 196, 13 (coni. ἀλαζονεία). II 173, 6 cf. III 56, 8 (coni. ἔρις). II 189, 10 coni. ἔριδες, μάχαι. VI 176, 14 ὅταν προσλάβῃ κενοδοξίαν ὁμοῦ καὶ φιλονεικίαν. V 27, 20 (coni. στάσεις). VI 115, 6 φυσιολογίας γὰρ ἀντίπαλον φ. τριπόθητον. III 277, 11 (ἄλογος). III 173, 20 ἀκατάλλακτοι. III 302, 24 ἐριστικαί. V 157, 11 δυσπαρηγόρητοι. VI 216, 17 πρὸς Ἰουδαίους. I 200, 21 τοὺς δὲ ὑπὸ φιλονεικίας τὰς τῶν σημαινομένων τάξεις ἐναλλάττοντας ὡς ἐριστικοὺς φευκτέον. I 209, 13 (γυναῖκες) τῶν ζηλοτυπίας τὸν ψυχικὸν οἶκον ἀναπιμπλᾶσαι φιλονεικιῶν. IV 152, 25 τὰ ἐπίχειρα τῆς ἀκαίρου φιλονεικίας ἐξ ἑτοίμου λαβεῖς. I 26, 3 κατὰ πολλὴν καὶ ἄπαυστον φιλονεικίαν. — All: I 258, 18 φιλονεικίας σημεῖον τὸ πεδίον ἐστί.
φιλόνεικος. I 268, 18 (ἀγών). IV 49, 22 οὐ γὰρ (ὁ ἀστεῖος). VI 165, 16 cf. 192, 13 (Γάϊος). I 142, 6 (ψυχή). — II 173, 18 τὸν δ' ἔτι καὶ προϊδόναι διεγνωκότα δύσεριν καὶ φιλόνεικον λεκτέον. II 283, 2 (ὁ φ.). I 142, 4 οἱ φιλονεικότεροι ἔν τε ταῖς συζητήσεσι. II 274, 9. V 66, 6 (τὸ φιλόνεικον). IV 46, 23 τὰ φιλόνεικα.
φιλόξενος. IV 26, 11.
φιλοπαθής. II 281, 4 (ἄνθρωπος). III 46, 17 (γένος). III 302, 29 (θίασος). II 113, 4 (λαὸς ψυχῆς). II 271, 22 μέρη. II 80, 5. 112, 1. 280, 13 (νοῦς). II 313, 19 (πόνος). I 221, 11. III 114, 8 Αἰγύπτιον σῶμα. II 308, 12 φύσις. I 137, 9 (ψυχή). — I 100, 20. 23. II 210, 18 (ὁ φ.) I 222, 11 τὸν ... ὀρθὸν λόγον βδελύττεται πᾶς φ. I 111, 14. II 21, 11. 236, 4. III 292, 27 (οἱ φιλοπαθεῖς). I 100, 14. II 182, 24 τὸ φιλοπαθές.
φιλοπάτωρ. II 177, 6.
φιλοπευστεῖν. I 234, 20. II 19, 24. 312, 1. III 138, 2. 158, 7. 263, 18. VI 72, 7.
φιλοπόνηρος. IV 6, 5. 44, 16.
φιλοπονία. II 34, 23. III 107, 7. 112, 23.
φιλόπονος. III 3, 3. 172, 17. 232, 13.
φιλοπραγμοσύνη. II 101, 24 cf. III 145, 17 (coni. περιεργία). III 282, 23 ἀπαρχόμενοι φιλοπραγμοσύνης. III 294, 26 τὸν φιλοπραγμοσύνης χειμῶνα ἀποδιδράσκοντες. IV 5, 16 ἅτε φιλοπραγμοσύνῃ συζῶν. VI 128, 1 διὰ φιλοπραγμοσύνην καὶ ζῆλον ἀβιώτου βίου. II 184, 22 τὰ ἴδια καὶ τὰ κοινὰ ὑπὸ φιλοπραγμοσύνης διέποντες.
φιλοπράγμων. V 97, 7. VI 124, 5.
φίλος. I 107, 14 (ἄνθρωποι coni. συγ- × γενεῖς). III 43, 10 τὴν φίλην καὶ οἰκουρὸν παθῶν αἴσθησιν. II 38, 15 μήποτε ἑκατέρου διαφέρει τὸ γέννημα, τοῦ μὲν Κάϊν ὡς ἐχθρόν ..., τοῦ δὲ Ἄβελ ὡς φίλον καὶ συγγενές. V 262, 4 τὸ Ἰουδαίων ἔθνος ἔνσπονδον μὲν καὶ φίλον πᾶσι τοῖς ὁμογνώμοσι. I 153, 19 ἡδονὴ ἐχθρὸν αἰσθήσει, καίτοι δοκοῦν ἐνίοις μάλιστα εἶναι φίλον. II 48, 16 ταῖς φίλοις καὶ συγγενέσι σώματος ἡδοναῖς. II 115, 11 παντὶ δὲ σοφῷ τὸ καλὸν φίλον. II 2, 16 τὴν δι' ἀλληγορίας ὁδὸν φυσικοῖς ⟨φίλην⟩ ἀνδράσι τρέπεσθαι. II 49, 5 τὴν ἀρετῆς φίλην ὀλιγοδεῖαν. II 226, 14 τὸ σοφὸν θεῷ μᾶλλον ἢ δοῦλον.

ὁ φίλος, οἱ φίλοι, φίλος, φίλοι abs. III 111, 15 ὁ δι' εὔνοιαν φ. III 20, 4 ὁ φ. ἐγγύς ἐστιν, ὥστε ἀδιαφορεῖ ψυχῆς. III 6, 14 πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον παρρησιάσαιτο. II 114, 19 (ὁ φ. καὶ σύμβουλος ζωῆς, Εὔα). I 117, 22 ὁ φ. τῶν αἰσθήσεων. II 6, 15 (ὁ ἄφρων) μέγας καὶ μικρὸς καὶ ἐχθρὸς καὶ φ. ... γινόμενος. III 275, 21 ὡς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον εἶναι νομίζειν. III 6, 17 φίλου δὲ θαρραλεότης οἰκεῖον. V 193, 18 πονηρὸς δ' οὐδεὶς πρὸς ἀλήθειαν φ. I 159, 4 (θεὸς) συγγενὴς οἰκεῖος φ. ἀρετή. IV 60, 4 (θεὸς) ὡς φ. γνωρίμῳ διαλεγόμενος. III 254, 12 (θεὸν) διαλεγόμενον ὡς φίλον φίλαις (ψυχαῖς). I 254, 16 (ὁ φ. τοῦ θεοῦ Μωυσῆς). I 128, 8. 158, 21. II 188, 7. III 293, 28. 306, 1. VI 13, 7 (θεῷ φ.). III 246, 10 ὁ ἱερὸς λόγος. III 228, 20 (ὁ λόγος). I 128, 10 (ὁ νοῦς τὸ σῶμα) φίλον αὐτῷ καὶ συγγενὲς καὶ ἀδελφὸν ἡγεῖται. II 129, 8 ἀρετῆς. VI 127, 21 Καίσαρος. V 217, 4 εἰς φίλου πίστιν. — II 19, 28. III 110, 18. VI 49, 10 (οἱ φ. coni. ἑταῖροι). VI 128, 13 τοὺς ... εὐνους καὶ μάλιστα φίλους. I 266, 17 τὸν δὲ ὄκνον τοῦτον οἱ μὲν ἐχθροὶ δειλίαν, ἀσφάλειαν δ' οἱ φ. προσαγορεύουσι. III 246, 20 τὸ τῶν φίλων ... συνέδριον. V 320, 15 κέχρηται ... τοῖς δὲ φίλοις ὡς κόλαξι.

II 50, 15 ἡ (sc. ἡδονή) βλάπτει μὲν τοὺς φίλους, ὠφελεῖ δὲ τοὺς ἐχθρούς. II 54, 26 (ἡ ψυχὴ) προσχωρήσασα τοῖς ἐχθροῖς ὅπλα κατὰ τῶν φίλων ἥρατο. VI 12, 12 τοὺς φίλους τῶν θεῶν ἐλευθέρους εἶναι. III 162, 14 (οἱ σαρκὶ φ.). I 146, 18 οὐ δύναται ἡ ψυχὴ ... χρῆσθαί τινι τῶν φίλων σώματος. II 77, 23. 290, 8. IV 130, 7. V 365, 22. 303, 4 (opp. ἐχθροί). VI 58, 1 σῷοι καὶ φ. I 295, 24. IV 127, 10. 210, 1. V 24, 10. 153, 2. 333, 7. VI 218, 5 (coni. οἰκεῖοι). IV 240, 4. 265, 5. V 13, 7. 17, 17. 174, 8. 175, 16. 260, 21. 339, 22. VI 3, 10. 10, 18. 49, 16. 131, 14. 132, 2. 133, 9 (coni. συγγενεῖς). I 265, 18. V 260, 18 (coni. σύμμαχοι). I 265, 18 ὥσπερ τινὲς δορυφόροι καὶ φ. VI 57, 6 coni. συνήθεις. V 363, 15 (coni. δυσμενεῖς). III 21, 26 χρήμασι καὶ δόξῃ καὶ ἀρχῇ καὶ φίλοις ... πεπιστευκέναι. II 277, 5 τοῦ θεοῦ. III 6, 12 cf. I 113, 7 οἱ σοφοὶ πάντες φ. θεοῦ. II 68, 22 τῶν γὰρ ἀνθρώπων οἱ μὲν ψυχῆς, οἱ δὲ σώματος γεγόνασι φ. II 291, 2 πᾶσι πάντες. II 291, 2 φίλων ἀνόθῳ καὶ ἀκιβδήλῳ χρωμένων εὐνοίᾳ. IV 52, 8. 157, 21 „κοινὰ τὰ φίλων". III 228, 17 εὐμένεια καὶ συνήθεια καὶ δεξιότης φίλων. III 163, 17 φίλους εὐεργετῶν. I 266, 17 φίλοις δὲ πρὸ δυσμενῶν ἅτε ἀψευδοῦσι πιστευτέον. II 9, 19 παρ' ἔμοιγε καὶ φίλοις τοῖς ἐμοῖς. II 113, 1 ἐπ' ἀναιρέσει δυσμενῶν καὶ σωτηρίᾳ φίλων. II 62, 5 οἷον οὕτως φίλους ἑλόμενοι πολλάκις.

II 300, 13 φίλον ἐστί. II 7, 26 στήσεται δ' ὅτιπερ ἠρεμία μοι φίλον. II 84, 22 σκέψονται οἷς ἔθος καὶ φίλον. II 15, 8 ὅ τι φίλον καλεῖν τοῦ συγκρίματος ἡμῶν. — II 270, 14 τὰ φίλα ἑαυτοῖς. III 190, 10 τῇ παρθένῳ ἀρετῇ τὰ φίλα καὶ δίκαια. II 308, 10 τὰ ἔνσπονδα καὶ συμβατήρια καὶ φίλα τῆς ψυχῆς. II 190, 4 τὰ (ἡδονῇ) φίλα. II 49, 2 cf. 100, 9. 182, 19 τὰ σαρκὶ φίλα. I 101, 8 cf. 128, 11. II 138, 23 τὸ σῶμα καὶ τὰ τούτῳ φίλα. III 252, 8 ἃ σκότῳ φίλα. III 265, 20 ἃ νυκτὶ φίλα. II 201, 26 ὡς φίλα τὰ ἐχθρά. II 91, 13 σοὶ μὲν φίλα, ἐχθρὰ δὲ ἡμῖν αὐτοῖς.

φίλτατος. I 26, 3 (ζῷον). I 209, 14 (γυνή). — VI 204, 26 ὁ συνηθέστατος καὶ φίλτατος. V 17, 19 (οἱ συνηθέστατοι καὶ φίλτατοι). IV 240, 8 τῶν πρὸ μικροῦ φιλτάτων. III 128, 14. V 75, 14. 186, 1. 367, 15 (οἱ οἰκειότατοι καὶ φίλτατοι). VI 163, 7 τοὺς ἐχθίστους ὡς φιλτάτους. I 174, 21 οὐχ ὡς ἐχθροῖς ..., ἀλλ' ὡς οἰκειοτάτοις καὶ φιλτάτοις. V 322, 10 (φίλτατοι καὶ συγγενέστατοι). V 167, 6 τὰ ἀναγκαιότατα καὶ φίλτατα. V 60, 24 πρὸς τὰ οἰκεῖα καὶ φίλτατα. I 254, 6 τὰ οἰκειότατα καὶ φίλτατα. I 28, 20 ὡς ἀναγκαῖα καὶ φίλτατα.

φιλοσοφεῖν. II 247, 18 τὸ φ. οὐδὲν ἦν ἄλλο ἢ ταῦτα (sc. τὸ ὄν, τὸν λόγον, τὸν κόσμον) σπουδάζειν ἀκριβῶς ἰδεῖν. VI 55, 3 τὸ μὲν φ. ἄξιον φωτός. III 76, 13 ἐν οἷς ἡ πλείων μοῖρα τοῦ φ. IV 249, 17 σχολάζοντας οὐχ ὡς ἔνιοι γέλωσιν ἢ παιδιαῖς ..., ἀλλὰ μόνῳ τῷ φ. IV 37, 19 τοιαῦτα ἀνάκειται τῷ φ. IV 249, 21 χρώμενοι ... τῷ τῷ ὄντι φ., ὅπερ ἐκ τριῶν συνύφανται, βουλευμάτων καὶ λόγων καὶ πράξεων. V 139, 22 τέρψεις ... σώματα καὶ ψυχὰς ἀναχέουσαι, τὰ μὲν τῷ ἀβροδιαίτῳ, τὰς δὲ τῷ φ. I 44, 8 ἑνὶ μόνῳ σχολάζοντας τῷ φ. εἰς βελτίωσιν ἠθῶν. VI 50, 9 ἵνα καὶ ἑτέρους καὶ ἑαυτοὺς ὠφελήσωσι τοὺς μὲν ἐν ἀφθόνοις περιουσίαις, ἑαυτοὺς δὲ ἐν τῷ φ. I 134, 27 οἱ δοκοῦντες ἄριστα· φ. IV 281, 22 τῷ δὲ φ. ἀνόθως ἐγνωκότι. II 91, 26 ἄρχεται περὶ τῶν ἰδίων κακῶν ὡς σφόδρα ἀναγκαίων καὶ χρησίμων φ. V 338, 17 ἐλπὶς εὐδαιμονίας καὶ τοὺς ἀρετῆς ζηλωτὰς ἐπαίρει φ. IV 292, 5 παράδειγμα καὶ τοῦ δεῖν φ. ἡ ἑβδόμη. IV 250, 16 ταῖς ἑβδόμαις ... φ. V 101, 23 προτρέπει γὰρ φ. τότε βελτιοῦντας τὴν ψυχὴν καὶ τὸν ἡγεμόνα νοῦν. II 229, 2 ἃ περὶ τῆς τῶν διαλέκτων συγχύσεως φιλοσοφεῖ. III 58, 22 ἐν οἷς τὰ περὶ τὴν τῆς γυναικὸς γένεσιν φιλοσοφεῖ. VI 87, 16 ἐξ ὧν ἀνακόλουθα φιλοσοφοῦσι. VI 54, 4 ἐξ ἡμέρας ... παρ' ἑαυτοῖς ἐν τοῖς λεχθεῖσι μοναστηρίοις φιλοσοφοῦσι. IV 250, 18 εἰσέτι νῦν φιλοσοφοῦσι ταῖς ἑβδόμαις Ἰουδαῖοι. VI 53, 11 φιλοσοφοῦσι τὴν πάτριον φιλοσοφίαν ἀλληγοροῦντες. III 66, 16 (Μωυσῆς) φιλοσοφῶν καὶ διδάσκων ἡμᾶς. I 259, 26 (Ἰωσὴφ) πρὸς γὰρ πολιτείαν μᾶλλον ἢ πρὸς ἀλήθειαν φιλοσοφῶν. II 26, 16 οὐ λόγων τέχναις, ἀλλὰ νοημάτων ὑπερβάλλοντι κάλλει φιλοσοφῶν. II 54, 3 Ἀβραὰμ ... τὰς αἰτίας καὶ εἴ τι ἄλλο ὁμοιότροπον φιλοσοφῶν. V 8, 19 ἡ διάνοια τοῦ φιλοσοφοῦντος ἀνόθως. IV 72, 5 πολλὰ τοιαῦτα συνείροντος καὶ φιλοσοφοῦντος. III 217, 17 μηδὲν ἔξω τῶν καθ' ἑαυτὸν φιλοσοφοῦντα. III 2, 4 νοημάτων οὐ ῥημάτων ἐπάλληλα κάλλη μετ' εὐτρόχου ... δυνάμεως φιλοσοφοῦντα. III 85, 4 οἱ φιλοσοφοῦντες. I 93, 21 οἱ παρ' Ἕλλησι φιλοσοφοῦντες. I 275, 13 ὅτι συνιέντες τὰ καλὰ καὶ τῷ λόγῳ φιλοσοφοῦντες ἑρμηνεῖς μὲν ἄριστοι γεγόνατε. II 122, 18

τῶν φιλοσοφούντων χορός. III 195, 18 τοῖς κατὰ Μωυσῆν φιλοσοφοῦσιν. I 75, 8 τὰ κατορθώματα καὶ τὰ λεγόμενα παρὰ τοῖς φιλοσοφοῦσι καθήκοντα. IV 291, 16 ἀνέχοντας δὲ τῇ ἑβδόμῃ καὶ φιλοσοφοῦντας. I 167, 8 ἀλλ' ἔτι (Ἀβραὰμ) πρὶν μετονομασθῆναι τὰ μετέωρα ἐφιλοσόφει. III 124, 20 ἡνίκα τὰ τῆς κοσμοποιίας ἐφιλοσόφει. II 30, 12 οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ φιλοσοφεῖτωσαν. IV 200, 11 ἐὰν οἱ βασιλεῖς φιλοσοφήσωσιν. III 217, 1 φιλοσόφησον ἀναγκαιοτάτην καὶ πρεπωδεστάτην φιλοσοφίαν ἀνθρώπῳ. IV 296, 18 τοσαῦτα καὶ περὶ γονέων τιμῆς φιλοσοφήσας. III 126, 5 ταῦτα καὶ περὶ τῶν ἀκουσίων φιλοσοφήσας. II 306, 17 φιλοσοφήσας τὰ κατὰ τὸν ἴδιον οἶκον. III 26, 11 διὰ δὲ τῆς ψυχῆς τὰ νοητὰ καὶ ὄντα ὄντως φιλοσοφήσας. II 138, 22 ὁ (νοῦς) τοῦ φιλοσοφήσαντος ἀνόθως. II 136, 12 οἱ μὲν παρ' Ἕλλησι φιλοσοφήσαντες. II 136, 2 φασὶν οἱ φιλοσοφήσαντες. II 8, 23 ἣν (sc. δόξαν) περὶ τῶν πραγμάτων τίθεται καθάπερ μυρίοι τῶν φιλοσοφησάντων. II 44, 10 αὗται μὲν οὖν εἰσι ψυχαὶ τῶν ἀνόθως φιλοσοφησάντων. II 293, 4 παρὰ τοῖς ἄριστα φιλοσοφήσασιν. II 61, 3 τοὺς ... ἀδόλως καὶ καθαρῶς φιλοσοφήσαντας. VI 101, 19 ὧν ἐπ' αὐτῷ πεφιλοσόφηκε μηδὲν ἐψεῦσθαι. II 116, 13 οἳ πεφιλοσοφήκασιν ἀνόθως.

φιλοσοφεῖσθαι. I 53, 23 ταῦτα δέ μοι δοκεῖ συμβολικῶς μᾶλλον ἢ κυρίως φ. I 44, 1 ταῦτα ... φιλοσοφεῖται περὶ ἑβδομάδος. VI 24, 2 τὰ γὰρ πλεῖστα διὰ συμβόλων ἀρχαιοτρόπῳ ζηλώσει παρ' αὐτοῖς φιλοσοφεῖται. VI 23, 12 ὅσον αὐτοῦ περὶ ὑπάρξεως θεοῦ καὶ τῆς τοῦ παντὸς γενέσεως φιλοσοφεῖται. VI 117, 7 κατὰ τὸ φιλοσοφηθὲν ὑπὸ τοῦ τραγικοῦ. III 135, 20 τὰ περὶ εὑρέσεως καὶ ζητήσεως φιλοσοφηθέντα.

φιλοσοφία. III 88, 1 φ. ἐπιτήδευσις σοφίας, σοφία δὲ ἐπιστήμη θείων καὶ ἀνθρωπίνων καὶ τῶν τούτων αἰτίων. V 81, 15 cf. VI 23, 9 τὸ μέγιστον ἀγαθόν (eius partes enumerantur: τὸ λογικόν, τὸ ἠθικόν, τὸ φυσικόν). III 170, 3 cf. II 97, 24 τῶν πάλαι τινὲς ἀγρῷ τὸν κατὰ φιλοσοφίαν ἀπεικάσαντες λόγον φυτοῖς μὲν ἐξωμοίωσαν τὸ φυσικὸν μέρος, αἱμασιαῖς δὲ καὶ περιβόλοις τὸ λογικόν, καρπῷ δὲ τὸ ἠθικόν. III 170, 7 καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ δεῖν τήν τε φυσικὴν καὶ λογικὴν πραγματείαν ἐπὶ τὴν ἠθικὴν ἀναφέρεσθαι. II 98, 6 τὸ λογικὸν μέρος φιλοσοφίας φρουρά τίς ἐστιν ὀχυρωτάτη τῶν δυεῖν ἐκείνων, ἠθικοῦ τε καὶ φυσικοῦ. VI 21, 18 οἳ (sc. γυμνοσοφισταί) πρὸς τῇ φυσικῇ καὶ τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν διαπονοῦντες. VI 77, 20 εἰς ἕκαστον φιλοσοφίας μέρος. III 195, 5 (ἠθική). III 170, 11 (ἠθική opp. φυσιολογία). III 67, 21 (ἰατρική). VI 64, 3 τῷ θεωρητικῷ μέρει φιλοσοφίας, ὃ δὴ κάλλιστον καὶ θειότατόν ἐστι. — III 249, 21 παρὰ δὲ φιλοσοφίας ὅσα τε ἐν ταύταις (sc. ἐν γραμματικῇ, ἀριθμητικῇ, γεωμετρίᾳ, μουσικῇ, ῥητορικῇ) παραλέλειπται καὶ ἄλλα ἐξ ὧν ἅπας ὁ ἀνθρώπων βίος συνέστηκεν. I 192, 26 τότε μουσικὴ μὲν καὶ φ. καὶ πᾶσα παίδευσις, τὰ τῆς θείας ψυχῆς θεῖα ὡς ἀληθῶς ἀγάλματα, ἀφωνίαν ἴσχει. III 88, 3. 4 ὥσπερ ἡ ἐγκύκλιος μουσικὴ φιλοσοφίας, οὕτω καὶ φ. δούλη σοφίας. III 87, 10. 19 cf. I 149, 21. II 179, 15 sqq. τὰ ἐγκύκλια συμβάλλεται πρὸς φιλοσοφίας ἀνάληψιν. III 103, 11 πᾶσα ἡ περὶ φωνῆς καὶ στοιχείων καὶ τῶν τοῦ λόγου μερῶν ἰδέα οὐ φιλοσοφίᾳ πεπόνηται κατήνυσται; III 101, 11 μουσικὴν μὲν οὖν καὶ γραμματικὴν καὶ τὰς συγγενεῖς καλοῦμεν τέχνας ... φιλοσοφίαν δὲ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἐπιστήμας καὶ τοὺς ἔχοντας αὐτὰς ἐπιστήμονας. III 102, 9 sqq. πᾶσαν τὴν τῶν ὄντων φύσιν (παρεσπάσατο). IV 37, 19 σοφία καὶ φ. τὴν ἀρχὴν ἀπ' οὐδενὸς εἴληφεν ἑτέρου ... ἢ τῆς ... ὁράσεως. V 202, 12 φιλοσοφίαν ἐξενάγησεν ὄψις. III 103, 3 ἐπειδὰν οὖν περὶ τῶν τοῦ λόγου διεξέρχωνται μερῶν, τότε οὐ τὰ φιλοσοφίας εὑρήματα παραπῶνταί τε καὶ παρεργολαβοῦσι; IV 125, 9 (ἡ διὰ συμβόλων φ.). I 202, 5 ἵνα δὲ μὴ τὸ τῶν ὀνομάτων ἀσύνηθες ἐπισκοτῇ πολλοῖς, τὴν ἐμφαινομένην φιλοσοφίαν ἀκριβοῦν ὡς ἂν οἷόν τε ᾖ πειρασόμεθα. III 253, 13 τοῖς ἀπορρήτοις φιλοσοφίας ἀληθοῦς κατεποίκιλε λόγοις. III 82, 18 ἐν φιλοσοφίᾳ λογοπῶλαι καὶ λογοθῆραί τινες. III 56, 15 τὰ δὲ κατὰ τὴν φιλοσοφίαν μεστὰ διαφωνίας γέγονε. — I 17, 19 cf. 18, 9 (μέγιστον ἀγαθόν). II 179, 22 τελειότατον ἐπιτήδευμα. I 26, 8 ὅθεν τὸ φιλοσοφίας ἀνεβλάστησε γένος, ὑφ' οὗ καίτοι θνητὸς ὢν ἄνθρωπος ἀπαθανατίζεται. VI 25, 10 τοιούτους ἡ δίχα περιεργίας Ἑλληνικῶν ὀνομάτων ἀθλητὰς ἀρετῆς ἀπεργάζεται φ. VI 45, 5 ὧν φ. δημιουργός. VI 212, 12 ὧν ἡ διάνοια προμαθοῦσα τὰ φιλοσοφίας ἀνεπόλει. VI 32, 4 λόγοις μὲν τοῖς ἐκ φιλοσοφίας. VI 79, 14 λόγοις καὶ δόγμασι τοῖς φιλοσοφίας. IV 126, 22 cf. 131, 9 τὰ φιλοσοφίας δόγματα. III 297, 25 δόγμα τιθέμενοι τοῖς περὶ φιλοσοφίαν διατρίβουσιν.

VI 212,9 φιλοσοφίας οὐκ ἄκροις χείλεσι γευσάμενος. V 10,1 cf. 229,24 οἱ μὴ χείλεσιν ἄκροις γευσάμενοι φιλοσοφίας. VI 1,11 ὅσοι δὲ φιλοσοφίαν γνησίως ἠσπάσαντο. V 126,12 οἱ περὶ τὰ μαθήματα καὶ τὴν ἄλλην φιλοσοφίαν διατρίβοντες. V 150,6 φιλοσοφίᾳ σχολάζων καὶ θεωρίᾳ τοῦ κόσμου. IV 249,19 sq. οἳ φιλοσοφίᾳ κατὰ φιλοσοφίας ... χρώμενοι. IV 275,6 οἱ ἐνδιατρίβοντες τοῖς τῆς φιλοσοφίας δόγμασιν. VI 64,13 φιλοσοφίας (ἀσκηταί). VI 77,16 διὰ τὴν τῆς φιλοσοφίας αἰδῶ μηδὲν ἂν ψευσάμενος. VI 50,6 γρησάμενοι μὲν οὐκ ἐλάττοσι ταῖς πρὸς φιλοσοφίαν ὁρμαῖς. III 227,21 ἔρωτι τῶν φιλοσοφίας θεωρημάτων. III 86,27 κέντροις φιλοσοφίας. III 102,24 ταῦτα γὰρ ἀνάκειται φιλοσοφίᾳ. III 95,16 ἡ ψυχὴ κατασκευασθεῖσα ὑπὸ φιλοσοφίας. III 286,2 διὰ τῆς τῶν παθῶν καὶ ἀδικημάτων ἐρήμης ὁδοῦ, φιλοσοφίας. III 217,2 φιλοσόφησον ἀναγκαιοτάτην καὶ πρεπωδεστάτην φιλοσοφίαν ἀνθρώπῳ. III 162,26 τῶν φιλοσοφίᾳ τετελεσμένων εἰσί τινες, οἳ λέγουσιν. V 142,28 τῆς συμπάσης φιλοσοφίας ἡ τὸν νοῦν εἰσψκισμένον θνητῷ πώματος μετέωρον αἴρουσα παραπέμπει μέχρις οὐρανοῦ. I 171,8 ὁ μὲν Ἀβραὰμ ... τὴν μετάρσιον τῶν κατὰ τὸν ἀέρα συμβαινόντων καὶ τὴν μετέωρον τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ὑπαρχόντων φιλοσοφίαν μετιών. V 78,3 ἀστέρας μὲν καὶ τὸν σύμπαντα οὐρανὸν ... πρὸς φιλοσοφίας ἵμερον ἀπέφηνεν. V 202,5 φιλοσοφίαν ὤμβρησε μὲν ὁ οὐρανός. II 305,18 ἔκ τινος τῶν κατὰ φιλοσοφίαν κατασχεθεὶς θεωρημάτων (ὁ νοῦς). V 203,16 ἡ γὰρ περὶ τούτων ... ἔρευνα τί ἂν ἄλλο ἢ φ. προσαγορεύοιτο; IV 302,16 λόγος ὁ κατὰ φιλοσοφίαν ἰατροῦ δίκην ἀγαθοῦ. V 202,7 ἀγαθῶν δέ, ὅσα πρὸς ἀλήθειαν ἀγαθά, πηγὴ φ. I 75,14 ἡ ἐπ' αὐτὴν (sc. ἀρετήν) ὁδὸς φ. III 88,4 ἐγκράτειαν ... ἀναδιδάσκει. IV 216,5 ἣν (sc. φύσιν) ὥσπερ ἀγαθὴν ἄρουραν φ. παραλαβοῦσα. I 191,8 (ὁ θεὸς) δόγμα τιθεὶς ἀναγκαιότατον τοῖς φιλοσοφίας θιασώταις. II 49,23 αἰσχρᾶς ἀναπίμπλησι δόξης φιλοσοφίαν. II 22,4.11 τὴν βασιλικὴν ... ὁδόν, ἣν ἀληθῆ καὶ γνήσιον ἔφαμεν εἶναι φιλοσοφίαν. I 201,1 ὡς ἀψευδῆ φιλοσοφίαν μετιόντας ἐπαινετέον. II 296,24 τινες τῶν τὴν ἥμερον καὶ κοινωνικὴν μετιόντων φιλοσοφίαν. III 87,15 τῶν πρὸς φιλοσοφίαν ὁμολογιῶν.

IV 49,13 φιλοσοφίας ἰμέρῳ πληχθέντες (Ἀναξαγόρας καὶ Δημόκριτος). III 48,20 κεφάλαιον τῆς (Ἡρακλείτου) ... φιλοσοφίας. VI 90,5 τῆς Περιπατητικῆς ἑραστὴς φιλοσοφίας. VI 13,2 (Μωυσῆς) γυμνῆς ... ἀσκητὴς φιλοσοφίας. I 2,16 Μωυσῆς δὲ καὶ φιλοσοφίας ἐπ' αὐτὴν φθάσας ἀκρότητα. VI 201,3 (Ἰουδαϊκή). V 284,3 ὅπερ γὰρ ἐκ φιλοσοφίας τῆς δοκιμωτάτης περιγίνεται τοῖς ὁμιληταῖς αὐτῆς, τοῦτο διὰ νόμων καὶ ἐθῶν Ἰουδαίοις. VI 184,18 ταῖς ἱεραῖς ἑβδόμαις, ὅτε δημοσίᾳ τὴν πάτριον παιδεύονται φιλοσοφίαν. IV 250,18 εἰσέτι νῦν φιλοσοφοῦσι ταῖς ἑβδόμαις Ἰουδαῖοι τὴν πάτριον φιλοσοφίαν. III 279,9 καθεδεῖσθε ἐν τοῖς συναγωγίοις ὑμῶν ... τῇ πατρίῳ φιλοσοφίᾳ διὰ μακρηγορίας ἐνευκαιροῦντες. VI 53,3.11 cf. 70,19 φιλοσοφοῦσι τὴν πάτριον φιλοσοφίαν ἀλληγοροῦντες (οἱ Θεραπευταί). II 275,5 βουληθεὶς ἔστιν ὅτε κατὰ τὴν συνήθη τῶν κατὰ φιλοσοφίαν δογμάτων γραφὴν ἐλθεῖν (int. Philo).

φιλόσοφος. V 82,8 (αἰσθήσεις, ὅρασις καὶ ἀκοή). III 111,1. VI 153,6 (βίος). V 204,1 (διάθεσις). IV 208,15 (διατάγματα). V 84,7 δόγμα. IV 200,13 (δύναμις). V 1,14 φιλοσοφώτατον (ἔθνος τὸ Αἰγυπτιακόν). III 140,7. V 79,5 (θεωρία). V 24,3 (νόησις). III 192,21 (νοῦς). V 125,20 (προτροπαί). V 72,11 (ὑποθῆκαι καὶ παραινέσεις). VI 37,12 (φρόνημα). — III 169,21 ὁ φ., μᾶλλον δ' ὁ σοφός. III 102,24 ἡ περὶ ὄρων πραγματεία πᾶσα τῷ φιλοσόφῳ (ἀνάκειται). VI 213,18 ὁ τοσοῦτος ἡγεμὼν καὶ φ. (int. Καῖσαρ). II 163,20 (ὁ κύων). VI 34,15 ὁ τοῦν κυνικὸς φ. Διογένης. III 68,18 (Μωυσῆς). VI 75,6 ὁ πολὺς ὅμιλος τῶν ἀπὸ τῆς Στοᾶς φιλοσόφων. VI 28,1 Ἑλλήνων δὲ φιλοσόφοις οὐκ ἐξομοιούμεθα. VI 27,8 χεῖρας καὶ ἀνάγκην προσφέρειν Ἰνδῶν φιλοσόφοις. I 45,4 cf. II 43,8. 170,1. IV 4,8 οἱ μὲν ἄλλοι φιλόσοφοι ... Μωυσῆς δέ. III 235,11 οἱ ἄλλοι φιλόσοφοι opp. ὁ δὲ ἱερὸς λόγος. I 34,10 οἱ μὲν ἄλλοι φιλόσοφοι ... οἱ δὲ Πυθαγόρειοι. —

VI 7,13 φ. εὐθύς ἐστι καὶ ἐλεύθερος. I 128,12.14 ὁ δὲ φ. ἑραστὴς ὢν τοῦ καλοῦ τοῦ ζῶντος ἐν ἑαυτῷ κήδεται ψυχῆς. V 203,17 τί δὲ τῷ σκοπουμένῳ ταῦτα θεῖτο ἂν τις οἰκειότερον ὄνομα ἢ φιλόσοφον. III 185,3 τῶν φιλοσόφων τοὺς λέγοντας τὴν ἀρετὴν εὐπάθειαν εἶναι. I 138,29 ἔνιοι οὖν τῶν φιλοσόφων τὰ μέρη ταῦτα (sc. ψυχῆς) δυνάμει μόνον διέκριναν ἀλλήλων. II 208,18 τῶν λεγομένων φιλοσόφων ἡ πληθύς. II 161,19 παρὰ πολλοῖς τῶν φιλοσόφων ἡ σκέψις.

II 230, 21 κατὰ τοὺς ζητητικοὺς τῶν φιλοσόφων. II 127, 23 παρὰ τοῖς φιλοσόφοις διαλελῃθότες εἶναι λέγονται σοφοί. II 168, 21 (coni. ἰατροί). III 85, 17 opp. σοφισταί. IV 200, 11 ἐὰν ... οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν. VI 61, 6 ἄνδρες τά τε ἤθη καὶ τοὺς λόγους φιλόσοφοι. VI 46, 10 ἡ δὲ προαίρεσις τῶν φιλοσόφων. III 101, 13 ὧν οὐδὲ εἷς ἐν τοῖς τῆς διαπεπονημένης ἐπιστήμης σφάλλεται δόγμασι. — V 63, 19 τὸ προμηθὲς καὶ φιλόσοφον. VI 14, 7 φιλοσόφως.

φιλοστοργία. IV 38, 21. 156, 19. V 145, 14. 304, 7. VI 162, 13.

φιλόστοργος. V 373, 10 μήτηρ. IV 44, 10. V 291, 12 πατήρ. V 326, 3 πατέρες. — V 193, 10 διὰ τοὺς ἢ βίαν τοῦ δικαίου προτιμῶντας ἢ πάνυ φιλοστόργους. — V 145, 16. 194, 9 τὸ φιλόστοργον.

φιλοσύντομος. V 230, 16.

φιλοσώματος. I 128, 14 (ἀθλητής). II 242, 23 γένος. II 271, 21 μέρη. I 69, 13. II 80, 5. IV 24, 10. 93, 10 (νοῦς). II 273, 5 (τρόποι). II 13, 20. III 235, 1 (ψυχαί). — I 128, 26 ἔσῃ γὰρ τότε φιλόθεος, οὐ φ. II 25, 19 (οἱ φιλοσώματοι).

φιλότεκνος. IV 40, 18.

φιλοτεχνία. V 239, 3.

φιλοτιβέριος. VI 162, 17.

φιλοτιμεῖσθαι. III 267, 20. IV 53, 19. 181, 16. 282, 13.

φιλοτίμημα. VI 210, 4.

φιλοτιμία. IV 232, 4. V 271, 1. VI 31, 16. 166, 27 (coni. σπουδή). I 28, 9. II 108, 8. III 231, 1. 261, 19 (φιλοτιμίαι coni. σπουδαί). III 206, 11 ἱδρώτων τε καὶ φροντίδων. IV 25, 19 πολλῇ τινι καὶ ἀπεράντῳ φιλοτιμίᾳ. I 217, 14 θεραπεία δὲ ταῖς ἐν πόνοις φιλοτιμίαις συνέζευκται. VI 186, 21 κατὰ φιλοτιμίαν τοῦ προτέρου δεσπότου. I 5, 9 κατὰ πολλὴν φιλοτιμίαν βασιλέως. IV 185, 12 φιλοτιμίαις βασιλικαῖς. IV 206, 20 τὰς ὑπερόγκους φιλοτιμίας ... Φιλαδελφείους ... καλεῖσθαι. IV 282, 13 φιλοτιμηθέντες ἂν πάσας φιλοτιμίας.

φιλότιμος. III 116, 18 χορηγός. V 275, 5 (ψυχή). — V 338, 14 ὁ φ. VI 38, 8 τὸ φιλότιμον. VI 65, 12 φιλοτίμως.

φιλότυφος. III 274, 26 (τρόπος).

φιλοφρονεῖν. IV 30, 10. VI 141, 5.

φιλοφροσύνη. IV 105, 7. 115, 21. 185, 9. V 95, 10.

φιλοχρηματία. IV 153, 6. V 259, 2. 20.

φιλοχρήματος. IV 49, 2. V 6, 6. 223, 18.

φιλοχωρεῖν. VI 83, 14.

φίλτρον. V 14, 8 πρὸς αὐτάς (sc. γυναῖκας). V 13, 9. 34, 2. 106, 8 εὐνοίας. I 57, 17. II 50, 19. 91, 23. 115, 8. VI 64, 18 (ἡδονῆς). II 29, 16 ἡδονῶν. V 3, 2 ἐν ἡδοναῖς. III 87, 10 τῶν θεραπαινίδων (sc. τῶν ἐγκυκλίων προπαιδευμάτων). III 219, 20 σοφίας. IV 15, 13 συγγενῶν καὶ πατρίδος. II 220, 17 (συνουσίας). II 179, 19 (φιλοσοφίας). — VI 167, 5 ἐν ἔρωτι. V 178, 18 φίλτροις καὶ ἐπῳδαῖς τισιν. V 160, 2 φίλτρα ἀρχαῖα. V 158, 10 φίλτρα καινὰ πρὸ τῶν παλαιῶν ἐλομένη. V 299, 16 τοῦ δεσπότου καινοτέροις φίλτροις ὑπηγμένου. IV 43, 16 βιαστικώτατον. V 339, 23 τοιούτοις ἐν κύκλῳ φίλτροις ἀποληφθείς.

φιλοφροσύνη. I 177, 10.

φιμός. All: II 40, 11 Φινεὲς ... ἑρμηνεύεται γὰρ στόματος φ.

φλέγειν. IV 135, 14 τὸ δὲ φλέγον πῦρ (σύμβολον) τῶν ἀδικούντων. I 19, 13 ἢ θέρους χειμαίνοντος ἢ χειμῶνος φλέγοντος. II 15, 24 φλεγούσης τῆς ἐπιθυμίας. IV 186, 2 τοὺς βωμοὺς φλέγοντας. — I 163, 9 φλεγόμενος ὁ νοῦς. VI 178, 21 ὑφ' ὧν (sc. ἀσθμάτων) φλεγόμενος. II 188, 10 τὸν ἀπειθῆ ... ὥσπερ ὑπ' οἴνου φλεγόμενον.

φλεγμαίνειν. II 162, 4 (ἔρως).

φλέψ. V 370, 2 τοῦ μὲν ἐν φλεψὶν αἵματος. I 12, 10 διὸ φλέβας μαστοῖς ἐοικυίας ἐπλημμύρει. VI 154, 4 ὁ μὲν τόπος ἅπας αἵματι κατερρεῖτο διὰ πλειόνων φλεβῶν. VI 112, 2 φλέβα δ' ἣν ἂν τύχῃ διελόντας ἐμπίνειν τοῦ αἵματος. V 52, 23 cf. 53, 10 τὴν τροφὴν ... ἐποχετευομένην τῇ καρδίᾳ φέρεσθαι διὰ φλεβῶν. III 149, 28. VI 19, 16 γῆς. V 127, 10 ὅσα λιθώδη ... εἶναι δοκεῖ φλεψὶ μαλακαῖς διέζωται. IV 170, 17 πηγῆς. III 208, 24 φλέβες ἀνομβροῦσαι ζέον ὕδωρ ἐν μέσοις πελάγεσιν.

φλόγινος v. ῥομφαία.

φλογμός. V 123, 2 ἡλίου. IV 148, 15. 286, 14. VI 52, 10. 93, 21. 222, 3 ἀφ' ἡλίου. IV 183, 10 ἐν μέσῳ χειμῶνι. VI 84, 10 ἔνδεια ἢ φ. ἢ κρυμός. V 53, 9 περὶ αὐτήν (sc. ἧπατος δύναμιν). I 147, 26 φλογμοῦ τινα τρόπον τὸ πάθος ἐν τῇ ψυχῇ κινούμενον. I 207, 13 τὸν ζέοντα φλογμὸν τῶν παθῶν. II 15, 26 τὸν πολὺν φλογμὸν ἅμα καὶ βρασμὸν τῶν παθῶν ἐπεκούφισαν.

φλογοειδής. IV 276, 8 πῦρ. IV 160, 5 φέγγος.

φλογώδης. VI 178, 24 δύναμις. V 23, 10 φλογωδέστατα θέρη. II 74, 8 τὸ αὐγο-

εἰδὲς ἀπὸ τοῦ φλογώδους πυρὸς ἀνασταλέν.
φλόγωσις. IV 150,11. V 133,15. 138,2. VI 178,11.
φλόξ. VI 99,15 sqq. πυρὸς τριττὸν εἶδος· τὸ μὲν ἄνθραξ, τὸ δὲ φ., τὸ δὲ αὐγή. VI 100,24. 101,2 sqq. (coni. ἄνθραξ, αὐγή). IV 136,13 ἡ μὲν καυστικὴ δύναμις τῆς φλογός. I 176,16 (ἥλιος) φλογὸς γὰρ ὢν πίλημα πολλῆς. II 73,22 ἡλίου. I 163,28 φ. ἢ ζάλη ἢ ἐπομβρίαι συνεχεῖς διέφθειραν πάντα. IV 237,6 (αἰθέριος). IV 213,12 ἀμαυρά. II 259,2 ἄσβεστος (ὁ αἰθήρ). II 195,26. III 126,24. V 62,2. VI 220,20 (ἱερά). III 279,1 κεραυνία. II 213,22 (κεραύνιοι θεοῦ). III 288,25 (οὐράνιος). II 288,1 (πολλὴ καὶ ἀπέρατος). VI 103,23 σβεννυμένης δὲ τῆς ἐν αὐτῷ (sc. πυρί) φλογός. V 215,12 ἐπιφόρῳ πνεύματι ῥυείσης τῆς φλογός. III 96,7 (τὸ κόκκινον) ἐμφερέστατον γὰρ φλογί. II 98,18 ἐπικαύσω καὶ τὰς ῥίζας αὐτῶν ἐφιεῖσ' ἄχρι τῶν ὑστάτων τῆς γῆς φλογὸς ῥιπήν. VI 84,1 διὸ κἂν ἀναψάμενος δᾷδα πρὸς γῆν καταφέρῃς, ἡ φ. οὐδὲν ἧττον ἀντιβιάσεται. I 147,26 ὥσπερ γὰρ ἡ φ. ἐν κινήσει. IV 135,6 πολλῇ φλογί. V 65,4 ὑπομαραινομένης τῆς φλογός. IV 306,20 οἷα φ. ἐν ὕλῃ. V 237,20 τὸ δ' ὡς ὕλη φλογὸς ἐπιφερόμενον. III 274,4 οὐχ ὡς φλόγα ἡμμένον τε καὶ λάμποντα ἐν ἀφθόνῳ ὕλῃ νεμόμενον. IV 213,23 ὥσπερ φλόγα λασίῳ ὕλῃ κεχυμένῃ. III 149,5 ἧς ἔλαιον τροφή. V 152,17 πολλὴν μὲν ἔχοντος (σώματος) εἴσω φλόγα. IV 236,13 ἐκ γὰρ τῶν ἀδύτων ... αἰφνίδιον ἄθρόα φ. διεκπαίει. V 307,8 ὑπὸ τῆς αἱρομένης φλογὸς μιαίνεσθαι. IV 135,8 κατὰ δὲ μέσην τὴν φλόγα μορφή τις ἦν. IV 279,9 τῆς φλογὸς εἰς διάλεκτον ἀρθρουμένης. I 163,10 τῶν αἰσθήσεων τὴν φλόγα ἐγειρουσῶν. I 165,17 ἡ ἀπ' αὐτῶν (sc. τῶν αἰσθήσεων) φ. χαλεπώτερον τὴν ψυχὴν διατίθησι. — III 287,29 φ. ἀφροσύνης καὶ ἀκολασίας. IV 279,23 (int. ἐπιθυμίαι). — All: III 70,2 sqq. ἀρετὴν δὲ ἀπεικάζει φλογί. V 69,5 τὸν σύμβολον τῆς εὐχαριστίας, ἡ ἱερὰ φ. III 144,8 τῆς φλογός, λέγω δὲ τῆς ὀξυκινητοτάτης ὁρμῆς ἀλόγου.
φλυαρεῖν. III 305,8. VI 221,23.
φλυάρημα. VI 94,8.
φλυαρία. III 235,4. 277,20. V 43,6. VI 30,9. 48,19. 63,5.
φοβεῖν. IV 198,16 ὅτι οὐδὲν ἡμᾶς φοβεῖ τῶν σὺν ἀρετῇ. I 109,5 τὸ ἀντίδικον τῆς ἡδονῆς καὶ ἀτίθασον αὐτῆς μὴ φοβείτω σε. φοβεῖσθαι. V 272,17 τὸ δὲ φ. προμηθές. III 301,9 τὸ ἐπιθυμεῖν, τὸ ἡδεσθαι, τὸ λυπεῖσθαι, τὸ φ. II 272,22 τὸ φ. τὸν θεόν. II 72,10 πρὸς τὸ φ. τὸν ὄντα. V 72,14 ταῦτα δ' ἐστὶν ἀγαπᾶν αὐτὸν (sc. θεόν) ὡς εὐεργέτην, εἰ δὲ μή, φ. γοῦν ὡς ἄρχοντα. II 72,12 τοῖς ... αὐτὸ (sc. τὸ ὄν) δι' αὐτὸ μόνον τιμῶσι τὸ ἀγαπᾶν οἰκειότατον, φ. δὲ τοῖς ἑτέροις. IV 45,17 τούτῳ γὰρ ἥκιστα μὲν ἀνιᾶσθαι ἥκιστα δὲ φ. συμβήσεται. III 7,13 σὺ γὰρ ἐθέσπισάς μοι μὴ φ. I 125,1 οἱ φοβούμενοι καὶ τρέμοντες ὑπ' ἀνανδρίας καὶ δειλίας ψυχικῆς. I 168,26 φόβος, φοβερόν, φ. III 241,28 πῶς γὰρ ἔτι φοβηθησόμεθα; III 244,12 δικαίως οὖν ἐφοβήθη. I 96,8 διὸ καὶ Μωυσῆς, φοβηθείς. IV 132,27 ταῦτα διεξιόντες φοβηθέντες. IV 121,18 φοβηθέντες μὴ σωτηρίαν ἐνὶ μνώμενοι πλείους ὄντες αὐτοὶ σὺν ἐκείνῳ παραπόλωνται.
φοβερός. VI 7,15 (ἀπειλαί). III 186,9 (Αἰγύπτου βασιλεύς). IV 182,22 δέος. V 179,7 φοβερωτέρου δέους ἀναπιμπλᾶσι. II 71,2 δεσπότης. III 301,10 τοῦ θεοῦ κράτος. V 352,17 τὸ πλησίον ῥεῦμα. III 270,12 (χάρυβδις). — I 168,25 φόβος, φοβερόν, φοβεῖσθαι. V 357,19 ὧν καὶ θάτερον φοβερὸν ἐχθροῖς. — I 290,10. II 51,9. III 7,11. IV 164,12 (τὸ φοβερόν). III 65,22. 107,1. IV 42,4. 135,17. 174,12. VI 31,4.19. 143,6 (τὰ φοβερά).
φόβος v. λύπη. I 168,25 φ., φοβερόν, φοβεῖσθαι. I 207,14 γενομένῳ γὰρ τῷ ζῴῳ συμβέβηκεν ... συντρόφους ἔχειν ἀφροσύνην ἀκολασίαν ἀδικίαν φόβον δειλίαν. II 72,8 ἕτερα δύο συνυφῆναι ἀκόλουθα καὶ συγγενῆ (κεφάλαια), φόβον τε καὶ ἀγάπην. VI 44,18 (coni. ἐπιθυμία, ἡδονή, λύπη). III 8,4 coni. θάρσος. III 115,10 coni. μῖσος. III 110,15 sqq. (coni. μῖσος, αἰδώς). III 111,5 sqq. μίσει, φόβῳ, δι' αἰδῶ. IV 159,4 cf. V 92,2 ἢ φόβῳ ἢ αἰδοῖ. VI 206,2. 209,5 coni. αἰδώς. V 358,4 δι' εὔνοιαν ἢ φόβον ἢ αἰδῶ. V 363,16 τῶν μὲν διὰ φόβον, τῶν δὲ δι' εὔνοιαν. V 145,12 [opp. φιλία). V 167,13 φόβων καὶ φροντίδων. V 370,22 cf. II 239,17 coni. δειλία. IV 259,7 φ. ἐγγὺς καὶ μέγας ὁ κίνδυνος. II 232,8 (coni. κίνδυνοι). IV 114,20 ἡ δὲ χαρὰ καὶ φόβον εὐθὺς ἐγέννησε. — II 311,6. V 255,4 θεοῦ. II 150,24 ἕνεκα τοῦ κράτους τῆς ἀρχῆς (θεοῦ). II 151,8 τὸν μὲν οἷα ἐπὶ δεσπότῃ (sc. θεῷ) φόβον ἀναιρῶν, τὴν δὲ ὡς ἐπ' εὐεργέτῃ φιλίαν καὶ

εὔνοιαν τῇ ψυχῇ παρέχων. III 161, 3 οὐκοῦν κύριος ἀφρόνων ἐπιδέδεικται τὸν ἄρχοντος ἐπανατεινάμενος οἰκεῖον φόβον. — III 207, 3. VI 31, 20. 215, 2 θανάτου. IV 239, 15. V 125, 22. 242, 25. VI 138, 3 κολάσεως. VI 152, 24 τῆς ... τιμωρίας. VI 122, 11. 178, 2 ἀλώσεως. III 278, 15 φόβῳ τῶν ἐπιόντων. IV 42, 16 ἀπ' ἀνθρώπων. V 138, 20 φόβῳ τῆς πρὸς τἀναντία μεταβολῆς. IV 137, 2 ἐπιβουλῆς. IV 100, 12 διώξεως. IV 72, 20 συλλήψεως. V 315, 13 φόβῳ τῆς τῶν τεκόντων ἀσθενείας. VI 156, 24 τοῦ μὴ παραπλήσιον παθεῖν. VI 122, 23. 162, 11 ἐπὶ τῷ υἱωνῷ. VI 136, 7 ἐπ' αἰχμαλώτοις. VI 126, 7 ἐκ τοῦ πέμψαντος. VI 143, 28 περὶ μέλλοντος ἀδήλου. VI 171, 26 περὶ ἀφαιρέσεως ἀρχῆς. V 371, 9 πρὸς ἀνθρώπων. VI 159, 3 περὶ δουλείας καὶ θανάτου. — I 27, 15 ὁ κακὸς σύμβουλος φ. IV 4, 13 φόβῳ πρὸς ἅπαντα συμβούλῳ κακῷ. IV 307, 9 φόβῳ τις, ἄφρονι συμβούλῳ χρησάμενος. V 145, 7 ἀφροσύνη δ' οὐκ ἄλλῳ ἢ φόβῳ θεραπεύεται. III 255, 10 ἐὰν τῷ διὰ τούτων ἐπικρεμασθέντι φόβῳ σωφρονισθῆναι δυνηθῶσι. IV 301, 16 φόβος δὲ προσαγορεύεται τὸ πάθος. III 241, 28 τὰ φόβου καὶ παντὸς πάθους λυτήριον. I 138, 18 φ. τε αὖ γενναται, δι' εὐλάβειαν ἀπουσίας αὐτῆς (sc. ἡδονῆς). V 352, 20 τὰ ἐκ φόβου ῥέοντα (κακά). V 352, 21 χορηγεῖ γὰρ ὁ φ. καθάπερ ἐκ πηγῆς τὰ ὀδυνηρά. V 358, 8 τὸ δὲ δεινὸν φόβον (κατασκευάζει). V 371, 15 φόβου διαδοχαί. I 50, 6 μετὰ πάσης ἀσφαλείας ἐνδιητᾶτο φόβου μὲν ἐκτὸς ὤν. II 103, 8 φόβον ἐπανατεινόμενοι τὸν σωφρονιστὴν τῶν λόγῳ μηδέποτε πειθομένων. II 51, 6 φόβῳ σωφρονίζονται οἱ ἐξ ἑαυτῶν μὴ πεφυκότες νουθετεῖσθαι. II 71, 4 (οἰκέται) ἄκοντες φόβῳ νουθετοῦνται. V 277, 17 cf. IV 240, 10 φόβῳ νουθετήσας. V 261, 16 ὑπὲρ τοῦ νουθετῆσαι φόβῳ τοὺς ὁμόρους. VI 152, 2 φόβῳ δ' ὑπότρομον εἶχε τὴν ψυχήν. VI 76, 10 φόβον ἐπικρέμασθαι μείζονα. V 145, 4 φόβον πρὸ εὐνοίας τιθείς. III 61, 24 φόβου ... τυραννήσαντος. IV 35, 5 φόβου δὲ κρατήσαντος. III 62, 1 ἀλλοτριότητα ἐμποιῶν. III 161, 9. V 31, 24. 299, 7 (δεσποτικός). V 302, 11 φόβῳ δεσποτικῶν ἀπειλῶν. III 131, 7 φόβῳ γὰρ ἄρχοντος τὸ ὑπήκοον. IV 163, 20 τὸν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὁρρωδοῦντες φόβον. IV 176, 9 φόβον ἐνειργάζοντο τοῖς ἀκούουσιν. IV 189, 14 φόβον τοῖς ἄλλοις ἐνειργασμένος. V 357, 13 μηδὲ διώκοντος μηδενὸς ὅτι μὴ φόβου. IV 232, 22 ἀποκλίνοντος τὴν ἐπ' εὐθείας ὁρμὴν φόβου. IV 63, 17 φόβον θεραπεῦσαι. IV 101, 3 ἀπαλλάξαι σου μείζονα φόβον. IV 117, 3 ἡ γὰρ τελευτὴ τοῦ πατρὸς τὸν ἀρχαῖον φόβον ... κεκαίνωκεν. IV 4, 14 sq. ἐλπίδα φόβῳ καὶ φόβον ἐλπίδι (ἐχθρόν). IV 45, 8 φόβῳ κραδαίνεσθαι. V 199, 7 φόβῳ μετριάσουσιν. V 253, 15 μὴ φόβῳ ... ἀλλ' ἑκουσίῳ γνώμῃ. IV 29, 19. 160, 13 φόβῳ. III 273, 23. IV 159, 15. VI 194, 19. 223, 16 διὰ φόβον.

φοινικοῦς. I 125, 22. IV 221, 5.

φοίνιξ. IV 165, 12. 17 παρ' αἷς (sc. πηγαῖς) στελέχη νέα φοινίκων εὐερνέστατα ἦν τὸν ἀριθμὸν ἑβδομήκοντα. — All: I 128, 28 cf. II 85, 22 sq. Θάμαρ, ἥτις ἑρμηνεύεται φ., σύμβολον νίκης. II 117, 16 αὐτὸς παρελθὼν τὰ βραβεῖα καὶ τὸν φοίνικα ἀνάδος καὶ στεφάνωσον.

φοιτητής. II 192, 20 (βασιλέων). I 235, 1 θεοῦ. III 109, 2. V 77, 8. 84, 3. 108, 4. 148, 17 cf. 284, 10 (Μωυσέως). V 12, 19 (σοφίας). — III 98, 7 ὑπολαβὼν τῷ φοιτητῇ γεγονέναι τῆς εὐμαθίας αἴτιος. III 232, 23 δέχεται τὸν ἀθλητὴν ὡς φοιτητὴν ἐσόμενον τὸ πρῶτον. III 97, 11 ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀποπειρωμένη τῶν φοιτητῶν. II 47, 3. 176, 19. IV 2, 15 (φοιτηταί coni. γνώριμοι).

φονεύειν. IV 276, 23 „οὐ φονεύσεις". I 298, 2 μήποτ' οὖν αὐτὸ τοῦτο σημεῖόν ἐστι τῷ Κάιν τοῦ μὴ φονευθῆναι τὸ μηδέποτε ἀναιρεθῆναι.

φόνος. V 184, 1—188, 20 περὶ ἀκουσίου φόνου. I 253, 17. 254, 11. 255, 9. III 124, 7. 129, 20. 130, 2. 133, 6. V 38, 12. 186, 10 (ἀκούσιος). I 254, 12 οὗτοι (sc. Λευῖται) διὰ φόνον ὅσιον προνομίας ἠξιώθησαν. IV 280, 15 (ἀπαγόρευσις). V 176, 2 μὴ φόνον ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι. II 260, 2 ἴσον ... ἀδίκημα τῷ κτεῖναι τὸ βουλεῦσαι τὸν φόνον. IV 195, 5 καθᾶραι τοῦ φόνου. V 184, 17 ἵνα μηδεὶς ὅλῳ βίῳ καθαρὸς ὢν καὶ ἐκ καθαρῶν φόνου ... προσάψηται. III 121, 22 πάντ' ἐπεξῆλθε τὰ εἰδη. II 260, 6 διὰ προσβολῆς κακίας. II 129, 24 φόνον ἐμφύλιον (ἐργασάμενος). I 280, 9 ὅτε ἐβούλευσε τὸν φόνον. V 176, 2 δρᾶσαι τὸν φόνον. V 192, 5 φόνον ... δρῶσι. VI 168, 1 τοῖς ἐπαλλήλοις τῶν πρώτων ἀνδρῶν φ. ἐγεγένητο. VI 210, 27 τοὺς ἀκρίτους καὶ ἐπαλλήλους φόνους ... διεξελθόντες. V 174, 14 μηχανᾶται δολερῶς τὸν φόνον. IV 250, 11 μίασμα φόνου. V 190, 7 ὁ δεσπότης ὑπόδικος ἔστω φόνου. V 184, 11 τὸν ἀνελόντα

φόνφ. I 120,24 οὐκ ἔστιν αὐτῇ (sc. διανοίᾳ) φ. VI 154,2 τῶν ἐκνόμως ἀναιρεθέντων Ἰουδαίων.
φορτικός. I 214,18.
φραγμός. II 98,3 τὸ δ' αὖ λογικὸν φραγμῷ καὶ περιβόλῳ (παραβάλλοντας τοὺς παλαιούς). II 99,5 ἐδωδίμου (καρποῦ) coni. φυλακτήριον. II 236,3 γλώττης (πέρατα). II 97,13 πόλεως. III 300,21 ὀχυρώτατος φωνῆς. I 282,13 ψυχῆς ὀχυρώτατος.
φράσις. III 249,20 παρὰ δὲ ῥητορικῆς. VI 90,14 πρὸς τὸ τῆς φράσεως ὀλκόν. I 276,16 ἡ ... κατὰ τὴν φράσιν ὑψηγορία.
φρέαρ. I 115,25 „καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος". II 33,21 (Ῥεβέκκα) ἔρχεται πάλιν ἐπὶ τὸ φ. ἀντλῆσαι. II 34,4 δι' ἣν (sc. αἰτίαν) τὸν μὲν παῖδα ἀπὸ τῆς πηγῆς, τὰς δὲ καμήλους ἀπὸ τοῦ φρέατος ποτίζει. III 213,21 ὁ ἀπὸ τοῦ φρέατος ἐξελθών. III 213,9 περὶ φρεάτων διορυχῆς. III 206,12 οὐδ' ὕδωρ ἐν τῷ φρέατι τούτῳ φασὶν οἱ ὀρύττοντες εὑρεῖν. IV 181,9 ἐν φρέατι δ' ἦν ἡ πηγὴ καὶ ἐπὶ τῶν τῆς χώρας ὅρων. IV 181,12 οἱ θεοφιλεῖς χοροὺς περὶ τὸ φ. ἐν κύκλῳ στήσαντες. IV 181,18 οὐ μόνον τὴν εὕρεσιν τοῦ ὕδατος ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν τοῦ φρέατος κατασκευήν. II 148,19. 149,6 sqq. 150,5. III 205,15 sqq. 208,3. 210,3. 213,6. 18. 214,2. 218,9. 219,21 τοῦ ὄρκου. — All: III 213,12 (τέτταρα = γῆς, ὕδωρ, ἀήρ, οὐρανός). III 205,21 cf. II 28,21. III 207,1. 11 σύμβολον εἶναι τὸ φ. ἐπιστήμης. VI 192,10 sqq. (τὸ κάλλιστον κτῆμα, σοφίᾳ). II 34,5 sq. τὸ δὲ φ. συγγενὲς μνήμης.
φρενοβλάβεια. III 272,20 (coni. εὐήθεια, μελαγχολία ἀνίατος). V 89,7 coni. μανία. II 194,13 (ἐκούσιος opp. ἀκούσιος μανία). V 159,2 (coni. μέθη). IV 246,6 θαυμάσας τὴν φρενοβλάβειαν καὶ τὴν τοῦ θράσους ὑπερβολήν. V 191,16 κατά τινα δεινὴν ῥᾳθυμίαν ἢ φρενοβλάβειαν. II 234,1 κατά τινα φρενοβλάβειαν. VI 173,4 λογισμὸν ἐν φρενοβλαβείᾳ παρεπιδεικνύμενος. II 230,18 πῶς γάρ οὐ φ. δεινή; IV 72,17 καὶ τὰ δείγματα τῆς φρενοβλαβείας ἐναργῆ καὶ δῆλά ἐστι. III 112,22 ἀκουσα πολλάκις ἡ ψυχὴ τῆς ἐκείνων φρενοβλαβείας ἀπομάττεται τὰ εἴδωλα. III 168,5 τῆς μὲν οὖν φρενοβλαβείας οὐκ εἰς μακρὰν ἔδωκε τὴν ἁρμόζουσαν δίκην. III 191,24 ὁ μὲν κατακεντούμενος ὑπὸ φρενοβλαβείας τῆς ἑαυτοῦ. III 278,5 ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ἀφανεῖ βέλει φρενοβλαβείας τιτρωσκόμενος. III 304,26 ὑπὸ φρενοβλαβείας φυσώμενοι. V 375,23 ὑπὸ φρενοβλαβείας οὐ συνιέντες ὅτι ... V 162,9 ὡς ὑπὸ φρενοβλαβείας λυττᾶν.
φρενοβλαβής. II 260,16 ὁ φρενοβλαβέστατος νοῦς. IV 189,21 πόσον πλῆθος χρημάτων, ἀνοητότατε, ... ἀφῄρησαι σεαυτὸν φ. ὧν. V 5,11 φ. ἀναγεγράφθω. — VI 194,3 ὁ φ. II 188,19. 251,5. III 152,28. V 367,23 (οἱ φρενοβλαβεῖς).
φρήν. I 117,28 ἡνίκα παρέμενον τῇ ψυχῇ, φρένας ἐνεποίουν ταύτῃ. I 187,6 αἱ γὰρ μελαγχολίαι σου καὶ παράνοιαι καὶ φρενῶν ἐκστάσεις. I 187,18 ἐὰν μεταβάλῃς καὶ ὧν χρὴ φρενῶν μοιραθῇς. V 75,5. 238,18. 322,7 οἱ κενοὶ φρενῶν. II 295,5. IV 197,21. V 255,7 ὦ κενοὶ φρενῶν. III 266,7 ὑπ' αἰώρας φρενῶν.
φρίκη. VI 152,1. 204,19. 220,24.
φρικώδης. III 278,19. IV 300,16. V 87,6.
φρίττειν. I 290,10.
φρονεῖν. III 73,14 τὸ φ., τὸ δικαιοπραγεῖν, τὸ εὐσεβεῖν. I 284,15 γίνεται μὲν γὰρ ἐκ φρονήσεως τὸ φ. I 80,24 ὅπερ ἦν μὴ ἐν λόγῳ τὸ φ. ἀλλ' ἐν ἔργῳ θεωρεῖσθαι καὶ σπουδαίαις πράξεσι. I 117,27 φεύγων ἀπὸ τῆσδε τῆς δόξης ἐσύλησάς μου καὶ τὸ φ. I 117,30 τί οὖν ἦν τὸ φ., ἐξηγήσεται. I 117,30 τὸ φ. ἔκλεψας. II 294,15 τί οὖν τοῦ φ. ὁρᾷς; ἔστι τέλος; VI 4,2 μὴ τῶν τὰ σώματα καμνόντων ἐν τῷ φ. ἐλαττοῦσθαι. II 147,3 ὁ νομοθέτης ἐκδιδάσκει φ. δεῖν τοὺς μηδὲν χρῆμα τῶν ἐν γενέσαι γνωρίζονται. VI 189,11 ἐγὼ δὲ φ. τι δοκῶν περιττότερον. V 236,19 ἃ χρὴ καὶ περὶ ἐχθρῶν φ. III 280,17 οἱ μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγειν μήτε φ. ἐγνωκότες. III 287,24 τὰ καλὰ καὶ φ. καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν ἀναγκαῖον. III 8,1 διὰ τί οὖν οὐχὶ θαρρήσω λέγειν ἃ φρονῶ; I 295,26 „οὐχ οὕτως" φρονεῖς ὡς λέγεις. IV 74,7 λέγει μὲν ..., φρονεῖ δέ. I 142,20 ὁ μὲν τέλειος ὢν βραχὺ καὶ ταπεινὸν οὐδὲν φρονεῖ. IV 130,13 οὐδὲν φρονεῖ μικρόν. IV 96,16 „οὐδέν", εἶπεν, „ὦ οὗτοι, φρονεῖτε εἰρηνικόν". IV 126,23 λέγων μὲν οἷα ἐφρόνει. V 148,22 ἵνα καὶ φρονῇς περὶ μοναρχίας τὰ ἄριστα. I 78,21 cf. 82,1 sqq. κατὰ δὲ τὸν τόπον τῆς φρονήσεως δύο εἰσὶ ποιοί, ὅ τε φρόνιμος καὶ ὁ φρονῶν. II 195,5 μετέωρα καὶ ὑψηλὰ φρονῶν λογισμός. VI 190,22 ἄνθρωπος οὐδὲν φρονῶν ἀνθρώπινον. VI 203,23 παύομαι λέγων, φρονῶν δὲ οὐ παύομαι. V 150,9 οὐδὲν ταπεινὸν φρονῶν. V 270,4 (σωφροσύνη)

σωτηρίαν τῷ φρονοῦντι τῶν ἐν ἡμῖν ἀπεργαζομένη. II 288, 12 εὑρήσεις συνῳδὰ φρονοῦντα. I 275, 5 τὰ ἐναντία τοῖς λεγομένοις φρονοῦντες οὐ παύονται. I 275, 14 τὰ δ' αἴσχιστα καὶ φρονοῦντες καὶ ἐπιτηδεύοντες ἀεὶ ἁλίσκεσθε. IV 50, 14 πλέον τῆς δυνάμεως φρονήσαντες. III 286, 21 τὸ φ. εὖ, τὸ εὐφροσύνης ἔτυμον. I 213, 13 ἦν εὖ φρονήσῃς. II 15, 22 ὡς γὰρ ἡδονῶν ἀπεχομένους πρεσβύτας εὖ φρονῶν οὐκ ἄν τις ἀποδέξοιτο. II 205, 18 cf. II 290, 8. III 250, 12. VI 184, 3 τις εὖ φρονῶν. II 27, 26. III 275, 23 οὐδείς γοῦν εὖ φρονῶν. III 80, 26 μηδεὶς τοῦτ' εὖ φρονῶν. I 57, 11. 261, 14. II 71, 10. 118, 11. 197, 21. 246, 31. III 41, 5. IV 43, 4. 164, 10. V 87, 10. VI 65, 14. 147, 13 (οἱ εὖ φρονοῦντες). III 272, 19 παρά γε εὖ φρονοῦσι κριταῖς. — II 251, 27. III 217, 8. 288, 4. IV 58, 4. 89, 16. 107, 11. VI 61, 13 (μέγα φ.).

φρόνημα. IV 182, 9 σωμάτων ἀλκὴν καὶ φ. διανοίας καὶ ἀρετῆς ὕψος ἐπιδειξάμενοι. II 195, 7 (ἀρετὴ) τὸ φ. ἐξαίρουσα πέρα οὐρανοῦ. III 61, 18 ἀρχούσης μὲν γὰρ ἡδονῆς μετεωρίζεται καὶ φυσᾶται τὸ φ. V 219, 7 φρονήματος ἀνδρείᾳ συγκεκροτημένον. IV 49, 13 (ἡ ψυχὴ) φρονήματος ὑποπλησθεῖσα. IV 91, 10 τὸ φ. μὴ καταπικτέτω. V 70, 21 τὸ τοῦ φρονήματος ὑπέραυχον ὕψος. IV 156, 9 διὰ ... φρονήματος μέγεθος. IV 197, 23 παριέντες αὐτῶν τὰ φρονήματα. II 219, 18 τὸ φ. πρεσβύτεροι. — VI 32, 5 (ἀδούλωτον). IV 194, 4 φρονήμασιν ἀηττήτοις. I 186, 2. III 154, 16. V 320, 7. 353, 1 (ἄλογον). VI 195, 27 (βαρβαρικόν). V 332, 16 (βασιλικόν). V 285, 17 γενναῖον καὶ ἀκατάπληκτον. III 186, 28 (δοκησίσοφον). VI 18, 14 (ἐλεύθερον). VI 34, 10 (ἐλεύθερον καὶ εὐγενές). III 271, 27 ὅσα ἐλεύθερα καὶ ἀδούλωτα φύσει φρονήματα. IV 62, 8. VI 132, 3 (εὐγενές). IV 183, 17 (εὐγενὲς καὶ βέβαιον). IV 78, 1 ἠρρενωμένον. II 208, 15 μέγα καὶ νεανικόν. III 235, 8 (ψυχαὶ) μειζόνων φρονημάτων καὶ θειοτέρων ἐπιλαχοῦσαι. IV 135, 5 (μικρόν). IV 7, 4 τοῖς παιδικοῖς ... ἀλλ' ἀδροτέροις καὶ ἀνδρὸς ὄντως φρονήμασιν. VI 7, 7 (ταπεινὸν καὶ δουλοπρεπές). III 213, 11 τελειοτέρων φρονημάτων ὄντες. V 363, 21 (ὑπέραυχον). V 318, 7 ὑψηλὸν καὶ ὑπέραυχον. VI 37, 12 (φιλόσοφον). — I 5, 11 (ἡγεμόνος) τὸ φ. λαμπροῦ τὴν εὐτυχίαν συνεπισκοποῦντος. III 260, 29 cf. II 36, 27. IV 129, 12 ἀνδρὲς δὲ καὶ αὐτοὶ τὰ φρονήματα. II 42, 16 θηλυδρίαι τὰ φρονήματα. VI 167, 8 μεστὸς φρονήματος ἀνήρ. V 267, 4 μεστοί τε φρονήματος. VI 34, 15 Διογένης ὕψει καὶ μεγέθει τοσούτῳ φρονήματος ἐχρήσατο.

φρόνησις v. ἀνδρεία, δικαιοσύνη, ἀφροσύνη. — I 284, 15 γίνεται μὲν γὰρ ἐκ φρονήσεως τὸ φρονεῖν. I 82, 2 sqq. οἱ δύο ποιοί, ὅ τε φρόνιμος καὶ ὁ φρονῶν, ὁ μὲν συνιστάμενος κατὰ τὴν φρόνησιν, ὁ δὲ φρονῶν κατὰ τὸ φρονεῖν. II 90, 25 μέσῃ ... πανουργίας τε αὖ καὶ μωρίας φ. I 54, 3 φρόνησιν τὴν μέσην, ᾗ διακρίνεται τἀναντία φύσει. III 170, 24 sq. ἡ γενικὴ φ. opp. ἡ ἐν ἐμοὶ φ. IV 14, 8 φ. ὄψις οὖσα διανοίας. I 78, 17. 20 ψυχῆς ἡ δοκιμωτάτη ἀρετὴ φ. γέγονε. I 79, 12 πρώτη δὲ φ. εἴρηται. I 80, 1 cf. 79, 18 ἡ περὶ τὸ πρῶτον μέρος τῆς ψυχῆς, ὃ δὴ λογικόν ἐστι, καὶ τοῦ σώματος διατρίβουσα κεφαλὴν φ. I 80, 20. 23 ἐν ἀλλοιώσει γὰρ τοῦ στόματος ... ἡ φ. θεωρεῖται. I 146, 8. 15 sqq. οὐ γὰρ δύναται τὸν αὐτὸν κρατεῖν χῶρον φ. καὶ σωματικῆς ἀνάγκης ἀπόλαυσις. II 141, 23 λαμπρότατον καὶ περιαυγέστατον καὶ ἀνατέλλον opp. ἀφροσύνη. V 46, 11 ἡ δ' ἀψευδὴς καὶ πρὸς ἀλήθειαν εὐφροσύνη φ. ἐστιν ἐνιδρυμένη ψυχῇ βεβαίως, φρόνησιν δ' ἀκλινῆ λαβεῖν οὐκ ἔνεστιν ἄνευ θεραπείας ἁμαρτημάτων. II 162, 4 παθῶν (σβεστήριος). V 269, 11 τὸ κρατιστεῦον τῶν ἐν ἡμῖν. II 174, 2 (τὸ ἄριστον κτῆμα). VI 9, 2 ἐρηρεισμένον καὶ ἀκλινές opp. ἡ ἀφροσύνη κοῦφον. II 186, 8 παντὸς (τιμιωτέρα) χρυσοῦ. II 197, 12 τὸ σῷζον — ὑγεία ... διανοίας. II 220, 23 ἐν γερουσίᾳ. II 244, 27 (ἀδεικτος καὶ ἀσώματος). II 301, 2 (τελεία). II 313, 13 (ἐπίβουλος). III 86, 22 cf. 104, 15. 105, 1 τὴν θεραπαινίδα φρονήσεως, τὴν ἐγκύκλιον παιδείαν. I 81, 22 sq. διττὸν γὰρ φρονήσεως γένος, τὸ μὲν καθόλου, τὸ δὲ ἐπὶ μέρους. I 78, 21 κατὰ δὲ τὸν τόπον τῆς φρονήσεως δύο εἰσὶ ποιοί. — I 212, 18 συνείποντο δὲ αὐτῇ (sc. ἀρετῇ) ... προμήθεια φ. προσοχὴ κτλ. III 95, 19 τὰς ὑπὸ φρονήσεως καὶ πάσης ἀρετῆς ἀναδιδομένας αὔρας. I 295, 21 φρόνησιν δ' ὅσοι καὶ ἄλλην ἀρετὴν ἐξεπόνησαν. I 116, 11 ἐγείρας τὴν φρονήσεως καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς συμμαχίαν. I 212, 14 τὸν χρυσοῦ τιμιώτερον φρονήσεως καὶ ἀρετῆς κόσμον. I 275, 22 φ. ἀθάνατος καὶ ἀρετὴ σύμπασα ἄφθαρτος ἑστηλίτευται. V 248, 5 φρονήσει, δυνάμει, δικαιοσύνῃ, θεοσεβείᾳ. I 253, 6 οἱ φρονήσεως καὶ ἐπιστήμης ἐρασταὶ λόγοι. III 104, 20 τὰ κατά τε φρόνησιν

καὶ ἐπιστήμην. IV 118, 7 ἐπ' ἄκρον ἐλθὼν εὐμορφίας καὶ φρονήσεως καὶ λόγων δυνάμεως. II 18, 26 (coni. καρτερία). III 92, 1 (coni. κατάληψις). VI 54, 10 μετὰ λογισμοῦ καὶ φρονήσεως. V 128, 14 (ἄνθρωπος) λόγου καὶ φρονήσεως κεκοινώνηκεν. II 76, 12 (πρᾶγμα) ἀπᾰ̓δον λόγου καὶ φρονήσεως ἀμέτοχον. III 121, 17 (coni. μάθησις, παιδεία, ἐπιστήμη). V 354, 13 coni. σοφία. II 97, 4. 116, 11. 227, 12. III 113, 12. V 239, 15. VI 72, 8 (coni. σωφροσύνη). II 246, 21 ἀφροσύνης ... ὑπήκοον. IV 179, 22 δύο τὰ κάλλιστα, φρόνησιν ἐν ταὐτῷ καὶ χρηστότητα. — III 171, 8 τοὺς φρονήσεως ἄθλους διαθλῶν. II 313, 17 ἀκουσταὶ καὶ γνώριμοι. III 280, 10 (ἀσκητής). III 269, 10 ἀσκηταί. III 248, 4 (δόγματα). III 274, 17 (ἔγγονοι). IV 59, 17 (ἐρασθείς, coni. σοφίας). II 300, 19. III 243, 4 cf. V 98, 8 (ἐραστής). II 237, 8 (ἑταῖροι, coni. ἐπιστήμης). III 201, 18 ὁ φρονήσεως εὐθηνίαν καὶ εὐετηρίαν ἔχων. III 73, 7 εὐτοκία. II 127, 12 cf. III 79, 7 θεωρήματα. II 160, 26 (καρπός, coni. παιδείας). III 215, 19 λίχνος, coni. ἐπιστήμης. III 217, 21 κατάσκοποι. III 177, 4 (λουτρά). II 294, 15 (πέρατα). III 152, 6 (πηγή). V 89, 22 ὑφηγήσεις. III 222, 18 (φέγγος). — V 267, 16 ὅσοι δὲ φρονήσεως ὑπόπλεῳ καὶ γενναιότητος ἐπαποδύονται. VI 42, 13 ὅσα φρονήσεως μετέχει. V 304, 15 (ἡ φύσις) αἰωνίῳ καὶ τελείᾳ φρονήσει κατιδοῦσα. III 136, 20 (αἱ φρονήσεως ἀκμαί). III 119, 16 (ὁ κενὸς φρονήσεως νοῦς). III 109, 15 ὑπὸ φρονήσεως παιδευόμενον. III 77, 7 ᾧτινι μὲν οὖν φ. ἐκ διδασκαλίας περιγίνεται. I 85, 7 οὗτος δ' ἄνευ διδασκαλίας οὐκ ἂν φρονήσεως ἐπιλάχοι. II 162, 2 cf. III 170, 23 (ἐν σπουδαίῳ). IV 255, 12 τῶν παρθένων. V 347, 7 τῷ δὲ δι' ἀσκήσεως περιποιησαμένῳ φρόνησιν. IV 37, 17 περιττὸς νοῦς φρονήσει συμβιῶν. V 230, 5 (τοῦ νοῦ) κατεπάδοντος αὐτὸν (sc. τὸν θυμόν) φρονήσει. II 152, 13 (ὁ νοῦς) εἰς τὴν φρονήσεως ἐμβὰς ὁδόν. II 215, 18 (τὸ ψυχῆς ὄμμα) σύνεσιν καὶ φρόνησιν αὐτὴν ἐμβλέπον. V 275, 5 (ψυχὴ) μεστὴ φρονήσεως εὐγενοῦς. II 56, 9 ἕως μὲν γὰρ ἐλλάμπουσι τῇ ψυχῇ καθαραὶ φρονήσεως αὐγαί. V 82, 12 ὧν ἡ θέα περιττὴν φρόνησιν ἐξειργάσατο. — I 263, 22 ἆρά γε φρόνησιν (ζητεῖς); I 291, 3 ὅταν φ. αὐτοὺς εἰσάπαν ἀπώσηται. I 262, 17 οὐδὲ φρόνησιν πανούργως (ἐπιτηδεύειν προσῆκεν). I 78, 7 ἡ μὲν φ. περὶ τὰ ποιητέα ὅρους αὐτοῖς τιθεῖσα. III 290, 19 ἄρχεται μὲν ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ὠφελεῖν. I 203, 12 κατὰ τὴν τῆς φρονήσεως ἐπικέλευσιν. II 91, 6 (καρπός), ὃν ἐπ' ὀλέθρῳ φρονήσεως σπείρας οὐκ ἐθέρισε. II 260, 19 ψυχῆς ταῦτα φρονήσεως χηρευούσης ἐστὶν ἐπίδειξις. — II 292, 26 ἡ φ. ἀρρενογονεῖ Σάρρα. III 86, 16 ἐκ φρονήσεως παιδοποιεῖσθαι. III 98, 15 ὅσαι ... ψυχαὶ μετὰ φρονήσεως κυοφοροῦσι πραγμάτων. V 93, 5 γενεᾶς τῆς κατὰ φρόνησιν. — III 59, 9 παντὸς τοῦ φρόνησιν ἐπιμορφάζοντος. III 243, 16 ὁρμωμένους φρονήσεως. IV 126, 1 ἐπέτεινε τὴν φρόνησιν. III 68, 3 κατὰ τὴν τῆς φρονήσεως βεβαιοτάτην ἀνάληψιν. VI 4, 12 ἐν ᾧ (sc. βίῳ) φρονήσεως ἐχήρευσαν. II 198, 20 ἄγευστοι φρονήσεως. III 215, 10 μήπω ἱκανὸς ὢν ἐμπίπλασθαι φρονήσεως. V 354, 13 φ. δὲ πρὸς ἀνθρωπίνου βίου διοίκησιν. VI 162, 1 φρονήσει βαθείᾳ χρώμενος. — II 108, 4. 167, 12. III 98, 20 ἄνευ φρονήσεως. II 110, 5. III 66, 9. 152, 25. VI 49, 19 μετὰ φρονήσεως. III 265, 24 παρὰ φρονήσει γράφεται δικαζούσῃ. III 154, 14 ἡ παρὰ φρονήσει δουλεία. II 308, 3 φρονήσει καὶ βουλαῖς. — All: I 78, 12 τῶν τεττάρων ἀρετῶν ἓν εἰδός ἐστιν ἡ φ., ἣν Φεισὼν ὠνόμασε. I 81, 2 κύκλον δὲ περιτίθησι καὶ ὡσανεὶ τεῖχος ἡ φ. τῇ Εὐλάτ. I 81, 15 ἡ γὰρ φ., ἣν εἴκασε χρυσίῳ. II 29, 19 sqq. παρ' οὗ (sc. θεοῦ) τὰ φρονήσεως παραδεξαμένη (Λεία) σπέρματα ὠδίνει. II 99, 2 τὸ φρονήσεως φυτόν. II 220, 15 τῶν γυναικῶν ... τὴν στυγουμένην φρονήσεως εἶναί φαμεν σύμβολον. III 12, 17 (ἡ μισουμένη γυνή). III 181, 32 τὰ γὰρ ἔρημα καὶ χῆρα φρονήσεως πάντα ἐπιζήμια. III 180, 2 ἡ τρόπον μητρὸς ἀποκυήσασα φ. τὸ αὐτομαθὲς γένος.

φρόνιμος. IV 85, 7. V 321, 15 (ἀνήρ). IV 197, 17 (ἄνδρες). VI 196, 29 (δημιουργοί). I 80, 21 (ὁ εὑρετὴς λόγων σοφιστικῶν). VI 102, 3 (ὁ κόσμος). VI 181, 26 (Τιβέριος). — I 80, 22 Μωυσῆς δὲ λογοφίλην μὲν αὐτὸν οἶδε, φρόνιμον δὲ οὐδαμῶς. I 94, 21 ἀπὸ τῶν ἀρετῶν ὁ κατ' αὐτὰς ποιὸς καλεῖται φ. ἢ σώφρων ἢ δίκαιος ἢ ἀνδρεῖος. I 78, 21 cf. 82, 1. 5 κατὰ δὲ τὸν τόπον τῆς φρονήσεως δύο εἰσὶ ποιοί, ὅ τε φ. καὶ ὁ φρονῶν. I 83, 21 ὁ ἄφρων εὔληπτος τῷ φρονίμῳ. IV 85, 22 ὁ φ. καὶ συνετός. III 182, 20 cf. 165, 18. V 318, 15 coni. ὁ σώφρων, ὁ ἀνδρεῖος, ὁ δίκαιος. II 223, 17 coni. ὁ σώφρων, ὁ δίκαιος, ὁ ἀσκητὴς εὐσεβείας. VI 167, 19 cf. V 320, 17 φρονιμώτατος coni. σωφρονέστατος, ἀνδρειότατος, δικαιότατος. I 224, 4 cf. II 223, 9

φρόνιμοι καὶ ἀνδρεῖοι καὶ σώφρονες καὶ δίκαιοι. VI 21,7 φρονίμων δὲ καὶ δικαίων καὶ ἀστείων ὀλίγος ἀριθμός. — III 173,4 sq. 195,1. IV 91,2 (τὸ φρόνιμον). I 275,21 cf. II 208,10. 312,13. III 181,20 τὸ ἔν τινι φρόνιμον ἢ σῶφρον ἢ ἀνδρεῖον ἢ δίκαιον. II 8,13 φύσει δὲ μάχεται ... φρόνιμον ἄφρονι. VI 165,20 ὁ νουθετὴς τοῦ φρονιμωτέρου. III 181,17 δίκαια καὶ φρόνιμα καὶ ἀνδρεῖα καὶ σώφρονα. — VI 16,19. 17,4 φρονίμως. V 1,15 φρονιμώτερον καὶ σεμνότερον.

φροντίζειν. IV 35,6 ἐν μὲν τῷ λογίζεσθαι καὶ φ. τινὸς ἠρεμεῖ καὶ ἐκνένευκε. VI 203,21 ἐπὶ πᾶσι γράφει κελεύων μηδενὸς οὕτω φ. ἢ τοῦ θᾶττον ἀνατεθῆναι τὸν ἀνδριάντα. II 177,9 τῶν τοῦ πατρὸς (i. e. τοῦ ὀρθοῦ λόγου) ἥκιστα φροντίζει. I 44,26 φροντίζων εἴ καί τις ἄλλος βραχυλογίας. II 69,15 (ὁ θεὸς) οὐ γὰρ ὑγείας φροντίζων ὥσπερ καὶ ἡμεῖς. V 218,7 ὀλίγα φροντίζων εὐσεβείας. VI 66,7 φροντίζων μὲν οὐδὲν ἐπιδείξεως. VI 215,25 ἀγωνιῶν καὶ συγκεχυμένος καὶ πῶς ἐντύχοι μάλιστα φροντίζων. IV 146,2 τῆς τούτων ἀλκῆς ἥκιστα φροντίζων. VI 33,7 Πολυξένην δὲ ... ἀλογοῦσαν μὲν θανάτου φροντίζουσαν δὲ ἐλευθερίας εἰσάγει. VI 60,1 φροντίζοντες οὐ γεῦσιν, ὅπερ ἀναγκαῖον ἦν, ἡδῦναι μόνον. II 184,13 μητρὸς δὲ καὶ τῶν ἐκείνης ἥκιστα φροντίζοντες. V 241,7 ἑκατέρου φροντίζοντες τοῦ μήτε ἀδικεῖν μήτε ἀδικεῖσθαι. V 249,8 φροντίζοντες τοῦ μὴ περὶ μικρὰ τριβόμενοι τῶν ἀναγκαιοτέρων ἀμελεῖν. VI 190,1 φροντίζουσι δὲ ἡμῖν τῆς ὑποθέσεως. VI 184,22 ὅτι καὶ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἐφρόντιζον. VI 191,4 δῆλον γὰρ ὡς οὐ φροντιεῖ τῶν ἀφανεστέρων. V 359,17 τῶν πάλαι συγκομισθέντων φροντίσει τὸ παράπαν οὐδείς. III 226,4 ἡμέρας δὲ καὶ τοῦ μὴ ἐγρηγορότα γυμνὸν ἀσχημονεῖν οὐκέθ' ὁμοίως ἐφρόντισεν; II 252,2 φροντίσωμεν ὀνόματός τε καὶ δόξης. IV 116,17 φροντίσας τοῦ μηδένα νοσφίσασθαι. V 114,10 φροντίσας τοῦ μὴ μετανάστας γενέσθαι τοὺς τῶν νόμων ἱκέτας. II 91,8 ἀλλὰ μηδὲν αὐτοῦ τῶν ἐπαναστάσεων φροντίσαντες ἀποκρινώμεθα. II 285,15 τῆς παρὰ τοῖς πολλοῖς φήμης οὐ φροντίσαντες ἀπεβουλεύθησαν. III 121,16 μηδὲν τῆς ἐν τοῖς ὀνόμασι διαφορᾶς φροντίσαντες. IV 93,18 δι' ἣν (sc. ἡδονήν) ἀλογοῦσιν οἱ πολλοὶ ὧν μόνον ἄξιον πεφροντικέναι. IV 296,7 ὧν ἢ μόνον ἢ πρὸ τῶν ἄλλων ἀναγκαῖον ἦν πεφροντικέναι. II 286,5 οὓς ὁ ἱερὸς λόγος διδάσκει χρηστῆς ὑπολήψεως πεφροντικέναι. III 44,6 πεφροντικὼς διαφερόντως ἰσότητος. VI 160,22 οὐδενὸς ἔτι πεφροντικώς. II 102,7 μήτε τῆς τῶν ἰδίων μήτε τῆς τῶν κοινῶν ἐπανορθώσεως πεφροντικότες. III 69,2 τοῦ ἀψευδεῖν οὐ πεφροντικότες. IV 104,15 τάξεώς τε πεφροντικότες. IV 125,20 τοῖς ἐπὶ μισθῷ συναγορεύουσι καὶ μηδὲν τοῦ δικαίου πεφροντικόσιν. — IV 292,15. V 5,18. 232,5 πεφροντισμένως. — VI 41,5. 205,7 φροντιστέον. IV 44,14. 76,10. V 43,7. 76,12. 147,12. 218,20. 334,5 (ὀλίγα φ.). V 136,1. 144,15 (μικρὰ φ.).

φροντίς. VI 25,7 coni. αἰδώς. III 73,16 coni. ἐπιμέλειαι. II 116,16 ὅτῳ ζῆλος καὶ φ. εἰσέρχεται καρτερίας. III 206,11 (coni. ἰδρῶτες). V 237,17 (coni. πόνοι). IV 8,3 φροντίδων καὶ πραγματειῶν ἀπαλλαγείς. III 12,8 συννοίας καὶ φροντίδων καὶ πόνων (μεστὸς ὁ βίος). V 167,13 (coni. φόβοι). — IV 22,22 περὶ ἀπαλλαγῆς ἀνηνύτων βασάνων. V 16,1 τοῦ βίου. VI 93,19 τῶν γεννωμένων. V 252,11 ἐξομοιώσεως τῆς πρὸς θεόν. II 227,25 οἰκίας (int. ψυχῆς). III 261,14 περὶ σῶμα καὶ ψυχήν. V 110,20 τοῦ μὴ τὰ ἔγγονα ἀποτρύχεσθαι. — I 187,1 διὰ μέγεθος ἑτέρων φροντίδων ἐκλαθόμενος. I 218,7 οἷς (sc. πόνοις) φ. εἰσέρχεται τῶν ἐν αὐτοῖς δυνάμεων. V 63,12 οὐ τῶν θυομένων ..., ἀλλὰ τῶν θυόντων. II 96,3 ὁ μὲν γῆς ἐργάτης ... οὐδεμίαν ἔχει φροντίδα τοῦ καλῶς ἐργάσασθαι. V 139,14 αἱ γεωπόνων φροντίδες. I 217,23 οὗτοι (sc. γεωπόνοι) τῶν φροντίδων οὐ μεθ' ἡμέραν οὐ νύκτωρ ἀφίστανται. I 245,3 (θρέμματα) ἐπιστάτου φροντίδος ἀγόμενα βουκόλου. V 315,1 (φυτὰ) πλείονος ἄξια φροντίδος. I 248,10 μετὰ φροντίδος τῆς πάσης παρασκευακὼς τὴν σαυτοῦ διάνοιαν. I 249,4 ἐλευθερῶσαι τὴν ψυχὴν ἀνηνύτου καὶ ἀτελοῦς φροντίδος. I 251,9 εἰ μή που (τὰ ἀρρωστήματα) ... τὴν τῆς θεραπείας ὑπερβάλλοι φροντίδα. II 145,2 ἐν πολιτείᾳ καὶ βασιλείᾳ. V 151,3 εἰς μέγα πέλαγος τῶν ἐν πολιτείᾳ φροντίδων. V 31,9 ταῖς ... φροντίσιν ἀποτρύχειν τοὺς ἱερέας. V 374,2 τὸ αὐχμηρὸν ... τῶν φροντίδων. V 198,1 (γυνὴ) φροντίδα ποιουμένη καὶ τότε ... IV 17,14 ὅσα θείας ἐπάξια φροντίδος. V 72,4 τῆς δὲ ψυχῆς ἐπικουφιζομένης τὰς φροντίδας. IV 100,5 βαρυτέρας ταῖς ψυχαῖς φροντίδας ἐδέχοντο. V 53,14 τῶν ἡμερινῶν φροντίδων ἀναχωρήσας ὁ νοῦς. IV 249,13 διαφειμένους πάσης ἐπιπόνου

καὶ καματηρᾶς φροντίδος. IV 110,5 ἐπίκουφισθεὶς τῶν φροντίδων. IV 111,4 ἀνεθεὶς τῆς φροντίδος. V 18,5 φροντίδων ἀνεθέντες. IV 124,19 φροντίδων ἀπαλλάττει τοὺς ἀλείπτας. III 285,8 τὰς φροντίδας ἐχάλασεν. IV 123,1 τῷ βάρει τῶν φροντίδων. IV 82,22 ἤγειρον γὰρ αἱ φροντίδες κεντοῦσαι καὶ τιτρώσκουσαι. III 291,26 οὐ πολλῆς δεῖ ... φροντίδος. II 76,23 ἄνευ φροντίδος. III 153,2 τὰ ἐκ φροντίδος. IV 160,21 σὺν φροντίδι.

φροντιστήριον. VI 4,8 (σοφίας).

φροντιστής. III 234,7. 283,29.

φρουρά. II 112,18 οὐδεμίαν ... φρουρὰν ἄρχοντος ὁ νομοθέτης ὑποτέμνεται. II 98,6 τὸ λογικὸν μέρος φιλοσοφίας φ. τίς ἐστιν.

φρουρός. I 272,17 εἰ σὲ (sc. τὸν Κάιν) φρουρὸν καὶ φύλακα ἡ φύσις ἀγαθοῦ τοσούτου κατέστησεν. I 295,21 ῥᾳδιουργοὶ ... φρουροὶ καὶ φύλακες αὐτοῦ (sc. τοῦ πανούργου) γενήσονται. II 235,7 (οἱ ἱεροὶ καὶ ὅσιοι λόγοι).

φρυγανισμός. VI 132,24.

φυγαδεύειν. I 54,7. III 108,5 ἐκ × τοῦ παραδείσου. III 287,20 τῆς οἰκουμένης ἔξω. I 113,5 ἀπελήλαται ἄρα καὶ πεφυγάδευται μόνος ὁ φαῦλος. I 172,16 πάντα σοφιστὴν›... ἐλαύνει καὶ φυγαδεύει ἀπὸ σοφίας καὶ σοφοῦ. I 195,4 τοῦ διαστῆσαι καὶ φυγαδεῦσαι καὶ μεταναστὶν ἀπεργάσασθαι τοῦ καλοῦ ψυχὴν ἐγνωκότος. I 76,19 ἡ δὲ κακία πεφυγάδευται θείου χοροῦ. I 114,20 ὁ δὲ τοιοῦτος πεφυγάδευται θείου χοροῦ.

φυγαδευτήριον. III 131,17. V 185,2. VI 149,12.

φυγάς. I 199,3 (ὁ ἄφρων). II 55,5 cf. × I 113,3. 20. 119,17 ὁ μὲν φαῦλος, ὥσπερ ἄοικος καὶ ἄπολις καὶ ἀνίδρυτος καὶ φ., οὕτως καὶ αὐτόμολος. — I 74,17. 110,16. 113,6 ἀρετῆς. I 139,9 νικώσης δὲ ἡδονῆς φ. ὁ λόγος. I 254,3 sq. III 128,8 sqq. φυγάδες οἱ Λευῖται. I 253,16 cf. III 128,2 τί δή ποτε τὰς πόλεις τῶν Λευιτῶν ἀνῆκε τοῖς φυγάσι. III 135,15 τὰ ἁρμόττοντα περὶ φυγάδων. III 110,12 τὸν περὶ φυγάδων ἀναγράψομεν τόπον. III 128,5 προθεσμία τοῖς φυγάσι ὥρισται.

φυγή. III 121,21 λελάληκε δ' ἀκριβέστερον × περὶ φυγῆς. III 110—155 Περὶ φυγῆς καὶ εὑρέσεως. III 182,26 τὰ περὶ τὰς αἱρέσεις καὶ φυγάς. III 128,13 ἡ δ' ἀψευδὴς φ. στέρησις τῶν οἰκειοτάτων καὶ φιλτάτων ἐστίν. III 110,15 αἰτίας ... τρεῖς εἶναι νομίζω φυγῆς, μῖσος, φόβον, αἰδῶ. II 2,27 τῆς ἀπὸ τοῦ παντηγεμόνος ἐξόδου καὶ φυγῆς. I 108,28 ὁ θεὸς τὴν φυγὴν οὐκ ἐπαινεῖ. I 170,7 ὁ δ' ἐκβληθεὶς ὑπὸ θεοῦ τὴν αἰδίον φυγὴν ὑπομένει. I 171,4. 172,5. II 214,5. III 39,11 (ἡ αἰδίος φ.). I 291,4 ἐπειδὰν σωφροσύνη καὶ δικαιοσύνη φυγὴν αἰδιον κατ' αὐτῶν ψηφίσωνται. II 141,6 (ζωῆς καὶ ἀθανασίας). IV 15,16 sqq. μυρίους ἐπάγουσα θανάτους. V 39,7 προθεσμία δ' ἔστω τῆς φυγῆς ὁ βίος τοῦ μεγάλου ἱερέως. V 185,3 χρόνον δὲ τῆς φυγῆς τὸν βίον τοῦ ἀρχιερέως προσενομοθέτησε. — III 124,18. V 45,13 ἁμαρτημάτων. V 47,23 τῶν κακῶν. I 152,19 κατὰ νόσον. I 108,29 τῶν παθῶν. I 151,7 ἀπὸ τῶν παθῶν. — v. θάνατος Nr. 5.

φύειν. I 51,1 cf. 54,12 τοῦ ... πρώτου × φύντος ἀνθρώπου. I 52,5 οἱ τοσαῦται γενεαὶ ὕστερον φύντες. I 130,22 οἱ ἐκ τοῦ πατρὸς νοῦ φύντες τρόποι. II 10,6 οἱ ... ἐκ φιλαρέτων φύντες. II 50,11 ὁ θεὸς οὐδὲ τῷ ἀρίστῳ τῶν φύντων ὅμοιος. IV 214,16 τῶν κατὰ πρόθεσιν φύντων. I 183,10 τοὺς φύντας ἐκ γῆς. I 29,3 ὕστατον φῦναι τὸν ἄνθωπον. IV 186,13 ἐκ δὲ θείων (σπερμάτων) ἔφυσαν αἱ ψυχαί. V 116,16 τῶν φυσάντων (i. e. τῶν γονέων). I 191,4 (ὡς) δ' ὅλων ἤδη πεφυκέναι καρπὸς ἐδώδιμος. I 267,2 μὴ εἶναι „εὔλογος", ἴσον τῷ μὴ πεφυκέναι πρὸς τὴν ... εἰκαστικὴν ῥητορείαν. II 289,16 τῷ πεφυκέναι opp. τῷ νομίζεσθαι. II 68,21 ὥστε παιδείας ἕνεκα καὶ νουθεσίας, ἀλλ' οὐχὶ τῷ πεφυκέναι τοιοῦτον εἶναι λέλεκται. I 4,8. 7,7. 16,18. 33,26. 34,9. 43,1. 45,18. etc. passim: πέφυκε. I 274,27 πεφύκασι δὲ οἱ σοφισταὶ πολεμίοις χρῆσθαι ταῖς ἐν αὐτοῖς δυνάμεσι. II 77,18 πρὸς ἃ μὴ πεφύκασιν. II 51,15 ἥκιστα τρέπεσθαι καὶ μεταβολαῖς χρῆσθαι πεφυκὼς (Μωυσῆς). I 119,8 (ὁ σοφὸς) χαρίζεται τῷ πεφυκότι πρὸς αὐτά. II 51,6 φόβῳ σωφρονίζονται οἱ ἐξ ἑαυτῶν μὴ πεφυκότες νουθετεῖσθαι. II 186,11 (τὰ πεφυκότα). — V 268,14 ἐξ ὧν φύεσθαι τὰς ἀρετὰς συμβέβηκεν. I 99,10 (ἡ αἴσθησις) σὺν αὐτῷ (sc. τῷ νῷ) φύεται. I 168,10 ἀλλὰ τί φύεται καὶ βλαστάνει ἐν ἄφρονος ψυχῇ. V 376,13 ἀπὸ τοῦ βραχέος φύεται τὰ τιμιώτατα. I 14,14 τῶν ἐκ γῆς ἀνὰ πᾶν ἔτος φυομένων καὶ γεγνομένων. V 120,11 τελεσφοροῦνται σελήνης περιόδοις τιθηνουμένης ἕκαστα τῶν φυομένων.

φυλακή. I 272,18 sqq. 273,15 τῶν ἁγίων. VI 211,25 περὶ τὰ ἄδυτα. II 77,13 τῶν ... ἀρετῶν. II 153,16 τοῦ

βελτίονος. I 74, 23 τῶν ἁγίων δογμάτων. II 40, 3 ἐθῶν. V 242, 17 τῶν ἀρχαίων ἐθῶν. IV 240, 18 τοῦ ἱεροῦ. V 37, 17 τῶν νομίμων. II 59, 23. VI 191, 9 νόμων. III 91, 23 ὁσιότητος καὶ εὐσεβείας καὶ λειτουργιῶν. — II 80, 22 ἵν' ὑπάρχοι καὶ διάδοχοι φυλακῆς ἁμαρτημάτων ... πιστοὶ κριθέντες γένωνται. III 24, 13 παρὰ σοῦ. I 274, 7 τῆς δὲ φυλακῆς περὶ τὸν νοῦν ἐξεταζομένης. IV 145, 1 φ. δὲ τίς ἔμελλε πρὸς τοσαύτην ἔσεσθαι φοράν, καὶ μάλιστα θεοῦ κολάζοντος;

φυλακτήριον. II 98, 5 coni. τεῖχος. II 99, 5 coni. φραγμός. II 209, 14 coni. πρόβλημα. II 134, 1 τὸν αἰθέριον ἐν κύκλῳ τόπον ... τῶν ἐντὸς ὅρον τε καὶ φ. II 311, 5 coni. σκεπάσματα οἰκεῖα ... φιλαρέτοις ψυχαῖς. III 272, 6 τοῦ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς δεινὸν παθεῖν. V 70, 1 φ. γὰρ οἱ ἄλες σωμάτων.

φυλακτικός. I 118, 29. 256, 15. 295, 17. IV 225, 15.

φύλαξ. I 272, 17 ἀγαθοῦ. I 149, 5. 7. 16 τῶν ἀγαθῶν. I 273, 13. 16. 18. 22 ὁ μὲν τοῦ ἀστείου νοῦς φ. καὶ ταμίας τῶν ἀρετῆς ἔσται δογμάτων. I 74, 14. 18 (ἀρετῶν). I 155, 17 τῆς ἡδονῆς. I 273, 1 ἱερῶν. II 238, 20 κακῶν. I 274, 4 καὶ λόγων καὶ διαθήκης θεοῦ φ. ὁ ἀστεῖός ἐστιν. II 185, 3. V 211, 12 νόμων. II 139, 3 τῶν τοῦ ὄντος ὀργίων. I 295, 21 ῥᾳδιουργοὶ ... φρουροὶ καὶ φύλακες αὐτοῦ (sc. τοῦ πανούργου) γενήσονται. V 148, 3 τῶν πατρίων. — II 235, 8 (οἱ ἱεροὶ καὶ ὅσιοι λόγοι). II 80, 17 ὁ δὲ ἐπίτροπος καὶ φ. καὶ ταμίας τούτων, ὁ ἡγεμὼν τοῦ δεσμωτηρίου.

φυλάρχης. III 125, 14. IV 61, 7. 226, 16. 241, 16. V 287, 3.

φύλαρχος. IV 173, 12.

φυλή. V 37, 15 τῶν ἱερέων. IV 243, 17 × σύμβολον τῆς ἱερατικῆς φυλῆς. V 36, 22. 114, 19. 185, 2 (ἡ ἱερωμένη). III 29, 11 ἡ ἱερωμένη φ. Λευιτῶν. III 91, 23. 99, 8. 129, 1. 19. 156, 5. IV 239, 18 (Λευιτική). V 116, 17. 18 ἡ φ. κληρονόμος ἔστω. IV 198, 9 δοθήσεται τὰ γέρα καὶ τὰ ἀριστεῖα ταῖς φυλαῖς ἐξ ἴσου. IV 196, 19 αἱ κτηνοτρόφοι δύο φυλαί. II 228, 3. III 150, 15. IV 165, 14. 173, 11. 193, 12. 237, 15. 241, 2. 16. V 20, 13. 348, 25 δώδεκα. IV 189, 2. V 114, 12. 116, 11 κατὰ φυλάς.

φύραμα. I 12, 2 τῶν στοιχείων ἀναδεδευμένων ... τρόπον φυράματος. V 124, 8 ἄζυμα. I 246, 4 τὸ τοίνυν φ. κυρίως ... ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοί. I 246, 8 συμφόρημα, ἀφ' οὗ καὶ φ. εἴρηται. I 245, 18 ἀπὸ τοῦ φυράματος ὅλου προστέταχεν ἀφαιρεῖν.

φυρᾶν. I 225, 17. 226, 8. III 250, 16.

φύρειν. V 308, 5 τῶν εἰωθότων πάντα φ. V 109, 10 πάντα φύρουσι. I 276, 5 οἱ παιδείας ἀμύητοι ... πάντα διὰ πάντων συγχέουσι καὶ φύρουσι. IV 5, 17 συγχέων ἅπαντα καὶ φύρων. V 208, 3 πάντα φύρων καὶ συγχέων. V 87, 1 „ἀνίπτοις χερσί" πάντα φύροντες. VI 186, 1 πάντα φύροντες. II 120, 25 ἔδει γὰρ μὴ φύραι καὶ συγχέαι πάντων ἀθρόως ἀποφήναντας αἴτιον. III 304, 24 φύραντες γὰρ τὸ ἱερὸν περὶ ... ἀναρχίας φυρόμενοι ἐπεῖδον. — V 226, 25 ἵνα μὴ φύρηται συγχεόμενα τοῖς παρασήμοις τὰ δόκιμα. V 207, 19 ἵνα μὴ φύρηται συγχεόμενα τὰ γένους ὄντα ἑτέρου. III 5, 1 τῶν δὲ ἐν αἰσθήσει φυρομένων οὐδὲ εἷς. III 15, 21 ὅπερ ... αἵματι πέφυρται.

πεφυρμένος. III 269, 13 (ἄνθρωποι). II 279, 26. III 120, 10. 143, 2. 165, 18 ἐν πεφυρμένῳ βίῳ. II 58, 9 (διάνοια). IV 20, 12 ὁ φαῦλος τρόπος. V 79, 16 (ὕλη). III 127, 16 (ψυχαί). — I 155, 1 (τὰ πεφυρμένα).

φυσᾶν. III 193, 22 λαμπρὰ φυσῶμεν. IV 127, 2 φυσῶσι καὶ πνέουσι μεγάλα. III 17, 10 (τοῦ λόγου) μετεωρίζοντος καὶ φυσῶντος ἑαυτόν. IV 223, 10 τὴν πρὸς ὄψος ἄλογον αἴρουσαν καὶ φυσῶσαν οἴησιν. IV 167, 8 φυσήσας ἡμᾶς. τῷ λόγῳ. VI 202, 29 οἱ ἐπάλληλοί σε ἀρχαὶ πεφυσήκασιν. — III 61, 18 μετεωρίζεται καὶ φυσᾶται τὸ φρόνημα. I 179, 9 ἡμεῖς δ' οὔτ' εὐμενείᾳ τῇ σῇ φυσώμεθα οὔτ' ἐὰν δυσμεναίνῃς ἐπιστρεφόμεθα. III 262, 6 φυσώμενος καὶ μετέωρον αἰωρῶν ἑαυτὸν ἐπὶ καθαιρέσει ἰσότητος. III 277, 12 ἀεὶ φυσώμενος ὑπ' ἀνοίας. III 119, 12 φυσώμενος ταῖς τυχηραῖς εὐπραγίαις. III 304, 26 ὑπὸ φρενοβλαβείας φυσώμενοι. V 317, 13 γίνονται γὰρ εὐθὺς αὐτῶν ἀκράτορες, διαιρόμενοι καὶ φυσώμενοι. V 89, 17 ἕτεροι δ' εἰσὶ κομπασταὶ τῶν ὑπ' ἀλαζονείας φυσωμένων. III 94, 5 τοῖς ... μὴ καυχήσει καὶ οἰήσει φυσωμένοις. VI 184, 9 τοῦ δὲ μὴ ταῖς ὑπερόγκοις τιμαῖς δεθῆναι καὶ φυσηθῆναί ποτε πίστις ἐναργεστάτη. I 186, 2 (ὁ νοῦς) ἐφυσήθη, ὡς τὰ πάντα ἑαυτοῦ νομίσαι κτήματα. III 250, 21 φυσηθεὶς ὑπ' οἰήσεως. V 70, 18 φυσηθεὶς ὑπ' ἀλαζονείας. IV 180, 7 ἐπὶ τῷ ... εὐημερήματι φυσηθείς. II 25, 8 cf. 187, 24. III 98, 8 φυσηθέντες καὶ μετεωρισθέντες ὑπὸ κούφης ἐννοίας. V 3, 9 φυσηθέντες ὑπ' ἀλαζονείας. IV 265, 19 οὗτοι φυσηθέντες

ἐπὶ τῇ τοῦ οἰκείου πλήθους περιουσίᾳ. IV 278,6 ἐμοὶ τῷ θνητῷ τί προσῆκον ὑψαυχενεῖν καὶ πεφυσῆσθαι. I 187,17. VI 171,22 γαυριᾷς καὶ πεφύσησαι. III 67,18 ἡλικία, καθ' ἣν ... ἡ ψυχὴ πεφύσηται. V 320,12 πλέον τῆς φύσεως ἐπῆρται καὶ πεφύσηται. V 346,19 διὰ δὲ τῆς νάρκης μετεώρου καὶ πεφυσημένου πράγματος.

φύσημα. II 165,2. 195,6. III 266,8 (κενόν).

φυσικός. VI 81,15 (ἀκολουθία). IV 110,19 (ἀλλοτρίωσις). V 355,3 (ἀλλοτριότης). V 177,15 (ἀνάγκη). I 45,23. II 2,16. IV 23,11. 225,4. V 183,4 (ἄνδρες). III 188,12 (ἀνθολκαί). V 181,7 (ἀπανθρωπία). III 133,11 (ἀπόδοσις). IV 13,5 (ἀρετή, coni. διδασκαλική, ἀσκητική). VI 63,13 (ἀριθμός). II 74,16. V 255,16. 262,3 (ἀσθένεια). IV 49,6 διαμάχη. V 268,13 (δόγματα, coni. λογικά, ἠθικά). I 76,3 (δόξα). VI 114,3 (δύναμις). IV 55,24 (ἐγκράτεια). III 201,28 (ἐκφωνήσεις). I 291,13 (ἐπιστασία καὶ ἀρχή). III 143,7 (εὐμορφία). IV 38,20. 302,25. V 60,23 (εὔνοια). VI 117,16 (ἱστορία). I 186,12 (κῆρες). VI 84,1 (κίνησις). VI 200,1 (κινήσεις). V 293,16 (κοινωνία). II 157,8 (λόγος, coni. ἠθικώτατος). II 73,19 (λόγος). I 75,15 cf. II 98,7. III 170,4. V 81,18 διὰ τῶν τριῶν αὐτῆς (sc. ἀρετῆς) μερῶν, τοῦ λογικοῦ, τοῦ ἠθικοῦ, τοῦ φυσικοῦ. I 287,15 (οἰκείωσις). IV 164,18 (ὀλιγωρία). IV 151,9 (πλεονεκτήματα). III 264,22 (πλοῦτος). II 209,17 cf. III 170,8 πραγματεία coni. λογικὴ καὶ ἠθική. I 48,18 σπερμάτων πρόεσις. III 135,2 προθεσμία. V 109,7 (σκαιότης). IV 137,16 (σοφία, coni. διδακτή, ἀσκητική). III 134,6 ἀρετῶν συγγένειά τε καὶ κοινωνία. IV 223,8 σύμβολον φυσικώτερον μὲν ..., ἠθικώτερον δέ. I 41,13 (συμπάθεια). IV 112,13 (φιλανθρωπία). VI 21,18 (φιλοσοφία. coni. ἠθική). IV 156,18. V 304,7 (φιλοστοργία). — I 70,11 ἐμφαίνει δέ τι καὶ φυσικώτερον ἡ προφορά. VI 57,1 εἴ τι χαλεπώτερον ἐπ' ἐκστάσει λογισμοῦ φυσικόν. — I 116,23 φυσικώτατόν ἐστι τὸ κρύπτειν. II 13,15 φυσικώτατον ⟨τὸ⟩ τὰς ὁμωνυμίας εἴδεσι διαστέλλεσθαι. — III 195,3 (ὁ φ., coni. ὁ ἠθικός). I 91,14 κατὰ τοὺς ἀρίστους τῶν ἰατρῶν καὶ φυσικῶν. — VI 23,10 cf. II 98,1 τὸ φυσικόν (coni. τὸ λογικόν, τὸ ἠθικόν). — I 70,22. 93,3 φυσικῶς coni. ἠθικῶς. I 87,16. 91,11. 154,13. 184,8. II 29,15. 225,1. III 58,9. 114,4. 173,27. 181,26. 183,8. 252,22 φυσικῶς. I 126,19 φυσικώτερον. I 67,13. 244,1. II 18,20. 28,20. 58,21. 171,21. 189,9. 193,10. 241,7. III 137,11. 142,5. 152,8. 173,8. IV 53,10 φυσικώτατα.

φυσιογνωμονεῖν. III 240,3.

φυσιολογεῖν. I 126,19. III 168,9. VI 96,8. 102,2.

φυσιολογία. III 230,24 τὴν ἐν ὑπονοίαις πραγματείαν καὶ φυσιολογίαν opp. τὴν ῥητὴν ... ὑφήγησιν. III 170,11 μεταβαλόντος ἀπὸ φυσιολογίας πρὸς τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν. III 195,3 (coni. ἡ ἠθικὴ φιλοσοφία). II 98,12 τὸν νοῦν ἀπεργάζεται ἕτοιμον δέχεσθαι τούς τε φυσιολογίας καὶ τοὺς ἠθοποιίας ἀσινεῖς καὶ πάνυ δοκίμους χαρακτῆρας. I 171,8 ἦν φυσιολογίας τὸ κράτιστον εἶδος ἀποτέτμηται μαθηματική. II 187,10 τὰ δὲ περὶ οὐρανοῦ καὶ τῶν κατ' αὐτὸν φ. (ὀνομάζεται). III 23,3 μετανισταμένης τῆς ψυχῆς ἀπὸ ἀστρονομίας ἐπὶ φυσιολογίαν. I 191,20 (Μωυσῆς) ἁπτόμενος φυσιολογίας. II 187,9 πάντα γὰρ ταῦτα ὁ ... σοφὸς κεχώρηκεν, εὐσέβειαν, ὁσιότητα, φυσιολογίαν, μετεωρολογίαν, κτλ. III 244,13 τῶν ἐν φυσιολογίᾳ τόπος ἀργαλεώτατος. I 76,9 cf. 199,6 ὁ φυσιολογίας ἀμύητος. III 170,1 (οὐδὲ ὄφελος), εἰ μὴ μέλλοι κτῆσιν ἀρετῆς ἐνεγκεῖν. VI 115,6 φυσιολογίας γὰρ ἀντίπαλον φιλονεικία.

φυσιολόγος. I 171,18.

φύσις. 1. vis vitalis, a qua distinguuntur ἕξις, ψυχή etc.: II 64,2. 10. 19 τῶν γὰρ σωμάτων τὰ μὲν ἐνεδήσατο ἕξει, τὰ δὲ φύσει, τὰ δὲ ψυχῇ, τὰ δὲ λογικῇ ψυχῇ. VI 96,13 τί δήποτ' οὐχὶ καὶ τὴν τοῦ κόσμου φύσιν λεκτέον εἶναι μακραίονα ..., τὴν ξύλων μὲν καὶ λίθων ἕξιν, σαρτῶν δὲ καὶ δένδρων φύσιν, ψυχὴν δὲ ζῴων ἁπάντων, ἀνθρώπων δὲ νοῦν καὶ λόγων. III 234,18 ἐποίει γὰρ αὐτὸν (sc. τὸν ἀέρα) ὁ τεχνίτης ἀκινήτων μὲν σωμάτων ἕξιν, κινουμένων δὲ ἀφαντάστως φύσιν, ἤδη δὲ ὁρμῇ καὶ φαντασίᾳ χρῆσθαι δυναμένων ψυχήν. I 95,13 sq. ἔστι δὲ ἡ φ. ἕξις ἤδη κινουμένη. I 95,15 ψυχὴ δέ ἐστι φ. προσειληφυῖα φαντασίαν καὶ ὁρμήν. II 65,10 ψυχὴν δὲ φύσεως τρισὶ διαλλάττουσαν ὁ ποιῶν ἐποίει, αἰσθήσει, φαντασίᾳ, ὁρμῇ. II 136,4 τὰ ἀφαντάστῳ φύσει διοικούμενα, ἅπερ ἰδίως λέγεται φυτά. I 22,16 (σπέρμα) κίνησιν εὐθὺς λαβόν εἰς φύσιν τρέπεται, φ. δὲ βέλτιον σπέρματος. I 97,29 φ. ἀποτελεῖται κινηθέντος σπέρματος. I 40,11 τὰ ἐπίγεια πάντα, ζῷά

τε αὖ καὶ φυτὰ καρποὺς γεννῶντα, αὔξουσι καὶ τελεσφοροῦσι τὴν ἐν ἑκάστοις φύσιν δολιχεύειν παρασκευάζοντες. I 13, 25 ἐβουλήθη γὰρ ὁ θεὸς δολιχεύειν τὴν φύσιν ἀπαθανατίζων τὰ γένη. II 135, 6 δολιχεύει τὸν τῆς φύσεως δρόμον ἀήττητον. V 111, 5 τὸν δόλιχον τοῦτον ἡ φ. διά τε ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως ἀπένειμεν ἀνθρώποις. V 42, 8 οὕτως δολιχεύουσα ἡ φ. τὸν αἰῶνα. III 27, 17 ἀρχὴν αἰνιξάμενος τὴν φύσιν, ἥτις ὡσανεὶ βίζα καταβέβληται πρὸς τὴν ἑκάστου συναύξησιν. V 117, 4 μὴ συνᾷδον τὸ πρᾶγμα βίῳ τε καὶ φύσει. VI 113, 10 δένδρων οὐδὲν αἱ φύσεις τῶν ὀρῶν διαφέρουσιν, ἀλλὰ καθάπερ ἐκεῖνα καιροῖς μέν τισι φυλλορροεῖ, καιροῖς δὲ πάλιν ἀνηβᾷ. V 258, 9 τὰ τοσοῦτον ἀλλήλων διηρτημένα καὶ ταῖς φύσεσι καὶ ταῖς ἀνθήσεσι καὶ τοῖς εἰς τὸ γεννᾶν τὰ οἰκεῖα καιροῖς διέζευξε. VI 113, 17 τὰ μὲν δένδρα ὠκυτέρᾳ χρώμενα τῇ φύσει. V 73, 23 τὰς περιττευούσας φύσεις τοῦ ἡγεμονικοῦ (περιτέμνεσθε). II 258, 15 ἃ φθαρτῆς φύσεως ἔλαχε.

2. natura creatrix: V 128, 12 ἡ ... γεννήσασα φ. III 27, 11 (ἡ δ' ἀνωτάτω καὶ πρεσβυτάτη αἰτία). V 372, 19 ὧν μία μήτηρ ἡ κοινὴ φ. IV 278, 8 μίαν ἐπιγραψάμενοι μητέρα τὴν κοινὴν ἁπάντων ἀνθρώπων φύσιν. II 35, 25 οἳ τῶν ἀλόγων μητέρα τὴν φύσιν, ἀνθρώπων δὲ μητρυιὰν ἔφασαν εἶναι. II 59, 8 εὔτοκος γὰρ καὶ εὔπαις ἡ φ. I 243, 5 sqq. ἡ φ. ἀγήρως τε καὶ ἀθάνατος οὖσα. IV 147, 6 ἡ δὲ φ. οὐ ματαιουργός. II 2, 7 τοῦ δανεισθέντος ἑκάστῳ δανείσματος κατὰ προθεσμίας ἀνίσους ἀποδιδομένου τῇ συμβαλούσῃ φύσει. II 187, 3 χρησαμένη τῷ αὐτῷ πολλάκις χαρακτῆρι. V 110, 18 ἔμαθον δὲ παρὰ τῆς πανσόφου ταῦτα φύσεως. V 66, 5 ὁ λόγος ... οὐκ ἐμὸς ἀλλὰ τῆς φύσεως. I 68, 10 ἡ πάντα προμηθουμένη φ. V 338, 8 προμηθείᾳ φύσεως. V 137, 19 διὰ τὸ προμηθὲς τῆς φιλοζῴου φύσεως. V 133, 10 ὅταν ἡ φ. ἐν ἑαυτῇ στασιάσῃ. IV 43, 19 τῆς φύσεως ἐνταῦθα ἱσταμένης. IV 274, 8 μήκους καὶ πλάτους βάθος προσλαβόντων, ἐφ' ὧν ἵσταται ἡ φ. V 180, 18 ὅτε ἐμποδὼν ἐγένετο τῇ φύσει. IV 248, 13 τοῖς τῆς φύσεως ἀνακαλοῦσι πατέρα καὶ μητέρα προσαγορεύοντες. IV 305, 6 ἀνεπικελεύστῳ τῇ φύσει. III 147, 2 Ἑβραῖαι ... φύσει μόνῃ χρώμεναι συνεργῷ. III 42, 2 Μωυσῆς φύσει διδασκάλῳ χρησάμενος. I 216, 4 οἷς ἦλεως ἡ φ. V 160, 8 ἐχθροὶ τῆς φύσεως. IV 43, 12 „φύσει ἔργον μάχεσθαι". — V 236, 6 (αἱ φύσεως ἀνάγκαι). III 199, 17 cf. 190, 26 τὰ ἀπόρρητα τῆς φύσεως. I 1, 12 τὸ βούλημα. II 253, 10. V 165, 3. 184, 7 (τὸ δικαστήριον). V 343, 3. 358, 20 τὰ φύσεως δῶρα. V 181, 11 (δωρεαί). V 124, 17. 294, 4 δώρημα. III 268, 11 πρός γε μὴν τὸ πίνειν τίνος ἕδει μᾶλλον ἢ τοῦ φύσεως ἐκπώματος ἀκρότησι τέχνης εἰργασμένου; IV 220, 7. V 159, 10. 181, 2. VI 93, 10. 166, 7 (τὸ τῆς φύσεως ἐργαστήριον). III 28, 15. 148, 3. VI 90, 17 (ἔργον). I 192, 24. 286, 23. IV 286, 4. V 178, 9. 221, 15. VI 21, 15 (ἔργα). III 228, 22 κόλλῃ τινὶ φύσεως ἀλύτῳ καὶ ἀοράτῳ. II 211, 22 τὰ μένοντα τῆς φύσεως λαμπάδια ἄσβεστα. IV 160, 2 μεγαλούργημα. II 165, 10 (ὄργανα). III 18, 5. 232, 9. 265, 14. IV 157, 4. V 267, 23. 268, 7. VI 50, 19 (ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος). III 48, 15. 55, 20. 63, 20. 136, 5. 216, 16. 241, 22. 265, 27. 288, 24. VI 63, 8 (πράγματα). V 52, 18 σπόρος. IV 252, 3. V 135, 13. 164, 17 (χάριτες) — I 2, 17. III 35, 16. 172, 4. IV 291, 16. 292, 6. V 43, 10. VI 19, 6. 112, 22 (τὰ τῆς φύσεως). — IV 88, 5 τῆς φύσεως ἡμᾶς ἀναδιδασκούσης. III 183, 23 ἐξ ὧν ἡ φ. τὰ ἀμυντήρια ὅπλα ἀναδίδωσιν. II 96, 23 τοῦτον (sc. ἄνθρωπον) γὰρ ἄρχοντα ἡ φ. δένδρων τε καὶ ζῴων ... ἀνέδειξεν. V 372, 10 πρώτας ἀνέδειξεν ἑορτὰς ἡ φ. τὰς ἑβδομάδας. I 46, 2 cf. 9 πάσῃ μητρὶ ... ἡ φ. πηγάζοντας ἀνέῳξε μαστούς. IV 129, 6 ἃ μόνα σχεδὸν ἐξ ἁπάντων ἐλεύθερα ἡ φ. ἀνῆκε. V 201, 14 τὴν τοῦ σώματος ἡγεμονίαν ἡ φ. ἀνῆψε κεφαλῇ. IV 67, 16 τῆς τὸ κῦρος ἁπάντων ἀνημμένης φύσεως. I 243, 1 τὰ δὲ ὁμολογούμενα ἀγαθὰ δεῖν ἀνῆφθαι τὴν φύσιν. II 1, 13 ἡ φ. ἀπειργάζετο. V 78, 1 ἡ φ. τῶν ἑαυτῆς ἀοιδίμων παγκάλων ἔργων οὐδὲν ἀπέκρυψεν. III 149, 15 φύσεως τῆς κρύπτεσθαι φιλούσης. VI 53, 12 ἀποκεκρυμμένης φύσεως ἐν ὑπονοίαις δηλουμένης. V 35, 19 ἡ φ. ἀπένειμε τὰ στέρνα θυμῷ. V 144, 11 ἅπερ ἡ φ. ἀπένειμεν αὐτοῖς ἀθλοθετοῦσα. VI 153, 18 ἀνθρώποις ... ἡ φ. χωρίον ἀπένειμε γῆν. IV 57, 1 τῆς φύσεως ἀπολαμβανούσης τὰ οἰκεῖα. IV 66, 11 τὸ οἰκεῖον ὄφλημα τῆς φύσεως ἀπολαβούσης. I 145, 17 τοῖς γὰρ ἀναγκαίοις σιτίοις καὶ ποτοῖς ἡ φ. βιάζεται χρῆσθαι καὶ τὸν ὀλιγοδεέστατον. V 98, 7 οἵους βούλεται εἶναι ἡ φ. I 27, 9 μόνον οὐκ ἀντικρυς βοώσης τῆς φύσεως. IV 298, 16 ζῷον τὸ ἡμερώτατον ἄνθρωπον ἡ φ. γεννήσασα. VI 91, 2 βαθμοὺς γάρ

τινος ἡ φ. τὰς ἡλικίας ἐγέννησε. I 179, 20. 233, 6 (ἡ φ. ... δημιουργήσασα). I 220, 7 ὁσφρησιν δὲ ὑπηρέτιν γεύσεως ... λέγεται ἡ φ. εὐμηχάνως δημιουργῆσαι. III 210, 16 ὄργανα ἑκάστης (αἰσθήσεως) ἐστὶν ὑπὸ φύσεως δημιουργηθέντα οἰκεῖα. I 265, 21 cf. II 7, 5. 102, 22. III 42, 16 ἡ φ. ἐδημιούργει. VI 190, 21 ἡ φ. ... διακρίνουσα τοὺς ἐτησίους καιρούς, φ. δὲ σωτήριον. VI 94, 11 τῆς δὲ φύσεως ἀοράτως ἕκαστα ... διαπλαττούσης. II 23, 4 ἡ τὰ ζῷα φ. διαπλάσασα. V 156, 7 οὓς ἡ μὲν φ. ἅμα τῇ γενέσει διήρτησε. II 129, 11 ἡ φ. ... δωρήσεται ταῦτα πάντα. II 203, 13 τῆς σωτηρίου φύσεως ἀλεξίκακον συλλήψεως δωρησαμένης. VI 94, 4 λόγον δωρησαμένης φύσεως αὐτῷ (sc. ἀνθρώπῳ) γέρας. I 292, 14 τοῖς ζώοις ἡ φ. διαφέροντας ... τόπους πρὸς διαμονὴν ἐδωρήσατο. V 87, 1 γλῶτταν ἡ φ. αὐτοῖς ἐδωρήσατο. III 68, 25 τὸ δὲ μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ δωρηθὲν ὑπὸ φύσεως. I 242, 10 μυρία γὰρ ἡμῖν ἡ φ. ... δεδώρηται. I 218, 15 θνητῷ δὲ οὐδενὶ κτῆσιν ἀγαθοῦ δίχα πόνων ἡ φ. δεδώρηται. III 75, 16 ὃ μηδενὶ τῶν ἄλλων ζώων ἡ φ. δεδώρηται. I 244, 2 ταῖς γυναιξὶ ... ἡ φ. ἔδωκε μήτραν. III 32, 6 ἃ ἡ φ. ἀφάνταστος ἐζῴου. II 14, 3 πρεσβυτέραν γὰρ ἡ φ. ψυχὴν μὲν σώματος ... εἰργάζετο. II 121, 20 ἡ φ. ... εἰργάσατο. II 28, 3 μέρος ἐξαίρετον ἐνείμεν ἡ φ. τὸ πρόσωπον αἰσθήσεσιν. V 145, 9 ἣν (sc. εὔνοιαν) αὐτοκέλευστον ἡ φ. ἐξαιτεῖ. III 231, 13 αἷς ἡ φ. ἐπέτρεψεν ἀνειμένῃ χρῆσθαι διαίτῃ. I 248, 15 (ἐὰν) ἡ δὲ φ. μηδὲν ἐπιδιδῷ πρὸς τὸ ἄμεινον. V 310, 3 τὴν μὲν φύσιν ἐπιμεληθεῖσαν αὐτοῦ (sc. τοῦ ζῶντος). VI 55, 16 ἃς γὰρ ἡ φ. ἐπέστησε τῷ θνητῷ γένει δεσποίνας. VI 9, 18 ἡ δὲ φ. τοῖς ἀγαθοῖς κυριώτερον τουτὶ τοὔνομα ἐπεφήμισε. III 38, 6 πρὸς ὃ δὲ ἔσπευσεν ἡ φ. III 73, 3 καθ' ὃν ἔταξεν ἀριθμὸν ἑκάστοις ἡ φ. ἐναρμοζόμενον ταῖς ἐτησίοις ὥραις. V 205, 16 ὄργανα δὲ ζωῆς ἐτεκτήνατο ἡ φ. ὀδόντας. V 314, 15 ἅπερ αὐτὴ ἡ φ. ... ἐτελειογόνησε. V 263, 21 οὕτως ἡ φ. ἐτράνωσεν. V 124, 15 τῆς φύσεως τὰς ἐτησίους εὐτρεπιζομένης ἀνθρώπων γένει δωρεάς. I 145, 5 γαστρί, ᾗ πάντα ἐφίδρυκεν ἡ φ. V 366, 15 δι' ὧν γὰρ ἀνθρώποις ἡ φ. ἐχορήγει τὰ ἀγαθά. IV 55, 4 ἡ φ. τὴν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἡρμόσατο κοινωνίαν. I 22, 22 οὐκοῦν ἤρξατο μὲν ἀπὸ σπέρματος εὐτελοῦς ἡ φ. I 163, 24 πολλάκις ἡ φ. καὶ ἄνευ τούτων ἰάσατο. IV 4, 18 ἣν (sc. ἐλπίδα) ἐπὶ θύραις οἷα πυλωρὸν ἡ φ. ἱδρύσατο. V 159, 5 καθαίρει δὲ καὶ ἡ φ. ... τὴν μήτραν. II 80, 15 ὧν ἡ φ. κατεδίκασε ψυχῆς τρόπων. I 272, 17 εἰ σὲ φρουρὸν καὶ φύλακα ἡ φ. ἀγαθοῦ τοσούτου κατέστησεν. V 64, 19 ἡμᾶς (sc. γῆν καὶ ὕδωρ) ἡ φ. κερασαμένη. II 159, 10 τῆς κομιζούσης φύσεως κτῆμα ἴδιον. V 220, 14 τῆς φύσεως οὐκ ἀεὶ κρύπτεσθαι φιλούσης. III 167, 26 σύμβολα φύσεως τῆς ἀεὶ κρύπτεσθαι φιλούσης. I 105, 13 (φωναὶ) τῶν ἄλλων ὅσα φ. μεμούσωκε. I 281, 10 ὅτι γεύσεώς σοι μεταδέδωκεν ἡ φ. I 139, 1 παρὸ καὶ τὴν φύσιν ὀχυρῶσαι τὸ μέρος. III 227, 3 τῶν ἄλλων ἕκαστον ζῴων ἡ φ. οἰκείοις ἔρκεσιν ὠχύρωσε. I 253, 1 ἡ φ. ... νέου; ἑτέρους (ἀνθρώπους) ἀναβλαστῆναι παρασκευάσει. V 306, 7 τῆς φύσεως μὲν τοιαῦτα παρασκευασαμένης. IV 255, 15 γυναικὶ δ' ἡ φ. ἀσυλίαν τῶν τοιούτων ἀγωνισμάτων παρέχουσα. V 292, 11 τὰ δὲ πλεῖστα καὶ ἀναγκαιότατα τῶν εἰς καρποφορίαν καὶ εὐγονίαν ἡ φ. (παρέσχε). I 160, 6 οὕτω γὰρ αὐτοὺς (sc. νηπίους) ἡ φ. λογικοὺς πεπαίδευκε. III 183, 17 πολλὰ ἡ φ. τῶν μελλόντων γίνεσθαι διά τινων συμβόλων προμηνύει. VI 198, 7 ἃ δὲ ἡ φ. ἑκάστῳ προσένειμεν ἀμυντήρια μέρη. I 217, 5 δεσμὸν γὰρ ἀμφοῖν (sc. χρωμάτων καὶ ὀμμάτων) προϋπειργάσατο τὸ φῶς ἡ φ. III 207, 10 πολλὰ (sc. θεωρήματα) δὲ καὶ τῆς φύσεως ... προφαινούσης. II 101, 3 sqq. ἡ φ. ἡμῶν ἑκάστῳ κτήνη συγγεγέννηκε. III 184, 4 τὴν ἡμερίδα ἄμπελον ἴδε, ὡς ὑπὸ φύσεως τεθαυματούργηται. V 292, 15 ἀεὶ τὴν φύσιν τελεσιουργοῦσαν καὶ πλουσίαις χάρισι δωρουμένην. I 63, 6 χαίρει δὲ ἡ φ. ἑβδομάδι. V 304, 13 ἃς ἡ φ. ὤμβρησε πηγὰς ἐν μαστοῖς.

3. θεός est φύσις vel hac voce intellegitur: III 148, 7 sq. ὁ θεὸς μόνος, ἡ ἀρίστη φ. III 188, 9 φ. ἁπλῆ (θεός). III 157, 12 (ἀειδής). V 143, 6 γνώμῃ δὲ ἀρίστῃ καὶ τελειοτάτῃ τῆς ἄνω φύσεως. V 200, 6 τὴν ἀμετάβλητον καὶ μακαρίαν καὶ τρισευδαίμονα θείαν φύσιν. V 237, 14 τῆς μακαρίας καὶ τρισμακαρίας φύσεως ἀπαύγασμα. IV 21, 9 ἐξομοιοῦσθαι τῇ μακαρίᾳ καὶ εὐδαίμονι φύσει. III 225, 3 τῇ ἀγενήτῳ καὶ ἀφθάρτῳ καὶ πλήρει μακαριότητος καὶ εὐδαιμονίας φύσει. III 180, 18 (ἀΐδιος καὶ ἀειθαλής). V 12, 8 τοιαύτας ὑπολητπτέον καὶ τὰς περὶ ἐμὲ (sc. θεόν) δυνάμεις ... μηδὲν τῆς ἀϊδίου φύσεως μητ' ἀλλαττομένας μήτε μειουμένας. III 297, 23 ὑπὸ ἀψευδοῦς καὶ ἀδεκάστου

καὶ μόνης ἐλευθέρας φύσεως. III 27,8 τῆς ἀοράτου φύσεως ἀόρατα ἔργα. IV 215,19 εἰκὼν τῆς ἀοράτου φύσεως ἐμφανής. II 295,14 πρὸς τὴν ἄχρονον μεταβαίνων φύσιν. IV 206,9 φύσεως εὐμενείᾳ. IV 102,19 ἴσως ἡ φ. οἰκονομεῖ τι βέλτιον. V 76,22 οἱ „τὸ ἀρεστὸν" τῇ φύσει δρῶντες.

4. naturae lex et ratio (νόμος, λόγος, ἀκολουθία etc., opp. τύχη): II 41,6. 108,20. 159,21. 220,27. IV 31,4. 55,9. 202,2. 257,20. V 158,19. 203,11. 257,3. 345,17. 361,3. VI 9,7 (νόμος φύσεως). I 4,4. II 177,26. 179,4. IV 219,11. V 37,21. 74,7. 181,18. VI 11,8. 61,16 (οἱ φύσεως νόμοι). II 104,2 τὰ κοινὰ τῆς φύσεως καὶ ἀκίνητα νόμιμα. IV 4,23 ὃν (sc. ἄγραφον νόμον) ἡ φ. ἔθηκε. IV 60,13 ἀγράφῳ τῇ φύσει σπουδάσας. VI 18,13 κατὰ νόμον, τὸν ὀρθὸν φύσεως λόγον, ζῶντες. V 271,6 (ὁ νόμος) ἑπόμενος ἀεὶ τῇ φύσει. V 238,25 εὐαρεστείτω γάρ τις θεῷ, κόσμῳ, φύσει, νόμοις. VI 91,8 νόμους φύσεως, θεσμοὺς ἀκινήτους. I 60,7. III 286,25. IV 298,18. V 49,4 (φύσεως νόμοι καὶ θεσμοί). IV 68,5. 249,10. V 101,9. 127,17. 144,3. 199,11. 259,16. 305,13 (φύσεως θεσμοί). VI 23,5 τῶν δεσποτῶν ... θεσμὸν φύσεως ἀναιρούντων. VI 168,8 θεσμὸς φύσεως ἀκίνητος. V 8,14 ἐν ταῖς τῆς φύσεως στήλαις. III 235,2 κατὰ τοὺς ὑπὸ φύσεως ὁρισθέντας ἀριθμοὺς καὶ χρόνους. IV 2,9 τὰ τεθειμένα διατάγματα τῆς φύσεως. V 96,13 ὁσίων ἀνθρώπων ἑπομένων τῇ φύσει καὶ τοῖς ταύτης διατάγμασι. IV 14,22 τὰς διὰ τῆς φύσεως τρανοτέροις σημείοις δηλουμένας (προστάξεις). IV 126,18 ἔξω τῶν ἀναγκαίων δεσμῶν, οὓς ἡ φ. ἔταξεν. V 163,5 ὡς φύσεως δόγμα λύων. IV 52,18 δεσμοὺς ἀναγκαίους φέρουσιν ὑπὸ φύσεως ὁρισθέντας. V 257,20 ἡ φ. οὐ τὴν αὐτὴν προθεσμίαν ἀμφοτέροις ὥρισεν. VI 107,5 (φύσεως εἱρμός). V 34,2 φύσεως δεσμοῖς ἀλύτοις. V 259,2 τὰ φύσεως ... νόμιμα. IV 203,15 (νόμιμα) καθάπερ σφραγῖσι φύσεως αὐτῆς σεσημασμένα. V 160,21 cf. 78,21 τὸ φύσεως νόμισμα (παρακόπτειν). V 99,3 τὸν ἄρρενα τῆς φύσεως χαρακτῆρα παρακόπτειν. — II 289,4. IV 67,18. 212,9. 230,9. 11 (ὁ τῆς φύσεως λόγος). I 189,1 ἐχθρὸς οὗτος αἱρουῦντος λόγου καὶ φύσεως αὐτῆς. I 50,12. IV 68,8. 131,13. V 46,16. 92,15. 304,3 (ὁ τῆς φύσεως ὀρθὸς λόγος). II 182,16 οἱ τοιοῦτοι τοῖς μὲν κοινοῖς ἀνθρώπων ἔθεσιν ἁλίσκονται ..., τοῖς δὲ τῆς φύσεως διασῴζονται συμμάχῳ χρώμενοι ὀρθῷ λόγῳ. V 88,18 φύσεως ἱεροὶ λόγοι. — II 174,24. 252,14. V 99,17. 116,23. 122,6. 219,10 (ἀκολουθία φύσεως). IV 211,7 τὸν χρησόμενον τοῖς νόμοις ἀκολουθίαν φύσεως. IV 2,17 ἀκολουθίαν φύσεως ἀσπασόμενοι, τὴν φύσιν αὐτὴν ... πρεσβύτατον θεσμὸν εἶναι ὑπολαβόντες. I 137,24 εἰ γάρ τις ἦν τοῦ κατὰ φύσιν ἀκολουθία. V 200,11 ἑπόμενος δ' ἀκολουθίᾳ φύσεως. II 143,20 τὸ ἀκολουθίᾳ φύσεως ἰσχῦσαι ζῆν εὐδαιμονίας τέλος. II 177,1 cf. I 180,22. II 235,27 ἀκολουθεῖν τῇ φύσει. III 22,7 τὸ δὲ δίκαιον καὶ ἀκόλουθον τοῦτο τῇ φύσει. V 163,14 ἀναλόγως τοῦ πρέποντος καὶ ἀκολούθου τῇ φύσει. II 293,5 cf. VI 45,7 τέλος, τὸ ἀκολούθως τῇ φύσει ζῆν. I 270,13 μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ ἡ φ. καὶ τὰ ἀκολούθως αὐτῇ νομοθετηθέντα. — V 219,9 φύσει γὰρ ἔπεσθαι καλόν. II 180,14 sq. ἀνδρῶν ἡ φ. (ἴδιον), καὶ ἐρρωμένου καὶ ἄρρενος ... λογισμοῦ ἕπεσθαι φύσει. IV 287,11 ἑπόμενον τῇ φύσει. V 199,14 cf. 188,17 τοῖς τῆς φύσεως βουλήμασιν ἑπομένους. I 248,17 χαλεπὸν γὰρ ἐναντιοῦσθαι φύσει. IV 56,15 τῇ φύσει τὸ οἰκεῖον χρέος ἀπολαβούσῃ. — I 210,4. IV 256,14. V 320,12 πλέον τῆς φύσεως. — V 189,4 οὐ τὸ τῆς τύχης ἀλλὰ τὸ τῆς φύσεως ἐναρμόνιον. II 24,1 τύχης ἢ φύσεως ἢ ἡλικίας ἔχουσι διαφοράς. V 189,2 φύσεως δὲ τῆς αὐτῆς μεταποιοῦνται τοῖς δεσπόταις (opp. τύχη). VI 155,7 sqq. τὸ δὲ παγιώτατον, τὴν φύσιν opp. τὸ μὲν ἀσταθμητότατον, τὴν τύχην.

5. φύσις est universum, mundus: IV 259,12 στοιχεῖα φύσεως. IV 154,11 cf. 146,10. 208,17. 258,22. V 24,12. VI 13,4 (γῆ, ὕδωρ, ἀήρ, πῦρ), ἃ μέρη τῆς φύσεώς ἐστιν, ἣν ἀμήχανον ἐκφυγεῖν. III 278,13 κατὰ τῶν ἀδουλώτων τῆς φύσεως ... μερῶν. IV 292,19 πέπηγε δ' ὁ οὐρανὸς ἔκ τε τῆς ἀμερίστου φύσεως καὶ τῆς μεριστῆς. V 344,5 πᾶσα ἡ αἰσθητὴ φ. ἀόριστος. V 341,21 τὴν ὁρατὴν ἅπασαν φύσιν διερευνήσῃ καὶ διεξέλθῃ, πρὸς τὴν ἀσώματον καὶ νοητὴν εὐθὺς μέτεισιν. II 306,4 τὸν δὲ τῶν ὅλων νοῦν, τὸν θεόν, οὐκ ἔξω τῆς ὑλικῆς φύσεως πάσης ἑστάναι περιέχοντα, οὐ περιεχόμενον. IV 150,23 διὰ ζῴου τῶν ἐν τῇ φύσει πάντων θρασυτάτου. III 53,7 τὰ ἐν τῇ φύσει ... πάντα. III 82,11 (τὰ) ἐν τῇ φύσει (κράτιστα). II 277,9. III 102,7. V 301,1. VI 31,9. 60,11 (τὰ ἐν τῇ φύσει).

IV 14,9 ὅσα ἐν τῇ φύσει. I 17,11. 38,1. 44,2.21. 49,2.11. III 41,14. 196,28. IV 8,22. 15,3. 252,6. 262,17. 275,5. 294,9. V 115,22. VI 176,5 ἐν τῇ φύσει. VI 14,15 ἐν ἁπάσῃ τῇ φύσει. V 263,13 οἱ τὰ φύσεως ἀκριβοῦντες. V 97,11 θεωροὶ τῆς φύσεως. IV 250,19 ἐπιστήμῃ καὶ θεωρίᾳ τῶν περὶ φύσιν. VI 70,20 θεραπευτῶν ... θεωρίαν ἀσπασαμένων φύσεως. III 225,14. 226,23 τὰ τῆς φύσεως ἀπόρρητα. III 17,8 ἐκ μέσης τῆς φύσεως ἁρπάσαι τὴν ἀλήθειαν. III 238,17 (θεὸς) τὴν τοσαύτην ἡνιοχεῖ φύσιν. III 175,4 τῆς φύσεως τὸν ἀγελάρχην. III 277,23.27 Ξέρξης ... καινουργῶν τὴν φύσιν.

6. **rerum natura, qualitas, substantia:** II 156,10. 209,12. 226,3. 243,17. III 141,26. 260,21. V 75,6 (τοῦ) ἀγαθοῦ. I 203,11. V 234,1 ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ. II 131,22 ἀδικημάτων. III 99,12 ἀέρος. II 158,21 ἀέρος ἢ ... οὐρανοῦ. III 209,3 ὁ ἀὴρ ἔχει φύσιν εἴκουσαν ἀντιπεριστάμενος τοῖς σώμασιν. III 212,2 ἀέρος καὶ γῆς καὶ ὕδατος. V 235,18 τῶν ἐν ἀέρι. I 127,21 φύσιν ἐξ ἑαυτῆς μοχθηρὰν οὐκ ἔχει (ἡ αἴσθησις). VI 139,26. 161,12. 221,8 τῆς ἀληθείας. I 183,19 τοῦ ἀποκυηθέντος. II 29,6. IV 24,23 cf. I 65,16 ἀρετῆς. III 98,19 ἑκατέρου (sc. ἀρετῆς τε καὶ κακίας). I 276,2 εἶτ' οὐκ οἰόμεθα τὰς ἀρετὰς ... τὴν ἀκήρατον ἑαυτῶν καὶ ἄφθαρτον φύσιν εἰσαεὶ σχήσειν; I 18,17. 19,23. II 157,4. V 23,5 ἀριθμοῦ. V 269,16 τῶν ἀσωμάτων. I 20,4. III 216,19 ἀστέρων. I 43,16 τῶν ἀφώνων. V 262,14 τοῖς ἀψύχοις μὲν τὴν δὲ φύσιν ἡμέροις καὶ ἡμέρους καρποὺς ἀπογεννῶσι. IV 141,9 εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν τῆς βακτηρίας μετέβαλεν. I 23,14 cf. VI 171,2 γῆς ... καὶ θαλάττης. IV 293,12 τῶν γονέων. I 33,15 (ἡ ὀρθὴ γωνία) τὴν ἰδίαν φύσιν οὔποτ' ἀλλάττουσα. IV 174,17 αἱ δὲ τῶν δένδρων φύσεις. II 151,10 ὁ δεσπότης καὶ ἡγεμὼν τῶν ὅλων οὐδὲν τῆς ἑαυτοῦ φύσεως μεταβάλλων. IV 166,4 τοιαύτην δ' ἔχει φύσιν καὶ ἡ διάνοια τῶν γευσαμένων ὁσιότητος. IV 97,20 (ἡ δίκη) τὴν ἀμείλικτον καὶ ἀπαραίτητον αὐτῆς ἐπιδεικνυμένη φύσιν. II 284,18 δρακόντων. I 31,12. 32,15. 35,19. 39,15 ἑβδομάδος. I 65,14 ἐν ταύτῃ (sc. τῆς ἑβδομάδος) τῇ φύσει παύεται ἡ τῶν θνητῶν σύστασις. V 95,16 ἥν τε ἔχει φύσιν (ἡ ἑβδόμη). IV 249,1 (τῆς ἱερᾶς ἑβδόμης) κάλλος ... ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς ἀγαλματοφορούμενον. I 214,7 ὡς ἐκδηλον τὴν ἑκάστου φύσιν καὶ τοῖς ἀμυδρῶς ὁρῶσι προφαίνεσθαι. II 305,6 τὴν ἑκάστου φύσιν ... ἀκριβώσατε. I 297,24 τὴν ἑκάστου φύσιν διὰ σημείου δεικνύναι. I 147,11 ἣν ἕκαστον ἔχει φύσιν. III 71,4 (αἱ) ἑκάστων φύσεις. I 292,21. IV 144,3 τῶν ἐνύδρων. I 31,9 ἐξάδος. I 179,1 μένομεν γὰρ αἱ αὐταὶ (sc. ἐπιτηδεύσεις) μηδὲ τῆς ἑαυτῶν φύσεως μεταβάλλουσαι τὸ παράπαν στιγμήν. II 47,2 cf. III 205,21 τῆς ἐπιστήμης. III 302,2 βαθείας τὴν φύσιν ἐπιστήμης. III 234,20 ζῴων. II 50,16 (ἡδονῆς). V 53,12 τοῦ ἥπατος. I 6,16. 70,19. 159,9. 14. 18. 278,25. II 3,13. 72,26. 79,17. 264,1.10. III 140,10. 254,13. 289,5. IV 19,18. 45,9. 214,14. 280,14. 306,26. 307,8. V 24,16. 75,1. 130,3. 147,25. 219,19. VI 222,14 (θεοῦ). I 90,10 ὁ θεὸς ... οὐ σύγκριμα, φ. ἁπλῆ. I 59,10. IV 143,15 cf. V 91,11 ὁ (θεὸς) δὲ τὴν φύσιν ἄλεως. IV 136,24 εἰμὶ δὲ τὴν φύσιν ἥπιος. V 72,18 αὐτὸς (sc. θεός) μὲν ἐν ὁμοίᾳ μένει φύσει. I 191,13 τελειοτάτῃ ἡ τούτου (sc. θεοῦ) φ. V 126,10 οὗ (sc. πατρὸς θεῶν) τὴν φύσιν ἀόρατον καὶ δυστόπαστον οὖσαν. I 131,23 τὸ θεῖον καὶ τὴν τούτου φύσιν. III 131,13 ὡς οὐκ ἀπαραίτητον ἀλλ' εὐμενὲς δι' ἡμερότητα φύσεώς ἐστι τὸ θεῖον. III 121,6 θυγάτηρ θεοῦ ... ἀψαύστου καὶ ἀμιάντου φύσεως ἐπιλαχοῦσα. IV 294,6 θηρίων. V 264,14 (ἰσότητος). II 205,10 ἰχθῦς ... μείζους ἀεὶ τῆς φύσεως προφαινομένους. III 125,21 κακοῦ. VI 104,6 τοῦ κενοῦ. IV 231,20. VI 96,10.15 τοῦ κόσμου. I 11,4 διὰ τὴν τοῦ νοητοῦ κόσμου μόνωσιν μοναδικὴν ἔχοντος φύσιν. II 262,16 ἑκατέρου τῶν κόσμων (sc. τοῦ νοητοῦ καὶ τοῦ φαινομένου). I 53,1 (κόσμου καὶ θεοῦ). V 54,2 κρεῶν δὲ ἐώλων εὔσηπτος ἡ φ. III 53,4 ἀτμητοι μὲν οὖν αἱ δύο φύσεις, ἥ τε ἐν ἡμῖν τοῦ λογισμοῦ καὶ ἡ ὑπὲρ ἡμᾶς τοῦ θείου λόγου. III 297,8 διττὴ δὲ λόγου φ. VI 79,3 σελήνη τε καὶ ἥλιος, οἳ χρόνου μετρήσεως φύσιν ἔδειξαν. I 4,18. IV 267,22. V 44,7. 346,12 μονάδος. III 145,25 ἁπλῆ, οἷα μονάς. IV 19,1 μικρῶν τε αὖ καὶ μεγάλων διαδεικνὺς τὰς φύσεις. III 62,17 (ὁ νοῦς) μείνας δὲ ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ἀνήρ. II 14,25 τῷ νῷ ... τῷ μηδὲ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἥτις ἐστὶ καταλαβεῖν δυναμένῳ. III 290,8. IV 244,23. V 24,5. 341,2. 343,14. VI 91,11 τῶν ὅλων. II 7,15 (τὸ ὄν) τῆς ἑαυτοῦ φύσεως, ἠρεμίας, τῷ σπου-

δαίφ μεταδίδωσιν. VI 168, 23 τῶν ὀνομάτων ὁμοῦ καὶ πραγμάτων. I 129, 26. II 40, 12. 149, 10. III 102, 9. 277, 13. V 338, 18 τῶν ὄντων. II 202, 10 (ἡ ἑκάστου τῶν ὄντων). II 105, 24 III 169, 23 οὐρανοῦ. IV 37, 1ª φύσιν ἐξαίρετον οὐρανὸς ... κεκλήρωται. III 209, 9 ὁ δ' οὐρανὸς ἀκατάληπτον ἔχει τὴν φύσιν. III 193, 1 παιδείας. II 130, 2 παιδεία φύσιν ἔλαχε τὴν ἀγήρω. I 275, 22. II 197, 16. VI 76, 14 τοῦ παντός. III 256, 9 τῶν πάντων. I 230, 7 τοῦ πατρός (int. θεός). V 129, 16 (πεντηκοντάδος). V 232, 15 τὴν φύσιν ἐστὶ τιθασὰ (τὰ ποηφάγα). I 22, 7. 115, 24. II 20, 9. 95, 8. 121, 23. 123, 13. 139, 11. 270, 23. III 202, 17. IV 90, 11. V 225, 9. 226, 24. VI 134, 21 τῶν πραγμάτων. VI 201, 1 τοῦ προεστῶτος. I 277, 11. II 48, 2. 54, 19 σαρκῶν. III 102, 19 σημείου δὲ καὶ γραμμῆς καὶ ἐπιφανείας καὶ στερεοῦ. III 121, 10 ἄρρεν δὲ ἡ φ. (σοφίας). I 16, 28 τοῦ στερεοῦ. VI 117, 6 τοῦ γείτονος (στοιχείου). I 44, 27 τῶν συμπάντων. I 275, 29 μία σφραγὶς πολλάκις μυρίας ὅσας ἀπείρους οὐσίας τυπώσασα ... ἐν τῇ ἑαυτῆς φύσει ... κατὰ χώραν ἔμεινεν. II 245, 25 τοῦ τετραγώνου σχήματος. III 84, 5 τοῦ σώματος. I 185, 11. II 206, 24 τῶν σωμάτων. V 16, 5 (νεκρὰ σώματα) ἑτεροιούμενα τὰς οἰκείας φύσεις. I 127, 3 ἡ δὲ αἴσθησις ἀκραιφνῶς δίδωσι τὰ σώματα οὕτως, ὡς ἔχει φύσεως ἐκεῖνα. I 52, 19. II 66, 6. III 30, 20 (σωμάτων καὶ πραγμάτων). II 148, 22 τοῦ τετραγώνου. IV 10, 17. VI 108, 23. 118, 3 ὕδατος. II 100, 3 ὕδατος καὶ γῆς καὶ ἀέρος. III 102, 1 τῶν ὑποκειμένων. V 15, 16 διὰ τὸ μήτε τὰ ὑποκείμενα φύσιν ἔχειν πάγιον. IV 4, 16 αἱ φύσεις τούτων (sc. φόβου καὶ ἐλπίδος). II 66, 8 τοῦ φωτός. IV 36, 6 διττὴ δὲ φωτὸς φ. V 100, 9 (ἡ χαρὰ) μηδὲν τῶν τῆς ἐναντίας ἐπιδεχομένη φύσεως. V 81, 8 χέρσου. I 62, 3. II 63. 9 cf. VI 89, 10 χρόνου. I 81, 17 φρόνησις, ἣν εἴκασε χρυσίῳ, ἀδόλῳ καὶ καθαρᾷ καὶ πεπυρωμένῃ καὶ δεδοκιμασμένῃ καὶ τιμίᾳ φύσει. IV 35, 14. V 229, 26. VI 44, 17 cf. I 197, 19 ψυχῆς. V 65, 11 ἅτε θειοτέρας φύσεως μεταλαχοῦσα (ἡ ψυχή). II 5, 10 (ὁ ὢν) πορρωτάτω δὲ τῆς κατὰ τὸ εἶναι φύσεως αὐτοῦ τὸ γενητὸν ἀπεληλακώς. II 4, 12 ὑφηγητὴν τῆς ἑαυτοῦ (sc. τοῦ ὄντος) φύσεως γενέσθαι. — VI 176, 12 μήτε φύσεως μήτε οὐσίας ... τετυχηκότα (τὸν Γάιον) τῆς αὐτῆς. III 77, 11 φύσιν δὲ καὶ ἰδέαν ἔλαχεν αὐτῶν ἑκάστη διάφορον. II 206, 18 (ἁπλῆ) opp. μίξεις, κράσεις. II 69, 7 ἀδυνατοῦντες ... μόνην καὶ καθ' ἑαυτὴν ἀπροσδεᾶ καὶ ἁπλῆν φύσιν ἰδεῖν ἀμεγῆ καὶ ἀσύγκριτον. II 142, 21 ὁ δὲ τοῦ πολυμιγοῦς καὶ γεωδεστέρου σώματος, ἁπλάστου καὶ ἁπλῆς φύσεως ἀμέτοχος (ἄνθρωπος). I 186, 18 Ἰακὼβ τῷ πρὸ τούτων (sc. ποιοτήτων) τὴν ἄποιον φύσιν ὁρῶντι. III 84, 17 τὴν ἄποιον καὶ ἀνείδεον καὶ ἄπλαστον φύσιν. VI 80, 9 κενόν, ἡ ἀπαθὴς φ., ἣν ἀδύνατον παθεῖν τι ἢ δρᾶσαι. I 12, 3 εἰς μίαν ἀδιάκριτον καὶ ἄμορφον φύσιν. III 250, 17 (ἀόρατος). IV 44, 21 (φ. δὲ τοῖς πολλοῖς ἀδηλοτέρα). II 248, 19 (ἀντίτυπος καὶ στερεά). V 139, 10 (στερεά). IV 274, 3 τήν τε ἀδιάστατον φύσιν καὶ τὴν διαστηματικήν. II 244, 10 εἰς τὴν περίγειον φύσιν ἀποδημεῖν. III 9, 6 πάντα ὅσα θνητὴν φύσιν χωρῆσαι δυνατὸν ἦν. V 339, 3 τὸ μικτὸν ἐκ θνητῆς καὶ ἀθανάτου φύσεως ζῷον. I 25, 5 τὰ δὲ τῆς μικτῆς ἐστι φύσεως. I 24, 23 τὰ μὲν ὅτι ἄψυχά τε ἐστι καὶ ἀφαντάστῳ φύσει διοικεῖται. IV 13, 1 μηνύματα δ' ἐστὶ φύσεως ἀδηλοτέρας καὶ πολὺ βελτίονος τῆς ἐν αἰσθητοῖς. III 49, 12 (χρυσὸς) σύμβολον μείζονος φύσεως γέγονε, ἣ ταθεῖσα καὶ κεχυμένη καὶ φθάσασα πάντῃ πλήρης ὅλη δι' ὅλων ἐστίν. IV 21, 14 φύσιν ἑτέραν ἀμείνω τῆς ὁρατῆς νοητὴν ἐθεάσατο. IV 46, 6 παρέμιξε δὲ καὶ τῆς ἀμείνονος φύσεως. I 14, 7 τῇ μὲν ἐλάττονι φύσει προνομίαν διδούς. I 22, 12 ἄρχεσθαι μὲν ἀπὸ τοῦ φαυλοτάτου τὴν φύσιν. III 117, 18 τὰ ἐναποκείμενα ἔνδον, ὁποῖα ἅττα τὴν φύσιν ἐστίν, ἐθεάσαντο. VI 5, 11 τὰ φύσεως μὲν ἀλλότρια δόξης δ' ἠρτημένα ὀνόματα. I 278, 18 καὶ μυρία ἄλλα, ὧν οὔτε ἀριθμὸν οὔτε φύσιν λόγῳ περιλαβεῖν εὔπορον. VI 83, 10 πρὸς τὴν οἰκείαν τῆς φύσεως λῆξιν ἀνακάμπτειν. I 236, 3 ἐν ὀξύτατα ῥεούσῃ φύσει, τῷ λόγῳ. I 29, 7 ὅσα τὰς φύσεις ἀγριώτατα. II 295, 4 τῶν ἄλλων ... τὰς φύσεις διαφερόντων. III 201, 7 πάντα ταῦτ' ἀφειμένα διδασκαλίας ἀπαυτοματιζούσῃ φύσει χρῆται πρὸς τὰς οἰκείας ἐνεργείας. V 157, 15 φύσει καὶ συγγενείᾳ μιᾷ. II 258, 19 ἃ τῆς ἰδίου φύσεως οὔποτ' ἐξίσταται.

7. **hominis natura, mores**: I 40, 16. II 202, 6. III 195, 24. IV 120, 14. V 99, 6. 183, 11. 249, 10. 287, 12. 320, 9. 374, 26. VI 23, 11. 30, 14. 170, 1. 182, 4. 185, 27. 220, 10 (ἀνθρωπίνη). I 37, 13. III 97, 4. 190, 17. IV 230, 1. V 11, 12. VI 177, 4 ἀνθρώπου. IV 13, 18

ἀνθρώπων ... φθαρτὴ φ. III 9,20 αἴσχιστον εἶναι νομίζω τὴν ἐμοὶ τοῦ φύσιν. III 143,22 sq. ὁ δὲ ἐπεδείξατο τὴν ἑαυτοῦ φύσιν οὐκ εὐάλωτον. II 304,18 μόνους δὲ ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἑαυτῶν φύσιν ἐρευνᾶτε. IV 213,21 διὰ τελειότατα τῆς ἐν αὐτῷ φύσεως. VI 36,11 τὴν ἐν τῇ ἑαυτοῦ φύσει ... ἐλευθερίαν. I 42,19 Ἱπποκράτης ὁ τῆς φύσεως ἐπιγνώμων. I 85,14 (ὁ Ἀδάμ) ἑαυτὸν ἀγνοεῖ καὶ τὴν ἰδίαν φύσιν. V 332,17 τὸ περὶ πάντα μεγαλεῖον τῆς φύσεως αὐτοῦ (sc. Ἀβραάμ). I 264,23 τὸ μεγαλεῖον καὶ ὑπερβάλλον ἐν ἅπασι τῆς φύσεως αὐτοῦ (sc. Ἰσαάκ). II 33,14 (Ῥεβέκκα) ἰδοῦσα δὲ εὐπαράδεκτον ἀρετῆς ⟨τὴν⟩ τοῦ παιδὸς φύσιν. IV 62,5 τοῦ παιδός. VI 86,15 τῶν τεχνιτῶν. II 33,17 σοφισταὶ ... τῶν γνωρίμων κολούοντες φύσεις. I 249,16 sqq. ὅσοι ... μηδὲν ἠδυνήθησαν διὰ σκληρότητα φύσεως μάθημα παραδέξασθαι. — II 70,10. III 171,21. IV 9,7. V 90,19. 350,6 (φ. εὔμοιρος). II 16,1. 34,7. 76,26. 223,10. 282,29. III 79,21. 156,9. 282,13. IV 124,15. 159,1. 216,4. V 287,18. 342,2 (εὐμοιρία φύσεως). — II 287,4 ἡ ἀλώβητος φ. V 160,19 τὴν ἄρρενα φύσιν ... εἰς θήλειαν μεταβάλλειν. II 196,20 ἀρτίῳ καὶ πλήρει καὶ πάντα τελειοτάτῃ κεχρημένος τῇ φύσει. IV 78,20 ἀτίθασος καὶ ἀμελίκτος φ. VI 54,21 (γυναικεία). III 211,14 ἡ ἔνθερμος ἐν ἡμῖν φ. V 179,12 οἱ φύσεως ἐπιλαχόντες ἡμέρου. VI 121,6 ἃ δὲ λαμπροτέραν καὶ βασιλικὴν ἐδήλου φύσιν. IV 288,14 μισοπονήρῳ καὶ φιλαρέτῳ χρώμενος ἀεὶ τῇ φύσει. II 243,31 ἡ μοχθηρὰ φ. II 70,19 οἱ δέ γε νωθεστέρᾳ μὲν καὶ ἀμβλείᾳ κεχρημένοι τῇ φύσει. V 343,21 τὸν αὐτομαθῆ δὲ καὶ πλουσίᾳ χρησάμενον τῇ φύσει. III 179,13 (φιλόκαλος). — VI 210,17 ἦν γὰρ τὴν φύσιν ἀκαμπής. V 89,7 οἱ τὴν φύσιν ἄμικτοι. V 353,11 ἦν γὰρ καὶ τὴν φύσιν ἀόργητος. VI 217,16 ἦν ... τὴν φύσιν ἄπιστος. VI 187,1 εὐθίκτος εἰ τὴν φύσιν. IV 139,3 (Μωϋσῆς) τὴν φύσιν εὐλαβής. VI 200,21 ἦν γὰρ καὶ τὴν φύσιν εὐμενὴς καὶ ἥμερος. V 194,10 τοὺς ... τὴν φύσιν θηριώδεις. III 143,11 ὁ ... τὴν φύσιν ἥλεως. VI 31,1 ὑπὸ τυράννων ... τὴν φύσιν πικρῶν. VI 152,17 Γάϊος δὲ τὴν φύσιν ὠμόθυμος ὤν. — II 143,17 ἄλογοι καὶ ἀφηνιασταὶ ... τὰς φύσεις. III 255,4 ἀμβλεῖς. V 194,9 ἄνανδροι. IV 137,13 ἀσθενέστεροι. V 195,18 βάρβαροι. IV 237,19 μὴ βέβαιοι. IV 96,22. V 185,9. VI 185,24. 198,13 εἰρηνικοί. IV 178,9 (ἥμεροι). III 267,15 θηριωδεστάτων τὰς φύσεις ἀνθρώπων. VI 191,12 μισοπονηρότατοι. II 246,9. VI 148,17 μοχθηροί. IV 299,13 ὀλιγαργικοί. IV 134,2 (πολεμικοί). V 192,12 πονηροί. V 229,11. VI 120,10 (τυραννικοί). — IV 124,17. VI 166,14 αἱ μεγάλαι φύσεις. IV 86,3 αἵ τε γὰρ μεγάλαι τῶν φύσεων χρόνοις οὐ δοκιμάζονται μακροῖς. IV 133,15 ἀρίδηλοι γὰρ αἱ μεγάλαι φύσεις. — VI 25,12 δυναστῶν καὶ φύσεσι καὶ προαιρέσεσι χρησαμένων διαφερούσαις. IV 119,13 ταῖς φύσεσι καταχρήσασθαι. IV 294,15 (κλῆρος ἐξαίρετος) τῆς φύσεως. III 232,24 ὅταν αὐτοῦ τὴν ἐπιτηδειότητα τῆς φύσεως ἀποδέξηται. IV 24,21 μίαν γὰρ ἀμήχανον ψυχὴν κατοικεῖν δύο τὰς ἔγθρας φύσεις, κακίαν καὶ ἀρετήν. II 35,12 (φαῦλοι) ἀλλ' ἄνθρωποί γε ὄντες καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως τοῖς ἀστείοις κεκοινωνηκότες μετέχουσιν αὐτῶν (sc. ἀγαθῶν). IV 46,12 τῆς γὰρ αὐτῆς φύσεώς ἐστιν εὐσεβῆ τε εἶναι καὶ φιλάνθρωπον. VI 37,7 φθόνῳ μὲν οὐ, φύσεως δὲ ὑπερβολαῖς. V 224,15 εἰ καὶ τῷ ὄντι φύσει συνεγεγέννητο (τὸ ψεῦδος). VI 29,17 τὸ τῆς φύσεως ἀδούλωτον. II 107,18 τὸ τῆς φύσεως ἐλεύθερόν τε καὶ εὐγενὲς καὶ ἡγεμονικὸν τῷ ὄντι ἐπιδειξάμενοι. VI 162,6 διά τε τὸ τῆς φύσεως ἄμικτον καὶ ἀκοινώνητον καὶ τὴν τῶν ἠθῶν ἀνωμαλίαν. II 17,27 εἰ δέ τις τῷ τῆς φύσεως εὐστόχῳ καὶ εὐτρόχῳ μὴ πρὸς τὰ ἀστεῖα μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ ἐναντία κέχρηται. V 339,10 μετάνοια ... τῆς μὲν ἀτρέπτου καὶ ἀμεταβλήτου καὶ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἐχούσης φύσεως ἀμοιρήσασα. V 350,11 ἡ δ' ἀγαθῆς μὲν φύσεως ἀγαθῆς δὲ καὶ παιδεύσεως ἐπιλαχοῦσα (ψυχή). V 268,10 ὁ ... σώματος δορυφόρος πλοῦτος φύσεως εὕρημα καὶ δῶρον ὄν. IV 121,11 γυνὴ διὰ φύσεως ἀσθένειαν ὀκνηρὸν εἰς πόλεμον. I 7,4 τὴν ἄνευ ὥρας θείας φύσιν οὐδενὸς ἀγαθοῦ δυναμένην ἐπιλαχεῖν ἑαυτῆς. V 75,13 οὐ γὰρ οὕτως ἐξηγρίωνται τὰς φύσεις. V 289,18 ψυχῆς ... μεταβεβληκυίας εἰς ἀγριότητα καὶ θηρίων φύσιν. VI 132,11 οἱ λελυττηκότες ὑπ' ἀγριότητος εἰς θηρίων φύσιν. I 111,26 ἡ πρὸς ἡδονὴν διαμαχομένη φ. IV 278,14 μενῶ δ' ἐντὸς τῆς φύσεως. V 314,3 ἵνα ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ φύσει ταμιεύηταί τι. III 177,6 οὐ δυνάμεναι τὴν ἑαυτῶν φύσιν ὑπερβῆναι. III 165,4 τῆς δὲ καθ' αὐτοὺς φύσεως μὴ ὑπερορῶντες. IV 25,9 οἱ (ἄνδρες) δὲ θειοτέρας ὄντες φύσεως ἐλελήθεσαν. IV 286,3

οἷς (sc. θεοῖς) ὅμοιοί ποτε τὰς φύσεις ἀπεύξαιντ' ἂν γενέσθαι. V 29, 13 μείζονος μεμοιρᾶσθαι φύσεως ἢ κατ' ἄνθρωπον. V 198, 12 μὴ πλέον τῆς φύσεως ἀρρενούσθω. — III 107, 3 τῶν τῆς φύσεως ἀναγκαίων κατεξαναστάντες. II 195, 21 ὅσα ἀναγκαῖα τῇ φύσει. IV 149, 12 τι τῶν τῆς φύσεως ἀναγκαίων. — V 112, 12 ὃ σύντροφον ἐκ μακρῶν χρόνων γενόμενον εἰς φύσιν ἐκνενίκηκεν. — IV 79, 3 δεινὸν γὰρ τὸ ἔθος ἐξομοιῶσαι καὶ βιάσασθαι πρὸς φύσιν. IV 42, 3 ἐγχρονίζον γὰρ ἔθος ἐξισοῦται φύσει πολλάκις. IV 299, 17 ἐγχρονίζον ἔθος φύσεως κραταιότερόν ἐστι.

8. φύσις disting. μάθησις, διδασκαλία, ἄσκησις, μελέτη, τέχνη. III 240, 20 cf. 241, 8. IV 13, 12. 61, 4. V 350, 16 τὴν ἀρετὴν ἢ φύσει ἢ ἀσκήσει ἢ μαθήσει περιγίνεσθαί φησι. III 174, 16 (ὃν λόγον ἔχει) μάθησις πρὸς φύσιν. II 175, 1 φύσει καὶ μαθήσει διαμαρτάνων. V 306, 5 τῇ φύσει opp. μαθήσει. VI 124, 23 ἐκ μαθήσεως ... ἢ φύσεως. II 289, 17 φ. δὲ ἡ ἀψευδὴς δοκήσεως ἐχυρώτερον. — IV 13, 3 sqq. cf. III 79, 13. V 347, 3 τὸν μὲν ἐκ διδασκαλίας, τὸν δ' ἐκ φύσεως, τὸν δ' ἐξ ἀσκήσεως ἐφιέμενον τοῦ καλοῦ. III 241, 5 (coni. διδασκαλία, ἀσκητικαὶ μελέται). III 158, 12 τῶν τριῶν φύσεων, διδασκαλίας, τελειότητος, ἀσκήσεως. III 147, 6 τὸ δὲ φύσει opp. τὸ ... διδασκόμενον. II 155, 1 cf. IV 296, 4 ἔνιοι δὲ αὐτοδιδάκτῳ τῇ φύσει χρησάμενοι. V 349, 9 αὐτομαθῆ καὶ αὐτοδίδακτον κτησαμένῳ (int. Ἰσαάκ) φύσιν. VI 201, 7 διατεθεὶς αὐτηκόῳ καὶ αὐτοκελεύστῳ καὶ αὐτομαθεῖ τινι πρὸς τὰ σπουδῆς ἄξια φύσει. III 148, 5 ἡ ἐν τῷ διδασκομένῳ φ. εὐπαράδεκτος οὖσα πρὸς τὰ κατὰ μέρος θεωρήματα. II 172, 16. IV 282, 8 ἀδιδάκτῳ τῇ φύσει. — VI 214, 4 φύσει καὶ μελέτῃ. IV 70, 9. V 214, 22. 266, 13 ἐκ φύσεως καὶ μελέτης. III 27, 12 sq. τέχναις δὲ καὶ ἐπιστήμαις οὐ πηγὴ καὶ ῥίζα ... ὑπόκειται ἡ φ.; III 28, 15 ἐπιστήμης ἀρχὴ μὲν ἡ φ. II 172, 14. III 146, 18 φύσει opp. ἐπιτηδεύσει. VI 175, 3 ἐκ φύσεως καὶ ἐπιτηδεύσεως. — II 155, 5 cf. V 124, 19. 125, 7 φύσει opp. τέχνῃ. II 301, 6 (ἡ αὐτοδίδακτος φ. opp. τέχνη). III 201, 21 αὐτογενεῖ καὶ αὐτοτελεῖ φύσει opp. ἐξ ὅλης τέχνης. II 187, 6 ἡ τελεία τέχνη, μίμημα καὶ ἀπεικόνισμα φύσεως οὖσα. II 301, 10 sq. φύσεως ἔργον οὖσαι τὸ πάλαι μιμητικαὶ τέχναι φύσεις αὗται γεγενῆσθαι τὰ νῦν. III 147, 13 τέχνης γὰρ οὐδεμιᾶς χρεῖα τὰ φύσει. II 274, 27 ἀναδίδοται δὲ ἄνευ τέχνης φύσεως προμηθείᾳ πάντα ἀθρόα πᾶσιν ὠφέλιμα. II 53, 15 (τέχναι) τὴν τοῦ ἀληθοῦς ψευδόμεναι φύσιν. II 28, 17 ποιούμενος ἀπὸ τῶν φύσει τὴν ὑφήγησιν τεχνῶν. II 222, 25 δύναται δὲ καὶ δίχα τῶν χειροκμήτων τῷ τῆς φύσεως ὀργάνῳ χρῆσθαι. II 285, 2 τῇ τῆς φύσεως ἐντέχνῳ ποικιλίᾳ.

9. φύσει, ἐκ φύσεως, κατὰ φύσιν, παρὰ φύσιν etc.: I 11, 9. 16, 11. 28, 24. 29, 5. 10. 30, 9. 33, 8. 46, 17. 19. 54, 3. 55, 23. 64, 26. 89, 3. 128, 6. 133, 1 etc. passim: φύσει. I 9, 6. 293, 5. II 168, 4. V 126, 17 τῇ φύσει. II 23, 25 φύσει opp. γένει. II 224, 19 φύσει opp. δυνάμει. II 286, 27. III 172, 23. VI 160, 3 φύσει opp. θέσει. III 12, 12 cf. V 356, 15 φύσει opp. χρόνῳ. — I 10, 1. 30, 2. 238, 3. II 42, 15. 102, 16. 104, 17. 108, 5. 172, 17. 192, 26. 194, 2. 211, 11. 250, 10. III 59, 7. 72, 8. 135, 10. 147, 18. 188, 19. IV 164, 21. 201, 13. V 103, 20. 104, 18. 128, 8. 143, 16. 224, 14. 277, 5. 309, 7. 326, 4. 342, 24. 366, 1. VI 26, 5. 47, 6. 131, 10. 152, 3. 178, 24 ἐκ φύσεως. VI 32, 15 ἐκ γένους ἢ φύσεως. III 273, 13 ἐκ φύσεως καὶ γένους καὶ ἐθῶν. III 33, 4 ἐπ φύσεως καὶ ἔθους. — I 232, 14. III 40, 2. 53, 25. 141, 16. 172, 28. 176, 10. 236, 6. IV 31, 18. 63, 17. 68, 7. 19. 242, 14. 266, 15. V 133, 15. 152, 12. 157, 12. 207, 8. 240, 14. 286, 20. VI 48, 14. 82, 7. 13. 83, 7. 17. 84, 4 κατὰ φύσιν. II 205, 4 sq. cf. 206, 22. VI 82, 3 sq. κατὰ φύσιν τε αὖ καὶ παρὰ φύσιν. III 303, 29 (μελέτη) κατὰ τῆς φύσεως. II 165, 1. 190, 18. 242, 13. III 53, 18. 134, 4. IV 7, 11. 11, 11. 232, 20. 301, 5. 302, 18. V 161, 3. 163, 11. 227, 6. VI 65, 2. 83, 12. 84, 3 παρὰ φύσιν. III 77, 17 παρὰ τὴν ἀκήρατον φύσιν. — I 274, 8. II 23, 15. 61, 14. III 13, 13. 182, 17. 215, 13. IV 69, 18. V 53, 3. 86, 7 ὑπὸ φύσεως. VI 165, 7 ὑπὸ τῆς φύσεως.

10. φύσις λογική, ἄλογος. I 52, 10. 15. 277, 8. 289, 20. II 8, 2 160, 16. 281, 22. 283, 19. 291, 11. III 227, 17. 242, 22. IV 288, 1. V 319, 5. VI 94, 6. 102, 2. 113, 1 (λογική). V 17, 6 κράματα ἐκ λογικῆς καὶ ἀλόγου φύσεως. III 125, 8 τὸν ἐξ ἀλόγου καὶ λογικῆς συνυφανθέντα φύσεως (ἄνθρωπον). I 118, 21 ἀλόγου φύσεως ποιήσασθαι ἀντίδοσιν πρὸς λογικήν. II 142, 1 (λογικαί). I 50, 17 λογικαὶ καὶ θεῖαι φύσεις. III 52, 21 (αἱ νοεραὶ καὶ λογικαὶ δύο φύσεις). II 107, 1.

218,4. 310,8.18. 313,14. 228,12. V 214,23 (ἄλογος).

11. **creatura, animal vivens:** V 97,13 γῆν καὶ θάλατταν καὶ ἀέρα καὶ οὐρανὸν καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς φύσεις διερευνώμενοι. V 4,4 τὰς μετὰ σελήνην ἐν ἀέρι καὶ περιγείους φύσεις. IV 36,19 πάντων τῶν κατὰ τὸν ἀέρα συνισταμένων τὰς φύσεις. I 129,8 τὸν θεὸν πεποιηκότα φύσεις ἐξ ἑαυτῶν ἐπιλήπτους τε καὶ ὑπαιτίους ἐν ψυχῇ. I 129,17 (ὁ θεὸς) φύσεις ἀστείας χωρὶς περιφανοῦς αἰτίας προαγήοχεν. V 244,8 ἡ χερσαία φ. (int. ἄνθρωπος). I 283,1 ἐξ ὧν ἀμφοτέρων μία δένδρου φ. ἡνωμένη γίνεται. VI 96,5 μηδεμία φ. ἀίδιος ἐωρᾶτο. II 29,13 θνητῶν γὰρ ... οὐδενὶ τὴν ἀδιάφθορον φύσιν μιαίνειν ἐφεῖται. IV 215,5 ἑκάστη φ. ὅπερ ἔχρησεν οἷα δάνειον ἀναγκαῖον ἀπελάμβανε. VI 84,6.14.21 φ. ἑκάστη διατηρεῖν καὶ διασῴζειν, εἰ δ' οἷόν τε εἴη, καὶ ἀθανατίζειν ἕκαστα ὧν φ. ἐστὶν ἐσπούδακεν. II 137,8 (αἰθέριος). II 147,10 (μετάρσιος). I 148,19 ἐκ τῆς μεταρσίου καὶ καθαρᾶς φύσεως, ἣν οὐρανὸν κέκληκεν. II 54,2 Ἀβρὰμ ... τήν τε μετάρσιον καὶ τὴν αἰθέριον φύσιν ἐρευνῶν. I 169,8 (ὁ ἄφρων νοῦς) εἴληπται δὲ οὐκ ἀπὸ τῆς μεταρσίου φύσεως. I 148,11 ἡ δὲ αἰθερίου φύσεως μοῖρα οὖσα ψυχή. V 22,22 αἱ κατ' οὐρανὸν φύσεις. I 278,13 τὰς ἐν οὐρανῷ φύσεις ἐξετάζειν. I 28,22 οὐρανὸν πολλὰς ἐν αὐτῷ φύσεις ἀστεροειδεῖς ἀγαλματοφοροῦντα. V 119,16 cf. 142,30 μιμούμενοι τὰς ἐν οὐρανῷ μακαρίας καὶ εὐδαίμονας φύσεις. IV 292,24 τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν θείας καὶ μακαρίας καὶ εὐδαίμονος φύσεως μετεσχηκότων. I 47,5 ἀπὸ τῆς μακαρίας καὶ εὐδαίμονος φύσεως ἐκείνης. I 51,7 τῆς μακαρίας φύσεως ἐκμαγεῖον. I 114,22 θεὸν καὶ γένεσιν, ἀντιπάλους φύσεις. I 278,6. II 73,21. IV 158,10. 216,16. 291,22. V 329,5. VI 172,22 (θνητὴ φ.). V 344,16 (γενητὴ καὶ θνητή). IV 292,10 (θνητή opp. ἀθάνατος). IV 117,12 (ἀθάνατος). I 108,20 τῆς δὲ κάτω καὶ γηίνης καὶ φθαρτῆς φύσεώς ἐστι τὰ κατὰ κακίαν καὶ πάθος. III 140,14 ὡς ἐνεχώρει γενητὴν φύσιν τῇ ἀπεριγνήτῳ δυνάμει προσβαλεῖν. III 295,11 τῇ μεταξὺ φύσει θνητοῦ καὶ ἀθανάτου γένους. I 196,21. III 26,5. 202,10 (αἱ μεταξὺ φύσεις). V 269,1 ὁ δὲ σπουδαῖος ὀλιγοδεής, ἀθανάτου καὶ θνητῆς φύσεως μεθόριος. I 47,8 τὸν ἄνθρωπον θνητῆς καὶ ἀθανάτου φύσεως εἶναι μεθόριον. III 296,9 τὸν τέλειον ... μεθόριον τῆς ἀγενήτου καὶ φθαρτῆς φύσεως. V 141,25 οἱ γὰρ γονεῖς μεταξὺ θείας καὶ ἀνθρωπίνης φύσεώς εἰσι. VI 212,9 ὁρατὸν ἀοράτῳ μίμημα φύσεως. II 294,8 ἁρμόζουσι γὰρ καὶ ἐνοῦσιν αἱ ἀρεταὶ ἀφθάρτῳ φύσει διάνοιαν. I 182,12 ἀμιάντῳ γὰρ καὶ ἀψαύστῳ καὶ καθαρᾷ φύσει, τῇ πρὸς ἀλήθειαν παρθένῳ, διαλέγεσθαι πρεπῶδες θεόν. II 307,14 ὁ δὲ ἀριθμὸς οὗτος (sc. ὁ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα) αἰσθητῆς καὶ νοητῆς, πρεσβυτέρας τε καὶ νεωτέρας, ἔτι δὲ φθαρτῆς καὶ ἀφθάρτου μεθόριος φύσεώς ἐστι. II 309,17 ὅς (sc. ἀριθμός) ἐστι σύμβολον αἰσθητῆς καὶ νοητῆς φύσεως. II 252,14 τὰ κατ' ἀνθρώπους πάντα πρὸς ἀμείνονος φύσεως ἐφορᾶσθαι. II 38,15 ὁ μὲν Ἄβελ ... πρὸς τὴν ἀμείνω φύσιν μεταναστὰς οἴχεται. V 130,6 τίνος ἂν εἴη παράδειγμα τὸ κρεῖττον ἢ πεντηκοντάς, ἢ πάντως ἀμείνονος φύσεως. II 25,11 μείζονος ἢ κατ' ἀνθρωπίνην σύστασιν οἰηθέντες φύσεως ἐπιλαχεῖν. IV 295,12 πρὸς τὴν πτηνὴν καὶ ἀεροπόρον μετίωμεν φύσιν. I 229,8. III 187,11. 292,28. IV 173,1 (πτηναί). III 94,7 ψυχῆς ... πρὸς τὴν ἁπλανῆ φύσιν μεθορμιζομένης. I 162,7 αὐτὸς (sc. ὁ κύριος) γὰρ πατὴρ ἐστι τῆς τελείας φύσεως. I 160,31 εἰς τὰς κατεστραμμένας ὑπὸ τοῦ θεοῦ φύσεις ἀνατρέχειν. IV 19,10 εὐάρμοστον καὶ νοητὴν φύσιν οὐδεμίαν ἁπλῶς καταλαμβάνειν. V 178,7 μεταβέβληκεν εἰς θήρειον φύσιν. I 166,27 τὴν ἐκκεκριμένην θείου χοροῦ φύσιν. II 160,17 ἡ τεκοῦσα αὐτὸν φ. I 73,16 χώριζε καὶ διάκρινε τῆς καθαρᾶς καὶ ἀμιάντου φύσεως τῆς ἀναφερούσης τὰ ἄμωμα τῷ θεῷ. IV 33,13 (θεία). I 92,21. 95,18. II 66,13. 88,16. 254,10. 258,16. III 40,21. 145,14.21 (θεῖαι). I 180,13. VI 87,13 (θεῖαι καὶ εὐδαίμονες). III 194,19 (θειότεραι καὶ ἀκήρατοι). II 139,2 (μετάρσιοι καὶ ἱεροπρεπέσταται καὶ εὐδαίμονες). IV 26,19 ἄγγελοι .... ἱεραὶ καὶ θεῖαι φύσεις. III 159,11. IV 38,7 (ἄφθαρτοι). III 212,6 αἱ ἄφθαρτοι καὶ μακραίωνες φύσεις. III 158,16 (ἀγένητοι). II 179,9 (ἄχρονοι). III 238,15 (ἀόρατοι). III 250,3 (ἀρχέτυποι). II 249,16 (ἀσώματος). I 230,11. III 16,4. 233,13 (ἀσώματοι). II 21,18. 68,23 (ἀσώματοι καὶ νοηταί). I 61,6 αἱ νοηταὶ φύσεις ἐν οὐρανῷ. III 18,3 (αἰσθηταί). II 79,2 ὅσα οὐ συγκέκριται μόνον, ἀλλὰ καὶ στοιχειώδεις ἁπλαῖ φύσεις εἰσί. III 217,22 τελειότεραι. I 172,8 τελειόταται. V 316,10 ἐν ταῖς ἀφαντάστοις φύσεσι. III 21,6 (καθαραί). I 260,1 τὰ τρία γένη

τῶν ἀγαθῶν ... ὅλαις φύσεσιν ἀλλήλων διηρτημένα. III 294, 15 ταῖς ἐπιλελεγμέναις φύσεσιν. IV 292, 16 ἡ ἀμήτωρ φ. (ἑβδομάς). II 308, 12 Αἴγυπτος, ἡ μισάρετος καὶ φιλοπαθὴς φ. I 103, 22 ὅτι τὴν Αἰθιόπισσαν ἔλαβε, τὴν ἄτρεπτον καὶ πεπυρωμένην καὶ δόκιμον φύσιν. VI 41, 1 ἡ Ἀργὼ ... φ. οὖσα φιλελεύθερος. V 162, 23 αἱ ... ἀγένητοι φύσεις Ἱπποκενταύρων καὶ Χιμαιρῶν. VI 37, 10 Ζεὺς τὴν τοῦ κατὰ γαστρὸς φύσιν ἡλιτόμηνον ἐξελκύσας ἰσότιμον τοῖς οὐρανίοις ἀπέφηνε θεοῖς. — I 133, 15 δύο φύσεις ἐδημιουργήθησαν ἐν ψυχῇ ὑπὸ θεοῦ σφόδρα ἀναγκαῖαι, μνήμη τε καὶ ἀνάμνησις. V 373, 20 (ἡ ψυχὴ) ζῳογονεῖ περιμαχήτους φύσεις, θαυμαστὰ κάλλη, φρόνησιν, ἀνδρείαν κτλ. II 201, 18 συνήθειαν, ἐχθρὰν φύσιν ἀληθείας.

12. genus: V 212, 21 φύσεως δὲ μετέχουσι τῆς αὐτῆς. IV 66, 19. οἶκτον τῆς κοινῆς λαβὼν φύσεως. VI 31, 7 τὴν κοινὴν πρὸς τοὺς πάσχοντας οἱ ὁρῶντες φύσιν οὐκ αἰδούμενοι. II 263, 9. III 36, 3 ζῴων. V 288, 2 πρός τε τὰς τῶν ἀλόγων ζῴων φύσεις καὶ πρὸς τὰς τῶν ἡμέρων δένδρων ἰδέας. V 303, 6 τῶν ἀλόγων ζῴων. VI 92, 10 τήν τε ὀρεινὴν καὶ πεδιάδα μυρίας ἄλλας σπαρτῶν φύσεις ἀναδιδοῦσαν.

φυτεία. I 13, 2. 19, 19.

φυτεύειν. I 73, 6 πρέπει τῷ θεῷ φ. καὶ οἰκοδομεῖν ἐν ψυχῇ τὰς ἀρετάς. I 73, 3 ἐμοὶ μὲν ἀπηγόρευται φ. ἄλσος παρὰ τῷ θυσιαστηρίῳ. I 74, 5 τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ δοκεῖν φ. II 96, 21 σπείρειν ἢ φ. ἄγονον οὐδὲν ἐπιτηδεύει. III 186, 15 ἔτι δὲ σπείρειν καὶ φ. τι τῶν κατὰ παιδείαν ἀδυνατοῦντα.. I 73, 9 ὁ λέγων νοῦς „ἐγὼ φυτεύω" ἀσεβεῖ. I 73, 4 cf. 71, 25 τὸν δὲ παράδεισον ὁ θεὸς φυτεύει. I 72, 8 ἐπίγειον ἀρετὴν σπείρει καὶ φυτεύει τῷ θνητῷ γένει ὁ θεός. I 75, 6 ἃ φυτεύει ἐν τῇ ψυχῇ δένδρα ἀρετῆς. I 281, 15 ὅσαι (sc. μίξεις) μετὰ νόμου τὸ ἀνθρώπων σπείρουσί τε καὶ φυτεύουσι γένος. I 74, 3 φυτεύωμεν ἄκαρπον μὲν οὐδέν. I 73, 11 ἐὰν δὲ καὶ φυτὰ ἐν ψυχῇ καταβάλῃ, ὦ διάνοια, καρποτόκα φύτευε πάντα. II 100, 8 ἡ (sc. γεωργία ψυχική) σπείρουσα καὶ φυτεύουσα τὰς ἀρετάς. I 73, 9 θεοῦ δὲ σπείροντος καὶ φυτεύοντος ἐν ψυχῇ τὰ καλά. I 28, 2 σπείροντές τε καὶ φυτεύοντες. I 163, 26 σπέρματα βαλοῦμαι, φυτεύσω. II 98, 19 φυτεύσω δὲ ταῖς μὲν ἐν ἡλικίᾳ παιδικῇ ψυχαῖς μοσχεύματα. I 73, 4. 10. 20 „οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλσος". II 76, 15 ὑπὲρ τοῦ τι τῶν ἡμέρων δένδρων φυτεῦσαι. I 71, 8 „ἐφύτευσεν ὁ θεὸς παράδεισον". III 131, 6 τὸ γενόμενον ἐρᾶν τοῦ φυτεύσαντος. II 62, 19 τῶν γεννηθέντων τὸν φυτεύσαντα ... ἐπιστήμονα εἶναι δεῖ. II 43, 1 δένδρον οὐδὲν ἀρετῆς ... φυτεύσαντες. IV 248, 11 τῶν φυτευσάντων ... τὰ ὀνόματα. II 65, 9 αὐτὸς ... ἱκανὸς δ' ὢν ... σπείρειν καὶ γεννᾶν ὅμοια τοῖς φυτεύσασι. VI 31, 14 διότι τοῖς μὲν τὸ κλέος ἐν τοῖς φυτεύσασιν ἀκούσιον. III 286, 6 τὰ φυτευόμενα καὶ δενδρούμενα δόγματα. VI 110, 4 σπειρομένους καὶ φυτευομένους. I 53, 12 φυτευθῆναι λόγος ἔχει παράδεισον ὑπὸ θεοῦ. I 82, 13 ἐφ' οὗ φησι Μωυσῆς σπαρέντος καὶ φυτευθέντος ἐν ψυχῇ „ἔστι μισθός". I 282, 12 τὰ μὲν ὅσα βλαβερὰ ἔρνη πρὸς παθῶν ἢ κακιῶν φυτευθέντα. II 97, 5 ταῦτα γὰρ σπαρέντα καὶ φυτευθέντα ἐν διανοίᾳ. I 13, 13 τῶν σπαρέντων καὶ φυτευθέντων αὔξησις. II 96, 26 ὁ νοῦς, ὃς τὰς ἀπὸ τῶν σπαρέντων καὶ φυτευθέντων ὠφελείας εἴωθε καρποῦσθαι.

φυτικός. I 95, 10 cf. 99, 11 (δύναμις).

φυτόν v. ζῷον Nr. 1—4. — I 95, 13 ἡ × δὲ φύσις διατείνει καὶ ἐπὶ τὰ φυτά. II 64, 10 τὴν δὲ φύσιν ἀπένειμε τοῖς φυτοῖς. II 65, 11 τὰ μὲν γὰρ φυτὰ ἄρμητα, ἀφάνταστα, αἰσθήσεως ἀμέτοχα. II 136, 4 ἅπερ ἰδίως λέγεται φυτά, μεταβατικῆς κινήσεως ἀμέτοχα. I 15, 2 πρὸ ἡλίου καὶ σελήνης παντοῖα μὲν φυτά, παντοίους δὲ καρποὺς ἤνεγκεν ἡ γῆ. V 123, 5 αἱ ... φυτῶν γενέσεις καὶ αὐξήσεις. I 105, 9 φυτῶν βλαστανόντων ἀνθούντων καρποτοκούντων διαφοραί. I 135, 9 φυτῶν καὶ καρπῶν (διαφοραί). I 129, 11 τῶν φυτῶν τὰ μὲν ἥμερα καὶ ὠφέλιμα καὶ σωτήρια κατεσκεύακεν ὁ δημιουργός. II 136, 20. 304, 17. III 99, 13. V 122, 15. 128, 11 (φυτῶν ἰδέαι). II 96, 19 ἡ περὶ τὰ βλαστάνοντα ἐκ γῆς φυτὰ τέχνη. III 136, 15 ἀγεώργητον. III 27, 7 αἱ πρῶται τῶν φυτῶν σπερματικαὶ καταβολαὶ γεωργίας ἢ τῆς ἀορά του φύσεώς εἰσιν ἄορατα ἔργα. III 100, 21 τὸ φ. ὑπὸ τοῦ σπείραντος ἐμπρεπὲς τελεσφορεῖσθαι. II 142, 2 cf. I 75, 9 ἐν τῷ παραδείσῳ. I 54, 20 ζωῆς ἀθανάτου. V 250, 18 καθάπερ φυτὰ ἀθάνατα. II 170, 4 (ἄμπελος). III 284, 10 τὸ γεννητικὸν οἴνου φ. II 161, 12 τὸ μέθυ.

metaph. et alleg.: I 53, 20 ἔμψυχα καὶ λογικὰ φυτά. II 133, 9 cf. 135, 14. 143, 13. 161, 6. VI 102, 5 sq. ὅδε ὁ κόσμος. II 137, 7 cf. I 277, 16 (ὁ ἄνθρωπος) οὐκ ἐπίγειον ἀλλ' οὐράνιον. II 98, 2 cf. III 170, 3 τὸ μὲν φυσικὸν

αὐτοῦ (sc. τοῦ κατὰ φιλοσοφίαν λόγου) δένδροις καὶ φυτοῖς παραβάλλοντας (τοὺς παλαιούς). III 297,17 τὰ ὀλύμπια καὶ οὐράνια φιλαρέτων ψυχῶν βλαστήματα καὶ φυτά. II 89,4 τὰ γὰρ ἥμερα ἐν ψυχῇ φυτὰ ἡμέρους ἀποτίκτοντα καρπούς. II 201,16 ἄρρεν καὶ τέλειον ἐν ψυχῇ. I 73,10 ἐὰν δὲ καὶ φυτὰ ἐν ψυχῇ καταβάλῃ, ὦ διάνοια, καρποτόκα φύτευε πάντα. II 141,4 λογικῆς ψυχῆς. II 140,5 (τὰ ἐν ἡγεμονικῷ). II 139,19 οἷα φ. ἥμερον καὶ ὠφελιμώτατον ἑκάστην αὐτῶν (sc. τῶν αἰσθήσεων) ἐνετίθει. I 283,21 τῶν δ' ἡμέρων καὶ καρποτόκων ἀρετῶν τὰ φυτὰ πάντα βλαστὰ μὲν ἔχει τὰ ἐπιτηδεύματα. II 99,2 τὸ φρονήσεως φ., τὸ ἀνδρείας, τὸ σωφροσύνης, τὸ δικαιοσύνης, τὸ ἀρετῆς ἁπάσης. II 142,6 (ἱερώτατα καλοκἀγαθίας). II 273,16 τὰ καλοκἀγαθίας coni. σπέρματα. III 284,30. 290,12 ἀφροσύνης. II 213,20 εὐφροσύνης ἀληθοῦς. II 153,15. 154,4 φιλίας. III 97,10 ἐπιστήμης. II 98,16 τῶν παραπλησίων παθῶν. I 166,28 φ. ἢ σπέρμα κακίας. II 152,23 ἥμερον ψυχῆς παρακαταθήκης (ἀπόδοσις). II 152,19 (φυτὰ ἥμερα), τὰ μέσα τῶν καθηκόντων. II 36,5 τοῦ μηδὲν γνήσιον ἀγαθοῦ φ. ἐν ὕλῃ φθαρτῇ ποτε δύνασθαι βλαστάνειν σύμβολον. I 95,14 ἐν ἡμῖν δέ ἐστιν ἐοικότα φυτοῖς, ὄνυχές τε καὶ τρίχες.

φυτουργεῖν. I 73,10.

φυτουργία. II 133—169 Περὶ φυτουργίας Νῶε. I 71,24. 72,16. 140,7 τοῦ παραδείσου. I 74,13 τῶν ἀρετῶν. II 133,6 περὶ τῶν κατὰ μέρος φυτουργιῶν τε καὶ γεωργιῶν. II 132,5 τὰ περὶ τῆς φυτουργίας εἰρημένα αὐτοῦ (sc. Νῶε).

φυτουργός. II 133,8 sqq. (ὁ μέγας), ὁ τῶν ὅλων ἡγεμών. II 148,9 (ὁ πρῶτος). II 151,22 (ὁ πρῶτος καὶ μέγιστος). II 267,2 cf. 241,18 ὁ φ. θεός.

φωλεός. II 305,2 cf. III 20,12 (αἰσθήσεως). II 305,12 ἐν τοῖς σωματικοῖς καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἐγκατειλημμένοι. I 281,26 ὅτι τοὺς φωλεοὺς τοῦ συγκρίματος διοίξας ἐπικέχηνε πᾶσι τοῖς ἐκτός. I 262,9 (τὸν Ἰωσὴφ) τῶν φωλεῶν ἔξω προελθόντα.

φωλεύειν. III 214,1 ἑκάστης ὁπή τις αἰσθήσεως, ἐν ᾗ πέφυκε φ. I 114,17 κατ' ὃ φ. διέγνωκεν. I 80,2 (ἀνδρεία) σώματος δὲ τὰ στέρνα φωλεύει. I 138,23 περὶ γὰρ ταῦτα φωλεύει τὰ μέρη τὸ πάθος. III 11,21 (ζωῆς γένος) φωλεῦον ... ἐν μυχοῖς Ἅιδου. V 52,9 μὴ προσφέρειν ἀγγεῖον, ἐν ᾧ ποτε φωλεύσας ὁ νοῦς.

φωνεῖν. I 122,22 φωνεῖ γὰρ καὶ καλεῖ τὸ μὲν ὁρατὸν τὴν ὅρασιν ἐφ' ἑαυτό. I 287,2 οὗτος ὁ λόγος ... φωνεῖ καὶ λαλεῖ καὶ ἑρμηνεύει τὰ ἐνθυμήματα. III 85,24 προσκειται τὸ „τῆς φωνῆς", ἀλλὰ μὴ τῆς φωνούσης Σάρρας ὑπακοῦσαι. IV 285,17 στόματι μὴ φωνοῦντες μηδὲ γευόμενοι. — I 43,13 στοιχείων τε τῶν ἐν γραμματικῇ τὰ λεγόμενα φωνήεντα ἑτύμως ἑπτά ἐστιν, ἐπειδὴ καὶ ἐξ ἑαυτῶν ἔοικε φωνεῖσθαι. I 233,4 ἃ (sc. φωνήεντα) καὶ καθ' αὑτὰ φωνεῖται. I 276,13 πάνυ δὲ πεφώνηται ... τὰ ἐπιλεγόμενα ταῦτα.

φωνή v. ἀκοή. — III 175,31 coni. γονή, × πέντε αἰσθήσεις. I 279,9 τῆς οὖν ζωτικῆς δυνάμεως ... μοῖρά τις ἐξαίρετον ἔσχε γέρας φωνὴν καὶ λόγον. V 87,3 οὓς ἐχρῆν ὀργάνων τῷ καλλίστῳ, ᾧ φ. καὶ λόγος τὰ βιωφελέστατα ... τετράνωται. II 278,17 οὐχ ὅμοιον τὸ ἡμέτερον ἠχεῖον τῷ θείῳ φωνῆς ὀργάνῳ. III 26,12. 180,15 (ὄργανον). I 197,23. II 252,24. IV 185,5 (ὄργανα). IV 139,8. 230,7. 246,3. 256,8. V 36,4. 220,2 (ὀργανοποιία). I 42,7 τὰς τῆς φωνῆς μεταβολὰς ἁπάσας ἑπτὰ εἶναι. III 211,6 ἡ γλῶσσα πλήττουσα τῇ τῆς φωνῆς τάσει. I 233,4 ἃ (sc. φωνήεντα) καὶ καθ' αὑτὰ φωνεῖται καὶ σὺν ἑτέροις ὁλόκληρον ἀποτελεῖ φωνήν. V 307,14 cf. I 178,18. 214,5. II 266,19 ῥήξειν δὲ φωνήν. II 117,18 μεγάλῃ καὶ ἀρρήκτῳ φωνῇ. I 211,6 χρωμάτων ποικιλία καὶ κλάσεις ἐμμελέσταται φωνῆς. II 23,12 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῇ περὶ τὴν φωνὴν κλάσει χρώμενα. II 61,17 ἥτις (sc. συμφωνία) οὐκ ἐν κλάσει καὶ τόνοις ἐμμελοῦς φωνῆς ... ἔχει τὸ τέλος. I 184,9 (ἡ αἴσθησις) διὰ δὲ ὤτων φωνὴν ... συλλαβοῦσα. I 198,3 (αἰσθήσεως) δοῦλος ἀκολουθῶν ᾗ ἂν ἄγῃ, πρὸς χρώματα, πρὸς σχήματα, πρὸς φωνὰς κτλ. I 214,12 (ἡ ἡδονὴ) εἰποῦσα γὰρ περὶ ὧν ἐθησαυρίσατο χρωμάτων φωνῶν ἁτμῶν κτλ. I 125,31 τίς δὲ τὴν φωνὴν (ἔδωκε τῇ διανοίᾳ γνωρίσαι); I 125,25 (ὁ νοῦς) ἔκρινεν εὐθὺς τὴν φωνήν. II 278,14 οὔθ' ὡς ἀκουστὸν οὔθ' ὡς σῶμα. II 122,10. 135,12. VI 130,15 (ἐγγράμματος). II 159,12 coni. διὰ γραμμάτων ἀστείων. IV 14,21 διὰ φωνῆς καὶ γραμμάτων. III 103,10 πᾶσα ἡ περὶ φωνῆς καὶ στοιχείων ... ἰδέα. — III 211,4 τῆς ἐνάρθρου φωνῆς, ἣν μόνος ἐκ πάντων ζώων ἔλαχεν ἄνθρωπος. IV 276,9 φωνὴν τοσαύτην ἔναρθρον ἐξήχησεν. IV 238,13 ἐκ φωνῆς ἀνάρθρου. I 286,21 τὰ φωνῆς μέτρα καὶ (ῥυθμοί).

III 300, 15 κολφῶν τινας ἀκόσμους καὶ ἀμετροεπεῖς ... φωνάς. II 165, 8 ἐν ῥυθμοῖς. II 159, 15 (ἑκατέρα ἰδέα, τὸ λέγειν καὶ τὸ ᾄδειν). II 222, 26 (ἡρμοσμένη) πᾶσι τοῖς φθόγγοις. IV 34, 6 φωνῶν ἐμμελεστάτων ἀκούοντες. — II 231, 22 εἰς μυρίας διαλέκτων ἰδέας (τομή). III 198, 20 (εὔφημος). — I 54, 12. II 114, 25 ἀνθρώπου. I 56, 1. 21 (ἀνθρωπίνη). IV 276, 10 ἀνθρώπων ... αἱ φωναί. I 105, 12 ζῴων ἀλόγων ἐμμελεῖς φωναί. II 277, 14 τῆς τῶν θνητῶν ζῴων φωνῆς κριτήριον ἐχούσης ἀκοήν. I 91, 25 τοῦ κιθαρῳδοῦ. II 163, 16 κυνός. V 132, 20 σάλπιγγος. — I 287, 8 φ. δὲ τηλαυγεστάτη νοημάτων ἐστὶν αὕτη. I 287, 12 μέχρις ἂν οἷα φῶς ἐναυγάσασα ἡ φ. πάντ' ἐκκαλύψῃ. II 52, 9 τὸ δ' ἄνευ φωνῆς μόνῃ ψυχῇ τὸ ὂν θεωρεῖν ἐχυρώτατον. II 106, 8 μὴ τῇ διὰ γλώττης καὶ στόματος ῥεούσῃ φωνῇ. I 156, 26 εἰς ἄμετρον γὰρ ἀμαθίαν κεχωρηκότων αἵδε αἱ φωναί. I 216, 8 πέφυκεν ἐξ ἑαυτῶν φωνὴν ἀφιέναι, κἂν ἡσυχάζηται τὰ ὅσια ἅτε ὄντως ἀγαθά. I 274, 20 εἴ γε καὶ ἱκέτης ὢν θεοῦ καὶ φωνῇ χρώμενος εὑρίσκεται. — II 278, 7. IV 250, 1 (ὁρατή). III 255, 7 ὁ θεὸς ... φωνῇ χρῆται. II 278, 1 θεοῦ φωνήν, ὁρωμένην τῷ τῆς ψυχῆς ὄμματι, ὁρατὴν δεόντως εἰσάγει. IV 276, 20 (θεία). IV 276, 14 τὴν δὲ κεκαινουργημένην φωνὴν ἐπιπνέουσα θεοῦ δύναμις. IV 275, 22 ἁρά γε φωνῆς τρόπον προέμενος αὐτός (sc. θεός). VI 156, 16 ὁ σύμπας οὐρανὸς ἔναρθρος φ. γενόμενος. IV 279, 8 φ. δ' ἐκ μέσου τοῦ ῥυέντος ἀπ' οὐρανοῦ πυρὸς ἐξήχει. IV 256, 10 ὁ δ' οὐρανὸς ὅλος εἰς φωνὴν ἀναλυθείς. V 238, 29 τὰ μὲν φωνῇ θεία χρησμῳδηθέντα κεφάλαια. — II 290, 7. 27. IV 188, 13 τῇ φωνῇ. opp. τῇ διανοίᾳ. I 155, 6 τῇ μὲν φωνῇ βαρβαρισμός ἐστι, τῷ δὲ σημαινομένῳ κατόρθωμα. III 108, 6 opp. τὰ δι' ὑπονοιῶν σημαινόμενα. I 139, 30 τὰ διὰ φωνῆς σύμβολα. — IV 199, 2 πρεσβυτέρᾳ τῇ φωνῇ. V 117, 15 φωνῇ μὲν οὔ.

φωνήεις. III 103, 9 στοιχεῖον. I 43, 12. 64, 13. 233, 3. II 122, 11. 135, 11. III 48, 7 (στοιχεῖα). III 168, 10. 18 γράμματα. I 279, 5 sq. τῆς ἡμετέρας ψυχῆς τὸ μὲν ἄφωνόν ἐστι, τὸ δὲ φωνῆεν.

φωνητήριος. I 41, 16. 63, 23. 88, 12. 139, 21. 267, 6. 274, 6. II 22, 21. 101, 6. 257, 24. III 2, 2. 79, 2. 167, 4. 169, 16 (ὄργανον). I 178, 17. 195, 18. 281, 16. 287, 7. II 236, 14. 282, 18. III 61, 3. 78, 5. V 66, 1 (ὄργανα).

φῶς. 1. substantia et qualitates opp. σκότος etc.: II 66, 8 ἐν μὲν τῷ σώματι τὸ ἡγεμονικὸν ὄψις ἐστίν, ἐν δὲ τῷ παντὶ ἡ τοῦ φωτὸς φύσις. I 9, 10. 12 προνομίας δὲ τό γε πνεῦμα καὶ τὸ φ. ἠξιοῦτο. IV 36, 6 διττὴ δὲ φωτὸς φύσις. IV 135, 10 αὐγοειδέστερον τοῦ πυρός. IV 36, 5 δ καὶ τῶν ὄντων ἐστὶ κάλλιστον. I 17, 14 τῶν ὄντων ἄριστον τὸ φ. ἐστιν. IV 36, 16 τῇ πασῶν ἀρίστῃ δωρεᾷ φωτί. I 9, 8 (ἀσώματος οὐσία) φωτός. V 317, 15 φωτὸς δὲ πληροῦται τὰ πάντα. V 123, 8 φωτὸς ἀνάπλεα πάντα διὰ πάντων. I 10, 13 sqq. ἐχώρισε φ. καὶ σκότος. V 252, 8 (θεὸς) ἐκ δὲ σκότους φ. ἐργασάμενος. III 221, 10 τὸν θεὸν φ. καὶ σκότος διατειχίσαι. III 38, 4 ἡμέραν γὰρ καὶ νύκτα καὶ φ. καὶ σκότος ἰσότιμος ἔταξε τοῖς οὖσι. II 82, 19 φωτὸς ἐπιλάμψαντος ἀφανίζεται τὸ σκότος. III 264, 21 ῥεούσης δὲ καὶ ἀπολιπούσης νυκτὸς ἐξ ἀνάγκης φ. ἀνίσχει. III 226, 6 ἡμέρᾳ δὲ καὶ φωτὶ ἀνακαλύπτεται (πάντα). IV 150, 3 δ (sc. σκότος) πᾶσαν ἰδέαν φωτὸς οὐ παρεδέχετο. I 281, 7. II 50, 8. III 34, 8. 47, 19. 66, 10. 265, 8. 275, 29. 281, 13. IV 149, 22. 245, 17. V 137, 10. 247, 5. 322, 13. VI 48, 7 (opp. σκότος). V 354, 17 ὥσπερ ἐκ ζόφου βαθέος εἰς φ. ἀναχθέντα. V 77, 7 τὰ ἡμέρας καὶ φωτὸς ἄξια. III 291, 17 κεκρυμμένον εἰς φ. ἄγειν. VI 215, 10 εἰς φ. ἀναγαγὼν τηλαυγέστατον. I 287, 8. V 181, 3. VI 67, 8 εἰς φ. (προαγαγεῖν). V 308, 4 ἃ μηδ' εἰς φ. πω προῆλθεν. V 183, 16 νηπίοις ἄρτι προεληλυθόσιν εἰς φ. VI 222, 2 διαφανέσι λίθοις, οἳ τὸ μὲν φ. οὐκ ἐμποδίζουσιν. III 45, 16 τὸ διαφανὲς πρὸς φωτὸς ἔνδειξιν. III 184, 8 φ. φωτὸς ἀμυδροτέρου προεξέρχεται. V 13, 20 σκότος αἱρούμενοι πρὸ αὐγοειδεστάτου φωτός. I 287, 10 ἕως ἂν ἐπιλάμψαν φ. αὐτὰ δείξῃ. IV 171, 10 φωτὸς (ἀνάλαμψις). III 133, 19 τὸ ἡγεμονικὸν φωτὶ αὐγοειδεῖ περιλάμπεται. V 69, 14 ἀεὶ τὸ ἱερὸν φ. ἀνακαίεται φυλαττόμενον ἄσβεστον.

2. lux stellarum: I 19, 6 (ἀστέρες γεγόνασι), ἵνα φ. ἐκπέμπωσιν ἐπὶ γῆν. IV 45, 22 τὸ φ. ἐν οὐρανῷ μὲν ἄκρατον καὶ ἀμιγὲς σκότους ἐστίν. IV 91, 18 sq. ἐκεῖνα (sc. τὰ ἐν οὐρανῷ) ὃ ἐμφέρεται τηλαυγεστάτῳ φωτί, μᾶλλον δ' αὐτὸ φ. ἐστιν εἰλικρινέστατον καὶ καθαρώτατον. III 173, 9 ἡλίου. III 242, 21 ἥλιος ἀπάντων. III 224, 6. V 67, 17 ἡλιακόν. VI 174, 15 coni. ἥλιος. I 72, 18 ἥλιος τὸν ζόφον τοῦ

ἀέρος φωτὸς ἐνέπλησεν. II 251, 13 πρὸς φ. καὶ λαμπρότατον ἥλιον. I 216, 11 ὅτι (ἥλιος ἢ σελήνη) τὸν σύμπαντα κόσμον ... φωτὸς ἐμπιπλᾶσιν. V 139, 1 τοῦ φύσει παγκάλου φωτὸς ἡλίου καὶ σελήνης. III 230, 3 σελήνη ... φ. ἀμυδρότερον ἐπὶ τὴν γῆν ἀποστέλλει. I 136, 12 τὸν μετάρσιον καὶ ἐγκύμονα θείων φώτων λόγον, ὃν δὴ κέκληκεν οὐρανόν. II 199, 28 (coni. ἡμέρα), ὧν ἕνεκα μόνων ... τὸ ζῆν αἱρετόν. V 71, 14 (μεθημερινόν). IV 155, 2 τοῦ ἡμερησίου φωτὸς ἐπιλάμποντος.

3. φῶς αἰσθητόν (oculi luce modo vident): II 69, 20. 157, 1. 216, 3. III 157, 5. IV 27, 22. V 69, 16 (αἰσθητόν). I 185, 10 (ἡ αἴσθησις) ἀθρόον φ. εἰς τὸν νοῦν ἐπεισέχει. I 217, 3 ἄνευ φωτὸς ἀμήχανον ἰδεῖν. V 346, 7 τὸ φ. ἄρ' οὐ φωτὶ βλέπεται; III 122, 6 ἄλλῳ φωτὶ τῷ κατὰ αἴσθησιν χρώμεθα. I 17, 18. 20 (χρεῖος) ὀφθαλμὸς δὲ φωτὸς εἰς τὴν τῶν σωμάτων ἀντίληψιν. V 269, 14 (ὀφθαλμοὶ) ἅμα δεόμενοι φωτὸς ἔξωθεν. II 69, 19 οἷς (sc. ὀφθαλμοῖς) ἄνευ φωτὸς αἰσθητοῦ κατάληψις οὐ γίνεται. III 156, 14 (οἱ σώματος ὀφθαλμοὶ) συνεργῷ φωτὶ χρώμενοι. V 222, 19 φωτὸς συνεργοῦντος. V 82, 9 ὅρασις μὲν φ. τὸ κάλλιστον ἐν τοῖς οὖσιν ὁρᾷ, ὁρᾷ δὲ διὰ φωτὸς τἆλλα πάντα. IV 301, 11 καθάπερ ὀφθαλμοὺς φ. ἀναστράψαν (διεγείρει). V 269, 17 οἱ ... τὰς ἐπιφανείας τῶν ὁρατῶν καταθεῶνται, ἅμα δεόμενοι φωτὸς ἔξωθεν. II 275, 13 (φωτὸς ἀπόλαυσις, ὀξυδερκεστάτη ὄψις). I 217, 5 δεσμὸν γὰρ ἀμφοῖν (sc. χρωμάτων καὶ ὀμμάτων) προυπειργάσατο τὸ φ. ἡ φύσις. II 207, 3 (χρῶμα = κρᾶμα) ἔκ τε τῶν ὑποκειμένων καὶ φωτός. II 206, 20 σὺν ἀέρι καὶ φωτὶ (τῶν χρωμάτων ἀντιλαμβανόμεθα). II 202, 14 τὸ οἰκεῖον ἐπὶ τὴν τῶν ὄντων θέαν.

4. φ. νοητόν, ψυχικόν, metaph. et alleg.: VI 2, 7 τὸ νοητὸν φ. ἰδεῖν οὐ δυνάμενοι διʼ ἀσθένειαν τοῦ κατὰ ψυχὴν ὄμματος. I 18, 11 πρὸς δὲ τὴν τοῦ νοητοῦ φωτὸς ἰδέαν ἐκείνην ἀπιδών. I 285, 2 ἔλαιον ψυχικοῦ ... φωτός. I 151, 3 φωτὸς κοινωνῆσαι ψυχικοῦ. IV 27, 18 ἡ ψυχὴ ... νοητοῦ φωτὸς ἀναπλησθεῖσα. I 217, 8 (τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα) προσχρησάμενον ὥσπερ φωτὶ συνεργῷ τῷ πόνῳ. I 149, 19 sq. τὰ ἐν ψυχῇ φῶτα. III 248, 17 τῆς ... ψυχῆς τὰ πρωτότοκα γεννήματα ... φωτὶ ἐοικότα οὐκ ἀμυδρῷ. III 157, 3 ὁ γὰρ νοῦς ... εἶδεν αὐτὰ οὐ νόθῳ φωτί, γνησίῳ δὲ ὅπερ ἀφʼ ἑαυτοῦ ἐξέλαμψεν. II 13, 3 ὁ νοῦς τὸ οἰκεῖον φ. ἀποστέλλων. II 56, 12 ὅταν δὲ ἀμυδρωθὲν ἐπισκιασθῇ τὸ διανοίας φ. III 81, 4 κατὰ διάνοιαν. VI 53, 6 φωτὸς οὐρανίου τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἀναπλησθῆναι. I 152, 31 ὁ τρέφων ἐκ νεότητος καὶ πρώτης ἀκμῆς ⟨με⟩ μέχρι τελείου φωτὸς αὐτὸς ἐμπλήσει. V 325, 11 αὐγοειδέστατον φ. μὴ ἰδόντες. I 285, 7 (ἀγωγαί) φ. τηλαυγέστατον ἀπαστράπτουσαι τοῖς μὴ ἀψικόρως κραταιῶς δὲ ... ἐξ ἀδιαστάτου καὶ συνεχοῦς ἐπιμονῆς ἐλλαμβανομένοις ὧν ἐρῶσιν. VI 55, 3 τὸ μὲν φιλοσοφεῖν ἄξιον φωτός. I 149, 23 ὁ δέ γε ἀστεῖος ... τὸ φ. ἕνεκα φωτὸς ... κτᾶται. III 280, 11 τὸν ... φρονήσεως ἀσκητὴν ὑπολαμβάνομεν ἥλιον, ἐπειδήπερ ὁ μὲν τοῖς σώμασιν, ὁ δὲ τοῖς κατὰ ψυχὴν πράγμασιν ἐμπαρέχει φ. IV 279, 20 ὡς ἐν ἀσκίῳ φωτὶ ... βιώσονται. I 287, 11 οἷα φ. ἐναυγάσασα ἡ φωνή. — IV 75, 20 φ. γὰρ ἡ ἀλήθεια. II 77, 14 φ. τὸ ἀληθείας. I 123, 1. 6 οὐδὲν ⟨δὲ⟩ τῶν πραγμάτων φ. ἐναργέστερόν ἐστιν ἀληθείας. IV 300, 2 (ἀληθείας) ἡλίου τρόπον φ. τοῖς πράγμασι περιτιθείσης. V 220, 22 coni. ἀλήθεια. IV 83, 19 οἷα φωτὶ σκότος ἐπιστήμῃ τὴν ἀμαθίαν ἀποσκεδάσει. III 81, 13 φ. δὲ ψυχῆς ἡλιοειδέστατον ἐπιστήμη. I 149, 18 sq. σύμβολον φωτός ἐστιν ἡ ἡμέρα, φ. δὲ ψυχῆς ἐστι παιδεία. II 200, 11 (ἄγνοια) μήτε φ. λόγον παρεισελθεῖν ἐῶσα. V 69, 15 διανοίας δὲ φ. ἐστι σοφία. V 115, 18 σοφίας. III 81, 17 κατὰ σοφίαν. II 276, 8 σοφία ... φωτὸς τρόπον ὄργανον τοῦ ὁρᾶν. V 101, 10 ἑβδομὰς ... φ. ... ἑξάδος. V 263, 13 ἰσότης δὲ φ. ἄσκιον. II 298, 19 φωτὶ τρισσῷ, μνήμῃ τῶν παρεληλυθότων καὶ ἐναργείᾳ τῶν παρόντων καὶ τῇ τῶν μελλόντων ἐλπίδι. — III 81, 3. 16 Ναχὼρ ἑρμηνεύεται φωτὸς ἀνάπαυσις. III 264, 19 Ζαβουλὼν δὲ φωτὸς (σύμβολον). I 123, 1. 5 Ὤρ, ὅ ἐστι φ. II 77, 15 τοὺς δ' ἐλαιῶνας φωτὸς πεποίηται σύμβολον.

5. θεός, δυνάμεις θεοῦ = φ. III 221, 3 sqq. ὁ θεὸς φ. ἐστι. V 22, 24 εἰ μὴ φ., ἡλίου ἥλιος, ἀνέλαμψε. V 346, 14 οἱ τὸν θεὸν θεῷ φαντασιωθέντες, φωτὶ φ. V 11, 4 τὸ φ. ... αὐτὸ ἑαυτοῦ γνώρισμά ἐστιν. III 220, 17 τὰ τοῦ ἀοράτου καὶ μεγίστου θεοῦ περιφεγγέστατον καὶ περιαυγέστατον φ. I 24, 6 ἐπ' αὐτὸν ἰέναι δοκεῖ τὸν μέγα βασιλέα· γλιχομένου δ' ἰδεῖν, ἀθρόου φωτὸς ἄκρατοι καὶ ἀμιγεῖς αὐγαὶ ... ἐκχέονται. I 193, 23 sq. ὁ γὰρ τοῦ ὄντος ὀφθαλμὸς φωτὸς ἑτέρου πρὸς κατάληψιν οὐ δεῖται. II 69, 20 ἑώρα δὲ ὁ θεὸς καὶ πρὸ γενέ-

σεως φωτὶ χρώμενος ἑαυτῷ. III 138,20 ὃς (sc. θεός) λαμπροτάτῳ φωτί, ἑαυτῷ, τὰ ὅλα αὐγάζει. II 241,12 ἐξ ἀσωμάτου τοῦ παρ' ἑαυτῷ (sc. θεῷ) φωτός. II 210,16 ἐν ἀφθάρτῳ τοῦ ἀγενήτου φωτός. I 65,5. 14 τοὺς κατὰ τὸ ἕβδομον καὶ θεῖον ὡς ἀληθῶς φ. κινηθέντας τρόπους. II 276,4. III 60,15. 271,3 (τὸ θεῖον φ.). III 229,8 (θεοειδέστατον καὶ ἀσώματον). — II 74,4 αἱ (sc. δυνάμεις) περὶ αὐτὸν οὖσαι λαμπρότατον φ. ἀπαστράπτουσιν. I 9,15 cf. 10,8 τὸ δὲ ἀόρατον καὶ νοητὸν φ. ἐκεῖνο θείου λόγου γέγονεν εἰκών. II 277,15 τοὺς τοῦ θεοῦ λόγους φωτὸς τρόπον ὁρωμένους.

φωσφορεῖν. I 59,1 ὥσπερ ἥλιον καὶ σελήνην ἀεὶ φ. ἅπαξ κελευσθέντας. I 18,14 ἑνὸς μὲν τοῦ φ. (χάριν ἐποίησε τοὺς ἀστέρας). III 50,8 τῶν πλανήτων ἕκαστος φωσφορεῖ. III 60,9 ὅπερ γὰρ ἐν ἡμῖν λογισμός, τοῦτο ἐν κόσμῳ ἥλιος, ἐπειδὴ φωσφορεῖ ἑκάτερος. IV 225,6 ὁ γὰρ ἥλιος, ὥσπερ ἡ λυχνία, μέσος τῶν ἓξ τεταγμένος ἐν τετάρτῃ χώρᾳ φωσφορεῖ. IV 279,21 τοὺς νόμους αὐτοὺς ἀστέρας ἔχοντες ἐν ψυχῇ φωσφοροῦντας.

φωσφόρος. IV 148,14. 224,13 (ἀστέρες). I 9,9. 17,13. III 150,11. 251,12 (ἄστρα). II 178,25 (θεός). II 167,21 (τὸ τῆς διανοίας ὄμμα). III 50,19 (πλάνης).

φωτίζειν. IV 279,19 τοῦ πυρὸς τὸ μὲν φ. τὸ δὲ καίειν πέφυκεν. V 119,12 νουμηνίᾳ γὰρ ἄρχεται φ. αἰσθητῷ φέγγει σελήνην ὁ ἥλιος. II 74,9 τὸ αὐγοειδὲς ... τὴν μὲν τοῦ καίειν μεθειμένον δύναμιν, τὴν δὲ τοῦ φ. περιέχον. III 70,3 (ἡ φλὸξ) φωτίζει δὲ τὸν γείτονα ἀέρα. III 139,14 ἡ θεία σύνταξις αὕτη τὴν ὁρατικὴν ψυχὴν φωτίζει. — III 93,19 ἐν τῇ ψυχῇ κατὰ δύο μοίρας ἐκ τριῶν πεφωτισμένῃ. V 43,19 (ἡ σελήνη) καὶ φωτιζομένη καὶ ἐπιλείπουσα.

φωτισμός. III 169,8. 216,12 σελήνης.

φωτοειδής. III 252,1. 15.

χαίρειν. III 154,8 δείγματα δὲ τοῦ χ. × I 289,12 ὅτι σοφοῦ τὸ χ. ἴδιον. I 286,17 ᾧ καὶ τὸ χ., ἐπιγέννημα σοφίας, ἐκτεμὼν λύπην δεδώρηται. III 185,10 φαύλῳ δ' οὐδενὶ χ. ἐφεῖται. IV 45,5 cf. 46,2 τὸ χ. μόνῳ θεῷ οἰκειότατόν ἐστιν. V 100,3 τὸ μὲν χ. ἴδιόν ἐστι μόνου θεοῦ. V 342,5 τοῦ ... χ. καὶ ὁρᾶν ἀεὶ τὸ ὂν τί ἂν ὠφελιμώτερον ... ἐπινοήσειέ τις; I 288,23 sq. τοιοῦτον γάρ ἐστι τὸ Ἀαρὼν τὸν Λευίτην ὑπαντᾶν τῷ ἀδελφῷ Μωυσεῖ καὶ ἰδόντα χ. ἐν ἑαυτῷ. V 169,7 cf. IV 289,11. 293,18. V 90,16. VI 138,21. 167,23 πολλὰ χ. φράσας. I 191,10 (ὁ θεὸς) μόνος χαίρει. V 65,21 χαίρει δὲ φιλοθέοις γνώμαις (ὁ θεός). V 65,20 ὁ θεὸς οὐ χαίρει, κἂν ἑκατόμβας ἀνάγῃ τις. V 94,8 οὐ γὰρ πολυσαρκίᾳ καὶ πιότητι ζῴων χαίρει ὁ θεός. I 77,17 τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας, ἣ χαίρει καὶ γάνυται καὶ τρυφᾷ ἐπὶ μόνῳ τῷ πατρὶ αὐτῆς. I 289,8 ἐν ἑαυτῷ δὴ πᾶς σοφὸς χαίρει. I 155,17 (ὁ ἄφρων) χαίρει γὰρ αὐτῇ (sc. ἡδονῇ). I 63,6 χαίρει δὲ ἡ φύσις ἑβδομάδι. I 287,16 (ὁ λόγος) γέγηθε δὲ καὶ χαίρει. I 162,2 λυπείσθω τοιγαροῦν αἴσθησις, ἀρετὴ δ' αἰεὶ χαιρέτω. I 161,20 ὁ σοφὸς χαίρων ἀλλ' οὐ λυπούμενος γεννᾷ. I 287,25 χαίρων καὶ γεγηθὼς ὁ λόγος. III 287,8 (διάνοια) χαίρουσα. IV 38,8 (ἡ ὅρασις) χαίρουσα τῇ θέᾳ τούτων. VI 99,13 χαίροντος θεοῦ. III 185,5 χαίροντα καὶ γελῶντα ... τὸν ἀστεῖον. I 56,8 (τά τε γεννώμενα) χαίροντα μὲν ἡδονῇ, τὴν δ' ἐναντίαν ἀλγηδόνα δυσχεραίνοντα.

χάλαζα. I 28,5. IV 147,15 sqq. 148,5. 18. 150,2. 154,19.

χαλβάνη. All: III 45,12 sqq. cf. 51,8 (ὁ ἀήρ).

χαλδαΐζειν. IV 19,8 ὅτι χαλδαΐζων (Ἀβραὰμ) τῇ τῶν ἀστέρων γορείᾳ προσεῖχεν. IV 19,6 ἀπ' ἀστρονομίας καὶ τῆς χαλδαϊζούσης δόξης. III 239,13 τὴν γὰρ χαλδαΐζουσαν ἀλλογενῆ καὶ ἀλλόφυλον γλῶτταν τῶν περὶ ἀστρονομίαν μετεωρολεσχῶν ἀπολιπών. III 23,6 τοὺς μὲν γὰρ τὰς γνώμας χαλδαΐζοντας οὐρανῷ πεπιστευκέναι. II 304,9 τοὺς ἔτι τὴν γνώμην χαλδαΐζοντας μετακλίνειν ... οἴεται δεῖν ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν. III 159,18 νοῦς δὲ ἡμῶν ἡνίκα ἐχαλδάϊζε μετεωρολεσχῶν. IV 17,9 (Ἀβραὰμ) χαλδαΐσας μακρόν τινα χρόνον.

χαλεπαίνειν. I 54,19. IV 57,1. 191,15.

χαλεπός. V 181,19 ἄγος. VI 57,14 (αἰκία). V 1,18 (ἀλγηδόνες). IV 176,6 (ἄμιλλαι). I 161,15. IV 111,3 (ἀνία). I 83,22 ἀντίπαλοι. I 221,9 (ἀποτροπή). IV 193,18 (ἀπώλεια). II 221,23. 290,16 (ἀραί). I 187,2 (ἄρρωστίαι σώματος). VI 177,5 ἀσεβημάτων ... χαλεπώτατον. II 198,5 (ἀταξία). II 271,13 ἄχθος. VI 214,21 (δεσμοί). V 89,8 (δέσποινα). I 187,22 (δέσποιναι). V 235,4 ἡ ἑνὸς δεσποτεία. VI 13,11 (δεσπότης). I 156,14. V 207,1 (δεσπόται). III 143,25 διάγνωσις. V 106,34 (δυσθυμίαι).

III 65,7 ἐπαναστάσεις. IV 213,8 (ἐπιτηδεύματα). V 227,18 (ἔρωτες). VI 187,19 ἐχθρός. V 157,10 ζηλοτυπίαι. V 206,5 ζημία. I 57,10 (ζωή). VI 175,6 (θάνατοι). VI 132,23 θέα. V 157,16 κακά. II 274,4 (κήρ). IV 161,14 (κίνδυνος). V 211,20 (κλοπή). VI 12,4 (κυρίοι). I 140,24 νόσημα. I 193,17 (νοσήματα). I 121,6. II 10,25. V 2,3. 6,9. 58,15 (νόσος). VI 47,3 (νόσοι). II 34,9 (ἡ ἐπ' ἀρετὴν ἄγουσα ὁδός). I 58,15 (πάθος). IV 301,4 cf. V 177,22 πάντα ... τὰ ψυχῆς πάθη. VI 131,4 πενία. II 40,25. IV 172,10 (πόλεμοι). IV 266,12 πρᾶγμα. V 310,13 σκαιότης. I 280,15 (συμφοραί). I 165,17 (ψυχή). I 281,12 (ὠδῖς). II 16,15 (ὠδῖνες). VI 132,10 (ὠμότης). — IV 140,10 ἅτε χ. καὶ βαρύμηνος καὶ ἀπαραίτητος τὴν ὀργήν. V 8,22 τὸ δὲ δεύτερον οὐ χαλεπὸν μόνον. V 205,10 τρίτον ... χαλεπώτερον. I 186,13. 248,16. 281,1. II 42,4. III 106,20. 141,19. 198,6. IV 104,11. VI 80,17. 200,12. 223,8 χαλεπόν (ἐστιν). V 274,4 χαλεπὸν γὰρ ἔδοξεν εἶναι. I 167,15 χαλεπὸν ἡγῆται. V 118,10 χαλεπὸν μᾶλλ' ὁ' ἀδύνατον (ἐστίν). V 199,2 χαλεπὸν δ' ἐκεῖνο. IV 116,21 μή τι χαλεπὸν πάθωσι. VI 143,17 οὐδὲν οὕτως. V 173,13 χαλεπὸν δὲ οὐδὲν ... πείσεται. III 272,17 ὅσα πρὸ θανάτου χαλεπά. V 368,2 χαλεπὰ βίγος, δίψος, ἔνδεια τροφῆς. V 331,17 τί ἂν εἴη χαλεπώτερον. VI 56,16 εἴ τι χαλεπώτερον. IV 193,19 ἐχθρῶν δὲ χαλεπώτερα ἠδικηκότων ἀποσγέσται. V 121,4 τὸ χαλεπώτατον. IV 301,5 χαλεπώτατον δ' ἐπιθυμία. IV 174,21. V 109,9 (τὰ χαλεπώτατα). — III 135,25. IV 179,1. 188,3. V 195,6. VI 146,7. 218,15 χαλεπῶς.

χαλεπότης. I 216,13.

χαλκευτικὴ τέχνη. I 75,12.

χαλκός. I 108,2. 190,7. II 11,11. 25,25. 26,15. VI 79,9.

χαλκουργός. VI 94,1.

χαλκοῦς. I 106,11.17. 109,13. II 115,6 (ὄφις). II 114,21 (δράκων).

χαμαίζηλος. II 36,10. 64,14 ἔρνος. V 16,2 (ἑρπετά). II 17,15 ὁ ταπεινὸς καὶ χ. Λάμεχ. II 279,8 φυτά. I 117,21 (ψυχή). — V 150,10 οὐδὲν ... χαμαίζηλον. II 300,16 τὸ χαμαίζηλον. II 91,13 ταπεινὰ γὰρ ταῦτά γε καὶ λίαν χαμαίζηλα. V 235,13 ἄνω πηδᾶν ... ἀπὸ γῆς καὶ τῶν χαμαιζήλων. — I 131,10 χαμαιζήλως (νοεῖν).

χαμαιλέων. II 203,10.

χαμαιτυπεῖον. III 25,11. V 26,9.

χαμαιτύπη. I 210,1. III 223,15.

χαμευνεῖν. III 232,7. 267,24.

χαμευνία. I 262,24. II 125,24.

χανδόν. III 117,6.

χάος. VI 78,3.5.

χαρά. V 132,1 χ. δὲ ψυχῆς ἐστιν εὔλογος ἔπαρσις. I 132,6 ἡ χ. — εὐπάθεια ψυχῆς ἐστιν ἥδε. I 132,9 ἡ δὲ χ. καὶ ἴδιον καὶ κοινὸν ἀγαθόν ἐστιν. I 137,7 ἡ χ. εὐπάθεια οὖσα εὐχῆς ἐστιν ἐπαξία. I 173,3 ἀρετῆς εὐπάθειαν αὐτῇ (sc. ψυχῇ) περιποιούσης καὶ τρυφὴν ... τὴν μετὰ πολλῆς εὐμαρείας ἄπονον χαρὰν καὶ ἀταλαίπωρον. I 132,12 μηδὲν εἶναι ἀγαθόν, ᾧ μὴ πρόσεστι χ. I 289,7 ἐν τοῖς τῆς ψυχῆς μόνοις ἀγαθοῖς ἡ ἀνόθευτος χ. καὶ ἀκιβδήλευτος εὑρίσκεται. II 299,9. III 79,13. 156,4. 179,6. 188,27 ἡ εὐπαθειῶν ἀρίστη. I 285,21 κτημάτων τὸ κάλλιστον. V 43,9 διανοίας. V 343,3 γέλως δὲ σημεῖον ἐπὶ τοῦ σώματος φανερὸν ἀφανοῦς τῆς κατὰ διάνοιαν χαρᾶς. IV 45,3 ἡ κατὰ διάνοιαν εὐπάθεια καὶ χ. I 72,15 ἀρετῇ δὲ ἁρμόττον εἰρήνη καὶ εὐπάθεια καὶ χ. I 290,5 ἀστεῖοι μὲν οὖν χαρὰν καὶ ἐλπίδα κλῆρον λαχόντες εὐδαίμονα. III 186,24 ἡ ψευδώνυμος χ. τῶν ἀφρόνων, ἡ δὲ ἀληθὴς ... μόνοις ἀστείοις ἐφαρμόζουσα. I 286,12 δημιουργὸς γὰρ ὁ θεὸς σπουδαίου γέλωτος καὶ χαρᾶς ἐστιν. II 181,15 ἐν θεῷ. III 202,7 ἡ σοφία χαρὰν (τέξεται). II 167,8 τὸ τῆς σοφίας εἶδος χαρᾶς μεστόν. I 168,6 (ὁ φαῦλος) μηδὲν ἔχων χαρᾶς αἴτιον. V 100,2 χαρᾶς ἐγκύμων. IV 45,13 τὸ μὲν τῆς χαρᾶς γένος. I 161,32 cf. III 183,10 τὸ γέννημα δ' ἐστὶ γέλως καὶ χ. — I 172,1 τὰ πάθη χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. I 130,19. III 71,17. IV 181,11 (coni. εὐφροσύνη). V 98,12 (coni. εὐπάθειαι). IV 35,3. VI 158,22 (opp. λύπη). III 284,29 λύπην ὡς χαρὰν ὀνειροπολεῖ. IV 45,20 τὴν ἄκρατον καὶ ἀμιγῆ λύπης χαράν. III 1,11 ἐπιστομίζουσι γὰρ ὡς αἱ σφοδραὶ λῦπαι, καὶ αἱ ὑπερβάλλουσαι χαραί. V 351,12 (opp. πένθος). IV 114,20 ἡ δὲ χ. καὶ φόβον εὐθὺς ἐγέννησε. III 184,15 δ ... πρὸς λύπην φόβος, τοῦτο πρὸς χαρὰν ἐλπίς. III 188,14. V 373,24 ἐλπὶς χ. πρὸ χαρᾶς. III 220,11 ἐλπίδος. III 303,14 (χ. ἐλπίδος μείζων). I 132,17 ἡ χ. οὐ παροῦσα μόνον ἀλλὰ καὶ ἐλπιζομένη ἀναχεῖ τε καὶ εὐφραίνει τὴν ψυχήν. V 347,3 (πίστις, χ., δρασις). II 198,15 τὸ σῶμα ἐνερευθὲς εἶναι καὶ πεπυρωμένον τῆς ἔνδον ἀναχεούσης καὶ

χλιαινούσης χαρᾶς τὸ πάθος. V 343, 20 πάντα τόπον τῆς ψυχῆς αὐτοῦ χαρᾷ προκατέχεσθαι. III 2, 15 πλείονι χαρᾷ γρώμενος ἐπὶ τῷ θεράπων θεοῦ γενέσθαι. II 141, 11 ψυχῆς ... ὑπὸ πλήθους καὶ μεγέθους χαρᾶς ἀνασκιρτώσης. I 289, 1 ὀηλοῦντος τοῦ νομοθέτου τὴν γνήσιον καὶ οἰκειοτάτην ἀνθρώπῳ χαράν. I 286, 10 ὅταν μέντοι διώσηται τὰ κακά, χαρᾶς ἀναπίμπλαται. I 214, 4 τὰ μὲν τέρψιν ἐξ ἑαυτῶν καὶ χαρὰν ἐνδιδόντα. V 100, 8 οὐ κατὰ τὸ παντελὲς ἐστέρηται τὸ γενητὸν χαρᾶς. IV 164, 1 ἀρυσόμενοι χαρᾶς. IV 162, 20 cf. 25, 12 πληρωθεὶς χαρᾶς. IV 199, 10 πληρωθέντες εὐθυμίας καὶ χαρᾶς. V 284, 13 ὑποπλησθεὶς ἀλέκτου χαρᾶς. IV 46, 4 μέτεστί σοι χαρᾶς. IV 114, 7 πάντα ... ἔγεμε χαρᾶς. III 183, 3 πολλῆς καὶ ἀκράτου χαρᾶς εἰσοικισαμένης. III 184, 1 χαίρειν πρὸ χαρᾶς. III 184, 10 ἥκοντι ... τῷ ἀγαθῷ συνομαρτεῖ χ. III 298, 19 τὸ χαρᾶς ... ἀμβρόσιον. III 286, 12 χαρᾶς σαφέστατον ὀείγμα. V 342, 3 βραβεῖον ἀναδίδοται χ. V 342, 25 τῷ περιπεποιημένῳ τὴν ἀρετὴν ἐκ φύσεως ... χ. τὸ ἆθλον. V 278, 12 ἐκ τοῦ νικῆσαι. VI 159, 10 ἐπὶ σωτηρίαν ... ἡγεμόνος. I 161, 18 μετὰ χαρᾶς ὑπερβαλλούσης. III 184, 7 μηνύει τὴν ἐπὶ τῷ μέλλοντι καρπῷ τοῦ δένδρου χαράν. — All: I 173, 8 ἅπερ ἐναντιώτατά ἐστι βεβαιότητι ψυχῆς, ἣν περιποιεῖ χ. συνώνυμος Ἐδέμ. I 132, 19 γέλως γὰρ ψυχῆς καὶ χ. καὶ εὐφροσύνη διερμηνεύεται οὗτος (sc. Ἰσαάκ). I 122, 12 ἡ τῆς ψυχῆς χ. Ἰσαάκ. III 201, 25 (ὄνομα Ἰσαάκ). I 162, 5 ὁ γέλως ἐστὶν ἡ χ.

χαρακτήρ. III 192, 19 ὅπως οὖν μὴ ἀπατώμεθα παραθέσει τῶν κεκιβδηλευμένων πρὸς τὰ δόκιμα δι' ὁμοιότητος τοῦ χαρακτῆρος. Ἰ 134, 16. 26 τοῦτο τὸ σχῆμα τῇ ψυχῇ ἐντετύπωκεν ὁ θεὸς νομίσματος δοκίμου τρόπον. τίς οὖν ἐστιν ὁ χ. εἰσόμεθα. I 53, 1 τῆς ἑκατέρου (sc. θεοῦ καὶ κόσμου) φύσεως ἐναπεμάττετο τῇ ψυχῇ τοὺς χαρακτῆρας. V 280, 9 τῇ ψυχῇ χαρακτῆρι θείῳ τυπωθείσῃ. I 226, 11 (ἵνα ἡ ψυχὴ) δέξηται χαρακτῆρας ἐξουσίας τε καὶ εὐεργεσίας αὐτοῦ (sc. θεοῦ). I 275, 30 κἂν πάντες οἱ χαρακτῆρες, οὓς (αἱ ἀρεταὶ) ἐνεσημήναντο ταῖς τῶν προσεληλυθότων ψυχαῖς, ὑπὸ μοχθηρᾶς διαίτης ... ἐξίτηλοι γένωνται. III 41, 20 ἡ ψυχὴ· ... ἀποσείεται τοὺς ἐπιφερομένους χαρακτῆρας. II 248, 22 τοὺς ἐνσφραγιζομένους πήττειν καὶ διαφυλάττειν χαρακτῆρας. V 246, 16 ὅπως ... ἐναπομάττωμαι τῇ διανοίᾳ θειοτέρους καὶ ἀνεκπλύτους χαρακτῆρας. II 24, 7 αἱ τῶν πραγμάτων ἰδιότητες τυποῦσιν αὐτὸν (sc. τὸν λόγον) κατὰ τοὺς ἰδίους χαρακτῆρας. II 65, 18 (ἡ φαντασία) ὥσπερ δακτύλιός τις ἢ σφραγὶς ἐναπεμάξατο τὸν οἰκεῖον χαρακτῆρα. I 5, 18 τὰ εἴδωλα μνήμῃ τῇ συμφύτῳ καὶ τοὺς χαρακτῆρας ἔτι μᾶλλον ἐνσφραγισάμενος. III 76, 16 ὁ ἀπὸ τοῦ γένους opp. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος. I 2, 10 (τὰ τῆς κοσμοποιίας κάλλη) βραχυτέροις παραδηλωθήσεται χαρακτῆρσιν. — III 67, 7 ἀγαθῶν καὶ κακῶν. I 76, 17. 21. II 196, 5. III 10, 6 ἀρετῆς. I 277, 7 θείας δυνάμεως. III 168, 20 δυνάμεων. I 264, 14 τῶν εὐπαθειῶν. I 256, 9 κακίας. III 76, 4 οἱ δὲ πρῶτοι τῆς μέσης παιδείας. II 137, 13 (σφραγῖδος θεοῦ, ὁ ἀΐδιος λόγος). II 196, 25 (τῆς τὰς κατὰ μέρος ἀρετὰς τυπούσης σφραγῖδος). I 23, 5. V 178, 8 σώματος. II 98, 13 τὸν νοῦν ἀπεργάζεται ἕτοιμον δέχεσθαι τούς τε φυσιολογίας καὶ τοὺς ἠθοποιίας ἀσινεῖς ... χαρακτῆρας. V 99, 3 τὸν ἄρρενα τῆς φύσεως χαρακτῆρα παρακόπτειν. II 187, 4 ἡ φύσις χρησαμένη τῷ αὐτῷ. I 136, 10 ἔχουσαν τὴν (φύσιν) μὲν κίβδηλον, τὴν δὲ δόκιμον χαρακτῆρα. I 171, 5 ψυχῆς. — II 186, 25 τὸν ἐνεσφραγισμένον ὑπὸ τῆς τέχνης αὐτῆς (sc. σοφίας) χαρακτῆρα διορῶσι. III 171, 19 οἷς ἡ διδακτικὴ τῆς ἀσκητικῆς ἀρετῆς διαφέρει. III 252, 12 τῶν μὲν ἄκρων ἰδεῖν ἔστι μὴ μεταποιούμενον χαρακτήρων, μόνου δὲ τοῦ μέσου καὶ ποικίλου. III 241, 15 μετατυπωθεὶς τῷ κρείττονι χαρακτῆρι. IV 24, 2 ὁ μὲν νοῦς ἄρρενος, ἡ δ' ἀρετὴ θήλεος μετέχει χαρακτῆρος. VI 146, 23 τύποι γάρ τινες ἦσαν ἀρίδηλοι καὶ χαρακτῆρες. IV 83, 14 χαρακτῆρες γὰρ ἐπιφαίνονταί τινες τῷ σώματι. II 69, 3 τὸ ψιλὴν ἄνευ χαρακτῆρος τὴν ὕπαρξιν καταλαμβάνεσθαι. II 36, 25 κεκιβδηλευμένους χαρακτῆρας ἐναπομάττονται. V 234, 7 σημειωσάμενος καὶ ταῦτα διττοῖς χαρακτῆρσι. V 242, 2 μετατυπώσας αἰσχρὸν ἀντὶ καλοῦ χαρακτῆρος. V 26, 16 ταῖς ὕλαις καὶ τοῖς χαρακτῆρσι δόκιμα (τὰ χρήματα). III 262, 8 ὁ μὲν δὴ τοῦ Ἰωσὴφ χ. διὰ τῶν εἰρημένων ὑποτυποῦται. II 82, 7 τὸν τύπον αὐτοῦ (sc. Ἰωσήφ) καὶ τὴν ἀκριβεστάτην τοῦ χαρακτῆρος ἰδέαν βουλόμενος ἐκδηλοτέραν ἐγγράψαι. IV 73, 10. τρεῖς ἤδη χαρακτῆρας τοῦ πολιτικοῦ διετύπωσε. III 155, 3 τρίτον προσυπογράφει χαρακτῆρα φάσκων. III 111, 18 τοὺς μὲν οὖν ἀκριβεστέρους χαρακτῆρας ὁ ἑξῆς μηνύσει λόγος. III 169, 19 κατὰ ... τοὺς προτέρους

χαρακτῆρας ὁ φιλομαθὴς ... ἐσκιαγραφεῖτο.

χαρακτηρίζειν. I 75,9 χαρακτηρίζει μέντοι γε αὐτὰ ταῦτα ὀηλῶν ὅτι. III 154,23 τὸν δὲ γεννηθέντα τρόπον χαρακτηρίζει διά τε τοῦ λέγειν. II 30,24 τεχνικώτατα μέντοι χαρακτηρίζει τὴν ... ὑφήγησιν. II 217,4 ἐπειδὰν ἑκάτερον χαρακτηρίζωμεν. II 25,14 ἕκαστος χαρακτηρίζων. I 186,4 ὃν χαρακτηρίσας Μωυσῆς τρόπον.

χαράττειν. VI 54,2 ἁ ῥυθμοῖς σεμνοτέροις ἀναγκαίως χαράττουσι. V 240,2 ταῦτα χαράττοντα σφραγῖσι δοκίμοις. II 21,20 οὓς (sc. ὅρους) ὑπὲρ ἀρετῆς ὥρισαν ἕκαστον αὐτῆς εἶδος οἰκείῳ τύπῳ χαράξαντες. V 345,3 δεισιδαιμονίᾳ τὴν εὐσέβειαν χαράξαντες. II 142,16 ὁ τῷ κατὰ τὴν εἰκόνα θεοῦ χαραχθεὶς πνεύματι (ἄνθρωπος). I 60,14 δόγμασιν εὐσεβείας καὶ ὁσιότητος χαραχθείς. I 87,20 κρατεῖ δὲ ὁ εἷς χαραχθεὶς ἐν αὐτῇ (sc. τῇ ψυχῇ). II 196,6 ἡ χαραχθεῖσα εἰκών. V 151,24 τὰ χαραχθέντα (λόγια) ἐν τῇ προτέρᾳ δέλτῳ. V 271,8 τύπους σωμάτων ἑώρα καθάπερ ἐπὶ πλάτους χαραχθέντας. III 250,11 μετὰ γὰρ τοὺς διαλεύκους εὐθὺς τοὺς ποικίλους εἶδε, παιδείας κόμματι χαραχθέντας.

χαριέντισμα. VI 186,23.

χαριεντισμός. VI 36,1.

χαρίζεσθαι. II 106,12 θεοῦ πλήρη καὶ τέλεια τἀγαθὰ τοῖς οὖσιν ἅπασιν εἰωθότος χ. I 225,9 θέμις δὲ οὐδὲν ἀτελὲς αὐτῷ (sc. θεῷ) χ. III 170,22 βούλεται δὲ ὁ θεὸς ... μεγάλα καὶ ἀθάνατα χ. IV 169,4 δωρεὰς ἀεὶ νέας ἐγνωκότος τοῦ θεοῦ χ. III 169,22 μηκέτ' οὖν ὀνομάτων ἀλλαγὴν ὑπολάβῃς χ. τὸ θεῖον. II 293,2 ἃς (sc. δωρεάς) καὶ τοῖς γενησομένοις τελείοις καὶ δ' αὐτοὺς ὁ θεὸς ἑτέροις εἰώθει χ. V 288,9 προτρέπει ... μάλιστα μὲν χ. τοῖς δεομένοις. IV 178,9 τοῖς ἡμέροις τὰς φύσεις ἁρμόττον εἶναι διδόναι τι καὶ χ. συγγενείας ὀνόματι. II 278,23 ὁ θεὸς χαρίζεται τῇ ψυχῇ δωρεάν. II 282,19 χαρίζεται δὲ ὁ θεὸς τοῖς ὑπηκόοις ἀτελὲς οὐδέν. I 156,30 ἃ τοῖς τελείοις χαρίζεται ὁ θεός. I 69,18 ὁ θεὸς χαρίζεται τὰ ἀγαθὰ πᾶσι καὶ τοῖς μὴ τελείοις. III 200,17 τὸ ἔλαττον εὐξαμένῳ χαρίζεται τὸ μεῖζον. I 219,13 ('Αβραάμ) μικρὰ χαρίζεται καὶ μικροῖς ἐκείνοις. III 294,22 ἕτερον δὲ ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι χαρίζονται τὰ διαφέροντα τῶν λαμβανόντων. V 145,15 αὐτοῖς τἀγαθὰ χαρίζονται. II 31,26 μὴ γὰρ ὅσα δύνασαι χαρίζου. II 150,27 ὁ χαριζόμενος (θεὸς) οὐ ποτὲ μὲν ποτὲ δὲ οὔ. III 179,13 ἀνοίγνυσι δὲ τῆς εὐπαιδίας πηγὴν εὐτοκίαν αὐτῇ χαριζόμενος. IV 282,19 χαριζόμενος τὰ δεσπότου δούλοις. II 193,16 διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ χαριζομένου τάχος. I 294,27 θεὸν γὰρ διδόντα μὲν οἶδα καὶ χαριζόμενον. II 14,24 τὸν γὰρ τῷ νῷ χαριζόμενον τὰ πάντα. IV 283,1 τοῖς μὲν τὰ πάντα τῶν ἐπὶ τιμῇ χαριζόμενοι. IV 257,9 ταῦτα μὲν γὰρ ἴδια τῶν λαμβανόντων, ἐκεῖνα δὲ τῶν χαριζομένων. III 285,20 δυεῖν γοῦν συμποσίων τὸ μὲν πέπλησται γέλωτος ... ἀγαθὰ ἐλπιζόντων, χαριζομένων. IV 117,7 τὴν εἰς ἅπαν ἀπαλλαγὴν τῆς κολάσεως ἐχαριζόμην. VI 129,23 ἐκεῖνοι δ', οἷς ἐχαρίζετο, τίνα γνώμην εἶχον. III 63,17 οὐ γὰρ ἂν ἐχαρίζετο καινὸν τρόπον τινὰ ὁ θεός. V 119,17 ἵνα ... προφέροντες εἰς μέσον τὰ οἰκεῖα κοινοπραγῶσι καὶ χαρίζωνται τοῖς ἀξίοις. VI 180,14 ὅτι οὐδεὶς οὐδὲν αὐτῷ χαρίζοιτο μεῖζον. III 181,15 ἄξιον θαυμάσαι τὸ μὴ πολλὰ τέκνα φάναι δώσειν, ἓν δὲ χαριεῖσθαι μόνον. I 219,6 οὐ μόνον σοι τὰ πρεσβεῖα ὁ πατὴρ ἀλλὰ καὶ τὰ πατρῷα χαριεῖται πάντα. III 116,18 χαριεῖ δωρεὰς τῇ πατρίδι. II 192,9 ὡς χαρίσασθαι παντελῆ σωτηρίαν αὐτῇ (sc. τῇ ψυχῇ). III 194,14 ἐπειδὴ τῷ (θεῷ) μὲν πλεῖστα καὶ μέγιστα χαρίσασθαι ῥᾴδιον. IV 108,18 cf. 98,9 δέομαι, δέσποτα, μὴ θυμῷ χαρίσασθαι. II 193,13 εὑρίσκει τὸ μέγα δῶρον θεοῦ τὸν παντελῆ κόσμον, αὐτὸν ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἀρίστοις μέρεσιν ἐχαρίσατο. I 130,3 ἀγαθότης καὶ χάρις τοῦ θεοῦ, ἣν ἐχαρίσατο τῷ μετ' αὐτὸν γένει. II 288,10 τὸν αἰσθητὸν καὶ γήινον πλοῦτον χαρίσαιτο λιπαρὸν καὶ πίονα. III 196,29 τὸ δοκοῦν ἐφαρμόττειν μοι τοῦτο χαρίσαι. I 143,7 ὁ καὶ τὸν ἔρωτα χαρισάμενος. IV 304,7 ἱερωσύνην τοῦ νόμου χαρισαμένου. IV 294,15 κλῆρον ἐξαίρετον τῆς φύσεως χαρισαμένης. VI 50,7 μεγαλόνοιαν δὲ ὀλιγωρίας προτιμήσαντες καὶ χαρισάμενοι τὰς οὐσίας. III 143,18 ἀνάξια κεχαρίσθαι δόξαντες. IV 13,13 τῷ κεχαρίσθαι τὸν θεόν. II 79,13 κεχάρισται δὲ ὁ θεὸς αὐτῷ μὲν οὐδέν, οὐδὲ γὰρ δεῖται. II 9,4 ὥστε ὀφθαλμῷ μὲν κεχάρισται τὸ βλέπειν. V 88,16 οὐκ ἄμεινον καὶ θεῷ κεχαρισμένον μᾶλλον. II 31,18 ὅτι οὐ πάντα πᾶσιν χαριστέον. — All: IV 5,3 ὃς καλεῖται παρὰ μὲν Ἑβραίοις Ἐνώχ, ὡς δ' ἂν Ἕλληνες εἴποιεν „κεχαρισμένος".

χάρις. I 97,5. V 365,13. VI 87,7 θεοῦ. II 57,15. 79,2. 198,6 sqq. III 91,14 (θεία). I 129,27 cf. 130,1. II 79,11

χάριν ὄντα τοῦ θεοῦ τὰ σύμπαντα. II 9,4 χ. ἐστὶ καὶ δωρεὰ τοῦ νοῦ τὰ πάντα. I 130,3 ἀγαθότης καὶ χ. τοῦ θεοῦ (ἀρχὴ γενέσεώς ἐστιν). III 166,10 μὴ εἶναι θεοῦ καὶ ψυχῆς μέσον, ὅτι μὴ τὴν παρθένον χάριτα. I 161,7 ὁρᾷς ὅση τοῦ αἰτίου ἡ χ. I 160,33 μαρτυρῶν τῇ τοῦ ὄντος χάριτι. I 178,3 καὶ μεγίστη χ. τῷ τεχνίτῃ. V 107,12 ἵνα μὴ ... ἡ σὴ χ. ἀναιρεθῇ. I 102,10 χ. δὲ τῷ θεῷ. III 292,26 τῷ νικηφόρῳ θεῷ. I 121,24 ἀλλ' ὅμως χ. τῷ φιλοδώρῳ. III 7,18 μισθὸν ..., χάριτος καὶ δωρεᾶς ἀγαθὸν τελεώτερον. IV 131,4 διπλασιάσας τὴν χάριν. IV 110,4 λήψεται δ' οὐκ αὐτὸς τὴν χάριν, ἐὰν ἄρα διδῷς. VI 216,9 τὴν χάριν διδοὺς ἔδωκεν οὐκ ἀκέραιον. VI 217,2 μετανοῶν ἐπὶ τῇ χάριτι ἤδη. V 288,10 ἡ χ. τρόπον τινὰ δάνειόν ἐστιν. V 118,20 οὓς βαρυτάτης ἀνίας ἐπελαφρίζει μετουσία χάριτος καὶ δωρεᾶς. VI 151,11 ὅσα ἐν μέρει χάριτος καὶ δωρεᾶς ἔλαβον. IV 100,10 οἱ δ' οὐ χάριν ἀλλ' ἐνέδραν ὑποτοπήσαντες. III 24,8 πρεσβυτέραν χάριτι νεωτέρᾳ ... ἀμειψάμενος. I 199,10 οἱ μὲν γὰρ διδόντες ... ζητοῦντες χάριτος ἀντίδοσιν. V 110,5 χάριτος (ἀντίδοσις). I 253,14 τῆς δὲ ἐλευθερίας χάριτι τοῦ εὐεργέτου ... βεβαιουμένης. II 73,5 cf. I 129, 19. 24 τὸν Νῶε χάριν εὑρεῖν παρ' αὐτῷ (sc. θεῷ). I 129,24 τὸ δὲ χάριν εὑρεῖν οὐκ ἔστι μόνον ... ἴσον τῷ εὐαρεστῆσαι, ἀλλὰ καὶ τοιοῦτον. II 80,11 χάριν δὲ εὑρίσκει τὴν ἀτιμίας ἀδοξοτέραν παρὰ τῷ ἀρχιδεσμοφύλακι. I 116,6 ἀξιοῦται μέντοι τῆς χάριτος. IV 257,6 τὰς (παρθένους) δὲ χάριτος καὶ φιλανθρωπίας, οὐ γέρως, ἠξίωσεν. II 79,15 οὐδὲν δὲ κρίνας ἄξιον χάριτος (ὁ θεός). II 79,6 τὸν ἄξιον χάριτος κριθησόμενον παρὰ θεῷ. V 11,11 τῷ χάριτος ἀξίῳ. IV 114,2 χάριτος ἀξίοις. III 287,9 ὅταν ἄξιοι χάριτος ὦσιν οἱ λαμβάνοντες. III 116,21 ἅπαντας τοὺς ἀξίους χάριτος. II 78,23 sq. ὅτι χάριτος ἔτυχεν, ἢ ὅτι χάριτος ἄξιος ἐνομίσθη. I 191,2 τῶν ὄντων τὰ μὲν χάριτος μέσης ἠξίωται, ἢ καλεῖται δύσις. II 72,17 οἱ μὲν φαῦλοι θυμῷ γεγόνασι θεοῦ, οἱ δ' ἀγαθοὶ χάριτι. V 107,5 γεγηθὼς δίδου τὴν χάριν. IV 112,8 ᾧ τὸ πλεῖστον τῆς χάριτος ἀνατίθημι. IV 295,1 ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις. VI 11,12 περὶ λόγους. V 109,22 ὑστάτην ἀπονείμαντας χάριν. V 301,3 χάριτι δουλωθείς. V 361,20 πρώτη. VI 131,20 (τελευταία). VI 208,3 (ἀζήμιος). VI 221,16 σὺν εὐτραπελίᾳ καὶ χάριτι. VI 185,6 οὐδέποτε τοὺς Ἰουδαίους ἠλάττωσε τῆς χάριτος. VI 202,21 οὐ χάριτι τῇ τῶν Ἰουδαίων. VI 209,19 κατὰ χάριν τὴν πρὸς Ἡρώδην. IV 27,12 χάριτι τῇ πρὸς τὸν ἀστεῖον. VI 139,26 ἐβράβευον οὔτε πρὸς ἔχθραν οὔτε πρὸς χάριν. VI 166,25 ἡ εἰς τοὺς ἀχαρίστους χ. IV 110,14 τοιαύτην μέλλεις κατατίθεσθαι χάριν. VI 207,21 τῶν ἀπολελαυκότων τῆς χάριτος. VI 215,3 διατήρησον τὴν χάριν. IV 133,11 ὀφείλεται γὰρ αὐτῷ χ. V 106,2 ἀμειβόμενοι ταῖς ἴσαις ὠφελείαις τοὺς χάριτος ἄρξαντας. III 265,11 τοῦ μὴ πρὸς χάριν, τοῦ ἀδεκάστου. VI 186,15 ὡς καὶ τὰ τῶν ἄλλων ... ἀηδέστατα συγκρίσει τῆς ἐν τούτοις χάριτος νομίζεσθαι. II 251,10 χάριτος ἕνεκα. III 9,17 χάριν ἔδωκας ἐξαίρετον τῷ διορατικῷ γένει. II 44,2. IV 3,5 κατ' ἐξαίρετον χάριν. III 163,20 χάριτι ἐξαιρέτῳ. — All: II 57,10 cf. 198,6. III 181,4. 258,10 (Ἄννα) ἑρμηνεύεται γὰρ χ. αὐτῆς. II 9,3. 29. 252,21 ἑρμηνεύεται δὲ Ἐνὼχ χ. σου. I 195,26 (Ἰσαὰκ τελειοτάτη χ.). III 166,8 cf. 167,14. I 225,8 σύμβολον εἶναι διαθήκην χάριτος.

χάριτες, I 7,6. 59,6. 106,13. 148,22. 149,3. II 32,17. 151,1. 176,16. 191,14. 198,25. 264,15. III 80,3. 202,27. IV 33,14. 103,22. 112,11. V 45,14. 69,3. 287,14. 359,8. 375,15 (τοῦ) θεοῦ. V 294,9 αἱ χάριτες ἐκ θεοῦ. II 151,20 τοῦ αἰτίου. IV 252,3. V 135,13. 164,18 cf. 304,13 τῆς φύσεως. V 292,16 τὴν φύσιν ... πλουσίαις χάρισι δωρουμένην. I 7,7 ὁ θεὸς ἔγνω δεῖν εὐεργετεῖν ἀταμιεύτοις καὶ πλουσίαις χάρισι. V 140,25 σαὶ γάρ, ὦ δέσποτα, χάριτες καὶ δωρεαὶ τὰ πάντα. II 8,12 ὄντος τοῦ πλουτοδότου θεοῦ τὰς παρθένους καὶ ἀθανάτους χάριτας αὐτοῦ. III 180,25 τοῦ χάριτας ὀμβροῦντος θεοῦ. I 199,15 (ὁ θεὸς) ἀενάους χαρίτων πηγὰς ἀναχέων. II 274,25 μετὰ χαρίτων τῶν παρθένων αὐτοῦ (sc. θεοῦ) θυγατέρων. III 140,11 (παρθένοι). III 183,7 τὸ μόνον χαρίτων καὶ ἀγαθῶν νομίζειν τὸν θεὸν αἴτιον. II 129,14 ὑπὸ τοῦ θεοῦ (δοθεῖσαι). III 10,7 τῶν σῶν χαρίτων ἱκανὸς γενέσθαι κληρονόμος ἐστίν. V 29,15 ἵνα ... θεὸς δὲ τὰς χάριτας ἀνθρώποις ὑποδιακόνῳ τινὶ χρώμενος ὀρέγῃ καὶ χορηγῇ. I 224,5 ὥστε ἄξιοι διὰ ταῦτα καὶ παρὰ θεῷ χαρίτων νομισθῆναι. III 294,17 τὴν πλήρη χαρίτων διαθήκην ἑαυτοῦ (sc. θεοῦ). III 167,17 ἡ πασῶν χαρίτων ἀρχὴ τε καὶ πηγή. III 80,1 τέλεια τὰ τοῦ θεοῦ δῶρα χάρισι ταῖς πρεσβυτέραις ἐπιπνευσθέντα. V 130,20 τὸν

... συνεχεῖς δὲ ναὶ ἀενάους χάριτας ἄρδοντα. III 288, 8 τὰς τῶν ἀεννάων χαρίτων λαβὼν προπόσεις. V 130, 19 τὸν χαρίτων μὲν ἀνεπιδεᾶ (θεόν). I 51, 25 n. cf. II 10, 4 χάρισι θείαις. VI 173, 7 cf. 174, 23 (Ἀπόλλων) Χάριτας δὲ τῇ δεξιᾷ προτείνων. V 68, 19 σπουδοίῳ γὰρ ἐδόθησαν αἱ χάριτες. III 124, 11 (coni. δωρεαὶ καὶ εὐεργεσίαι). III 8, 19 ἀφθονοι μέν, ὦ φιλόδωρε, αἱ σαὶ χάριτες καὶ ἀπερίγραφοι. II 79, 20 ἀγαθότης, ἥτις ἐστὶ πρεσβυτάτη τῶν ... χαρίτων. II 304, 2 (ἀγαθότης) χάριτας δὲ γεννῶσα. II 31, 24 τὸ δὲ ποσὸν ἐν ταῖς χάρισιν αὐτῷ παρείληπται διὰ συμμετρίαν. II 32, 13 τὰς πρώτας αἰεὶ χάριτας, πρὶν κορεσθέντας ἐξυβρίσαι τοὺς λαχόντας, ἐπισχών. I 199, 8 οὓς οἰόμεθα λαμβάνειν χάριτας πρὸς ἀλήθειαν ὠνουμένους. I 115, 13 οὐδὲ τοῖς γονεῦσιν ἴσας ἀποδοῦναι χάριτας ἐνδέχεται. II 282, 8 ἧς (sc. εὐλογίας) ἄνευ βεβαιώσασθαι τὰς προτέρας χάριτας οὐκ ἔστι. IV 305, 19 εἰς χαρίτων ἀμοιβάς. IV 295, 9 ἐν χαρίτων ἀμοιβαῖς. V 311, 6 τὰς διὰ τῶν ὑετῶν χάριτας. VI 172, 1 εὑρετὴς καινῶν γέγονας χαρίτων. VI 183, 4 ὁ τὰς χάριτας ἀταμιεύτους εἰς μέσον προθείς. V 285, 21 καιναῖς καὶ οὐ ταῖς ἐν ἔθει χάρισιν. IV 94, 18 ἀλέκτοις καὶ ἐξαιρέτοις χάρισιν. IV 9, 18 αἱ τῶν χαρίτων ὑπερβολαί. IV 71, 17 καλὰς ὡς ἔοικεν ἀντιπαρέξω δωρεὰς ταῖς προϋπηργμέναις χάρισιν οἰκείαις. IV 133, 9 βοηθῶν ἀπορεῖν ἀνάγκη τοὺς ἐπιλήσμονας χαρίτων. VI 218, 12 ἀπηύχοντό τινες τὰς δεδομένας ὑπ' αὐτοῦ χάριτας.

χάρισμα. I 129, 27 γενέσεως δὲ οὐδὲν χ., ὅτι γε οὐδὲ κτῆμα. I 130, 4 δωρεὰ γὰρ καὶ εὐεργεσία καὶ χ. θεοῦ τὰ πάντα ὅσα ἐν κόσμῳ.

χαριστήριον. V 117, 36 χ. ἀνετέθησαν θεῷ. II 57, 5 (Ἀβραὰμ) ἀποδίδωσι μετὰ πάσης εὐθυμίας ἀναγκαῖον καὶ ἁρμόττον χ. V 120, 23 τῆς μεγίστης ἀποικίας ὑπόμνημά ἐστιν ἡ ἑορτὴ καὶ χ. V 316, 5 τῶν προγεγονότων. V 44, 18 cf. 45, 3 καθ' ὃν καιρὸν χαριστήρια μὲν ἀνάγεται τῷ θεῷ τῆς πεδιάδος. V 132, 9 δύο δ' εἰσὶν ἄριστα δυοῖν χρόνων χαριστήρια. V 34, 4 χαριστήρια εὐτεκνίας καὶ εὐγονίας. III 91, 2 ᾧ καὶ τὰς δεκάτας χαριστήρια τῆς νίκης ἀνατίθησι.

χαριστήριος. V 37, 6 (ἀπαρχαί). IV 304, 9 δράγμα. II 191, 8 δυνάμεις (τοῦ μόνου σοφοῦ). IV 173, 6 (εὐχαί). II 195, 11 (θυσίαι). IV 180, 20 (ὁμολογίαι).

χαριστικός. III 38, 16 cf. 239, 21 (τοῦ ὄντος δύναμις), ἣ προσαγορεύεται θεός. III 239, 18 ἵνα ... τῷ δὲ χαριστικῷ μεγάλα ὠφελῆται. I 136, 24 τὸ τοῦ θεοῦ φιλόδωρον καὶ χαριστικόν.

χαρτίδιον. V 167, 9 ταῦτα γράψας ἐν χαρτιδίῳ. V 15, 3 οὐκ ἐν χαρτιδίοις, ⟨ἀλλ'⟩ ... ἐν τοῖς σώμασι καταστίζοντες αὐτά (sc. τὰ γράμματα). VI 13, 17 ἐν χαρτιδίοις ἢ στήλαις. VI 30, 11 χαρτιδίων ἀγράφων ἀκυρότερα. V 242, 19 χαρτιδίοις ὑπὸ σητῶν ἀναλισκομένοις.

χαρτός. III 185, 2 ἡ τ' ἀρετὴ χαρτόν ἐστι φύσει. V 347, 3 χαρτὸν γὰρ ἡ εὐφυΐα καὶ τὰ φύσεως δῶρα. V 347, 6 ἡ γὰρ ... εὕρεσις χαρτόν. I 256, 15 τὰ τῆς ψυχῆς ... χαρτά. VI 172, 4 τὰ ἠδέα καὶ χαρτά. V 166, 3 τὸ μὴ ἐπὶ χαρτοῖς ἀλλ' ἄγαν ὀδυνηροῖς τὴν θυσίαν μέλλειν ἐπιτελεῖσθαι.

χάρυβδις. III 270, 12. IV 162, 11.

χάσμα. II 109, 6. 115, 2. IV 266, 17. 267, 16.

χαῦνος. III 107, 18 (τῆς ψυχῆς ... ἐπόρσεις). III 61, 18 (κουφότης). II 29, 27 (οἴησις). I 215, 6 (φιλήδονος). — III 43, 15 χαῦνα γὰρ τότε ἄλλα ἐξ ἑαυτῶν.

χεῖλος. II 236, 2 χείλη, στόματος πέρατα. III 300, 20 ἡ φύσις χείλη ζῴοις καὶ μάλιστα ἀνθρώποις ἁρμόζεται. III 303, 22 χείλεσι, δι' ὧν ὁ πολέμιος ἀρετῆς σοφιστὴς λόγος ἐξεκέχυτο. III 306, 23 γλώττῃ καὶ στόματι καὶ χείλεσι. III 303, 17 παρὰ στόματι καὶ χείλεσι καὶ λόγῳ. V 294, 12 χείλεσιν ἄκροις. III 306, 12 cf. 300, 17 sqq. τί δή ποτε τὸν ἐν Αἰγύπτῳ ποταμὸν μόνον ἀνέγραψεν ἔχοντα χείλη.

χειμαίνειν. I 19, 12. II 6, 1.

χειμάρρους. V 9, 9. 345, 9 (ποταμοί). III 120, 10 (ποταμὸς τοῦ βίου). IV 171, 13 χειμάρρων (φοραί). I 24, 6. 148, 23. V 151, 15 χειμάρρου τρόπον. I 193, 4 cf. II 25, 3 ὥσπερ χειμάρρου φορά. V 8, 4 καθάπερ ὑπὸ χειμάρρου. III 9, 2 τὸν ἀεὶ πλημμυροῦντα χειμάρρουν τῶν σῶν εὐεργεσιῶν.

χειμερινός. I 39, 19 (τροπικὸς κύκλος οὐρανοῦ). III 34, 11 (κύκλος). III 35, 4 (τροπή). II 64, 16. IV 147, 11. 168, 8 (τροπαί). IV 146, 16 (ὥρα).

χειμών. I 14, 13 cf. 17, 10. IV 229, 10. V 51, 3. 366, 17 θέρη χειμῶνες καὶ ἔαρος καὶ μετοπώρου τροπαί. III 47, 20 θέρει χ., ἔαρι μετόπωρον (ἐναντίον). I 196, 22 sq. χ. γε μὴν θέρους καὶ θέρος χειμῶνος καὶ ἔαρ ἀμφοῖν ... ἐπιδεᾶ τε καὶ γρεῖα. I 19, 12 ἡ θέρους χειμαίνοντος

ἡ χειμῶνος φλέγοντος. II 5, 20 χειμῶνος ὥρᾳ. IV 183, 10 (φλογμὸς) ἐν μέσῳ χειμῶνι. IV 147, 4 ἐν Αἰγύπτῳ. V 23, 10 χειμῶνας ἐξαισίους καὶ ἐαρίζοντας. II 52, 4 εἴ τις ἐν χειμῶνι εὐδίαν ... ἄγειν δύναται. III 90, 26 (opp. γαλήνη). III 295, 14 (coni. πόλεμοι). III 84, 10 ἐξ ἀμετρίας ὁρμῆς. III 294, 26 φιλοπραγμοσύνης. II 52, 2 τὸν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἄλεκτον καὶ βαρὺν χειμῶνα.

χείρ. I 64, 4 cf. II 139, 24 χεῖρες (μέλη σώματος). I 212, 1 κλάδους ... τῶν ἐν ζῴοις χειρῶν καὶ ποδῶν ἀναλογοῦντα μιμήματα. I 218, 1 cf. II 33, 19. 99, 17 χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ πάσῃ δυνάμει. I 252, 16 τοὺς δὲ ἐρήμους μεγάλης καὶ δυνατῆς χειρός, δι' ἣν ἐσῴζοντο, ἀπολειφθέντας. II 112, 11 μεγάλη χ. ἐστι βασιλέως ἱππικὴ δύναμις. V 184, 3 χερσὶν ἀνδροφόνοις. IV 268, 12 χερσὶν οὐ θνηταῖς. V 120, 22 ἀγναῖς χερσίν. I 109, 8 ἐν τῇ χειρί, ἐν τῇ πράξει τοῦ σοφοῦ. VI 165, 12. 181, 24 πλουσίᾳ χειρὶ καὶ γνώμῃ. V 176, 14 χερσὶ καὶ γνώμαις ἐναγεῖς. V 187, 4 χερσὶ opp. γνώμῃ. I 133, 12 περὶ τὴν τῶν χειρῶν ἐπίθεσιν. IV 232, 13 πόδας μάλιστα καὶ χεῖρας ἀπονιπτόμενοι (οἱ ἱερεῖς). V 146, 6. 199, 8 χειρῶν (ἀποκοπή). V 200, 7 τὴν ἐφαψαμένην χεῖρα τῶν διδύμων ἀποκόπτειν διείρηται. V 246, 13 οἱ γυμνάζοντες ὀφθαλμούς τε καὶ χεῖρας. I 133, 9 (Ἰακὼβ) ἐναλλάττει τὰς χεῖρας. III 281, 9 τὰ χεῖρας ἐξάραντες προσευξώμεθα. V 217, 1 ἀνατείνας τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ὁμνύτω. IV 52, 4 cf. 208, 12. VI 220, 5 τὰς χεῖρας ἀνατείνας εἰς τὸν οὐρανόν. VI 63, 18 cf. 70, 16 τάς τε ὄψεις καὶ τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἀνατείναντες. V 281, 19 τὰς καθαρὰς καὶ ... παρθένους χεῖρας ἀνατείνας εἰς οὐρανόν. VI 142, 12 προτείνοντες τὰς χεῖρας εἰς οὐρανόν. II 73, 3 (ὁ θεὸς) τὴν δεξιὰν καὶ σωτήριον χεῖρα ὀρέγων. III 301, 3. IV 146, 6 (τοῦ) θεοῦ. II 144, 1 θεοῦ (i. e. αἱ κοσμοποιαὶ δυνάμεις). I 51, 25. V 329, 2 χερσὶ θείαις. II 247, 24 οὔτε ποσὶν οὔτε χερσὶν ... (ὁ θεὸς) κεχρημένος. I 241, 15 διὰ τοῦτο χεῖρας πόδας ... (τῷ θείῳ) προσαναπλάττομεν. II 69, 15 cf. 70, 2 εἰ (ὁ θεὸς) ... καὶ χεῖρας μέντοι πρὸς τὸ λαβεῖν τε καὶ δοῦναι (ἔχει). I 298, 1 (μεταβαλὼν) τὴν χεῖρα Μωυσέως εἰς χίονος ἰδέαν. IV 172, 15 τερατωδέστατόν τι συμβαίνει πάθος περὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ (sc. Μωυσέως). — All: I 118, 24 ὅπερ διὰ συμβόλου „χεῖρα" ὠνόμασε. I 108, 16 cf. V 240, 4. 354, 9 ἡ γὰρ χ. σύμβολον πράξεως. III 287, 23. V 323, 16. 18. VI 9, 4 (χεῖρες = πράξεις). IV 235, 12 ἔργου σύμβολον.

χειραγωγία. IV 191, 5.

χειροδοτεῖν. III 232, 24.

χειρόκμητος. VI 212, 8 ἀφίδρυμα. IV 280, 9 (ἀφιδρύματα). III 250, 17 ἔργον. V 17, 8 (ἱερὸν θεοῦ). — II 37, 3 ὅτι χ. οὐδείς ἐστιν ὅψει καὶ πρὸς ἀλήθειαν θεός. — VI 208, 14 τὸ ἱερὸν χειρόκμητον οὐδεμίαν ἐξ ἀρχῆς μορφὴν παρεδέξατο. V 6, 2 οὐδ' ἐξ ἑτέρας ὕλης χειρόκμητον οὐδὲν τὸ παράπαν θεοπλαστήσετε. V 85, 7 μηδὲν θεοπλαστεῖν χειρόκμητον. IV 284, 6 (χειρόκμητα coni. ἀγάλματα, ξόανα). VI 209, 3 ἄγαλμα ἢ ξόασιν ἤ τι τῶν χειροκμήτων. II 61, 15 ὄργανον γὰρ τελεώτατον ... ἀρχέτυπον τῶν χειροκμήτων. VI 76, 5 οἱ τῶν χειροκμήτων οὐδὲν ᾠήθησαν διαφέρειν τοσοῦτον ὁρατὸν θεόν. V 148, 16 τοιγάρτοι καὶ αὐτὸς (sc. θεός) ἐξομοιοῦσθω τοῖς χειροκμήτοις. IV 286, 5 πρὸς θεραπείαν τετράφθαι τῶν χειροκμήτων. V 277, 12 ἐπὶ θυσίας ἀθύτους καὶ σπονδὰς ἀσυμβάτους καλέσασαι τῶν χειροκμήτων. V 15, 3 ἵενται πρὸς δουλείαν τῶν χειροκμήτων. V 149, 2 μηδὲ χειρόκμητα θεοπλαστεῖν. V 333, 22 περὶ τιμῆς τῶν χειροκμήτων. IV 303, 15 ὅσα περὶ χειροκμήτων ἐνομοθετεῖτο.

χειροκοπεῖν. V 146, 20.

χειρονομεῖν. I 267, 24.

χειροποίητος. VI 50, 3 (ἔνδεια καὶ πενία). VI 175, 5 (θάνατοι). IV 238, 18 (ταυρόμορφος θεός). IV 221, 6 ἱερόν. I 50, 4 (κατασκευή). V 206, 22. VI 131, 25 (λιμός). V 243, 16 ναυάγια. III 161, 20 (νόμοι). IV 212, 1 (πόλις). V 44, 27 φθοραί. — IV 239, 12 μηδὲν τῶν χειροποιήτων. IV 192, 8 πάντας τοὺς τελεσθέντας τοῖς χειροποιήτοις συγγενεῖς καὶ φίλους.

χειροτονεῖν. I 291, 15 οὓς ὀρφανίας ἔλεος ἐπιτρόπους εἴωθε χ. II 112, 4 μηδ' ἄρχοντα χ. ἱπποτρόφον. II 121, 5 καί τινας δεῖ ὅσους ἐπ' αὐτὸ τοῦτο χ. τὸ ἔργον. I 205, 16 εἰς θεὸν αὐτὸν (sc. Μωυσῆν) ἐχειροτόνει (ὁ θεός). I 273, 21 (ὁ φύλαξ) τὸν ἀδελφὸν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς διδασκαλίας χειροτονήσας τὸν ἑαυτοῦ προφορικὸν λόγον. II 12, 14 ἐπιστάτας καὶ διδασκάλους κακῶν ἔργων ἐπ' αὐτοῖς χειροτονήσαντες. — I 294, 25 (Μωυσῆς), ὁπότε χειροτονεῖται „θεὸς τοῦ Φαραώ". V 348, 5 ὑπὸ θεοῦ χειροτονηθείς. V 283, 12 τὴν γοῦν ἐπιμέλειαν ... τῶν κοινῶν οὔτ' αὐτὸς ἐθελοντὴς εἱλόμην

οὔθ' ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀνθρώπων χειροτονηθεὶς ἔλαβον. III 245, 1 ἐν τῷ χειροτονηθέντι κατὰ τὰς θείας χορηγίας. II 80, 14 οὓς ἐν δικαστηρίῳ καταδικασθέντας ὑπὸ κλήρῳ ἀρχόντων ἢ καὶ χειροτονηθέντων δικαστῶν. III 125, 13 τῶν ἐπὶ ταῦτα χειροτονηθέντων ... ἐξ μὲν τοὺς ἀμείνους ἔταξεν ἐπὶ τῆς εὐλογίας. V 221, 12 οἴεται δεῖν ὁ νόμος ... διαφερόντως δὲ τοὺς λαχόντας ἢ χειροτονηθέντας δικάζειν. V 211, 12 ὧν οἱ μὲν φύλακες τῶν νόμων κεχειροτόνηνται. III 297, 22 τὸν ... σοφὸν βασιλέα, κεχειροτονημένον οὐ πρὸς ἀνθρώπων, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ... φύσεως.

χειροτονητός. V 244, 15 (ἀρχαί).

χειροτονία. I 267, 11 Ἀαρών. V 283, 17 τοῦ διαδόχου. V 333, 13 θεοῦ. I 29, 11 οὐκ ἔργῳ μόνον ἀλλὰ καὶ τῇ διὰ λόγου χειροτονίᾳ. V 143, 4 κατὰ κλῆρον ἢ χειροτονίαν. III 182, 16 οὐ κλήρῳ, πράγματι ἀβεβαίῳ, καὶ χειροτονίᾳ. IV 138, 21 πιστεύων δ' ὅμως παρῃτεῖτο τὴν χειροτονίαν ἰσχνόφωνον καὶ βραδύγλωσσον. V 211, 13 ἄνευ χειροτονίας.

χειρουργεῖν. III 198, 5. IV 33, 11. 252, 16.

χειρουργία. II 31, 21. III 82, 17.

χείρων. I 133, 17 ἀμείνων μὲν ἡ μνήμη, × χ. δὲ ἡ ἀνάμνησις. V 109, 18 (ἀπολογία). IV 5, 1 (βίος). II 82, 9 (γένος). II 241, 8 sq. 249, 28 sqq. (εἶδος). I 80, 12 κρεῖττον μὲν δὴ τὸ λογικόν, χεῖρον δὲ τὸ ἐπιθυμητικόν. I 138, 15 (ἡδονὴ) τῶν ἄλλων παθῶν χ. I 25, 13 (ἰδέα). VI 85, 14 sq. (κόσμος). II 84, 20 πρὸς μερίδα τὴν χείρω. III 46, 13 (μέρος). III 115, 17 τὸ χεῖρον τῆς ψυχῆς μέρος opp. τὸ κρεῖττον. V 16, 5 πρὸς τὴν χείρω μεταβολήν. III 237, 17 (μοῖρα). I 167, 26 ὁ μέσος ... νοῦς, ὃς τοτὲ μὲν ἀμείνων τοτὲ δὲ χ. ἐξετάζεται. V 252, 9 (οὐσία). II 250, 4 (πολιτεία). I 89, 1 (σῶμα). II 54, 21. III 11, 24. 54, 11 (τάξις). III 297, 8 sq. (λόγου φύσις). — III 22, 17. V 138, 18. 251, 23. 283, 1. 331, 15 τό τε εὖ καὶ τὸ χεῖρον. II 305, 7 τὸ ἐν ἑκάστοις εὖ τε καὶ χεῖρον. VI 86, 10 πρὸς τὸ χεῖρον opp. πρὸς τὸ βέλτιον. V 12, 12 τὸ χεῖρον εἰς τὸ ἄμεινον μεθαρμοζόμεναι. I 80, 12 cf. 162, 27 δίκαιον γὰρ τὸ μὲν κρεῖττον ἄρχειν ἀεὶ καὶ πανταχοῦ, τὸ δὲ χεῖρον ἄρχεσθαι. I 100, 11. 13 ὅταν γὰρ τὸ κρεῖττον ὁ νοῦς ἑνωθῇ τῷ χείρονι τῇ αἰσθήσει. I 127, 22 (ἡ φύσις) νεύει πρὸς ἑκάτερα τό τε εὖ καὶ χεῖρον. I 167, 28 πρός τε τὸ εὖ καὶ πρὸς τὸ χεῖρον. I 133, 20 πρεσβύτερον δὲ τὸ χεῖρον ἡ ἀνάμνησις εὑρίσκεται μνήμης τοῦ κρείττονος. I 127, 23 ὅτι (ἡ φύσις) ἠκολούθησε τῷ χείρονι. I 257, 1 cf. 77, 2. II 92, 10. VI 86, 11 πολλὰς πρὸς ἑκάτερον τό τε εὖ καὶ χεῖρον τροπάς. I 107, 2 τροπὴν τὴν πρὸς τὸ χεῖρον. VI 74, 3 cf. V 229, 1 ἥ τε πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολή. VI 86, 5 πρὸς τὸ ἄμεινον ἢ χεῖρον μεταβάλλοντα. VI 123, 17 τῇ τοῦ λογισμοῦ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολῇ. I 286, 6 τὰς ἑκουσίους τῆς διανοίας πρὸς τὸ χεῖρον τροπάς. I 139, 13 νοῦν ... ἐκδοθῆναι τῷ χείρονι. I 100, 12 ἀναλύεται εἰς τὸ χεῖρον τὸ σαρκὸς γένος. IV 295, 2 τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον ἀκολουθεῖν. I 204, 9 Ἰακὼβ λέγεται προστίθεσθαι τῷ βελτίονι, ὅτε ἐξέλιπε τὸ χεῖρον. I 107, 19 οὐ τόπων διαφοραὶ τότε εὖ καὶ χεῖρον ἐργάζονται. V 94, 7 μήτε χεῖρον κρείττονος μήτ' ἄμεινον χείρονος. III 91, 21 (ὁ νοῦς) κρείττων ἐν χείρονι. II 68, 2 ἄνθρωποι ... ὀφείλουσι πρὸ τῶν χειρόνων αἱρεῖσθαι τὰ κρείττω. I 128, 23 ἔδει γὰρ εἰς τὴν τῶν βελτιόνων δήλωσιν γένεσιν ὑποστῆναι καὶ τῶν χειρόνων. II 49, 18 τὸ γὰρ ἄμεινον, ψυχήν, τοῖς χείροσιν ἐκβεδώκασιν, ἀψύχοις. IV 159, 5 οἱ χείρους (opp. οἱ κρείττονες). V 45, 11 οἱ χείρους τοῖς βελτίοσι ... ἀμιλλῶνται. III 117, 1 βελτιῶν δὲ τοὺς χείρους νουθεσίᾳ (opp. οἱ ἀγαθοί). IV 29, 21 χείρους μὴ γίγνεσθαι καὶ βελτίους ἔσονται.

χελιδών. I 105, 12.

χέρνιψ. II 195, 25.

χερσαῖος. I 292, 23 τὸ χερσαῖον εἰς πτηνοῦ γένος μεταβαλών. IV 166, 20 ζῷον. I 292, 16 ζῷον καὶ ἄνθρωπός ἐστι. II 163, 17 ζῷον κύων. II 136, 20. V 39, 13. 17. 235, 18 (ζῷα). II 231, 3 (ζῷα coni. ἔνυδρα καὶ πτηνά). II 136, 16 ζῷα coni. φυτα. V 182, 15 (θῆρες). V 255, 12 (θηρία, coni. ἔνυδρα). V 244, 7 φύσις. II 241, 11 (φυτά). — III 304, 17 τῶν ζῴων ἀγέλαι, πτηνῶν, χερσαίων, ἐνύδρων. VI 86, 18 τὰ χερσαῖα τῶν ζῴων. I 21, 11 ὑπολέλειπτο δὲ μετὰ φυτὰ ζῴων τὰ χερσαῖα. — I 51, 14 sq. τὸν ἄνθρωπον πάντα εἶναι, χερσαῖον ἔνυδρον πτηνὸν οὐράνιον.

χερσαῖα. III 234, 11 γῇ μὲν τὰ χ. ἐγκατεσκεύαζε, θαλάτταις δὲ καὶ ποταμοῖς τὰ ἔνυδρα, οὐρανῷ δὲ τοὺς ἀστέρας. III 32, 16 cf. V 152, 7. 231, 11. 235, 24 (χ. coni. πτηνά, ἔνυδρα). VI 181, 13 cf. 48, 10 ἔνυδρα καὶ χ. καὶ πτηνὰ θεοπλαστοῦντες. I 29, 11 cf. VI 60, 9 (χ., ἔνυδρα, ἀεροπόρα). II 135, 19 coni. πλωτά, πτηνά, πυρίγονα. I 23, 1 χ. καὶ πτηνά.

I 22, 3 μετὰ δὲ τοὺς ἰχθύας τὰ πτηνὰ καὶ χ. I 21, 19 τῷ (γένει) τῶν χερσαίων καὶ ἀεροπόρων. IV 214, 12 ὅσα χ. καὶ πτηνά. I 196, 19 χ. ἐνύδρων καὶ ἐνυδρα ἀεροπόρων ... ἐρῶσι. II 43, 22 πάνθ' ὅσα χ. καὶ ἔνυδρα οὐκ ἀέρι καὶ πνεύματι ζῇ. II 43, 27 ὅτ' οὖ τὰ ἄλλα, ἔνυδρά τε καὶ χ., ἐψύχωται. III 149, 23 (opp. τὰ ὁλύμπια). III 53, 19 cf. I 292, 16. II 43, 12 τοῖς χερσαίοις οἰκειότατον χωρίον γῆ. I 192, 3 εὔηθες δ' ἐστὶ περὶ τῶν χερσαίων ἢ καθ' ὕδατος μακρηγορεῖν τὰς καθόλου καὶ κατὰ μέρη τροπὰς αὐτῶν ἐπὶ μήκιστον διεξιόντα. V 33, 9 τὰ πρωτοτόκα ἀρρενικὰ πάντα τῶν χερσαίων. I 292, 19 τὰ μὲν χ. καθ' ὕδατος ὄντα (τελευτᾷ). VI 108, 12 χερσαίων (φθορά). VI 153, 18 ἀνθρώποις καὶ πᾶσι χερσαίοις. VI 93, 5 τοῦ χερσαίων ἁπάντων ἀρίστου καὶ ἡγεμόνος ἀνθρώπου. V 234, 5 τούτους ἐπὶ τῶν χερσαίων τοὺς ὅρκους θεί. IV 295, 11 εἰ μὴ τοῖς χερσαίοις ἀναδιδασκόμεθα, πρὸς τὴν πτηνὴν καὶ ἀεροπόρον μετέωμεν φύσιν. IV 286, 20 οὔτε ⟨τῶν⟩ χερσαίων λέοντος θηριωδέστερον ἀνεῦρον. IV 151, 2 κυνός; τοῦ μὲν τῶν χερσαίων θρασυτάτου. V 231, 17 χερσαίων μὲν οὖν τὸ συῶν γένος.

χέρσος. I 277, 17 (ὁ θεὸς) τῶν μὲν ἄλλων τὰς κεφαλὰς πηξάμενος ἐν χέρσῳ. II 192, 19 τὰ δ' ἔνυδρα ἐπὶ χέρσον ἀναπλεύσαντα. II 93, 4 τὰ ... πελάγη ... ἀναχεόμενα λιμνάζει τὴν τέως χέρσον. IV 144, 4 ἐναντία γὰρ χ. ὕδατι. III 216, 16 (opp. αἰθήρ).

χήν. V 235, 21.

χήρα. V 249, 12. 20 ἀσθενὲς δὲ καὶ ταπεινὸν χ. καὶ ὀρφανὸς καὶ ἐπήλυτος. III 302, 12 οὗτοι (sc. οἱ ἐπιλελεγμένοι πρὸς τὴν ἱερὰν νεωκορίαν) δέ εἰσι Λευῖται καὶ προσήλυτοι καὶ ὀρφανοὶ καὶ χῆραι. V 74, 15. 22 (θεὸς) οὐκ ἀπαξιῶν γενέσθαι κριτὴς προσηλύτοις ἢ ὀρφανοῖς ἢ χήραις. V 112, 4 χῆραι καὶ ὀρφανοὶ παῖδες ... τότε περιουσιάζουσι ταῖς τοῦ θεοῦ δωρεαῖς. V 168, 5 ἐὰν δέ τις χήραν ἀποθανόντος ἀνδρὸς ἢ καὶ διαζευχθεῖσαν ἄλλως βιασάμενος αἰσχύνῃ. V 156, 22 προστάξας ... μηδ' αὖ προγόνην ἢ χήραν ἢ παρθένον (ἐγγυᾶσθαι). V 227, 2 οὐδὲ χήραν ἐφεῖται γαμεῖν αὐτῷ (sc. τῷ ἀρχιερεῖ). V 27, 19 τοῖς δὲ κατὰ μέρος ἱερεῦσι ... ἐφεῖται δ' οὐ μόνον παρθένους ἀλλὰ καὶ χήρας, οὐ πάσας ἀλλ' ὧν τετελευτήκασιν ἄνδρες, μετ' ἀδείας ἄγεσθαι. III 134, 12 χήρας γὰρ καὶ ἐκβεβλημένης καὶ βεβήλου καὶ πόρνης ἀνὴρ οὐδέποτε γίνεται (ὁ κεκαθαρμένος τοῦ σοφοῦ νοῦς). V 91, 19 χῆραι δὲ μὴ ῥᾳδίως ὀμνύτωσαν. V 299, 6 τρίτον δὲ ἐλεεῖ τὴν αἰχμάλωτον, εἰ μὲν παρθένος ἐστίν ..., εἰ δὲ χ. I 102, 28 εὐχὴν δὲ χήρας καὶ ἐκβεβλημένης ἀναφαίρετον ἐᾷ. II 85, 13 χ. δ' ἐστίν, οὐχ ἣν φαμεν ἡμεῖς, ὅταν ἀνδρὸς ἐρήμη γένηταί, ἀλλα τῷ γηρεύειν τῶν φθειρόντων καὶ λυμαινομένων παθῶν τὴν διάνοιαν. II 85, 23 πᾶσα διάνοια χ. καὶ ἐρήμη κακῶν μέλλουσα γίνεσθαι. I 191, 26 διάνοιαν δὲ ἐκβεβλῆσθαι καὶ χήραν θεοῦ, ἥτις ἡ γονὰς θείας οὐ παρεδέξατο ἢ .., κτλ.

χρεία. II 171, 3. IV 256, 14. 278, 11.

χρεύειν. II 2, 9 τῷ δὲ συμβέβηκεν ἀκολουθεῖν τὸ χ. τινὰ μέρη τῶν ἐν κόσμῳ. II 85, 14 τῷ χ. τῶν φθειρόντων καὶ λυμαινομένων παθῶν τὴν διάνοιαν. III 134, 15 τὸ χ. ἀρετῆς. VI 90, 13 ἕνα ἕκαστον τοῦ ⟨ἀρίστου⟩ κτήματος χ. βιασάμενοι. V 157, 5 ἐάν τε χηρεύῃ ἐάν τε καὶ ἑτέρῳ γαμηθῇ. I 292, 3 ἡ χηρεύουσα ... ψυχή. V 93, 5 (ἡ ψυχὴ) χηρεύουσα τῶν καλλίστων. V 92, 20 γυναικὶ ἢ χηρευούσῃ ἢ ἀνδρὶ ἔτι ἥρμοσμένῃ. II 85, 16 ταύτῃ (sc. Θάμαρ) προστέτακται χηρευούσῃ καθέζεσθαι ἐν τῷ τοῦ μόνου καὶ σωτῆρος οἴκῳ πατρός. V 153, 11 κελεύει ... ἀπέχεσθαι ... χηρευουσῶν ⟨μητρυιῶν⟩. I 292, 2 (ἡ ψυχὴ) οὐ χηρεύσει μόνον ἐπιστήμης. VI 4, 12 βίον δὲ τρίψαντες ἄβιωτον, ἐν ᾧ φρονήσεως ἐχήρευσαν. V 158, 7 ἐὰν ... γυνὴ ... πάλιν χηρεύσῃ. V 32, 2 ἐὰν θυγάτηρ, φησίν, ἱερέως γημαμένη μὴ ἱερεῖ χηρεύσῃ. II 15, 11 τὸ ... θρέμμα χηρεῦσαν ἀγελάρχου. II 85, 19 (Θάμαρ) ἠρήμωται μὲν καὶ κεχήρευκεν ἀνθρωπίνων ἡδονῶν. III 302, 13 οἱ δὲ ἀπορφανισμένοι καὶ κεχηρευκότες γενέσεως.

χῆρος. III 181, 32 τὰ γὰρ ἔρημα καὶ χῆρα φρονήσεως. II 85, 13 γυνὴ ⟨χήρα⟩.

χίμαρος. V 232, 18 δέκα δ' ἐστὶν ἀριθμῷ × (τὰ ποηφάγα) μόσχος, ἀμνός, χ., κτλ. V 56, 2 χ. γάρ ἐστι τὸ ἱερεῖον. III 144, 1 cf. V 45, 19 sqq. 46, 7 περὶ τῆς ἁμαρτίας. V 33, 12 ταῦτα γὰρ κελεύει διαδίδοσθαι τοῖς ἱερεῦσι ... μόσχους καὶ κριοὺς καὶ χιμάρους.

χιτών. I 259, 23. III 252, 13. IV 68, 10 × (ποικίλος). I 101, 15 τὸν τῆς δόξης καὶ φαντασίας ψυχῆς χιτῶνα. I 101, 29 χιτῶνες δ' εἰσὶ τὰ μέρη τοῦ ἀλόγου, ἃ τὸ λογικὸν ἐπεσκίαζε. V 22, 6 ποδήρης χ., ἄερος σύμβολον. III 251, 16 χιτῶνα ἐνδύεσθαι, τοῦ παντὸς ἀντίμιμον ὄντα οὐρανοῦ.

χλαμύς. VI 173, 3 Ἑρμοῦ.

χλευάζειν. IV 21,20 οἳ τὰ θαυμαζόμενα παρὰ τοῖς πολλοῖς εἰώθασι χ. II 216,18 δέον ἐπιστένειν καὶ μὴ χ. ἐφ' οἷς εἰκὸς ἦν. II 198,12 ὑπὸ παντὸς τοῦ νεωτερίζειν καὶ τὰ καλὰ χ. ἀκμὴν ἔχοντος. I 231,8 (οἱ μάταιοι) γελῶσι καὶ χλευάζουσιν ἐπιφωνοῦντες. II 198,26 τὸ χλευάζον ... παιδάριον. IV 287,3 ἐκθνήσκουσι χλευάζοντες. VI 126,13 οἱ δι' ἀφορμῆς λαβόμενοι διημέρευον ἐν τῷ γυμνασίῳ χλευάζοντες τὸν βασιλέα. VI 222,18 ἐν θεάτρῳ κλωσμὸς συριττόντων, καταμωκωμένων, ἄμετρα χλευαζόντων. VI 195,5 τοῖς δὲ ἢ καθαιροῦσιν ἢ χλευάζουσιν. VI 186,16 δι' ἐνίους οἰκέτας τοὺς τωθάζοντας ἀεὶ καὶ χλευάζοντας σὺν αὐτῷ. III 232,10 τὸν ἐν ταῖς κεναῖς δόξαις ἐχλεύαζεν ἀεί. II 284,17 ὡς ἐπὶ τῷ διασῦραι καὶ χλευάσαι τὰ γινόμενα. III 117,19 ὁπόσα ἅττα τὴν φύσιν ἐστίν, ἐθεάσαντο καί, εἰ μὲν εἴη καλά, ἐθαύμασαν, εἰ δὲ αἰσχρά, ἐχλεύασαν. IV 126,21 ἀσκητὴς ... τὸν ἀβροδίαιτον βίον ὡς οὐδεὶς ἕτερος χλευάσας. V 147,12 εἷς δ' οὐχὶ τῶν ἡμελημένων καὶ ἀφανῶν ὀλίγα φροντίσας τῶν διατεταγμένων καὶ χλευάσας τοὺς φυλάττοντας. V 185,12 τὰς ... ὑφηγήσεις περὶ τῆς τοῦ ὄντως ὄντος θεοῦ τιμῆς χλευάσαντες. — IV 256,16 παρ' οἷς χηρεία μὲν γυναικῶν γέλως ..., ἐρημία δὲ παίδων ὀρφανῶν ... χλευάζεται. VI 221,5 ἡμεῖς ... γλευαζόμενοι καὶ κατακερτομούμενοι πρὸς τῶν ἀντιπάλων ὡς ἐν θεατρικοῖς μίμοις.

χλευασμός. I 274,15.

χλευαστικός. VI 164,2 (σκῶμμα).

χλεύη. II 39,26. 108,7. III 117,7. IV 159,17. V 43,3. 89,22. 126,6. 267,18. 328,15 (coni. γέλως). VI 15,11 μετὰ δὲ τὴν χλεύην παυσάμενοι τοῦ γέλωτος. I 274,17 ἡ δὲ χ. διὰ τὸ οἴεσθαι μὲν ἐπιβεβουλευκέναι τῷ κρείττονι. VI 169,1 χλεύης ἄξιον ὁ Σιληνὸς ἔπαθεν. VI 47,20 ἢ τοῦτό γε καὶ χλεύης ἄξιον. III 281,4 (πράγματα) χλεύης ἐπάξια. V 222,13 τὰς ματαίους καὶ πεπατημένας καὶ χλεύης ἀξίας μυθογράφων ... μακρὰς ῥήσεις. II 31,23 χλεύην τὰς ἑτέρων τύχας τιθεμένους. IV 166,6 (ἡ διάνοια) τὰ θεῖα διερευνωμένη κάλλη χλεύην τίθεται τὰ ἐπίγεια. V 156,1 ὁ δὲ τῶν Αἰγυπτίων (νόμοθέτης) χλεύην ⟨θέμενος⟩ τὴν ἑκατέρων εὐλάβειαν. VI 170,15 χρηστηρίοις αὐτοῖς καὶ ὀργίοις χλεύην τιθέμενος. VI 187,7 πρὸς ἀκράσιν τῶν μετὰ χλεύης ἐγκλημάτων. II 101,24 ἔστι δὲ ὅπου καὶ ἀνελευθέρου χλεύης ἐκπεφοιτήκασιν. III 84,15 (κωμική). V 1,14 (παιδική).

χλιαίνεσθαι. III 70,12.

χλιδᾶν. II 126,10.

χλιδή. I 192,20 (πανηγύρεως ἔργα·) ... κῶμοι χ. θρύψις κτλ. I 210,2 κεκλασμένῳ τῷ βραδίσματι ὑπὸ τρυφῆς τῆς ἄγαν καὶ χλιδῆς. I 57,9. V 232,1 (coni. θρύψις). II 40,14 cf. 141,18 χλιδαί τε καὶ θρύψεις. V 145,17 (coni. τρυφή).

χλοάζειν. I 44,21.

χλόη. I 44,22.

χλοηφαγία. V 112,8.

χλοηφορεῖν. I 12,16. 25,8.

χλοηφόρος. VI 92,9 (πεδιάς). III 286,4 (ἡ ἀρετῆς χώρα).

χλωρίζειν. I 262,1.

χλωρός. I 66,25 sq. cf. 67,8 sqq. χλωρὸν μὲν οὖν ἀγροῦ τὸ νητὸν εἴρηκε τοῦ νοῦ.

χοίρειος. VI 221,14 διά τί χοιρείων κρεῶν ἀπέχεσθε.

χολή. V 53,8. 238,19.

χορεία. I 18,3. II 105,25. 303,24. 304,14. III 82,10 169,27. IV 19,9. 171,10. V 97,13. 122,14. 244,5. VI 73,12 (ἀστέρων). I 43,10. III 50,5 τῶν πλανήτων. I 175,16 οἱ ἀπλανεῖς θείαν ὡς ἀληθῶς χορείαν χορεύουσι. I 23,17 πλανήτων τε καὶ ἀπλανῶν. V 9,13 τῶν ἄλλων πλανήτων τε καὶ ἀπλανῶν καὶ τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ. V 364,6 τῶν οὐρανίων. I 27,1 τὰς κινήσεις καὶ χορείας ἐν τάξεσιν ἡρμοσμένας. V 202,15 ἀνατολὰς καὶ δύσεις καὶ χορείας ἐμμελεῖς. V 359,12 ἵνα τοῖς πέρασι τῶν προτέρων αἱ τῶν ὑστέρων ἀρχαὶ συνάπτουσαι κύκλον τινὰ καὶ χορείαν ἀποτελῶσιν. V 286,16 ὡς δ' ἐτέλεσε τὰς χορείας (Μωυσῆς). VI 69,7 στροφάς τε τὰς ἐν χορείᾳ καὶ ἀντιστροφὰς ποιούμενοι. III 21,7 τὴν τοῦ σοφοῦ ψυχὴν ἔχουσαν ⟨ἐν ἑαυτῇ καθάπερ⟩ ἐν αἰθέρι καθαρὰς φύσεις, τεταγμένας κινήσεις, χορείας ἐμμελεῖς. II 176,23 μητέρα (εἶναί φαμεν) δὲ τὴν μέσην καὶ ἐγκύκλιον χορείαν τε καὶ παιδείαν.

χορεύειν. II 92,22 χορεύει γὰρ ἐν κύκλῳ × λόγος ὁ θεῖος. I 78,14 (ὁ Φεισὼν) χορεύει δὲ καὶ κύκλῳ περίεισι τὴν γῆν Εὐιλάτ. I 175,17 οἱ ἀπλανεῖς θείαν ὡς ἀληθῶς χορείαν χορεύουσι. III 119,19 ὁ γὰρ ἔτι χορεύων ἐν τῷ θνητῷ βίῳ. II 30,4 τῇ μὲν τοῖς παιδεύμασι τοῖς ἐγκυκλίοις ⟨ἐγ⟩χορευούσῃ. I 170,13 τὴν μέσην παιδείαν τὴν ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις χορεύουσαν.

χορευτής. II 185,4. II 299,4 ἀρετῆς.

III 112, 6 τοῦ θιάσου τούτου. II 82, 2 τοῦ σώματος καὶ τῶν περὶ αὐτό. VI 70, 11 σεμνοὶ δὲ οἱ χορευταί. VI 70, 12 τὸ δὲ τέλος καὶ τῶν νοημάτων καὶ τῶν λέξεων καὶ τῶν χορευτῶν εὐσέβεια. V 286, 11 ταχθεὶς δ' ἐν τοῖς κατὰ τὸν αἰθέρα χορευταῖς. II 288, 30 ἃ τοῖς κατὰ μέρος χορευταῖς ἀπεικάζεται.

χορηγός. III 116, 18 παντὸς ἀκολάστου θιάσου. II 39, 27 χ. δ' ἐστὶ τούτου τοῦ δόγματος ... Αὐνάν. III 185, 5 Μωυσῆς ... τοῦ σοφοῦ τούτου δόγματος. III 18, 10. V 130, 17. 136, 1 (nt. θεός). V 247, 3 σκότους καὶ πολέμων (ἀνισότης). V 267, 23 χορηγὸν ἔχων τὸν τῆς φύσεως ἀκαθαίρετον πλοῦτον. V 317, 5 χορηγοὺς ὡς ἔφην ἔχουσι τούτου τοῦ κακοῦ πλούτους καὶ δόξας καὶ ἡγεμονίας.

χορικός. VI 68, 5 (ὕμνοι).

χορός. VI 186, 19 τοῦ Αἰγυπτιακοῦ θιάσου. I 265, 17. II 182, 25 αἰσθήσεων. II 240, 10 τῶν ἀμούσων. IV 163, 15. VI 69, 2 sqq. 70, 5 δύο χορούς, τὸν μὲν ἀνδρῶν, τὸν δὲ γυναικῶν. V 65, 13. V 239, 11 ἀρετῶν. V 286, 8 cf. I 40, 21. II 157, 2. IV 264, 16 ἀστέρων. IV 256, 9 οἱ γὰρ ἀστέρες εἰς γενόμενοι χ. II 199, 19 νηφόντων. III 202, 2 τῶν σοφιστικῶν προπαιδευμάτων. II 262, 21 ψυχῶν ἀσωμάτων ἱερώτατος. — II 288, 26 ἐμμελὴς καὶ πολυάνθρωπος. I 76, 19. 114, 20. 166, 27. II 176, 8. III 123, 21. 125, 22. VI 4, 6 (θεῖος). III 54, 11 (θεῖος καὶ οὐράνιος). II 236, 10 (ἱερώτατος). II 237, 28 (προφητικός). — II 111, 7. 9 δύο δὲ χοροὶ ... στάντες ἀντήχουν καὶ ἀντίφωνον ἀναμέλψουσιν ἁρμονίαν. IV 163, 18 ἡγεμόνες γὰρ οὗτοι (Μωυσῆς καὶ ἡ ἀδελφὴ ἡ αὐτοῦ) τῶν χορῶν ἐγεγένηντο. IV 181, 12 ᾄσμα καινὸν οἱ θεοφιλεῖς χορεύουσι περὶ τὸ φρέαρ ἐν κύκλῳ στήσαντες ἡδύν. VI 173, 10 χοροί τε εὐθὺς εἱστήκεσαν ... παιᾶνας εἰς αὐτὸν ᾄδοντες. VI 163, 16 ἢ κιθαρῳδῶν ἢ χορῶν τῆς ἐμμελείας. VI 169, 21 χοροῦ τινος ἡγεμών. III 136, 12 ἡγεμὼν δ' ἐστὶ τοῦ χοροῦ τούτου. II 288, 28 ἡγεμόνες τοῦ χοροῦ τούτου τὰ νοητά. I 210, 15 ὧν ἐν μέσῳ καθάπερ ἡγεμὼν χοροῦ στᾶσα (ἡ ἡδονή). IV 261, 3. 15 εἰς γὰρ δύο χορούς διανείμας τὸ ἔθνος. IV 264, 9 χορούς ἱστασαν καὶ βωμοὺς κατεσκεύαζον. IV 238, 1 cf. V 185, 14 χορὸς ἀχορεύτους ἱστασαν. V 311, 1 ἐν χορῷ παναρμονίῳ. VI 97, 1 τὰ μὲν οὖν ἐκ διεστηκότων, αἰπόλια, βουκόλια, χοροί, στρατεύματα. IV 70, 10 cf. V 149, 10. 347, 21 καθάπερ ἐν χορῷ.

χόρτος. I 67, 4 sqq. cf. 44, 18 „καὶ πάντα" φησὶ „χόρτον ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι". I 67, 11 ὁ δὲ χ. τὸ αἰσθητόν (ἐστιν). I 168, 28 sq. χ. ἀλόγου τροφή ἐστιν.

χοῦς. I 46, 13 cf. 47, 1. 20 „ὁ θεὸς ... χοῦν λαβών". I 69, 4 ἐκ σποράδος ὕλης, ἣν χοῦν κέκληκεν. II 269, 4 χοῦν εἰς ἀνθρωπείαν μορφὴν τοῦ θεοῦ διαπλάσαντος. III 14, 11 ὁ πεπλασμένος ἡμῶν χ. II 244, 20 κόνιν καὶ χοῦν ψυχῆς προτιμήσαντες. III 8, 11 ταπεινὸς γεγονώς, καταβεβλημένος εἰς χοῦν. V 367, 7 χ. ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ καταχθήσεται. I 282, 18 (ὁ γεωργὸς) τάφρους ὀρυξάμενος καὶ τὸν χοῦν αὐθις ἐπενεγκών. II 100, 10 ἐργασάμενοι δὲ καὶ μεθοδεύοντες τὰ φίλα τῇ σαρκὶ καὶ τὸν σύνθετον χοῦν. II 36, 18 τῷ τὸ σύστημα τῶν σωματικῶν ἀγαθῶν εἰς λεπτὸν καὶ ἀνωφελῆ χοῦν καταλέσαντας ἀναλῦσαι. — All: II 244, 21 (Ἔφρὼν ἑρμηνεύεται).

χρεία. IV 291, 24 cf. V 110, 23. VI 22, 12 × πρὸς τὰς ἀναγκαίας τοῦ βίου. IV 237, 9 (βιωτική). II 146, 22 „ὅσων χρείαν οὐκ ἔχω".

χρεῖος. I 260, 2 (Ἰωσὴφ) χρεῖον ἕκαστον (ἀγαθὸν) ἑκάστου καὶ πάντα πάντων × ἀποφαίνειν ἀξιῶν. I 196, 25 πάντα πάντων ἐπιδεᾶ τε καὶ χρεῖα. I 153, 11 χ. γὰρ οὐδενός ἐστιν ὁ ὤν. I 171, 7 οἱ μὲν δεσπόται ὑπηρεσίας ἐνδεεῖς, ὁ δὲ θεὸς οὐ χ. I 181, 4 cf. II 1, 15. 58, 2. 263, 3. IV 145, 15. 161, 25. 287, 9. V 95, 1. 268, 16 (θεὸς) χ. ἅτε ὢν οὐδενός. I 196, 10 ὃ μὴ πάντως χρεῖον ἄλλου. I 24, 15 μὴ γὰρ χ. ἐστιν, ᾧ πάντα ὑπήκοα.

χρειώδης. III 32, 1. IV 36, 7. 235, 2. 236, 18. 237, 6 (πῦρ). I 94, 15 εἴτε ὡς ἀγαθὰ εἴτε ὡς ἀδιάφορα ἢ ὡς κακὰ μέν, χρειώδη δὲ ἄλλως. VI 56, 6 τὸ χρειῶδες.

χρεωκοπία. IV 306, 10. V 104, 8. 228, 18. 229, 3. 254, 13.

χρεώστης. III 225, 5. V 105, 18. 115, 6 sqq. 207, 2. 290, 11. 302, 3. VI 158, 2.

χρή. IV 201, 4. V 348, 11 sq. ἃ χ. × καὶ ... ἃ μὴ χ. II 293, 14 ἃ μὴ χ. opp. ἃ δεῖ. III 198, 5 ἃ μὴ χ. IV 211, 9 ἅτε χ. πράττειν καὶ ἃ μή. IV 250, 16 ἅ τε χ. πράττειν καὶ λέγειν. IV 292, 10 κατὰ τὸ λέγειν καὶ πράττειν ἃ χ. V 233, 19 cf. VI 24, 4 εἴς τε αἵρεσιν ὧν χ.

χρῆμα. III 56, 3 πάντων χρημάτων × ἄνθρωπον μέτρον εἶναι. II 8, 25 μέτρον εἶναι πάντων χρημάτων τὸν ἀνθρώπινον νοῦν. II 44, 17 τὰ ἀψυχότερα τούτου (sc. σώματος) δόξαν λέγω καὶ χρήματα καὶ ἀρχὰς καὶ τιμάς. II 26, 4 ἢ εὐμορφίας γυναικὸς εἵνεκα ἢ χρημάτων

ἢ δόξης ἢ τιμῆς ἢ ἀρχῆς ἢ κτήσεως. II 49, 15 κρίνοντας ἕκαστον αὐτῶν οὐκ ἀγαθόν, ἀλλὰ καὶ μέγιστον κακόν, τὰ χρήματα, τὴν δόξαν, τὴν σωμάτων δύναμιν. I 289, 1 κυρίως γὰρ οὔτε ἐπὶ χρημάτων ἢ κτημάτων περιουσίᾳ ... χαίρειν ἔνεστι. V 26, 15 ὧν καὶ τὰ χρήματα βέβηλα καὶ παράσημα. I 81, 4 (ὁ ἄφρων νοῦς) χρημάτων ἐρᾷ. I 94, 11 τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν ὁ μὲν ⟨φαῦλος⟩ τελειότατον ἀγαθὸν κρίνει. — II 40, 26. IV 153, 10 V 172, 19. 200, 18 (χρημάτων ζημία). V 169, 12 ζημιούμενος χρήμασιν.

χρηματίζειν. I 197, 17. 291, 1. II 82, 11. IV 243, 6. 256, 4. V 349, 21. VI 218, 20.

χρηματισμός. VI 50, 17.

χρηματιστής. III 117, 23. V 338, 12.

χρῆν. V 151, 23 ἅπερ (sc. δέκα λόγια) × αὐτὸς ἔχρησεν ὁ θεός. IV 306, 25 ἅπερ ἱεροπρεπῶς ἔχρησεν αὐτὸς ὁ θεός III 145, 16 ὃς (sc. θεός) ἔχρησεν ἐκ τῶν αὐτῶν. II 244, 25 cf. 274, 5. 301, 14. V 324, 2 λόγιον ἐχρήσθη τοιόνδε. III 295, 5 καὶ Μωυσεῖ μέντοι θεοπρόπιον ἐχρήσθη τοιόνδε. II 161, 1 τούτῳ καὶ παρά τινι τῶν προφητῶν χρησθὲν συνᾴδει τόδε. III 187, 4 τὸ χρησθὲν πρὸ μικροῦ τόδε. IV 43, 7 τὸ χρησθὲν ἐπὶ τῷ υἱῷ. IV 264, 7 τὸ χρησθὲν κατὰ τὴν μεγίστην πατρίων ἐκδιαίτησιν. III 236, 19 χρησθὲν τῷ σοφῷ θεοπρόπιον. I 269, 13 cf. II 51, 29. 54, 8. III 123, 9. 162, 22. 219, 1. 295, 21. IV 42, 16 τὸ χρησθὲν λόγιον. III 2, 19 λογίου τοῦ χρησθέντος. IV 223, 12 cf. 241, 5. 254, 2. V 121, 2. 220, 10. 285, 3. 332, 7 τὰ χρησθέντα λόγια. IV 260, 1 τὰ χρησθέντα θείαις δυνάμεσι. IV 244, 10 χρησμοὶ ... χρησθέντες δι' αὐτοῦ (sc. Μωυσέως). II 225, 14 ἐν τοῖς πρὸς τὸν Κάϊν χρησθεῖσι λογίοις.

χρήσιμος. I 94, 12 (ἀγαθόν). II 310, 3 τὸ ὀραπετεύειν. I 281, 17 τὸ γὰρ ἐχεμυθεῖν. I 264, 16 (δόγμα). V 145, 5 (καιρός). II 91, 26 (κακά). I 163, 27 (καρποί). V 206, 17 (ὁδούς). V 146, 21 (παῖδες). III 117, 26 τὸ πρᾶγμα. III 71, 15 (σῶμα, αἴσθησις, τὰ ὀργανικὰ μέρη). V 128, 8 τὰ δ' ἐκ φύσεως. — III 135, 19 cf. I 267, 20 χρήσιμον (sc. ἐστίν). I 147, 14 τὸ ἀναγκαῖον μόνον καὶ χρήσιμον. V 311, 10 τὸ χρήσιμον. I 19, 22 τὸ χρησιμώτατον. V 364, 4. VI 56, 2 τὰ χρήσιμα. V 164, 7 τὰ δὲ μηδαμῇ χρήσιμα. V 78, 8 cf. VI 73, 7 πάνθ' ὅσα ἀναγκαῖα καὶ χρήσιμα. V 21, 17 ὅσα ἄλλα θυσίαις χρήσιμα. V 109, 1 τῶν περὶ τὸν βίον ἀναγκαίων καὶ χρησίμων. V 104, 2 πρὸς τὰ ἀναγκαιότατα καὶ χρησιμώτατα. IV 117, 20 χρησιμωτέρων μεθέξοντες.

χρησμολογεῖν. V 220, 19.

χρησμός. VI 175, 16 (Ἀπόλλων) χρησμοῖς προλέγων τὰ μέλλοντα. VI 72, 11 ἢ δι' ὀνειράτων ἢ διὰ χρησμῶν ἢ διὰ σημείων ἢ τεράτων. V 76, 8 ψευδόμενος λόγια καὶ χρησμοὺς ἐπλάσατο. IV 241, 6 ὡς τοὺς μὲν χρησμοὺς ἐπιψευσαμένου. IV 244, 9 πάντ' εἰσὶ χρησμοί, ὅσα ἐν ταῖς ἱεραῖς βίβλοις ἀναγέγραπται. I 199, 19 χρησμοὶ γάρ, οὓς ἐν ἱεραῖς βίβλοις Μωυσῆς ἀνέγραψεν, οἱ μαρτυροῦντές εἰσι. IV 56, 8 οἷαν ἔδειξεν ὁ λόγος καὶ μηνύουσιν οἱ χρησμοί. III 281, 23 φασὶν ... οἱ χρησμοί. I 295, 25 διὰ τοῦτο καὶ ὁ χ. ... φησίν. I 275, 9 ὅπερ καὶ ὁ χ. ἔφη τῷ Κάϊν. I 286, 27 δηλώσει δ' ὁ τῷ πανσόφῳ Μωυσεῖ δοθεὶς χ. I 277, 25 τὴν γὰρ αἰτίαν χρησμῷ μαθὼν αὐτὸς (sc. Μωυσῆς) ἡμῖν ὑφηγήσατο. III 294, 3 οἱ ἀψευδέστατοι μάρτυρες ἱεροὶ χρησμοί. IV 12, 16 καθάπερ δηλοῦσιν οἱ χρησμοί. II 138, 13 ἐν τοῖς χρησμοῖς ... λέγονται. II 146, 11 διὰ τῶν χρησμῶν ᾄδεται. II 70, 15. III 250, 5 ἐν τοῖς ἱεροφαντηθεῖσι χρησμοῖς. — IV 133, 1. 190, 3. 268, 6. V 283, 12. VI 218, 25 (χρησμοί coni. λόγια). IV 258, 6 περὶ τῶν μικτὴν ἐχόντων κληρουχίαν χρησμῶν opp. τὰ κατ' ἐνθουσιασμὸν τοῦ προφήτου θεσπισθέντα λόγια. II 178, 3 (χρησμοί coni. ὁμολογίαι θεῖαι). — V 217, 25 χρησμῷ θεσπισθῆναί φησιν ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ. I 182, 6 (Ἱερεμίας) χρησμόν τινα ἐξεῖπεν ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ. I 268, 25 Ἰσαάκ, ᾧ χ. ἐστι. III 259, 12 τοῦ θεοῦ. III 185, 13 θεῖος. III 157, 13 θεῖοι. V 100, 6 ὁ Πλεως θεὸς χρησμῷ κελεύσας. IV 192, 19 φθάνει δὲ χρησμοῖς ... ὁ θεός. II 32, 2 ὁ θεὸς οὐκ ἀναλογοῦντας τῷ μεγέθει τῆς αὐτοῦ τελειότητος χρησμοὺς ἀναφθέγγεται. IV 278, 19 τοὺς χρησμοὺς ἐνικῶς ἀποτεινάμενος (ὁ θεός). IV 262, 3 ἄρχοντος (Μωυσέως). IV 216, 12 (Μωυσῆς) ἠξιοῦτο χρησμοῖς. II 37, 21 χ. ἐξέπεσεν αὐτῷ. V 285, 10 ἦν δὲ καὶ χ. αὐτῷ. I 2, 17 (Μωυσῆς) χρησμοῖς πολλὰ καὶ συνεκτικώτατα τῶν τῆς φύσεως ἀναδιδαχθείς. — VI 2, 2 νόμον αὐτὸ μᾶλλον δὲ θεσμὸν ἰσούμενον χρησμῷ. I 144, 11 χρησμῶν θεοῦ νομοθετοῦντος ἤκουεν. IV 271, 24 μὴ εὑρήματα ἀνθρώπου τοὺς νόμους ἀλλὰ θεοῦ χρησμοὺς σαφεστάτους. IV 245, 5 τέτταρές εἰσι τόποι διὰ πεύσε-

ως καὶ ἀποκρίσεως χρησμοῖς νομοθετηθέντες. IV 275, 20 cf. II 285. 6 V 239, 9 (οἱ δέκα λόγοι ἢ χρησμοί). V 148, 25 πέντε. IV 263, 21 τρίτον ἀναφθέγγεται χρησμὸν τερατωδέστατον. III 241, 18 ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀναγεγραμμένος στήλαις. IV 214, 8 θείαις προστάξεσιν, ἃς ὑφηγοῦντο οἱ χρησμοί. IV 161, 20 τῶν δὲ χρησμῶν ἐμέμνητο (Μωυσῆς). IV 169, 22 χρησμοῖς ἀναδιδαχθέντες. I 225, 3 ὁ δὲ ... χρησμῷ μεταδιδαχθήτω λέγοντι. I 167, 15 χρησμῷ πραϋνθήσεται θεοῦ τῷ κελεύοντι. IV 253, 20 χρησμῷ τὴν κρίσιν ἀναφῆναι. IV 216, 19 ἕτοιμον ἐμπαρέχειν ἀεὶ τοῖς χρησμοῖς ἑαυτόν. IV 183, 19 μηδὲν ἄνευ χρησμῶν εἰωθὼς πράττειν. IV 279, 20 οἱ μὲν τοῖς χρησμοῖς ἀξιοῦντες εἶναι καταπειθεῖς. IV 249, 24 ἔτι τοὺς χρησμοὺς ἐναύλους ἔχων. IV 267, 7 θεῷ μάρτυρι τῆς περὶ τοὺς χρησμοὺς ἀληθείας. IV 264, 7 δόξαντα ἂν παραινέσεσιν ἐοικέναι μᾶλλον ἢ χρησμοῖς. IV 190, 7 τὰ ἐναντία τοῖς χρησμοῖς. IV 207, 20 θεσπισθέντας νόμους χρησμοῖς διερμηνεύειν. V 353, 5 τοὺς χρησμοῖς ἀξιωθέντας τῆς ἱερωσύνης. IV 177, 7 ἀπιστοῦσι τοῖς χρησμοῖς. IV 139, 23 ἐν ἀπορρήτῳ μηνύουσι τοὺς χρησμούς. IV 141, 18 τρανοτέραις χρησμῶν ἀποδείξεσι ταῖς διὰ σημείων καὶ τεράτων. IV 137, 4 χρησμῷ προσκεκλῆσθαι ὑπ' ἐμοῦ τὸ ἔθνος. IV 136, 17 διὰ χρησμῶν ἄρχεται προτρέπειν αὐτόν. I 161, 9 χ. ἐστι δογματικὸς τὸ λεγόμενον. — I 141, 23. 182, 21. 196, 3. II 140, 27. 154, 20. 181, 6. 185, 11. 215, 3. 219, 4. 228, 3. 247, 6. 256, 10. 265, 28. 267, 8. 271, 9. 274, 17. 277, 15. 279, 27. 281, 4. 289, 20. 290, 20. 296, 5. 298, 14. 302, 19. 304, 5. 313, 19. III 4, 9. 6, 14. 7, 15. 23, 8. 41, 11. 63, 10. 74, 22. 90, 20. 92, 5. 107, 13. 112, 1. 115, 1. 121, 4. 122, 12. 21. 140, 6. 144, 5. 146, 15. 149, 12. 153, 14. 163, 14. 172, 29. 174, 23. 178, 7. 180, 12. 31. 182, 18. 189, 26. 200, 21. 239, 2. 242, 24. 306, 1. IV 13, 16. 14, 1. 38, 9. 57, 16. 59, 9. V 62, 10. 207, 20. 357, 16 (sententiae scripturae sacrae int.).

χρησμοσύνη. I 114, 25. V 50, 8.

χρησμῳδεῖσθαι. IV 279, 8 ἡνίκα μόνος ἀνακληθεὶς ἐχρησμῳδεῖτο. IV 265, 16 ὅπερ αὐτὸς πάλιν κατασχεθεὶς ἀνεφθέγξατο, τελειωθὲν οὐ μακροῖς χρόνοις ὕστερον, ἀλλ' εὐθὺς ὅτ' ἐχρησμῳδεῖτο. I 267, 18 ὧν ἐξ ἀδύτων καὶ ἀοράτων χρησμῳδοῦσα (ἡ διάνοια) οὐ παύεται. III 1, 9 τὸ τοῦ χρησμῳδοῦντος ἀξίωμα καὶ μέγεθος. — V 281, 8 οὗτος ... ὁμοδίαιτος ἦν αὐτῷ, πλὴν ὁπότε ἐπιθειάσαντι καὶ χρησμῳδουμένῳ προσταχθείη μόνωσις. IV 307, 3 ἑρμηνέα τῶν χρησμῳδουμένων. III 178, 7 τοὺς χρησμῳδουμένους χρησμούς. I 203, 10 δηλώσει δὲ ἐναργέστερον ταῦτα καὶ τὸ τῇ ὑπομονῇ χρησμῳδηθὲν Ῥεβέκκᾳ. V 238, 29 τὰ μὲν φωνῇ θεία χρησμῳδηθέντα κεφάλαια. V 336, 12 κεφάλαια μὲν δέκα, ἅπερ λέγεται κεχρησμῳδῆσθαι οὐ δι' ἑρμηνέως. V 227, 2 δ κεφαλαιώδει τούτῳ καθάπερ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον κεχρησμῴδηται.

χρηστήριον. VI 170, 15.

χρηστικός. I 75, 21.

χρηστός. VI 216, 6 (ἀποκρίσεις). V 305, 7 γονεῖς. III 130, 12 διάταξις. II 276, 25. IV 12, 24. V 124, 14. 151, 18. 213, 13. 302, 9. 337, 8. VI 152, 4 (ἐλπίς). I 156, 17. 195, 20. II 261, 7. 292, 6. III 274, 6. IV 4, 21. 5, 7. 58, 18. 80, 24. 95, 16. V 18, 7. 132, 12. 256, 17. 286, 14. VI 142, 26. 213, 21 (ἐλπίδες). V 323, 3 ἐπηλύται. V 182, 18 ἔργα. I 267, 1. V 111, 13 ἦθη. I 269, 3. III 200, 16. IV 45, 11 cf. I 291, 20 θεός. I 161, 5 εἰ μὴ ὁ καλῶν χ. ἦν. IV 103, 20 (λόγοι). II 120, 15 νόημα. V 196, 7 (οἱ οἰκεῖοι). IV 78, 21 (πάθος). V 106, 13 παραγγέλματα. V 372, 22 (παραινέσεις). V 311, 11 (πρόσταξις). II 286, 5. V 144, 14 (ὑπόληψις). — VI 168, 5 ὁ χ. (int. Γάιος). V 303, 8 ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς εὐμενοῦς ἀρύσασθαί τινος χρηστοῦ. V 105, 6 τί δὲ τῷ μὲν δοκεῖν εἶναι χ. καὶ φιλάνθρωπος προσποιῇ. VI 135, 12 ἔδει γὰρ καὶ νεκροὺς ἀπολαῦσαί τινος χρηστοῦ γενεθλιακαῖς αὐτοκράτορος. II 120, 13 ἔννοιαν χρηστοῦ τινος ἔλαβον. V 316, 7 τὸ ἄλεων καὶ χρηστόν. VI 217, 16 εἴ καί τι χρηστὸν ἐργάσαιτο. V 194, 2 ὅ τι χρηστὸν καὶ φιλάνθρωπόν ἐστιν. IV 117, 10. V 110, 1 cf. IV 99, 5. V 294, 4. 295, 8 τὰ χρηστὰ καὶ φιλάνθρωπα. V 68, 19 τὰ παρόντα ἀγαθὰ καὶ χρηστά. VI 140, 6 τὰ χρηστότερα. IV 106, 6 χρηστὰ ... λογιζομένους. V 274, 7 χρηστὰ τὰ κατὰ τὸν βίον. IV 168, 3 χρηστὰ περὶ τῶν μελλόντων. III 23, 11. IV 91, 11. V 135, 2 χρηστὰ (ἐλπίζειν). IV 179, 3 χρηστὰ γὰρ ἀφ' ἡμέρου γνώμης προτειναμένων. V 297, 13 χρηστὰ δ' ἕτερα. V 327, 6 ὑπαλλάξασθαι πονηρὰ χρηστοῖς. IV 129, 13 χρηστὰ προσδοκᾶν ἐκ πονηρῶν.

χρηστότης. I 212, 18 συνείποντο δὲ αὐτῇ (sc. ἀρετῇ) ... εὐθυμία χ. ἡμερότης κτλ. V 289, 2 τὰ κάλλιστα καὶ τιμιώτατα τῶν ἐν ἀνθρώποις, ἡμερότητα, κοινωνίαν, χρηστότητα, κτλ. I 128, 20

καθὸ ἀγαθότητι καὶ χρηστότητι χρῆται (ὁ θεός). II 292, 1 ἐν ἅπασι τοῦ θεοῦ. II 104, 21 χ. γὰρ πρᾶγμα εὐκαταφρόνητον καὶ ἑκατέροις, ἄργουσί τε καὶ ὑπηκόοις, βλαβερόν. IV 179, 22 δύο τὰ κάλλιστα, φρόνησιν ἐν ταὐτῷ καὶ χρηστότητα. V 375, 2 (coni. ἐπιεικεία). V 119, 14. VI 169, 12 (coni. φιλανθρωπία).

χρίειν. IV 235, 9. V 56, 22. 57, 8. 160, 17.

χρίσμα. IV 234, 9. 235, 20.

χρόα. II 284, 19 αἵματος. I 83, 8 ἡ τοῦ ἄνθρακος. IV 229, 2 συνεπικρατεῖ δὲ καὶ ἡ χ. (τῶν λίθων). V 333, 3 μετέβαλλε πάντα πρὸς τὸ βέλτιον, τὰς ὄψεις, τὴν χρόαν, τὸ μέγεθος, κτλ. IV 138, 11 (ἡ χεὶρ) εἰς τὴν αὐτὴν χρόαν τρέπεται. IV 138, 17 (ὁ ποταμός) αἷμα ξανθότατον ἔσται πρὸς τῇ χρόᾳ καὶ τὴν δύναμιν ἑτεροιωθέν. V 21, 5 τῆς χρόας μεταβαλούσης εἰς λέπραν. V 22, 13 cf. IV 229, 7 λίθοι πολυτελεῖς τὰς χρόας διαφέροντες. VI 204, 17 ὑπ' ἀγωνίας παντοδαπὰς χρόας ἐνήλλαττεν.

χρονίζειν. IV 233, 4

χρονικός. II 295, 13 (διαστήματα). II 292, 27 (τοῦ ἔτους ὥραι).

χρόνος. VI 89, 1 sqq. εἰ γὰρ ἀγένητος ὁ × χ. I 4, 7 sqq. χ. γὰρ οὐκ ἦν πρὸ κόσμου. VI 89, 8 sqq. γίνεται ὁ κόσμος ἰσῆλιξ τοῦ χρόνου καὶ αἴτιος. I 62, 1 sq. οὐκ ἐν χρόνῳ γέγονε κόσμος, ἀλλὰ διὰ κόσμου συνέστη χ. I 90, 20 πᾶς γὰρ ἀριθμὸς νεώτερος κόσμου, ὡς καὶ χ. II 63, 3 sqq. δημιουργὸς δὲ καὶ χρόνου θεός· καὶ γὰρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πατὴρ — πατὴρ δὲ χρόνου κόσμος. I 61, 12 εὔηθες πάνυ τὸ οἴεσθαι ἐξ ἡμέραις ἢ καθόλου χρόνῳ γεγονέναι τὸν κόσμον. — I 4, 8 cf. VI 74, 1. 89, 6. 13. 15 διάστημα τῆς τοῦ κόσμου κινήσεώς ἐστιν ὁ χ. — IV 275, 8. 17 (inter decem categorias enumeratur). III 245, 5 ἠρεμούντων μὲν γὰρ ἐνοήθη τόπος, χ. δὲ κινουμένων. I 61, 12 πᾶς χ. ἡμερῶν καὶ νυκτῶν ἐστι σύστημα. I 18, 20 sqq. τοῦ δὲ σύμπαντος χρόνου διανεμηθέντος εἰς δύο τμήματα. V 23, 5 κατὰ τὰς τῶν μερῶν τοῦ χρόνου συνθέσεις. I 115, 17. 221, 3. II 156, 6 sqq. (τριμερής). III 292, 7 τρισὶ χρόνου μέρεσι. I 98, 27 III 290, 13 ὁ μὲν γὰρ νοῦς τῶν τριῶν ἐφάπτεται χρόνων. VI 89, 10 αὐτὰ ταῦτα, τὸ ἦν, τὸ ποτέ, τὸ ἡνίκα, χρόνον συνεμφαίνει. V 110, 19 (ἡ φύσις) διένειμε τὸν χρόνον εἰς ἡμέραν τε καὶ νύκτα. V 123, 19 τόν τε παρελθόντα καὶ μέλλοντα χρόνον. II 276, 22 οὐ τὸν ἑνεστῶτα, ἀλλὰ τὸν μέλλοντα. I 256, 22 κατὰ ἀμερῆ χρόνων διαστήματα. I 18, 16 cf. 19, 20 ἃ δὴ καὶ μέτρα χρόνου γέγονε. I 62, 3 ἡ γὰρ οὐρανοῦ κίνησις χρόνου φύσιν ἔδειξεν. I 119, 1 μέτρον γὰρ τοῦ παντὸς χρόνου ὁ ἡμερήσιος κύκλος. I 175, 11 καθ' ἣν (sc. κίνησιν) συμβέβηκε τὰς περιόδους τῶν ἑπτὰ ἀστέρων καὶ μήκη χρόνων προσειληφέναι. VI 89, 4 ἡμέραι καὶ νύκτες μῆνές τε καὶ ἐνιαυτῶν περίοδοι χρόνον ἔδειξαν. VI 79, 3 σελήνη τε καὶ ἥλιος, οἳ χρόνου μετρήσεως φύσιν ἔδειξαν. — I 119, 10. III 9, 15. 275, 7. IV 117, 12. 279, 20. V 205, 3 (ὁ ἀεὶ χ.). — v. αἰών. VI 108, 21 πάλαι γὰρ ... ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ. I 20, 3 ἐξ ἀπείρου χρόνου ὁ ἄπειρος ἀριθμός. I 19, 23 χρόνου παραφήναντος αὐτήν (sc. τὴν ἀριθμοῦ φύσιν). V 119, 7 (νουμηνία) ἀρχὴ δὲ καὶ ἀριθμοῦ καὶ χρόνου. III 277, 1 ἐν ἀριθμοῖς καὶ χρόνοις ἀνίσοις. III 235, 3 κατὰ τοὺς ὑπὸ φύσεως ὁρισθέντας ἀριθμοὺς καὶ χρόνους. I 66, 3. III 122, 17. IV 228, 9. V 4, 15. 129, 8. 202, 16 χρόνων (περίοδοι). IV 262, 21 τῆς κατὰ τὸν ἐν χρόνοις εἰρμὸν ἀκολουθίας καὶ τάξεως. — II 4, 2 (τὸ αἴτιον) ὑπεράνω καὶ τόπου καὶ χρόνου. IV 291, 22 ὁ μὲν θεὸς ... μήκους χρόνων οὐ προσδεόμενος. IV 292, 12 ὑπὸ θεοῦ τοῦ μηδὲ χρόνων εἰς τὸ ποιεῖν δεομένου. IV 282, 5 θεὸν δὲ πρότερον οὐκ ὄντα καὶ ἀπό τινος χρόνου γενόμενον ... λέγειν οὐ θεμιτόν. — I 54, 22 τὸν ἐφήμερον καὶ θνητὸν οὐ βίον ἀλλὰ χρόνον κακοδαιμονίας μεστὸν εἵλοντο. IV 36, 2 μέρος ἥμισυ τοῦ παντὸς χρόνου καὶ βίου. VI 50, 10 χρόνου δὲ φείδεσθαι καλόν. VI 103, 15 κατὰ μὲν τὸν γειτνιῶντα τῇ γενέσει χρόνον. III 265, 17 ἐξ ἡμερῶν καὶ χρόνου, τῶν οὐδενὸς αἰτίων ὡς ἁπάντων αἰτίων. — I 233, 22 πολιὸς μὲν γὰρ ὁ μηδὲν ἐνεργῶν ἐστι χ. I 233, 12 τοὺς τὸν παλαιὸν καὶ γέροντα καὶ μυθώδη χρόνον ἀσπαζομένους. IV 6, 14 ὧν τὰ μὲν σώματα διέλυσεν ὁ χ. IV 63, 16 τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν καὶ νοσημάτων λέγεται εἶναι χ. ἰατρός. — I 184, 15 ἦν γάρ ποτε χ. ὅτε ... IV 282, 4 cf. V 150, 6 ἦν ποτε χ., ὅτε οὐκ ἦν. — All: III 264, 27 Βενιαμὶν δὲ τοῦ νέου καὶ γέροντος χρόνου (σύμβολον).

χρυσαυγής. I 78, 19 φρόνησις.

χρυσίον. II 91, 19 οὐ τὸν λεγόμενον ὦνον παρὰ ποιηταῖς, ἀργύριον ἢ χ. I 236, 9 τὰ πέταλα τοῦ χρυσίου κατατέμνει ὁ νομοθέτης εἰς τρίχας. I 78, 18 sq. τὸ δὲ „ἐκεῖ οὗ ἐστι τὸ χ." οὐκ ἔστι τοπικὸν τοιοῦτον, ἐκεῖ ὅπου ἐστὶ τὸ χ. I 81, 15 sqq. ἡ γὰρ φρόνησις, ἣν εἴκασε χρυσίῳ.

χρυσός. III 49,8 χρυσὸν δ' οἱ ἐγκωμιάζοντες πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα λέγουσι τῶν εἰς ἔπαινον, δύο δὲ τὰ ἀνωτάτω, ἓν μέν, ὅτι ἰὸν οὐ παραδέχεται, ἕτερον δέ, ὅτι εἰς ὑμένας λεπτοτάτους ἀρραγῆς διαμένων ἐλαύνεταί τε καὶ χεῖται. I 194,14 sq. εἰ πᾶσα γῆ χ. ἦ τι χρυσοῦ τιμαλφέστερον μεταβαλοῦσα ἐξαίφνης γίνοιτο. II 287,14 πάνθ' ὅσα χρυσὸν εἶχε τὴν ὕλην. I 181,22 θησαυρόν, οὐκ ἐν ᾧ χ. καὶ ἄργυρος. I 189,22 τύπτονται γὰρ λίθοι καὶ ξύλα καὶ χ. καὶ ἄργυρος. V 66,16 ὅσῳ γάρ, οἶμαι, λίθων μὲν εἰκαίων ἀμείνων χ. I 210,9 ὅσα ἄλλα χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτελῶν δημιουργηθέντα κόσμος ἐστὶ γυναικεῖος. I 263,3 ἀφθόνους μὲν ὕλας τέχνας δὲ παντὸς ἀργυροῦ καὶ χρυσοῦ τιμιωτέρας. IV 284,5 τῶν ... ἄργυρόν τε καὶ χρυσὸν ... μορφωσάντων. I 78,16 τῆς χυτῆς οὐσίας ἡ κρατίστη καὶ δοκιμωτάτη χ. ἐστιν. I 112,2 χ. ἄργυρος δόξα τιμαὶ ἀρχαί (ποιητικὰ ἡδονῆς). I 294,1 τῆς ἀργύρου καὶ χρυσοῦ κτήσεως μὴ ἀμελῆσαι. I 212,13 τὸν χρυσοῦ τιμιώτερον φρονήσεως καὶ ἀρετῆς κόσμον. I 236,11 ὁ τιμιώτερος χρυσοῦ λόγος. I 254,14 ἡ ψυχὴ τραπεῖσα τὸν Αἰγύπτιον θεόν, τὸ σῶμα, ὡς χρυσὸν ἐξετίμησε. — All: I 106,19 ἡ μὲν ἐν τῷ θεοφιλεῖ σωφροσύνη τιμιωτάτη ἐστὶ καὶ χρυσῷ ἐοικυῖα.

χρυσοῦς. I 73,24 (θεοί). II 34,29 μόσχος. II 188,18. IV 264,9 (ταῦρος).

χρῶμα v. σχῆμα. — II 207,2 (κρᾶμα) ἔκ τε τῶν ὑποκειμένων καὶ φωτός. I 42,5 ἑπτὰ γάρ ἐστι τὰ ὁρώμενα, σῶμα, διάστασις, σχῆμα, μέγεθος, χ., κίνησις, στάσις. V 82,11 σώματα καὶ σχήματα καὶ χρώματα καὶ μεγέθη. III 211,1 γένεσι, χρώμασι, διαστήμασι. I 214,12 (ἡ ἡδονή) εἰποῦσα γὰρ περὶ ὧν ἐθησαυρίσατο χρωμάτων φωνῶν ἁτμῶν κτλ. I 297,4 ὀφθαλμῶν ... πρὸς τὰ χρώματα καὶ σχήματα καὶ ἃ μὴ θέμις ὁρᾶν αὐτομολούντων. III 210,18 (coni. σχήματα, φωναί, κτλ.). III 138,12 ἰδοὺ ἡ ὅρασις, ἰδοὺ τὸ χ., ποῦ τὸ ὁρᾶν; II 206,19 τῶν χρωμάτων ἀντιλαμβανόμεθα πῶς; I 20,17 cf. 67,16 χρώματα μὲν ὅρασις (δικάζει). I 184,8 cf. 198,2 (ἡ αἴσθησις) διὰ μὲν ὀφθαλμῶν τὸ χ. ... συλλαβοῦσα. I 293,22 ποικιλίαις χρωμάτων δι' ὄψεως ἡσθῆναι. I 57,18 ἐπὶ χρωμάτων μὲν καὶ σχημάτων ποικιλίας ὄψις (χαίρει). I 281,7 δύναται μὲν γὰρ πάνθ' ὁρᾶν χρώματα καὶ σχήματα ἡ ὄψις. I 217,3 μήτε χρωμάτων μήτε ὀμμάτων ἱκανῶν ὄντων πρὸς τὴν δι' ὄψεως ἀντίληψιν. I 217,5 ᾧ (sc. φωτί) συνάγεται καὶ ἁρμόζεται πρὸς χ. ὀφθαλμός. I 48,17 πρὸς τὰς χρωμάτων ... ἀντιλήψεις. II 59,12 τὰς πρὸς σχήματα καὶ χρώματα δι' ὀφθαλμῶν ἐπιθυμίας. II 103,21 (ψυχῆς) χρώμασι καὶ σχιαῖς ἠπατημένης. III 87,12 (κράσεις). II 203,15 (ἰδέαι). V 23,1 αἱ πολύμορφοι τῶν χρωμάτων καὶ σχημάτων ἰδέαι. II 310,24 (coni. πᾶσα ποιότης). II 160,1 (ποιότης, coni. σχημάτων). II 83,3 τὸ γὰρ ὑγιαῖνον καὶ ζῶν ἐν ψυχῇ χ. ὡς ἀληθῶς φαινόμενον ἐπ' αὐτῆς ἔλεγχός ἐστιν. — II 155,11. IV 233,4 ἀληθείας. — III 87,6 διατονικά. I 140,7 ἢ ὁ μουσικὸς λέγῃ τῇ πρῶτα εἰσαγομένῳ δεικνὺς τὸ ἐναρμόνιον ὅτι χ. ἐστιν. — All: I 116,15 cf. 118,7. 220,17. II 310,25 τῶν κατὰ Λάβαν πραγμάτων, τουτέστι χρωμάτων καὶ σχημάτων καὶ συνόλως σωμάτων.

χρωματικός. II 23,5 γένη. II 122,13 εἶδος. III 249,19 μέτρα. — I 140,7 ἢ (ὁ μουσικὸς λέγῃ) τὸ χρωματικὸν ὅτι διατονικόν.

χυλός. II 207,5 (τὸ γενόμενον) διά τε τοῦ προσιόντος γευστοῦ καὶ τῆς κατὰ τὸ στόμα ὑγρᾶς οὐσίας. I 198,3 (αἰσθήσεως) δοῦλος ἀκολουθῶν ᾗ ἂν ἄγῃ, πρὸς χρώματα, πρὸς σχήματα, πρὸς φωνάς, πρὸς ὀσμάς, πρὸς χυλούς. I 214,12 (ἡ ἡδονὴ) εἰποῦσα γὰρ περὶ ὧν ἐθησαυρίσατο χρωμάτων φωνῶν ἁτμῶν χυλῶν κτλ. I 20,18 cf. 57,19. 67,17. 98,8. 162,12. 15. 280,23. II 191,3. III 176,5 χυλοὺς δὲ γεῦσις (δικάζει). I 48,18 cf. IV 52,23 φωνῶν χυλῶν τε αὖ καὶ ἁτμῶν καὶ τῶν παραπλησίων ἀντιλήψεις. I 165,16 τοῦτο δὲ ἐκ τῶν φωνῶν, εἶτα χυλῶν ⟨καὶ⟩ ἁτμῶν τῶν κατὰ τὴν ὀσμήν. I 55,22 (γλώττῃ) τῇ χυλοὺς δικαζούσῃ. I 91,27 (ὁ νοῦς) δὲ δοκιμάζει τοὺς χυλούς, εἰ μὴ διὰ βοηθοῦ τῆς γεύσεως. I 125,32 τίς δὲ τὸν χυλὸν (ἔδωκε τῇ διανοίᾳ γνωρίσαι); I 184,9 (ἡ αἴσθησις) χυλόν γε μὴν διὰ τῶν γεύσεως ὀργάνων ... συλλαβοῦσα. I 105,15 ὅσαι τῶν ὑποκειμένων χυλῶν προσηνῶν διαφοραὶ καὶ τὴν αἴσθησιν κινούντων. II 278,9 sqq. τὰ μὲν γὰρ κατὰ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις πάνθ' ὁρατά, τὰ χρώματα, οἱ χυλοί, οἱ ἁτμοί κτλ. III 210,19 cf. 267,4 ἁτμῶν καὶ χυλῶν (ἰδιότητες). IV 90,13 (ποιότητες). I 187,14 τοὺς γλυκεῖς χυλοὺς ἁλμυροὺς ἔστιν ὅτε καὶ ἔμπαλιν τοὺς πικροὺς γλυκεῖς ἡγούμενος. II 266,17 ἐνστόμιος. II 206,22 (ἐνστόμιοι).

χύλωσις. V 53,4.

χυμός. I 151,13. II 239,20.

χύσις. II 167, 2 ἁμαρτημάτων. I 135, 8 ὕδατός τε καὶ ἀέρος. II 225, 8 (τῆς λέπρας). VI 104, 4 (ἀπέραντος opp. ἀνάχυσις).
χυτός. I 78, 16 (οὐσία).
χωλός. VI 103, 8 (γένεσις). III 81, 20 (ἐπιστήμη). VI 111, 7 (πῦρ).
χωνευτός. I 118, 11 cf. 120, 31 (θεοί). I 121, 2 ὅτι φθαρτός (ἐστιν ὁ θεὸς) ὡς τὰ χωνευτὰ ὁ ἄφθαρτος.
χώρα. III 218, 11 τριχῶς δὲ ἐπινοεῖται
× τόπος, ἅπαξ μὲν χ. ὑπὸ σώματος πεπληρωμένη. III 125, 25 (ἐκπεπληρωμένη ὑπὸ σώματος). III 218, 21 (ὁ θεὸς) αὐτός ἐστι χ. ἑαυτοῦ. III 244, 15 πᾶν τὸ ὑφεστὼς χώραν τινὰ κατείληφε. III 219, 19 πάντες οἱ γηγενεῖς ἐκπεπληρωκότες χώραν καὶ τόπον τινὰ κατὰ τάναγκαῖον ἐπέχοντες. I 292, 18 ἀμείψαντα τὰς οἰκείους χώρας ἕκαστα (sc. ζῷα) ... τελευτᾷ. III 123, 17 χώρας ἀπονεμηθῆναι διαφερούσας πράγμασιν διαφέρουσιν. I 6, 7 ἡ ἐν τῷ ἀρχιτεκτονικῷ προδιατυπωθεῖσα πόλις χώραν ἐκτὸς οὐκ εἶχεν. VI 83, 17 (ἡ) κατὰ φύσιν. I 10, 7 ὁ ἀὴρ ὑπὲρ τὸ κενόν ἐστιν, ἐπειδὴ πᾶσαν τὴν ἀχανῆ καὶ ἐρήμην καὶ κενὴν χώραν ἐπιβὰς ἐκπεπλήρωκεν. III 50, 10 (ὁ ἥλιος) μέσην ἐπέχει χώραν. II 133, 15 (μετάρσιος). III 296, 10 ἐν τῇ μεταξὺ χώρᾳ ζώντων καὶ τεθνηκότων. I 182, 9 ὁ θεὸς καὶ οἰκός ἐστιν, ἀσωμάτων ἰδεῶν ἀσώματος χ. III 232, 15 ὁ θεῖος τόπος καὶ ἡ ἱερὰ χ. πλήρης ἀσωμάτων ἐστὶ λόγων. II 152, 6 (ἡ ὑπὸ θεοῦ δοθεῖσα). V 113, 6 σύμπασα ἡ χ. κτῆμα κέκληται θεοῦ. II 92, 10 τὰς χωρῶν ὅλων καὶ ἐθνῶν πρός τε τὸ εὖ καὶ τὸ χεῖρον μεταβολάς. II 51, 26 cf. 92, 23 κατὰ ἔθνη καὶ χώρας καὶ πόλεις. — V 259, 14. VI 193, 3. 22. 215, 27 (ἱερά). III 243, 22 (ψυχὴ) καθάπερ εἰς ξένην χώραν ἦλθε τὸ σῶμα. V 338, 10 ἣν (sc. σποράν) ὁ ποιητὴς ἐν ἀρετῶσῃ χώρᾳ κατέσπειρε, λογικῇ ψυχῇ. II 7, 5 ἐκ τοῦ σώματος, ὃ δεξαμενὴν καὶ χώραν ἡδονῶν ἡ φύσις ἐδημιούργησεν. III 84, 6 ἡδονῶν γὰρ καὶ ἐπιθυμιῶν χ. τὸ σῶμα. I 206, 1 πᾶσαν τὴν περὶ τὸ σῶμα χώραν καὶ τὸν ἡγεμόνα αὐτῆς νοῦν. II 107, 7. 272, 15. 288, 1. 17. III 136, 13. 172, 30. 192, 20. 265, 21. IV 37, 21. 93, 9 (σωματική). II 283, 16 cf. 108, 14. 113, 3. 210, 12. 271, 12. IV 245, 19. 22 ὧν ἐστιν ἡ Αἰγύπτου χ. σύμβολον. II 307, 10 αἰσθήσεως ..., ὄνομα Χαρράν. II 277, 6. III 271, 12 286, 4 ἀρετῆς.
χωρίζειν. I 110, 1 τοῦτο γὰρ τὸ γένος διακρίνει καὶ χωρίζει τὰ ἀθάνατα ἀπὸ τῶν θνητῶν. I 73, 15 χώριζε καὶ διάκρινε τῆς καθαρᾶς καὶ ἀμιάντου φύσεως τῆς ἀναφερούσης τὰ ἄμωμα τῷ θεῷ. I 10, 13 ἐχώρισε φῶς καὶ σκότος. — I 246, 13 ἐν ταῖς ἅλωσι πυροὶ καὶ κριθαὶ καὶ ὅσα τοιαῦτα καθ' ἑαυτὰ χωρίζεται. I 89, 4 καθ' ὃν (sc. θάνατον) χωρίζεται ψυχὴ ἀπὸ σώματος. I 204, 2 διασταλῆναι καὶ χωρισθῆναι ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων. I 221, 2 (οἱ υἱοὶ Λάβαν) ἅπαντα χωρισθέντες τὸν αἰῶνα τοῦ σπουδαίου.
χωρίον. II 2, 8 ὅ γε ἐξιὼν ἀπό τινος ἐν
× ἑτέρῳ χωρίῳ τὸ ἀπολειπόμενον ἑαυτοῦ. II 255, 12 ὡς οὐδ' ἂν μετατρεπόμενος ἐναλλάττοι χωρία (ὁ θεός). II 8, 1 ⟨οὐ⟩ τοπικῶς, οὐ χωρία ἐναλλάττων. II 129, 19 (ὑψηλότερα). V 57, 3. 65, 7 (καθαρόν). II 223, 21. V 26, 9 (ἱερά). V 224, 17. 265, 5 (ἱερώτατον). II 146, 1 (ἱερώτατα). I 72, 4 θεοῦ γὰρ οὐδὲ ὁ σύμπας κόσμος ἄξιον ἂν εἴη χ. καὶ ἐνδιαίτημα. I 79, 15 τοῦ μὲν λογικοῦ χ. εἶναι καὶ ἐνδιαίτημα τὴν κεφαλήν. I 102, 18. 194, 3. II 116, 18. 189, 8. 234, 13 τῆς ψυχῆς. II 141, 25 τὸ διανοίας. I 287, 11 τὰ ἐνθυμήματα ἐν ἀοράτῳ χωρίῳ, διανοίᾳ, ταμιεύεται. I 143, 13 ἡδονῇ χ. (ἡ γαστήρ). I 172, 14 τῶν ἀρετῶν. I 171, 13 τὸ δεξάμενον αὐτὰς (sc. ἀρετάς) χ. ἐγὼ φθαρτός. II 243, 29 τὸ ἐπιτηδειότατον ἀφροσύνης. III 214, 4 ἐπιστήμης. V 325, 15 εὐγενείας. II 242, 14 κακίας. II 234, 28 κακιῶν ⟨καὶ⟩ παθῶν. I 295, 12 εἰς γῆν καταπέφευγας, τὸ θνητὸν χ. I 76, 26. 193, 3 (ἐν βεβήλοις χωρίοις). V 201, 9 ἐν βεβήλοις ἢ ἱεροῖς χωρίοις. IV 290, 16 ἐν βεβήλοις καὶ ἀκαθάρτοις χωρίοις. — All: II 268, 8 τὴν ἐκ τριῶν χωρίων μετανάστασιν, σώματος, αἰσθήσεως, λόγου τοῦ κατὰ προφοράν. II 151, 18 τὸ ἐν μηδενὶ τῶν ἐν γενέσει τέλειον εὑρίσκεσθαι. II 304, 20 Χαρράν, τὸ τῆς αἰσθήσεως χ. III 106, 10 ὃ κέκληται πικρία.
χωρισμός. I 88, 21 cf. 105, 20. IV 56, 21 (θάνατος) χ. ἐστι ψυχῆς ἀπὸ σώματος.
χῶρος. I 204, 3 χωρισθῆναι ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων καὶ μηκέτι τὸν αὐτὸν χῶρον οἰκῆσαι. I 293, 7 τὸν ἐναντίον ἤμειψεν ἂν χῶρον. II 52, 18 (Μωυσῆς) εἰς τὸν γνόφον, τὸν ἀειδῆ χῶρον, εἰσελθών. I 135, 7 γῆν δὲ τὸν μέσον χῶρον λαχοῦσαν I 264, 8. 278, 8. II 88, 15. V 22, 21 (περίγειος). III 145, 13 (ἄβατος). I 185, 23 (Ἀλέξανδρον) ἐν ἐπικαίρῳ χώρῳ στάντα. II 244, 13 (ὁ οὐράνιος, πατρίς). III 237, 12 (ὀλύμπιος καὶ οὐράνιος). II 8, 3 πρὸς τὸν ὀλύμπιον χῶρον ἀρετῆς.

I 110, 13 ἄτριπτος μὲν ὁ ἀρετῆς χ., ... τέτριπται δὲ ὁ κακίας. II 186, 21 ψυχῆς. I 138, 31 ἐνειμαν τῷ μὲν λογιστικῷ τὸν περὶ κεφαλὴν χῶρον. I 146, 15 οὐ γὰρ δύναται τὸν αὐτὸν κρατεῖν χῶρον φρόνησις καὶ σωματικῆς ἀνάγκης ἀπόλαυσις. I 139, 6 τίνα χῶρον ἡδονὴ κεκλήρωται. I 170, 11. III 280, 7 ἀσεβῶν. III 83, 20 ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ ἀδικημάτων ... ἀσεβῶν. III 137, 21 εἰς τὸν ἔρημον κακῶν εὐσεβῶν χῶρον. II 80, 14 κακούργων. V 193, 5 νεκρῶν. II 277, 7 ἕτερος νηπίων καὶ ἕτερος τελείων.

ψαλτήριον. II 24, 15.

ψέγειν. II 289, 28. 290, 2. 9. V 193, 16. 229, 8 (opp. vel. coni. ἐπαινεῖν). V 134, 2 τάχα ἄν τις εἴποι τῶν ἑτεροδόξων καὶ ψ. τὰ καλὰ μὴ αἰδουμένων. VI 129, 19 εἰ μὴ ψ. τις ἐθελήσειε τὸ μὴ γνώμῃ ἑκουσίῳ παρανομεῖν. III 37, 9 εἶτα (Μωυσῆς) ψέγων ἀδικίαν. — II 289, 16 τὸ ψεκτὸν ἶναι τοῦ ψέγεσθαι (διαφέρει). II 118, 26 ψέγοιτ' ἂν οὖν εἰκότως τὸ ἐναντίον, τὸ τιμᾶσθαι.

ψεκτός. III 165, 10 ὁ δὲ μὴ ἀδικῶν οὐ ψ. III 300, 5 ὁ Αἰγύπτιος ποταμός. V 187, 1 (ἀνδροφονία) οὐ ψ. II 280, 26 τὸ ἄπουν ἐν ἑρπετοῖς. III 190, 17 τὸ ἀσεβές. III 85, 18. V 323, 21 ὁ βίος. II 90, 15 οὐ γὰρ ἧττον τοῦ εὐωνύμου τὸ δεξιὸν ψεκτον ἐνταῦθα. IV 4, 13 ὁ δύσελπις. II 207, 21 τὰ ἐπαινετά. II 143, 3 (θάνατος). II 119, 1 οὐδὲν τῶν ἱερῶν. II 67, 4 αἱ κακοπραγίαι. V 218, 15 ὁ συκοφάντης. III 127, 22 σφαλλόμενοι δὲ μὴ κατὰ γνώμην οὐ πάνυ ψεκτοί. II 289, 28 τὸν γὰρ ἀγαθὸν καὶ ὁ ἐπαινῶν ἐγκωμιαστὸς καὶ ὁ ψέγων ἔμπαλιν ψ. II 108, 22 (ψυχή). — V 202, 9 ὁ δ' ἕνεκα πανουργίας ... ψ. II 174, 3 ἀλυσιτελές τε καὶ ψεκτόν (ἐστιν). II 120, 24 sqq. τὸ μὲν ὑμῶν ἐπαινετόν ἐστι τῆς δόξης, τὸ δ' ἔμπαλιν ψεκτόν. I 176, 4 τὸ δ' ἄνευ θεοῦ ψεκτόν. II 113, 13 οἱ μὲν γὰρ θάτερον μετιόντες ψεκτοὶ μὲν καὶ αὐτοί. II 289, 16 τὸ ψεκτὸν εἶναι τοῦ ψέγεσθαι (διαφέρει). III 265, 13 ἅπερ ἐξ ἑαυτῶν ψεκτὰ ὄντα.

ψευδαγγέλλειν. II 56, 10.

ψεύδειν. V 216, 12 ὁ παρακαταθήκην ἀρνούμενος ... ψεύσας μὲν ἐλπίδος τὸν ἐπιτρέψοντα. V 337, 8 οἱ μὲν ἀθληταὶ τῷ ὄντι ἀρετῆς ἀνευρίσκοντο μὴ ψεύσαντες τῆς ἐπ' αὐτοῖς χρηστῆς ἐλπίδος τοὺς ἀλείπτας νόμους. — I 140, 20 καὶ τοῦτο ἔχει ὁ θυμὸς ἴδιον, τὸ ψεύδεσθαι. IV 300, 3 δεύτερον δὲ πρὸς τῷ ψεύδεσθαι. V 218, 4 ὅ τε γὰρ κλέπτης ὑπὸ τοῦ συνειδότος ἐλεγχόμενος ἀρνεῖται καὶ ψεύδεται. V 342, 15 πᾶσα δὲ εἰκὼν ὁμοιότητι εὐπαραγώγῳ ψεύδεται τὸ ἀρχέτυπον. V 252, 16 ὁ ψευδόμενος αὐτὸς αὐτοῦ γενήσεται χείρων. V 76, 7 ψευδόμενος λόγια καὶ χρησμοὺς ἐπλάσατο. I 271, 23 ψεῦδος λέγειν ἔστι μὴ ψευδόμενον. III 198, 13 τὸ δὲ δεύτερον, λόγοις μὴ διαμαρτάνειν ψευδόμενον ἢ ψευδορκοῦντα. III 256, 23 κἂν διαρραγῶσί τινες ψευδόμενοι. II 53, 14 (τέχναι) τὴν τοῦ ἀληθοῦς ψευδόμεναι φύσιν. II 8, 21 εἰ δὲ φήσει τις ἀδελφῇ τὸν Κάϊν συνελθυθέναι, χωρὶς τοῦ ἀνοσίου καὶ ψεύσεται. I 173, 19 πρὸς τοὺς πολεμίους τὸν σοφὸν ψεύσασθαι ἐπὶ τῇ τῆς πατρίδος σωτηρίᾳ. V 57, 17 ἐάν τις, φησί, ψεύσηται περὶ κοινωνίας. VI 77, 16 (Ἀριστοτέλης) διὰ τὴν τῆς φιλοσοφίας αἰδῶ μηδὲν ἂν ψευσάμενος. VI 139, 5 τοῦ μὴ ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος. IV 241, 14 περὶ τοῦ μηδὲν ἐψεῦσθαι κατὰ τὴν τῆς ἱερωσύνης αἵρεσιν. VI 101, 19 ὧν ἐπ' αὐτῷ πεφιλοσόφηκε μηδὲν ἐψεῦσθαι. IV 23, 24 ἢ μήποτε τὸ λεχθὲν ἔψευσται δι' ἀπάτην ὀνομάτων. V 217, 13 περὶ τοῦ μὴ ἐπισκιάζειν ἐψευσμένῳ θανάτῳ νοσφισμὸν ἀδικον.

ψευδής. V 172, 18. VI 166, 12 (αἰτίαι). VI 185, 16 διαβολαί. I 74, 1. 164, 18. 172, 10. 186, 14. II 11, 23. 44, 18. 92, 7. 201, 11. 218, 11. 249, 17. III 17, 6. 252, 8. V 332, 5 (δόξα). I 187, 23. II 183, 4. IV 92, 6. V 7, 11. 15, 10. 221, 1. 252, 13 (δόξαι). III 284, 27 (εἴδωλα). I 140, 2 (ἑρμηνεία). II 256, 1. III 69, 6. 199, 24. 27. (λόγος). III 75, 17 (λόγοι). II 93, 17 (μαντεῖαι). III 92, 19 (μέτρα). III 290, 9 ἄδικον δὲ καὶ ψευδὲς τὸ νομίσαι. II 92, 8 (ὀνείρατα). III 69, 12 (πιθανότητες). III 11, 5. V 74, 18 (πλάσματα). VI 145, 20 ῥήσεις. I 267, 8 (σοφιστεία). II 123, 7 (τὰ οὐχ ἁπλᾶ τέλεια). I 237, 1. III 275, 28 (ὑπολήψεις). I 187, 7. II 205, 12. VI 176, 1 (φαντασίαι). V 370, 24 (φῆμαι). — II 202, 8 τὰ μὲν ὡς ἀληθῆ καὶ συμφέροντα ἐλέσθαι, τὰ δ' ὡς ψευδῆ. II 71, 5. III 289, 21. V 218, 16. 219, 3. 329, 14 sq. τὰ ψευδῆ. IV 5, 18 συγχέων ἅπαντα καὶ φύρων, ἀληθέσι ψευδῆ καὶ ῥητοῖς ἄρρητα. III 154, 21 ἀκούειν ... ψευδῶν ὡς ἀληθῶν. — II 78, 14. III 306, 6 ψευδῶς.

ψευδογραφεῖν. II 179, 5. 205, 18.

ψευδοδοξεῖν. I 99, 19. 233, 16. II 178, 10. 313, 24. V 281, 13. VI 105, 18. 167, 11.

ψευδολογία. I 210, 14 ἀπάτη ψ. ψευδορκία ἀσέβεια ... (συνομαρτοῦσι τῇ ἡδονῇ). II 251, 24 σὺν ψευδολογίαις φευδορκίαι. V 323, 7 ψευδολογίας ἑταίρους καὶ ψευδορκίας. VI 94, 7 τῶν ἐπιτειχιζόντων ψευδολογίαν κατὰ τῆς ἀληθείας φλυαρήματα.
ψευδομαρτυρεῖν. IV 299, 19. 306, 14. V 218, 12.
ψευδομαρτυρία. III 40, 5 (ψευδομαρτυρίαι coni. μοιχεῖαι, ἀνδροφονία, κλοπαί κτλ.). IV 280, 15 (ἀπαγόρευσις). I 199, 19 cf. IV 56, 18 μαρτυρίαις, ἃς οὐ θέμις ψευδομαρτυριῶν ἁλῶναι. II 118, 17 οὓς ἀνάγκη πρὸς ἑαυτῶν ψευδομαρτυριῶν ἁλίσκεσθαι. II 253, 9 αἱ αἰσθήσεις ἅπασαι ψευδομαρτυριῶν ἐάλωσαν οὐ παρ' ἀλόγοις δικασταῖς. IV 301, 1 διὰ μὲν δὴ ταῦτά μοι δοκεῖ ψευδομαρτυρίαν ἀπειπεῖν.
ψευδομάρτυς. IV 299, 20. V 226, 26.
ψευδορκεῖν. III 198, 13. V 141, 21. 149, 3.
ψευδορκία. I 210, 14. II 251, 24. IV 290, 9. V 148, 9. 323, 7.
ψεύδορκος. II 238, 19.
ψευδοπροφήτης. V 220, 11.
ψεῦδος. II 238, 17. IV 125, 16. 239, 4. V 327, 1 (cpp. ἀλήθεια). VI 48, 21 τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψ. III 31, 7. 266, 13. IV 65, 21 (cpp. ἀληθές). I 141, 11 ὑπὸ ἀληθότητος τὸ ψ. ἀποκοπτούσης. VI 56, 10 τῦφον μὲν τοῦ ψεύδους ἀρχήν (cpp. ἀλήθεια). V 13, 15 τὸ ψ. ὡς ἀληθὲς προμαθόντες. IV 270, 12 ἄτιμον φύσει. VI 96, 19 αἰσχρόν. III 69, 18 πιθανόν. VI 56, 11 ῥέουσι γὰρ ἀπὸ μὲν τοῦ ψεύδους αἱ πολύτροποι τῶν κακῶν ἰδέαι. III 31, 5 τὸν δὲ λόγον εἰς ἀληθές τε καὶ ψ. (διεῖλε). I 271, 22 ψ. λέγειν ἔστι μὴ ψευδόμενον. I 197, 21 ὁ ψευδῶν εἰκαστικὸς (νοῦς). I 164, 12 ψ. δὲ τὸ πιστεύειν τοῖς κενοῖς λογισμοῖς. V 224, 10 ἡ πρὸς τὸ ψ. οἰκείωσις. VI 150, 10 ἐνάργεια τρανοῦσα τὸ ψ. V 220, 23 ὡς τό γε ἐπισκιάσαν ψ. ἀφανισθῆναι. V 147, 23 συνεπιγράψασθαι ψεύδεσιν. IV 230, 18 ἁρμόζει γὰρ διανοίᾳ μὲν μηδὲν παραδέχεσθαι ψ. IV 288, 10 ὀμνύναι ... ἐπὶ ψεύδει. IV 288, 9 μάρτυρα δὲ καλεῖν ἐπὶ ψεύδει θεόν. V 219, 18 τείνουσι τὸ ψ. ἄχρι οὐρανοῦ. V 22, 20 οὐρανοῦ τὸ παράπαν ψ. ἐπιβαίνειν οὐ θεμιτόν. V 7, 14 μέλεσι καὶ ῥυθμοῖς καὶ μέτροις ἐνηρμόσαντο τὸ ψ. II 290, 3 ὅσοι τι ψ. ἐν ἑκατέρῳ παραλαμβάνουσιν εἶδει. III 252, 18 πολλὰς δὲ καὶ μεγάλας μοῖρας ψευδῶν εὐλόγων πιθανῶν εἰκότων.
ψευδώνυμος. V 267, 9 (ἀνδρεία). II 256, 22 (ἀρχαὶ καὶ αἰτίαι). V 56, 15 ἀρχιερεύς. IV 6, 23 (ἀρχαί). VI 222, 10 (θεός). II 36, 23. 178, 28. IV 240, 2. 248, 4. 270, 20. V 80, 15 (θεοί). VI 175, 24 Παιάν. IV 281, 6 (προσρήσεις). III 186, 24 χαρὰ τῶν ἀφρόνων. I 231, 8 (ὠφέλεια). — VI 174, 13 ὁ ψ.
ψεῦσμα. III 69, 14 (coni. σοφίσματα). V 241, 10 ὃς (sc. τῦφος) ἐκ ψευσμάτων ἀεὶ συνυφαίνεται. VI 90, 11 οἳ ψεύσμάτων ἀναπλήσαντες τὸν βίον.
ψηλάφημα. All: I 164, 27 Χαμὼς γὰρ ἑρμηνεύεται „ὡς ψ." III 178, 15 μεταληφθεὶς γὰρ Μωυσῆς καλεῖται λῆμμα, δύναται δὲ καὶ ψ. διὰ τας εἰρημένας αἰτίας.
ψηλαφητός. III 229, 14 σκότος.
ψηφίζεσθαι. I 43, 6. 291, 5. III 39, 11. V 376, 4. VI 138, 9. 183, 9. 15.
ψήφισμα. III 173, 12. VI 138, 10 sqq. 139, 8.
ψῆφος. II 73, 9. III 275, 24. IV 300, 14. 19. V 222, 3.
ψιλός. I 263, 7 (ἀλήθεια). III 10, 13 (ὀξίωσις). I 145, 11 κατὰ τὸ ζῆν ψιλόν. I 123, 18 τὸ ζητεῖν μόνον. II 97, 16. III 81, 9 (θεωρία). I 272, 4 οὐ ψιλὴ μόνον κτῆσις. III 107, 5 οὐ ... ὁ πόνος. IV 307, 5 (προστάξεις). II 69, 3 (ὕπαρξις). I 280, 10 κατὰ ψιλὴν τοῦ νοῦ φαντασίαν. I 42, 8. 64, 17 (φθόγγος). VI 205, 19 τῶν ἀναγκαίων (χρῆσις). — II 289, 8 κατὰ ψιλὸν μόνον τὸ εἶναι.
ψόγος. II 291, 9 (coni. ἔπαινος ἢ εὐχαὶ ἢ κατάραι). II 289, 28. III 96, 15 cf. II 223, 4 sq. (coni. ἔπαινος). IV 40, 15 ψόγον πρὸ ἐπαίνου τιμᾶν. II 229, 20. III 256, 19. IV 65, 10. V 49, 12. 144, 6 (coni. κατηγορία). I 272, 11 τῷ δὲ Κάιν ἀκολούθως ψόγον (ἡ ἀπόκρισις ἤνεγκεν). II 67, 1 ὁ δὲ ἄνθρωπος ... εἰκότως ψόγον μὲν ἔσχεν ἐφ' οἷς ἐκ προνοίας ἀδικεῖ. IV 157, 11 ψόγοι καὶ κολάσεις ἁμαρτανόντων νόμιμοι. III 37, 12 ἀδικίας. III 41, 4 τῶν μοχθηρῶν.
ψοφοδεής. I 215, 15 (φιλήδονος).
ψόφος. I 230, 13.
ψῦξις. III 211, 16 παρὰ τὴν ψῦξιν ὠνομάσθαι ψυχὴ δοκεῖ. VI 80, 5 θερμότησι καὶ ψύξεσι.
ψυχαγωγεῖν. I 286, 22. II 215, 19. III 87, 14. IV 211, 3.
ψύχειν. I 62, 17. 192, 1.
ψυχή. 1. Etymol.: III 211, 16 παρὰ τὴν × ψῦξιν ὠνομάσθαι ψ. δοκεῖ.

2. definitio: I 95, 15 ψ. δέ ἐστι φύσις προσειληφυῖα φαντασίαν καὶ ὁρμήν. III 234, 19 ὁρμῇ καὶ φαντασίᾳ χρῆσθαι δυναμένων ψυχήν. III 201, 5 αἱ δ'

ὁρμαὶ καὶ φαντασίαι πρῶται δ' εἰσὶν αὗται κινήσεις καὶ σχέσεις ψυχῆς. II 65, 9 ψυχὴν δὲ φύσεως τρισὶ διαλλάττουσαν ὁ ποιῶν ἐποίει, αἰσθήσει, φαντασίᾳ, ὁρμῇ. III 195, 15 (coni. αἴσθησις, φαντασία, ὁρμή, λογισμός). II 64, 2 τῶν γὰρ σωμάτων τὰ μὲν ἐνεδήσατο ἕξει, τὰ δὲ φύσει, τὰ δὲ ψυχῇ, τὰ δὲ λογικῇ ψυχῇ. VI 99, 5 τὸ γὰρ ἀεικίνητον ἐὰν ἀνέλῃς ψυχῆς, καὶ αὐτὴν πάντως συνανελεῖς. I 165, 12. 253, 10 (ἀεικίνητος). I 197, 9 πόθεν δὲ ἦλθεν ἡ ψ., ποῖ δὲ χωρήσει, πόσον δὲ χρόνον ἡμῖν ὁμοδίαιτος ἔσται; III 67, 9 πρώτη ... γενεά (δευτέρα etc.). — ψ. est eadem atque vita: II 122, 20 cf. III 32, 10 τὰ ψυχὴν ἔχοντα opp. τὰ ἄψυχα. IV 34, 5 ἔν τε ἀψύχοις καὶ ψυχὴν ἔχουσιν. V 313, 1 cf. 316, 11. VI 92, 7. 111, 6 ὅσα ψυχῆς μεμοίραται. VI 111, 2 οἷα ψυχὴν ἀφῃρημένον ζῷον.

3. substantia: III 158, 4 τίς γὰρ ψυχῆς οὐσίαν εἶδεν; I 279, 3 ταῦτα μὲν οὖν ὡς ἐν βραχέσιν εἰρήσθω περὶ οὐσίας ψυχῆς. VI 106, 16 ψυχὴν γὰρ οἰόμενος εἶναι τὸ πνεῦμα (Heraclit.). I 276, 24. 26 ὅτι πνεῦμά ἐστιν ἡ ψυχῆς οὐσία. I 277, 13 ἄνθρώπου δὲ ψυχὴν πνεῦμα ὀνομάζει. V 333, 4 τοῦ θείου πνεύματος, ὅπερ ἄνωθεν καταπνευσθὲν εἰσφκίσατο τῇ ψυχῇ. V 329, 4 (ὁ πρῶτος γηγενὴς) ψυχῆς δὲ ἀξιωθεὶς ἀπ' οὐδενός ἔτι τῶν εἰς γένεσιν ἡκόντων, ἐμπνεύσαντος θεοῦ τῆς ἰδίας δυνάμεως. I 192, 27 τὰ τῆς θείας ψυχῆς θεῖα ... ἀγάλματα. III 13, 20 διττὴν καὶ τὴν οὐσίαν εἶναι ψυχῆς, αἷμα ... πνεῦμα θεῖον. I 276, 18 cf. V 237, 2. 6 οὐσίαν τῆς ψυχῆς ἀποφαίνεται τὸ αἷμα. I 277, 11 σαρκὸς μὲν ψυχήν φησι τὸ αἷμα. III 15, 8 ἡ ἔναιμος ψ., καθ' ἣν ζῇ καὶ τἆλογα. I 148, 7 ἡ δὲ ψ. αἰθέρος ἐστίν, ἀπόσπασμα θεῖον. I 148, 12 ἡ δὲ αἰθερίου φύσεως μοῖρα οὖσα ψ. II 66, 11 τοῦτο τῆς ψυχῆς τὸ εἶδος οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν στοιχείων, ἐξ ὧν τὰ ἄλλα ἀπετελεῖτο, διεπλάσθη. IV 14, 15 ἐκ τῶν αὐτοῦ δυνάμεων ἀνακρεμάσας τὴν ψυχὴν ὁ θεός. II 137, 18 τῆς ἀνθρώπου ψυχῆς κατὰ τὸν ἀρχέτυπον τοῦ αἰτίου λόγον ἀπεικονισθείσης. III 64, 21 ἧς (sc. οὐσίας) ... καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν ἀπόσπασμα. — III 270, 19. 22 (ἀσώματος). III 220, 23. 234, 15. IV 115, 7. 251, 2. V 281, 16. 320, 5 (ἀόρατος). II 186, 7 (τὰ) κατὰ ψυχὴν ἔνδον (ἀόρατα). VI 206, 24 (ἀφανής). V 165, 5 ᾧ (sc. θεῷ) μόνῳ δυνατὸν ψυχὴν ἐναργῶς θεάσασθαι. II 43, 19 ἀδύνατος ἡ ὄψις ψυχῶν φαντασιωθῆναι τύπους. IV 282, 12 οὐδέποτε ψυχὴν ὀφθαλμοῖς σώματος ἴσχυσαν θεάσασθαι. VI 42, 9 ἣν ὁ θεὸς ἐκ πάντων ἀχείρωτον ἐδημιούργησεν. II 61, 10 ὥσπερ τινὰ λύραν τὴν ψυχὴν μουσικῶς ἁρμοσάμενον. — II 123, 16 ψυχῇ λεαινούσῃ καὶ προσηνῆ καὶ λείαν τῷ ὄντι κίνησιν ἀπεργαζομένῃ. IV 74, 17 τὰ νεῦρα τῆς ψυχῆς ἐκλύεται. II 10, 20 ὑφιεμένων τῶν τῆς ψυχῆς τόνων. II 188, 12 τῆς ψυχῆς τὸν τόνον ὑπεκλύσαντες. V 25, 2 τοὺς δὲ τῆς ψυχῆς τόνους ἐπιχαλῶν. II 194, 4 ἔνιοι δ' οὐ τῷ μαλθακωτέροις τοῖς ψυχῆς κεχρῆσθαι τόνοις ἀνέπεσον ἄκοντες. — anima cum cera comparatur: III 41, 18 ἡ ψ., τὸ κήρινον, ὡς εἴπέ τις τῶν ἀρχαίων, ἐκμαγεῖον. I 5, 17 ὥσπερ ἐν κηρῷ τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ τοὺς ἑκάστων δεξάμενος τύπους. V 27, 9 ἅτε τὴν ψυχὴν ἀκραιφνεστάτην οὐκ ἔχουσα καθάπερ τινὰ λελειασμένον κηρόν. I 87, 18 ἐν τῇ ψυχῇ κηροειδεῖ ὑπαρχούσῃ πάντες οἱ τύποι περιέχονται δυνάμει. III 67, 6 cf. 68, 8 ἀποκυηθὲν τὸ βρέφος ἄχρι τῆς πρώτης ἑπταετίας ἐν ἡλικίᾳ τῇ παιδικῇ ψυχῆς ἀκραιφνοῦς μεμοίραται, λείῳ μάλιστα ἐμφεροῦς κηρῷ, τοῖς ἀγαθῶν καὶ κακῶν χαρακτῆρσι μήπω τετυπωμένης. — V 233, 17 ἐνσφραγίσηται τῇ ψυχῇ βεβαίως τὸν τύπον. I 60, 10 ἐν τῇ αὐτοῦ ψυχῇ σφραγισάμενος θαυμάσια ... εἴδη. I 6, 8 (πόλις) ἐνεσφράγιστο τῇ τοῦ τεχνίτου ψυχῇ. V 280, 9 ἣν (sc. καλοκἀγαθίαν) ἀσύγχυτον ἐνεσφραγίσατο τῇ ψυχῇ. V 260, 15 τύποι δ' ἀμείνους εἰσίν, οὓς ἐνσφραγίζεται ψυχῇ δικαιοσύνη. I 278, 2 ἡ (θειότης) δ' ἀόρατος ἀοράτῳ ψυχῇ τοὺς ἑαυτῆς τύπους ἐνεσφραγίζετο. V 160, 2 φίλτρα ἀρχαῖα συμβιώσει μακρᾷ ταῖς ψυχαῖς ἐνεσφραγισμένα. V 213, 9 ἅπερ βεβαιοτάτην ταῖς ψυχαῖς εὔνοιαν ἐνσφραγίζεται. — VI 66, 12 ἐγγαράττων ταῖς ψυχαῖς τὰ νοήματα. V 322, 3 ἅπερ ... ἀπαλαῖς ἔτι ψυχαῖς γονεῖς ... ἐνεχάραξαν. V 242, 20 δόγματα παλαιῶν ἀνδρῶν οὐ στήλαις ἐγκεχαραγμένα ..., ἀλλὰ ψυχαῖς. I 171, 5 μετεχαράχθησαν τοὺς ψυχῆς πρὸς τὸ ἄμεινον βελτιούμενοι χαρακτῆρας. I 53, 1 τῆς ἑκατέρου (sc. θεοῦ καὶ κόσμου) φύσεως ἐναπεμάττετο τῇ ψυχῇ τοὺς χαρακτῆρας. V 363, 3 ὅσα ἐναπεμάξαντο ταῖς ψυχαῖς αἰσχρὰ εἴδωλα. IV 158, 13 ὅσοι τὸν τύπον ταῖς ἑαυτῶν ψυχαῖς ἐναπεμάξαντο. I 276, 1 οἱ χαρακτῆρες, οὓς (αἱ ἀρεταὶ) ἐνεσημήναντο ταῖς τῶν προσεληλυθότων ψυχαῖς. I 76, 15 ἐπὶ γὰρ μίαν οὖσαν τὴν ψυχὴν αἱ ἀμύθητοι τυπώσεις ἁπάντων τῶν ἐν τῷ

παντὶ ἀναφέρονται. II 65, 16 φαντασία δέ ἐστι τύπωσις ἐν ψυχῇ. — I 27, 4 ἄνθρωποι γραψάμενοι ⟨ἐν⟩ ταῖς ἑαυτῶν ψυχαῖς τὰς εἰκόνας. V 246, 15 ὅπως αὐτὰ ἐν βιβλίῳ γράφων εὐθὺς εἰς τὴν ψυχὴν μεταγράφω.

4. anima est invisibilis (v. ἀόρατος), immortalis; mors et vita animae: I 42, 2. V 21, 8 (ἀθάνατος, cf. ἀθάν.). I 54, 2 sqq. δι' ἧς (sc. ἀρετῆς) ἀθανατίζεται ἡ ψ. III 162, 18 εἰς ἓν εἶδος τὸ τῆς ψυχῆς ἀναλυθέντες. III 129, 8 εἰ ἀναλυθείη ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχήν. III 67, 3 ὑπὲρ τοῦ τελείαν ἀποκατάστασιν ψυχῆς παραστῆσαι. III 243, 20 τὸ περὶ ἀφθαρσίας ψυχῆς ... δόγμα. I 69, 10 sqq. cf. 93, 11. 94, 16 „εἰς ψυχὴν" γάρ φησι „ζῶσαν ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος". II 260, 4 αἰεὶ ζῆν (δυναμένη). III 152, 25 μόνος γὰρ ὁ θεὸς ψυχῆς καὶ ζωῆς καὶ διαφερόντως λογικῆς ψυχῆς καὶ τῆς μετὰ φρονήσεως ζωῆς αἴτιος. I 47, 3 ἀπ' οὐδενὸς γενητοῦ τὸ παράπαν. III 64, 17 τὸ δὲ νοερὸν καὶ οὐράνιον τῆς ψυχῆς γένος. III 63, 6 ἄσβεστον καὶ ἀθάνατον τὸ τῆς κεκαθαρμένης ἄκρως ψυχῆς ... γένος. II 272, 3 τὸ διακρῖναι τά τε θνητὰ τῆς ψυχῆς καὶ τὰ ἄφθαρτα. — I 88, 20 διττός ἐστι θάνατος, ὁ μὲν ἀνθρώπου, ὁ δὲ ψυχῆς ἴδιος. II 16, 8. 11 cf. III 173, 24 τί δ' ἕπεται τῷ μὴ κατὰ βούλημα τὸ τοῦ θεοῦ ζῶντι ἡ θάνατος ὁ ψυχῆς; III 134, 9 θάνατος δὲ ψυχῆς ὁ μετὰ κακίας ἐστὶ βίος. II 115, 9 cf. I 105, 24 ἡ (ἡδονὴ) μὲν γὰρ ἐπανατείνεται ψυχῇ θάνατον ἀπαραίτητον. V 84, 7 οἱ μὲν ἄθεοι τὰς ψυχὰς τεθνᾶσιν. I 124, 21 (κακοδαιμονία ὁ ψυχῆς θάνατος). I 97, 11 sq. ἐᾷ μὲν γὰρ τὸν ὁλοθρεύοντα — ὄλεθρος δὲ ψυχῆς ἐστιν ἡ τροπή — εἰσελθεῖν εἰς τὴν ψυχήν. III 13, 11 τὸν ψυχῆς τεθνηκότων δήπου βίον. I 269, 10 ἡ γὰρ ἐξ αὐτῆς ἀνελοῦσα ψυχὴ τὸ φιλάρετον καὶ φιλόθεον δόγμα τὸν ἀρετῆς τέθνηκε βίον. II 130, 1 κτείνει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁ μὴ τὸ ὂν τιμῶν. IV 186, 14 ἀποθάνοι μου ἡ ψυχὴ τὸν σωματικὸν βίον. II 82, 17 ἐπειδὰν ἐν ψυχῇ τὸ ἄφθαρτον εἶδος ἀνατείλῃ, τὸ θνητὸν εὐθέως φθείρεται. IV 282, 11 ψυχῇ γὰρ ζῶντες. III 242, 7 τὸν μὲν αἰσθήσεως κοιμᾶσθαι βίον, τὸν δὲ ψυχῆς ἐγρηγορέναι. — v. σῶμα Nr. 6.

5. anima et corpus: v. σῶμα Nr. 3. — III 210, 12 (σῶμα) ψυχῆς ἐστιν ἀγγεῖον. I 156, 3 ἡγεμονὶς δὲ τοῦ συγκρίματος ἡ ψυχή. II 136, 9 (ψυχὰς εἰσκρίνεσθαι) σώμασι θνητοῖς. II 100, 10 τὸν σύνθετον χοῦν, τὸν πεπλασμένον ἀνδριάντα, τὸν ψυχῆς ἔγγιστα οἰκήν. I 128, 3 ἡ δὲ ψ. μέχρις ἑκατονταετίας ἔστιν ὅτε τὸν τοῦ ἀνθρώπου φέρει κούφως ἀνδριάντα. II 110, 22 τοῦτον οὖν ἔοικε τὸν τρόπον αὐτοῖς ἐπιβάταις τὸ τῆς ψυχῆς ὄχημα. V 287, 9 [ἐπὰν ἄνετος τοῦ τῆς σαρκὸς δεσμοῦ γένηται ἡ ψ.]. III 134, 2 ἤ τ' ἐπὶ μέρους ψ. ... τῶν τοῦ σώματος οὐδὲν ἀποχίζεσθαι καὶ ἀποτέμνεσθαι μερῶν παρὰ φύσιν ἐᾷ.

6. partes animae: I 288, 2 (ὁ) περὶ τῶν μερῶν τῆς ψυχῆς (λόγος). II 105, 10 cf. 266, 15. 21. 301, 12. III 288, 30 τὰ μέρη τῆς ψυχῆς. III 304, 6 συμφωνία τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν πάντων ἀσύμφωνος. III 31, 13 ἡμῶν τὴν ψυχὴν καὶ τὰ μέλη μέσα διεῖλεν ὁ τεχνίτης. I 281, 24 ὡς ἂν τοῦ κεχαλάσθαι καὶ κεχηνέναι καὶ λελύσθαι τὰ ψυχῆς μέρη κακοδαιμονίας αἴτιον. II 234, 4 ἡ πάντων τῶν ψυχῆς μερῶν πρὸς τὸ ἁμαρτάνειν συνεργία. I 148, 20 πᾶν τὸ τῆς ψυχῆς σύστημα. — I 79, 14 cf. 138, 28. II 233, 20. III 50, 22 ἡμῶν τριμερὴς ἡ ψ. I 79, 22 sqq. 80, 2 sqq. V 229, 26 ψυχῆς πρῶτον (μέρος) μὲν τὸ λογικόν, δεύτερον δὲ τὸ θυμικόν, τρίτον δὲ τὸ ἐπιθυμητικόν. — I 41, 15 τῆς ἡμετέρας ψυχῆς τὸ δίχα τοῦ ἡγεμονικοῦ μέρος ἑπταχῇ σχίζεται. II 101, 3 τῆς ψυχῆς ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς ῥίζης ἔρνη διττὰ ἀναβλαστούσης (i. e. νοῦς, τὸ ὃ ἑξαχῇ σχισθὲν εἰς ἑπτὰ φύσεις πέντε τῶν αἰσθήσεων καὶ δυεῖν ἄλλων ὀργάνων, φωνητηρίου τε καὶ γονίμου). VI 102, 17 ὀγδόῳ μέρει ψυχῆς, ὃ καλεῖται γόνιμον. — III 77, 18 τῆς γὰρ ψυχῆς ἡμῶν διμεροῦς ὑπαρχούσης. II 269, 7 μιᾶς ἅμφω (αἴσθησις, διάνοια) μέρη ψυχῆς ταῦτα. V 48, 20 cf. III 31, 4. 39, 1. V 80, 21 δυοῖν δ' ὄντων, ἐξ ὧν ἡ ἡμετέρα ψ. συνέστη, λογικοῦ τε καὶ ἀλόγου. II 219, 7 τὸ λογικὸν ... μέρος. I 71, 2. 10 οὗ γὰρ μετέσχεν ὁ νοῦς παρὰ θεοῦ, τούτου μεταδίδωσι τῷ ἀλόγῳ μέρει τῆς ψυχῆς. I 296, 6 sqq. cf. 63, 22 τὸ ἄλογον τῆς ψυχῆς εἰς ἑπτὰ διανέμεται μοίρας. III 52, 14 τὸ ... ἄλογον ψυχῆς μέρος ἑξαχῇ διελὼν ὁ δημιουργός. I 67, 8 sqq. τὸ αἰσθητὸν τῷ ἀλόγῳ μέρει ψυχῆς προσκεκλήρωται. V 341, 23 ὅσον μὲν τῆς ψυχῆς ἄλογον. V 349, 11 τὸ τῆς ψυχῆς ἄλογον μέρος. III 15, 21 τοῦ ἑτέρου ψυχῆς τμήματος, ὅπερ ἄλογον ὑπάρχον αἵματι πέφυρται. I 105, 6 (ἡδονὴ) περὶ πάντα τὰ τοῦ ἀλόγου τῆς ψυχῆς εἰλεῖται. I 168, 31 ἄλογοι δὲ καὶ αἱ αἰσθήσεις τῆς ψυχῆς οὖσαι μέρος. — V 178, 7 λογισμοῦ τοῦ κρείττονος μέρους ψυχῆς.

III 84,4 λογισμοῦ γὰρ ἡ μὲν ὅλη ψ. καθάπερ ἀστὴ σύμβιος. V 274,15 τῷ κρείττονι μέρει, ψυχῇ, δι' οὗ συμβαίνει κατορθοῦν. V 267,3 νεάζοντες τῷ κρείττονι μέρει τῆς ψυχῆς. V 346,23 ψυχῆς τῷ βελτίονι μέρει. I 277,13 τὸ τῆς ψυχῆς ἄριστον εἶδος, ὃ νοῦς καὶ λόγος κέκληται. I 220,12 (ὁ νοῦς) τῶν κατὰ ψυχὴν ἀλόγων δυνάμεων ἡνίοχος. II 292,11 τὸν ὡς ἐν οἰκίᾳ στῦλον νοῦν μὲν ἐν ψυχῇ. III 42,11 τῆς ψυχῆς τὸ μὲν ἀμιγὲς καὶ ἄκρατον μέρος ὁ ἀκραιφνέστατος νοῦς ἐστιν. III 13,16 sqq. διχῶς λέγεται, ἥ τε ὅλη καὶ τὸ ἡγεμονικὸν αὐτῆς μέρος, ὃ κυρίως εἰπεῖν ψυχὴ ψυχῆς ἐστι. I 22,6 ᾧ (sc. ἀνθρώπῳ) νοῦν ἐξαίρετον ἐδωρεῖτο ψυχῆς τινα ψυχὴν καθάπερ κόρην ἐν ὀφθαλμῷ. I 17,15 ὅπερ γὰρ νοῦς ἐν ψυχῇ, τοῦτ' ὀφθαλμὸς ἐν σώματι. VI 39,20 ὅπερ γὰρ ἐν ὀφθαλμῷ κόρη ἢ ἐν ψυχῇ λογισμός. II 100,25 τῷ τὴν ψυχῆς ἀγέλην ἐπιτετραμμένῳ λογισμῷ. II 66,9 ψυχῆς γὰρ ὄψις οὗτος (sc. ὁ νοῦς) οἰκείαις περιλαμπόμενος αὐγαῖς. III 60,13 ὁ νοῦς μεσημβρινὸν οἷα φέγγος εἰς πᾶσαν τὴν ψυχὴν ἀναχέων. II 44,15 εἰς τὸ κράτιστον τῶν ἐν ἡμῖν, ψυχὴν ἢ νοῦν. III 217,7 τὴν σαυτοῦ ψυχὴν ἰδεῖν καὶ τὸν νοῦν. III 124,27 τὸ ἡγεμονεῦον ἐν ψυχῇ opp. τὸ ὑ' ὑπήκοον. I 70,25 ψυχῆς ἡγεμονικόν ἐστιν ὁ νοῦς. I 53,25. IV 14,6. 256,8. V 224,17. 325,3 τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικόν. V 220,1 (ἡ τῆς ψυχῆς ἀκρόπολις). I 9,14 νοῦς, ὁ τῆς ὅλης ψυχῆς ἡγεμών. I 23,7 κατὰ τὸν τῆς ψυχῆς ἡγεμόνα νοῦν. IV 60,1 πρῶτος ... νοῦς ὁ' ἐν ψυχῇ. I 91,18 τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς πρεσβύτερον τῆς ὅλης εἶναι, τὸ δ' ἄλογον νεώτερον. II 80,7 νοῦς ... ἐξευνουχισθεὶς τὰ ἄρρενα καὶ γεννητικὰ τῆς ψυχῆς μέρη πάντα. — III 232,19 (ἡ διάνοια) τῆς ψυχῆς ἐστι κεφαλή. III 286,20 οἶκος δὲ διανοίας ὅλη ψυχή. — III 115,17 τὸ χεῖρον τῆς ψυχῆς μέρος. III 76,14 αἴσθησις δέ, τὸ σωματοειδέστερον ψυχῆς μέρος. III 124,25 τὸ θνητὸν ἡμῶν τῆς ψυχῆς μέρος. IV 51,2 τῷ θαρραλέῳ τῆς ψυχῆς. I 279,5 τῆς ἡμετέρας ψυχῆς τὸ μὲν ἄφωνόν ἐστι, τὸ δὲ φωνῆεν.

7. **facultates et functiones animae**: II 26,25 ἡ πρώτη καὶ ἀρίστη ψυχῆς ἐστι δύναμις. II 114,16 τὴν ... δικάζουσαν ἕκαστα τῆς ψυχῆς δύναμιν. III 274,12 ἕως οὖν ἔτι σῴαν ἔχει τὴν ἑαυτῆς δύναμιν ἡ ψυχή. II 108,8 περὶ τῶν ἐν ψυχῇ δυνάμεων λογικῶν τε αὖ καὶ ἀλόγων. I 22,19 εἰς τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις τήν τε θρεπτικὴν καὶ τὴν αἰσθητικήν. I 95,21.26 ἔστιν ⟨οὖν καὶ⟩ ἄλλη δύναμις ἐν ψυχῇ τούτων ἀδελφή, ἡ αἰσθητική. I 48,4. II 107,6. 137,11. 141,4 263,24. IV 13,15. 276,6. V 179,13. 235,9. 310,14. VI 67,5 (λογικὴ ψ.). I 52,16 ἀκράτου γάρ ἐστι τῆς λογικῆς φύσεως ὑπαρχούσης ἐν ψυχῇ. II 143,4 (λογικαί). I 187,16 ταῖς περὶ ψυχὴν ἁπάσαις δυνάμεσί τε καὶ ἐνεργείαις. I 279,23. II 127,5. 192,18. 216,22. 224,7. 250,15. III 282,6. 293,10. V 273,4 (δυνάμεις). III 283,10 cf. I 258,14 αἱ ἄλογοι δυνάμεις τῆς ψυχῆς. I 259,8 (αἱ ψυχῆς ἄλογοι φοραί). III 20,7 οὐ σωματικῶς, ἀλλὰ ταῖς κατὰ ψυχὴν κινήσεσιν. III 259,4 ἐν τοῖς ὕπνοις ἐξ ἑαυτῆς ἡ ψ. κινουμένη. IV 48,7 cf. III 19,12 τρόποι ψυχῆς. III 102,6 αἴσθησίς τις αἰσθήσεων. III 26,7 (ἡ αἴσθησις), ἵνα ... ψυχῇ διαγγέλλῃ. II 309,14 ἀλόγου δὲ μέρους ψυχῆς αἰσθήσεις θυγατέρες. III 210,20 cf. II 233,10 (αἱ αἰσθήσεις) δορυφόροι ψυχῆς. II 182,26 (ὁ αἰσθήσεων χορὸς καὶ θίασος). I 265,17 ὁ τῶν ἄλλων χορὸς αἰσθήσεων ψυχῆς. I 187,21 τοὺς ἐν μέρει λογισμούς, τὰς αἰσθήσεις, τὰς διὰ τούτων καὶ ἄνευ αὐτῶν ψυχῆς ἐνεργείας. V 240,21 cf. III 153,10 αἱ δεξαμεναὶ τῆς ψυχῆς. III 101,17 ὁσφραίνονται μὲν οἱ μυκτῆρες, ἡ δὲ ψ. διὰ ῥινῶν ἐναργέστερον. — IV 126,8 τὰς πρώτας τῆς ψυχῆς ἐπιβολάς τε καὶ ὁρμάς. V 125,19 τὰς τῆς ψυχῆς ἀκρίτους καὶ πλεοναζούσας ὁρμάς. IV 131,21 ταῖς τῆς ψυχῆς ὑγιαινούσαις ὁρμαῖς ἑπόμενος. III 174,5 καρπὸς δὲ ψυχῆς ἄριστος ἡ μνήμη. I 288,7 τὰ ἐνθυμήματα ψυχῆς τελείας ὄντα βλαστήματα. III 183,2 (ὁ ψυχῆς γέλως). — ἔργον, ἔργα ψυχῆς v. ἔργον Nr. 5. — I 217,18. II 193,3. III 4,15. V 239,13 (ψυχῆς ὄργανον). — τὸ ψυχῆς ὄμμα v. ὄμμα, ὀφθαλμός. II 200,15 ψυχῆς καὶ ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα. II 243,14 (ὅρασίς τε καὶ ἀκοή). V 312,10 τοῖς ὦτα ἔχουσιν ἐν ψυχῇ. IV 35,20 ἣν ἔχουσι πρὸς ψυχὴν συγγένειαν (οἱ ὀφθαλμοί). IV 34,19 (ὅρασιν) οἰκειοτάτην ἀπειργάσατο ψυχῇ. IV 35,12 ψυχῆς εἰκόνα· δεδημιουργῆσθαι τὴν ὅρασιν. II 278,5 ὅρασιν τὴν ἐν ψυχῇ. V 204,4 τῶν ἄλλων αἰσθήσεων (ἡ ὄψις) συγγενεστέρα ψυχῇ καθέστηκεν. II 192,9 (ὁρατική). V 244,14 ταῦτ' οὖν τῇ ψυχῇ θεασάμενος ὁ πάνσοφος Μωυσῆς. IV 218,1 σωμάτων ἀσωμάτους ἰδέας τῇ ψυχῇ θεωρῶν. IV 131,10 τῇ

ψυχῇ διαγινώσκων εὐτρόχως. IV 92,5 τῇ ψυχῇ βλέπειν. IV 100,15 τῆς ψυχῆς ἥδη τι μαντευομένης ἀδούλητον. II 311,3 αἱ ζητητικαὶ τῶν ἀφανῶν ψυχαί. V 195,8 ὧν ἔνιοι τρανοτέραν τῆς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν διὰ τῆς ψυχῆς λαβόντες αἴσθησιν. II 249,5 ψυχῇ μόνῃ τὰ ὄντα ὄντως ὁρᾶν. II 301,25 θέος ἐστὶν ἀναβαίνειν πρὸς τὴν τοῦ ὄντος θέαν ψυχῇ. II 278,23 ὁ θεὸς χαρίζεται τῇ ψυχῇ δωρεὰν ... ἐπίδειξιν καὶ θεωρίαν τῶν ἀθανάτων. II 278,20 (λόγου) ὁρωμένου ὑπὸ ψυχῆς ἀκραιφνοῦς. II 269,19 ὁ τοῦ θεοῦ οἶκος ... ψυχῇ μόνον ὡς ψυχῇ καταλαμβανόμενος.

8. animae passiones et affectus: πάθος est animae perturbatio v. πάθος Nr. 5. — V 227,6 τῆς ψυχῆς ἡ ἄλογος καὶ παρὰ φύσιν κίνησις ὑπαίτιος. III 144,9 τῆς φλογός, λέγω δὲ τῆς ὀξυκινητοτάτης ὁρμῆς ἀλόγου, ... ὅλην ψυχὴν ἐπινεμηθείσης. — V 352,3 τεττάρων ὄντων ἐν τῇ ψυχῇ παθῶν. II 68,11 θεῷ δὲ οὔτε τὰ ψυχῆς ἄλογα πάθη οὔτε τὰ σώματος μέρη ... συνόλως ἐστὶν οἰκεῖα. I 138,14 cf. 92,13 πάντα τὰ θηρία, λέγω δὴ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς. III 283,18 ψυχῆς τὸ ἄλογον στῖφος. V 124,6 τἄλλα πάθη καὶ νοσήματα τῆς ψυχῆς ἐληλακότος. I 91,12 sq. ἡ γὰρ αἴσθησις καὶ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς εἰσι βοηθοὶ νεώτεροι τῆς ψυχῆς. I 92,6 μιᾶς γάρ ἐστι ψυχῆς μέρη καὶ γεννήματα ἥ τε αἴσθησις καὶ τὰ πάθη. III 88,13 ἐν ἀρχῇ μὲν τῆς γενέσεως ἡμῶν ἡ ψ. συντρόφοις τοῖς πάθεσι μόνοις χρῆται. III 25,9 ψυχὴν μὲν ἐπίβουλον ἀλόγοις πάθεσι πεφυρμένην καὶ πλήθει κακιῶν κατειλημμένην. III 169,32 ἃ (sc. πάθη) κλονεῖ καὶ συγχεῖ τὴν ψυχήν. VI 31,4 τὴν γὰρ ψυχὴν ἐθίσαντες ... τῆς μὲν πρὸς τὰ πάθη κοινωνίας ἀφίστασθαι. VI 19,9 ἃ ψυχῆς πάθη ⟨καὶ⟩ κακίαι συνηύξησαν. I 109,3 (τὰ πάθη) πᾶσαν ἐκπολιορκήσει καὶ λεηλατήσει τυράννου τρόπον τὴν ψυχήν. VI 5,3 δεσπόται ... ψυχῶν δὲ κακίαι καὶ πάθη. I 248,1 ἄγευστον γὰρ παθῶν ἢ κακιῶν ψυχὴν εὑρεῖν σπανιώτατον. I 117,16 τὸν τῶν αἰσθητῶν ποταμὸν τὸν ἐπικλύζοντα ... τῇ φορᾷ τῶν παθῶν τὴν ψυχήν. III 229,3 φάρμακον ... ψυχῆς παθῶν ὁ λόγος ἐστὶ σωτήριον. V 170,17 ἔστιν ἐν ἑκάστου τῇ ψυχῇ ... μισοπόνηρον πάθος. V 158,13 ἐκτετμημένος τῆς ψυχῆς τὸ βιωφελέστατον, μισοπόνηρον πάθος. IV 96,14 ἐγκρατεῖς τὸ πάθος ἐνεγκὼν καὶ ταμιευσάμενος αὐτοῦ τῇ ψυχῇ. I 283,15 ὅταν δὲ παλιμῶδες ἐν ψυχῇ πάθος ὠμὸν γένηται. III 44,15 ὅταν ἡ ψ. τὸ μὲν ἄλογον π. ἀπομαθεῖν μελετᾷ. I 154,29 (τὸ πάθος) διεσθίει τὴν ὅλην ψυχήν. I 244,6 θῆλυ ... ἔγγονον ψυχῆς ἐστι κακία καὶ πάθος. — III 183,29 καὶ ἡ ψ. τὰ πολλὰ πάσχει. III 173,17 παθοῦσα. V 168,20 εἴπερ ἄρα τι τῇ ψυχῇ πέπονθας. I 111,9 ἐὰν γὰρ ἀπάθεια κατάσχῃ τὴν ψυχήν, τελέως εὐδαιμονήσει. — II 199,26 cf. 200,10 πάθος δ κέκληται ἄγνοια. V 320,4 ἀλαζονεία ψυχῆς ἐστι κακία. III 55,13 ψυχῆς ἀφροσύναι καὶ ἀκολασίαι δειλίαι τε καὶ ἀδικίαι καὶ ὅσαι ἄλλαι ἐκ πλεοναζούσης ὁρμῆς εἰώθασι φύεσθαι ἄλογοι ἐπιθυμίαι. V 370,23 δειλία καὶ φόβος ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἐνιδρυθήσεται. II 171,7 ἡ ἀργαλεωτάτη παθῶν ψυχῆς ἐπιθυμία. V 238,21 ἧς (sc. ἐπιθυμίας) οὐκ ἔστιν ἐν ψυχῇ ... μεῖζον κακόν. V 227,14 (ἐπιθυμία) ἐπιτείνει ... τὴν ψυχὴν εἰς τὸ ἄπειρον. II 214,1 (ἡ ἐπιθυμία) δάκνουσα τὴν ψυχήν. V 228,3. 13 ἡ ἐπιθυμία κενὴν ἀποδείξασα τὴν ψυχήν. IV 46,7 εὐδιάσαι καὶ γαληνιάσαι ποτὲ τὴν ψυχήν. V 343,4 εὐθυμίας ἡ ψ. καταπίμπλαται. V 285,1 ἐκ τῆς κατὰ ψυχὴν εὐθυμίας. I 167,24 ἡδονή, ἔπαρσις ἄλογος ψυχῆς. II 256,14 (τέλος ἡδονή). I 129,15 ὃ δὴ διατίθησιν ἄνθρωπον ὄφις, τοῦτο καὶ ψυχὴν ἡδονή. II 50,19 ἐὰν οὖν, ὦ ψυχή, προσκαλῆταί σέ τι τῶν ἡδονῆς φίλτρων. I 137,8 ἡ (ἡδονὴ) μεταθεῖσα τοὺς ὅρους τῆς ψυχῆς. III 141,22 τὸν Αἰγύπτιον τρόπον, ὃς ἐπετείχιζεν ἡδονὴν ψυχῇ. I 23,12 ἄλογοι ἡδοναὶ ψυχῆς. I 266,1 ἡδοναῖς ... ἐπὶ τὴν πανδεχῆ ψυχὴν τὰ ἡδέα φερούσαις. — II 281,22 ὁ θυμῷ καὶ ἐπιθυμίᾳ χρώμενος πολὺς ὁμιλος ... τῆς ψυχῆς. V 357,18 θάρσος ψυχῶν ἀκατάπληκτον. I 92,2 λύπη μέντοι καὶ φόβος δάκνοντα τὴν ψυχὴν ἐπέστρεψεν αὐτὴν μηδενὸς ὀλιγωρεῖν. III 185,10 τὸ ἀπεχθέστατον ψυχῆς κακῶν (λύπη). IV 56,9 τῆς λύπης ... κατὰ τῆς ψυχῆς κονιομένης. — VI 152,2 φόβῳ ὁ ὑπότρομον εἶχε τὴν ψυχήν. IV 114,21 φόβον εὐθὺς ἐγέννησε τῇ ψυχῇ. V 371,16 φόβου διαδοχαὶ ... τὴν ψυχὴν ἄνω καὶ κάτω κλονοῦσαι. V 132,1 χαρὰ δὲ ψυχῆς ἐστιν εὔλογος ἔπαρσις. I 122,12 ἡ τῆς ψυχῆς χαρὰ Ἰσαάκ. IV 25,12 πληρωθεὶς δὲ τὴν ψυχὴν χαρᾶς. II 299,9 προσπεσοῦσα ... ἡ εὐπαθειῶν ἀρίστη χαρὰ ψυχῇ. V 343,20 πάντα τόπον τῆς ψυχῆς αὐτοῦ χαρᾷ προκατέχεσθαι. — νόσος ψυχῆς v. νόσος Nr. 2 cf. ἀρρώστημα, νόσημα. — II 167,1 (μέθη, i. e.

μέθεσις ψυχῆς). II 39,1 μεθυούσης καὶ παραφόρου ψυχῆς δόγμα. II 197,3 (παροινία). II 215,13 cf. 216,1 ψυχαῖς (λυσιτελέστατον τὸ νήφειν). I 102,9 ὅταν ληραίνῃ καὶ παρανοῇ ἡ ψ. — V 270,18 εὐτόνου καὶ γενναίας καὶ σφόδρα νενευρωμένης ψυχῆς ἐστι καταφρονῆσαι πάντων ὅσα τῦφος εἴωθε σεμνοποιεῖν. II 261,2 τῶν γὰρ τῆς ψυχῆς δεσμῶν χαλασθέντων. V 270,1 ὑγεία δὲ ψυχῆς εὐκρασία δυνάμεών ἐστι. II 234,22 οὐ ἓν τι μέρος διέφθαρτο τῆς ψυχῆς, ἵνα τοῖς ἄλλοις ὑγιαίνουσι σῴζεσθαι δύναιτο. II 40,27 (ὅπλων) ψυχὴν δὲ ὑγιαίνουσαν μηδέποτε βλάψαι δυναμένων. II 128,17 ἡ τῆς ψυχῆς ὑγιαίνουσα (φιλία). V 340,12 οἷς ἡ ψ. νῦν πρῶτον ὑγιάζεται.

9. ἀρετή, quomodo referatur ad animam v. ἀρετή Nr. 12. — τὰ τῆς ψυχῆς ἀγαθά v. τὰ ἀγαθά p. 48a.

10. ψ. est quasi femina, quae gravida et fecunda reddita parere dicitur: deus est animae conjux v. θεός Nr. 5c. — V 199,21 ἡ μέν ἐστιν ἄρρην ... ἡ δὲ θήλεια. III 186,14. 288,13 τὰ γεννητικὰ τῆς ψυχῆς. II 281,16 ψυχῆς γὰρ οὐ νεωτέρας οὐδὲ ἀγόνου καὶ ἐστειρωμένης ... ἔργον. III 281,7 ἡ τοῦ φιλομαθοῦς θιάσου [ψ.] μήτηρ ὁμοῦ καὶ τροφός. III 121,17 σοφίαν ἄρρενά τε καὶ πατέρα εἶναι, σπείροντα καὶ γεννῶντα ἐν ψυχαῖς μάθησιν, παιδείαν κτλ. III 75,11 γεωμετρία δ' ἰσότητος καὶ ἀναλογίας ἐμβαλλομένη τὰ σπέρματα εἰς ψυχὴν φιλομαθῆ. II 42,14 ἄδικος δὲ οὐδεὶς ἄρρενα γενεὰν ἐν ψυχῇ σπείρει τὸ παράπαν. I 82,13 ἐφ' οὗ φησι Μωυσῆς σπαρέντος καὶ φυτευθέντος ἐν ψυχῇ „ἔστι μισθός". III 248,7 ἦν ἂν ἴδητε ψυχὴν βαθεῖαν, εὔγειον, παρθένον. II 313,21 (παρθένος). V 276,14 παρθένους δὲ τὰς ψυχὰς διαφυλάττουσαι. III 248,16 τῆς τὸν ἱερὸν σπόρον παραδεξαμένης ψυχῆς. V 376,12 ἐν ψυχαῖς βραχυτάτου σπέρματος τῶν εἰς ἀρετὴν ὑπολειφθέντος. II 275,8 τὰς τῆς ψυχῆς ἀνοίγνυσθαί τε καὶ συγκλείεσθαι μήτρας συμβέβηκεν. V 92,17 εἰς ἀγαθὴν ἄρουραν τὴν ψυχήν. III 302,3 τὰς τῶν φιλοθεαμόνων ἄρδειν λογικὰς ἐν ψυχαῖς ἀρούρας. III 13,2 sq. 85,15. 98,15. 155,6. V 350,7 (ἡ ψ. κυοφορεῖν dicitur). II 59,9 ὅταν γὰρ μία οὖσα ψ. πολλὰ ὠδίνῃ. II 275,2 ὧν ἂν ὠδίνῃ δι' ἑαυτῆς ἡ ψ. VI 152,17 cf. 92,16 αἱ συνεχεῖς ὀδῦναι τὴν ψυχὴν ἀνεκύκων καὶ ἀνέστρεφον. III 67,10 ἃ τε ἐξ ἑαυτῆς εἰώθε γεννᾶν ψ. VI 172,9 ὅσα ταῖς ἐπαράτοις καὶ ἰοβόλοις ψυχαῖς γεννᾶν ἔθος. III 15,5 ἄνευ τοῦ γεννηθῆναι τὸν Ἐλιέζερ ἐν ψυχῇ. II 149,5. 160,11. III 84,4. 146,16. 196,1. 207,9. VI 64,9 (ἡ ψ. τίκτειν dicitur). III 79,21 δι' εὐμαρίαν φύσεως καὶ εὐτοκίαν ψυχῆς. III 149,1 αἱ εὐφυεῖς ψυχαί, αἱ εὐπαράδεκτοι σοφίας. II 295,16 τὸ τῆς ἀρετώσης ψυχῆς γέννημα ἄρρεν. II 160,23 τὸ τῆς ψυχῆς γέννημα Ἰσσάχαρ. III 56,13 τὰ τῆς ἑκάστου γεννήματα ψυχῆς. III 181,25 cf. 189,4 ἀστῆς ψυχῆς ἔγγονον. I 121,25 σπέρματα ἐν ψυχῇ βαλέσθαι φησὶ τηλαυγῆ. I 146,3 sqq. cf. 292,4 διαπίπτει γὰρ τότε τῇ ψυχῇ καὶ ὁ σπερματικὸς καὶ γεννητικὸς τῶν καλῶν λόγος ὀρθός. III 155,2 ὡς ὑπὲρ οἰκείων ἐκγόνων ὧν ἔτεκεν αὐτῶν ἡ ψ. δογμάτων. III 9,16 (ἄτεκνος καὶ στεῖρα). III 169,11 (ἀφυὴς καὶ ἄγονος). III 180,1 (ἀνάνδροι καὶ ἀγεννεῖς). III 181,7 ἡ πρὸς τὰ φαῦλα ἐστειρωμένη. III 94,13 τῆς ἐστειρωμένης τὰ καλὰ καὶ τυφλῆς τὸν λογισμὸν ψυχῆς.

11. animae cum deo commercium: v. θεός Nr. 5b. — I 70,17 ἐπεὶ πῶς ἂν ἐνόησεν ἡ ψ. θεόν. II 52,9 τὸ δ' ἄνευ φωνῆς μόνῃ ψυχῇ τὸ ὂν θεωρεῖν ἐχυρώτατον. III 160,1 (ὁ βασιλεύς = θεός) οὔπω δὲ τῇ ψυχῇ γνωριζόμενος. III 155,9 ἐλευθέρων μὲν γὰρ καὶ ἀστῶν ὡς ἀληθῶς ψυχῶν ὁ ἐλεύθερος καὶ ἐλευθεροποιὸς δημιουργὸς (θεός). I 50,24 μόναις ψυχαῖς θέμις προσέρχεσθαι τέλος ἡγουμέναις τὴν πρὸς τὸν γεννήσαντα θεὸν ἐξομοίωσιν. II 5,15 ὃς ἀφάνταστον τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τοῦ ὄντος καταλέλοιπεν. II 4,6 ὅταν οὖν φιλόθεος ψ. τὸ τί ἐστι τὸ ὂν κατὰ τὴν οὐσίαν ζητῇ. I 226,2 sqq. (ὁ θεὸς) τριττὰς φαντασίας ἐνεργάζετο τῇ ὁρατικῇ ψυχῇ. IV 27,17 ἐπειδὰν οὖν ἡ ψ. καθάπερ ἐν μεσημβρίᾳ θεῷ περιλαμφθῇ. I 206,5 τίς γὰρ ἂν γένοιτο ἱκανὸς τὴν πρὸς τὸν ὄντα μετανάστασιν ψυχῆς τελείας κατανοῆσαι; I 290,4 διάθεσις ψυχῆς ἐπὶ τὸν ὄντως ὄντα θεὸν ἐλπιζούσης. II 7,9 ὄντως γὰρ ἀτρέπτῳ ψυχῇ πρὸς τὸν ἄτρεπτον θεὸν μόνῃ πρόσοδός ἐστι. I 194,3 (ὁ θεὸς) ἀοράτως τόδε τῆς ψυχῆς χωρίον εἰσδύεται. III 202,15 (ὁ θεὸς) ἀρετώσαις ἐμπεριπατεῖ ψυχαῖς. V 50,12 ἡ τιμῶσα ψ. τὸ ὂν δι' αὐτὸ τὸ ὄν. III 157,7 ὅταν ἐπιφαίνηται (ὁ θεὸς) ψυχῇ. II 62,14 (ὁ θεὸς) ἄχρι τῶν ψυχῆς μυχῶν φθάσας. I 185,6 (ὁ θεὸς) ἐξεπλήρου τὴν ὅλην ψυχήν. I 174,4 τὴν ψυχὴν „ἐναντίον τοῦ θεοῦ στῆσαι". II 58,13 ὑπομένει δέ τις τῳ θεῷ προσελθεῖν ἀκά-

θαρτος ὢν ψυχὴν τὴν ἑαυτοῦ τῷ καθαρωτάτῳ. V 317, 17 ὅταν θεός, ὁ νοητὸς ἥλιος, ἀνάσχῃ καὶ ἐπιλάμψῃ ψυχῇ. III 229, 7 παραμένοντος γὰρ ἐν ψυχῇ τοῦ θεοειδεστάτου καὶ ἀσωμάτου φωτός. III 229, 25 ὅταν γὰρ τὴν ψυχὴν ἀπολίπωσιν αἱ τοῦ θεοῦ αὐγαί. I 107, 23 μέχρις ἂν ὁ θεὸς ... ποτίσῃ τὴν τραπεῖσαν ψυχὴν ἀμεταβλήτῳ ὑγείᾳ. I 107, 26 ἐξ ἧς (sc. δυνάμεως) ποτίζει (ὁ θεὸς) τὰς φιλοθέους ψυχάς. I 97, 6 θεοῦ ... γλυκὺ νᾶμα ἀντὶ ἁλμυροῦ ἐπεισχέοντος τῇ ψυχῇ. VI 198, 1 μενέτω δὲ ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀκαθαίρετος ἡ ἐπὶ τὸν σωτῆρα θεὸν ἐλπίς. V 50, 2 ἡ γὰρ τοῦ φιλοθέου ψ. ... ἀπὸ γῆς ἄνω πρὸς οὐρανὸν πηδᾷ. III 220, 14 ἐρχόμενον αὐτὸν (sc. θεὸν) ἀοράτως πρὸς τὰς ποθούσας ψυχὰς ἐντυχεῖν αὐτῷ. II 198, 25 παρρησία τῆς ψυχῆς, ἣ τῶν χαρίτων τοῦ θεοῦ πεπλήρωται. II 276, 24 ἣν (sc. πίστιν) ἐπίστευσεν ἡ ψ. θεῷ. II 59, 2 ἀναπαυομένης ἐν θεῷ ψυχῆς.

12. animalium anima: VI 96, 13 ψυχὴν δὲ ζῴων ἁπάντων, ἀνθρώπων δὲ νοῦν καὶ λόγον. I 21, 16 ψυχῆς γὰρ ἡ μὲν ἀργοτάτη καὶ ἧκιστα τετυπωμένη τῷ γένει τῶν ἰχθύων προσεκλήρωται.

13. aer est plenus animarum, quae sunt ἄγγελοι, δαίμονες etc.: III 234, 19 οὐκ ἄτοπον οὖν, δι' οὗ (sc. ἀέρος) τὰ ἄλλα ἐψυχώθη, ψυχῶν ἀμοιρεῖν; II 44, 1 μόνος ἀὴρ ὤφειλε ζῳοτοκῆσαι τὰ ψυχῆς κατ' ἐξαίρετον χάριν παρὰ τοῦ δημιουργοῦ σπέρματα λαβών. III 234, 8 οὗτος (ὁ ἀὴρ) δ' ἐστὶ ψυχῶν ἀσωμάτων οἶκος. II 43, 20 sqq. ἀλλ' οὐ ... διὰ τοῦτ' οὔκ εἰσιν ἐν ἀέρι ψυχαί. II 136, 7 ψυχῶν ὁ θίασος ... ἀσωμάτων (ἐν ἀέρι). II 43, 9 ψυχαὶ δ' εἰσὶ κατὰ τὸν ἀέρα πετόμεναι. V 17, 5 τοὺς ... ἀγγέλους, ἀσωμάτους ψυχάς. II 44, 19 ψυχὰς οὖν καὶ δαίμονας καὶ ἀγγέλους ὀνόματα μὲν διαφέροντα. II 45, 2 ὥσπερ γὰρ ἀγαθοὺς δαίμονας καὶ κακοὺς λέγουσιν οἱ πολλοὶ καὶ ψυχὰς ὁμοίως. II 48, 4 ψυχαὶ μὲν γὰρ ἄσαρκοι καὶ ἀσώματοι ἐν τῷ τοῦ παντὸς θεάτρῳ ὁτιμερεύουσαι θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων θείων. II 263, 12 (ψυχαὶ ἀσώματοι), αἳ κατά τε ἀέρα καὶ οὐρανὸν περιπολοῦσι. II 286, 2 ἀσώματοι ψυχαὶ γεγονότες. II 262, 20 ψυχῶν ἀσωμάτων χορός. II 244, 9 αἱ γὰρ τούτων (sc. σοφῶν) ψυχαὶ στέλλονται μὲν ἀποικίαν οὐδέποτε τὴν ἐξ οὐρανοῦ. I 204, 7 ἄγγελοι ... ἀσώματοι καὶ εὐδαίμονες ψυχαί. III 232, 16 ψυχαὶ δ' εἰσὶν ἀθάνατοι οἱ λόγοι οὗτοι. II 111, 5 στρατὸς δὲ θεῖος αἱ ἀρεταὶ φιλοθέων ὑπέρμαχοι ψυχῶν. III 234, 22 ἀθανάτους ψυχὰς (ὁ ἀὴρ) ἔχων ἰσαρίθμους ἄστροις. II 43, 15 οὗτοι (ἀστέρες) ψυχαὶ ὅλαι δι' ὅλων ἀκήρατοί τε καὶ θεῖαι.

14. anima mundi: II 303, 23. VI 87, 15. 88, 16. 22 τοῦ κόσμου. VI 99, 6 ψ. δὲ τοῦ κόσμου ... ὁ θεός. I 85, 10 sq. II 303, 12. III 259, 9 τῶν ὅλων. I 85, 12 ἡ γὰρ τῶν ὅλων ψ. ὁ θεός ἐστι κατὰ ἔννοιαν. III 195, 17 τοῦ παντός. I 278, 29 εἰ μὴ (ὁ νοῦς) τῆς θείας καὶ εὐδαίμονος ψυχῆς ἐκείνης ἀπόσπασμα ἦν.

15. All: II 286, 19 ταῦτα (sc. τὰ ῥητά) σώματι ἐοικέναι νομίζειν ψυχῇ δὲ ἐκεῖνα (sc. τὰ δι' ὑπονοιῶν δηλούμενα). VI 67, 4 σῶμα μὲν ἔχειν τὰς ῥητὰς διατάξεις, ψυχὴν δὲ τὸν ἐναποκείμενον ταῖς λέξεσιν ἀόρατον νοῦν. — I 103, 23 τὸ ὁρατικὸν τῆς ψυχῆς Αἰθιόπισσα κέκληται. III 137, 6 Δωθαΐν ... σύμβολον ψυχῆς ... ἀποδεδρακυίας τὰς κενὰς ὁδούς. III 299, 18 Εὐφράτης. I 132, 6. 19 γέλως γὰρ ψυχῆς (Ἰσαάκ). I 132, 25 ἡ ὑπομονητικὴ ψ. Ῥεβέκκα. — III 164, 10 ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα σύμβολα ψυχῆς ἐστι. II 141, 10 σύμβολον ... τῆς ἄρτια βλεπούσης. I 168, 3 αἱ γὰρ πράξεις αἱ διὰ τῆς ὅλης ψυχῆς, ἣν κέκληκε γῆν. III 24, 14 sqq. cf. 29, 17. 30, 15. V 65, 10 sqq. (ὁάμαλις). I 166, 5 ἡ μὲν οὖν οἰκία ἐστὶν ἡ ψ. II 141, 7 (παράδεισος). I 122, 16 „ὅταν ἐξέλθω τὴν πόλιν", τὴν ψυχήν. III 298, 13 (ἡ ψ. τοῦ σοφοῦ = πόλις θεοῦ). II 253, 18 τὰς πόλεις, ἃς ἐπετείχισαν ψυχῇ τῇ ταλαίνῃ. II 249, 25 (πόλεις), ἃς ἄνθρωποι περιφέρουσι ταῖς ψυχαῖς ἑαυτῶν ἐνιδρυμένας. III 248, 2 τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας, τὰς ἔτι νέας καὶ ἁπαλὰς ἄρτι ἡβώσας. I 272, 1 „ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ" τουτέστι τῇ ψυχῇ. III 257, 3 ἡ ὅλη ψ. τρόπον στήλης ἀνετέθη. — II 96, 19. 98, 13. 99, 7. 120, 7 (ἡ ψυχῆς γεωργική). II 214, 6 δένδρα. II 313, 11 δικαστήριον. II 19, 30 ἔθνη. V 230, 13 (ἐλέπολις). II 246, 12 ἐπιτειχισμός. V 355, 19 τὰ ἐν τῇ ψυχῇ θηρία. II 177, 19. 271, 11. 25. (λεώς). II 85, 11. 235, 6 (οἰκία). II 88, 13 οἶκος ἢ τύμβος. I 165, 32. II 310, 27 (οἶκος). II 228, 19 (οἶκοι). II 104, 5 (ὄχλος καὶ λεώς). II 279, 30. V 125, 18 (ὄχλος). I 122, 25 (πόλις). II 245, 20 συνέδριον. II 201, 15 φυτόν. II 89, 4 φυτά. II 189, 7. 234, 13 χωρίον. II 186, 20 χῶρος. Cf. γεωργική, δένδρα, δικαστήριον etc.

ψυχικός. I 145, 6 (ἀγαθά). I 101, 17 αἷμα. I 109, 2 (ἀκρόπολις). I 125, 2 (ἀνανδρία καὶ δειλία). V 61, 15. 89, 15 (ἄρρωστήματα). V 100, 5 (γέλως). II 100, 7 (γεωργία). I 102, 4 (γυμνότης). V 362, 19 (διασπορά). II 296, 6 (δύναμις). I 99, 11 ὁ γὰρ νοῦς ... σὺν πολλαῖς δυνάμεσι καὶ ἕξεσιν ἐγεννᾶτο, λογικῇ ψυχικῇ φυτικῇ. I 190, 12 μετ' ἐκλύσεως ψυχικῶν δυνάμεων. VI 158, 25 (εὐσθένεια). II 286, 12 (εὐφροσύνη). I 81, 9. 274, 21 (θάνατος). IV 232, 9 (κάλλος). I 195, 11. 209, 12. III 140, 21 (οἶκος). IV 239, 21 (ὁρμή). I 21, 22 (οὐσία). III 93, 15 Πάσχα. I 107, 18 (ὄχλος). IV 157, 3 (πενία). V 226, 14 (πλοῦτος). VI 167, 17 (πνεῦμα). I 118, 23 (πρᾶξις). III 137, 17 (σκέψις). V 49, 16 (σπονδή). V 54, 14 (σωτηρία). III 118, 21 τόνοι. I 86, 22 (τροφή). I 151, 3. 285, 1 (φῶς). — I 106, 22 ψυχικῶς.

ψυχογόνιμος. IV 142, 10.

ψυχοειδής. I 22, 2. IV 26, 10.

ψυχοῦν. I 48, 16 αἷς (sc. αἰσθήσεσι) τὸ μὲν σῶμα ἐψύχωσεν ὁ δημιουργός. III 234, 17 τὰ ἐν ἐκείνοις οὗτος (sc. ὁ ἀήρ) ἐψύχωσεν. I 70, 8 ἐψύχωσε τὰ ἄψυχα. V 270, 6 (σωφροσύνη) ψυχοῦσα. III 300, 12 (τὰ νοήματα) ψυχοῦντα αὐτόν (sc. τὸν λόγον). — V 365, 10 μέρη σώματος ψυχούμενα. III 42, 19 τὸ ἄλογον ἡμῶν μέρος ψυχωθῆναι. III 234, 19 δι' οὗ (sc. ἀέρος) τὰ ἄλλα ἐψυχώθη. IV 137, 19 (ῥάβδος) ψυχωθεῖσα. I 3, 3 (τὸ παθητὸν) ψυχωθὲν ὑπὸ τοῦ νοῦ. I 71, 3 τὸν μὲν νοῦν ἐψυχῶσθαι ὑπὸ θεοῦ. II 43, 11 ὅλον δι' ὅλων τὸν κόσμον ἐψυχῶσθαι. II 43, 27 δι' οὗ τὰ ἄλλα, ἐνυδρά τε καὶ χερσαῖα, ἐψύχωται. I 70, 23 τοῦτο γὰρ μάλιστα τοῦ σώματος τὸ μέρος ἐψύχωται.

ψυχρός. I 56, 12. II 74, 7. 134, 4. 259, 7 (ἀήρ). I 13, 12. VI 178, 25 (αὖραι). III 208, 22. 211, 15. IV 171, 14. VI 65, 19 (ὕδωρ). — I 126, 16 τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν δίδωσιν ἡ αἴσθησις τῷ νῷ. II 206, 5 cf. III 31, 21 τὸ ψυχρὸν opp. τὸ θερμόν. II 134, 6 cf. III 34, 7 (τὸ ψυχρότατον opp. τὸ θερμότατον). III 31, 20 τὸ μὲν κοῦφον εἰς ψυχρόν τε καὶ θερμὸν (ἔτεμνεν). VI 105, 3 βαρὺ δ' οὐδὲν ἢ πυκνὸν ἢ ψυχρόν. III 35, 19 cf. 64, 16 ψυχρόν coni. ξηρόν, ὑγρόν, θερμόν. I 246, 6 ψυχρὸν γὰρ θερμῷ καὶ ξηρὸν ὑγρῷ δυνάμεις ἐναντίας ἀναμίξας ... ὁ ζωοπλάστης. III 47, 18 θερμὸν ἐναντίον ψυχρῷ. I 90, 13 οἷον ἐγὼ πολλά εἰμι, ψυχὴ σῶμα ... πάλιν σώματος θερμὸν ψυχρόν. II 278, 10 τὰ θερμά, τὰ ψυχρά. I 20, 19 cf. IV 52, 24. VI 81, 10 ὅσα θερμὰ ἢ ψυχρά.

ψυχρότης. II 160, 5.

ψύχωσις. I 22, 5. II 43, 24.

ψώρα. V 369, 20.

ὠγύγιος. I 234, 8. II 37, 19. 89, 5.

ᾠδή. V 83, 8 coni. λόγος. V 138, 21 ᾠδαῖς καὶ λόγοις. II 226, 27 coni. λόγοις, ὕμνοις τὸν εὐεργέτην ἀμείβεσθαι. I 119, 5. V 185, 14. VI 142, 17 (coni. ὕμνοι). VI 162, 2 (coni. ὄρχησις). III 195, 2 διά τε ᾠδῆς καὶ τῶν καταλογάδην τοῦ ὄντος ἐγκωμίων. I 284, 7 cf. 136, 15 ἐν ᾠδῇ μεγάλῃ φησίν. II 26, 26 cf. 145, 11. 217, 8. III 188, 3. 289, 17 ἐν ᾠδῇ μείζονι λέγων (int. Deut. 32). III 264, 17 εἰς θεόν (coni. ὕμνοι). V 293, 6 σὺν ᾠδαῖς εἰς τὸν θεὸν πεποιημέναις. V 285, 19 ἄρχεται τὸν θεὸν ὑμνεῖν μετ' ᾠδῆς. III 212, 19 (ᾠδαὶ ἔνθεοι). III 301, 22 τὴν ἱεροπρεπεστάτην ᾄδωμεν ᾠδήν. VI 55, 10 τῆς ᾠδῆς ... τὴν ἔνδειαν ἐξευμαριζούσης. IV 261, 15 (Μωυσῆς) κατῆρχε τῆς ᾠδῆς. V 286, 6 μή τι τῆς ᾠδῆς ἐκμελές. II 111, 14 τὴν γοῦν παράλιον ᾠδὴν ᾄδουσι μὲν πάντες ἄνδρες.

ὠδίνειν. II 181, 7 ἡνίκα τὸ αὐτομαθὲς γένος ὠ. καὶ ἀποτίκτειν ἔμελλεν. I 244, 4 δι' ἧς (sc. δυνάμεως) κυοφορεῖ καὶ ὠδίνει καὶ ἀποτίκτει πολλὰ διάνοια. I 287, 6 (ὁ νοῦς) κυοφορεῖ τε καὶ ὠδίνει τὰ νοήματα. I 184, 11 (ἡ αἴσθησις) ὠδίνει καὶ τίκτει κακῶν ψυχῆς τὸ μέγιστον. II 29, 20 (Λεία) ὠδίνει καὶ ἀποτίκτει καλὰς καὶ ἀξίας ἐννοίας τοῦ γεννήσαντος πατρός. I 203, 5 ἀμφοτέρας μὲν οὖν δόξας ὠδίνει μία ψυχή. II 85, 20 (Θάμαρ) πληρουμένη τῶν ἀρετῆς σπερμάτων κυοφορεῖ καὶ ὠδίνει καλὰς πράξεις. II 233, 25 ὅσα ἄλλα ὠδίνει κακὰ (ὁ θυμός). II 115, 20 καὶ ὅσα ἄλλα αἱ ἀμέτρητοι ... ὠδίνουσι καὶ τίκτουσιν ἡδοναί. II 59, 9 ὅταν γὰρ μία οὖσα ψυχὴ πολλὰ ὠδίνῃ τοῦ ἑνὸς ἀποστᾶσα. II 275, 1 ὧν μὲν γὰρ ἂν ὠδίνῃ δι' ἑαυτῆς ἡ ψυχή. IV 186, 16 ταῦτ' ἀκούων ὁ Βαλάκης ὠδινεν ἐν ἑαυτῷ. I 13, 20 ἡ (γῆ) δ' ὥσπερ ἐκ πολλοῦ κυοφοροῦσα καὶ ὠδίνουσα. I 80, 19 cf. 81, 2 sqq. Εὐλιὰτ δὲ ὠδίνουσα (ἑρμηνεύεται).

ὠδίς. V 304, 5 ταῖς περὶ τὴν ἀποκύησιν ὠδῖσιν. I 58, 16 (ἡ γυνὴ) ἐνδεξαμένη τὰς ἐν ὠδῖσι ... λύπας. I 281, 12 (νόσοι) μετὰ χαλεπῆς ὠδῖνος. VI 93, 8 cf. III 173, 22 ὠδῖσιν αὐταῖς ἐναποθνῄσκουσιν. VI 190, 16 ἕτεροι ... τὰς αὐτὰς φέρον-

τες ὠδῖνας. III 154, 17 (πραΰτοκοι). II 39, 10 κυοφορήσουσι καὶ ἐπιμέμπτοις μὲν ὠδῖσιν, ἐπαράτοις δὲ ταῖς γοναῖς χρήσονται. II 57, 12 τελεσφόροις ἐχρήσατο ὠδῖσι. II 176, 6 (τελεσφόροι τῆς ἐπιστήμης). I 81, 4 sq. ὁ ἄφρων νοῦς ἀνεφίκτων ἐρῶν ἑκάστοτε ἐν ὠδῖσίν ἐστιν. I 81, 10 ἵνα μὴ γένηται ἐν ὠδῖνι κακῶν ἡ ψυχή. I 180, 14 ἵνα δὲ τὴν ἀρετῶν κύησιν καὶ ὠδῖνα εἴπωμεν. II 16, 15 (τοῦτο τὸ πάθος) μετὰ χαλεπῶν ὠδίνων νοσήματα καὶ ἀρρωστήματα ἔτεκεν ἀνίατα. II 235, 1 πικρὰς φέρον ὠδῖνας (τὸ κακιῶν καὶ παθῶν χωρίον).

ὠκεανός. VI 157, 19.

ὠκύδρομεῖν. II 297, 22. 298, 17. III 130, 16.

ὠκύδρομος. I 234, 14 (αἴσθησις, ὄψις). III 244, 18 (διάνοια). I 176, 14 (ἥλιος). I 278, 19 νοῦς. II 4, 25 πάνθ' ὅσα τῶν ὑπ' οὐρανὸν ὠκυδρομώτατα ἑστάναι ἂν δόξαι.

ὠκύμορος. III 9, 10. IV 66, 12. V 361, 9. VI 161, 5.

ὠκύς. II 248, 6 (κίνησις).

ὠκύτης. I 285, 1. II 118, 12.

ὠμίασις. All: I 118, 28 κρύπτεται ... τὰ πάθη ἐν Σικίμοις ... ὠ. δὲ ἑρμηνεύεται. II 312, 22 Συχὲμ ὠ. καλεῖται, πόνου σύμβολον.

ὠμόθυμος. VI 152, 17 Γάιος. V 302, 12 (δεσπότης). V 207, 1 (δεσπόται). IV 128, 15 (ἐπιστάται). VI 31, 1 (τύραννοι). — IV 136, 11. V 194, 10. VI 26, 2 (οἱ ὠμόθυμοι). V 229, 11 πρὸς δὲ ἀρχὴν εἰ γένοιτο ἐπιθυμία, στασιώδεις, ... ὠμοθύμους (ἀποτελεῖ). VI 12, 3 ὡς χαλεποὺς καὶ ὠμοθύμους.

ὠμός. V 71, 11 (ἄνθρωπος). VI 169, 11 (αὐτοκράτωρ). III 225, 18 δανειστής. V 205, 12 (δεσπότης). III 62, 11 (δεσπόται). V 109, 24 (ἔργα). VI 133, 2 (θάνατος). VI 179, 26 οἱ καὶ τῶν ἀτιθάσων θηρίων ὠμότεροι καὶ ἀγριώτεροι. I 227, 10. 283, 15 πάθος. V 303, 11 (ψυχή). — VI 57, 5 ὠμότερον ἢ ἐκεῖνος. V 183, 18 ὠμότατοι καὶ ἀνηλεέστατοι. — III 272, 17. VI 171, 25 ὠμῶς.

ὦμος. All: I 260, 16 (Συχὲμ) ὦ. δὲ ἑρ-
× μηνεύεται, τλητικοῦ σημεῖον πόνου. III 189, 24 πόνου σύμβολον. IV 230, 22 ἐνεργείας καὶ πράξεως ... σύμβολον.

ὠμότης. III 15, 4. IV 143, 17 (coni. παρανομία). IV 78, 14 ὅσης ὀ ἀπανθρωπίας οἱ εἱρκτοφύλακες γέμουσι καὶ ὠμότητος. V 182, 6 ἀναθλίβοντες ὑπὸ ὠμότητος καὶ δεινῆς ἀναλγησίας. V 189, 6 τοὺς κυρίους ... ἀλαζονείαν καὶ ὑπεροψίαν καὶ δεινὴν ὠμότητα ἐπιδεικνυμένους. II 224, 19. V 306, 1 (ψυχῆς). VI 210, 27 τὴν ἀήνυτον καὶ ἀργαλεωτάτην ὠμότητα διεξελθόντες. V 376, 7 ὅταν ἄρξωνται κομίζεσθαι τὰ ἐπίχειρα τῆς ὠμότητος. V 213, 10 ἅπερ βεβαιοτάτην ταῖς ψυχαῖς εὔνοιαν ἐνσφραγίζεται τῶν μὴ λίαν ἀτιθάσων καὶ μὴ ἐπιτηδευόντων ὠμότητα. V 109, 15 ἐπειδή τις τῆς ἄγαν ὠμότητος κατεμέμφετο. IV 65, 14 τὸν πραθέντα τῆς δουλείας ἢ τοὺς πεπρακότας τῆς ὠμότητος οἰκτιεῖται; IV 179, 5 οὐχ ὅτι τῆς ὠμότητος ἐκεῖνοι δίκας ἐπάξιοι τίνειν εἰσί. IV 65, 5 προσυπερβάλλοντες αὐτοὺς ὠμότητι. VI 34, 18 οὔτε τὴν ὠμότητα τῶν ὑπηγμένων δείσας. VI 131, 9 διὰ μέγεθος κεκαινουργημένης ὠμότητος. V 297, 5 ἀεὶ κεκαινουργημέναις ἐπινοίαις εἰς ὠμότητα. VI 132, 10 εἰς χαλεπὴν ὠμότητα. VI 25, 15 οὐδὲν παραλιπόντες τῶν εἰς ὠμότητα. II 118, 9 τῆς ἀνηλεοῦς ὠμότητος ἕνεκα. II 126, 11. V 256, 3 δι' ὑπερβολὴν ὠμότητος. VI 217, 23 διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ὠμότητα τοῦ δικαστοῦ. V 310, 8 εἰ δή τις ἐν γάλακτι κρέα συνέψειν ἄξιοῖ, μὴ σὺν ὠμότητι.

ὠνεῖσθαι. II 91, 20 ἄλλα ὅσα πρὸς τοὺς πιπράσκοντας ἔθος τοῖς ὠνουμένοις ἀντικαταλλάττεσθαι. I 199, 13 οἱ δὲ προσιέμενοι τὰς δωρεὰς ... ἔργον ὠνουμένων δρῶσι. I 199, 8 οὓς οἰόμεθα λαμβάνειν χάριτας πρὸς ἀλήθειαν ὠνουμένους. I 148, 22 n. ἀθρόον οὐκ ὠνήσει τὸν πολὺν πλοῦτον τῶν τοῦ θεοῦ χαρίτων.

ὠνητικός. III 142, 19. VI 35, 10. 41, 8 ὠνητικῶς.

ὤνιος. II 49, 26 τὰ ὤνια.

ὦνος. II 91, 19 οὐ τὸν λεγόμενον ὦνον παρὰ ποιηταῖς ... παραλαμβάνει.

ᾠοτόκος. III 48, 9 opp. ζωοτόκα.

ὥρα. I 36, 3 γάμων. I 30, 6. IV 174, 16. V 315, 12 ἔαρος. II 292, 27. III 35, 9. 202, 16. V 231, 7. VI 20, 5. 92, 12 ἔτους. III 150, 13 ἡμέρας καὶ νυκτός. II 5, 20 χειμῶνος. — V 44, 9. 124, 10. 138, 24 (ἐαρινή). I 53, 16. II 64, 22 (ἐαριναί). — ἐτήσιοι ὧραι v. ἐτήσιος. — III 209, 7 (μετοπωριναὶ καὶ ἐαριναί). V 264, 9 ἰσαρίθμοις γὰρ μησὶ διακρινόμενος εἴς τε χειμῶνα καὶ ἔαρ θέρος τε καὶ μετόπωρον, τρισὶν εἰς ἑκάστην ὥραν. — I 37, 13 ἐν ἀνθρώπου φύσει ἑπτά εἰσιν ὧραι, ἃς ἡλικίας καλέουσι. VI 79, 3 καὶ ὧραι καὶ ἐνιαυτοί. I 19, 19 αἱ δ' ὧραι πάντα τελεσφοροῦσαι κατορθοῦσι. III 99, 13 οὐ πνευμάτων οὐχ ὡρῶν μετα-

βολαί. IV 190, 17 μὴ εὐθὺς ἐμπαρέχεσθαι τοῖς ἐθέλουσι τὴν ὥραν. III 143, 5. V 298, 12 τὸ τῆς ὥρας ἄνθος. V 26, 8 τὰς (γυναῖκας) ... ἐκουσίοις γνώμαις πεπρακυίας τὴν ἰδίαν ὥραν. VI 193, 13 ἐκαπήλευσε τὴν ὥραν. VI 125, 9 περὶ γὰρ δείλην ὥραν.

ὡραΐζειν. III 248, 3. V 161, 6.

ὡραῖος. I 211, 15 (καρποί). I 152, 12 οὗτος ὁ τρόπος. I 75, 20 „εἰς ὅρασίν ἐστιν ὡραῖον". V 141, 2 τὰ ὡραῖα.

ὠφέλεια. II 260, 14 cf. 205, 20. 302, 10 × (opp. βλάβη). III 191, 18 cf. 58, 2. 107, 11 ἐπ' ὠφελείᾳ opp. ἐπὶ βλάβῃ. III 306, 16 (opp. γλισχρολογία). II 168, 3 (coni. ἄνεσις). I 18, 18. V 202, 3 (coni. χρεία). III 186, 7 cf. II 302, 9 τὰς ζημίας ὡς ὠφελείας προτείνων. III 78, 19 διττοὶ γὰρ ὠφελείας τρόποι. V 179, 14 ἐν ἡδονῇ καὶ ὠφελείᾳ. — IV 305, 18 τῶν ἀρχομένων. III 242, 21 (ἀπὸ τοῦ ἀστείου). V 212, 1 περὶ τὸν ἀνθρώπινον βίον. III 255, 20 τοῦ μήπω δυναμένου τὸν ἀληθῆ θεὸν ἰδεῖν. V 86, 5 ὑπὲρ ὠφελείας ... τῶν ἔπειτα. II 266, 22 τῶν ζῴων. VI 167, 13 εἰς βελτίωσιν καὶ ὠφέλειαν ἠθῶν καὶ βίου καὶ ἡγεμονίας. V 47, 17 τῶν θυόντων. III 82, 16 τῶν καμνόντων. II 254, 21 τῶν παιδευομένων ἡμῶν. V 226, 11 τῶν πλησίον. V 72, 2 σώματός τε καὶ ψυχῆς. V 83, 8 ψυχῆς. — II 96, 26 ὁ νοῦς, ὃς τὰς ἀπὸ τῶν σπαρέντων καὶ φυτευθέντων ὠφελείας εἴωθε καρποῦσθαι. II 30, 7 ἡ ἐξ ἐπιστήμης ὠ. V 276, 11 cf. 210, 16 ἐκ τοῦ πράγματος. IV 234, 22 ἀπὸ τῶν στοιχείων. — I 47, 6. 173, 17. II 231, 26. 279, 16. 291, 23. III 25, 19. 96, 20. 166, 7. 178, 11. V 78, 8. 82, 16. 145, 17. 194, 8 224, 6. 314, 1. 333, 14. 358, 4 360, 5. VI 168, 10 ἐπ' ὠφελείᾳ. III 182, 13 ἐπὶ τῇ ... ὠφελείᾳ. III 246, 8 τὰ πρὸς ὠφέλειαν. VI 175, 16 πρὸς ὠφέλειαν ἀνθρώπων. III 199, 16 πρὸς ὠφέλειαν ὁμοῦ καὶ κόσμον ἀνθρώπων. VI 92, 7 τὰ πρὸς ὠφέλειαν καὶ ἡδονῆς ἀπόλαυσιν. V 77, 12 τὰ τῆς ὠφελείας. — II 1, 16 τὸ δὲ ὂν οὐδενὸς χρεῖον, ὥστ' εἰ μηδὲ τῆς ἀπὸ τῶν μερῶν ὠφελείας οὐδ' ἂν ἔχοι μέρη τὸ παράπαν. II 190, 25 (παρὰ θεοῦ μόνου). I 231, 12 τὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων ὠφέλειαν ἀπογνόντες. V 89, 11 μὴ παρέξειν ὠφέλειάν τινα. V 144, 15 μικρὰ γὰρ τῶν ἰδίων φροντίζοντες ὠφελειῶν. V 120, 4. 14 ᾧς δὲ παρέχεται ... ὠφελείας σελήνη. III 50, 12 ἀξιώματος ἕνεκα καὶ μεγέθους καὶ ὠφελειῶν. I 214, 15 αὖρᾳ τινος ὠφελείας ἐπαρθείς. VI 39, 18 αἱ κατὰ μέρος ... ὠφέλειαι. V 72, 8 ὑπὲρ δὲ ὕπνου καὶ τῶν ἀπὸ τοῦδε ὠφελειῶν.

ὠφελεῖν. I 272, 10 μηδὲ τὴν ἀρετὴν ... × ἱκανὴν ἐξ ἑαυτῆς ὠ. εἶναι. III 86, 15 τοὺς εὐφυῶς ἔχοντας ὠ. ... ἐθέλουσα (ἡ ἀρετή). III 290, 20 ἡ φρόνησις ἄρχεται μὲν ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ᾧ. III 153, 11 αἱ δεξάμεναι ... μὴ δυνάμεναι συσχεῖν καὶ φυλάξαι τὴν τῶν οἷων τε ὠ. ἐπιρροήν. V 223, 20 βλάπτειν δν ἄξιον ἦν ὠ. V 252, 1 τὸ ἄμεινον ὃ' ἐστὶν ὠ. ἀλλὰ μὴ βλάπτειν. II 312, 7 τί ἡ αἴσθησις καὶ τίνα τρόπον τὸν ἡγεμόνα νοῦν ὠφελεῖ. I 271, 4 (τὸ θεῖον) τὰ σύμπαντα συνεχῶς καὶ ἀπαύστως ὠφελεῖ. I 240, 9 ὁ μὲν γὰρ δεῖται, ὁ δὲ ὠφελεῖ. II 50, 15 ἡ (sc. ἡδονή) βλάπτει μὲν τοὺς φίλους, ὠφελεῖ δὲ τοὺς ἐχθρούς. III 246, 10 ὁ ἱερὸς λόγος ... τοῖς δὲ ... μεγάλα ὠφελεῖ. V 77, 12 συγκλεισάμενοι ἑαυτοὺς ἐν σκότῳ βαθεῖ τρεῖς ἢ τέτταρας μόνους ὠφελεῖτε. V 61, 9 αἱ (δυνάμεις) ὃ' οὔτε πάντας οὔτ' ἀεὶ τοὺς αὐτοὺς ὠφελοῦσιν, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ μέγα βλάπτουσιν. III 297, 8 ἡ ὠφελοῦσα (λόγου φύσις). I 240, 10 τὸ δὲ ὠφελοῦν ἀξιονικότερον ἀεὶ τοῦ δεομένου. II 47, 12 ὅπερ (sc. πνεῦμα) ὠφελοῦν οὐ βλάπτεται. II 80, 21 ἀπατώμενοι δὲ περὶ τὸ βλάπτειν ὡς ὠφελοῦν. III 268, 8 ἐπετειχίσθη τοῖς ὠφελοῦσι τὰ ἡδέα τῆς κενῆς δόξης ἀλείμματα. II 32, 13 οὓς ἡ ... ἀπόλαυσις βλάψειν μᾶλλον ἔμελλεν ἢ ὠφελήσειν. I 271, 8. II 15, 2 cf. I 271, 1 τὰ ὠφελήσοντα. II 238, 18 βραδὺς ὠφελῆσαι, ταχὺς βλάψαι. V 81, 16 οὗτος ... ὠφέλησε τὸν ἀνθρώπινον βίον. I 275, 11 τί οἱ τοσοῦτοι περὶ ἀρετῆς λόγοι τὴν ἡμετέραν ψυχὴν ὠφέλησιν. IV 295, 4 τοὺς ὠφεληκότας ἀντωφελεῖν ἐκεῖνα οἷδε καὶ πεπαίδευται.

ὠφελεῖσθαι. I 86, 22 προτρέπει τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν ... ἀπὸ πασῶν τῶν ἀρετῶν ὠ. II 279, 17 ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀξίων ὠ. V 105, 4 νομίσας ὠ. ἔτι βλάπτεται. I 271, 2 (τὸ θεῖον) ὠφελεῖται γὰρ ὑπ' οὐδενός. IV 24, 6 ὁ λογισμὸς ... ὠφελούμενος. II 288, 25 ἵνα ... αἱ αἰσθήσεις ὠφελούμεναι κατ' ἀρετὴν συνηχῶσι. I 288, 19 οὕτως οὐδὲ ὠφεληθῆναί τινες πρὸς ἀδίκων ἀξιοῦσιν. II 40, 1 ἐὰν μηδὲν ἐξ αὐτῶν ὠφεληθῇς. II 71, 5 δι' ὧν ὠφεληθήσονται. II 32, 2 πρὸς δὲ τὴν τῶν ὠφεληθησομένων ἀεὶ δύναμιν (χρησμοὺς ἀναφθέγγεται).

ὠφέλημα. III 161, 18 (θεοῦ).

ὠφελητικός. I 150, 18 ὁ θεοῦ λόγος. I 21, 14 (δυνάμεις).

ὠφέλιμος. II 148, 7 (ἀγαθῶν αἴτιον). III 160, 26 ὄθλον ... νουθεσίας.

VI 171, 1 (ἄθλοι). II 178, 5 (ἀλήθεια). V 73, 16 (ἀπόλαυσις). I 284, 13 (ἀπόλαυσις καὶ χρῆσις). V 42, 10 (ἀρετή). II 166, 8 βραδύτης. V 263, 2 (δασμοί). II 71, 3 δεσπότης. II 264, 13 (δυνάμεις). IV 173, 18. 175, 2 ἐπιστήμη. I 282, 9 τὰ μετ' ἐπιστήμης ἐνεργούμενα. III 5, 14 ἔργον. III 105, 5 τὸ δὲ σοὶ εὐάρεστον. I 275, 1 (εὐσέβεια). IV 286, 10 (ζῷα). V 64, 9 (κάθαρσις). I 192, 25 κακία δὲ ὡς ὠφέλιμον ἁρπάζεται. III 108, 20 ἡ ποιὰ κάκωσις. II 221, 15. V 250, 19 (καρπός). II 97, 5. 10 (καρποί). II 82, 5 κτῆμα καὶ ἀπόλαυσμα. II 119, 15 ἡ τῶν μέσων κτῆσις. I 140, 11 (λόγος). IV 155, 8 μαθημάτων τὸ κάλλιστον καὶ ὠφελιμώτατον. VI 60, 20 ὧν ἡ μείωσις ὠφέλιμον. III 105, 6 νουθεσία. V 234, 18 (ὁδός). V 89, 18 (ὀλιγοδεΐα). II 232, 16 τὸ ὁμόγλωττον. V 273, 1 ὄχλον ἀργὸν εἰδὼς οὐκ ὠφέλιμον. II 274, 28 πάντα ἀθρόα πᾶσιν. II 261, 2 περιουσία καὶ ἰσχύς. II 20, 23. III 189, 25 πόνος. II 300, 18 (πόνοι). VI 171, 3 ποτόν. II 31, 25 πρᾶγμα. V 218, 24 (πράγματα). I 27, 5 (τέχνη). I 64, 11 (τέχναι). V 130, 15. 337, 24 (τροφή). I 242, 16 (ὑπηρεσίαι). II 220, 19 ὑφηγήσεις. I 136, 9 (φύσις). II 139, 19 (φυτόν). I 129, 11. V 314, 12 (φυτά). VI 208, 4 (χάρις). — V 37, 21 τὸ δὲ ἕπεσθαι τοῖς τῆς φύσεως νόμοις ὠφελιμώτατον. II 296, 28 τὸ δὲ μεταξὺ ἀμφοῖν. I 246, 14 παρ' ἡμῖν τὰ μέν ἐστιν ἄριστα καὶ ὠφέλιμα. — I 234, 7. III 130, 5. 301, 2. V 126, 19 ὠφέλιμον (sc. ἐστίν). V 342, 6 τί ἂν ὠφελιμώτερον. V 133, 4 τί δὲ μεῖζον ἢ ὠφελιμώτερον. — IV 91, 3 τὸ ὠφέλιμον. I 3, 4 τὸ ὠφελιμώτατον τῶν εἰς εὐσέβειαν. I 54, 15 πρὸς δὲ καὶ ὠφελιμώτατον. II 103, 14. 206, 8. 270, 31. III 73, 8. VI 165, 4 (τὰ ὠφέλιμα). I 3, 9 τὰ δὲ ὅσα ὠφέλιμα καὶ λυσιτελῆ. II 283, 8 τοῖς βλαβεροῖς ὡς ὠφελίμοις (ἐπιτρέγειν). V 128, 3 πολλὰ καὶ ὠφελιμώτατα. — I 135, 5 ὠφελίμως.

ὠχρός. I 83, 9 ὠχροὶ γὰρ οἱ ἐν ἀσκήσει. I 265, 26 (φιλάρετοι). I 125, 22 ὅτι ... ὠχρὸν ἢ φοινικοῦν (τὸ ὁραθέν ἐστι) VI 204, 18 ἐν ταὐτῷ γινόμενος αἱμωπός, ὠ., πελιδνός.

Corrigenda et addenda.

(Cf. p. VII.)

Ἀβιούδ. All: II 301, 21 leg. πατήρ μου οὗτος.
Γελωνοί. leg. in textu falso Γελῶοι.
Ζεύς. VI 29, 18 corr. (Ἡρακλῆς) καταθύσας Διί.
Ἰσσάχαρ. II 188, 4 add. μισθῶν (ἀξιωθείς).
Κάιν. p. 14ª 28: corr. τεθνηκυῖα μοχθηρία.
Κεχρεαί corr. Κεγχρεαί.
Μωυσῆς. p. 17ᵇ 28: corr. gestis.
Χαμώς. add. All: I 164, 25 sqq. πηρὸς καὶ τετυφλωμένος· Χ. γὰρ ἑρμηνεύεται „ὡς ψηλάφημα".
Ψουθομφανήχ corr. Ψονθομφανήχ.

ἀθανατίζειν. p. 60ª 37: corr. ἀθανατίζηται.
αἶξ corr. αἴξ.
ἀνιεροῦν. p. 97: add. I 244, 8 τούτων δὲ τὴν μὲν ἀνδρωνῖτιν ἑστίαν πᾶσαν ἀνιερωτέον θεῷ.
ἁπλοῦς. p. 104ᵇ 46: post I 143, 31 (ἡ ἡδονή) add. I 165, 22 (ἡδοναί).
ἀκρίβεια p. 75ᵇ: IV 40, 3 λογισμοῦ corr. IV 90, 3.
ἀπόκρυφος. ante ἀ. add. ἀποκρύπτεσθαι VI 53, 12.
ἀνυπαίτιος. p. 99ª 15: add. V 41, 1 (ὁ ἀ.)
ἀποζῆν. add. V 33, 7.
ἄσκησις. p. 124ᵇ 15: leg. III 241, 8. IV 13, 12. 61, 4.
δανειστής. add. III 224, 23. 225, 4 sqq.
δικαιοσύνη. p. 194ª 2 corr. II 74, 13.
ἑβδόμη. p. 217ª 18 corr. III 201, 19.
εἶναι. p. 226ᵇ 16: II 301, 25 corr. II 301, 17. 25.
ἐκβόησις. add. VI 40, 9 καὶ φωναῖς μείζοσι καὶ ἐκβοήσεσιν ἐπαλλήλοις.
ἐπαινετός. p. 262ª 7: leg. IV 131, 11. 232, 15.
ἐπιστήμη. Nr. 10. p. 283ᵇ 57: corr. σοφία.
ἔργον. p. 295ª 9: leg. 122, 21.
εὐμεγέθης. add. cf. II 11, 2 n.
εὐόλιστος. V 276, 10 (ἀκρασία) leg. (νεότης).
εὐτρεπίζειν. add. V 307, 16 τοῖς εὐτρεπίζουσιν.
ζῆν. p. 328ᵇ 12: corr. ἀποθνῄσκειν.
ἡδονή. p. 346ª 6: corr. I 195, 17.
ἥλιος. Nr. 8. p. 349ª 55: I 99, 1 corr. I 59, 1. — 58: IV 4, 16 corr. V 4, 16. — Nr. 6. p. 349ᵇ 18: 107, 19 corr. 167, 19.
θεός. p. 366ᵇ 59: IV 12, 1 corr. IV 121, 1. — p. I 367ª 56: 102, 10 χάρις δὲ τῷ θεῷ, ὅτι ... III 292, 26 χάρις δὲ τῷ νικηφόρῳ θεῷ transponenda sunt in Nr. 6 d p. 378ᵇ 45.
θεωρία. p. 387ᵇ 32 leg. (λογική). — 38: (ὁ ὀφθαλμὸς) τοῦ ... οὐρανοῦ.
θῆλυς. p. 387ᵇ 55: leg. ἐν ᾧ.
θνῄσκειν. p. 390ª 30: add. 137, 31 (τὸ σῶμα) νεκρὸν καὶ τεθνηκὸς ἀεί..
ἱερός. p. 405ª 21: ante „Judaeorum" add. 2.
κακία. p. 420ª 29: corr. sapientem.
καταχεῖν. add. II 202, 9 πολὺ γὰρ σκότος τῶν ὄντων ... κατακεχυμένον.
κοσμοπολίτης. V 97, 17 (αἱ ψυχαί) corr. θεωροὶ τῆς φύσεως.
λογισμός. p. 489ª 22: II 295, 19 corr. II 245, 19.
λύπη. p. 504ᵇ 49: IV 16, 1 corr. VI 16, 1.
νόσημα. add. II 312, 11 τίς ἡ τῶν ἄλλων πληθὺς νοσημάτων, ὅσα ἡ φθοροποιὸς τίκτειν πέφυκε κακία.
οἰκεῖος. p. 567ᵇ 33: V 29, 10 leg. V 24, 10.
ὀλιγωρεῖν. p. 573ª 52: I 59, 6 corr. I 54, 6.
πᾶς. p. 634ᵇ 24: κλήρη corr. πλήρη.
πλάτος. p. 655ᵇ 40: All: V 346, 17 add. III 233, 5 sqq.
πλούσιος. p. 659ª 47: corr. ἁλαζών.

πνεῦμα. p. 660b 44 add. τὸ δὲ αὖ γεύσεως εἰς στόμα καὶ τὸ ἀφῆς εἰς σύμπασαν ... p. 661a 9: corr. καθαρωτάτῳ.
ποιεῖν. p. 662b 39: corr. διανοηθείς.
πόλις. p. 667b 36: corr. ἡγεμών.
πολιτεία. p. 668b 7: corr. ἀνθρωπίνης. — 9: ἀναψάμενος. — 27: ἐγελάσατε. — 29: αὐτῆς. — 48: π.
πόνος. 672b 35: corr. ἐνεγκόντες.
προσκυνεῖν. p. 688a 42: V 209, 14 corr. IV 209, 14.
προτρέπειν. p. 691b 23: leg. ἐπ' ἀρετήν. — 39: leg. ἐναντίαις. — 55: leg. ὑπὲρ τοῦ.
προφορά. p. 693b 54: II 282, 13 leg. ἡνιοχουμένη.
πυροῦσθαι. p. 698a 25: πυρωθεὶς corr. πυρωθέν.
ῥῖνες. p. 701a 26: add. II 186, 20 ὡς γὰρ ταῦτα ῥῖνας, ἐκεῖνα τὸν ψυχῆς ἅπαντα χῶρον εὐωδίας ἀναπίμπλησι.
σελήνη. p. 702b 45: V 123, 10 ἐπιλάμποντος corr. ἐπιλαμπούσης.
τέτταρες. p. 774a 7: I 122, 14 corr. II 122, 14.
τεχνάζειν. p. 774a 42: ante 275, 15 add. V.
φθορά. p. 819a 7: corr. γίνεσθαι. — 11: ἐνετύγχανε. — 19: ἀνθ'. — 39: φθορᾶς. — 819b 2: ἄθυτοι.
φιλονεικία. p. 823a 28: corr. λαβεῖν.
φίλος. p. 823b 22: corr. φίλαις.
φιλοσοφεῖν. 825a 29: leg. φιλοσοφήσαντας.
φιλοσοφία. p. 825b 23: leg. πεπόνηται καὶ κατήνυσται. — p. 286a 27: corr. σώματι.
φλόξ. p. 828a corr. καταφέρῃς.
φόβος. p. 829a 56: post ὑπήκοον add. νουθετεῖται.
ψοίνιξ corr. φοῖνιξ.
φοιτητής. p. 829b 30: corr. φοιτηταί.
φρέαρ. p. 830a 34: corr. γῇ.
φυσικός. p. 836a 28: I 48, 18 corr. I 42, 18. — 44: IV 112, 13 corr. IV 112, 8.

EINSCHLÄGIGE WERKE

aus dem Verlage Walter de Gruyter & Co., Berlin W 10 und Leipzig

Philonis Alexandrini opera quae supersunt ed. Leopoldus Cohn et Paul Wendland.

Vol. I. CXIII, 298 Seiten. 1896. 9.—
Vol. II. XLIV, 314 Seiten. 1897. 9.—
Vol. III. XXII, 306 Seiten. 1898. 9.—
Vol. IV. XXXII, 307 Seiten. 1902. 10.—
Vol. V. XXXI, 376 Seiten. 1906. 15.—
Vol. VI. LXXX, 223 Seiten. 1915. 13.—

Philonis Alexandrini opera quae supersunt ed. Cohn et Wendland. Editio minor.

Vol. I. X, 280 Seiten. 1869. 4.—
Vol. II. XI, 306 Seiten. 1897. 4.—
Vol. III. XII, 290 Seiten. 1893. 4.—
Vol. IV. XI, 254 Seiten. 1902. 4.—
Vol. V. X, 306 Seiten. 1906. 4.—
Vol. VI. XIII, 200 Seiten. 1915. 3.—

Historische griechische Grammatik. Von Dr. E. Kieckers, Professor in Dorpat.

I. Lautlehre. 134 Seiten. 1925. (Samml. Göschen Bd. 117). Geb. 1.80
II. Formenlehre. 190 Seiten. 1926. (Samml. Göschen Bd. 118). Geb. 1.80
III. Syntax. Erster Teil. 118 Seiten. 1926. (Samml. Göschen Bd. 924). Geb. 1.80
IV. Syntax. Zweiter Teil. 142 Seiten. 1926. (Samml. Göschen Bd. 925). Geb. 1.80

Geschichte der griechischen Sprache. I. Bis zum Beginn der klassischen Zeit. Von Dr. Otto Hoffmann, o. Professor an der Universität Münster. Zweite, verbesserte Auflage. 160 Seiten. 1916. (Samml. Göschen Bd. 111). Geb. 1.80

Auswahl aus griechischen Papyri. Von R. Helbing. Zweite, veränderte Auflage. 132 Seiten. 1924. (Samml. Göschen Bd. 625). Geb. 1.80

„Selbst der, der wenig von Papyrusforschung weiß, wird sich an Hand dieses Buches leicht hineinfinden." Philologische Wochenschrift.

Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit mit Einschluß der gleichzeitigen Ostraka und der in Ägypten verfaßten Inschriften. Von Edwin Mayser.

I. Laut- und Wortlehre. Neue Ausgabe. Groß-Oktav. XIV, 538 Seiten. 1923. 18.—
II. Satzlehre. Analytischer Teil. 1. Hälfte. XX, 390 Seiten. 1926. 45.—

Die Bände, in denen ein reiches Tatsachenmaterial verarbeitet ist, bedeuten einen großen Gewinn für die griechische Sprachgeschichte und sind unentbehrlich bei der Interpretation von Papyrusurkunden.

Sammelbuch griechischer Urkunden aus Ägypten. Von Friedrich Preisigke. Begründet im Auftrage der Straßburger Wissenschaftlichen Gesellschaft zu Frankfurt a. M. Fortgesetzt von Professor Dr. F. Bilabel.

Band I. Lexikon-Oktav. VIII, 668 Seiten. 1913—1915. 21.—, geb. 23.—
Band II. Lexikon-Oktav. 464 S. 1918. 14.50, geb. 16.50
Band III. 1. Hälfte. Groß-Oktav. VII, 151 S. 1926. 8.—
2. Hälfte. Groß-Oktav. 1927. 10.—

Berichtigungsliste der griechischen Papyrusurkunden aus Ägypten. Von Friedrich Preisigke. Lexikon-Oktav. 1913—1922. 30.—, geb. 32.—

Auswahl aus griechischen Inschriften. Von Direktor Dr. Robert Helbing. Mit 1 Tafel. 138 Seiten. 1915. (Samml. Göschen Bd. 757). Geb. 1.80

I. Geschichte der griechischen Epigraphik. Publikationen. Inschriftenbrauch. Schrift. Datierung. Sprache. II. Urkunden aus dem öffentlichen Leben. Urkunden aus dem religiösen und privaten Leben.

Geschichte der griechischen Literatur. Von Dr. Wilhelm Nestle, Studiendirektor am Karlsgymnasium in Stuttgart.

I. Von den Anfängen bis auf Alexander den Großen. 137 Seiten. 1923. (Samml. Göschen Bd. 70). Geb. 1.80

II. Von Alexander dem Großen bis zum Ausgang der Antike. 144 Seiten. 1924. (Samml. Göschen Bd. 557). Geb. 1.80

Nestles Literaturgeschichte besitzt neben den größeren Werken einen durchaus selbständigen Wert. Es wird nicht nur die griechische Literatur bis zum Hellenismus behandelt, sondern auch die Werke der römischen und christlichen Zeit. Auch Philosophie und die Fachwissenschaften werden genügend berücksichtigt.

„... ich kann im allgemeinen das Urteil vertreten, daß wir hier ein eigenartiges wichtiges Buch vor uns haben, durch dessen Drucklegung ein besonderer Verdienst erworben wurde." Deutsches Philologenblatt.

Neue Wege durch die griechische Sprache und Dichtung. Sprachgeschichtliche Untersuchungen. Von Georg H. Mahlow, ehem. Direktor des Humboldt-Gymnasiums zu Berlin. Oktav. VIII, 525 Seiten. 1926. 22.—, geb. 25.—

Griechische Denker. Eine Geschichte der antiken Philosophie. Von Theodor Gomperz. Ausgabe letzter Hand besorgt von Heinrich Gomperz, o. ö. Professor an der Universität Wien. Drei Bände. Groß-Oktav.

I. Band: Naturphilosophen und Sophisten. Vierte Auflage. X, 499 Seiten. 1922. 14.—, geb. 16.—

II. Band: Sokrates und die Sokratiker. Platon. Vierte Auflage. VIII, 628 Seiten. 1925. 24.—, geb. 26—.

III. Band: Aristoteles und seine Nachfolger. Dritte Auflage. 1930. Im Druck

Das Werk gibt ein Gesamtgemälde der griechischen Philosophie und ist bei aller auf sorgfältigstes Quellenstudium gestützten Genauigkeit in der Wiedergabe des antiken Gedankengutes klar disponiert und überaus verständlich geschrieben.

Geschichte der antiken Philosophie. Von Ernst von Aster, o. Professor an der Universität Gießen. Groß-Oktav. VI, 274 Seiten. 1920. 5.—, geb. 6.50

Es ist ein wesentlicher Vorzug des Werkes, daß es die Mitte hält zwischen populärer, gut lesbarer Darstellung und gründlicher wissenschaftlicher Tiefe.

Geschichte der Philosophie von Sokrates bis Aristoteles. Von Walther Kinkel, o. Honorarprofessor an der Universität Gießen. Groß-Oktav. 328 Seiten. 1922. (Geschichte der Philosophie Bd. 2.) 3.—, geb. 4.—

Der Verfasser begnügt sich nicht mit einer sorgfältigen, alle geschichtlichen Tatsachen objektiv erfassenden Behandlung des Stoffes, sondern schaut das Ganze der klassischen griechischen Philosophie zugleich mit dem Auge des durch das Ideal des Neuhumanismus' geschulten Denkers.

Kinkels große Gabe der vollverständigen Darstellung macht dieses neue Werk zur Einführung in die Antike Problemwelt überaus geeignet, während zugleich allen, die tiefer schürfen wollen, klare Wege gewiesen werden.

Platon. Von Paul Friedländer, o. ö. Professor an der Universität Marburg.

I. Eidos. Paideia. Dialogos. Mit 3 Tafeln. Groß-Oktav. X, 278 Seiten. 1928. 12.50, geb. 14.50

II. Die platonischen Schriften. Erscheint Frühjahr 1930.

Der Verfasser wird dem Politiker, Philosophen, Erzieher und Dichter Platon in gleicher Weise gerecht. Er versucht das Wesen des platonischen Philosophierens, das man auf kein System bringen kann und das Wesen des platonischen Dialoges aus der umfassenden Persönlichkeit zu begreifen. Der vorliegende Band ist in sich abgeschlossen.

Platons Selbstbiographie. Von H. Gomperz, o. ö. Professor an der Universität Wien. Oktav. 46 Seiten. 1928. 3.—

Gomperz gibt in dieser Schrift Inhalt und kritische Untersuchung der im siebenten platonischen Brief enthaltenen Selbstbiographie, insbesondere ist er an der Frage interessiert, wie sie sich in das System Platons einordnet und wie dieses durch sie — es ist das einzige Mal, daß Platon direkt von sich spricht — ergänzt und fester gefügt werden kann.

Platons Stellung im Aufbau der griechischen Bildung. Von Werner Jaeger. Quart. 49 Seiten. 1928. (Sonderdruck aus „Die Antike" Bd. IV Heft 1—3). 4.—

Das Ziel des Verfassers ist, zu zeigen, wie sich die Idee der Paideia durch Platon, der der Mittelpunkt der Struktur des europäischen Kulturgedankens und des Humanismus ist, zur Philosophie und Wissenschaft entwickelt und sich unter dem humanistischen Gesichtspunkt gestaltet hat und gestalten muß.

Über Ursprung und Kreislauf des philosophischen Lebensideals. Von Werner Jaeger. Oktav. 34 Seiten. 1928. (Sitzungsberichte u. Abh. der Preuß. Akademie der Wissenschaften zu Berlin. Philos.-Histor. Klasse.) 2.50

Doxographi Graeci. Collegit recensuit prolegomenis indicibusque instruxit Hermann Diels. Editio iterata. Groß-Oktav. X, 854 Seiten. 1929. 28.—, geb. 31.—

Das seit Jahren vergriffene, noch heute grundlegende Werk für die gesamte antike Tradition über die physikalischen Lehren der griechischen Philosophen liegt hier im Neudruck vor. Die Prolegomena geben auf Grund eindringlicher Untersuchungen einen genauen Einblick in die Filiation innerhalb der gesamten doxographischen Literatur. Die scharfsinnige Aufdeckung der vielverschlungenen Wege, auf denen das Material zu uns gelangt ist, führt zu wichtigen Ergebnissen, auch für die Quellenkritik des Cicero, Laertius, Diogenes, Clemens von Alexandria u. a.

Griechische Geschichte. Von Karl Julius Beloch.

I. Band: Die Zeit vor den Perserkriegen. Zweite, neugestaltete Auflage in zwei Abteilungen.

1. Abteilung. Groß-Oktav. XII, 446 S. 1912. 12.—, geb. 14.—

2. Abteilung. Mit 1 Karte. Groß-Oktav. X, 409 Seiten. 1913. 12.—, geb. 14.—

II. Band: Die klassische Zeit. Zweite, neugestaltete Auflage.

1. Abteilung. Groß-Oktav. VIII, 432 Seiten. 1916. 12.—, geb. 14.—

2. Abteilung. Mit 1 Karte und 4 Plänen. Groß-Oktav. 418 Seiten. 1916. 12.—, geb. 14.—

III. Band: Die griechische Weltherrschaft.

1. Abteilung. Groß-Oktav. XII, 652 S. 1922. 12.—, geb. 14.—

2. Abteilung. Groß-Oktav. 1923. 16.—, geb. 18.—

Griechische Geschichte. Von Karl Julius Beloch.
IV. Band: Die griechische Weltherrschaft.

1. Abteilung. Groß-Oktav. VIII, 734 Seiten. 1925. 30.—, geb. 33.—
2. Abteilung. Groß-Oktav. XIX, 700 Seiten. 1927. 38.—, geb. 40.—

In Belochs Werk haben wir eine ausführliche, den neuesten Stand der Wissenschaft spiegelnde Darstellung der griechischen Geschichte von der Urzeit bis zum Eingreifen der Römer, die volle Beherrschung der Quellen und der neueren Literatur mit einem flüssigen Stil verbindet. Die Vorzüge des Werkes sind bekannt, vor allem die Betonung der wirtschaftlichen, sozialen und geistigen Entwicklung, der universalgeschichtliche Standpunkt und der sichere Takt in der Beurteilung des Werkes der antiken Quellen und der neueren Literatur.

Wirtschaftsgeschichte von Athen. Von K. J. Beloch. In Vorbereitung.

Griechische Geschichte. Von Heinrich Swoboda. Vierte, verbesserte Auflage. Durchgesehener Neudruck. 189 Seiten. 1921. (Samml. Göschen Bd. 49.) Geb. 1.80

Griechische Kleidung. Von Professor Dr. Margarete Bieber. Mit 25 Textabbildungen und 64 Lichtdrucktafeln. V, 100 Seiten. Quart. 1928. Geb. 50.—

„Auf dem Gebiet der griechischen Kleidung gilt Magarete Bieber heute mit Recht als die Autorität ... ein kostbares Werk mit 64 ausgezeichneten Tafeln, worin nun in Wort und Bild alles Wesentliche über das Thema zu finden ist — in einer Form, die auch dem Laien eingeht." Frankfurter Zeitung

Geschichte der jüdischen Philosophie des Mittelalters, nach Problemen dargestellt. Von Dr. David Neumark, Professor am Hebrew Union College in Cincinnati, Ohio. Oktav.

I. Band: Die Grundprinzipien I. Buch 1: Einleitung. Buch 2: Materie und Form. XXIV, 615 Seiten. 1907. 15.—
Anhang zum I. Bande: Materie und Form des Aristoteles. V, 108 Seiten. 1913. 3.—
II. Band, 1: Die Grundprinzipien II. Buch 3: Attributenlehre. I. Hälfte: Altertum. XXVI, 432 Seiten. 1910. 12.—
II. Band, 2: Die Grundprinzipien II. Buch 3: Attributenlehre. II. Hälfte: Mittelalter. XX, 371 Seiten. 1928. 18.—

„Dieses Fundamentalwerk der mittelalterlichen Philosophie offenbart eine bisher von der Allgemeinheit nur allzu wenig beachtete Welt."
Annalen der Philosophie

Die Sprache des Pentateuch in ihren Beziehungen zum Ägyptischen. Von Professor Dr. A. S. Yahuda. Mit einer hieroglyphischen Beilage. Erstes Buch. Lexikon-Oktav. XXXII, 302, 16* Seiten. 1929. Geb. 22.—

Der Verfasser versucht auf Grund praktischer Untersuchungen nachzuweisen, daß die Entwicklung der hebräischen Sprache aus einem primitiven kanaanäischen Dialekt sowie ihre weitere Vollendung zu einer literarischen Sprache unter dem Einfluß der ägyptischen Sprache erfolgt ist.

Sonderprospekte liefern wir gern kostenlos.

Verlag Walter de Gruyter & Co., Berlin W 10 und Leipzig

Auswahl aus den Sitzungsberichten und Abhandlungen der Preußischen Akademie der Wissenschaften zu Berlin

Harnack, A. v., Possidius, Augustins Leben. Quart. 48 Seiten. 1930. 7,50
Jaeger, Werner, Über Ursprung und Kreislauf des philosophischen Lebensideals. Oktav. 34 Seiten 1928. 2.50
Kolbe, W., Das Kalliasdekret. Ernst Fabricius zum 70. Geburtstag. Oktav. 12 Seiten. 1927. 1.—
Lietzmann. Hans, Das Problem der Spätantike. Mit einer Tafel. Oktav. 17 Seiten. 1927. 2.—
— Gedächtnisrede auf Karl Holl. Oktav. 15 Seiten. 1927. 1.—
— Die Landmauer von Konstantinopel. Vorbericht über die Aufnahme im Herbst 1928. Mit 10 Tafeln und 15 Textbildern. Quart. 32 Seiten. 1929. 11,50—
— Zwei Notizen zu Paulus. Oktav. 8 Seiten. 1930. 1.—
Meyer, Eduard, Gottesstaat, Militärherrschaft und Ständewesen in Ägypten. Zur Geschichte der 21. und 22. Dynastie. Oktav. 40 Seiten. 1928. 2.50—
— Ursprung und Entwicklung des dynastisches Erbrechts auf den Staat und seine geschichtliche Wirkung, vor allem auf die politische Gestaltung Deutschlands. Oktav. 16 Seiten. 1928. 1.—
— **Paul, M.,** Zum sogenannten Gnomon des Idioslogos. Aus Emil Seckels Nachlaß herausgegeben. Oktav. 35 Seiten 1928. 2.50
Nilsson, Martin P., Das homerische Königtum. Oktav. 18 Seiten. 1927. 2.—
Schmidt, Carl, Neue Funde zu den alten ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΑΥΛΟΥ. Oktav. 17 Seiten. 1929. 1.—
Wellmann, Max., Die ΦΥΣΙΚΑ des Bolos Demokritos und der Magier Anaxilaos aus Larissa Teil I. Quart. 80 Seiten 1928. 12.—
Wenkebach, Ernst, Beiträge zur Textgeschichte der Epidemienkommentare Galens. Quart. 96 Seiten. 1928. 14.50
— Beiträge zur Textgeschichte der Epidemienkommentare Galens. II. Teil. Quart 96 Seiten. 1928. 15.—
Wiegand, Theodor, Untergang und Wiedererstehen antiker Kulturdenkmäler. Oktav. 10 Seiten. 1928. 1.—
— Gymnasien, Thermen und Palästren in Milet. Bericht über Band 19 der Milet-Publikationen. Oktav. 7 Seiten 1928. 1.—
— Bericht über die Ausgrabungen in Pergamon 1927. Mit 8 Tafeln und 10 Textbildern. Quart. 22 Seiten. 1928. 11.—
Wilamowitz-Moellendorf, Ulrich von, Marcellus von Side. Oktav. 28 Seiten. 1928. 2.—
— Ein Siedelungsgesetz aus West-Lokris. Oktav. 11 Seiten. 1927. 1.—
— Heilige Gesetze. Oktav. 22 Seiten. 1927. 2.—
— Kronos und die Titanen. Oktav. 21 Seiten. 2.—
— Die καθαρμοί des Eupedokles. 38 Seiten. 1929. 2.50
Wilcken, Ulrich, Zu der epidaurischen Bundesstele vom Jahre 302 v. Chr. Oktav. 25 Seiten. 1927. 2.—
— Alexanders Zug in die Oase Siwa. Oktav. 30 Seiten. 1928. 2.—
— Zur Geschichte des Usurpators Achilleus. Oktav. 7 Seiten. 1927. 1.—

PREUSSISCHE AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN ZU BERLIN

Für die ab 1. Januar 1930 erscheinenden Sitzungsberichte der Preußischen Akademie ist eine Subskription nach Fachgruppen eröffnet worden, die neben dem bisherigen Einzelbezug die Anschaffung aller zu einem Fachgebiet gehörigen Arbeiten zu besonders günstigen Bedingungen ermöglicht.

FACHGRUPPEN:

a) Mathematik.
b) Physik, Chemie, Mineralogie, Astronomie, Astrophysik, Technik.
c) Geophysik, Geodäsie, Geologie, Geographie.
d) Botanik, Zoologie, Paläontologie, Anatomie, Physiolog.
e) Philosophie.
f) Geschichte des Altertums.
g) Mittlere und neuere Geschichte.
h) Kirchengeschichte.
i) Rechts- und Staatswissenschaft.
k) Allgemeine, deutsche und andere neuere Philologie.
l) Klassische Philologie.
m) Orientalische Philologie.
n) Kunstwissenschaft, Archäologie und Vorgeschichte.

SUBSKRIPTIONSBEDINGUNGEN:

1. Die Subskribenten auf eine oder mehrere der obenstehenden Fachgruppen erhalten alle zu der betreffenden Gruppe gehörigen Arbeiten (einschließlich der nicht im Buchhandel erscheinenden Kl. Mitteilungen) mit einem Preisnachlaß von 20%.

2. Die Subskribenten auf die Jahresbände der Physikalisch-mathematischen oder der Philosophisch-historischen Klasse erhalten einen Preisnachlaß von 40%.

3. Die Subskribenten auf die Jahresbände beider Klassen erhalten einen Preisnachlaß von 50%.

Gesamt-Verzeichnis der lieferbaren Sitzungsberichte und Abhandlungen der Preußischen Akademie der Wissenschaften zu Berlin 1826—1929 ..... RM. 1.—

WALTER DE GRUYTER & CO.
BERLIN W 10, GENTHINER STRASSE 38